

MARCI MANTVÆ

BENAVIDII, PATAVINI I. C. COMITIS

ET EQVITIS VT. AVLÆ; AC IN PRIMA ACADEMIÆ

PATRIÆ SEDE, IVRIS CAESAREI INTERPRETIS,

ORDINARII DE MANE,

COMMENTARIA IN PRIMAM ET

secundam. ff. veteris partem, & noua quidem, præter aliàs

impressa (iam annus xxx. elapsus est) nunc primum

(aliarum etiam multarum legum, numero aucta)

in studioforum, gratiam, edita:

VENETIIS,

Ex Officina Ioannis Baptistæ Somaschi.

M D LXXIIII.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
U.S.A.

BEATISSIMO AC SANCTISSIMO PATRI

GREGORIO XIII. PONT. MAX. CHRISTI VICARIO

Summo summæ sapientiæ Principi, deq; tota Christiana Rep.

optime merito.

M. MANTVA BENAVIDIVS PATAVINVS I. CON.

Comes & Eques Vt Aulæ Iuris Pont. nunc matutinis horis, in
prima Gymnasii Patrii sede Interpres.

Am annus agitur .x. Beatissime ac Sanctissime Pater,
quo enarrationes meæ in ordinarias partes, (quod aiunt)
Iuris Pontificij, auspiciato nomini felici Recordatio-
nis Pij IIII. Pont. Maximi, dicata fuerunt, nec abre-
quia noster olim (verbo arrogantia absit) fuerat auditor dum iuri
operam nauaret Casarco, non secus ac Zenonis philosophi, uel Aristoteli
Antigonus & Alexander Macedonicus Reges, quod & ore
proprio dicere palam dum in humanis esset, & sapissime quidem haud
est dedignatus, nec id ipsum Cardinalis amplissimus, Borromæus Ne
pos, tacuit, nunc uerò cum à me iuris Casarei sint euulganda, alias e-
rius in lucem dedimus, iam annus trigesimus ferme elapsus est, quin-
quagesimus sextus uerò iterato dixerim agitur, quo hoc legendi mu-
nere fungor, Pontificij prius medio Casarei tempore post, nunc uerò ad
pontificium reuersus lubens excrucior,) Consentaneum fore existi-
maui, sanctitati tuæ flexis genibus, & uultu ad terram demisso, reue-
renter dicare, pariter & consecrare, non modo quia tractatio iuris
Casarei sit, nec aliud ius ipsum quàm ars boni & æqui, cuius merito
quis nos sacerdotes appellat inquit Vlpianus noster legum & ipse co-
ripheus, imò quod publicum, in sacris sacerdotibus & magistratibus,
quoq; consistit, uerum etiam quia tu eminentissimus I. Con. admo-
dum iuuenis, ut ego pariter, primum in patria multos annos Iuris
Interpres, fuisti, insudasti, & laboribus non pepercisti, summa tua
cum laude, à quo ceu fonte perenni (ut ille ait) uatum pieriis ora
rigabantur aquis, donec in amplissimum dignitatis gradum euectus
sis quod felix faustumq; sit, nec aliud lex (quod sanctitas tua non igno-
rat) quam donum Dei & dogma omnium sapientum. Tuq; Maxi-
me Pontifex tuumq; pectus sanctissimum, nil aliud quàm lex, lex ab

ore Dei manat, & per ora Principum. (ut sapissime dicere solemus) promulgatur sanctio sancta, iubens honesta & prohibens contraria, quod prisci quoque sentientes, & hoc in se non nihil religionis habere omnia quae etiam aeterna esse uolebant nouiter inuenta, Mercurio dicabant, vel Ioui postquam Saturno patre pulso Olympum montem incoluisset. Estque morem hunc deinde posteritas secuta. Aesopus Phrygius, Nicander Pergamenus. Ille enim Cresus Lydorum Rex, isle uero Attalus suas dicarunt lucubrationes, & aliis alij quam plures, quos enumerare longum foret. Vereor solum, ne mediocritas mea, (ut Hiero. ait) tua beatitudini non satisfaciat, alia ex parte uero recreor quod & his omnibus, qualiacumque fuerint, mihi non animum obsequiumque meum, sed ingenium & uires parum constantes defuisse cognosces, ut illi qui soluendo non sunt, quique si paruam quandam sumulam credituri suo soluerint, iudicium fauorem promerentur ex quo sic ostendunt se (tamen si miseri sunt) non tamen ingratos fore, & immerentes, suscipiat igitur lato animo hilarique fronte sanctitas tuas quas tibi uigilias dicamus, quas si sua gratia, commendationeque sua fuerint condigna me non parum lucris affecutum fuisse existimabo (putaboque satis esse) sub umbra sanctissimorum pedum tuorum, ueluti Clypeo quodam lateant, custodiantur, latratibus obrectatorum obsistant, sequantur audacter & strenue, ac fortiter tueantur. Vale Christiana R. P. fautor, fidei defensor, & haeticorum hostis, expugnatorque acerrime.

DEMOSTHENES, à Demosthene patre; sub tutoria potestate relictus, grandior factus, cum semel Calistratum, egregie otantem audiuisset, vidissetq; omnium applausu, comiratuq; domum reduci, illius gloria excitatus (uiderat etiam omnia orationis vi fieri posse) se se totum ad dicendi studium contulit: cumq; sub Iseo, & Achida mante emicuisset, tutoribus suis diem dixit, qui tum surripiendo, cum negligendo, eius bona patrimoniumq; diminuerant, conuictis his, quanquam integrum debitum non exegisset, penitiam tamen optimis auspitiis presentisq; animi audacia consecutus est, & rursus fama desiderio pellectus, ad oratoriam se transiit, quæ posset cum in amplissimum dignitatis gradum, collocare, quæq; licet initio minus grata auditoribus uideretur, quod conlusa superfluisq; haberetur argumentis elaborata, labore tamen atq; exhortatione, & Satyri histrionis consilio, effecit, adeoq; contendit, & actionem emendauit, ut non prior Demosthenes, uerum alter ab eo uideretur: Ferunt insuper superantem locum quendam, Cryptoporticum scilicet, extruxisse, in quem descendens, corporis tractum, uocemq; reformabat, ac linguæ uictum, coniectis in ore lapillis emendabat. Imò quod colles scandendo amplius ad longi spiritus hyperbaron pronuntiando exercebat, habuisseq; magnum domiculiculum, in quo sapissimè se ipsum contemplans gestum quoq; formabat, argumentum sanè apertissimum, nihil tam tude esse, nihil aduersante natura, tam asperum, atq; incultum, quod non mutet proflus labor assiduus, vel frequens exercitatio non emollet, hinc non ab re Cicero, quo minus ingenio poterat, subsidium aliquando sibi diligentia comparasse, testatur, ratus ingenii tarditatem, fore excitata opera diligentiae, compensandam. Sertorius quoq; Imperator cõfluente ad eum barbarorum multitudine, quam ob eorum, feritatem, superbiamq; barbaram, nec ratione, nec uerbis instruere poterat, quominus in hostes semper præcipites serrentur, aduocata concione iussit, equos binos in mediũ adduci, quorum alter imbecillis, validus verò erat alter, apud Ilium, miles erat fortis & magnus, qui ambabus adnitens manibus ut uno impetu imbecillis caudam euelleret, diu tandem nihil agens, se se, equumq; defatigauit, equi uerò fortis, homunculus quidam sensim caudam expillaui. Quam ob rem inquit Sertorius omnibus spectantibus, uidete milites, vires ingenii sepe superari posse, usq; adeo, ut quæ uno impetu confici haud possunt, paulatim quidem consumantur, nullamq; potentiam esse, quæ diuturnitate minui non possit. Idemq; vobis ego, præstantissimi adulescentes, tamen materia ampla sit difficilis, & obscura, quæ à nobis hoc anno est pertractanda, & amplius ut omnem animi diffidentiam abiciatis, si quam fortassis ante hac, concepistis, quoniam spero, si laboribus & vigiliis (ut spletiis) minimè pepercitis, ego rursus quantum in me est tantum lucis sanè omnibus afferte, ut uos aliquando me docentem ex animo, audiuisse, non peniteat, tantumq; frugis uestrum quisq; consecuturus sit, quantum ingenii mei studiorumq; meorum, non incultus Agellus sanè, (lucubratis enim uigiliis vobis iterum polliceri possum) est allaturus. Dixi.

INDEX LEGVM QVÆ IN HAC

prima. ff. veteris parte continentur.

DE offi. præ.
L. Barbarius Philippus.

De iusti. & iure.

L. ut iur.

De offi. eius cui manda. est iur.

L. i.

De offi. assesso.

L. Diem functo.

De iur. o. audi.

L. i.

L. 2.

L. Imperium.

L. iubere cauere.

L. more maiorum.

L. & quia.

L. si quis id quod.

L. si familia.

L. qui iurisdictioni.

L. si idem cum eodem.

L. si magistratus.

L. eum qui.

L. est receptum.

L. si per errorem.

L. si conuenit.

L. cum quædam puella.

L. si.

Quod quisq. iur.

L. i.

Si quis ius di. non obtemp.

L. i.

De in ius uo.

L. pleriq.

Si quis in ius uo. non ie.

L. ex quacunq.

Qui satisda. co.

L. sciendum.

Si ex noxa. cau. aga.

L. 2. S. si absens.

Si quis cau.

L. non exigimus. S. si quis in iudicio.

L. sed & si quis. S. quæsitum.

De pact.

L. tres fratres.

De transactio.

L. qui si dem.

De postulan.

L. imperator.

De in offi. testa.

L. Papinianus. S. quarta.

Prætermisforum liber.

De pact.

S. quinimmo. L. iurifgentium. &

S. pactus ne peteret. L. si unus. &

S. qui promoueat. L. tale pactum.

Appendix siue additio ad. l. i.

de iur. o. iud. supra.

Alius prætermisforum liber.

De offi. assesso.

L. i.

De transactio.

L. de his.

De procuratorib.

S. publice. L. seruum quoque.

De his qui not. infra.

L. quid ergo. S. p. na. grauior.

SCOLIA L. VT VIM. FF. DE IVSTI. ET IV.

SUMMARIUM.

- 1 **L** Ex ista venit exemplificatiue ad l. i. §. si super eo.
- 2 Lex ad legem an sit continuatio.
- 3 Ordo litera non est curandus, quando mēs est certa.
- 4 Patria praefertur patri, & contra, secundum diuersas considerationes.
- 5 Vim propulsare, atq; iniuriam, an sit exemplum iurisdictionum.
- 6 L. quarta in §. ff. ad legem Aequi. declaratio.
- 7 L. si seruus. C. de bis, qui ad eccle. confu. declaratio.
- 8 Decisionis huius l. ratio ponitur in tex.
- 9 Iudai, an sint nostra natura participes.
- 10 Iudai, an sint nobis fratres.
- 11 Cognationem quandam dixit tex. cum mysterio.

L VIM. Hæc lex venit exemplificatiue ad l. j. §. si. lup. co. t. seu cōtinuatiue exemplificādo, dicitur ergo ibi, q̄ ius naturale, & gentium differunt, ex quo illud commune est omnibus animalibus, istud verò, solis hominibus: exemplum (dicit Iurifcon. in l. vcluti seq.) vt Deum colamus (quod ad reli-

gionem spectat) & parentibus ac patriæ pareamus, & hic deniq; ut vim, atq; iniuriam propulsemus, & exinde huius ultimi rationem assignat. Quibus sit, cum rem ipsam, uelut digito ostendāt, & tactui quodammodo sub iaceant, vt in eis non possit esse dubitatio. l. i. ff. de præscrip. ver. Bald. consil. 357. col. 2. vol. j.

Tamen difficultatem moueo; cum veniat continuatiue ad d. §. si. quomodo sic dixerit glo. in l. Gallus, in prin. in verbo posthumos. ff. de lib. & posthu. quod vnus legis ad aliam cōtinuatio non fit, & probari uidetur, in l. 2. vulga. ff. de sta. ho. P. o. solu. respōdeas t̄verum esse, nisi nos ad id necessitas cogat, quando exemplum præcedētis esset in ea positum, quæ continuatur ut hic. Vel utilitas, ut in l. 2. in glo. j. ff. de verb. ob. tradit la. in rub. int. de ac. in 2. col.

Secundo difficultatem moueo, cur etiam in d. l. vcluti. pra ponatur patrig obedientia parentum, cum tamen eisdem prius nascamur. l. j. §. & generaliter. ff. de ven. in po. mit. l. aduocati. C.

de aduo. di. iudi. immo q̄ licet etiā
pro patria patrē interficere. l. minimē
& ibi Bar. ff. de relig. quoddā; plus de-
bet quis patriam diligere, quā se ip-
sum, quia ad ipsam ordinatur sicuti
pars ad totum, & omnes ad Deum.
Vnde illud prodiit etiā, quod utilitas
publica, priuatę semper est preferēda.
l. vnica. §. fi. C. de cad. tol. ordo q̄; est
ut prius Deum colamus, postea patriā
tueamus, & diligamus, tertio paren-
tes, quarto nosmetipsos, deinde affi-
nes, sexto amicos, & ultimo loco bo-
nos potius quā malos. Ad quod et-
3 tiam pro solu. dici potest ordinem li-
terę non curandum, quoniam mens
legis est certa. l. nec. n. ff. de solu. Bar.
in authen. hoc amplius, in princ. C. de
fideicom. & in authen. hoc ius porre-
ctum, col. j. C. de sacrosanct. eccle. Vel
4 & melius quoddā ubi agitur de statu pu-
blico, patria pręfertur patri. d. l. mini-
mē. d. l. aduocati, si uero de commo-
do pecuniario, pater patrię. l. pe. ff. de
postu. & ex hoc Bal. indistinctē locu-
tus, in l. qui necessario, C. de aduo. di.
iudi. reprehenditur per las. in l. militē.
C. de procu. post Ang. Ray. & Fulgo.
in d. l. pe. & Bar. atq; alios, in præallēg.
l. ueluti, & bene.

Tertio difficultatem moueo, quo-
modo hoc, quod hic, in prin. dicitur,
possit esse exemplum iuris gentium,
videtur mihi, quod sit potius exēplū
iuris naturalis, casus ē clarus, in. c. ius
naturale, in fi. j. dis. ubi ad litteram legi-
tur, quod uolentię per vim repulsio,
est de iure naturali. Pro solu. dici po-
5 test t̄ quāuis sit de iure gentium, qđ
negari tamen non potest, quin sit etiā
iuris naturalis, ex quo naturaliter ho-
mo, & cetera animalia, prona sunt ad
cōseruationem sui esse, quasi hoc idē
sit in naturali ratione positum, ut hic
per Bal. in prin. & facit quod habetur
in §. singulorum, insti. de re. di. & licet
uidere, quia in deposito ē exemplifi-
cat, & tamen de positum, ut ceteri con-
tractus, est de iure gentium. l. ex hoc
iure. ff. de iu. & iu. fortē propter æqui-

tatem naturalem, dictatē, fidem ser-
uari, quę tamen generalis est ne dum
in deposito, verum etiam in ceteris
contractibus. l. j. ff. de pac. & propte-
rea fortē possit dici adhuc, ut dicit
Clau. in d. l. ex hoc iure, reprehenden-
do Pa. de Cas. quoddā Gratia. in d. c. ius
naturale, inordinate p̄cesserit. Tamē
ad propositū, qđ iuris naturalis sit, est
tex. in l. j. §. vim vi. ff. de vi & vi arma.
declarandus, ut supra. Immo quoddā
alibi uis illata est alicui, & quarto, &
tamen non propulsatur, in l. iniuriarū
in §. j. ff. de iniur. quę nihilominus se-
cum solu. habet, quia non est uis illata
a priuato, ut hic per glo. j. in prin. quę
ob hoc erit expedita, sed ab eo, cui
subditi sumus, id est a Iudice, iuris. n.
executio (inquit ibi Iuriscon.) non ha-
bet iniuriā, & si quis de cetero pręto-
ris nō obtemperauerit ductus non est
in ea causa ut iniuriarū agat propter
prætoris præceptum, & ita per d. text.
dicit etiam Bart. consil. lxxv. ad declara-
tionem, col. j. tamen aduerte, quia
vers. seq. cōtrariari huic solu. uidetur,
nisi respondeas, & est uerum, in ducto
per militem, uel alium officialē, iniu-
riosē, & vexandi causa cum quem du-
cit intelligi debere, unde practica est,
ut magistratus iussu ducat, & excusabi-
tur, ut ibi, & in l. non uidentur, in §. q̄
iussu. ff. de regu. iur. tradunt Veronen.
caute. xxviii. faterer tamen, si mādātī
fines excederet, ut plerūq; isti faciūt,
q̄ tunc non esset iuris executio, sed
iniurię illatio, agi q̄; possit. l. si iniu-
rię. ff. de. & aliās officio iudicis puniri,
ut pulchre deducit Gui. pp. i. deci. suis
ccxciiij. & ccxciiiij. Ob. etiam tex. in l.
qui restituere. ff. de rei ven. ubi Iudex
functus erat officio suo in actione rea-
li. l. Iudex posteaquam. ff. de re iudi. &
tamen reum, rem restituere nolētē,
manu militari compellit, nec ob id ta-
men vim atq; iniuriā compulsat. Sol.
non propulsat, quo ad iudicem loquē-
do, quia functus erat officio suo, co-
gnoscedo, non exequendo. l. a diuo
Pio. ff. de re iudi. & facit in argu. vulga-
tū

tum illud, nil actum esse, cum restat ad huc aliquid agendum. l. cum Syllaniano. C. de his quib. ut indi. loquor in ordinario, quoniam in delegato, nullus est, etiam quod habeat potestatem exequendi à Principe, qui possit sententiam exequi per uolentiam, ut per Ange. hic, colum. l. post Inno. in c. tua, ut lite non con. & ad propositum non mirum est etiam si hanc. l. glo. pro concordanti allegat, ut in ea, nec etiam respectu militum, quoniam id iussu iudicis faciunt.

Quinto uidemus etiam, quod si sur interdiu deprehendatur, potest occidi à Domino, si se telo defendat. l. iiii. in fi. ff. ad legem Aquil. ergo non licet (ut hic dicitur) nim ui repellere. Soluit adhuc glo. q. illud ideo est q. quia vis illata erat à priuato iusto, & Bar. hic post eam, & probatur in l. nec timorem, in .s. i. ff. quod met. cau. & in l. surem. ff. ad legem Cor. de Sica. & nota quod offensus non est etiam domino permissa, nisi (ut dicitur in d. l. 4.) id æque cum clamore testificetur, & est argu. in l. si putator. ff. ad legem Aquil.

Sexto difficultatem moueo, quia si seruus ad ecclesiam confugiat, & vis fiat ei, ne ingreditur, vel inde abstrahatur ingressus, iniuriam non propulsat, alias impune potest interfici, casus est singularis in l. si seruus. C. de his qui ad eccl. confu. Solue etiam istud, quod à lege inductum est ne reus, aut quintis aliis resistat ei, qui licite suum exercet officium. l. prohibitum. C. de iu. fisci. lib. x. quoniam si illicite, & si iustitiae terminos excedat, secus ut supra & per Bar. in d. l. prohibitum, & in .s. quadrupli, ubi Ias. in i. colum. multa, insti. de actio. & quod dictum est, quod potest etiam interfici, declarandum est uerum, si telo se defendat, argu. in d. l. 4. ad legem Aquil. & limitabitur qd' idem Bal. dicit, in authen. sed omnino colum. 5. C. ne vxor pro ma. quod si minister iudicis commissione debitorem fugientem vulnerauerit, de delicto punietur, nisi se telo defendat, quia tunc

secus, ira ipsemet in. l. si ut allegas. C. ad legem Corn. de Sica.

Decisionis, & exempli huius, quod vim ui repellere liceat, & iniuriam propulsare, ratio clara est in text. quia iure fecisse existimandus est quis si quid ob tutelam sui corporis fecerit. Quæ tamen uera non uidetur, quia eadem cum dicto, contra text. in l. si. ff. de offi. p. cura. C. r. a. patet, quia dicit, iure hoc euenire, & postea quod iure fecisse existimandus est quis &c. unde si testis deponat, scio quia scio, nihil concludit, ut per Barto. in l. qui interrogatus, in prin. ff. de peti. h. & si rursus dicat, q. est publica vox & fama, interrogatus uero de causa scientiæ, respōdeat, quia publice dicitur, nō probat, secundum Bal. in c. cum inter, in fi. de consue. R. sponde primum, quod immo non inconueniat. d. l. si. l. 2. in prin. ff. si cer. pe. .s. filius familias, & ibi Por. insti. quib. mo. ius pa. po. sol. & in l. illa institutio, ff. de de h. insti. Vel & melius, quod exponitur hac ratione uerbum illud, iure fecisse existimandus est, id est naturali æquitate, ut hic per Ange. in prin. & probatur in l. i. in .s. cum arietes. ff. si quad. pau. se. di. & in l. i. in .s. vim vi, allega. etiam supra. ff. de vi & vi at. & in clem. pastoralis, de re iudi. Alia item est, ut adhuc subiicitur in text. quia nefas est, cum natura inter nos cognationem quandam &c. quod ex eo licet uidere, quia (ut inquit Deci. hic, in 3. not.) omnes sumus eiusdem naturæ participes, & fratres per lauacrum regenerationis, quodq. vnusquisq. proximum suum diligere debet, ut se ipsum c. charitas. s. item proximos, de pe. dist. 21: c. ad mensam, xi. q. 3. c. debet, 23. q. 4. & bene: Adde quod etiam Iudæi sunt non solum naturæ participes, & tamen non sunt fratres nostri quia non habent dictum regenerationis lauacrum, ut in locis præallegatis. & ob hoc male locutus est Ang. in l. v. m. ff. de sepul. vio. qd' appellatione sociorum ueniunt etiam Iudæi, ex quo societas quodammodo quædam fraternitas est. l. verum. p. so.

contracta duntaxat inter Christianos,
& aduertit Corfe. in singu. societas, &
benè, & ad idem facit etiam quod ha-
betur in c. gaudemus, de diuor. ubi de
his, qui foris sunt, nihil ad nos, Nec
prætermittendum est, quod omnes
vique ad tempus concilii Niceni fra-
tres appellabantur, postea appellati
fuerunt Christiani. c. 2. xxii. dif. c. roga-
mus. xxiii. q. i. immò quod neq; Iudæi
sunt nobis proximi, sed homo fidelis
tantum, qui hominem diligit fideliem
ut Io. Chrysol. ait, homi. xlii. in. c. Ma-
thæi xxii. non tutum tamen, vt per
Abb. in. c. Iudæi, de testi. & in contra-
rium uidetur text. iuncta glo. in. c. cha-
ritas, in. S. item proximis, de poeni. dif.
2. ex quibus, ad propositum redeuntes
confirmatur exemplum prædictum le-
gis nostræ, & iustigentium, in natura
li ratione fundatū, vt supra quod uim
ui repellere liceat, firmum esse in cau-
sa argumentum præ cæteris, non se-
cus ac in accidentibus quantitas, in dif-
finitione genus, in oratione pronun-
ciatio, & diffinitio deniq; in disputa-
tione, & cum istæ rationes in naturali
ratione (iteratò dixerim) fundatæ sint
efficaciores esse debent cæteris. c. con-
suetudo. i. dif. l. qui habet. S. si pupillus,
& ibi not. ff. de tute. late Stepha. Fedæ
in tracta. de interpreta. in. in vlti. par. p-
pè finem, Et perpetua obseruatione
dignum est, quod cognationem dixit
† quandam, quia à primo illo nostro
parète Adam, in cuius sinu sumus om-
nes, originem ducit, & sic non propriè,
l. non facile. S. cognationis. ff. de gradi.
argu. in. l. hoc legatum. ff. de lega. 3. ex
quo malè infert Cut. hic, ad. q. Bat. in. l.
Lutius. ff. solu. mat. an pater possit re-
mittere iniuriam, illatam filio, cum sit
hoc modo arguere à simpliciter, ad se-
cundum quid, & male. d. l. hoc legatū
l. i. ff. de dona. Calde. pulchre, consil. v.
an dicatur, de vsu. Bald. in. l. debitor, in.
S. seruo, ad ff. de leg. 2. nisi saluando
dicamus, sufficere, quillatio sit, de termi-
nis, ex quibus infertur quoquo mō. l. i.
gestionib. & ibi not. ff. de in lit. iu. Finis.

II

- 1 **L**EX ista habet materiam amaram, &
delectabilem.
- 2 Lex ista uenit continuatiue ad præcedentes.
- 3 Docendi modus triplex.
- 4 Dubitatio uel error in principiis esse non potest.
- 5 Exempla huius legis sunt cum mysterio.
- 6 Veluti diffinitio est exemplificatiua.
- 7 Patri priusquam patriaparendum est.
- 8 Defensio est de iure naturali & gentium.
- 9 Ratio decisionis est ibi nam qd quisq; &c.
- 10 Originem ducimus à primo parente Adam.
- 11 Vis multiplex, de illatua hic intelligitur.
- 12 Iniuriam hic intelligimus id est uolentiam in
iniuriosum.
- 13 Propello frequentatiuum est.
- 14 Nam: continatiua diffinitio est.
- 15 Quisq; signum est uniuersale collectiuium.
- 16 Tutela de qua hic est de iure gentium.
- 17 Quod sit lege permissente pacem nō meretur.
- 18 Natura cognationem inter homines constituit.
- 19 Hominem homini insidiari nefas.
- 20 Licitum est cuius contrarium est illicitum.
- 21 Banni nostri temporis an iure communis of-
fendi possint.
- 22 Bannitis an possit damnum dari in bonis.
- 23 Banniti uxor an possit adulterari.
- 24 Iniuria: propulsatio est de iure gentium.
- 25 Potens qui nult alium interficere an possit in-
terficere.
- 26 Inquisitus si probet hominem occidisse ad sui
defensionem, an excusetur.
- 27 Defensio fieri debet cum modcranine inculpa-
ta tutela.
- 28 Defensio probari debet, alijs confessus suo gla-
dio (ut aiunt) se iugularet.
- 29 Si qualitas hoc non probaretur, an pena mor-
tis confessus sit condemnandus.
- 30 Si confessus homicidium ex intervallo dicat ad
sui defensionem occidisse, & offerat se id pro-
batum an admittatur.
- 31 Si aggressus potuit fugere, & non fugit an ex-
cusetur.
- 32 Cognationem, nou simpliciter dixit hic I. Con.
- 33 Insidiator nefarius est.
- 34 Vis habet multa significata.
- 35 Vis diuersimode capitur.
- 36 Duo sunt decertandi genera,
- 37 Si homicidium intra pacem committatur an id
impune fieri poterit.
- 38 Amici etiam sunt conuocandi ad iniuriam pro-
pulsandam.
- 39 Insultatus an equam percutiatur poterit insul-
tantem propulsare & repellere.

FLORENTINVS LIB. I.

institutionum.

VIM; Ista pulcher
rima, & not. lex (vrin-
quit Ias. & benè) conti-
net materiam amœ-
nam, & delectabilem,
licet nō admodum dif-

ficilem; pro cuius introductione ta-
men scias velim, & primò, quod à Flo-
rentino I. Con. condita est, qui floruit
pariter temporibus Alexandri, christia-
na Mammea geniti, libro. i. institutio-
num ut Taurelius & Haloander resti-
tur, seu institutorum (xii. enim con-
scripsit, vt ait Rutilius, in vita ipsius)
& vtroq; modo bene quandoquidem
hæc quæ hic dicuntur, & in I. præce-
den- ti exempla præceptorum sint, de
quibus etiam in I. iustitia infra co. & in
S. iuris præcepta insti. eo. ad mores spe-
ctantia, quibus instruimur ad bene bea-
tèq; uiuendum, est verum quod præ-
cepta ab institutis differunt, quippè
quòd, illa Theoricam respiciant, ista
uero praxim; deq; his aliàs Cice. in lib.
offi. i. & quod uenit t continuatiuè ad
leges præcedentes, namq; prius dictū
fuerat, ius naturale commune esse om-
nibus animalibus, ius gentium uero
solis hominibus, postea exemplificat,
& dicit, veluti erga Deum religio, ut
parentibus & patriæ pareamus, & vl-
timo loco hic ut vim, atq; iniuriam præ-
pulsemus. Et mirum videtur, quo-
niam titulorum continuatio est, vt plu-
rimum & cōmuniter non legum, vul-
ga. l. 2. ibi proximos atq; coniunctos ti-
tulos applicantes pro ut res patitur di-
cemus infra de sta. homi. & in I. cum de
lanionis in S. asinum molendinariam
ibi quibusq; proxima copulata succe-
dant. ff. de fun. instruc. & ita inquit glo.
in I. Gallus in prin. i. uer. posthumos, ff.
de lib. & posthu. Nisi dicamus (& est
verum) maioris declarationis gratia li-
cere secundum glo. alibi quoq; sic di-
centem in I. 2. ff. de ver. ob. Ias. insti. de

- 40 Securitas ipsa cum homine nata est.
- 41 Massarius non tenetur se prodere & denuncia-
re de crimine capitali.
- 42 Pro tuitione rerum licet hominem occidere.
- 43 Arma tenere licet pro sui tuitione.
- 44 Vim ui repellere bellum necessarium est.
- 45 Milo nim à capite suo depulsi.
- 46 Manula meretricis Hostilium Mancinum lapi-
dibus depulsi uim sibi inferentem.
- 47 Vicinus nō patitur ius cōgri si uim ui repulerit
- 48 Portes & magnanimitas sunt habendi, qui propul-
sant iniuriam.
- 49 Qui propulsat iniuriam tē licitam facit.
- 50 In via defensionis nihil est illandabile.
- 51 Bella sunt contra ius naturale.
- 52 Homicidium ad defensionem non imputatur ad
culpam.
- 53 Defensio permissa est per fas & nefas.
- 54 Defensionis hominum non minus est faciendum
quàm sepultura mortuorum.
- 55 Animalia Brutia si defendunt iure natura.
- 56 Iure insultantem occidisse, quomodo probetur.
- 57 Offensus se defendere non potest si subditus sit.
- 58 Exempla etiam multa subinde alia ponuntur.
- 59 Clericus liberatur a patria potestate.
- 60 Præceptor seu uerè castigans pueros tenetur.
- 61 Fur interdū deprebensus occidi potest.
- 62 Bannitus qui poterat offendi ex forma statuti,
si offendat offendentem, an puniatur.
- 63 Quid si statutum diceret impune occidi posse.
- 64 Iniuria à magistratu illata an sit toleranda.
- 65 An possit conueniri durante magistratu.
- 66 De facto aliquid facienti de facto resisti potest.
- 67 Quid si inferatur grauamen non reparabile.
- 68 Bruta non dicuntur iniuriam facere seu pati.
- 69 Bruta delinquentia an puniantur.
- 70 Quod hic dicitur uerum est iure fori non poli.
- 71 Quomodo hoc intelligatur.
- 72 Quod non sit uerum.
- 73 Resolutio aliterius difficultatis.
- 74 Defensio quoq; permittitur pro tuitione rerum
cum moderamine inculcata tutela tamen.
- 75 Violentia turbatiua resisti potest.
- 76 Quid in ablatina.
- 77 Quid in ea qua sit edificando.
- 78 Quid in defensione alterius.
- 79 Quid in amico.
- 80 Quid in socio.
- 81 Quid in scholaribus.
- 82 Quid in uicinis.
- 83 Quid in prauis extraneis.
- 84 An cogatur quis alium defendere.
- 85 Glo. auctoritas magna est.
- 86 Quando defensio facta dicatur cum moderami-
ne inculcata tutela.
- 87 Quid si uisum defendens se, potuit fugere.
- 88 Quid in iniuria uerbali an possit propulsari.

ostio. in rub.col. 2. & hinc uidemus etiam quod hac ratione verba ex abundanti prolata non uiciant scripturas. l. non solent. l. quæ dubitationis tollende gratia. ff. de regu. iur. quodq; interpretatio haud est negligenda, quanquam sint uerba aliàs clara. l. i. §. quàmuis de uen. inspi.

Secundo scias, quod triplex est docendi modus † diffinitiuus, diuisiuus, & exemplificatiuus, vt dicit Bal. in. l. i. in prin. supra eo. Et nimirum quidem, quæ omnis quæ à ratione suscipitur de aliqua re institutio debet semper à diffinitione pficisci ut intelligatur quid sit id de quo disputatur ut inquit Cice. in lib. offi. Diuisio uerò animum intelligentis incitat, mentem audientis præparat, & memoriam artificiosè reformat, secundum glo. in. §. igitur in prohe. inspi. l. i. ff. de excep. do. & qui bene diuidit rem dilucidiorē reddit & proximus est ueritati, exempla q; magis mouent necessaria admodum ut facilius intelligantur, quæ dicuntur. l. ve responsum. C. de transac. l. i. §. sed sciendum. ff. de edi. edic. porro longum est iter præceptis, breue autem exemplis, diffinitio enim ponitur iuris in. l. i. sup. eo. in prin. diuisio in. §. i. & exempla de niq; in. l. ueluti & hic.

Tertio scias quod cum ex his artis principia tradi uideantur, in eisdem † error seu dubitatio esse non poterit, iuxta illud philosophi 2. Met. in foribus quis delinquet? quasi dicat nullus sicuti enim ea quæ ponuntur in ostio omnibus nota sunt, ita prima principia patent, & negari non possunt, unde vulgò aiunt, contra negantes principia non esse disputandum, & hoc est etiam quod dicitur Gen. 4. statim peccatum in foribus aderit. Aliis tamen uerbis usus est philosophus in loco præallegato. sic. existentium prima principia semper uera non quandoq; uera quandoq; non uera.

Quarto sciendum est, quanquam alibi l. Con. dixerit in. l. ita vulneratus ad. fin. ff. ad legem aqu. vnum interim

pposuisse cōtentus ero & alibi, sed ne res exemplis egeat paucis agam in. l. i. ff. de præscrip. uer. quod hic tamen tria posuit exemplat cum mysterio, quando quidem dicta l. d. l. in. §. i. supra eo. respiciant, & ad eam applicentur, primum scilicet religionis erga Deum, ad publicum ius, consistens in sacerdotibus, secundum ad idem, quod in magistratibus identidem consistebat. Tertium uerò ad ius priuatum refertur.

Quinto & ultimo, quod ductio ueluti est exemplificatiua vt etiam sentit l. Con. in. l. consensu. ff. de ac. & ob. & idem in. l. 2. in. §. quædam. ff. de interd. & in. l. i. C. si quis alte. vel sibi, & in l. quædam mulier. ff. de rei uend. Nec secus in dictione ut: habentē relationē ad. d. aduerbium ueluti, vt infra etiam dixi, & in. l. i. Liurifgentium in. §. quinimo ibi, vt in bonæ dei iudiciis. ff. de pac. & in. l. i. in. §. interdicta. ff. de interd.

Mitum tamen adhuc uidetur in his sce exemplis, quod proxime supra dicat l. Con. prius patri quàm patriæ parendum esse † cum tamen prius huic quàm illi nascamur. l. i. §. & generaliter ff. de ven. in po. mit. l. post liminium. 2. §. filius. ff. de capti. Bal. in. c. i. colum. 3. de pa. iur. fit. in vrb. & facit vulgatum illud legis dicentis, prius fuit disciplina castrorum, quàm charitas liberorum. d. §. filius, & ad propositum est casus in. l. aduocati. C. de adu. di. iud. ibi, non minus pudent humano generi quàm si præliis atquē vulneribus patriam parenteq; saluarent: Vnde Cice. in somnio Scipionis, chari sunt liberi, chari parentes amici & affines, sed vna omnes charitates complexa est patria. Et facit quia p patriam licet etiam patrem interficere. l. minimè. ff. de religio. & ibi Bar. debetq; vnusquisq; potius patriam diligere, quàm se ipsum, quia ad ipsam ordinatur patet ut pars ad totum, nec ab te hinc, si Curtius Romæ, si Menecheus Thebis, & si deniq; Codrus Athenis pro patria mortē optetierunt. Ordoq; est, vt prius Deum colat, patriam tueatur, & tertio paren-

tes diligat, deinde se ipsum, affines, amicos, & bonos potius quam malos & sciat semper utilitatem publicam, privatæ præferendam esse, ut dicitur in l. unica in. §. fi. C. de cad. tol. Cæsari enim in Gallia existenti, dum pereret à senatu sibi imperium prorogari, minime est obtemperatum, Pompeiusq; per adulescentem excusat se, quod cōtra cum fuerit locutus: rogatq; ne id ad iniuriam trahat, asserens, sibi Cæsarem charum fore, sed Remp. omnibus rebus chariorem. Verum pro sol. di cas, quod patri prius nascitur quisquē quo ad reuerentiam, quo uerò ad obedientiam patriæ ut hic per Odo. & probatur in. d. §. filius: vnde Euripid. oportet sapientes, primum amare liberos, deinde parentes & patriam: quam oportet augere, & non frangere, vel & aliter quod ordo literæ non debet attendi, quando mens legis est certa. l. nec enim. ff. de sol. bar. in auth. hoc amplius. C. de fideicom. & in auth. hoc ius porrectum colum. i. C. de sacrosan. argumentum in. l. ambiguitates. C. de testa. ubi p̄posteratio siue ordinis peruersio non viciat, figuratq; est etiam Grammaticorum Hylteron proteron, siue Anastrophe. l. riparum, & ibi glo. ff. de rerum di. l. præposter. C. de testa. not. in. l. iad. fi. C. de anna. excep. Vel & ultimo quod ubi agitur de commodo publico siue de publica utilitate, et publico statu, patria antepōnitur patri semper. d. l. minime. d. l. aduocati, ubi uerò de commodo pecuniario patet semper præferetur patriæ. l. pe. ff. de postul. & ex hoc Bal. in distinctiōe locutus in. l. qui necessarij. C. de aduo. di. iudi. reprehenditur per Iso. in. l. militem. C. de procu. post Ange. Ray. & Fulgo. in. d. l. pe. & Bart. atque alios in præalleg. l. veluti supra eo. & bene.

Post hæc modò, cum artis principia (vt diximus supra) hic tradantur, non aliter esset casus figurandus, & maxime quia exemplorum verba sunt clara, & cum in uerbis non est difficultas, non est etiam admittenda uoluntatis

quæstio. l. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega. 3. l. ancillæ. C. de fut. Bal. in. l. 1. col. 6. C. de ser. su. Imò quod exempla ipsa, dubium non continent ut inquit Cy. in. l. i. colum. 3. C. de legi: attamen quia nihil tam clarum est, quod in se non habeat aliquam dubitationem. §. si uerò in auth. de tabel. & quia (vt inquit philosophus) potentes dubitare facile soluiunt. l. quod labeo. ff. de carb. edic. Idem Bal. in. l. tutores. C. de compensa. Nec est inutile dubitare de singulis. l. nemo. C. de summa tri. Imò quod uerum elici nō potest, nisi prius intelligamus falsum ut inquit Lactan. & qđ Iulianus notat Marcellum quod quid indubitabile proposuerit in. l. si qs titio. ff. ex quib. cau. maio. testaturq; philosophus 3. Methaph. dubitantes cœpisse philosophos admirari: sciendum est aliqua etiam hic pro ratione dubitandi adduci posse.

Et primò dum præsupponit tex. de sensionem, vimq; vi repellere, esse de iure gentium, quia (ut dixi rursus supra) venit continuatiuè exemplificando ad dicta in. l. i. in. §. fi. supra cod. nanquā uidetur mihi quòd hoc idem
8 sit etiam de iure naturali t & commune quoq; animalibus. l. i. §. cum antea. ff. si quad. paup. se. di. melius probatur in. c. significasti. 2. de homici. ibi uim ui repellere omnes leges & omnia iura permittunt. Imò quòd tex. in. c. ius naturale. i. d. hoc dicit ad litteram, quod ius naturale, est uiolentiæ per uim repulsio, & ut infra latius.

Sol. quāuis sit de iure gentium, hoc non propterea tollit quod non sit etiam de iure naturali, argumentum, in. l. cum furti. ff. de in lit. iu. nūm quia, illud in isto fundatum est. §. singulorum insti. de te. diuisio. nūm quia naturaliter homo animaliaq; cetera prona sunt ad conseruationem sui esse, quasi hoc idem sit in naturali ratione positū ut hic per Bal. in princ. vel (vt etiam dicit glo. hic quia reuera dicit tex. in. d. §. fi. hoc ius gentium solis hominibus esse commune) dicamus, quod licet hoc

idem iure naturali etiam brutis permit-
tatur quod non tamen iniuriam pati
dicuntur uel facere quandoquidem se
su careant ut i. l. i. ff. eo. in prin. id est si
quad. pau. se. di. hic autem de ui atque
iniuria propulsanda agitur, ergo, &
ita transit etiam Deci. hic n. v. & ut in-
fra latius.

Secundo dubitatione faciebat, quod
imò nec defensio sit permessa, quia
Math. 5. dicitur, si quis percussit te
in dextram tuam maximam, præbe illi
alteram. Et ei qui uult recum in iudi-
cio contendere, & runicam tuam tol-
lere, dimitte ei & pallium. Et quicum-
que angariauerit re mille passus, uade
cum eo alia diuo.

Sol. id uerum est iure poli non fori,
ut hic & de quo aliàs in c. fi. ubi etiam
glo. not. xvii. q. iiii. & in c. inquisitioni
de sen. excom. & in c. tua nos de spon-
sa. & ita etiam declarat Bald. in l. si ne-
ptem. ff. de ritu nup. i. simili, illum tex.
quod inter fratres consobrinos nuptiæ
contrahuntur etiam solo consensu aui
de iure fori, non de iure poli, per not.
in l. in celebrandis. C. de nup. & in .s. si
duorum in st. eo. & in l. reprehenden-
da. C. de institutio. & glo. tursum dicit
alibi, quod quis extra poenam est in
concubinaru iure fori, sed non iure po-
li, in l. in concubinato. ff. de concubi.
Er in l. cum ancillis. C. de incest. nup.
quod cum ancillis connubium esse non
potest quodq; ex huiusmodi contu-
bernio nascuntur serui iure fori non
poli. & ita etiam respondet in c. ex trans-
missa de renuncia. signanter per d. c. q.
cuiusq;. Pulchre Ancha. consi. cxxvii.
colum. pe. & ultra iura superius allega-
ta. est etiam bonus tex. in c. Euthemium.
a. q. 3. & adhuc glo. hic notat, & ibi dicat.

Tertio dubitationem faciebat text.
in l. iniuriarum in .s. i. ff. de iniu. ubi uis
infitur alicui qui tamen iniuriam non
propulsat neq; iniuriam agit.
Sol. facilis est, ut hic per glo. quod non
uis illata sit non à priuato sed ab eo cui
subditi sumus, id est à iudice, nec con-
sequenter iniuria nobis facta dicitur,

iuris enim executio (inquit I. Con.) non
habet iniuriam, & si quis decreto præ-
toris non obtemperauerit, non est in ea
causa ut iniuriarum agat, propter præ-
toris præceptum. Er ita signanter per
istum tex. dicit Bar. consi. lxxvi. colum. i.
& probatur etiam hæc sol. glo. in l. me-
muerint. C. unde vi. & in l. iuste possi-
det. ff. de acqui. po. & in l. qui restituere.
ff. de rei ven. & nimirum quia iniuria
dicta est si quid non iure fiat, imò quod
regulariter in actione iniuriarum req-
ratur dolus, & agens ipsum debet alle-
gare. l. i. §. i. l. 3. §. pe. & fi. & l. seq. ff. de ini-
iur. l. si non conuicci. C. eo. tradit Bald.
consi. cxxx. ad fi. uolum. 3. deq; hoc et-
iam infra.

Quarto dubitationem faciebat, quia
si fur interdum deprehendatur, potest
occidi à domino, si se telo defendat. l.
4. ad fi. ff. ad legem acqui. ergo non li-
cet (ut hic dicitur) uim ui repellere.

Soluit adhuc glo. hic illud idem esse
quia uis fuerat illata à priuato iuste,
nanque (ut uulgò aiunt) non est ami-
cus noster qui bona nostra tollit,
idemque Bar. hic pariter num. 3. & pro-
batur in l. nec timorem in .s. i. ff. quod
met. cau. & in l. furem. ff. ad legem cor.
de fura. non est tamen uis domino sim-
pliciter permessa nisi id ipsum cum cla-
more testificetur ut ibi dicitur & in l.
capite quinto ad fin. ff. ad legem iu. de
ad. & est argumentum in l. si putator.
ff. ad leg. acqui. & quia uidemus (ut idem
Bar. dicit) si illicite inferatur quod tunc
defensio permessa est ut hic & in l. c.
unde ui. ibi inculpare ruetela modera-
tione illatam uim propulsare licet, de
quo etiam loco suo.

Quinto & ultimo dubitationem fa-
ciebat, quia si seruus ad ecclesiam con-
fugiat, uisquæ fiat ei ne ingreditur, uel
inde abstrahatur ingressus iniuriæ non
propulsat aliàs impunè potest interfici.
l. si seruus. C. de his qui ad ec. consu.
pulchre Bald. in l. fin. in fi. C. de exhi-
re. ubi testatur istud iudisse Perusij de-
facto, & quod Pisis fuit ista questio.

Quod etiam facile tolli potest & di-
ci id

ei id à lege inductum, ne reus uel quis alius, resistat ei qui licetè suum exercet officium. l. prohibitum. C. de iu. f. sci. lib. x. quoniam si illicitè & si iusticiæ terminos excedat secus ut supra & per Bar. in. d. l. prohibitum, las. multa in. §. quadrupli colum. i. insti. de actio. & quod dictum est quòd potest interfici, declaraturum si telo se defendat argumentum in. d. l. 4. ff. ad legem aquil. & limitata bitur quòd dicit Bal. in auth. sed omnino colum. v. C. ne ux. pro ma. si minister iudicis commissione debitorem fugientem vulnerauerit, quod de delicto punietur, nisi se telo defendat, quia tunc secus, ita ipsamet in. l. si ut allegas. C. ad legem Cor. de sica. & est etiã tex. d. l. si seruus concordans in. l. si pignore in. §. furem. ff. de fur. & si quis obligatus est aliquem defendere, non tenetur si iustè offendatur. l. si quis in graui. §. 2. ver. si tamen. ff. ad Sillaniam. Idem Bal. in Marga. defensio num. 10. & si statutum dicat quòd homicidia priuaretur omni officio, non priuabitur si hominem occidat iustitiam exequendo, quia non ipse occidit sed lex. l. palam. §. si. ff. de ritu nup. d. l. si seruus, not. in. l. cum probatio. ff. de probatio. Idem Bal. in statu. homicidium, num. xii. & tex. i. d. l. si seruus adhuc not. dicit Pau. Cast. consil. cclv. colum. 2. uolum. 1. & not. decisiones ponit ad propositum Boer. decisio. clxx. colum. 2. par. i. & decisio. ccciiii. colum. i. ii. par. ii. & ut infra latius. Dicit etiam Bald. ad idem quòd statuta permittentia homicidium, non valent, ex quo sic inducunt peccatum mortale, nisi qui occiditur hanc penam mereatur in. c. fin. num. 4. de consue. Et est argumentum ad id, quòd de sensio potest tolli ex causa si quis scilicet iustè offendatur ut hic per Bal. col. i. & Ange. in. l. si sic in prin. ff. de leg. i. non nihil Fel. in. c. cum causa colum. 3. de offi. del. qui mirabile dictum scribit in. c. vt tamã colum. i. de sen. exco. si clericus habeat arma, mandetq; Episcopus capi, & vnus ex familia ipsum interficiat, quòd non erit excommunicatus,

nec (adde tu) ex supra dictis tenetur de homicidio, & signanter per. d. l. si seruus, & hæc pro nunc sufficient.

Modo huius exempli, ac tex. nostri ratio est, in eo posita quoniam quòd quisq; ob tutelam sui corporis fecerit iure existimandum est id fecisse. Et quia natura inter nos, cognationem quandam constituit, vsq; adeò ut nefas sit hominem homini insidiari. Et quò ad primam, sui dixit, quia ordinata charitas à se ipso incipit. l. preses, C. de serui. non quòd excludat defensionem aliorum ut hic per Bal. & in. l. i. lec. 2. colum. 6. C. vnde ui. & est simile quando Math. xxii. dicitur pariter, diliges proximum tuum sicut te ipsum. Et uerè (inquit Cice.) sapiens qui sibi non sapit, ne quid quàm sapit. Et quò ad secundam licet uidere ex eo, quia (vt etiam sentit Deci. in 3. not.) omnes sumus eiusdem naturæ participes & fratres per lauacrum regenerationis, debetq; vnusquisq; proximum suum diligere (vt diximus) sicut se ipsum. c. charitas. §. item proximos de pen. d. 2. c. ad mensam. 11. q. 3. c. debet 23. q. 4. & benè. Adde quòd etiam iudei sunt nostre naturæ participes, & tamen non sunt fratres nostri, quia non habent regenerationis lauacrum ut in locis præallegat. Et ideo malè locutus est Ang. in. l. vtimur. ff. de sep. uiro. quòd appellatione lociorum ueniant etiam iudei, ex quò societas quodammodo quædã fraternitas est. l. verum. ff. pro socio. contra tracta duntaxat inter christianos, & ad uertit Corfe. in singulari Societas, & benè, & ad idem facit etiam quod habetur in. c. gaudemus de diuor. vbi de his qui foris sunt nihil ad nos. Neq; prætermittendum est, quòd omnes vsq; ad tempus Concilij Nicæni fratres appellabantur postea appellati fuerunt christiani. c. 2. 22. d. c. rogamus 24. q. i. imò quòd neq; iudei sunt nobis proximi sed homo fidelis tantum qui hominem diligit fidelem ut Io. Chrysostomus ait Homil. xlii. in. c. Math. xxiii. non tutum tamen ut per Abb. in. c. iu-

dæi te testi. Scin cōtrarium uidetur tex.
iuncta glo.in.c.charitas in.s. item pro-
ximos de pen.d.2. ex quibus ad propo-
situm redeuntes confirmatur excin-
plum prædictum legis nostræ, & iuris
gentium in naturali ratione fundatum
ut supra quòd vim vi repellere liceat,
situm esse in causa argumētum præ-
ceteris non secus ac in accidentibus
quantitas, in diffinitione genus in o-
ratione pronuntiatio, & diffinitio de-
niq; in disputatione. Et cum istæ ra-
tiones in natura fundate sint(iterato di-
xerim) efficaciares cæteris esse debent
.c.consuetudo.i.d.l. qui habet. s. si pu-
pillus & ibi not. ff. de tutelate Stepha.
Fed. in tracta. de interpreta. iu. in ulti-
ma parte ad fi. & perpetua obseruatio-
ne dignum est, quòd cognitionem di-
xit quandam &c. quia à primò illo pa-
10 rente nostrò Adam, in cuius sinu t̄ su-
mus omnes originem ducit, & sic non
propriè .l. non facile. s. cognationis. ff.
de grad. argumentum in .l. hoc legatū
ff. de lega.3 ex quo male infertur Cur. hic
ad. q. Bar. in. l. lucius. ff. fol. mat. an pa-
ter possit remittere iniuriam illatam si-
lio, cum sit hoc modo arguere à simpli-
citer ad secundum quid, & male. d. l.
hoc legatum. l. i. ff. de dona. Calde. pul-
chre consi. v. de vsu. Bal. in. l. debitor in.
s. seruo ad fi. ff. de lega.2. Nisi saluan-
do dicamus sufficere quòd illatio sit
de terminis ex quibus infertur quo-
quo modo. l. in actionibus, & ibi not.
ff. de in lit. iu. Et præter hæc dicta etiā
in Schol. supra inquit, alibi tex. in. l. hi
qui sanctam fidem. C. de apost. quod
durissima pœna est esse inter homines
& hominum carere commercio, quia
scilicet cognationem quandam inter
nos natura ipsa constituit, quod etiam
sic deducit Ancha. consi. clv. in prin. &
cum nefas sit hominem homini insi-
diari omnis qui non defendit alium
peccat, si potest, ut per glo. in. c. quāte
de sen. excom. & in .c. non inferenda,
& fi. xxiii. q. iiii. & quòd omnes homi-
nes sint consanguinei ab Adam descen-
dentes ut supra tenuit etiam Abb. in. c.

postremo col.2. de ap. est verum ratio-
ne proximitatis quòd maior præsumi-
tur, affectio ut ibi subicit, Si ab uno
homine quoq; (inquit lactantius) quē
Deus finxit oritur omnes, certè con-
sanguinei sumus, ideoque maximū sce-
lus putandum est odisse hominem uel
nocentem.

VT VIM; Illatuiam intellige hoc
est pro actu illato in alterum, ad diffe-
rentiam expulsiue t̄ turbatiue, inque
11 tatiue, ablatiue, & compulsiue, de qui-
bus plene Bart. in. l. extat num.3. ff. qd̄
met. cau. & quia est etiam uis, quæ po-
nitur pro quadam potentia quæ est in
persona, quæq; ipsi inest, & non pro
ut in alium transfertur, & tunc idem
est quòd potestas, & de qua aliās in
l. i. ibi vis atq; potestas. ff. de iur. & ibi
idem Bar. not. num.3.

ATQ; INIURIAM; Id est uiolen-
12 tiam iniuriōsam t̄ ex ponit Cy. & An-
ge. & benè ita ut alia expositio glo. hic
in prin. dum dicit, vim scilicet iniuriā
illatam ab aliquo priuato, non ab eo
cui subditi sumus, haud fuerit neces-
saria secundum Deci. quia text. se ipsū
declarat. Replica tu quanquā neces-
saria nō sit, q̄ tamen tamen est sp̄nena
da. l. i. s. quāmuīs. ff. de uen. in spi. l. non
solent. l. quæ dubitationis tollēde gra-
tia. ff. de regu. iu. & ad propositum inq̄t
Plato in Gorgia quòd malorum. o. ma-
ximum est iniuriam inferre, & longe
peius quā pati.

PROPVLESEMVS: frequentatiuū
est, à propello t̄ proueniens idemq; so-
13 nat quòd repello, arceo, depello seu (ut
dixi) propello & propriè, propulsare
est iniuriam à se depellere. Sic etiam
his verbis Cice. ad propositum usus est
offi. i. Iniustitiæ duo sunt genera, unū
eorum qui inferunt, alterum eorum,
qui ab iis, quibus infertur, si possint,
non propulsant iniuriam, & de inuen.
2. in hunc modum. Vindicatio est, per
quam uim & contumeliam defenden-
do, aut ulciscendo propulsamus à no-
bis, & à nostris, qui nobis chari esse de-
bent. Id vnum adiicientes, quòd non
solum

solum iniuriam propulsamus, sed frigus, & famem, & ab ingressione fori populum, & inimicorum impetum, & periculum deniq; quod in omnes intenditur inquit idem Cice. 4. de fini. & in Anton. 5. & pro Roscio amerino: & quod propulsanda sit not. q. tradit Bal. in l. ex hoc iure, colum. 2. de duello infra eo.

- NAM: Continuatiua est dictio hæc;
 14 vt et est uidere in l. nam ad ea? & in l. nā ut ait Pedius, & in l. nā Imperator. ff. de legi. & l. nā si cū moriar & ibi dixi. ff. de cōd. inde. vel die q. pro quia ponatur ut in l. si in. §. i. ff. de excep. do. ex quo decisionis ratio subiicitur vt supra etiam dixi in his verbis. Vel quod redditiō causæ sit, qua vnicuiq; defensio permittitur & quidem finalis, ex quo est legis ut per Bal. in c. quia propter num. xvii. de elec. not. in l. si is qui animo. ff. de acqui. po.
 15 & in l. cum tale in §. si. ff. de cond. & de.

Q V O D Q V I S Q; Signum est, iustitiam quoq; vniuersale collectiuū vt in l. hoc articulo. ff. de hæredib. insti. et idē importat quod omnis ut inquit Bal. in l. si necessarias in §. si annua colum. i. ff. de pigno. ac. ad differentiam dictionis quisquis quæ est distributiua. l. qui liberis. §. hæc verba. ff. de vulga. & pup. sub. licet secus dixerit glo. 2. in d. §. annua, & malè ibiq; eam reprehendit Bal. propter conformitatem tamen quam habet dicta dictio quisq; , cum ista quisquis de facili assumit naturam distributiua. d. l. hoc articulo ad si. & ibi Bar. Bal. & Imo. Corn. consi. cccxlviii. num. ix. uol. 4.

- O B TVTELAM SVI CORPORIS
 16 FECERIT : tutela hæc est de iure gentium ut hic, & dictum fuit supra alia est de iure civili de qua in l. i. ff. de tute. & in sti. eo. in prin. & ibi Port. colum. 3. Et si ad sui corporis tutelam defensio permiffa est, sequitur necessariū, quod aliis defendi non poterit, argumentum in l. cū prætor. ff. de iudi. & in c. nonne de præsump. dictu tamen absurdum ut supra & ideo (vt not. in d. l. cum prætor) regula locum non habet cū in permisfis, et prohibitis eadem est ratio, et quod aliis defendi possit, consanguineus, socius iti-

neris, amicus, & quiuis aliū etiam extraneus ut hic per Bar. plenè num. 7. & Bal. atq; alios adde eundem Bal. in l. i. in. 2. le. etu. col. vi. C. vn. de vi. & Ancha. consi. 158. col. v. & Corn. consi. cvii. num. xii. uol. i. de q; his et de tutela rerū dicemus infra.

IVRE FECISSE EXISTIMETVR:

- 17 ergo impunitū quia quod sit lege permitte poenam non meretur l. grachus, C. ad legē iu. de adul. l. si. ff. quod quisq; iu. c. cognoscetes de const. & congruenter hic ait, iure euenire, ut quod quisq; ob tutelam sui corporis fecerit (iterato dixerim) id iure fecisse existimetur, quia paulō supra dixerat, vim atq; iniuriam propulsandam esse, et vt hic ita etiam dicit Flo. in disputa. suis. 2. colum. i. Et in simili Epitētus stoicis interrogatus ab Adriano, q. homicida esset absq; crimine, Gladiator, respondit.

- ET CVM INTER NOS COGNATIONEM QVANDAM NATVRA CONSTITVIT: adeo verū est istud nouissimè † & præter dicta supra ut si quis feruum fugitiuum suscepit uel aliter delinquentem, puniatur, si quidē hoc idem egerit dolose, aliās non quia receptio est de natura boni, et natura cognationem inter homines constituit, unumq; ad alterius subsidium inducit, secundum Bal. (signanter per istū tex.) in l. quicunq; in prin. C. de fer. fugi. Estq; vnus de tribus modis seu signis quibus opere officiales cognoscuntur, ex cognatione naturali scilicet, qua homo homini dēt, alios duos post hūc ponit Bald. met in l. liberti colum. 3. C. de ope. lib.

Et dicit etiam alibi, q. deportati impunitè offendi non possunt, quando quidem ea quæ sunt iuris naturalis non perdant. Et quia offensio personæ, est contra ipsū ius naturale, cum inter nos cognationem quandam & c. in l. i. col. vii. C. de hære. insti. Et Abb. in c. inquisitionis in §. tertie colum. 2. de accu. quod respondens se non diligere partem, tacite et indirecte videtur asserere se esse ipsius inimicum, ex quo ratione supra dicta tenetur homines se inuicem diligere.

Et Imo. in. l. nō tantum in prin. ff. de ap. quodd licet nec ratione sanguinis, nec, si non inter sit pecuniariter alicuius, possit appellari pro alio, potest tamen intuitu officij & pietatis, i casu de quo ibi.

CONSEQUENS EST HOMINEM HOMINI INSIDIARI NE-

19 FAS ESSE, & idē dicebat t ad propositum Bald. in. l. i. in princ. C. de priu. dot. quodd primō quis nascitur Deo, secundō patriæ, tertio parentibus, quarto suis, quinto extraneis per uinculum charitatis, estq; proverbium, homo homini Deus non lupus. l. seruus ea lege. ff. de seru. expor. l. officium. C. de negot. gest. Calca. consi. 2. colum. 4. Et nefas esse dicit I. Con. quia facinus impium est, & execrabile, hoc idem facere quasi non fas, & contra rationem ac charitatem humanā, & homo nefarius scelestus, & sacrilegus q. homini insidiatur, à farre (ut aiunt) quodd ne dignus sit qdē farre uesci. Et hac de re dixit rursus Albe. in statu. par. 4. q. xvii. quodd statutum disponens bannitum impune occidi posse, non ualet, quia scilicet nefas est hominem homini insidiari, de quo tamen infra plenē idem Albe. q. lxxi. ca. par. & Stepha. de fed. in tracta. de interp. iu. colū. lxxix. qd insidiari alteri est unus de tribus modis, quibus lex offendi solet, & latius ut dixi ego in collectancis hic.

Expositis sic serē omnibus uerbis tex. notari etiam potest (vt hic dicit Barto. in prin.) quodd illud dicitur licitum cuius contrarium est illicitum t idest si defensio nobis permessa est, & ut vim vi repellamus, sequitur etiam necessariō, & per argumentum à contrario (vt dixi) quodd sit prohibita, & quodd homo homini insidiatur minimē permissum.

Quod tamen uerum non uidetur, quoddq; argumentum non procedat, namq; bonum est nubere, & tamen nō nubere non est malum, quia nuptiæ replent terram, uirginitas paradysum, ut in c. nuptiæ. xxii. q. i. Solut Deci. vt hic per eum num. 2. dic tu clarij argumētum procedere si dicatur ut supra omne id licitum esse, cuius contrarium est illi-

citum, & hoc modo loquitur Bart. fed non si dicatur, hoc licitum est, ergo eius contrarium est illicitum, quia non sequitur. Vel aliter quodd id licitum sit, cuius contrarium est illicitum, si non sit de genere permissorum ut not. in. c. i. de præsump. & in. l. i. C. ad legem Cor. de lica. & in. l. non solum in. s. fed ut probari. ff. de no. o. nun. & ista est ueritas nugis reiectis. Et argumentum istud sanē etiam procedit è conuerso, ubi offensa sci licet à iure permittitur, quodd defensio necessariō prohibetur. l. si seruus. C. de his qui ad ec. consu. & ut supra latius & istud ipsum, ad q. infertur, an banniti nostri temporis de iure communi possint

21 offendi t quāten tetigit Bar. hic, & concludit breuiter quodd non, Mortuus quia æquiparantur deportatis secundum gl. in. s. relegati in st. i. quib. mo. ius pat. possol. & in. l. i. (adde tu). C. de hæ. insti. tenet Dy. in. l. eius qui in. s. si. ff. de testa. idem Bar. in. q. Lucanæ ciuitatis colū. i. & præallega. glo. in. d. s. relegati. dicit uulga. Bald. in. l. seruum quoq; in. s. publicè colum. 3. ff. de procu. & singu. Seysel. hic colum. 2. non nihil quodd æquiparentur deportatis, seu pro deportatis habeantur consi. cclxxxiii. ad si. uolum. i. idem Bal. Verum ad propositum, deportati quanquā perdant ea quæ sunt iuris ciuilib, quia efficiūtur serui, seruitutem, uero serē mortalitati comparamus, seruatorumq; status. d. iure anihilatus est. l. seruitutem. l. quod attinet. ff. de regu. iu. Lquidam. ff. de pen. l. i. C. de hære. insti. retinent tamen quæ sunt iuris gentium ut ibi, ergo defensio, sibi permessa est, & consequenter offensio prohibita, ergo banniti non poterunt de iure communi offendi. & ita communiter tenetur.

Tamen aduerte quia æquiparatio nō est bona, neq; hoc ipsum probat glo. in. d. s. relegati. Imō, quodd communiter reprobat, & dicit Cy. post Fed. de schal. in. d. l. i. C. de hæ. insti. non esse uerum, q æquiparentur, quia deportati non sunt capaces hereditatis ex testamento, uel ab intestato, banniti autem sic, ut not. in. d. l. i. Pulchrè Ancha. consil. cclxxv. col.

olum. 2. alibi dubitanis Bald. de veritate dicte glo. dicit, quod adhuc (an sit uera) sub iudice lis est, in statut. in uers. filius num. 10. & ita tenet ipse met Bart. quod non idem sit, in eis quod in deportatis, in tracta. bannito. col. 3. & plus etiam bannitos æquiparando deportatis arguit Pau. cast. quod possint offendi, consil. cxii. col. i. uolui.

Et ideo hoc ipsum posset concludēti rōne probari, quia uidemus q̄ trāsuga, pōt occidi. l. 3. §. trāsugas. ff. ad legē Cor. de sica. ergo & banniti nostri tēporis. Et maximē q̄a hostes reipub. esse dicuntur. l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de cap. di. Et transfuga (adde tu) ut tradit Nel. in tracta. bannito. in. i. par. 2. temporis. q. 3. & xl. col. i.

Nihilominus quia multi tenuerunt. d. glo. & maximē Alex. consil. 116. col. 2. et 3. uol. 2. & alij ibi per eum relati, & consil. 88. colum. 3. uolum. 3. & Cuma. consil. 138 colum. 2. & las. insti. de actio. in prin. col. 6. à communi opi. Bart. non est recedendum. & quia ut plurimum statuta extāt bannitos impunē occidi posse, ut not. in. c. quæ in ecclesiāsm de consil. & in. l. omnes populi infra eo. ergo secus de iure communi. Imō quod non ualent, ut dixi supra de quo tamen per Albe. in statut. q. xvii. par. 4. nec possunt occidi, ergo necessario sibi defensio erit permissa. Ad opposita respondetur primum non ob stare, quia (ut inquit Bar. hic) speciale est dicto casu, propter iudicium nehostibus secreta reuelent & detegant. Imō (ult. a eum) quod proditores etiam sunt. l. proditores. ff. de re mili. proditores autem possunt interfici, & est speciale propter criminis atrocitatem (nam q̄; p̄ditionis patriæ crimine, nil maius) ergo. Quā sol. tamen improbat Cur. hic motus quia eadē suspicio est etiam in bannito & malē nec uerum aut uerisimile, ex quo transfuga transit ad hostes, sed non bannitus. l. si quis aliquid. §. i. ff. de pen. ubi casus ad literā. Nō p̄mitto tamen posse aliter quoq; responderi secū dū cum, q̄ idcirco transfuga occidi seū interfici potest, quia sponte fugit, banni

tus autem coactē, lex autem succurrit magis facienti actū ex necessitate quā facienti ex uoluntate. l. si fideiussor. §. si necessaria. ff. qui satisfda. cogā. ergo, quæ sol. non est bona, quia lex non succurrit facienti actum ex nescsitate in quam sua culpa incidit, siq; in ea se posuit, ut bannitus, quod declarat glo. in. l. 2. in. §. si quis. ff. si quis cau. argumētum in. l. pe. ff. de iu. do. Bal. pulchrē in. c. ex parte colum. i. de consue. de eo qui sua culpa in paupertatem incidit, ut beneficium non habeat legis, ne conueniatur nisi in quantum facere potest las. late in. l. qd̄ nomine. ff. de cōd. ind. in terminis Abb. in. c. cum omnes, colum. v. de consil. & Ancha. in rep. c. canonum statuta col. lxxiii. co. ti. prima igitur sol. Bart. uerior est, & tenenda.

Non ob. secundum quia non est verum, licet Barto. hic non respondeat, ex quo hostes sunt quibus Po. Ro. bellum indixit. l. hostes. ff. de capti. at bannitis nullum bellum indictum est, ergo nec possunt offendi tanquā hostes, & ita declarat idem Bar. in questione Lucanæ ciuitatis colum. vi. Nec id ad quod inducitur, dicit tex. supra allega. in. d. §. q. deficiunt. Non ob. ultimum quod banniti transfugæ sint, quia nec istud verum est, quicquid dicat, Nel. contra casum legis locutus proditores. ff. de re mili. p̄allega. ubi proditoribus æquiparantur; banniti non sunt proditores regulariter nisi crimen perduellionis incurrant, ergo, & ad idem multa dicit Ancha. in. d. c. canonum statuta colum. cclxxv.

Est uerum si statutum dicat quod banniti possint impunē offendi, quod facit eos transfugas, & hostes ciuitatis à qua sunt banniti ut inquit las. in. l. omnes populi colum. ii. ff. de iusti. & iu. & in. l. in suis colum. v. ff. de lib. & posthu. & Alex. consil. cxiii. in prin. uolum. i. & Bart. melius quā alius in. l. si adulterium cum incestu in. §. liberto. ff. ad legem iu. de adult. & in. q. Lucanæ ciuitatis, colum. 6. p̄alleg. & Ancha. in rep. d. c. canonum statuta colum. cxxl. quod tamen in dubium postea reuocat idem Bar. ubi supra

hoc ē in.d.q. Lucanæ ciuitatis colum.8. quod imò non transuga sit, nec hostis ciuitatis, dic ut per eum, hoc idem bonis rationibus probantem, & pro nunc cogita.

22 Sed quid erit in bonis, & rebus eiusdem banniti? poterit ne quo ad ea damnum sibi dari?

Idem Bat. hic concludit quod sic, motus auctoritate glo. ita dicentis in.c.i. de mil. ua. qui contu. est in verbo depredare in vñibus, vbi hoc ad literam dicit, & bannitus sui culpa, & propter sui contumaciā poterit depredari, & in.c.i. l. gl. i. hic si. lex. eo. lib. clarius, quod dum Bannitus durat, poterit sibi damnum dari in rebus, & impune quidem, & quia auctoritas gl. omnem aliam longe superat ut hic dicit Bar. met ad si. ita etiam foret trā secundum, & proxima conclusio supra confirmabitur, quia si in rebus offendi potest, iam non poterit (ut dicebamus) offendi in persona, & de iure communi.

Nihilominus Bald. in.d.c.i. hic si. lex. colum. 4. dictam glo. reprobat, vt potē nec iuridicam, nec æquitati consonam subiiciens si iudex uellet hoc ipsum in sententia declarare, quod non posset, ex quo bona non deliquerunt ut in. §. et quia in auth. ut nulli iud. & vbi non est delictum (adde tu) ibi poena esse non debet. l. sancimus vulga. C. de pen. & q. a bannito etiam ius reddi debet de bonis, quanquam secus sit in feudo. l. papinianus exuli. ff. de mino. & quia reatus honorem excludit, non bona tangit. l. i. C. ubi sena. uel cla.

Et per locum à speciali quoq; probatur quia fortē secus esset in banno imperiali, quod est dissidatio quædam ut in auth. cassa. C. de sacrosanct. eccl. l. ius singulare. l. quod uerò contra. ff. de legi.

Et facit etiam quia dominia rerum sunt de iure gentium. Lex hoc iure. infra eo. banniti autem quæ sunt iurisdictionis retinent ut dictum est supra ergo.

Et ultimo loco quia bona accedunt personæ, ipsamq; sequuntur ut accessorium principale. c. fi. de vi. & ho. cle. l. si de commissis. §. tractatum. ff. de iudi. Ro.

singu. ccccli. sed in persona offendi non potest ut conclusum est supra communiter ergo nec in bonis sibi damnum dari, estq; argumentum in. c. accessionium de regu. iur. in 6.

Et addi rursus potest etiam ratio, quia si posset depredari, sibi sic quodammodo decengatur alimenta & malē. l. necare. ff. de libe. agno. c. pascē famæ morientem. lxxvi. d. & sic omnino offenderetur imò occideretur. d. l. necare. d. c. pascē, non dicendum ut supra, & urgent omnia contra glo. præallega. & faciunt etiam dicta per Bal. in. l. si tutor in. §. si. ff. de tu. & ra. dist. & in terminis in statu. ita tenet in. §. bannitus num. xvii.

Nihilominus si quis disputando uellet opi. primam tenere, quod imò in rebus damnum sibi dari possit, vt dixi, ad hæc facile etiam responderet, si dixerit primum quod quamuis. d. glo. opi. iure non probetur, probatur tamen ratione ut infra & sufficit. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tuto. l. 3. §. si liber ubi l. as. colum. 2. ff. de cond. ob. cau. & plus quod æquitati etiam (quicquid dicatur) hæc de re consona est. l. l. ibi, non iniquis rationibus conuentione finitum est. C. de pact.

Nec ob. quod bona non deliquerunt quia uerum est, sed tamen deliquit reus, quo prætextu bannitus est, nimirum igitur si ea ratione depredari potest, siq; si ne culpa bona auferuntur, sed non sine causa iuxta not. in. c. cognoscentes de cōstitutio.

Non etiam quod ius ei reddi debet, quia non est uerum, & contrarium tenet Bald. in. l. cum mulier colum. vi. ff. sol. mat. & Bart. in. l. sed & si per prætorē in. §. ait prætor. ff. ex quib. cau. maio. & licet tex. in. d. l. papinianus exuli, ob stare uideatur, non obstat tamen, quia loquitur in relegato non in bannito, & not. in. §. relegati insti. quib. mo. ius pat. pot. sol. & in. d. §. qui deficiunt allega. sæpe, & nimirum quidem quia relegatus est ad tempus, bannitus autem quis dicitur perpetuo, ut in. d. §. relegati.

Non ob. quod reatus omnem hono-

rem excludat, quia uerum est ne fori p-
scriptione utatur, & principaliter qui-
dem sed non ut in consequentiâ quoq;
non possit sibi bona auferri.

Ex quibus tollitur allega. specialitas,
in banno imperiali, quia si offendi non
potest in persona, consequens est tamen
ut offendatur in bonis, & rebus ipsis ar-
gumentum not. per Albe. in l. quod ue-
rò contra in prin. ff. de legi.

Non ob. quod bona sint iurisperiti
quodq; à bannitis retineantur, quia ue-
rum est istud quoq;, sed non ut occupa-
ri non possint, ut inquit Bar. in extraua-
gan. ad reprimen. in ver. rebellando, ple-
nè Alexand. in l. i. colum. pe. C. de hære.
institui.

Non quod accedunt personæ, quia
uerum est quoad retentionem, sed non
quod occupari non possint pariter, vel
dicamus quod non accedat hoc casu, q-
a sufficit quod in persona offendi nō pos-
sit, & si (ut dicebam proximè) reatus om-
nem honorem excludit, excludit eum
etiam à bonis, si retenta non fuerint, ut
possint occupari, argumentum in l. tu-
tori. C. de nego. gest.

Non ob. ultimum, quia malè meriti
egressi laborat ut dicitur in l. i. quisquis
C. ad legem iul. ma. aliàs nec filius pos-
set legitima priuari, quæ loco alimento
succedit. l. 3. §. sed utrum. ff. de mi-
no. & tamen priuatur cum causa. §. aliud
quoq; capitulum in auth. ut cum de ap.
co. Nec facit ad idem quod sic necare-
tur, quia non est homicidium propriè,
nec comprehenditur in statuto punien-
te homicidam, ut dicit Flo. pulchre in
litem si obfetrix in. §. i. ff. ad legem acq.

Tamen dura & rigorosa opinio est, d.
glo. quanquàm communis, si non po-
test offendi in persona, quod offendatur
in rebus, & maximè (ut dicebam) quia
sic non differret à diffidato, haud dicen-
dum, argumentum in l. 3. ff. de mil. te-
sta. & in l. nec honore ubi glo. C. de ep.
& cle.

Verum tenendo cōtrarium, ut supra
& contra communem, ac glo. præleg.
quod in bonis scilicet offendi non pos-

sit, quaeritur quid si staret statutum im-
punè occidi posse?

Ange. in l. in suis in princ. ff. de lib. &
posthu. ait, quod omnem aliam iniuriã
personalem & realem pati debet, quem
sequuntur alij hic per Deci. relati num.
14. & in ære ac persona puniri secundū
Bald. in l. i. si. colum. 2. C. si contius uel
uti. pub.

Et mirum uidetur (quanquàm idem
Deci. non dicat) quia statuta regulariter
non recipiunt Interpretationem exten-
sivam iuxta not. in l. omnes populi infra
eo. sed cum istud sit non ui. extensionis,
(ut declarat ibi Bal. & Nel. q. xlix. de ban-
in. 2. par. secundi temp. col. 2.) uerum ne
cessarie cuiusdam comprehensionis in
hoc consistentis, quod in maiori conti-
neatur minus, cessabit protinus admi-
ratio.

Et probatur in l. nec in ea in. §. si. ff. ad
legem iul. de adult. ubi ad litteram dicitur,
qui potest adulterum occidere, mul-
tò magis contumelia poterit cum iure
afficere, eritq; limitatio ad supra dictam
conclusionem Bal. contra communem.
Nec secus in d. l. in suis ad si. ibi quos
licebat occidere, eos etiam licebat ex hæ-
redare.

Et facit adhuc regu. cui licet de re-
gu. iu. in. 6. ubi cui licet quod est plus v-
tiq; licet etiam quod est minus.

Et glo. in terminis in. c. in literis i. ver.
prædo, quàm ibi dicit singu. Bal. num. 4.
de resti. spol. quod qui potest offendi in
persona multò fortius offendi poterit in
bonis. l. in fetuorum. ff. de pen. Non ni-
hil Deci. in regu. non debet. ff. de regu. iu.
& Ias. in d. l. in suis colum. 4. & Alex. in.
l. in actionibus in prin. ff. de in lit. iuran.
nec habet dubium.

Est verum (ut adhuc inquit Deci. hic
num. præallega. post Bal. in l. ex hoc iu-
re infra eo. colum. 2. & alios ut per eum)
quod non poterit offendi in bonis, mor-
tuus, sed uiuus tantum.

Et nimirum (inquit idem Bal. ibi) q-
mortuus non est ammodo bānitus, nec
spoliari dicitur propriè, nec eidem fit in-
iuria, nec potest vulnerari. l. i. §. sceuola.

ff. si quis testa. lib. esse iu. sue. not. in. l. i. C. qui accu. non po. & certè nec istud dubium habere uidetur, quia in simili uidemus quod sic sententia contra mortuum lata ē ipso iure nulla. l. in summa. §. si. ff. de re iud. etiam si esset in fauorem ipsius mortui, vt declarat Soci. post Pau. Cast. in. l. eius qui in prouincia colum. i. ff. si cer. pet. & si seruus stipuletur domino, ignorans ipsum esse mortuum, nihil agit pariter, nec stipulatio ualebit, quia eam confert in personam quæ nō est in rerum natura. d. l. eius qui in prouincia, & ibi not. Ias. in ver. quod si stipulatus, & Ange. in. l. i. C. ne ex del. def. quod defuncto rebelle Florentinæ ciuitatis, eidē ante sententiam, non possunt bona publicari, & glo. singu. in. l. Neratius. ff. de regu. iu. quod mortuus à solo Deo potest condemnari, siue priuilegium obtinere, quàm post locum celebrat & extollit Cur. seni. consi. lx. colum. vi. multa Bononien. in. l. qui sine colum. vi. ff. de quaestio.

33 Sed nunquid eius vxor possit adulterari.

Deci. hic remisit uè post Bal. in. d. l. fi. colum. 2. C. si contius uel uti. pub. concludit quod non, ea ratione (adde tui) quia adulterium ex se adeo est malum, ut nulla causa possit iustificari. c. & si Christus de iure iuran. & quod in bannito dicimus hac ratione locum habebit etiam in muliere bannita ut idem Bal. dicit in loco præallegato.

Et hoc est q̄ dicebat etiam Dy. in regu. cui licet de regu. iu. i. 6. allega. quoq; supra quod non habet locum in his q̄ sunt diuersæ speciei, ex quo (subiicit) bannitus potest impunè interfici ex forma statuti, quod est plus, & tamen non poterit eius vxor (vt diximus) adulterari, quod est minus, homicidium enim longè grauius est adulterio. c. si quod uerius 33. q. 2. & not. in. c. quæ in ecclesiarij (vbi & nos multa) de consti. & hac de re malè locutus est. Nel. qui tenuit contrarium in tracta. bannico. q. xlv. in. 2. part. secūdi temporis, quia esto quod minus sit adulterium homicidio diuersæ tamē

est speciei, nec comprehenditur sub eo quod est maius, & (vt dixi) quia nulla ex causa iustificari potest.

Secundo notari potest quod defensio seu ius atq; iniuriæ propulsatio, est 24 de iure gentium t̄ ita glo. in. l. i. in. §. i. in iur. gentium, supra eo. signanter per istū tex. & Bar. hic. Et ideo hac ratione reo auferri non potest ut not. in. l. pactum infra de pac. & in cle. pastoralis in. §. ceterum de re iud. & adhuc per istum text. tradit idem Bar. in. l. filius familias num. 4. ff. de dona. Imò dicit in. l. i. num. i. ff. de mil. testa. quod est de iure naturali, & benè, ut hic per Deci. num. v. & in extrauagan. ad reprimen. adhuc idem Bar. in ver. & figura colum. 3. sed quia dixi supra in casus figuratiōe, transeo, pulchrè Bal. hic in prin.

Et tertio noto, quod vniciq; permilla est, etiam quod interficiatur is à quo quis se defendit dicit Deci. & alij ante eum. ponderando tex. dum indefinitè loquitur, sic dicens, quod quisq; ob tutelam sui corporis fecerit iure secisse existimandus est, ex pluribusq; confirmat, & ampliatur ut per eum.

Adde dum dicit, quod sic clericus uel monachus, Imò etiam cardinalis interfici potest, per tex. in. c. si vero. i. de sen. ex eo. adeo permilla est vniciq; defensio, quodq; vim vi repellat quisq;, probari quoq; in. c. ex tenore eo. ti. & quia lex generaliter loquens comprehendit etiam personas priuilegiatas. l. in fraudem. §. si. ff. de mil. testa. & cum sic dicat in sui ratione ibi & in. l. scientiam in. §. qui cum aliter. ff. ad legem aqui. omnes leges omniaq; iura permittere, vt vim vi repellamus, permittet consequenter hoc ipsū aduersus omnes, quantacūq; dignitate præfulgeant, quoniam (vt diximus) nemini auferri potest. Adde etiam quod ex homicidio ad defensionem facto, ecclesia non polluitur, neq; indiget reconciliatione secundum Abb. in. c. propositi col. i. de consec. ec. vel alta.

Sed quid si quis me non offendit, et tamen adeo potens ut non possim ei resistere t̄ uelutq; me interficere, possum

ne ipsum impunè occidere?

Bald. in. ci. in. §. iniuria colum. fin. de pa. i. ff. in vñb. & in. li. colum. vii. C. vñ de vi. & alij hic per Deci. tñ. dicebant quòd sic, moti omnes per glo. in. li. si fam. ff. si fam. sur. se. di. & è opi. communiter recepta.

Contra quam tamen faciunt multa, & maxime text. in. l. scientiam in. §. qui cum alitet. ff. ad. legem aqu. ubi ad literam, sic dicitur illū enim solum qui vim infert, ferire conceditur.

Secundo facit tex. in. l. exceptione. ff. de fideiuss. ubi iniuria facta uni penes ipsum manere debet, & non ad alium transferri.

Tertio & ultimo facit tex. in. c. sacris, de his quæ vi metus ue cau. ff. ubi p metu non debet quis peccatum mortale cōmittere.

Quibus tamen non obstantibus, idē Deci. à communi non recedit, eamq; no uisimè probat per text. in. l. is qui aggressorem. C. ad legem Cor. de fca. ubi qui aggressorem interfecit, noxius non est.

Et per tex. in. l. si quis famo in. §. ff. ff. ad legem aqu. ubi qui iusto metu uicini & des interdidit, excusant, & famulus pariter (vt ibi dicebat Flo.) cui dominus fuerat mortem minutus, nisi uxorem suam interfecisset, quam de adulterio suspectam habebat, & ante eum Cy. in. li. nū. viii. C. vñ de ui.

Et in simili Ang. in dispu. incip. Atho his col. i. si aggressus apprehendat Titium eo usus p Clypeo & interficiatur, quòd non tenebitur de homicidio, quæ omnia & alia longè plura deducit Feli. in. c. significasti colum. ff. de homici. Et adductis pro contraria parte hoc est contra communem idem Deci. postea respondet ut per eum.

Ego breuiter eandem opi. teneo, quia reuera melius est se a duersus rixam præparare, quàm in discrimine se ponere, & coartare ut inquit Bald. in. li. colum. ii. C. vñ de vi. & melius in tempore occurrere, quàm post exitum uindicare inquit tex. in. li. ad h. C. quando li. si aud. se uin.

& in. l. ff. C. in quib. cau. in. Int. resti. non est ne, & ad idem dicit etiam Bal. in. li. in. §. cū atietes. ff. si quid. paup. se. di. quòd id quòd fecit insultatus, ad sui defensionem fecisse præsumitur, latissimè Corn. consi. clxii. colum. iii. & iiii. uolum. i. Et hoc est quòd dicit text. in. d. l. is qui aggressorem, ibi in dubio uitæ discrimine constitutus, quoniam aliàs si aliter euadere potuisset, non excusaretur ut repellere, cum aliter in prin. cle. i. de homici. plenè, idem Corn. consi. cclxxiii. colum. iii. eo. lib. Ex quo hoc casu censetur si aliter euadere potuisset, id ad ultionem facere, & non se defendere ac uim ui repellere, secundum Cy. in. d. li. C. vñ de vi. idem, Corn. in loco præallega. & benè. nec esset defensio cum moderamine inculpate tutelæ vt infra. Et plus quòd hac ratione quando non potest se aliter tueri uel defensione infidelium non prohibetur, nec est peccatum ut tradit Albe. in. d. li. & Old. con. lxxi. in prin. & Mart. lauden. in tracta. de bello in prin.

Est uerum, quòd simile fundatum in. d. l. si quis fumo in. §. ff. ad legem aqu. quòd secundo loco adducebatur, dicitur facere non uidetur, sed in argumentum, quia id quòd sibi defensionis gratia potius fieri uidetur quàm offensio. Et in sui ratione quæ generalis est optimè probat, ibi iusto enim metu ductus &c. Sed non ex toto tutum uidetur, quòd famulus excusetur domini uxorem interficiens, etiam quòd sibi mortem minatus fuisset, quæ euadere potuit, & uitare periculum sibi imminens.

Ultimum placet, quia ignoscendum est ei, qui (vt dixi) in periculo uitæ constitutus, qualitercunq; sanguinem suū redimere uoluit. l. i. ff. de bo. eo. qui sibi mortem conscitue. Pulchre Old. consi. lxxi. in prin. præallega. & per iura supra allega. quòd uim ui repellere liceat qualitercunq; & consi. lxxii. Areti. consi. xxxiiii. colum. pe. multa Alexand. consi. cxix. colum. 2. uolum. 7. & Nel. in tracta. barnito. q. xlix. colu. i. par. 2. secundi temporis Bald. omnino uidendum consi. xi. & consi. cccxii. colum. i. uolum. 4.

Nec ob. adducta ad oppositum, non primum quia posset dici ut dicit Deci. suppleri text. illum per text. in d. l. is qui aggressorem. l. non est nouum. l. sed, & posteriores (vltra eum). ff. de legi. c. super questionum in prin. de offi. de. sed dico ego suppletionem opus non esse, quia tunc id est dicere, quantum est, quod vi repellere licet, si quis sit in discrimine uitae constitutus, & sic facit potius quam contra, & licet uim actu non inferat illaturus erat tamen illic, nec aliter insultatus euadere poterat, igitur quod fecit iure secisse uidetur.

Secundo respondet quod tex. ille loquitur respectu alterius in quo non erat nec causa nec culpa, nos uero in eo in quo bene erat causa, ut uitaretur mors, sed non culpa quamquam hominem interfecerit.

Sed prima melior, quia imò uirtutem ibi quoque, qui damnum dederat culpa carebat, nec tamen erat sine causa.

Minus ob. secundum quia nihil facit, (Deci enim pro responsione dicit nescio quid alienum iudicio meo, sicuti & oppositionis inductio ab omni proposito, ideo non refero aliter) namque iniuria iudicis facta fideiussori, tamen si debitori non noceat ibi nocebit tamen in casu nostro, facta insultato insultanti, quia uim repellere omnia iura permittunt, omnesque leges ut dictum est supra, & in d. §. qui cum aliter.

Non ob. ultimum, quia non est peccatum ut etiam idem Deci. dicit & bene ex quo (subiicit) homicidium fit ad defensionem, aliàs (adde tu) non esset uerum, quod dicit Abb. in c. clerici de ui. & ho. ele. quod clericus celebrans, si aggressus fuerit, & aggressorem interficiat ad sui defensionem, non peccat, quodque reuerti potest, & missam inchoatam perficere, & tamen dictum est, quod communiter tenetur. Et ex alio quoque; hoc idem dici debet quia isto casu potius à se ipso occisus uidetur, quam ab insultato ut per Abb. in d. c. clerici in prin. referunt Bononien. consi. xxxi. num. xlvii. & consi. lxxxii. num. xi. & dictam Theori.

Abb. in præallega. c. clerici de clerico celebrante, relata etiam supra per Dec. n. 8. & Seyfel. hic, magni faciunt quoque; dicti Bononien. in l. i. num. xxxii. ff. ad legē Cor. de sica. & in praxi sua in §. quoniam num. lxxxv. & consi. xxv. num. xlix. & cō. lxxiii. num. xlviii. & Soci. in c. ad audientiam colum. 21. q. xxvii. de homie. simpliciter Franciscarias, de Bello, num. 33. & Calef. con. 103. num. 5. uolum. i. consi. criminalia. Et quia etiam si defensio est de iure diuino (naturali enim & ciuili, & canonico dubium non est) peccatum committi non potest. c. significasti de homi. Bononien. consi. 4. num. 4. & quod omni iure pmissa sit, tradit Alex. consi. cxix. colum. ii. uolum. vii.

Et ad propositum, oportet (quod ex prædictis etiam elici potest) quod sit moderata, hoc est cum moderamine inculpatae tutelae facta ut hic dicit Bart. num. præallega. 2. ex hoc per text. in d. §. qui cum aliter & in l. i. C. vnde ui. cumque transeunt omnes, & bene. aliàs non excusaretur ut dixi supra & ita dicit etiam Ange. in ver. & dictus Titius se defendendo num. 7. in prin. & Bononien. consi. lxxx. num. 54. & in quo consistat huiusmodi moderamen dictum est pariter supra & declarat suffus glo. & Bal. in d. l. i. & Bar. hic num. 9. & Modest. Polen. nosster consi. 83. num. 32. uolum. 2. consi. criminalia. quod eisdem armis fiat, incontinenti, & quando se aliter tueri non potest pulchrè Bal. consi. 312. col. 1. uolum. 4. & quod ita moderata esse debeat ad literam dicitur in d. l. i. & ad idem inquit Bal. hic & rursus bene colum. 3. quod hæc lex simpliciter defensionem permittit, illa uero cum temperamento, quodque ista interpretetur, & quod istius denique est thirica. Et quod ista defensionis forma sit seruanda in pulcherrimo casu declarat etiam Alexand. consi. 14. colum. fi. uolum. 3. & hic idem Bald. quod tutela non sufficit, nisi sit inculpata colum. i. & in pulchra. q. quod modus seruandus sit adhuc in l. imperator in 2. lectu. colum. i. ff. de sta. ho. & consi. 143. colum. 2. nol. ii. & con. 233. ad fi. eo. lib. f. gregiè ubi exim

pla multa in. c. 2. n. 7. de uita & ho. cle. & subiicit Bar. quod iure gentium simpliciter concedebatur defensio, quoddq; supernenitius ciuile ipsam moderando postea, & ut supra laus idemq; est, q alius verbis tamen dicebat Bal. vsq; adeo ut in homine sit de iure gentium, in animalibus de iure naturali, & quo ad modum atq; formam defendendi de iure ciuili, ut hic, & in. l. i. in. s. cum arietes. ff. si quad. paup. se. di. & in. d. li. C. vnde vi.

Sed queritur pone q inquisitus probet se hominem occidisse ad sui defensionem, an sufficiat, an vero necessarium sit quod probet occidisse, ad sui necessariam defensionem, quia aliter se tueri non poterat, nec euadere periculum mortis, & q erat in discrimine uite constitutus.

Et breuiter (quia questio e quotidiana intendo eam plenè & solemniter examinare) dicendum uidetur prima facie, q istud probari debeat, ad sui necessariam defensionem scilicet occidisse, maximè quia sic sensit Bar. in. l. scientia in. s. qui cum aliter per illum tex. ff. ad legem aquil. allega. sape, & Bal. formaliter in. l. i. colum. 2. C. de conse. Et primo q uidetur casus in. d. s. qui cum aliter, ubi ad litteram dicitur, quod qui se aliter tueri non poterat, si damnum dederit innoxius e, ergo ad sui necessariam defensionem id fecisse uidetur, & rationem subiicit ibi, vim enim ni defendere omnes leges omniaq; iura permittunt, ergo sic debet articulari & probari.

Secundo ad idem uidetur casus in. l. i. is qui aggressorem. C. ad legem Cor. de sic. vbi qui in dubio uite discrimine constitutus, aggressorem occidit, eum inuictum ob id factum metuere non debet ullam.

Tertio facit tex. in. c. i. in. s. de pace tenen. & eius uoluntatis uisibus ubi si constituerit aliquem hominem occidisse non necessario sed uoluntarie, manifestumq; sit, nullo modo excusabitur, quin capitali damnetur sententia, & stringit quia si manifestum non fuerit, probabitur. l. si nero. s. i. ff. qui falsisda. cogant.

Quarto facit tex. qui concordat cum d. s. qui cum aliter in. cle. i. ad si. de homi-

cid. ubi qui mortem aliter uitare non ualens, suum occidit inuasorem irregularitatem nullam incurrit. huncq; furioso infanti seu dormienti æquiparat, qui si hominem occidant, nullam pariter irregularitatem incurrun.

Quinto & vltimò, quia quotiescunq; factum profertur a lege cum aliqua qualitate, non est satis illud probare nisi etiam probetur qualitas & sic in presenti casu, quod factum fuerit homicidium ad necessarium facientis defensionem, tradit Bar. in. l. i. in. s. ait prætor. ff. ne qd in lo. pub.

Sed tamen istis non obstantibus contraria opinio uerior uidetur, quod imò sufficiat probare q ad sui defensionem fecerit, quanquam necessariam non dixerit, ita Bald. & sic sibi ipsi contrarius in. l. i. solam colu. pe. C. de testi. dicens quod sic simpliciter deponens testis probat, ex quo defendere est quædam necessitas, quam potuit uidere in esse, per coartationem loci & temporis, & imminens periculi, & idem tenuit Bar. adhuc sibi ipsi contrarius in. l. i. num. 8. C. vnde vi. & consil. 110.

Secundo facit quia uidemus hinc, q in delictis ad. d. defensionem probandam, admittuntur testes suspecti, de credulitate deponentes, domestici & affines, & latius ut hic per Ias. & Dec. ille colum. 2. iste num. 17. Alexand. consil. cix. col. v. vi. uolum. i. ergo satis erit si dixerint etiã quod ad sui defensionem quis hominem occidit.

Tertio quia ualet argumentum de tempore ad modum. l. miles ita. s. i. ff. de milit. testa. sed in delictis quid factum præsumitur tempore licito, argumentum in. l. merito. ff. pro so. tradit Bar. in. l. non solum in. s. sed ut probari. ff. de no. o. nun. & Abb. in. caudis colum. pen. de præscrip. ergo & debito modo defensio, & sic necessario, quia se aliter occidens, tueri non poterat.

Quarto quia statim q probaui quod quis contra me ueniebat cum ense qqs tunc enim occidi, statim dicitur probata defensio, & necessaria quidem, & ibi de

hoc est tex. ad literam.

Quinto & ultimo, quia sufficit quòd testis præsumptiuè concludat, ex tali psumptione tamē quæ transfundat onus probandi in aduersarium, ut not. in l. cum de indebito. ff. de proba. & in l. non epistolis, & in l. siue possidetis. C. eo. & in c. in præsentia eo. ti. & maxime in delictis & quo ad istud quòd fauotabile est, imò dicit Bal. de quo etiam supra & hic citatus per lasin. l. in. s. cum arietes ff. si quad. pau. se. di. q. insultatus q. equid fecit semper ad sui defensionem secisse præsumitur, ergo probando tam simpliciter, necessariam probasse uidebitur, et ita communiter tenetur ut hic attestatur Deci.

Disputationis gratia placet mihi opinio prima, quàm ultra adducta ualdè stringentia supra confirmo etiam, quia in primis regu. habemus, quòd in delictis probationes debent esse luce meridiana clariore. l. si. C. de proba. quanq. dici solet quòd hyperbole figura ē, sed quia scientia nostra non subiacet pscia no, sicuti nec Cardinalis regulis cancellariæ, ut inquit Feli. in c. dudum colum. 2. de præsump. post Ancha. consil. c. ex. v. colum. 2. qua de re Saly. deridet Pau. Ca. consil. 354. ad fi. uolum. i. à regu. non rece demus. l. omnis diffinitio. ff. de regu. iur. Lab ea parte. ff. de proba.

Et quia probatio necessariò concludere debet. d. c. in præsentia de pbatio. uel saltem præsumptiuè ea tamen præsumptione quæ ad condemnationē uel absolutionem sufficiat ut ibi not. & in l. i. & in l. singularia. ff. si cer. pet. verum hæc non sufficit, quia potest esse defensio, sed non necessaria præallega. c. i. §. i. de pa. tenen. ergo.

Et est simile in dolo, qui cum sit, & bonus & malus, debet dicere quis se circumuentum malo, quia si simpliciter nō audiretur. l. i. §. dolus. ff. de dolo. & minus si uolens probare uenenum, nō diceret malum, quia est etiam bonum ut medicinz. l. qui uenenum. ff. de utr. si. & in terminis q. de necessaria defensione dici pbatq. debet habetur l. c. significasti pri

mo de homici. Feli. in c. super his colū. 9. de accusa. & quòd quis fecit assassinari hominem christianum ut dicit Io. And. in c. i. col. 3. ad fi. de homici. in. 6. & Bald. post eum in l. si quis non dicam rapere, colum. 3. C. de ep. & cle. Corn. consil. 202. ad fi. uol. i.

Et hoc est ultimo quòd in proposito dicebat Barto. in l. aurelius, in §. idem quæ sit. ff. de lib. lega. si quis dixerit se hominem occidisse simpliciter ad sui defensionem, quòd huic confessioni sic qualificate non stabitur, ex quo ius præsumit contra eum. l. i. C. ad legem Corn. de sic. l. si non conuicij. C. de iniur. Corn. pulchre consil. 274. colum. 3. uolum. i. Feli. in c. nonnulli in §. sunt & alii colum. 8. de rescrip. vsq. adeo. si defensio probanda est, ut necessaria probari debeat, quia est etiam defensio non necessaria ut dicebam supra, & probatur in d. §. i. de pa. tenen.

Et tenendo sic non ob. adducta ad oppositum non primum quia esto q. auctoritas Bar. & Bal. magna sit, non est tamen necessariò sequenda. l. si de interpretatio ne. ff. de legi. l. i. C. de profel. qui in ur. Constan. lib. x. Bar. in prohe. insti. num. 10. ex quo lege aut ratione non est filici ta. §. consideremus in auth. de trien. & se l. maximus uiciū. C. de lib. præte. e. ego solis ubi not. tex. 9. d. Bal. consil. 686. col. 2. uolum. 2. Archid. in c. hortamur col. fi. 71. d. namq. non est satis (ut dicebatur) q. uidere potuerit testis defensionem in eis se per eo arctationem loci, & temporis, nisi etiam dixerit quòd ad sui necessariā defensionem insultatus occiderit insultantem, quoniam est etiam non necessaria ut dixi pariter, & propterea non probat, tenebiturq. alias occidens, & puniri debet non autem ut Innocens & Innocentius absolui.

Non ob. secundum quia antecedens uerum est, consequens (ex supra dictis) falsum.

Non tertium quia id quoq. uerum ē regulariter, quòd scilicet argumentum ualeat de tempore ad modum, sed non tamen hoc casu cum sit præsumptio co

tra occidentem. d. l. i. C. ad legem Corn. de fica. & alijs allega. supra.

Non quartū quia ea probatio arguit necessariam defensionem, ex quo aliter euadere non poterat, & tunc in discrimine uitæ constitutus dicitur, & sic facit potius istud quoq; pro ista opinione quàm contra.

Non deniq; & ultimum, quia iam ex prædictis sublatum est imò quòd necessariū concludere debet, vel (vt diximus) ea præsumptione saltem, quæ ad absolutionem sufficiat, quandoquidem hæc, quòd ad sui defensionem necessariam fecerit, minus potens, non debet tollere magis potentem, quæ est quòd dolose occiderit. d. l. i. C. ad legem Corn. de fica. Bar. in l. cum de indebito in prin. ff. de proba. Ange. in l. quia in §. non simpliciter. ff. si quis omi. cau. testa. & propterea id omnimodo probandum est, id est quòd ad sui necessariam defensionem occiderit.

Verum à communi opinione non recedentes quæritur, si defensio non sit facta cum moderamine inculpate tutelæ, ut dicitur in d. l. i. C. vnde vi. & homicidium committatur, punietur ne occidēs de homicidio, an uero de excessu?

Bar. hic colum. pe. & alij per Ias. & Dec. relati usq; ad stomachum ille colum. 3. iste num. 18. tenuisse uidentur, etiam si dolo uel lata culpa excesserit, quòd de excessu puniri debeat, & sic mitiori pœna, arbitrio tamen iudicis infligenda.

Moti omnes per tex. in l. si adulteriū cum incestu in §. imperatores. ff. ad legē iu. de adulterio. ponderando ibi, dum dicit, quòd is magis puniendus est, quia plus deliquit, seu fecit, quàm quia uindicare se non debuit. Plenè Alex. con. 140. col. fi. uol. i.

Considera tamen tu id esse fortè in adulterio præcipuum, quia (vt ibi subiicit I. Con.) difficile est tam iustum dolorem temperare, & adulterium in mente uiri longè grauius quàm filij homicidium in l. codicillis. §. matre. ff. de lega. 2. unde & 2. facit tex. in l. diuus. ff. ad legem pompe. de par. ubi pater in uenatione filium ne-

carat qui nouercam adulterabat, inquit I. Con. q. D. Adrianus ipsum in insulā deportauit, quia latronis magis quàm patrio iure interfecit. Eadem ratione tamen ut supra patum faciens. Est uerum & tertio, quòd stateram in manu is habere non potest, sæpeq; rationem excedit occasio, nec sunt primi motus in potestate nostra inquit Bar. in l. i. in §. huius studii num. 4. supra eo. & Bal. in c. i. in §. i. colum. 3. de feu. guar. in usib. & glo. ordinaria in l. si quis non dicam rapere. C. de ep. & cle.

Urget tamen contra istam conclusionem text. in l. i. C. de emen. seruo. & ibi Bal. ubi si dominus seruū percussisset immoderatè, reus est homicidii, & sic si bi ipsi contrarius. Et idem tenet Bart. in l. sed & si quandoq; in §. si magister. ff. ad legem aequi. Quod uidens hic Dec. sordere distinctionis nititur opi. concordare num. præallega. ad fi. dic ut per eum, & tu melius tenendo opinionem primā quæ est communis, & quam nouissimè tenuit etiam Ro. singu. 3. & probari nouissimè uidetur in c. olim iuncta glo. de resti. spolia. ad tex. in d. l. i. respondet nimirum forte dicto casu, quia percussit sine causa seruū, nec dominus fuerat insultatus, nec ibi deniq; de defensione agebatur, siue de eo puniendo qui occiderat insultatorem se defendendo, vt hic, quo casu licet modum excesserit, de homicidio teneri non debet. d. autem casu sic, ratione prædicta, & sic iudicio meo termini non sunt pares, nec concordia Decii uera aut saltem necessaria.

Quo ad illam q. cuius etiam obiter meminimus supra si quis cōfiteatur homicidium cōmisisse, ad sui defensionem quòd qualitas reiciatur, & confessio sibi noceat, nisi defensionem probet, non in sisto aliter, quia uetissima est, & ita per doctrinam Bart. in d. §. idem quærit tenuit Hip. Mar. siue Bononien. alijs i pra xi sua inq; §. secunda qd. nu. 14. alijs col. 3. & latius sing. 185. & Feli. in præallega. §. sunt & alii colum. 8. & Bald. in l. i. col. lum. 15. de confess. & Abb. in c. bone secundo. ad fi. de postu. prælato. & idem

Felin. in c. cum venerabilis colum. 4. de except. & in c. auditis colum. 17. de præscript. & in c. super his colum. 9. de accusa. & in c. significasti col. 5. de homici. De ci. consil. 175. colum. 3. volumi. 1. & istud dictum commune attestatur Ias. hic & alij & Bertrád. magnus prati. con. 71. nu. 8. uolum. 4. & consil. 316. nume. 5. uolum. 2. & tradit etiam Alex. in l. 1. in §. si quis simpliciter col. 2. ff. de verb. obli. & Corn. consil. 107. colum. 1. uolumin. 1. & consil. 162. colum. 1. & consil. 274. col. 3. eo. libr. & Alexand. consil. 2. col. ulti. uolumi. 4. nec habet dubium. Est verum (ut omnes dicunt & originaliter Innocen. in c. quia verisimile de præsumpt. & Abb. in c. auditis de præscript. colum. pe.) quòd hoc casu non punietur sic confessus pœ²⁹ nam mortis sed mitiori & dicit Fel. in d. c. auditis, & in c. significasti 2. de homici. singu. dictum esse & alibi non reperiri, & esse in solemnî cultu apud aduocatos quod etiam refert & sequitur Alexand. in l. non solum. in §. sciendum ff. de no. o. nu. & Bononien. maximè in singul. præallega. 185. Gramma. decisio. 5. num. 13. & 14. & hoc potissimum, quia ex præsumptionibus quancquam uiolentis, nõ debet quis condemnari l. absentem. ff. de pœ. & quia (adde tu) pœnæ sunt potius molliendæ quã exasperandæ. l. interpretatone. l. si præses. ff. de pœn. & quia probationes debent esse apertissimæ. Tamẽ (ut inquit Deci.) Contrarium tenuit Socia. in l. non utiq; colum. fina. ff. de exceptio. & d. Abb. Theoricam reprobat. & ita idem Deci. transire uidetur, considerando hinc inde præsumptionem iuris & hominis, ut primo casu puniatur, secundo uerò mitius & ita procedat dicti Innocen. & Abb. & ut per eos latius. A quibus nec ego dissensio, sed dico ex alio puniri debere, & teneri de occiso, quia si confessio acceptari potest ut dicebat Bart. in d. §. idem quæsiit & qualitas defensionis reici in confessum nullæ sũt partes iudicis nisi in condemnando. l. proinde. ff. ad legem aqui. c. nos in quenquam. 2. q. 1. ergo. cogita & in reliquis uide dicta per Gandi. in tracta. maleficio.

de præsumpt. & indi. indubitatis colum. 1. & 2.

Sed quid si delictum occidens confiteatur, deinde ex intervallo dicar ad
30 sui defensionem fecisse? & uelut id probare (ut declarat Deci. & benè aliàs fatua esset dubitatio, ut per Ias. qui hac ratione deridendus est, ut idem Deci. dicit ex quo multò magis reiceretur allegata ex intervallo si reicitur allegata cum ipsa confessione d. §. idem quæsiit & ibi Bar. & ita declarat Bald. in loco in fra allegando) an admittatur? & declarat sic etiam Seyfel. hic colum. 13. & breuiter sentire uidetur quòd sic idem Bald. in c. 1. in §. item si uassallus colum. fin. de controuer. in neff. in usib. & in l. 2. ad fi. C. de custo. reo. per tex. in c. cum dilecti, utrobiq; de accusa. dum dicit excusationes confessiones non perimere, sed exponere, & ita cum eo transir idem Deci. hic num. 19. & per. d. text. ita etiam dicit Ro. consil. 301. ad fi. & melius 391. colum. 1. quòd confessio prætextu erroris renouari non potest, interpretari autem sic, & non nihil consil. 490. ad fi. melius idem Bal. in auct. sed nouo iure colu. 3. C. de fet. fu. Nec secus in terminis quæstionis Seyfel. hic col. præallega.

Uidetur mihi quàmuis ab his patribus aliàs non sit recedendum, quòd tamen decisio hæc sit dubia, quoniam ex confessione facta, & temporis tractu corroborata, ius acquisitum est curiæ, usq; adeò ut id sibi auferri non possit, ex declaratione dictæ confessionis, quòd ad sui defensionem occiderit, postea facta, & penitentia scia sit, argumentum in l. si cut. C. de actio. & ob. & in l. si. ff. de pac. & in l. nemo potest. ff. de regu. iu. melius quàm alibi ubi penitentia in damnum alterius non admittitur, & ibi not.

Nec ob. tex. in d. c. cum dilecti, quia id uerum est, si incontinenti fiant, non si postea & ex aliquo temporis intervallo. l. lecta uer. dicebam. ff. si cer. pet. l. iuriscgitiu. §. quinimmo. ff. de pac. in simili Bald. in l. 3. in prin. C. ad legem iu. de adult. de teste quòd benè se corrigere potest incōtinenti, sed non ex intervallo, cuius di-

Etum refert & sequitur Feli. in c. præte-
rea colum. pe. de testi. cogent. tamen vt di-
xi ab opi. prima non est recedendum
quæ communis esse uidetur.

31 Vltimò dubitatur, quia sepe diximus
quòd innoxius est qui occidit aggresso-
rem, si aliter euadere non poterat, inq;
discrimine uitæ constitutus. l. scientiam
§. qui cum aliter. ff. ad legem aquil. l. is q.
aggressorem. C. ad legem Corn. de sica.
quid si fugere potuisset, † & non fugit
(hic enim melius quàm alibi cadit) Bar.
infra ad si. concludit, si homo nobilis sit,
qui timeat uerecundiam, vt Perusinus,
quòd non tenebitur, de occiso, aliàs sic
si Florētinus, et fuit opi. Cy. (vt subicit)
in l. i. C. vnde vi. verumq; est num. vi. sed
Zoilum non agit ipse ut Bar. impuden-
ter in Florentinos, viros alioquin nobi-
lissimos, animiq; magnitudine & con-
stantia atq; uirtutibus præstantissimos,
quorum Resp. maxime floruit semper,
& in p'sentiarum longè magis floret Cos-
mo Mediceo, optimo & inaudita sapien-
tia principe, Mouetur igitur Cy. (Bartho-
enim hic nihil adducit præter ipsius Cy.
auctoritatem) quia honor & fama quæ
uictæ præponderat (adde tu) l. iusta. ff. de
ma. uindic. l. Iulianus. ff. si quis omi. cau.
testa. non potest per iudicem reparari, la-
tè Corn. in terminis consil. 162. colum. pe-
nul. & si. uolumin. r. & hinc est ubi quæ-
stio honoris agitur, quòd causa dicitur
ardua. l. si inimicitie. ff. de his quib. ut in
di. quodq; hac ratione duellum permis-
sum est secundum Bal. in c. 1. colum. 5. de
pa. te. in usib. ergo quòd insultans etiam
impunè possit occidi, licet insultatus nō
fugiat si potuit dum modo sit nobilis, &
(ut diximus) uerecundiam timeat, & pos-
set in milite exemplificari. & hinc dice-
bat etiam Pau. 2. ad corint. 9. expedit mi-
hi mori magis, quàm quòd quis gloriā
euacuet meam. & in terminis ita dixit
Bald. consil. 312. colum. 2. uolumin. 4. &
consil. 382. colum. i. uolumi. 5. & in l. i. ad
si. C. unde ul. & uidetur opinio satis iuri-
dica & rationalis. Nihilominus Bart.
in d. l. i. nu. 8. tenuit quòd in distinctè su-
gerè nō liceat & communem opi. esse te-

statum hic Ias. & Deci. quia magna iniu-
ria est aliquem fugatum esse litem apud
labeonem §. i. ff. de iniuri. & quia fugien-
tipericulum imminet, ne cadat & uul-
neretur. ut hic dicit Ias. sed fuit ratio Bal.
consil. præallega. 312.

Placet mihi breuiter opi. i. ad oppo-
sita respondetur nihil facere Nō primum
quia iniuria est homini uerecundiam
timere, aliàs non, & ita debet declarari
quod dicitur in d. §. i. & ita tenet etiam
Bald. in c. fin. nume. 8. de consue. Non se-
cundum quia sano modo intelligitur
quòd possit fugere commodè absq; eo
quòd cadat & nullum periculum sibi
immineat, ut teneatur, si non fugiat, ho-
moq; sit, puta ruralis, uel aliter uilis cui
neq; infamia neq; turpitudine dedecori ef-
se possit ut in simili per Bar. in l. i. in si. ff.
de pen. cogita tamen & à cō non recede-
re aliàs quā limita tribus modis ut hic
per Dec. & Fel. (adde tu) in c. suscepimus
& in c. significasti 2. de homicid. & alios
ut p. eum, et fusius hic rursum Scyfel. in
2. lect. colum. 25.

32 Quarto noto quòd natura inter nos
cognitionem quandam constituisse ui-
detur, usq; adeo ut nefas sit & c. Et præ-
ter dicta supra obseruandum est, quòd
non simpliciter cognitionem dixit ut di-
citur in l. non facile in §. cognitionis. ff.
de gradi. & insti. de gradi. cognat. & quòd
sit qualis illa, superior, inferior, & extrā
uerso, item naturalis, et ciuilis, et utroq;
iure concurrente, de quibus in locis præ-
allega. sed quandam, quasi dicat q. non
ppriè cognatio sit, sed improprie, et lar-
gè ut etiam dicit Dec. hic, et facit quia di-
cta dictio quandam, non regulam sed ex-
ceptionem ab ea notat, hoc est non regu-
lare quòd inter homines sit generaliter
cognatio, sed cognatio quædam, quodā
modo, et quasi. l. quædam. ff. de iure codi-
l. quædam et Albe. not. ff. de acqui. re. do.
Et nouissimè non ab re etiam est, si di-
xit alibi text. quòd durissima pœna est,
esse inter homines, et hominum carere
commercio in l. hi qui sanctā fidem. C.
de apost. Ancha. ubi statim subiicit uer-
ba de quibus hic, consil. clv. in prin. et cō-

fi. cccxviii. ad fi. Et quòd largè ut supra omnes homines dicantur cognati, ita dicit ante Deci. Barba. in l. cum acutissimi colum. 66. C. de fideicom. & plus quòd inimicitia debet esse manifesta & nò dubia, ex quo nemo præsuntur alterius inimicus. L. nò distinguemus. §. cum qui dam. ff. de arb. & cum natura inter homines cognationem quandam constituerit ut hic q. omnis inimicitia est contra ius naturale ut inquit Bal. in c. constitutus ad fi. de rescrip.

Quintò, & ultimo notari potest, q. homo homini insidiari non debet, 33 t. ex quo nefas est, & si quidem insidiare tur foret nefarius, cognatione hanc quæ est inter homines, lædens, & nefarius largo quodam modo, sicut cognatus, ut dicebam supra quia nefarius propriè est qui sacra polluit, à nefando differens q. fari nò debet, & de his alijs, interim ad de supradictis, quòd sanè tamen sæpe evenit, non tam consilio, quàm invidia quæ Cimonè Peridi infestum reddidit Anitum Alcibiadi, Epaminundam Pelopide, Hannonem Hannibali, Fabium Scipioni, & Marcellù deniq; Cæsari. & malè, quia nò modo patri fidelitas hæc debita est, verum etiam maioribus & proximo ut eum non offendamus scilicet, nec ei modo aliquo insidiamur ut inquit Bart. in extravag. ad reprimen. in ver. totius fidelitatis fufius Aluaro. qui præced. deb. inuest. in c. i. colum. i. in usib. est verum quòd licet filius patrem, & dominus seruum, defendere teneatur l. i. ad fin. & ij. ff. ad legem pompe. de par. c. i. de no. for. fid. in usib. non tamen renetur proximus proximum suum l. culpa caret. ff. de regu. iur. Bart. in loco præallega. Qui ob hoc dicit èr alibi, q. post didicita testificata testes p. duci nò possunt timore, subornationis & ex quadam naturali æquitate, ne alter alteri insidietur, in loco p. dicto in uer. & figu.

ra col. 3. Rom. con. 479.

ex quibus sint bre:

uiter texna

lia expe

dita.

ADDITIO.

Ad istud aduerbium ut, de quo hic, scias quòd habet multa significata ut p. Albe. in Alphabe. suo in uerbo isto, quæ etiam hoc carmine continentur.

Qualiter & quantum notat discernit & optat.

Ordinat, exemplat, simular, utrunq; requirit

Dat comitem, dat quoq; sequens si sic dat duodena.

34 Sed quòd hic est exemplificatiuum, etiam quòd non habet relationem ad aliud ueluri de quo in l. proxima supra & ut in Liurifgentium. in §. quinimò. ff. de pac. & in l. i. in §. interdicta. ff. de interdict. ibidem quoq; allega.

Ad uerbum vim etiam addendum est quòd aliquando pro potentia capi- 35 tur ut uis Fluminis. nonnunquam pro necessitate, interdum pro potestate, & ultimo loco pro uolentia ut hic, et nouissimè tradit ac declarat Bar. in tracta. de aluo alijs Tiberiad. colum. 8. uer. quòd si uis.

36 Et insuper quòd duo t. sunt decertandi genera, unum est per disceptationem, deq; hoc in l. munerum in §. mixta. ff. de mune. et ho. aliterum est per uim, ut hic illud rursum hominis è, istud Belluaru.

37 Et quòd hac ratione, quia t. vim ui repellere licet, si homicidium intra pacem committatur, impunè id fieri potuit, ut inquit Aluaro. in c. i. in §. homicidium coli. de p. iura. fir. in usib. et Pet. Jac. de monte pessula. in praxi sua de duello colum. i.

Et quòd ad propulsandam iniuriam, 38 & uim etiam amici sunt t. conuocandi, inquit Bar. in tracta. rep. falsi. colum. 101. et probatur in l. 3. in §. cum igitur. ff. de ui et uiar. et not. in c. significasti de homicid. Idem Bart. in l. deuotum ad fi. C. de merat. lib. x.

39 Et quòd insultatus t. antequàm percutiatur poterit insultantis uim propulsare ad sui defensionem, ut nouissimè probat ex multis Areti. cons. 34. colum.

.et Fufius Ferratien. con. 23. col. 5. uol. I.

- 40 Et quòd securitas nata est tecum ipso homine quando sibi dictum est quòd tibi nō uis fieri alteri fecisse caueto, quòd quisq; iuris in alterum statuit ipse eodē iure utatur. c. i. prima d. l. i. ff. quòd q. s. q; iu. Magalot. in tracta. securita. in q; prima pat. in prin.

- Et quòd Massarius non tenetur se perdere & denunciare de crimine capitali, 41 t quia denunciando se ipsum, incurreret mortis periculum, ubi aliās sanguinem suum redimere potest, & se ipsum tueri ac defendere, & quicquid fecerit in stē fecisse existimabitur ut hic & per Ancha. in. c. i. in rep. colum. cl. de consti.

- Et quòd ob tutelam etiam rerum suarum, quisq; potest cuilibet resistere non 42 solum vulnerando t uerum etiam occidendo, quando aliter defendi nō potest ostendit, & probat Maluet. in tracta. de forte colum. 4. las. in. l. qui seruandatum ff. de p. script. uerb. & de hoc infra suo loco fusius.

- Et quòd licitum est tenere arma pro 43 tuitione & defensione sui t adhuc dicebat Iaco. de belui. in tracta. maleficio. de inuaso. col. 2.

- Et quòd uim ui repellere bellum necessarium est t ex septem generibus belli, & non modo necessarium uerum etiā infum, de quibus omnibus Archid. in c. i. col. 1. & 2. 23. q. 2.

- 45 Et quòd non ab re in Miloniana cau- sa hoc Syllogismo usus est Cice. Milo vī à capite suo depulit, ergo Clodium iure occidit.

- 46 Et quòd sic t Hostilium Mancinum Edilem Manula meretrix lapidibus depulit, cum in ipsius ædes vi ille nō tu irrupisset.

- Et quòd uicinus si manus violentas 47 in uicinum iniecit t perdit ius congrui nisi iniuriam, & uim propulsando ac se defendendo id fecerit ut pulchre declarat Afflic. in tracta. iuris congrui in ver. licet enim col. 2.

- 48 Et quòd ad propositum t dixit etiam idem Cice. in lib. officio, quòd fortes & magnanimi sunt habendi, non qui fa-

ciunt, sed qui iniuriam propulsant.

- 49 Et quòd qui uim ui repellit t seq; defendit rem licitam facit, licet incidenter, sequatur illicitum.

Et quòd in implicitis regula hæc est, quòd considerantur semper primi motus cum opere postea subsecuto, ut not. hic & in. l. quicumq; ubi text. in fi. C. de seru. fugi. Bal. in. c. sacris de his quæ ui metus ue cau. fi.

- Et quòd in uia defensionis nihil ē il- 50 laudabile t uide idem dicit consil. clxxxviii. colum. 2. uolum. 2.

- Et quòd bella sunt contra ius natu- 51 rale t nisi necessitas defensionis imminerat, inquit adhuc consil. 483. colum. 2. uolum. 1.

- Et quòd homicidium causa defensionis factum nō imputatur ad culpam e- 52 tiam quo ad pœnitentiam t imponendā c. i. & ibi Abb. de diuor.

- Et quòd ius naturale permittit quòd 53 quis se defendat t per fas & nefas, ex quo naturalis etiam dulcedo quædam uiuendi in nobis insita est, ut dicit Bald. in. l. i. col. 4. C. qui accu. non po.

- Et quòd defensioni & saluti hominū 54 non minus fauere t debemus quàm sepulture mortuorum etiam ipsi inuitis l. non tātum. ff. de ap. l. stichus & ibi Bar. ff. de pecu. lega. c. ipsa pietas 23. q. 4. tradit Alexand. in. l. quàm uis. colum. 3. ff. sol. mat.

- 55 Et quòd exemplo deniq; t nobis sunt animalia Bruta; namq; equus se tuetur calcibus, canis dēte, Bos cornibus, Apes aculeis, columbæ uolatu, Sepia atramēto, & Polipus stupore.

- 56 Et quòd si quis uult ostendere quòd insultantem occidit iure, se defendendo satis erit probare, quòd occidendi animo seu vulnerandi in eum iruebat. l. si ex plagis. S. tabernarius. ff. ad legē a qui. l. is qui cum telo. C. ad legem Cor. de fici. Bald. in. l. multis. C. de lib. cau. not. in. l. i. C. vnde ui. & non nihil etiam las. hic colum. iiii.

- In glo. i. in princ. quam teasumit per modum oppositionis Bar. num. 3. hic, hæc 57 bes quòd offensio t æquo animo aliquā

do toleranda est, neq; potest offensus se defendere, quando scilicet offendens est persona publica .i. iniuriarum. §. i. ff. de iniur. dictumq; est infiguratione casus, & nunc probatur etiam (vt ipsa met glo. subiicit) in .l. qui restituere ibi manu militari compellendus est. ff. de rei ven. & in .l. non uidetur in .§. qui iussu ibi parere necesse habet. ff. de regul. in. præsertim (vt hic Scibi dicit glo. ad cuius distinctio nem, idem Bar. se remittit) quando præceptum est iustum. Dicerem ego, quòd cum defensio vim atq; iniuriam præsupponat, ut hic, nec vim faciat iudex præsumptione iuris, quia vir bonus dicitur. L. vir bonus. ff. iud. sol. l. herennius. §. Caia. ff. de iustio. subdito semper est deneganda, latius tamen infra dicemus.

- 58 Interim dicit Deci. ad glo. † ibi ab eo cui subditi sumus, quòd potest etiam exemplificari in patre, matre, patre spiritali, fratre maiori, domino, prælato, marito, & præceptore ut per eum & Scysel. hic etiam late colum. 2. Adde nimirum in patre & domino, quoniam aliàs patria potestas & dominica nihil in eis operaretur, & malè .l. i. suis. ff. de lib. & posth. d. l. 3. C. de pat. pot. nisi quo ad patrem filius tamen sit clericus. l. diuus. ff. ad legē Cor. de sal. l. si seruus. C. de ep. & cle. Bar. 59 consil. lxi. ad fi. quia tunc liberatur à potestate patria ut ex multis ostēdit Inno. in .c. indecorum in prin. de xta. & quali. Et est simile in .l. 2. C. de pat. qui si distra quam limitat sic in clerico Hosti. in .d. c. indecorum, & pro singu. dicto ponit in suis primis Mat. l. 10. in prin. Et ad propositum dicit idem Bar. in .l. capite quinto. ff. ad legem iul. de adult. ad fi. quòd ius detinendi & capiendi habet pater, & dominus, usq; adeò ut nec priuatum carcerem committant, lataq; lex est huiusmodi sub Romulo olis, quo ad filios, Parentum liberos omne ius esto relegandi, uendendi, & occidendi, non nihil Feli. in .c. licet Hely in prin. de simo. multa Boer. decisio. 275. col. i. melius decisio, 304. num. 3. par. 2. & Pot. in l. de his qui sint sui, uel alie. iu. in prin. Moderata tamen castigatio omnia intelliguntur,

ut hic dicunt docto. & benè ut in .l. sed, & quæcunq; in .§. si magister. ff. ad legem aquii. Addè hoc maximè in præceptore sibi locum uendicare, qui si seuerè castigari puetos, & moriantur, tenebitur 60 † vt hic Patavii aliquando euenit, quia Magister Fantinus fuit ob hoc decapitatus, testaturq; Saly. in .l. item quæritur, in .§. idem Iulianus. ff. loca. Boer. decisio. præallega. 275. num. 3. & 304. nu. 7. par. 2. aliàs iurisdictionem habent in scholares & puetos, & quicquid faciunt eis obtemperandum est ut not. in auth. habita C. ne si. pro pat. Ancha. in rep. c. canonis statuta colum. 81. de consti. Et ita foret transeundum, sed cogita (vt dicebam proximè) quòd cum in his omnibus, omnia fieri præsumantur ad correctionem quoq; nulla iniuria præsumenda est, seu quid factum ab his animo iniuriandi, ut pulchrè ostendit Bar. consil. 104. ad fi. & consequenter nulla. q. an vim vi repellere liceat hinc elicienda.

In ea glo. ibi non à priuato iuste illatam, concludit, si uis inferatur à priuato iuste, quòd ei resistere nō licet, idēq; 61 Bar. hic num. præallega. † & probatur in .l. 4. ff. ad legem aquii. ubi sit interdū deprehensus lege 12. tab. occidi potest, si se telo defendat & si cum clamore id æquè testificetur occidens, ecce quòd priuato aliquid iuste facienti, resisti à iure non potest, de quo etiam supra, & adhuc in casusfiguratione, noctu uerò indistinctè, vt ibidem, & in .l. si urem. ff. ad legem Corn. de sic. & ratio differentie est, ut per glo. in .d. l. 4. Fusius Scysel. hic col. v. lectu. i. Gomes in .§. ex maleficiis num. xv. in l. de actio. & de materia etiam in c. si perfodiens de homicid. sed nimirum quoad conclusio nem glo. hic, addas tu, & nouissimè, quòd cum ei iniuria non fiat, nec ius à violentia inferri uideatur lege permittit, ex quo fit est, & bona surripit occidens, de nulla defensione, seu propulsatione iniuriæ agi uidetur, & hinc dubitari posset an pro defensione rerum liceat hominem occidere, sed quia tangemus infra pro nunc transeo. Interim adde, & secundo quòd fur nulk

Tenendo tamen conclusionem glo.
ad propositum, determinabat. q. Barto.
stante statuto quod bannitus possit of-
fendi, si se defenderit, & offendentem
occiderit, quod iterum erit banniendus
62 vel si capiatur, iterum puniendus post
glo. in l. i. C. quan. li. unicuiq; si. iud. se
vind. quia eidem non licebat se defen-
dere.

Nihilominus ob. duo primum est, & defensio est iuris naturalis. l. i. §. cum arietes. ff. si quad. paup. se. di. cle. pastoralis de re iud. ergo non debet posse per statutu tolli.

Secundum est, quia bannitus sic pro iniuria sibi illata agere non posset, & delictum remaneret impunitum, & malè. Ita vulneratus. ff. ad legem aquil. c. ut famæ defen. exco.

Tertio adde tu obſtare etiam tex.in.l.
ſed & ſi quis in prin. ff. ſi quis cau. & ibi
Bal. notat quòd bannito datur deſenſio.

Quarto obstat quia statuta stricte interpretantur. l. 3. §. hæc uerba. ff. de negotiis. Bar. in l. quod constitutum. ff. de militibus. testa. licet ergo statutum dicat quod possit offendi, nō propterea dicit quod non possit defendi, & quod lex non dicit nec nō dicere debemus. l. si seruum §. non dixit. prout. ff. de acqui. hæ.

Deci. tamen hic in prin. & num. 23 in hac parte glo: ab ea non recedit, & ad primum respondet quòd ex causa tolli potest, & bene; quoniam interest reip. purga: e provinciam malis hominibus. Leogruit. ff. de offi. præsid. fuitq; sol. Bal. hic colum. i. & Ange. in. l. si sic in prin. ff. de lega. i. & dixi supra in casu figura-
tione.

Ad secundum quod delictum non ē.
& rursus benè, quia occidens occidit
lege permittente, vsq; adeo vt neq; pu-
niri debeat, ex quo nec ibi poena est ubi
non est delictum. l. sancimus. C. de pen.
c. pœnitētia de peni. d. 3. l. gracchus vulg.
C. ad legem iu. l. de ad.

Non ob. tertium quòd ego adducebam, quia id uerum est quando non diceret statutum offendi posse, ut hic, & supra loco suo dictum est satis.

Non ultimum deniq; quia licet non
dicat expresse, dicit tamen tacite & vir-
tualiter, quia si uult ut possit offendi,
consequenter sibi defensionem negat, et
suppletur ab homine, alias nūquam fie-
ret extensio, maximè per locum à con-
trario, ut dictum est supra & not. in. qui
se patris. C. unde libe. & ita pro nunc
te.

Sed quid si statutum diceret impunè
63 occidi posse† dic. vt per Deci. supra nu.
4. satis enim est in terminis Barto. q. di-
sputasse.

In ea. glo. ibi, sed quid si à potestate,
cōcluditur, iniuriā iniuste illatam à ma-
94 gistratu, tolerari debere † fuitq; opi-
Marti.

Et minime mirum, quia magistratus est, argumentum in iure possidet, ff. de acqu. po. & in iniuriarum §. si quis, ibi propter praeceptum, ff. de iniur. & in l. furti in §. qui iussu, ff. de his q. not. infam. Consultus enim Apollo, quid de magistratibus sentiret, ferunt respondisse, nescio an in deorum numerum uel hominum sint aggregandi.

65 Est uerum subiicit(glo.)t quod pote-
rit conueniri et durante magistratu &
officio, si de minoribus erit deq; non ha-
bentibus imperium uel potestatem, &
bene, quia hoc ad literam probatur in l.
per eam alleg. nec magistratibus. ff. de in-
iur. hii enim erant simplices, leuissimi,
infimi & diuulgatissimi iudices, ut in-
quit Ci. in subellis sedentes ad maio-
rum differentia, quorum erant tribuna-
lia scelle curules, & ut latius alijs fau-
tur. ubi ab Illust. & qui super eam di. sunt
in glo. ubi. & in l. ea quæ ff. ad munici-
pa. & in l. i. ff. de offi. eius cui inan. est iu-
Si uero de maioribus non nisi officio &
magistratu finito, quod etiam ibidem cla-
re probatur, & in l. z. ff. de in ius uo. &
quia si nec is qui cum æquo publico,
in causa publica transuehitur, nec qui
uxorem ducit, nec qui funus familiare

ducir, iustauē mortuo facit, conueniri potest, ut in .d.l.2. dicitur, quanto minus poterit, qui maius imperium habet si de quo maius enim inesse uidetur, & non inest, ergo nec de quo minus. l. relocatorum. §. constitutum. ff. de interd. & rel. l. nec ex uera. C. de acqui. po. c. si Paulus 32. q. 5. Et quanquam glo. hic meo quidem iudicio recte locuta sit, quia sic etiam dicitur in iuribus preallega. clare aliter tamen dicit glo. & melius secundum las. in. l. non uidetur in. §. qui iussu ff. de regu. iu. & Dy. in regu. quod quis eo. ti. in 6. quod predicta omnia procedunt, quando iudex siue magistratus aliquid iniuste facit exercendo officium suum, non si extra officium hoc idem faciat, quia tunc facit ut priuatus, quo casu eidem resistere licet, primum probatur (licet las. non dicar nec probet) in l. seruo inuito in. §. cū prator. ff. ad treh. Secundum (in simili tamen & in argumentum) in. l. si irruptione in fi. ff. si. reg. & in. l. 2. ad fi. ff. de set. & in. l. illicitas in. §. ueritas & ubiq; glo. ff. de offi. præsidi. & non ab re etiam si ut priuatus hoc faciat (ut dixi) eidem resisti posse, quoniam cessat tunc ratio prohibitiua legis, ne magistratus aliquid facienti (quanquam iniuste) resistamus, & consequenter lex, ut vulgò dici solet. l. adigere. §. quāuis. ff. de iure pat. c. cum cessante de ap. & ad idem facit etiam generalitas legis nostræ vim vi repellere licere. l. i. §. cum qui. ff. de vi & vi ar. c. significasti 2. de homi. §. si.

66 Dicit etiam las. iudici de facto aliquid facienti t de facto resisti posse, & bene. l. prohibitum, & ibi Bar. C. de iure fi. lib. x. adde tu probari etiam in. l. rotiens in. §. si. ff. de pollicita. & in. l. deuotum. C. de Metalla lib. xi. & in. l. item quæritur in. §. exercitu & ibi not. ff. loca. Bald. pulchre conf. 458. in prin. volum. 2. & idem dicit etiam las. met in. §. quadrupli colum. i. in fi. de actio. in nuncio tamen ibi locutus, si terminos excesserit iusticiæ, & ultra modum grauauerit eum quæ pignorabat, plus Deci. quod armata manu etiam ei resisti potest consili. ubi multa

colum. 4. uolum. 1. pulchre Bellenzi. in tracta. de charita. sub. q. 90. non nihil Fed. de sen. consi. 351. colum. 2. Nel. de ban. q. 31. in 2. par. secundi temp. Quod dictum Decij tamē non probo generaliter quia si quod sit sine armis fiat, eodem modo etiam repelli debet, & identidem, si fiat cum armis, ut not. in. l. si. ff. quod quisq; iu. multa Boer. decisio. 169. par. 1. unde hinc prouerb. quoq; ortum est. Res dare pro rebus, pro uerbis uerba solumus. Imò quod oportet totum de facto fieri, quoniam si aliqualiter excederet, non posset ei resisti, ut distum est, & not. hic & per Bal. in Marga. sua Magister. num. 2. Et in indice, sententiam nullam exequi uolente, exemplificat quoq; Capella Tholosæ. quod adhuc eidem potest resisti, decisio. 423. & signanter per. d. l. prohibitum, quæ in materia not. est, ita etiam tenuit Alexand. consi. 144. colum. 2. uol. 67 2. Dicens t amplius, quod hic ressumit las. & Cy. ante omnes in. l. ad fi. C. unde ui posse etiam resisti, quando in se infert grauiorem non reparabile in syndicato, ut est tortura, addo ego bene facere text. in sui ratione, in. l. i. in fi. C. quando li. fi. in d. se uind. & in. l. fi. in fi. C. in quib. cau. in int. resti. non est ne. ibi melius est enim in tempore occurrere, quam post uulnerata causam remedium querere, maxime quando occurrat quis, legis auctoritate, ex quo is poenam non meretur. Et gracchus. C. ad legē iul. de ad. c. qui pœcat 23. q. 4.

Secundo concludit glo. ad fi. quod quamuis brutis etiam permittum sit iniuriam seu vim sibi illatam propulsare, in re nature, non tamen iniuriam facere 68 tuel pati dicuntur. l. i. in prin. & in. §. cū arietes. ff. si quad. paup. se. di. ex quo sensu carent ut ibi dicitur, quod iniuriam facere uel pati non dicuntur, bene in. d. iuribus probatur, sed non quod sibi iniurie propulsatio permittatur, namq; ibidem hoc tantum dicitur, quod animal si pauperem fecerit hoc est damnum dederit, lege xii. tab. pro damno siue noxia dabitur, uel quod noxia estimatio offretur. Et quod si boues seu arietes co-

filissent, idest cornibus uicissim lussissent (prisci enim chroniscare dicebant) & alter alterum occidisset, actio cessabit, si perierit is qui aggressus est, aliàs uerò cōpetet & dabitur, si perierit qui non pro uocauerat, quòd tamen defensio sit de iure naturali, & brutis etiam competat per. d. §. cum aietes, tradunt omnes hic & vbiq; in materia ad idq; aduertendū dicunt maximè Bart. dum præsupponit glo. ex animo iniuriam causari, vimq; atq; iniuriam propulsari posse, si ab eo inferatur qui iniuriadi animum habeat, quia sequetur ex hoc, quòd atq; poterit quis se defendere si à mente capto uel ab eo qui dormit (ut quidam Pisis faciebant) sibi uis inferatur, & malè, postea respondet quòd propulsare vim etiam nō iniuriosam licet, quòd q; est de iure naturali, sed si propulsatio fiat cum mode ramine inculpatæ tutelæ utiq; est de iure gentium & benè uetum meo quidem iudicio nec glo. reprehendi meruit, quoniam sensus est unicuiq; permissam esse defensionem, ex quo est de iure naturali imò quòd etiam brutis hac de re negata non est, quāuis nec iniuriam facere, uel pati dicantur, cum sensu careant. Ergo non quòd iniuria causetur ex animo, uerūq; sensus est glo. & idem in furioso siue mente capto, quòd ipsi pariter permissa sit, eadem ratione, quāq; ipse quoq; iniuriam facere seu pati non dicatur, propter furorē, & quia mente pariter caret & sensu.

Sed aliud ob. potius namq; si istud ē uerum, quòd nec iniuriam facere, nec pati dicantur, quia sensu careant & mente sequeretur eadem ratione, quòd neq; delinquentes punirentur & tamen puniuntur. l. diuus. ff. de offi. præsid. l. i. q. s. in tantam. C. vnde uic. mulier. 15. q. 1. Ni si ad primum dicamus, linò non puniri ne afflictio addatur afflictio ad quòd etiam rex, ille, solet allegari, præterquā in casu, si matrem interfecisset. Alius prius simulatione dementiæ, ad secundū uero quòd furor ibi, exponitur idest temeritas, ubi Barto. num. 2. ita declarat, ad tertium autem, quia pecora flagitio

contaminata de quo ibi, indignam facti reficabant memoriā. Et à simili Iou. epi. Nucerinus, historiarum sui temporis præstantissimus scriptor, lib. xxxix. refert à Budensibus olim milites qui regiis in hortis ædificia succedebant, interceptos supplicio affectos fuisse, inq; eadem furca totidem porcos ad ignominiam suspensos, ergo ad propositum regulariter secus, & notaliās in l. imperium. ff. de iu. o. iud. Et hinc dici solet, q peccata sunt hominum non rerum seu animalium sensu, & ratione carentium nisi ex causa puniantur. d. c. si mulier xv. q. i. & ut supra latius. l. i. §. idem diui. ff. de publica. & uedigal. Anseribus Romæ olim quoq; lectus magnificentissimus positus est, quòd obstrepuerint, ne Galli capitolium expugnarent, Canes crucifixi quòd non latrant cubantes potius & dormientes, ut Lini. refert.

In glo. nam iure, dum in pri. supplet, for. xi. non cœli seu poli t adde simile in c. quicunq; 17. q. 4. & in c. inquisitioni de sen. exco. & in c. tua nos de sponsal. & in c. erubescat 32. d. & in c. ex transmissa de renuncia. & in c. Euthemium in §. hinc colligitur. 2. q. 3. & in l. cum ancillis ubi glo. C. de incest. nup. & in l. in concubinato. ff. de concubi. Bald. in l. 2. C. de institutio. & in l. si neptem. ff. de ritu nup. & Ancha. consi. cxxvii. col. 3.

Et dic quòd quāuis iure fori (non enim dico ut dicit Ias. hic) quòd quis ob tutelā sui corporis fecerit iure fecisse existimetur, iure poli tamē est secus iuxta illud mihi in dicta & ego retribuam de quo ad ro. Pau. 12. & alibi Deu tor. 32. ubi mea est ultio, & ego retribuam in tempore. Et Math. 5. ubi ego autem dico uobis non resistere malo, sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, p. be illi & alteram, & ei qui uult tecum in iudicio contendere & tunicam tuam tollere dimitte ei & pallium, & quicunq; te angariauerit mille passus, uade cum illo & alia duo. & est uerus sensus glo.

Sed dato ut idem Ias. ait, quòd aliter intelligatur, in foro conscientiæ scilicet 72 i pro defensione non licere hominē in-

terficere. c. iter hæc. 33. q. 2. c. admovere ea, q. & causa, Abb. in. c. 2. de homi. & ut per eum latius ex quo interficienti penitentia iniungitur ut in. d. iuribus, ubi alias iure fori permiffum est, exemplificando in fure nocturno qui pro defensione perfonæ & rerum occidi potest. d. iure. l. furem. ff. ad legem Cor. de fca. & tamen in foro conscientie, occidenti rursus penitentia iniungitur. Et aliter per Abb. in. d. c. 2. per illum tex. Dubitat Deci. hic quia imò etiam hoc idem iure canonum permitti uidetur. c. significasti de homi. c. dilecto de sen. exco. in. 6. c. 3. eo. ti. in antiquo. post Pau. cast. hic, & 10. de ligna. in tracta. de bello. c. 80. & sic quod glo. ista malè loquatur. A quibus nec ego dissentio, dummodo defensio fuerit cum moderamine inculpatae tutelæ, ut not. in. d. c. significasti, & in. d. c. 3. & in. l. i. C. unde vi. Ad opposita respondet locum habere, quando homicidium permittitur ad vindictam & male ac contra text. in. d. l. furem, & in. l. itaq; ff. ad legem aequi. loquentes signanter in defensione, et ita dicit Abb. in præallega. c. 2. & ponderanda sunt uerba utrobique; in. d. l. furem ibi, si parcere ei sine suo periculo non potuit, et in. d. l. itaq; ibi, nam aduersus periculum naturalis ratio permittit se defendere, et tamen (ut diximus) in foro poli penitentia iniungi debet. d. c. 2. Et forte seruit hæc solæ ad aliud exemplum, de quo in iuribus supra allega. q. iure fori permiffum sit patri, interficere filiam in adulterio inuentam, et marito uxorem. l. quod ait lex. ff. ad legem iul. de ad. l. nec in ea. ff. eo. l. grachus. C. eo. iure poli autem non præalleg. c. inter hæc c. admonere 33. q. 2. verum cum de defensione loquamur id ad propositum non facit. Et ideo dici posset sic quod pro defensione liceat hominem interficere non modo in foro fori, sed etiam in foro poli, si tamen (ut diximus) facta sit defensio cum moderamine inculpatae tutelæ, & ita intelligantur intra allega. per Pau. & Deci. post eum, fallit in casu legum supra dictarum in quibus disposita alia ratione deciduntur, quam ista, vim vi re-

pellere licet, usq; adeo ut diuersum ius etiam statui debeat. l. si libertus minorè. ff. de iure pat. Nec ob. ponderatio uerborum. d. l. furem & d. l. itaq; ut supra quia non est propriè defensio & præcisè, ut hic, & aduertit glo. etiam in. d. l. itaq;. Cogita tamen, quia repugnantia omnino maxima inter hæc alias esse uidetur.

73 Aliam difficultatem mouent Scriben. præsertim idem Pau. cast. quod adhuc glo. malè loquatur, dicendo uerum fore quod hic legitur iure fori, ex quo forum est ius ciuile. c. forus de uet. si. locus enim est in quo ius (licet ipse non dicat) redditur, lites exerceantur, & iudicia fiunt, quæ etiam sunt de iure ciuili. l. p. ff. de iusti. & iu. si. ius autem iusti. de iure natu. l. 2. §. hæc disputatio. ff. de ori. iu. gl. in fi. de oblig. i. prin. & tamè defensio est de iure nali ut hic & dictum fuit supra. Soluit Deci. ut p. eum. Tu fortè maliter ad argumentum respondeas, quia reuera non meruit glo. reprehendi de defensione esse de iure naturali impune permiffam, iure fori, etiam si eo prætextu homicidium fiat, sed non iure poli, & ita intelligi debet sano modo & non cauillari.

In ea glossa ibi, sed quid si concluditur & uerissimum est, quod non modo ad tuitionem corporis potest quis se defendere, uerum etiam rerum: cum moderamine tamen inculpatae tutelæ iuxta non in l. i. C. unde ui. etiam hominem occidendo, dicunt docto. communiter. † & probatur quoq; in l. iiii. in §. cum igitur. ff. de ui & ui ar. & ibi gl. signanter ut hic & clarius Barto. in l. furem numer. 2. ff. ad legem Cor. de fca. & in d. l. innum. ix. & cum moderamine inculpatae tutelæ (ut utrobique declarat) quando aliter non potest nisi sic faciendo, res esse: salua d. l. furem l. itaq; ff. ad legem aquil. & idem dicit infra ad fi.

Tamen aduertendum est, quia imò non probatur in d. §. cum igitur, & minus in d. l. i. sed quod tantum resistere liceat uim facienti, & quod uis illata propulsari potest. put. Et dicitur hic & in l. i. in §. cum qui. ff. de ui & ui ar. & in l. sed

& partus in §. i. ff. quod met. cau. & in l. sciētiam in §. qui cum aliter. ff. ad legem aquil. & in c. significasti 2. de homi. & in c. iiii. de sentent. ex com. usq; adeo ut pos sit dici ut dicit Imp. in §. cum igitur in auth. de non eli. Secun. nub. non est lex quæ hoc dicat. & in §. consideremus in auth. de trien. & se. erubescimus cum si ne lege loquimur.

Demum, quia in d. l. itaq; in prin. ubi de hoc ff. ad legem aquil. fit de persona mentio tantum, quia mediante benè res etiam defendi possunt modo prædicto, sed non res tantum. c. 2. de homicid. ibi te tuaq; liberando, argumentum in l. si hæredi plures ff. de cond. insti.

Et rationabile insuper etiam uidetur hoc ipsum permitti pro defensione personæ tantum quia graue est hominem offendere, cum sit factus ad imaginem dei, ut signanter dicitur in d. c. 2. & in l. si quis in metallum. C. de pen. quo fit ut iure permissum sit ei, qui offenditur, se defendere, & impune quidem, etiam q. offendentem occidat, sed non pro defensione rerum tantum, in quibus non est eadem ratio.

Nihilominus ab opin. communi non est discedendum, quam nouissimè tenet etiam Barto. in l. de uotum C. de Metat. libr. xii. & Corne. consil. c. vii. nu. xiiii. uol. i. & consil. c. ciiii. n. u. c. viii. co. lib. & Areti. in trac. Malef. in §. & dictus titius colum. iiii. & Bononien. singu. ccccxcxii. Imò quòd in iuribus præalleg. ad idem (quicquid dicatur) probari etiam optime uidetur in d. §. cum igitur. quia si permittit lex posse armis resisti in nos irruēti cum armis, ut ibi, & etiam in d. §. cum qui, utiq; etiam permittere uidetur, posse nos resistere occidendo, ex quo primi motus nō sunt in potestate nostra, nec ad mensuram resisti potest ut dicit glo. in l. si quis non dicam rapere. C. de ep. & cl. & Barto. in l. i. in §. huius studii. num. iiii. ff. de iusti. & iu. & Bald. in terminis hic colum. iiii. & in c. i. in §. i. ad si. de feu. guar. in usib. Veronen. consil. i. colum. iiii. & consil. xxxiiii. colum. ix. Bononiē. consil. iiii. colum. vi. uolum. i. & ad pro-

positum ita etiam dici potest quòd probetur in d. l. i. C. unde ui. quia si cum armis illata iniuria propulsetur, etiā occidendo, cum moderamine inculpatæ tutelæ defensio & propulsatio facta dicatur, ut ibi not. & declarat Areti. in loco supra allega. & quando etiam iure non probaretur, ratio nobis sufficeret, quæ nihilominus iuridica est, namq; tunc mortē uidetur excipere quis, quā minabatur et id quòd intendebat incur rere ut signanter inquit tex. in l. i. C. quòd si uoluerit si iud. se uend. et est uiolētia hæc, quæ propulsatur, ablatina, ut hic declarat Bart. et benè, nec potest fieri in rebus quin etiam fiat in persona ut in fra licet ipse non dicat, nimirum igitur si pro tuitione rerum, potest quis se defendere, etiam hominem occidendo. Et licet iura prædicta hoc non dicant, suppleri tamen debet et subaudiri necesse sario. J. oratio. ff. de sponsa. l. i. ff. de testa. l. i. §. si ex fundo. ff. de he. insti.

Nec ob. quòd iu d. l. itaq; non fiat mentio rerum, sed personæ tantum, (docto. enim maxime las. & Deci. multa dicunt ad stomachum dic ut per eos) si nō sit ibi fieri tamen alibi maxime in d. §. cum qui & cum igitur argumentum in l. non est nouum. ff. de legi. & in c. super quæstionum in princip. de offi. dele. uel dicamus (licet non fiat mentio ibi de rebus) ad eas tamen decisionem dictæ legis extendi, eadē ratione maxime, quia præsupponi debet, res ipsas aliter saluari non potuisse, cum ipsius personæ etiam periculo, et quia (ut dicebam quorq; supra non potest uiolentia fieri rebus quin etiam fiat personæ hoc casu. et hoc est fortè (missis philatetis docto.) quòd dicit tex. in d. c. 2, ibi te tuaq; liberando. ex quibus etiam tollitur ultimum quanquā homo factus sit ad imaginē Dei quoniam res et bona sunt ipsius accessoria quæ hoc casu stare non possunt sine suo principali, unde si quis me de possessione fundi mei uelit deicere cū armis, uel mihi res meas auferre, possit ei armis etiam (ut dictum est) resistere et sic non modo res ipsas liberare, uerum

rū meipsum quoq; de intellectu tamē dicitur. l. itaq; & d. c. 2. uide latē Bononien. in. d. l. i. utem colum. i. & 2. ubi omnia quæ hic dicuntur per Deci. & longē plura leguntur.

Est uerum ad propositum si res forēt uiles, quod non liceret fortē hominem occidere ex quo nec tūc defensio facta diceretur, cum modetamine inculpate tutele. l. si ex plagis. §. rabetarius. ff. ad legem aquī. Are. de malef. in. §. etiam ueste colum. 3. Bononien. in. d. l. furem. colu. 2. & in præalleg. singul. 692. & las. hic, post Bal. in. l. i. col. i. C. loca.

Cōsiderat etiam Bar. præter hæc, uiolētiā turbatiuā † & dicit quod huic resisti potest, allegat tex. in. l. si seruus in. §. fin. ff. de acqui. re. do. qui non probat, putarem ego uerum forte tamen, si eum armis facta esset ut supra & hoc, quoniā aliās turbato subuenitur (habet enim locum tam in re mobili quā immobili) per interdictum uti possidetis, vel utrobique. & ut alibi fufius declarat Bar. in. l. extat num. 3. ff. quod met. cau.

76 Secundo considerat † vim Ablatiuā deq; hoc se remittit ad dicta in. l. furem. ff. de fidei. & in. l. 4. ff. ad legem aquī. & quia dictum est etiā supra idem facimus nos. Adde eundem in præallega. l. extat ubi dicit tamen, quod habet locum aliās in rebus mobilibus tantum, quodq; pro ea prodita est actio ui. bo. rap. & accusatio etiam legis iulie de vi.

77 Tercio † considerat uiolētiā, quæ fit in edificando & similibus & concludit, quod auctoritate sua possit quis resistere. & probatur in. l. quemadmodum in. §. i. ff. ad legem aquī. & in. l. si uitem in. §. si ad ianuam. ff. quod ui. aut clam. sed nō in. l. de pupillo in. §. meminisse. ff. de no. o. nun. per eum allega. Nisi dicamus probari in eo quod dicitur ibi, & per lapilli iactum ædificatum prohiberi.

In ea. glo. ibi, itē quid si, quoniā tex. hic dicit ob tutelam sui corporis, dubitatur 78 quid in defensione alterius cōcluditur permissa esse † si iniuria consanguineis inferatur, & uirtualiter hoc idem sentit, dū dicit affectionem cōsiderari debere. Listi

quidem ad si. ff. quod met. cau. l. cum seruus. ff. manda. & est argumētum ultra eam, in. l. quod in uxorem & in. l. si patet no. C. de nego. gest. Scin. l. is qui amicitia ductus. ff. eo. & in. l. Gaius ad si. ubi not. tex. ff. fol. mat. & quia uni consanguineo illata, alteri illata uidebitur. l. lex cornelia & ibi idem Bar. ut hic. ff. de iniur. Bal. in. l. i. in prin. C. si quacūq; pred. po. ubi etiam Cy. ante eum, & hic colum. 2. & in. l. athlete in. §. dat remissionem. ff. de excu. tuto. in prin. & si consanguineis multo magis si filio. l. in suis. ff. de lib. et posthu. l. scripto. ff. unde lib. vel uxori. c. seisciatur 30. q. 4. c. admonere 33. q. 2. l. i. ff. de actio. re. amota. imō inquit Paul. & refert Hieto. ad Rufinum scribens, qui uxorem diligit seipsum diligit. Et est bonus tex. ad propositum de quo hic per Deci. in. l. i. in. §. si. ff. ad legem Corn. de fidei. ca. et quo ad dictum istud de consanguineis, usq; ad quem gradum intelligatur, quia alij non tangunt dic ut per Bal. in. d. §. dat remissionem, et consil. 173. col. i. uolum. 3. et in. l. i. colum. 12. C. qui acc. non po.

79 Sed quid in amico, † qui uerē et proprie amicus sit, Bald. met. hic colum. 2. & præalleg. dicit idem quod supra quodq; suorum ap. uenit, quia æquiparatur illis qui sunt de sanguine. l. cum alienam. C. de lega. et quia dicuntur una anima in pluribus corporibus, adde quod amicus ex eo cognoscitur, quando (vr poe. inquit) flet si lachrimas conspexit amicis, et iterum si dixerit æstuo, sudat. Vnde etiam ad propositum.

Oportet opem ferre amicis, in aduersis. Inquit Eurip. tragicus, et Petrar. iuuis q. nō uult amicos iuuare. Contrarium uero in. d. l. i. præalleg. col. 12. et sic sibi ipsi cōtrarius, quoniam nulli libi lege cautum inuenitur, quod suorum ap. ueniant, et licet alibi glo. dicat, quod amicus amico ait, ego tuus sum in. l. coloni. C. in quib. cau. col. lib. x. subiicit tamen ipse quod abusiue loquitur, et non proprie, et ut per eum latius.

Placet mihi breuiter opi. prima quam quā lege cautum haud inueniatur, q

ap. suorum ueniant, quia saltem ratione potest demonstrari, vt infra, & ut etiam dictum est, quia suis equiparantur argumentum in l. i. ff. de lega. i. & in l. sci re oportet in .s. sufficit. ff. de excu. tu. & in l. cum ratio. ff. de bo. dam. Bal. in Marg. sua. ratio num. v.

80 Et hinc est, quod idem Bald. adhuc hic, idē i Socio esse dicit itineris, in quo est minor ratio quā in amico, motus quia uerecundia foret si non defenderetur. Item apud labeonem. s. tenetur, & ibi glo. ff. de iuiur. per quam ita etiam dixit, & tenuit Bart. in auth. ut des. su. in si. prin. & ex recentioribus Gramma. decisio. 25. num. 2. verum cogita tu quā loquatur in socio itineris, absolute tamen idem in socio ita quoq; dici debere, quoniam societas est ad instar fraternitatis. l. uerum. ff. pro socio. Ancha. con. 149. col. i. & ideo tradit rursū Bal. (obiterq; dictū sit) quod socius ad socii requisitionem p. p. inopiam non potest hac ratione catcerari, in rub. pro socio. C. ad fi. & in l. i. in prin. C. eo. quod inter eos aequalitas seruari debet sicuti seruatur inter fratres; pulchrē con. clxxviii. uolum. 4. & idem

81 in scholaribus dici posset, vt sentit Abb. in c. inter dilectos colum. fi. de si. inst. l. i.

Et in uicinis, idem quod unus alium de 82 fendere posset de quo per glo. in l. culpa. ff. de regu. iur. & Dy. in c. non est sine culpa eo. ti. in 6. & Guliel. de cu. hic, & Cy. in l. i. C. vn. de vi. & Bart. in loco supra alleg. ut des. su. in auth. in si. prin. & infra.

83 Verum quæritur quid in t. penitus extraneis, & breuiter Bart. hic concludit idem, motus bona ratione, quia si licet pro defensione rerum iniuriam propulsare, & vim vi repellere, multo fortius licebit pro defensione corporis, argumentum in l. sancimus ad fi. ibi, cum non absurdum est animas hominum quibuscunq; causis uel uasis, uel uestimentis præferri. C. de sacrosanc. ec.

Et quia uidemus (subdit) quod etiā uicinus conuocatus, pro tutela rerum uicini, ei auxilium impertitur, ergo & pro tuitione personæ, (vt dictum est) fortius. d. l. sancimus quod argumentū,

& si concludere uideatur, quo ad uici- nos tamen, non probatur in iuribus ab eo allega. Imò (vt dicit Deci. & benē) quod ex his infertur ad personam propriam; non quod permittitur uideatur defensio alienæ. Nisi saluando Bart. dicamus, quod imò concludat argumentum etiam respectu extranei, quoniam indubitatum est, vnicuiq; concessam esse defensionē si sibi iniuria fiat, & uis inferatur, ut hic ergo dicendo, si permittitur est pro rebus, quæ comparatiuē ad corpus & ad personam uiles sunt, multo magis permitti videtur pro corpore tuendo, etiam extranei deq; vicino est bonus tex. in c. dilecto de sen. exco. in 6. qui cum habeat relationem ad uerbū omnes leges, de quo ibi paulō supra (vt obiectioni Decij hic respondeamus) optimē probat, & diximus proximē supra Bart. in l. deuotum. C. de mea. lib. xii. & in l. prohibitum. C. de iure si. lib. x. & ita uoluit hic idē Bart. argumentari, quia adducit pro decisione istius. q. tex. in l. gratichus. C. ad legē iul. de ad. sed reuera (vt postea dicimus) non facit ad propositum, & Fusius idem Deci. & nōs supra.

Et quoniam tex. noster ob stare aliquantulum uidebatur, ibi nam quod quisq; ob tutelam sui corporis fecerit iure &c. Dicit rursū Bart. subaudiendum fore uerbum maximē, non quod alios quamquam extraneos exclusisse seu excludere non huius uideatur, ad de simile in l. si plures in fi. ff. de po. et in l. lucius. ff. sol. mar. et utrobique glo. et in l. i. et ibi Odo. in prin. C. de plus peti. et in .s. si. insti. de singu. reb. per fid. rel. est uerum (ultra eum) quamquam intelligatur idem esse in casu isto non expresso quo ad iuris effectū quod tamen in eo non est tanta ratio disponendi ut not. in l. illud. ff. ad legem aquil. et in c. ad abolendam de si. præsb. Por. insti. de singu. reb. per fideicom. rel. ad fi. et ob hoc forte attentari posset licet extranei possint defendi, non tamen (vt in suis dicimus) defensio permittitur etiam occidendo. Tamen si periculum uitæ imminet, ut etiā dicit Deci. et tetigimus supra nō aliter dicendū erit.

84 Secundo ad idem queritur, nunquid teneatur quis, alium defendere & iurare, & cogatur, idem Bar. hic num. 8. concludit quod sic, motus auctoritate glo. ita dicentis in c. quantæ de sen. exco. subiciens maiorem esse, quam opi. docto
85 rum & hic multa t congerit Ias. & Dec. ad saturitatem ultra eos in aposti. And. Poma. Adde tu Barba. in c. i. colum. xix. de proba. Cassane. consi. 66. num. 27. & dicit Gui. p. p. deci. 134. ad fi. quod est magna auctoritatis, & quod ab ea in iudicando non est recedendum, neq; in consulendo, tradit Imo. in l. ex consensu in S. cum qui colum. 16. de ap. & qu. i. quàm Ctr. iuni. (olim collega) dicat consi. 160. num. 12. quod propter glo. auctoritatem possumus à communi opi. recedere, maxime dubium est tamen ut hic per Dec. à quo non discedo in hoc, & confundi opi. hæc uidetur per tex. in c. prudentia de offi. del. licet ipse non dicat, & in l. x. milius largius. ff. de mino. Bal. in l. præci bus, colū. 14. C. de imp. & al. sub. & plus quod ab opi. ipsius glo. potius recedere mus, quando consuetudo esset in contrarium ut inquit Fulgo. consi. 71. colū. pe. & Pau. Cast. consi. 268. ad fi. uolum. i. Bertran. consi. 53. num. 2. uolum. i. & quod in iudicando, & consulendo non sit ab ea recedendum ostendit ex multis etiam Alexand. consi. 52. colum. 14. uolum. 4. praxiq; Gallie est huiusmodi ut per gl. in S. neq; etiam num. 7. pragma. sanctio. de collatio. estq; nauicula inquit Saly. i. l. i. colum. 4. C. de pac. qua portum tutissimum ingredimur, quando maxime rationibus, uel iuribus fulcita est ut prædicta in prædicto. c. quantæ. l. si de interpretatione. ff. de legi. li. & utrobq; glō. C. de professio. qui in ur. Constan. lib. x. Archid. in c. hortamur ad fi. 71. d. & in iudicando ac consulendo rursum diximus quia disputando secus ut in l. sed licet, not. ff. de offi. præsid.

Vnum ob. de quo per glo. in præalleg. c. quantæ, quia pro defensione potest pecunia accipi, nec accipiens turpiter accipit, ex quo nec restitui debet. l. metum S. sed licet. ff. quod met. cau. l. si pater &

i. ff. de dona. ergo non tenetur, quia reperi possit & datum restituere teneretur l. si. ff. de cond. ob. tur. cau. & ita arguebat etiam Iacob. But. dicitq; Bar. pulchrum esse argumentum cui tamen non respōdet. Deci. autem hic & in l. culpa caret ff. de regu. iu. duobus modis, & bene cumq; eo transendum est, quia ex ipsa l. metum, eliciuntur respon siones. Sed dato etiam quod ita diceretur ibi & ad casum nostrum posset argumentum applicari, data instantia quoq; tolli posset ut per glo. in d. c. quantæ, quia etiam officialis, pecuniam accipit, & tamen ex necessitate officii tenetur, nec datum re peti potest. c. non sanè. 23. q. v. & sufficit ita dicere. c. sicut urgeni. q. i. S. pauonū insti. de re. diui. Vtum instatur adhuc, si hoc verum est, sic quis alteri benefacere cogetur, contra tex. in c. ad reprimendam de offi. ordi. & ibi glo.

Responde id forte in elemosinis intelligi, non hoc casu, quia culpa non caret qui obuiare potest malo, & non curat, sed negligit & non obuiat. d. l. culpa caret. ff. de regu. iu. & quod in elemosinis obiectum intelligatur probò auctoritate Mat. 14. ibi semper enim pauperes habebitis uobiscum, & cum uolueritis (nota verbum) potestis illis benefacere, me autem nō semper habebitis. uel quo ad fidem, ut legitur in cano. ad fidem. 23. q. 5. non in defensione. aliter etiam respondet Deci. in d. l. culpa caret, dic ut per eum.

86 Tercio queritur quando defensio facta dicatur cum moderamine inculpate tutelæ & adhuc secundum Bar. responderetur factum, causa non faciliè quis euadere potest, quin offendatur, & quod Cautela bona est & salutatis exclamare, succurrite occurrere & similia uerba pro fectre, post glo. in l. 4. ff. ad legem aquili. & in l. si rem ff. ad legem cor. de fca. Fusius idem Bar. & Bald. in l. i. C. unde vi, & consi. 237. ad fi. uolum. 2. & hic col. 3. ad fi. pulchrè in c. 2. num. 7. de ui. & ho. ele. Abb. Jare in olim. i. col. 6. de resti. spol. Fel. in c. dilecti colum. pen. de exceptio. Bertran. consi. 274. colum. i. uolum. i. et consi.

390. col. i. & 2. uol. 3. & nonnihil dictū est etiam supra.

87 Quarto queritur ꝑ quid si defendens se, ponitur fugere, & non fugit an teneatur, et concludit Bar. (quantum dixerimus etiam supra latē) quod non, si sit sibi uerecundia, quia Perusinus, aliās sic si uerecundiam non timeat, post Cy. in. d. l. i. C. unde vi. Adde tu Bal. in terminis in. l. in eadem in. i. lectu. ff. ex quib. cau. maio. dicētem id dici impossibile quod non potest fieri sine dedecore, inferens insultatum non debere fugere, & nonnihil hic etiam ad si. Feret. in tracta. duelli conf. 3. pūlchrē. Est verum quod idem Bar. in. l. i. & sic sibi ipsi Contrarius num. 8. C. unde vi. præalleg. tenuit indistinctē fugere non debere, motus, quia iniuria est fugare aliquem, vsq; adeo ut resisti possit, & omnino iniuria propulsari. l. irem apud labeonem. §. i. ff. de iniur. & ē opi. communis ut attestantur las. & Deci. & ita Abb. etiam tenuisse uidetur in c. olim i. col. 7. de resti. spol.

Placet mihi opi. prima, ut potē magis æqua, ex quo infamia & mors æquiparatur. l. iusta. ff. de ma. uind. las. hic, licet ad aliud colum. pe. & in. l. transigere num. 5. C. de transac. Cur. seni. in. l. interpositas num. 12. C. eo. nimirum igitur si nobilis, quicq; uerecundiam timeat, fugere non debet nec tenetur, uilis autem homo, & deploratæ uitæ sic, quia nulla ei uerecundia esse potest, ut in simili dicit Bar. in. l. i. ad si. ff. de pœn. limitādo quod dicitur in. l. in seniores. ff. eo. Imò (in q. Lucret.) quod huic hominum generi uerecundia non confert, quod dicitur oportet potius quod sint inuerecundi. Nec officit quod iniuria sit fugare aliquem, quia uerum est si nobilis sit, & frugi homo, non si uilis, & sensit quoq; Cy. in. d. l. i. ad si. C. unde vi. tenendo tamen communem, limita ut hic per Docto. & maxime Deci. tribus modis ut pet. eū, & quo ad illam, quod clericus semper debet fugere, quæ fuit Card. in cle. de homi. & glo. in. c. suscepimus eo. tit. & Abb. in. c. olim i. (de quo etiam supra) colum. 7. de resti. spol. aduerte, quia fortē si de fuga

dubitaretur iniuriatum moriturum facile ob insecutionem hostis, non teneatur etiam clericus fugere, ut sensit Fel. in. d. c. suscepimus ad si. & ita fortē, quo ad aliās duas limitationes quoq; dici posset, & quo modo conclusio etiam ipsa, declaratur, vsq; adeo, ut dictum de fuga, eo casu quo tenetur quis, intelligatur, si commodē id facere possit, & sine suo periculo, ne ab insequente occidatur argumentum in. l. furem. ff. ad legem Cor. de fidei. & in. l. nepos proculo. ff. de iur. si. & in. l. scientiam in. §. qui cum aliter. ff. ad legem aqui. cogita.

88 Quinto & ultimo queritur ꝑ quid in iniuria uerbalī, an possit uerbis patiter propulsari, & reselli. Et breuiter concludit las. hic quod sic motus ratione, quia si causa uitæ & rerum, propulsatio nobis concessa est, ut hic & dictum fuit sæpe supra utiq; honoris proprii conseruādi gratia concessa etiam uidetur. l. iusta. ff. de ma. uind. & quia dicit etiam Barto. alibi in. l. quæ omnia in. §. i. ff. de procu. quod si iniuria uerbis alicui fiat, potest dicere tu mentiris, & ut pet. eum latius, etiam si subiiciat saluo honore tuo, & ultimum tamen non est utrum, ut declarat Bal. i. uerbo mentiri nu. i. Marga. & ita ut per Bar. in. d. l. q. oīa tenet Capel. Tho. ultra las. decisio. 127. & ita sentio et ego.

Deci. uerō dicit quod termini non sunt pares, quo ad æquiparationē uitæ & honoris, ex quo primo casu agitur de defensione personæ: secundo uerō ad uindictam, respondendo exinde etiam ad theoricam Bar. in. d. l. quæ omnia, & speciale rationem habere uidetur, & fusius ut per eum. Et meo quidem iudicio malē, quoniam imò pares sunt, namq; sicuti defenditur persona, ita etiam defenditur honor, si probro aliquis prouocetur, sibiq; probro respondeatur non aures uindicat, & ita uoluit dicere las. & benē & est argumentum in. l. uiro atq; uxore. ff. sol. mat. & ita quo ad dictum Bar. in præallega. l. quæ omnia, replicari potest, quod imò id generale sit, & dictum Iuricon. ibi non Bar. haud aliter intelligendū eamq; legem adhuc

singul.ad idem dicit Bal. in loco præalle
ga. mentiri Marga. num. i. & est argumen
tum in. l. moris in. §. sunt autē. ff. de poe.
& ita tenendum est, & ex his (glosel. fi.
fuit expedita supra in tex.) finis breuius
quàm fieri potuit, ueterum imitatione,
qui adeò breuitatis erant amatores, ut
exide hac de re, scripta sua breuia appel
latent. Linter chartulas. C. de conuen. fi.
deb. lib. 12. impositus sit huic legi, maxi
mè quia multa dixi etiam in collectan.
impressis anno 1545. Laus Deo opt.
maximo: Prosdocius, Danieli, Anto
nio Confessori, & Iustinæ, sanctissimis
protectonibus nostris.

Dic 20. Septemb. 1562.

ADDITIO.

In materia huius pulcherrimè legis
obseruandum est, vnicuiq; defensionem
iure naturæ petmissâ esse, imò & brutis
animantibus, non solum aduersus quâ
cunq; iniuriam extra iudicalem, verum
etiam iudicalem, iudicialiter tamen, nō
opprobriis & iniuriis quidem, quoniam
semper licitus defendendi modus, est
commensurandus modo offendendi q
intenditur, vt hic & in. l. i. §. cum arietes.
ff. si quad. paupe. se. di. & in. l. nec magi
stratibus. ff. de iniur. & in. l. si quis in tan
tam. C. vnde vi. & in. l. quisquis. C. de po
stu. & ut Fufius tradit & declarat Old. de
ponte consi. 43. colum. i. & dictum est e
tiam supra licet non ita formaliter.

Et quòd christianus sine peccato po
test ad sui defensionem uti auxilio infi
delium, & maximè si se aliter tueri non
possit, & sit in periculo constitutus, &
ut latius tradit idem Old. consi. 71. per to
tum. Et ita consuli ego aliquàdo, estq;
insertum consilium in. 2. uol. 241.

Et hac de re bellum etiam indici sara
cenis, vt idem Old. adhuc dicit consi. 72.

Item & aliud, quòd omnis defensio
danda è, sed ut ipsum tantum cui datur
tueatur, non ut alium grauet, ecce si fer
uus de crimine à domino fuerit accusa
tus, eidem non secus ac libero dabitur
pariter, sed non si fuerit accusatus ab eo

dem, de adulterio, quòd de lenocinio
excipiat (exceptio enim defensio est) .l.
quoniam Alexandrum. C. ad legem iul.
de adul. Old. consi. 170. coli.

Et quòd in homicidio duo conside
randa sunt, nide factum scilicet, & inde
iuris dispositio, an licitè vel illicitè factū
sit, ut hic not. idem Oldra. consi. cxcix.
colum. 2.

Et quòd in homine duplex affectio
considerari potest, vna qua homini de
bet, ut hic inq; illis verbis: Natura enim
inter nos cognationem quandam con
stituit, ut nefas sit hominem homo insi
diari, altera quæ uocatur pietas & hæc è
intet patrem & filiū, ita Old. con. cccxvi.
num. 38.

Et quòd defensionis facultas nemini
est neganda, etiam si cum fisco lis fiat .l.
fi. C. de bo. uacan. lib. x. quippè quòd in
re naturæ competit ut hic communis e
tiam animalibus brutis ut supra & in. d.
l. i. §. cum arietes. ff. si quad. paupe. se. di.

Et quòd hac de re, etiam inuito est,
succurrendum. l. non tātum. ff. de appel.

Nec ualet pactum quo quis defensio
ni propriè tenunciat. l. 3. ff. de lib. cau.

Nec statuta, defensiones reo denegan
tia, ut not. Barto. in. l. facultas. C. de iu. fi.
lib. x. & licet ob stare prima facie uideat
ur tex. secundum communem intelle
ctum in. l. pet omnes. C. de defen. ci. non
ob. tamen, quia nec istud dicit, sed prohi
bet tantum & remouet, latronum auxi
liatores, ut coercentur, et amplius ne
crimina impunita coalescant.

Et quòd nec excommunicato, legiti
ma defensio est denegata. c. cum inter de
exceptio.

Et quòd recusatio iudicis suspecti,
quædam defensionis species est, usq; a
deo ut per rescriptum principis tolli nō
possit, vt not. i. l. fi. C. de decurio. lib. x. ni
si sit iudex delegatus principis, datus ex
certa scientia, quia tunc recusati non po
terit, ut ibi, & in. l. fi. C. de consul. eo. lib.
& in. c. cum olim de offi. de. & dixi etiam
in. l. Barbatius ad fi. ff. de offi. præto.

Et si de homicidio imputatus, nega
uerit, postea eo probato dixerit ad sui

defensionem fecisse, quod admitteretur, quodq; id probare poterit, & est humanior sententia (quicquid dixerim in simili q. num. 30. supra) amplectenda, Maxime, quia hoc casu, non accusatus, sed occisus causam suae mortis sibi prae-buit seq; ipsum quodammodo occidit. Et ut fultus disputat & tandem concludit ita Luc. de pena in l. profesio colum. 3. C. de mune. patrimo. lib. x. Nisi replicetur, ut in praellega. q. dixi, si quis uellet tene re contrarium. cogita.

Nec ad materiam omittendum est etiam, quod sic militia armata quae duplex est equestris & pedestris fuit olim instituta propter duo, & potissimum quidem, ad iniuriam propulsandam, ut hic, & ad uindictam inferendam. c. ipse quidem. §. i. 28. d. idem Luc. in l. i. in prin. C. qui mil. po. lib. xii.

Et quod tribus modis committitur homicidium, lingua, consilio, & illegitima defensione, ut hic not. Idem Luc. de pena. in l. de uotum. C. de metat. eo. lib.

Qui dicit etiam, quod potest quis p morte uitanda, uiolentum occidere. d. l. scientiam. §. qui cum aliter allega. etiam supra in discursu legis. ff. ad legem aquil. Imò pro tutela rerum temporalium. ff. ad legem Cot. de fidei. d. l. futeum nocturnum. Similiter allega. sup. Et plus q; impunè aliud defendendo possumus hominem occidere, ex quo occidit aliàs qui perituro succurrere potest & non succurrit in l. i. col. 2. C. de comatu eo. lib.

Et quod licitum est damnatio ad mortem, se defendere fugiendo, si facultas ad sit. siq; iniuste damnatus est, aliàs non, de quo tamen post D. Thomam per Arch. in c. c. homo 23. q. 5.

Et quod quatuor hinc sunt (praeter alia) belli genera, licita, primi, hic secum in l. hostes ff. de capti. & postli. re. tertium in l. i. & 2. C. quando li. unicuiq; sine iud. se uin. quartum & ultimum in l. ait praetor in §. si debitorem & ibi Barto. ff. quae in frau. cred. deducendo, ut pulchre deducit Pet. de bella per. inst. de iure natu. nu. 20. & iura praedicta etiam ad idem sunt inductione clara.

Et quod hoc ius naturale, omnia animalia natura ipsa docuit. Namq; Brasidas quidam, cum in caricas manus misisset à mure, qui ibi latebat, morsus est, praeter (uox enim admirantis est) statim exclamauit, nullum animal est tam pusillum, quod lacescitum quandoq; se non ulciscatur. Apibus aculeum dedit, Cor-nua bobus, Canibus dentes, & id genus plura. Imò si arbores incuruentur, quod in contrarium nituntur, repellantq; palma rursus, onus, si quod sibi impositum sit, & formice deniq; sua bilis inest, ut per uerbium se habet.

Et (quod dictum quoq; in materia mirabile est & quotidianum) si aggressus quis fuerit & aggressorem intercecerit, quae tam erit probata defensio, tamen non constitit ipsum fuisse in discrimine uitae constitutum casus est non in l. & si quando cunq; ff. ad legem aquil. pulchre Ferrarien. consi. xxiii. nume. 5. uol. i. las. consi. 133. nu. iii. uol. i. Neus consi. 92. num. 6.

Et quod adeo fauorabilis est defensio ut testes etiam uarii, circa extrinseca tam deponentesq; per uerba iudicio suo, suo credere & simili, domestici & consanguinei admittantur qui aliàs repellerentur. ita Bartol. consil. lincip. Vanutius sp. in §. i. uer. sed nunquid de inqui. Bald. Saly. & alii in l. parentes. C. de testi. idem Saly. in l. testes ff. eo. Ferrarien. consi. 44. nu. 7. uol. i.

Et si quis fuerit coram rege diffamatus nec ipsius gratiam possit aliter recuperare, hoc casu uideretur Duellum licitum esse, ex quo necessitas probabile quod facit quod aliàs non esset l. qui potuerunt ff. de ma. testa. & quia licitum est unicuiq; infamiam suam repellere, ut hic, & late tradit las. consil. cxliiii. colum. iii. uolumi. 2.

Et hinc ad propositum ualde, aliquando Tureis scribendo, dicebant Cretenses, & nimis ui repellere, et dolum dolo necere, nobis semper maiorum instituto licuit, & Cretizandum aduersus cretenses, sicuti aduersum phoenicias agunt Syri.

Et mirandum quam maxime, quod

Socrates accusatus, q̄ de diis malè senti
ret, iussusq; in carcere causam dicere, ac
se tueri & defendere, hoc idem facere ne
glexerit, & Lisiæ orationem elegantissi-
mam, sibi allatam respuerit.

Dico etiam hoc idem, de quo hic in-
ter principia naturalia connumerati, ne
quis scilicet iniuriam alteri inferat, quo-
niam uim ui etià repellere licebit l. i. §. eū
qui ff. de ui & ui ar. & tex. iste, in nuere ui
detur ibi, natura enim inter nos cognat-
ionem quandam constituit, ut nefas sit
hōem homini insidiari, quod exempli
ficatiuè docet D. Tho. in lib. qui quod
libet inscribitur iii. ar. 26. dicens, quod in
primis principiis naturaliter cognitis, si-
ue sint speculatiua, siue sint operatiua,
nullus potest errare.

Præstatq; nobis ad propositum argu-
mentum nulli parcendum esse, hac ne-
cessitate coacti, si aggressi, inq; uitæ di-
scrimine constituti, nosmet descenderi-
mus, uim ui repellentes Diagoras qui in
penuria lignorum Herculem ligneum,
in scandulas scidit obsonium decoctu-
rus dicens Age Hercules præsto sis, nūc
decimumtertium laborē subiturus qua
si dicat, ignosce, quia necessitas, nulli le-
gi subiecta est.

Sogdiani aſiæ populi inimici nulli, ar-
ma; sumunt tantum, ut se tueantur et
defendant lacesſu, aliās non.

Inq; opportunitatibus sæpe, necesſi-
tas uires cōduplicat, et audaciam simul.
iraq; perciti homines, timentes audacio-
res euadunt, ardentetq; pugnant sese tu-
entur, et iniurias ulciscuntur.

ADDITIO.

In materia pſentis legis, an uim illa-
tam circa res uel personas, repellere li-
ceat, conclusiue, & sine multa disputa-
tione (breuius enim laudabilis est, inq;
Marone aliās admirabilis, quando dixit
& Campos ubi Troia fuit prolixitas re-
prehensionem hēi) dicendum est qđ sic,
ut inquit Iac. de Are. & Dy. & benē. cum
moderamine tamen inculpatæ tutelæ &
non ad uiuictam l. i. C. unde ui. l. quo-

nam. C. ad legem Iul. de ui. l. i. C. quan-
do li. unicuiq; sine iud. se uindicta. l. sciē-
tiā. §. uim. S. atq; ff. ad legem aqui. l. si ex
plagis. §. tabernarius ff. co. l. iiii. §. cum igitur
ff. quod met. cau. l. i. §. uim ui ff. de ui
& ui ar. l. sed & partus C. de metalla. lib.
12. l. nullus C. de iude. l. i. ff. quo. lega. c. si
gnificasti de poen. & ut hic. & maximè
quia scriptum est, mihi uindictam & e-
go retribuam. & ut aliās destruas inimi-
cum & ultorem.

Sed uidetur, prouocato licere se ulci-
sci l. q. cum maior. §. si libertus. ff. de bo.
lib. l. 2. l. deſerte ff. de resti. in integ.

Sol. iura prædicta loquuntur de uin-
dicta iusta & rationabili. atq; lege per-
missa, quæ sit non armis & ui, sed per ac-
cusationem in iudicio institutam & à iu-
dice quidem, qui Dei optimi maximi a-
micus est, & cuius uices gerit in terris l.
2. §. si reus. C. de iure do. l. properandum
§. cū autem. C. de iudi. ulq; adeo ut pu-
niri debeat, si id ad quod faciendum ten-
etur exequi neglexerit, quia ex ore A-
postoli etiam dictum est, non patieris,
maleficos uiuere super terram, & de quo
aliās in. c. vt electio de uita & ho. cle. &
in. l. si operis. C. de poen. & in. l. ne quis
de decurio. & in. l. 2. de commer. & ita in
Lita vulneratus. ff. ad legem aqui.

Tamen adhuc obſtare uidetur tex. in
li. præallega. C. quando li. unicuiq; si iu-
di. se uin. & in. l. deuotum. C. de metalla.
lib. xii. ubi adhuc p̄mitti uidetur quod
quis se ulciscatur, quod aduerbium tem-
poris quando in rubri. ibi etiam sonare
uidetur.

Sollex permittit ibi, ultionem ali-
quo casu, quod autem sit lege permit-
tente poenam non meretur l. gracchus.
C. ad legem Iul. de adult. ergo. uel dica-
mus quod ibi ad defensionem fiebat &
ad tutelam sui corporis non ulciscendo
sed expellendo, quod utiq; licet & ita q̄
dem ut si hominem occiderit, innoxius
sit & non teneatur, ut in locis supra alle-
ga. & hic, dictū fuit sæpe imò uerba tex.
expres̄s est istud dictū ibi, nam q̄ quisq;
ob tutelam sui corporis fecerit, iure fecit
se existimetur, & in l. i. in. §. cum arietes
ff. si

ff. si quad. paup. feci. di. late Oldr. consil. 43. colum. i. Verum pulchra est hinc dubitatio si non appareat an ulciscendo, seu vindicando, uel defendendo id factum fuerit, quid iuris? Respondeo ex personarum qualitate, ac facti diiudicari c. signifi casti de homi. l. si ex plagis §. a. ff. ad legē aquil. l. diui fratres ff. de lib. cau. l. si. ff. de actio. & obliga. l. i. C. si quis imp. mal.

Si uis fiat a magistratu licebit ne tursum eam repellere?

Respondeo qd si causa iuris licite fiat permixtum non erit, exempli gratia si sententiam suam exequatur, uel malefactorum capi curet & detineri l. miles §. pe. ff. de re iud. l. non uidetur ff. de regu. iur. l. 3. C. de his qd ad ec. cōf. l. cōtinet ff. qd met. cau. l. qui restituere ff. de rei uendi. l. si qd ff. ne uis fi. ei l. iniuriarum §. qui publica. ff. de iniur. l. cum eo ff. ad legem Iul. pec. l. raptorem l. si quis C. de ep. & cle. alijs sic si iniuriam fecerit, & durante magistratu poterit actione iniuriarum conueniri, si minor fuerit, si uero maior finito officio l. si adulterium cum incestu §. si. ff. ad legem Iul. de adult. l. pater literarum ff. de iud. l. 2. ff. de in ius uo. l. quemadmodum §. magistratibus. ff. ad legem aquil. nec magistratibus ff. de iniur. Vel dicamus quod indistincte possit conueniri, ei qd resisti uim inferenti, quoniam indistincte eū hic dicitur quod quisq; ob tutelam sui corporis &c. nec quis sit uim inferens, & regulate ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debere l. iiii. ff. de offi. asse. l. de precio. ff. de publicia. ac l. si seruum §. nō dixit pater ff. de acqui. ha. l. i. §. generali ter. ff. de lega. pręstā. usq; adeo sicut nō licet iudici illicitum pręceptum ferre, pari modo nec eidem uini illicitam infetre concessum sit quominus resisti possit. l. si cum dies §. pe. ff. de arb. l. marium ff. ad legem Iul. de ad. l. prohibitum C. de iure fisci lib. x.

Quid si dubium fuerit an licite uel illicite faciat? Respondeo, patiendum acquiescendumq; ei fore, & non resistendum l. si quis ex aliena ff. de iud. l. 2. ff. si quis in ius uo. non ie. §. oportet in auth. ut iud. si. quoquo suffi. & non ab re quia

iudex uir bonus est l. uir bonus ff. iud. sol. p. presumptionemq; pro se habet l. herennius §. caia. ff. de cunctio. c. in p. presentia de renuntia.

Si pater uolentiam inferat filio, licebit ne eidem pariter se defendere?

Respondeo, quod aut infert in rebus, aut in persona si in rebus non licebit filio patri resistere alijs p. niretur, ex quo propter patriam potestatem nihil habet, patremq; potius reuereri debeat, eidemq; acquiescere, quā resistere. l. in suis. ff. de lib. & posth. & ibi not. l. 3. C. de pat. po. nisi sit emancipatus uel miles, refq; & bona castrensis, uel quasi §. emancipati insti. de exhereda. lib. l. 2. ff. ad S. con. Macedo. quia tunc forte liceret, cum extranei sint, & loco patrū familiās habeantur ut in d. iuribus dicitur, & ad propositum facit etiam quia si non potest a filio accusari pater, nec ei consequenter poterit resisti l. i. lis omnis §. i. ff. de accu. l. apud celsum §. aduersus ff. de excep. do. l. i. §. interdictum. ff. de ui & ui ar. l. si adulterium cum incestu. ff. ad legem Iul. de adult. Si uero in persona & isto casu poterit, dummodo uolentia sit hostilis, quia ira percutit eum uulneret, uel atrociter inuadat, ut occidat, & accedet patriam potestatem exerceat. l. liber. C. de inoffi. testa. l. diuus §. ad legē Pompe. de pat. l. i. §. si. ff. de libe. exhib. l. minimē. ff. de reli. & sumpt. fu.

Sed contra de l. in suis ad fi. supra allega. ff. de lib. & posth. ubi patri licet filium interficere quod etiam in legibus Romuli & xii. tab. continebatur, & de quo etiam in l. si. C. de pat. po. & in l. 2. C. de pat. qui fil. dist. ergo & vim eidem inferre.

Solid uerum erat olim, uirtutis necisq; potestatem habuisse, patrem in filium, tamen mitigata est durities postea legū p. dictionum, & ad naturalem quandam aequitatem redacta, ut exheredaretur, nec sine causa tamen §. aliud quoq; capitulum in auth. ut cum de ap. co. & in auth. ex causa ubi ego lansimē dixi. C. de lib. p. te. Si autem uolentia fuisset paterna, quia eum castigaret tunc (ut dicebam

atque ad communiter contingentia, non quod defensionem aliorum excluderet, ut ostensum est supra & ob id Bart. hic num. 7. dixit aduerbium superlativum, maximè, subaudi debere, pro ut alibi sæpe. l. cum vir. ff. de usufructu. l. si plures in fi. ff. de po. l. Lucius. ff. sol. mat. l. i. & ibi Odo. C. de plus peti. §. si. in fi. de singu. reb. per fideicom. rel. l. cum qui. ff. de dona. dixi ego plenè in. c. i. de offi. del. & in l. qui se patris. C. unde libe. Perusi. pulchrè, in disputa. suis 4. colum. 15.

Quid si statutum dicat, qui hominè occiderit quo uis modo, seu qualiter

cunq; , poena capitis puniatur, excusabitur ne si ad sui defensionem, id fecerit & necessariam quidem?

Saly. in. l. 2. colum. 4. C. de noxal. ac. què refert & sequitur Crot. conf. 14. num. 47. tenet quod non, ex quo uerba sunt uniuersalia & geminata, nec ullam restrictionem patiuntur, post las. etiam in. l. i. in §. nunciatio. ff. de no. o. nun. & malè iudicio quidem meo, quia (ut dicebam quoq; supra) defensio est iuris naturalis, nec potuit per statutum tolli. l. facultas, & ibi Bar. C. de iure fi. lib. x. nec repeto.

BOS IN CIVITATE,

BARBARIUS PHILIPPVS.

SYMMARIUM.

L. Barbarius. ff. de offi. prator.

- 1 Relaxitas nimia, à iure respuitur.
- 2 Fuga ius quæ.
- 3 An differat ab errore.
- 4 Quando prator designatus dicatur.
- 5 Prima dubitandi ratio.
- 6 Secunda.
- 7 Tertia.
- 8 Quarta.
- 9 Quinta.
- 10 Decisionis.
- 11 De nomine proprio regulariter non curatur nisi honestatis gratia.
- 12 Fuga triplex.
- 13 Roma communis patria.
- 14 Quare nihil obliteris seruitus Barbario hic.
- 15 Pomponius l. Con. doctrina papiniani instructus.
- 16 Quæ dixit uel decreuit hic Barbarius ualent, neq; reprobatur.
- 17 Quare dixit hoc idem humanius esse, & non de iure, hic l. i. Con.
- 18 Humanitas hæc an transferit in necessariam iuris dispositionem.
- 19 Quo modo Barbario potestatem decernere potuisset Po. Ro.
- 20 Argumentum à contrario non sumitur quando resultat absurdum, & quando est contra expressum sensum iuris.
- 21 Quare dicitur hic quod id quod facere poterat Ro. po. multò magis postea poterat facere Imperator.
- 22 An Simoniacè ordinatus, ordinem habeat & di-

gnitatem.

- 23 An possit opponi papa quod Simoniacus sit.
- 24 An Barbarius fuerit uerus prator.
- 25 An rectè salarium perceperit
- 26 An communis error faciat ius.
- 27 An lex ista procedat in notorio putatio.
- 28 Quid in delegato.
- 29 Quid in actis falsis coram excommunicato occulto.
- 30 Quid si papa faceret aliquem actum cum transgressoribus iuris.
- 31 Quid in iudice iniuncto & rege qui regere nesciat quantum ad ualiditatem gestorum ab eis, si fuerint tolerati.
- 32 Quid in prælato qui sit de facto non de iure.
- 33 Quid si flares statuum Gibellinum si extractus fuisset non admitti ad aliquod officium, & extractus fuisset admissus.
- 34 Quid si contractus fiat per episcopum uel alium de postum post diem depositionis.
- 35 Si collatio beneficij à legato facta sit in Italia, nec ipse sit legatus an ualeat.
- 36 Si quis dederit elemosinam pro indulgentia qua uera non sit an consequatur ueniam peccatorum suorum.
- 37 Quid si aliqui consenserint, in aliquem putantes iurisdictionem habere quia ita erat communis opinio, An ab eo gesta ualeant & sustineantur.
- 38 Consuetudo generalis inducitur à po. uel à princip an abroget legem.
- 39 Quid in eo qui admitti debuit & non fuit admissus.
- 40 Quid in eo qui diu & publicè se pre episcopi uicario gessit, an iurisdictionem habeat.

- 41 Ignorantia iuris neminem excusat quando peritiores consuli possunt, quid si unus tantum peritis fuerit consulatur, ita scetus ab omnibus et reputatus.
- 42 An sicuti error communis, ita facit ita faciat error mundi in ludis.
- 43 Quid in filiis natis in figura matrimonij.
- 44 Quid in tutore.
- 45 Quid in Abbate.
- 46 Quid rursum in preloato quis sit in pacifica possessione.

- 47 Et ibi an possit absolueri vel ligare.
- 48 Dictum Feli. in c. sciscitatus de rescript. non tantum.
- 49 An possit plus Imp. quam populus.
- 50 An ordinarius de sua iurisd. doceat & ibi quid etiam in delegato.
- 51 Quis dicatur intrusus.
- 52 An servus possit esse legitimus filius de iure citili.

DE OFFICIO PRAETORIS.

VLPIANVS LIB. XXVIII.
AD SABINVM.

BARBARIVS PHILIPPVS: Adeo plenè copiosè ornatè, & grauiter, scripserunt multi super ista not. Vlpiani lege, praesertim Bar. Bal.

Alb. & Ange. & ante eos licet breuius, Lamb. de Ramo. & Odo. ut locum nullum prorsus dicendi nobis haud reliquerint, imò nec quidquam quod possit ab aliquo desiderari, & ita ut praedicti Lamb. & Odo. aliquando egimus nos, & in Collectane. & in locis communibus lib. iii. c. 41. & in praesentiarum agere intendimus, quoniam prolixitas nimia à iure respuitur & ampliore. §. in refutationis. C. de appell. l. i. ff. de ori. iu. stomachum; mouet uerbositas nimia, & ob id Cato à Caesare viator appellabatur, ne ue in uos rursum proverbium illud, regeratur: Ionis Corinthus, nescit manum de tabula tollere, ex euilice Elephantum facit, seu pleonasmos figura, uel Macrologia nobis obiciatur, & quia ueritas demum in paucis consistit, quare nec uerborum lenocinium quaerit, nec (eui uirgo proba) fuso indiget, declarantes solum quare obscuriora nobis videbuntur, quasi grana tantum, quare spicis continentur detegentes, ut inquit J. C. in. l. adeo in. §. cum quis. ff. de acqui. re. do. ex quo ligna in Syluam ferre, uel putredinem fodere iuxta Fluiuii, aut è fouea aquam insundere mari, absurdum est,

quoque; ridiculum ac superuacaneum prorsus.

Summario igitur & diuisione clara è ut per Docto. uel dicas tu, diuidi commodius in quatuor partes, prout in prima ponit thema implicitum. q. habens, & responsum simul: In 2. quaerit patet, & respondet quare est ibi, quid dicemus, debetque; interrogatiue legi: In 3. rationem assignat: In 4. & ult. dictum in populo, ad Imperatorem extendit, 3. est ibi, cum etiam 4. ibi, quod ius.

Dubitandi rationem faciunt multa, sed praemitte prius, quis est fugitiuus seruus sit, & dic quod ille est, qui fugit à domino, animo non redeundi. l. quis sit fugitiuus in prin. ff. de edil. ed. not. in. l. i. C. de ser. fugi. & est simile in desertore. l. desertore. §. desertor. ff. de re mil. scituque; dignum est, quod cerui in tutela Dianae esse dicuntur, à quorum celeritate sic seruus, unius literae tantum mutatione, fugitiui appellati sunt, quodque; similitudine quadam, hinc Alchimistae quoque; argentum uiuum non aliud uocant, quam seruum fugitiuum.

Secundo quod ab errore differt qui non fugit, sed uagatur, animo redeundi tamè unde Tib. atque; iterum erroneum sub tria signa uoca. d. l. quis sit fugitiuus. §. erroneum, cui etiam similis est emanator. d. l. desertorem. §. emanator. Hinc Nigid. de Stell. Solem, Lunam, & cetera signa erroneas appellauit.

Tertio, quod designatus praetor est dicebatur, in annum proximum, antequam magistratum iniret, sicque; Cos. & Tr. plebis, hoc idemque; fieri solebat Kal. Ianuariis. Aliter Boet. decisio. cxlix. nu. 6. par. 1. sed ut prius uerius, hocque; uerbo usus è etiam

etiam l. Con. in. l. publicus in prin. ff. de cond. & de.

- 5 Primo ergo † dubitandi rationem facit quòd Barbarius Philippus hic prator esse non potuerit, de iure, quia erat seruus, & consequenter pro mortuo habitus, seruitutem enim mortalitati ferè comparamus, inquit l. Con. in. l. quod attinet & in. l. seruitutem. ff. de reg. iu. Nec dignitatem habere, argumentum in. c. quanto de iude. l. 2. C. si ser. aut lib. ad decu. aspi. lib. x. cum sit degener hoc est à natura degenerans, & homines sint naturaliter liberi. l. cum prator. §. si. ff. de iudi. & hinc Card. in rub. de ser. non or. quòd nec capit seruilis conditionis uilitate, ordinem clericalem. Nec in iudicio eè potest. l. seruus. C. de iudi. uenitq; rei ap. l. omnia. §. si. ff. de lega. 2. Quid, qd ipsum pecudi comparamus, & asino. l. 2. ff. de noxa. ac. l. qui duos. ff. de lega. 3. vili sumusq; hominem alibi uocat Paul. in. l. si ex duobus. ff. de noxal. ac. Nec salarii præstatio eum liberum fecerat. l. herennius. ff. de decurio.

Sed planè responderi potest, & dici, quàmuis seruus esset, quòd nihilominus reputabatur liber, usq; adeo ut seruitus ei nullo modo obfuerit, ex quo dicto tempore latuit, & sic opinio præualeret ueritati hoc casu, & communis error facit ius. l. 3. in fi. ff. de sup. lega. l. i. C. de testa. c. ad probandum de re iud. idèq; operatur quòd ueritas ut in. d. iuribus legitur pulchre Corn. consi. clvii. colum. 3. uolum. 4.

Ex quo sublata omnia manent dubitationem facientia, & præcedentia quando pro libero homine habitus non fuisse tentus & reputatus, ut in simili de filio dicitur in. l. filii diffinimus. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & in. l. si uicinis. C. de nup. reputatioq; realis est, non uerbalis, quia nihil operaretur. l. imperatores ad fi. ff. ad municipal. l. seruus urbanis in prin. ff. de lega. 3. Old. consi. celiuii. colum. 2. Imò quòd ad idem concurreret auctoritas superioris, & utilitas publica. Et ob id uidemus si error foret singularis, quòd aliud esset, nec ius face-

ret. l. laheo & ibi Barto. ad fi. ff. de aqua plur. ar.

- 6 Secundo dubitandi rationem facit, quia talis medio † tempore præsumitur qualis postea declaratur. l. moueor. C. si ser. expor. uene. uerum hic Barbarius postea fuit declaratus inhabilis, detectusq; seruus ergo.

Ad quòd rursum pro sol. dicitur nescio quid per glo. & Barto. benè sed non formaliter ad obiectum, ideo die tu, qd hoc idem uerum est in casu. d. l. moueor sed non hic, ratione supradicta, inq; re sol. primi contrarij, vel & melius, quòd assumptum, non est generaliter uerum, imò plus, quòd talis quisq; præsumitur, qualis communiter reputatur, inqt Bald. signanter per tex. in. d. l. moueor (et sic retorquetur argumentum) & in. c. per tuas de proba. eon. cclxxxiii. in prin. uolum. i. sed hic reputatus fuit habilis medio tempore, communis error facit ius, & ad idem (ut rursum diximus proximè) concurrebat auctoritas superioris, & utilitas publica, ergo esto quòd postea seruus detectus esset, & declaratus inhabilis quòd tamen non firmo non propterea desit eè prator, ea dignitate iam functus, addentes in super benefactore, qd dicitur in. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. quòd q; gesta per eum aliàs retractarentur, & tamen non retractantur, ut infra.

- 7 Tercio dubitandi rationem faciebat, quia Barbarius iste adhuc fuit per obreptionem p motus ad prætoriam, namq; tacuit, nec propalauit se seruum esse, & sic dolosè & fraudulenter, (inter obreptionem & surreptionem, non est differentia, legesq; his uerbis promissuè utuntur. l. i. C. si ex rescrip. nup. per. plenè l. si. in. l. præscriptione in prin. C. si contra ius uel uti. pub.) vel dic quòd surreptio fuerit, quia ueritatem tacuit, ubi aliàs obreptione exprimitur falsitas, ut not. in. c. super literis de rescrip. l. pe. C. si contra ius uel uti. pub. ergo ad propositum promotio nulla, uel surreptio fuerit uel obreptio, ex quo dolus, & stans nemini debet patrocinari. l. sed si hac. §.

Man.

G

patronus. ff. de i. iusv. l. i. ff. de natal. rest. l. qui testament. ff. de excu. tu. l. tutor si petitus fuerit. ff. de iur. & c. u. data. b. his. l. ne ex dolo. ff. de dolo. l. si ab hostibus. §. i. ff. sol. mat. c. sedes apostolica de test. scrip. Imò quòd surreptio uitiat etiam si ignoranter & per simplicitatem commissa sit, ut pulchrè declarat Abb. in .c. ad audientiam 2. ad fi. de rescrip. Bertran. consil. 77. num. 33. uolum. i. ergo multo magis si (vt dixi) fuerit dolosa ut hic.

Cui objectioni etià dici potest, vt dicit Bar. quòd hæc omnia in priuato procedant, & uera sint, ubi nos aliàs & lex ista loquitur in facto publico, quo casu fingitur nò obreptum, fauore publicæ utilitatis, ut in simili dicit Bald. in .l. cum mulier colum. v. ff. sol. mat. sibi q; dolum fraudemq; remissam fuisse, & cum eo dispensatum amplius, si quæ in eo fuisset inhabilitas, & fictionem hanc appellabo inductiuam, ut alibi filius iustus qui iustus non sit, ad aliarum fictionum differentiã, de quibus idem Bal. in .l. qui in prouincia in .s. diuus colum. i. ff. de ritu nup. uel dic quòd tacuit, ratus Romæ esse liberum esse, & sic præturam non obtinuisse (vt dicebatur) dolosè & fraudulenter de quo tamen infra.

- 8 Quàto t̄ dubitandi rationem faciebat lex iulia ambitus, in quam incurtis se uidetur. l. vnica. ff. ad legem iul. de amb. si. ergo repelli debuit, imò & puniri ut ibi dicitur, quia honor ita susceptus, & ad culpam et ad pœnam uergit. c. muli. 40. d. c. sicut. i. q. 6. c. sunt in ecclesia qui. dam 8. q. 1. deq; ambitu dixit, quia ambitio in animo est, ambitus uero in actu, ut inquit Valla, & uerè ab ambitione descendit tyrannides, ut à fontibus riuuli prima Reip. pestis, quæ nec quid honoratum sit, quid ue ipsi Reip. utile, cogitat, æquiparanturq; trais & ambitio. l. quãuis. C. de decurio. lib. x. & not. ibidem in l. præceden.

Quòd etiam tollitur facili, si dixerimus aliis sepositis cum publicè & palã, petierit, & in dubio præsumentur quisq; ad dignitates aspirans, idoneus, & optimè meritis. l. merito. ff. pro socio. c. ad

scrut. fa. li. i. §. i. ff. de pollicita. l. hñ ex isti mo etiam hic allega. in glo. prædicta. nota. ff. de admi. tuto. quod nec ipse repel. li debuit, aut aliter puniri maxime, quæci fauebat auctoritas superioris. i. populi Ro. utilitas publica, & error communis vt supra & in simili. l. c. i. de præscrip. in 6. Inno. in .c. cum dilecta de cõfit. uti. uel inuti. & quia nec in legē iuliam ambitus incurtis se uidebitur. Considerantes amplius quòd cum Romani in dandis magistratibus, & honoribus conferendis, non largitionibus & ambitu, sed uerè uirtute niferentur, uerisimile esse sic propria uirtute hominem hunc domicilium habentē Romæ (vt tacitè objectioni. l. f. c. co. occurramus) confisum, prætoriam hanc dignitatem pariter petiisse, simpliciter, non quòd munetibus suffragia obtinuerit ipsamq; fuerit assecutus. Posset vulgatum illud etiam p. sol. adduci de quo glo. hic Bar. & alij, q. lex iulia ambitus non habet locum Romæ: sed prima melior ex quò intelligitur id uerum in Principe canonice electo, qui potest facere quicquid uult legibus solutus. l. princeps. ff. de legi. c. uncta per mundum. ix. q. iiii. Iacobat. de cõcilio lib. 4. arti. 4. colum. 18. tamen tex. uidetur loquitur de po. Ro. est benè uersū, & translata electione magistratuum in principē lex iulia ambitus cessauit, sed prius non, igitur (vt dixi) prima sol. melior, quia d. legi. erat locus, sed quia non apparet Barbatium candidatum munetibus suffragia corrupisse nec in eam in. ei dissē consequenter uidebatur.

- 9 Quinto & ultimò t̄ dubitationem faciebat. (alia non rēfero, quia dicemus infra) namq; attenta ueritate prætor non erat, quæ maximè debet attendi, nec reum gesturum erroribus uiciari. l. illicitas. §. ueritas. ff. de offi. præsi. ex quo substantia legis est. l. unica. C. de lati. lib. tol. Bal. consil. 46. ad fi. uolum. i. & affirmatiuum quiddam, ciq; rursus in hetendum, & si quid prætermisum est, uerū esse non potest neq; substantiare aliquā dispositionem. l. commodissime. ff. de lib. & posthu. l. quicquid astringendo. ff. de

uer. ob. idem Bal. conf. 318. ad fi. eo. lib. ergo quæ decreuit, nullius momenti erunt, argumentum i. l. fi. C. si à non cõp. iud. sue. ap. l. 2. in fi. ff. de poen. l. si patet. C. ne de sta. defuncto. Et ideo dicebar Bal. alibi quod omnis actus, qui sit à iudice incompetenti, siue ab eo qui iudex non est, dicitur fieri sine ordine & sine citatione in. c. 1. in. §. sancimus in prin. quo tempo. mi. in vñb. pseudo. ergo nullus, de sectu ordinis, & citationis. l. prolatam. C. de sen. & int. o. iud. clem. postoralis de re iud.

Quæ ceteris leuior est, ex quo nullus negat quantum ad ueritatē ipsum Barbarum fuisse seruum, & ad idem quod non sit semper sequenda & attendenda ueritas, sed quia hoc casu uertebarur utilitas publica (ut sæpe dictum est) aliaq; concurrebāt inaximē communi error, opinio præualet ueritati, & hīc dicebat pulchrē ac ad propositum Bart. si actus communi estimatione reputetur licitus & uerē usurarius sit, quod opinio attendatur & non ueritas in. d. l. quis sit fugitiuus i. §. apud labeonē. ff. de edil. edic. Et alibi in. l. 2. in. §. si sub conditione n. u. 1. ff. pro empto. quem refert, & sequitur Arc. conf. 5. colum. 2. quod in dependentibus à solo animo gerētis actum ut hic à po. Ro. & sic in terminis, inspicitur ad huc potius opinio quàm ueritas. Et alibi Bal. in. l. athletas in prin. ff. de his qui not. inf. per illum text. quod ab opi. generali & communi non est recedendum quodq; facit censei aliquid esse licitum quod aliàs non esset, & quod uulgus dēcipi non debet & alibi, q̄ inspicitur, in his quæ sola opinione perficiuntur, ut hic, & non ubi requiritur adminiculum ueritatis, in. l. gerit in pri. ff. de acqui. hæ. per illum tex. de quo etiam i. l. cum quidam in. §. quod dicitur. ff. eo. & in. l. inter omnes in. §. rectē. ff. de fur. & in. l. fi. ff. de cri. expil. hæred. non nihil Pet. de bella perti. in. q. suis 290.

10. Modo ratio decisionis est ꝑ ut in text. subiicitur, quod prætor fuerit Barbarus & consequenter quod ualuerint & ualeant, quæ ab eo decreta fuerunt & di-

cta quia potuisset eum facere liberum po. Ro. imò effecisset, si sciuiisset & mul-
ro magis imp. ratione glo. hic. Et cū sit Iurifcon. sacrilegium est aliter dicere. l. 2. de cri. sac. c. erit autem lex. c. in istis 4. d. unde sumus declaratores, & interpretes legum, non cognitores ut in iudice dicitur in. l. i. in. §. calumniatoribus. ff. ad turp. quod sic ipse est executor non cognitor, aliàs faceret se quis parem principi ponendo sedem ab aquilone, & ten-
tando esse similis altissimo, inquit Bal. conf. 359. col. 2. uol. i. signanter per text. in. d. l. 2.

BARBARIVS PHILIPPVS: nomen propriū est, de quo aliàs non curatur nisi honestatis causa, ꝑ neq; de ethymologia eius. l. fi. ff. ad municipal. l. facta. §. si in danda. ff. ad treb. Bal. in rub. ff. sol. mat. colum. 2. ad fi. ex quo notitiæ causa inuentum est, & nomen dictum quasi notamen, deq; ethymologia nominis proprii q̄ non sit curanda habetur in. l. 2. in. §. appellata. ff. si cer. pet. adiicientes tamen, licet de nomine curandum non sit, q̄ nihilominus animi affectus curatur alibi, causa & qualitas perētis. l. quotiens. C. famil. het. not. in. l. i. C. de colla. Idem Bal. in. l. certum colum. 4. C. unde legi. Soci. conf. 3. colum. 3. uolum. 1. Et quod nomen exprimere omnino magni est momenti (ut dixi) propter notitiam, iuxta illud exodi. c. 23. ibi, & te ipsum nō ui ex nomine, magna q; principis beneuolentia si subditum proprio nomine uocat, & agnoscit, ut sacri expositio. dicunt eo. lib. exo. c. 33. ut me olim F. Donatus, et in præsentiarum Hieronymus Priolus, Duces nostri Venetiarum, ille cum orationem habuissē in suæ celsitudinis creatione, iste uerò cum sibi librum dicassē, qui æquilibrium scholasticum inscriptus est, nec non Guido Vbaldus Urbini Dux, Et Hercules estēsis, Ferratiæ, qui mihi causas commiserant, decidendas Carolus V. & Ferdinandus fratres Imp. Pius III. Pont. maximus, cum sibi pariter dicassē cōmentaria iuris pontifici, priuilegiis amplissimis cohonestatum, & alij sanē mul-

ti, hæc q; mihi dicere concessa sint, quia sic alibi quandoq; dixit Bar. in tracta. de insigni. & arm. imò & I. Con. iactat se sic in. l. i. ad fi. ff. ne de sta. defuncto. & quod non procedat argumentatio à nomine proprio, licet hic exprimatur, fortè est, quia Italia ponuntur ad nutum, & ad libitum mutantur. l. si quis in fundi uocabulo. ff. de lega. l. i. C. de mutatione nominis Bald. in præallega. rub. fol. mat. & ibi Bar. ante eum num. i. & 2. Feli. latè in prohem. Greg. colum. 8. & Gemi. in prohe. sexti in prin. nu. 14.

SERVVS FUGITIVVS: quis namq; sit is, satis declaratum fuit supra nouissi-
 12 me, à dde Seuerin. i. tracta. de debito. fugiti-
 ti. col. i. & dic ad idem quod fuga triplex
 est, uoluntaria, ignominiosa, & causa-
 ria, uoluntaria, ut hic & in. d. l. quis sit fu-
 gitiuus, ignominiosa i. desertore, de quo
 etià supra, Causaria est ex p. causa, q
 tamen non denominat quem fugitiuū
 sed uoluntaria tantum. d. l. quis sit fugiti-
 uus in prin. & in. s. celsus, & in. s. apud
 labeonem & in. l. meua in. s. fi. ff. de an-
 nu. lega. Bal. in. l. i. colum. 3. C. de edil. ac-
 tio. deq; Causaria est ex p. l. in locis
 p. allega. si fugerit ad asylum confugiens
 uel ad statuam Cæsaris, uel ut se in ty-
 berim deiceret. Er ponderandum est,
 quod hic dicitur, quod Barbarius erat
 seruus & fugitiuus. i. fur, quia qui fugit
 sui ipsius furtum facit ut not. in. d. l. i. C.
 de ser. fugi. qua de re uideretur dicendū
 adhuc, p. t. d. supra quod præto-
 ria dignitas non fecerit eum liberum, q
 nouissimè sensit Bal. consi. 400. colum.
 2. uolum. 1. Et malè quoniam imò fingi-
 tur populū consensisse, quanquàm erra-
 ret propter bonum publicum, cumq; li-
 berum fecisse, & tractum fuit supra quod
 etiam ratione adhuc supra allega. confir-
 matur, & ipse met Bal. declarat in. c. vene-
 rabilem nu. 13. ad fi. de electio.

ROMÆ: communis enim patria est
 13 t. l. roma. ff. ad municipa. & ideo Barba-
 rius quanquàm seruus esset, præturam
 petere non omisit, imò q. Ro. nullius
 fortunæ homines dedignabantur (ut in-
 quit Dionysii.) si modò Recip. erant pro-

futuri, nec ab re diximus supra quod li-
 ber fingitur, quodq; effectus liber fuis-
 set, si populus Ro. scisset. Et licet Bal. in
 l. 2. in. s. legatis. ff. de iudi. dicat, quod Ro-
 ma communis patria est, ubi Papa, vel
 Imperator reperitur, non ramen nega-
 re uidetur, idem dicendum fore olim,
 & longè magis, antequam imperium in
 principem traslatum fuisset. l. i. ff. de con-
 sti. princ. quod & hic etiam a pertissimè
 probatur, & malè loqui hinc uidetur
 Bar. quod sequi non debemus id, q. fecit
 populus Ro. perperam & per errorē, sed
 tantum q. fecit ex certa scienria, in. l. i. in
 2. colum. C. quæ sit lon. consue. cum di-
 rectò contra istum text. nostrum esse ui-
 deatur. Imò q. neq; Bal. in. d. l. consen-
 sisse, meo quidem iudicio, rectè sensisse
 uidetur, ex quo Roma olim domina-
 tur toto Orbi, ideo communis patria ap-
 pellabatur, q. cum hodiè, teneat locum
 Principis, aliter dicendum est, latè Abb.
 ubi & nos aliqua in. c. fi. colum. 19. de so-
 compe.

NIHIL EI SERVITVTI OB-
 STITISSE: quia fingitur liber (ut di-
 14 ctum est) fauore utilitatis publicæ t. &
 quia si scisset po. Ro. eum seruum fuisse,
 utiq; liberum effecisset, imò q. liber præ-
 sumebatur, namq; aliàs si quis dicatur
 seruus, probati debet. l. i. diffamari. C. de
 ingenu. ma. suntq; paria seruum non ef-
 fe uel non apparere, argumentum in. l. i.
 in lege. ff. de cōtrahen. emp. l. in tempus
 s. quotiens. ff. de hære. insti. Bal. in. l. duo
 sunt focij. ff. de testa. tu. Bart. in. l. tutor q.
 repertorium, colum. 3. ff. de admi. tuto.
 & in. l. i. colum. i. ad fi. ff. de sol. Et si nihil
 ei obstitit seruitus, erat prætor, præto-
 riaq; dignitate functus, ut hic subiicitur.

AIT POMPONIVS: qui doctrina
 15 Papiniani instructus t. sub felicissimo
 Alexandri Seueri imperio floruit, nimi-
 rum igitur si (cum iuris peritissimus fue-
 rit) non dedignatur Vlpia. eiusdem au-
 ditoritate frætus, ita (ut hic decisum est)
 audacter dicere & determinare, & est ar-
 gumentum in. l. i. ibi, nam ut lib. i. quæ-
 stionum Celsus ait. ff. si cer. pet. & in. l. si
 seruum in. s. sequitur, ibi & Celsus ad o-
 liscens

lascens scribit. ff. de uet. ob. & in. l. apud Iulianum. ff. de fideicom. lib. & in. l. septimo mense. ff. de sta. ho. & in. l. in tantum in. s. fi. ff. de re. di.

NIHIL EORVM REPROBARI: quæ scilicet dixerit, uel decreuerit prætor (vt paulo supra inquit) ¹⁶ & maximè si rectè ac ritè dicta seu decreta fuerint, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bo. po. cont. quoniam (vult dicere I. Con.) seruus sibi aliter non offuit, quod adhuc etiam in prin. legis dixerat, aliàs illufona forent dicta, seu decreta ipsius, non dicendum. l. si prætor in prin. ff. de iud. not. in in. l. sed & reprobari in princ. ff. de excu. rut.

HOC ENIM HVMANVS EST: dicta scilicet uel decreta magni momenti fore, & valere uel autem reprobari, fauere (vt dictum est) pub. utilitatis, & ita etiam alibi legitur in. l. fi. C. de peti. hæ. & in. l. proximè utrobique; ad fi. ff. de his quæ in testa. del. & in. l. quidam estimauerunt. ff. si cer. pet. & in. l. uel quæ in. l. prin. ff. de tel. & lump. su. & in. l. si cui in. s. i. ad fi. ff. ex quib. cau. maio. & in. l. humanitatis. C. de imp. & al. substi. & in. l. sed & si quis in. §. interdum. ff. de uisuf. & in. l. in prin. ff. quando ap. sit, & in. l. generaliter in. §. cum autem. C. de insti. & substi. sub cond. fac. & in. l. humanum C. de legi. & in. l. ambiguitatem. C. de uisuf. & in. l. in rebus ad h. C. de iure do. & institu. de serui. co. in prin. & i. §. idemque; iuris: Quib. ex cau. ma. licet co. lib. & in. l. non tantum. ff. de ap. & in. l. pātonius. ¹⁷ ff. de acqui. hæ. Et sicuti hic fauor publicè utilitatis, hoc idem humanius est, ita alibi libertatis fauore humanior sententia amplectenda est, in. l. cum inter C. de fideicom. lib. Et quāuis filius naturalis non sit propriè filius. l. filium dif. finimus. ff. de his qui sunt sui, vel alie. in. humanitatis intuitu tamen plerunq; uidemus, quod filiorum appellatione ueniunt etiam naturales, ubi de eorum eodem modo tractatur secundum Abb. in. c. in præsentia, colum. 6. de proba. signanter per tex. in. d. §. cum autem. Et quod om

nis prouocatio audienda est, tametsi etiam appellantis non interfit, imò & eo inuito appellari potest cuius nomine appellatur. l. non tantum. ff. de ap. & hæc ¹⁸ humanitas transiit in necessariam iuris dispositionem iuxta not. in. d. l. humanitatis, & in. l. humanitatis. C. de excu. tuto. Barba. in tracta. de præstan. card. in 2. q. 1. pat. colum. 5. quia nec legatum factum seruo, sine libertate, valere debet, & tamen humanitatis intuitu, ualeat. l. pe. §. illo. C. de necessa. seruus hæc. in sti. ad quod etiam (præter supra dicta) facit tex. in. l. pe. in fi. prin. ff. de cond. & de. ibi sed hoc humanius interpretati solemus & in. l. si seruus in. fi. prin. ff. de serui. urba. præd. & in. l. si ita scriptum in prin. ff. de lib. & posthu. & in. l. maiorem. ff. de pac. & in. l. sed si alia ad fi. ff. de bo. damna. & in. l. pro hære in. §. si quid tamen. ff. de acqui. hæ. & in. l. hoc articulo ff. de hære. insti. & in. l. 2. ff. de concubi. & in. l. quod dicitur in. §. i. ff. de mil. testa. et in. l. licet in prin. ff. si quis. o. cau. testa. & in. l. si seruo. ff. de hære. insti. & in. l. in bello in. §. codicilli. ff. de capti. & postli. re. & in. l. 2. C. de rescin. uendi. & in. l. si pars in princ. ff. de inoffi. testa. et in. l. i. et ibi Bar. ff. de priuil. cred. Et cum de humanitate loquatur iste tex. non debet ad aliud casum extendi, vt inquit Io. And. in. c. 2. ut lite pen. in 6. quem refert et sequitur Abb. in. c. proposuisti de proba. et Crot. in. l. Gallus in. §. et quid si tantum colu. 24. ff. de lib. et posthu.

Nisi dicamus salte veramque; non esse generaliter. d. Io. And. theori. ex quo (vt paulo ante declarauimus) transiit in necessariam iuris dispositionem, populi ro. quàm sequi omnino debemus, vt supra: Imò quod hoc stante probabitur dici poterit postea, hoc idem etiam iuris esse, quicquid arguendo glo. hic, et Bar. reuenerint à quibus tamen aliàs recedendum non est, quia non absolutè id dicit Barba. in loco præallega. sed quod quodammodo transiit in necessariam iuris dispositionem, et sic per aduerbiū sui natura improprietas significatiuum. l. in suis. ff. de liber. et posthu. §. i. gi

tur in sti. de pup. sub. l. pecuniam. ff. de sol. l. si filius. ff. quod cum eo. l. i. ff. de a. ctio. re. amo. Bart. in l. prator ait i. §. i. per illum tex. ff. de eden. cogira.

CVM ETIAM POTVERIT PO. RO. SERVO, DECERNERE HANC POTESTATEM, tollendo legem (vt declarat glo. & benè) quæ lex non vult, seruum, posse dignitate sibi delata frui, dicerem ego quod potuisset, si sciisset (vt infra) hanc potestatem si-
 19 bi decerneret habitando eum, quodq; statim designatus habitatus fuisset. l. quidam consulebāt. ff. de re iud. pulchrè Bal. in l. imperialis, in §. sed & si tales, p illum tex. & per tex. in. d. l. quidam consulebant. C. de nup. Arc. in. c. i. colum. 3. & 5. de rescrip. & hoc est quod etiam ad propositum dicebat alibi, quod voluntas principis, & pop. Ro. antequàm imperium in eum translaturum fuisset (adde tu) quandoq; est lex naturæ, cum restituit natalibus, quandoq; gratiæ, cum restituit famam, quandoq; odij cum pœnam irrogat, interdum auctoritatis, quãdo ueniam ætatis concedit, uel arrogat, quandoq; uerò dispensationis, si inhabilem ex certa scientia pariter ad dignitatem euehit, quia tunc habitati dispensatiō uidetur. l. qua in puincia. §. diuus ff. de ritu nup. l. i. §. de qua autem restitutione. ff. de postu. l. i. ad si. ff. de consti. pri. l. i. C. de his qui ueni. æta. impe. l. 2. ff. de adop. d. l. quidā consulebant, & hic (redde singula singulis) in. d. l. colum. i. lect. prima. ff. de consti. prin. Et eo ipso quod Barbarium elegisset uoluisse legem tollere, nec fuisse tunc necessarium apponere clausulam (quod glo. alibi sentit) non obstante, in ipsa electione, ut in simili in priuilegio, inquit idem Bal. in l. item lapilli, colum. 2. ff. de rerum diui. maximè quia certa scientia idem operatur, quod clausula illa. l. sed & milites. §. si. & ibi not. ff. de excu. tuto. Et facit ad idem etiam, quia illiteratus scienter delegatus à Principe, potest esse iudex, & cum eo dispensatum uidetur pariter, ita Bar. in auih. de iudi. in prin. colum. i. Et si papa aliquid disponat uidetur om-

ne obstaculum tollere, inquit idem Bar. consi. 196. colum. 2. & Por. in sti. qui testat. tuto. da. po. colum. i. Gramma, decisio. 81. num. 8. Et hinc malè locutus uidetur Ro. consi. 327. colu. 3. quod clausula motus proprii, inducit tacitam dispensationem, circa inhabilitatem personæ, per tex. in. l. 2. C. de cri. fac. quia loquitur ibi de electo per Imp. ex certa scientia pariter cum quo, dispensatum uidetur, circa inhabilitatem personæ ut hic & in. d. l. q. dam consulebant, & in l. idē Vlpianus ff. de excu. tuto. non quod d. clausula, dispensationem inducat, & ita in specie eū reprehendit Rota decisio. 112. & 445. in nouis. Et ad propositum etiam, si Princeps spurio donauit (aliàs enim incapax est) cum eo pariter dispensasse uidetur, ita Bal. consi. 248. uolum. 1. Et magis i terminis, hac de re, eū seruo quoq; alibi fortè dispensatum uidetur, cum non habeat legitimam personam standi in iudicio. l. seruus. C. de iudi. ut bono. possessionem petat in l. seruus, ibi, dum modo prator sit de conditione eius certus. ff. de bo. po. Sed (obiter dictum sit) cur non etiam cum pupillo? l. bonorū. C. qui admi. ad bo. po. poss. Sol. quia dispensatio non cadit super defectu iuris naturalis, vt ibi declarat Alex. in princ. & in 2. colum. dixi ego in rub. eod. tit. & lib. in illa. q. an in summariis requiratur legitimatio personarum.

ET SI SCISSET SERVVM ESSE, LIBERVm EFFECISSET: ergo non est uerum, quod dicunt aliqui, quod statim quod quis erat Romæ, quãquàm seruus, liber tamen efficiebatur, ex quo Roma communis etiam erat patria, eo tempore, quo (vt dixi supra) Po. ro. domina batur toto Orbi, quasi ad Asylum Romuli confugiens, quia uerba hic sonant contrarium, factumq; requiri, ius etiam admixtum habens, ut inquit Bar. in l. naturalis in §. at cum do. ff. de præscrip. uer. & sic manumissionem omnimodo. Si scisset igitur i. si sciisset Po. ro. (Syncopa enim est figura, quia syllaba de medio uerbi, seu dictionis, auferatur, elegansq; est loquendi modus) liber effici

effici debuisset sine alijs effectus fuisset
 20 ergo ignoranter liber non erat. l. i. §. hu
 ius rei. ff. de offi. ciui. cui man. est iu. & ta
 men contrarium uerius est, ut hic quod
 tu declarat, fictione liberum fuisse, & ita
 quidem ut dicta, uel decreta ipsius uale
 rent alijs homines deciperentur & ma
 le. l. unica. §. sed & qui domini. C. de lati.
 lib. tol. & quia error communis etiam ius
 facit (ut dictum est) & sentit tex. noster,
 & bene & ita est tenendum, nec argu
 mentum à contrario, ex uerbis istis su
 mi debet, quia resularet absurdum præ
 dictū. l. 2. C. de cond. in set. & not. in. d. §.
 huius rei, & fuineretur amplius contra
 expressum iuris sensum, & male ut ad
 huc ibidem not. & in. l. conuenticulam.
 C. de ep. & cle. & in. d. l. 2. Corn. pulchrè
 consi. 133. num. 14. volum. 2. & plusq̃ de
 necessitate inferatur, quod rursus fieri
 non debet, sed limitate ad sensum dire
 ctum, ut tradit But. in. c. cum apostolica;
 de his quæ fi. à præla. si. consen. cap. &
 Moder. in. d. §. huius rei. Sauius. post eos
 consi. 3. mu. 9. uol. 1.

**QVOD IUS MVLTQ MAGIS
 IN IMPERATORE OBSERVAN
 21 DVM EST:** Ex quo ꝑ potestas & im
 perium ac omne ius in eum translatum
 fuerat. l. i. ff. de consi. prin. Sed dubitat
 glo. hic, quo modo hoc idem multo ma
 gis in imperatore obseruandum sit, cum
 ipse solus sit, & unus tantum. l. si. C. de
 legi. l. de precatio. ff. ad legē rhod. de Iac.
 Po. ro. autem multi, isq̃ in illum (ut di
 xi) omne suum transtulerit ius potesta
 tem & imperium, nec plus esse uideatur
 in vno quàm in alio, argumentum in. l.
 si enim l. §. qui iniuriarum. ff. si quis cau.
 & in. l. i. ff. de lega. 1. Et postea resoluit,
 hoc ideo dictum à I. Con. quoniam re
 uera facilius fit liber seruus, & manū
 mittitur ab vno, quàm à pluribus. l. itē
 si vnus. §. principaliter. ff. de arb. adde tu
 bonum tex. in. l. 2. in. §. sed quia difficile
 ff. de ori. in. & in. l. si. ibi sic etenim non
 difficilis erit causæ examinatio. C. ubi &
 apud quem. Et dictū mirabile est, q̃
 alienus seruus, ab imperatore possit ma
 numitti, iusta de causa, & propter publi

cam utilitatem, (ut. d. glo. hic subiicit, si
 cet non hoc modò deducit) precio etiā
 serui non soluto domino suo. et bene,
 quoniam est tex. clatus in. l. pen. et si. C.
 quib. ex cau. ser. pro præ. lib. accip. l. item
 si uerberatum. §. i. ff. de rei uend. ubi fun
 dus priuati datur militibus ad eorum u
 sum & licet, fauore publicæ utilitatis,
 alijs sine causa non liceret, quia est q̃
 imp. sit dominus totius Orbis. l. de preca
 tio. ff. ad legem rhod. de Iac. (allega. etiā
 supra licet ad aliud). c. cuncta per mun
 dum. c. per principale in 9. q. 3. est utiq̃
 quo ad protectionem; ut adhuc glo. in
 quit hic, non quod alibi auferat domi
 nium & proprietatem rei suæ, & ita de
 bet intelligi & declarari. d. l. de precatio;
 & similes. l. si. C. de quad. præscrip. & ita
 etiam Barto. hic transit precij mentione
 non facta, pariter. Tamen dubito ego, &
 dico, quod imò Princeps tenetur solu
 re precium domino, seu illi cui rem au
 fert, quanquā ex iusta causa, id factū
 & ad publicam utilitatem, casus est in. l.
 serui, ibi precium à seruo percipiant. C.
 quib. ex cau. ser. pro præ. lib. accip. & in. l.
 lege Cornelia. ff. ad syllanian. & sentit
 hic Odo. contra glo. & Archid. in. c. pæ
 principalem 9. q. 3. & Fel. in. c. quæ in ec
 clesiariū colum. 10. de cōsi. Bar. & Bal.
 in. l. si. in. §. si. ff. de pigno. ac. Ange. consi.
 139. Fel. in. d. c. quæ in ecclesiariū, Ias.
 hic colum. 9. & 10. & in. l. si. colum. 2. C.
 si contra ius uel uti. pub. Bettan. consi.
 340. col. i. uolum. 3. Boer. consi. 24. num.
 23. idem Bal. Margā. manumissio. Nisi
 replicemus, quod sic causa publica, à
 priuata non differet, haud dicendum ut
 hic, & in. l. i. ff. sol. mat. maxime q̃ nec
 dicitur in. d. l. pe. & si. & minus in. d. l. itē
 si uerberatum, id autem subaudire ibi
 dem, esset corrigere ut not. in. l. i. ff. de re
 sta. & quod hoc idem sit regulare ut no
 uissimè etiam tradit Fulgo. consi. 20. col.
 4. sed quod aliquo casu fallat regula, ali
 qua legislatoris ratioe, quam interdum
 scite non possumus. l. non omnium. ff.
 de legi. c. in istis 4. d. latissimè Alb. in. l.
 quotiens, col. 2. & 3. C. de precib. imp. of.
 ex quibus serè dicta omnia glo. sint ex.

pedita, hæcque loco notabilium sint ut non eodem modo doceamus quo Maiores nostri semper usi sunt, nec eadem semita quam ipsi nobis ostenderunt, ambulemus.

Tametsi nec aliqua etiam omittenda sint, ad materiam maximè facientia, & breuiter, ac sine multa disputatione quia (nos et diximus supra) satis copiosè scripturunt alij, & ad saturitatem quidem, 22. Et primo an simoniacè ordinatus, habeat ordinem & dignitatem, cui difficultati adhuc responder glo. hic. a. (in hac parte enim non fuit expedita supra, ideo ferè, aduerbio, sum vsus, ut alibi I. Con. in. l. 2. in. §. deinde ex his legibus. ff. de pri. iu.) quòd sic, uerum cogita tu, quo modò hoc idem esse possit si Simoniacus est, hoc enim modo in simili arguit glo. in. l. seruo manumisso. ff. de cond. ind. & est argumentum in. l. 4. in. §. condemnatum. ff. de re iud. & in. l. non putat in. §. nò quæuis. ff. de bo. po. con. tab. & in. l. 2. ff. quemadmodum. res. a. p. & in. l. Paulus, Scibi dixi lare. ff. de uer. si. namq; ordinatio & dignitas nulla est, ex quo iudicio non caret (crimen enim huiusmodi non modò precio uerum precibus etiam committitur. c. ordinationes. c. nullus itaq; i. q. i. c. per tuas de iure patrona. succeduntq; preces loco precij. c. sunt nonnulli i. q. 1.) ergò nec ordinem, nec dignitatem habere dicitur, de iure canonico, inq; legem iuliam Ambitus priuatus de iure cuius incidet, sed i hoc non immorabor, quoniam dictum est supra satis, hoc ad propositum, distinguendum est, ordinem habere ac dignitatem, si à non indigno petita sit, & palàm quidem. l. non existimo. ff. de admitt. aliàs non, si indignus fuerit, & immeritus & clàm petierit. l. si quenquam hinc inde allega. C. de ep. & cle. l. unica. ff. ad legem iul.ambi. & quia hæc est mea ueritas ita etiam transcendendum est: Ias. aliàs se remittit ad not. in. c. post translationem in glo. nequeat de renun. tamen huic distinctioni refragatur quòd dicitur in. l. i. & 2. ff. de sur. quòd in his q sunt de genere prohibitorum nò refert,

an quid fiat palàm & publicè, an uerò clàm. & occultè; ut dicebat Alber. hic, cui non respondet Ias. sed dicit tantum, quòd fundamentum istud tutum non est. Tu uerò dicis imò refert, saltem palàm siq; petens dignus est, quia tunc nec Symoniacus dicitur, & ordinem ac dignitatem habebit.

23. Secundo omittendum nò est si possit electioni Papæ, opponi pariter quòd Symoniacus sit & per pecuniam electus & prima facie dicendū nideretur, quòd sic, quia simonia, hæresis est. c. quisquis. c. eos. c. fertur de simo. c. benedictio i. q. i. Imò quòd adeò grauia hæc sunt, ut cetera crimina istorum comparatione, pro nihilo reputentur. c. per tuas. §. ceteras de simo. c. si. i. q. ult. uerum Papæ hæresis obilici potest, & si probata fuerit, etiam deponi. c. si Papa, 40. d. c. qui contra 24. q. i. c. ad abolendam. Si. & 2. de hære. ergò & simonia. Et ideo testatur Fulgo. hic dum esset in concil. Constantien. q. 10. Antipapæ crimen istud sibi fuit oppositum, & Ias. etiam refert, & uideretur casus clarus in. c. si quis pecunia 79. d.

Tamen contrarium uetius est, ut ibi glo. dicit, & cum ea simpliciter transierit idem Ias. non respondendo ad text. illum tamen qui hoc idem in prià. innuere uideatur, quòd simonia scilicet sibi possit opponi, ideo dic tu si electio simoniaca facta fuerit, nec interuenierit consensus duarum partium Cardinalium, quòd tunc non Papa apostolicus dicitur, sed apostaticus, quòd q; nulla erit & opponi sibi poterit, & ita loquatur rex. in. d. c. si quis pecunia in prin. & in. c. in nomine domini 23. d. aliàs autem ualeat et nihil sibi obilici possit. Et ex. d. c. si quis pecunia, colligitur istud, à còtrario sensu, quòd argumentum in iure fortissimum est. l. i. §. huius rei. ff. de offi. eius cui man. est iu. Et si replicaretur quòd imò sumi non debet ubi resultat absurdum, uel legum correctio, ut not. in. d. §. huius rei. l. 2. C. de cond. inser. c. cupientes. §. quòd si per uiginti de electio. in 6. Respondebo nullum absurdum sequi, si canonice facta fuerit, et concorditer ut supra, nec

nec ulla alterius iuris correctio, ut per Bal. & Imo. in l. si cum dotem in prin. ff. sol. mat. Posset etiā obici adhuc, quod sic contra dicta iura, si quis pecunia, & in nomine domini permixtum foret Cardinalibus statuere & malè de. ne Romani in princ. de elec. ubi inferior contra legem superioris nihil statuere potest, ex quo ipsius superioris id est principis, potestas est. l. i. ff. de consti. ptin. §. sed & quod principi placuit in sti. de iure natu. l. si. C. de legi. l. humanum eo. ti. & lib. sed parum obstat, quoniam uerum est istud quoq; expresse statuendo & disponendo, non tacitè ueniendo contra formam, diurium. Vel & melius, quod non statuunt contra ea, sed prout ea disponunt, à contrario (ut diximus) sensu. Vel posset etiam dici, quod d. c. si quis pecunia, loquatur de nuda in tronizatione, absq; aliqua electione, quo casu nullum colorem præstat, ergo aliàs (ut dictum est) secus, sed ut prius melius, ex quo de nuda in tronizatione ibi uerbum nullum.

24 Tercio uidendum est † an Barbarius fuerit uerus prætor, an uerò non, de quo hic per glo. adhuc in uer. functus, quæ tenuisse uidetur quod sic; per tex. in l. i. C. de testa. & in §. sed cum aliquis in sti. eo. ti. quæ iura an istud probent nec ne, dicemus infra.

Idemq; tenuit etiam Iaco. But. & Barto. pro quibus aliis prætermisissis (satis enim confuse & intricate loqui uidentur) facit tex. iste in illis uerbis, sed nihil ei seruitutem obstitisse, ait Pompo. & ibi atqui id est certè uerum est, prætura eum functum, ergo prætor uerus, quia cum in uerbis (ultra eos) non est difficultas nō est admittenda uoluntatis quæstio. l. ille ut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega. 3.

Et (ut dicebam etiam supra) quia paria sunt non esse uel non apparere. l. si in lege. l. rutilia pola. ff. de contrahen. emp. uerum cum hic non appareret quod esset seruus, perinde est ac si liber fuisset ergo uerè prætor etiam fuisse dicitur.

Et à partibus sufficienter enumeratis

probat Ias. hic, partem istam quia aut uerba supradicta sunt iuris & tunc (subiicit) habemus intentum, quod fuerit uerus prætor, aut facti, & idem hoc casu, quia narrat factum & nihil respondet expresse, usq; adeo ut intelligatur affirmatiuè respondere in iure. l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens. ff. si cer. pet. & sius ut per eum.

Ultimo adde tu, ex alio etiam comprobari posse, quoniam id uerum esse dicitur, cuius contrarium est falsum, sed Barbarius opinione hominum erat prætor ergo uerus prætor, argumentum in l. i. in §. qui in perpetuum. ff. si ager ueti gal. uel emphi. pet. & quia ex opposito consequentis, inseruit in oppositum antecedentis. l. pe. C. unde legi. l. si ubi glo. C. de testi. in integ.

Sed tamen idem Ias. postea opinio nō mutat, & contrarium tenet, motus & ipse, quod imò prætor uerus non fuerit, post Iaco. de ra. de Belui. Old. Gul. de cu. & Alb. hic, quia esto quod communis opinio Barbarii gesta firmet non tamen firmat præturam, imò quod ueritate detecta, ab officio temouendus est, & sic prodest aliis, non autem sibi, ut inquit etiam Bald. in l. 2. ad fi. C. de serui. & aqua. Qui alibi quoq; ad idem subiicit, quod non erat in uera substantia officii, licet gesta eius, ut potè solemniter facta ualeant in l. 2. ad fi. C. de sen. & int. o. iud. Et nimirum quidem (præter hæc) quia ens, & uerum conuertuntur, & unum quodq; sicut se habet ad esse, ita se habet ad ueritatem.

Secundo quia aliud est esse prætoris aliud fungi dignitate prætoria, sicut aliud esse talem, & aliud haberi pro talia l. mercis. ff. de uer. si. Bart. in l. si maritus in §. legis iul. ff. ad legem iul. de ad. pulchrè Alex. (ultra omnes) consi. 124. col. 2. uolum. 2. & Corn. consi. 159. colum. 2. uolum. 1. argumentum in l. si ex precio, ibi simulatis habitis pro insectis. C. si cer. pet. Bar. in l. non dubium colum. 4. C. de legi.

Tercio ponderatur tex. hic, in illis uerbis, quamdiu lauit, dignitate prætoria.

functus.

Quarto quia qui se pro tali gerit, q non sit talis, pija miles pro milite, vel doctor pro doctore & similes, poena sal si tenetur. l. eos. §. qui se. ff. ad legem Cor. de sal. pulchrè Bal. in. l. qui sub prætextu C. de sacro sanc. eccl. & in. l. i. colim. 4. C. de testa. & in. l. ad testium in. §. i. colu. 2. ff. eo.

Quinto quia ad hoc ut princeps in habilem habiliter, oportet quod ex certa scientia id faciat & dispenset, vt hic in fi. & dictum est supra uerum Po. Ro. hoc idem ignorauit Barbariū scilicet seruū fuisse ergo, hinc philosophus q homines non decipiuntur, nisi in eo quod ne sciunt, aut in eo cuius cognitio non est, ualde manifesta estq; argumentum in. l. non est ferendus. ff. de transactio. & ita asserit post alios idem las. atq; testatur communiter teneri.

Adiicientes (& ultimo) aliud fortissimum argumentum, quod si fuisset uerus prætor, acta per eum ualuisse de iure & non de humanitate, ut hic dicitur. Et ita tenendum esset, nec ab opi. ista communi recedendum, ut supra in disquisi.

Si quis tamen uellet glo. tueri periculi tandi ingenii gratia, & ex supra dictis potissimum, quæ faciliè etiā ab obiectionibus defendi possent, ut infra posset ad prædicta sic dicere, & primo, primū non ob stare, quia Imò opinio errorq; communis, firmat Barbarij præturam, usq; adeo ut fuerit in uera substantia officij, & sic uerus prætor namq; negari nō potest, q iuris fictione liber non sit (vt etiā dicebam supra) ergo prætor uerus. l. certè. ff. de præc. vbi uerè præcarium hēt ille cuius nomine procurator rogat, quæ tex. dicit unicū & singul. in iure Bald. in. l. unica in. §. ne autem ad fi. C. de cad. tollen. Et in constituto dicimus rursum quod actus fictus est, & ramen ex eo uerum dominium & possessio acquiritur, ut per Barto. in. l. ab emprione ad fi. ff. de pac. idem mer las. in. l. quotiens in 4. col. C. de rei uend. quodq; sic etiam ex ficta stipulatione oritur uera actio. l. unica in

prin. C. de rei ux. actio. Nec secus in mutuo, quod dicitur, quia sit de meo tuum. l. 2. §. appellata. ff. si cer. pet. & tamen ficta numeratione uerum transferretur dominium. l. singularia. ff. si cer. pet. & si diceretur ad istud vltimum speciale esse in mutuo. d. l. singularia, respondebo hic patiter agi de publica utilitate. Et si priuatur officio decreta ueritate (vt dicebatur) erat uerus prætor quia priuatio præsupponit habitum. l. decem. ff. de uer. ob.

Non ob. secundum quia non est generaliter uerum, & traditur intellectus ad not. in. l. mercis, & in. d. §. legis iulie, maxime in dependentibus à potestate, & uoluntate Po. Ro. seu imperatoris, ut hic, uerū Po. Ro. seu Princeps uel Imp. potuissent sibi hanc dignitatem & potestatem decernere, imò si sciuisset, ipsū liberum effecissent, vt signanter dicit tex. ergo etiam opinione & fictione erit talis, & sic (ut diximus) uerus prætor, & ita in simili inquit Abb. in. c. ex parte in prin. de sponsal.

Non tertium quia id dubium faciebat, quod latuerit, aliàs tex. esset de in dubitabili & male. l. quod labeo. ff. de carb. ed. c. cum in iure peritus de offi. de. quod resoluitur postea, dū dicit, at qui. l. certe, uerum est eum prætura functū ergo & uerè prætor erat, quia sensus est (iterato dixerim) enim uerum prætorem fuisse, quia si talis non fuisset adhuc nec dici probabiliter posset eū prætura functum argumentum in. l. 2. ff. qnema dmo. testa. ap. & in. l. paulus. ff. de uerbo. si. cū similibus.

Non quartum quia id regulariter uerum ē, sed non hoc casu cum designatus fuerit prætor prætereaq; opi. siue errore communi confirmata, & non indigno quāquam seruo amplius collata. nec in tex. de hoc uerbum ullum.

Non ob. quintum quia fingitur cum eo dispensatum, ea ratione, ex quo (ut dictum fuit & repetimus) potuisset pop. Ro. hanc potestatem, & dignitatem sibi decernere, & quia si sciuisset ipsum liberum effecisset, nec minus debet opera.

fictione quam veritas hoc casu. L. qui ad certum. ff. loca. & q. a. nil aliud est quam certe rei possibilis. contra veritatem, pro ueritate à iure assumptio, secundum Bar. in. l. si is qui pro emptore in prima q. ff. de usufructu. Corn. pulchre consi. 305. ad si. uol. 4.

Non ob. ultimum, quia stant ista simul quod fuerit uerus prætor, ex supra dictis & tamen eius gesta de humanitate ualeant propter fictionem ut supra q. in æquitate fundata est. l. deniq. l. nec utilem. ff. ex quib. cau. maio. & idem est dicere humanius quod æquius. Vnde non ab re glo. licet non multum ad positum in uerbo humanius hic not. q. æquitas præfertur rigori, per tex. qui ad hoc solet allegari in. l. placuit. C. de iudi. & ita exponit hic Albe. colum. l. vel (ut supra) dic. q. humanitas in necessariam iuris dispositionem transierit, tamen (ut dixi) à communi opi. aliàs non est recedendum. l. i. ff. de offi. quæsto. hæc q. disputationis gratia dicta sint. Et nouissimè pro communi uidendus est Bal. in. l. non omnis in. s. si. ff. si cer. pe.

Quarto quæritur, nunquid Barbarius rectè salarium perceperit & ex me te doctorum hic respondetur sine multa disputatione, quod sic, quia de hoc est casus in simili tamen in. l. titio. ff. ad municipal. facilis inductionis, & singularis quidem secundum Bal. in. l. non dubium colum. 9. C. de legi. Et nimirum quia administrauit, nec prætoriam dignitate functus, laboribus pepercit, unde etiam prætexu laborum salarium promeruit, argumentum in. l. quamuis. ff. de dam. infidem Bald. pulchre in. l. liberti colum. 6. C. de ope. lib.

Vnum solum ob. de quo per Alb. quod imò salarium rectè haud perceperit, ex quo nemo commodum ex suo de licito consequi debet. l. siue hæreditaria ad si. ff. de nego. gest. lab. hostibus. s. si vir ff. sol. mat. l. ne ex dolo. ff. de dolo. c. sedes apostolica de rescip. & ita arguit glo. ante eum in. d. l. titio. Et malè, quoniam propter laborem debebatur, ut in. d. l. titio etiam dicitur, & ita las. hic transiit,

dicerem ego plus (ut dixi etiam supra) q. si quod delictum in eo fuisset, utiq. sibi fictione habilitato remissum fuisset pariter, & sic rectè salarium perceperit, & ut ibi latius. Et ad intellectum. d. l. titio, præter hæc, scias, nullum delictum fuisse in Lucio Titio ibi, ut hic seruitus, dato tamen quod malitiosè subitauerit id Barbarius, & sic terminos non esse pares nec istud de quo hic ibidem probari. Ni si replicemus quod imò ibi etiam delictum est, ex quo subitauit pariter Lucius Titius prædictus, nō sibi sed Titio mandatum fuisse, ut decretum imperatori porrigeret. Ergo ex delicto commodū reportabit, ut dicebat Albe. (obiicies tu) & malè, ac contra iura præallegata. Sol. delictum non est, quia ira conuenerant idē Titius & Lucius, ut iste suo nomine decretum porrigeret, quo fit, ut non ab re etiam sit si sibi uicariū seu salariū deberetur. Oportet igitur dicere utrobique rectè percipi, hic, quia communi opi. erat liber, & fictione iuris manumissus; prætoriam dignitate functus, ibi uerò, quia ita prædicti conuenerant, contractus ex conuentione partium legem accipiūt. l. i. s. si conueniat. ff. depo. l. contractus. ff. de regu. iu. ergò. Cogitabis.

Quinto quæritur, an communis error faciat ius? & conclusiue respondetur, quod sic, ut hic per glo. in uer. reprobari, facientem regulā (obiter diximus nos supra) & bene adde tu nunc probari primum in. l. 3. ad si. ff. de suppl. lega. & in terminis nostris in. l. i. C. de testa. & in. s. possunt autem insti. co. & in simili in. l. 3. ff. ad macedo. hic per glo. & Doct. adducta & in. c. ad probandum de re iud. & in. c. nihil de electio. & not. in. l. si arbit. C. de sen. & int. o. iud. Bar. in. l. si. C. si ser. ad decu. aspi. lib. x. Bal. hic colum. 12. prar. pap. in for. lib. declina. iurisd. uer. nec fuisse colum. 3. Cuma. consi. 62. in si. Alexand. consi. 133. colum. 4. uolum. 7. Bart. consi. 79. ad si. & alii quos non refero. Et adeo uerum est istud, ut etiam excuset à dolo. l. sed si lege. s. scire. ff. de peti. her. & ibi Ange. Fel. in. c. nonnulli in. s. sunt & alij colum. 16. de rescip. & nō

nihil concedatur, quod alijs nō concederetur, inquit Odo. in. l. unica in. §. sed qui, per illum tex. in fi. C. de lati. lib. tol. & procedit rursus regu. maximē in his quæ geruntur ratione publici officii, ut hic alijs non releuaret, ut uoluit Inno. in. c. nihil (præallega.) de elect. & in. c. cū dilectus de cōsue. Compstel. in. c. cum Vintonien. de elec. Bal. hic, Corn. consi. 157. num. 10. uolum. 4.

Et quando error est circa factū, quod adhuc liquet & in tex. isto potest exemplificari, ergo non si esset iuris, seu circa ius, quia tunc nec erranti, nec alijs prodesset, nec excusaret nec ius faceret, nec ab errante factum ualeret, ut per Bar. in. l. non fatetur colum. 2. ad fi. ff. de confes. & in. l. si expressim. ff. de appel. Fed. de sen. consi. 112. colum. 2.

Et in electione etronca exemplificat alibi Bal. quod non ualeat, quod dō; non sit electio propriē, quia debet fieri cum ratione & intellectu, qui errat autē non intelligit ergo, in. l. mater decedens col. 1. ff. de inoffi. testa. hanc regu. quinq; mo dis limitat Ias. dic. ut per eum, & sic in ceteris super glo. effecisset, & fi. quoniam optime loquutus est.

Et quo ad id etiam an ista lex. (& sex. 27 to) procedat in notario & putatio, dic. quod quæstio est admodum difficilis, ut per Bal. Imo. & Pau. in. l. ad testium. ff. de testa. & Alexan. (remissuē tamen) in. l. i. ad fi. (allega. etiam supra) C. de testa. latisimē docto. hic præcipuē Ias. & Barb. in rub. de fi. inst. colum. 27. unum uerbū Fely. in. c. sciſcitatus colum. 6. de rescrip. quod dō; communis opi. est quod non, quod dō; instrumenta per eum facta non ualeant, ut gesta hic à Barbario quæ ē contra sustinētur rationibus de quibus supra. Tamen Iaco. de Belui. alibi dicit si longo tempore fuerit in quasi po. tabellionatus, quod Imo instrumenta per eum confecta ualebunt, signanter per istum tex. & per tex. in. §. i. ubi hoc idem dicit in auth. de non alienan. colum. 2. & malē (ut dixi) nec est à cōmuni opi. recedendum, pro qua ad plenum consuluit nouissimē Bertran. consi. 23. colu.

2. uolum. 1.

Est benē uerum (& septimo) quod lo 28 cum habet in delegato & ut not. in. c. sciſcitatus de rescrip. ubi post glo. ita cōiter tenetur & uidetur casus i. l. 2. C. de sen. & int. o. iud. ibiq; Saly. & Ange. & Bald. hic colum. 15. in lect. & sentit glo. in uer. reprobari dum allegat tex. in. d. l. 2. & Feli. in. c. cum dilecta, colum. 3. ubi etiam aliquibus modis limitat ut per eum, de rescrip. & in delegato ad uniuersitatem causatum pariter, ut ibi, & latius in. c. causam matrimonij col. pen. de offi. del. Fettrarien. consi. 101. nu. 26. uol. i.

29 Octauo dico, quod licet acta & coram excommunicato, occulto ualeant, licet appareat postea de excommunicatione ut hic per Bar. num. 9. & in. d. l. 2. ubi etiā Bal. C. de senten. & int. o. iud. Cap. Tho. decisio. 143. multa, secus tamen erit i sententia excommunicationis, ita hic patiter Ias. colum. 14. conclusionem Bart. limitando, post Archid. in. c. sententia pastoris 11. q. 3. & But. in. c. ad probandum de re iud. Albe. hic & alij ut per eum latisimē Barba. (ultra Ias.) in. c. ab excommunicato colum. 14. de rescrip. Tamen aduertē quia communis opi. est in contrarium, & uerior secusq; tenentes, maximē Barba. deficit in responsione ad istum tex. & ita etiam testatur est Feli. in. d. c. ad probandum in fi. de re iud. Vbi etiam Balante eum nu. i.

30 Nono tñ Papa cum transgressoribus iuris faciat aliquem actum, tanquam cū habilibus, quod talis tolerantia, uim dispensationis habet, ita Abb. in. c. quia circa ad fi. de consangu. & affi. quem refert & sequitur Feli. in. c. omnes leges col. 3. i. d. & uterq; per istum tex.

31 Qui Feli. dicit etiam (& decimo) quā quā nō sit iudex quis nisi fuerit iustus nec Rex si regere nesciat, quod tamen quantum ad ualiditatem gestorum, iudex est, & rex, quādiū tolerantur, in. c. ius generale, colum. 5. ea. d. exemplo Saulis, David, & Solomonis, quorum sententiæ ualuerunt pariter, ut iudicum quāquā essent uitæ blasphemabilis, qā tolerati, adhuc per istum tex. & per tex.

in. d. cad. probandum de re iudi.

Vndecimo ad materiam dico etiam,
33 quod valent t̄ quæ gessit prælatus, qui
est de facto, non de iure, ut in barba-
rio hic, ubi etiam Bar. num. 13. adde glo.
in. c. nihil de electio. not. Inno. in. c. liti-
ras de concessio. præb. & Bal. Marga. præ-
latus num. 24. & hic in 2. lectu. & intelli-
ge in terminis legis nostræ, inq; his quæ
gesta sunt per modum contentiosæ iu-
risdictionis, usq; adeo ut distinctio utriusq;
Bar. scilicet & Bal. hic probabilis
fuerit, sed non tamen necessaria. l. i. §.
quamuis de uen. inspi. argumentum in.
l. nō solent & in. l. quæ dubitationis tol-
lende gratia. ff. de regu. iu.

Et facit quo ad iurisdictionem quoque
quod ordinaria præsumitur competens
nisi contra probetur, ut signanter per i-
stum tex. dicit idem Bal. in loco præalle-
ga. iurisdicō prorogatur nu. 8. & ordi-
naria dixi quia in delegata secus. c. quo-
niam contra de proba. idem Bal. in loco
præallega.

Et ob hoc fortè non esset tutum eius-
dem dictum alibi, quod hic Barbarius
exercitium habet sine iurisdictione, cō-
tra uerò furiosus, iurisdictionem sine
exercitio. l. qui furere. ff. de sta. ho. in. c.
pastoralis l. §. si ad. fi. de rescip. quia hoc
stante, gesta per eum non ualerent, & ta-
men ualent, & sustinentur, quia habuit
opinionem hominum, fingit lex ipsum
non seruum (vt dictum est supra) sed li-
berum fuisse. Cogita.

Si staret statutum etiam (& duodeci-
mo) quod Gibellinus extrahi non pos-
sit ad aliquod officium nec procedere
ultra annullando, & fuisset extractus,
& admissus, utiq; ualerent etiam gesta
33 per eum, estq; decisio mirabilis t̄ iudi-
cio meo, per istum tex. quā in simili
idem Bald. adhuc ponit in statut. Gibel-
linus nu. 4.

Decimo tertio dico, si contractus fiat
34 per episcopum t̄ uel alium depositum,
post depositionis diem, quod non ha-
bent firmitatem aliquam nec uale-
bunt etiam si contrahentes ignorarent,
casus est in. c. quia cunctis, quod est pri-

mum in. §. adiciebatur, de concessio p̄-
ben. in. 6. unum uerbum Bar. hic num.
10. But. in. c. consultationibus colum. 20
de iure pat. Ro. in. l. is cui bonis colum.
6. ff. de uer. ob. Feli. latet in. c. fi. in pe. col.
de accu.

Et mirum uidetur per istum tex. nisi
respondeatur, quod hoc casu istud sit,
quia statim lata sententia, ita artat igno-
rantes & afficit vt nulla certificatio req̄-
ratur, ad ualiditatem. d. contractuum, &
est ratio quam adducit signanter tex. in
d. c. i. & refert etiam Feli. in. d. c. fi. ex men-
te But. tamen, & Bar. in locis præallega.
pariter & non aduertit. d. c. primi ratio-
nem esse.

Et ad propositum est argumentum
in. l. si pater, in prin. ff. de manu. uin. &
in. l. eius qui in pronincia. ff. si cert. pet.

35 Decimo quarto t̄ si collatio beneficii,
à legato facta fuisset in italia, quod ual-
eret etiam si non fuisset legatus, dum-
modo probetur, quod pro legato
tentus erat habitus & reputatus, imò q̄
eidem, hoc idem attestanti, ratione di-
gnitatis crederetur. c. nobilissimus 97. d.
tradit Alb. in. l. i. colum. 2. c. de manda.
prin. dicens ita aliquādo euenisse, in do-
mino Neapolitano, tituli S. Hadriani
Diacono Cardinali. Et idem in Rege
Manfredo Siciliæ, dicit, eius priuilegia,
à Carolo seruari debere, qui uerus Rex
erat, & hoc idem, quia ille se pro Rege
gerebat & ita reputabatur communiter
& est argumentum in. l. competit ultra
istum tex. ff. qui & à quibus & in. l. sed si
ff. de iu. fisci.

36 Decimo quinto t̄ posset etiam alia q̄-
stio determinari, si quis iuxta errore du-
ctus, pro indulgentia uera, elemosinā
dederit, pro ea quæ uera non erat, an re-
missionem peccatorum suorum conse-
quatur & dici quod sic ex prædictis, &
quia non ex operibus, sed ex intentione
& corde iudicat Deus c. qui periura
re 22. q. 5. c. si quid 24. q. 4. c. si à sacerdo-
tibus 16. q. 6. Tamen contrarium ue-
rius est, ex quo ueritas attendi debet,
quantum ad poenam, uel præmium, &
nimirum quidē cum & ipse Deus opti-
mus

mus maximus veritas fir nec quidquam quod fir à veritate alienum admittat, & ramen uerum id, ad hoc ut actus iudicetur bonus uel malus, argumentum in. l. illud in. §. fi. & in. litem apud labeonem in. §. si quis uirginem. ff. de iniur. & ita cū hac Theologorum opi. transiridem Albe. in. l. cū falsa in prin. C. de iur. & fac. igno. & ita transeundum est.

Decimo sexto dico si aliqui consenserunt in aliquem, putantes iurisdictionem habere, quia ita etiam erat communis opinio quod gesta & acta coram eo ualebunt, & quia ira communis erat opinio, dixi, ut tacite obiectioni occurramus: l. priuatorum. C. de iur. o. iud. ubi priuatorum consensus, iurisdictionem non tribuit, non habenti & ita per istum text. dixit Spe. in. §. i. num. 9. de comp. iud. ad idem Albe. in. l. i. colum. 2. C. de iur. o. iud. qui inter leges singul. istam quoq; enumerat in prohe. digestorum colu. 5. Qui etiam ibidem in. l. i. in prima consti. in prin. colum. 4. inquit adhuc speciale esse hic fauore publicæ utilitatis.

38 Decimo septimo t quod consuetudo generalis Inducta à pop. uel à Principe etiam erronea, abrogat legem, quia nō est uerisimile, quod errent, & quia error communis ipsorum facit ius ut hic rursus dicitur, & in. d. l. 3. ad ff. de sup. pel. lega. idem Albe. in. l. de quibus num. 33. in ff. de legi.

Decimo octauo, quaeritur, nam hic (quicquid dixerim ego dubitariue tamē supra) admissus fuit seruus, qui admitti non debuit, quid agendum, si non admittatur, qui admitti debuit? Bald. hic se remittit ad dicta per Inno. in. c. cum uenerabilis de religio. do. & in. c. fi. de iudi. Breniter ueritas est, quod is implet officium iudicis, quoniam iustum ē, ex quo aliter non poterit peruiam actionis idē petere. l. quod si minor. §. fi. ff. de minor. l. 3. §. hoc iterdictum. ff. de lib. exhib. Bar. in tracta. iurisd. & not. in locis supra allega. Boer. plenē in decisio. suis 151. col. 4. par. i.

40 Decimo nono dico t si quis se gesserit pro Vicario Episcopi, & diu, ac pu-

blicē, quod iurisdictionem habebit ut not. in. l. i. C. qui admi. ad bo. po. pos. & ibi Ferrarien. colum. 12. & consequenter (adde in) quod nec per eum gesta poterunt retractari.

41 Vigesimo notum est t quod ignorantia iuris neminem excusat maximē quādo quis potuit consulere peritiores, & non consuluit. l. regula. §. sed iuris. ff. de iuris & fac. igno. quodq; plures sunt cōsulendi nisi unus tantum peritissimus sit ita tentus ab omnibus & reputatus, quare excusabit, ut not. ex his quæ habentur hic, in. l. iuris ignorantiam & ibi Ferrarien. col. 3. C. qui admi. ad bo. po. pos. Vigesimo primo dico, quod sicuti hic error communis facit ius, (dictumq; est supra satis) q̄ ita facit ius error mūdi in ludo reprobato à lege taxillotum scilicet t quia nullam habet speciem uirtutis, ut schacorum & similium, quibus inest animi uel corporis uirtus, uiciūq; animi est & dissipatio quædam, tamen illum consuetudo permittit & (ut dixi) error mundi quod ius facit, ita Bal. in. c. clerici ad fi. de uita & ho. clerico. Tamen cogita primum hanc cōsuetudinem nō esse iuxta not. in. l. de quibus. ff. de legi. & in. c. i. de cōsue. sed cacoethes potius. i. malus mos quidam, non attendendus argumentum in. l. 4. in §. condemnatum ff. de re iud. & in l. non putanir in §. non quæ ius. ff. de bo. po. con. tab. cum similibus. Nemum, quia nec cum errore ipso, concurret superioris autoritas, nec publicæ utilitatis fauor ut hic, ideo nec conuenit, quod ius faciat. Cogita.

42 Vigesimo secundo t quod filii nati ex secundo matrimonio, cuius nullitas postea detegatur, per euentum primi, sunt legitimi & naturales, ratione erroris causati & iuste quidem in matre, & quia error communis uersabatur in populo, proq; legitimis habebantur, & fauor eorum etiam hoc casu debet attendi. l. miles §. fi. ad legem Iul. de adul. ubi gl. c. tūm per belli causa 23. qd. i. c. 2. qui fil. sint legi. Bal. in. l. qui contra. C. de incest. nup. Deci. in. c. inter ceteras, colum. 2. de rescrip. las. in addi. For. licet de his men-

tionem non faciat in. S. affinitatis col. 2. insti. de nup.

- 44 Vigesimo tertio † quòd sicut in notario dictum est supra non ualere instrumenta, ita in tutore dicendum est, quòd non ualeant ab eo gesta, licet communi opi. reputaretur tutor. l. 2. ff. de eo qui p. tuto. l. qui neq; ff. de reb. co. Bertran. consi. 23. col. 2. & consi. 41. num. 2. uol. i. unum uerbum Barto. hic num. 15.

Vigesimo quarto tamen idē Bertran. consi. 287. nu. i. uolum. i. ait quòd idem
45 in Abbate dicendum est † quòd hic in Barbario, si se gesserit pro tali, & communi errore pro tali semper habitus fuerit, & consequenter quòd gesta per eum ualeant, peninde ac si uerus Abbas fuisset, cum declaratione tamen quòd fuerit à superiore confirmatus, licet postea confirmatio ex aliquo defectu non tuerit, & ut ibi latius per eum.

- 46 Vigesimo quinto † ad prælaturam de quo supra reuertor, & dico, quanquam sit in pacifica possessione prælaturæ, nō legitimus tamen, quòd gesta per eum non ualent quantum ad alienandum sed quantum ad utendum, & redditus percipiendos ex suo contractu sic, eoq; magis, quia hic reipublicæ consulitur, ipse uero alienando ecclesiæ præiudicat & Fufius ut declarat Bal. tradendo intellectū ad istum tex. in. l. ius inrandum in. S. pupillus. ff. de iure iuran.

- 47 Item & adhuc in prælato (ac Vigesimo sexto) dico aliud, quòd is si legitimus non fuerit, non potest nec absolueri nec ligare, imò quòd apostaticus est & deceptor animarum, est uerum inquit alibi idem Bal. post Bernar. & Inno. quòd qui credunt, in esse non confunduntur, quòdq; publicus error, & bonafides eos excusat, quo ad Deum, nanq; dicitur in psal. Cor contritum & humilatum Deus non despiciet, sed non quo ad forum iudiciorum quia inspicitur ne ritas in litigando, uel quasi possessio cū iusto errore in. c. dudum 2. num. 5. de electio. Tu aduerte quia quo ad Deum actus absolnendi uel ligandi, indicatur bonus uel malus, & opinio seu commu-

nis error hoc casu attenditur, sed non quo ad pœnam uel præmium, quia tunc ueritas attendi debet, & opinioni præualet ut in indulgentiis à simili dicebā supra, & iō quo ad istud dictū Bal. in p. alleg. c. dudum. Cogita. & Old. uide oīo consi. 76. incip. quæritur num. 3.

Vigesimo septimo inquit Imo. in. c. seiscitatus de rescrip. quòd is cui facta fuit commissio, se non excusat, si sit in-
48 habilis & ibi Feli. col. 5. declarat uerum dummodo à superiore p. moueatur, ut hic in Barbario fuit, quia si officium impetret, & taceat puniatur, post Bal. in. l. quos prohibet ff. de postulan. Quòd dictum uerum non uidetur, quia barbarius hic petit (ut expresse dicit tex.) erat inhabilis, tacuit, nec se excusauit, & tamen prætoria dignitate functus fuerat. Cogita.

- 49 Vigesimo octauo dico † quòd cum possit plus Imperator, quam populus ut hic dicitur, & in. c. i. in glo. ad Imperatorem si de inuestitu. int. do. & ual. lis oria. in usib. & dictum est etiā supra non poterit ille, ab isto degradari, q. prius senferat secundum aliquos, & ibi Bald. in ptin. colum. 4. Tu aduerte quia tex. nō dicit plus posse imp. quam pop. Ro. sed quod multo magis dicendum est, quo ad Barbarium seruum, id in Imperatore, quòd dicitur seu quòd dictum erat in pop. Ro. subinde rationem assignando & declarando, ut suo loco dictum est.

- 50 Vigesimo nono † quòd ordinarius, non habet necesse docere de sua iurisdictione, ex quo solum dignitatis eam ostendit, ut hic, aliās à delegato non differret, qui nullam iurisdictionem habet l. i. S. qui mandatam. ff. de offic. eius cui man. est iu. l. multum interest. ff. de cond. & de. Bal. in. c. cum contingat ad si. de rescrip. Alex. consi. 77. colum. 3. uolum. 2.

Trigesimo, quòd licet intrusus dicatur omnis qui non intrat per hostium. i. qui non habet Canonicum ingressum, si confirmatus fuerit tamen in curia intrusus non dicitur † quoniam auctori-

tas confirmationis cum tuetur, quæ p-
priè adaptatur confirmatis à supremo
cardine hoc est olim à populo Ro. uel à
Principe ut hic, & in. c. nihil ubi Inno.
& post eum Bald. num. 4. de electio.

Trigesimo primo & ultimò, quòd
nullus seruus, potest esse legitimus fi-
lius de iure ciuili si uerò prætor per gē-
rem non recognoscentem superiorem
eligatur, tunc efficitur legitimus, & li-
ber, & quamuis eligens erret ut hic po.
Ro. fingitur tamen consentire propter
bonum publicum, & fusius ut declarat,
idem Bal. in. c. uenerabilem num. 13. eo.
titu. & hæc (Deus enim impare nume-
ro gaudet) sufficiant, cætera dic ut per
Bar. (si comentum eius est) Bald. Albe.
Ias. & alios, tuq; ea uideas, si cupis aliàs
quia nos prolixitati (breuitate instituta
quod etiam prædiximus) nunc occur-
rere intendimus.

Trigesimo secundo, dico à simili q li-
bertas data ab eo, qui postea seruus pro-
nunciatus est, ualeat & tener. l. competit
ff. qui & à quib. Old. consil. 22. coli.

Trigesimo tertio, quòd alienatio fa-
cta ab hærede alienare prohibito, ppter
proprium æs alienum, ualeat pariter, do-
nec hæres uiuit. l. peto. §. prædium. ff. de
lega. 2. idem Old. ibidem.

Trigesimo quarto, si duo in reges e-
lecti fuissent, quòd administratio utri-
usq; facta medio tempore, ualebit, ut
adhuc per istum text. signanter dicebat
Old. in loco præalleg.

Et idem (Trigesimo quinto) si quili-
bet eorum priuilegiū concessisset, quòd
medio tempore cōcessio ualeret, nullo
euentu considerato, & uidetur probari
in. l. fi. C. de senten. pa. quod ultimum ta-
men non firmo, quia imò concessionis
effectus, uidetur pendere à futuro euen-
tu. l. iure nostro. §. fi. ff. de testa. tute. ideo
dic, & fusius, ut per eundem Old. in lo-
co de quo supra.

Et quod uerum creditur (Trigesimo
sexto) quòd à pluribus credebatur, imò
ab omnibus in not. casu, inquit adhuc,
idem Old. consil. 93. incip. Magister col.
3. signanter per istum tex.

Trigesimo septimo, quòd sic error pri-
ncipis facit ius. l. 3. §. fi. allega. etiam supra
ff. de sup. lega. Et nimirum quia propter
principem quidem & super facto etiam
fingitur. l. omnium. C. de testa. Old. cōf.
224. col. 6.

Trigesimo octauo, quòd notarius to-
leratus in officio, licet postea damnetur
seu ab ipso deponatur, non ob id pro-
pterea efficit quo minus gesta ratione
publici officij ualeant, ut hic, ubi pro-
pter publicam utilitatē pariter (sæpeq;
dictum est) cōmunis error facit ius Abb.
in. c. fraternitatis col. 2. de hæreti.

Trigesimo nono, quòd ex certa scien-
tia Princeps infamiā tollit, cumq; ea di-
spensat. l. Imperialis. C. de nup. Et sic p-
tor seruum admittit ad agnoscendam
bo. po. l. seruus. ff. de bo. po. cum tamē in
iudicio stare non possit. l. seruus. C. de
iudi. et pupillum pariter. l. bonorum.
C. qui admi. ad bo. pos. cumq; minore
rursus dispensat, ut magistratum gerat
l. quidam consulebant, ff. de re iud. quia
regulariter iudex esse non potest. l. cum
prætor. §. non autem de iud. Old. consil.
337. coli. & probantur omnia hic in fi.

Dictu mirabile est etiam, si Prin-
ceps uel Papa det iudicem, ex certa scien-
tia, siue deleget, quòd recusari nō po-
terit. l. fi. C. de decurio, & ibi not. lib. x.

Et (quadagesimo loco) quòd pote-
stas principis præualeat potestati etiam
Po. ro. ut hic in fine & ita per istum tex.
dixit etiam Luc. de pena in. la. col. 5. C.
de impo. Luc. de descip. lib. x.

Et (quadagesimo primo) quòd si ali-
quid potest prescriptio, fortius pōt Prin-
cipis auctoritas quam tribuit p̄scriptio
ni. c. si romanorum ad fi. 19. d. ideo regu-
lariter solet operari, quantum præscri-
ptio. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de a-
qua quot. & æsti. not. in. l. si sic, & seq. C.
de sum. patrimo. lib. xi. & scitu dignum
est.

Et quòd plus ualeat (quadagesimo se-
cundo) assertio principis, quam unius
testimonium, etiam si foret tabellionis.
c. no bilissimus 97. d. c. quicunq; 11. q. 1.

Et quòd potentior (quadagesimo
tertio

tertio) est lex uina quam mortui, sicuti
excessiue animatum corpus est innani-
mato potentiuss. c. si romanorum 19. d. et
not. in l. i. C. de expen. ludo. lib. xi. & in l.
i. C. de diues. prae d. utba. co. lib.

Et quod à crimine ambitionis (Qua
dragelimo quarto) alienus est, qui uirtu
tium meritis se dignum honoribus esse
cognoscit, ut hic & in. e. miramur à con
trario 6. d. usq; adeo ob id ut sine pecca
to quis honorem Magistratus concedi sibi
postulet si dignus est. c. scripturis 8. q. i.
Io. And. in. cl. i. de magist.

Quadragesimo quinto obseruatione
dignum est, quid sit lege agere, legisq;
actione habere ut hic in si. n. l. q. aliud es-
se, nisi apud eum experiri, qui iurisdic-
tionis præsit, maioremq; magistratum
gerat, & si dixeris merum imperium, nō
errabis, hac enī (vt dixi) legis actio ē &
lege agere, de quib. et in l. 4. ff. de adop.
Ad materiam dicentiam (quadragesimo
sexto) & quo ad supra dicta, Gemi-
li seruus, ad papatum promouetur, &
efficitur liber sumpto arg. per istum tex.
in prohemio 6. num. 20. & notetiam in
l. i. C. de decurio. lib. x. & in s. si filius
in si. quib. mo. ius. pr. pot. solui.

Et ad limitationem huius legis (Quadragesimo septimo) Abb. in c. consuetudinis colum. i. de iure pat. per illum tex. quod error communis absq. possessione, non est sufficiens ad validandum actum a non possessore gestum, usq. adeo ut nec reputetur patronus quis, qui non est, nec possessionem habet, nec presentario ualeat.

Quadragesimo octauo adde, quod
sententia iudicis publicè excommuni-
cati non ualet Claustrina uero, & oc-
cultas sic, ut hic, per quem tex. ita dixit Et.
Bak. in .c. ad probandum nu. i. de re iud.

Quadragesimo nono, si Princeps p-
mouit aliquem inhabilem, quodd nate-
bit promotio absq; alia clausula non ob-
stante, dummodo ad sit illa ex certa scie-
tia, quia hæc dispensationem operatur,
vt hic, & in l. quidam consulebant. ff. de
re iud. & in l. idem Ulpianus. ff. de excu-
tuto. Feli. in c. præterea de testi. cogen. di

xi ego in milleloquio centu.9.col.12.

Quinquagesimo q dispensatio requirit uerborum expressionem. c. ueniens & ibi Hosti. de fil. præs. Bald. hic in p^{ri}ma lectu. colum. 4. & nimirum dicimus hinc, odiosam esse restrictioni; debere. c. i. de fi. præsbi. in 6. Feli. in c. postulasti colum. 7. de rescrip. & dixi ego alia in l. precibus in 5. lectu. in 2. not. inq; illo articulo metra pupillarum in expressa uulgaris contenta matrem in medio existentem, excludat. C. de imp. & al. sub.

Quicquid dictū fuerit supra, & quin-
quagesimo primo, inquit alibi Inno. in
c. nihil de electio & Baldin. si tutor. C.
in quib. cau. in int. resti. non est ne. signa-
ter per not. hic, si uicifoe electus quis se-
pro prator gerat & ab aliis talis reputetur,
nec tamen possessionem habeat, &
tunc gesta cum eo non sustinebuntur,
quodq; nec communis tolerantia eam
excusabit, ex quo non est in possessione
pratoris, sicut p. apost. Alexand.
in c. propter 19. d. & Bald. alibi in d. e. ni-
hil colum. 2. post Inno. quod hic gesta
Barbari ualuerunt, quoniam forte a p-
fecto pratorio confirmatus fuerat, uel
quia confirmatione non indiguit cum
fuerit electus a toto populo, & in casu p-
litis num. 23. de rescrip. si rescrip. prius
sit funditus falsum in substantia scilicet
& forma, quod nullam tribuit iurisdic-
tionem, argumentum in l. nec exem-
plum. C. ad legem Cor. de falsariis secus
si uerum fuerit in substantia iurisdic-
tionis danda, quamquam falsum in forma
id est in facti qualitate, ut hic, ubi uerus
erat prator & formatus ueritate electio-
nis, licet in subiecto foret defectus, id est
materia seu psona eius quē defectū si po-
pulus p.ter ingressū officij eius sciunisset,
uerisimiliter dispensasset (ut hic rursum
dicitur) & est inductio uera, & notida.
Quinquagesimo secundo est dictū mira-
bile est, si quis soluerit p. lator intruso, &
p. pter iustum errorem liberabitur ut hic p.
Baleol. 3. & arg. in l. cū quis in. Si. ff. de
sol. Crot. con. 24. num. 8. ex his qd dixi
etiam in collecta. saus ob impressis ann.
1545. finem facio. Anno D. 1563.

- 1 **O**fficium generale nomen est, seu uerbum ad omne ministerium.
  - 2 Cocus officium habet Tabernarius, matellator & similes.
Et ibi de coco multa.
  - 3 Cocus principis habet dignitatem.
  - 4 Idem in medico alias obfetrici comparatur.
  - 5 Nec secus in notario.
  - 6 Et ibi de quo principe hac oia intelligi debeant.
Et an de iure uel de consuetudine sint uera.
  - 7 Officium & dignitas non sunt idem.
  - 8 Non etiam officium & potestas.
  - 9 Quare hic de offi. eius dicatur, alibi uero de offi. & potesta.
  - 10 Difficultates in materia not.
Et ibi notabiliores sol. ad idem.
  - 11 Officium unde dictum sit.
  - 12 Delegatus Papa an dicatur officialis ipsius.
  - 13 Statutum, faciens mentionem officialis Florentia an potestas. Pistorii comprehendat.
  - 14 Statutum dicens quod officiales communis gabellari non soluant, an comprehendat delegatos.
  - 15 Quis sit delegatus.
  - 16 Ad dare iurisdictionem et iudicē dare an idē sit.
  - 17 Continuatio rub. communiter approbata.
  - 18 Delegatus principis an sit ordinario dignior.
  - 19 An dato quōd dignior sit ordinarius saltem habeat iurisdictionem firmiorem.
- S V M M A R I V M
l. i. eo. ci.
- 1 Magistratus est anima legis.
  - 2 Ordines magistratuum seu gradus, quos sint.
  - 3 Imperator super illis est secundum Bar. quid in rege.
  - 4 Praefectum praetorio non habemus.
Et ibi qui praefectis praetorio equipararentur.
  - 5 Doctores an sint gradu illustres.
Et ibi quo modo hoc ipsum intelligatur.
  - 6 Praetor est in gradu spectabilium.
  - 7 Et de iure canonico episcopus.
  - 8 Praesides sunt Clarissimi quos tamen in Italia hodie non habemus.
Et ibi quōd Italia non est provincia.
  - 9 An duo sint hac magistratum esse, & esse de maioribus.
  - 10 Hac l. i. est adeo elegans ut non possit esse elegantior etiam si omnes philosophi simul eam composuissent.
  - 11 Nullus defectus est iurisdictione maior.
  - 12 Summarium Bar. commune est.
  - 13 Vbi traduntur artis principia dubitari non pōt.
  - 14 Qualibet lex tamen debet esse de dubitabili.
  - 15 Dubitandi ratio quoad 1. regu.
  - 16 Dubitandi ratio 2.
  - 17 Dubitandi ratio 3.
  - 18 Decidendi

- 19 Dubitandi ratio quoad 2. regu.
- 20 Decidendi
- 21 Lex debet subauditione iurari.
- 22 Verbum uniuersale restringitur.
- 23 Illatio an ex praemis sit esse debeat.
- 24 Declaratio quare a reg. negatiua hic capta sit.
- 25 Declaratio illorum uerborum & ideo errare uidentur.
- 26 Declaratio illorum & si quae aliae similes sint.
- 27 Praetoris mentio non sine misterio facta est.
- 28 Causa meri i perii regulariter delegari nō possunt.
- 29 De iure canonico secus.
Et ibi quare.
- 30 Quid hodie de consuetudine.
- 31 Quid in competentibus iure magistratus.
- 32 Arg. a contrario sensu in iure fortissimum est.
- 33 Et ibi an proprii, an uero interpretatiue pcedat.
- 34 Vbi et prima limitatio ad regulam. 2. 35. 3. 36.
- 35 Suppletio ad tex. ibi & si a familia.
- 36 An praetor cognitionem criminum habeat.
- 37 Exempla glo. constitutione an uera sint.
- 38 De consequentia glo. tribuuntur an sit uera.
- 39 Si princeps omnem iurisd. mandat, an merum Imper. comprehendatur.
- 40 An praetor auctoritatem manumittentibus possit delegari.
- 41 An testamenta coram magistratibus municipalibus recitentur.
- 42 Quid in causis uilibus & criminalibus lenibus.
- 43 Si quid habeat magistratus in speciale privilegium an id possit delegari.
- 44 Dotio tutoris an competat iure magistratus.
- 45 Intellectus §. nos autem in l. de at. tu.
- 46 Quis sit iuridicus Alexandrinae ciuitatis.
- 47 Oppo. §. eos in auth. de man prin.
Vbi etiam sol. multiplex.
- 48 De Monosyllaba si multa.
- 49 Si in ui in conditione ponatur an arg. sumi possit.
- 50 Quid i ultimis uoluntatibus & contractibus, statutis, sententia, passio, rescriptis, mandato. 34. 55. 56. 57. 58. 59.
- 51 Causa meri an possit saltem quoad cognitionem delegari.
- 52 Quid in latrone insigni.
- 53 Nunquid delegatio fiat ex causa infirmitatis, uel simili.
- 54 Quid in substituto loco iudicis mortui.
- 55 Oportet quod causa absentia sit quam maxime necessaria.
- 56 An fletur assertioni magistratus.
- 57 Quid in infirmitate suorum.
- 58 Quid si laboraret podagra.
- 59 Quid si sit hac de re unam in criminalibus delegare.
- 60 An possit hac de re unam in criminalibus delegare.
- 61 Si proficiatur & reuertatur, postea an iuridilio delegat expiret statim.
- 62 Imp. an deleget causas meri Imp.
- 63 Quid in delegato principis.

RVB. DE OFFI. EIVS.

ANNI M D L I. DIE III.

Nouemb. ccepta.

Voniam officium, est generale nomen, † seu uerbum, ad omne ministerium. l. legatis. §. si ex officio. ff. de legat. 3. Archi. in. c. i. in pe. colu. de con

sue. Pauli. in tracta. de offi. & po. capi. in 2. euident. late Rimi. Purp. & Deci. hic ideo ab eo sicuti & alibi sæpe, exordium sumpsit author, dicens de offi. eius &c. Adde ru, quod nihil aliud est, nisi id, quod quisque efficere debet, p conditione sue personæ, in magistratibus dignitatem, & iurisdictionem habentibus, considerabile & in priuatis quoque, qui nec dignitatem habent, nec iurisdictionem, & ut pet eos susus. Immo (inquiunt) quod etiam coquus officium habere dicitur, tabernarium & macellator, & bene conueniuntque; maximè, cætera de industria breuitatis causa prætermittentes ut in cle. 2. in prin. de cen. l. si quid uenditor. §. si. ff. de ædi. edic. cle. i. de ui. & ho. cle. Tamen cogita, ne coqui artificium dicatur potius. d. §. si. ubi casus clarus, clarior in. d. l. legatis in. §. si unus, & sine responsione, singulatis tex. in. c. ne tales de consecra. dif. 5. ibi arte, & impendiis coquorum non indiget, & Soliæ uetbum, hoc ipsum quoque indicat, apud Teren. quando dicit.

Quid est, quod tibi mea ars efficere possit amplius? Nisi declarem, ut declarat glo. in. d. §. si ex officio, & scede re distinctionis opi. cõcordemus, quod ars sit, si cibaria delicata faciat, officium uero, si communia & negari non potest aliàs pugnarent tex. in. d. §. si. & in. d. §. si ex officio, & ultra glo. sentiunt Veronen. in. d. §. si. num. 1. & in. l. mercis col. 4. ff. de uerbo. si. exemplificantes in coquo Principis, & scholarium, quorum uenter nō est Deus, inque eis uenificari pōt illud, Paucis minimisque, natura cõtenta ē

ut illius. §. si ars, istorum uero officium. Et potest quoque; ex uerbis Liuij, lib. 54. uenificari, sentientes hoc idem, ibi; Coquus antiquis uilissimum mancipium erat, postea quod ministerium erat, ars haberi cæpta est. Et cum hac distinctione etiam trāsīt ad longum Io. de ana. in c. i. in 2. colum. de sagitta. ibique declarat, & ostendit, quo modo officium ab artificio distinguatur, & quod artificium propriè, id est, quod uulgus sic appellat, & bene, & ad idem est not. tex. in. l. sciendum in. §. illud. ff. de ædi. edic. & uti lis rursus disputatio, si statutum de artifice loquatur, uel officij aliter mentionem faciat, ut in locis supra allega. legitur præsertim in. d. §. si. & in. d. l. mercis.

3 Nec præmitto, si coquus Principis † est, quod is habet sine controuersia dignitatem, obiterque dictum sit, & sentit Bald. in rub. de seu. guan. in. princ. in uisib. seu. Idemque pro simili in medico dicas † qui obstetrici comparatur. l. si duobus. §. si autem. C. communia de. & tamen si sit medicus Principis, secus. l. i. C. de com. & tribu. scho. l. i. C. de præpo. labo. lib. 12. ibi quos nostri lateris comitatus illustrat. Nec aliter in notario scriptum legimus † nileque quod seruus publicus est pariter, uileque officium eius. l. 2. ff. rem pup. sal. so. l. i. §. exigere. ff. de magistra. con. l. uniuersos. C. de decu. lib. 10. l. non enim. ff. de adop. cum similibus, ita ut ipsum decurio, uel aduocatus exercere non possit, & nihilominus si notarius Principis sit, dignitatem habet. l. i. C. de manda. Prin. Barto. in. l. 2. C. de primi. lib. 10. Barba. & Feli. in rub. de offic. dele. colum. 2. & 6. latè Cald. consi. 2. spurius, in. i. de fi. instru. Ro. singu. 649. nunquid esse coquum.

Mihi tamen mirum maximè uideatur, quia si etiam barbitonsor Principis habebit dignitatem ex supra dictis, & uirtualiter sentit Ange. & Ias. in. l. omnium C. de testa. in. princ.

dum dicunt, quod omnes assistentes lateri Principis, nobilitantur, si gnanter per tex. in d.l.i. C. de prae po. labo. Et bene, nec possunt hanc negari, sed aduertendum est, quia pro 6 cedunt tantum in Principe, non reco gnoscunt aliquem in superiore, ut per Bar.in.l.i.num.78.C.de digni.lib.x. Et uera sunt de iure, non de consuetudine, quae in hac materia magis inspicie da est, quam lex, usque adeo, ut hi nobi les non dicantur, nec dignitatem habe ant, Barto.in.d.l.i. colum.ulti. & in.l.i. num.15.C.de mu.& in quo lo.Soci.pul chre confi.246.eleganter, colum.i.uol: i.Pau.de Cast.con.125.dubitarur primo colum.3.in.4.dubio,uolum.2.post om nes Ripa lib.2.responso.c.26.colum.2.si gnanter in barbitonfore, & coquo, seu Baldassare quodam originem ab his du cente, qui praetextu nobilitatis, immu nitatem a collectis consequi uolebat. Et si in specie consideretur, est motus iudicis, ad aliquid explicandum in cau sa latissimè patens, ut per Bal. in d. rub. de offi.de.colum.ulti.& Moder.hic. 7 Sed nunquid officium, & dignitas, sint idem? sine disputatione dicas, quod non uerum separata potius, ex supra dictis, & per Bar.in.d.l.i. num.38.C.de digni. lib.x.sicuti officium & artificium d.S. si est officio, item negotio & mercatu ra, ut per Ro.in.l.2.in.S.i.in.2.colum. ff. de publica. 8 Differt etiam officium a potestate, ut habitus ab actu, quia potestas est ha bitus, officium uero actus, siue exerci tium potestatis, id est iurisdictionis, quod & bene declarat Bal.in rub.de offi.de.in fi.& Pau.in tracta.de quo supra colum.3.& probatur in in.l.potestatis uerbo. ff. de uerbo.si.& in.l.imperium infra de iu. o.iud.& de officio dictum in .l.i.in fi. de in. o.iud.& in.l.x.diles in.S.item sciendum. ff.de xdi.edic.Saly.in.l.officio.C. de ne go.gest.& uidetur casus rursus in.l.in tra co.ibi, qui cum publico iudicii exer citationem habeant &c.& ibi, ut is, cui contigerit exercitatio &c. Quod tamen idem sunt, sensit Io. And. & post eum

Dec.in.d.rub.colum.3.per tex.in.c.2. de biga.dic tu, esse meliore in.l.si quis mis sus in prin. ff. ne uis fiat ci. sed prior de claratio, ut potè firmitior, & uerior, tenenda est. Et licet hic dicatur de officio, & alibi de officio, & potestate, non est tamen quod quod possit auctori colorare obici, ex quo actus habitum praesupponit supra dictis stantibus, sicuti consequens ante cedens, & simile. Ad legatum .l. ad rem mobilem. ff. de procu. l. illud. ff. de acqui. hz. perindeque est, ac si dixisset, de offi. & potestate. 9 Verum longe magis miror, quod dicatur alibi, de officio & potestate iudicis dele gati, hic uero de officio eius &c. Solidem est, ex quo per circumlocutio nem in loco isto auctor loquitur, & lo quendi modus est elegantior, quam si dixisset de offi. delegati, & admiratio ces sabie, quia uidemus etiam, quod sic Vl pia.in.l.cum filio familias, in fi. ff. de leg. 3. pubertatem expressit, quando dixit, aetatem esse, carentem restitutione in in tegrum. Appellauit; Modest.in.l. spa donem in.S. si ciuitatis. ff. de expen. tu. ma gistratum Principem ciuitatis, pluraque huiusmodi sunt, non aliter referenda, & figura est breuiter, quam periphrasim uocant Graeci, & ornatus, apud Poetas frequentissimus iuxta illud. 10 Tempus erat, quo prima quies morta libus aegris. 11 Incipit, & dono Diuū gratissima serpit, 12 Diuum pater, atque hominum Rex, & si mile, nec minus apud Oratores, sem per tamen astrictior, ex quo inferitur, non esse uerum, quod dicebant aliqui Moder. hic, quod hoc ideo dixit Iuris con. quia aliquando tractare intendit de officio etiam ordinarij in delegando co sistente, & maximè quia non debet at tendi, nec esse in consideratione, nisi id quod est ipsius praecipuum & principa le, vulga. l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. & ut latius dixi ego in 2. lectu. hic, in i. q. & ipsi met mutant postea opi. & tran scunt, sentientes pro rei ueritate, quod ni hil aliud dicere uoluerit auctor, nisi de

offi. delega.

Sed pro introductione materie, & quæ dubitare de singulis non est inutile, ut aiunt. *l. nemo, ubi glo. C. de sum. tri. & .fica. dixi plenè in .l. transigere in 2. lectu in casus figuratiōe. C. de transac. aliqua resoluenda sunt difficultatem facientia, quod imò hic de delegato nō tractetur & dato quod tractetur, adhuc malè factum fuisse. Considerando potissimum ipsius rub. uerba, dum dicit mandata, quia certum est id, ad uniuersitatem causarum referri solere (quis dicitur is, declarat *l. in .l. iudice, col. 2. C. de iudi. not. in .l. i. ff. quis & à quo* *l. i. §. qui mandata infra eo. l. solet. ff. de iu. o. iudi. & utrobique not. tradit *l. i. l. i. inf. eo. verū delegatus ad uniuersitatem causarum ordinarius est .l. fi. C. de iudi. c. causam matrimonij, de offi. de. c. prudentiā, & ibi Abb. remisit, e. colum. 5. eo. t. aliās à uerbo delegare non differret, haud dicendum, quia unam speciem tantum, committi solere, significat & innuit, & realem differentiā constituit inter hæc. resum glo. in .l. si uni, in ff. de re iudi. Cui difficultati respondet Sapia, & Oria. Re peten. quod licet pluribus respectibus ordinarius dici possit, respectu tamen iurisdictionis erit delegatus, & benè, potestque declarari ultra eos sic, quia si plures sint delegati ad uniuersitatem causarum, separatim procedunt, ut ordinarii, non si sint ad certam causam tantum *l. si uni, aliās Pomponius, & in .l. de causam matrimonij latius. Ad idem de legata iurisdictione ad certam causam, nō potest prorogari, aliās autem sic, ut ordinaria .l. i. ubi glo. 2. infra eo. quam extol lit Abb. in .c. P. & G. in ult. not. de offi. de. sed an sit uera dubito, & addo melius facere, quod delegatus ad uniuersitatem causarum, non recusatur suspectus, sicuti nec ordinarius, ad certam causam uerò datus, sic. *l. i. fi. & ibi omnes .l. apertissimi. C. de iudi. & in materia, quia ille sub delegat, iste non, *l. in .l. i. colum. 2. in fi. Et ibi quis dicatur delegatus ad uniuersitatem causarum, pulcherrime docet, Et quia ultimo loco, is realiter citat******

post litem contestatam, non delegatus ad certam causam, ut per glo. & Saly. in *l. consentaneum. C. quomo. & quando iud. not. in .l. plerique. ff. de in ius uo. & in .l. 2. infra de iu. o. iud. lo. de ana. consil. 73. uisus, colum. 2. licet igitur his respectibus ordinarius sit, alio tamen est (ut dixi mitis) delegatus: Et quod regulariter delegatus dicatur, firmat *l. in .l. more col. 4. ff. de iu. o. iud. Dicerem ego aliter, & formalius, ut dixi in 2. lectu. quod imò uerbum mandata, ad delegatum simpliciter, & ad certam causam referri potest. *l. i. 2. & si infra eo. ergo non erit ordinarius, nec de delegato ad uniuersitatem causarum intelligitur, licet hic mandata dicatur, & ad destructionem antecedentis, necessariò sequetur destructio consequentis. cum ex officij, de præscrip. Bal. in .l. contenticulum, colum. 4. C. de ep. & cle. Vel & aliter, quod licet æquiparetur in hoc ordinario, non tamen est ordinarius, quoniam simile non est idem. *l. quod nerua. ff. de po. l. si idem. C. de codi. l. i. ff. de præca. l. i. ff. de lega. i. similitudo enim tripliciter capitur, pro identitate, pro paritate, & pro conuenientia accidentium, & istud propriè ut hic. *l. i. l. iud. ff. ad legem Aquil. l. his solis. C. de re. uo. do. c. inter corporalia, in prin. de tras. la. præla. late Stepha. Fed. in tracta. de interpret. iu. parte ult. col. 158. & seq. sed non (ut dixi) quod sit ordinarius, & ita arguit Bar. in .l. placet, in repe. colum. i. C. de sacro sanc. eccl. quod cum excommunicatione & exilium sint similia, necessariò non dicentur idem, sed diuersa, ex quo nihil est id, cui id ipsum est simile. Iactionis uerbo, ubi glo. ff. de ac. & ob. & Bal. consil. 9. factum tale, colum. ult. uolum. i. quod quædam habent similitudinem entis, & tamen non sunt ens, ut chimera, hypochrita, & falsus prælatas, uel falsum testamentum. *l. 2. ff. que madmo. testa. ape. l. paulus. ff. de uerb. si. Secundo ob. quia non est bona consequentia dicere, in mandata est iurisdictione, ergo is cui mandatur est delegatus, ex quo ordinario mandatur etiam à lege. *l. 2. infra eo. & tamen non est delegatus, &*******

ad idem est argu. in l. 2. C. de offi. eius q. ui. al. ge. Sed pro sol. dici potest, quod mandatur à lege, ut is, cui mandatur, sit ordinarius, ex quo lex nihil sibi retinet ut infra in l. i. cum prætor. ff. de iud. ergo aliter delegatus. l. i. §. qui mandat. l. fi. infra eo. l. i. bi, sibi iurisdictionem reseruauit. ff. de dam. inf. c. fanè 2. de offic. de. melius in c. quærenti, eo. ti. immò q. si superior, ne dum lex, ordinario aliqd mandet, ipse, vt ordinarius, cognoscit, non ut delegatus, secundum Ange. in l. i. ius ciuile, in prin. & in 2. colum. ff. de ius. & iu. & excitari potius dicitur iurisdic. tio, quàm delegatio fieri. c. licet, de of. fi. ordi. l. i. C. de preci. Impe. offe. quam sic inducit Deci. in l. i. num. 83. infra eo. nisi in rescripto sint uerba, Authoritate nostra cognoscas, quia tunc secus esset. c. cum aliquibus de rescrip. in. 6. pulchrè Ro. consil. 285. omnia ad decisionem colum. i.

Tertio ob. uerbum iurisdic. tio, quod in ordinaria uerificari debet, uulga. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager uecti. uel emphy. pe. l. quæritur, de sta. ho. But. in. c. sua nobis, de offi. Vica. Ias. in rub. infra de iu. o. iudi. signanter per regu. d. §. qui in perpetuum. Ad quod etiam potest responderi, verum esse, si simpliciter proferatur, non si cum aliquo adiuncto ut hic, vbi mandata dicitur. l. hoc legatū ff. de lega. 3. l. i. ff. de dona. l. i. §. bellissimè ff. ut lega. no. ca. & cum rub. sit interpres nigri, & significatiua eorum, quæ in nigro tractaturus est author. l. i. & ibi not. ff. si cer. pe. tradit concuius meus Io. Bap. S. Bla. in rub. decret. col. 4. q. 7. post Bal. rub. C. ne li. ter. puo. & in l. i. per illum tex. ff. de hæ. inf. & facit tritū illud Persij.

Non secus, ac si oculo rubricam dirigeret uno. Inq; nigro de delegato tractetur, non potest dici, q. d. uerbum ad ordinariam referatur.

Quarto ob. quia si de delegato tractare uoluisset, dixisset utique, ad uulga. l. unica. §. si autem uer. si uerò. C. de ca. tol. l. fi. si autem. C. communia ut iudi. l. si seruum. §. non dixit prætor. ff. de acqui. hæ. Ro. in l. i. in. §. apud labeonem

col. i. ff. de aqua plu. ar. Ias. in l. 3. in prin. C. de libe. præte. Bal. consil. 472. in causa, colum. 2. uolum. 2. Abb. in c. i. colum. 8. de lit. con. ego in collectane. latè in. d. f. si autem. Et unum est, quod aduocati quotidie habent in ore, vt testatur Bald. in c. inter corporalia, colu. 2. de transla. præla. Tamen & ad istud quocq; in prom. ptu responsio est, quod dixerit, si non explicitè, implicitè tamen, & uirtualiter ac (vt iam declarauimus) per circumlocutionem uerborum, nec refert. l. fi. §. si ff. man. l. 3. C. de insti. Et facit quia uerba intentioni deseruiunt, non è contra. c. in telligentia, de uerbo. si. c. secundo requir. de ap. l. scire leges. ff. de legi. Quodq; dicit ad idem Iuricon. & plus, in l. cum delanionis, in. §. salinam, in fi. de fun. in struc. quod scrutanda est, non propria uerborum significatio; sed potius quid legislator intenderit, & in epistola ad Gal. Irido, registratus in cano. Marchion. i. q. i. pro simili, quod non in uerbis scripturarum, sed in sensu, non in superficiali, sed in medulla, non in sermonum folijs, sed in radice rationis, euangelium consistit, & concordat quod habetur in l. non figura. ff. de ac. & ob. ibi, non figuræ literarum, sed oratione, quam expriment literæ, obligamur, & in l. i. quis quis. ff. de uerbo. si. ibi, Mihi Labeo uideatur figuram uerborum sequi, Proculus mentem, & ibi: Non dubito, Labeonis sententia, uera non est, aliquid adpropositum Ias. in l. non dubium col. i. C. de legi. Bald. in l. etiam in princip. C. de iu. do. & in l. 3. in fi. C. de lib. præte. Ancha. consil. 96. super dicto dubio colu. i. Alexand. consil. 48. circa hanc. in princip. uol. 4. adem Bald. consil. 108. Do. Ioanna col. 3. uol. 3. & consil. 121. à capite inchoantes col. 4. eo. lib.

Quinto & ultimo, ultra omnes, & est fundamentum, à me aliàs non dictū dato quod hic de officio delegati tractetur, ut tenent omnes, & uerū est, sumq; præfatus èt Paulo ante, idest de exercitio iurisdictionis, adhuc obstat plurimū quia prius tractari de iurisdictione ipsa debuisset, quæ est potestas & habitus, do duci.

ducibilis ad actum, & hoc idem quia præposterum est, q̄ prius sit actus secundus, siue operatiuus, quàm habitus & potentia. Probatur per remotionem, & obstantiam, ut uerbis, & exemplis Balutur, consil. 105. queritur, colum. i. uolum. 4. Per remotionem, quia remotus à tutela, remouetur ab exercitio ipsius. Et cui obstat ne sit tutor, obstat etiam, ne possit ut tutor administrare, & ut per eum latius in d. loco, & nihilominus tractatū est infra de iurisdictione, et sic præpostere, de habitu, hic uerò de actu & exercitio. Ad quod breuiter respondendum est, non posse de actu tractari quin etiam tractetur de habitu, ut supra dictum fuit, unde uiso de iudicibus ordinariis, ante hunc titulum, de quibus iurisdictione ipsorum, & hic de delegatis, congruum fuit uidere de iurisdictione iudicis. infra de suo loco susus, si oportuerit, de clarabimus, quod interim uideri potest in l. i. eo. ti. dum dicit, iudicis officium latissimum est, & tamen rub. est de iurisdictione. Vel dicamus, ut solemus, hæc omnia ad bene esse relicta fuisse legumlatoribus, quod quibus concludens & determinata ratio ad semper assignari potest uulga. l. non omnium. ff. de legi. l. i. si pueritiam, ubi glo. rarus. ff. de postu. multa Veronen. consil. 15. ciuili, circa casum, colum. ult. & ita respondet Bart. in l. ex facto, num. 19. ff. de uulga. & pup. sub. et in l. i. in fi. ubi etiam Ro. in fi. ff. de publica. & uectiga. & in l. hæreditatum, in prin. num. i. in fi. ff. ad legem sal. unde poeta canit.

” Sic placuit magno, qui nos distinxit Ottoni, & ad idem non mirum est, si lex quantumcunq; dura seruanda est, cum ipsius rationem ignoramus. l. prospexit ff. qui & à quib. Et si secundum legem iudicandum est, non disputandum. c. in istis 4. dist. 12. C. de cri. sacri. Bar. in l. omnes populi, colum. 10. ff. de iusti. & ciu. Et si procedendum non est ultra, ubi figit pedem. l. si non fuerit. ff. pro so. Bald. consil. 270. dictum colum. i. uolum. 4. Et dicit ad propositum sic etiam Augu. de prædesti. nos scire nō posse, quare Deus

uni immittit gratiam bonæ uoluntatis, alteri uero non, sed quod id facit, quia sibi sic placet. Et licet dubitantibus non satisfiat, imponitur silentium tamen querentibus, ut ibidem dicitur.

Sed eo, unde discissus huius redeuntes, & de officio loquentes queritur, unde dictum sit t̄ sine disputatione, responde aliis sepositis, ut declarauimus etiam in l. lectu. quod ab efficiendo dicitur, quasi efficiunt, sed propter decorem sermonis, una immutata littera, officium nunc eupari. Vel ut ea agantur, quæ nulli officiant. Ambro. teste. lib. i. officio. c. 2. profint omnibus, latē Steph. Dole. par. i. commentario. linguæ lati. colum. 47. officium, & ualla ante eum, lib. 4. elegi. c. 212. officium.

Et quoniam ab officio officialis deriuatur, queritur adhuc an delegatus Papæ, dicatur officialis t̄ eiusdem, utilitas enim disputationis est, quia iudices ordinarii, contra officiales Papæ, procedere non possunt, ut in extrauagan. l. o. 22. cū Matthæus. & Eugenii 4. diuina. Et breuiter Deci. post Lap. consil. per eum allega. tenuit, quod non, motus quia esto, commissionem habeat à Papa, non tamen agitur de re spectante ad ipsum commissioq; facta potius uidetur priuatorū, intuitu, & sunt uerba Lapij, in d. loco, & ita transeundum est. Tamen ob, quia officialis dicitur, qui sub alio ministeriali ter iurisdictionem exercet l. argentarius, in princip. ff. de eden. c. ex frequentibus, de instit. c. insinuante, de offic. de. c. i. de fo. compe. in 6. c. Romana, de ap. eo. lib. cle. & si principalis, de rescrip. Butr. consil. 75. uisus, colum. 2. Delegatus Papæ ministerialiter iurisdictionem sub ipso exercet, ergo. & quia si ab officio officialis deriuatur, ut supra & delegatus officium habet ut hic & in rub. de offi. de. x. quæ cōuenit, ut officialis dicatur, & Papæ quidem, cum ipsius sit delegatus.

Quod adhuc alia ratione comprobo, ex quocuius seu uices gerens alicuius officialis est, ut in iuribus supra allegatis & per Alexand. hic, colum. 4. sed delegatus Papæ ipsius uices gerit c. sanē, de offi.

fi. de l. & si prator infra eod. ergo officia-
lis dicitur, & prima facie argumenta sunt
satis colorata. Sed si Lapi motum con-
sideraueris, & Decii, nec non But. in co-
sil. de quo supra omnia ruerent facile quo-
niam primum de iurisdictione ordina-
ria intelligitur, non de delegata. Verūq;
erit secundum quod officialis ea ratio-
ne dicatur, sed non officialis Papæ. Ver-
riusq; ultimum, quod uices gerat dele-
gantis, sed non quod proprio Vicarius,
seu uices gerens sit, ut per Alex. in loco
palleg. ergo nec officialis, & si officialis
ab officio, non tamen officialis erit Pa-
pæ. Et ideo iudices ordinarii poterunt
contra eum procedere & delinquentem
punire, & uidetur mihi, quod hanc q. do-
cidat Barro. in l. i. C. de offi. test. prouin-
& Albe. in l. si quis forte in s. si quis ff. de
pæn. testatus amplius ita Bononiæ deci-
terminatum fuisse, & latius Boer. in deci-
sio suis 6. & præsuppono numer. 5. & 6.
par. i. Et quia extrauagantium mentio-
nem fecimus, obiter dictum sit, allegan-
ti eas fore omnimodo credendum, quo-
niam sunt insertæ & registratæ in libro
decretalium, aliàs secus, ut per Bal. in au-
then. habita in fi. C. ne si. pro pa. & dicit
Gemin. consil. 78. formantur, colum. 2.
qui si hoc casu ignorentur, non erit igno-
rantia iuris, idq; etiam in s. sanè, Papæ,
in prohe. decreta q; sic, propter eorū
incertitudinem, frequenter in iudicijs va-
cillant. non nihil las. in l. cum prolatis,
colum. penul. in princip. ff. de re iudi. Di-
cit etiam idem Bald. q. probabiliter du-
bitatur, nisi sit Bulla uel aliqua compi-
latione approbata, in c. pastoralis, in pri.
de fi. instu.

Ad idem, & post hæc queritur, si sta-
tutum mentionem faciat de officialibus
communis Florentiæ, an Potestas Pisto-
13 rii qui pro communi ciuitatis, ibi ma-
gistratum gerit, comprehendatur. Idem
Deci. Nelli auctoritate fratris in tra-
cta. ban. in 2. par. 2. tempo. q. 66. conclu-
dit, quod non, & ita consultum, atq; iu-
dicatum aliàs fuisse testatur. Potissimū
per tex. in l. uoluit in s. i. ff. de interro. &
ubi magistratus po. Ro. & præfides pro-

nunciaturum, considerantur ut species se-
paratæ, & differentes, licet ergo potes-
tas pistori pro communi Florentiæ ibi
ponatur, non tamen officialis ipsius esse
dicitur idemq; in l. 3. in fi. ff. quod met-
cui. & in l. hos accusare, in principi.
ff. de acen. nec aliter dici potest. Illustris-
simum Dominum nostrum, Patru-
magistratus mittit, qui tamen ipsius of-
ficiales non diennunt, & mos inoleuit,
ut in aliquibus locis scribatur & sic, Tir-
tius pro illustriss. Ducali Dominio capi-
taneus & prouisor, uel simile quiddam.
Tamē ob. quia idem est sic dicere, quod
dicere nomine communis Florentiæ, seu
nomine Illustriss. Domini, ergo officia-
lis communis Florentiæ, quia (ut decla-
rabam proximè) sub alio ministerio licet
iurisdictionem exerceat. Cogita, & quia
tex. elatus est in d. i. uoluit, ab opi. Nelli
& Decii, non recede,

Ultimo, præstant hæc etiam argumē-
tum ad aliam, q. si sit statutum, quod officia-
lis eōis, non teneatur soluere Gabel-
14 tæ uel delegati non comprehendantur q. a li-
cer sit & dicantur officiales non tamen
sunt officiales eōis, ut Anciani, quod e-
tiam intelligi debet, officio durante. Ti-
tio. Salsuras. ff. de lega. 2. & ad propositū
not. glo. in l. honorem sustinenti. ff. de
mu. & ho. firmat Bar. in l. athleta, in s. i.
in prin. & per illum tex. ff. de execu. &
indubitatum uidetur.

Verum ad rubri. propositum cuius
queritur, & modo de delegato, quid sit
15 & ex mente Alexand. respondetur hic,
colum. 4. post Hostien. in summa, de of-
fi. de. Specu. ueni. in princip. de iudi. de.
& Bald. in rub. præallega. & in l. & quia
infra de iu. o. iudi. quod est ille, cui à prin-
cipe, uel delegato ipsius, uel ordinario,
uel alio qui demandare possit, causa cō-
mittitur, uices gerens delegantis, & ni-
hil proprium habens l. i. s. qui mandati.
infra eo. c. sanè, de offic. dele. & fufius ut
per eum, respondentē multis, quæ huius
diffinitioni obstat. uidebatur alii alias
ponunt, in d. rub. maximè Abb. quæ re-
tere non erit, sunt enim omnes pericu-
lose, & nulla tam bene expressa quæ nō
possit

posse subverti facile .l. ois diffinitio .ff. de reg. in. l. i. ff. de reg. Cat. & hoc ideo quia debet constare ex genere & differentiis differentiarum autem, secundum dialecticos, magna penuria, igitur ad alia pergam, præsertim quia diximus etiam nos, in d. rub. & hic in aliis locis. Hoc unum tamen nonissimè haud prætermittentes, diffinitionem hanc, adeo ueram esse, ut delegatus dicatur index extraordinarius, officiumque eius huiusmodi, quoniam contra, de proba .l. cum filius familias uaticum .ff. si cer. pe. multa las. in. l. ait prætor, per illum tex. ff. de re iudi. colum. 2. item pedaneus .l. placet. C. de peda. iudi. Saly. in. l. fancinus colum. i. C. de iudi. quo nomine tamen ordinarii etiam appellatur, qui de minimis cognoscunt causis, licet hodie per pacem Constan. habeant merum imperium, ut per Odo. in rub. præallega. de pedan. iudi. Iurisdictionem non habens radicalē, sed usum, fictam, non ueram; delegatam, non ordinariam .d. s. qui mandatam c. querenti, de offi. de. Bald. in rub. eo. ti. colum. 2. Cy. in. l. in ulti. C. qui pro sua iu. Plus, quod Hosti. in summa, de offi. de. in. s. quæ iurisdicatio, ipsam acciden-
talem appellat. Nec territorium, quia solus habet ille, cui mixtum imperium concessum est, unde inferunt scriben. ab eo missionem in po. fieri non posse, ex quo in ea exercetur iurisdicatio, cohærens territorio. l. à dno Pio, in prin. de re iud. l. pupillus. s. territorium .ff. de uerbo. si. sensit Bald. in. l. i. in. s. 2. colum. 2. ff. de offi. præsec. urb. & dicemus in. l. i. infra de iu. o. iud. Et inde est ultimo, quod sententiam nullam uiolenter quoque exequi potest, usque adeo, ut uerbum manu militari, positum in. l. qui restituere. ff. de rei uen. intelligatur in ordinario, non in delegato, ut ibi per Ange. colum. i.

Et quoniam in rub. adhuc dicitur, mandata iurisdicatio, non impertinenter queritur, an mandare iurisdictionē
16 & iudicem dare, idem sit an uerò differant. Breuiter, communis opi. est quod sit idem, quodq; non differant.

Et mihi breuiter præcipuum fundamentum, id semper uisum est, quia delegatus non mandat, nec dat iudicem .l. si. infra eo. l. à indice. C. de iudi. ubi casus clarus utroque, ergo idem. Et quia si cognoscitur diuersitas rerum ex diffinitione potissimum & ex trullis. l. si idem. C. de codi. l. i. C. de iu. emphy. las. in. l. 2. in prin. ff. de iure iura. Pau. de Cast. consi. 115. super primo, in prin. uolum. i. Cardin. clem. causam, in. s. uerum, colum. 2. de elect. nec diffinitio, aut tituli diuersi sint, in materia iam non potest dici, nisi quod idem sit mandare iurisdictionem, quod iudicem dare. Et maximè quia utroque casu eadem est ratio, uel mandetur iurisdicatio, uel iudex detur, ut is scilicet delegare non possit, quoniam iudiciario munere fungitur .l. i. s. qui mandatam infra eo. l. à indice. C. de iudi. c. sanè, de offi. de. & pro ea facit in simili quod dicitur in. l. sic eueniet .ff. ad legem iu. de adul. & in. l. qui poenæ .ff. de manu. & in. l. homo liber, in fi. ff. de acqui. re. do. tradit in terminis Bald. in. l. data opera, colum. 5. C. qui accu. non po. per bonum text. quoque in. l. illud. C. de sacrosanc. eccle. Non ex alio etiam diuersa, aut similia, vel contraria, sed eadem quia in substantia conueniunt, iuxta not. per Bald. in. l. si unus, in. s. pactus, l. e. 2. col. i. ff. de pac. & in. l. i. col. i. in. fi. C. quæ sit lon. con. pulchrè in. l. neq; in prin. ff. de legi. Et hoc est, quod dicitur in. c. nihil, de uerb. si. quod nihil obest narrandi diuersitas, ubi eadem dicuntur. c. intelligentia, de uerb. si. scire leges .ff. de legi. idem Bald. in. d. l. neq; & consi. 154. proponitur, col. i. uol. 5. quod maximè ad propositum facit, quia licet mandare iurisdictionē. & iudicē dare, dicamus; idē tamē est in substantia. Et uidetur casus ultra dicta aliàs, in. l. si longius in prin. ff. de iud. ubi exponitur, iudex datus idest delegatus .l. i. l. si. infra eo. ergo idem, & ita tenendum est, ne opinionum inuectores uideamur, ut inquit. Fab. in prohz. iust. num. 2. q. etiam

facit Iurifcon. in l. i. ff. de offi. quaestio, ibi, & sanè crebrior apud ueteres opi, est, & in l. scire oportet, in S. aliud, ff. de excu. tut. Et occurrendum insuper quibusdam, qui contrarium tenuerunt, quòd immò plus sit iurisdictionem mandare, quàm delegare, motu per text. in l. i. in S. fi. ff. quis & à quo. ubi ab eo cui mandata est iurisdictione, ad eum q. mandauit, non appellatur, & tamen secus est in iudice dato, quia appellatur ab eo ad eum qui dedit. Idem dicit etiam glo. in l. precipimus, in uerbo iudicandas. C. de ap. Hosti. in tit. de offi. de. in 2. q. colum. 4 & Ro. singu. 458. tu habes titulum. Et malè, quia (ut inquit Deci.) text. ille habet uarios intellectus, & super eo fundamentum fieri non potest, iuxta theoricam Barto. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. Et ratio est, quia communiter ignoratur quòd multipliciter exponitur, ut sentit Boetius, refert Bal. in l. i. in fi. C. de bo. poss. secundum tabu. Et dicit Barto. in l. quòd nerna ff. depo. & But. in c. fi. in pe. colum. de conse. quòd hoc idem ignorare, non est lata culpa. Et idem Bald. in l. precibus, colum. 7. C. de impube. quòd ignorantes, hoc casu sicut longè distantes speculantur. Quæ solu. tamen non est tuta, quia id tenendum est, q. est aptius, aptitudinem autem duo generant, natura & ratio, natura sensum dat nobis, ratio uerò modum, ut per Bald. consi. 218. petita uenia, colum. 2. uolum. 3. & maxime quando id, quòd tenetur, est communis l. i. ff. de offi. quaestio. allega. etiam supra c. capellanus & ibi Abb. de ser. Ideo potest responderi, quòd loquatur in legato ad uniuersitatem causarum, quando scilicet ei mandata sunt unius territorii, ut remissiuè dixi supra, quo casu si unam subdelegauerit, quod facere potest, non ad subdelegantem, sed ad primum, iurisdictionem mandantem, appellabitur, ergò regulariter ad eum q. mandauit, appellaretur, sicut à iudice dato ad dātem, & est cōmunis intellectus.

Vel dicamus, quod loquatur in legato Principis, ut si subdelegauerit ab eo ad principem appelleretur, & non ad delegatum subdelegantem, sentit Barto. in l. i. C. qui pro suo iu. Vel in Vicario, à quo appellatur, non ad eum, cuius Vicarius est, sed ad eum, ad quem appellaretur, si ipse ordinarius iudicasset, ut per eundem Barto. in l. precipimus, in fi. princ. C. de ap. ergo omni casu regulariter secus, vulga. l. quod uerò contra. l. ius singulare. ff. de legi. Et si diceretur, quòd isti intellectus sunt diuinitui, ut in d. l. i. not. respondebo, ut respondet Barto. in l. ita stipulatus, colum. 14. ff. de uerbo. ob. tolerabile esse, propter difficultatem contrarii, refert & sequitur Buti. præcep. in rub. de uerbo. ob. num. 36. argumento etiam sumpto ex l. i. cum similibus, C. de inoffi. doti. iura concordati debere utrumq. sit, absurditatis uitandæ gratia absurdumq. admitti, ut uideatur absurdius l. ita uulneratus ff. ad legem Aquil. Vel à partibus sufficiens enumeratis, proba, quòd immò non diuinet, quia si appellari non potest ad eum, qui mandauit, sequitur necessariò, quòd appellatur ad alium, is autem esse non potest, nisi Præfex qui omnes delegauit causas, vel Princeps, vel alius, cuius sit Vicarius quis, à quo appelleretur, ergò si mandetur iurisdictione regulariter, ab eo, cui mandatur appellabitur gradatim ad mandantem, sicuti à iudice dato ad dātem. Secundo mouetur, quia is, cui mandata est iurisdictione, delegat. l. cum prætor. ff. de iudi. ff. de iudi. & tamen secus est in iudice dato. l. à iudice, p. alleg. C. de iudi. Et rursum malè, quia ibi quoq. speciale est in legato Proconsulis, ut text. met. dicit, & Deci. hic latius, & profecto somnium est, aliter tenere. Tamen ob. uerbū, ceteriq. Romæ magistratus. l. ceterorum. ff. de uerbo. si. nisi replicetur, de similibus intelligi hoc casu gratia uitandæ absurditatis. c. Christus. i. q. i. l. eandem, in princ. ff. de duo. re. l. non imposibile

sibile. ff. de pac. l. 3. §. in hac. ff. com-
moda. l. arriani, in princ. C. de hære. ergo
ut supra regulariter non delegabit seu
iudicem non dabit. Vltimo, quia is, cui
mandata est iurisdictio, iudicare non cō-
pellitur. l. i. C. qui pro sua in. iudex. autē
datus, sic. l. munerum. §. iudicandi neces-
sitas. ff. de mu. & hono. not. in. c. ut debi-
tus, de ap. ergo differunt. Sed potest di-
ci, iure non probari, quoniam leges alle-
ga. hoc nō dicunt, nec in iudice dato lo-
quuntur, uel eo, cui mandata sit iurisdi-
ctio. immo quod datus sit Principi tan-
tum compellitur. c. pastoralis, in princ.
de offi. de. ergo non ab alio, sicuti nec si
mandata sit iurisdictio. cogita tamen, &
dic reliqua susus, ut per Soci. in. d. l. i.
ubi de ipsius intellectu multa. ff. quis, &
à quo. Vel distinctionis fœdere opi. con-
ciliabis, ut quo ad delegationis effectum
non differant, idemq; sint. d. l. i. infra eo.
d. l. i. iudice. C. de iudi. diuersa uerò, quo
ad aliud. d. l. i. quis & à quo. primumq;
sit nobis satis cum de delegatione aga-
tur in præsentī tractatu, argumentum
in. c. literis, de rescrip. Bald. in simili in. l.
curatoris, col. 2. C. de nego. gest.

In glo. rub. habetis duas continuatio-
nes, prima est communiter approbata
17 t cum supra dictum fuerit de iudice or-
dinario, quod hic competentī ordine di-
catur de delegato. Et facit, quia dignio-
ra præmitti debent, vulga. l. i. i. & 2. ff.
de albo scri. Archid. in. c. si. colum. 2.
17. disordinarius est dignior, quia iu-
re proprio iurisditionem habet, dele-
gatus uerò alieno. l. i. §. qui mandatā in-
fra eo. l. more de iu. o. iudi. l. si filius. §.
i. ff. de fideicommiss. lib. ergo, & hoc id-
em in delegato ordinarij planē est ex-
peditum. Quæ ratio tamen non ar-
guit, ipsum ex hoc digniorem esse, sed
ius habere firmius, & solidiorem iuris-
ditionem, quàm delegatus, ut per An-
ge. in. l. princeps, in princ. ff. de legi.
quia si legatum relictum sit Principi, &
is moriatur, uiuo restatore, non sit pro-
pterea caducū, si Augustæ autem sic, &
ut per eum ibidem laicus, sentit Cassa-
ne. consi. 44. adiudicatio, colum. 2. nu.

5. post Ias. in. l. 4. in. §. caro, in 15. ff. de
uerbo. ob. Vnde melius est dicere,
quod sit dignior, quia ab eo pendet
delegatus, & delegatus ordinariū
præsupponit delegantem, ut hic per
Deci. & in. l. iudicium soluitur. ff. de
iudi. & quia secundum Alexand. non
potest esse causatum dignius sua causa,
addo ego, benè facere, nam quod ex
alio pendet, illius qualitatem assumit.
l. si donatæ. §. si sponsus. ff. de dona. int.
m. & uxo. nec ab re, quia maius di-
gnum, trahit ad se minus, regulariter. c.
quod in dubiis, de consecra. ec. uel alta.
Bald. consi. 205. in causa, colum. 2. mol.
3. ergo omnino dignior delegato. Ex
quia delegatus, pedaneus appellatur
(ut declarabam heri) idest infimus. l. pla-
cet. C. de peda. iudi.

18 Sed difficultas est in delegato Principis
† & prima facie uidetur omnino,
quod ordinario sit dignior, quia Prin-
cipem representat. c. sanè, de offi. de. sed
Princeps omni alio est dignior. §. si. in
authen. de consu. ergo & eius delega-
tus. c. præcipimus 93. d. Secundo quia
si non esset dignior, iam non differret à
delegato ordinarij, ut dicebam aliàs,
quod esset absurdum, uulga. glo. in. l.
nec honore. C. de ep. & cle. Vnde hinc
uidemus, quod sic priuata causa etiam
à publica, hac ratione, distinguitur in
l. si. in princ. C. de sacrosanct. eccl. & ab
humana, diuina l. sancimus. C. eo.
Vltimo, quia sicuti legatus Proconsu-
lis, Proconsulem representat, ita repre-
sentat delegatus Principem, sed lega-
tus Proconsulis est quocunq; ordinario
maior. l. solent. ff. de offi. procon. ergo &
delegatus. Et non ab re, ut Deci. hic
refert, si in lib. decretalium prius de of-
fi. dele. quàm de offi. ordi. dicitur, quo-
niam de delegato Principis tractare le-
gislator intendebat, & ante eum Pau. de
Cast. Alex. & Ias. Tamen uadit con-
trarium sentio, non rationibus Docto-
rum ita tenentium, quia facile debilitari pos-
sunt, ut hic per eundē Dec. sed quia tem-
pore prius fuit ordinarius, quàm delega-
tus, quod patet ad sensum. l. 2. §. post

originem. ff. de ori. iu. ergo dignior. §. cō
modius, in fi. de re. di. & quia iurisdic-
tionem habent ille à lege hic ab homine. l.
cum prator. §. i. ff. de iudi. l. i. §. qui man-
datam infra eo. Et si diceretur, quòd et-
iam Princeps est lex animata in terris. §.
fi. in authen. de consuli. responde, ut in fi.
& ueram quidem iurisdictionem habet
ut dixi supra: delegatus autem fictam, &
adumbratam. Quam adhuc exercet in
in loco maiorum l. pe. ff. de iusti. & iu.
Bar. in. l. i. in fi. C. de sen. ex pe. re. quòd
non est in delegato. Et quia non facile
ordinarius reuocatur. l. si longius in prī.
ff. de iudi. dato quòd in ordinario loqua-
tur, solo uerò nutu delegatus. l. iudiciū
solutur. ff. de iudi. tradit glo. in l. solent
ff. de offi. procon. & in il. à iudice. C. de
iudi. & in. §. sed hoc quidem, in authen.
ut defunc. su. & ita tenet etiam Sicu. &
bene in rub. de offi. del.

Nec ob. contraria, quia procedunt, &
uera sunt, respectu causæ, sibi commis-
sæ. c. pastoralis. §. præterea de offic. ordi.
adde tu simile in l. 4. ff. de offi. præsi. & in
l. & ideo. ff. de offi. procon.

Nec ob. quòd hoc idē indubitatum
sit, quum dicatur in præallega. §. præto-
rea, sed non quòd non sit absolutè etiā
uerum, propter representationem, ipsū
scilicet maiorem esse ordinario, ut idem
Deci. ait hic, & in d. rub. de offi. de. con-
tra Barba. quia si non est representa-
tio, nisi respectu causæ sibi commissæ,
iterato dixerim, non potest probabiliter
doceri, quòd sit dignior absolutè.
Et ita d. §. præterea inducit, & prædicta
sic intelligit signanter Ancha. consi. 132.
in primo dubio, colum. 2. subiiciens, q
in causa commissæ sibi à Papa, & sic à
Principe, est maior etiam legato de late-
re, & benè. c. studium, de offi. de. ergo nō
simpliciter, & absolutè. l. i. ff. de dona. l.
hoc legatū. ff. de lega. 3. l. in agris ff. de ac-
qui. re. do. cum similibus, & ita Alex. hic
colum. 2. & ad idem uidetur etiam casus
clarus in c. sanè, allega. sæpe. de offi. del.
ibi, unde in causa illa, superior est, &
maior illis, quorum causam &c. ergo nō
in aliis, & absolutè, & pro rei ueritate

aliter dici non potest. Officit tamen
huic inductioni, & sic pro opi. Decii, q
uerba utrobique; narratiua esse uidentur,
non inducentia intrinsecus dispositionem. l.
unica, & ibi plenè not. C. quando non
pe. par. sed cauē, ne sic dicas, ex quo suti-
data est in eis legislatoris intentio, quo
casu disponunt, quòd apparet, qd sunt
utrobique; prolata per modum causæ, ele-
men. literis de proba. pulchrè Bal. consi.
150. casus colum. 2. uolum. 2. Ancha. con-
sili. 399. in rentio col. i. Alex. consi. 79. circa
primum col. 5. uol. i.

Et dato quòd delegatus à Principe,
sit maior absolutè, seu dignior ordina-
rio, ordinarius tamen habet iurisdic-
tionem firmiorem, plus dicit Alexand. hic,
quòd habet etiam plusq̃ delegatus in
causa sibi commissæ, hoc idemq; probat
ex multis, quæ referre non curo, præsen-
tim, quia dixi alias ad futuritatem. Non
prætermittentes tamen, eò solo adhuc
efficaciter demonstrari posse, quia tunc di-
xi, & repeti, fusius tamen, & aliter indu-
cendo, quia natura nouus semper depro-
perat edere formas, ad uulg. l. 2. §. sed qd
C. de uet. iu. enucleant. iurisdictioni
ordinarii, fundata est in dispositio-
ne iuris communis, ex quo eam habet à
lege, delegati autem, in iure particulari,
cum eam habeat ab homine. c. de cete-
ro, de transac. plenè las. in l. à diuo Pio
ff. de re iud. ius cōmune firmitus est q̃ par-
ticulare, istudq; debilius illo. l. eius mili-
tis. §. si militia missus ff. de mi. testa. ergo
& iurisdic-
tio firmior, quia effectus suæ
causæ communiter est commensuran-
dus, & quia ex effectibus causas cognos-
cimus. l. licet. §. ea obligatio ff. de procu.
l. ita autem in princip. ff. de admi. tu. l. cu
ius effectus ff. de regu. iu. Pau. de Cast. cō-
sili. 83. præsens col. 2. uolum. 2. Et licet dica-
tur, quòd ipse princeps quoq; est lex ani-
mata in terris §. fi. in authen. de consuli.
ex facto, in princ. ff. de uulg. l. adigere. §.
quāuis. ff. de iur. pa. non est tamen eo
modo, neq; ita se habet, ut ius commu-
ne in collatione iurisdictionis, usq; ad-
eo ut ordinaria sit omnino firmior, radi-
cata etiam territorio, eni cohereret, ut dis-
cebam

cebam proximè, in delegata haud confiderabile. l. i. & ibi Barto. ubi dicemus infra de iur. o. iudi. tradit Ange. in l. cum sci mus. C. ubi & apud quem Cal. consil. 3. habens potestatem, colum. 2. qui si sint le. & si quid ex Alexand. dictis referendū est, id non occludam calamo, quod ordinari etiam iurisdicatio non finitur, licet sententiā ferat, non seruatis seruandis, de quibus in l. prolatam. C. de sen. & sic nullam, praterquam tamen in curia parlamenti, ubi forma. d. l. non seruatur. Gui. papa deci. 58. de stylo in prin. uel nullam aliter, ut per Fed. de Sen. consil. xi. quæritur. colum. 2. ex quo iteratò cognoscere poterit. l. si præses. C. quomodo, et quando iud. delegatus autem nō l. si ut proponis. C. eod. l. iudex postea q. ff. de iudic. quæ maximè in delegato procedit, ut per Ias. in l. serui electione colum. prima in princip. ff. de lega. i. & ita in arbitro compromissario, pulchrè inquit etiam Oldra. consil. 184. pater sancte, colu. prima, et quod ordinarius iteratò cognoscere possit, ac de nullitate sententiæ, principaliter & incidenter sentit quoq; Bald. signanter per d. iura consil. 172. statuto cauetur, uolumi. primo. nisi (ut subiicit) per appellationem nullitas sit ad superiorem deuoluta, & bene l. absentem C. de ap. l. si expresim. ff. eo. ex quibus (cætera enim ad secundā continuationem pertinentia, parum, aut nihil habent, ut per Docto.) Finis sit huic rub. breuiter impositus.

MANTVA.

PAPINIANVS LIB. I.
quæstionum.

Li. **Q**uæcunq; &c. Certum atq; indubitatum est, magistratum fore animam legum, † quas (ut Pythagorici dicūt) pro temporum uarietate, aut mitigant, aut exacerbāt, quodq; (ad das tu) & pro conditione personarum,

& qualitate causæ, etiam facere non prætermittunt. l. respiciendum in prin. l. aut facta §. si. ff. de pœn. l. auxilium §. in delictis. ff. de mino. l. i. §. impubes. l. 3. §. ignoscitur ff. ad Syl. Imò quod conuertuntur magistratus, & lex, uocaturq; hinc mutus magistratus, inq; eo inest lex & magistratus in lege, quod & docet de legi. Ci. & clamat. Et testatum reliquit Iuricon. in l. spadonem in §. si ciuitatis. ff. de excu. tn. scribens, ipsum esse ciuitatis Principem. Nec ab re, ut dignior inferio bus æquè imperet minus dignis. Custos sit publicæ tranquillitatis, & ut inquit Pau. Apostolus, tanq; minister Dei præsit omnibus. Et profectò, nisi esset magistratus, & nisi leges ad iudicia reducerentur, foret ipsarum dispositio prorsus uana & ridiculosa. l. 2. §. post originem. ff. de ori. iu. Bal. in l. cum mulier col. n. ff. solu. mat. Cum igitur post peccatum Adæ, primi illius nostri parentis, coepit esse lex, & consequenter magistratus, legis executor, quitur quot sint ordines magistratum, seu gradus? & ex mente Bart. hic, in primo euidentiali, respondetur, post glo. in rub. authen. ut ab illustri. & qui super eam digni sunt in uerbo post magnificentissimos quod sunt quinque Super illustres, illustres, spectabiles, clarissimi, & infimi.

Super illustres, Papa, & Imp. Illustres, præfecti prætorio, Orientis et Illyrici, nec non urbis Romæ. Spectabiles, Proconsul, præfectus Aegypti, quem aliàs Augustalem uocabant. l. præcipimus C. de ap. l. i. C. de priua. car. Clarissimi, præfides prouinciarum. Infimi, defensores ciuitatum & municipiorum, qui de minimis iudicabant causis. Adde simile, & aliter, ueteres etiam magistratus distinguisset, quod aliqui essent legitimi, alii naturales, alii per genus, alii ex consuetudine, & ultimo loco tyrannicus, legitimi qui eligebantur à ciuibus. Naturales, ut mares præessent foeminis parentes liberis, & domini seruis, Per genus ut Lacædæmonum Reges. Ex consuetudine, ut præceptor es præessent pueris. Tyrannicus uero, cuius p. ui ciuibus imperatur.

Sed his misſis, ad primam diuiſionē redcentes communem quam facit etiā glo. in l. qui indignus. ff. de ſena. & in l. præcipimus in prin. C. de ap. & in ſ. in ſumma, inſti. de in iur. Spe. plene, in tit. de iu. o. iud. in prin. nu. 2. Moueo difficultatem, quod imò ſint tantum quatuor ordines, nec ſit dare gradum ſuper illuſtrium, ut per glo. tribuuntur inſi. Nam certum eſt, quod ille primus dicitur, quē nemo præcedit ad uulga. l. proximus. ff. de uer. ſi. l. qui duos. ff. de reb. dub. exemplificata in primis nnp̄tiis in i. gradu teſtamenti in i. decreto, & ſimilibus §. nos uero, in prohe. ſſorum authen. nunc autem §. talem C. de ſecun. nup. l. i. ff. de uulga. Odoſ. in l. 2. in ſ. i. nume. 5. ff. ſi ex no. cau. aga. Roma. conſil. 408. in propoſita quæſtione, in prin. modo dicitur in l. ſi. C. ut de. or. ſer. l. i. x. quod illuſtres primo loco habentur, ergo non erit dare gradū ſuper illuſtrium. Nec officiit (ut tacite obiectioni respondeamus) uerbum ſiſtū, habentur c. cum haberet, de eo qui dux. in ma. quam pol. per adul. & ibi no. quia reperitur in lege poſitum, iuxta id qđ uerum eſſe poteſt, non ſiſtē, ſed uerē, & realiter, ſicut in l. i. in ſi. ff. quod quiſq; iu. ibi, Sententia inter non ſuos lata, habetur pro nulla, quia ſenſus eſt, uerē etiam nullam eſſe tradit Bart. in l. ſi is qui pro emptore, colum. 14. ff. de uſuſa. Cui difficultati tamen (ut dicebam aliās) reſponderi, pōt qđ primus ſit, reſpectu aliorum, non quod non ſit alius, gradu & ordine maior, dabam exemplum, Titius inter Doctores, actu legentes, primus eſt. ſeu primum obinet locum, ſed eum, & omnes alios, longe ſuperat Scius §. inordinatum, iuncta glo. in authen. de hæ. & Fal. non nihil Bald. poſt Iaco. de Arc. & Cy. in d. §. talem, & ſic non ob. regu. d. l. proximus, & ſimilium, & erit ſenſus, primo loco haberi poſt Principem, qui eſt ſuper illuſtris, argum. in l. præſes 3. ff. de offi. præſi. & in l. i. deo. ff. de offi. procon. ibi, Maius impertum habet omnib. poſt Principem. Secundo inſtatur, quia certū eſt adhuc, quod imperator, inter illuſtres & eos, qui ſunt pars ſui corpori, eiusq;

lateri ſemper aſſiſtunt. ſe ipſum ponit, & connumerat l. quiſquis, in prin. C. ad legem Iuli. ma. ergo non erit Superilluſtris, nec dabitur gradus talis, aliās torū non eſſet vnum integrale, ex ſuis partibus compoſitum eademq; res, ſeu idem corpus, diuerſo iure cenſeretur, non dicendum leum qui ædes. ff. de uſuſapi. Bald. conſil. 326. Rex Romanorum colū. ult. uolum. i. Solu. text. ille loquitur de Senatoribus, Senator eſt ſuper illuſtris. l. ſi. ff. de ſena. ergo & Imp. ergo dabitur gradus ſuper illuſtrium. & licet illuſtres dicat, de ſuper illuſtribus tamen intelligi debet leum ſuſti. ff. de iure iur. & quia poſitiuum eſt pro ſuperlatiuo ibi poſitū l. i. §. ſi. iuncta glo. ff. ad Tertu. ubi ſic ſongum ſilentium, pro longiſſimo legitur, & e contra ſuperlatiuum alibi, propoſitiuo l. metum ſi. quod me. cau. l. quoties §. ſicut. ff. de admi. tu. l. maiorem. C. ad legem Corn. de fal. l. ſi in aliquam §. cum pleniſſimam ff. de offi. Procon. Abb. in c. cum dilectus, in 4. not. de his quæ ui metuē cau. ſi. & ita dicit etiam glo. in lſi merces, in §. qui columnam ff. de rei uſ. & in §. ſi. inſti. loca. & in terminis illuſtriſſimam præſecturam appellat Imp. in §. illo in authen. de app. pro illuſtri, ut infra latius Cur. hic nume. 7. ergo & Illuſtres intelligitur, in d. l. quiſquis poſiti, pro ſuper illuſtribus. Tercio contra communem facit, text. in §. ſeruabunt, in authen. de nō alie. ubi iudicū qđ maiores ſūt, qđ minores, & quidam medias habentes adminiſtrationes, hiq; ſunt (inquit Imp.) ſpectabiles. ergo inter Illuſtres & clariſſimōs, ergo nulla maior dignitas, quæ ſit ſuper illuſtris, & clarius i §. illud in authen. de ap. Sed huic fundamento poteſt reſponderi etiam, ut per Alexan. & benē, in glo. tribuuntur, licet Cur. dubitet, & ſuſius ego aliās, quod cum inter maiores ſuper illuſtrium gradus connumeretur, omnino ſpectabiles erūt melius inter eos, qui ſunt ſuper illuſtres, illuſtres, Clariſſimi & inſimi. Verum longē magis urget, quod nec Imp. gradum faciat, quia (ut dicunt Docto. præcipue Alexan. infra in glo. tribuuntur, & alii poſt

post cum hic Barto. impugnantes ipse est cnlmen omnium graduuini, & à quo omnis dignitas descendit, nec conuenit quòd gradum faciat c.i. quis di. Dux co. uel Mar. in u lib. seu. Et in affinitate est si mile, quia stipes gradum non facit pariter, cum ab ipso descendant c. si. de consan. & affi. & quia non est generatio, sed causa generationis, ut maritus & uxor, qui non sunt affines, sed causa affinitatis §. affinitatis, inst. de nup. l. quòd Seruius ff. de condi. ob. cau. l. non ideo minus. C. de hæ. insti. & est argu. in numeris quoq; quia ad idem dicimus, unum non esse numerum, cum sit numeri principium, l. si quis ante ff. de acqui. po. l. si ad Treb. Alex. consil. 109. super nu. 12. uolum. 7. Et ideo si quis accepisset rem in emphiteo sim usq; in tertiam generationem, ratio ne prædicta, quia non est generatio sui ipsius, & quia omne quòd generatur, ab alio generatur, non computabitur in numero iuris l. consultus. ff. de gradi. §. sed nostra, Insti. de suc. lib. Bal. in specie, consil. 375. concessa uo sumi. 4. Et si sic est, nõ erit quoque dare gradum superillustrium. Ad quòd etiam tenendo opin. Bart. dici potest, quòd imò pproprie facit gradum Lius Senatorum. C. de digni. lib. x. Simile in Christo, qui erat Dominus dominantium & tamen carnem sumpsit nobiscum. Vel & aliter, quòd non sit proprie gradus, quamuis communiter sit dicamus, & habetur quoque in l. portionis, C. de offi. recto. prouin. sed modus & ordo potius, seu adiectio quædam & qualitas magistratuum, quorum unus sit altero maior, à superillustri incipiendo, ut supra & sentit Bald. consil. 328. quæritur colum. i. & 2. uolu. i. Vel & aliter, ut hic per Deci. & uidetur probari (ut dicebam alias, adduciturq; text. iste hinc inde à Docto.) in §. in summa, insti. de iniur. ubi illustres, & qui super eos sunt, actionem iniuriarum possunt per procuratorem exercere. Et in rubri. præleg. ut ab Illustri. ibi. et qui super eos sunt etc. unde cum habeat orationem perfectam, argumen. sumi potest, iuxta not. in l. i. ff. si cert. pet. Et ultimo loco, in §. si in auth.

de app. ubi si appelletur ab illustri more antiquo ad iudices competentes, appellatio (inquit tex.) referenda est, quòd nõ aliter intelligi potest, nisi ad super illustrem, cum sit à minori tribunali semper ad maius reclamatio l. i. ff. de ap. Verget tamen supra dicta (iteratò dixerim contra Barto. et communem) quòd nõ sit dare gradum superillustrium, quòd q; Imp. gradum nõ faciat quicquid adhuc dicat idem Barto. imò Alcia. lib. 3. dispunctio c. 4. sensu, quòd nec uerbum latius sit, quem refert et sequitur Purp. hic numero. et bene, ex quo nullibi scriptum inuenitur. licet contrarium in compen. iudiciarie praxis, teneat, in secunda iudicii diuisione, fo. 31. et tunc ad tex. in d. §. in summa, & ad rub. ut ab illustri, responderi posset, ut hic per Cur & Purpu. & fuit declaratio glo. in d. §. in summa, et probari uidetur in l. fin. ut di. or. serue. præallega. 9. dicta uerba, & qui super eos sunt intelligantur nõ de super illustribus, sed de illustribus, administrationem habentibus quia sunt etiam illustres solo nomine, qui administrationem non habent et ad id ultimo quòd habetur in d. §. si in authen. de ap. quòd si ab illustri appellabitur, cognoscat princeps. l. præcipimus §. si. C. de ap. qui (ut diximus) gradum non facit. Tamen non quiescit adhuc animus, ex quo primum confundi uidetur per regul. l. si §. de fun. iustici. iunctis his, quæ not. per Bart. in l. i. ff. de ac. et obata ut omnimodo uerba prædicta super illustres comprehendant, & longè magis ultimum, quia Princeps superillustris est, igitur cogita, quia nescio tibi aliud dicere. Et ex his utilitas disputationis liquet, ut dignitatum ordo seruetur, ut agatur iniuriarum uel non agatur per procuratorem, & ut gradatim deniq; appellatio interponatur, alios effectus, dic ut per Docto.

Et quia certum est, quòd Imp. ut supra dicitur superillustris, sequendo tamen opi. Barto. & quòd gradus talis inueniatur, item Consul, Senator, Patrius, Dictator, Papa, Legati, & Patriarchæ, ut hic per las. & alios late, quæro,

3 quid in Rege t videretur dicendum, il
lustris esse, non superillustris, ex quo
ita appellatur Rex Francorum in. c. no
uit, in prin. de iud. & in superscriptione
c. nonit de offi. lega. sentiunt Alexand.
& Is. hic in gradu. seq. post Bar. in Lom
nes populi, nu. 8. ff. de iusti. & iu. ubi ip
sum prefecto pratorio æquiparat, qui è
illustis, idemq; Bal. in. l. i. in. S. i. ff. de of
fi. prefec. præt. Tamen cogita, si contra
rium doceri potest disputando, quoniã
imperator è super illustis ut supra Rex
in suo regno est Imperator. l. i. S. de qua
re, & ibi Bar. ff. de postu. Bald. in. l. exem
plo in fi. C. de proba. ergo. Immo q
regnum est à Deo, non imperium iux
ta illud 2. Regum. c. 10. constituit te Re
gem Dominus, ut facias iustitiam & iu
diciu, & psal. 8. ibi, Per me Reges re
gnant, & legum conditores iusta decer
nunt, refert Abb. in. c. i. column. 3. de con
sti. Quoddq; originem à iure gentium
trahit, non imperium, ex quo prius fuit
quàm leges, & omnia manu Regia ex
quebantur in puritate naturæ. l. 2. in pr.
ff. de ori. iu. Et quod deniq; Rex, est no
men vetus, imperii vero nouum, quod
incepit à Constantino, primo omnium
imperatore, & Fusius Cassane. in con
suetu. Burgun. fo. 5. column. i. & 2. si ergo
imp. est superillustris, multò magis erit
(ut diximus) Rex, nec ob. quod illustris
appellatur, quoddq; prefecto pratorio
æquiparetur, quia positium pro super
latino ponitur. l. i. in fi. ff. ad Silla. & ostē
sum fuit supra satis, licet ad aliud. vel
quia Papa scribit in. d. locis, & tolerabile
est, cum ei subsit, & possit ex causa etiã
ab eo priuari regno, non quod non sit
superillustris ex prædictis. c. per uenera
bilem, qui fi. sine legi. c. alius 15. q. 6.
Qui etiam essent inter illustres con
numerandi, iam dictum fuit. Adde no
uissimè, quod prefectum pratorio tho
die non habemus, secundum Bald. in. l.
obseruare in. S. proficisci, column. 2. ff. de
offi. procon. quoddq; prefectis pratorio;
(vt dicunt hic Scriben.) Cardinales æq
parantur, & probatur per glo. in. l. i. ff.
de offi. prefec. præt. Bal. consi. 123. patet

column. 3. uolum. 5. & in. d. l. i. fusius. Et
dicit Abb. quod eorum consilio totus
Orbis regitur, in. c. non satis, in fi. de Si
mo. & benè licet aliud sentiat Car. Alex.
in summa i. q. 3. column. 2. quod isti nostri
temporis, regant potius se ipsos. Et ma
gis in terminis Zaba. in cle. ne Romani,
in. S. porro, column. 3. de elec. quod Mar
cellus Papa. 15. Cardinales creauit, pro
pter baptisma, & sepulturas, per tex. in
c. i. 89. di. siubiiciens tamen, dicta officia
ab eis nō exerceri, quia summus gradus
est in ecclesia post Papam, idest illustriū.
Sed cogita si pars corporis Papæ dicun
tur, ut Senatores Principis. l. quisquis.
C. ad legem iu. m. a. c. Cōstantinus 96. d.
ego lare in lib. obserua. 10. c. centesimo,
de Cardi. Ro. consi. 498. in casu, column.
2. q. deberet esse potius in gradu superil
lustrū, q̃ illustriū ut supra ostēsum fuit,
respondendo ad tex. in. d. l. i. quisquis. Et li
cet alibi probari uideatur, quod prefec
tus pratorio spectabilis sit, in. l. nemo.
C. de iu. o. iud. aliam tamen habet lex il
la, si benè eam perpendens interpreta
tionem. Sed moueo difficultatem, quo
ad prefecū pratorio, quod immò nec
sit illustris, quoniam ab illustribus ap
pellatur. S. fi. in authen. de ap. & tamen à
sententia prefecū pratorio non appella
tur. l. i. C. de sen. prefec. pratorio. Posset
dici, quod tex. in. d. S. i. loquatur, habito
respectu ad tempus, quo poterat appel
lari à sententiis eorum, author est L. Fe
nestella de Ro. magistratibus. c. 22. si illo
tamen est, quem citat etiam Vlpia. in. l.
i. ff. de offi. quæsto. quod tamen nec uerū
uidetur, nec uerisimile, ex quo iam e
rat iure Codicis dispositum, quod ab eis
non appellaretur, ubi ius authenticor
um, est nouissimum. Ideo dicas licet
de illustribus loquatur, quod non loq
uitur tamen de prefecto pratorio, qui so
lus priuilegium istud habebat, ut in. d.
l. i. & not. in. l. i. ff. à quib. ap. non li. Do
ctores etiam sunt gradu illustres t si an
nos 20. docuerint. l. i. C. de professio. qui
in vr. Constantinop. lib. 10. Adde, q
debent gaudere priuilegiis enumeratis,
in authen. habit. C. ne fi. pro. p. & in. l.
sed

sed & reprobari, in .§. si. ff. de excu. tu. Et doctores dixi, quia soli docētes, hoc nomine appellantur. d. l. sed & reprobari, et si nobis non credis, audi Cl. verba, ad Treb. lib. 7. ibi, libri iuris civilis, plurimi sunt, Doctorem tamen, lumenq; defiderant, & offi. i. ibi rursus, propter summam & Doctoris auctoritatem, & Vrbis. Nec in subsidiis contribuere de iure tenentur, ut per Bar. in l. medicos. C. de professio. & me. lib. 10. quem tamen reprehendit Gui. Papa, in deci. suis. 88. sed quarto colum. 5. & 6. & malē, ratione predicta. Et ita communiter tenetur, & effectus maximus est, quod quis illustris efficiatur, ut hic per las. Sed dubiū facit, quod benē comites sint, abusiue tamen, & sine comitatu, ut hic per Alex. & las. post Bal. in c. quis di. Dux. Co. uel Mar. in usib. seu. aliquid Barto. in l. Alexandrinis. C. de decu. lib. x. Cassane. in consuetu. Burgun. fo. 4. colum. 2. sed non illustres, quoniam Comites sunt in gradu spectabilium. §. similiq; modo in authen. de ap. & malē. saluāq; tu communem opi. ut per Deci. quod immō Comites etiam sint illustres, & adde tex. signanter in Docto. loquentem in l. i. in .§. ad istum, de iusti. Co. confirabi, & ut illustris ex magisterio, & iuris Doctor, in hac alma urbe Theophilus, & plura ad idem congerit Gratus Bono. consi. 4. consultus num. 36. uolum. 2. nec ob. tex. in .§. similiq; modo, quia benē spectabilis est ibi, sed hic, & in casu nostro, illustris, & ut per Deci. in gradu seq. latius. Et prosequendo cetera indubitātū est adhuc, qui sint spectabiles, exēplificando rursus, ut suo loco dictū fuit pariter. Adde q̄ est etiam p̄tor in gradu isto connumeratus, ut p̄ glo. i. rub. ff. de offi. p̄t. & in d. §. similiq; mō, est uerum. q̄ ob. aliqualiter tex. in l. i. in .§. i. ff. de reb. co. ibi, tunc p̄tor urbanus uir clarissimus adatur, ergo nō spectabilis. Sed resoluit, & benē, las. per regu. l. cum furti. ff. de in lit. iu. fufius Deci. & uterq; benē quoniam si spectabilis est, potest utiq; etiam dici propter claritatem dignitatis clarissimus. l. i. C. de princ. agen. in reb.

lib. 12. ubi in terminis gl. prima ita declarat, & ante eos Albe. in dictio. suo, clarissimus, & spectabilis dictus est, quasi spectatore, & admiratione dignus. Et ē de iure canonico huiusmodi ē Episcopus ut per Spe. in tit. de iu. o. iudi. in p̄i. nu. 8. Sed ob. glo. in l. i. alleg. ē sup. ff. de offi. p̄t. p̄t. q̄ ipsum æquiparat p̄fecto p̄torio, sed p̄fectus p̄torio est illustris, ut supra ergo & episcopus, ergo nō spectabilis. Et hinc est, quod recitat sententiam per alium, ad instar illustris c. si. de rei iud. in 6. Bald. in l. hac con. fultissima, colum. 3. C. qui testa. fa. po. Quodq; summus sacerdos dicitur, & ita transeunt las. Deci. & ceteri.

Sed faciliē iudicio meo, Spe. opi. defendi potest, & ad primum responderi, quāuis glo. ipsum æquiparet p̄fecto p̄torio, quod non sit uerum, nec bona æquiparatio, pater quia Episcopus legem non condit generalem, ut p̄fectus p̄torio l. normam, aliās formam. C. de offi. p̄t. p̄t. Barto. in l. i. colum. i. ff. quod quisq; iu. appellaturq; ab eius sententia, sed non a sententia p̄fecti p̄torio. l. i. C. de sens. p̄t. p̄t. dictumq; fuit sup. & sentit etiā Purpu. hic, & benē, aliās æquiparetur quoq; Cardinali ut p̄ gl. in loco sup. allega. & tamē Cardinalis, rōne officii & administrationis, ipso maior est, & dignior c. in nouo. 21. d. not. in rub. de offi. de. Et est simile in Archidiacono, q̄ ē rationē maioris cōprehensionis est maior archiepiscopo, ut ibidē. Et Veneti nobiliores, q̄ Ragusini, & Ianuenses, uel Florentini, q̄ maius impetū habent, Bar. in l. i. in .§. si q. s. ff. de ap. Staphile. in tracta. de prog. expec. fo. 99. nu. 28. 29. 30. Nō obsecundū, q̄ esto q̄ ad instar illustris sententiā p̄ aliu recitet, non tamē seqtur, q̄ sit illustris. l. 2. C. de in. fisci, lib. x. l. q̄ Nerua. ff. de po. ergo spectabilis. Et minus ultimo, q̄ appellatur sacerdos summus, q̄ uerū est quo ad excellentiā ordinis, non iurisdictionis, vel hoc idē respectu inferiorū, non q̄ illustres aliās sint. c. unico, de sacra unc. tradit Specu. met. in loco p̄ allega. d. nu. 8. & 23. In ceteris gradibus

nō est difficultas, ut hic pScriben. eritq;
fatis, si dixerimus uobis, nec ē adhuc pā
termittendum, q̄uis cōiter in gradu cla-
rissimorum ponantur p̄sides prouin-
ciarum. l. i. C. de priua. car. Specu. i loco
p̄allega. num. 6. quod tamē hodie eos
8 in Italia non habemus t̄ ex quo non est
prouincia, sed prouinciarum domina. l. i.
ex omnibus, & ibi Bal. ff. de offi. p̄sfi,
q̄q; eorum loco sunt hi, qui rectores ap-
pellantur. Sunt etiam in hoc gradu pro-
curator Cæsaris, Archidiaconi, & Archi-
presbyteri. Secundo mirum uidetur,
quod defensores ciuitatum, & munici-
pioꝝ, qui non poterant cognoscere,
nisi de minimis causis, faciant gradum;
cum non fuerint aliquo honorabili titu-
lo decorati, argumētum in .l. item apud
Labeonem, in .§. hoc edictum. ff. de iniu.
Pro. solu. dicas, & admiratio cessabit, cū
de hoc sit tex in .§. seruabunt, in authen.
de non alie. inducendo, ut supra quod
gradum faciant, licet honorabili titulo
decorati non fuerint, quod non est am-
plius disputandum. c. in istis. 4. d. & hoc
est quod dicitur in .l. si non fuerit, in glo.
pe. ff. pro so. quod ubi lex figit pedem;
ibi sistendum est. Vel quod faciant, ut sit
infimorum, sicuti clarissimorum, specta-
bilium, & illustrium, & commodē pote-
rit in argumentū adduci ē q̄ in simili di-
citur in .l. 2. in .§. i. ff. quemadmo. testa. ap:
Vltimo difficultatem mouent Decii
& Cur. totam materiam confundentes
quod non sit bona consequentia, dicere
sic appellatur aliquis, puta illustris, spe-
ctabilis, uel clarissimus, ergo is erit ra-
lis, clem. si summus, de sen. excom. Et
postea respondent, ut per eos. Dicerem
ego breuius, nō obstat, quia. d. casu, ut
ba sunt enunciatibus, incidenter prolata;
quæ non disponunt. l. ex hac scriptura,
& ibi not. ff. de dona. l. non omnis. ff. si
ter. pe. ergo regulariter secus, quia non
appellatur in casu nostro Illustris, seu
spectabilis, uel clarissimus, qui nō sit ra-
lis, & facit etiam quod habetur in .l. obli-
garionum substantia. ff. de ac. & ob. & p
Cy. in .l. cum testamētum, in .fi. C. de iur.
& facit q̄o. & Ro. consi. 34 o. circa primū

column. 2. Aret. consi. 23 in p̄senti cōn-
sultatione, col. 3. egregiē Gramma. deci.
64. orta lite, nu. 11.

Et ex his, potest, ad secundum Barto-
euidentialē, inferri, quod sicuti duo sūt
soluere, & ad diem soluere. L. celsus. §. i. ff.
de arbi. idem Bar. in .l. lecta, in 3. oppo. ff.
si cer. pe. ita sunt duo, esse magistratum,
& esse de maioribus, quod statim pbat,
9 t̄ quia primis tribus committuntur cau-
sæ meri, & mixti imperii, & non aliis. l.
illicitas. §. qui uniuersas. ff. de offi. p̄sfi,
inducendo ut per eum, certumq; est, q̄
municipales cognoscunt tantum de ui-
libus causis. §. audient. §. iudicare, in au-
then. de defen. ci. Tamen uidentur, quod
in pluribus malē loquatur, primo quia
supra dixit, quod quinq; sunt gradus,
hic autem uirtualiter p̄supponit, q̄
sint tantum quatuor. Secundo q̄a plus
& minus non constituunt differentiam
specificam. l. si. ff. de fun. instruc. signan-
ter Bar. in .l. imperium, col. 4. infra de iur.
o. iud. de mero imperio, & cōhercione
modica loquutus, & in simili, de p̄dicio
urbano, ac rustico, inquit Flo. in .l. serui-
tutes, col. 3. in prin. ff. de serui. & Bald. in
rub. extra de indi. lect. i. col. 4. q̄ Vafallo-
rum noīe, maiores & minores continen-
tur. Vltimo, quia p̄sēs non deportat. l.
i. §. deportatos. ff. de lega. 3. §. cum autem
insti. quib. mo. ius pa. po. sol. Nisi ad pri-
mum breuiter respondeamus, q̄ habuit
respectū ad gl. trib. uuntur, hic, supra ue-
rō, ad gl. in authen. ut ab illustri, uel q̄a
Principi nō sit cōmissio, sed ipse est, qui
committit. Ad secundum autem, falle-
re in his, quæ sunt iuris, ut hoc casu, ex
quo negari non potest, q̄ non sit plus iu-
ris in maioribus magistratibus, q̄ in mi-
noribus. l. i. ff. de serui. tradit Bar. i. l. q̄ u-
sum fructū. ff. de uerb. ob. & hoc est, q̄ re-
nemus ē, q̄ ex parua & leui differentia,
spēs cōstituatur. l. i. ff. de p̄rro. sibi. Vel q̄
uerū sit, quando non diuersificatur sub-
stātia, ut hic, & in .l. i. delictis, in .§. si detra-
cta. ff. de noxa. Vel q̄ diuersa sint (q̄ ferē ē
idem) q̄a effectus etiam sunt diuersi, ut
per Ias. in .l. i. in prin. col. 14. ff. de acqui-
po. Non ob̄ultimum, quia p̄sēs non
habet

habet insulas, & quia id etiam, hac ratione, est de reseruatis Principi, non quod ei non committantur ea quae sunt meriti imperii, & nota ad propositum, in d. §. qui inuiceras, & l. d. §. deportatos, & licet non deprecet, pronunciat tamen de deportando, l. si quis filio. §. eius, & ibi Bal. ff. de in ius. testa. Tamen solu. non est tuta, quia praefectus urbis non habet insulas, & nihilominus deportat. l. ff. de offi. praefec. Vr. Responde, hoc idem sibi, ex spetiali commissione, permissum fuisse, ut in d. loco not. & quod habeat merum & mixtum imperium, tenet pulchre Bal. consi. 499. praepositur, colum. i. uolum. 4. & obiter dictum sit quod poena metalli hodie est correcta, quoniam nemo bene natus efficitur seruus, & testatur Gramma. Deci. 32. nobilis, ad finem suisque locis de his, de quibus aliis dicemus latius, & maxime in l. Imperium, de iur. o. iud.

Tertium & ultimum euidentiale, nihil habet, ideo transeundum est, & maxime quia dicemus in dicta. l. Imperium. lex ista, ut inquit Las. post Bal. in recollectis antiquis, & ante eum Marti. Laudem. quos etiam refert Purp. hic, in pri. est adeo elegans, & plena difficultatibus, ut non possit esse elegantior, & difficultior, etiam si simul omnes philosophi naturales eam composuissent. Aemilii Papii. Iurifcon. foetus, quem iuris asyllum, & doctrinae legalis thesaurum appellat Spartia. grauisissimus histro. scriptor, dicitque uirum summi, acuti que ingenii fuisse, Imp. in l. cum accutissimi. C. de fideicom. & in authen. cum Papinianus. C. de sen. & prudentissimum, in l. cum uirum. C. eo. & disertissimum, in l. si. C. de insti. & breuiter, talis ac tantus, tamque praestans omnibus heroicis uirtutibus ut ex eius ludo, non aliter quam ex eo quo illo Troiano, innumerabiles prodierint ciuilibus sapientiae uiri. Immo quod est uulgo ex quo docet, quae causas possint delegari, quae non, & consequenter uel ad infringendum, uel ad sustinendum processum, quia ut idem Purp. dicit, & bene, nullus defectus est iur.

risdictione maior. cle. i. de seq. po. & frue. Et ideo nullitas, quando ex defectu iurisdictionis puenit, potest quandoque opponi, etiam si statutum dicat, quod non possit opponi de nullitate sententiae, ut ibidem, & per Bal. qui dicit glo. esse singula. in d. loco, in l. generaliter, col. 2. C. de ep. & cle. & si detur terminus ad omnem defensionem faciendam post terminum non excluditur nullitatis allegatio, proueniens maxime ex defectu iurisdictionis, idem Bal. in l. scire oportet, in §. si. p. illum tex. ff. de excu. tu. Et dicit ad idem consi. 313. proponitur, in §. uol. 5. quod sententia nulla, exequi non debet, si nulla sit, praefertim ratione iurisdictionis, non nihil Ro. in l. de pupillo, l. §. qui opus. ff. de no. o. nun. in prin. & in ult. col. Ancha. consi. 164. de iuribus, col. pe. & con. 167. uisus in prin. pulchre 271. de titulis col. ult. Arce. consi. 68. excellentissime Domine, col. 3. & sine dubio in iudiciis, fundamentum fundamentorum est iurisdictionis, inquit idem Bal. consi. 352. ista causa, in prin. ex multisque exornat glo. in d. cle. i. ut supra Clau. Seyfel. in l. urvim, in repe. col. 8. ff. de iust. & iur.

Summatim & diuiditur, ut per Bar. Summatim Bar. impugnatur Purp. hic, nu. 389, ut per eum, salua, quod nec aliter dicit Bar. si bene legatur, immo quod multo fusius loquutus uidetur, & comprehendere oia, quae in hoc tex. uirtualiter dicuntur, & cum

Et quia certum est hic, traditae regulas, negatiuam, & affirmatiuam, in prin. & in ver. quae uero, non esset aliter casus figurandus, quod quia uerum erit dicere, quod dubitari non possit, iuxta doctrinam Bar. in l. quotiens. ff. si quis cau. Vnde Mathesi. docet sing. 19. nota quod sententia interlocutoria, uel diffinitiva, lata contra expressam iuris cois regulam, est nulla, inferendo ad not. per glo. in l. 2. ff. de ap. reci. Fortè ea ratione, quia sic traduntur artis principia, ut in aliis locis nostris, non repeto. Et notissimè, quia non debet à regula recedi, nisi de contrario doceatur. l. si fundum, & ibi Saly. in §. C. qui

po.in pi.ha.Lab ea parte. ff. de proba.
Et quia regula, idem est quod canon.c.
canon.3.dif. Vnde Iconomus regula,
ad cuius signum tota familia regitur, &
gubernatur, iusq; canonicum, ius regu-
lare appellatum est, ut in Conci. Constā-
tinen. colum.15. Immo quod Dialectica
in simili, primum rem ambiguam facit
postea distinguit, ultimò regulā tradit,
qua uerum, vel falsum iudicamus. Ta-

14 men quia quaelibet lex ꝑ debet esse du-
bitabilis, ad uulgaria .l.domitius. ff. de
testa. l. quod Labeo. ff. de Carbo. edic.
Cy.in .l.i. colum.3. C. de legi. Bart. in .l.i.
in tepe. colum.2. C. de sacrosanc. eccl. Et
minimè mirum, quia potentes dubitare
facile soluunt, ut inquit Philosophus,
& post eum Bal.in .l.si tutores. C. de cō-
pen. Et quia disputando ueritas inueni-
tur. l. munerum. §. mixta. ff. de mu. & ho.
Et quia solutio dubitationis, est uerita-
tis inuentio, secundum Philosophum,
Ethy. 5. ego latè in .l. transigere, lectu. 2.
colum.3. C. de transac. Quæ facere soliti
sumus, non prætermittimus, ex quo
consuetum, uelut innatum, semper se-
quendum est, nec à materia separandū,
sicut nec natura à subiecto. .l. vol uni-
uerforum. ff. de pigno. ac.

Dubium igitur, quo ad primam regu-
lam negatiuam, faciebat ꝑ quod immò
15 causa mcri imperij possit delegari. Quia
Proconsul est de maioribus magistrati-
bus, spectabilis scilicet, ut not. in tub. de
offi. procon. & in .l. si. in authen. de non
alie. & tamen delegat causas meri & mix-
ti imperij .l. obseruare. §. si. ff. eo. immò
quod eius legatus etiam hoc idem facit,
l. cum prætor. §. i. ff. de iudi. glo. in .l. lega-
tus. ff. de offi. procon.

16 Sol. speciale ē in personis istis, ut not.
in .l. à iudice. C. de iudi. & in .l. solent. ff.
de offi. procon. & per glo. infra in uerbo
cognitionem Ias. & omnes, hic, in not.
Sed quia specialitatis ratio non assigna-
tur, quæ bona sit, dico ego, quod dele-
gat proconsul, quo ad cognitionem tan-
tum. d. l. solent, ubi casus clarus, & est to-
lerabile, ob rerum gerendarum multitu-
dinem, ut inquit L. fenestella in lib. alle-

ga. etiam supra de magistra. Ro. c. 12. Im-
mò subiicit, eisdem in prouincia consti-
tutis, quod. nō propria, sed mandata iur-
isdictione utebantur, et non discre-
pabit ab iusta. dicendis, quoniam hoc
casu etiam absolutè meri imperij dele-
gatio ex causa concessa est, & si discre-
pant, et in hoc differentia tantum, qā
proconsul delegat etiam presens, alius
uero, si proficiscatur, & ut suo loco di-
scemus latius. Et licet contrariari præ-
dictis adhuc uideatur, quod immò pro-
priam iurisdictionem haberet legatus
ipsius, tex. in .l. cognitio in .l. si. infra eo. &
in .l. i. in .l. domus. ff. de susp. tu. & in .l.
legati. ff. de offi. procon. nulla tamen est
contrarietas, ut in d. locis not. Dico rur-
sum, non esse uerum, quod legatus p-
consulis deleget. d. l. legatus, ubi uerba
formalia, legatus mandata sibi iurisdic-
tione, iudicis dandi ius nō habet, ideo
ob. tex. in d. l. cum prætor, quia non loq-
tur de mero imperio, & habent colortē.
Verum tamen quia. d. l. cum prætor, ur-
get plurimum, ibi, Is quoq; , cui man-
data est iurisdicatio, iudicem dare potest
ut sunt legati proconsulum, & ibi pro-
pter uim imperij, à priori solutione, ut
potē miserorum refugio, non discede-
mus, & dicemus ad tex. in d. l. legatus, q
litera debet affirmatiuè legi, ut legitur
in pandectis Florentinis, hoc modo, Le-
gatus mandata sibi iurisdictione iudi-
cis dandi ius habet. Et nil aliud uoluit
dicere Bart. in d. l. à iudice, assignando
specialitatis rationē, in legato Procon-
sulis, dū ait, in eo esse speciale, quia est
delegatus de cōscientia legis, nisi quod
de eo multum confidit; ea ratione per-
mittendo, ut det iudicem, quod non est
regulare, ut in simili per Balan. l. i. in fi.
ff. si quis in ius uo. non ic. & in .l. antiquæ
in fi. C. ad Velleia; & in .l. eius qui in .l. i.
in fi. ff. de testa. Alex. in .l. sciendum, col.
9. ff. de uerbo. ob. & in terminis, in lega-
to proconsulis, ita declarat Bart. in .l. ne
quicquam in .l. ubi decretum, colum. ul-
ti. supra de offi. procon.

16 Secundo, dubium faciebat ꝑ quia mul-
ta in genere conceduntur, quæ speciali-
ter

res aliàs essent prohibita. l. quædam. ff. de acqui. re. do. Vnde obligatio in simili omnium bonorum in specie à lege non est permissa, & tamen permittitur in genere, ut not. in. l. f. C. de pac. Vbi etiam concessio præbenda uacaturæ specialiter facta non tenet, & tamen si fiat in genere secus. Et hoc est, quod ultra dicta aliàs dicebat etiam Bald. licet prohibeatur quis alienare, quod non tamen prohibetur hæredem instituere, consi. 83. an prohibita, uolum. 2. non nihil consi. 32. quidam nobilis, colum. i. uolum. i. & cō si. an mulier, in prin. uolum. 3. ergo mādā iurisdictione in genere, merum imperium quoq; mandari uidetur.

Sol. regula. d. l. quædam, uera est communiter, sed fallit in casu legis nostræ, & in iure personæ cohærenti, prout est merum & mixtum imperium, & not. in glo. iurisdictione infra, adde tu bene facere tex. in. l. legatus Cæsaris. ff. de offic. præf. & in. l. 3. in prin. iuncta glo. ff. pro so. & est notandū. Vnde & bene, Bald. ad propositū, consi. 218. petita uenia, col. 3. uol. 3. dicebat, qd Dux Sabaudie est Vassallus Imperij qd merum Imperiū tenet, ab Imperatore, & quod ipsum ullo modo ad dicare non potest, nisi in manu ipsius Imp. Vel respondeamus aliter, quod argumentum procedat, nisi legem resistentem habeamus, ut in simili not. in. l. cū lex. ff. de fideiussor. l. si minor, in fi. ff. de ser. expor. Vnde esto quod in. l. pactum quod dotali. C. de pac. pactum conferatur in tempus habile, non ualet tamen, quia lex resistebat, sed hic resistit lex, ut non fiat delegatio, ergo. Immo & ultimo, quod mādā iurisdictione in genere hoc casu, non uidetur transferri merum imperium, quod in specie concedi non potuisset, nec debuisset. l. obligatio ne generali. ff. de pigno. cuius rationem assignat Cy. in. l. i. C. quæ res pi. ob. po. Et ideo per ipsum rex. dicit alibi Barto. li mitari alium, in. l. si duo. ff. de admi. tu. in. l. alumnos, in prin. C. quæ res pi. ob. po. ut locum non habeat in his, quæ specialiter concessa nullo modo fuissent, aliàs in simili in generali mandato ueni

ret etiam interdictum de tabu. exhi. & tamen non uenit l. Pomponius, & ibi Odo. in fi. ff. de procu. Nec est uerisimile in pedagijs animalium, Principem uoluisse hominem includi l. de quibus, & ibi Iacobi. de S. Geor. in fi. ff. de legi. Et si quis ultimo loco obliget bona sua omnia, non uidebitur obligare suppellectilia sibi necessaria Barto. in d. l. alumnos, Et tritam ad idem propositionem habemus, quod nec in lege generali quid comprehendit uidetur, quod legislator non concessisset uerisimiliter, si in interrogatus fuisset. l. tale pactum. S. fi. ff. de pac.

Tertio, & ultimo dubium faciebat 17 quia genus (ut dicebam aliàs) restrictionem non recipit, fauore publice utilitatis. l. 3. S. is quoq; & ibi Bar. ad Sylla, not. in. l. i. ff. de iusti. & iu. Bald. in l. cum mulier, colum. 5. ff. solu. mat. & comprehenduntur etiam inhabiles, ut inquit Bal. in statutu. in uerbo castrum, in prin. sed publice interest, ut delicta puniantur, ad uulgaria. l. ita uulneratus. ff. ad le. legem Aqu. c. ut famæ, de sen. excom. ergo. Sol. regula procedit in casibus à iure expressis, ut in simili respondet Bar. in. l. quod Nerua, colum. 6. ff. de po. quorum hic unus non est, ergo non ob. l. p. pre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & fuit solu. Gerar. Pe. sanc. in singu. 13. l. si quis in graui, in fi. Aliter responderet etiam, & melius Alex. in. l. si ab hostibus, colum. 2. ff. solu. ma. quod adhuc utra sit regula, si actus sit licitus, aliàs secus, uerum causa delegabilis non est, nec licitus delegationis actus, nec per inhabilem explicabilis, ergo. Et quia plus est, si restringitur ad habiles, ubi de religionis fauore agitur. l. i. C. de sacros. sanc. ec. pari ratione restringetur hoc casu, maxime quando non est causa, qua delegatio fieri debeat, cum per habiles posuit expediri.

Et ideo errare uidentur magistratus & c. qd est illatio ad regulam. Quam subinde etiam probat per arg. à contrario. Ultimo loco ponendo exemplum regulæ, & illationis, iuxta diuisionem Barto. optimum.

Decidendi autem ratio communis ē,
 18 cum qua pro nunc transibimus, dicturi
 fusi infra si oportuerit, quia uidetur e-
 lecta industria personæ, & quia lex ual-
 de confidit de maioribus magistratibus
 liquet, in fi. C. de summa tri. & fi. catho.
 l. in fi. ff. de offi. præfec. præto. Cy. in l. i.
 colum. ult. C. qui pro sua iu. Dicitur
 etiam Saly. in l. ad inuidi. C. quod met.
 cau. quod ob dignitatem nō est præsum-
 ptio contra eos mali faciendi, sed boni.
 Immo quod concurrat duplex præsum-
 ptio, naturæ. l. merito. ff. pro fo. & acci-
 dentis, id est dignitas. Et in simili Bald.
 consi. 275. quod pro regula, colum. i. &
 2. uolum. 2. quod id quod conceditur ali-
 cui, propter singularem industriam, re-
 tinetur, & sui natura non est transmis-
 sibile.

Dubium rursus (& modo nun cregu-
 lam affirmatiuam prosequor) faciebat
 19 † quia multa sunt, quæ iure magistratus
 competunt, nec tamen possunt delega-
 ri, & præcipue (vt alia de industria omit-
 tamus, breuitatis gratia & quia dicemus
 etiam infra loco suo) tutoris datio. l. ius
 dandi. ff. de tu. & cu. da. ab his. l. nec man-
 dante, eo. ti. l. 2. infra eo. & not. in glo. mī
 dare, hic. Pro solut. dici potest, id esse,
 ne dum quæ competat iure magistratus,
 & ratione iurisdictionis, uerum etiam
 quia officium ita à iure est specialiter de-
 signatum, vt nec possit delegari, nec pro-
 rogari circa dationem iurisdictionis. l. mī
 to. §. tutoris datio. ff. de tute. Bald. pul-
 chre in l. propter magistratum. ff. de ex-
 cu. tu. Et adde insuper, quod nec po-
 test compromitti, secundum Barto. in l.
 prætor. ff. de iuro. & cu. data ab his. quem
 uide omnino, quia dici poterat breuiter
 delegari non posse, quoniam est mixta
 imperii, ut infra & communis opi. Do-
 cto. & quod non competat proprie, per
 modum iurisdictionis, tradit idem Bal.
 in l. scire oportet, in prin. ff. de excu. tu.
 aliquid Ro. consi. 299. in proposita con-
 sultatione, colum. 1.

20 Dubium etiam facit, † quia causæ li-
 iberales sunt simplicis iurisdictionis, &
 tamen non delegantur. l. placet. C. de

peda. iudi. & quia casus, in quo iudex ex
 sententia potest deuenire ad corporis
 cruciatum, est simplicis iurisdictionis,
 & tamen non potest delegari. Sed re-
 sponderi potest, vt per Bar. in l. imperiū
 in primis duobus gradibus simplicis iu-
 risdictionis infra de iu. o. iud.

Decidendi ratio est igitur, & huius re-
 21 gulæ quoque; † quia in minoribus magi-
 stratibus cessat ratio prohibitua, quo
 ad maiores, ita ut ea cessante, delegatio
 etiam eis permissa sit, ad uulga. l. adigere
 §. quamuis. ff. de iu. pa. c. cum cessante,
 de ap. & cum causæ sint uiles, parum cu-
 rat lex, delegentur necne, inq; eis secun-
 dum Cur. locum habet generalis regu-
 lita autem §. gesisse. ff. de admi. tut. q
 qui per alium facit, per se ipsum facere
 uidetur, & male, quia si generalis est,
 locum habebit etiam in causis meri im-
 perii. l. regula. §. si ff. de iu. & fac. igno. Re-
 plica, quod generalis est in aliis casibus,
 & uera, quando actus per alium legiti-
 me expediri potest. c. si. §. si. de offi. de. &
 ibi Hosti. colum. 2. sed merum imperiū
 per alium legitime non expediretur, er-
 go, & fusi in regu. qui per alium, de re-
 gu. in. in 6. Et ad propositum causarum
 uilium, & personarum, scit in argu. q
 habetur in authen. nisi breuiores. C. de
 sen. expe. re. & in l. in seruorum. ff. de
 poen. iuncta doctrina Barto. in l. i. in fi.
 ff. co. 111. 112. 113.

Post casum restat, ut ad notabilia cele-
 ri pergamus cursu, aliqua tamen scitu di-
 gna non prætermittentes; & primo q
 licet nihil debeat à nobis addi, quando
 lex determinate loquitur, quoniam eius
 est glosare, tutius est condere. l. si. C. de
 leg. argumentum in l. si uero. in §. de ui-
 ro. ff. solu. mat. & quoniam ibi sistere de-
 bemus, ubi lex figit pedem. l. si non fue-
 rit, iuncta glo. pean. si. ff. pro so. seruanda
 etiam, quamuis dicitur. l. prospexit. ff. qui
 & à quib. tradit Bald. consi. 57. punctus
 colum. 2. uolum. 5. qui dicit etiam consi.
 288. pone colum. 2. eo. lib. quod sola le-
 gis auctoritas sufficit ad prohibendum
 quamuis in ea nulla sit ratio, & idem in
 l. quia poterat. ff. ad treb. debet tamen
 subau.

22 subauditōe inuariat si in determinatē lo-
quatur .l. i. ff. de testa. l. fi. C. de libe. pre.
firmar Bar. in .l. i. in repe. colum. 2. C. de
sacro sanc. eccl. ex quo tunc plus dictum
est, & minus scriptum. l. cum auus. ff. de
cond. & de. & quoniam dixisset legis au-
thor, si uoluisset. l. tale pactum. §. si. ff. de
pac. l. Titius. §. Lutus. ff. de lib. & posth.
& ipsemet philosophus Aristot. miracu-
lum illud naturæ testatur his uerbis, e-
mendetur omissum, quod & legislator
utiq; faceret, si è uestigio nobis adesset,
& ad idem est melior tex. de iure, in .l. o-
ratio, in fi. de sponsa. ibi, ut suppleatur
quod orationi deest, subauditio autem
est uerbi, magistratibus maioribus, quæ
cunq; tribuuntur, non transferri, man-
data iurisdictione, quia delegari nō pos-
sunt, ex quo specialiter &c.

Secundo ad idem non est prætermittendū, q̄ licet uerbum quæcunq; uni-
uersale sit, restringitur tamen ad causas
23 † meri & mixti imperii in lege ista, nec
ab re, quoniam non simpliciter profertur,
sed cum aliquo adiuncto, sic, Quæ-
cunq; specialiter lege, uel Senatus con-
sulto, uel Principum constitutione tri-
buuntur, nec aliter intelligi potest, fa-
cit quod in simili habetur, in .l. i. C. nē
Christia. man. coniuncta decretali 2. de
iudex. & per Bald. in .l. ab hostibus. C. de
capti. Simile est adhuc in uerbo quando
cunq; c. i. & ibi Bal. de seu. dato in ui. leg.
commis. in usib. & in uerbo perpetuo .l.
i. ff. pro socio utrūq; Ro. in .l. si finita, in
§. postea. ff. de dam. infec. & hoc ē quod
dicitur in .l. 2. in §. prætor ait in .fi. ff. qui
satisda. co. quod uerba uniuersalia, non
semper uniuersaliter operantur.

24 Tertio, quod quāuis illatio, ut sit
bona, esse debeat † ex præmissis. l. qui
ad certum. ff. de ac. emp. l. Stichum. §. na-
turalis. ff. de solu. l. Papinianus exuli. ff.
de mino. l. titia. §. idem respondit. ff.
de uerbo. ob. tradit Bal. conf. 3. per statu-
tum, ad fi. uolum. 2. hic autem nō sit ex
premissis, & tamen bona sit, ibi. Et ideo
errare uidentur magistratus &c. quoniā
est meri imperii, & nihilominus præmis-
sa, in his, quæ sunt simplicis iurisdictione

nis loquuntur, ibi, Quæ uerò iure magi-
stratus competunt &c. Sed pro solu.
dici potest, quod ex præmissis sit, haberi
do respectum ad regulam negatiuam, et
immediatē quidem, quāuis affirmati-
ua inter negatiuam & illationem sit me-
dia, argumentum in .l. sed si plures, in §.
in arrogato. ff. de iulga. & pū. sub. & in
luxori, & ibi Bar. ff. de au. & ar. le. latē A-
reti. conf. 6. in so. instrumento, colum. pe-
Clau. in .l. Gallus latius in §. ille casus,
colum. 1. & 2. ff. de libe. & posthu. perin-
de ac si media non esset. l. duos reos. §. si
ff. de duo. re. l. continuus. ff. de uerbo. obi-
25 Quāto non est prætermittendum,
quāuis affirmatiua demonstratio, sit
negatiua potior ut inquit philosophus
primo posterior. quod tamen Aemilius
Papi. hic, author legis nostræ, non obse-
ruauit, sed potius fecit totum contrariū,
cepit enim hoc ipsum, de quo agit,
prius demonstrare, per regulam negati-
uam, & malē, quia non est sine affirma-
tione etiā negatio. l. 3. C. quib. ad lib.
procla. non li. Pro solu. dicas, ut dixi
in aliis lectu. Vel & nouisimē, quod o-
biectum uerum sit, secundum Dialecti-
cos, cuius disciplinæ lex est huiusmodi
in negatione & affirmatione consistens,
verum iuris peritia Dialecticæ non subit;
26 cicit. l. si is qui ducenta. §. utrum, & ibi
Pau. de Cast. in prin. ff. de reb. dub. ergo
parum curandum ē, uel à negatiua, uel
ab affirmatiua principium sumatur. Et
quia aliter intelligitur, quod affirmati-
ua sit negatiua potior, & quando quis
unum disceptando affirmat, aduersarius
uero negat, nos autem in uno, eodemq;
legislatore decidente, uel quod regulam
negatiuam affirmatiua omninō præce-
dant uerba, causas meri imperii scilicet
specialiter & expresse, ac in priuilegium
maioribus iudicibus concessas esse, &
hac de re delegari non posse, aliās autē
sic, quia competunt iure magistratus, &
& in sumario quoq; dicit Barto. supra
& omnia erunt plana.

Quinto prætermittendum non est,
26 quāuis dicat tex. † & ideo errare uidē-
tur magistratus &c. inferendo ex regula

negatiua vt supra quòd tamē idem est, ac si dixisset Iurifcon. quòd errant, iuxta not. in. l. naturaliter in prin. per Aret. Ial. & ceteri. ff. de acqui. po. & optimè p batur in simili in. l. pleriq; ff. de ius uo. & in. l. posthumus, et ibi Albe. in princ. ff. de iniur. testa. et in. l. quid tamen, in. §. si arbiter ff. de arbi. et in. l. diui fratres, in. §. i. ff. de lib. cau. Barto. egregiè in. l. i. in prin. ff. de uen. in spi. signanter et serè in terminis, q̄ tantum est dicere ibi pariter mulierem prægnantem uideri, quantū est dicere, quòd sit prægnans. Et cum errant, ad propositum, error iuris ē, nec errantes excusat. l. i. l. error. l. regula. ff. de iur. et fac. igno. l. iuris ignorantiam. C. q̄ admi. Barto. in. l. non fatetur, colum. 2. in fi. ff. de conse. Considerando maximè personas errantium, quibus minus est ignoscendum. l. 2. §. seruius autem Sulpius. ff. de ori. iur. l. Domitius labeo. ff. de testa. l. professio. C. de mu. pal. lib. x. egregiè Ro. conf. 130. circa primum, in fi. Bar. in. l. i. C. qui et aduer. quos, et in l. sed & reprobati in prin. ff. de excu. tu. quòd si minor allegat scelus, & Doctor sit, non restituitur, plura Barba. more suo, in prohe. cle. col. 5.

27. Sexto non prætermittimus licet dubitatiuè † loquatur, ibi, et si quæ sunt plia similes iuxta illud Poetæ Aenei. 2. 2. Dij, si qua pietas est cœlo, quæ talia curret. 28. Perfoluant grates dignas etc. Et probatur in. l. in summa in. §. i. ff. de re iudi. ibi infuræ si quæ sunt, præstentur, et in. l. argumentum melius in. §. mūdus muliebris ibi et si qua similia dici possunt. ff. de au. et ar. le. et in. l. deniq; ff. de pigno. Quòd tamen similes sunt, quarum exercitatio nem habent magistratus l. j. ff. de pub. iudi. Vel quòd sit modus loquendi, et p̄ supponatur omninò, quòd similes sint alia, iuxta illud rursum. Si Deus est animus. Si me amas. Si mei apud te aliquid curæ est, et plura huiusmodi sunt, non referenda aliter, breuitatis gratia. Nec potest concludens ratio assignari, quare sic exemplificauerit in lege iulia de adulteriis, cum tamen alia

(vt diximus) sint, & ordine Iurifcon. prima in. d. l. i. de pub. iudi. lex iulia maiestatis, nisi dicamus, id fecisse, quoniā alius est crimen enormius. l. auxilium. §. in delictis, iuncta glo. ff. de mino. l. i. C. de quæstio. l. transfigere. C. de transac.

28. Septimo & ultimo (aliis enim diximus satis in aliis lect. & multa dicemus infra) omittendum minimè censuimus, quòd cū misterio in fi. prætoris mentio facta est & si sit in gradu spectabilem; ut supra quia alio honorabiliore titulo cohonestatum quicq; legimus, quo Pri-ceps, & Deus, tribus locis probandum si reddantur tamen singula singulis, in. l. si familia infra de iur. o. iud. ibi fortasse, quia contempta maiestas prætoris uin-dicatur & in. l. pe. ff. de iusti. & iu. & in p̄ he. insti. in prin. ibi imperatoriam maiestatem &c. Et in. l. non distinguemus, in §. sacerdotio. ff. de arbi. ibi, Id enim non tantum honori personarum, sed & maiestatis Dei indulgeretur, pulchrè Bal. cōf. 59. licet eleganter in prin. uolum. i. Vel quia sui natura uerbum generale est. l. i. ubicunq; ff. de regu. iur. & ideo uana uideretur dubitatio doctorum an habeat cognitionem, criminum, de quo tamen late infra loco suo.

29. Primum not. quòd colligunt omnes clarum est, quod cause meti imperiū de Jegari non possunt, idemq; in. l. nemo pōt. ff. de regu. iur. quæ & si de gladii potestate loquatur, uirtualiter tamen meum imperium intelligit. l. imperium infra de iur. o. iud. Clarior ratio ut supra in casus figuratione declarauimus, quàm ex alio etiam cōprobo, quòd ad literam dicit text. serè ad idem in. §. au-dient quoq; in authen. de defen. ciui. q̄a omnis gens sub maiori iudice constituta, maiorem etiam sentit prouidentiam. Et quòd sit uerum, et ostenditur ex eo, quia exceptio firmat regulam in casibus non exceptuatis. l. quæsitum. §. deniq; ff. de fun. insti. ut hic excipitur casus absentia, ut infra quem tamen aliter inducit Iurifcon. ergò. Immo dicit Bal. conf. 131. casus est, colum. i. uolum. i. q̄ of-ficiū exceptionis est regulam confir-

mare, & consi. 192. quidam, ad fi. nolum. 5. quod si generalis regula præponatur speciei, ut hic, limitatur per speciem, quodq; natura speciei suppositæ, est de clarare & determinare genus. An modo exceptio excludat casus similes, non dispuo, quia non est tempus, concludere pro nunc, quod non, quia non est iuncta cum dictione taxativa. l. i. ubi glo. C. de condic. inde. Abb. in. c. quoniam frequenter, ut li. non contes. Staphi. pulchrè in tracta. de ut. & effec. clau. fo. 69. num. 32.

Sed Videtur, quod nec regula sit vera, nec ratio non regula, quia patri in speciale privilegium concessum est, ut possit filiam, in adulterio inuentam, occidere, & adulterum simul. l. quod ait lex. ff. ad legem iul. de adul. & sic in terminis exempli, de quo supra & in versis, & ideo errare videntur &c. Et tamen hoc ipsum filio mandari potest. l. Gracius. C. ad legem iul. de adul. Cui difficultati, quæ fuit Pau. Pici, respondet Cur. illud idcirco esse, quia pater & filius censetur una eademq; persona. l. fi. C. de impub. uulga. Quæ responsio satis friuola est, cum id iuris fictione inductum sit, & non iure. d. l. fi. ponenda iudicanda uerbu intelliguntur. l. intelligendi. ff. de uerb. si. ergo non ea ratione demandari filio potuisse dicemus. Et quia solo iure civili, tales censentur, non iure gentium, Barto. in. l. frater à fratre, col. 4. ff. de condic. ind. & in. l. lex facta, in 3. ff. de uulga. et pub. sub. Et quia non est uerbu istud iurissimum per omnia, sed quoad quid tantum idem Barto. in. l. si dubitet, in. s. fi. ff. de fide iu. in prin. Præterea (quod non dixi alias) licet de patre confidat lex. l. nec in ea, in fi. ff. ad legem iul. de adul. & hæc ratione ipsi permittat istud, non tamen permittit filio, ergo nec mandari eidem potuit. Sol. igitur uera est, quod ibi non sit id specialiter & in speciale privilegium concessum patri, quia sic non esset lex, pbens occasionem delinquendi &c. erit autem lex 4. d. sed sub dissimulatione quadam permissum, ut in concubinaru dicimus & in uisuris. l. iij. concubinaru. ff. de con

cubi. l. eos. C. de usu. Bar. in. l. conatos populos. C. de sum. tri. & fi. ca. quia difficile est tam iustum dolorem temperare. l. si adulterium cum incestu. §. imperatores. ff. ad legem iul. de adul. l. codicillis. §. pe. ff. de lega. 2. Bal. in. c. ex parte, in 2. colu. de consue. & in. l. in pecuniariis, in pe. ff. de ser. & con. 176. Cecilia. col. 2. uol. i. & cōs. 277. in causa, in prin. lib. 5. ergo nec ad propositum, an id possit filio demandari, quoniam impune factum ibi ponitur, uel à patre commissum sit facinus, uel à filio, qui patri paruita adulterio acclamati, argu. in. l. 4. ff. ad legem aquiliæ & non occudentes calamo, potuisse fieri, quia iniuria facta patri, dicitur etiam facta filio. l. i. §. & si forte. S. usq; adeo. l. sed si n. nius. §. filio familias. ff. de iniu. Gramma. deci. 23. dum fuisset, nu. i. & est arg. in. l. ut uim, ibi, Nam quod quisq; ob tutelam sui corporis fecerit &c. ff. de iusti. & ius declarando, ut per Bald. in. l. i. col. pe. C. unde ui. Ego in tracta. de solu. argu. uerbi. 51.

Et hæc etiam, quo ad rationem ipsam possunt considerari, sed specialius arguentes, uidetur dicendum, quod nec ipsa bona sit, ex alio, quamuis eõter teneatur, quia, ea attentata, non deberet et delegatio fieri posse, in casu absentia. l. inter artifices. ff. de sol. l. mandatu. ff. man. Ang. in rub. ff. de iusti. & in. & in. l. cum debitor. ff. rem rat. ha. & tamen sit, ut infra. Sol. ex causa supernientis necessitatis etiam quod sit electa industria personæ, lexq; de maioribus confidat magistratibus, plusquam de aliis, & maiorem prouidentiam sentiamus, delegatio fieri potest, alias dicta ratione, & ex prædictis, non, ita Bar. in. l. continuus, in. s. fi. ab eo ff. de uerbo. ob. ubi not. quod aduocati ponit, an possit seruire per substitutum, & hinc est, quod etiam Doctor legens, cuius personæ industria electa est, non potest legere per substitutum, & tamen in casu legit, non dico si sit illustris, quia legerit annis xx. ut dicebam nudiustertius, & uidetur probari in. l. quisquis. C. de epis. & cle. quicquid alias dixerim ego, in aliis lectu. & si sit consue

tudo in loco, ut per Abb. in. c. cū M, Fer
rariensis col. 2. de cons. sed rōne superue-
nientis necessitatis, ut sup. l. nemo est q
nesciat, & ibi per Bar. & Doct. ff. de duo,
re. clarius Bal. in. l. i. in. §. nec aut. C. de ca
du. tol. not. Seue. in tract. de debi. susp. et
in 3. q. prin. in. 2. col. & nimirum, quia ne
cessitas legi subiecta non est, ad uulga. l.
i. ff. de offi. consu. c. consilium, de obsec.
iciu. l. 4. §. si. ff. de offi. procon. immo q in
quacunq; prohibitione, licet generali;
semper necessitatis actus exceptuatus
uidetur. l. i. ff. de fun. do. l. alienationes. ff.
fa. h. e.

Verum instatur adhuc, quia esto q de
iure canonico cause meri imperii sit de
legabiles, & q quid cognoscibile, id de
legabile. c. quod sedem, de offi. ordi. ubi
glo. cōitet approbata, similis in. c. in ar-
chiepiscopatu, de rap. & in. c. illud 23. q.
4. & in. c. potest quis, de regu. iu. in. 6. nō
sunt tamen ubi electa est industria perso-
næ. c. si. de offi. de. etiam in casu necessita-
tis. c. si pro debilitate, eo. ti. R. replicatur, q
immo est regu. in. d. c. si pro debilitate,
quod liceat ex causa necessitatis, nisi sit
negocium huiusmodi, ut omnino præ-
sentiam requirat delegantis, & sic (ut di-
cebam supra) exceptio firmabit regulā
in casibus non exceptuatis, nec obstat
& ita declarat etiam Decian. in. num. 72.
negotium autem præsentiam requirens
est inquisitio maximè excessuū, uel præ-
lati prouiso, & fufius ut in. d. locis not.
& ita tenendum est.

Et si ad materiam dubitetur, quare
30 t de iure canonico delegatio permissa
sit, quod etiam ponit Bart. in tract. differ-
ren. iu. ci. & cano. col. 3. Respondetur hic
per Cur. nu. 27. quod hoc ideo sit, quia
non curat merum imperium, consistens
in gladii potestate. c. sententiam sangui-
nis, ne de. uel mo. Et male, quoniam lo-
co ipsius est degradatio & traditio curio
seculari. c. degradatio, de poen. in. 6. c. cū
non ab homine, de iudi. declarat Abb. in
d. c. quod sedes, col. pe. & dicemus in. l.
imperium, de iu. o. iud. licet ergo nō cu-
ret directo & principaliter, curat nihilo-
minus per indirectum, mō prædicto, ad

gu. in. l. si eum, in. §. qui iniuriarum. ff. si
quis cau. Tamen aduerte, quia ultra eū,
hoc sensisse uidetur glo. in. d. c. in archie-
piscopatu. Et declara aliter, q. d. iure per-
missa est, quia (ut dixi) q. quid est cogno-
scibile, est delegabile, q. quid iudiciū sangui-
nis delegat prelati, si iurisdictionē ha-
beat temporalem, quoniam aliās efficere-
tur irregularis: non curat ergo gladii po-
testatem, quia non pōt iudicare d. c. sen-
tentiam sanguinis. c. clericis, eo. ti. & est
arg. in. c. si. de consecra. ec. uel alta. & licet
ei directo cognitio prohibita sit, non ta-
men est prohibita per indirectum, ut in
exemplis, de quibus sup. Sed propositū
declaratio hæc probatur in. c. si. ubi not.
rex. ne clerici. uel mo. in. 6. per quem mul-
ta dicit Io. de Ana. in. d. c. in archiepisco-
patu col. i. & 3. & dictū mirabile est, q pos-
sit per alium facere, quod nō potest per
se ipsum, ut not. in regu. potest quis, de
regu. iu. in. 6. Sed queritur, quare effun-
dentes sanguinem, efficerentur irregula-
res, & quare prelati de sanguine non
cognoscit, responde, quia exemplo Chri-
sti, debent pati potius suum effundi, q
effundere alienum, unde scriptum est
de Dauid, Non ædificabis mihi tem-
plum, quia uir sanguinis es, ita Bal. cōf.
439. ad bellum, in. prin. uol. 5.

Sed iterum inuito, & uidetur quod
uana t sit prorsus disputatio, quoniam
hodie, ex consuetudine, sit delegatio,
etiam quo ad poenam ultimi supplicii,
ut hic per Albe. in. pe. colum. & Deci. in
glo. possit ad si. nu. 69. quos simpliciter
refert & sequitur Cagn. olim collega no-
ster, in. l. nemo pōt in. si. ff. de reg. iu. & tra-
dit et Ang. in. l. eū p̄tor, in. si. ff. de iudi.
Responde uanā nō esse, quoniam consuetu-
do non est generalis, sed tantū ultra mō-
res, immo abusus, & non consuetudo,
ut idē Albe. testatur in loco præalleg.
nec Doct. in hoc ipsum dicenti, est et cre-
dendum, de quo tamen per Bar. in. l. de
quibus, in. repe. num. 21. ff. de legi.
& dato quod esset consuetudo, & gene-
ralis quidem, adhuc disputatio uana di-
ci non debet, ut in simili de legibus ab-
rogatis not. in. l. si. ad legem Cor. de sul.
qua.

quarum cognitio nobis etiā necessaria ē
& utilis. c. fuerunt 7. dif. glo. in. c. si Roma
norum 19. dif. & in. l. i. in prin. C. de lati.
lib. to. l. & in. l. i. in ff. de coniungen. cū
eman. libe. & in. §. hunc igitur. C. de iust.
Co. confir. ubi ego in collectane. multa.
& optimè facit tex. in. §. i. in sti. de testa. in
illis uerbis, ut nihil antiquitatis penitus
ignoretur, quā muis ad decisionem cau
sarū regulariter non allegētur, & si quis
contrarium faciat, incidit in crimē legis
Corn. de fal. d. l. si. ff. ad legē Cor. de fal.

Minus dubitationis rursus habere
uidetur, quod ex secunda regula colli
gitur, quod quæ competunt iure magi
stratus, & sunt iurisdictionis simplicis
3^a possunt delegari. Et probatur, quia
si hæc est reg. affirmatiua, superior uero
negatiua, si in speciale priuilegium id,
de quo ibi, concessum est, & maioribus
magistratibus quidem, nec ista ratione
potest delegari, non est ratio, cur delega
tio non sit minoribus; hoc casu permis
sa, & indicant uerba illa, quæ uero, ad
uersatiua præcedentibus. l. sed si lege, in
pri. ff. de peti. hæ. l. hoc amplius. §. de his
autem, & ibi Bart. ff. de dam. infec. qui i.
dem dicit etiam in. l. prætoris in. §. sed si
unus, colum. i. ff. de pæto. sti. & in. l. q.
uifm fructum. ff. de uerbo. ob. Bal. conf.
42. l. super eo, colum. i. uolum. 3. & quod
diuersitatē significet in eo, ad q. 2. d. uerfa
tur, si rnat Are. con. 64. diligenter, col. 4.

Sed quomodo aduersari præcedenti
bus potest, cum loquatur hæc regula de
simplici iurisdictione, deq; competen
tibus magistratus iure, illa uero, de me
ro imperio, deq; his, quæ specialiter le
ge, Senatuscon. aut constitutione Prin
cipū tribuuntur. l. mariti. §. si. & ibi Bar.
ff. ad legē iu. de adul. ubi aduersatiua, q.
aduersatur præcedentibus, dē aduersari
his, q. sunt eiusdē generis, idēq; dicit Cy.
in athen. sacraimenta puberū, in pri. C.
si aduer. uen. Alex. in. l. filius à patre, in
14. col. ff. de lib. & posth. l. inf. in. l. iurisge
nū, in. §. q. nimmò, col. 4. ff. de pac. & i. l.
uinum in 12. ff. si cer. pe. exemplū schola
res student, Petrus autem iudic, si intelli
gatur de Petro scholari, bene aduersabi

tur, aliās non ut in. d. locis, & nouissimè
hoc modo etiam exemplificat idem Ias.
in. l. i. in prin. col. 3. ff. ne quis eum qui, &
ita communiter tenetur. Pro solu. breui
ter dici potest, q. eiusdem generis satis es
se uideantur, cum de delegatione in u.
traq; regu. tractetur, possuntq; delegari
competentia iure magistratus à minori
bus, ex quo non delegantur ea, quæ ma
ioribus specialiter tribuuntur, ut supra
nec uideo quod possit aliter responderi.
Est uerum, quod Fulgo. contrarium sen
sit, his non ob. in speciale priuilegium,
maioribus magistratibus reseruatum fuis
se, non solum, ut ipsi causas meri inpe
rii iudicarent, easq; non delegarent, ue
rum etiam quod delegarent, seu manda
rent, quæ sunt simplicis iurisdictionis.
Morus per tex. in. l. eum qui infra de iu.
o. iud. ubi ad litteram dicitur, eum qui in
dicare habet, magistratum esse oportere
quod postea in proconsule, uel prætore
exemplificat, & probatur, quia si de ma
gistratu mentionem faceret Iuriscō. sim
pliciter, in potiori significatu etiam in
telligi deberet. l. i. §. qui i. perpetuū. ff. si
ager. uec. uel emphy. pe. ergo multo ma
gis. d. casu. Secundo per tex. in. l. cū p. tor
§. i. ubi eademmet exempla subiiciunt
tur, q. scilicet iudicem dare possunt, qui
bus à lege, Senatuscon. uel constitutio
ne Principum concessum est, sicuti (in
quit) Proconsul, præfectus urbis, & pro
pter uim imperii, ceteri omnes magistra
tus, ergo minoribus uidebitur denega
rū. Tertio & ultimo, uidetur casus i. l. si.
C. de pedi. iud. ubi p. fidibus puinciarum
potestas hæc solis, delegandi data esse ui
detur, & pedaneos iudices constituendi,
ergo non magistratibus minoribus aliās
(ut dicebamus oretenus i. figuratōe & ca
sus) dubio, p. cul maius est priuilegiū isto
rū, q. maiorū i. q. deterioris cōditionis, q.
illū, nō dicendū, ut in simili habetur. in. l.
nō solū. ff. de no. x. & sic, ad p. positū rede
vntes, sentit idē Fulg. q. q. sunt simplicis
iurisdictionis à maioribus magistra
tibus etiam delegētur, quibus in specia
le priuilegium, hoc ipsum quoq; con
cessum sit non aliis, & ut supra latius,

Quòd si teneremus, & uerum esset, mille iura destruerentur. Primo enim dicitur hic, q*uo*d iure magistratus c*om*p*et*etia delegantur, sed iure magistratus municipales iurisdictionem habent, ergo delegant, deq*ui* ip*si*s intelligitur in uerfic. isto, ut sic à præcedenti differat, eidemq*ue* aduersetur, quòd cum satis probatum fuerit supra non repeto. Idemq*ue* & clarius in. l. si. ff. quis & à quo. ubi delegatio fieri potest à magistratibus populi Romani, cuiuscunq*ue* ordinis, ergo & à municipalibus. l. 2. ibi, cuiuscunq*ue* præfecturæ. C. de spot. l. dies festos, in fi. inq*ui* illis uerbis pariter, cuiuscunq*ue* iudicis apparitor. C. de ser. l. possunt, in princ. C. de his qui ad eccl. confu. l. nemo potest. ff. de regu. iu. dixi in. l. imperium inf. de iu. o. iud. Et etiam in. l. ea quæ. ff. ad municipa. ubi q*ui* magis imperii sunt quàm iurisdictionis, magistratus municipalis facere non potest, ergo ea, quæ iurisdictionis simpliciter sic, & si iudicem dare, & prosectò, si secundum opi. Fulgo. hunc tex. ita intelligeremus, esset sine controuersia de indubitabili, quoniam nemini dubium est, si maiores magistratus prohibiti sunt causas meri imperii de legare, quòd non prohibentur delegare eas, quæ sunt iurisdictionis simplicis sed non quòd in speciale priuilegium hoc ipsum eisdem concessum sit, cæteris autem denegatum. Et ad idem facit etiam, quia iure magistratus competit, tutorem dare, & præbere authoritatem manumittentibus, ut in. l. ius dandi ff. de tu. & cu. dat. ab his, & in. l. 2. infra eo. nec possunt hæc delegari, ut infra ergò regulariter secus. Et quia plus est habere modicam coercionem, ex quo est meri imperii, quàm iudicem dare, sed magistratibus municipalibus non denegatur modica coercitio. l. magistratibus infra de iu. o. iud. ergo & iudicem dabit. Et quia si propter grauitatem causæ, & personarum dignitatem, prohibita est delegatio, ut supra necessario sequitur; quòd permissa sit magistratibus minoribus, quos parum curat lex. l. placet. C. de peda. iudi. & minus si causas, sibi iure

magistratus competentes, delegant, & quia hoc idem dixisset Iurifcon. ut dixit de causis meri imperii, quod cum non fecerit, nec à nobis dicendum est. l. si uerò. §. de uiro. ff. solu. mal. si seruum. §. nò dixit prætor. ff. de acqui. hæ. l. unica. §. si autem uer. sin. uero. C. de cadu. tol. & ita sine dubio tenendum existimo.

Nec ob. contraria, non primum quia loquitur etiam in magistratibus municipalibus, exemplaq*ue* Proconsulis, & prætoris, ad dictum proximius referuntur, id est ad eos, qui sint in aliqua potestate, id est qui habeant merum imperium, ut non possint iudicare iubere, eo die quo priuati futuri sint, & sic concordat, quòd etiam municipalis deleget, nec sit hoc idem in speciale priuilegium, ut merum imperium maioribus magistratibus concessum, & est uerus sensus illius literæ.

Non ob. secundum cuius mentio etiam facta est supra licet ad aliud, quia possumus sustinendo communem opi. & intellectum ad tex. nostrum respondere, quòd sub uerbo cæterorum, magistratus etiam municipales comprehenduntur. l. cæterorum. ff. de uerbo. si. c. ut constitueretur, iuncta glo. 50. d. & consonat, ut post specialia uerba & exempla generale aliud omnes magistratus comprehendens, subiiciatur. l. si seruus seruum. §. inquit lex. ff. ad legem aquil. Tamen ob. ut dicebam in rub. text. in. l. eandem, in prin. ff. de duob. re. & in. l. 3. in. §. i. hac. ff. commo. & in. c. Christus. i. q. i. & aliter hac de re est respondendum quòd licet maiores magistratus possint iudicem dare, non propterea est minoribus denegatum, ex quo hoc idem ip*si*s in speciale priuilegiu concessum, ut meru imperiu, de quo hic, nò reperitur.

Non deniq*ue* tertium & ultimum, quia bene dicit, quòd præfides prouinciaru de causis uilibus non cognoscunt, & pos sint si uelint. l. 2. eo. ti. quodq*ue*; pedaneos iudices constituunt, sed q*ui* in speciale priuilegiu ip*si*s solis hoc idem fuerit coecefsum non, ergo nec minoribus magistratibus denegatu. Nec officit ad idem, q*uo*d

maiores

maiores essent deterioris conditionis, quā minores, quia non est uerum, ut ostensum est, ex quo non delegant, propter personarum dignitatem, ubi in his aliā utilitas quādam comparatiuē, & inferioritas considerabilis est, vel dic, quod non sunt, ex alio, deterioris conditionis, quia & ipsi pariter delegant, si uolunt, quæ sunt simplicis iurisdictionis, & dant iudices. d. l. 2. d. l. fi. C. de peda. iudi. & hæc quo ad istud secundum not. etiam sufficiant.

Colligitur etiam ex isto text. tertio (quo ad id enim, quod Docto. disputat, an delegatus à lege ciuili, sit ordinarius nec nē, non insisto, quia uera est gl. Bar. dum text. dicit delegatam, idest concessam exponentis. Vel legamus ut in pandectis, & cessabit omnis disputatio, non delegatam, sed delatam) quod argumentum à contrario sensu, fortissimum est, 33 † in iure, non alia ratione, nisi ista, quia ita dicit Iuriscon. met. & uenit ex ipsa lege propriē, & non interpretatiuē, sicuti etiam in iuribus, per Docto. hic allega. legitur, dixi ego latē in aliis lectu. & fortissimum nouissimē, quia non facilē expugnari potest, vel & melius, quia multum roboris ac uirtutis habeat, ex quo procedit generaliter in quacūq; dispositione ut infra. Quod etiam fortissimū adhuc, idest ubere & copiosum dicere possumus, iuxta illud Plau. dicentis mulierem in forti familia desponsatam, idest diuite & copiosa, his uerbis: Nequeo mirari fati, cum sorem despondisse suam, in tam fortem familiam.

Sed quod propriē, & uerē ueniat ex lege probatur, quia uenit ex mente ipsius, quod autem uenit ex mente legis, dicitur propriē uenire. l. nominis, & rei. §. uerbum ex legibus. ff. de uerb. si. tradit Alex. in l. curatoris, pulchrē colum. 2. C. de nego. gest. & ibi Bart. ante eum, idem Bar. in l. i. colum. 2. ff. de no. o. nunt. rex optimus in l. ait prætor, in §. i. ubi rursum Bart. Ange. & Imo. ff. eo. Rui. præcep. in trib. solu. ma. num. 5. idem Barto. in l. sed sciendum. ff. ad legem Pompei de par. ergo & ex ipsis uerbis, mentem

declaratibus, ut hic, & in l. labeo, in §. idem Tubero. ff. de sup. le. & in terminis in c. humanum genus i. dif. deducendo, ut deducit Siciu. in c. nullus, colum. 9. de fo. compe. hoc modo, Quæcūq; uultis, ut faciant homines uobis, & uos eadem facite illis. Matth. c. 7. ergo à contrario, quod tibi non uis fieri aliis fecisse cauetur.

Ad idem facit & secundo, quia interpretatio legis intrinseca, & substantialis lex est. d. §. uerbum ex legibus, hic est Aemilii Papii interpretatio talis, ergo ex lege propriē & immediatē argumentum uenire dicitur. Et ad idem, quia lex nō potest corrigi, nisi corrigatur expressē. l. fi. C. de indic. uidui. ro. libi legem viscelliam expresse corrigentes, cum uulga. & tamē corrigitur per argumentum à contrario, athen. Diaconissam. C. de ep. & cle. ubi per argumentum à contrario corrigitur. l. nulla. C. eo. ergo propriē & non ex coniecturis, uenire dicitur.

Ultimo, quia statuta sunt stricti iuris, sententia, & contractus, de statuto probatur in l. quod constitutum, & ibi Bar. ff. de mili. testa. Bald. confi. 398. punctus, colum. 2. uolu. 3. de sententia, in l. fi. C. si plu. una. fen. Bar. in l. centesimis, in §. fi. colum. 2. ff. de verbo. ob. de contractibus in l. quicquid ad stringendā. ff. de uerb. ob. uerum in statutis, sententia & contractibus locum habet, ut suo loco dicemus, ergo uerē & propriē uenire dicitur, & nō interpretatiuē, quoniam aliās locum in eis nō haberet, uulga. l. 3. §. hæc uerba, cum similibus. ff. de nego. gest. c. in nostra, de iniur. Nihilominus Bar. hic, ad fi. num. 16. contrarium tenuit, quod immo sit intellectus subauditus & interpretatiuus, & cum eo communiter ceteri. Et hoc ipsum maximē, quia dicitur in l. apud antiquos, iuncta glo. C. de fur. & iuncta. l. i. fi. si tabu. testa. exta. Bart. in l. omnes populi, num. 61. de iusti. & iu. & ibi Bal. colum. pe. Vnde dicimus, quod per subauditos intellectus, & coniecturas, non debet induci legum correctio, idest per argumentum à contrario, glo. in c. cupientes, in §. quod si per 20. de

elec.in.6.late las.hic,Ro.pulchrè, conf.
399.ut præsens,colum.2.pulchrius Grā
ma.deci.92.in causa,num.14.

Secundo ad idem uidetur casus, per
Batallegatus hic,nu.præallega.in.l. pe-
cuniam.ff.si cer.pe.ibi, tanquam sub cō-
traria conditione &c. quæ dictio improp-
rietatem notat. §. igitur, insti. de pup.
sub. §. si uerò contigerit, in authen. ut cū
de ap.co. Bald. in. l. si pater, in. §. in prin.
ff. de adop. ergo non propriè uenit, nec
uerè ex lege proficisci dicitur, idem Bar.
in. d. l. omnes populi, & clarior ultimo
loco in. l. si quis locuples, in fi. ff. de ma-
testa. ubi ad literam dicit, quòd sensus à
contrario a pertissimus uidetur, ergo nō
propriè. l. i. §. deiecit autem uidetur. ff.
de ui, & ui ar. c. qui per alium, de regu.
iur. in. 6. quæ tex. etiam sic intelligit Bart.
in. d. l. omnes populi num. præallega. &
in. l. si quis ex argentariis, in. §. an uerò
colum. i. ff. de eden. inducit Sicu. in. d. c.
nullus, colum. 9. præalleg. de fo. compe.
& maximè mirandum est, quòd quis
contrarium teneat, quoniam hoc idem
magis explicite dicitur, in. c. cum aposto-
lica, de his quæ fi. à præla. si. con. capi. q.
indirectè uenit, ergo non directè nec p-
priè, & cum sint uerba legis clara, ab eis-
dem recedere non oportet, uulga hille,
aut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega. 3. l. si
non fuerit, iuncta glo. pe. ff. pro so. c. in
istis 4. d. Breuiter mihi placet opi. Bart.
quia tex. sunt a deo aperti, ut aliud tene-
ri probabiliter non possit, ex prædictis,
quæ non sine cauillo tollerentur.

Nec ob. quòd fortissimum appelle-
tur, quia propriè ueniat ex lege, ex quo
his stantibus, non est uerum, & minus
quia non facilè expugnari possit, quia
immo potest, ut per Docto. hic, nec sem-
per ualet, secundum Bald. in. d. l. omnes
populi, in pe. colum. per not. in. l. i. C. de
agrico. & censu. lib. x. tradit glo. in. l. con-
uentulam. C. de ep. & cle. sed ex alio,
quod latè ostendi hic, in 3. lectu. anni
1543. in. 4. not. nec tepeto. Et minus
quòd id quod uenit ex mente legis pro-
priè uenire dicatur, quia uerba etiam re-
quiruntur, ergo interpretatiuè aliàs, &

non uerè, & si non credis, audi Iurifcon.
» sic ibi ad literam dicenrem. Verbum ex
» legibus sic accipiendum est, tam ex legi
sententia, quàm ex uerbis.

Non ob. quòd interpretatio intrinse-
ca sit, & substantialis, quia negatur rur-
sum, ex quo est Aemilii Papi. authoris,
ita legem iuliam de ui, à contrario inter-
pretantis, argumentum planè apertis-
simum, ex coniecturis uenire, & per
interpretationem ipsius Iurifcon. non
autem (ut dicebatur) ex lege, & proprie
quidem li. §. quàmuis. ff. de uen. in spi. et
ita etiam in. l. ex eo. ff. de testi. & in. l. qui
testamento, in. §. mulier. ff. de testa. & in.
c. cum uirum, de regu. & transe. ad reli-
quorum iurium inductio, facile à mori-
bus Decij hic, defendi potest, ut nos a-
liàs, igitur non insisto. Et licet urgere
uideatur dictum de correctione, quòd
non sit, nisi expressè, & est uerum, ueri-
usq; quòd corrigatur. l. nulla, per auth.
Diaconissam, & in corpore unde sumi-
tur. C. de ep. & cle. sed falsum quòd id
sit per argu. à contrario sensu, quoniam
tantum est dicere quòd minor annis 40
ordinari non possit, quantum est quòd
ante annos 40. nō ordinetur, sicuti olim
non poterat, ante annos 50. casus est in.
c. Diaconissam. 27. q. i. & ibi glo. Archi.
& omnes, & sic directè corrigitur, & ex-
pressè. Vel responde aliter, ex his, quæ
dicuntur per las. hic, colum. 12. uer. limi-
ta istud quando statutum, vel quòd sit
declaratoria potius iuris antiqui, ut hic,
per Moder. Bono. colum. 22. sed priores
solu. solidiores sunt, ut infra.

Non ob. ultimum, quia illud est, non
quia argumentum huiusmodi uerè, &
proprie ex lege sit, sed quoniam statutū,
sententia, & contractus, rationabili ac-
quiescunt interpretationi, ut dicebam
aliàs. l. tale pactum. §. si. ff. de pac. l. quàm-
uis, cum similibus. ff. de in ius uo. & de
nouissimè quòd hæc interpretatio ne-
cessaria est, & (ut dixi) probabilis, neces-
saria per punctum rationis, probabilis
per uiam æquitatis. l. cum fundus. §. ser-
uum ruium imprudens. ff. si cer. pe. Bal.
confi. 41. quidam, colum. i. uolum. i. im

modò quòd interpretatio est spiritus scripturarum, inquit Aristot. 7. secreto. Dy. in regu. in argumentum, de regu. iu. in 6. Bal. consi. 275. quòd pro regula, col. 3. uolum. 2. & ita transeundum est, & dicendum amplius ex his, argumentum hoc ad propositum, appellari debere cōiecturale & fortissimum, vrinquit Iuricon. hic rationibus supra dictis, & etiam subtilissimum, quia magis intellectu discernitur, quàm sermonis adaptione colligatur, ut in simili in l. cum acutissimi. C. de fideicom. & in l. 3. C. de inoffi. testa. & in l. cum auus. ff. de cond. & de ad differentiam subtilis, quòd ex ui sermonis colligitur. l. debitor. ff. de uerbo. si. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de lega. 3. l. i. C. de agrico. & cen. lib. x. & materialis, quando uerba legis, aut edicti, clara sunt. l. si. si is qui nauem. ff. de exercit. ibi, in re igitur dubia, melius ē uerbis edicti seruire, & ut per Bal. fufius declarantem, in l. scire leges. ff. de legi. vel fortissimum, quia habeat (ut supra dictū est) multum roboris & uirtutis, seu diues & copiosum.

Vel fœdere distinctionis, uenire propriè ex lege dicamus, & quandoq; etiā per interpretationem (& quæ scribit De ci. hic declarabuntur) ut per Bart. in d. l. omnes populi, præallega. num. 61. & Bald. in d. l. apud antiquos, colum. 2. C. de sur.

Sed ad propositum, quòd argumentum à contrario sensu sumatur in iure, & ualeat, ultra tēx allegari solitos, ut supra facit etiam quòd habent in l. libertus, in §. patris. ff. ad municipa. ubi filius incola alterius loci, nō sequitur domicilium accidentale etiam patris naturalis, ergò à contrario si nō sit incola alterius loci, sequetur ipsum, ut per Bald. consi. 415. quia queritur, colum. 2. uol. 5. & in l. 2. ff. de decre. ab ordi. fa. ubi decreta non legitimo decurionum numero coacta, facta haud ualent, ergò à contrario, si sit legitimus ualebit, ut ibi per glo. & in l. scimus. C. de admi. tu. Et in l. i. in §. si rem illud. ff. ad Sylla. ubi non potest haberi quæstio de familia, nisi constet

aliquem occisum fuisse, ergò à contrario si constiterit, habebitur, ut ipsemet Iuricon. ibi dicit. Et in l. ex tribus. C. de inoffi. testa. ubi pater potest filio instituto directo substituere infra tempora pubertatis, ergò à contrario post tempore pubertatis non poterit, ut arguit Alex. consi. 43. attenta, colum. 1. uolum. 2. & in l. iunilgenium in §. prætor ait. ff. de pac. ubi ait prætor, pacta, quæ dolo malo inita non fuerint, seruabo, ergò à contrario, quæ dolo malo inita fuerint, non seruabit. Et in l. cum non solum, in §. filiis autem. C. de bonisq; libe. ubi in casibus, in quibus queritur usufructus patti, filius restari non potest, ergò in casibus, in quibus non queritur, poterit. l. 2. ff. ad Macedon. latè Zaneti. disp. u. i. in sacro, colum. 1. sed hoc non est uerum, quia resularet legum correctio, ut postea subiicit ibidem, colum. 7. & bene; i. cemusq; latius infra. Et nota, quòd inducitur sui natura, per dictionem si, ut hic, & in d. l. si locuples. ff. de ma. testa. tradit Bal. notanter in l. dictam legem, col. 1. C. de cond. ob. cau. & dicitur infra. Et est exemplum quia si beneficentia, est secundum naturam, à contrario iniuria erit nature repugnans.

Verum contra regulam hanc opponitur de l. cōuenticulam. C. de ep. & clo. ubi conuenticulam extra ecclesiam, in priuatis ædibus celebrare, unicuiq; prohibum est, & tamen à contrario in ecclesia non permittitur, idemq; in c. cum ex iniuncto, de hære. fuitq; olim Romæ alioquin sodalium (sic enim conuenticulas appellabant) nomen criminofum lata etiam legelicia contra sodalicia, idest coitiones huiusmodi, quæ fiebant, ad corruptenda suffragia popularia. h. sodales, & ibi Bude. Parisien. pulchrè. ff. de colleg. illic. Pro solu. dicendum est ut dicunt omnes, & præcipuè Ias. hic colum. 9. Bar. ante eum, num. 7. post Odo. & Cy. in d. l. conuenticulam, quòd illud ideo ibi est, ex quo resularet absurdum, prauus & absonus intellectus, subiiciuntq; esse hoc casu puerile argu. quia si in priuatis ædibus prohibita est, mul-

34

non extantibus, nihil operaretur, ergo tolerabile est, ut aliquid operetur, quod ius commune corrigatur. L. maximum vitium. C. de lib. prat. Quod impugnetur, quia debet potius esse superfluum, & nihil operari, quam quod aliter fecimur indebite damnum patiantur, uulga. l. si. §. in computatione, ubi glo. C. de iudeli. Respondet las. quod non patitur damnum, sed quod lucrum amittunt, quorum non est par eademque ratio. l. si. C. de codicil. Replicat Deci. quod immo damnum patiuntur, quodque patris hereditas est sibi debita, saltem ratione legitimæ. Et male, quia licet sibi debita sit, pro dote, quæ loco legitimæ succedit. l. 3. §. sed utrum. ff. de mino. nullam tamen ex hoc patrimonii diminutionem patiuntur, ut damnum dici debeat, & quia non consideratur, nisi respectu iuris iam quaesiti. l. 3. ff. de dam. infec. & hoc est, quod dicit Bal. in l. non amplius, in. si. ff. de leg. i. quod qui perdit spem lucri futuri, non dicitur damnum propriè pati. & consil. 182. locata, colum. 2. uolum. i. quod damnum & lucrum, sunt termini distincti, & quasi aduersarij. Aliter respondet etiam Dec. met. & benè, sed quia solutio ista las. optima est, sic defenata, illam aliter non referemus. Vltimo opponitur contra regulam. l. 3. §. i. ff. de do. int. vi. & uxo. ubi donatio inter uirum & uxorem, prohibita est, si matrimonium sit secundum leges, & bonos mores, & tamen à contrario sensu si sit contra leges, & bonos mores, non propterea ualebit, puta quia filia senatoris liberto contra Senatusconsultum copuletur ut ibi in princ. & in. l. i. ac secunda eo. ti. Sol. facilius est, ut dicebam etiam ego in collecta. hic, illud ideo esse, ne melioris conditionis sit delinquens, qui non delinquitur. l. non fraudantur. §. i. ff. de regu. iur. & ibi glo. signanter istam rationem adducit, & tex. prædictum allegat Bart. in l. cum te, col. i. C. quod met. cau. & in. l. si de eo, in. §. si seruus, col. i. ff. de acq. po. vel & aliter, quod sumitur, arg. à contrario, quod ualeat donatio de rigore, sed non de æquitate, & est simile, quia è contra alibi uidemus, quod testamentum non ualeat de rigore, & tamè

de æquitate sustinetur. l. posthumus. ff. de iust. testa. Sed hoc idè nil aliud est dicere, nisi quod Iurisc. Vlpia. ibi se ipsum corrigat, iuxta glan. cotem ferro in. §. qui maximos. ff. de publica. & malè, nec præsumendum. l. non ad ea. ff. de cond. & de. & quod non ualeat absolute probatur, quia tres eliciuntur rationes ex. l. i. 2. & 3. præallega. eo. ti. quibus donatio prohibita è quod etiam declarat Are. consil. 74. diligenter, col. 3. prima, quia coniuges se mutuo amore spoliarent. Secunda, ne impediantur liberorum educatio. Tertia quia coniugalitatis amor, non pécio, sed indubitato animi affectu æstimadus est, ergo nullo modo ualebit, ratione supra dicta, quia tertio limitabitur regula, & si benè consideraueris, in primam incidit, quia si ualeret, & arg. à contrario sumeretur, absurdum resulteret, & malè, igitur (ut dictum est) sumi non debet. Vel potuissent unica solutione omnia tolli, dicique ea ratione, absurdi scilicet, non sumi, quoniam corrigere ius commune, etiam absurdum est & omni casu, ex his corrigeretur, ecce si sumeretur in. d. l. conuenticulum, corrigeretur c. decet de immu. eccl. in. 6. si in. d. §. filiis, autem l. p. C. qui testat. po. si in. d. l. 3. i. 2. 3. in princ. de dona. inter ui. & uxo. & ut supra latius. Non sumitur quodque arg. à contrario in c. indecorum, de æta. & quia corrigeretur. c. cum in cunctis, de elec. ut ibi per gl. & minus sumitur in. l. non solu. i. §. si mandato meo, ibi Attilicinus autem. ff. de iniur. quia corrigeretur quod habetur in. l. i. in. §. persuadere si. de seruo corrup. deducendo ut per Gril. in tracta. de pœn. q. 10. n. 12. & 13. Vel sedere distinctionis opi. concordemus, si uerba sint in. l. apposita, per modum dubitationis tollendæ, quod tunc non seruatur argumentum à contrario sensu ex illis, quoniam ius commune non lædunt, & quia inducta ad unum effectum non debent alium operari. l. non solent. l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de regu. iur. l. legata inutiliter. ff. de adi. le. & hoc idem cognoscitur, quia si sumeretur, iura corrigerentur, & resulteret

absurdum. d. l. conuenticulum, si uero apposita sint per modum causæ finalis, sic ut hic, & socius est Saly. in d. l. conuenticulum, col. i. & hæc pro nunc sufficiat quia dicimus et infra in glo. fortissimè, nunquid locum habeat in statutis, in re scriptis, mandatis, ultimis uoluntatibus contractibus, & aliis, prout, & quemadmodum se se obtulerit nobis occasio, & q optatis quàm maxime de intellectu. l. 2. C. de cond. infer.

Quarto aduertit Bar. ad tex. ibi, & si à familia dominus occisus esse dicitur, &c. ut non simpliciter intelligatur, sed q
37 dicatur, & uerum sit t. nu. 2. in fi. p. qua subauditiõe facit gl. in l. i. i. prin. ff. si qua dru. pau. se. di. & benè. Adde aliam in l. prator ait in prin. ff. ui bo. rapt. & tex. i. l. diuus. ff. de mi. testa. ibi, ut utiq; prius constare debeat testamentum factum esse &c. Odo. in l. cum per procuratorē. C. manda. & rationem assigna, quia dicere & non probare, nihil est, ut per Ancha. consi. 249. in qstione, col. 2. signanter. d. glo. allegantem, & facit q habetur in l. milites in. s. oportet. C. de questio. Et maxime quia hæc, sententiæ & executio nē respiciunt, q secus, si modū pcedendi, quoniā tunc additur, et si uerū nō sit l. i. ff. de dolo. Bar. in extrauagan. ad repri men. in uer. asseratur, plene Sicu. in c. i. col. 14. de pba. Cla. Sey. in l. si quis maior col. 2. ubi ego et aliquid. C. de transac. est uerū, q aliqua d. expositioni obstātia, ad duci possent, sed quia leuiasunt transco.

Quinto & ultimo dubitatur, an ptor
38 t criminū cognitiōē habeat. Et prima facie uidebatur dicendū, q nō quia certum est, cæteris denegatū fore, quod uni soli cōcessum ostenditur. l. q in rerū. s. si quis post, & ibi Bal. i. fi. ff. de leg. i. qui infert ad q. uen. D. fratū Medioli. ut per Episcopū loci nō uisitentur, hæc rōne, sed p suū ministrū, platū generalē, cui hoc erat specialiter indultū. Ad idē est tex. in l. formā aliās normā. C. de offi. p. fec. pto. ubi præfecto ptorio, post Principem, legem generalem condere permisum est pariter, & consequenter hoc idem cæteris denegatum, de quo latē not. etiam

in l. imperium. ff. de i. o. iud. firmat Ba. in statu. in. s. auctoritas, uerū. 2. uerum omnia omnino crimina cognoscit præfec. urbis. l. i. ff. de offi. præfec. urb. ergo non prætor. l. cum prætor. ff. de iud. & ponderanda sunt uerba geminata Iurificon. omnia omnino, arguentia de libera tam ipsius uoluntatem c. si quis iratus 2. q. 3. immò quod omnino etiam est dictio præcisæ significationis. l. si non forem. s. indebitum. ff. de condic. inde. Tamēn solu. facilis est, si uelis tenere contrarium, quia tex. noster hic, est clarus; eoq; magis, quia si dubitat, an possit mandari, supponit necessariò quod cognoscat, uel gla. l. qui testamento. ff. de testa. ex quo nemo aliàs plus iuris in aliū transfert, quàm ipse habeat. l. traditio. ff. acqui. re. do. regulariter loquor, ut tacitè obiectioni respondeamus, eorum quæ diximus supra ex not. in c. in Archiepiscopatu, de rap. & in c. sententiam sanguinis, & in c. clericis, ne cle. uel mo. & si ad propositum dixeris, quod illud uerū est, prætorē absente, non quod prætor non cognoscat, quia est ipse etiā de maioribus magistratibus, quibus i speciale priuilegium hoc idem concessum est, ut hic, & hanc solu. Doct. maxime Cla. Seyfel. & Cur. ueram esse, probat. tex. in l. 2. in. s. item detem & octo prætores. ff. de ori. in. clarius Fenestel. de Ro. magist. c. 19. à nobis sæpe citatus, cuius uerba
,, audias, si non credis aliter. Et hæc omnia quoties Romæ sunt magistratus ob
,, seruantur, quotiens aut pificuntur, u
,, nus relinquirit, qui ius dicat, isq; uocatur pfectus urbis, q ignorat Alb. & Gril los capit in l. i. ff. de offi. pto. & sunt uerba repetita et Iuriscō. in d. s. i. re decē, & octo ptores, & cū istud uerū sit, parū facit q dixerit Iuriscō. oia oio crimina, quoniā perinde ē, ac si oia tantū dixisset, ex quo uerborū multiplicatio nō solet alterare substantiā uel ordinationē legis. l. pe diculis. s. labeo. ff. de au. & at. le. Pau. de Cas. cōf. 7. in dubio, col. i. vol. i. Anch. cōf. 357. q. 2. præsupponitur. col. 2. Oldra. cōf. 284. pater sancte, col. 2. & ut ita dicā plus locutus uidetur q expediat, aduertitq;
Bal.

Bald. in l. ne quicquam in. §. de plano, colum. 2. ff. de offi. procon. & est solu. factis realis, pro qua facit in simili quoddam betur in l. si longius in. §. i. ff. de iudi. tamen cogita, quia dicit, omnia omnino crimina sibi uendicasse, & quoddam habetur in. §. item solent, ea. l. & in l. i. in. §. si. & in l. tutor, in. §. tutor. ff. de susphec. tur. quoddam; tex. in d. §. item decem, & octo prætores, loquitur secundum tempora reipub. adhuc liberæ, esto igitur quod omnia crimina sibi uendicasset, non est propterea, quoddam non haberet & ipse quoque; criminum cognitionem, & ita not. in. d. §. item decem & octo.

Secundo, ex alio uidebatur dicendum quoddam non haberet hanc cognitionem prætor, quia solum erat limitata eiusdem iurisdictioni, quo ad propositionem edictorum in albo, ut ius civile emendaret, seu corrigeret, successiones deferret, & iudicaret denique; de bono & æquo. l. si quis id quoddam. ff. de iu. o. iud. Ius autem civile. §. i. ff. de iusti. & iu. §. quos autem, in. §. de bo. po. & pro ista inductione facit tex. in l. solemus in. §. latrunculator. ff. de iud. & melius ut per Bal. consi. 216. fuit quoddam in fi. uoluit. 2. quoddam si sit quod inter feudatarios de feudo, cognoscit dominus si uero criminaliter agatur, ordinarius. Vnde proditum est et, quod Athenis duæ erant curiæ, quingentenaria, & Arcopagitarum, illa de ciuilibus iudicabat causis, ista de criminalibus, & inter merito quoddam quoniam officia promiscuis rerum uisibus turbati non debent. l. consulta diuina. C. de testat. Quoddam arg. quoque, est fallacius primo & contra istum tex. & si dixero, ut dixi alias erit satis, eodem Fenest. an rhore. c. palle, quod immo prætori Regia insignia tradita sunt quoque; apud ipsos omnes, cum publici, tum privati iuris, potestas fuit, antecedit igitur falsum est, ergo & consequens. c. c. ex officij, de p. scrip. tradit Bal. in l. cōueticulū, col. 3. C. de ep. & cle. & licet Dominus feudi non cognoscat, si inter feudatarios criminaliter agatur, cognoscit tamen, si meriti impetrum habeat, ut hic prætor, & not. idem Bal. in loco palle. Verum tertio ac ultimo loco adhuc dubitatur, quomodo prætor crimi-

num cognitionem habeat, si tutorem pueniendum ad præfectum urbis remittit, casus est in l. i. in. §. si. ff. de suspe. tn. clarior in l. tutor, in. §. tutor. ff. eo. & in. §. sed si quis pñens, in. §. eo. Responde, de suspecto tutore et cognoscere, ipsumque; remouere posse. l. i. §. damus. ff. eo. ti. immo quod cognoscit etiam præses. l. i. §. suspecti. ff. ad turpi. & si præses, qui est clarissimus, ut ibi dicit glo. multo magis spectabilis & si is, cui mandata est iurisdictioni a prætoribus, d. l. i. §. i. in. §. ff. eo. non est ratio, cum est in prouincia, cur non cognoscat et prætor. Et nota quod crimen suspecti tutoris ex lege 12. tab. descendit. d. l. i. in fi. prin. ff. eo. quoque; lex 12. tab. nil aliud erat ab initio, quod ius municipale, quod nos statutarium uocamus, postea propagatum imperio cepit esse ius commune inter omnes, ut not. in l. oēs populi. ff. de iusti. & iu. sed ad propositum non punire, quia dabatur a prætore tutores, ut in. §. de Atti. tu. in prin. l. i. C. de tuto. illius persona. & appellabantur prætores tutelares, nec conueniebat ut ab eodem punirentur, ne forte cum per gratiam dentur, eorum crimina impunita transeant. l. i. §. item solent. ff. de offi. præsec. ur. & probatur in simili, in l. do mesticus. C. de assesso. & in l. qui iurisdictioni. infra de iu. o. iud. & in d. §. tutor, in fi. iuncta glo. & sentit idem Albe. in p. allega. l. fi. & in hoc bene. Et nota rursum, quod ibi duo dicuntur, quod crimen erat atrox, & tutor plebeus, & consequenter puniendus acriter, nec ab re, quia poenæ delictis sunt commensurandæ. l. sancimus. C. de poen. & quia actius punitur plebeus, quam nobilis. l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. eo. ad quod uide pulcherrimum Maximiliani exemplum, quod ego scripsi in apoph. iuris magnis. 16. succurrit, ad fi. & adde quoddam Paulus nobilis gladio occisus est, Petrus uero piscator, crucifixus. quæ poenæ olim erant seruorum, quoddamque; Turcæ barbari & truces palo ligneo ignobiles necant, non nobiles uero ense. Somniumque; est dicere, quoddam sit speciale hoc casu, tantum, ut sentit Fulgo. quem ad

unguem sequutus est etiam Dec. seni. re
spondendo postea cōtrariis vrgētissimis
ut respondet, & q̄ uerbum prator, sit ge
nerale, quia ex his tolluntur omnia faci
le, & ex diuisione legis ut supra falsum
esse liquet, exemplam enim est regu. ue
gatiuz, secundum quam debet intelligi
argumentum in. l. deniq; in. §. i. in fi. ff. de
mino. Bar. in. l. i. ff. qui po. in pi. ha. Bald.
in. l. antistius, in prin. ff. de acqui. hz.
Sed aduerte, quia hæc solu. quam se
quutus est etiam Seue. in. l. imperium,
colum. 6. infra de iu. o. iud. non uidetur
tuta, & in specie eam reprobatur Rimi. hic
& post eum Moder. Bono. moti, quia tu
tor uel testamentarius esse posset, uel à
suo præcessore datus, Immo plus (subi
ciunt) quòd maior ratio esset, si ab ipso da
tus sit, ut puniatur. l. nullum. C. de testi.
Replica tu, & dic, nihil ob stare, quoniā
satis est, quòd ratio uerificetur ut in plu
ribus licet non in omnibus, Bald. consi.
250. in quaestione, colum. 6. uolum. i. &
pbatur in. l. si cum exceptione in. §. post
annum. ff. quòd met. cau. l. iura, in. l. ex
his, & in. l. nam ad ea. ff. de legi. idem Bal.
in. l. i. colum. 2. ff. de sen. nec est uerum, q̄
tunc maior sit ratio puniendi, quia hoc
ipsum est contra tex. in. d. l. domesticus,
cui non respondetur, & potest ad
text. in. d. l. nullum dici, de cu
jus intellectu multa etiā Abb. in. c. quo
niam contra, colum. 19. de proba. quòd
id sit speciale d. casu, propter periculum
& quia testis aures offendit iudicis, nec
familiaritas considerabilis, ut hic. Verū
ex alio dubito ego, quia immo etiam p̄
fectus urbis dabat tutores. S. sed hoc iu
re, insti. de Atti. tu. §. si insti. de satis da.
tu. ideo solue alijter, eo casu speciali im
perium præfectum urbis sibi uendicasse
non quòd prator etiam criminum co
gnitionem non haberet. Et ex his su
mus de textualibus expediti, cras est se
stum diuæ Catharinæ Virginis, & dies
meus natalis, non intrabitis, ut Bidel
lus dixit, sed perendie, & nos interim æ
tatis annum sexagesimum tertium.

In glo. constitutione (ceteræ enim
parum aut nihil habent, fuerunt expedi

te in discursu, & dixi satis etiam in aliis
lectu.) ponuntur ad tex. quatuor exem
39 pla 1. primum & secundum ineptum ef
se uidetur, quoniam iste tex. loquitur,
secundum ius antiquum, exempla ue
ro prædicta, sunt eodictis, in quo esse di
citur nouum, & de quo illud multo an
te cogitare uerisimiliter non potuit, uul
ga. l. iubemus in fi. C. de testa. tradit Bar.
signanter sic arguendo in. l. i. in i. colum.
ff. de condic. ex le. & concordantes alle
gat, glo. in. d. l. iubemus.

Nisi respondeamus, ut hic per Bar.
quod immò primum aptissimum est, et
conueniens, ex quo id, quod ibi dicitur,
antea etiam erat dispositum, ponderan
do uerbum in prin. legis positum ibi, an
te hanc, pedaneos iudices dabant præsi
des, qui de minimis causis non cogno
scebant, ergo, dices tu, superflua ent. d.
lex. §. quibus, in. l. cōstitu. Co. Solu. non
est superflua, quia multa addita sunt. l. si
quis prioris. C. de secū. nup. l. 2. §. si quis
tamen C. de uete. iu. enu. Bart. in. l. lex
cornelia, in prin. ff. de iniur. & corrigen
do quidem, ius enim antiquum recita
tur, corrigitur, & modificatur, & sic nō
erit superflua, quòd nihil aliud est dice
re, nisi fateri, ius nouum esse, l. ius autē
ciuile. §. i. ff. de iusti. & iu. ea propter ad
istud & ad secundum pariter, responde
ut respondet adhuc idem Bar. in. d. l. i. de
condic. ex lege, tamen si contrarium hic
teneat, ratione supra dicta, quòd cogi
tare potuit saltem Iurifcon. in genere.
quam solu. etiam aliis citatis, probat A
lex. sumpto hinc argumento à. l. qui
iure militari. ff. de mili. testa. idem Barto.
in. l. i. in prin. ff. de regu. Ca. & in. l. etiam
in ulti. colum. ff. de mino. Alexan. rursū
in. l. i. in prin. in 6. colum. ff. ad legem fal.
quòd satis est, quòd Princeps sciat effe
ctum legis, ex quo de modo sciendi, nō
est cogitandum.

Sed ob. adhuc tex. in. l. si ita. ff. de au.
& ar. lega. quòd uerba præsentis temp
oris, ut hic, non trahuntur ad futurum.
Solu. idem Bar. in. d. l. i. de condic. ex le
ge. Rimi. Deci. hic, & alii, quòd immò
trahuntur, ex quo lex semper loquitur
ciuifq;

eiusq; natura est dare formā futuris negotiis. l. arriani. C. de hære. l. leges. C. de legi. c. fi. de consti.

Adde clarius quod nō dicitur semel loqui pro omni tempore, sed semper p futuro, usq; adeo ut præterita sint præterita & futura ita Bald. in. c. cum cessante colum. 2. de ap. Vnde statutum dicens iudicem de facto rescindere debere uenditiones factas à minoribus, intelligitur etiam de factis post statutum, secundum Bar. in. l. illicitas, in prin. ff. de offic. præsi. Et ideo improbatum eorum ratio, qui dicebant, quod regula Catoniana, loquens per uerba præteriti temporis, non debet trahi ad futura, ut per eundem Bar. in. l. regula, in 2. colum. ff. de regu. Caro. Nec est uerum, quod contra statutum legis præscribi possit, quia perpetua obseruantia uiget, nullaq; negligentia legumlatoribus imputanda, inquit Bal. consi. 181. uerba dicūt, ad fi. uol. 2.

Ex quibus tollitur specialiter indutio, d. l. si ita. ff. de au. & ar. le. quia loquitur in testatore, qui semel loquitur, ut declarabam aliàs, nos in lege quæ loquitur semper tradit idem Barto. in. d. l. i. & iam dictum est, & sic, licet colligatur in loco de quo infra uulgatum illud, disponat testator, & erit lex. S. disponat in authen. de nup. non tamen est ex prædictis semper argumentum sumendum de testatore ad legem, uel è contra. Aut dicamus, dicto casu non trahi, quia tex. ille loquitur in nominibus possessoris, meum & tuum, quæ sunt tantum significationis præsentis temporis, ut per illum tex. signanter dicit idem Bar. consi. 116. statuto Perusina ciuitatis, colum. 2.

Vel scultimo, quod loquatur in legato, seu donatione, per quam dominium transfertur, & sic in casu, in quo de magno agitur præiudicio, ita ut mirum nō sit, si nec dispositio illa futura comprehendat, aliàs sic. l. fi. & ibi idem Barr. C. quæ res pi. ob. po. Et in simili si priuilegium alicui concessum sit, de collectis & decimis non soluendis, hoc idem utiq; non extendetur ad prædia postea q̄-

sita, de quo tamè latè Ro. in. l. damni, in. S. si is qui, colum. 2. ff. de dam. insec. multa Bal. consi. 459. super facto, col. i. uol. 3. Cætera exempla sunt clara, & non habent dubitationē, ad regulam maximè facientia, quia ibi de Principum constitutionibus agitur, idest diui Marci & Seueri. nec quæ sunt mixti imperii possunt delegari. Verum obiter difficultatem moueo, quo ad dicta iura, quomodo loqui possint de Principum constitutionibus, cum in eis dicatur, orationem in Senatu recitatam fuisse, ita ut Senatuluscon. dici debeat, potiusquàm Principum constitutio. S. constat, insti. de iur. na. Pro sol. dicas, non differre quoddam erat constitutio Principum, sed quod ipsi, ut modestius agerent eam, quam sua autoritate soli condere poterant. S. sed & quod Principi placuit, insti. de iur. na. ad senatum referebant, ut dixi, in lib. q. Enchiri. rerum singu. inscribitur 6. c. 130. omisimus, ad fi.

Secundo moueo difficultatem, cui sic in. d. l. i. prætor appellatur clarissimus cum tamen sit spectabilis, ut per glo. in rub. ff. de offic. præto. & probatur in. S. si miliq; modo, in authen. de ap. Respondet, ut supra dictum fuit, quia clarissimi, terminus generalis est, & quia si est spectabilis, est utiq; etiam clarissimus. l. si ubi gl. C. de prin. agen. in reb. lib. 12. arg. in. l. i. ff. de offic. præsi. & in. l. ubicunq; ff. de regu. iur.

Glo. tribuuntur, in prin. facit istā consequentiam (in cæteris dictum fuit super fatis, & partim etiam dicitur infra quod & ipsa quoq; pollicetur) quod quæ sūt de mero imperio & mixto, competunt præsidibus & prouinciarum, qui sunt clarissimi. l. illicitas. S. qui uniuersas. ff. de offic. præsi. l. i. C. de priua. car. ergo multo magis spectabilibus, & fortius illustribus. Quam hinc conantur impugnare Scriben. ex duobus, primo quia consul est illustris, ut supra dictum fuit, & tamen non habet merum imperium. Immo nec contentiosam iurisdictionē l. i. ff. de offic. consu. Idemq; in præfecto uigilum l. 3. S. i. ff. de offic. præfec. ui.

Saluat Alexan.glo. quem etiam sequutus est Deci. quòd immò habeant, ut per eos, uerumq; est, sed dicerem ego, dato quòd non habeant, parum officere, quoniam esto quòd non habeant ipsi, habent tamen alii maiores magistratus, ut supra ostensum fuit, quo fit, ut si clarissimis concessum est, quemadmodum dicebat glo. multo magis spectabilibus & illustribus concedatur, quasi genera singulorum comprehendat, non singula generum, ut in simili not. in l. i. in §. ostendimus. ff. de susp. tu. & in c. nam concupiscentiam, de constitu. Secundo impugnatur, quia unus potest esse altero maior dignitate, administratione uero minor. l. i. §. si quis, & ibi Bar. exemplificat. ff. de ap. & quia facta diuisione potestatis non ualet argumentum de minori ad maius, ut per Dy. in c. cui licet, de regu. iu. in 6. l. solems. §. latrunculator. ff. de iud.

Quæ etiam nou ob. quia in his quæ sunt diuersæ speciei procedunt, in casu nostro haud considerabile, ex quo præsupponimus patiens dispositum esse, & ideo uidemus ad huiusce responsionis propositum, quòd licet bannitus ex forma statuti, possit impunè occidi, quòd est plus, non tamen poterit eius uxor adulterari, quòd est minus, ut not. in c. q. in ecclesiarum de consti. dixi in l. i. ut in ff. de iusti. & iu. & probatur in d. §. latrunculator. Et sine controuersia uidetur mihi ultimo loco, quòd hanc consequentiam in simili faciat tex. in l. i. §. C. de fide. iu. ubi si pactis conuentis fieri potest, ne creditor sibi præiudicet electione unius ex duobus fideiussoribus, multo magis dicendum est, hoc idem fieri posse autoritate legis. Et Bart. in l. 2. in §. ex his, colum. 2. ff. de uerbo. ob. quod si fauor liberationis in causa pecuniaria locum habet multo magis habebit locum in capitali. Non est igitur ratio, cur non sic etiam arguat gl. hic (iterato dixerim) si clarissimis concessum est merum imperium, multo magis concessum erit spectabilibus & aliis, authen. multo magis. C. de sacrosanc. eccl. idem Bart. in l.

respub. num. 2. C. ex quib. cau. ma. la. tē ego in collecta. in d. authen. multo magis.

Glo. etiam in uerbo iurisdictione, est clara, quam hic Bar. ad unguem recitat, & sequutus est, num. 8. post Cy. in 3. q. & Docto. in l. nemo potest. ff. de reg. iu. Et est sensus, quod siue præses in genere, siue in specie, idest quod ei specialiter tributum est, committat, nunquam merum imperium committere uidebitur. Addit Bar. quia de mixto nihil dictum est, quòd si conceditur istis maioribus iudicibus in priuilegium, propter personarum industriam. l. i. ff. de offi. p. fect. præto. multo magis concedi uidebitur mixtum. Et ni fallor capit gl. uerbum præsidis, generaliter iuxta tex. in l. i. ff. de offi. præli. not. in l. 2. C. de peda. iudi. Et in utroq; dicto malè, quo ad primum, quia sub uniuersitate multa ueniunt quæ non uenirent aliàs. l. quædam. ff. de acqui. re. do.

Et quo ad secundum quia personarum industria, & si considerabilis sit in eo quòd est plus, non est considerabilis tamen in eo quòd est minus, & motiua sunt Decii senio. à quibus glo. & Barto. facilè defendi possunt.

Er dici ad primum non ob. quia respondebo ultra adducta in aliis lectu. & in discursu supra non esse uerum, quia merum imperium non est de natura iurisdictionis demandatæ. Tolle simile in Barone, uendente prædia, ubi esse solebant surcæ, merum imperium significantes, cum iuribus, quæ ibi habebat, quòd non propterea uidebitur in emptorem merum imperium translatum, quia non est de natura rerum uenditarum ita Inno. in c. ex literis de iu. patro. refert Bal. & ipsum sequitur in l. à procuratore, in prin. C. man. & aliter etiam multa uenire cum uniuersitate, ut in d. l. quædam, quia ab ea separari non possunt, ut idem Bal. declarat in l. si quis, in §. certum colum. 2. C. de secun. nup. sed merum imperium à iurisdictione separari potest ergo. Vel & aliter quòd non uidetur merum imperium committi, quoniam

niam inhaeret personae iurisdictionem committenti. l. legatus Caesaris. ff. de off. fi. praefi. argu. in l. i. ff. ad Treb. & in l. 3. ff. pro so. cum similibus. Considerando quoque generalia & uniuersalia differre, quoniam generis in una specie saluatur, uniuersale non. l. sicut. ff. quod cuiusque uni. no. Bal. consi. 196. super eo, colum. 2. uolum. 4. Item quia in generalitate, species per se considerantur, in uniuersitate autem non, quia omnes faciunt uerum totum. l. eum qui xedes. ff. de usu ea. Pau. de Cast. hic in fi. prin. ante. S. qui mandatum, dixi ego in. c. cum sit generale, in prin. de so. compe. Immo quod nec comprehenditur sub uerbis uniuersalibus, ut infra statim. Magis urget contra glo. quod habetur in l. 3. in. S. utrum. ff. ad Sylla. quod uerba generalia, fauore pub. utilitatis, non restringuntur, sed quia dixi supra in discursu, non insisto nunc aliter.

Non obsecundum quia esto quod in eo quod est minus, industria non sit considerabilis, non propterea minus bona est consequentia glo. quoniam uoluit dicere, si possunt cognoscere ea, quae sunt maioris pondens, & in quibus etiam personae industria electa est, multo magis possunt ea quae sunt minoris, & in quibus industria personarum haud desideratur. l. placet in prin. C. de peda. iud. sed dico, quod in causis etiam mixti imperii personarum industria considerabilis est, quodque aliud adhuc sensit, multo magis scilicet concedi mixtum his quibus merum concessum est, quoniam omnino negari non potest, quod unum non sit altero maius, argumentum in l. i. in prin. ibi, iactura causae, & ad fi. in illis uerbis, seuera sententia iudicarent. C. ne li. po. not. in l. si in aliqua, in fi. ff. de offi. procon. & ita transeundum est, quia mortuus praedicti sine dente esse uideatur.

41 Sed ad propositum sine multa dispositione dubito si Princeps omnem iurisdictionem mandet alicui, & sic uniuersali hoc uerbo adiecto an intelligatur inandare etiam merum imperium. Videbatur prima facie dicendum, quod

sic, & potissimum à generalibus incipientes, quia si omnem iurisdictionem mandat, non est ratio cur non videatur & necessario mandasse merum imperium, l. Iulianus, uulga. ff. de lega. 3. c. solita, de maio. & obe. inducit Bar. in l. centurio, col. 9. ff. de uulga. & pu. sub. si dixerit testator, uolo omnia bona peruenire ad talem, quod eo ipso quod dixit omnia, nihil excludit. Alexand. consi. 51. uideretur, colum. i. vol. v. quod uniuersale uerbum negatiuum, sic etiam positum in e. fi. de praescrip. omnem praescriptionem excludit absque bona fide. Paul. de Cast. consi. 28. in causa, col. 4. uol. 2. quod uerbum uniuersale facit ut omnia comprehendantur indistincte, nullo excepto. idem Batt. in l. generali, in. S. uxori, num. 4. ff. de usufructu. quoniam sic in legato apponitur signum uniuersale omne, quod restrictionem non recipit, per tex. in l. per diculis in. S. labeo. ff. de au. & ar. le. & in d. l. Iulianus, & in specie Ro. consi. 308. pro habenda, colum. i. Et pro decisione istius. q. adduci potest tex. in l. si in aliquam, in. S. fi. ff. de offi. procon. Tamen contrarium arbitror fore de iure uerius, per regu. potissimum ultra praedicta. l. obligatione generali. ff. de pigno. quod cum committi non solet, neque id uerum, similiter concessisset Princeps, non uidebitur commissum hoc quoque casu, & ita in pulcherrima facti, q. decidit Bald. consi. 383. quando super facto, colum. 2. uolum. 3. quod in mandato pleno libero & generali communis Perussi, haud ueniunt ea, quae concedi non consueverunt per ipsum commune. Qui dicit etiam, & magis in terminis, in. c. i. in 2. colum. in prin. de prohi. seu. alie. per Fe. de. in usib. feudo. quod si quis cum alio contrahat, & obliget, ut sit quotidie, omnia bona sua, non cadit à feudo, ex quo in tali obligatione non includitur. Eoque magis ut uideatur per huiusmodi concessionem, minus detrahi iuris communis dispositioni, quam sit possibile. l. si serui nostri. C. de noxa.

Nec ob contraria, non primum inducio, scilicet d. Iulianus, quia uera est, ut

si sequatur absurdum, & ideo licet uerba uniuersalia sint, restringuntur tamen ut merum imperium non includant, q̄ maioribus magistratibus, electa persona rum industria, & in speciale quidem priuilegium, reseruatū est, ut diximus s̄pe, & facit pro ista responsione tex. in l. i. in §. nunciatio. ff. de no. op. nu. ubi citatio omnibus diebus fieri potest, & tamen non fit, hac ratione, diebus feriatis l. dies festos. C. de ser. declarat etiam De ei. in authen. præterea. num. 7. C. unde uir & uxor, ex quo omnes decisiones, ad idem inducuntur, & ad rem nostram nihil faciunt. Vel ad idem dicamus, q̄ licet uerba uniuersalia sint, debent tamē ciuilitate intelligi, & prout dicitur ratio, q̄ est ut imperium merum ex supra dictis mandari nō uideatur. l. si cui. ff. de serui. l. creditor. §. lucius. ff. man. pulchrè Bal. in ci. in prin. in pe. colum. de capi. q. cu. uen. in usib. seu. Vel secundum subiectā materiam. l. a. ibi, lex est, cui omnes homines decet obedire. ff. de legi. quia intelligi debent quo ad eos homines, qui in ciuitate sunt, ut ibidem dicit Marcia, se ipsum declarando & bene l. si uno, cū similibus. ff. loca.

Non ob. ultimo text. in d. l. si i aliquā quia nihil facit, aliud enim est dicere, q̄ Proconsul plenissimam habear iurisdictionem, pro certo tenentes sic esse, ut in l. seq. subiicit Iusticon. id declarando, quod maius imperiū habeat quoq; in prouincia omnibus post Principem, aliud uero dubitare, an si Princeps omnem iurisdictionem mandet, uideatur mandare merum imperium, quia ex supra dictis respondebo audacter, quod non & facit ad propositum quod dicitur in l. continuus, in §. cum ita. ff. de uerbo. ob.

Glo. Magistratus, sequitur, ex qua primū habes, quod quæ comperunt iure cuiuslibet magistratus possunt delegari 42 exempli gratia † præbere auctoritatem manumittentibus, ut subiicit. Et rationem assignat Alex. quia id huiusmodi est, ut non requirat regulariter causæ cognitionem. J. non est. ff. de ma. uin. l. a

precedente, iuncta glo. C. de dila. quasi dicat, quod sit uoluntatis iurisdictionis & possit per delegatum, ac etiam extra iudicium expediri.

Tamen contrarium sentit gl. in §. serui, in fi. de liber. quod immo debet iudex pro tribunali sedere, Et probatur a pettè in l. a. infra eo. cuius uerba sunt hæc mandata iurisdictione à prætore, concilium non potest exercere is, cui mandatur. Et pondera legem, uerbis præcise resistentem, quia dicit, non potest, id est nullo modo potest. c. i. de reg. iu. in 6. l. i. ff. de uerbo. ob. l. nemo potest ff. de leg. i. cum similibus, quod dicitur in distincte loquitur. l. de precio, uulga. ff. de publicia. Et uidetur esse casus etiam in l. si. C. de uindic. liber. ubi sedula seruitus patronorum iudicio libertatem adipsi non potest, nisi apud eos magistratus, quibus hoc ius competebar, ergo non omnibus competere poterat argui in l. quæsitum, in §. deniq; ff. de fun. in. strue. & fuit opi. Fulgo. & in d. l. si concilii etiam mentio facta est, quod proprie conuentus dicitur, consulendi, & iudicandi gratia congregatum, & à concilio sic appellatum, non à consilio, uel consensu, ut aliqui putant, & concilium hac de re, non consilium, scribi debet, & de quo etiam in §. eadem, in fi. & ex quib. cau. ma. non po. & obiter notandū est, ut Theophi. air. in d. §. eadem, quem ibi etiam Aldobran. refert, cum præside uiros viginti sedere solitos, qui hoc ipsum cognoscebant, & assentia lege lata quiq; peregrini recuperatores dicebantur, ex quo seruus libertatem recipiebat fauorabileq; amplius erat quā maxime, quasi reuertetur is, ad primæuum illud ius naturale, quo omnes liberi nascebantur. §. manumissio, in fi. de liber. & ad propositum, ultra eos, facit glo. in c. statutum, in uerbo numerandum, de præben. in 6. & in l. si unus in §. pactus ff. de pac. Bu. de. uero aliter in l. inuenerū, in §. iudicandi necessitas. ff. de mu. & ho. quod recuperatores erant iudices delegati proprie, de quibus hic, & de his Ci. in o. pro A. Cecinna, nomenq; his deciderunt

derunt ueteres à provincia rerum re-
perandarum; quibus quis iniuria fue-
rat priuatus, & actio. in Verum; & tria
gls placet, & à prætorè dabatur, ipsiq;
iurisdicção priuatarum causarum man-
dari solebat; *mundus. in i. 23 no 1*

Verum & ad propositum nostrum,
qualecunq; concilium illud iudici fue-
rit, à prima opi. non è recedendum, nec
ab exemplo glo. nostræ, quoniam illa; in
d. s. serui, est reprobata, & ita eam repro-
bat Ro. hoc idemq; testatur in. l. de pu-
pillo, in .s. meminisse, ad fi. ff. de no. o.
nun. *apud. in i. aud noi*

Non ob. tex. in. d. l. 2. quia loquitur in
manu missione, i qua desiderabatur cau-
se cognitio, propter legem Acliam sen-
tiam si uelit minor annis xx. seruum ma-
numittere, ut hic p. glo. & ibi, & est eòis
declaratio, ergo nò regulariter, ita ut ni-
hil faciat, etiam q. negatiua dictio uerbo
porest præposita sit; q. lex non distin-
guat, quia priuat potentiam, & inducit
necessitatem præcisam. d. casu, & quia de
bet per alias leges distinguere. l. non est no-
uum. l. sed & posteriores. ff. de legi. not.
glo. in. l. liberti. ff. de offi. asse. Ex quibus
colligitur etiam inductio d. l. fi. C. de uin-
dic. lib. Si tamen Fulgo. opi. tenere uel-
les, utiq; esset facile, quia uideo quod
tex. in. d. l. non est, loquitur in prætorè. l.
2. indistincte ut dicebatur, & d. l. fi. limi-
tate, & nullibi q. iure magistratus com-
petat, & sic quod nec etiam posset de-
legari.

Est & aliud exemplum glo. hic, quod
43 iure cuiuslibet magistratus t. aperiri, &
recitari possunt testamenta, inuentis
consequenter, quod hoc ipsum, hac ra-
tione, quoq; ualeat demandari, & benè
casusq; est clarus, in. s. sed neq; ibi & a-
gi apud defensores, testamentorum in-
nuariones & donationum, & quicquid
aliud est monumentorum proprium, in
auth. de defen. ci. Et q. possit demandari
secundum communem intellectum,
probat rex. noster, in isto uerbi. quæ ue-
ro, ut ostensum fuit supra & si hic, satis
imptinenter Dec. hoc ipsum disputet
quem nec referre, nec sequi nunc ali-

ter intendo. Est uerum quò ad institur-
tum nostrum, quòd hoc exemplum cò-
fundi uidetur per tex. in. l. consulta diua-
lia. C. de testa. ubi testamentum recitari
non potest, nisi coram magistro census,
sensit Cur. sed ante eum glo. in d. s. sed
neq; ; soluens statim, id uerum esse Ro-
maz, & non alibi, & benè, potestq; sa-
tis tritum illud uerificari tunc. Cum fue-
ris Romæ, Romano uinro more, idèq;
glo. in. l. repetita. C. de ep. & cle. & in. l.
testamenta. C. de testa. Et post hæc et-
iam ad propositum dictarum legum,
obiter declara, quòd census dicitur, qui
multam pecuniam habet, & in posse-
ssione ultra centum nummum milia.
Item æstimatio rerum; ac bonorum, se-
cundum quam tributa pendebantur, &
censum agere, recensere hominum facul-
tates. Vnde magister censuum quoq; ap-
pellatus est, de quo etiam i. l. fi. C. de iu-
emphy.

Ultimo exemplificat glo. in causis pe-
cuniariis uilibus, & criminalibus, quæ
44 tamen essent lenes, & rursum benè qua-
clate decisum hoc idem quoq; uidetur,
in. s. audient eo. tit. & lib. ubi uerba for-
malia, Audient quoq; leuiora crimina;
55 & competenti castigatione contradent.
Aduerte tamen, quòd se de maioribus
criminalibus intromittunt, quia si de si-
gatiueatur potest reus carceri mancipa-
ri, & ad superiorem remitti, ut per Abb.
in. c. fi. colum. 7. in pri. de so. com. & tex.
metinnur in. d. s. audient quoq; & ad
propositum iurisdicção competens mi-
nimis his magistratibus, & sic delegabi-
lis, bassa appellatur, non habens subse-
alium gradum, ut dicemus in. l. impe-
rium. ff. de iu. o. iud. tradit interim Bald.
in e. irrefragabili, in prin. in. 2. colum. de
offi. or.

Secundo colligitur ex glo. si quid tha-
beat magistratus, in speciale privilegiu
lege, uel Senatuscon. q. illud (ut sæpe di-
ctū) nò demandat. Et tamè secundum
Fulgo. falsū uidetur, quia i. reg. restitutio
huiusmodi è, & mixti q. dem imperii, q.
admittunt omnes, & probatur in. l. ea
quæ, i. s. i. ff. ad municipa. magistratibus

municipalibus(inquit Iurifcon.)non p
mittitur in integrum restituere, ergo est
mixti imperii, non dico mri, quia id, est
habere gladij potestatem &c.l. imperi si
infra de iu.o. iudi. & tamen delegatur.l.
fi. C.ubi & apud quem, in si. ibi, quod &
ueteribus &c. & fuit oppositio, quam fa
cit glo. in d. l. ea quæ. Cui ibidem respon
det, duobus modis, primo quod specia
li commissione potest delegari, aliter
non, & malè quoniam si delegari potest
non erit uerum, quod maioribus magi
stratibus id sit in priuilegium specialiter
concessum.

Secundo respondet, quod in restituti
one minorum forte est uerum, nō ma
iorum, & rursum malè, ac contra illum
tex. in prin. loquentem, nō solum in mi
noribus, uerum etiam in maioribus, &
sunt uerba prohemialia, ex quibus fina
lis intentio colligitur disponentis. l. si. ff.
de hæ. insti.

Tertio respondet. d. l. ea quæ, corrigi
per. l. si. ad oppositum allegatam, & ibi
glo. met. pe. in si. idem, quæ adhuc non
subsistit, ex quo non fit correctio, nisi
dicatur expresse. l. præcipimus. C. de
ap. l. sancimus. C. de testa. l. si. C. de indic.
vi. tol. & confundi uidetur et ex uerbis,
in si. d. l. positus, quod nec id erat etiam
ueteribus legibus incognitum, speciali
bus postea traditum, quod nota, ut ta
citæ obiectiōni occurramus, quæ de su
persuitate fieri posset. §. alio, insti. quib.
mo. testa. in fir. Gemi. in. c. i. in ulti. colu.
de summa tri. & si. ca. in. 6. Augetur diffi
cultas, quia petitur officio iudicis extra
ordinem. l. i. causæ 2. in prin. ff. de mino.
desiderat rursum causæ cognitionem, &
decreti interpositionē deniq; . d. l. in cau
sæ. l. etiam. ff. de mino. ergo nō deberet
posse delegari. l. ne quicquā. §. ubi de
cretum. ff. de offi. procon. & tamen de
legatur. d. l. si. Pro solu. igitur dici pōt, ue
ra esse oīa regulariter, & petatur officio
iudicis, & causæ cognitionem desideret,
& decreti interpositionē, uel saltim sen
tentię plationē, & sit mixti imperii, ma
ioribus magistratibus in speciale priuile
giū referuata, & q; hæc non possint cōi-

ter delegari, sed quod tamē fallit hoc ca
su, & sit in eo speciale, ut inquit Odo
ibi, specialitatis aut rō est, & tex. met. ita
dicit, quia sic non erit difficilis causæ ex
aminatio, neq; semper grauabūtur pe
tentes i integrum restitutionē, ire ad iur
dices maiores, quorum copiam nō sem
per habere possunt, arg. in auth. ad hæc
C. de iudi. & in l. placet. C. de ped. iu. &
faciunt dicta per Bald. in l. scire oportet,
in prin. ff. de excu. tu. & pater ex eo etiā
quia non potest fieri delegatio, nisi a
Principe, uel a cæteris magistratibus ma
ioribus, interdictaq; est cognitio arbitris
compromissariis, iudicibus iurisdicō
nem non habentibus, ut hi, de qui
bus in l. i. ff. de iudi. & in l. rem non no
nam. C. eo. & appellantur iudices char
tularii, siue priuilegiarii, à membranis
priuilegiiorum, & habituales, quia iur
isdicōnem habitū habent, non actū,
nec ipsius exercitium, nisi inter consen
tientes, ut per Bal. consi. 105. factum tale
est, colum. 3. uolum. 3. nec uideo quod
aliud dici possit, quoniam etiam me
rum impetium maioribus magistrati
bus specialiter referuatum est, & tamen
ex causa potest delegari, ut suo loco di
cemus, alia etiam sunt obstantia, de da
tione tutoris, deq; bo. po. sed quia faci
le soluntur, & quia diximus satis in a
liis lect. ea silentio inuoluemus, pergen
tes ad alia.

Sequitur ergo glo. mandari, ex qua
habes primum, quod datio tutoris, nec
46 iure magistratus competit † nec potest
delegari, & est dictum cōe, ut testantur
Alex. lal. & cæten, & benè, quia uidetur
casus clarus in l. muto, in §. tutoris da
tio. ff. de tute. quod non est nec imperij,
nec iurisdicōnis, quæ uerba itelligi de
bent de mero, & de iurisdicōne sim
plici, ergo mixti, quod ut medium inclu
dit necessario, extremorū exclusio. l. im
perium infra de iu. o. iud. & quia si esset
iurisdicōnis, ab ipsa datione appellare
tur & tamen non appellatur, ut per Bal.
in l. scire oportet, in prin. ff. de excu. tu.
qui idem dicit etiā in l. propter magistra
tum. ff. eo. retigimus nos unū uerbum
in

infiguratione casus, posset rursum si huiusmodi esset q. tutela compromitti & tamen non potest .l. non distingue- mus .§. iulianus, & seq. ff. de arbit. tradit Bar. in .l. prator ff. de tuto. & cura. da. ab his. pro firmo tenens, quod sit mixti im- petri, & ideo subiicit tex. in .d. §. tutoris datio, & Bar. in loco præallega. quod nõ competit nisi his, quibus conceditur specialiter lege, ut in sti. de legi. agna. tu. in prin. Senatus con. ut in .l. solet. ff. de tute. uel constitutione Principum .l. i. ff. de tu. & cu. da. ab his, & signanter idem Bal. in .d. l. propter magistratum, allegat tex. nostrum. Et quia si nec mandan- te præside potest dare tutorem is, cui mandatur. l. nec mandante. ff. eo. multo minus à se ipso poterit magistratus, mu- nicipalis, cui hoc ius non compent, est enim argumentum de maiori ad minus negatiue, sic deberet posse is, cui hoc ipsum mandat præses, & tamen non po- test, ergo multo minus magistratus mu- nicipalis à se ipso. l. relegatorum. §. con- stitutum. ff. de interdic. & re. c. si Paulus 32. q. 5. Et maxime quia tutela est uis atq; potestas in capite libero & c. .l. i. ff. de tute. non ita passim magistra- tibus municipalibus committenda .l. i. in fi. ff. de offi. præfec. prator. & quia apud tutorem est plenitudo potestatis, ser- uata etiam gradus prerogatiua in da- tione ipsius, vel fuerit iussa, uel per- missa, uel permissa simul; & iussa; ut per Bald. consil. 224. quæritur, in prin. uolum. i.

Quod ex eo etiam, hoc ipsum acutius considèrantes, potest comprobari, quia uidemus Seuerum, Cuspicio Ruffino scribens, profiteri se uelle omnem cu- ram & rationem adhibere, subueniendi pupillis. l. 3. ff. qui pe. tu. nullaq; maior; quam ut eis detur tutor, & à magistrati- bus maioribus quidem, quia maiorem etiam sentient prouidentiam; ut in ma- teria inquit text. in .§. audient quoq; in authen. de defen. ci. & est argumentum in .l. i. C. de prædi. milib. 10. & quia si de suspecto accusetur, non potest crimen huiusmodi cognosci, nisi ab his, nec ab

alio q̄ ab ipsis puniri. l. i. §. i. & fi. ff. de su spec. tu. l. i. §. item solent. ff. de offi. præ- fec. ur. l. i. §. suspecti. ff. ad turpi. & dictum fuit supra electa quoq; personarum in- dustria, cum datio fiat, ex inquisitione .§. fi. in sti. qui testa. tu. da. po. & in prin. do- fatida. tu. eo. lib. c. fi. §. i. de offi. de. & uir- detur casus in .§. sed hoc iure utimur, in- sti. de Atti. tu. & profecto urgent. Sed in contrarium facit tex. in .l. ius dandi. ff. de tu. & cu. dat. ab his, ubi clarè dicitur ius dandi tutorem omnibus magistratibus municipalibus concessum fuisse, & sic pugnat directo, cū. l. muto. §. tutoris da- tio. ff. de tute. supra allega. & maxime mirandum est, ex quo est in sti. autho- ris Vlpia. Nisi dicamus, ut ibi per glo. q̄ in sti præsidis hoc habeant, sed uiolatur litera, nec istud est generaliter uerum, ni- si in casu ut infra. Secundo facit, quia ex uerbis rub. licet arguere, iuxta not. in .l. i. §. si cer. petra. & maxime si in se plus ha- beat, quam nigrū, secundum gl. in rub. ne fidei. do. den. C. li dem labeo, ibi, & ira edictum ordinatum uidetur. ff. de ac- re. amo. tradit nouissime Bal. consil. 78. casus; colum. 3. uolum. 3. modo in rub. prædicta dicitur de tutor. & cu. dat. ab his, qui ius dandi habent, deq; magi- stratibus municipalibus postea sit men- tio in .d. l. ius dandi, ergo.

Nisi argumentum retorqueamus, quod immo præsupponit, non omnibus competere. l. i. C. de uin. lib. ibi, qui- bus hoc ius competebar, & istum textu disputando in simili ponderabam, in glo. præceden. competebar autem ma- ioribus magistratibus .d. §. sed hoc iure; ergo non minoribus, & sic municipa- libus, qui infimi dicuntur, ta- men uerba text. clara sunt, & uicari non possunt. Et licet pro communi inductus fuerit text. in .d. l. nec man- dante, uidetur tamen quod pro ista parte multum quoq; faciat, dum dicit, q̄ etiam q̄ præses non mandet, poterit tamen alius tutore dare, ergo magistra- tus municipalis, ex quo aliis par i parò non hêt imperium .l. nam magistratus ff. de arbit. l. ille à quo §. tempestiuum

Ad treb. nec mādatum intelligi potest
nisi in respectu minorum, ita ut sensus sit,
q̄ possit alius dare tutorem, licet hoc i-
dem eidem non mandauerit p̄ses. Ni-
si dicamus rursum, quod potius sunt
uerba negatiua, quā affirmatiua, ut su-
pra quod nec mandante p̄sede scilicet
possit alius dare tutorem, nihilominus
quia eiusdem Vlpia. est, cuius etiam est,
Liusdandi, p̄allega. quasi ad illius am-
pliationem veniens, ualdē dubito. Facit
etiam tex. à nobis aliàs nō sic inductus,
in. l. i. in fi. ff. de suspec. tu. & in. d. l. ius dā-
di, ubi p̄sidi p̄uinciæ permissum est,
ut tutores dare possint pupillis origina-
riis p̄uinciæ. Vel ibi domicilium ha-
bentibus, & non aliis & benē. l. extra ter-
ritorium infra de iu. o. iud. & idem in
municipalibus magistratibus dicit tex.
in. d. l. ius dandi, ergo & ipsi quoq; tuto-
res dabant, & clarissimus tex. ad idem vi-
detur in. l. neque. C. qui tu. da. po. cuius
uerba sunt hæc. Neq; à magistratibus
municipalibus, tutorem ortum ex alia
ciuitate, iure dari posse, certissimi iuris
est. Et si obiectetur, quod intelligi de-
beat, ipsorum p̄sidum iussu dare pos-
se, replicabo ut supra hoc non dici, neq;
à nobis subaudi debere. l. si uero. §. de
uiro. ff. solu. ma. Ad idem uidetur mi-
hi quod sit tex. in. l. ubi absunt, in fi. ff. de
tu. & cu. dat. ab his, ubi collega magistra-
tus municipalis, tutorem dare potest, tu-
tandus à mortu, ut supra & in. l. i. infra
de in. o. iud. & clarius q̄ alibi, in. l. 2. in. §.
si mater. ff. ad tertu. magistratibus muni-
cipalibus hanc iniungi necessitatem, &
ibi glo. (ut dicebam aliàs) d. l. ius dandi,
signanter adducit, ita ut articulus sit ma-
ximē dubitabilis. Nec potest dici, q̄
aliud sit iure ueteri digestorum, & aliud
hodie, quoniam leges in materia loque-
tes, sunt Iurisconsultorum, & p̄cipuē
Vlpia. & quia hodie magistratus muni-
cipales non simpliciter dant tutores, sed
iussu p̄sidum, & si non sint magnæ pu-
pilli facultates, ut in. d. §. sed hoc iure di-
citur. Vnde aliqui, maximē Cur. iu-
ni. & Purpura hic, nec non Aldobran. in
d. §. sed hoc iure, & in supputatio. suis

Bello. lib. i. c. 2. isre supradictorum Cur.
& Purpura. autoritate fractus, ille verō
Alcia. paradoxo. lib. 2. c. i. scriben. rixas se-
dantes dixerunt dationem tutoris non
esse mixti imperii, nec iurisdictionis, sed
permissionis potius, quodq; his solis cō-
cessa erat, quibus nominatim & speciali-
ter tribuebatur, & hoc idem ante omnes
dixit Bal. in. l. propter magistratum, à no-
bis etiam supra citatus. ff. de excu. tu.
Quodq; magistratus potestas, successit
loco potestatis datæ testatori, de qua in.
§. permissum, insti. de tute. & in. §. i. de
Atti. tu. eo. lib. Et quod electa indu-
stria personæ delegari non poterat. In-
ter quos tamē est discrepantia, quia Bel-
lo. uult magistratibus etiam municipa-
libus tributam fuisse à lege specialiter,
& sic quod non competat eis, iure magi-
stratus. Aldobrandi. uerō iubente p̄s-
side.

Sed prima facie ob stare uidentur ali-
qua, quia si potestas magistratus, succes-
sit loco potestatis datæ à testatore, iam
negari non poterit, quod tutor amplius
in testamento non sit dandus, immō q̄
nec dari possit pariter, & tamen hoc est
falsum. d. §. permissum. Ad idem, si magi-
stratus municipalis est, quomodo possu-
mus dicere, quod personæ industria sit
electa. l. i. in fi. ff. de offi. p̄fsec. p̄toto. §.
audient quoq; in prin. in a. rhen. de de-
sen. ci. Et quia ultimo loco, si iubente
p̄sede, magistratus dabant, non est ue-
rum adhuc, quod personæ industria ef-
fet electa. c. 6. §. i. de offi. dele. & quia ius-
su p̄sidum dabant tantum, si non ui-
sent magnæ pupilli facultates, nisi repli-
cetut, ut infra.

Quid igitur nos p̄fecto (vt dixi) un-
diq; circumstantiis & scopuli, uagan-
tur omnes, miranda, immō uidenda, ca-
nunt, & non (quod aiunt) credenda poe-
tæ, & quanto magis cogito, tanto magis
dubito, nec uideo quod aliud p̄stari
possit, nisi sic opi. conciliemus. Con-
siderantes tria tempora, ius antiquum
scilicet, seu legem xij. tabu. mediā iuris
prudentiam, & ius nouum deniq; prout
considerantur in simili in §. & hoc qui-
dem

dem, ibi, Media autem iuris prudentia erat lege 12. tab. iunior, imperiali uero dispositione anterior. Insti. de legi. agna. suc. & per Barto. in l. i. colum. 1. ff. de leg. i. ut primo tempore datentur tutores à maioribus magistratibus, & ita loquatur tex. in d. §. tutoris datio, nec alia ad idem rendentia, aliter intelligantur, & cum hoc ius fuisset postea media iuris prudentia magistratibus municipalibus communicarum, ipsi etiam dabant, non tamen quòd iure magistratus competere, quoniam refragaretur rex. in d. §. tutoris datio, limitata etiam potestare, quo ad eos qui essent eiusdem municipij, ut in .d. l. ius dandi, quorsum tendunt pariter, & quo modo deduci debet, quæ inductionem .d. l. comprobant. Et nouo denique non possint, nisi tenuis essent pupilli facultates, & iussu præsidis quidem, & si ad summa 500. solidorum ascendissent, tutores seu curatores creare ualerent, non expectata iussione, defensores ciuitarum, una cum Antistite eiusdem ciuitatis, modo & forma, ut in d. §. sed hoc iure, & seq. insti. de Atti. tu. & omnia iura quæ repugnare uidebantur, erunt clara, & ius uetus in l. i. positum. ff. de tu. & cu. dat. ab his media iuris prudentia, in d. l. ius dandi, & nouum i. d. §. sed hoc iure, usque in fi. Et hoc idem, post multa, paucissimis uerbis sensisse etiam uidetur Purp. hic num. 666. colum. 2. uet. nam à principio,

Sed ut omnem moueamus lapidem, turbat met ex. in l. l. lucius 2. in §. cum testamento. ff. de admi. tu. per gl. allega. in d. l. nec mandante. ff. de tu. & cu. da. ab his. Ideo oportet dicere, quòd media iuris prudentia, ius dandi tutores fuerit etiam magistratibus municipalibus communicarum, iubente tamen Præside, licet in d. l. ius dandi, nihil dicatur, quoniam sic debet intelligi. l. non est nouum. l. sed & posteriores. ff. de legi. c. super questionum in prin. de offi. dele. & maxime quia. d. l. lucius, est Pauli, quo eodem tempore floruit. quo etiam Vipia. d. l. ius dandi auctor, et postea iure nouo dispositum aliter ut supra. Nec officit, si dicatur,

hoc stante, quòd non erit electa industria personarum, sicuti præsupponitur, quia replicabitur, quòd immò erit, ex quo aliud est iubere, aliud delegare. Et quia electa est etiam in causis meri imperij. et tamen delegantur aliquo casu, ut dictum fuit in discursu legis, & dicemus etiam loco suo. Et minus quòd immò nec mandante Præside poterit, dicta. l. nec mandante, quia aliud est mandare, aliud iubere, & maxime non subdito, seu non habenti iurisdictionem, & ut ibi latius per glo. & sic liquet ex his, non esse mixti imperij, nec iurisdictionis simplicis, seu iure magistratus competere, nec posse delegari.

Est uerum (subdit glo. nostra) si facultates pupilli sint usque ad 500. aureos, tunc dicitur competere iure magistratus 47. §. nos autem, insti. de Atti. tu. & sic nouo iure ut supra, & consequenter poterit delegari, & ita (ut testatur Alex.) communiter tenetur hic, & in l. i. de iu. o. iud. Tamen contraria opinio uerior uidetur, ex prædictis, quam aliqui etiam senserunt, ut idem Alex. refert, & bene, quoniam Principis constitutione eis hoc ius tributum est, quòd uerba indicant, posita in d. §. nos autem, ibi, Nos autem per constitutionem nostram & c. d. l. muto. d. §. tutoris datio. ff. de tute. Et quoniam etiam non soli defensores ciuitatum, vel alij magistratus municipales, tutores dare poterant, ut ibi clare dicitur.

Ultimo loco consideramus, misis rationibus eorum, qui ita tenuerunt, quòd quæ dicuntur in d. §. nos autem debent intelligi secundum terminos antiqui iuris, ex quo solum modus dandi mutatus est, argumentum in §. si in authen. de si. aut. do. in str. na. tradit in simili Bald. consi. 95. primo statuto cauetur, uol. 4. Bar. in authen. sacramenta puberum, num. 8. C. si aduer. uen. sed antiquo iure non competeat iure magistratus, nec poterat delegari, ergò nec hodie.

Vnum tantum ob. quòd immò magistratus tutorem dare possint, & soli quidem d. casu, ex quo antistitis præsentia desideratur, si dent tutorem ciuitatum

defensores, & non si alii, uerbaq; sunt huiusmodi, non aliud significantia. Per constitutionem nostram, hominū difficultates rescantes, nec expectata iussione praesidium, disponimus defensores ciuitatum, una cum eiusdem ciuitatis Antistite, uel alijs publicas personas, idest magistratus, uel iudicum Alexandrinæ ciuitatis, tutores uel curatores creare. Respondent aliqui in.d. \$. nos autem, quod de Antistite dictum est in defensoribus ciuitatum, esse etiam quo ad alios repetendum. Quod satis uerisimile est, & probandum respectu iudicii Alexandrinæ, sed non magistratum municipalium, qui Antistite non habent, si antistitem pro episcopo accipiamus, si autem pro primario templi Sacerdote capiamus, prout in .i. si quemquam .C. de ep. & cle. eorum opinionem subscribo, tamen primum uerius uidetur, quod pro episcopo capiatur, quia dicit religiosissimo, & defensoribus iungatur, ac iuridico Alexandrinæ, ut supra non etiam magistratibus municipio rum, ratione praedicta. Verum ex alio non ob. quia licet magistratibus municipibus hoc ipsum tribuatur, nec enim Antistite datio fiat, non tamen verum erit, competere iure magistratus, quia, ut dixi, constitutione Principis nominatim & specialiter tribuitur. d. \$. tutoris datio, not. Bal. in .l. tutores. ff. de confir. tu. l. as. in .c. i. colum. 4. qui sen. da. po. & declaratur quod habetur in .l. i. C. de p. di. min. lib. x. quo fit, ut nec minus sit, si delegari non potest.

Sed quare sic defensoribus ciuitatum adiungitur antistes? Sol. quia pupilli causa pia est. l. i. C. quando Imp. inter pup. Pau. de Cast. cons. 100. in causa, col. 2. uolum. 1. Barto. in .l. 4. in .\$. hoc autem iudicium in 5. oppo. ff. de dam. infec.

48 Et obiter nota quod iudicus Alexandrinæ ciuitatis, de quo etiam in .l. i. & 2. supra ti. proximo, & in .l. i. C. eo. & in l. thays in .\$. lucta etia. ff. de fideicom. lib. tradit Albe. in dictio. suo, iudicus nil aliud est quam magistratus eiusdem, quia si ius dicens, à iure dicundo sic primum

appellatus, ut alibi ius dicens, in .l. i. inf. de iu. o. iud. & forte erat praefectus Augustalis. l. i. ff. de offi. praefec. Augusta. Et signanter in .d. l. 2. ff. de offi. iuridi. Alex. dicitur, ei oratione diui Marci, datione tutoris concessam fuisse, & cum de Antistite ibi nihil dicatur, si sic itelligamus d. \$. nos autem, lateri oportebit, iure nouo inductum fuisse.

Ultimo format contra tex. glo. fortissimam oppo. quod immo nec possint delegari, competentia iure magistratus, quia uidemus, non constituuntur loci seruatores, de quibus in .\$. eos autē 49 in authen. de m. a. prin. & in .\$. nulli, in authen. ut iudi. sine quoqno su. & in prin. ut nulli iudi. eo. lib. Et respondet, quod aliud est causam committere, seu delegare, & aliud loci seruatorem constituere, quodq; hi constituuntur ad crimina exploranda, ut ea Praefidi referrent, & quod deniq; prohibitum hoc ipsum non ab re fuit, quia plerumq; sub uelamine boni & c. ut hypocritæ, multa mala faciebant. l. illicitas. S. ne potentiores. l. obseruandum, & utrobq; not. ff. de offi. praefi. Quæ solu. confunditur, secundum Alexan. per tex. in .l. i. in .\$. cura carnis. ff. de offi. praefec. ur. & in .l. i. C. de curio. & stationa. lib. xii. & bene quia ibi dicitur, quod stationarii milites disponuntur ad tuendam populatū quietem, & ad referendum praefecto urbis, quid ubiq; ageretur, adeo ut ridendus sit Cur. hic, num. 58. quo modo uelit, q in loci seruatoribus, ille tex. loquatur; deq; his etiam in .l. limenarchæ. ff. de feri. fu. & Limenarchæ à stationariis solum differebant, quia locis Maritimis praeferrant, non à limine dicti, ut Accur. sensit sed quia limen Græce, Latine portus dicitur, & est dictio mere Græca, & Limenarchæ scribi debet, non Liminarchæ, stationariis uero, qui in locis hostium finitimis, stationes agebant, nec isti prohibiti esse uidentur.

Secundo respondet Bart. hic num. 7. quod d. contrarium loquitur in latronibus, qui prouinciam spoliabant, & hi prohibiti sunt, delegatio autem in casu nostro

nostro permiffa, adhuc non tuta, quia indubitatum est hoc hominum genus prohiberi, vulga. l. congruit. ff. de offi. p. si. nec potest dici probabiliter, quod in eis verbum hoc, loci feruator. ullo modo uerificetur, & dubitatio est, an possint loci feruatores constitui.

Vnde Pe. dicebat aliter, & tertio, quod d. s. eos decisio, debet intelligi quando praeses uolebat sine causa recedere, & aliquem relinquere, qui generaliter prouinciam regeret, & moderaretur perpetuo, quo calu non est sibi permiffum sed quod deleget causam, donec reuertatur, sic. Quae solu. etiam confunditur, quia praesupponit, quod cum causa possit, & male, ut ibi probatur, dum dicit Imp. eos autem, qui loci feruatores uocantur, dare iudices in ciuitatibus prouinciae, cui praesident, omnibus interdiciamus modis.

Quarto respondet idem Alexand. q. generaliter causae delegari possunt, sed non generaliter absq; impedimento, loci feruator constitui, & ipsius regimen sibi ex toto committi, quae ferè eadem est cum solu. Pe. & pari modo cōtra tex. in. d. s. eos. Vnde uidetur mihi ultimo loco, commode posse responderi, competentia iure magistratus delegari, quia personae industria electa non est, & quia lex non resistit, ut hic loci feruatores constitui, ibi autem sic, & non ab re dicit imp. in loco ad idem allega. supra ut nulli iudi. in prin. eo. lib. quia diuersae laesiones ab emissis Vicariis (nota quod loci feruatores Vicarios appellat) nostris subiectis inferri, semper inuenimus, & cōsidera quod sunt uerba prohemialia, ex quibus finalis intentio disponentis elicitur l. si. ff. de h. r. insti. quodq; paulo post dicit, sancimus nullam licentiam habere, sicuti in. d. s. eos, omnibus interdiciamus modis, & quod deniq; termini non sunt pares, quoniam loquitur in maioribus magistratibus, praefectis praetorio scilicet, Illyrici, & Orientis, Comite largitionum, & similibus; nos uero, in magistratibus municipalibus, deq; causis iure magistratus competentibus, igitur

nihil ad propositum.

Modò ex ordine, capio glo. fortissimum, ex qua primum habes, t quod monosyllaba si, interdum ponitur pro quia, & sumi potest argumentum a contrario, ut hic, quoniam causa finalis, quae delegatio fieri potest, est absentia, ergo hac cessante, cessabit effectus, quia delegatio fieri non poterit. Ladigere. §. quàmuis. ff. de iu. pa. l. generaliter. C. de ep. & cle. c. cum cessante, de ap. & ita transit et Bar. hic. Sed hanc expositionem mor detur mihi, quia repugnat naturae d. conditionis, conditionem importantis, & habentis se ad esse & non esse. l. i. ff. de condi. & de. l. cum ad praesens. ff. si cer. pe. ubi aliàs si exponatur pro quia, adicitur orationi certae. l. uideamus, in prin. ff. de in lit. iu. l. titium. §. à matre. ff. de admi. tu. l. quicumq;. C. de ep. & cle. quia igitur magistratus proficisci potest, & non proficisci, stabit proprie, & non pro quia exponetur. Verumq; est, & ipse met Iurison, declarat, quando dicit, non aliter itaq; mandare poteris, quàm si abesse ceperit, fateor tamen quod argumentum sic possit formari, & ut dicebam aliàs, pro locum à cessante causa, exemplum, causa ob quam fit delegatio, est absentia, absentia cessat, ergo delegatio fieri non poterit, sed non, ut dixi, quod hic exponatur si, pro quia.

Replicant Moder. Bononien. quod immò absentia certitudinariè praesupponitur hic, & non est uerum, directioq; uerba legis repugnant, ea de re transco, & ab eisdem ego quoq; non recedo, vulga. l. non aliter. ff. de leg. 3. & ita istum tex. intellexit Bal. à nobis etiam supra citatus in. l. dixit legem, colum. i. C. de cōdic. ob cau.

Sed ultra Docto. moueo difficultatē, quod haec dictio potius, cum in lege reperiatur apposita, facti contingentiam notet, quàm importet cōditionem, nec possit sumi argumentum à contrario. l. si ultra. C. de decu. lib. x. Solu. id est, quia resularet absonus intellectus, si minor annis septuaginta non excusaretur, dū modo sit sexaginta maior, ut ibi Bald.

declarat, probando etiam, q non ponatur pro quia, ex quo causa est de præterito, nec pro quàmuis, quoniam a duersa tua non iungitur uerbo futuri temporis, & ut per eum latius. Nec alibi ultimo loco adhuc, conditionem importat, in .l. muro, in .s. i. ff. de tute. & tamen dictum est, tutorē do, si satisdederit, sed admonitionem quandam porius, quoniam à contrario erit tutor datus, quàm uis non satisdeditur, & pro solu. dici potest, id etiam esse, quia dictio si adiicitur actui, qui tacite inerat. l. quodcumq, .s. non solum, & ibi lmo. ff. de uerbo. ob.
 51 f dictio si, ponitur pro quàmuis, nihil al legat, nec determinat, an argumentum à contrario sensu runc sumi possit, ideo ut dicit idem Rimi. optime facit text. iuncta glo. in .l. si. C. de liber. & eo. libe. et in .l. unum ex familia, vltra eum, in .s. sed & si fundum ad si. ff. de lega. 2. & in .l. qui uniuersas, in .s. i. ff. de acqui. po.

Sed non hic ita capitur ex supra dictis, & minus potest argumentum sumi quando ponitur hoc modo, quoniam eius natura est implicare, & multo magis quidem in casu contrario, exemplis, si emancipatus ad successionem patris admittitur, idest quàmuis admittatur, multo magis admitti debet filius, in potestate retentus .l. quàmuis, & ibi not. ff. solu. ma. & uirtualiter hoc nihil aliud ē dicere nisi arguere de minori ad maius affirmatiue, & ualet argumentum c. cū in cunctis, de elec. authen. multo magis C. de sacrosanc. eccl. sed non quod à contrario (ut dictum est, nec sine ratione) sumi possit, & sic in hoc quoq; est opi. Rimi. subscribendum.

Tertio habes, ex glo. si in ui conditionis ponatur hæc dictio, quod argumentum sumi non potest f & malè, ac contra textum, deducendo ut supra & probatur etiam in iuribus hincinde allegatis, ac ad materiam maxime facientibus & potissimum in .l. si post mortem, in .s. si. ff. de lega. i. & in .l. aliquando, cum similibus, de quibus hic per la. ff. de condi. & de.

Et propterea forte melius est dicere, ut quarto loco dicit, si in ui conditionis rursum ponatur, quod argumentū non sumitur propter absurdum. l. 2. C. de condi. infer. cuius inductionem, & si ex pluribus nitatur hic Deci. impugnare, clara tamen est, & optime probar ipsius glo. intentionem. Nam pater instituta filia reliquit legatum ad idē certam, eiq; præcepit, si à marito non diuertisset, ut legatario cauere, ipsa hoc idem facere recusabat, quia à contrario si sub conditione diuortii sibi istud præcepisset, parata etiam diuertere, ei remitteretur cautio. l. sed neq; .ff. de usu & habi. l. reprehendenda. C. de insti. & male, quoniam sub possibili & honesta conditione instituta est, si non diuertisset, editi formam habemus, sic iubentis, in .l. i. & toto ti. ff. ut lega. no. cauea. d. casu autem sub turpi, & non debet sumi argumentum à contrario, quoniam prauus intellectus, ac contra legem resuleret, & per absurdū foret quàm maximè, editi præallegati formam negligere, non obtemperauit uoluntati patris, & diuertendo, ergo omnino tenebitur, & hac inductione stante cessabunt omnes scribentium nugæ, & præcipuè Decii ut supra uerisimuliusq; est illius literæ sensus. Adde Bal. in .l. obseruare in .s. proficisci, colum. 3. ff. de offi. procon. Item si resulret absurdum, quod argumentum non est nec probabile, nec necessarium, ut in .d. l. 2. aliās sic, si in ui conditionis ponatur, ut hic per quæ duo iura post Cy. in .l. conuenti culam. C. de ep. & cle. ita etiam dicit idē Bal. in .l. qui testamento, in .s. mulier. ff. de testa. Et deducit etiam sic posset, ualere, quando sensus contrarius stare non potest cum sensu expresso, hoc addiro semper, si non resulret absurdum, ut per Stepha. Fedo. in tracta. de int. iu. colum. 120. parte 2.

2 Sed contra, quod immò ualeat argui, etiam quod absurdum resulret, de .l. diuus. ff. de offi. præsi. ubi si nulla sit suspicio, Aelium priscum matrem interfecisse, poena dissimulanda est, ergo à contrario, si fir aliqua punietur, & tamen ne

202

mo suspicionibus damnandus est. l. ab-
sentem. ff. de poen. Pro sol. dici potest, vt
per Alb. in. d. l. diuus, q. factum certum
erat, & sic potuit damnari, nec absurdū
resultabit, & homicidium formale, ac
causale appellabitur, quando apparet, q.
idem fecit dissimulato furore, alias autē
formale tantum, vt per Bal. consi. 384. sta-
tuto ciuitatis, col. i. uol. 5. & quoniam ple-
ni sunt libri, omnesq; ita transeunt, q. in
lege sumatur, nisi resultet prauus & ab-
sonus intellectus, non insulam aliter re-
stat solum uidere, an alio casu locum ha-
beat, q. isto, si absurdum non resultet.

Et breuiter dicendum est, q. sic, maxi-
mē in ultimis voluntatibus. l. aliquan-
do supra allega. etiam. ff. de condi. & de.
l. si legatum pure. l. legata inutiliter. ff. de
adi. lega. & quia (vt dicit las.) si locum ha-
bet etiam in contrariis. l. inter socerū
& cum inter. ff. de pac. do. multo magis
locum habebit hoc casu. l. in testamen-
tis, de reg. iu. c. cnm dilecti, de dona.

Quod tamen uerum non uidetur, quia
tex. in. l. 2. C. de condi. inser. loquitur in
ultimis uoluntatibus, & nihilominus
non sumitur.

Sol. non sumitur, quia (vt dictum est)
resultaret absurdum, addo nouissime
ad idem, quod vet. si. ibi, aliam quoq; in-
terpretationem habere uideretur, non su-
mi, quia sic negligeretur forma edicti,
positi in. l. i. ff. ut lega. no. ca. nec uolun-
tati testatoris obtemperaretur, qui iussit
caueri, si à uiro non diuertisset.

Ob. etiam text. in. l. reprehendenda. C.
de insti. & clarior in. l. neq; ff. de usu &
ha. ubi legatus est mulieri usus ad diu-
m, si à uiro diuertisset, nec propterea argu-
mentum à contrario sumitur, si non di-
uertisset. Pro sol. dicendum est condi-
tionem, ueluti contra bonos mores, et
de casu remitti, perinde ac si scripta non
fuisset, & sic quod legatum consequi-
tur, quo fit ut nec mirum sit, si aliter nō
sumitur. Leius qui in prouincia, cum si-
milibus. ff. si cer. pe.

Ob. rursum, quia si testator dixerit, in-
stituo filium meum, & si sine liberis de-
cesserit, substituo Titium non propte-

rea à contrario, si cum liberis decesserit,
hi uidebuntur instituti. l. lucius, ubi gl.
not. ff. de hæ. insti. Pro cuius contrarii re-
sol. idem las. hic se remittit ad dicta per
eum in. l. i. C. de pac. quæ ē, ut istud ideo
sit hoc casu, quoniam filii in conditione
positi, non sunt positi in dispositione,
nec ad hæreditatem consequenter uoca-
ti, & ita glo. in. d. l. lucius, communiter
intelligitur, & ab omnibus ferè seruatur
in practica. Sed ego dico aliter, quod ar-
gumentum à contrario, dicto casu sumi-
tur sic, substitutio facta est, si filius sine
liberis decessisset, ergo non à contrario
locum habebit, uel admitteret substitui-
tus, si cum liberis decedat, quicquid po-
stea de illis contingat. l. cum uxori. C.
quando di. le. ce. l. si quis hæredem. C. de
insti. & in terminis in. l. ex facto, in. s. si
quis aurem. ff. ad treb. declarat Old. consi.
21. thema tale est, num. 1. & 2. Et ad idem
quoq; induci potest tex. in. l. ex facto et
etiam. ff. de hæ. insti. ubi testator, relicta
parte uacua, dixit sic, si Seius (quem ta-
men non instituerat) mihi hæres non ex-
sit, Sempronius hæres esto, & tamen à
contrario, si hæres esse uoluerit, non ad-
mittetur ad portionem uacantem. Sol.
uit las. hic, & regulam limitat, quod
cum sint uerba priuatiua in. d. loco, ar-
gumentum à contrario sumi non debet
quasi dicat, quod ex eis non resultat hæ-
bitus, ut per Bal. in. d. l. 2. C. de condi. in. s.
ser. & Ancha. in. c. i. colum. 317. de con-
sti. tamen aduerte, quia esto quod di-
cat Aristonem, Iabolenum, Pompo-
nium, & Arrianum ita tenuisse, quod
quod eo iure usi fuerint, non tamen su-
ne ratione Pegasus forte contrarium ue-
lius existimauit, ad portionem uacuan-
tem scilicet, admitteri debere. Ideo solu-
ue tu aliter, quod id ea ratione, prodi-
um sit, ex quo inducitur ad odium non
debent in fauorem conuerti, sicuti nec
de contra. l. quod fauore, ubi idem Bald.
signanter, colum. 2. C. de legi. & effi-
simile, quia si mulier crimen Lenocinii
ad exclusionem obicit, non propterea
adulterium confitetur, ut adhuc dicit in
leum mulier col. 13. ff. solu. ma. Sol. rura-

sum nec tuta, nec generalis. l. cum ex oratione, in ff. de excu. tu. idem Bald. in d. l. quod fauore, colum. pe. Vera igitur est, quod cum pars uacua relicta fuisset non potest dici sibi data, nec in ea institutus, ergo etiam quod uelit, non admittetur à contrario, ad d. partem uacantem, admitteretur autem si sibi relicta fuisset. l. cum proponas. C. de hæ. insti. ergo.

Vltimo ob. text. in l. titia in. §. ff. de ma. testa. ubi in testamento Onesiphora seruo libertas relicta est his uerbis, Nisi orationes diligenter excusseris, liber ne esto, idest non esto liber. & tamen à contrario, etiam quod diligenter rationes excussisset, non propterea erit liber. Soluunt omnes Ias. hic & Deci. in. c. i. colum. 7. de proba. & Balante eos, in d. l. 2. & Ancha. in præallega. c. i. de consti. quod illud ideo est, quia uerba negative proferuntur, ex quibus non resultat affirmatio, nec sui natura aliquid noui inducunt, alias prolata ad diminutionem operarentur augmentum, & inducenda ad tollendum, assumerebantur addendum, & male. l. legata inutiliter, cum similibus. ff. de lega. i. nec aliter dici potest, & in simili arguit Ias. in l. Iulianus uerum debitorem, colum. 6. ff. de con. dic. inde quod actus agentium non debet operari contrarium eius, quod quia agere intendit, etiam quod uerba contrarium innuere uideantur, signanter per per tex. in d. l. titia, aliquid in d. l. legata inutiliter, colum. 2. multa Alb. in dictio. suo, in uerbo nisi feceris, nonnihil Alex. in d. l. si cum in. §. qui iniuriarum, col. 3. ff. si quis cau. melius Bal. ibidem, col. 2. & ad d. §. titia, intellectus, quoniam alibi sunt uerba negativa, & tamen à contrario ex eis arguitur, & inde resultat affirmatio, & præsertim in materia, in l. ex eo. ff. de testi. & in l. qui testamento, in. §. mulier. ff. de testa. & fufius, ut hic per Mod. Bono, non tamen scopum attingentes, quo ad d. §. titia, inquit ergo Bal. in loco præalleg. quando præcedit oratio negativa potentia, dictio nisi, ponit potentia id est, non sis liber, nisi rationibus dili-

genter excussis, hoc idem fecisti, liber non es (uult dicere Iurifcon.) sed potes bene ad libertatem perducere, & de materia alijs in l. actione, C. de transac. & fuit Lambert. de Saly. discipuli Pe. quem ipse met Bal. refert, & postea improbat, ex quo repugnat uerbis ibi positis, quæ sunt, Respondeo, ex his libertatem adimi potius quàm dari, & est verum. Ideo dicendum est, ut supra & amplius, quod cum his quinque casibus limitetur regula, in non excepta tatis firmabitur. l. quæ sit. §. denique. ff. de fun. insti. cum uulgaribus. Sed adhuc contra, quia si pater senex fecit testamentum, & filium instituit, dato sibi coherede, & sub conditione quidem si ipse filius negotia patris procurasset (agebat enim seruiciis ipsius, forte ob senectutem) non propterea uidebitur tacite exheredatus sub contraria conditione, si negotia paternæ haud procurasset. l. si pater. C. de insti.

Sol. illud ideo est, quia exhereditatio expresse fieri debet, & quia est forma data à lege; à qua non est recedendum. Nemo potest. ff. de lega. i. & quia sicuri expresse fit institutio. l. inbemus. C. de testa. ita expresse (ut dixi) debet fieri exhereditatio. l. Gallus. §. in omnibus. l. inter cetera. ff. de libe. & posthu. & quia nunquam silentium exheredationem operatur, & latius ut per Bal. in d. l. pater, col. 7.

Secundo locum habet argumentum à contrario etiam in contractibus. d. l. inter focerum. §. cum inter. ff. de pact. quem text. signanter, & ad idem inducit etiam Bald. in l. uenditi actio. C. de ac. emp. clarius in authen. sed & si quis, in 5. colum. C. de secun. nap. hoc modo, quotiens prouidetur in uno casu, in eius contratio, uidetur prouisum totum oppositum, Unde si pactum factum sit de dote restituenda non extantibus liberis, in casu opposito prouisum uidetur, quod extantibus retineatur, & idem dicit in l. dos à patre, in princ. C. solu. ma. & in l. post dotem, in repe. col. i. ff. eo. & maxime si casus iacius habet in se contrariam rationem

tionem expresso, quia tunc à contrario sensu, de ipso dispositum esse uidetur; inquit adhuc in l. 3. in fi. C. de insti. & ad propositum, adeo uerum est istud, ut non uideatur omissum illud, quod includitur à contrario sensu. l. i. cum dotem, ubi idem Bald. formaliter, colum. 2. ff. solu. mat. & quamuis text. in materia præcipuus in .d. §. cum inter, loquatur in pacto, quod adhuc etiam Bald. astruit in statu. in .§. argumentum à contrario, versi. 2. nihil est tamen, quoniam pactum etiam contractus est. l. i. ubi glo. ff. de ac. & ob. l. i. §. adeo. ff. de pac. not. in l. si quis maior. C. de transac. & ita transit etiam Ias. hic pulchre, Alexand. conf. 129. p. 11. to de iure, in prin. uolum. 2. Anch. conf. 161. super prædicto, colum. 2. & Ro. conf. 399. ut præsens, colum. i. uel dic, quod in stipulatione etiam intelligatur l. unica in prin. C. de rei vx. ac. Bal. in l. quod fauore colum. pe. C. de legi. l. bebius. ff. de pac. dota. & iudicio meo nec istud dubium habet.

Verum uidetur mihi quod ob. tex. in l. si mulier. C. de iu. do. ubi stipulatio mulieris, concepta in casu testati, non præbet uiro retentionem dotis à contrario, in casu intestati, & sic duo hæc iura pugnare uidentur in .d. l. si mulier, & in .d. §. cum inter. Sol. si uerba apponantur per modum conditionis, tunc argumentum à contrario sumitur, & ita loquamur nos, si uerò per modum modi, uel causæ secus, & hoc pacto procedat contrarium ut ibi not. & bene. Ob. rursum tex. in l. Bebius. ff. de pac. dota. quæ signanter loquitur in contractu & tamen in eo arg. non colligitur, & dicit alibi Bald. in loco infra allegando, quod est difficile contrarium.

Sed pro solu. responderi potest, quod ibi conditio est apposta non respectu liberorum, ut supra sed mortis simpliciter & diuortii, quo casu arg. à contrario non sumitur, aliàs autem sic, ut in .d. §. cum inter. uel & aliter, ut per eundem Bal. in .d. anth. sed & si quis, colu. 6. C. de secun. nup. latè conf. 477. punctus, col. 4. uol. 4. Ultimo ob. quod adhuc in casu. d.

§. cum inter, qui (ut dixi) in materia est præcipuus, stipulatio fauore patris ordinata in casu non existentium liberorum, ad eius læsionem retorqueretur, ex quo à contrario si existant liberi, dotem non liberabitur, & male. l. quod fauore. C. de legi.

Solu. clara est, ut ibi per Bal. in fi. Et si obiceretur rursus, quod in contractibus omissum habetur pro omissio. l. quicquid astringendæ. ff. de verb. ob. Bal. col. 151. eod. considerandum in prin. uol. 2. Et quod uerba in eis proprie debent intelligi, cum tamen arg. à contrario sit intellectus subauditus ut supra loco suo dictum fuit. Respondebo quod immò non uidetur omissum illud, quod sic colligitur. l. i. cum dotem. ff. solu. ma. & proxime declarauimus, quodque hoc idem operatur identitas, seu maiōritas rationis in casu contrario, arg. in l. si extraneus. ff. de condic. ob. cau. Et breuiter dici potest, si in lege habet locum, & sumitur, ut hic & in ultimis uoluntatibus, ut supra quoniam uoluntas testatoris lex etiam dicitur. §. disponat, in auzhe. de nup. quod locum habeat his non obiectis & iam sublati, & et in contractibus, & nouissime quoniam contractus pariter ex conuentione partium, legem accipiunt. l. 32. legem. C. de pac. l. i. §. si conueniat. ff. de po. not. in l. contractus. l. i. de reg. iu. l. i. Tertio & ultimo (alia. n. uidebitis) locum habet et arg. à contrario, & sumitur 5 in statutis ut concludunt omnes eodem muniter post Barto. hic in fi. & in l. omnes populi in 6. q. prin. ff. de iusti. & iu. Et nimirum, quia etiam statutum lex est, & iuris communis pars. d. l. omnes populi. l. seculari. §. sunt quedam. ff. de extraordi. cri. c. certificari, de usu. Ancha. in c. canonum statuta colum. 122. de conf. & latius 203. melius Abbas in disputatione stante statuto, colum. i. & in specie Ro. conf. 399. ut præsens, citatus etiam supra in princ. sed in lege locum habet, ut hic probatumque est satis, ergo. Et quamuis eiusdem uerba stricte, & proprie intelligi debeant. l. fi. C. de his qui ue. æta. imp. l. 3. §. hæc uerba, & ibi Bar. ff. de nego. gest. Idem Barto. in l.

l. in. §. i. ff. de son. l. as. in authen. si quis in aliquo, in 3. eolum. C. de eden. Bal. conf. 491. uisa petitione, eolum. i. nolum. 3. m. tamē (vt dixi in not.) rationabili aequiescit in interpretationi, ut etiam contractus nec repeto, colligetur sine dubio argumentum à contrario, nec natura statuti repugnabit, præterquam in casibus, de quibus hic, per Docto. si aliàs quo ad dispositum foret à iure prouisum, si subauditus intellectus prohiberetur per aliud statutum, aut diceretur ad literam intelligi debere uerba prout iacent, vel per argumentum à contrario statuentes inciderent in pœnam, aut corrigeretur ius commune, & ut per Docto. fufius, q. casus confirmant regulam .l. quæsitum .§. deniq; .ff. de fun. instrue. sicuti excepti proxime etiam in contradiis, & ultimis uoluntatibus, nouissimè addentes ultra dicta aliàs, quòd immò quàm uis statutum dicat, uerba intelligi debere, prout iacent, literalis intellectus, etiam ciuilem interpretationem patietur ex parte formæ, materiæ, statuentis, & utentis, ut pulchrè per Bald. conf. 460. Ioannes, col. 2. uol. i.

Et si in statutis locum habet, & sumitur, non est ratio t. cur non etiam sumatur in sententia. l. p. componius. §. sed & is .ff. de procu. l. si inter me & te. ff. de excep. rei iudi. & præcipue propter similitudinem, quæ est inter hæc duo .l. i. C. si plu. una sen. & idem in rescriptis. l. si procuratorem. §. ignorantes, & ibi gl. ff. man. late Ro. conf. præallega. 399. eolum. i. & l. as. hic. ubi idem adhuc dicit etiam in mandatis. l. cum qui. §. i. ff. de acqui. hæ. & benè.

Adde, ad statutum redeuntes, quòd cum sit tacita conuentio, æquiparatur pacto, in pacto t. habet locum argumentum à contrario d. l. inter focerum. §. cū inter. ff. de pac. do. ergò & in statuto, Bal. in. l. si cum dotem, in prin. eolum. 3. ff. so. mat.

Secundo adde, quòd idem in sententia dici potest, quoniam eius uerba, semper sunt ponderanda, ut uerba contractus, idem Bal. in. l. ab executione, eolum.

ult. C. quo. ap. non re. qui hac de re dicit etiam in. l. eos. in. §. ne temere, in 2. quòd condemnatoria generat quasi contractū absolutoria uerò, quasi distractum, post Cy. ibi, & benè. l. 3. §. idem scribit. ff. de pecu.

Tertio adhuc, & quo ad statutum adde, quòd commune dictum Barto. in. l. quòd constitutum. ff. de mili. testa. & de quo etiam supra debet intelligi uerum maxime si sit contra ius commune. l. 9. uero contra. ff. de legi. l. in honorariis. §. sed cum rescissa. ff. de ac. & ob. Albe. in. i. par. statu. q. 2. item quæritur, in priu. Bar. conf. 113. processum est, eolum. 2. & ita esset transeundum.

Verum pro complemento aduertendum est, quia ut inquitur Cur. & Clau. Seyfel. hic, uideretur dicendum, quòd immo solum in lege sumi possit, non etiam in aliis dispositionibus, quia ipsamet tenetur providere omnibus casibus expressè, nel tacitè .l. non possunt ff. de legi. ea ratione fortè, ne si eueniant maneant & repentantur indecisi. l. si. C. de consu. lib. x. l. 2. §. quintus. C. de uet. iu. enu. Bal. conf. 365. statutorum, eolum. 2. uolum. 4. homines autem non ex quo semper casus omiffus relinquatur dispositioni iuris communis. l. commodissime. ff. de libe. & posthu. l. si cum dotem ff. solu. ma. l. si extraneus. ff. de eondic. ob cau. Bar. in. l. Cæsar in repe. eolum. 9. ff. de publica. & in. l. Gallus plene in. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. Corroborabam ego aliàs istud à simili, quia uidemus quòd lex etiam semper loquitur, & est in uiridi obseruantia. l. Atiani C. de hæ. homo uero semel tantum. l. si ita. ff. de au. & ar. le. quodq; natura legis est pariter dare formam futuris negotiis hominis uero, præsentibus & præteritis l. leges. C. de legi. §. disponat, in authen. de nup. & quòd deniq; mitius agitur cum lege, quam cum homine. l. celsus, uulga. ff. de arbi. Barto. in. l. amplius non petitum. ff. item ra. ha. ergo nec mirū hoc casu quoq; ut actus legis, distinguatur à facto hominis, si in lege sumitur, sumiq; debet, non etiam in aliis dispositio

nibus. Et stringunt, tamen non discedo, ego à communi sententia, quia in ultimis uoluntatibus est casus clarus in d.l. si legatum pure, cum similibus, ibi perinde est, ac si sub contraria conditione datum fuisset, quibus uerbis tollitur impugnatio Cur. Decii & Clau. quod id sit uirtute primi legati, eoque magis, quia iam fuerat sub conditione ademptum, nec facit, quod sic inducta ad diminutionem, operarentur augmentum, contra regulam, l. legata inutiliter. ff. de adi. le. quia hoc contingit ex defectu conditionis, quod esse non potest, nisi per argumentum à contrario, ex quo legatum sub contraria conditione legatario relictum uidetur, nec inconuenit, ut ex multis ostendit Ias. in d.l. legata.

Probat etiam in contradiis optime text. in d. §. cum inter ibi id actum inter contrahentes intelligi debet, ut liberis superstitibus, dos retineatur, quod non aliter intelligi potest, quam per argumentum à contrario.

Nec ob. ut predicti dicunt, quod illud ideo sit potius, quia pactum in sensu directo, nihil poterat operari, ex quo omnino liberis non extantibus, dos ad patrem reuertebatur, quia hoc idem est contra uerba text. recitata ut supra nec est curandum, etiam quod pactum in sensu directo nihil operetur, quoniam non corrigitur ius commune, quia ratione sumi debeat, ut hoc idem eneniat, quemadmodum in statuto Florentino inquit Cy. in l. conuenticulum. C. de ep. & cle. Ias. hic plene col. 12. & nos in textua. preterea tolerabile est, quod sit superfluum potius, & nihil operetur, quam quod si, seu eius liberi indebite damnum pariantur. l. si. §. in computatione. C. de iudeli. uel dicamus operari satis etiam in sensu directo, quoniam ius commune confirmat. l. dos à patre. C. solu. ma. arg. not. in c. i. de consti. in. 6. & sufficit, quod de tur aliquis effectus operari ius. l. si quando. ff. de lega. i. in simili Ro. l. si cum doctem in prin. ff. solu. ma. Vel quia uirtute pacti, gener efficacius in casu deficientium liberorum, erit obligatus ad restitutionem

nem dotis. Nec in sententia negari potest, quod dicitur in d. l. Pomponius ibi, Nam cum iudicatur rem meam esse, simul iudicatur non esse illius, & si insurgat isti adhuc, quod hoc ideo sit potius d. casu uirtute cuiusdam necessariz consequentiz, ex quo duo, uno eodemque tempore in solidum, eiusdem rei, domini esse non possunt. l. si ut certo. §. si duobus uelutulum. ff. commo. l. 3. §. ex contrario. ff. de acqui. po. Respondebo, quod ista consequentia necessaria erit per locum à contrario deducendo sic, statim quod iudicatur, rem esse meam, simul iudicatur non esse tuam à contrario, aliàs tu & ego essemus eiusdem rei domini, uno eodemque tempore quod non est dicendum, & sic non obstabit.

Indubitatumque uidetur in rescriptis, §. 8. ut in d. §. si ignorantes, citatus etiam per glo. infra in uerbo non aliter, ponderantes adhuc, quod dicit Iuriscon. si scientes omiserint ap. auxilium, quod ignorantibus à contrario excusantur, quodque non tenentur actione mandati.

Nec ob. quod illud sit ex communi regula, qua scientes obligantur, non etiam ignorantes. l. generali, ibi scientiam non ignorantiam, uolumus obligari. C. de tabula. lib. x. quia si id est ex d. regula communi, satis fuisset mentionem facere de scientibus, uel dicamus, quod regula faciat deducendo, ut in simili supra quod per argumentum à contrario ignorantia excusetur, si scientes ap. omiserint, quoniam regulare est, ut scientes non etiam ignorantes obligentur, & sic omnimodo à contrario sumetur argumentum. d. casu.

59 Nec secus ultimo loco in mandato probat text. in d. l. eum qui, ubi pater scripsit filio, si hereditas esset idoneam, ipsam à directo, ergo à contrario quod non adiret, si ergo adierit, patrem non obligabit. Opponitur & ad istud quoque quod non sit, per argumentum à contrario, sed quia non dabit egredi mandati fines. l. diligenter. ff. man. c. cum dilecta, de rescrip. sed dici etiam aucter potest, quod immo est d. modo sumendum argumē-

tum, quòdque patrem non obligauerit, ea minus idonea reperta, ex quo mandati fines egressus est, quasi ratio rationis sit hic, & in iuribus proxime allega. in simili ad idem tendentibus.

Immo quòd arguunt, nec in lege sumi posse, ex quo solum regulam negatiuam speciali casu absentiae limitat. Et si sume retur, esset ultra ipsius legis intentionem, contra. l. non omnis. ff. si cer. pe. uidereturque uoluisse se incontinenti corrigere, non dicendum. l. non ad ea. ff. de cond. & de. & quia inducitur ad unum finem, non debent operari contrarium, uulga. l. legata inutiliter. ff. de adi. le. adducta etiam supra. Et adhuc male, ac contra istum tex. ibi, huius quoque rei fortissimum est argumentum & ibi, non aliter itaque mandare poterit, licet ergò in casu absentiae limitauerit regulam, non est propterea quòd arg. non firmatur in lege Iulia de ui à contrario, quia non delegabitur, nisi quàm primum abfuerit praeses, & is cui contigerit exercitatio etc. & hoc modo non erit ultra legis intentionem sic declaratum, & minus verum. quòd videatur uoluisse se incontinenti corrigere, somnium enim est istud dicere, quia incontinenti se correxisset, quando dixisset causas meri imperii posse delegari in casu absentiae, & postea non posse d. l. non ad ea, non quòd possit, quàm primum abesse coeperit aliàs, non, ex quo tollitur etiam regula d. l. legata inutiliter, quoniam esto pariter quòd intendat speciali casu regulam limitare causas meri imperii mandari posse, non propterea contrarium operabitur, ex quo (ut dixi) eam declarat, immò probat, per argumentum à contrario sumptum, ex lege Iulia de ui, hoc idem fieri non posse, nisi quàm primum abesse coeperit, & certe Iulianus. sensus perueri non facile potest.

¶ Nec ob. modo argumentum principale, quia respondet postea idem Cur. sustinendo communem, quòd cum uoluntas testatoris sit lex, & contractus etiam ex conuentione partium legem accipiunt, idem sensus capi debet in aliis

dispositionibus, ut in lege. Et in dicto meo satis leniter, & maxime quia in mandatis & rescriptis, non procedit haec solutio. Igitur dictu, responderi posse, & dici probabiliter, uerum esse, quòd lex omni casu providere teneatur, homines autem non, quanquam casus omissus dispositioni iuris communis relinquitur, sed falsum, quòd ob hoc atque tantum in lege sumi possit, ex quo non est ex toto omissum illud, quòd includitur à sensu contrario, ut iuris communis decisione relinquitur. l. si cum doré allega. s. p. in princ. ff. solu. ma. & ibi Bal. colum. 2. formaliter, aliàs nec sume retur in statuto, quia sic etiam dicitur, quod casus omissus ab eo, relinquitur dispositioni iuris communis, ut in locis supra allega. & in specie per Barto. in d. l. Caesar, & tamen sumitur, ut proxime dictum fuit, & communiter tenetur, ergò & pari modo in aliis dispositionibus. praeterea casus omissus non dicitur qui, ex aliqua coniectura potest haberi pro expresso, Bal. in statu. in. S. argu. uer. a. sed argumentum à contrario, est ex coniecturis, ut dictum fuit supra & probatur in. l. apud antiquos. C. de fur. ergò non potest dici casus omissus, nec relinquitur dispositioni iuris communis, ergò etiam in aliis dispositionibus sumi poterit, & hoc modo oppositum diluetur facile.

In reliquis damnatur glo. quia lex iuxta permittebat delegationem, ergò ex sensu directo non reuelatur quòd prohibetur, ergò per locum à contrario eoque magis, addas tu, quia si ut dicebam aliàs esset argumentum de similibus ad similia, non utique uerificaretur uerbum fortissimum, in tex. positum, ex quo illo nihil debilius est, data enim dissimilitudine corrui. c. pet. uenerabilem, qui si sint legi. & ibi not. pulchrè Bald. consi. 473. Reuerendissime, colum. 2. uolu. 2. Vnde dici, hac de re, etiam solet, quòd dissimilitudo est marer falsitatis. c. sicut uergeri. i. q. i. quòdque ratio efficacior, quare est secundum uerba, quàm quare est per similitudinem, quoniam fallax. d. c. per uenerabilem, tradit Steph. Fede. de inter-

terpreta. iu. in ult. par. fo. 198. & ut per Alexand. arg. alios fufius.

In glo. pofit, tria dicuntur, primo qd caufa meri imperii, quæ ex fpeciali permiffione potefit delegari, delegatur quo ad cognitionem tantum, non etiã quo ad diffinitionem, & maximè fi de ultimo fupplicio agatur, aut membri mutilatione, & hoc ipfum probari uidetur potiffimum, per tex. in ea allegatum, in. S. ad hoc prohibemus, in athen. de col. lato. ubi iudices in provinciis exiftentes non poffunt conftituere loci fecunatores, ficuti etiã dictum fuit fuprà antequã uero ueniant ex licentia Principis, vices agentes inftituunt, qui ufq; ad fui præfentiam, omnia agere poffunt, quæ poffunt & ipfi iudices, etia tamen (inquit tex.) nouiffimum fupplicium, aut membri incifionem, per quem tex. ita dixit etia glo. fimilis in. l. aliquando. ff. de offi. procon. & in l. i. C. ut omnes iud. tam. ci. quã mi. & Bart. hic num. 5. teftatus amplius, iftud communiter teneri, & obiter nota, de membri abfeffione dictũ effe ibi, qd etiã poena capitalis appellatur, quamvis improprie, vt per eundẽ Bart. in l. 2. num. 12. ff. de pub. iudi. & 8. in l. imperium infra de iu. d. iud. & alibi ad l. Imperator ultimi fupplicii mentionem facientem tantum fupplet, vt in abfeffione membri etiã intelligatur, ibidem num. 5. & quod hoc fit adhuc uerũ, quo ad cognitionem tantum, tenuit quoq; glo. in l. placet, per Alex. citata C. de peda. iudi. idem Cy. Ray. & Bald. poft Barto. Et quia etiã hic exercitationis mentionem facit Iurifcon. quæ nihil aliud eft, quã cognitio, immo præcife in fi. ibi, cognitione prætoris, quã habet & c. & ex eo etiã, quia cognofcere & diffinire fiunt diuerfa, & caulamq; de refcrip. athen. ad hæc, C. de iudi. l. adiuo Pio. S. i. ff. de re iud. Bart. in l. fi finit. ta. iu. S. iulianus in prin. ff. de dam. insec. ergo commiffa caufa, quo ad cognitionem tantum commiffa uidebitur, confirmatur, quia delegatio, fui natura, eft diola, glo. in. c. i. de refcrip. in 6. multa. Alex. hic colu. 14. ergo debet fieri inter-

pretatio, ut minus præiudicetur furi cõmuni, quã fit poffibile. l. fi ferui ueltri C. de noxa, ad idem dici potefit, quod fit etiã propter fpeciale permiffionẽ legis ex caufa abfentia dispensatio. crequitur. S. fi. i. q. 7. quæ in dubio deleganti hoc unum tantum permittit uidetur l. fi non lex alia fentia, & ibi Bal. not. ff. de hæ. infti. la. Lin. l. moribus, colum. 2. ff. de uulga. & pup. sub. & quia deniq; exceptio firmat regulam in non exceptuatis cafibus. l. quæfitum. S. deniq; ff. de fun. inftituc. quæ eft, ut cognofcat et diffiniat legatus Proconfulis. l. folẽt fuprà de offi. procon. teftatur glo. met. & delegatus pariter, fi inignis fit lator, & periculofum poenam differe, ut infra ergo non alius, nec regulariter in cafu præfenti. Tamen opi. contraria, quæ fuit Guliel. de cu. uidetur uenior per text. noftrum in diffinẽte, & generaliter loquentem, quod caufæ meri imperii non poffint delegari, quod abfq; dubio intelligitur, nec quo ad cognitionem, nec quo ad expeditionem, ergo fi ex caufa abfentia, utique etiã generaliter intelligitur, & fic in terminis regulæ, hoc modo reor ipfum argumentum deducere uoluiſſe, & benẽ, & faciunt quæ habentur in l. nã quod liquide in. S. fi. ff. de. pe. leg. tradit Bar. & ibi ad propofitum noftrum clarius Ange. & Pau. de caftin. l. in his. ff. de legi. & ad idem allegat etiã tex. Guliel. in l. fi. C. ubi fe uel cla. qui re uera, vt inquit idem Bart. Alexand. & laf. non probat, ex quo loquitur in delegato Principis, immo quod eft etiã fpeciale ibi, ex alio nec delegatum principis poffe condemnare accufatum, fed abfoluere tantum, & fic nullo modo faciat ad propofitum. Cuius opi. ueriffima nihilominus ex alio comprobatur ultra text. noftrum, quia abfentia ratio, quæ efficit, ut caufa, quæ fui natura indelegabilis eft, delegetur tamen, ita militat, & confiderabilis eft in diffinitione, ficuti in cognitione, ergo concludenter oftendi nõ potefit, cur non dicatur delegatio etiã abfolute facta, & præcipue, quia fi ad cõfeffionem unius, exprefse factam adhu-

concedi etiam ea tacite uidentur, sine quibus cōcessio expressa aliàs foret inutilis. l. 2. infra de i.u.o. iud. multo magis uidebitur concessa diffinitio in delegatione causæ, quæ est consequens necessarium ad cognitionem præcedentem, tanquam ad necessarium antecedens, uulga. l. ad rem mobilem. l. ad legatum ff. de procu. l. illud. ff. de acqui. hæ. cum si milibus fufiusq; uenitas hæc patebit ex infra dicendis, & si licet nunc ulterius prægredi ad idem, dicemus, quod probetur etiam in. l. de qua re. ff. de iudi. allega. per Rimi. per quam ultra eum, ita signanrer quoq; dicit Flo. in l. 3. in. §. qui habet. ff. de serui. rusti. prædio, & in fortioribus terminis quidem, quod commissæ cognitione, uidetur etiam commissæ diffinitio, ergo multo magis facta delegatio ne simpliciter ex speciali permissione legis, ne diminuta, sed aucta potius potestas, sibi data uideatur ut in simili dicitur in. l. placet. i. ad si. C. de peda. iudi. Considerando ultimo loco, uerba generalia fauore publicæ utilitatis, quæ est, ut delicta puniantur, restringi non debere. l. 3. §. i. & ibi Barto. ff. ad Sylla. Et tenendo sic, facile contraria tollentur, nam ad tex. in. d. §. ad hoc prohibemus, dici potest, quod illud ideo sit, quia ut dicebat idem Gul. & And. de Pis. iudex nondum habebat iurisdictionem radicatam cum in prouinciam non diu uenisset, argumentum in. l. traditio. ff. de acqui. re. do. & in terminis probatur in. l. obseruare in. §. si. ff. de offi. Procon. Quam solu. improbat Alexand. hic & postea in disputatione Rex Aragonum in 2. dubio colum. 3. eam tenere uidetur, uel in delegato loquatur, uel in substituuto, subinde respondendo ad ver. sed si quis, ibidem q. uidebatur ob stare, ut per eū. Breuiter mihi uidetur, quod adhuc nō procedat, quia si esset uera, nec etiam alia possent agere, qui autoritate & licentia Principis instituuntur, antequā in prouinciam iudex destinatus ueniat, & tamen possunt exceptis casibus, de quibus ibi, & in inductione dictum est satis, nec ob. text. in. d. l. obseruare, quia

uerum est id de iure digestorum, non autem nouo, & sic nihil facit, & gl. met in. d. §. ad hoc sentit in uerbo damus, & minus reg. l. traditio, q. nō est generaliter uera, ut ibi not. & p. Dy. in reg. nemo de reg. iu. in 6. & pōt uideri in datione libertatis. l. manumissiones quoq; ubi gl. datio in si. ff. de iusti. & iu. & in Impetatore legitimaute ut ibi per Docto. & in naturalibus, quod Sol. in materia impmit colores, quos tamen non habet, posunt ergo iudices uices agentes institue re, qui omnia agant, quæ ipse iudex ageret, si (ut diximus) in prouinciam uenisset, exceptis &c. & propterea contrariū adhuc urget, & uera est eiusdem Alex. responsio hic, aliis sepositis, quod probet potius contrarium, & sic opi. istam Guliel. quia si exceptis ultimo supplicio, & membri abscissione, omnia agere possunt, innuitur, omnes alias causas criminales etiam sibi posse demandari. Dicerem ego aliter, quod nihil faciat, quia non loquitur in delegato, nec in terminis patibus, an liceat causam meri impetii, prætextu absentis, delegari, sed speciali quodam casu, quo Principis permissione, quid cum aliqua qualitate permissum est, ur hic, quod indistincte ex dicta causa delegetur.

Non ob. quod hic exercitationis, & cognitionis, mentio facta sit, quia etiam diffinitio comprehenditur, ut idem Alexand. hic dicit, quia uerba sunt in dispositione legis prolata. l. 3. §. cognoscit autem. ff. de offi. præfec. ui. & fufius ut per eum, & dato (subdit) quod non probaretur hic, probatur tamen in. d. §. ad hoc prohibemus, Miror ego, quod ipse, & alii, in hoc tantum laborauerint, quoniam in inductione argumen. sic dicere, nil aliud est, nisi tenere, quod maiores magistratus cognitio nem tantum habeant, quod quam absurdum sit, neminem latet. l. imperium infra de iu. o. iud. l. nemo potest. ff. de regu. iu. cum similibus, & ideo solu. est uerissima. Fateor rursum, quod cognoscere & diffinire sint diuersa, sed non quod commissæ causa, cognitio tantum commissæ sit, ex su-

pra dictis, & forte argumentum procederet, quando cognitio tantum commissa fuisset. d. authen. ad hæc. l. fin. C. ubi Sena. uel. cla. ¶

Non ob. quodd delegatio odiosa uideatur, quoddq; debet fieri interpretatio; ut minus præiudicetur iuri communi quam sit possibile, quia possemus in primis dicere, quodd hoc casu sit potius fauorabilis, ratione publicæ utilitatis, & sic à destructione antecedentis, tollere consequens. c. cum ex officii, de præscrip. Bald. in. l. conuenticula, colum. 4. C. de ep. & cle. Sed dico aliter, dato quodd odiosa sit, in dubio talem interpretationem admitti, ut not. in. d. l. si serui uestri, & in. c. cum dilectus, de consue. pulchre Bald. consi. 485. statuto colum. i. uolum. i. nos autem sumus in casu clarò, ergo nihil ad propositum. Et plus quodd id quodd ibi dicitur, contingit gratia uitandæ ab surditatis; ne ex delicto alterius innocens puniatur, contra text. in. l. sancimus. C. de poen. declarat idem Bal. consi. 365. statutorum, colum. 2. uolum. 4. ubi in casu nostro nulla absurditas resultat. Non etiam quodd sit dispensatio, quoddq; unum tantum permitti uideatur, quia posset responderi; ut proxime dictum est, sed aliter etiam respondeo, quodd cum sit ex causa, tradit secum omnia consequentia, & dependentia, glo. est not. in. c. quia in tantum, de præben. quàm exclamat las. in. l. fin. cor. lu. 8. ff. de consti. prin. & Cap. con. x. in 2.

Non ob. ultimum, quia hoc quoq; casu antecedens uerum est; quodd exceptio & c. sed consequens falsum; quodd in legato Proconsulis sit hoc, ut cognoscat, & diffiniat, repugnare enim uidentur uerba ibi, solent cognitione mandare legatis, & ibi; ut fãditas custodias ad se remittat, & dato quodd speciale sit, ut hic per gl. & Bat. & quo ad alia, dictum fuit etiam in casu figuratione; non tamen tollitur, quodd delegatus quoq; ex permissione legis in casu præsentis, non cognoscat & diffiniat pariter, sicuti probatum est, & declarat Albe. in. l. quodd ve-

ro contra, in prin. ff. de legi. Et licet in 61 insigni latrone quoq; diffiniat, ut dicebatur, diffinit eo casu tantum, ubi nõ potest sibi nisi cognitio demandari, quodd hic declarat Alex. sic limitando tex. in du. §. ad hoc prohibemus. Et ad hoc de insigni latrone, multa congerunt Scriben. quæ referre non curo, quoniam dictum & limitatio uerissima est. Adde q; hæc est causa, qua licet leges transcendere. l. per omnes. C. de defen. ci. l. capitalium. §. famulos. ff. de poen. tradit Inno. in c. i. de constit. Immo q; iudex incõpetens (et facit hoc multum ad propositum) efficitur, hac de causa cõpetens, ordoq; in extraordinariis ordinem non seruare. l. ait prætor. §. si debitorem, & ibi Barto. ff. quæ in frau. cre. l. quotiens. C. de iudi. l. nullum. C. de testi. glo. in. c. in nomine 23. dif. & licet non possit quis a mortis condemnari, seu ad ipsius condemnationem procedi, si cõfiteatur hominem occidisse, & ipsum proiecisse in mari. l. i. §. item illud. ff. ad Sylla. Ange. in. l. certum ff. de conse. poterit tamen si sit insignis latro, ut idem Ange. dicit, in. l. unica; in 2. colum. C. eo. las. in. l. error in 2. pariter. C. de iu. & fac. igno. plene Cassane. in consue. Burgun. fo. 52. colum. i. & 2. Et ad idem Bald. consi. 223. primo, uolum. i. quodd ubi agitur de bona & expedita iustitia, non est de iuris apicibus disputandum.

Vnum ob. quoniam prædicta omnia in ordinario procedere uidentur, & sic allega. etiam per Barto. adhuc, post Pel. & Cy. in. l. si quis filio, in. §. hi autem ff. de in ius. testa. quodd etiam probatur in. l. i. infra de iu. o. iudi. ibi; latissimum est iudicentis officium, & in. l. ubicunq; ff. de int. ac. & non in delegato. l. diligenter ff. man. cum dilecta, de rescrip.

¶ Sed responderi potest, quodd licet uera sint in ordinario, & sic iura, frequentioris usus ratione, in eo loquantur, argumentum eorum, quæ not. in. l. i. C. de Nili agge. non rumpen. & in. l. i. cum similibus. C. de his qui ad ec. consu. non est tamen,

quod ad delegatum non extendantur ; atrocitate delicti, & quia mora periculū erat allatura. l. de pupillo. §. si q3 riuos. ff. de dam. infec. ex quo tollitur inductio d. l. i. & d. l. i. ubi cūq; & pari ratione uide mus, quod quāuis in ordinario locū habeat quod dicitur in l. iudex postea, quam. ff. de re iud. attamen extenditur etiam ad delegatum. l. serui electione, & ibi las. colum. 2. ff. de lega. i. gl. ante eum in. l. si ut proponis. C. quomodo, & quādo iud. & facit quia si plerūq; delegatus maior est quocūq; ordinario. c. pastoralis. §. præterea, de offi. del. conuenit saltem, ut hoc casu eidem æquipareretur, rationibus prædictis, & quia hæc uicina mandato esse uidentur, seruatq; formā qui pinguius mandatum adimplet, & quia non solum forma, sed etiam utilitas in eo debet attendi, si maxime publica fuerit, quæ semper priuata præfertur. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. ff. de acqui. hæ. l. puberem, ubi las. colum. 2. C. de iud. deli. l. §. si. C. de cadu. tol. non nihil Bald. in rub. de procu. in prin.

62 Sed nunquid (ad glo. redeuntis, & ad tex.) ex simili causa possit delegatio fieri pnta infirmitatis. Bar. hic num. 11. concludit, quod sic, post Cy. in 6. q. per tex. in. l. i. de offi. consu. ubi collega infirmo alius manumittit, vel si fuerit aliqua alia iusta causa impeditus, & ad hoc allegatur ille tex. quod necessitas legi non subiacitur, quæ in quacūq; prohibitione licet generali, semper excepta intelligitur. J. alienationes. ff. fami. hær. l. i. ff. de fun. do. cum similibus, & per glo. hic in uerbo non aliter, quæ d. rex. allegat, & quia pro ueritate rei, non potest diuersitatis ratio inter hæc duo concludenter assignari. Illud, ad legem aequi. l. milites agrum. ff. de re mi. uide, & bene, ultra eum, dicebat Bald. in 3. maximum uitū in. q. colum. C. de libe. præte. quod quādo ratio legis est certa, licet tacita ex ea tanquam ex causa finali, argui potest, & ad idem facit, quia infirmitas præstat excusationem quoque non comparenti. l. 2. §. si quis. ff. si quis. cauzi

immo quod infirmo omni casu succurritur. l. si cui. ff. ex quib. cau. ma. intelligendo si non sit infirmitas leuis, quia certum est, quod excusationem non admittit, uulga. l. quæsitum. ff. de re iud. c. placuit 18. dis. Bald. in. c. i. in. §. i. de scu. si. cul. non amit. in uerbis seu. Et licet dispositum non fuerit, si legislator fuisset interrogatus tamen, hoc ipsum disposuisset uerisimiliter. l. tale pactum. §. fin. de pac. l. titius. §. luitius. ff. de libe. & posthu. propter æquiparationem alibi factam in l. si longius. ff. de iud. & in l. filiusfamilias, in §. si iuncta. l. seq. ff. de procu. Et cum sit exceptio denique à regu. negatiua, non est ratio, cur extendi absentia ad simile non possit, iuxta glo. in l. i. C. de condic. inde. tradunt Canon. in. c. cum dilecta, de consir. uti. vel inuti. & maximo, quia in habentibus symbolum facilis est transitus. l. in rem §. item quæcūq; ff. de rei nen. & ponderandū est, quod exceptio affirmatiue stat, sine taxatiua, ut dictum fuit in discursu legis, quo fit ut uerum omnino sit, si milcm infirmitatis casum non exclu, det.

Non prætermittito tamen, quod alia, qua obstat uidebantur, quæ referam superficialiter, & primo text. noster ibi non aliter itaque mandare poteris, quā si abesse experit, & quia exceptio firmat regulam in non exceptuatis casibus. l. quæsitum. §. denique, ff. de fin. instrum. considerando duo adhuc, quod cum dispensatio legis sit, debet dici etiam, quod in causa absentie tantum facta sit. l. si non lex alia sentia, & ibi Bald. ff. de hæ. insti. ut sic minus præiudicetur regulæ, quā possibile sit, & quod si legislator noluisse, hoc idem, expressisset utique. l. unica. §. fin. autem uersus fin. uero. C. de cadu. tol. quod cum non fecerit, nec nos idem facere possumus, quorum non est legem extendere, uulga. l. si uero. §. de uiro. ff. solu. ma. l. si non fuerit, ubi glo. ff.

pro so. & quia dictum in lege exemplificatiue, regulam declarat, non autem restringit. S. haec tenus insti. de gradi. ergo si dispositiue seu argumentatiue, ut hic, secus, & ad idem inquit Fulg. quod aut infirmitas est modico tempore duratura, & tunc debet expectari, arg. in l. si debitori. ff. de iudi. si uero longo, alius dari. l. pe. in. pri. ff. de uaca. mu. melius in l. si longius. ff. de iudi. quem etiam sequutus est Ro. per tex. in. c. si pro debilitate, de offi. de ubi ad litteram dicitur, quod cause graues, maiores magistratus desiderantes, non possunt delegari, etiam praetextu infirmitatis, quod ego stringo fortius si diure delegatio fieri non potest, quo facilius pmiti solet, quam isto ad not. in c. quod sedem de offi. ord. & in c. 2. de offi. Vic. in 6. multo minus permittitur de iure ciuili, & in casu praesentis legis.

Sed ad primum dici potest, quod quibus uerba tex. in absentia loquantur, ex identitate rationis tamen (vt probatum est) extenduntur ad casum similem, & sic ad delegantem infirmum, etiam quod exceptio firmet regulam aliis in casibus non exceptuatis, quia iam diximus pariter, si affirmatiua sit, nec in lege taxatiua dictio reperiatur, quod simile non excludit, nec est aliter repetendum, addo nouissime, Barto. in l. Caesar in ro. colum. ff. de publica. Nec officit dictum de dispensatione, quia ex qua causa fit praetextu absentiae, ex eadem fit etiam, praetextu infirmitatis, nec ob hoc ius commune laxari uidetur, cum istud sit rationabile in aequiparatis, vel & latius, ut dixi in praecedent. q. respondendo ad text. in l. si serui uestri. C. de noxa. fallax est etiam aliud, quod legislator non exprefcit, quia perinde est, ac si expressisset. l. nominis & rei. S. verbum ex legibus. ff. de uerbo. si. Bart. in l. praetor ait, in prin. ff. de no. o. nun. & praesertim (vt dicit Alexand. qui hanc partem quoque tutatus est) quia fauor reipub. est, ut causae celerius terminentur, & hoc casu etiam in exorbitantibus fit extensio, ex identitate rationis, vt per glo. & Docto. in l.

si constante. ff. solu. mat. & latius per eum, & facti, quia si id quod uirtualiter in instrumento continetur, habetur pro expreso. l. asse toto. ff. de haer. insti. l. si ita scripsero. ff. de cond. & de. Imo. in l. in prin. in ulti. colum. ff. de his quae in testa. de. Feli. plene in c. 2. in 6. de proba. multo magis haberi debet in lege, cuius mens & anima est ratio, Bart. in l. cum mulier in prin. ff. solu. ma. & in l. non dubium, ubi etiam Bald. C. de legi. ad Bald. in l. si quis seruo, colum. 2. C. de ser. plene in l. in l. quod dictum, in prin. ff. de pac.

Ex quibus tollitur & aliud, quod cum hoc idem dictum fuerit hic argumentatiue, regula debet restringi, quia uerum esset, si absentiae non aequipararetur infirmitas, nec repetitur.

Non obia ductio. l. si longius, de iudicia uerum est, si modico sit duratura tempore infirmitas ut dicebatur, & in pulchra q. not. etiam Bald. in l. nulli, in fi. C. de ep. & cle. & in c. si de testa. in 6. uerius etiam, quod alius debet dari, si infirmitas foret perpetua, non si ad tempus, & hoc modo iura concordabuntur, & uerbum longius, pro longo ponetur, & perpetuo quidem, iuxta not. in l. si possi donium. C. ex quib. cau. inf. irro. & probatur amplius in l. index datus. ff. de iudi. ubi glo. signanter allegat d. l. si longius, & sentit Barto. in l. 2. in. §. si quis in iudicio. ff. si quis cau. Vel & aliter responde, ut respondent Docto. & praecipue Deci. hic, quod eadem distinctio in absentia posset adhiberi, & tamen non adhibetur, melius Rimini. colum. 21. quod distinctio uera sit, sed quod potest infirmus delegare, si uelit. Ad ultimum responderetur, ut per Alexand. quem idem Deci. sequutus est, & uidetur uera responsio, nugis reiectis, uel quod loquatur in delegato Principis, q. minus potest, quam ordinarius cetera. c. si de offi. pr. iuncto. c. si de offi. de. vel q. hanc opi. probet potius quoniam dicit, quod pro debilitate, uel qualibet alia graui causa, commissio fieri potest, nisi huiusmodi sit, ut non possit

sine delegante terminari.

Ad idem queritur, quid si substitua-
63 tur quis in locum iudicis mortui? nun-
quid cognoscat tantum, an uero etiam
exequatur glo. hic, & est secundum eius
dictum, Bar. & omnes cōcludunt, quod
sic per tex. in l. 2. C. de offi. eius qui uia l.
iud. ob. ubi casus clatus. Adde quod
idem tribunal est, argumentum in l. p-
ponebatur, & in l. mortuo. ff. de iudi. &
in l. si eum in. §. qui iniuriarum. ff. si quis
cau. quod dī; appellatur delegatus legis,
habens iurisdictionem ordinariam, non
secus ac ille, in cuius locum successus ē,
ad differentiam delegati hominis, ut in
§. qui mandatam infra ea. l. & ad propo-
situm not. Barto. signanter per. d. l. 2. in l.
ne quicquam in. §. ubi decretum colum.
2. supra de offi. Procon. & in l. filius. ff. de
leg. dicens amplius, & uidi alias maxi-
mam altercationem, quod si rector in si-
mili constituat sibi Vicerectorem, nul-
lam immunitatem habebit, si uero mor-
tuo Rectore constituatur ab. uniuersita-
te, tunc eandem immunitatem & iur-
isdictionem habebit, quam haberet, si
Rector creatus esset, & quam habebat il-
le, in cuius locum successus est, & proba-
tur etiam in l. i. in. §. à præfectis iuncta
glo. ff. de lega. 3. & potest quoq; exempli
ficari in intertege, qui in locum demor-
tui Regis substituitur, donec nouus cree-
tur, & quem in Gallia hodie Gubernato-
rem Franciæ uocant, magistratusq;
est, post Romuli mortem introductus,
cum de Rege creando non parua inter
patres foret orta contentiō. Tamen ad-
uerte quo ad glo. istam, esto quod sic te-
neatur communiret, quod tamen istud
dicit infirmo pede, se remittendo ad dic-
ta in præalleg. l. 2. ubi glo. sensit, quod
omnia possit acitate subrogatus in lo-
cum alterius, præter ultimum suppliciu
& membri abscisionem, & malè dam-
nataq; est communiter, ut per Albe. ibi,
Alexand. hic, & alios, & ita est sine con-
trouersia transcendendum.

Tertio dicit glo. quod est speciale in
legato Proconsulis, idemq; Bart. & alii
communiter, & minime mirum, quo-

iniam multa huiusmodi etiam in eo esse
reperiuntur. Quod dictum, & si dubita-
bile sit, pro nunc tamen tenendum est,
quoniam (ut diximus proxime) hoc nō
tollit, quod delegatus, ex permissione
legis, non cognoscat & definiat pariter,
& nouissime specialitatem, reiectis aliis
sic considerabimus, quod regulariter
causa mieri imperii delegati non possit,
nec si delegata fuerit ualeat delegatus
cognoscere, nisi forte sitis, cui delegatur
legatus proconsulis, cetera de industria
prætermittimus, quia in materia si per-
miseritis postea, exponendo quæ in. §. q.
mandatam, hac eadem lege, supersunt,
nobis fusius rependemus.

Ultimo loco testat glo. in uerbo pro-
ficiscatur (sequens enim fuit in præcedē-
tibus lectionibus expedita, & maxime
in tractatu argumenti, à contratio sen-
su, nunc aliter non repetenda) ex qua ha-
bes, ad hoc ut ex causa absentia delega-
tio fieri possit, oportere ipsam quam
64 maxime fore necessariam, alias t delega-
tio non ualeret, neq; admitteretur, &
probatur oprimè (iura enim in ea alleg.
parum aliàs, aut nihil faciunt) quia lo-
quuntur de administratoribus occupa-
tis, ut possint habere assessores) in. §. nul-
li, in authen. ut nulli iud. ubi clare dicitur,
nulli licere proficisci, & prouinciam
circuire siue causa necessaria, ergo nec
delegare, nisi huiusmodi fuerit profe-
ctio, & inde est, quod loci seruatorum p-
hibentur, ut supra dictum est, quodq;
huiusmodi causa permittuntur, secun-
dum tamen Principis præceptionem, ut
ibidem, & nota, ad prouinciæ propositū
quod territorium, de iure ciuiti, subdi-
tum iurisdictioni unius Domini, prou-
inciam facit. l. illicitas. §. qui uniuersas,
de offi. præf. de iure canonico, continen-
tia decem ciuitatum, sub tegimine uni-
us Archiepiscopi. c. scitote 6. q. 3. hodie
quælibet ciuitas, dicens se liberam, ut
Marchia, glo. in l. f. C. de præscrip. lon.
temp. declarat R. o. in l. i. in. §. hoc autem
edictum, colum. i. & 2. ff. de no. o. nun.
& dicitur prouincia per usurpationem,
ad supra dictatam differentiam, & illius
etiam

etiam quæ sit quarto loco per idiomata, ut Gallia & Germania, & not. aliàs in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. & in l. impetrium infra de iu. o. iud. aliàs ad propositum redeuntes, & eò unde discesimus causa non esset sufficiens, ad effectum de quo queritur, ex quo voluntaria, & affectata non adminiculatur cuiquam. l. & qui data. ff. ex quib. cau. ma. l. 2. §. si. ff. si quis cau. quod quo modo cognoscatur, docet pulchre Iurifcon. in l. spado. nem in §. si. ff. de excu. tu. quod affectata presumitur, quando ille, qui proficiscitur, male meritus est, quem tex. dicit singu. & gloriatur ab aliis non induci hoc modo, Ro. in suis 591. tu habes. Et potest exemplificari, si sit ex causa legationis, quoniam tunc probabilis, & necessaria erit. Et licet necessaria dicatur etiam propter metum commisi criminis, uel legationis, quia tamen non est fauorabilis non uerificabitur in materia, nec sufficiens erit, ut delegatio fiat, & usus hæc, ut in l. si. ff. de in integ. resti. Bal. pulchre in l. ab eo, in prin. C. quo modo & quando iud. Et quia in infirmitate etiam necessitas considerabilis est. l. i. ff. de offi. consu. & infirmitas absentiae æquiparatur, ut conclusum est supra, & probatur in l. si longius. ff. de iudi. non potest non dici, nisi hoc quoque; casu tantum permittam esse delegationem, uulga. l. si quis seruo. C. de furialiis non, & maxime facta æquiparatione per uiam regulæ, ut in d. l. si quis seruo, not. declarat Soci in l. sciendum, colum. 3. ff. de leg. i. Deci. in c. translatio, in 2. de consti. post Mathe. in tracta. extensio, & Aret. in §. ius autem ciuile insti. de iu. natu. Mitto quod generaliter necessitas licitum faciat id, quod prohibetur. l. quæ propter. ff. de reg. iu. quod non est, eo. ti. in 6. Vnde in simili iudex qui non condemnat in alio, quod in eo, quod petatum est. l. ut fundus. ff. communi di. c. licet hely de fimo. condemnat tamen ex necessitate, secundum Bart. in l. uinum, colum. 4. ff. de i. cer. pe. alienaturque; secundum hac ratione, quod tamen est inalienabile. l. peto. §. prædicti, ff. de leg. 2. l. alienationes & ibi not. ff. la

mi. her. Bal. consi. 37. decreto, col. i. uol. 3. Ro. in l. si finita, in §. si de uestigalibus, colum. ult. ff. de dam. infec. & licet prælati sit minus idoneus, administratione habet nihilominus de iure, in casu necessitatis. l. si is qui, & ibi Bal. ff. de contra. ac. tu. ex quo legem sibi facit, seriis caret, & nulla potest regula iuris cohabitari. c. remissionem i. q. i. & sic intelligendo breuiter, minus quam possibile sit lædatur regula. l. si serui uestri. C. de noxa. c. cum dilectis, de consue. Est verum quod tex. indefinite, & simpliciter loquitur, & quod deberet etiam simpliciter, atque; indefinite intelligi, in quantumque; absentia. l. si pluribus. ff. de leg. 2. ex quo determinationem non habet. l. serui electione, de lega. i. Boer. deci. i. num. 2. par. i. & quia alibi necessaria exprimitur, in l. filius familias in fi. iuncta l. seq. ff. de pecu. & affectata in d. l. & qui data, & in d. l. 2. cum ergo dictum, expressumque; non fuerit, omnino prædicto modo intelligitur, quoniam hoc idem nos dicere non possumus. l. si serui seruum. §. prætor ait uer. non dixit prætor. ff. de æqui. hæ. immò quod in ipsa legis dispositione, id solum sufficere, satisque; esse uidetur, quod expressum est, nisi distinguatur per aliam legem. l. 2. §. item varus. ff. de aqua plu. ar. Bald. in l. i. in prin. ff. man. Sed tamen responderi potest, quod quàmuis indefinite loquatur & generaliter, non tamen ita intelligi debeat, ne sequatur absurdum, quod causæ, quæ sui natura sunt indelegabiles, & quæ speciali legis permissione delegantur præterea ab sentur delegari possint, etiam quod necessaria non sit, ut per Bart. in l. ab hostibus, in §. sed quod simpliciter, colum. 3. ff. ex quib. cau. ma. Ad idem indefinita æquipollet uniuersali, si non sit ratio, quare magis ad unum, quàm ad alium, referatur, ut hic declarat idem Bart. in l. i. in §. sed & si. ff. de uen. in po. mit. aliàs in concessione omnis iurisdictionis, & sic fortius, ueniret etiam merum & mixtum imperium, & tamen non uenit. Imperium & ibi Ias. colum. 6. in fra de iu. o. iud. Bal. in c. quanto, in fi. de

iudi. diciturq; alibi in causis capitalibus indefinitæ defensiones dari, & tamen intelligitur ad allegandas absentie causas tantum l. seruum quoq; §. publicæ ff. de procu. Item & ultimo ibidem absentem à quibuscunq; defendi posse, & tamen intelligitur à quibuscunq; scilicet idoneis, ut in d. loco not. & est text. in l. qui autem, in §. si. ff. de consti. pecu. Vel die, quod indefinita æquipollet in materia necessaria, non in contingenti, ex quo non sequitur, si dicatur homo currit, qd omnis homo currat, sed quod bene omnis homo sit animal, si dicatur. homo est animal, ut per Archi. in c. si Romanorū, col. 2. 19. dif. Nec officit quod expressum non fuerit, quia satis est, expressum alibi fuisse, text. q; nostrum pati hanc aliarum legum rationabilem interpretationem l. i. §. lex falcidia, & ibi Bart. ff. ad legem fal. probatur in simili, quia de unoquoq; debet pars citari l. de unoquoq; ff. de re iudi. quod maximè parti non modicum possit præiudicium asserre l. nam ita diuus ff. de adop. de citatione nullum est uerbum in l. 2. C. de sen. ex pe. reci. ubi traditur forma qualiter seratur sententia & tamen subintelligitur ut pulchre declarat Bar. in l. prætor ait, in §. eritq; differtia, ad si. ff. ui. bo. rap. ergo & hic quod dictum erat in d. l. & qui data, & in d. l. si filius familias. & probatur in c. super quæstionum in prin. de offic. dele. ibi sed illa per istam exponitur. imò in ista uerius quæ in illa fuerant prætermissa supplentur. Ex quibus ultimum quoq; tollitur, quoniam apparet expresse, distingui sic omnino per alias leges, uel saltem ratione & sufficit l. scire oportet §. sufficit ff. de excu. tu.

Verum hinc sumpta occasione quæritur, an stetur assertioni magistratus, af
65 serentis subesse sibi iustam & necessariam absentie causam, quicquid aliàs dictum fuerit, uideretur prima facie tenendum, quod non, quoniam regulare est cum allegatur causa, ut probetur, nec alleganti credatur l. i. & ibi not. C. de eden. melius in l. si forte, ubi etiam Bartol. ff. de Cast.

pe. multa las. hic in 5. not. Cassane consil. 7. uisus, nu. 9. & 10. & inquit Bald. consil. 353. sicut ciuitas, colum. i. uolum. 3. quod non sufficit uerbum, ubi requiritur factum & est regula trita, ubi opus est facto uerba non sufficere c. ubi gl. de eo qui mit. in po. multa idem las. in l. i. in §. si. in 4. not. ff. quod quisq; iu. quod intelligo uerum, nisi causa sit notoria, quoniam tunc sola allegatio sufficeret, ut per glo. in l. si adulterium cum incestu in §. idem Pollioni ff. ad legem Iuli. de adul. & in clem. appellanti, de ap. & facit in simili, quia si citetur quis adhuc, ut personaliter compareat, & sic ex causa, contra regulam l. si. C. de proc. debet in citatorio exprimi & probari pariter, ut per Bald. in l. i. in §. uisus, in si. ff. eo. Aliàs posset fieri facile fraus legi, nullo modo permittendum. l. Seius & Augerius, in si. ubi, ac si ea conditio, quæ fraudis causa ascripta, est ascripta non esset. ff. ad legem fal. Sed tamen contrarium uerius est, & sine controuersia tenendum, quoniam forte primum & secundum in priuato uera sunt non in Præside. nec in maioribus magistratibus, de quibus lex ualde confidit l. i. in si. ff. de offi. præfec. præto. l. liquet. C. de summa. tri. & si. ca. dictumq; fuit saepe & not. in §. nos autem Insti. de Atti. tu. & in c. nobilissimus 97. dist. & cum tales sint, nec ultimum obstat, nec in eis suspicio committendæ fraudis potest suspicari, argum. in l. merito ff. pro so. & in l. Herennius, in §. Caia. ff. de euc. & hæc est communis opi. quam ex multis probat etiam Alexand. hic, & las. post eum in 5. not. & uidetur glo. in c. pastoralis de offi. dele. Est uerum, si uelletis tenere contrarium, unum urgere quàm maximè, cui non uideo quomodo possit responderi, quoniam esto quod ea, quæ ueniunt per uiam iustitiæ, præsumuntur, exempli gratia, quod sententia sit iusta d. §. Caia, non præsumuntur tamen alia quæ ueniunt per uiam fundamenti iurisdictionis ut delegatio, & minus ea quæ ueniunt per fundamentum iudicii, ut libellus, lit. cō. & similia, quia sunt facti l. in bello. §. factæ. ff. de cap. declarat Bald. consil. 399.

nec

nec præsumentur, uolunt. 4. ergo mul-
tominus quod absurdum sit Præses ex
causa necessaria, cum surgat à facto pro-
prio, nisi (ut dixi, & repeto) notoria sit,
quoniam tunc satis est quod allegetur,
secundum Barto. in l. cum quis ff. si cer-
pe. tradit Alex. in l. qui in aliena, in prin.
colum. 4. ff. de acqui. hæ. Cogita, & à cō-
muni aliās nō recede. Et sicuti diximus
supra quod infirmitas leuis non est suffi-
ciens ut causa, quæ sui natura indelega-
bilis est, possit delegari. l. q̄situm ff. de re
iudi. extenditur, ut pari ratione, & à si-
mili, nec absentia sufficiens sit, nec dele-
gatio possit fieri, si fuerit breuis, quia nō
dicitur proprie Præses abesse. l. pe. ff. de
uac. mu. l. 3. ff. de diuor. & est casus in l. si
longius, allega. etiam supra ff. de iudi. &
ita transit Rimi. hic, post Saly. in l. placet
colum. 9. C. de ped. iudi. immo si iam ef-
fet facta delegatio expiraret statim quod
tamen pendet ab infra dicendis. Adde et-
iam, sicuti non creditur fugere qui se
momento absentat, quod non dicitur ar-
besse pariter, qui cito reuersurus est. Et
si pluribus commissā causa sit, cum clau-
sula, quod si non omnes etc. & unus ab-
sit, statim reuersurus, debet expectari l.
Pomponius §. i. & ibi Flo. in prin. ff. simi.
hæc. imò quod nec mortuus dicitur qui
cito resurrexit, ut Lazarus l. nam ad ea,
ubi glo. & Bart. ff. de legi. nec suspensus,
si laqueus disrumpatur, licet iterum su-
spendi non debeat, declarando tamen,
ut per Luc. de pœna, in l. i. colum. 8. & 9.
C. de deser. lib. xii. retent & declarat pari-
ter Cassanæ. in consue. Burgun. fo. 57. co-
lum. 4. & breuem intelligi, paucorum
dierum, iuxta notā c. cum Bertoldus,
de re iudi. & in c. præterea, de æta. & qua-
li. Et ad infirmitatem tedeuntes, tenen-
do communem, quod idem sit, ut in ab-
sentia dicendum, possitq; causa ipsius
prætextu, delegari, limita, non tamen lo-
cum habere in infirmitate suorum, quo-
niam in simili uidemus, quod filius nō
excusatur à manebus publicis, prop-
ter infirmitatem patris. l. si. C. qui mor-
se excu. lib. xii. Contra quā tamen, am-
pliando potius supra dicta, tenet Ale-

xand. in l. quæsitum ad si. ff. de re iudi. &
l. si hic in pe. colum. uterq; motus per
glo. in c. communis 23. dist. ad literam di-
centem, quem posse, propter infirmita-
tem suorum, se excusare, ita ut potissi-
ma etiam causa esse uideatur, in præsent-
ia q. delegationem (ut diximus) omnimo-
do fieri posse, nec secus Alb. ante Alex.
in d. l. quæsitum. idem Alexand. in l. 2. in
§. sed & si quis. ff. si quis cau. Abb. in c. 2.
in prin. de procu. Et facit ad idem tursus
quia eadem consideratio de suis habenda
est, quæ de se ipso. c. de ca. tero, de test.
c. si. de postu. c. sicut cuncti, de elec. 6.
l. quia absente. l. qui stipendia. C. de pro-
cu. not. in simili, in l. ut uim, ibi, Nam
quod quisq; ob tutelā sui corporis etc.
ff. de iusti. & iu. & patet ad sensum, quia
sicuti infirmitas præsidis est sibi impedi-
mento ne possit cognoscere, & necessa-
rio deleger, ut celestis causa etiam expe-
diatur, ita est infirmitas suorum, et pro-
pterea cum non possit diuersitatis ratio
assignari, idem omnimodo in utroq; ca-
su est statuendum, uulga. l. a Titio. ff. de
uerbo. ob. Tamen Deci. primam opi. te-
net ad d. c. communis, respondendo qd
ibi factum ponitur, non misterium iuris,
nec per Barto. in l. si. C. de erro. adu. o. et ad
alia iura, quod non procedunt, ubi de pu-
blico interesse agitur, ut hic, etiam d. l. si,
ego uero ab opi. Alexand. et Ias. non dis-
cedo, nec ob. quod factum ponatur in
d. c. cōmunis, quia ex cōiuris oritur, inq;
eo fundat se legislator, et uerba sunt nar-
ratiua, hac ratione iuris dispositionem
inductant, clem. literis, de proba. c. uul-
li, et utrobq; not. de rescrip. Alex. consue.
79. circa primum, colum. 5. uolui. et cō-
si. 102. Visis colum. 5. pariter, eod. lib. im-
mo quod id narratur ibi per modū cau-
sæ, nec possunt aliter intelligi, nisi, ut fa-
ctum illud iuris effectum habeat, secun-
dum Bal. pulchrè consue. 130. casus, colu-
2. uolum. 2. Minus ob. rursum quod iur-
ra, dicentia infirmitatem suorum, præ-
stare etiam excusationem, uera sint, et
procedant, in casu, ubi de interesse pu-
blico agitur, quia forte hoc ipsum ad-
mitti potest in casu d. l. si. sed non hic, ex
quo

quò publicum interesse tunc uertitur, ut causa celerius expediatur, quemadmodum dictum ē, ergo sicuti sufficiens causa est infirmitas præsidis, & sicuti ipsum excusat, ita erit sufficiens & excusabit infirmitas suorum, propter publicum interesse, & in hoc stat punctus presentis difficultatis.

67 Sed quid si podagra laboraret? an causa sufficiens sit, qua excusetur, & possit delegare? sine disputatione dicas, quod non, & probatur in l. pe. C. qui mor. se excu. lib. x. nisi huiusmodi sit, & ita ipse afflictus pedum ualitudine inueniatur, ut nec etiam rebus suis superesse possit, quia tunc forte erit aliter dicendum, & ibidem adhuc legitur, & idem in eo qui laboraret quartana, ex quo neminem iugulat, minimeq; mitum, si febricula in l. quæsitum. ff. de re iudi. comparata est, sed febricula non excusaret, nec esset sufficiens causa d. l. quæsitum, ergo, & est simile in uocato ad synodum, ut nec prætextu aliquo ex his duobus excusetur. placuit 18. dis.

Verum pone quòd præses sit publicis occupationibus impeditus, quid iuris erit? poterit ne causas meri imperij delegare? Bar. hic, num. 12. tenuisse uideatur, quòd non, motus per text. nostrum potissimum in absentia loquentem, ergo non alio casu, uulga. l. cum prætor. ff. de iudi. Sed cōsidera, hoc attentò, quòd nec ad casum infirmitatis extendetur, et tamen, ut conclusum est supra extenditur. Secundo mouetur per text. in l. placet, in fi. C. de peda. iu. ibi dum tamen præsides ipsi diiudicet, cui etiam potest responderi, quòd non propterea ex causa delegationem vetat, ut hic, & in l. sciendum, in prin. ff. qui satisfda. co. & in auth. offeratur. C. de lit. con. & utrobique not. quòd lex noua, quamuis indistincte loquens, per antiquam tamē distinguitur, l. non est nouum. l. sed & posteriores. ff. de legi. Alexand. in l. i. in pe. nor. C. qui adu. & in terminis serè mihi uidetur p. bari optime, in l. i. in authen. de iudi. ubi quoniam multi detenti curis, quas apud oos habent merito iudiciorum cōplent

partem, per suorum præsentiam assessorum.

Tamen obstat multū, ex quo in prin. si per occupationes publicas, vel causarum multitudinem, omnia cognoscere non possint, eis permissum est iudicem dare, postea dicit in fi. & iubet, si causa fuerit ingenuitatis & libertinitatis, & sic grauis, ut diiudicent, ita ut non sit verū, quòd indistincte loquatur, & quòd debeat distinguere per legem antiquam, maxime in absentia loquentem, nec facit tex. i. d. s. i. quia loquitur in assessoribus, & consiliariis, non in delegatis, & ita in l. allud in authen. ut defunc. su. ideo cogitandum est. Ad idem queritur, si præses adhuc, uel ordinarius, sit in causis criminalibus, ad merum imperium spectatibus, adeo occupatus, ut nō possit supplere, & unam uelit delegare, nunquid hoc idem facere prohibeatur? & ex men-

69 te eiusdem Bar. hic num. 13. respondetur quòd non, propter identitatem rationis quæ est in absentia, & in casu isto, ad uulga. l. à titio. ff. de uerbo. ob. & ita magis communiter tenetur, licet Alexand. n. tatur ostendere contrarium, & leuiter, ut hic per Deci. Adde tu, in hoc etiam uerti publicum interesse, ut causæ celerius expediantur. l. proferandū, in prin. C. de iudi. tradit Alexand. met hic, col. 17. Tamen adhuc l. placet, præallega. obstare uidetur, & quia, ut idem Alex. dicebat, non est uerum, quòd omnino eadē sit ratio, patet q. a. absens nec unam nec aliam expedire poterit, præsens autem sic, quamuis occupatus, quia subsidio si bi diligentiam comparabit, nihil enim difficile est uolenti (ut aiunt) & uigilantibus, nō dormientibus, iura subueniūt, suntq; eis præscripta, ut inquit Bald. in l. fi. in prin. C. de po. uulga. l. pupillus. S. fi. ff. quæ in frau. cre.

70 Not. etiam q. haud est præterminenda, si delegata causa, præses proficiscatur, & reuersus sit, an statim iurisdicção iudicis delegati expiret. Dicit idē Bart. hic, quòd est similis q. propositæ per gl. in l. qui mutuum, in S. non ideo minus ff. man. & post Pet. postea concludit, q. sic,

fic, quia cessante causa, cessat iurisdic-
tio, argumentum istius .i. ubi ces-
sante causa absentis, cessat delegatio
meri imperii, eoq; magis, quia dele-
gatus nihil proprium habet, & res de
facili reuertitur ad naturam suam, im-
mo quod solet hoc ipsum fauorabile re-
putari. S. qui mandatam infra ea lege. l. si
unus. S. pactus uersi. quod in specie. ff. de
pac. c. statutum, ubi glo. numerandum,
de præben. in 6. quasi etiam sub ista con-
ditione delegatio facta sit, ut duret eo te-
pore, quo abfuerit, & eo reuerso, statim
expiret iurisdic-
tio, conditione purifica-
ta, ad uulg. l. cedere diem. ff. de uerb. si. l.
si ita scriptum. S. i. ff. de lega. 2. Conside-
rando quoq; quod cum delegatio fiat
difficiliter, ex quo non permittitur, nisi
ex causa, ut hic, conueniens etiam est, ut
eo reuerso expiret & reuocetur, reuoca-
tione legis, quæ factum hominis non de-
siderat. iudicium soluitur. ff. de iud. &
uidetur casus in .S. ad hoc prohibemus,
in authen. de colla. ibi, qui omnia agat,
usq; ad sui præsentiam, ergo ex sola præ-
sentia ibi officium cessabit, & hic delega-
ti iurisdic-
tio, ponderando uerbum usq;
ut late per Barto. in .l. patronus, in .S. i. in
prin. ff. de lega. 3. & cum ista opi. Bar. tran-
seunt cõiter Doct. Nihilominus aliqua
obstare uidentur, quia non est amplius
res integra, & maxime si coeperit cognos-
cere, quo casu, iurisdic-
tio cessare non ui-
detur. Adde simile in iudiciis, q̃ poenitẽ-
tia etiam sic locũ habet, re integra, id est
ante li. con. potestq; tunc mandatum re-
uocari, aliàs non. l. si cõuenerit. ff. de iur.
u. iud. S. recte, in f. man. & fortius, quia
delegatus nõ simpliciter potestatem ha-
bet à delegante, sed à lege, quæ dispo-
nit potissimum causas meri imperij præ-
textu absentis mandati posse, & quia si
statim expiret, utiq; foret etiam dicen-
dum, acta à delegato facta, licet ignoran-
ter, nulla esse siuiditis, nec ualere, & ta-
men ualent. l. hoc iure. S. si quis dederit.
ff. de dona. & ista magis strigunt, reiectis
aliis. Et uidetur uerior opi. Nec ob. glo.
in. d. S. non ideo minus quia id est ibi, ex
quo mandatũ pendebat à libera uolun-

tate constituentis, ut per Alex. hic & sic
non est. q. similis. c. translatio, de consti. l.
nõ possunt. ff. de legi. & utrobq; not. Di-
cit etiam Cut. ad idem quod minus facit
tex. noster, ex quo loquitur de impedime-
to cessante delegationis tempore, usque
adeo, ut non possit argui ad tollendam
delegationem iam factam, arg. in. l. patre
furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.
& bene. Sed considera tu, hoc dicere, ni-
hil aliud esse, nisi arguere, rem non am-
plius integram fore, ut supra quo casu,
effectũ consumato, subsequitur Dec. &
rursum bene, non cessat, quãuis cesset
causa, & probatur in. l. 2. in .S. si. ubi Bart.
& omnes. ff. de dona. Rui. præcep. consti.
3. uidetur, nu. ro. uolum. i. Nec ob. quod
delegatus nihil proprium habeat, quia
habet saltem iurisdic-
tionem delegatam,
& ipsius iurisdic-
tionis exercitium. d. S. q̃
mandatam. Nõ quod res de facili ad na-
turam suã reuertatur, quia ex his quoq;
tollitur cum non sit in potentia redeun-
di nec (ut diximus) res integra, delegatio
ne iam facta. l. i. in prin. & in .S. si. C. de la.
ti. lib. tol. declarat Bald. in. d. S. pactus, ad
si. ubi ego etiam late, num. 45. Fallax e-
tiam est aliud, quod sub conditione facta
uideatur, quia negabo audacter, ex
quo non apparet, & dicam potius, quod
actus sit purus. l. Autelius. S. si. & ibi Bart.
ff. de lib. le. tradit Bal. in. l. si quidem, col.
2. C. de excep. Et licet, ut dicebatur ad
huc, delegatio difficiliter fiat, & antece-
dens istud uerum sit, non tamen uerum
est consequens, quod eo reuerso statim
expiret, si res non est integra ut supra a-
liàs perinde foret, ac si delegatio facta
non fuisset. Ad ultimum respondet De-
ci. hic num. 79. & sunt responsiones sa-
tis reales, igitur dic ut per eum.

Post hæc mō dubitatur an imperator
71 possit causas meri imperii delegare &
breuiter concludit Bar. q̃ sic, quoniã legi-
bus solutus est. l. Princeps. ff. de legi. &
q̃ si pōt ex causa p̃ses ut sup. multo ma-
gis dēt posse im pator & Princeps, in quo
sēp cā p̃sumitur, cū sit orbis Dominus,
& cā cārum. l. de p̃catio. ff. ad legē Rod.
de iac. c. cuncta per mūdum q. q. 3. tradit

Bar. i. c. ecclesia S. Marie, col. 2. v. li. ps. & in l. Aemilius, ubi est Bar. ff. de mino. late. Moder. in l. ut uim. ff. de iusti. & iu. & est cois opi. & dicebat idem Bal. cons. 477. quæritur, colum. i. quod Papa. nulla causa adiecta potest dispensare, ut cons. 397. huic etiam in quarto gradu, contra hât, quoniam suprema eius potestas est, loco causæ. & arguit Alexand. consil. 2. uis codicillis, colum. pe. uol. 1. quod si præsumitur in iudice, l. 2. C. de offi. ci. iud. c. in præsentia de tenun. molto, magis præsumetur in Principe, cum sit lex animata in tectis. S. fi. in authen. de consue. & ad propositum subdit adhuc Bar. hoc ipsum probari optime, in l. fi. C. ubi Sor. na. uel claudum dicit, illustrem dignitatē obtinētes, non posse in causis arduis accusari, nisi coram Principe, uel coram eo, cui hoc negotium commiserit, id est, eius delegato, quem tex. ita hic etiam intelligit Ias. colum. 8. uers. secundo limitata. in iurisdictione maxima uero Cur. in Imperium, num. 124. infra de iur. o. iud. & male, ac contra uerba d. l. fi. in pluribus locis, dicit etiam Decius, cum princeps sibi condemnationem referret, nō absolute delegat merum impetum. Respondet, non ob hoc potestatem sibi adimere, ex supra dictis ad idem allegat text. in l. i. C. de præci. imp. offi. qui adhuc, secundum eundem, & tenet Bal. ibi nō uidetur ipsius in tentionem probare, ex quo negotium præfecto prætorio commissum erat, & excitata potius iurisdictione ipsius, quam delegatio facta, ut inclinet in corrigendis, de offi. ordi. & in l. sepe. ff. de offi. præf. & in authen. de man. princ. in §. sed neq; in simili Bal. cons. 35. Ioannes, col. 6. uol. 5. tamen considera uerba tex. hoc ipsum sonantia, ibi, scelens atrocitas, & laudabilis fidei exemplum, nobis hortamento fuit, ut præfecto prætorio, iuxta annotationis nostræ decretum, demandaremus, ut auditis his &c. quodq; non simpliciter hoc ipsum uerum est, ut not. in l. ius ciuile. ff. de iusti. & in l. more. ff. de in. o. iud. forte alterata iurisdictione, propter criminis atrocitatem, & profecto istud in

dubium reuocare sacrilegiū uidetur, & uelle de potestate Principis disputare, contra tex. in l. 2. C. de cri. facti. cui licet quodlibet, nec debet eius potestas arbitriq; libertas, quouis modo testinigi, quia anomala est, & nulla regula clauditur, ut in simili inquit Bald. cons. 327. pridie, colum. pe. uolum. 1. & in præallega. cons. 477. quod sic dubitans de potestate Papæ, dubitat de fide catholica, quodq; tanquam sacrilegus censendus est, & cons. 358. super eo, colum. 2. uolum. 3. quod mandata Principum omnibus legibus sunt potiora, quodq; legis habet uigorem, quicquid Principi placuit, plus Cassane. cons. 60. quidam, num. 19. quod dicens contra constitutionem Bonifacii, debet uti hæreticus iudicari, & idem Bald. cons. 359. proponitur, colum. 2. uolum. 1. quod executor, nō cognoscit de substantia testcripti, aliàs se faceret Principi parētem, poneret sedem ab Aquilone, & tentando esse similis altissimo, & Maran. in dispu. suis i. num. 6. quod non habet qui facta sua iudicet, & sacrilegium esse dixi, quoniam nō solum est, quando tollitur sacrum de sacro, uel sacrum de non sacro, uerum etiam si de Principis facto disputetur, & ista sufficiant, probaturq; hoc ultimum, in l. sacrilegi. ff. ad legem iu. pe. & in præallega. l. 2. declarat Iser. in Neapo. constitu. i. de arbi. Regis.

Verum pro complemento quaeritur, 72 quid in delegato Principis nunquid possit subdelegare causas meri imperii, quod disputant hic late Docto. & præsertim Alexand. & hinc inde urgent argumenta, & ex mente Barto. respondetur, quod sic, potissimum quia eum ista causa, Principis delegatione, iam mutauerit naturam, & fuerit facta delegabilis, debet perpetuo huiusmodi esse. l. i. §. res uero quæ. C. de impo. luc. def. lib. x. l. patet. §. quindecim ff. de leg. 3. & fuit ante eum opi. Gul. de cu. & communis quidem, propter auctoritatem glo. posite in l. i. C. qui pro sua iur. quæ ad ita tenendum mouetur etiam

etiam per illum text. ibi, nisi iudices à nobis specialiter dati, aliis causas delegauerint iudicandas. Idemq; Rom. per. d. iura, in. l. 3. in. S. i. in prima colum. ff. de dam. infe. l. 1. f. plene in. l. si sic, in. S. si quis ita, in princ. ff. de lega. i. ex alio etiam iuridica, quia Princeps committendo causam huiusmodi, videtur etiam committere secundum naturam, & qualitatem sui delegati, ad vulga. l. plenum. S. æquitii. ff. de usu & ha. & in simili ita arguit etiam Barto. in. l. si quando, in princ. C. de inoffi. testam. & Ange. in. l. iustitia, colum. i. de iusti. & iur. sed delegatus à Principe subdelegat. l. à iudice. C. de iudi. idem Ro. in. in. l. 3. in princ. in 2. colum. ff. de dam. in fec. ergo. & causas meri imperij quoq; subdelegabit, & hoc est nouissime quod dicebat etiam Staphi. in tracta. manda. de prouiden. in 9. forma executio. vers. decimo, num. 2. quod executores gratiarum simili modo, possunt committere executionem aliis, faciendo eos subexecutores, signanter per. d. l. à iudice. Et tanto magis quia delegatus representat Principem. c. lanè de offi. de. & est quocunq; ordinatio maior. c. pastoralis. S. i. de offi. ord. ergo subrogatum regulabitur secundum naturam eius, in cuius locum subrogatur. l. si cum. S. qui iniuriatum. ff. si quis cap. & si ordinarius delegat in civilibus, non est ratio, cur nō subdeleget iste in criminalibus, vel aliter, vt per eundem Alex. Qui ad idem inducit etiam tex. à contrario in. c. si. de offi. del. vbi Princeps causam commisit, cum clausula, vt ipse per se cognosceret, seu inquireret, aut aliquid faceret quo uideretur electa industria personæ, determinaturq; ibi, quod subdelegari non possit alteri, eam de partium consensu, ergo. (dicit Alexand.) si commissā, sine clausula prædicta, fuisset, posset utiq; & hæc sunt, quæ pro comuni magis stinguunt, & profecto nisi sic diceremus, iam non differret delegatus Principis in aliquo à delegato inferioris, qui non subdelegat. d. l. à iudice, hoc autem esset absurdum. d. c. pastoralis.

lis, optimus tex. est in. d. l. i. C. qui p sup iur. ergo. Tamen Pe. de bella per. & Cy. tam hic quàm in. d. l. i. tenuerunt contrarium, ex quo non debet posse plus delegatus, quàm ordinarius, & maxime quia iste maiorem & firmiorem habet iurisdictionem, quàm ille, vt in. S. qui mandata infra ea. l. sed ordinarius regulariter non delegat, ut hic, ergo nec delegatus subdelegabit, electa etiam hoc casu personæ industria. l. vrica. S. ne autem. C. de cadu. tol. l. inter artifices. ff. de solu. d. c. si. de offi. dele. & plursquam in ordinario cum specialiter fiat delegatio, ut inquit Clau. signanter per. d. c. si. alias concurreret duo specialia simul, subdelegaret. n. & quidem causas meri imperij, q tamen sui natura indelegabiles sunt. d. l. à iudice, & male, quia duo specialia concurrere non possunt, unig. l. i. C. de do. pro. im. mo q Princeps delegando, non iudetur uoluisse recedere à dispositione iuris cōmunis, sed cū ea se potius conformare, ne subdelegatio fieret. l. si quando. C. de inoffi. test. l. hæredes mei. S. cum ita. ff. ad treb. Et uidetur casus vlt. loco, in cle. i. de offi. de. ubi ad litteram dicitur, q subdelegatio in causa ciuili permessa est, & sic in criminali prohibita. l. imperator. ff. de postu. & gl. signanter ibi declarat, q non intendit Clemens per uerbum in causa ciuili, spirituales excludere, sed criminales tantum, & secundum Cur. magis in terminis in. S. si. in auth. vt defunc. su. vbi delegati Principis subdelegant occupati, iuxta formam authen. ad hæc. C. de iudi. ergo non regulariter per quem text. ita est ibi tenuit Iaco. de Belui. & refert hic Alexand. Quod etiam ego confirmabā aliās, quia cōmissiones cōiter sūt odiose & restringendæ. l. diligenter. ff. man. c. cum dilecta, de rescrip. ergo delegata causa ut delegatus cognoscat, non uidebitur data potestas eidem, ut subdeleget, quoniam sic etiam Principis rescriptum porrigeret iures suas, & extendere tur ad id, quod uerisimiliter non cogitauit. l. ex facto. ff. de uulga. & pup. sub. & quia Princeps, aut motu proprio delegat, aut ad partis petitionem, si motu proprio

tunc non subdelegabit ex his, si ad partis petitionem; multo minus, quia rescripta per importunitatem impetrari; & concedi ut plurimum solent. l. i. C. de peti. bo. subla. lib. x. c. si quando, cum similibus, de rescrip. Et hæc pars mihi semper uisa est uerior. Ad contraria respondet Alexand. & dicit ad primum quod utrobique; persona erat affecta, non res, ut hic, igitur non mirum si. d. casibus ea cessata sunt, quæ in presenti minime permittuntur, quod res scilicet, quæ semel facta est alienabilis, semper alienabilis sit, non autem hic causa delegabilis, & fuit solu. Bar. in l. peto, in §. fratre, in 2. col. ff. de lega. 2. & clatior quidem, licet eadem responsio sit, quod ibi prohibitio fuit personalis, ne quis partem suam alienaret, non realis, alias perpetuo durasset; & idem dicit in l. uoluntas. C. de fideicom.

Secundo respondet Deci. quod immo ex delegatione Principis non est alterata, seu mutata natura causæ, ex quo potest delegare, ergo nec dispositio. d. §. qn. decim, hoc casu locum habebit. Postea replicat, quod immo alterata uidebitur cum sui natura delegari non possit. l. ne mo. potest. ff. de regu. iur. & malè, quoniã delegari non potest ab aliis, à Principe autem sic. l. princeps. ff. de legi. & dictum fuit supra. Vltimo respondet Cla. quod causa prohibitionis d. casu adhuc cessat, in prima translatione rei prohibita trans fecti, & in aliis sequentibus, in delegato Principis autem non, immo ab eo incipit, cuius personæ industria electa est, & benè, sed adde, quod ita respondet Bal. in l. i. in fi. C. ne li. po. & quia unaquæque realis est transco.

Non ob. secundum quia uerba ibi, debent intelligi uera, in causis delegabilibus, ut per eundem Alex. hic, Replicat Deci. quod hoc facere etiam posset ordinarius, si ita intelligerentur, & sic non esset speciale in delegato Principis. Responde speciale esse, ut possit, quamuis causa non pertineat ad iurisdictionem delegantis, nec subdelegatus sibi suppositus sit, quod & Bononiensis etiam sentiunt hic, & benè, & licet uerba illa adhuc ob

stare uideantur, nullo personarum, causarum uel habito tractatu, paulò inferius posita. Non ob. tamen, quia in appellatione procedunt, & præcedentia restringunt iuxta not. in l. si seruus plurimum. ff. de lega. i. Et si diceretur, ut idem Deci. dicit, quod appellatio præsupponit delegationem factam in omni causa, & cōsequenter quod potuerit omnes causas etiam criminales delegare, negabo, quoniam iudelegabiles sunt, ut supra.

Non ob. tertium quia uerum est, quod subdelegat causas civiles, non criminales, & meriti impetii, sicuti proxime dictum fuit, ad l. i. C. qui pro sua iur. & not. Ias. in d. l. à iudice, in §. colum. & licet Principem representet, sitq; maior quocumque ordinario in causa sibi delegata, ut signat ter dicitur in d. c. pastoralis, non tamen sequitur, quod possit subdelegare causas, quæ (ut dictum est) sui natura sunt indelegabiles.

Non ob. quartum quod subrogatum sapiat naturam &c. quia sufficienter respondet idem Alexand. & dat instantiã quod sic etiam delegatus ab ordinario subdelegaret, & tamen non subdelegat, quodq; regula prædicta in materia locum non habet. Replicat Deci. delegatũ ordinarii, ab hoste potestatem habere, Principis uero à lege, unde uidetur quod subdeleget, & malè, quoniam maiores magistratus habent etiam iurisdictionem à lege, ut hic, in prin. & tamen regulariter non delegant.

Non ob. ultimo tex. in d. c. fi. quia argumentum à contrario non sumitur, ut alia iura corrigantur. c. cipientes. §. 9. si per uiginti, de elec. in 6. dictumq; fuit supra satis, tradidit nouissime R. o. consil. 399. ut præfens consultatio, colum. 2. nec officit ad idem, quod sic à delegato inferioris differre non uidebitur, quia immo differt ex quo ille nō subdelegat causas simplicis iurisdictionis, iste uero sic præallega. l. à iudice, & ita tenendum est, & si à communi non recesseris, poteris aliquibus modis limitare, ut hic per eundem Alexand. Ias. & alios. Si princeps de sibi reseruat aliquid delegasset de

de quibus in. c. quod sedem. de offi. ord. Adde quod mandata iurisdictione etiam per dictiones uniuersales, non uenirent Regalia, seu ea, quæ in signum supremæ potestatis sunt Principi reseruata. c. i. q. sint Rega. Bald. in. l. i. colum. 5. C. de serui. & aqua. & in. l. a. procuratore. C. manda. Secundo ut subdelegatio non fiat amplius, quàm semel, infinitatis uitandæ gratia, ut per glo. in. c. super quæstionum in. §. porro de offi. dele. quæ est eodem uniter approbata, licet Fulgo. in. l. more infra de iur. o. iud. secus dicat, & male, ut ibi per Docto.

Tertio si delegasset, per uerbum præcipio, ut not. in. l. fa. pe. ff. de offi. præsi. Bald. in. c. eam te. de rescrip. in. i. colum. & licet multi ab ista glo. recesserint, eam tamen omnes tenent.

Quarto quando in commissione uerba taxatiua reperirentur appositæ. l. i. §. de his. ff. de sepa. l. a. hic, colum. 18. & in d. l. a. iudice, in ultima.

Quinto & ultimo si dixisset Papa, super hoc conscientiam tuam onerantes, iuxta not. in. c. statutum in. §. assessorem de rescrip. in. 6. & cum distinctione, de qua per Abb. in. d. c. fi. in. §. i. in fi. ff. de offi. dele. Debilitando hanc partem, quam tenuimus, dicebat etiam idem Dec. non

esse uerum, quod uideatur electa industria personæ, ex quo id potius est, ut causa tollatur de manu ordinarii. Replacet tu, quàmuis id potuerit fieri hac ratione, quod tamen finalis causa, non delegetur industria personæ sicut. l. i. §. fi. ff. de offi. præfec. præto. d. c. fi. de offi. de. Instat adhuc, si esset electa industria personæ, quod delegatus non subdelegaret, & tamen subdelegat. d. l. a. iud. Sol. id in ciuilibus causis procedit, & quæ sunt simplicis iurisdictionis, non meri & mixti imperii indelegabilibus, in quibus istud ipsum maximè est considerabile. Ad illud de duobus specialibus, rursum respondebat, quod immò non concutrant, ex quo delegatus à Principe subdelegat, quoniam sibi hoc à lege conceditur, & quia quod facit, facit ut ille, qui Principem representat, quorum neutrum subsistit, iam ex supra dictis sublatum, nam primum non est uerum, ex quo causa, sui natura, indelegabilis est, nec ulla lex inuenitur, quæ sibi hoc idè permittat, & licet representet Principem in eâ sibi delegata, nõ tamè representat, ut subdeleget, eandemquæ potestatem habeat, quoad hoc, quam habet Princeps. Ex quibus, Finis impositus sit principio huiusce not. legis, die xii. Decemb. MDLL

SUMMA EORUM QUAE IN
tribus ista continentur.

- 1 Generalibus incipiendum est semper.
- 2 Officium generale nomen est, seu uerbum.
Index ordinarius.
Delegatus.
Arbiter.
Sacerdos.
Legatus.
Procurator.
Advocatus.
Praefectus Prætorio.
Visitator.
Sindicus & simile officium habent.
- 3 Immo Cocus.
Quod tamen disputatur, an officium eius nel
artificium dici debeat.
- 4 An delegatus Papa dicatur officialis ipsius.
Si in rescripto fiat mentio de officialibus Pa
pe, an comprehendatur.
- 5 Delegatus cui aliqua causa cognoscenda termi

- nandaquæ commissio sit.
- 6 Potestas Pistorij quæ à communi Florentia eli
gitur, an sub statuto loquatur. De officiali
bus eiusdem cõis comprehendatur.
- 7 Quid si eligeretur à communi Pistorij, & cõ
firmaretur à communi Florentia. An dica
tur officialis eiusdem communis.
- 8 Unde dicatur officium.
- 9 Quare hic de offi. eius, alibi de offi. de. dictu sit.
- 10 Quare hic de offi. tantum in decretalibus uero
de offi. & potestate.
- 11 An idem sit dicere mandata quod delegata.
- 12 Oppositio fortis.
- 13 Fortior.
- 14 Fortissima.
- 15 An mandare iurisdictionem & præcipere idem
sint nel differant potius.
- 16 Quid sit delegatus.
- 17 Mandare iurisdictionem, & indicem dare, an
differant nel adhuc idem sint.
- 18 Quotuplex sit iurdictio.
- 19 Continuatio prima glo. cõmuniter approbat.

20. *Namquid Ordinarius habeat firmiorem iurisdictionem quam delegatus, etiam si sit Principis.*

21. *Continuato glo. 2. reprehenditur.*

22. *An delegatus Papa dicatur maior seu dignior quocumq; ordinario.*

DE OFFI. EIVS.
M D L V.

1. **Q**UONIAM documentum Iuriconsf. est nos semper à generalibus incipere debere, l. i. ff. de iust. & in. & in. l. i. ff. de reb. cre. & melius quam alibi in. §. his igitur institu. de iust. & in. hoc idem legitur. Imò inquit Pet. de Abano in libello venenorum quòd cuiusq; rei scientia completur à generalissimis ad specialissimam descendendo & sensit ante eum philosophus primo Phisico. quando dixit pariter, sermones nostros ueriores reddi, si uniuersalibus prius cognitis, ad particularia postea descendimus.

2. Ea de re nos quoq; sumentes, exordium præstetis rub. quæ hoc anno, 1355. uenit interpretanda, à primo uerbo, officio scilicet quòd est generale, incipimus. & dicemus breuiter consulendo, quæ omnes delectantur. l. i. ff. quod met. cal. nihil aliud esse nisi id, quòd quisq; efficere debet & potest pro conditione, & qualitate sui ipsius, siue sue persone exemplum in ordinario enim officio habet. l. i. ff. de iur. o. iudi. ibi iudicantis officium.

In delegato ut hic, & in ritu, de offi. dele. extra. i. arbitro. l. i. nò distinguemus i. §. de offi. ff. de arb. in sacerdotibus. c. fa. nò ibi, uel sacerdotale officium interdicitur & c. eo. ritu. in legatis. l. i. C. ex quib. cau. maio. & ibi pñchre Alber. in procuratoribus. l. item. l. alienam. C. de procu. c. p. eo. c. si quem de proc. in 6. in aduocatis. l. si. C. de postu. l. i. l. iubemus. l. laudabilol. petitiones. l. nemo. C. de adu. di. iudicum. l. facimus prima, & secunda. l. cum aduocato. l. si quis. l. petitionem. C. de adu. di. iudicio. in præfecto prætorio. d. l. si. C. de postu. in uisitationibus, Clem. 2. ad si. prin. de censibus,

ibi uisitationis etiam officio non impenso, in sindico qui est uniuersitatis procurator. l. i. litem eorum. §. decuriones. ff. quod cuiusq; uni. no. Ancha. in. c. i. in fi. de consue. in 6. et eiusdem generis pluribus quibus uel administratio committitur, uel iniungatur onus aliquod. Impò (ut dicunt omnes) quòd etiam locus

3. officium habet. d. clem. 2. in ptinc. de censu. ubi præcisè dicitur, cocos prælatorum, ratione officij sui, pecunijs extorquentibus à religiosis Cisterciensibus, esse omnimodo apostolicæ sedis indignatione, compescendos, & idem in. l. legatus in §. si ex officio. ff. de lega. 3. ubi si le. ticarius fiat cocus, mutatur officium in officium & l. i. si cuius. quib. mo. usus. a. ubi glo. not. signanter per. d. §. si ex officio confirmat lo. de Ana. in. c. i. colum. 2. de sagitta.

Sacrista, custos Ecclesiæ, Castri, & similes, ut per Ancha. in. d. c. i. in fi. de con. sue. in 6. Boet. decisio. 149. num. i. par. i. & alios hic. Et est uile (ut idem Ancha. dicit in loco præalleg. & Feli. in rub. de offi. de. colum. 2.) si statutum extet (ut Senis) quod qui habuit aliquod officium à communi, non possit usq; ad certum tempus ad aliud assumi.

Verum ad eodè propositum aduerte, quia uidetur, quòd potius eius exercitium, dici debeat artificium, & coquina ria exercitatio ars coquendi, quæ ad uitæ spectant, casus est clarus, in. c. ne tales, ibi arte impediisq; eorum non indiget, de consecra. d. 5.

Clarius in. d. l. legatis in. §. si unus. ff. de lega. 3. ubi si alieni puta Titio seruus cocus legatus sit, Scio leclarius, Gaius uero textor, habetq; testator seruos plures, cocos, Textores, leclarios, & unum qui plura sciat artificia, is cui uidebitur legatus? et artificio considerato (inquit Iuriscōn.) in quo plerunq; uersatur

batur, si in coquina Titio, si in lecticis Scio, si vero in textura Gaio, ergo cocus artificium habebit, diciturq; coquina, a exercitatio, ars, & ita dicebat quoq; per istum tex. Ancha. in c. canonum sta. tuta. col. 219. de consti. plenè Ro. in l. dā. ni in §. Sabini ad fi. ff. de dam. inf. Clarissimus autem in l. si quid uenditor in §. fi. ff. de edil. edic. ubi si venditor, cocum optimum esse dixerit, optimum in eo artificio præstare debebit, ergo non officium habere dicitur, notandumq; est, pro statutis pariter de artificibus mentionem facientibus, pura quod soluant gabellam, ut ex his cocum quoq; comprehendant, quemadmodum ibi notat Bal. & bene, ubi etiam Veron. & Ro. singu. 649. & Cremen. 98. uterq; per text. in d. §. fi. & Boer. decisio. 222. num. 9. parte. 1. & sic duo tex. pugnant, maxime in d. §. fi ex officio, & in d. §. fi.

Nisi sed de distinctionis posse sic concordari, dicamus (quod sentit glo. in d. §. fi ex officio. Io. de Ana. in d. c. i. de sagitta. Veronen. in præallega. §. fi. fusius Boer. decisio. prædicta num. 10.) quod si sit cocus communium cibariorum, exemplificando in scholaribus & religiosis, qui non ita laute uiuunt ut Principes, tunc officium dicatur, & ita intelligi debeat tex. i. d. §. fi ex officio. si uero eorum quæ lautiore sunt, & subtiliora quidem, tunc sit artificium, nec aliter intelligendus tex. in d. §. fi.

Quæ distinctio mihi nunc yera non uidetur, licet communis sit, & cum ea ego quoq; alias trāsierim, primum quia iure non probatur §. cum igitur, ibi, nec est lex quæ hoc dicat in auth. de non eli. fecun. nu. uulga. §. consideremus. de tric. & se. eo. lib.

Demum quia uidetur confundi per tex. in d. §. fi. simpliciter dicentem, cocus, artificium esse, quod sanè intelligi debet, quorumcunq; cibariorum quia ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus uulga. l. de precio. ff. de publicia.

Et ultimo loco etiam, quia quæ differunt qualitate non differunt specie. l. fi. ff. de fun. inst. & à simili, nec lauiora ci-

baria, & communia ut officium dicatur, sumpto argum. ex d. l. fi. & hinc Bald. in l. in fraudem. ff. de mili. testa. per tex. not. in l. i. in §. quod autem, ff. de alca. quòd generalis dispositio, capit oēs suas spēs, etiam qualitate differentes.

Nec officiunt contraria, tex. scilicet i. d. clem. 2. & in d. §. fi ex officio, quia id est verum, large & improprie non strictè, et proprie usque adeo ut omnimodo Cocus (sicuti diximus) in statuto de artificibus loquente comprehendatur. d. §. fi. l. quicquid astringendæ, cum uulga. ff. de verbo. ob. uel dicamus (quoniam urget ualde tex. in d. §. fi ex officio) quod respectu officium habere dicitur, & ita intelligatur, quod ibi dicitur, simpliciter autem artificium d. §. fi. Et est ad propositum argum. in l. ubi autem, non apparet, in fi. prin. ff. de uerbo. ob. ibi quia bono melius inueniri potest.

Vel & ultimo, quod uilissimum mancipium fuit antiquis inò quod cocos nò habebant, eosq; ex macello conducēbant, & inter mancipia, una cum pistori bus recepti sunt, inquit Tranquil. in Auli Vitellii Cæsaris uita, postea (ut scribit Blond. lib. 9. de Roma triumphā. & T. Liuiante cum 34.) estimatione & usu, in precio esse cepit, uel Asia deuicta (Petrar. teste in ep. lib. 8.) & utinam (ut ibi subiicit.) Asiam nunquam uicissemus, quia illa suis deliciis non uicisset nos, & ad propositum quod ministerium fuerat, ars haberi cepta est, officium enim generale uerbum est, ad omne ministerium, & cum ministerium dicitur, officium dicitur, ut supra & not. in d. §. fi ex officio, bonus text. in l. sed si quis ex signationibus. ff. quemad. testa. ap.

Id pro expedito habentes, si esset cocus principis, maxime non recognoscetis aliquem in superiorem, quod dignitatem haberet, quodq; esset nobilis, l. i. C. de præpo. labo. lib. 10. ibi quos nostri lateris comitatus illustrat, bonus tex. in simili in §. hæc itaq; in auth. de consuli. & in l. cœminx. ff. de sena. Ange. & las. in Lompium. C. de testa. Bald. in specie in rub. de sen. guar. & castal. in uisibus. In do

mellicis inferioris, haud considerabile, quoniam nobilitari non possunt. l. i. & ibi Bar. C. de digni. lib. 10.

Et scire utile est, propter ptiuegium immunitatis, quo gaudent nobiles, ut ad subsidia secundum mores ciuitatis, minimè teneatur, de quo alias Ripa lib. 2. responso. c. 26. col. 2. & 3.

Omittentes etiam aliter dici officium, in l. officio. C. de nego. gest. ubi & de obsequio & de pietate aliquid. late Ray. de forliuio in l. si non sottem in §. libettus num. 3. ff. de condic. indeb. & si uellemus tenere quod indistinctè officii habeat, quia (ut dixi) ualde urget tex. in d. §. si ex officio possemus ad contraria respondere, quod artificium dixerint improprie, ex quo proprie officium habet argum. eorum quæ not. per Saly. in l. 2. colum. 2. C. loca.

4 Et quoniam ab officio officiales detrahuntur, quæro an delegatus Papæ, officialis dicatur? & breuiter ex mente Decii hic & in rub. de offi. de. colum. 2. respondeo, (post lap. tamē, & Old. ac But. in locis per eum allega.) quod non, ea ratione, quoniam non agitur de respectante ad Papam, sed de causa sibi commissa, cuius commodum est ptiuatori, & ita refert, usu comprobatum fuisse, post prædictos.

Quod etiam scite expedit, quia ordinarii Iudices regulariter non possunt se intrinittere de officialibus Papæ, ut habetur in extrauagan. lo. & Eugē. quatum una incip. cum Mathæus, altera uero, diuina.

Ad idem considerantes, quem nunq. dici posse talem formaliter, nisi omnia cōcurrant, quibus talis efficiatur ex quo alterum non sufficit. l. cum hi. §. si prætor. ff. de transac. l. diuus. ff. de resti. in integ. sed ut dicatur officialis Papæ, oportet quod ei officium demandatum sit, deq. re ipsius (ut dictum est) agatur, ergo officialis non erit proprie.

Et quia deniq. delegatus Papæ appellatur cōiter, (tamen si officium habeat) & non officialis c. gratum c. sanè c. pastoralis de offi. de.

Tamen contrarium uerius uidetur, quia officialis (ut supra) ab officio dicitur, quod exercet, sed delegatus Papæ officium exercet ergo officialis dicitur Clem. 2. et ibi Car. q. 11. de rescrip.

Secundo, quia à simili, vicarius Episcopi officialis dicitur, ex quo iurisdictionem illius administrat. c. ubi casus clams, de consue. in 6. ergo etiam delegatus Papæ l. i. §. qui manda tam infra eo. d. c. sanè de offi. de.

Ultimo, quia si papa habet officium (ut omnes hic dicunt) habet etiam eius delegatus l. si eum §. qui iniuriarum ff. si quis cau. Sed ab officio dicitur officialis, ut supra dictum est pariter, ergo. et ita etiam Bononien. Transcunt in rubric. de offi. de. nu. 48. et opi. satis rationabilis esse uidetur.

Sed prima iudicio quidem meo lapsi, Old. But. Decii, et aliorum magis communis, facile ex supra dictis etiam defendi potest, ut ordinario in hoc dubio minus præiudicetur quam possibile sit, et se de delegato Papæ intromittat, cū non sit (ut diximus) ipsius officialis. Et hinc uidemus quoq., quod executori suo uolenti conferre beneficia in literis non inclusa, potest se opponere, ut per Io. An. in c. si eo tempore de rescrip. in 6. et impedit impetramtem quando rescripti est surreptitium c. in nostra eo. tit. in antiq. et deniq. prohibere, ne ab eius delegato iniuste excommunicati adhuc denuntientur. clem. frequens de excef. præla. noz. in cle. si. de deci. & in c. statutum de rescrip. in 6. Ad opposita facile respondetur, nam primi antecedens uerū est consequens falsum, quia bene est officialis, sed non officialis Papæ.

Non obsecundum quia simile non præcedit, ex quo episcopi et eius Vicarii, idem est auditorium, sed non idem Papæ & delegati, ubi non tractatur res quæ spectet ad papam, præallega. c. 2. de consue. in 6. l. 2. C. de offi. eius qui ui. al. ge. l. 2. §. pe. ff. ad Tertu. Bald. conf. 93. in fi. uol. l. Abb. in c. licet col. 3. de elec.

Non ultimum deniq., quia fateor officialis dicatur, sed non officialis Papæ, ut

per, ut supra & si replicaretur, quod imò dicitur talis, ex quo etiam Papa officialis Christi dicitur & Vicarius. c. significasti de elect. & ibi Abb. respondebo id esse, quia idem etiam Consistorium dicitur Christi & Papæ ut tradit idem Abb. in præallega. c. licet, sed non Papæ & eius delegati in causa cuius commodum sit priuati ut supra.

Secundo quæro, si in rescripto fiat mentio simpliciter de officialibus Papæ an comprehendatur delegatus? cui aliqua causa cognoscenda ac terminanda commissa sit.

Bononien. prædicti in loco præalleg. dicunt, subiectâ materiam inspiciendâ esse, quod etiam est regulare. l. si uno. ff. loca. exemplificando ut per eos, & ultra quia solet etiam dici, talia esse subiecta, qualia prædicata demonstrant. l. si defensor in prin. ff. de int. ac.

Ego uero absolute teneo, quod non comprehendatur ex supra dictis, & dico in uerbis propositis, quod etiam, dum dicitur in rescripto mentione simpliciter factâ postea de officialibus Papæ, subiciunt, & sic liquet si sunt Papæ, quod non sunt officiales simpliciter, arg. in. l. si ff. de dona. & in l. hoc legatum cum uulga. ff. de leg. 3.

Et in decisione longe magis, quia uolunt primo si dictum sit, puta in edicto, quod quilibet officialis teneatur stare iudicatu, de gestis per eum in suo officio, comprehendere in rescripto, ex quo hoc ipsum non est, quia ista subiecta materia dicitur ut præsupponunt sed propter uerbum uniuersale quilibet, probo, quia stante statuto pariter, quod quilibet admittatur ad accusandum homicidium, admittetur etiam infamis, qui tamen inhabilis est alias, ita Bald. in lita nobis, ad fi. C. ad legem iul. de adul. & est argum. in l. Iulianus. ff. de lega. 3. & in c. solite de maio. & obe. & simul (seru. idem) quia legatarius non est propriè hæres. l. id tempus. §. i. ff. de usufructu. pulchre Bald. in. l. si abducta colum. 2. C. de sur. & nihilominus si in dispositione uerbum uniuersale appositum reperitur, in ea absq; dubio comprehenditur, & ap-

pellatione hæredis ueniet etiam legatarius, improprie sime (ut diximus) hæres.

Secundo uolunt, quod non comprehendatur, si hoc ipsum materia subiecta minimè patiatur, puta quia uelit Papa quod omnes officiales sui decimas soluant.

Et adhuc malè, quia dixi omnes officiales, & qui omne dicit nihil excludit. d. l. Iulianus, præallega. c. solite, cum uulgaribus. Immo quod uerba impropriari debent ut etiam delegatus comprehendatur, & ad solutionem decimarum teneatur d. l. si uno. l. si stipulatus. ff. de usu. Tradit Barin simili in. l. in ambiguo ff. de reb. dub. præsertim quia fauorabiles sunt, uotaq; fidelium, precia peccatorum, & patrimonia deniq; pauperum. c. quia iuxta 16. q. 2. & iuniores ampliari debent, odia uero restringi. l. cum quidam. ff. de libe. & posthu. Bartol. in. l. quia semper. ff. de in ius uo. & si prædictorum opi. saluari potest, & uenificari, forte in exemplis in quibus non sint dictiones huiusmodi uniuersales, saluari poterit, ut per eos, ex quo exemplis non restringitur regula, quamuis (ut uulgo aiunt) declaratur. §. hæcenus institui. de gradi. l. damni infecti stipulatio pertinet. §. si ff. de dam. inf. Cogitantes in cæteris, quia hæc, pro nunc erunt disputationis gratia dicta, satis.

Tertio quæro, nūquid potestas Pistonii, qui à communi Florentiæ eligitur, sine statuto loquente de officialibus eiusdem cōist. comprehendatur. Et ex mente doctorum respondeo, quod non, ad idem allegantium tex. in. l. uoluit in. §. i. ff. de inter. ac. ubi prouinciæ præses, à Po. Ro. eligebatur pariter eiusq; nomine officii exercebat in prouincia, & tamen non dicitur de magistratibus Po. Ro. patet, quia dicitur interrogatus in iure respondisse, si apud magistratū in Po. Ro. uel præfides prouinciarum uel alios iudices, responderet considerando hanc dictionem vel cōiter poni inter diuersa. l. hæc uerba. ff. de uerbo. si. l. ubi pactum. C. de transac. C. uel pulchre cons. 97. col. 2.

Secundo adducunt tex. in. l. 3. in. §. si ff.

quod dicit. c. ubi similiter si magistratus po. ro. uel pateset provincie, quid iniurie fecerit (inquit Iurifcon.) illud adiutum locum habere.

Tertio, quia statim ista simul quod à communi Florentie eligatur, & tamen ipsius officialis non sit, probo, quoniam delegatus etiam eligitur à Papa, & tamē secundum communem, non est officialis Papæ ut supra & ita etiam transit De ci. hic & in d. rub. de offi. de.

Sed in contrarium est text. ad litteram in l. sed licet. ff. de offic. pæses. ubi pæses provincie adhuc, vice magistratum Romæ fungitur, ergo Po. Ro. magistratus etiam dicitur, & pari ratione Potestas Pistorii officialis communis Florentie, cum ab eo (ut diximus) eligatur.

Et in simili idem sentit Bart. quod si commune Perusii eligat Potestatem Spoletinam, Perusini sunt domini, nec debet turbari in isto iure eligendi, in l. in §. huius ad ff. uti po.

Potestatis etiam & ultimo, ratione sua dicitur, quia Vicarius Episcopi officialis ipsius dicitur, clem. 2. de rescrip. c. romana in prin. de ap. in 6. ex quo etiam ab ipso eligitur ergo, & potestas Pistorii, communis Florentie, & ita in his Terminis tamen Bononien. quoque in præallegata rub. de offi. de. num. 52. Transcunt.

Quibus tamen non ob. ego à prima opinione non tecedo, quam etiam indubitata, tenuit Deci. & nos aliis in prima & secunda lectu. licet Bononien. prædicti dicant ad text. in d. Luoluit, & in d. l. 3. quod loquuntur non de officialibus sed de magistratibus, quod pæses officialis est, nec ibidem negatur, licet à magistratu differat, & male, quoniam magistratus habet officium l. legatis. §. si ex officio ff. de lega. 3. à quo officialis derivatur, si ergo pæses magistratus non est, consequenter officium non habebit, ergo nec erit officialis.

Et tenendo sic quoniam tertium etiam urget, ad opposita respondimus, & precipue ad text. in d. l. sed licet, quod quamvis magistratum omnium Romæ, vice fungi debeat, non tamen erit po. Ro. magis-

tratus. d. l. uoluit, præallegata. 3. aliis iuribus hæc pugnarent, non permittendum. §. sed cum paulatim institui. de testa. c. cum expediat de elec. in 6. ergo nec officialis, & quia (ut dicebatur supra) delegatus papæ est vice ipsius fungitur. l. i. §. qui m. datam. l. solet in f. eo. c. san. de offi. de. & tamen officialis Pape non dicitur.

Non ob. secundum quia nec id negari potest, quod Perusini. non sunt domini, Spoletini uero subditi, quique non possint in d. eligendi iure turbari, sed non propter quod potestas spoletina sit. d. Perusinarum officialis, quia sequeretur aliis quod omnis electus ab aliquo officium habens esset officialis eligentis dictum tamen absurdum, probo, potestas eligit deputatos ad arce diui Antonij Cessloris regimen, & tamen non sunt officiales potestatis eligentis: Similiter collegium nostrum iuristarum, eligit sacerdotes, ut celebrent in ecclesia Cathedrali, & hoc in executione testamenti cuiusdam clerici, sacerdotes habent officium (ut dictum fuit supra) & tamen nec ipsi officiales collegii dicuntur. Ultimo cines eligunt officiales, quando suffragii magistratus impetunt & officia Klen. Ianuarii, & tamen electi, non sunt officiales eligentium, ideo consequentia tenentium contrarium, omnino falsa.

Tertium, secundum responsionem habet id esse est, quia vicarii, & Episcopi idem auditorium est, ut dictum fuit pariter supra, & clare probatur in iuribus ad idem allegata. & in c. 2. de consue. in 6. sed hic cōs Florentie, & potestatis Pistorii diversum, ergo ipsius officialis non erit, nec simile ad propositum.

Sed quid si eligeretur à communi Pistorii, & confirmaretur à communi Florentie, dicitur ne officialis eiusdem communis Bononien. in præallegata rub. tenuisse videntur quod non, moti, quia quod confirmat nihil dat. l. hæreses palam. §. sed si notam. ff. de testa.

Et quia imperator etiam confirmatur à Papa. c. venerabilem de elec. & tamen non est officialis Papæ.

Quorum primum debile est, ex quo ibi id non dicitur sed aliud, ad quod etiam text. ille solet allegari, quod qui declarat nihil

nihil noui inducit, immò quod confir-
mans dare uidetur. l. i. §. omnia. C. de ue-
te. iu. enu. omnia enim (inquit Imp.) no-
stra facimus quibus à nobis auctoritas
impartitur, declarando tamen ut infra.
Debilis secundum, quoniam bene un-
gitur & coronatur, sed alia confirmatio
minimè est necessaria Old. consi. 80. co-
lum. 2. & cum habeat imperium à Deo,
sitq; mundi dominus d. c. venerabilem
l. deprecatio. ff. ad legem rhod. de iac. c.
solite de maio. & obed. non æque conue-
nit ut sit officialis Papæ. Placet tamen
opi. hæc nec aliter dici potest, ex quo (&
serè in terminis) Papa confirmat statuta
Ciuitatis Spolet, & tamen non dican-
tur statuta Papalia, ergo nec Potestas Pi-
stoni, confirmatus à communi Floren-
tiæ ipsius officialis dicitur, l. omnes po-
puli. ff. de iusti. & in l. tradit Bald. in l. ex
placito colum. 2. & 3. C. de rerum per-
mu. subiiciens etiam post gl. in l. 2. C. de
consti. pecu. quod statuta mercatorum
à populo confirmata, non dicuntur statu-
ta populi.

Et quia regulare est, ubi actus ualidus
confirmatur ut hic quod confirmans ni-
hil noui tribuat sicuti prius dicebatur,
& bene, sed est tex. in l. si donate in §. 1.
ff. de dona. int. ui. & uxo. aliàs sic, si inua-
lidus fuerit. l. adoptio non iure facta. ff.
de adop. & hoc casu intelligi debet etiã
quod habetur in d. §. omnia nostra faci-
mus. & ita dicebat Deci. Seni. in l. si. in fi.
C. de eden. & Ias. fufius, in l. more eo-
lum. 5. ff. de iu. o. iud. ubi de intellectu
quoq; l. si. & ibi Bart. C. de defen. ci. ab
eisdem Bononien. citatus in d. rub. Et
quia deniq; Papa confirmat alibi excom-
municationem factam ab Episcopo, &
tamen Episcopus absoluit. c. nuper de
senten. excommu. Et ita tenendum est,
& de materia dicendum etiam ut not. in
l. omnes populi. ff. de iusti. & iu.

Vnde dicatur modo officium, liquet
ex his quæ per docto. hic traduntur, De
ci. & alios num. 6. plenius Luc. de pœna
in l. i. C. de si. inst. & iu. hæste fiska. lib. 10.
ab efficiendo scilicet quod unicuiq; con-
gruit, seu ab eo quod queritur quid ef-

ficere in eo, unumquenk; conueniat,
pro conditione personæ. & ut nemini
etiã administrationem habens, seu iu-
risdictionis ministerium, officiat, ue-
rum profit potius. l. diuus in fi. ff. de of-
fi. præsi. l. in commodato. §. idemq; ff.
commo. Tametsi aliter dicat Valla, ele-
gan. lib. 4. c. 212. quod uirtutis actio, pro
loco, pro tempore pro rerum dignita-
te, similibusque, decens aliquod fa-
ctum, & quia serè idem est nec ista habet
difficultatem transeo.

Et quæro adhuc, quare hic de offi-
cio eius dicatur, & alibi uero de offi. de-
legati. Possemus respondere cum hæc
quoq; ad beneplacitum sint, ita ordi-
nata, positaq; fuisse, quia composito-
ribus, sic placuit iuxta illud sic placuit
magno qui nos distinxit Ottoni, tradit
glo. in l. i. in §. pueritiam, in uers. ratus. ff.
de postu. & sic quod sit pro ratione uo-
luntas, ut in simili in l. quia poterat
ff. ad Treb. l. non omnium. ff. de legi. §.
furtiue institui. de usufructu.

Vel quod idem hic virtualiter, & im-
plicitè, ac per circumlocutionem quan-
dam, ibi uero explicitè dicatur, tan-
tumq; significet istud, de officio eius,
cui mandata est iurisdictio, quantum si
dixisset de officio delegati. l. i. §. qui man-
datam infra eo. l. solet de iu. o. iud. c. fi-
nè de offi. del. quod si sic est, cum nec
forma desideretur, quemadmodum non
refert quid ex equipollentibus fieri,
non uidebitur referre pariter, quid ex
equipollentibus dici. l. si. ff. manda. l. 3. C.
de insti.

Vel & ultimo, quod ita dixit Vlpia-
hic, ex quo propriè & latinè, delega-
tus Iudex non dicitur, nullibiq; (in ma-
teria iurisdict. tamen inuenitur uerbū istud
Imp. autem in l. à Iudice. C. de iudi. & in l.
i. placet secunda. C. de peda. iudi. & in l.
i. C. qui pro sua iur. & Papa in d. rub.
& in c. sanè præallega. & in c. gratum
& in c. relatum, & in c. pastoralis
cod. tit. d. uerbo usus est, quia loquen-
di proprietatem non curarunt. Sed ob-
text. in l. i. infra eod. ibi, exercitatio:
nem lege uel Senatusconsulto delegatā

Sec. Sol. non delegatam (quomodo tamen legitur in pandectis Flo. nec aliter Budeus Parisien.) sed delatam legi debet & longe purius, & ita illum text. restituit Haloander, & credo uerissimum.

Ob. rursum text. in J. i. ff. de dam. inf. ubi caueri de damno infecto, iubet non modo prætor sed alii etiam, quamuis inferiores magistratus, ex delegatione sibi à prætoris facta. Sol. non dicit iurisdictionem delegatam, nec iudicem delegatum sed quod illud delegandum putauit prætor iurisdictione sibi referuata, tolerabile, ex quo etiam alibi delegatam pecuniam dicit, delegare debitorem, & simile in J. 2. ff. ad legem iul. pecu. & in J. delegare. ff. de noua. pro qua declaratione facit etiam text. in J. 4. in S. duas eorum, de dam. inf. & in J. 2. ff. si mens. sal. mo. di. & ideo in materia iurisdictionis proprie dicebam proxime hoc ipsum non repetiri.

- 10 Verum aliud restat, quia non simpliciter dicit Papa in decretalibus, de officio sed de officio & potestate, hic uero de officio tantum, cur igitur d. uerbum additum est? Deci. sepositis multis in præalleg. rub. de offi. de. colum. 3. & quidam Moder. hic tacito auctore de uerbo ad uerbum respondent, quod hic de exercitio tractatur & sic de iurisdictione pro ut est in actu. l. i. ibi, & ideo uidentur errare magistratus & c. ibi uero prout est in actu & in potentia, quod ex uerbo potestatis significatur, freu etiam Bal. auctore in d. loco in fi. qui hoc idem sensisse uidetur.

Quam resolutionem improbant Bononien. in d. rub. nu. 60. arguentes per locum ab absurdo, uulgo. nam absurdum. ff. de bo. lib. quoniam sic Papa ibidem præposuisset, exercitium seu actum potentia, non dicendum ex quo prius est potentia & habitus, postea actus nihil allegant, adde tu Bald. ita dicentem, quod prius nascitur potestas, quam exciteretur ad actum in auth. qui semel in princ. C. quomo. & quando. iud.

Et dic ratione etiam posse colorari, quoniam potentia est materia, actus uero forma, forma nil aliud quam impressio in

materia, exempli gratia Principis, alio uel argenteo impressa, ergo potentia prius. Idem Bald. confi. 38. colum. 2. uolum. 1. debuisset igitur his stantibus (inquiunt) de potestate & officio dici, non est contra ut dictum est.

Ego sine dubio prædictorum resolutorio, & primo dico plerumque etiam esse aures consulendas, longeque melius sonare, si dicatur de officio & potestate iudicis delegati quam de eorum, ut per glo. in prohe. in situ. in princ. & est figura quæ à Grammaticis cocophonia appellatur, sed transeat, respondeo aliter, quod hoc ipsum curandum non est, ex quo prius etiam est obligatio quam actio non secus ac mater, & filia (quod ad sensum patet) & probatur in J. licet in S. ea obligatio. ff. de procu. & tamen alibi sic dicitur de actio. & ob.

Vel & aliter, quod licet ordo necessitatis peruertere non debeat, secus est tamen si sit ordo locutionis ut ibi. l. præpositi C. de testa.

Vel si sit ad ornatum & de honestate non de substantiali. quotiens in prin. ff. de adm. tu. Bald. in J. ambiguitates in prin. C. eo.

Vel quod in coniunctis, prout est potentia, & actus ibidem adhuc, non est dare prius uel potestatis. l. quidam testamento. ff. de pecu. le.

Vel & aliter quod prius dictum fingitur, quod prius dici debebat l. 3. S. qui habet S. de ser. rust. prædio. Bal. in l. illud. ff. de acqui. hæ.

Vel & aliter quod non curatur ordo scripturæ ubi uoluntas cum legis, cum legislatoris, certa est, Bar. in anthen. hoc amplius. C. de fideicom. & in auth. hoc ius potestatem colum. i. C. de sacrosanct. eccl. sed hic legis certa est, certior legislatoris, qui in dubio uidetur se cum ea uoluisse conformare. l. hæc res mei. S. cum ita. ff. ad treb. ergo etiam quod ordinem peruerterit scripturæ tolerabile est.

Vel & ultimo, quod de officio dixit, postea de potestate deducendo ut supra quia potentius etiam est & dignius quod est in actu & exercitio, quam id quod est

in potentia & habitu, ut inquit Auer. phi. i. & Aristo. 3.

Aliam tamen resolutionē ipsi quoq; tradunt, quod hic tantum de officio dictum sit quia causae meri imperij delegari non possunt, in decretalibus uero, quae regulare est, ut delegentur. quod sedes de offi. ordi. dixit de officio & potestate, ex quo officium iurisdictionis exercitiū supponit. l. infra eo. potestas uero, merum imperium. l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si.

Quae iudicio meo dubitabilis uidetur ex quo non est uerum generaliter, hoc iure meri imperij causas delegari non posse, ut per docto. in l. infra eo. Immo quod multi sunt casus in quibus delegatio permissa est, quos in specie enumerat Rimi. ibidem in si. ergo etiam hac ratione hic de potestate dici debuisset, & tamē de officio simpliciter dictum fuit.

Nisi saluando etiam eos dicamus, quae regularia tantum attendi debent, non specialia. l. i. ff. de regu. iu. quodq; hac ratione, de officio tantum dixit hic Vlpia. de quo tractare principaliter intendebat ibi autem Papa de offi. & potestate, deducendo ut supra. l. si quis nec causam cum uulga. ff. si cer. pe. Et ante ipsos resoluta fuit (licet tacito auctore transierit) quae elicitur ex dictis Seyfel. in l. i. colu. 2. in prin. ff. de iu. o. iud.

Vel dici & ultimo potest, quod esto quod potestas pro imperio sumatur. d. l. potestatis. l. Imperium. ff. de iu. o. iud. at tamen nonnunquam etiam potestas est nomen officii, & potestas. i. officium ex ponitur, quod a iurisdictione pendet. §. & qui potestatem institu. de excu. tu. l. i. C. si rec. prouin. l. cum praeor in fi. l. pen. ff. de iudi. casus clarus iuncta glo. in l. si quis missus in prin. ff. ne nis si. et hic licet dictum non sit, amplificande orationis gratia subaudiatur, expressum uero sit in decretalibus, ut potestas idē sit quod officium, & sic in hoc non differant, & quia haec pertinacibus sunt relinquenda, ut in simili inquit glo. in rub. ff. solu. ma. transeo.

Secundo principaliter (eō redeuntes

unde discesimus) dicitur hic, mandata quod uerbum etiam dubium est, ideo quaeritur an idem sit dicere mandata, & delegata, & respondetur quod sic, licet (ut dixi) proprie hoc uerbo non utantur Iurifcon. & probatur in l. i. infra eo. ibi mandata iurisdictione non transferuntur, & ibi quae uero iure magistratus competunt mandari possunt, & ibi iurisdictionem suam mandant, & ibi possit eā si proficiatur mandare, & ibi non aliter itaq; mandare poterit, & ibi cum aliās iurisdicō etiam à praesente mandant, & in si. ibi, mandare non poterit, & in §. i. in prin. ibi, qui mandata iurisdictionem suscepit, proprium nihil habet sed eius qui mandauit iurisdictione utitur, & ibi mandata iurisdictione, & in l. 2. & in l. Leoguitio in prin. & in §. si. fi. & in l. si. & in l. solet. ff. de iu. o. iud. et in l. more, et in l. & quia conti. & in l. solet. ff. de offi. procon. nec aliam habet significatio nem uerbum istud, ubiq; nisi ut dictum est supra.

Sed opponitur quoniam immo refertur ad uniuersitatem causarum, secundum glo. in l. i. in §. qui mandata infra eo. delegatur uero, quando species tantum committitur, uerum delegatus ad uniuersitatem causarum ordinarius est l. si. C. de iudi. ergo male, quod mandata i. delegata intelligatur.

Cui difficultati respondent Docto. hic post las. in l. more, col. 4. infra eo. quod licet pluribus respectibus ordinarius dicatur quia recusari non possit ut suspectus, subdeleget, & post litem contestata etiam realiter citet, ut in d. l. si. not. Bald. pulchrē in l. si ut proponis. l. col. 3. C. quomodo & quando iud. respectu tamen iurisd. erit delegatus, ex quo nihil proprium habet, d. §. qui mandata.

Formalius ego, quod immē ordinarius non sit, sed quasi ordinarius, ut Foraneus Episcopi, iuxta glo. in clem. & si principalis, de rescrip. & in c. Romana de ap. in 6. declarat Abb. in c. ad haec colu. 2. de rescrip. & in c. cum dilecta col. 4. eo. ti. ergo delegatus, & non propriē ordinarius, quia denominatio fit nunquam à ge-

à generali principio tibi est forma specia-
lior, quemadmodum in stipulatione
scriben. aiunt in rub. de uerb. ob. in prin.

Vel & aliter, dato aliàs quod ordina-
rius sit quod non crit hic tamen, ex quo
non apparet qđ scilicet ei fuerit causarū
uniuersitas demandata, sed contrarium
potius.

Maxime quia glo. in d. §. qui manda-
tam, pedem nō firmat, sed dicit ultimo,
quod immò quandoq; unum pro alio
ponitur, idq; uti uerius tenendum est,
l. qui filium. §. fabinus. ff. ad treb. & ita di-
cam hic ego, poni mandatam pro dele-
gata scilicet ut supra. Et plus quod nec
tex. ab ea allega. probat intentum suum
in. l. solet infra de iu. o. iud. quia si is cui
mandata est iurisdictio fungitur uice e-
ius qui mandauit non sua, uel omnem
iurisditionem mandauerit, uel unam
speciem tantum (ut ibi dicitur & in d.
§. qui mandatam) delegatus erit, & non
ordinarius, & sic ex his nullo modo ob-
iectum.

- 13 Secundo ad idem opponitur minus
recte dictum, mandatam esse iurisdictio-
nem, quodq; is cui mandata est sit dele-
gatus, quoniam mandatur à lege, & ta-
men is cui mandatur ordinarius est. l. i.
infra eo. l. cum prætor. §. i. ff. de iud.

Quod argumētum etiam dici potest
fallaciam habere quoniam non mandat
lex, sed defert iurisditionem. l. & quia
infra de iu. o. iud. l. i. infra eo. ut ordina-
rius sit & dato quod mandet, nihil sibi
reseruat, hic uero mandat delegans, ut
delegatus nihil proprium habeat, sed
utatur iurisditione delegantis. d. l. so-
let. d. §. qui mandatam bonus tex. in. l. i.
ff. de dam. in sec. simile in. l. rei commoda-
te. ff. commo. & in. l. licet in. §. rei deposi-
te ff. depo. & sic clarè liquet consequen-
tiam nec quoad istud concludere.

- Ultimo oppo. si iurisdictio mandata
14 est & sic (ut dictum est supra) delegata
quod & clare etiam legitur in. c. queren-
ti de offi. de. quomodo uolumus, quod
utatur iurisditione delegatis hæc enim
reperuntur.

Confirmo, quia mandat etiam domi-

nus procuratori, & tamen non ipsius au-
ctoritate, sed sua agit. Immo quod post
litem contestatam quoq; efficitur domi-
nus. l. procuratoribus. l. nulla. C. de pecu.

Præterea delegare est iudicem dare. l.
sæpe audiui Cæsarem nostrum dicentē,
de offi. præsi. iuncta glo. dare est domi-
nium transferre. §. sic itaq; institu. de ac.
de dominio ad iurisditionem ualet ar-
gumentum. l. qui furere. ff. de sta. ho. er-
go & delegatus iurisditionem habebit
& ideo (ac melius) sicuti quis conceden-
do rem particularem, in eum cui conce-
dit, dominium transfert, ita conceden-
do castrum transfert iurisditionem, ut
inquit Iacob. de S. Geor. in l. i. in fi. ff. de
iu. o. iud.

Sol. esto quod iurisdictio delegata sit,
non est tamen delegatio facta, ut suo no-
mine eam exerceat, sed ut vice delegan-
tis (sicut diximus) fungatur, & solum iu-
risditionis usum habeat, radicali rema-
nente apud delegantem, quod declarat
Bald. in rub. de offi. de. col. 2. Quæ etiam
accidentalis uocatur, ordinaria natura-
lis, ut per Hosti. in summa de offi. de. in
§. quæ iurisdictio, in prin. Vel dicamus,
quod delegati facta sit, uera uero ordina-
rii, secundum Cy. in. l. i. C. qui pro sua iu-
multa Ias. in. l. ait prætor colum. 2. ff. de
re iud. aliàs nō ita facile reuocari posset
l. fi. §. i. C. communiade. iudicium solu-
uitur. ff. de iudi. & quod nihil proprium
habeat ut dicitur in. d. §. qui mandatam,
est etiam tex. in. l. fi. ad medium. C. ubi
& apud quem, dicebat quoq; Deci. in
c. literis in 4. not. de offi. de. quod licet de-
legatus regulariter iurisditionem non
habeat, habet tamen quantum ad effe-
ctum iustitiæ administrandæ, ex quo in-
fertur quod iudex non potest esse dele-
gatus. l. fi. C. de iud. & de hoc Ias. hic la-
tius, sed solidiora supra dicta mihi uide-
tur, quoniam dicit tex. in. d. §. qui man-
datam, quod nihil proprium habet. l. fi.
ff. de lib. & posthu. ibi nihil agit. l. si is q
ducenta. §. utrum. ff. de reb. dub.

Non ob. secundum quia nec id uerū
est, & contra tex. in. l. i. in. §. usus. ff. de p-
cu. Immo quod delegatū æquiparatur
pro-

procuratori scriben. in l. more post multa, ubi Seyfel in specie in prin. ff. de iu. o. iud. & in. d. §. qui mandata in fi. & est tex. in l. & quia in fi. eo. ut de iu. o. iud.

Non ob. tertium & ultimū, quia non ualet argumentum hoc casu, de iurisd. ad dominium, cum habemus tex. claros dicentes non transferri, & signaretur in. d. §. qui mandata, sicuti nec aliis multis de quibus in l. i. & ibi Dec. num. 40. ff. de iu. o. iud. & num. 41. & in eadem potest instantia dari, dominium enim si in aliquem transferatur, reuocari non potest. l. sicur. C. de ac. & ob. not. in l. traditionibus. C. de pac. & tamen secus est in iurisdictione. l. inditium soluitur. ff. de iudi. Præterea dominium esse non potest apud plures, in solidum. l. si ut cerro. §. si duobus nehiculum. ff. commo. iurisdictionem autem sic. e. i. §. præterea de prohibi. seu. alie. per fed. in usib.

Est uerum (ad uerbum mandata re-
15 deutes) quod mandaret iurisdictionem, minus est, quam præcipere & iubere, ut per glo. communiter approbatam in l. sæpe audiui Cæsarem nostrum dicentem (allega. etiam supra licet ad aliud). ff. de offi. præsi. & Bal. in l. quoniam. C. de test. & in. e. eam te per illum tex. colum. a. de rescrip. à qua non est recedendum, licet ab ea recesserint multi, ut attestatur Cur. in l. i. num. 80. infra eo. & est glo. similis, in l. i. ff. quod iussu, & in l. nec mandate. ff. de ru. & cu. dat. ab his, immò tex. in auri. ad hæc. C. de iudi. & in auri. ut defuncto. su. in §. fi. & breuiter inductio est, ex uerbo mandare, quem delegatum constitui (ut sæpe dictum est) ordinariū uero, si præcipiat, sicut in Rimi. hinc colū. pen. & in l. more colum. 11. & 14. de iu. o. iud. & ita seruāt Curiales Papæ, & Imp. & quia in istis ut plurimum debet attendi etiam materia subiecta, & uerba secundum eam interpretari uulga. l. si mox. ff. loca. transeo & te remitto ad plene dicta per Corfe. in repe. c. grandi nu. 13. de sup. neg. præla. in 6. plenius Nath. in de. sæpe in prin. colum. 10. de uerbo. si. non nihil la. in l. à iudice col. fi. C. de indi.

Et quoniam de delegato sæpe memi-

16 nimus, expediret scire quis sit, est enim aliàs ordinarius, delegatus, & qui nō ē, nec ordinarius, nec delegatus, ordinarius qui ordinariam habet iurisdictionem, delegatus qui delegatam, nec ordinarius nec delegatus, doctor legens, de quo in auri. habita. C. ne fi. pro pa. ordinarius enim non est, quia iure magistratus potestatem iudicandi non habet. cum non sit talis, non delegatus, quia propriam habet iurisdictionem, & minus arbiter cū à partibus electus non sit, innominatus igitur dicitur. & sub communi Iudicio uocabulo, relinquetur. & ut plenius declaratur Zasius in l. 2. in §. his legibus latis, colum. 2. ff. de ori. iu. Quis ergo ad propositum est delegatus? plures traduntur definitiones hic, & in rub. de offi. de. non re ferendæ, maxime quia nulla est quæ nō possit facile subuerti. l. omnis diffinitio. ff. de regu. iu. l. i. ff. de regu. car. & si ulla tenenda est, tenenda est illa, quæ magis communiter approbatur, per Alexandri posita, ab alijsq; relata, quod is sit cui à principe, uel à delegato ipsius, uel ab alio qui mandare possit, causa committitur. Vices gerens delegantis.

Sed contra nulli enim iudeo genitis in ea positum, & tamen est regulare, quod constet ex genere & differentiis. l. i. §. dolum. ff. de dolo Bar. in l. i. ff. de testa.

Sol. genus in illis uerbis, is est quæ nihil aliud quàm iudicem designant, positum esse dicemus, principis uero & ipsius delegati seu alterius, qui mandare possit, mentione facta, ad differentiationem eorum, qui mandare, seu delegare non possunt.

Verum & secundo instatur, diu di- cit Vices gerens delegantis, quod adhuc male dictum sit, quoniam delegatus & Vices gerens differunt. l. 2. C. de offi. eius qui in. alt. ge. & ut hic per eundem Alex. late.

Sol. esto quod differant, probabiliter tamen dici potest quod etiam delegatus vices delegantis gerat, casus est clarus in l. solet ibi, fingitur vices eius qui mandauit non sua. ff. de iu. o. iud. & in. c. san- de offi. de. ibi index à nobis delegatus,

Vices nostras gerit. Et si diceretur improprie hoc idem uerum esse, quodq; uerba diffinitionis proprie intelligi debent ex quo ostendit quidditatem & essentiã rei diffinitæ. I. quis sit fugitiuus. §. erronee ff. de edi. edic. respondet quod immò erit uerum proprie, ex quo delegatus nihil proprium habet. d. §. qui mandatam. Vices gerens autem de quo in. d. l. 2. sic, & ita tene.

17 Sed quæro ad prædicta nunquid mûdare t iurisdictionem, & iudicem dare differant, an uero idem sint, communis opi. est, quod sint idem, ut hic attestatur Deci. quodq; non possit is cui mandata est iurisdicção dare iudicem regulariter, seu delegare, nec iudex datus.

Probat in. l. i. in. §. qui mandatam et in. l. si infra eo. & in. l. à iudice (singula referendo singulis) C. de iudi. ubi is cui mandata est iurisdicção, eam alteri non mandat id est, non delegat, nec iudex à iudice datus dat iudicem, ergo idem, licet non hoc modo inducat idem Deci. hic nu. x. ubi. q. disputat.

Et ratione etiam suadet, quia si iudicem dare, est delegare. l. sæpe iuxta gl. ff. de offi. præsi. nec aliud mandare iurisdictionem, ut hic sequitur necessario qd non differant, quodq; delegatus non subdeleget, nec det iudicem iudex datus.

Ultimo, quia mandare iurisdictionem est iudicem dare, ex quo ille cui mandatur iudex est, iudex datus, non dat iudicem. d. l. à iudice, ergo nec is cui mandata est iurisdicção, ergo idem.

Tamen ob. multum, quod immò differat, tex. hinc inde à Docto. allega. in. l. cum prætor in. §. i. ff. de iudi. ubi totum contrarium dicitur, quod immò is cui mandata est iurisdicção dat iudicem, ergo diuersa, quia iudex datus simpliciter non dat ut supra & in. d. l. à iudice.

Sed iudicio meo à communi non discedens facile responderi potest, quod non omnis cui mandata est iurisdicção, dat iudicem sed hi tantum quibus à lege hoc idem concessum sit. Principum constitutione, Senatusconsulto; aut consuetudine propter uim imperii ut ibi di-

citur, non regulariter, ergo inter hæc duo diffentia nulla, idemq; mandare iurisdictionem, quod iudicem dare, & ad istum tex. ista etiam respondet, & in proconsules, ipsiusq; delegato, exemplificat Pet. de Bellapet. q. 539. colum. i. & 2. immò quod si is, cui mandatur iurisdicção, subdelegat, aliquo casu subdelegabit, & iudicem dabit etiam iudex datus ab ordinario, si patiat, scilicet quod delegatus excedat mandati fines, & uidebitur mandatum ampliari. l. i. §. magistrum. ff. de exercito. Alex. plenè consi. 84. colum. 2. uol. 5.

Secundo ob. text. in. l. i. in. §. si. ff. quis & à quo. ubi ab eo cui mandatur non appellatur ad mandantem, sed à iudice dato ad eum qui dedit sic, ergo differunt.

Cui respondet Deci. eum uarios habere intellectus, quod in eo fundamentum fieri non potest, post Barto. in. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. Nec ab re ultra eum, quoniam communiter ignoratur, quod multipliciter obsecutur, ut inquit Boet. relatus per Bald. in. l. ne quicquam in. §. ubi decretum, in princ. ff. de offi. p. con. & in. l. i. in. §. C. de bo. po. secundum tabu. Soci. in rub. de reb. dub. in prin. & dicit etiam idem Bal. quod intellectus possibilibus multiplex obsecutur, ut patet, ex quo intellectus agens ipsum non illuminat, consi. 218. colum. 2. uolum. 3. unde sententia lata contra legem habentem plures intellectus pariter ualet, ut inq. Imo. in. l. si expressim, col. 2. ff. de ap.

Et hoc modo (ut facit Deci.) respondet Abb. in. c. eum omnes in fi. ad quoddam contrarium, de consi.

Et planè procederet sol. hæc, quando non esset aliquis ex multis approbatus communiter, uel habens probabilem rationem, ut not. in. d. l. in ambiguo. Immo quod intelligi debet lex dubia put de iure intelligi potest, ut in simili inq. Bal. in. l. post dotem col. 2. ff. sol. mat.

Et hoc modo etiam respondens Alexand. in. l. i. ff. eo. à Scysel. reprehensus est, dicente responsione non esse tanto uiro dignam, quia (ut dictum fuit) saltem communis intellectus tenendus est. l.

cum prolati & ibi not. ff. de iud.

Respondeamus igitur nos, non ob quia loquitur (vt ibi per glo.) in delegato ad uniuersitatem causarum; puta quasque contigisset moueri, in tali casu. quo casu non mirum est si à subdelegato ad delegantem, nõ ad subdelegatam appellatur, aliàs secus, & sic non differunt, specialeq; è d. casu, & intellectus cõis, ut per glo. etiam in l. solet. ff. de iud. o. iud. & Hosti. pulchre in summa de offi. fi. de col. 2. multa l. as. in d. l. à iudice.

Vel & aliter (quoniam omninò hic dininat, ex quo de uniuersitate causarum delegata, nullum uerbum (dicere possumus, quod loquatur in eo qui destinatur à Principe, patet quia exemplificat in præfecto urbis uel prætorio, quo casu certum est, quod per se omnia expedire non potest argumet. in auth. adhuc C. de iud. permittit; uidetur hac ratione q̃ habeat coadiutorem seu delegatũ q̃q; is subdeleget, immediateq; reputetur à Principe creatus, cũ de assensu suo hoc idem fiat, uerum quoniã auditoriũ subdelegantis, auditoriũ dicitur subdelegati, nimirũ est si ad delegantẽ appellatur, & p̃ ista sol. è et tex. in c. Romana i prin. de ap. in 6. quã decretalem sororẽ dicit Pet. de Bellaperti. d. l. i. ff. quis scã quo. q. p̃xalleg. sup. p. 539. in fi. ergo aliàs si mandauerit quis iurisdictionem simpliciter, seu iudicẽ dederit, ab eo cui mandata è, & à iudice dato, ad mandantem, & iudicẽ dantem appellabitur, & sic non erit differentia, alia p̃rium faciunt; dic ut p̃ eundem Deci. hic in fi.

Ultimo ultra à hos facit, nam certũ è legatum proconsulis nihil propriũ habere: l. legati. ff. de offi. procon. sicut nec delegatus seu iudex datus. l. i. §. qui mandaram infra eo. & tamen si sibi mandata fuerit iurisdicção iudicẽ dabit. l. legatus ff. eo. de offi. procon. iudex autem datus non. d. l. à iudice. C. de iudi. ergo omnino uidebuntur differre.

Sol. nihil proprium habet legatus, an requam proconsul sibi iurisdictionem mandet, postea uero sic, iudex datus nec ante nec post. igitur non mirum si

dat iudicem, iudex uero datus non quia iudiciario munere fungitur, specialeq; est in legato proconsulis l. solet. ff. de offi. procon. d. §. qui mandata. l. cognitio in prin. infra eo. glo. not. in d. l. à iudice, & ita tene dum transendumq; est.

Tertio principaliter, uerbum iurisdicção ¹⁸† superest, declarata (quid enim sit dicemus suo loco, in l. i. infra de iud. iudi. tradit Barto. in l. imperium eo. titu. glo. in §. insurandum in auth. de defen. ciui.) quandam esse ordinariam, quã habetis, cui à lege Senatusconsulto, aut principum constitutione mandata est, l. i. infra eo. l. cum prætor. §. i. ff. de iudi. quandam delegatam, quã habet delegatus, ut hic, & in d. §. qui mandata, & in c. sanè de offi. del. Et inquit Bald. in l. §. qui lectu. i. infra de iud. o. iud. quod delegata est personalis, ordinaria realis.

Vel & aliter, quod quidam sunt, habentes iurisdictionem propriam seu iure proprio, re & nomine, ut ordinarii, sicut in iuribus p̃xallegatis legitur, & in l. more infra de iud. o. iud. Quidam alio, ut delegati. d. §. qui mandata & hic & in l. solet. de iud. o. iud. Quidam uerò medium quoddam tenentes, ut sunt p̃ rogati, ita Bal. consi. 27. col. 2. uol. 3. Sunt aliqui etiam qui eam in contentiosam diuidunt, uoluntariam, & statutam ut per glo. in l. i. C. de eman. lib. & rursus benè adicientes hic de contentiosa agi, non de uoluntaria, uel statutaria, & breuiter terminus communis est, complexus suarum specierum, ut per Bal. in c. licet col. 2. de proba. & licet officium & iurisdicção, idem esse uideantur, ut per glo. in rub. infra de iud. o. iud. quã ponderat, & exclamat suumore Barba. in rub. de offi. de col. 3. differunt tamen, ut actio & obligatio, sicut postea declarat quoniam officium iurisdictionem in potentia, deducit ad actum, ibidem num. 27. Quid appellatione iurisdictionis, ueniat i dubio scire non refert, quantum ad materiam, aliaq; multa, penitus extranea à res.

petentibus tacta, prætermittenda sunt, ideo tranſeo ad reliqua.

Et glo. rub. capio, quæ ponit duas cō
19 tinuationes prima (vt inquit etiam Deci. est communiter approbata, quod cum ſupra fuerit dictum de ordinariis, deq; eorum officio, reſtet nunc dicere de officio de.

Ex qua colligitur, quod omnimodo illi, iſtis ſunt digniores, quodq; iure merito præferri debuerunt, eorumq; tractatus prius poni. l. i. & ſecunda uulga. ff. de albo ſcri.

Nec ab re etiam, quia delegatus præſupponit delegantem. l. ſi cum. §. qui iniuriarum. ff. ſi quis cau. l. 2. C. de offic. eius qui uia. l. ge. in terminis in. d. §. qui mandatam.

Et ita in ſimili dicit Barba. in rub. qui admi. colum. 7. quod cum ius ciuile fuerit ante prætorium, & lex xii. tab. ipſius ſpeculatio quoq; debet eſſe prior.

Nec poſſumus ſcire quid ſit ius, niſi ſciamus prius unde nomen iuris deſcendat. l. i. in princ. ff. de iuſti. & iu. & planè indubitatum eſt.

Sed contra quia delegatus Principis delegatus eſt, & tamen ordinario eſt dignior immo & maior (inquit text. in c. paſtoralis in. §. ſi. de offi. or. & in. c. ſanè de offi. de.) quod ſine dubio (vt uerba innuunt ibi) verum eſt, in cauſa in qua eſt iudex, & nimirum quia Principem repreſentat, & ſic in delegato principis, non regulariter, argumentum in l. i. iudice. C. de iudi.

Tamen Deci. (alia Barba. dicta, ad idem non reſero, quia retigi aliàs, & relatu mihi digna non uidentur, ut hic pereundem Deci. num. 3. & quarto) tenet abſolute intelligendum eſſe, quod delegatus Principis ſit dignior, & maior ordinario, quodq; hac ratione in decretalibus, prius de offi. de. dictum ſit, poſtea de offi. or. vt etiam ibi per glo. rub. declaratur.

Motus hac ratione ſola, quia certum eſt quod in cauſa ſibi commiſſa principem repreſentat quodq; eſt dignior, & maior ordinario, ex quo ita expreſſe de-

ciſum eſt in. d. iuribus, & maxime in d. §. ſi. nec in. d. cauſa cadit comparatio, ſed non quod non dicatur ratione d. representationis, quæ cadit in ordinatio, abſolute talis, & ſemper præferatur, maiorq; ſit.

Quòd (quicquid aliàs tenuerim, quod tamen non recorder) mihi nullo modo placet, ex quo extra cauſam ſibi delegatam, delegatus non eſt, ergo Principem delegantem non repreſentabit, ex quo non entium non eſt qualitas, vulga. Leius qui in prouincia. ff. ſi cer. pet. et go non abſolute dignior & maior quocunq; ordinario, præterea ratio legis, dictum declarat, & ad ipſum reſtringitur. l. cum pater. §. dulciſſimis. ff. de lega. 2. Bald. in. l. conuenticulam colum. 5. C. de ep. & cle. Sed ratio. d. iurium, quia Principem repreſentat, eſt prætextu cauſæ quæ ſibi commiſſa eſt, ergo alio cauſu non repreſentabit.

Alias ſequeretur & ultimo, q̄ abſolute etiam iuriſdictioni ordinarij, poſſet obſeſſe, quod tamen eſt falſum.

Nec offiit, quod ſit præpoſitus titulus de offi. delega. titulo de offi. ordi. quia hæc ad benè eſſe ſunt, & de materia iuris poſitiui, ſufficiūt; pro ratione uoluntatis, ut not. in. l. i. in. §. pueritiam. ff. de poſtu. Por. in rub. inſt. de teſta. Vel dicamus id alia ratione factum non quia abſolute ſit dignior & maior quocunq; ordinario, ut in ſimili reſponder glo. in rub. C. de bo. po. con. tab. Et hoc idem forte, quia ſerè in omnibus decretalibus d. tituli, de delegato Papæ tractatur, quo cauſu non mirum eſt, ſi præponitur, quamuis papam repreſentet tantum in cauſa illa, quæ ſibi commiſſa eſt.

Quod tamen ſit dignior, & maior quocunq; ordinario abſolute, cōiter reſectur, ut hic per Deci. nu. 5. & continua tio prædicta pariter.

20 Vnde ſumpta occasione † dubitatur, nunquid ſaltem ordinarius habeat iuriſdictionem firmiorem, & reſpondetur quod ſic ut per Alexand. & alios, &

& probatur cæteris sepositis, ex eo maxime, quia certum est, unum dici altero esse firmitus, & fortius, si difficilius etiam rumpatur. Leius militis §. si militia missus ff. de mi. testa. c. i. de Treu. & pa. Utrobiq; exempla clara sunt, & uulgaria, sed iurisdicção ordinaria difficilior tollitur quam delegata. l. iudicium soluitur ff. de iudi. Rimi. plenè in l. more colum. 15. infra de iu. o. iudi. & alii hic, ergo fortior firmitoremq; iurisdicçãoem habebit ordinarius quàm delegatus, & ita arguit etiam glo. magna in l. si. in fi. C. si aduer. uen. Eoq; magis, quia delegata est odiosa, ordinaria uero fauorabilis, ut per glo. adhuc in c. i. de rescrip. in 6. Alexand. in l. i. colum. 16. infra co. Et in simili in progeniture iure dicitur, hac ratione etiam facilius tolli potuisse, quam si aliud fuisset, quia scilicet odiosum erat, quod primogenitus succederet in totum. c. quam. periculosum 7. q. i. Ro. in l. stipulatio hoc modo concepta ff. de verb. ob. ubi post eum quoq; Seyfel. col. 6. late.

Secundo etiam suadet, quia ordinarius iurisdicçãoem habet, delegatus uero usum tantum, seu exercitium iurisdicçãois (ut dictum est supra) ergo fortior omnino, immò quòd nihil proprium habet, etiam quòd sit delegatus Papæ. d. §. qui mandatam præallega. c. sanè, cum similibus, facit etiam uulga. propositio quòd unita uirtus, sit fortior ut ordinaria iurisdicção ipsa dispersa, ut delegata §. pe. in auth. de confan. & ute. fra. Barto. in tracta. de regi. ci. ui. col. 2.

Ultimo quia ordinarius suspectus recusari nò potest, delegatus autem sic, etiam quòd sit Papæ. l. apertissimi. C. de iudi. & ibi plene per Docto. Immo quòd nec debet dari adiutor ordinario si petatur secundum formam authen. si uero. C. de iudi. quia de consuetudine non seruatur, ut ibi per Bald. quicquid dixerit Pau. Castren. consi. 231. colum. 2. uolum. i. quòd ad propositum ipsum firmitorem habere iurisdicçãoem ar-

guit, ergo non delegatus, Et quòd Principis sit.

21. Secundo † continuat glo. ut in ea, quam reprehendunt scriben. Pau. Castren. Deci. & alii, quia non congruit rub. de delegato principaliter loquenti, quòd unum semper attendi debet. l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. Sed meo quidem iudicio saluari potest, quoniam iam dixit tractari hic de iurisdicçãoe, quæ in delegando consistit, & negari non potest, uerum hoc ipsum comprehendit, quis deleget, cui delegetur, quæ causa delegari possit, & quæ liter officium suum explicet delegatus igitur non mirum est si ita continuauit & maxime, quia non uiciant ex abundanti dicta, & gratia dubitationis tollende. l. non solent. l. quæ dubitationis tollende gratia. ff. de reg. iu. saluat etiam Rimi. & benè, ut per eum, licetq; satis sint quantum ad rub. istam de offi. eius.

IN RVB.

ADDITIO.

22. Circa illam. q. an delegatus Papæ tunc maior seu dignior, quocunq; ordinario, uideretur dicendum quòd sic, casus est in c. pastoralis in §. si. de offi. ordi. & in c. sanè de offi. de.

Et non ab re, quoniam representat Papam, qui est iudex omnium ordinariorum, ut utrobiq; dicitur, & probatur ad propositum quòd. o. sit iudex, in c. cuncta per mundum & in c. per principalem 9. q. 3.

Et ideo non mirum est, si ipse in plenitudine ecclesiasticæ potestatis uocatus est, cæteri uero inferiores, in partem sollicitudinis. c. ad honorem de aucto. & usu pal.

Et si non seruato iuris ordine, sed omissio medio, ad ipsum potest immediate appellari. c. dilecti. c. cum sit Romana. c. si duobus, de ap. Barto. in l. omnes populi colum. 15. ff. de iusti. & iu. quòd tamen non est regulare

Limperatores. ff. de ap.

Et si in eum non cadit prorogatio, ut per Ioa. And. in c. P. & G. in glo. ult. de offi. de. & ita communiter tenetur, ut in prima continuatione glo. dicitur, pari modo ab omnibus approbata, ac in resol. contrarii, quod secus in tit. de offic. de. extra, factum sit non alia ratione quā ista.

Et facit etiam quia eius iurisdicatio est personalis, ordinarii vero realis secundū Bal. in l. & quia lectu. i. infra de iu. o. iud. persona est dignior re. l. iustissime. ff. de edi. edic. ergo & delegatus Papæ. Et quā nunquam à generali principio fit denominatio, ubi forma est specialior, sicut in delegato Principis, ut in simili not. in rub. de uerbo. ob. in prin.

Tamen disputationis gratia, dubito ualde, & dico quòd immò dignior & maior est ordinarius, ex quo latiore, & capaciorem habet iurisdictionem. c. in nouo 21. d. quod habeat latiore iurisdictionem pbat in c. studiisti de offi. le. & in d. c. sanè. d. c. pastoralis ex quo ordinarius habet uniuersalem particularem uero delegatus.

Secundo, quia esto quod delegatus habeat iurisdictionem à Papa habet etiam ordinarius à lege. l. cum prætor. §. i. ff. de iudi. Vnde esto quod in causa sibi commissā sit maior d. c. sanè. d. c. pastoralis non tamen debet esse, generaliter. l. tutori. C. de nego. gest. maxime quia odiosa est delegatio & iurisdicatio aliena, ubi uero de iurisdictione ordinarii agitur, illa utiq; fauorabilis est, & propria iuxta glo. not. positam in. c. i. de rescrip. in 6.

Tertio, quia ordinarius se non intro-mittit, de causa quæ à Papa alieui commissā sit. c. studiisti præallega. de offi. de. nisi sententiam bene latam reperit, quā tunc eam confirmat, ut ibi, at confirmat superior c. uenerabilem de elec. melius in. l. i. in. §. omnia. C. de uete. iu. enu. Bal. in. l. Lex placito colum. 2. C. de re. permu. ergo maior & dignior.

Quarto quia appellatio nil aliud est, quam reclamatio minoris tribunalis ad

maius. l. i. ff. de ap. sed à delegato Principis, ad ordinarium appellatur. l. præcipimus. §. huic saluberrime legi. C. de ap. & not. in. l. i. ff. quis & à quo, ergo maior & dignior.

Quinto & ultimo, quia non est nomen dignitatis, ut not. in. l. i. C. de dignita. officiumq; eius non perpetuum, sed ad tempus, ergo ordinario absolute, & simpliciter dignior seu maior dici non potest, & fufius Barba. Fel. Bononien. et alii, in rub. sæpe allega. de offi. de.

Nec ob. quòd ratione representationis delegatus debet dici maior, quia uerum est in causa sibi commissā, non generaliter. d. c. sanè. d. c. pastoralis. Et minus quod delegata iurisdicatio sit personalis, quoniam hac attento etiam delegatus inferioris, esset maior & dignior, ordinario dictu absurdissimum.

Non ob. ult. quia non sequitur ea de re quod absolute sit dignior, quia uerba etiam à quibus denominata est stipulatio sic essent consensu digniora, quòd adhuc tamen esset falsum, ut in. d. rub. not.

A communi tamen non recedentes, quòd delegatus Papæ sit maior, & dignior fatendum est, quod firmiorem iurisdictionem saltem habeat, ordinarius ex quo (aliis sepositis de quibus supra & ut hic etiam dicit Alex. colum. i.) iste licet nulliter iudicauerit, iterum tamen iudicat. l. si præfes. C. quomo. & quando iud. ille uero non etiam quod sit delegatus Papæ. l. iudex posteaquam ff. de re iud. quam sic intelligit glo. in. l. si ut proponis. i. C. quomo. & quando iud. late Pet. Bellaper. q. 104.

Et si tenere uellemus, communem, ad contraria posset responderi ad primū & secundum maxime, ut hic per Deci. num. 3. & 4. ad tertium uero, quod de facto legatus ibidem sententiam confirmat, non quā necesse sit de iure, & ipsam exequatur, quod etiam sentit ibi glo. & bene. Ad quartum antedicens uerum esse consequens falsum, ex quo à delegato Principis ad præfectum prætorio ibi, appellatur qui erat in comitatu principis

pis perinde ac si ad Principem appellatur argumentum in .li. C. de præpo. labo. lib. x. & sic non quod ad ordinarios appelletur simpliciter, ut dicebatur. Ad quintum & ulti. quod licet non sit nomen dignitatis, est tamen officii, ue-

rum dico quod etiam ordinarius officii habet. .li. ff. de iu. o. iud. ergo non dicitur hac ratione dignior.

Tamen alia opl. mihi magis placet, cum nec possint cauillari, iura ad idem inducta in .d. c. fanè & in .d. c. pastoralis.

S V M M A R I V M

eorum, quæ in hac lege continentur. sæpe inter pretata aliàs, nunc quasi epitomata quodam à nobis Tertio repetita.

1 Magistratum quinq; sunt genera.
2 Oppositio fortis, quod magistratum dimisso sit incepta.

Et ibidem sol. plana.

3 An rex sit in gradu superillustrium.

4 Praefectus pratorio an sit in gradu illustrium.

5 Dubitatio, quod episcopus non sit in gradu spectabilium.

6 Quod immo non detur gradus superillustrium.

7 Resolutio.

8 Cause meri imperii delegari non possunt.

9 An quod maioribus magistratibus concessum est, in speciale privilegium, videatur inferioribus denegatum.

Oppositio in materia o. & ibidem sol.

11 Argumentum à contrario sensu fortissimum est in iure.

12 An sit proprie & ex verbis legis, an vero sub auditu intellectus. Et quare fortissimum dixit iurifecor.

13 An prator habuerit cognitionem criminum.

14 Si prator mandet omnem iurisd. an videatur mē dare merum imperium.

15 An competentia iure cuiuslibet magistratus possint delegari, ut prabere auctoritatem manumittentibus.

16 Apud magistrum census olim aperiiebantur Testamenta, & Roma quidem.

Et ibi multa de intellectu. L. cōsulta dinalia, C. de test.

17 An qua specialiter tribuntur mandentur.

Et ibi quid de his qua aliis communicantur magistratibus.

18 Dato quod non, difficultas mouetur, quod immo qua mixti imperii sunt delegentur.

Et resoluitur facile. ibidem.

19 Datio tutoris an competat iure magistratus & an possit delegari.

20 Dato quod non limitatur in casu.

21 Fortis oppositio quod non sit mixti imperii, qd competat iure magistratus, & quod possit delegari.

22 De loci seruatoribus deq; intellectu. §. ad hoc prohibemus in auth. de collato.

23 Argumentum à contrario habet locum in ultimis uoluntatibus.

24 Argumentum à contrario habet locum in contrariis.

25 Argumentum à contrario habet locum in statutis.

26 Difficultas, quod proprie sit & uere, non sub auditu intellectus.

¶ ibi etiam sol. omnia ad dicta supra non. xi. conserentia.

27 Causa meri imperii qua ex causa potest delegari an delegetur quo ad cognitionem tantum.

28 Quid si praefectus sit infirmus, an deleget, ut absens.

29 Quid si sit publicis occupationibus impeditus.

30 An deleget saltim unam causam dato quod omnes non possit.

31 Quid si statim reuertatur, an iurisdicctio ipso iure expiret, an vero necesse sit quod reuocetur.

32 Imperator potest delegare causas meri imperii. Delegatus principis non subdelegat, 33. & ibi quod est communior opinio.

IN .L. I.

ADDITIO.

AD primum Bar. euidentiale. Tene enim quod quinq; sint ordines magistratum.

Super illustris.

Illustris.

Spectabilis.

Clarissimus &

1 Infimus motus † auctoritate gl. in athen. ut ab illust. & qui super eam digni.

sunt, quæ verba non possunt aliter interpretari. Considerantes ultra eum, quod est rub. habens orationem perfectam, quodq; hac de re, pro tex. quoq; potest allegari, vt not. in .li. ff. si cer. pe. ubi in specie Alexand. col. a. Imo. in rub. C. ne fid. do. den.

Et fusius ac clarius glo. ibi, in uerbo magnificentissimos, cuius auctoritas non

non parua est immo, quod præstat omnibus aliis auctoritatibus, ut per Bar. in .l. ut uim, ad ff. de iusti. & iu. ubi late etiam Seyfel, colum. 15. non nihil Sally. in .l. i. col. 4. C. de pac.

Et breuiter ita se habet etiam communis opi. ut attestantur Docto. & hac ratione ab ea non est recedendum ut inquit Alexand. consi. 92. colum. i. uolum. 2. verum ad idem facit etiam tex. in .S. in summa, ibi ut uiri illustres quique super eos sunt inst. de iniur. quæ uerba ut dicendam supra non aliter intelligi posse uidentur. Et licet Zenoniana constitu. ibidem relata & posita in .l. i. co. tit. de illustribus tantum mentionem faciat, hoc tamen ex aliis debet subaudiri .c. super questionum in prin. de offi. de Bar. in .l. i. col. 2. in rep. C. de sacrosanc. ec.

Et melius quam alibi in .l. i. si quando. C. de ap. ubi si a Duce appelletur, vel Illustris fuerit, vel etiam maiori dignitate decoratus, appellatio ad magistrum officiorum deuoluitur ob Imp. absentiam ut per Bald. consi. 328. colum. 2. uolum. i. si maior est dignitas quam illustris, id non potest esse alia quam super illustris seu illustrissima quod idem est ut hic per Docto. non prætermittentes quoque ad declarationem supra dictorum, quod magnificentissimus idem est pariter, & illustris, ut hic per Deci.

Facit etiam text. in authen. maximis. C. de nup. ubi maximis decorati dignitatibus usque ad illustres, non nisi &c. dicit ibi glo. ut super illustres, & in .l. 2. C. de spor. ibi amplissimis iudicibus.

Et ad simili quâdo etiam iura hæc non haberemus ostendi hoc ipsum facile potest, quia si bono melius inuenitur. ubi autem non apparet in prin. ff. de uerbo. ob. non est ratio qua dici ualeat, supra illustrem dignitatem, non esse super illustrem.

Ex quo etiam & ad idem facit, optimum esse, actionem habere, seu ius quo actionem prosequamur, bonum posse se tueri exceptione, & melius si quis exceptionem habeat, & officium iudicis, ut per Bart. in .l. i. in prin. C. quando, &

quib. quar. par. debe. lib. x.

Et regulare, quod positum comparatum supponat, quando etiam non diceretur, & è contra, ut in .c. cum dilecti, & ibi Io. And. in uerbo digniores de electio. Abb. in .c. peruenit 2. in prin. de iure iu. Deci. consi. 184. colum. 2. uolum. i. melius etiam probatur in .d. l. ubi autem non apparet in fi. prin. ibi cuius bonitas principalem gradum bonitatis habet & in .c. quam graui ibi Archiepiscopos Episcopos reges, principes, vel alios cuiuscunque gradus in literis nostris filios appellamus de cri. fal.

Et in .c. Valentinianus in fi. ibi ut meum ordinem decet 63. d. & dicit Arist. x. Metaph. quod in quolibet genere datur unum primum, quod omnium est perfectissimum, ut Imp. & Papa, & plus quod in terminis Imperatorem illustrissimum, hoc est super illustrem appellat Bar. in tracta. de regi. ci. q. 2. colum. 4. sentit Restau. Castal. vir alioquin Eruditiss. in tracta. de Imp. q. 3. attestatus amplius ita etiam præceptorem suum Vincentium Herculæum alias, & ex prædictis, sic tenuisse.

In contrarium autem facit, quod immo non detur gradus iste super illustri quia nullibi eiusdem sit mentio, de aliis gradibus autem sic, in authen. de ap. & intra quæ tēpo. in .l. præcipimus .C. eo & in .l. fi. C. ubi se. uel cl. alias extendemus legem, cum tamen nostrum non sit, hoc idem facere. l. si uero. S. de uiro. ff. fol. ma.

Cui fundamento tenendo communem responderi potest, quod quamuis ibi non dicatur, dicitur tamen alibi in rub. ubi ab il. præallega. & in .d. S. in summa, & in .d. l. si quando, implicate & uitaliter, licet non expresse, inducendo ut supra & est ad idem arg. in .l. nominis & rei in .S. uerbum ex legibus ff. de uerbo. si. Et plus & illustrissimorum sit mentio, perinde ac si fuisset facta super illustrium ut supra.

Secundo contra communem facit, quia primus est quem nemo præcedit. l. proximus. ff. de uerbo. si. discipuli, in probe.

prohe. digestorum, sed illustres sunt in primo loco. l. f. C. ut di. or. ferue. lib. x. et go non dabitur alius gradus superillustrium.

Sol. primus est respectu aliorum non quod non sit gradus maior, ita ut sensus sit eos esse in primo loco, post Principē, ne contradicat iuribus supra allega. & probatur in l. & ideo. ff. de offi. procon. & in l. 4. ff. de offi. præsi. ibi maius imperium habet, omnibus post principem, bonus tex. in l. præcipimus. C. de ap. inducendo ut per Bal. confi. 328. colum. i. uolum. i. nec repugnat quod ita loquimur, quoniam utrum erit etiam dicere, Principe excepto neminem ipsum præcedere.

Tertio (Bar. enim & sequaces tenentes, in Papa & Imp. exemplificant) opponitur adhuc & fortius, quod gradum superillustrium non faciat, quoniam connumerat se inter illustres, asserens amplius, eius lateri semper assistere, quod pars sint sui corporis. l. quisquis. C. ad legem iul. maiesta.

Sol. etiam facilis est, si dixeris quod in senatoribus loquatur ille tex. l. ius senatorum. C. de digni. lib. x. qui pari modo sunt superillustres. l. f. in f. ff. de Senato. glo. in l. 2. C. ubi se vel cla. & licet dixerit illustres, potest tamen declarari quod superillustres sint, quia positum est ibi positum pro superlativo, ut in simili in l. i. in §. f. iuncta glo. ff. ad tertul. ubi longum silentium pro longissimo ponitur, sicuti plerumque contra, ponitur superlativum pro positiuo, ut in §. illo in auth. de ap. Illustrissima pro illustri.

Quarto opponitur, quod Imperator gradum non faciat, quia non conuenit, cum ab eo omnis dignitas descendat, & sit culmen omnium dignitarum & graduum c. i. & ibi not. quis di. dux mar. uel co. in usib. & urget.

Sed et ad istud quoque potest respondere, quod stant ista simul quod sit culmen dignitatum, & tamen sit superillustres, seu illustrissimus, quia eo nil maius dici potest, ut in simili de genere dicit Barto. in l. infra de iu. o. iud. & glo. in l. legato

generaliter. ff. de lega. i.

Vel & aliter quod si simpliciter consi deretur, & culmen dignitatum omnium si habito respectu ad illustres superillustres, seu illustrissimus, d. l. ius Senatorum.

Quinto facit, nam quidam iudices sunt maiores quidam minores, & quidam medias habentes iurisdictiones, hiique sunt spectabiles, ergo iter illustres & clarissimos, ita ut non sit dare dignitatem maiorem. §. seruabunt in auth. de non alie. §. illud de ap. & intra quæ tempo. eo. lib. c. anteriorum. §. illud 2. q. 6.

Sol. verbum maiores includit illustres & superillustres, & sic non obstat.

Sexto facit, quia in eodem gradu dignitatis, est dare maius & minus. l. f. ff. de albō scri. quo casu sorte debet intelligi tex. in l. si quauis C. de ap. de quo supra, ergo non est ob id gradus superillustrium.

Ad quod dici potest etiam antecesserim uerum esse consequens falsum. d. l. 4. ff. de offi. præsi. d. l. & ideo de offi. procon.

Septimo, quia si, ubi leges de hoc gradu loquuntur, secundum inductionem superius factam, includeretur etiam Imp, sibi ipsi legem imposuisset, non dicendum. l. digna uox. C. de legi.

Sol. includitur, quia alibi proficitur se uelle uiuere legibus, lex imperfecto. C. de testa. suaque lege ligari debet. l. i. ff. quisque iu. nec ob. text. in l. donationes quas 2. C. de dona. inter ui. & vxor. quia esto quod id in donatione sit uerum, & regula fallat. d. casu non est tamen, quod aliis non possit nec uideatur sibi legem imponere.

Octauo, quia si ab illustri appelletur appellatur ad Principem, non autem ad superillustrem. l. præcipimus. C. de ap. ergo non erit. d. superillustrium gradus.

Sol. tantum est dicere quod appelletur ad Principem quantum est dicere, quod ab illustri appellatur ad superillustrem.

Nono, opponitur, hoc maxime uerum esse, cum non sit latina dictio, ut inquit Alcia. dispunc. lib. 3. c. 4.

Sed potest responderi. latinam esse si dicatur illustrissimus, uel amplissimus,

ergo barbare potuerunt etiam nostri dicere, quod de gradu superillustrium dicunt, quoniam idem est, ut supra.

Decimo, quia si esset huiusmodi, gradus superillustrium, hi deberent Illustrissimi appellari, & tamen appellantur Illustrissimi qui sunt illustres, exēpli gratia praefectus urbis, ut infra. l. fi. §. viros C. ubi se. uel cla. §. illo in auth. de ap.

Sol. tantum est dicere superillustris quantum Illustrissimus quo modo uocari debet Imp. & licet ita appelletur Illustris, non ramē appellatur quia ita sit, sed quia superlatiuum pro positiuo ponitur ut supra, & in .l. metum. ff. quod met. cau.

Et si opi. contra Bar. uis tenere, ea ratione teneas, quia non aequē conuenit, quod is gradum faciat, qui est fons & origo graduum ac dignitatum cui rationi supra non est sufficienter responsum.

Et quia esto quod de maiori dignitate fiat mentio in locis praellegis, non tamē de superillustri intelligitur, ut Imp. includat, quia in eodem gradu (ut dixi) datur maior & minor dignitas. d. l. fi. ff. de albo scrib. & ne etiam in generali sermone legis, includatur persona loquentis, maxime principis, l. inquisitio. C. de sol.

Et disputationis utilitas est, ut dignitatum ordo seruetur. l. fi. C. eo. l. i. de offi. praefec. urb. l. potioris de offi. recto. p. uin. in appellationibus & aliis de quibus per Bal. consi. supra allega. 328. eo. l. i. 2. & in d. rub. ut ab illust. & ut in 2. lectu. dictum est finis.

Quicquid sit tamen, uidetur quod i. sta[†] diuisio magistratuum facta per Bar. sit inepta, & non uera, quodq; bene sit dignitatum sed non magistratuum, primo, quia si esset uere Illustris semper esset Illustris, spectabilis semper spectabilis, & sic de singulis, & tamen uideo qd aliis nominibus quoq; appellantur, qui scilicet sunt Illustris, Clarissimi & alii aliis etiam titulis, de quibus hic per Sey sel. col. 4. & docto.

Secundo quia magistratus in ius uocari non potest. l. 2. ff. de in ius uo. & ta-

men praefectus praeto. & similes, uocantur. l. 2. ubi se. uel cla.

Tertio uidetur casus in d. l. fi. quando C. de ap. ibi nullo discrimine & ubi inter dignitatem & magistratum, sit differentia, & sic dum haec duo confundunt Docto. ex his male facere uidentur.

Sed potest responderi, ad primum, quod licet aliis titulis decorentur, non tales esse desinunt nec ideo minus sunt quam magistratus. l. cum praeto r. §. i. ibi ceteriq; Romae magistratus. ff. de in di. d. l. 2. ff. de in ius uo. l. ex omnibus. l. licet. ff. de offi. praefi.

Non obsecundum quia id uerum est iure floruit, at Codicis possunt, dummodo per procuratorem respondeant d. l. 2. l. fi. C. de iniur. & in auth. ut ab Illustri. & qui super eam dignitatem sunt: quae responsio potest tolerari in criminalibus causis, in ciuilibus non est uera, & contra tex. in d. l. 2. Ideo dic aliter & melius id esse uerum in magistratibus iuris di. non habentibus, qui possunt conueniri, & limitatur tex. in d. l. 2. ut ibi per las. col. i.

Non tertium deniq; & ultimū quia esto quod ibi dignitas, & magistratus, ut diuersa ponantur, non est tamen quod magistratus dignitatem non habeat. l. ne mo. & l. arisimis. C. de digni. lib. 10. l. fi. ff. quis & à quo. l. i. C. de praepo. labq. lib. 10. & sic diuisio bona. Bene uerum est, quod non omnes magistratus, dignitate habent, maxime infimi, qui de causis cognoscunt minimis, ut per Bar. hic, & in §. iudicare, & in §. sedebunt, in auth. de iudici.

ADDITIONO.

Ad primum gradum superillustrium Quæro in hoc gradu tan rex computetur, sicuti senator consul & similes.

Uideretur dicendum quod non, sed quod sit potius illustris, primo quia equiparatur praefecto praetorio, ut inq; Barto. in. l. omnes populi num. 8. ff. de iust. & iu. & Bald. in. l. i. in. §. i. ff. de offi. praefec. praeto, praefectus praetorio est,

Illu-

Illustis ut fatentur omnes ergo & rex, quia æquiparatorum eadem est iuris dispositio. L. si quis seruo. C. de fur.

Præterea arguendo à superscriptione legis, iuxta not. per Abb. in. c. avaritiz de præben. Gemi. in. ci. de deci. Albe. in. l. illud. C. de factofanc. ec. probatur in. c. nouit de offi. le. dum in superscriptione dicitur sic Inno. 3. illustri regi Francorum.

Immo & in. c. nouit in prin. de iudi. ubi signanter dicit adhuc papa, quod non intendit iurisdictionem illustri Regis Francorum perturbare.

Et quia deniq; si ita scribit Imperator in. c. solite, in superscriptione pariter, de maio. & obe. & ut hic per Alexand. colum. 5. multo magis idem in rege erit dicendum.

Tamen contrarium uerius est, præsertim in eo qui non cognoscit aliquem in superiorem ut est Rex Franciz, quo casu iura supra allega. loquuntur.

Et hoc ipsum maxime, quia in suo regno Imperator est, & Monarcha. l. prima. S. de qua & ibi Barto. ff. de pu. stu. melius Bald. in. l. exemplo in fi. C. de proba. Imperator est superillustis & in hoc gradu, ut supra ergo & rex.

Immo quod regnum est à Deo, iuxta illud 2. reg. c. x. constituit te regem Dominus ut facias iustitiam, & iudicium, & psal. 8. dum dicitur, per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt, refert Abb. in. ci. col. 3. de const.

Quòdque originem trahit à iure gentium, & quod prius fuit quam leges, ex quo omnia manu regia exequiebantur l. 2. in prin. ff. de ori. iu.

Et plus quod est nomen uetus, Imperatoris uero nouum, quia à Constantino cepit, primo omnium.

Nec ob. contraria, non primum, quia æquiparatio non est bona à Docto. facta in locis præallega. ex prædictis, quæ nõ repeto.

Et minus secundum ac tertium quia id non tollit quam uis à papa ita appel-

letur, à quo ungitur, & coronatur. c. uenerabilem de elec. quod non sit superillustis & in gradu in quo etiam est ipse & Imperator. Vel & secundo dic quod positium pro superlatiuo ponatur. l. i. in fi. ff. ad Tertu. vel quod uerba sunt nõ disponentia. Lex hac scriptura. ff. de do.

Non deniq; & ultimum, quia (ut ibi Imo. declarat & Alexan. hic, loquitur in Imp. Græcorum qui non erat uerus Imperator.

Quam sol. reprehendit Deci. & bene quia Costantino scribit qui fuit primus Imp. unde non ab re nomen nouum est ad differentiam regis.

Aliamq; sol. tradit, quod respectu Papæ illustis sit respectu aliorum illustissimus, seu superillustis.

Ego uero aliter, quod non illustri dicit, sed illustissimo & cessabit obiectum, ac sol. aliorum contrariorum, verificabitur ut supra.

A D D I T I O.

Ad secundum gradum illustrium. In hoc gradu dicitur communiter quod est præfectus prætorio uidetur mihi hæc disputatio uana sit, quoniam hodie præfectum prætorio non habemus, ut inquit & bene Bal. in. l. obseruare in. S. proficisci. ff. de offic. procon. quod officiales olim à principe uel à præfecto prætorio sindicabantur, hodie autem à suis successoribus, cum istos (ut dixi) non habemus.

Secundo quia ab illustribus appellatur. S. si in auth. de ap. l. si quando in pri. C. eo. & tamen à sententis præfectorum prætorio non. l. i. ff. à quib. ap. non li. l. i. C. de sen. præfec. præto. ergo non erunt illustres.

Tertio quia alibi spectabilis appellatur in. l. nemo. C. de iu. o. iud.

Immo quarto quod principi æquiparatur, quoniam ipsi soli bona publicant fisco. l. i. C. ne si iu. princ. Et cum ei scribit, ipsius celsitudinem uocat, quod est Principis proprium l. placet. C. de excu. mu. lib. x. & dicit alibi gloriosissimum in authen. quæ supplicatio. C. de præci. Imp. offe. & his

attentis in gradu superillustrium, esse deberet, unde igitur varietas tanta. Et quod non sit in isto gradu probro, quia licet ad similitudinem magistrorum æquum eligatur, datur tamen ei plenior potestas, sed magister æquitum illustris est, ergo præfectus prætorio superillustris. Li. C. de offi. mag. milit.

Cogitur tamen, & à communi non recede, quod sit in gradu illustrium. l. præcipimus. C. de ap. §. si. in a. i. h. de ap. & intra quæ temp. gl. in rub. ff. de offi. præ. præto. & ut per docto. hic latius.

ADDITIO.

- Ad tertium gradum Spectabilem.
- 5 Qui sint in isto gradu clarum est ut hic per Doct. dicentes etiam inter cæteros, quod est episcopus, post spe. in ti. de in. o. iud. in princ. nume. 8. qui allegat text. hoc non dicentes; in c. de persona. & in c. nullus clericum, & in c. in olita. 11. q. o. i. & in c. quibusdam de pen.

Ea de te uerum non uidetur, quodq. potius sit illustris, quoniam æquiparatur præfecto prætorio, secundum glo. in li. ff. de offi. præfec. præto.

Et hinc est, quod recitat sententiam per alium ad instar illustrium. c. si. de te. iud. in 6.

Quodq. appellatur summus sacerdos amico de sacra unc. idem spe. in loco præalle. & etiam nu. 23.

Et quod deniq. cause matrimoniales quæ reputantur graues, non solent hodie committi aliis quam episcopis, & hodie dixi quia olim sola synodus cognoscebat, ut per But. in c. i. in fi. de spō. sa. & ad propositum quod aliis committi non soleant tradit Abb. in c. si pro debilitate colum. i. de offi. de. & ita transit Dec. & lasante eum. Sed dictum spe. si stinences, poterimus his, facile occurrere, & ad i. dicere glo. auctoritatem probabilem esse, sed non tamen necessariā lsi interpretatione ff. de legi.

Ad secundum uero, quod licet ad similitudinem præfecti prætorio sententiam per alium recitet, non propterea e-

rit ut præfectus prætorio illustris. l. quod nerua. ff. depo.

Et probatur quia (ut dictum est) à sententia præfecti prætorio non appellatur à sententia episcopi sic. c. romana de ap. in 6. de. 2. de rescript. c. secundo de consue. in 6.

Immo quod præfectus prætorio legem condit generalem ut princeps. l. notam C. de of. præf. præto. not. infra & in l. imperium de in. o. iud. episcopus non c. statuto de consti. in 6. ergo.

Non ob. tertium quia id est uetum, quoad excellentiam ordinis non iuris dictionis, ut idem spe. respondet in loco supra allega. uel respectu inferiorum: ut ibi.

Non ultimum, quia stant ista simul, quod sit spectabilis & quod ei causa grauis committatur ut hic per Bartol. sed non propterea hoc arguit quod sit illustris.

Alias æquipararetur etiam Cardinali, qui (ut dicunt Docto.) est illustris pariter, & tamen est episcopo maior & dignior. c. in nouo. 21. d. & fufius ut per Baran. Li. in §. si quis. ff. de ap.

ADDITIO.

Adhuc ad primum & secundum gradum.

- 6 Possit etiam argui sic! disputationis gratia, quod non detur gradus superillustris.

Non enim non est qualitas, uulgata. l. eius qui in puincia. ff. si cer. pe. imp. in quo exemplificat Bar. non facit gradum c. i. quis di. dux, in usibus, ergo non erit gradus superillustrium. Et dato qd. faciat gradum, sitq. ad aliorum differentiam considerabilis, dico quod in eo deberet esse præfectus prætorio, quia æquiparatur principi in condendo legem generalem l. normam C. de offi. præfec. prætorio. in publicandis bonis l. prima. C. ne fufius. ptin. & in non appellando ab eius sententia l. i. C. de sen. præfec. præto. & tamen est in gradu illustrium l. præcipimus. C. de ap.

Et uidetur ultimo esse casus, ubi eis-

dem titulis decoratur quibus princeps in l. placet. C. de excu. mu. lib. 10. & in anth. quæ supplicatio. C. de preci. Imp. offe. & in l. raptore. C. de ep. & cle. & in c. anteriorum secunda. q. 6. quibus tamen si cogitabis, tutando Bart. & communem ex supra dictis facile respondebis, ad primum scilicet verum esse, quod non facit gradum simpliciter, sed respectu aliorum sic, & iam probaturum est, ad secundum quod licet equi paretur in aliquibus, non tamen equiparatur in omnibus. l. de precatio. ff. ad legem Rhod. de lac. c. cuncta per mundum. 9. q. 3.

Ad tertium & ultimum quod quamvis pariter prædictis concederetur titulis, non est propterea quod sit, seu esse dicatur in gradu superillustrium, quoniam maiestatem Imperatoriam uocamus quoque communiter ut in prohe. insti. in princ. Titulusque est qui quandoque prætori tribuitur. l. si familia. ff. de iu. o. iudi. & tamen prætor est spectabilis.

ADDITIO.

Ad prin. legis.

- 7 Hic in princ. dicitur, quod ea quæ specialiter tribuuntur, mandata iurisdictione non transferuntur, quæ uero iure magistratus competunt sic, Ias. & Deci. peruertunt ordinem literarum nos à primo dicto incipientes, dum not. ex eo, quod causæ mixti imperii delegari non possunt, quodque errant qui iurisdictionem suam mandant, ut in illatione, & in l. nemo potest. ff. de regu. iu. & in l. solent. ff. de offi. procon. & ratione quidem, ut supra quia in speciale privilegium scilicet hoc idem maioribus magistratibus, concessum est, de quibus lex maxime confidit, electa amplius ipsorum industria. l. liquet. C. de summa tri. & si. ca. tho. l. i. si. ff. de offi. præf. præto. Cy. in l. i. C. qui pro sua iu. dicimus hæc probabilem habere dubitationem.

Et primo, quia in speciale privilegium

patri etiam concessum est ut possit filium in adulterio inuentum occidere & adulterum simul. l. quod ait lex. ff. ad legem Iuli. de adult. & tamen hoc ipsum alteri mandari potest. l. Gracchus. C. eo. & idem in dignitate decurionatus dicitur, quod in speciale privilegium conceditur alicui. l. nullus. C. de decu. lib. x. & tamen demandetur. l. filius. ff. de legatio. Et idem in uasallo, ut per Bal. in l. quisquis. C. de ep. & cle.

Secundo quia etiam de iure canonico est electa industria personarum. c. si. de offi. de. & tamen delegantur, quia quicquid est cognoscibile, est etiam dicto iure delegabile. c. quod sedem de offi. or.

Tertio, quia ubi est electa persona in industria, etiam in casu necessitatis, delegatio prohibita est. c. si pro debilitate de offi. de. & tamē hic dicto casu est permixta ut infra uer. huius rei fortissimum est argumentum ergo persone in industria non erit electa, neque ratio prædicta in casu præsentis uera.

Quarto quia maior industria uersatur in cognoscendo, quam in exequendo; quod ad sensum pater & tamen cognitio de mittendo in possessionem potest delegari, executio uero non. l. cognitio. §. si. infra c. not. in l. iubere cauere. ff. de iu. o. iud.

Quinto & ultimo, quia electa est persona industria etiam in proconsole cum sit de maioribus magistratibus, quia spectabilis, & tamen delegat (ut dixi in figuratone casus) l. obseruare. §. si. ff. de offi. procon. l. cum prætor. §. i. ff. de iudi.

Sed ad primum responderetur, id esse quia pater & filius cōsentur una eadēque persona. l. si. C. de Imp. ita Cur. hic. & male, quia sicte procedit, & intelligitur regu. non uere, ut uerba indicant posita in d. si. l. intelligendus. ff. de uerbo. signif. l. si familia. ff. de iu. o. iudi. & quia id iure ciuili uerum est, non gentium aliā obligatio naturalis inrer eos non caderet, & tamen cadit, secundum Bart. in l. frater à fratre colum. 4. ff. de condic. ind. & quia (ut dicebā aliā) quoad quid uerum est, non generaliter & per omnia

Idem Barto. in. l. si dubitet in. §. si. ff. de fi. deiu. signanter ita respondendo ad text. in. d. l. si. aliis & rursus filius pro patre utiliter non fideiuberet, & tamen fideiui bet, ut ibi.

Vera igitur sol. est, terminos non esse pates, quia non eo modo quo hic, pa- tri in speciale priuilegium, conceditur, sed sub quadam dissimulatione permit- tit, aliis non esset lex, praebens mater- riam delinquendi. c. erit autem lex. 4. d. l. conuenire. ff. de pac. do. sicuti permit- tit etiam marito interficere uxorem, & adulterium. d. l. Gracchus. l. marito. ff. eo. diuersa tamen ratione marito, quia dif- ficile est tam iustum dolorem temperare. l. si adulterium cum incestu. ff. eo. Pa- tri quia paterni nominis pietas plerūq; caput pro liberis consilium. l. nec in ea ad si. ff. eo. & ideo non est uerum (ut dico- batur) quod deleget, non est negandū tamen (ut dicitur in. d. l. Gracchus) fieri id potuisse, uel à patre factum sit, uel à filio, qui illi paruit acclamanti argumē- tum in. l. 4. ff. ad legem aqu. & maxime quia iniuria facta patri, sit absq; dubio filio, & è contra. l. i. §. usq; adeo. l. sed & si unius. §. filio familias. l. lex cornelia. ff. de iniur. not. in. l. ut uim. ff. de iusti. & iu. & sic non ob.

Et minus, quod ad idem de decurio- natu dicebatur, quia concessum est ut filio tantum pater possit legationis offi- cium demandare. d. l. filius. l. sciendum. §. legati. ff. eo. declarat Ro. singu. 663. di- cens amplius, quod quamuis ea ratione Doctor legens nō possit legere per sub- stitutum, filio suo tamen hoc ontis de- mandabat Bal. Papix, & probat text. in. d. l. nullus qui nexu. ibi, nisi hoc ei spe- ciali beneficio concessum sit, ergo nihil ad rumbum quod eadem ratione possit generaliter fieri delegatio causarum mo- ri & mixti impeni, quodq; ob hoc supra dicta non sint plusquam uera, maxime quia dicto casu non agebatur etiam de graui praeiudicio ut hic. Et idem in na- sallo dicemus, quamuis per substituti feruiat, & hoc idem admittatur, quod non propterea erit uerum dicere in prae-

senti casu, & à simili, quod delegatio fiat maxime quia oportet quod substi- tutus, sit domino acceptabilis. c. i. §. fir- miter, & ibi Baldin. pen. de prohib. seu. aliena. per Fed. in ulub. & quia hoc casu non agitur de publica utilitate, nec do- caulis grauibz (ut proxime dicebam) sicuti sunt causae meri & mixti Imperii, idem Bal. in. d. l. quisquis.

Non ob. secundum quia argumentū habet fallaciam, nam bene fatcor, quod de iure canonico fiat delegatio, absolute ex quo ecclesia de sanguine non iudicat nec curat (ut inquit Cyr.) gladii potesta- tem, & glo. ante eum, in. c. in Archiepi- scopatu de sapto. c. sententiam sangui- nis ne cle. nel mo. quod non placet quia esto quod non curet, neq; de sanguine iudicet, directo & principaliter, curat ta- men & iudicat per indirectum, degra- dando, & tradendo curiae seculari. c. degradatio de poen. in 6. c. cum non ab homine de iud. & quia sequeretur ob hoc delegando, quod non possent dele- gari causae mixti imperij, in quibus de sanguine non agitur, & tamen potest. d. c. quod sedem. Melius est ergo, declarare hoc idem concessum esse, quia (ut dictū fuit) quicquid est cognoscibile dicto iu- re est etiam delegabile, sed nō ad propo- situm ubi est personae industria electa. d. c. si. de offi. de. c. is cui co. tit. in 6. & sic nō concludit.

Non ob. tertium quia stant ista simul quod ex causa necessitatis delegatio fiat ut hic, & tamen sit electa industria perso- nae. d. c. si pro debilitate coniuncto. d. c. si. & is cui, allega. supra nisi forte causa huiusmodi sit, ut non possit commode sine praesentia maioris magistratus ter- minari, & ita proceat quod dicit tex. in d. c. si pro debilitate in si. quia tunc secus & sic licet ex causa necessitatis prohibi- ta sit, non est tamen prohibita commu- nitet, igitur nec atq. concludens.

Non ob. quartum quia in cognitione non timetur scandalum, ut in executio- ne, quemadmodum not. in. d. l. iubere cauere, ergo nimirum si primo casu mā- dari potest, secundo autem non, & dif- feren-

ferentia ratio est, quia partes magis acquiescunt maioribus magistratibus, quam minoribus. S. audient quoque in auth. de defen. ci. sed contra quia misio est mixti imperii. d. l. cognitio. d. l. iubere cauere, ergo nec quoad cognitionem, nec quoad executionem debet posse delegari, ut hic. Sol. tolerabile est, quod cognitio delegetur, quia etiam praeses non de portat. l. licitas. S. qui uniuersas. ff. de off. praef. & tamen pronuntiat de deportando. l. si quis filio. S. eius. ff. de iniusto sup. l. tri. testa. & ut infra susus.

Non ob. quintum & ultimum, quia eodem modo respondeo, quod delegat cognitionem, non executionem. l. solent ff. de off. procon. & facientur infra communiter omnes, originaliter Bar. num. 6. Seyfel. in. S. qui mandata in princ.

Sed moueo difficultatem, sensus enim est in iuribus supra allega. quod delegatio fieri non possit, & clare in d. c. is cui, de off. dele. in 6. quando persone indurtria electa est, ut hic, ergo nec quoad cognitionem quia negatiua dictio praeporura uerbo potest, priuat potentiam, & inducit necessitatem praefam. c. i. de regula. iu. in 6. Sol. regula non est semper uera, ut ibi ego dixi late, per tex. in l. stipulatio ista in. S. alteri. ff. de uerbo. ob. & in l. a. in. S. mutui datio. ff. si cer. pe. & in l. ut fundus. ff. communi di. inducendo ut in. d. loco feci.

Secundo etiam habet, aliud dictum, maius t. dubium, quoniam maioribus magistratibus solum in speciale priuilegium concessum est, ut possint delegare, non etiam inferioribus, & fuit opi. Fulgo. contra communem.

Quae probatur et primo per tex. in l. cum qui infra de iu. o. iud. ubi ad litteram dicitur, oportere eum qui iudicare iubet, magistratum esse, & statim exemplificat in proconsule & praetore, qui de his sunt, ergo non inferioribus hoc idem concessum erit, quia esto quod exempla non restringant regulam, eam tamen declarant, uelga. S. hactenus institui. de gradi. S. si quis in aliena, uers. ridiculum enim est, de re. di. eo. lib.

Secundo per tex. in l. cum praetor in S. i. ff. de iudi. ubi proconsul adhuc praefectus urbis, & ceteri Romae magistratus Iudicem dare possunt, ergo minoribus hoc idem negatum. l. p. omponius. S. i. in fi. ff. de procu. considerantes, uerbum propter uim Imperii, ibi positum, quod in magistratibus inferioribus uerificari non potest. l. magistratibus. l. iubere cauere de iu. o. iud. not. in l. imperium ff. eod.

Tertio uidetur casus in l. placet. i. Scin. l. fi. C. de peda. iudi. ubi praesidibus prouinciarum potestas haec, delegandi seu iudicem dandi, & constituendi pedaneos data est, non etiam magistratibus municipalibus, ergo (ut dicebatur) ipsis solis in speciale priuilegium concessum.

Alias & quarto maius esset priuilegium inferiorum, quam maiorum, istique longe deterioris conditionis, quam illi, non dicendum. l. qui de inofficioso in fi. ibi, ne alias unquam melioris sit conditionis & c. ff. de inoff. testa. l. p. pillus in pti. ff. quae in frau. cre. cum similibus.

Quinto & ultimo, probatur, ex duabus quae uero, qui aduerfatur praecedentibus l. hoc amplius. S. de his autem. ff. de dam. inf. Bar. in l. praetorie in. S. sed si unus col. i. ff. de praeto. fi. & huiusmodi est, ut omnia praecedentia repetita quidem intelligantur, exceptis his quibus expresse aduersatur, ut per eundem Bar. in l. maner in S. fi. ff. ad legem in l. de adul. sed praecedentia sunt, ut magistratus maiores non delegent causas meri uel mixti imperii ergo delegabunt causas simplicis iurisdictionis, & quae sibi iure magistratus competunt, ergo non alii inferiores.

Sed a communi intellectu haud recedentes, dicimus posse facile responderi & ad primum breuiter (ut dicebam alias uerissimusque sensus literae est) quod exēpla proconsulis & praetoris ad dictum proximius referuntur. i. ad eos qui in aia qua potestate sunt, quique imperium habent. l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. ut non possint iubere iudicare, eo die quo futuri priuati sunt, ergo principium intelligitur etiam in magistratu municipalium.

pali, & sic inferiori.

Non ob. secundum quia dici posset, sub uerbo ceterorum de quo ibi; comprehendi etiam municipales l. ceterorū ff. de uerbo. si. sed ob. ut supra uerbū propter uim imperii, & uerbum ceteri, quod similitudinem notat. l. 3. in hac. ff. com. mo. l. ex omnibus ubi casus clarus, sicuti in d. l. cū prætor. ff. de offi. præli. & quia romæ non erant magistratus infimi, ut in l. 2. in §. post originem. ff. de ori. iu. Sey. sel. hic col. 2. & Dec. replicatur non sēper similitudinem notare, ut per glo. in c. de inde 26. d. & quod immo erant etiam magistratus minores, probo per text. in l. 2. in prin. ff. de in ius uo. ibi neq; ceteros magistratus qui imperium habent, ergo d. dictio ibi non erit similitudinaria, & plus quod immo erant Romæ etiam minores qui iudicem dare poterant, quique etiam in ius uocabant, ad maiorum differētiā. l. nec magistratibus. ff. de iniur. ita ut sit sensus, magistratus imperium habentes, & minores, qui sine imperio & sine potestate sunt, iudicem dare possunt, ergo maioribus in spale priuilegiū (p. d. tex.) hoc idē nō erit cōcessum, minoribus uero denegatū. Sed aliud adliuc stringit, quia dicitur ibi ceteriq; magistratus & sic copulatiue cuius natura est repetere oēs præcedentes qualitates. l. seio. §. gaio. ff. de fun. instri. ergo de maioribus intelligitur non de minoribus. Soli augeat potius ex quo posita reperitur inter dissimilia, magistratus scilicet maiores & minores, ut hij etiam, sicuti illi, iudicem dare possint. l. ea tamen adiectio. ff. de lega. 3. Alexand. consi. 120. col. 2. uolum. i.

Non ob. tertium quia bene dicit in. d. iuribus quod p̄sides provinciarum de causis uilibus non cognoscunt tamen si possint si uelint, sed non quod in speciale priuilegium fuerit eisdem concessum ut dent iudices & minoribus denegari.

Non quartum quia non est uerum, ex quo delegant ipsi quoque; si uelint quæ sunt simplicis iurisdictionis, & multo quidem magis, sed non (ut dixi) quod d. ipsi sit in speciale priuilegium concess-

sum, ut minoribus denegaretur, & quæ etiam causas meri imperii ex causa delegant, ut infra.

Non ob. ultimum, quia possem dicere, quod aduersatur, ex quo in præcedenti dicitur, causas meri & mixti imperii haud posse à magistratibus maioribus delegari, hic autem à minoribus sic, quæ præcedentia repetita sunt magistratū (& in hoc est fallacia) non maiorum quæ nec dictum erat in prin. licet subaudiatur. Vel & aliter, quod hoc idem non sit semper uerum. §. quos autem insti. de bo. po. vel quod sufficit dum modo in aliquo aduersetur. l. nam & postea. §. sed & si quis & ibi Ias. ff. de iure iu. Ripa in l. 2. in §. quod si in patris in priu. ff. sol. ma.

Hoc dictum igitur commine, his non ob. probatur clare, in uer. quæ uero. Clarius in l. si. ff. quis & à quo, ubi datur iudex à magistratibus Romani populi cuiuscunq; ordinis, ergo etiam minoribus, quo tex. confirmatur quod essent ibidem etiam minores magistratus, ultra allega. supra, & in specie Fenesstel. ponit rub. de mino. magistratuū speciebus, qui erant in urbe, citatus etiam hic à Purpura. num. 41. & bene, nec dubito, licet idem Deci. dicat de magistratibus maioribus intelligi, & male, ex quo uerbi generalitatem restringit, contra tex. in l. præfenti. C. de his qui ad ec. cōf. & in l. dies festos in fi. C. de fer. & in l. 2. C. de spor. cum maxime essent in urbe etiam minores (ut dictum est) nec subest ratio quæ debeat restringi, ut uerbum quæcunq; supra & dictum fuit heri ore tenus satis, ac etiam in i. & 2. lect. probatur etiam in l. ea quæ ff. ad municipa. ubi quæ magis imperii sunt, quam iurisdictionis magistratus municipalis facere non potest, ergo inferuit necessario quæ poterit quæ sunt iurisdictionis quæq; iure magistratus competunt.

Item & ex alio, quia sic esset tex. iste, de indubitabili, quoniam si maiores sunt prohibiti ratione supra dicta causas meri imperii delegare non sunt prohibiti, quæ sunt simplicis iurisdictionis, sed non quod in speciale priuilegium hoc eisde

sibi concessum sit, ceteris vero denegatum, cum de causis meri imperii tantum mentio facta sit. Et quia si propter specialem designationem, tamen si datio tutoris iure magistratus competat, delegari non potest. l. muto. §. tutoris datio. ff. de tute. Balin. l. propter magistratum. ff. de excu. tu. delegatio fiet tamen eorum quæ dicto iure competunt communiter, & regulariter. Lius singulare. ff. de legi. cum uulga. quod tamen an competat iure magistratus pendet ab infra dicendis in gl. mandari possunt.

Et Vltimo loco, quia plus est habere modicam coercionem quam iudicem dare, patet quia id imperii meri est, istud vero iurisdictionis, sed magistratus minores habent modicam coercionem. §. magistratibus. ff. de iur. iud. ergo multo magis dabunt iudices, & sic communis opi. defen. facta est.

10 Sed adhuc instatur, quod immo magistratibus & municipalibus ius dandi iudicio non competat de d. l. ea quæ. ff. ad municipa. ubi quæ nim imperii habent, magistratibus municipalibus non competunt, sed delegare imperii est, magis quam iurisdictionis, ergo. sol. antequam dens verum est, consequens falsum, ut hic & in l. Imperium infra de iur. iud. & ideo (ut dicebam) si non competunt ipsis quæ vim imperii habent, competere quæ sunt iurisdictionis, quæque iure magistratus habent.

Obstat etiam tex. in §. nulla in auth. de defen. ciui. ubi defensor ciuitatis non delegat, & tamen magistratus municipalis est, cui tex. pro sol. etiam dicas, quod loquitur in uicariis, seu uices agentibus defensorum, non in delegatione causarum specialiter, ut hic, & in quo est dubitatio.

Rursus instatur, quod delegari potius non debeant quæ iure magistratus, & simplicis iurisdictionis competunt. Contra uero delegari, quæ specialiter tribuntur quia quæ iure magistratus competunt generalia sunt ergo in certa l. certum. ff. si cer. pe. incerta delegari non possunt, ergo. delegari uero quæ speciali

ter, quia quæ sunt transmissibilia ad successores sunt delegabilia, sed dignitas transit ad successores. c. quoniam Abbas de offi. de. ergo. Sol. certa sunt non incerta quia relationem habent ad ea quæ sunt simplicis iurisdictionis, id est non meri uel mixti imperii, ergo nimirum si delegantur. Et licet (quoad aliud) dignitas ad successorem transeat ex quo mortua non est, sed uiuit, & successor idem. l. proponebatur. ff. de iudi. l. 2. C. de offic. eius qui ui. alt. ge. c. si gratiose, de rescrip. in 6. non tamen delegari potest, quia specialiter & nominatim, ei commissa est, ut supra dictum fuit & sic argumenta fallacia habent.

AD D I T I O.

Ad dicta aliàs in ver. huius rei.

11 Hic etiam not. ab omnibus quod argumentum à contrario sensu in iure fortissimum est quia si potest delegari in casu absentie, à contrario regulariter non poterit, & idem in d. ex co. ff. de test. ubi ex eo quod lege iulia mulier prohibita est testimonium dicere si damnata sit. l. 3. §. lege iulia. ff. eo. colligitur quod in iudicio testimonium dicere aliàs poterit, à contrario (ut ibi declarat glo.) arguendo. Et in l. qui testamento in §. mulier. ff. de testa. ubi habetur quod licet testis in testamento esse non possit, poterit tamen aliàs, quia si lex iulia de adult. feriis (ut supra dictum est) uetat damnatam, à contrario permittit regulariter.

Et in x. cum iur. de regula. ubi puellæ quæ sponte habitum susceperunt, ipsum deserere non possunt, ergo à contrario coacte poterunt.

Et in c. cum apostolica de his quæ sunt à ma. pat. cap. ubi religiosi non possunt ecclesias & decimas de laycorum manu recipere, sine consensu episcopi, ergo à contrario de consensu ipsius secus.

Et ultra prædicta in l. edem. C. loca. ubi si inquilinus ædes conduxerit, & pensionem soluent, expelli non poterit, ergo à contrario poterit, si non solue

rit

rit, expelli non poterit, ergo à contrario poterit si non soluerit, & ibi figuante Odof. in prin. not. quòd argumentū fortissimum est. Et in auth. hoc iter liberos in §. si quis autem. C. de testa. ubi si in testamento perfectio extranei instituti sit, & in secundo imperfecto, uenientes ab intestato, eorum fauore primum tollitur, à contrario uero non si in primo pariter uenientes ab intestato instituti reperiantur, & ibi Ias. not.

Et in l. i. in prin. C. qui pro sua iu. ubi in causarum delegationibus, id maxime obseruandum est quòd ualeant ita demum, si ad iurisdictionem pertineant de legantis. ergo à contrario si non pertineant, ualebunt & ibi glo. signanter ita arguit, & mille sunt huiusmodi non referenda aliter.

Et in l. septimo mense. ff. de sta. ho. in ducendo ut per Fulgo. confil. 89. coli.

Et in c. i. de duo. frat. à cap. inuest. inducendo similiter, ut idem Fulgo. facit confil. 86. col. 3.

Et in l. si prator. ff. de iudic. quem ad huc idem inducit, confil. 107. col. p. non nihil confil. 118. col. 2.

Verum ad materiam adde quòd communiter per dictionem si, induci uidetur, ut hic, & in l. si quis locuples. ff. de ma. testa. & per hæc duo iura ita etiam dicebat Bal. in l. dictam coli. C. de condic. ob cau. & sic in ui conditionis ut infra nisi sequatur absurdum.

12 Sed quare fortissimum dixit iuriscon. quia uenit à lege, seu ex ipsius mente, quæ pro lege accipitur, ut per glo. in d. §. mulier adducentem bo. tex. in §. testes instituta de testa. ubi non possunt in numero testium adhiberi, hi quos lex iubet improbos intestabilesq; esse, ergo adhibebuntur quos iubet esse probos, & testabiles.

Et sic propriæ & expresse quia certū est quòd uenit ex mente legis uenire proprie & expresse, l. nomen & rei. §. uerbum ex legibus. ff. de uerbo. si. in tantū ut dixerit in apostil. Alexand. in l. apud antiquos. C. de fut. quòd sententia lata contra argumentum à contrario sensu,

dicitur nulla, tanquā lata contra expressum iuris errorem, l. si uero expressum ff. de ap. quòd dictum testatur Euerat. in locis topicis 82. in prin. editio. 2. nullibi hoc idem legisse, quòd memoria teneat præterquam in. d. loco, bonis tex. est ad idem etiam & ultra eum in l. prator ait in prin. ubi Bar. & Ang. & Imo. ff. de no. o. nun.

Secundo hoc idem probari uidetur, in d. l. si quis locuples ubi illud quòd à contrario sensu constat, dicitur à pertissime constare, ergo expresse proprie, & ex ipsius legis mente ut ibi per Bar. Calca. confil. 67. col. 2. Barba. in c. 2. col. 9. de fo. comp.

Tertio facit nam interpretatio intrinseca & substantialis lex est. d. §. uerbum ex legibus. Si aut. de si ante dot. in l. inter. interpretatio Papi. hic ita inducentis quòd in lege iulia de ui. nominatim cauebatur huiusmodi est, ergo immediate ex lege uenit argumentum.

Quarto facit, quia lex non potest corrigi nisi corrigatur expresse l. i. C. de inof. fi. dot. l. i. C. de indic. ui. col. ubi legem uicelliam expresse corrigentes, uerum per argumentum à contrario, sit. auth. Diaconissam. C. de ep. & cleubi hoc modo corrigitur decisio. l. nulla. C. eo. ergo proprie & expresse, non autem ex coniecturis uenire dicitur.

Ultimo, statuta sunt stricti iuris, sententia, & contractus. l. quòd constitutū. ff. de mi. testa. l. i. C. si plu. una sen. l. quicquid astringende. ff. de uerbo. obl. in his habet locum argumentum à contrario, & sumitur, ergo expresse & proprie, & non ex coniecturis, quoniam alias non sumeretur uulg. l. 3. §. hæc uerba. ff. de nego. gest.

Sed tamen ad idem facit etiam tex. in c. i. prima. d. ubi refertur quòd Christus dixit in euangelio, quòd tibi uis fieri, aliis facito, quòdque tibi non uis fieri aliis fecisse cauet, & tamen hoc secundum, non dicitur in euangelio nisi à contrario sensu, sic quæcunq; uultis ut faciant uobis homines, uos eadem facite illis, ita Barba. in d. c. 2. de fo. compe.

Et dato quod ex coniecturis sumeretur, quia tamen manifeste sunt, dicuntur expresse. d. l. si quis locuples l. quibus diebus. §. quidam titio. ff. de condi. & de. & ibi Soci. in 5. not. l. licet Imperator. ff. de leg. i.

Simili modo arguitur, quia non tantum fraudem excogitasse uidetur, qui fraudat legem, quam qui fraudat legis interpretationem. Lita fidei. ff. de iu. fi. quē text. dicit not. Bald. in l. i. in fi. C. de proba. sed argumentum à contrario interpretatione est, intrinseca legis, ergo, & not. idem Barba. in loco de quo supra.

Nihilominus etiam quod prædicta urgeant, contrarium tenetur communiter quod immò dicatur intellectus subauditus, ut hic per Barto. in fi. num. 16. & non proprius, & hoc idem quia uidetur casus in l. pecuniam. ff. si cer. pet. ubi debebas mihi x. simpliciter, ea promissisti iussu meo, fitio sub conditione si nanis ex Asia uenisset (dicit tex.) & pendente conditione nihil petere potero, sed quod uidebor mihi tanquam sub contraria conditione eam stipulasse, si tamq̃ ergo non proprie ac uere. §. igitur inst. de pnp. sub. ibi tanquam si ipse filius si bi instituisset hæredem.

Secundo, probatur in l. i. ff. si tab. testa. extra. ibi quia ex coniectura non propriè scriptus uidetur.

Tertio idem dicitur in l. apud antiquos ibi quidam ira per coniecturam interpretati sunt. C. de fur. quòd non aliter (secundum glo. ibi) potest interpretari quàm per argumentum à contrario, ergo intellectus subauditus.

Quarto probatur in l. in possessione in. §. i. ff. quib. ex cau. in po. ea. ubi bona à creditoribus possessa, possunt uendi, dummodo non sint pupilli, uel absentes resp. causa sine dolo malo, ergo à contrario (inquit tex.) intelligitur si dolo malo abfuerit, quod possint uendi. & sic improprie, non uere ponderando uerbum intelligitur. l. intelligendus. ff. de uerbo. si. cum similibus.

Quinto & ultimo, uidetur casus clarus in c. qualis 25. d. ubi qui blasphemias

dixerit in spiritum sanctum neq; in hoc seculo ei peccatum remittetur neq; in futuro, ergo à contrario quasdam culpas in hoc seculo, quasdam in futuro, datur intelligi (adhuc inquit tex.) posse relaxari, quod non aliam interpretationem habet, nisi intellectu hoc subaudito, deducendo (ut dictum est) per locū à contrario.

Et pro rei ueritate hæc communis, magis placet, quia ualidioribus rationibus etiam sulcita comprobataq; est, ut supra quàm tenuit etiam idem Barto. iu. l. omnes populi num. 61. ff. de iustu. & iu. Nec ob. glo. in d. §. mulier, quia dicam non esse ei acquiescendum, ex quo nec in §. testes, allega. per eam hoc ipsum probatur, iuxta not. per Barto. in l. non solum in §. si liberationis uerba. ff. de libe. lega. dicamq; & si ibi sumatur, interpretatiue sumi & non proprie ac uere, immò quòd communem probat text. cum dicit arg. est, ut etiam hic, huius rei arg. est & c. c. forus de uerbo. si.

Non ob. quòd id quòd uenit ex mente legis, dicitur uenire proprie, quia uerum est quando uerba & mens conueniunt ut in d. §. uerbum ex legibus, sed hic non conueniunt, ergo. fuitq; declaratio Bal. in l. non dubium colum. i. C. de legi. Nec offiunt hic uerba illa, non aliter itaq; mandare poterit quàm si abesse cepit, quia sunt iurisco. ita interpretantis, quòd in lege Iulia noninatin cautum erat, & sic non proprie sumitur, sed per interpretationem. Et minus quòd sententia dicatur lata contra expressum iuris errorem & sic nulla si sit lata contra arg. à contrario sensu, quia dictum Alex. nō est uerum, & contrarium tenēt Docto. in l. prolatis de re iud. & l. c. i. co. ti. extra testatur Scysel. hic & bene, tolliturq; in ductio. l. prætor ait, ex responsione tradita ad d. §. uerbum ex legibus, ut supra.

Non ob. secundū quia dicam ut dicit Bar. ibi, quod uerbum sequens uideatur scilicet tollit obiectum, ex quo sui natura fictionem importat. l. prima. §. de

ieciſſe uidetur. ff. de vi & viar. cum uul. gabus.

Non ob. tertium quia non eſt uerum ex quo eſt per argumentum à contrario & non poteſt dici intrinſeca & ſubſtantialis. l. i. §. quamuis. ff. de uerbo. ob. igitur nec proprie ex lege uenire & ſummi dicitur.

Non ob. quartum quia antecedens uerum eſt, conſequens falſum, glo. in authen. ex teſtamento. C. de colla. l. ſi ſerui ueſtri. C. de noxa. Nec facit quod per auth. diaconiſſam corrigatur, decilio. l. nulla, ut ſupra. C. de ep. & cle. quia non eſt correctio ſed declaratio potius iuris antiqui, q̃ ſcilicet minor annis 40. ordinari non poſſit, ſeu ante. d. tempus, ſicuti nec olim poterat ante annos 50. uel q̃ ibi illud ideo ſit quia uerba in ſenſu directo nihil poterant operari.

Non ob. ultimum, quia id eſt non q̃ ueniat proprie ex lege, ſed quia ſtatutum, & alia rationabili acquieſcunt in interpretatione. l. tale pactum. §. ſi. ff. de pac. l. quāuis. ff. de in ius uo.

Non ob. etiam text. in. c. i. prima. d. quia respondebo id pariter in euangelio Chriſtum non proprie, ſed à contrario ſenſu dixiſſe, igitur interpretatione non uere.

Et minus quod coniectura manifeſta ſit, quia admittendum eſt adhuc, ſed nō uera q̃ ex lege ſit, cum hoc non dicat.

Non deniq; inductio. l. ita fidei, de iu. ſi. quia nec iſtud negari poteſt, ut fraudans incidat in poenam taciti fidei commiſſi, ſed non quod argumentum à ſenſu contrario, proprie ueniat, & interpretatio ſit (ut dicebatur ſupra) ſubſtantialis & comprehenſiua, igitur non non uideo quare fortisſimum arg. dixerit Iuriſcon.

Et dato quod ea ratione dixiſſet quia ex lege proueniat, fortisſimum etiam di ei debuiffet argumentum à ſimili. l. non poſſunt. ff. de legi. & tamen eo nihil eſt debilius, quia data diſſimilitudine corrumpit, ut ibi not.

Et ſi ex alio quia non facile tolli poſſit, adhuc non recte dictum uidebitur,

quia immò tolli facile poteſt, ſi reſulter abſonus intellectus, uel ſi ſit contra bonos mores, aut de corrigendo iure agatur, & ut per ſcriben. latius. Considerando etiam fortius eſſe ab identitate rationis, ut inquit Imo. in. l. ſi uero in. §. de uiro colum. pe. ff. ſol. mat.

Si uero ex eo quia magis intellectu percipiatur, quā ſermonis adaptatio ne, debebat potius ſubtiliſſimum dici, quā fortisſimum, ut in ſimili in. l. cum acutiſſimi. C. de fideicō. & in. l. cū auus. ff. de cond. & de ad. differentiā ſubtilis & materialis, de quibus per Bal. in. l. ſci. re. ll. ff. de legi. Igitur cogita. Vel dic qđ fortisſimum dixerit, quia à naturali diſpoſitione prouenit, ex quo duo contraria ſimul ſtare non poſſunt. l. ius noſtrū ff. de regu. in. l. ubi repugnantia. ff. eo. & iura naturalia immutabilia ſunt. §. ſed naturalia quidem inſt. de iu. na. & probatur in. l. cum lex. ff. de legi. Tamen adhuc conſidera, quod hac ratione attentā, nūquam tolli poſſet. d. §. ſed naturalia, & tamen tollitur ut ſupra. Vel hoc ſolo dicamus q̃ auxcis ſit ſeu augmentatio, & figuratus loquendi modus, ex quo alia ē arg. fortisſima ſunt.

Et dum Deci. nititur demonſtrare, q̃ nec hic, nec in iuribus ſupra allega. arg. iſtud à contrario, locum habeat, ita ut ex eo diſpoſitio inducatur.

Motus primo quia hoc eſſet contra intentionem legis, uolentis hic (ut alia de induſtria omitamus) in caſu ſpali, regulam negatiuam limitare, ergo ultra nihil debet operari. l. nō omnis. ff. ſi cer. pe.

Secundo quia colligi argumen. non debet, ubi datur medium, ſed hic datur, quia inter permittere, & prohibere ē medium, non permittere, ſicuti inter uelle, & nolle, non uelle. l. i. §. ſcientiam. ff. de tributo.

Tertio quia inducta ad unum effectū non debent operari, contrarium. l. legata inutiliter. ff. de ad. le.

Dic poſſe unico uerbo omnibus reſponderi, uera eſſe, quando lex hoc idē non expreſſiſſet, ut declarat in ſimili Bal.

Bal.in.l.i.C.de inutili.ſi.& Dec.met poſt cum,conſulto.col.2.uolum.primo,& hic ſed infideliter reſert; at hic expreſſit in illis uerbis non aliter itaq; mandare poterit, quam ſi abeſſe cœperit,ergo.

Vel ſigillatim dic ad primum, quod licet non operetur principaliter, operatur tamen ſecundario.l.ſi.ſf.de cond.obtur.cau.laſ.in.d.l.non omnis in prin.

Ad ſecundum uero quod quamuis detur medium inter permittere & prohibere,non ideo minus argumentum ſumi debet, ex quo ſumit ipſemet Iuriſcon.hoc ipſum exprimendo, à cuius uerbis minime eſt recedendum.l.non aliter .ff.de lega.3.

Ad ult.quod eſt uerum, non operari contrarium quando diſpoſitio nulla præceſſit,at hic præceſſit regula,ergo.& declarat Ange.in.l.proculus .ff.de uſuſ. & ſubinde etiam(ut dicebam ſupra) declaratio Iuriſcon.& hinc eſt ultra quod exceptio in uno caſu,ſumat eam, in non exceptuatis.l.quæſitum.S. deniq;.ff.de ſun.inſtruc.cum uulg.quodq; regula.d.l.legata inutiliter,aliter intelligitur,& uera quidem ſit tantum in caſu ſuo.

Ad propoſitum igitur non ſumeretur etiam in caſu noſtro & iuribus ſupra allega.ſed quia(ut dixi)præcedit regu.præhibitiua,poſtea limitatur, deinde declaratur, per argumentum à contrario, quod niſi proficiſcarur is cui conugit exercitatio mandari non poterit iuriſdictio, ſumus in caſu claro,non limitate ſumi ad ſenſum directum,ut dicebar But.in.d.c.cum apoſtolicæ,in ult.not.& Deci.hic, ac in.d.conſi.110.Sauilia.conf.203.num.9.uol.2.& iſta pro nunc ſufficiant.

ADDITIONE.

Ad id an prætor habuerit cognitionem criminum.

13. Snmpta occasione ꝑ ex iſto text. quoniam prætoris mentionem facit dubitât ſcriben.an criminum cognitionem habuerit & ſic merum imp.& breuiter di-

cendum eſt quod ſic.

Cauſa eſt hic, quem induco tribus modis,primo quia maioribus magiſtratus lege, Senatuſcon.aut principum conſtitutione tribuitur ut ſupra prætor eſt de maioribus magiſtratibus,ciq; hoc ipſum tribuit Senatuſcon.ſillanianum, ergo.habebit ſine dubio, quia ſinis habens neceſſariam conſequentiâ ad principium ad illud trahitur, & ſecundum illud declaratur.l.deniq;.S.i.ſf.de mino. Bal.in.l.Antiſtiuſ.ſf.de acq.hæ.

Secundo quia cum dubitet Iuriſcon.an mandari poſſit omni alio caſu habilitatem ſupponit argumentum in.l.traditio.ſf.de acqui.re.do.ideſt quod de crimine cognoſcat.l.qui teſtamento .ff.de teſta.

Tertio & ultimo, quia una determinatio, reſpiciens plura determinabilia debet illa pariſormiter determinare.l.iâ hoc iure.ſf.de uulga.& puſub.ſed quod de mero imperio dicitur & mixto, eſt reſpectu maiorum magiſtratum, prætor eſt de hiſ,ergo.

Secundo facit text.in.l.libellorum in prin.ſf.ad legem iul.de adul. ubi inſcriptio in crimine adulterij ſiebat apud prætorum, ſed adulterium uitorem habet gladiuſ.l.quamuis.C.co.ergo.& clariuſ in.S.præconizamus in aurihen. de leno.

Tertio idem dicitur in.l.2.ſf.de in ius uo.ubi prætor imperium habet, & ibi glo.declarat,merum,ideſt gladii poteſtatem & beneſ.cum prætor.S.i.ſf.de iudi, liubere cauere infra de iu.o.iud. l. nec magiſtratibus.ſf.de iniur.l.ea quæ.ſf.ad municipa.

Quarto quia ſi competit præſidi, qui eſt clariffimus ut hic per glo. in uerbo tribuuntur l. illicitas. S. qui uniuerſas. ſf.de offi.præſi. quanto magis debet competere ſpectabili, & ſic prætori, aurihen. multo magis. C. de ſacroſanc. ec.

Quinto quia ſi magiſtratus municipaliſ, denegatur, non denegabitur ſimpliciter prætori. l. magiſtratibus. ſf. de iu.o.iud. aliâs non differrent, quod tamen eſt falſum ut hic, & in.d.l.ea quæ. ſf. ad municipa. & certe ita tranſeun-

dum esset ut transiret Alex. & uideretur esse communis opi. pro qua rursus facit bonus tex. in l. si quis iniuriam atrocem. ff. de iniur. ubi si quis atrocem fecerit iniuriam, prætor eam rem acriter exequi debet, & qui iniuriam fecit (subiicit Iurifcon.) coercere debet quod non aliter intelligi potest, nisi corporaliter. l. si. co. tit. & glo. ibidem animaduertit.

Sed tamen aduertendum est, quia Fulgo. tenuit contrarium, respondendo ad tex. nostrum, quod sit in eo speciale, propter criminis atrocitatem, quia Dominus à familia fuerat necatus, quo casu multa conceduntur, quæ non concederentur aliis. l. si quis filio. §. hi aut in si. ff. de iniust. test.

Quæ responsio non est uera, in primis quia hoc non dicit text. neque in hoc se fundat, sed simpliciter prætorem criminum cognitionem habere, demum quia in dubio non præsumitur. l. i. ff. de regu. iur. uulga. glo. in l. filium quem habentem ff. de her. & ex inductione per me facta, supra quia sibi ex §. con. hoc idem sibi fuerat demandatum, quod pars est legis. Et confundi hoc etiam uidetur per tex. in l. i. in §. si. ff. de suspic. tit. ubi crimen erat atrox & tamen prætor remittit tuto rem ad præf. urbis.

Secundo respondebat alij, præsertim Nicolaus de Neapo. in §. cum autem in sti. quib. mo. ius pat. po. sol. quod cognoscit sed non exequitur, quæ etiam uera non est, quia hoc idem disputamus, an cognitionem criminum habeat, & quia in cognitione uctatur maior industria, ideo cognitionis mentionem fecit, ea de re non ob.

Possent etiam & ultimo responderi, quod uerbum prætor sit uerbum generis. l. v. bicunq. ff. de regu. iur. & male, quoniam (ut dixi) finis habet necessariam consequentiam ad principium, nec à uerbis legis est recedendum, inducendo ut supra.

Respondetur etiam ad tex. in l. libellorum secundo loco, quod ibi est speciale patet in adulterio. l. transigere. C. de transac. ut hic per Deci. & Rimi. quæ responsio adhuc tollitur ex supra dictis,

non esse præsumendum, quamuis alia ratione, dicto casu transactio prohibita sit, in aliis criminibus autem permessa, de quibus in præallega. l. transigere.

Secundo respondetur quod uerbum prætor exponitur. i. præf. quod & si ne rum sit alibi. d. casu. tamen fallit, nec à uerbis est recedendum, cum de mente legis aliter non constet sed contrarium potius. l. non aliter. ff. de lega. 3.

Tertio respondetur, uerum esse quod ad libelli conceptionem, ut exinde crimen ad præfectum urbis; postea remitteret, quod utique dictum fuisset, uel expresse, uel appositione dictionis taxatiue, quorum neutrum factum est, ergo. Immo quod de inscriptione, & libello dixit tantum, quoniam iudicii fundamentum est, & si in eo sit defectus omnia corruunt. c. cum paulus i. q. i. legi. ff. de excep. rei iud. l. Accitius; in si. cum. l. seq. ff. de aqua plu. ar. Pau. Cast. consil. 65. col. ult. uol. i.

Similiter ad tex. in §. præconizamus respondetur quod loquitur in prætore urbis Constantinopolitane qui habebat merum imp. de facto, quod etiam ibi non dicitur, nec est in d. loco de hoc uerbum.

Secundo respondetur, quod cognoscit tantum, ex quo dicit comprehensum præfecto urbis prædictæ referuari, adhuc ex supra dictis reiiciendum, & quia subiicit reum comprehensum, nouissima debere supplicia sustinere.

Ad tertium respondetur, quod merum imperium respectu prætoris intelligitur de mixto & fuit responsio Rimi. & replica tu, non esse uerum, quia (ut dicebamus supra) una determinatio respiciens plura determinabilia debet illa pariformiter determinate, quod ita scilicet prætor merum imperium habeat uel alij, quoniam omnes, maiores magistratus sunt, quibus specialiter lege &c. ut sup. in princ.

Secundo respondet Deci. quod diuina intelliguntur, de mero imperio, in casibus specialibus, de quibus hic & in d. libellorum & in d. §. præconizamus, & rursum

rursum male quoniam restringitur generalitas legis, nec subsistit ratio, qua id fieri debeat.

Tertio respondent Bononien. cap. imperium in genere, quod etiam iurisdictionem comprehendit, de directo contra illum text. dum dicit qui se cohercere aliquem possunt, & in carcerem duci iubere, quæ meri imperii sunt, ergo non iurisdictionem comprehendet maxime (ut dixi) cum sit prætor & ipse de magistratibus maioribus.

Ad quartum respondetur quod gloss. prædicta, aliter intelligitur. i. de præfec. uigilum, de proconsule, qui spectabiles sunt & non de prætore secundum Deci. Vel ut inquit Rimi. quod non est uera, sed argumento non respondetur, dato quod de aliis spectabilibus loquatur, quodq; uera non sit, quod si clarissimo conceditur debeat multo magis concedi prætori, qui spectabilis est licet alij sint spectabiles non habentes merum imp. ut hic per Alexand. quoniam argumentum de minori ad maius affirmatiue, ualeat, sicuti negatiue de maiori ad minus. d. auth. multo magis. l. relegatorum. §. constitutum. ff. de interd. & re. & sic defensata est quantum ad ista opinio. communis, ex aliis roborata etiam ut supra.

Verum instatur quod immo cognitionem criminum non habeat prætor nec merum imperium, de. l. i. ff. de offic. præfec. urb. ubi in urbe omnia. omnia crimina cognoscit præfec. urbis.

Et pondera quod dixit omnia omnino. c. si quis iratus 2. q. 3. ad not. in l. bali. sta. ff. ad trebel. & quod dictio omnia uniuersalis est, iuncta cum alia dictione sui natura præcise significationis nisi non fortem §. indebitum. ff. de condic. ind. quod si sic est, erimus etiam in casu teg. quod uni concessum fuit alteri negari uideri, l. quod in rerum. §. si quis post. ff. de leg. i.

Sed tenendo communem dici potest quod licet omnia crimina sibi præfectura urbis uendicauerit (ut ibi dicitur) non propterea sequitur quod prætor cogni-

tionem non habuerit etiam criminum, ex quo est de maioribus magistratibus ut hic, & not. Albe. in l. i. ff. de offi. prætor. Nec officit quod omnia omnino dixerit, quia multiplicatio uerborum non alterat substantiam legis. l. pediculis. §. la. beo. ff. de au. & at. le. & quia locutus est eo casu iuricon. plusquam expediat ut inquit Bald. in l. nequicquam in §. de pla. no col. 2. ff. de offi. procon.

Vel & aliter quod absente prætore cognoscebat, & aliis magistratibus, & sic imperium habuit & potentia non actum, præterquam tamen in certis casibus enumeratis in d. l. i. & probatur. ff. de ori. iu. Fenestel. de ro. mag. c. 19.

Secundo instatur (quod argumentum fuit Albe. in d. l. i.) quia si habuisset merum imp. fuisset facta metio in tit. de officio prætoris & tamen fuit facta tantum mixti. pro sol. dic. licet ipse non respondeat, hanc partem tamen sequutus quod quæuis dictum non sit ibi, satis est dictum fuisse alibi hic, & in d. l. libellorum, & in ceteris iuriis supra allega.

Tertio instatur, quia si haberet criminum cognitionem, non remitteret tutorem puniendum ad præfectum urbis & tamen remittit. l. i. §. si. ff. de susp. tu. sol. limitata hoc casu erat iuris d. & ad eum spectabat, igitur non mirum si ad eum remittitur, & est unus de casibus (ut dicebam supra) in quibus habebat iurisdictionem actu. l. i. §. idem solent. ff. de offi. præfec. urb. & quia sol. realis est transito aliis diuiniis & imaginariis scribentium prætermissis.

Quarto instatur, quia uiri capitales erant in hominem aduertentes, quod prætor facere non poterat. l. 2. de inde. ff. de ori. iu. ergo merum imperium non habebat, sol. hoc non dicit ille text. sed quod carceris custodiam habebant, quodq; interuentu eorum exercebatur merum imperium & animaduersio hæc fiebat, non quod prætores non cognoscerent.

Quinto instatur, quia cum esset prætoris limitata iurisdictione, edicta proponendi in albo, corrigendi, uel emendandi ius ciuile successiones deferendi, &

iudicandi de bono & æquo. l. si quis id quod ff. de iu. o. iud. l. ius autem civile. §. i. ff. de insti. & iu. §. quos autem instituta de bo. po. non uideo quomodo potuerit habere cognitionem criminum. sol. plana est quod cum omnis iuris potestas habuerit, cum publici tum privati, ut in locis supra allega. maxime in d. l. 2. una cum auctoritate Fenestel. non potest aliter dici nisi quod etiam merum imperium fuerit apud eum.

ADDITIO.

In glo. iurisdictione (ceteræ enim nihil habent & fuerunt expedite oretenus supra in discursu) concluditur, mandata iurisdictione in genere, merum imperium non transferri, nec etiam si id præfessio committat, quod ei specialiter tributum est, quasi dicat, causas meri imperii non posse regulariter delegari nec in genere nec in specie, & bene. l. nemo potest. ff. de reg. iu. & dictum aliàs fuit satis in figura tione casus.

14 Sed ad propositum de not. q. dubito † si omnem iurisdictionem mandet alicui princeps, nunquid uideatur mandare etiam merum imperium in dubio.

Prima facie dicendum uideretur quod sic, quia omnem iurisdictionem mandauit, & qui omne dicit nihil excludit. null. ga. l. iulianus. ff. de lega. 3. c. solite de mar. & ob. unde & bene dixit Bar. in l. centurio col. m. 9. ff. de uulga. & pup. sub. si testator uoluerit omnia bona sua peruenire ad talem, quod nihil excludetur, quodq; nec trebellianica detrahi poterit.

Et Alexan. alibi, quod dictio uniuerfalis negatiua posita in c. si de præscript. omnem præsumptionem excludit absq; bona fide consi. §. i. col. i. uol. 5.

Et in legato ita dicit etiam Batt. in l. generali in §. uxori nu. 4. ff. de uis. l. e. quod signum uniuerfale omne, restrictionem non recipit.

Et maxime quia generalia uerba rursus, fauore publice utilitatis non restringuntur. l. si quis in gravi. §. is quoq; ff. ad

Sillania. Bal. in l. cum mulier col. 5. ff. sol. mat. late las. & Decian. l. filius fa. nu. 4. ff. si cer. pe.

Et quia sub uniuerfate multa ueniunt, quæ non ueniunt aliàs. l. quædam; ff. de acqui. te. do.

Item quia si iurisdictionis, est nomen genericis comprehendens merum & mixtum imperium, ut no. in limperium infra de in. o. iud. longe magis hoc ipsum comprehendet, uerbo uniuerfali addito, ut aliquid operetur, l. si quando. ff. de legi. c. si papa de priui. in 6.

Ultimo uidetur casus in. l. si in aliquâ ff. de offi. procon. ubi cum plenissimam habeat proconsul iurisdictionem, omnia ad ipsum pertinent.

Tamen contrarium per istam glo. uerius est, quod immo non uideatur ex hoc mandari.

Et potissimum quia istud ipsum in specie non concessisset uerisimiliter princeps ex quo committi non solet, ergo nec in genere l. obligatione generali. ff. de pigno.

Vnde pulchre Bald. alibi dicit, quod in mandato pleno libero & generali. communis Perusii non ueniunt ea, quæ cõcedi non consueuerunt, per ipsum commune consi. 383. col. 2. uol. 3.

Et in c. i. col. 2. de prohib. seu. alie. per Fed. in usib. quod si aliquis contrahat, & obliget omnia bona sua (ut fit quotidie) non propterea in tali obligatione includetur feudum.

Et fere in terminis uidetur casus, in c. quod translationem, de offic. lega. ubi quando Papa generaliter delegat, non intelligitur delegare ea, quæ ex priuilegio sedis apostolicæ, sibi reseruatæ sunt.

Et etiã quia in huiusmodi principis mandato, interpretatio fieri debet, ut sic minus præiudicetur iuri communi quam possibile sit. l. si serui uestri. C. de noxa.

Et quia id quod est apud principem, non est in commercio priuatorum & repuratur impossibile, Lapid. iulianum §. si. ff. de lega. l. i. ualde difficile ut ibi no. &

l. gallus i §. & qd si tātū. ff. de lib. & post.

Ad arg. respondetur primum non ob stare, quia sequeretur absurdum, quod cum inheret personæ principis mandātis, uirtute horum uerborum mandaretur, & male l. legatus Cæsaris. ff. de offic. præf. l. 3. ff. pro so. cum similibus, tolle simile. Baro uendit prædia, ubi furce esse solebant denotantes merum imperium, cum iuribus quæ ibi habebat, dicit alibi Innocen. in c. ex literis, de iu. pat. & Bald. in l. à procuratore in prin. C. man. quod non propterea merum imperium comprehenditur, ex quo non est de natura rerum & iurium uenditorum.

Et uidetur casus in l. in §. nunciatio. ff. de no. o. nun. ubi citatio omnibus diebus fieri potest, & tamen non fit diebus feriatis. l. dies festos. C. de fer.

Vel respōdeamus, quamuis omnē iurisdictionem mandauerit, quod tamen ciuilitate intelligi debet, excepto mero imperio. l. si cui, ff. de serui. pulchre Bald. in c. i. in princ. colum. pen. de cap. qui en. uen. in usib. Vel & aliter cum subiecta materia non dicitur tamen uerba uniuerſalia sint, quod non tamen uniuerſaliter intelliguntur. l. 2. ff. de legi. ubi tex. in uerbo omnes homines, id est in ciuitate existentes, exponitur, & sic secundum subiectam materiam, alios non includit ergo nec hic merum imperium omnem iurisdictionem mandans.

Non ob. dictum Bart. in d. l. centutio quia bene uerum est, si dixisset testator totam hereditatem meam integram restitui uolo quod non detraheretur, sed si dixit omnia bona mea, tunc detraheretur, ut ibi omnes concludunt, nec aliter dicit Bar.

Non ob. quod præscriptio omnis excludatur in casu. c. si. de præscrip. quia id præscriptionis odio inductum est, cum mala fide, ex quo (ut text. met. dicit) omne quod non est ex fide peccatum est, & quia negatiua potentius negat, quam affirmatiua affirmet, secundum glo. in l. hoc genus. ff. de condi. & de.

Non ob. quod in legato, signum uniuerſale nō restringatur, quia id est ex quo

legata licet sint stricti iuris, habent tamē naturam bonæ fidei. l. in minorum. C. in quib. cau. in integ. rest. non est ne. & quia in re legata, censetur legatarius magis dilectus quam hæres. l. si quis cum in fi. ff. de condi. & de. & ita etiam ad tex. in d. l. Iulianus potest responderi.

Non ob. quod generalia uerba, fauore pub. utilitatis nō restringantur, quia nec id est generaliter uerum, nam hæc ratio, siue fauor similis est, in l. C. de sacrosanc. ec. & tamen generalia illa uerba habet unusquisq; & c. ad habiles restringuntur ut ibi per omnes.

Et quia utilitas publica bene est, ut delicta puniantur sed à iudicibus competentibus, non ab his cui de iure merum imperium demandari, non uidetur.

Non ob. etiam quod multa sub uniuerſitate ueniant, quæ non uenirent aliàs quia ex supra dictis satis responsum est, uel & aliter, dic uenire, in casu. d. l. quædam & similia, quia difficulter ab uniuerſitate poterant separari, at merum imperium hic facile, ergo.

Non ob. quod iurisdictione sit nomen generis, quia fateor, sed non quod mandata iurisdictione translata etiam in eum cui mandatur, sit merum imperium, quoniam (ut dictum est) id uerisimiliter non concessisset princeps & quia etiam delegationes sunt odiosæ, & restringendæ. l. diligenter. ff. man. Bald. in l. non sine in fi. C. de bonisq; libe. & minus, quod uerbum omnem, additum, hoc idem operari debeat quia satis est, quod opereatur, quoad talem iurisdictionem quā habebat. l. solet. ff. de iu. o. iud. not. Gem. in d. c. si papa.

Vel dic quod operatur secundum materiam actus super quo interponitur l. si stipulatus. ff. de usu. estq; satis, sed uerum imperium communiter mandari non solet, ut hic, ergo sub d. uerbo non comprehenditur. Alex. conf. 21. colum. 4. uol. 5.

Vel quod satis operetur, si referatur ad iuris dispositionem, ut declarat Paul. Cast. in l. si duo. ff. de acqui. hæ.

Non

Non ob.ultimum, quia iudicio meo
nil facit ad propositum, esto enim quòd
proconsul plenissimam habeat iuris. &
maiores quàm alius post principem,
non est propterea quòd ex hoc inferatur
si princeps omnem iuris. mandat an ui
deatur mandata merum imperium, &
propterea negatiua pars tenenda est, quia
ex diuersis non video quomodo illatio
fieri possit. uulga. l. papinianus exuli. ff.
de mino.

ADDITIO.

In glo. quæ neto, in prin. concluditur
15 quòd competentia iure cuiuslibet ma
gistratus possunt delegari, ut præbere
auctoritatem manumittentibus, & non
ab re (ut inquit) Alexand. quia hoc ipsū
regulariter causæ cognitionem non re
quirunt. l. à procedente. C. de dil. l. nō est.
ff. de ma. uin. quasi dicat quòd cum sit
voluntarie iurisdictionis debet posse
per delegatum ac etiam extra iudicium
expediri. quod etiam censuit ante eum
Ro. in l. de pupillo in §. meminisse col. 3.
ff. de no. o. nun.

Et est simile, quia multa hoc casu per
missa multis uidentur, quæ aliàs non pr
mitterentur (exempli gratia) quod à pri
uato debitor detineatur propria auctori
tate. l. ait prætor. §. si debitorem. ff. quæ in
fra. credi.

Et à layco clericus, in delicto repet
tus, ut per Inno. & Io. And. in c. ut fame
de sen. excom.

Et magistratibus municipalibus, ex
delegatione prætoris, celeritatem. deli de
ranria. l. i. l. quarta. §. duas. ff. dam. infec.

Tamen contrarium reuincit gl. in §. ser
ui, inst. de liberti, quòd immo debet iu
dex pro tribunali sedere, & sic adhibere
causæ cognitione ita ut hac de re nō pos
sit delegari, & ratio Alex. silsa.

Et male, confundiq; uidetur per iura
supra alleg. & in specie eā reprobatur Ro.
in d. §. meminisse.

Sed urget tex. in l. 2. infra cod. ubi ad
literam dicitur mandata iuris. non pos
se concilium exetere is cui mandatur,

ergo nec dicitur competere iure cuiusli
bet magistratus, quoniam tunc posset
delegari, & ponderandum ibi uerbum
non potest, quòd exponitur i. nullo mo
do c. i. ubi gl. de regu. iu. in 6. l. i. ff. de uer
bo. obli. & legis generalitas, quæ efficit
ut generaliter intelligatur l. i. §. 9. autem
ff. de aleato.

Quodq; non requiratur causæ cogni
i o, ut supponit text. dum in secūda sui
parte eiusdem mentionem facit, in prin.
uero nullam, ex quo (ut dictum est) non
requiritur. d. l. non est.

Secundo hoc idem probari uidetur
in l. si. C. de uindic. lib. ubi patronorum
iudicio sedula scrutatus, libertatem adipi
sci non potest, nisi apud eos magistratus
quibus hoc ius competeat, ergo non
omnibus nec delegabilis erat.

Tertio urget tex. in d. l. non est, ubi in
prætoris proconsule, & legato Cæsaris
exemplificat.

Quarto urget tex. in l. i. ff. eo. ubi simi
liter apud prætorem, pupillus, eo etiam
tutore manumitti potest.

Quinto in lan. manumittere ff. cod.
Paulus testatur se assidente seu consule
te, prætores seruos suos interdum ma
numisisse. Deq; proconsule, uel eius le
gato, facit mentionem tex. in l. apud pro
consulem, de consule in l. si rogatus in
§. si. & de præfecto ægypti in l. apud præ
fectum ægypti. ff. eo. in legato proconsu
lis tamen uidetur pugnare text. in l. 2. in
fi. de offi. proconsul. sol. ut infra & sic e
xemplum omnino dubitabile.

Tamen à glo. non teccedentes, pbari
adhuc potest formalius sic, quòd causæ
cognitionem nō requirit, delegabile est
aliàs non l. nequicquam §. ubi decretum
ff. de offi. procon. sed præbere auctori
tatem manumittentibus, cognitionem non
requirit, ergo hoc idem delegabile. d. l.
non est.

Nec ob. text. in l. 2. infra cod. quia (ut
glo. met hic & Bartol. num. 6. dicunt) ibi
causæ cognitio requirebatur, ex quo cō
cilium dicit, igitur nec mirum si delega
ri non potest, nec is cui mandata est iuri
sdictio cognoscere, stantq; simul ista qd

dicat non potest, & intelligatur .i. nullo modo potest, hoc casu, aliis sic.

Tollitq; dictum uerbum, quod tum de generalitate dicebatur, tum de causæ cognitione, quod iam implicite dixit, & ueritatem in prin. in secunda uero parte explicite, & consiliū intelligitur idest pro tribunali, quando minor xx. Annis, uult manumittere, quoniam iusta requiritur causa, ut in .§. eadem, & in .§. seq. iuste autem insti. qui, & ex quib. cau. ma. non po.

Et minus text. in .d. l. si. quia eodem modo responderi potest, & omnibus aliis iuribus breuiter, ad idem allega, quoniam est quod proconsul, praefectus ægypti, & prætor ac similes, mandationibus præbeant auctoritatem non est tamen quod delegari non possit, ex quo (ut dictum est) cognitio non requiritur. d. ubi decretum ac iure cuiuslibet magistratus competit, non ob. text. in .d. l. secunda de officio proconsulis quia proconsul non erat prouinciam ingressus, & legatus conceditur mandata sibi iurisdictione tantum, ut per ordinem uideri potest, in .l. obseruare. ff. de iur. in ceteris ut per Alexand. fufius.

Secundo exemplificat glo. ver. in sum, in magistratibus t. municipalibus apud quos testamenta apertuntur, audiunt causas pecuniarias, uiles, & criminales leues, ac similia de quibus in .§. sed neq; & aliis iuribus in ea allega. in auth. de defensor. ci. ut hæc panter possint demandari.

Sed contra, quia immo coram magistro census, testamenta recitantur. l. consulta diuina. C. de test. estq; difficultas quam mouet Cur. & glo. ante eum in .d. §. sed neq;.

Sol. non potest coram alio quam coram magistro census recitari Romæ, alibi uero sic, & hodie ut declarat etiam Rimi. & bene est tex. ultra eum in .l. in hac. C. de dona. Iacob. beluis in .§. iussu randum. col. 2. in auth. de defensor. ciui. uel dic q. si lex localis in vrbe Constan-

tinopolitana, in aliis autem ciuitatibus, quod alicui specialiter non competat, immo iure magistratus hodie cuiuslibet, §. nulla in auth. de defensor. ci. in ceteris non est difficultas.

Tertio & ultimo concludit gl. quod quæ specialiter tribuuntur non mandantur, aliis sic, quæ aliis communicantur magistratibus.

Sed contra: (tamen si aliquid dictum fuerit etiam supra) quia in integ. restitutio, specialiter concessa est magistratibus maioribus & inferioribus denegata, quæ imperii est non iurisdictionis. In causis §. si. sed uobis seq. ff. de minor. l. ea quæ. ff. ad municipa. & tamen delegatur. l. si. C. ubi & apud quem.

Similiter in iussio in possessionem, specialiter concessa est iterato dixerim) maioribus magistratibus, denegata inferioribus. d. l. ea quæ. l. iudicare de iur. o. iud. & tamen delegatur. l. cognitio. §. primo infra eod. tit. l. 3.

Confirmatur ultimo, quia in utroq; casu requiritur causæ cognitio, tuncq; delegatio prohibita est. l. nequicquam. §. ubi decretum, ff. de offi. procon. & tamen sit, ergo falsa glo. opinio.

Sustinendo glo. prætermisitis philateus Decij quo ad intellectum tex. ut hic per eum, potest ad primum dici ut dicit glo. in .d. l. ea quæ quod loquitur text. in .d. l. si in speciali commissione, non generali, & probatur per istum tex. ibi mandata iurisdictione, non transferuntur.

Et male quia si in speciale privilegium hoc idem maioribus magistratibus concessum est, non debet posse nec in genere nec in specie delegari, & sol. hæc est contra illum tex. in fi.

Secundo respondetur, quod id est in minore speciale, ut adhuc glo. præalleg. dicit, & Bart. in .l. imperium num. 19. ff. de iur. o. iud. & rursus male ac contra tex. in .d. l. si in prin. quæ etiam in maioribus loquitur.

Tertio respondetur, q. d. l. ea quæ, corrigitur per .d. l. si. sed replicatur utrum non esse, cum non appareat, & in dubio legum correctio uitanda est. l. san-

cius .C. de testa. l. i. C. de inoffi. do. & si fit, expresse fieri debet .l. fi. C. de indu. tol.

Quarto respondetur, illud esse ne sit difficilis causae examinatio, & cogantur partes semper ire ad iudices maiores, quod innuere videntur, uerba tex. ad medium, ibi sic etenim non difficilis erit causarum examinatio.

Quae narratiua sunt, non inducunt iuris dispositionem quicquid alias dixerim, nec (ut praesupponitur) ratio. d. l. vulga. l. unica. C. quando non pe. par. & quia hoc attento indistincte delegatio fieri posset, etiam in causas meri.

Quinto igitur & ultimo respondetur, illum text. loqui tantum in examinatione causae, quae est potius quaedam animi declaratio, & postquam alia sententia sequi debet, ita ut perinde sit ac si delegatio facta non fuisset, & declarat Scysel. in .l. prima colum. 3. infra de iur. o. iudi. & ibi Rimi. ante eum colum. 8. Vel dic quod loquatur in delegatione facta à Principe, ut sentit idem Rimi. hic colum. 26. & colum. pe. vel ut per Alexand. in disputa. Rex Aragonum colum. quinta, quod omnibus competat hodie habentibus iurisd. ante nexam territorio, & ut quinto loco dicebam, tollitur etiam secundum quod not. in .d. libere cauere, & dictum fuit alias supra quia in executione reati scilicet, occasionis tumultus uersatur. l. non est singulis .ff. de regu. iur. l. qui restituere .ff. de rei uen.

Non ob. tertium & ultimum quia non est plenaria cognitio, sed summaria, & hac ratione delegatio tolerabilis est, ex quo tunc cessat prohibitio nis causa. Vnde non mirum est, si dispositio .l. fin. C. qui admi. non habet locum in bono. po. tribuentibus ius, ut per Ange. in .d. l. prima colum. 2. Idem Scysel.

ibi colum. 3. pra. allega. o. non .l. ibi de iur. o. iudi. de iur. o. iudi.

ADDITIO.

Contra istam conclusionem instatur adhuc & uidetur, quoddam mixti imperii sunt possint delegari, text. est in .l. nostra in .f. ubi mandata iurisdictione transit imperium, quod eidem coheret, mixtum coheret iurisdictioni. Imperium infra eo. ergo.

Sol. non transit nec merum nec mixtum, licet iurisdictioni cohereat, sed modica coheretio, sine qua iurisdictionis esset nulla. l. fi. infra eo. & ita debet intelligi, quod ibi dicitur.

Secundo instatur, quia executio est mixti imperii .l. cognitio. f. i. infra eo. l. ea quae .ff. ad municipa. & tamen delegatus suam sententiam exequitur .l. fin. C. de iud.

Sol. speciale est in delegato Principis quo casu text. ille loqui uidetur, & probatur, quia alias si inferioris, non exequitur. l. à Diuo Pio in princ. ff. de re iud. vel aliter dicamus quoddam exequitur per ordinarium .l. apertissimi .C. de iudi.

Tertio instatur, quia reuocare liberum ingratum in seruitutem, mixti imperii est, & est causa quae expeditur officio iudicis nobili, & tamen delegatur. l. 2. C. de lib. & eo. lib.

Sol. negatur quoddam mixti imperii, quoddam expeditur officio iudicis nobili, ex quo per actionem ingratum in seruitutem reuocatur, & sic mercenario actioni deferuienti, ut ibi & in .l. pe. eo. tit.

Quarto instatur, quia datio tutoris, est mixti imperii .l. muto. f. tutoris datio ff. de tute. & tamen delegatur. S. pe. insti. de at. tu.

Sol. antecedens uerum est consequens falsum. l. nec mandante .ff. de tuto. & cu. dat. ab his nec ob. tex. in .d. S. pe. quia non dicit quod delegetur, sed quod iussu praesidentis, magistratus dat tutorem & de hoc laeius in glos. seq.

Quinto & ultimo instatur, de .f. si

vero quidam in athen. de exhi. reis, ubi delegatus in possessionem mittit ex primo & ex secundo decreto. & tamen mixtus est mixti imperii. l. ea quæ. ff. ad municipia.

Sol. loquitur in indice ordinario, vel dicamus, quod loquatur de missione quæ fit propter periculum moris. l. quartæ. §. duas. ff. de dam. infec. vel quod causæ sit iurisdictionis simplicis, & missio veniat in consequentiam, quo casu multa conceduntur, quæ non concederentur aliis, & fufius ut per Alexand. hic & in præleg. dispu. Rex Aragonum, quoniam hæc sunt magis stringentia.

Rursum instatur, nam causa ingenuitatis & libertinitatis, est simplicis iurisdictionis, expeditur officio iudicis mercenarii deferuenti actioni, & tamen non delegatur. l. placet. C. de ped. iud. Sol. est causa gravis ideo non delegatur. l. libertas. ff. de regu. iur. Bart. in l. imperium num. 24. de iur. iud.

Secundo instatur separatio bonorum est iurisdictionis, & tamen non delegatur. l. prima. §. de his. ff. de sepa. fol. mixti Imperii est, decretum requirens, ut ibidem in princ. Vel & aliter ut per Alexand. in d. dispu. Rex Aragonum colum. 13.

Tertio, iurisdictionis est, quando quis punitur in corpus, cum non habet in ære. l. quicunque. C. de fet. fugi. & tamen non potest delegari, ut not. Barto. in d. l. imperium num. 25. de iur. iud. Sol. id est propter cruciatum corporis ut ibi per eum.

ADDITIO. num. p. 1. in d. l. imperium num. 24. de iur. iud.

Ad glo. mandari, in prima. Concludit, quod datio tutoris non competit iure magistratus, nec potest delegari, & cum ea communiter docto, transeunt.

Et probatur in l. muto in §. tutoris, datio. ff. de iur. ubi non est imperii, nec iurisdictionis, imperii scilicet meri, ergo mixti necessarius, a paribus sufficere enumeratis. l. imperium infra de iur.

o. iudi. Seq. si esset iurisd. ab ea posset appellari, & tamen non appellatur. l. 2. ff. de tuto. & cu. dat. ab his, & ut pulchre per Bald. in l. scire oportet in princ. ff. de excu. tu. & in l. propter magistratum. ff. eo. Item posset compromitti, & tamen non permittitur. l. non distinguemus. §. iulianus & seq. ff. de arbi. ergo nec delegabitur, nec iurisd. circa dationem tutoris prorogabitur secundum Bal. in d. l. propter magistratum.

Secundo probatur, quia si de quo magis inesse videtur, & non inesse, ergo nec de quo minus delegatorum. Secunda situm. ff. de interdic. & re. si nec mandando preside is cui mandatur potest tutorem dare. l. nec mandante. ff. de tuto. & eu. data ab his multo minus poterit ipse magistratus, ergo nec delegabilis erit.

Tertio quæ specialiter, lege Senatus, cono. vel principum constitutione tribuuntur mandata iurisd. non transeunt ut hic datio tutoris specialiter tribuitur. d. l. muto. d. §. tutoris datio, ergo. Et probatur in rubricis, & qui ius dandi habent.

Quarto, quia in datione tutoris requiritur causæ cognitio ut per Bal. con. §. 24. uolum. l. impuberi. ff. de tu. & cu. dat. ab his. ergo delegatio omnino prohibita. l. nequequam. §. ubi decretum ff. de offi. procon.

Quinto & ultimo, quia cum datio fiat ex inquisitione, personæ industria eligi videtur. §. si in iust. qui testa. tu. dat. pol. in dando. ff. de tu. & cu. dat. ab his. ergo indelegabilis, ut supra & in c. si de offi. de. & ita foret transeundum.

Nihilominus contrarium suadet quod immo competat iure magistratus, & consequenter quod sit delegabilis, per text. clarum in l. iud. dandi. ff. de tu. & cu. dat. ab his, ubi formaliter dicitur quod ius dandi tutores, datum est omnibus magistratibus municipalibus, & pondera quod dicit omnibus. Item quod eo iure utimur, quasi dicat quod est in iuridi ob-servantia, & sic pugnat tex. iste, cum d.

S. tutoris datio, eiusdem Vlpia.

Secundo suadetur, quia uideo sicuti praesidibus prouinciarum permissum & tutores dare, qui sint eiusdem prouinciae tamen uel ibi domicilium habeant. d. l. in fi. ff. eo. ita magistratibus municipalibus, qui sint eiusdem municipij uel agri. l. neq. C. qui tu. da. po. d. l. ius dandi, quod cum ita sit praesupponit absq; dubio Ieriscon. quod possit. l. qui testam. r. o. ff. de testa.

Tertio uidetur mihi quod sit text. in l. ubi absunt in fi. ff. eo. de tu. & cu. dat. ab his, ubi collega magistratus municipalis tutorem dare potest.

Quarto facit text. in l. 2. in §. si mater. ff. ad Tertulia. ubi haec necessitas magistratibus municipalibus iniungi uidetur.

Quinto & ulti. quia pedaneus iudex est iudex inferior. l. 2. C. de peda. iud. modo dicit text. alibi, quod sicut praetor se tutorem dare non potest, non poterit pariter pedaneus iudex, in l. praetor. ff. de tu. & cu. dat. ab his, ergo alium necessario. d. l. qui testamento. ff. de testa. & in simili est etiam text. in l. uentri. ff. de tu. & cu. dat. ab his, ubi magistratus, non dat tutorem uentri curatorem sic, ut pote in edicto comprehensum, ergo regulariter in p. illo dabit.

Sed à communi opi. non recedentes, his omnibus respondere possumus, hoc ius magistratibus competere, iussu praesidum. l. Lucius §. cum testamento. ff. de admi. tu. §. sed hoc iure utimur instit. de ar. tu. oportetq; sit pugnantem leges declarare, & una sine dubio aliam exponit l. non est nouum. l. sed & posteriores. ff. de legi. c. super questionum in princ. de offi. de.

Et si diceretur quod hoc idem nihil aliud est, nisi sateri, quod sit delegabilis, quodq; iure magistratus competat, respondeo ut per glo. in d. §. sed hoc iure, & not. in l. i. ff. quod iussu. & in d. l. nec mandante omnino iussu & mandatum differre.

Tamen dubito quia, sic non erit electa industria personae, cumq; lex specia-

liet, uel senatusconsultum, aut principum constitutio, hoc ipsum quibusdā concedat, non debet posse magistratibus municipalibus communicari, & quia id etiam intelligitur uerum, si non sint magne pupilli facultates, ut in d. §. sed hoc iure.

Secundo posset responderi, quod delegari non possit, non habenti iurisdictionem, habenti autem sic, quomodo intelligi debet. d. l. ius dandi, & fuit sol. gl. hic & in d. §. sed hoc iure, & in d. l. nec mandante.

Adhuc non tuta, quia simpliciter dicit. text. in d. l. nec mandante, nec tutor dare posse alium, mandante praeside, quia si dicat nullo modo uel is cui mandatur iurisdictionem habeat uel non habeat quamuis haec aliam etiam habeat inter pretationem ut hic per las. in fi. sed prima uerior. Posset etiam dici praeter haec q. hoc attento. l. illa foret de indubirabili, argumentum in l. priuatorum consensu. C. de iur. o. iud. intelligi.

Tertio posset responderi, quod non sit mixti imperii, nec simplicis iurisd. d. §. tutoris datio, sed quae dam specialis de signatio facta à iure, ut per Bal. in l. propter magistratum. ff. de execu. tut. & in l. scite oportet in prin. ff. eo. quodq; haec ratione competeat tantum illis, quibus nominatim hoc idem concessum erat, specialiter & quod electa personarum industria delegari non poterat, & quod deniq; magistratus potestas, loco potestatis dare testatoribus, successit, de qua in §. permissum instit. de iure.

Quod adhuc non subsistit (fuitq; opi. quorundam modernorum) quia hoc nullibi lege cautum est, praeterea si uerū esset, iam non posset amplius dari tutor testamentarius, quod quàm sit absurdum latet nomen d. §. permissum & toto ci qui testa. tu. da. po. & quia tunc personae industria electa à testatore, dici non posset.

Vnde iudicio meo iura sic possent concordari, considerando ius antiquum. i. legem xii. tab. mediam ius prudentiae, & ius nouum, ut instit. de leg. agria. suc. in

S. & hoc quidem Barto. in l. i. colum. i. ff. de leg. i. ut primo casu, maioribus magistratibus & illis maxime quibus hoc idē specialiter concessum erat datio tutoris permitteretur & isto in casu loquitur text. in d. S. tutoris datio, secundo magistratibus municipalibus, non tamen quod iure magistratus competere, quia obstat text. in d. S. Tutoris datio, limitata tamen eorum potestate, ut non darentur tutores, nisi eiusdem municipii & iubente quidem præside. d. S. cum testamento. d. l. ius dandi, quoniam pupilli præcipuum merentur tuorem. l. ex pluribus in fi. ff. de adm. tu. Tertio uero & ultimo, nec possent, nisi tennes pupilli facultates fuissent, & adhuc præsidis iussu & ita loquitur text. in d. S. sed hoc iure ubi etiam hoc idem not. & pro hac concordia facit quod dicitur in c. non debet, de consan. & affi. ubi non debet reprehensibile iudicari, & secundum uarietatem temporum & c. Et per glo. in l. apud antiquos. C. de surdum dicit, distingue tempora & concordabis scripturas.

Et nota pro complemento, licet Ias. & ceteri, sentiant quod sit mixti imperii, per text. in d. S. tutoris datio, nquistime Gui. Papa deci. 631. colum. 3. quod tamen non est nec imperii, nec iurisd. sed (ut dicebam supra) ex speciali quadam designatione facta à iure, ut per Bald. in d. l. propter magistratum. ff. de excu. tu.

Dato tamen quod conclusio glo. sit uera, quod iure magistratus non competit, limitata tamen secundum glo. hodie si pupilli facultates sint usq; ad quingentos solidos, i. aureos (solidum enim anti qui uocabant aureum à soliditate, quia purum aurum nunquam minuitur) & hoc potissimum per text. in S. pe. insti. de at. tu. allega. etiam supra ubi defensores ciuitatum, qui sunt magistratus municipales, possunt dare tutores, & curatores ergo (ut dicunt scriben. & est dictum cōmunc) poterit delegari, rationem assignat Cur. in l. i. nu. 47. de i. o. iud.

Sed dubia est limitatio, quoniam à Principis constitutione (quod in ipso

met. text. legitur) id ipsum specialiter defensoribus ciuitatum tribuitur, licet ea non habeamus, ut ibi per glo. ergo erimus in casu. d. S. tutoris datio ergo nec iure magistratus competet, nec delegabitur.

Et quoniam non simpliciter tribuitur defensoribus ciuitatum nisi una sit cum eis ciuitatis antistes, ad quod tria similia adde, de quibus Per. de Bellap. q. 446. colum. 2.

Et quoniam esto quod iuridico Alexandrinæ ciuitatis. i. iurisdictioni hoc idem, rursus tribuatur, ibidem tribuitur, quia sic Diui Marci constitutione sibi pariter, concessum fuerat. l. 2. supra ti. proxi. ideo cogitandum est.

ADDITIO.

Concludunt omnes, ut supra dictum est est proxime quod datio tutoris sit mixti imperii quodq; delegari non possit.

Contra quod immò nō sit mixti imperii, quia uerbum imperii in d. S. tutoris datio, non potest aliter intelligi nisi de mixto, ex quo certum est quod hoc casu de gladio non agitur, & tamen dicitur ibi, quod imperii non est, ergo (ut dixi) non meri non mixti nec iurisdictionis, li. ubere cauere infra de i. o. iud. l. ea quæ ff. ad municipa. arg. in l. 2. ff. de libe. & posthum. Immo & secundo probatur quod iure magistratus competat per text. in l. ius dandi. ff. de tu. & cu. data ab his melius in l. ubi absunt inducendo ut supra & in l. prætor. ff. eo.

Tertio & ultimo, quod possit delegari, quia si ea ratione, delegari non potest quia nominatim, lege S. con. uel principum constitutione tribuatur d. S. tutoris datio, non posset pariter, quando facultates pupilli sunt usq; ad 500. solidos, quoniam id secundum principis constitutionem statutum est ut in d. S. pe. l. 2. C. de offi. iuri. sdi. Alexan. & tamē delegatur (ut omnes dicunt) d. casu ergo & isto.

Ultimo glo. formatam oppo. quod prohibentur fieri loci seruatorum, ut in

Iuribus in ea allegatis probatur clare, et go & delegatio. Soluit quod aliud est delegare, aliud uero loci seruatores constituit, quodq; isti constituebantur, ut explorarent erimina, & referrent præfidi & quod deniq; prohibiti fuerunt, quoniam plerumq; sub specie boni, mala multa committebant, prout in d. locis legitur, facit bo. text. in l. illicitas in §. ne potentiores. ff. de offi. præf.

Sed hæc sol. non est bona & confunditur per text. in l. i. in §. cura carnis. ff. de offi. præf. urb. ut hic per Alex.

Tamen potest responderi, quod ille text. loquitur in militibus stationariis, non in seruatoribus loci. Et simile est in l. limenarchæ. ff. de ser. su. & in l. i. in §. hi quoq; ff. de mu. & ho. illi enim in locis hostium finitimis stationes agebāt isti uero locis maritimis præerant, dicti non à limine (ut Accut. putat) sed à limen, dictione græca, quæ portum significat, & limenarcha scribi & pronuciari debet, non liminarcha.

Secundo soluit Batto. quod d. iura loquantur in latronibus, qui prouinciam spoliabant, quodq; hi prohibiti sunt, delegatio autem permissa.

Adhuc non tuti, quia aliud sonat uerbum loci seruator, indubitatumq; est prouinciam malis hominibus esse putandam. l. congruit. ff. de offi. præf. c. factæ sunt leges 4. d.

Tertio respondebat Petr. quod debet intelligi quando præses sine causa recedete uolebat, & aliquem perpetuo constituit qui prouinciam regeret & moderaretur, hic autem quod simpliciter causam deleget, donec teneatur. Ceteris deterior, quia omnibus modis interdicit hoc ipsum Imp. in d. §. eos, uel etiam causa uel sine.

Quarto respondet idem Alex. quod generaliter cause delegari possint, sed non loci seruator constitui non subsistete impedimento, & regimen sibi ex toto committi & forte eadem est cum illa Pet. adhuc contra d. §. eos. d. uerbum omnibus modis ponderando.

Quinto igitur responderi potest (ut

dicebam aliàs) quod termini non sunt pares, primo quia nos loquimur in his quæ iure magistratus competunt, quæ possunt delegari, contrarium uero in de senforibus ciuitatum an prædictos loci seruatores, quos uicarios appellant, possent constituere, & maxime, quia diuersas lesiones subditis inferebant (ut text. met. dicit in auth. ut nulli iud. in princ.) & iudicio meo, dubium non habet.

ADDITIO.

- 23 In gl. fortissimū, sumpta occasione offcibentes examinant, an argu. à contrario sensu locum habeat. & primo, in ultimis uoluntatibus, & concludunt breuiter quod sic.

Et probatur in l. aliquando. ff. de condi. & de iudi. legatum sub conditione ademptum, sub contraria conditione datum intelligitur, puta centum quæ titio legauit, nolo sibi deberi nisi nauis uenerit ex Asia intra annum, quia sibi debetur si non uenerit intra, d. tempus.

Et idem in hæreditate per d. text. dicit Soc. in rubri. de his quæ pe. no. in ff. & Pau. Cast. consi. 302. colum. secunda uo humil.

Secundo probatur in l. si legatum pure, & in l. legata inuoluitur. ff. de adi. lega. ubi ad litteram idem dicitur, quod si legatum pure, & dimittitur sub conditione, perinde est ac si sub contraria conditione datum fuisset, seu quod sub contraria conditione datum intelligitur.

Tertio probatur, in l. quod pure. ff. quando di. lega. c. ubi pariter legatum pure, si sub conditione adimittitur, quasi sub conditione legatum habebitur, qd non aliter intelligi potest, nisi contraria ut ibi etiam per glo.

Quarto probatur in l. si quis ita libertatem in §. si. ff. de statu libe. ubi libertas pure relicta in testamento seu legato, sub conditione adempta ademptumq; sub contraria conditione debetur.

Quinto & ultimo probatur in l. i. l. i. c. i. ff. de hæredi. insti. ubi substitutio euasiceit, si institutus sub conditione

si sine liberis decesserit, liberos suscipiat.

Et sic à contrario.

Et ratione etiam suadet, quia si (ut dicebam aliàs) sumitur in contractibus, inq; eis locum habet (quòd etiam sentit Ias.) inter socerū .s. cum inter. ff. de iud. & dicemus infra, multo magis locū habebit hoc casu. l. in testamentis de reg. iur. c. cum dilecti de dona.

Et quia in legatis, in quibus potissimum iura supra allega. loquuntur, semper sit benigna interpretatio, ut per Bar. in l. scio, in s. uxori. ff. de an. le. benigna autem erit & fieri uidebitur, sumendo sic argu. & legata confirmabuntur, ut inquit Iurisc. in d. legata inutiliter, ergo.

Et quia sic etiam uidemus, ut res potius ualeat quàm pereat, quòd uerba directā efficiuntur obliqua, cum tamē sint contraria. l. ex facto ad treb. in prin. gl. in l. uerbis civilibus. ff. de uulg. & pup. sub. Bal. consi. 272. col. 2. uol. 2. & non habet dubium.

Verum est ad iura prædicta, quòd dicunt Alexan. Pau. de Cast. & Deci. illi in lisi mihi & tibi in s. in legatis col. 2. ff. de legat. iste hic nu. 47. uersū. uenio ad secūdū, non probate, ex quo legatum debetur non uirtute argu. à contrario sensu, sed quia prius fuerat relictum pure, & sic uirtute ipsius, ex quo inducta ad diminutionem non operantur augmentum, & ita etiam Cur. hic nu. 59.

Et quia d. iura uerbis utuntur improperiatem significantibus, intelligitur perinde, habetur, quasi, & fufus ut per eos, & hac ratione idem Cur. tenebat qd solum in legibus argu. procederet & sumeretur, & male, quoniam si erat purū, & ademptum sub conditione, non potest dici quòd debeat, ergo si deficiat conditio debeat, quia sub contraria conditione uidebatur relictum, ergo uirtute argu. à contrario, & non ipsius legationis puri, præsertim quia qualitas ademptionis facit ut non amplius sit purum. l. ius autem civile. ff. de iust. & iur. no. in l. edicta ubi Ias. col. 2. C. de eden.

Et quia si legatum uti purum, non ualebat neq; debebatur, quia ademptum, siq; confirmatur, quasi contraria conditione relictum, non potest dici quòd hoc idem sit ex alio nisi uirtute argu. à contrario l. i. s. omnia. C. de uet. iur. enu. l. adoptio non iure facta. ff. de adop. no. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur.

Ad regu. respondetur, quòd uera sit quando diminutionem operari possunt sed hic operari non possunt, si conditio deficiat, ergo operabuntur, augmentū ergo uirtute arg. à contrario debeat, & non (ut dicebatur) legatili. proculus. ff. de uulg. l. deniq; s. interdu. ff. de acq. qui. h. l. cum tale. s. ff. de condi. & de barto. in l. centurio colum. antepe. ff. de uulg. & pup. sub. Moder. Peruff. in disputa. suis quatta in s. dixi ego in collecta. in d. legata inutiliter.

Nec officit, quòd uerba improprietatem designent, quia illud est ex quo argumentum est subaudiuit intellectus, ex coniecturis procedens, sed non qd summi non debeat, & uirtute ipsius legatum non debeat, ut ostensum est.

Dicebat etiam Scysel. quòd hoc non est in d. iuribus utrum, sed qd summitur arg. à cessante dispositione, quodq; deficiente conditione ademptionis, non debetur legatum ex arg. à contrario sensu sed ex præcedenti, legato.

Quòd an oppositionem Alex. Pau. & Deci. incidit, unde respondetur, qd hoc idem tantum est dicere quantum est, quòd sub contraria conditione debeatur, ut text. met. ubiq; clare dicit, à cuius uerbis minime est recedendum. l. non aliter. ff. de leg. 3.

Nec est uerum quòd ex præcedenti legato debeat, quia (ut dixi & repetito) qualitas est alterare subiectum. l. a. quilius regulus. ff. de dona. legatum debeatur pure fuit ademptum sub conditione, ergo si debetur, debetur ex arg. à contrario sensu.

Sed ad propositum. q. quòd imò non sumatur in ultimis uoluntatibus, opponitur de l. 2. C. de condi. inser. quæ loquitur in ultimis uoluntatibus, & tamen

non sumitur, ecce pater filiam instituit, & legatum ad diem alteri reliquit, præcepit; filia, si à marito non diuertisset, nec caneret legatario, de legato præstando, cauere nolebat, dicens à contrario si diuertisset testator cautionem ab ea præstandam esse, si diuertisset, quod esset liberata, inquit Imp. quod non ideo minus tenetur cauere, & fufius ut hic per Dec. nu. 46.

Secundo opponitur, de l. reprehendenda, C. de insti. & clarius de l. neq; ff. de iur. su. & ha. ubi mulieri legatus est usus ædium, si à viro diuertisset, dubitatur an legatum debeat à contrario, si non diuertisset, videretur dicendum quod nō, & tamen debetur dato quod non diuertat, ergo male nec in ultimis voluntatibus sumitur.

Tertio opponitur de gl. in d. l. lucius ff. de hæc. insti. aliter inducendo sic, si filius institutus sit conditionaliter si sine liberis decessisset, non propterea à contrario si cum liberis decesserit, hi videbuntur instituti, & est communis inductio.

Quarto opponitur, testator relicta parte uacua, sic dixit, si Titius (quem tamen non instituerat) mihi hæres non eris, sempronius hæres esto (inquit alibi Iurifcon.) quod non propterea erit hæres Titius à contrario, si hæres esse uoluerit, neq; admittetur ad partem uacantē, in l. ex facto etiam ff. de hæc. insti.

Quinto & ultimo opponitur de l. relicta, S. ff. de ma. testa. ubi in testamento seruæ libertas relicta est, hoc modo, Nisi rationes diligenter excusseris, liber ne esto. Et tamen à contrario est quod rationes diligenter excusserit non propterea erit liber.

Sed ad primum respondetur, id esse quia resulebat prauus & absque intellectu, ac legum correctio (ut dicitur omnes) intellectus absque si à contrario dicemus, remissam sibi cautionem si diuertisset, quæ conditio turpis est & reicienda, legum correctio quia corrigitur decisio, d. l. reprehendenda, & d. l. neq; non etiam in c. l. de eta. & qual. in

in 6. pulchre Alexan. consilio. colum. 3. uol. 2. & cons. 211. colum. 3. eod. lib. Imo; cons. 100. in fi. Soci. in l. rogati in S. fi. ff. si cert. pe. est uerum quod alias sol. tradit glo. hic, deducendo ut per las. & multa ad intellectum istius text. dicit Deci. sed quia ita communiter intelligitur & respondetur pro nunc cum intellectu communi transibimus.

Addentes, non sumi, quia sic negligetur forma edicti positi in l. ff. quando di. le. ced. nec uoluntati testatoris obtemperaretur, qui cauere iussit si à uiro non diuertisset ut ibi in fi. dicitur.

Et quod in ultimis voluntatibus ab surditatem uitare debeamus in quantum possumus, signanter per. d. rex. in d. l. 2. & in l. Offilius Imp. ff. de lega. 3. ita dicit Bald. consil. 446. eod. lib. 2. uolum. 2. & est argum. in l. non absurdum ff. de bo. libe. Qui dicit etiam consil. 223. in prin. uolum. 4. quod id quod est absurdum non uidetur esse de mente testatoris, neq; de mente iuris, & est argum. in l. tale pactum in S. fi. ff. de pac.

Quo modo tollitur etiam secundum uel de formali us, quod cum conditio ut potest turpis reiciatur, & sit perinde ac si opposita non fuisset, debetur legatum etiam quod non diuertat, & perinde ac si sub conditione negatiua, usus sibi ædium relictus fuisset, & ex ipsis met iuribus elicitur.

Ad tertium respondebam ego alias (las. enim se remittit ad dicta per eum in l. c. de pac.) ut supra quod immo colligitur argum. à contrario (ut paulo ante dicebam) quia si substitutus admittitur dicto casu cum institutus decesserit si ne liberis à contrario excludetur si cum liberis decedat. Old. consil. 21. not. in l. ex facto in S. si quis autem, ff. ad treb.

Et si inducatur dicto modo ut proxime ex alio die non sumi, quia regulare est, quæ sunt in conditione non esse in dispositione. l. si quis sub conditione dā dorū. x. ff. si quis omni. cau. testa. & quia si sumeretur & uideretur instituti, qui in conditione positi sunt. d. regula corrigitur per subauditos intellectus autem

non debet induci legum correctio. i. per argumentum à contrario, ut iam dictū est, ergo.

Non ob. quantum quia posset dici ut hic per Ias. quod id est quia ex uerbis priuatiuis non resultat habitus, tamen quia sol. hæc est dubia, & in opi. Aristonis laboleni Pomponij Ariani & Pegasi posita ibi, dic aliter ex alijs; esse id, quia pars erat uacua, nec sibi relicta, quo casu à contrario dici non potest, tamen si hæres esse uoluerit quod ad eam admitatur cum nō sit nec unquam fuerit hæres & est uerus sensus illius literæ. Non ob. quintum & ultimum, quia (ut dicunt etiam omnes) verba .d. casu sunt negatiua, & cum ex uerbis negatiuis, non resultet affirmatio, argumen. sumi non debet, serè eadem sol. cum præcedenti ad. l. ex factio.

Non tenenda, quia uerba sunt negatiua in .l. qui testamento in .S. mulier. ff. de testa. & tamen argumentum à contrario sumitur.

Sol. uera est igitur ut ibi per tex. quia his uerbis, uidetur potius adimi libertas quam dari.

Vel & aliter, quod ibi præcedit oratio negatiue potentiæ, non actus, quo casu dictio nisi non ponit actum sed potentiam, & est sensus, non sis liber, nisi rationes diligenter excusseris id est non possis esse liber, si uero excusseris, adhuc liber non sis, sed ad libertatem perducere possis ita Bald. in .l. si cum iu. .S. qui iniuriarum colum. secunda .ff. si quis cau. Verum proxima melior, quia sic data paritate terminorum, argumentum à contrario, sumeretur. Et ex his limitationes habebitis ad text. q̄ firmant regu. in non exceptuatis, uulga. l. quæsitum. .S. deniq; .ff. de fun. instruc.

mitur, fortissimumq; dicitur ut hic, & in .l. cum lex. ff. de legi. & in .l. qui testamento in .S. mulier. ff. de testa. cum similibus. Verum uoluntas testatoris, lex est .S. disponat in authen. de nup. ergo & in ultimis uoluntatibus locum habebit.

Præterea casus omissus, relinquitur dispositioni iuris communis, & pro omissio debet haberi .l. commodissime ff. de libe. & posthu. nisi ex aliqua coniectura pro expresso habeatur, quia tunc uoluntas euidenter dicitur, & pro omissio non habebitur .l. si ita de condi. & de. pulchre Abb. cons. 75. colum. 4. uolum. primo, argumen. à contrario est ex coniecturis & intellectus subauditus .l. prima si tabu. testa. exta. l. apud antiquos. C. de fur. & dictum fuit supra ergo hac ratione, in ultimis uoluntatibus locum habebit.

Præterea in dubio semper testator uidetur uoluisse se conformare cum dispositione iuris communis .l. hæres mei. .S. cum ita .ff. ad treb. ius commune disponit argumen. à contrario fortissimum esse in iure, ut hic & in iuribus supra allega. ergo in ultimis uoluntatibus locum habebit.

Præterea ultra adducta supra uidetur casus in .l. si quis ita hæres instituitur. ff. de hæ. insti. ubi hæres institutus si legitimus noluerit hereditatem uendicare, à contrario hæres non erit, si uendicare uoluerit.

Præterea ad idem est etiam casus in .l. si post mortem in .S. si ff. de legi. i. allega. per glo. in .d. l. aliquando. ff. de condi. & de. ubi seruius pure legatus sub conditione liber esse iussus fuit, (dicit text.) quod sub contraria conditione ualet legatum.

ADDITIO.

ADDITIO.

Et quod adhuc in ultimis uoluntatibus sumatur probo, ultra deducta supra quia in legibus locum habet, & su-

Sed rursū uidetur q̄ immò nō sumatur adhuc, in ultimis uoluntatibus, quia si pater instituat filium hoc modo filius

meus hæres esto si uoluerit, non propterea sub contraria conditione uidebitur exheredatus. i. si noluerit. Li. am dubitari ff. de he. insti.

Sol. hoc ideo est, quia exheredatio est priuatio, & cum priuet se filius uoluntate tantum, non inuenit exheredatio quid priuet, ea de re inepta est, & ridiculosa, ut ibi inquit text. ubi fufius Imo. & quia oportet quod exheredetur expresse, ut per Bal. in l. si pater col. 7. C. de insti.

Plus dicit Cut. quod tenuit alias contra communem quod nec in ult. uoluntatibus nec alio casu arg. à contrario ualeat, sed in lege tantum.

Motus hac ratione quia lex debet decidere, & providere omnibus casibus expresse uel per argumenta. l. non possunt ff. de legi. vnde si casus ommissus non repetiatur decus, deciditur, per argumentum à contrario, non sic in aliis dispositionibus, quia si de aliquo casu haud est prouisum, succedit decisio, iuris communis. d. l. commodissime. ff. de lib. & posthu. Calca. antequam conf. l. col. 7. Bar. in l. Cæsar in rep. num. 23. ff. de publica.

Et male, quoniam esto quod omnibus casibus quis providere non teneatur, & in hoc disponens à lege differat, non est tamen, quod casus ommissus, sicuti in lege dicimus, non decidatur, etiam per argumentum à contrario, ex quo (ut diximus) coniectura est, & non minus coniecturis quàm uerbis uoluntas datur intelligi. l. prima. §. diuus ff. de sic. c. significasti de homi. l. continuus. §. cum ita. ff. de uerbo. ob. l. cum auus ibi coniectura pietatis. ff. de condi. & de l. cum proponetur ibi coniectura potuit admitti. ff. de leg. 2. Bal. in l. 3. in fi. C. de insti.

ADDITIO.

Adhuc instatur, quod argumentum à contrario sensu in ultimis uoluntariis locum non habeat de l. qui filiabus

ff. de lega. primo ubi qui filiabus reliquit legatum, in eo comprehenderetur posthuma, si aliqua parte testamenti, de ea mentionem fecit, & tamen à contrario si mentionem non fecerit non ideo minus debetur ei legatum.

Sol. illud est quia resurgeret absurdum, & correctio. l. si quis filiabus. ff. de testatu. ubi appellatione filiarum etiam posthuma continetur.

Vel dic quod immò ibi argumentum colligitur, à contrario, quod si de posthuma mentionem fecit in aliqua parte testamenti de ea cogitasse uideatur, à contrario uero, non, si de ea mentionem non fecit, ut ibi, clare dicitur, sed non quod ad legatum non admittatur.

Præterea & rursus opponitur, quod non sumatur, quia dixit rex. in. §. aliud quoque capirulum in authen. ut cum de ap. co. quod non licet patri filium sine causa præterire, & tamen si à contrario præterierit, cum causa, testamentum non uiciabitur ut ibi in. §. siue igitur omnes, notat Ange. in d. §. aliud quoque capirulum.

Sol. illud est pariter quia resurgeret absurdum, liberos uel falsis accusationibus condemnari, vel in patrum substantiis, circumscriptionem pati, ut rex. met dicit in d. §. siue igitur.

Est etiam text. quod non sumatur in ultimis uoluntatibus in l. mulieri & Titio. ff. de condi. & de ubi legatum usus, relictum mulieri si non nupserit, debetur, licet nubat & sic à contrario. Sol. illud est etiam quia conditio uirginitatis tanquam turpis reicitur, & ut ibi fufius.

Habet locum etiam arg. à contrario sensu secundum omnes in contrariis, & est casus in l. pecuniam quam. ff. si cer. pe. ubi si pecuniam quam mihi pure de bebas, nomine meo alteri promississet sub conditione, tanquam sub contraria conditione mihi promissa debetur, nec potest negari.

Et si diceretur (ut dicit Deci. hic, & Scysel. post eum) quod debetur iurta-

te primæ obligationis, non uirtute argumen. à contrario sensu, replicabo (vt dicebam proxime) quòd immò illud est, eo quia, qualitatis est alterare & cum debitum esset purum, & promissio alteri facta sub conditione. l. Aquilius regulus. ff. de dona. quòd non potest aliter dici, nisi quòd uirtute. id. argumen. debeat, ex quo, debeat tanquam promissa sub conditione contraria.

Et maxime quia conuentio secunda de iure stirum nouandi animo facta uidetur.

Secundo est casus, pro ista conclusione in. l. inter socerum in. §. cum inter ff. de pac. do. ubi si factum sit pactum; de dote restituenda, liberis non extantibus, inter socerum & generum, id actum esse etiam intelligetur, dotem filiarum retineri, ea defuncta filiis superstitibus, nec posset esse clarius, & ita per istum text. arguit Soci. in. l. pecuniam supra allega. ff. si cer. pe. & dicit in materia not. Abb. in. c. cum apostolica, colum. 3. de his quæ fi. à prel. si. consen. cap. & singu. Alexand. consil. 119. colum. 3. uolum. secundo, & consil. 29. colum. secunda uolum. 6. Scyfel. in. l. si infulam colum. pe. ff. de uerbo. ob. Et rationem assignat Bald. in. l. post dotem in repe. colum. i. ff. sol. ma. Et si diceretur. (ut idem Deci. dicit) quòd ibi pactum nihil operaretur i sensu expresso, ex quo dos ad patrem reuerteretur. l. dos à patre. C. sol. mat. & quòd hac ratione colligitur argumentum à sensu contrariio; ut aliquid operetur. l. si quando. ff. de lega. i. c. si propter de priui. in 6. replicabo colligi omnino quia contraria ratio est in casu contrario itidem Deci. declarat consil. 216. num. 8. & consil. 232. colum. pe. uolum. secundo. patet quia non. extantibus liberis; onera matrimonij haud sustinentur aliàs autem sic, perindeq; est ac si filia esset nupta; quia mariti domicilium retinet. l. filii. §. primo. ff. ad municipi. Ad argumentum respondetur, quòd operatur, quia ubi pater actionem habe

bat in utrunq; casum; habet in unum tantum, ut per Bald. in. l. quòd fauore colum. pe. C. de legi. Vel dic satis esse, quia dubitationem tollit, Abb. in c. certificari colum. pe. de sepul. Vel quia declarat, Alexand. in. l. si quis mihi bona in. §. iussu colum. pe. ff. de acqui. hæ. Vel quia se contrahentes, hoc modo referunt ad iuris dispositionem; Pau. Cast. in. l. si duo. ff. de acqui. hæ. nò nihil ad istum text. dicit etiam ibi Odo. melius Bal. in. l. quòd fauore; dic ut per eos.

Tertio quia contractus à principali intentione contrahentium, iudicandus est, & ubi non apparet, recurritur ad coniecturas. l. anisto & ibi Barto. ff. de dona. plene Abb. consil. 15. colum. 2. uolum. i. sed argumentum à contrario est ex coniecturis, ut proxime dicebam; ergo in contractibus sicuti in ultimis uoluntatibus, locum habebit sine dubio.

Quarto facit, quia contractus ex conuentione partium legem accipiunt. l. si si conueniat. ff. dep. l. legem. C. de pac. in lege sumitur, quòd latentur omnes licum lex. ff. de legi. ergo & in contractibus, & uidetur casus in. l. tale pactum in. §. si. in prin. ff. de pac.

Quinto (vt dicebam aliàs) uidetur casus in. l. si cum dotem. ff. sol. ma. ubi si pactum sit factum in uno casu de dote restituenda in casu in quo factum non est mulieri queritur actio. Et ita inducit Imo. ibi colum. 4. Et in simili tradit Alexand. consil. 129. in princ. uolum. secundo si actum sit in contractu; quòd rusticus spacio decem annorum expelli non possit ipso terras laboratq; expelli poterit, si terras non laborauerit; & hoc quia in contractibus, habet locum argumentum à contrario sensu, signanter per text. in. d. §. cum inter quem dicitur primum post Bald. in. l. uenditi. C. de ac. emp. & ut per eum susus.

Tamen & istud dubitabile uidetur, quia alibi pactum actum est de dote restituenda, si filia sine liberis decederet, & tamen à contrario sensu, liberis susceptis, dos seu portio dotis non retineretur, quòd ita

men esse debet ut in .d. §. cum inter, casus est in .l. Bebius. ff. de pac. do. vel & melius, ibi maritus fecerat pactum de lucranda dimidia dotis si vxor sua decessisset sine liberis (& obserua quod vulgare pactum appellauit, quia fieri consuevit) deq; altera dimidia restituenda, & tamen liberis susceptis non lucratur totam, quod tamen à contrario sensu esse deberet. d. §. cum inter, & est difficile contrarium, & pugnant duo hæc iura, ut per Bald. in authen. sed & si quis colum. 6. C. de se cun. nup.

Sol. illud est, quia pactum dotale erat conceptum in casu mortis, uerum matrimonium erat solum diuortio, igitur argumentum sumi non debet, quia in eadem conditione sumi debet, ut ibi per Bal. & in .d. authen. sed & si quis, & melius quam alibi consi. 477. colum. 4. uolum. 4. Imo in .d. l. si cum dotem colum. 4.

Secundo ob stare uidetur, quia stipulatio contractus est. l. eandem in prin. ff. de duob. re. Alexand. in .l. i. colum. pe. ff. de pac. uerum stipulatio requirit expresse uerborum .l. i. ff. de uerbo. ob. et ergo tacitus & subauditus intellectus, non debet sufficere, nec argumentum sumi à contrario, quod idem est. l. quicquid astringende. ff. de uerb. ob.

Sol. licet uerba requirantur, sufficit tamen, etiam quod à contrario arguatur, quia & id expresse uenire dicitur .l. si qs locuples. ff. de ma. testa. aliàs nec ueniret in stipulatione etiam dotis augmentum & tamen uenit. d. §. cum inter, tradit Bal. in .l. etiam in fi. C. de iu. do.

Tertio ob. quia stipulatio mulieris concepta in casu testati ut dos hæredibus suis restitueretur, non præbet uiro retentionem in casu intestati & sic à contrario sensu, casus est in .l. si mulier. C. de iu. do.

Sol. illud ideo est, quia uerba non sunt appposita per modum conditionis, sed cause, & notandum est, cum sit impulsua, non finalis, fauore stipulantis adiecta, quod ea cessante non cessat effectus l. 2. §. si. ff. de dona. not. in .l. generali

C. de ep. & cle. pulchre Saly. ibidem.

Quarto ob. text. in .l. qui mutuum in prin. ff. man. ubi si mandauit tibi ut decem mutuo dares Ticio, meo periculo, omisso Ticio promittendi reo, me ipsum prius conuenire poteris, si hoc literis exprimitur. i. pacto in literis contento ergo si expressum non sit, prius reus deberet conueniri à contrario, & tamen secus ibi dicitur, quod intellige hodie uerum, non olim, auth. presente. C. de fideiui.

Glo. in .d. §. cum inter, difficultatem mouet & non soluit, sol. est igitur, id ex abundanti dictum fuisse, quoniam etiã si dictum non fuisset poterat nihilominus etiam prius conueniri de iure fori & sic (ut tex. met inquit) tollende dubitationis gratia, quod ius commune non ledit, & ad idem tex. ille solet allegari, ut per glo. in .l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de regu. iu. & Bart. in .l. non impossibile col. i. ff. de pac.

Quisito & ultimo ob. tex. in .l. si extraneus in prin. ff. de condic. ob. cau. ubi stipulatus sibi dotem reddi, si nuptiæ secutæ fuerint & matrimonium solutum quomodocumq; non propterea à contrario uelle uidetur, quod possit retineri, si non sequantur, & sic in contractibus, ergo conclusio falsa.

Sol. illud ideo est, quia in contrario, non militat contraria ratio (ut declarauimus supra) sed eadem uel maior, si ergo uoluit sibi dotem restitui in casu matrimonii & sic fauorabili, uerisimile est uoluisse multo magis si matrimonium non sequatur. l. Ticius. §. Lucius. ff. de libe. & posthu. Ias. plene in .d. l. si extraneus col. 2. Bald. in .l. apud antiquos. C. de fur.

Habet locum etiam argum. à contrario, in statutis & in casu non prouiso à iure communi, ut per Barto. in l. omnes populi, nu. 61. ff. de iustu. & iu. & hic ad fi. & (ut testantur Doctores) est communis opi.

Et probatur, quia si in legibus procedit pariter (ut supra) non est ratio cur non habeat locum etiam in statutis, ex quo statutum lex est. l. omnes populi. ff. de iu. fi.

li. & iu. nec differūt nisi ut genus & species, secundum Ancha. in repe. c. canonum statuta colum. 208. de consti. im. mo dicit Flo. in l. 2. colum. i. ff. ad legem aqu. quod loco iuris communis, subrogatur, & plus, quod ex eo uidetur facta nouatio legis ut ibidem subiicit, qd q; non trahitur ad praterita, sicuti nec lex, cuius natura est dare formam futuris negotiis. l. leges. C. de legi. c. fi. de const. Barto. de statuto in d. l. omnes populi num. 44. ff. de iusti. & iu.

Et si quis renunciauerit beneficio iuris, seu dixerit rem ad se de iure pertinere, uel si sit factum compromissum ut de iure pronuncietur, omni casu statutum quoq; comprehenditur, quod declarat ex multis, French. in rub. de reg. iu. in 6. colum. 1.

Et etiam, quia statutum est quædam tacita conuentio, & hac de re requipatur pacto, secundum Bal. in l. si cum dotem, in prin. colum. ulti. ff. sol. mat. deq; pacto ad statutum arguitur, ut per gl. in rub. de decre. decu. l. 10. plene idē Bal. in l. de quibus. ff. de legi. argu. contrario locum habet in pactis. l. inter focerum. §. cum inter. ff. de iu. do. ergo & in statutis.

Et quia si statutum dicat quod nō ex tantibus masculis feminæ succedant, à contrario excludentur, si extiterint mascululi, ut post Cy. qui ita consuluit in ciuitate Florentiæ, decidit adhuc Bald. in præallega. l. si cum dotem & in statu. in S. argumentum uer. l. 10. plene ad istud hic Ias. & Deci. dicunt, non ab re esse, quoniam in sensu directo statutum nihil operabatur. l. maximum uicium. C. de libe. prate. quo casu argu. sumitur, etiam ad correctionem iuris cōmunis, ut aliquid operetur, exinde aliam conclusionem facientes, quod non sumatur regulariter si ex eo absurdum istud cōtingat q. si ius eōe corrigatur c. l. de æta. & qua. in 6. c. cupientes. §. quod si per uiginti de elec. eo. lib. & utrobq; gl. & ut per eos suos. Interim tamen considera, quod immo in sensu directo aliquid operatur, si non aliud, istud saltem, ut etiam licet

ad aliud dicebam supra quod declarat. quodq; se refert ad iuris communis dispositionem.

Sed mirum uidetur quantum ad conclusionem principalem, quod statutum hoc ipsum patiatur, seu quod in statutis argu. à contrario, sumatur, nam stricti iuris esse dicuntur, nec à uerbis ipsorum propriis licet recedere uulga. l. 3. §. hæc uerba. ff. de nego. gest. cum uulga. de quibus plene Alexand. consil. 115. colum. 2. i. uolnm. 2. in terminis Bal. in l. ita nobis. C. ad legem iul. de adul. ubi not. distinctionem ponit & in l. ignorantia. C. de crimi. stel. Barto. in rep. l. Cæsar num. 23. ff. de publica. & in l. quod constitutum. ff. de mil. testa. pulchre Old. consil. 150. colum. 2. in his autem quæ sunt stricti iuris casus omisus habetur pro omisso. l. commodis si me. ff. de libe. & posthum. ergo.

Soleo quod statuta huiusmodi sine non remouent tamen rationabilem interpretationem, ergo nec etiam argu. à contrario; quominus in eis sumatur, ut per Bal. in c. i. colum. 4. de const. & in auth. ingressi colum. i. C. de sacrosan. ec. nonnihil in l. l. in §. domini appellatione. 3. ff. ad Syllaniam. nec casus omisus dicitur, ex quo pro expresso ex coniecturis habebitur, ut supra dictū fuit. l. licet Imperator. ff. de legi.

Et maxime quia (ut idem Ias. hic declarat) si non sumitur, quando aliud statutum dicit debere intelligi ad litteram prout iacent, tradit idem Bal. in l. 2. C. de pat. q. si. distra. sumi debet regulariter. l. quod uero contra. l. ius singulare. ff. de legi.

Tamen considera quod hoc casu quoq; non debent legitimæ interpretationes remoueri, ut per Bar. in l. omnes populi in ult. q. 6. q. prin. ff. de iusti. & iu. Bald. in l. quam uis. C. de impub. & consil. 460. colum. 2. uolum. i. & hæc satis sunt, in ceteris, quoniam abunde idem Ias. & Deci. locuti sunt, sufficienter; omnia, si quis statutum uberrimè consideraret, sufficiens Euerar. in locis topi. 241. impressio. ult. & Bal. ante omnes in l. conuentien-

lam. C. de epi. & cle. dic ut per eos.

A D D I T I O.

Et quoniam in contractibus, in sententia, in statutis mandato, & aliis, arg. à contrario sensu locum habet, in quibus uerba proprie & stricte debent intelligi quòd adhuc fatentur omnes hic, redeundo ad supra dicta in uer. huius rei, uideretur dicendum, quòd uere & proprie, sumatur, † non autem (ut se habet communis opin.) sit intellectus subauditus, & ex coniecturis.

Et in specie innuit text. in l. pomponius in §. l. ibi simul iudicatur rem meam non esse. ff. de procu. quòd repetit qualitates præcedentis uerbi, ergo uere.

Et ad idem uidetur casus in l. quibus diebus in §. quidam Ticio. ff. de cond. & de. ibi utrobique; enim datum uel ademptum esse, legarum. &c. ergo uere, quoniam sum es est, huiusmodi esse dicitur. l. mercis appellatione de uerb. si. & idem in l. si cum dotem, in prin. idem uerbum ponderando. ff. sol. mat.

Sed (ut suo loco dixi) ob. text. in l. apud antiquos. C. de fur. & in l. si. ff. si tab. testa. extra. ubi coniectura. Itē appellatur ob. tex. in l. aliquando. ff. de cod. & de. ibi tanquam sub contraria conditione, &c. & in l. pecuniam quam. ff. si cer. pet. & in l. legata inutiliter & in l. si legatum pure. ff. de ad. le. & in quam in pluribus aliis ubi sunt dictiones improprietatem designantes, ita ut non aliud esse possit quam ex coniecturis, alias per arg. à contrario, corrigi posset lex, & tamen non corrigitur, ut per glo. communiter approbatam in c. de eta. & qua. in 6. & in ecupientes in §. quòd si per ao. de elect. eo. lib. & sic dubium non habet.

Nec ob adducta, quia csto quòd in sententia & aliis locum habeat. ex quibus apertissima esse dicuntur ea quæ à contrario sumuntur. l. si quis locuples. ff. de ma. testa. argu. in l. licet Imperator. ff. de lega. i. & in l. cum proponetur. ff. de le. ga. 2. non est propterea, quòd uere & proprie dicatur uenire, ut per dicta iura pro-

batur.

Non text. in d. pomponius, quia dicam simul indicari rem meam, per arg. à contrario sensu, sed non uere & proprie.

Et minus ponderatio uerbi esse in d. §. quidam Ticio, & in d. l. si cum dotem, quia denotat ueritatem, quando potest, ut per Bald. in l. quæ fortuiris colum. 3. C. de plac. sed hic non potest, quoniam sunt alia iura dicentia, esse ex coniecturis & subauditus intellectus, ergo.

A D D I T I O.

27 Ad glo. possit, disim primo concludit, quia causa meri imperii delegari potest, quoad cognitionem tantum, non quoad expeditionem, seu diffinitionem, sententiam, & executionem, idemque Barto. hic nune. 7. uidetur optime probati in rex. nostro, dum exercitui in eo mentio fit, ibi, ut is cui contigerit exercitatio possit eam si proficiatur mandare.

Et ibi, ideo errare uidentur magistratus, qui cum publici iudici exercitationem &c. & in §. ibi, cognitionem prætor &c. & in §. ibi, cognitionem prætor &c.

Secundo probatur clare, in §. ad hoc prohibemus in auth. de collato. ubi similiter, delegatus, omnia potest agere, quæ iudex, præter tamen ultimum supplicium & membri abscisionem.

Tertio probatur per locum à specia. l. (ut statim subiicit Barto. & non grauius in fra eū aliter referre) quia si fuerit insignis lazzo, poterit cognoscere & punire, ex quo periculum esset poenam differre. l. si quis filio. §. huius autem. ff. de iniusto iūtoque testa. argumentum in l. i. & in l. de pupillo in §. si quis riuos. ff. de no. o. un. regulariter fecus erit uulgo. l. quòd uero contra. l. ius singulare. ff. de legi.

Quarto probatur, quia si quoad cognitionem tantum committitur causa mixti imperii, ut puta misio in possessionem. l. cognitio. §. i. infra eod. l. libere cauere. ff. de in. o. ind. quanto magis hoc idem esse debet, in causa meri. in seruo

rum. ff. de pen. auth. multo magis. C. de sacro sanc. ec.

Quinto & ultimo, confidero delegationes sui natura esse odiosas, gl. est not. in c. i. de refer. in 6. Bal. in l. non sine in fi. C. de bonisq; libe. Alexan. hic colum. 14. multa quodq; dispensatio hæc, est promissione legis, ex causa absentiæ, ergo de bebir intelligi quoad cognitionem tantum, ut minus præiudicetur iuri communi quam sit possibile, & ut in dubio quoad hoc tantum, facta dispensatio intelligatur. uulga. l. 2. C. de noxa. l. si non lex eliasentia. ff. de hæ. insti. l. tutori ibi sufficit si in paucis amici laboribus consulatur. C. de nego. gest. maxime quia si hoc idem est etiam in legato proconsulis, de quo tamen infra multo fortius erit in delegato simpliciter, & ita communiter tenetur.

Nihilominus contrarium uidetur uerius (quæ opi. fuit Gul. decu.) & hoc potius sumum, quia si stat regu. generalis, quæ causæ meri imperii delegari non possint, quod intelligitur etiam generaliter, nec quoad cognitionem nec quoad diffinitionem, & à regu. excipiat absentia causa, debet intelligi etiam quoad cognitionem & quoad diffinitionem, quoniam aliàs non esset de regu. neq; de terminis regulæ contra. l. nam quod liquide. §. si. ff. de pen. lega. Barto. in l. in his ff. de legi. & urget.

Allegat etiam Gul. text. in l. fi. C. ubi se. uel cla. sed pro rei ueritate (ut inquit Barto. & docto.) cum loquatur in delegato principis nihil faciat propositum immo contrarium ut supra & ad idem est etiã text. in l. iudice in fi. C. de iud. Bar. in l. à diuo pio. nume. 2. ff. de te iud.

Et plus quod est etiam alia specialitas ibidem, quodq; nec potest delegatus principis. d. casu accusatum condemnare, sed absolvere tantum, ut in ner. ultionis, & de isto text. susius infra in illa quæ an princeps causas meri imperii, deleget.

Tertio igitur facit, quia absentia causa ita considerabilis est, in diffinitione, ut in cognitione, ergo non est ratio, cur

indistincte commissio etiam facta non sit, uulga. l. à Ticio. ff. de uerbo. ob.

Quarto, quia regu. habemus pro nobis, de qua re iudex cognouit, de ea pronunciare debet. l. de qua re. ff. de iudi. p. quem text. ita signanter ibi dicit Pau. Cast. non nihil Barto. in l. qui procuratorem dat. ff. de procu. & in d. l. à diuo pio.

Et stringo fortius argu. quod in d. locis commissione facta quantum ad cognitionem, ui detur etiam facta, quantum ad diffinitionem, & è cõtra. l. & si non cognitio. C. si contra ius uel ut. pub. ergo multo magis facta delegatione simpliciter ex causa prædicta.

Quinto & ultimo, quia uerba generalia, fauore utilitatis publicæ, non restringuntur. l. si quis in graui §. hi quoq; ff. ad Syllaniam. sed in causa meri imperii agitur de publica utilitate ergo restringi non debet commissio ex causa facta & generaliter quidem, non plus uno modo quam alio.

Et maxime quia maior industria uersatur in cognoscendo, quam in exequendo, pater quia executio consistit in facto cognitio in iure, potestq; fieri illa etiam per nudum ministrum, hæc non igitur (ut par est) delegata causa meri imperii, ob delegantis absentiam, plene delegata intelligitur.

Considerantes etiam ubi de sola cognitione uoluit lex aliquem posse cognoscere & alium terminare, seu diffinire, quod dixit ut in l. 3. in §. suspecti. ff. ad turpil. & in l. i. in §. si. ff. de susp. ru. & in l. solent. ff. de offic. procon. & in auth. adhæc. C. de iudi. & in d. l. & si non cognitio. C. si contra ius uel uti. pub.

Immo plus quod qui cognoscit exequitur, quodq; cognoscere dicitur iudex, etiam exequendo. l. 2. ff. de re iudi. l. si. in princ. C. de legi. auth. si uero contigerit. C. de iudi. in tantum ut si cognitio demandata sit absq; alio, demandata etiam uideatur executio, & è contra (ut diximus) ergo multo fortius, quando causa simpliciter commissæ est, quia indefinita prolata ab homine, & ad personas relata in materia fauorabili æquipollcet uni.

uniuersali, l. qui filiabus. ff. de lega. i. nos in l. si pluribus. ff. de lega. 2. immo etiā si esset odiosa ut in dispensatione inquit Burt. in c. at si clerici, in §. de adulteriis colum. 4. de iudi.

Et ita tenendum est, & dicendum ad primum, quod licet narratiue lex exercitii, & cognitionis mentionem fecerit, non est tamen, quod & definitio non comprehendatur, ut modo probauimus nec repetito, alias maiores magistratus quib. specialiter concessum erat, ut causas me in imperii tractarent, cum hic exercitii tantum mentio fiat, non potuissent definire, quod tamen dictum absurdissimum est, & ut hic per Deci. latius.

Non obsecundum quia nec id in terminis. q. est, sed speciali quodam casu loquitur, quo exceptis quibusdā aliquid alicui permissum est ut hic, quod causa indistincte delegetur ob absentiam delegantis, cum esset sui natura indelegabilis.

Immo secundum Alexan. hic, quod probat opi. Gul. quia si omnia agere potest, præter illa duo, erit uerum dicere quod criminales causæ possint demandari. Sed mihi clarus text. in iudetur, quod ex principis permissione, antequam iudices ueniant in prouincias sibi demandatas, possint per eos qui uices eorum agunt, omnia expedire præter duo prædicta, & nihil commune habeat cum materia ista delegationis, & ut per Doct. suos hanc partem tenentes.

Non obtertium quia esto quod dicto casu speciale sit, non propterea arguit ius commune in contrarium si delegatio fiat ex causa, sed aliter, quod nec cognoscere nec terminare possit regulariter, causa non subsistente, & ita uitatur argu. & est uerissimum.

Non quartum quia in missione id nō absq; ratione factum est, ut not. in d. l. in bere cauere, & tantum fuit supra ergo stant ista simul quod d. casu cognitio tantum commissā sit, hic autem utriq; maxime quia (ut dixi) simpliciter delegatio facta est.

Non ob. quintum & ultimum, quia

immo delegatio fauorabilis est, propter publicam utilitatem, ita ut uerba commissionis restringi non debeant & dato quod esset odiosa, adhuc probauimus ad omnia extendi. Ad aliud quoq; respondentes, quod sumus in casu claro, nec officiat quod habetur in l. 2. C. de noxa. quia id uerū est in dubio, & sic quod facta sit ex causa dispensatio, quoad cognitionem, & quoad expeditionem, taliter ut non possimus esse in casu regu. l. si non lex & alia sentia & similia. ff. de hæ. inst.

Non ob. etiam quod de legato pro cōsulis dicebatur, quia illud est ex quo limitate lex processit ulterius declarando, quod solum cognoscat, & sine causa, & quod pro consul expediat, hic autem, facta delegatione ex causa, & simpliciter quidem, ergo non potest dici solum cognitionem sibi demandatam, immo ut probaui quando etiam fuisset demandata absq; alio, etiam intelligeretur demā data quoad expeditionem quia trahit se cum omnia consecutiuā & dependentia c. quia in tantum de præben. ubi gl. not. & singularis, quam exclamat las. in l. si. colum. 8. de consti. prin. l. si. infra eod. l. 2. ff. de iu. o. iud. nec dubito, & ita pro nūc tenendum censeto.

Quid si infirmitas esset in causa, an delegatio fieri possit dic ut per Barto. & alios, quia iudicio meo dubium non habet quod sic.

ADDITIO.

Dum hic absentia fit mentio, uidere 28 tur dicendum ad similem casum infirmitatis puta extendi non debere.

Primo per text. nostrum, ibi non aliter itaq; mandare poterit & c. quorū uerborum sensus est, quod in casu absentia tantum poterit mandari, ergo non in casu infirmitatis.

Et est taxatiua quæ in lege excludit casus similes, restringiturq; ad id quod exprimitur, nec extenditur ultra l. i. C. ho. po. con. tab. & ibi not. non nihil per Docto. in l. i. ff. si quis ius di. non ob.

Sol.

Solutatius hominis excludit casus
similes l. 3. §. cum Titio. ff. de adi. lega. et
go non legis, ut hic per las. ex multis, li-
cet non hoc modo probet, sed principa-
liter per glo. in l. objes. C. de præd. mi. &
est sol. satis realis, quicquid dicat De-
ci. hic & in d. l. i. C. de bo. po. contra ta-
bu. & non ab re, quia quæ conveniunt
in identitate rationis, non debent se-
cundum iuris constitutionem separari
l. unica. §. hoc interdictum eandem. ff.
de fonte. l. posthumi de inius. testa. Sed
huic sol. ob. text. in l. secunda. C. de pat.
qui si. dista. quæ per dictionem taxati-
uam loquitur, subest eadem ratio, &
necessitas, & tamen omnes alios casus
excludit ut per Dy. in l. e. in argumen-
tum, ad fi. de regu. in. in 6. respondeo
id odiosum esse, hic autem favorabile,
quorum duorum non est pareademq;
ratio. Cum quidam. ff. de libe. & posth.
Bald. in d. l. secunda, & hanc sol. virtua-
liter sentit Imo. confi. 86. colum. secun-
da. Idem Bald. in l. his solis. C. de reno-
dona. & Barto. in l. si constanter in 6. quæ
princ. ff. sol. mat. & est communis re-
solutio.

Non excludit etiam casum qui veri-
similiter ex mente proferentis haud fuis-
set exclusus, ut per eundem Barto. in
l. viros. C. de diuer. offic. libi. xi. Et
videtur mihi ultimo quod sit casus, in
§. quos autem insti. de bo. po. ibi per le-
gem autem tantum vel similem iuris
constitutionem &c. & in simili de eo
qui promissit de suo facto tantum, not.
in l. si pactum. ff. de proba. Boer. decisio.
87. num. 4. par. 1.

Secundo tamen quod non habeat lo-
cum in infirmitate, neq; delegatio d. de
causa fieri possit, ostenditur, quia aut in-
firmitas est modico tempore duratura,
& tunc debet expectari, aut longo, &
tunc debet dari alius iudex. l. si longius
in prin. ff. de iudi.

Solut Deci. quod ita etiam in absen-
tia dici potest & tamē delegatur, ergo &
in infirmitate, nec displicet, immo ultra
eum, quod loquitur eum in absentia, &
ut istos casus parificat, quod sit vel iu-

dex expectandus, uel dandus alius iudex
ergo cum hic delegatio fiat ex d. causa,
fiet etiam (ut diximus) ex causa infirmi-
tatis, & in absentia ita illum tex. inducit
etiam Alexand. confi. 120. colum. 2. vo-
lum. 7.

Vel dicamus quod termini non sint pa-
res, quodq; ibi loquatur in delegato in-
firmo, uel absente, nos autem in dele-
gante.

Tertio ob. tex. in c. si pro debilitate de
offi. de. ubi nec etiam ex causa infirmita-
tis potest fieri delegatio, quod tamen fa-
cilius deberet posse fieri, ex quo in re ca-
nonum indistincte permittitur. c. quod
sedem de offi. ord. Bar. in tracta. differen.
inter cano. ius & ci. col. 3. soluit Deci. qd
immo ibi idem est in infirmitate, ut hic
in absentia nisi sit causa adeo grauis, ut
delegati presentiam requiratur, tamen q;
fuit supra satis, necumq; est, sed adde tu
tex. ad literam in d. c. quod sedem.

Quarto uidetur quod immo non tō
prehendatur casus iste, quia hæc dispen-
satio legis est, & facta quoad unum ca-
sum ad alium extendi non debet, probō
à simili, quia in l. mulieri & Ticio. ff. de
eond. & de. ubi dispensatio mulieri facta
quoad unum casum quoad admittatur. f.
ad legatum contra uoluntatem testato-
ris, non extenditur ad alium ut etiam co-
hæredis portio, sibi accrescat. Item & ma-
gis in terminis, dispensat quod filius ha-
beat legitimam personam, standi in in-
dicio pro patre absente, (aliis & regula-
riter non habet. l. si. §. necessitate. C. de
bonisq; libi.) & tamen non dispensat, si
lesus fuerit quod testuatur ita Bald. in
l. minor lect. i. col. l. ff. de procu. estq; arg.
in l. tutori, ibi sufficit si in paucis amici
laboribus consularur. C. de nego. gest.
Maxime quia est odiosa, & restringenda
c. i. de fil. presb. in 6. l. si. C. de præd. de.
lib. xi.

Ultimo in actione iniuriarum dispen-
sat lex quod Illustris agat per procurato-
rem, quod adhuc regulare non est. l. pe.
§. ad tamen. ff. de pub. iudi. & tamen nō
uult, qd per lit. contestationē efficiatur
dominus. l. i. & ibi idem Bal. in i. col. l. c.

l. ff. eo. de procu.

Sol. uera est regu. fallit in casu isto, quia qua ratione fit prættextu absentie, eadem fieri debet prættextu infirmitatis, ut infra diuersa autem in casibus ad idem inductis.

Quinto & ultimo obstat quia esto, q. exempla non restringant regulam, sed declarent. S. haecenus insti. de gradibus, restringunt tamen quando in lege dispositiue siue argumentatiue posita inueniuntur, ut hic & probatur per istum text. paulo supra ibi, ueluti lege iulia de adul. & in l. i. ueluti & in l. i. ff. de iusti. & iu.

Sol. uerum esset, quando infirmitatis & absentie non esset facta æquiparatio à lege, sed duo hæc æquiparantur. d. l. si longius, ergo. Et hoc est quod dicebat alibi Bal. in l. de quibus colum. 14. ff. de legi. quando sunt plura eandem ratione habentia, si unius fiat mentio tantum, quod exemplariter non restrictiue id fieri uidetur, esto quod per dictiones hoc ipsum significantes non fiat, & probatur in l. iurisperitum in S. quinimo, ff. de pac.

Ex quibus patet liquido, partem contrariam esse ueram, ut hic per Bart. & alios, subinde declarando quomodo præcedens conclusio, & hæc quoq., de qua infirmitate, & absentia scilicet intelligi debeat, & quia dubium non habet, & est communis transseo.

Et si quid ultra scribentes, pro ipsius confirmatione solida addendum est id solum addi debet, quod cum hæc exceptio sit in l. posita, omnino ad similia extendi debet per consimilem etiam rationem, glo. est not. in l. i. C. de condic. ind. & in d. lobes, & in l. marcellus, in S. quod autem ff. ad prob. & in e. cum dilecta & ibi Abb. in 3. not. de confir. uiri uel inuti. Bald. in l. illud ff. ad leg. aquil. sed quantum ad delegationis effectum, infirmitas similis est absentie, eademq. æquiparatur ut hic per las. & Dec. ergo. Immo quod plura uidentur esse priuilegia infirmitatis, quam absentie quæ congestis aliis Gomes olim collega, in

regu. cancel. de infir. resig. q. 9. ita ut non possit aliter dici, nisi quod prættextu ipsius sicuti absentie, omnino possit delegatio fieri. Et in materia quod aliis infirmus debeat potius ab officio tanquam inutilis remoueri, est tex. singu. in l. 3. C. de offic. præfec. præto. Illi. & ori.

29. Sed quid si præses esset p. publicis occupationibus impeditus, poterit ne delegare causas meri imperii?

Bar. concludit quod non hic num. 22. Motus per tex. nostrum, in absentia loquentem & per tex. in l. placet. C. de ped. iud. in si. ubi soli præsides diiudicant causas ingenuitatis, & libertinitatis, quæ sunt graues, & si fuerint occupati in ceteris, dant iudices, ergo non delegant regulariter in causis meri. Et ad idem uidetur etiam esse text. in S. in authen. de iudi. ubi pluribus detenti curis, iudiciorum complent partem, per suorum assessorum presentiam (inquit tex.) ergo non delegant.

Tamen mihi uerior uidetur contraria pars, considerando ex legibus prius per eundem Bart. allega. filius. in si. cum duabus seq. ff. de procu. quod absentia, infirmitas, & occupationes, non modo publice, uerum etiam priuate æquiparantur, immo & quælibet alia iusta causa, ut ibi, ad hoc ut quis excusetur, ne iudicium (ut promisit) suscipere compellatur, ergo & hic patet, ut cause celerius Terminentur l. properandum C. de iud. & multo magis (ut præsupponit Bart.) si occupationes fuerint publicæ, delegatio meri imperii debet posse fieri. Et præsertim, quia in hoc etiam uertitur publicum interesse. Et quia cum semel fuerit facta prættextu absentie delegabilis, perpetuo debet esse huiusmodi, si non ab similibus, causa fuerit, argu. in l. pater in S. quindecim ff. de lega. 3. & in simili Bar. supra num. 11.

Nec ob. tex. noster, quia eo attento, non deberet etiam delegari prættextu infirmitatis, & tamen (ut communiter tenetur) delegatur, ergo & pari modo si publicis

blicis occupationibus fuerit impeditus.
Non ob. tex. in d. l. placet, quia. l. no-
ua per antiquam distinguitur ut hic, q
non propterea ex causa delegationem
uerat ut hic, & in l. sciendum. ff. qui fac.
cogan. & in authen. offeratur. C. de lit.
con.

Non ob. text. l. d. s. i. quia eodē modo
responderetur, & quia sicuti per suorum
affessorum presentiam, partem iudicio
runt complent, ita complent per delega-
tionem, ex causa prædicta factam, cum
sit quod delegatus fungatur vice delega-
tis, ut in. s. i. infra e. l. & in c. sanē de offi.
de. cum similibus.

Verum dubitatur adhuc, retentis eis
dem t. terminis, nunquid unam possit
30 delegare; concludit Bar. post Guliel. de
Cu. quod sic, motus ex identitate ratio-
nis, & per tex. in. l. a. in. s. i. C. de his qui
lar. occulta.

Contrarium uerius nideretur non per
text. nostrū quia posset dici ut supra sed
quia immo non est eadem ratio; pater,
quia absens nullo modo nec unam nec
aliam cognoscere potest, præsens uero
sic, licet occupatus ex quo diligentiam
sibi subsidio comparat.

Et quia tex. allega. in d. l. a. nil probat
sed solum, quod ubi rector provincie
per se potens non est, auxilium milita-
re, implorat, ut etiam in. l. qui restituere
ff. de rei uen. & in c. i. de offi. or. & sic nil
ad propositum.

Et plus quod Bar. est sibi ipsi contra-
rius, proxime enim uult tantum quod
non possit simpliciter, hic uero sic, licet
unam tantum, nam si esset in his, ratio-
nis identitas ita absolute causas meri
imperii, ex ista causa delegabit, ut unam
tantum, arg. in. l. solet infra de iu. o. iudi.
ergo cum non sit eadem ratio, nec unā
nec plures delegabit.

Sed quia tenui supra q. immo deleget
hac de re, simpliciter, causas meri impe-
rii, tenebo et nunc q. longe magis unam
deleget, nec ob. q. non sit eadem rō, quia
immo est, ut. f. celerius (quod paulo an-
te diximus) terminentur. d. l. properan-
dum. C. de iudi. Et quia repugnat, quod

sit occupatus, & quod possit etiam unā
cognoscere, ideo delegabit. Cogita ti-
men & dic in cæteris fufius ut pet. Alex.
& alios.

31 Ultimo dubitatur, quid si præses sta-
tim reuertatur, nunquid expiret iurisdi-
ctio, delegati, an uero necesse sit, q. reuo-
cetur, idem Bar. hic nu. 14. concludit, q.
expiret.

Motus post Pet. quia cessante causa
cessat iurisdicção delegati, sed causa dele-
gationis erat absentia ut hic ergo. c. cum
cessante de ap. cum uulga. & cum eo
transeunt cæteri communiter.

Et quia non dicitur recessisse, qui sta-
tim reuertitur. l. diuortium. ff. de dinor.

32 Considerantes etiam q. cum debilem
habeat iurisdicçãoem, accidentalem, et
factam (ut dictum ē supra) facile tollitur
absq. eo q. reuocetur, arg. in. l. eius milit-
tis in. s. si militia missus. ff. de mi. testa.

Immo q. nihil propriū hēt, utiturq.
iurisdicçãoe mandantis, ut infra in. s. i.
ira ut præside reuerso, cesset omnimō &
p. inde sit ac si delegatio reuocata fuisset.

Et uidetur casus in. s. ad hoc prohibe-
mus, ibi oīa agat usq. ad sui præsentiam
iu. authen. de colla. ergo non post, & sta-
tim cessat iurisdicção licet ad istum text.
dicat Deci. quod immō potestas ibi da-
ta reuocari debet & male quia si usq. ad
aduentum successoris agit, sequitur, q.
post agere non poterit, ergo erit reuoca-
ta. Et indicat uerbum illud usq., quod
sui natura excludit. s. Emphiteosim in
authen. de non alie. Alex. pulchre consi.
125. col. 2. uol. 5. Dicit etiam quod ibi ē-
rat facta omnium commissio hic autem
unius causæ tantum, & rursum male,
quia qua ratione reuocata præsumitur
iurisdicção propter præsentiam scilicet
committentis, quoad oīa, pari mō præ-
sumetur respectu unius causæ, arg. in. l. si
duo. ff. de admi. tut. & in materia in. l. so-
let infra de iu. o. iudi. & sic non uidetur
quod concludo dubium habeat.

Est uerum quod dubium facit, quia
res non est amplius integra delegatione
facta, & maxime si cepit cognoscere,
insq. delegato acquisitum.

Præsertim quia potestatem, non tam à delegatè habet quàm à lege, quæ uult q̃ in casu absentie possit fieri delegatio.

Aliàs acta facta à delegato quamuis ignorantè, non ualerent, & tamèn ualent. l. hoc iure. §. si quis dederit. ff. de do.

Et uidetur mihi quod probetur in d. iudicij soluitur. ff. de iudi. ubi iudicij soluitur uetante eo, qui iudicare iussus est, ergo non ipso iure.

Immo quod etiam re integra poterit cognoscere. c. si super gratia de offi. de in. 6. & quia lex hoc idem dixisset si uoluisset arg. in. l. qui decem in fi. prin. ff. de sol. nullibi autem reperitur, dixisse quod ipso iure expiret iurisdictio ergo.

Tamen à prima opi. non recede, nec facit quod ius sit acquisitum delegato, maxime si cepit cognoscere, qui uerum est duranti absentia, aliàs ipso iure erit iurisdictio reuocata, ut supra.

Et minus secundum quia esto quod à lege potestatem habere uideatur, & non à delegante, habet tamen sub ista conditione si absentia (ut diximus) durauerit, ergo eo statim reuerso expirabit & quia lex est causa remota delegatus uero proxima & immediata.

Non ob tertium quia ibi dominium in eum erat translatum, cui mutua pecunia dabatur, alteri danda, ita ut conueniens etiam sit, ea alteri soluta, ut eiusdem fiat, siue ignorauerit siue sciuerit mortuum esse, hic uero delegatus nullà habebat iurisdictionem. §. i. infra ea. l. igitur non mirum si cessante causa absentie, expirat iurisdictio, & acta ab eo facta nihil ualent, ut pote pendente conditione absentie, facta.

Non quattum quia uerum est eo casu & regulariter quod plus est, non hic ubi delegatio erat facta prætextu absentie, quia cessante expirat iurisdictio.

Non Quintum & ultimum, quia loquitur ille rex in rescripto gratioso, quod censetur perpetuum, ut per las. in. l. 2. in

prin. & in fi. C. de diuer. rescript. Seyfel. in l. subdi. ff. de acqui. po. Et licet lex non dixerit (ut postea subiicitur) expresse dixit tamen ratione, uirtualiter & implicite, quia cessante causa &c. ut supra. l. hominis & rei. §. uerbum ex legibus. ff. de uerbo. si. & ita teneo nunc; quicquid aliàs dixerim & tenuerim.

Est adhuc uerum quod rationi generali obstat, quod cessante causa. non cessat effectus consummatus. l. 2. §. fi. & ibi Barto. ff. de dona. c. si quis.

Sol. non potest dici consummatus, ex quo cognoscere ceperat, & nihil actum dicitur, quorians aliud agendum superest. l. eum Syllanionum. C. de his quibus ut indicogita. In ceteris partibus gl. di. scillatam non habet, ut hic per Barto. nu. 15. & dictū fuit. & supra ideo transco.

Et quoad illam. q. an. imp. possit delegare causas meri imperii, in qua idem

Barto. concludit quod sic, & est communis opi. dic ut per eum & Docto. Et confidem, quod quoad istud dubitare, est disputare, de eius potestate contra text. in l. sacrilegii. C. de cri. sacri.

Immo quod ab eo non est exquirenda ratio, sed sufficit pro ratione uoluntas, inquit Bald. in l. impetrata. C. sen. re. scin. non po.

Qui dicit etiam alibi, quod eius potestas anomala est, quodq; nulla regula clauditur, & q̃ licet eidem, quod libet, conf. 327. col. pe. nol. i.

Similiter an delegatus Principis subdelegare possit, communis est q̃ sic, ut hic per eundem Barto. nu. 10. & probatur aperte in l. inbi etiam gl. C. qui pro sua iur. & susius dixi alrās in d. & 2. l. c.

Et nouissime testatur Gui. Papa ita seruari in delphinatu, decisio 624.

Sed forte contraria op. est cōmunior reprobara gl. d. l. ex quo electa est persona industria, ut hic per Alex. adde Boer. deci. 6. nu. 8. & 9. par. i.

Finis.

S P M M A R I U M.

S. qui mandatam.

- 1 Delegatus nihil proprium habet.
Et ibi huius uerbi expositio.
Et dicit etiam ratio.
- 2 Difficultas in materia fortis, ubi etiam sol.
- 3 Delegatus index est, sed non simpliciter.
- 4 Notionem arbitri habet non delegatus.
- 5 Gentinus non semper proprietatem denotat.
- 6 Declaratio & intellectus l. legati. ff. de offic. procon.
- 7 Contrarietas perpenditur prin. huius. S. & primi responsi.
Et ibidem, Concor. dia.
- 8 Alia contrarietas, adhuc prin. & finit.
Et ibidem conciliatio.
- 9 Delegatus non subdelegat.
- 10 Delegatio extinguitur morte delegantis.
- 11 Delegatus nunquam esse dicitur in possessione vel

- quasi officij sui.
- 12 Oppositio colorata, quod immo delegatus aliquod proprium habeat.
Et ibidem fallacia arg. detegitur.
- 13 Delegatio, mandatum appellatur.
- 14 Quamuis mandata iurisdictione transeat usus ip-
sius & exercitium in delegatum, non tamen in
eum transit merum imperium.
- 15 Nec in legato proconsulis est speciale.
Et ibi quod illatio ut sit bona debet esse ex premis-
sis.
- 16 Ratione connexitatis ueniunt in mandato etiam
ea quae sunt alterius spectet, & maiora expres-
sis.
- 17 Mandata iurisd. licet non transeat merum impe-
rium, transit tamen cohercio medica.
- 18 De qua cohercione hic intelligatur, cum sit quod
alia uerbalis dicatur alia corporalis.

5. VI. MANDATAM. Ex
isto text. notant omnes,
quod delegatus, nihil p-
prium habet quodq; u-
titur iurisdictione, eius
qui mandauit.

Idemq; formaliter habetur (ut etiam
dicit Deci.) in l. solet infra de iur. o. iur.
di. & in l. si prator infra eod. & in c. sane
de offi. dele. & in simili in c. fi. 93. d. & in
c. i. 94. d.

Et proprium intellige, quod ordina-
rium sit, ut intelligit Dy. Iacob. Butz. &
Albe. seu precipuum secundum Iac. de
Arc.

Et ponderandum est uerbum nihil,
quod est uniuersale negatiuum. l. si. ff. de
libe. & posthu. ibi nihil agit. l. is qui du-
centa. §. utrum. ff. de reb. dub. §. licet ibi
nihil à legitimis differens, in auth. qui
bus mo. natu. effi. si. pulchre Alex. con-
si. 87. colu. 4. uol. 2. exponendum tamen
ut supra.

Et quia si utitur iurisdictione eius, q.
mandauit, iam non aliud dici potest, ni-
si quod proprium habeat nihil.

Et si utitur adhuc iurisdictione man-
dantis uerum erit dicere, q. ipsius usū ac
exercitiū habeat sicut procurator habet
exercitiū directe actionis ut idem Al-
be. dicit l. i. C. de ac. & ob. Alias ab ordi-
nario non differret, qui iurisdictionem

habet iure proprio. l. more de iur. o. iur.

Et facit arguendo de dominio ad iur.
isd. ut in l. qui furere. ff. de sta. ho. quia si
eius duo non possint esse domini eius-
dem rei in solidum. l. si ut certo. §. si duo-
bus uericulum. ff. com. mo. ita nō potest
esse iurisd. in personam ordinarij, &
delegati, usq; adeo ut necesse sit dicere,
ut supra quod usum is habeat tantum &
negari non potest.

2 Sed ob. unum, si usum habet t ut procu-
rator, uideretur dicendum, sicut procu-
rator efficitur dominus post lit. contesta-
tam, quod ita efficiatur ipse. l. & quia in
fra de iur. o. iur. d. l. neq; C. de procu. not. in
l. legatus. ff. de offi. procon.

Sol. non est bona similitudo, quia
procurator post lit. contestatam reuoca-
ri nō potest, nisi ex causa. l. post litem ff.
de procu. delegatus autem sic. l. iudiciū
soluitur. ff. de iud.

Et quia in procuratore uersatur dam-
num pecuniarium propter expensas vel
aliam causam, in delegato autem non,
ut per glo. in d. l. iudiciū soluitur, & Al-
be. hic, colu. 2. Mouet difficultatem (ta-
cito auctore) Cur. hic, & dicit hanc ratio-
nem, sibi displicere, quam iudicio meo,
non bene consideraui ideo dic tu opti-
mam fore.

Et si replicaretur, quod delegatus co-
gitur suscipere delegationem l. i. C. qui
pro

pro sua iu. procurator uero non §. pe in
f. manda. quodq; lex succurrit magis fa
cienti actum ex necessitate, quam ex uo
luntate. l. si fideiussor. §. si necessaria. ff.
qui satisda. co. Respondeo regu. hoc ca
su fallere, quia iudicare munus publicū
est, procurate uero priuatum, quo casu
est quod saueat lex facienti actum ex
necessitate, longe magis quam facienti
ex uoluntate non tamen sauet isto, ut iu
risdictionem habeat propriam, & sicuti
procurator efficiatur dominus, quoniā
reuocari (ut dictum est) non posset, & ta
men reuocatur. d. l. iudicium soluitur.

Et quia stante ea, deberet etiam tran
sire in eum iurisdictio ante lit. contestatam,
& tamen non transit ut hic & in d. l. so
let, & in d. l. & si p̄tor.

Et quia etiam uidemus alibi qd̄ quis
coactus restituit hæreditatem, & tamen
quartam non retinet, qui uero sp̄te sic.
l. 2. §. interdu. ff. de uulga. & pup. sub.
l. p̄. §. si. C. ad treb.

Et in simili in l. 2. & in l. matet. C. de
ope. lib. Ob. rursum, quia si nihil propri
um habetiam non diceretur iudex, & ta
mē hoc est falsum. c. in literis & ibi Abb.
de offic. dele. c. forus §. iudex de uerb. si.

Sol. iudex est, sed delegatus, & ita lo
quatur text. in d. c. in literis. non ob. text.
in d. §. iudex, quia loquitur in ordinario
ut hic per Deci. & ultra facit text. etiam
in l. i. cum his quæ not. ibidem infra de
i. o. iud. & sic iudex est non simpliciter
sed secundum quid, ergo non proprie ta
le. l. i. ff. de dona. l. hoc legatum. ff. de leg.
3. immo quod iudex extraordinarius
dicitur. c. de cetero & ibi idem Abb. de
transac. c. quoniam contra de prob. Bal.
in l. si quando. C. de dila.

Ob. tertio, quia saltem habet notionem
l. ait p̄tor in prin. ff. de re iud. ibi notio
nis nomen ad eos pertinet qui iurisdi
ctionem non habet, delegatus non ha
bet iurisdictio. ergo notionem, ergo, male q
nihil proprium habeat.

Sol. ille tex. loquitur in arbitro com
promissario, qui nullam habet iurisdictio
quo à partibus eligitur. l. priuatorum. C.
de iurisdictio. o. iud. ergo non in delegato ut

hic. & glo. quoq; declarat.

Obstat quarto, rex. in d. c. in literis, pō
derando uerbum iurisdictio eius, &
uerbum iurisdictio est totum, in d. si de of
fi. lega.

Primo quod simpliciter iurisdictio
dicitur utrobique; secundo cum genitiuo,
eius, & istorum, cuius natura est denota
re proprietatem rei cui iungitur. l. 2. §. lo
cum. ff. de religio.

Et ad idem uidetur text. in l. i. ibi uel
aliam iurisdictio. habet. ff. de indi.

Sol. esto quod simpliciter iurisdictio, fiat
mentio, debet tamen intelligi de delega
ta, & quoad usum tantum, non aliter, ut
hic ubi etiam glo. & in d. l. solet, & in d.
l. & si p̄tor, & not. plene in d. l. ait p̄
tor.

Nec officit genitiuus eius, & istorum
quia non semper proprietatem impor
tat, ut plene per Docto. in rubr. ff. de no.
o. iun. & in d. l. ait p̄tor in prin. non
nihil Deci. hic. Non ob. text. in d. l. i. quia
hoc modo etiam glo. ibi responder, qd̄
licet delegatam habeat, & sic usum (ut
dixi) nil proprium tamen habere dicitur
per tex. in l. si in §. sed quia. C. comu
nia de lega. idemq; etiam glo. hic.

Quinto ob. text. in l. legati supra de offi.
procon. ubi legati proconsulis nihil pro
prium habent, nisi à proconsole eis fue
rit mandata iurisdictio id est delegata, et
go delegatus habet iurisdictio.

Sol. nihil proprium habent. nec ordi
nariam nec delegatam a re commis
sionem, post uero delegatam, & est com
munis resol. de qua in l. cognitio infra
eo. & testatur Sap. etiam hic.

Replicatur, speciale esse, in legatis pro
consulis, in d. l. legati, ergo in contrariū
est ius commune. l. quod uero contra. l.
ius singulare. ff. de legi.

Et quia tex. noster dicit nihil propriū.

Et quia iurisdictio est potestas de pu
blico introducta cum necessitate iuris,
dicendi & æquitate statuendi quæ non
potuit causari in personam delegati, ab
ordinario. l. i. et ibi not. ff. de in. o. iud. et
ita Dec. Sen. hic transit, et hoc ipsum co
gitandum relinquit.

Sed facilis est sol. si dixerimus, ad primum quod in hoc nulla sit specialitas, ut hic, & in c. sine de offi. de.

Ad secundum uero quod intelligitur nihil proprium habere, quod ordinariis sit, ut supra.

Et denique ad ultimum, quod nihil potest dici causatum in personam delegati habentis tantum usum iurisdictionis ordinariæ, ut dictum est, & hac de re delegata.

Ob sexto tex. iste, ibi, uerius est enim more maiorum iurisd. quidem transferri, quod uerbum (ut inquit Cur.) sui natura importat abdicationem ab alia. l. i. in prin. de offi. præsec. prætor. l. i. & ibi gl. concessit, ff. de consti. prin. l. i. ff. quis & à quo, ubi à delegato ad delegantem appellatur, si causa simpliciter committatur cognoscenda, non si mandetur iurisd. ex quo abdicatur à mandante.

Stringo ego fortius, & considero, quod prius dixerat nihil proprium habere, postea, uerius esse, quod iurisd. transferatur.

Sol. transfertur ut per gl. hic. i. conceditur seu permittitur à delegatē. Vel dic quod delegata transferatur, ut supra, ex quo dicitur ut iurisd. delegantis,

Et si replicaretur, quod non per hoc, non abdicatur (ut replicat Cur.) respondet deo quod immo abdicatur, & repugnantia est, quod abdicaret delegans à se iurisd. & quod delegatus uteretur iurisdictione delegantis. Dicit etiam quod uiolatur littera, sic exponendo uerbum transferri & male, quia licet non transferatur iurisd. ordinaria, transfertur saltem usus et exercitium, ac delegata, et quia oportet interdum à uerbis recedere, et sequi mentem Iuriscon. etiam cum aliqua littera uiolatur. l. scire oportet. S. aliud. ff. de excu. tu. alias uideretur uoluisse se incontinenti corrigere, non dicendum l. non ad ea ff. de condi. & de. Et sic licet uerbum dixerit, non dixit tamen ut aliam quam delegatam iurisd. seu usum & exercitium ordinariæ intellexerit, & est casus in l. legatus. ff. de offic. præf. nec facit quod loquatur in renunciatione (ut idē

Cur. inquit) quia quā ratione non abdicat eam à se renunciando, eadem non abdicat, delegando, seu mandando; ut hic, & in iuribus supra alleg.

Non obtext. in l. i. quis & à quo quia loquitur in delegato ad uniuersitatem causarum, qui æquiparatur ordinario secundum communem intellectum, & dictum fuit satis in princip. legis supra.

8 Septimo & ultimo, ob adhuc text. iste in fi. ubi iurisd. habet, & imperium quod iurisdictioni coheret, sol. finis loquitur de modica coercitione quæ coheret iurisdictioni, ex quo alias nulla esset. l. magistratibus infra de iur. o. iud. l. fi. infra eo. & dicit posse demandari, quamuis regulariter secus sit in meto imperio magno, & ut fufius dicemus in l. imperium. ff. de iur. o. iud. & sic non ob.

9 Et ad propositū redeuntes, tunc delegatus nihil quod proprium sit, habeat, inferri potest, quod non subdelegabit ut hic per Doct. Odo. in diuisione litteræ, & alii post eum, Bar. in l. legatus in fi. supra de offi. procon.

Et per rationem text. l. à iudice. C. de iudi.

Et quia nemo plus iuris in alium transferre quam ipse habeat. l. nemo. ff. de regul. iur. l. traditio. ff. de acqui. re. do. l. obferuare. S. fi. ff. de offi. procon.

Et quia habens usum ipsum alteri non cedit. l. instituta de usu et ha. ut hic per las. et in d. l. à iudice colum. 2. fufius.

Et non habet dubium, & tradit etiam Deci. consil. 356. col. 2. uol. i.

Et si diceretur ut dicit Sap. quod hoc attentio delegatus ad uniuersitatem causarum, non posset subdelegare, & tamen potest, ut no. in d. l. à iudice, Respondeo subdelegare, quia (ut etiam dicebam supra) æquiparatur ordinario. l. fi. ubi glo. et Scriben. C. eo. sed ordinarius delegatus ergo non ab re si ipse quoque subdelegaret

10 Item & secundo inferri potest non ab re esse si delegatio extinguitur morte delegantis. l. & quia infra de iur. o. iud. quod tamen non simpliciter uerum est, nisi cum declaratione Iuriscon. in d. l. et quia sed contra alibi moritur papa, et tamen non

non extinguitur, c. si super gratia, de offi. fi. de. in 6.

2. Solidum verum est in gratiosis, ut dixi supra in prin. legis, post Ias. in l. 2. in prin. C. de diuer. rescrip. nos autem in delegatione loquimur, quæ sui natura est odiosa c. primo, ubi glo. de rescrip. in 6. igitur non obstat.

- 11 Tercio & ultimo in seti potest quoddam delegatus nunquam dicitur esse in possessione vel quasi officii sui, exempli gratia quia velis probare in iud. l. 2. & ibi Bald. col. i. C. de sen. Sap. hic.

Et ante eum Dec. & bene, quia is possidere dicitur, cuius nomine possideret l. id quod §. i. ff. de acqui. po. Alias ultra eum refragaretur regula. l. si ut certor. §. si duobus uelliculor. ff. commo. & l. 3. ex contrario. ff. de acqui. po.

ADDITIO

Oppono contra id, quod delegatus

- 12 nihil proprium habet, nam delegare est iudicem dare. l. sepe audiui Cefarem, ff. de offi. p. xi. fi. dare est dominium transferre. §. sic itaq; in iustura de ac. de domi. nio ad iurisd. ualeat argum. l. qui fuerit, ff. de sta. ho. ergo transferretur iurisd.

Solue(ur dixi supra in rub. num. 14.) & nouissime quoddam transfertur iurisd. alius, & quoddam iurisd. est, sed delegata non propria, ex quo iudicatio minere fungitur, & iurisd. utitur eius, qui mandauit ut hic & in d. l. à iudice. C. de iudi. & in simili in rescripro iustitiae Bal. in c. ex tenore col. 2. de rescrip.

ADDITIO

Obserua etiam, quoddam delegatio mandatu est iuri appellatur à lege, ut hic, & in prin. supra & in l. infra eod. & in l. 2. & in l. & quia infra de iud. & in l. solent. ff. de offi. procon.

Vnde uidemus quoddam delegatio stricti iuris est, ut per glo. in c. de rescrip. in 6. Bal. in l. non sine in fi. C. de homic. lib. & huiusmodi etiam mandatum. l. diliget. ff. de man. c. cuncti dilecta de rescrip.

Et si differentia est inter hæc duo, est quidem (ut dicebam supra) quia post litteram contestatam, in procuratore, non potest nisi ex causa reuocari. l. post litteram, ff. de procu. delegato uero secus. l. iudicium soluitur de iudi.

ADDITIO

Si delegatus aliquid proprium habet, non dixisset Bar. in l. imperium in fi. de iud. iud. quoddam ordinaria & delegata sint eadem.

Dicebat etiam Deci. in c. luteris in 4. non. de offi. de. quod habet iurisd. quantum ad effectum iustitiae administrandæ.

Et ideo iudex non potest esse delegatus, l. si. C. de iud. l. quoniam in ratione sui C. de hære. & de hoc alias per Docto. fufius supra in rub. c. o. ti.

Et ad propositum sciendum est ultra Dec. hic in prin. quoddam proprium dicitur quod non conuenit pluribus sed uni tantum, ut per Bald. in l. in suis in rep. col. 2. ff. de libe. et posth. u. de re, non potest delegatus habere eam iurisd. quam habet ordinarius, sed usum tantum ut supra.

- 14 Secundo notant Docto. ex isto text. quod quamuis transferatur iurisdicatio (declarando tamen ut supra) quoddam non propria transit merum imperium, et bene, probaturq; etiam clare, in l. solent de offi. procon. et in l. nemo potest ff. de regu. iur.

Et non ab rescripti text. et glo. hic etiam declarari quod datur à lege quasi dicat nominari, ac specialiteratribuis magistratibus ut supra in legis prin. ita ut in delegatione, seu mandatu iurisd. non comprehendatur, nec sit communicabile; et quoniam satis dictum fuit ibi, non infirmam nunc obliuiscere.

- 15 Tercio non ibi, quare nemo etc. quod de eo uerum est istud merum imperium scilicet, mandatu iurisd. non transire, ut nec in legato proconsulis sit speciale, tametsi multa alia specialia habeat, quoddam etiam Deci. declarat & bene, nemoq; di

Et Dec. declarat & bene, nemōq; dicitur (sibi) iurisdictionem habere.

Aliis (ut inquit Ias.) illatio non esset bona, quia non inferitur a regula ad casū specialem communiter. In his ff. de leg. immo uitiatur, & in aliis eam sumat. I. quā situm §. deniq; ff. de fun. inst. subin de reprehēdēdo gl. i. l. iudice. C. de iud. & in l. i. & q. de iud. o. iud. q. utrobq; hoc idem dixit, q. in eo sit speciale, ut i. aliis. Tamē aduerte, q. imo plerūq; sit, ut per Bar. i. l. auxiliū col. 2. p. illū tex. ff. de mi.

Sed transeat istud, uidetur quod ob multum tex. in l. i. solent. ff. de offi. procō.

Sol. hic de aduersione loquitur, ibi de cognitione tantū, quā sūt Pau. Cal. hic.

Verum obiectum non tollit (ut inquit Deci. seni.) quia si regula generalis, est negatiua, mandata iurisdictione scilicet merum imperiū non transire, illatio etiam huiusmodi esse debet, alias nō esset ex præmissis, & male ut hic in princip. ac in illis uerbis, & ideo errare uidetur magistratus &c. & in l. papinianus ex. xuli. ff. de mino. Nec displicet cōsiderādo animaduersionis mentionem fecisse, quia cognitionem supponit, & quia merum impetium est habere gladii potestatem ad animaduertēdum in scinorosos homines. l. imperium. ff. de iud. o. iud.

Melior igitur sol. est ut idem met. de i. subiicit non ob, quia loquitur in speciali commissione, nos autem in generali, licet ergo possit ex delegatione sibi specialiter facta ibi cognoscere, non pōt tamē hic aliquo mō, si sibi iurisdictionē sit generaliter demādata, & ē nēus sensus.

Et patet ultra eum quia dicit text. illud genus mandati extraordinarium esse, & speciale, quod non est regulare, tamen ut hic & ibi, dum dicit statim nec enim potest quis, gladii potestatem sibi datam, ad aliud transferre, etiam (intelligē) si proconsul sit, & legato simpliciter iurisd. mandet, quod ex uerbo quis, & ad aliū, nō aliter sonantibus etiā elicitur, & ita tenēdū ē & q. alia multa spālia habeat, nō in l. i. iudice. C. de iud. p. alle.

Et facit quod in simili habetur, in l. in fraudem in §. si. ff. de mi. testa. ubi miles sub reg. generali comprehenditur, licet

aliis casibus priuilegiū habet.

Quarto notandum est, quod ratione 16 cōnexitatis ueniunt in mandato etiam ea, quæ sunt alterius speciei, & maioris quam expressa. l. 2. infra de iud. o. iud. l. quōdēns. C. de iud. cum similibus, & mirum uidetur quoniam stricti iuris est, & uenire non deberent. l. diligenter. ff. man. c. tū dilecta de rescrip. tamen (ut dixi) quæ cōnexa sunt, ueniunt, & in simili, in tutela in l. quid ergo in §. pe. & ibi Bal. ff. de cōtrario iud. tu. & in transāctione, in c. accusatus de h. in 6. & in delegatione gl. in c. licet i. 7. q. i. l. si ius in l. i. col. i. C. de transā. Et seruit ad materiā, eorū quæ i. simili nō in c. sedes apostolica de rescrip. & in l. quidā relegatus & ibi Soci. col. 3. de reb. dub. de clausula generali post casus spāles, q. extēditur ad oīa alia remedia cōpetētia, nō tamē expressis maiora & sic cōtra, q. nō datur cōnexitas d. casu, ut hic, nō nihil Ale. col. 42. col. 6. uol. i. Fulg. col. 156. col. 2. Quinto & ultimo notādū ē, serē ad idē, q. licet mandata iurisd. nō trāseant merū imperiū trāsit tamē 17 modica cōhercicio, uel q. (ut proxime dicebā) cōnexa sunt, uel & melius, q. iurisdictioni coheret (ut tex. met. dicit) nullaq; esset, absq; cohercicione modica. l. si. infra eo. l. 2. magistratib. de iud. o. iud. & ad propositū declarat Spe. i. ti. de iud. o. iud. col. 6. Verū quæritur, cū sit cohercicio uel 18 balist. & corporalis, ut in simili de degradatiōe in c. degradatio de pen. in 6. & de citatione in l. pleriq; ff. de in ius uo. & de iniuria in l. i. ff. q. quisq; iud. de quā istarū hic, debet intelligi? sol. de uerbis sicuri & in d. l. si. infra eo. & in d. l. 2. de corporali uero in d. l. magistratibus, declarat Bar. in l. imperium col. 6. in prin. & ibi dicimus de iud. o. iud. & ad prædicta facit, quia hac rōe et patribus, & dominis, ac pceptoribus data potestas est i. filios seruos, & discipulos, cohercēdi eos, sed ne tamē sup. modū seuant. l. familiae, ff. de uer. si. l. unica. C. de emen. prop. l. pōre dixit. §. præterea. ff. de pen. l. respiciendū. §. furta. ff. eo. l. 2. ff. de his qui sunt sui uel alie. iud. cum similib. in ceteris quoniam dictū est supra satis, & quoad primū in prin. legis loco suo, transeundum est.

Rub. ff. de offi. eius cui man. est in.

- 1 In aliquibus locis, extent statuta, ne probemia fiant.
- 2 Contrarium seruandum est, ut pote non modo necessarium & utile, verum etiam rationabile.
- 3 Materia ista est de apicibus iuris, in qua studio camerario Fulgo. nihil unquam addiscere possit, & quem hydrum lerneam appellat Alcia.
- 4 Seniorum consilia sequenda sunt & imitanda.
- 5 Quid sit officium.
- 6 An sit generale nomen ad omne ministerium.
- 7 An officium differat ab artificio.
- 8 Artificium quid sit.
- 9 Quare sit dictum de offi. eius & non de offi. de. ut in decretalibus.
- 10 An sit differentia inter unum ti. & alium.
- 11 An officium & potestas sint idem.

Lectura vltima,

DE OFFI. EIVS CUI MAN. EST IUR.

Vanquam in aliquibus locis extent statuta prohibentia ne initio suarum interpretationum promissus tempus contem-

- 1 nant sed è uestigio ad rem ipsam deveniant, & statim quod munus sibi iniunctum est, exquantur leges scilicet docendo, atque interpretando mihi tamen semper visum est contrarium non modo necessarium & utile, verum etiam rationabile, quoniam hæc libentius (ut inquit iurecon. in l. i. ff. de ori. iur.) perducunt vos ad auscultationem eorum quæ dicturi sumus, & ne etiã (ut subiicit) illotis quodammodo manibus ad mensam tantarum difficultatum, quæ in præsentia se se offerunt (est enim materia ista de apicibus iuris, quam hydrum lerneam vocat Alcia. & dicit Fulgo. quod studio camerario nihil unquam addiscere potuit sed tantum uoce magistra, quo casu si quis errarit exensatur, ut inquit glo. in st. de ob. quæ ex qua. de in prin. Feli. in c. i. col. 9. de re iud. immo quod tunc nullus

- 12 Quid differat si iste ab illo de offi. eius qui uel est iud. uel præfige.
- 13 Quid sit iurisdiclio in genere & in specie.
- 14 Quotuplex sit iurisdiclio.
- 15 De iurisdiclio naturali quedam, quæque sit unde oritur, & qui iudices sint, quibus tribuatur.
- 16 Mandare iurisdiclionem & iudicem dare an idem sit.
- 17 Quinq; sunt nomina differentia, quorum unum non est aliud, beneficium, Maleficium, obsequium, artificium, & officium.
- 18 Quomodo exponatur uerbum eius.
- 19 Quomodo uerbum cui.
- 20 Iudicium diuisio.
- 21 Continuatio prima glo. est communiter approbata, & quid sit nera pluribus ostenditur rationibus.
- 22 An delegatus principis sit maior quocunq; ordinario.
- 23 An ordinarius firmiorem habeat iurisdiclionem

iurecon. inuentus est, qui aliquando nã fuerit reprobatus. l. si seruum. S. sequitur. ff. de uerb. ob. accedete uideamur. Sic etiam Albe. magnus Bergomatu interpretis, facit in prohe. Codicis in tribus, de iust. & iur. municipalis ius supradictum detestatus, admonetq; Vlp. in l. i. ibi bene est priusquam &c. & Pau. in l. lecta in prin. & ibi not. omnes. ff. si cert. pe. ea de re nos quoq; senes, seniorum consilia & pias sequentes, seu imitantes potius, quos longa ætas prudentiores effecit, aliqua etiam præmitteremus, rub. hanc si mul declarantes, antequam ad ipsius negotii interpretationem (quod moris est) petueniamus.

Et primo quia dictum est de officio eius cui &c.

Quid sit officium.

Secundo an ab artificio differat.

Tertio quid sit artificium.

Quarto quare dixit de offi. eius & non de offi. de. ut dictum est in decretalibus.

Quinto nunquid ab illo ti. iste differat.

Sexto quid differat à potestate, & quare uerbum istud hic adiectum non est, ut in decretalibus à papa.

Septimo quid differat à titulo de offi. eius qui uel alt. iud. uel præfige.

Ostauo & ultimo, quid sit iurisdiclio

& quotuplex.

Et breuiter quoad primum (quæq; enim sequi debeant, & quæ uitanda à uobis sint, breuiter ostendam, imitatorq; (ut dicunt) solettes tibicines, quibus satis non est discipulis suis deteriores ostendere cantus pariter, quos uitare debeant nisi demonstrent etiam quomodo sit bene canendum) dico nil aliud esse, nisi opus & quod quisq; efficere debet, pro conditione suæ personæ ab efficiendo dictū quasi officium, ut inquit Amb. offi. i. c. 8. mutata litera e, tamē in o, propter decorem sermonis. Vel ut agat quis, ea quæ nulli officiant, profint utro omnibus, & ut ille suscipiat. Vel opus rursū ad quod unum quodq; deputatum est, namq; sol habet officium in orbe, ad illuminandū ignis ad calefaciendū, aer ad humectandum, terra ad fructus ferendos. In homine oculus ad uidendum, aures ad audiendum, os & lingua ad loquendum, manus ad opus & ad ambulandum deniq; pedes. Officiū habet præses & prætor, q̄ nomina sunt generalia. l. i. ff. de offi. præsi. l. ubicunq; ff. de reg. iur. l. i. §. si ff. de ual. & extraor. co. inscriptusq; est ob id ti. de offi. præsi. de offi. præto. l. prætoris officium. ff. de dam. inf. habet & iudex. l. i. ibi ius dicentis officium latissimum est. ff. de iur. om. iud. l. 4. §. hoc autem iudicium ff. de dam. inf. c. l. qui per collusionem. §. si ibi officio iudicis præstentur. ff. de ac. emp. l. officium. ff. de rei uen. Aduocatus l. qui necessarii d. l. sancimus. i. & 2. l. cum aduocatio. l. si quis de togatis. l. petitionem. l. post duos. C. de aduo. di. iudicio l. prima secunda tertia quarta quinta, & pe. C. de aduo. di. iudicium, & procurator, unde dicimus, quod uile est, quale illud tabellionis. l. si quis 2. l. uniuersos & utrobq; Bato. C. de decu. li. 10. habet & delegatus ut hic & extra de offi. dele. q̄ dicitur iudex extraordinarius ut not. in. c. de cetero de trans. concludendūq; tandem, & quod generale nomen sit ad omne ministerium ut inquit glo. in. l. le gatis in prin. ff. de lega. 3. & nos alias hic, usq; adeo ut dicamus hinc etiam, officium suum nemini damnosum esse de

bere. l. sed si quis ex signatoribus. ff. quæ admō. testa. ape. l. si seruus communis. §. iustissime. ff. de sur. cum non debeat de elec. in 6. officia promiscuis rerum usibus turbari non debere. l. consulta diuina. C. de resta. bonus text. in. c. nos si incompetentes in. §. sed notandum, ibi sicuti et go Ozias à domino lepra percussus est, quia sacerdotum officia usurpare uoluit sic sacerdotibus regum officia usurpare non licuit 2. q. 7. & simile quiddam immo quod pater quoq; officium habet. l. si. C. de dot. pro. inquisitor. c. ut officium de hære. in 6. Neq; aliud in liberto desideratur. l. si non sortem. §. libertus. ff. de cōdic. indeb. Q. enim Aterius (ut memorie proditum est) dicere solebat, quod in ingenuo, crimen dicitur, in seruo necessitatem fore, in liberto uere officium. Veluti si librum ad alicuius infamiam scribatur ingenuus, amici contemplatione, domini seruus, Patroni autem libertus. l. officio. C. de nego. gest.

Quoad secundum dico pari modo differre, talis est in. l. nominatim ibi artificio uel officio. ff. de manu. testa. & in. l. si nominatim. ff. de condi. & de. dictio enim uel communiter solet poni inter diuersa. l. hæc uerba. ff. de uerb. si. Cum a. consi. 97. colum. 2. non aliter igitur dici potest, hoc idemq; probatur clarius in. l. legatis in. §. i. ibi officium artificio mutatur. ff. de lega. 3. deq; artificio fit mērio etiam in. l. textoribus. ff. eod. & in. l. pe. ff. de reb. dub. & in. l. si quid uenditor in. §. si. ff. de edi. edic. & in. l. ad bestias. ff. de pen. & in. l. si societatem. ff. pro so.

Et quia perpetuum est, officium uero temporale ut not. in. d. §. i. descenditq; ab arte, ars uero facultas est quæ præceptis quibusdam ac regulis continetur. l. i. ff. de iusti. & iur. & ab arte tursum artifex. l. i. C. de excu. arti. hb. x. l. inter artifices ff. de sol. estq; utile hoc idem scire, ex quo plerunq; horum fit mentio in statutis ut in simili not. Felin. Aret. & omnes in. c. post cessionem colum. i. de prob. in quibus de stricta, & propria uerborum significatione agitur. l. quicquid astringendū. ff. de uer. ob. l. 3. §. hæc uerba. ff. de

nego. gch.

8 Quoad tertium dico nihil aliud esse nisi opus q in arte positū ē t qua rōne di ci possit aduocati, nō officium esse, sed artificium potius, quia (vt dixi) ius quod exercet est ars boni & equi. d. l. i. ff. de iu sti. & iu. & uidetur casus in .c. quia Epi scopus ad si. ibi & laudabilis artis inuen rum 3. q. 4. idemq; hac ratione in iudice, sed quia iura adeo clara sunt ut supra of ficiū iudicis & aduocati, non artificii dicemus, quanquam improprie artem dixerit tex. p. alleg. & seruit ad quæstio nem si dispositum sit, q ex quolibet arti ficio soluaui decima, qui proprie arti ces esse dicantur, quam disputat D. Tho. in summa .2. q. 87. artic. 2. concludens eum dici artificem qui artem exercet si ue artificium opus ut supra q in arte po situm est.

ADDITIONO.

Ad supradicta de officio, Adde si sta ret statutum prout Senis, quod qui ha buerit aliquod officium a communi, non possit ad aliud assumi usq; ad certū tempus, & aliquis eligatur ad custodiā Castri, q ad aliud intra. d. tēpus assu mi non poterit ita Anch. in cle. in prin. de ui. & ho. cle. & signanter ex not. in. d. l. le gatis in p. allega. §. i. ff. de lega. 3.

Dicit etiam Alb. in. l. i. C. ex quib. cau. rpa, quod habens tunc officium, se excu sauit ab alio oratoris uirtute statuti Ber gomi existentis q non possit quis eodē tempore habere duo officia, q; admittā fuit eius excusatio per illū text. & quia officii nomen est generale, ut supra pro quo faciebat etiam tex. in. l. nemo, ibi ne cum in utruq; festinet &c. C. de assesso. extere quæstiones Decii de officialibus Papæ & cōis Florentiæ uisæ sunt mihi impertinentes, tæx tamen alias, igitur nunc non tango, dicur p eum & hic & in rub. de offi. de.

Quoad quartum dico perinde fore ac si dixisset de offi. de. non enim aliud so nant uerba hæc, de offi. eius cui. man. est iu. nisi hoc ipsum, de offi. de. scilicet, q mandare iurisdictionem idem est quod

delegare. l. prima. §. qui mandatum infra eo. l. solet. l. p. rator. l. more. l. & quia infra de iu. o. iud. l. cum p. rator. §. i. ff. de iud. l. i. §. i. ff. quis & a quo. Ea dere uerba in ē rioni deseruiunt non intentio uerbis .c. intelligencia de uer. sic. c. Marthiō. i. q. i. ar gumentum in. l. non figura uerborum ff. de ac. & ob. per. circumlocutionem e nim dictum est hic intrinsece & uirtua liter quod aperte simpliciter & explicite dictum est, in p. alleg. rub. decretalium & ideo quanquam uerbaliter differant (ex quo infertur ad quātum quæsitum) 10 realiter tamen inter rub. istam & illam nulla in genere est differentia.

11 Quoad sextū dico, quod in nullo dif ferat, t quodq; potestas & officium pro eodem ponitur in. d. rub. de offi. de. q; hac ratione de officio hic, & ibi in mul tis aliis titulis simpliciter dictū fuit, fen titq; in. d. loco Io. Aud. cuius auctoritas maxima est. Vel & melius quod officii exercitium potestas uero potentiam de signet, & respiciat, hoc est unū sit actus aliud uero habitus ut ibi per Bald. Dec. & omnes & placet subintelligaturq; hic licet dictum non sit, argumentum in. l. oratio ibi, suppleatur q orationi deest, ff. de sponsa. & in .c. super quæstionum in prin. ibi sed illa per istam exponitur, de offi. de. uel dicamus quod melius fue rit hic sic simpliciter loqui, quam ex pri mere. d. uerbum ibi, ex quo in genere sce minino dignitatem significat, in mascu lino uero potentiam, & proprie haben tem merum uel mixtum impetium ita Pau. Cas. in. l. eum qui infra de iu. o. iud. & post eum Feli. in. c. significauerūt col. 2. de iudi. in delegato haud considerabi le, nisi delegatus sit Principis & Papæ. c. sanè de offi. dele. c. pastoralis. §. p. rera de offi. ordi. ideo cogitabis, dixiq; aliter 10 fufius in aliis lectu.

12 Quoad septimum respondeo ualde differe, t quoniam hic tractatur de iudi ce delegato, siue de eo (hoc uerbū enim in pandectis non uidi unquam, quan corrupto legatur delegatam, pro delatā iudicii exercitationem in. l. i. infra eod.) cui mandata est iurisdicatio, ibi uero hoc est

est i. ti. de offi. eius qui vi. alt. iu. vel præf. ge. de eo qui pro tempore, in provinciâ missus est, ut uices defuncti præsidis gerat donec de ordinario iudice provideatur. l. i. ff. de tuto. & cu. dat. ab his. l. i. C. de peda. iudi. cum similibus, & ex uerbis rub. elicitur. Et est ad idem etiam bonus tex. in l. i. in. §. à præfectis. ff. de lega. 3. doct. Alex. hic col. 4. & Rimi. in l. i. colum. 18. & si. intra eo. Bar. in l. diem functo nu. 6. infra de offi. assc.

Quo modo ad octauum & ultimum
13 dico etiam sine multa disputatione, t. q. nihil aliud est, nisi potestas de publico introducta cum necessitate iuris dicendi & æquitatis statuendæ. l. i. & ibi dicemus ubi glo. Bar. & omnes infra de iu. o. iudi. & est diffinitio in genere, alia est stricte & in specie, prout expeditur officio iudicis mercenario priuatam utilitatem respiciens tradit Bar. & ibi pariter dicemus in l. imperium num. 2. & 23. infra eo.

14 Triplex alias t. contentiosa fori contentiosa, uoluntaria uoluntarij, & statuta faciendi leges & statuta, ut per glo. in l. i. C. de eman. libe. contentiosa. rursû & in materia duplex ordinaria & delegata, ordinaria quam habet ordinarius iudex, delegata quam habet delegatus, de illa infra in d. titu. de iu. o. iud. de ista uero hic.

Verum scias & tertio quod plerunq. plenissima est, nonnunquam plenior, & aliquando semiplena, plenissima est merum imperium, plenior mixtum, semiplena uero modica coherctio deq. his in d. l. imperium iudebimus, & infra in præallega. l. i. interim est glo. in l. si in aliquam. ff. de offi. procon.

Est etiam & ultimo iurisdictio natu-
15 ralis, t. ex natura feudorum, quam habent à consuetudine pares curiæ id est conuassalli. c. i. §. i. & ibi not. de feu. guar. in usib. si sit contentio inter dominum & uassallum specialis non uniuersalis, & de ista in c. cæterum & ibi Bald. num. 6. de iudi. & ista sufficere debent quantum ad uerba formalia rub. sed quia uerbum mandata prætermisimus uolo etiã

uideamus (quod à materia non erit alienum ex eo occasione sumpta) an mandare iurisditionem, & iudicem dare sint
16 idem, an uero differant t. & breuiter communis opi. est quod sint idem, quodq. non differant, & attestatur Deci. hic num. 10.

Et probatur primum (insus enim ego quam ipse facit articulum disputabo & clarius) quia iudex datus iudicem dare non potest, id est delegare. l. à iudice ubi casus clarius. C. de iudi. nec is cui m. data est iurisdictio, quia nihil proprium habet, sed utitur iurisditione mandantis. l. i. §. qui mandata infra eod. & qui uult delegare oportet quod iurisditionem habeat iure proprio. l. more. ff. de iu. o. iud. ergo idem.

Secundo adhuc facit text. clarior, ubi mandata iurisditione, quis eam alteri mandare non potest in l. si. infra eod. sed (ut dixi) nec iudex datus, hoc idem facere potest, ergo nulla inter hæc duo differentia uera & realis, & pondera ultra De ei. in d. loco, duo etiam dici, non potest scilicet, & manifestum esse & in d. l. à iudice quod iudicis dandi potestatem non habet, quasi dicat non potest ut in d. l. si. usq. adeo ut nec sit dubitandum amplius. l. conuincus. §. cum ita. ff. de uerb. ob. c. i. de regu. iu. in 6. ubi gl. §. in summa inst. de iniuri.

Tertio tamen facit, quia quæcunq. qualitate uel natura differunt uere, & realiter differunt. l. i. §. cum addicitur. ff. de uerb. ob. l. ius autem ciuile. ff. de iusti. & iu. l. Aquilius regulus. ff. de dona. Bal. conf. 200. col. i. uol. 3. qualitate uel natura, duo hæc non differunt, (ut ostensum fuit) idemq. iudicem dare, quod delegare & mandare iurisditionem, ut probatur etiam in l. i. & 2. C. de peda. iud. & in l. obseruare in §. si. ff. de offi. procon. & in rub. C. qui pro sua iu. ergo.

Quarto facit, nam uerba intentioni deserviunt, non è contra intentionem uerbis. l. scire leges. ff. de legi. c. intelligentia de uer. si. Bald. pulchre in c. ex parte num. 27. de ap. nec figura uerborum, sed oratione quam expriment uerba obli-

bligamur. l. non figura. ff. de ac. & ob. c. Marchion. i. q. i. in verbis tantum est differentia non in sensu, quia qui dat iudicem, mandat iurisdictionem. l. 2. in sui generalitate infra de iu. o. iu. ergo.

Quinto & ultimo facit; quia qui dat iudicem dat etiam per consequentiam iurisdictionem, id est exercitium ipsius, ut utar uerbis Iurecō. in. l. moris in prin. ff. de pen. quam habet, alias iudicem dare non posset. l. nemo. ff. de reg. iu. l. traditio. ff. de acqu. re. do. quamq; retinet nec ab se abdicat. l. legatus Cæsaris. ff. de offi. præsi. idem est in eo qui mandat, ergo iudicem dare & mandare iurisdictionem erit idem & probatur in d. s. qui mandata declarando tamen ut ibi dicam & ut supra & ita tenendum est.

Nihilominus ad oppositum aliqua deducuntur, (& est opi. fantastica Soc. in li. ff. quis & à quo.) & primo text. in. l. cū prætor in. s. i. ff. de iudi. ubi ad literam dicitur quod is cui mandata est iurisdictione dat iudicem, iudex autem datus simpliciter non. d. l. à iudice, ergo differunt plusq; est mandare iurisdictionem, quā iudicem dare. Sed (ut inquit etiam De ci. & bene, nec possunt negari verba rex. ibidem) speciale est dicto casu in legato proconsulis, & in proconsule ut paulo supra dicit, quibus à lege mandatur iurisdictione, quasi dicat is qui est delegatus legis subdelegat, delegatus autem ab homine, id est iudex datus non, & ni mirum quia est regulare etiam quod actus hominis distinguatur ab actu legis l. celsus. ff. de arb. ubi mitius agitur cum lege quam cum homine, & not. in. l. si pluribus. ff. de lega. 2. & in. c. ex parte ubi Abb. num. 25. de ap. quod indefinita legis æquipollet uniuersali, hominis autē non, prolata tamen in materia contingēti regulariter igitur is cui mandat iurisdictione non dat iudicem, sicuti nec iudex datus. Considerando quoq; ibi ius dandi iudicem habere proconsulem sci licet & proconsulis legatum, ea ratione quia sibi à lege concessum sit, quia dicit expresse paulo inferius, ibi non autem omnes iudices dari possunt ab his qui

ius dandi habent, ea de re nihil ob.

Verum ultra hæc & dicta alias in aliis locis. videtur mihi, quod planissime possit responderi, quanquam is cui mā datur iurisdictione possit iudicem dare ut in. d. l. cum prætor, iudex autem datus nō. d. l. à iudice, non propterea sequitur quod mandare iurisdictionem & iudicē dare nō sint idem, hoc est delegare, alias subuerterentur mille iura in materia loquentia ex quibus cessant multa absurda quæ hic ad intellectum d. l. cum prætor, immo Somnia & (ut uerius dicam) deliria à Docto. dicuntur.

Vel & ultimo respondeas, quod cum sit speciale dicto casu, dictarum personarum prerogativa, & ad ius commune arguatur, argumentum non procedat, lius singulare. l. quod uero contra. ff. de legi. c. præsentī. s. loca de præben. in 6. ea demq; responsio est ut prius, sed formaliior.

Obstat rursum huic communi opin. text. in. l. i. in. s. i. præalleg. ff. quis & à quo ubi à iudice dato appellatur ad eum qui dedit, sed non ab eo cui mandata est iurisdictione ad mandantem, ergo differunt & omnino plus est mandare iurisdictionem quam iudicem dare.

Cui argumēto adhuc respondet De ci. quod adduci non meruit, quodq; super. d. l. i. fundamentum solidū fieri non potest, ex quo uarios habet intellectus, iuxta doctrinam Bar. in. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & communiter ignoratur (adde tu) quod multipliciter exponitur ut inquit Boer. Bald. in. l. i. ad fi. C. de bo. po. sc. tab. & ita soluit glo. contrarium. l. 3. s. diuus. ff. de sepul. uo. in. c. i. ultima in princ. de consti. in 6. tradit Feli. in. c. i. ad fi. eo. tit. in antiq. Vnde produrum est etiā, quod licet sententia lata contra legem expressumq; iuris errorem non ualeat. l. si expressim & ibi Bar. ff. de ap. ualeat tamen lata contra legem habentem uarios intellectus ratione supra dicta docet Bar. in. l. 2. C. quan. prouo. non est ne. & in. l. qui Romæ in. s. duo fratres in. 6. oppo. ff. de uer. ob.

Hæc sol. tamen non satisfacit, quia com-

munis saltem tenendus est. l. i. ibi crebri-
or sanè est ueterum opinio. ff. de of. qua-
stio. c. capellanus, & ibi Abb. de ser. no. in
c. primo de consti. maxime quando con-
stat ut ibi, alias uera foret sol. ex quo fir-
mitudo esse non potest, ubi est opinio-
num diuersitas, nouissime inquit Bal. in
c. quia propter nu. 18. de elec. idem Abb.
in c. cum omnes ad fi. de constitu. sed in
d. l. i. constat, ergo.

Et propterea colligi ex hoc (à com-
muni intellectu non discedentes) potest
ad argumentum responsio, quòd loqua-
tur text. ille (ut etiam glo. ibidem sentit)
in delegato ad uniuersitatem causarum,
qui æquiparatur ordinario & subdelegat
quo fit ut neq; mirum sit, si nō ad subde-
legantem, sed ad eum qui sibi iurisdictio-
nem mandauit appellatur.

Sed contra, quia si à delegato ad ordi-
narium appellatur, deberet sic etiam ap-
pellari, à subdelegato ad subdelegantē,
ex quo (ut dixi) habetur pro ordinario &
est glo. in c. cum causam de ap. in uer. de
legatus, not. in l. à iudice. C. de iudi. Sol.
æquiparatur ordinario ut subdelegat,
non ut à subdelegato ad subdelegantē
appellatur. super quæstionum §. i. de
offic. de. & sic sol. bona. est uerum quòd
diuinatione non caret, quodq; hoc ipsū
clare non constat, & male ut in auth. de
testa. imperfec. §. i. Bal. in l. i. præcibus col.
4. ibi nec enim diuinare debemus. C.
de impub. bonus tex. in l. si fideiusor in
§. i. ibi ignoscendum est ei si non diuina-
uit. ff. man. Sed tolerabile est, quando
contrarium difficultè tolli potest, ut in-
quit Barto. in l. ita stipulatus colum. 13. ff.
de uer. ob. satisq; est (ut dixi) quod com-
munem habeamus intellectum.

Vel (ut adhuc dicebam supra) respon-
deri potest, quamuis à subdelegato non
ad subdelegantem, sed ad ordinarium
appelletur, & ad eum qui iurisditionē
mandauit, quòd etiam dicitur in l. i. C.
qui pro sua iurisdict. à iudice dato uero ad-
dantem non propterea sequitur, quòd
idem non sit mandare iurisditionem,
& iudicem dare ex quo non aliud dicta
uerba indicant quam delegare, & ita trā-

secundum est.

Tertio obstat, quia iurisdictio est iudi-
cis dandi licentia. l. imperium infra de
iur. iud. ergo is cui mandatur iurisdi-
ctio poterit delegare, iudex datus autē
non delegat. d. l. à iudice. C. de iudi. ergo
differunt.

Soluit Deci. text. in d. l. imperium lo-
qui in iurisditione ordinaria, & est ue-
rum probo quia ubique in lege fit de
ea mentio. de ordinaria semper intelli-
gitur. ut in rub. not. infra eod. ti. & ibi di-
xi, estq; argumentum in l. i. in §. qui in
ppetuum. ff. si ager. uediga. nos autem
de delegata intelligimus, sicuti ergo is
cui mandatur iurisdictio, eam alteri nō
mandat. l. si. infra eod. pari modo nec iur-
dex datus iudicem dabit. d. l. à iudice, &
sic non differunt.

Quarto obstat, quia is cui mandatur
iurisdictio, cognoscit, diffinit, & delegat
iudex datus autem cognoscit & diffinit
tantum d. l. à iudice. ergo differunt.

Cui etiam respondetur ut per Deci.
dico ego aliter quia idem continet argu-
mentum istud quod alia supra dicta, qđ
antedecens uerum est, si mandata sit iu-
risdictio à lege, ut ordinario proconsuli
& legato ipsius. d. l. cum prætor. ff. de iu-
di. præallega. l. si. infra eo. non si manda-
ta sit ab homine, quia tunc nec delega-
bit, ergo à iudice dato hō distinguetur,
& idem erit mandare iurisditionem,
quòd iudicem dare & (ut dixi sæpe) quā-
quam deleget non propterea tollit ho-
rum uerborum significationem, quòd
non idem sit mandare iurisditionem,
quòd iudicem dare quando quidem de
legare intelligatur, & idem utrunq; uer-
bum significet, et ex his tollentur facile
differentiæ, quas nituntur hic aliqui Mo-
der. assignare. pro rei ueritate parū subsi-
stentes, usq; adeo ut hac de re nec aliter
sint referendæ.

Quinto tamen et ultimo ob. quia ha-
bemus, quando dubium est, quod à ue-
bis recedere non debemus, aliās sic. l. in
conditionibus primum locum. ff. de cō-
di. et de l. non aliter. ff. de lega. 3. Cy. in l.
cum uirum ad fi. C. de fideicom. sed hic

ualde dubium est, an duo hæc differant
mā dare iurisdictionem .i. & iudicem da
re, ergo à uerbis non recedemus, quòd
differant argumentum in .l. si idem. C. de
codicil.

Sol. facilis est si dixeris, quòd immo
dubium non est ex supra dictis, sed cla
rum, & cum in uerbis nō est difficultas
non est admittenda uoluntatis quæstio
.i. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega.
3. & facit text. in .c. intelligentia de uerb.
si. & in .l. scire leges. ff. de legi. & in .l. non
figura uerborum. ff. de ac. & ob. & sic ab
opi. communi non est discedendum, &
quoad istam sol. dictū quoq; fuit supra
acumina uerborū scilicet, pertinacibus
fore omnimodo relinquentem, spiritū
uero sapientibus, & not. in .l. 2. C. de con
sti. pe. pulchre Bal. in .c. ex parte num. 25.
de ap.

ADDITIO.

Ap principio sic etiam exordiri potuif
set. Nisi dixisset mihi Dauid, Immo
Deus ex ore ipsius psal. 31. intellectum
tibi dabo, & instrua te in uia qua gradi
aris, loquere ego ero in ore tuo, teq; do
cebo etiam quid loquaris, quod legitur
adhuc exo. 4. præfari hoc mane & uobi
scum loqui profecto (Ornatissimi Viri)
ausus essem, de rebus maxime difficilli
mis, Doctoris lumine aliquo indigentib
us, quia nec aliter nisi uoce magistra
doceantur, possunt intelligi, hoc est de
offi. eius cui man. est iu. sed primum uo
bis aliud psal. dictum recitabo. c. 6. ibi,
vade ad formicā iners, & considera uias
eius, præceptorem enim non habet, nō
ducem, non magistrum, & tamen in æ
state sibi cibum parat, & in messe con
gregat quod comedat ut ipsius imitatio
ne, ita etiam uos faciatis, ex quo uigilan
tibus & non dormientibus, iura subue
niunt (inquit Iurecon. in .l. pupillus in
fi. ff. quæ in frau. credi.) ibi uigilasti, igit
tur conditionem tuam meliorem fecisti
Priusquam ergo ad istius rub. interpre
tationem ueniamus, & ipsius glo. more
maiorum (ut aiunt) scire debetis, quòd di
quinq; sunt nomina in iure nostro disse
17 rentia, quorum unum non est aliud † &

primo Beneficium, Secundo Maleficium
Tertio obsequium, Quarto artificium
Quinto & ultimo officium.

Beneficium est beniuola actio, gau
dium tribuens capienti, & de hoc in .c.
i. in quib. cau. seu. amit. in usib. & in .l. si.
ff. de consti. prin.

Maleficium quicquid improbe admis
sum est, & de hoc in .l. i. in prin. ff. si fami
sur. se. di. Bart. in .l. omne delictum ad fi.
ff. de re. mi.

Obsequium actus, quem explicantes
scimus ei, cui sit placitum, & de quo
in .l. officio. C. de nego. gest. & in .l. si non
fortem in .l. libertas. ff. de cond. ind. facit
& illud uulga. obsequium amicos ueri
tas odium patit.

Artificium opus ab arte promeniens;
Ars uero quæ præceptis quibusdam ac
regulis continetur .i. nominatim. ff. de
ma. testa. l. i. ff. de iusti. & iu.

Officium uero, quod quisq; efficere
debet, pro conditione suæ personæ, ut
hic, sequere modo, ut supra in prin. nu.
4. uer. & breuiter quoad primum.

ADDITIO.

Est etiam non nihil dicendum ad uer
bum eius, quāquā prætermissum fue
rit supra quod sic dictum est præter alia
ipsius uerbi significata, quia (ut aliqui
18 aiunt) genitiui natura est administratio
nem denotare, glo. est in .c. pro illorum
in uer. ecclesiarum de præben. usq; adeo
ut delegati tantum, (cum nihil propriū
habeat. l. i. §. qui mandatam infra eo.) ad
ministrationem significet & ita transeūt
& male, quia eius dicitur alibi, in rub. de
offi. eius qui ui. aliu. uel præf. ge. & ta
men delegatus ibi non est. Præterea præ
supponitur, si solam administrationem
significat, hoc est cognoscat, non tamen
quod diffiniat, & nihilominus contra
rium est uerius, quia cognoscit, & diffi
nit, licet non deleget (ut dictum fuit a
liās, & habetur in .l. à iudice. C. de iu
di.) & facit diffinitio delegati, quæ est (ut
not. in rub. de offi. de.) delegatum illum
dici, cui causa committitur cognoscen
da, & terminanda, ea de re dicat tu (& est
resolutio uerissima) quod cum hic de
mente

mente constet, non aliud quam materiale causam significat, quandoq; enī est ex natura causę efficientis, quādoq; materialis, exempli gratia in rub. Codicis ibi, Domini Iustiniani repetite p̄lectionis constitutio, ubi sunt duo genitui, unus est (vt dixi) ex natura causę efficientis hoc est Domini Iustiniani, aliud est ex natura causę materialis, hoc est repetite p̄lectionis constitutio, & ita hic, de offi. dele. & ut supra sūsum, & ubi de mente constat dixi, quia aliās ipsius natura est significare id quod est alterius l. feruum Titii ff. man. l. 2. §. in locum. ff. de religio. tradit Bart. & ita declarat in p̄alleg. rub. C. de no. Cod. sa. in prin. nu. 4.

Est etiam uerbum cui, quod pariter (vt p̄dicti dicunt) nullam aliam habet interpretationē, nisi hanc quod cū datus honoris dationem significet. §. sed, & quod principi placuit, insti. de iure natu. & ibi glo. populus, quę exponit ei id est principi, omne imperium concessit, quoad honorem, & in eum quoad onus, & idem ultra eos in l. i. ff. de cōsti. prin. ubi glei & seq. idem dicūt & in l. muto in §. tutoris datio. ff. de tutel. & in delegatum transferatur iurisdicō, per consequentiam etiam honor transferri uideatur, qui talis delegato debetur, qualis deleganti. l. offa. ff. de religio. & est simile in vice Rectore, cui pariter idem honor, qui etiam Rectori debetur. c. p̄cipimus ultra eos 93. d. Bart. in l. si filius. ff. de legario. Ro. singu. 462. Fel. in. c. cum olim in prin. de offi. de. idem Bar. in. l. aliquando. ff. de offi. procō. Cor. se. in. c. grandi col. 28. de sup. neg. p̄ala. in 6. quod tamen intellige uerum in vice Rectore creato ab uniuersitate ut in d. locis legitur, quę interpretatio non ē bona, in primis quia non est uerum, quod transferatur iurisdicō (& est error in terminis l. i. §. q. mandata infra col. legatus Cæsar. ff. de offi. p̄resi.) & cum antecedens sit falsum, corrui necessario consequens. c. cum ex officio de p̄scrip. Bal. in. l. conuenticulum col. 3. C. de ep. & cle. & maxime quia delegatus dicitur iudex

extra ordinarius. c. quoniam contra in p̄f. de proba. la. in. l. air p̄tor col. 2. ff. de re iud. item Pedaneus. l. placet. C. de p̄da. iud. ergo honor in eum transferri nō potuit, nisi sit delegatus Principis. c. sane 2. de offi. de. c. pastoralis §. p̄terea, de offi. ordi. Nec ob. glo. in locis supra allega. quia patiens erat dispositum cuenerabilem de elec. & ideo uera resolutio est, quod stet dictum uerbum cui, demonstratiue pro iudice delegato simpliciter casus est in l. iubemus nulli in prin. ibi cui (& sic in terminis) res ecclesiastica gubernanda mandatur. C. de sacrosanc. ec. & ibi in primis uerbis pariter Albe. not. ad quod facit Catullia. illud, in prin. ad Corn. nepotem. Cui dō no lepidum nouum libellum Arida mōdo pumice, expoliti, Corneli? ex quibus oībus Sumus de uerbis rub. expeditur.

ADDITIONO.

Ad p̄positū iudicis & iurisdictionis tamē, adhuc scias, q. quidā sunt qui eam habent, re & nomine, ut ordinarij, quidā nihil q. proprium sit vt delegati, quidā uero tenentes medium quoddam, ut sunt iudices prorogati, ita Bal. consi. 217. col. 2. uol. 3. de q. delegatis hic (ut sēpe diximus) tractatur.

Sequitur mō gl. rub. quam ad unguē recitat Bart. ut in ea, Scias igitur ex duabus cōtinnationibus, quas pōnit, primā fore cōiter approbatam, q. non ab re hic dicitur de delegatis cum supra dictū fuerit de ordinariis a quibus dependent & quorū iurisdictione ueruntur. l. i. §. q. mandata infra co. arg. in. l. q. uis. ff. de p̄ca. c. q. a secundo loco digniores sunt, & digniora semper p̄poni debent. l. i. ff. de alio. scri. l. 2. §. prius. ff. de vulg. & pup. sub. l. i. C. de consu. lib. 12. Bar. in trac. de infign. & ar. col. 2. & pōst eum Boeri. in trac. de aucto. ma. consi. ver. nunc condescendo, colum. 16. ubi pulcherrimam deciduar quæstio. quorum arma in exercitu p̄cedere debeant, illius scilicet, qui est (datis paribus tamen) in maiori dignitate. Immo (ut dicebam heri) q. nec delegatus dignitatem habet, est iudex extra ordinarius, & pedaneus, & consequen-

ter non mirum si de ordinariis conuenientius fuit prius tractare. Quod etiam probatur tertio quia prius ordinarius fuit quam delegatus .i. secunda .S. post originem .ff. de ori. iu. ille enim est communiter à lege, hic uero ab homine, (ab ordinario enim fit delegatio) ergo debuit esse prius etiam ordinarium speculatio quam delegati, ut in simili arguit Barba. in rub. qui admi. colum. 7. quod non ab re prius est quoque speculatio iuris civilis, quam prætorii, quia etiam (ut dixi) fuit illud prius quam istud .S. lex est .S. prætorum quoque; edicta insti. de iu. natu. Et quarto quia exemplum debet præcedere exemplatum. in testamento. ff. de cōdi. & de argumentum in auth. si quis in aliquo. C. de eden. Barba. in rub. de iud. in princ. sed delegatus exemplo ordinarii, iudicat, cognoscendo, & terminando, ergo debuit exemplum ordinariorum, & tractatus omnimodo præcedere, & sic ista continuatio dubitationem non habet. Et ultimo loco etiam quia causa debet præcedere causatum .i. ubicunque; & ibi Barto. multa num. primo. ff. de intac. l. licet. S. ea obligatio. ff. de procu. est uerum quod in aliquibus legibus tamen tractatur (ut subiicit glo.) etiam de ordinariis, sed non officit, quia attenditur quod principaliter tractari intenditur. l. si quis nec causam. ff. si cer. pe.

22 Verum quaeritur (prædicta enim procedunt (ut dixi) in delegatis ordinariorum) quid in delegato Principis, seu Papæ in primis dicendum est, fore secus, hoc est quod sit dignior, & maior quocunque ordinario.

Quod primum ratione probatur, quia principem representat. c. sanè secundo ibi iudex à nobis delegatus uices nostras gerit, de offi. dele. & uirtus est in representante, quæ est in representato. l. oia in fi. ibi, quia intellectu aliquo prohibitus esse uidetur. ff. de religio. argumentum in l. cum fundum. ff. de ui & ui. ar. ibi nihil interest ipsum, an alium uoluntate eius missum, intrare

prohibuerit, ex quibus uerbis idem colligitur, sed Princeps seu Papa, est maior omnibus. cuncta per mundum 9. q. 3. l. de precatio. ff. ad legem Rhod. de iac. ergo.

Et lege, secundo loco, quoniam alibi dicitur in l. fi. ff. de albo srib. quod in albo decurionum debent nomina eorum scribi, qui dignitatem à Principe sunt consecuti, postea eorum qui municipilibus functi sunt honoribus, ergo ex illo text. liquet Principem representantes, fore aliis longe præstantiores & digniores ponderando uerbum, qui dignitatem à Principe consecuti sunt.

Et cum adhuc dicat text. & tertio in d. c. sanè, & in c. pastoralis in .S. præterea de offi. ordi. hoc idem ad litteram ut supra quod est maior quocunque ordinario, non est amplius quid de quo dubitetur. l. ancillæ. C. de sur. l. gallus .S. si eius, & ibi las. post Barto. colum. quarta. ff. de libe. & posthu. vn. de dicimus, quod questio est dubitabilis proposito interrogatiue facta. l. quod labeo. ff. de carbo. edic. & quod ubi est casus legis ibi non est questio d. l. ancillæ, Bald. in l. i. colum. 6. C. de ser. fugi. qui præcise ita etiam arguit, in questione primogenituræ Roberti Regis Sicilia filii primogeniti Caroli Andegauensis Comitis filii Ludouici Octauii Francorum Regis inuestiti alias de dicto regno à Clemen. iiii. anno sui Pontificatus primo, & Domini 1365. in l. cum antiquioribus colum. 6. C. de iure delibe. & ideo ad propositum hacq; ratione non mirum est, si (ut in quiunt Pau. Cast. Alexand. & las. quod refert etiam Deci.) titulus de offi. de. præpositus est in decretalibus titulo de offi. ordi. ex quo in illo tractatur de delegato Papæ.

Quarto probatur ultra Deci. & alios per tex. & ibi not. Bald. in l. i. colum. i. C. qui pro sua iu. ubi in delegato Principis nō adhibetur personarum distinctio usque adeo ut ei quisque parere debeat, quoniam (inquit idem Bald.) maior est quocunque ordinario.

Quinto per text. in .c. per hoc, & ibi Ioa. And. colum. i. de hære. in 6. ubi inquisitores, Papæ delegati dicuntur, quibus sanè obediendum est, ex quo (subiicit) sunt maiores quibuscumque ordinariis, à quibus pariter iurisdictionem auocasse uidentur.

Sexto facit quod dicunt But. & Imo. in .c. si. de transac. quod licet ordinarius non possit committere causam ap. remota potest tamen Princeps uel eius delegatus, quia est quocumque ordinario maior, & ideo Alexand. male intelligit eorum dicta, in .l. nemo potest quem ibi in specie Seyselus reprehendit, & bene ratione prædicta. ff. legat. in prin.

Septimo, & ultimo, quia si ordinarius sententiam nullam reuocat, ut per glo. in .l. iudex posteaquam. ff. de re iud. multo fortius reuocabit delegatus Principis, qui (ut dixi) est ordinario maior, ita Fel. in .c. qualiter, & quando colum. 22. de accusa. quod ultimum non firmo ut infra, & ita communiter tenetur.

Barba. tamen in rub. præallega. Contrarium sensit, de offi. dele. motus duplici ratione. Prima, quia cum ordinarius habeat iurisdictionem latius, & pleniorē quā delegatus, etiam quod sit Principis, & patet ad sensum & probatur in .l. i. infra de iur. o. iudic. & per glo. in .c. in nouo. ad. utiq; dicetur iudicabiturq; etiam dignior, quam glo. ad idem ibidem Fel. quoq; & alii citant, dicentem ad propositum Petrum omni alio digniorem fuisse ratione administrationis.

Comprobo ego, quia hæc de re uidemus etiam quod genus ratione maioris comprehensionis est suis speciebus dignius glo. est insti. de fideicom. hæ. in rub. quæ dicit, quod cum misterio prius dictum est, de fideicom. hæ. postea de singu. reb. per fideicom. relic. quia genus (ut dixi) est specie dignius.

Ad quod etiam facit, quia alibi dictū.

est, de gradibus cognationum, & non agnationum ex quo omnis agnatus est cognatus non è contra, ut insti. de legi. agna. tu. & de legi. agna. suc. in princ. & in .l. sunt autem ff. de legi. tuto.

Immo quod pro hoc uidetur casus in .s. non igitur, in auth. de defen. ciui. ubi qui præest uniuersitati aliis est maior & dignior, uni tantum ciuitati præstentibus, ibi quanto enim quilibet pfect &c. & istum tex. ad idem inducit Anch. in .c. canonum statuta in rep. col. 7. de cõsti. & faciunt dicta supra nu. 16. ad intellectum. l. i. ff. quis & à quo. de delegato ad uniuersitatem causarum, qui æquiparatur ordinario, quiq; hæc ratione dignior est aliis delegatis simpliciter, & concordat tex. prouerbio. c. 14. ibi in multitudine populi dignitas regis & in paucitate plebis ignominia principis.

Secunda est ratio Barba. quia ita ordinarius representat legem, sicuti delegatus Principem delegantem, quem pariter dicimus legem animatam in terris. & si in auth. de consuli. quæ parum cõcludit ad opinionem Barba. ex quo hoc fletu termini forent pares: nec unus altero dignior, ideo dic tu aliter quod ordinarius legem representat, hoc è iurisdictionem habet à lege, ut delegatus principis à principe, sed ille plus quia (ut dicebam proxime ex eodem Barba. tangen) pleniorē habet etiam iurisdictionem, ergo omnino maior & dignior, vel & aliter ac melius ut infra.

Tertio igitur loco probatur, quia hæc delegati dignitas non est considerabilis absolute, sed tantum respectu causæ sibi commissæ usq; adeo ut non possit cauillari tex. sic utrobique, dicens in .d. c. sane secundo de offi. de. ibi, unde in causa, & in .d. s. præterea ibi quantum ad illud, quæ uerba sunt demonstratiua ad oculum, ut in simili in .l. i. ibi illa actione nuntitur si cert. pcta. ff. de tritica. & Io. 7. ibi ubi est ille, designantq; rem seu personam, actionem uel causam aliquam particularem ut in .d. locis uidere licet.

Et hæc opi. mihi placet plurimum.

quicquid ego alias dixerim in aliis lectum cum impressis tum imprimeudis, quod non recordor tamen, & ad istud maxime, quia iura clara sunt ut supra.

Nec obli. diceretur ad primum ut dicit Deci. quod non sit bona consequentia ista, habet ordinarius plenioris iurisdictionem, ergo est dignior, quia esset hac ratione dignior delegatus principis etiam in causa sibi commissam, & tamen contrarium legitur in d. c. sanè, & in d. S. præterea, quod est maior quocumque ordinario, quia respondebo id esse propter representationem ut dictum quocumque fuit in inductione dictorum iurium.

Dicit etiam ad secundum quod æquiparatio non est bona quia non ita legè representat ordinarius sicut delegatus. Principem, subinde alia deducendo ut per eum parum facientia, & rursum male, quia immo representat legem, cum sit ipsius minister. l. celsus. ff. de arb. ut delegatus principis, & sufficit quod uterque iurisdictionem habeat (ut dixi) à lege, & à Principe, qui est lex animata in terris, quodque æquiparatio sit in eo, de quo principaliter agitur, ut per Bal. in l. curatoris colum. 2. C. de nego. gest. eo addito etiam quod ordinarius plus habet, plenioris scilicet iurisdictionem & iure proprio, quam delegatus Principis, qui est unius causæ tantum, habetque eam iure alieno. l. i. S. qui mandatam infra eod. d. c. sanè de offi. de. l. morte infra de iu. o. iudi. Vel quod representet tantum respectu causæ sibi commissæ.

Ad ultimum dicit adhuc, quod indubitatum est eo casu maiorem esse quocumque ordinario, cum sit causa sibi commissam de manibus ordinarii exempta, sed absolute fore dicendum, quod sit huiusmodi ex quo Principem representat & nusquam bene quia representat Principem (ut dixi) quoad causam tantum sibi commissam, non absolute ut maior quocumque ordinario dicatur, aliàs iudex in simili, si quid videret ut prius potest. l. illicitas. S. veritas. ff. de offi. præf. nec proprie dicitur hæres quis. ex re cer

ta. l. i. S. si ex fundo. ff. de hæ. insti. & hac de causa inquit Alexand. in l. qui patri colum. 3. ff. de acqui. hæ. quod is non dicitur adire, quia non est hæres sed agnosceret, Pari modo igitur extra causam commissam delegatus Principis non dicitur proprie, neque Principem representabit & ex his tollentur omnia pro communi adducta, Nam primum (ut tex. met dicit, & tam declarauimus supra) procedit in causa sibi commissam.

Secundum vero in dignitate, quæ non sit pariter restricta ad certam causam. d. c. sanè. d. S. præterea.

Quo modo tollitur etiam tertium quod sit maior quocumque ordinario in causa adhuc sibi commissam ut formaliter dicit ibidem Papa, non absolute de quo principaliter legislator tractare intendebat in decretalibus (ut illationi Pan. Alexand. & Decij respondeamus) ideo non mirum si titulus de offi. de. ppositus est titulo de offi. or. l. si quis nec causam ff. i. cer. pe.

Quartum quocumque secum sol. habet modo prædicto quia sic ex decisione dictorum iurium. c. sanè, & S. præterea text. ille, & quod ibi dicit Bald. debet declarari etiam super questionibus in princ. de offi. dele. l. non est nouum l. sed & posterioribus. ff. de legi. cum similibus.

Non ob. quintum quia si inquisitio erat generalis uti est in crimine hæresis communiter, immo quod dicuntur delegati ad uniuersitatem causarum, ut per Abb. in c. causam martini colum. 2. de offi. de. utique procedit obiectum, aliàs non, & isto casu loquimur nos.

Non sextum quia restringitur ratio illa adducta per But. & Imo. ut supra.

Et simili modo tollitur ultimum, vel dic quod non sit verum, & breuiter concluditur quod ordinarius sit maior & dignior delegato etiam quod sit delegatus principis, præterquam tamen in causa sibi commissam in qua est maior & dignior quocumque ordinario, & ut supra laus, immo uana mihi uisa est disputatio, quia si non est delegatus principis nisi in causa commissam frustra dubitatur, an ordinarius

tius sit maior uel ipse absolute quocumque ordinario.

Tenendo tamen communem, quod absolute sit maior, dubitatur (alia non tango quoad secundam continuationem, & reliqua, quia impertinentia & parum utilia mihi uidentur) an ordinarius saltem firmiorem habeat iurisdictionem, quam delegatus? & breuiter communis ²³ opinio est quod sic, & originalis Archid. in c. si episcopus 2. q. 6. quem refert Bald. in l. si ut proponis i. colum. 2. C. quomo. & quā iud. & Alex. hic col. 2. pariter hoc ad litteram utrobique dicentes & etiam De ci. hic.

Et probatur primo, quia licet sit principis delegatus non tamen habet iurisdictionem nisi in causa sibi commissā ut dictum fuit proxime, quod intellige uerum nisi rescribatur ordinario, quia tunc excitata tantum foret eius iurdictio. c. licet & ibi Abb. de offi. ordi. uel sit delegatus ad uniuersitatem causarum iuxta not. in l. à iudice. C. de iudi. & in c. cum causam de ap. at in proposito ordinarius uniuersalem l. i. infra de iu. o. iud. ergo firmiorem. Argumentum hoc tamen inquit lationem habere non firmiorem, ut supra & in cā nouo ubi glō. at. d.

Secundo probatur, quia si plures ordinarii sint, singulari in solidum iudicāt si sibi tamen competat iurdictio pluribus ut singulis ut per Bart. in l. si uni in princi. de re iudi. si uero plures delegati omnes debent adesse, nisi alter iura uerget sibi de causa non liquere, ut in d. l. si uni not. & in c. si. de arb. in 6. in glo. si. & in c. causam matrimonii de offi. de. Quod etiā non placet considerandū; est potius è contra hoc casu firmiorem in delegatis quam in ordinariis fore, ex propositione philosophi dicentis, uirtutem unitam fortiorem se ipsam dispersa. hęc igitur lex in auth. de consangu. & ut. frat. nos uero quod supiculus duplex simul stringit magis & urget quam unus c. i. de treu. & pa. Barba. in l. cum a. cutisimi colum. 112. C. de fideicom. auth. itaq. C. communia de suc. l. pe. si uero pater. C. de adop. & ita præcise argu-

it Bartol. in tract. de regi. ciui. col. 2.

Tertio tamen pro cōi facit tex. in c. si. de rei iudi. ubi si ordinarii diuersas serant sententias, ea ualet, quæ est pro reo, si uero delegati utraq. pendet ex arbitrio delegantis, ergo omnino firmior. Adhuc debile, quia nō hac ratione hoc idem ibi deciditur, sed alia quia scilicet ordinarius non habet superiorem à quo pendeat nisi legem mortuam, delegatus autem delegantem ille iurisdictionem iure proprio iste alieno c. si per litteras ad si. de rescrip. l. more de iu. o. iud. l. i. §. qui mandatam infra eo.

Et hac ultima ratione dici potest, eritq. pro ista parte quantum fundamentum, ueram fore in terminis hanc conclusionem ordinarius firmiorem habere iurisdictionem, quam habeat delegatus quanquam principis & quanquam dignior sit, data communi opi. pro uera ut supra quia scilicet iurisdictionem iure proprio habet, delegatus uero alieno perinde ac si diccremus rem meam me possidere firmius, & à me non facile auelli posse, quia eā habeo iure proprio, ipsiusq. etiam sum dominus, de iurisdictione ad dominium arguentes, quod argumentum recte procedit de iure. l. qui furere. ff. de sta. ho. & non si præcio eā haberem, uel mihi aliter commodata uel commendata seu deposita aliter fuisset. l. rei commodatæ. ff. de com. l. licet. §. rei depositæ. ff. de po. l. i. ff. de præca. & ad hoc facit bonus text. in l. i. ibi is eam firmo iure possideat. C. de usucap. transfor. & in l. prima. C. de capien. & distrah. pi. lib. 10.

Et hinc est quinto & ultimo (alia argumenta Alexand. hic & in l. i. iudex posteaquam colum. 2. ff. de re iudi. & Felin. in c. qualiter & quando colum. 21. de accu. parum ad propositum faciunt, nec concludunt, sicuti nec tria Decii principalia ut supra igitur non refero) quod de legatus potest cito reuocari. l. & quia infra de iu. o. iud. iudicium soluitur. ff. de iudi. l. solent. ff. de offi. procon. not. in §. si. in auth. ut defunct. fu. & in l. à iudice. C. de iudi. & iudicium pro iurisdictione capi-

capitur in d.l. iudicium soluitur, quæ est in materia principalis ut declarat Cal de consil. 4. de offi. le. ordinarius autem non, immo nec recusari suspectus regulariter lapetisimi. C. de iudi. ergo iustitiam eius omnino firmitior.

Et simile adhuc adduci potest, quoniam am sic testamentum militis, est dignius testamento pagani, sed istud illo firmitus quia est secundum ius commune illud uero secundum ius speciale. l. eius militis. §. militaria missus. ff. de mi. test. item actio personalis rursus dignior reali. l. iustissime. ff. de edi. edic. sed ista illa firmitior ut not. in rub. ff. si cer. pet. ex quo difficilius tollitur ut ibi, & postremo loco dignius priuilegium, ratione concedentis rescriptum. l. si. ff. de consti. prin. sed rescriptum firmitus, quia est secundum ius commune. l. rescripta. C. de preci. Imp. offe.

Est uerum quod similia hæc non sunt in terminis, sed faciunt maximopere quia non oportet quod similitudo sit per omnia, & in omnibus currat ut not. in l. non possunt. ff. de legi. & in c. translatio de consti. & utrobique dixi.

Christus etiam equiparauit paraboli ex corpus suum templo, quando dixit Io. 2. Soluite templum hoc & in tribus diebus ædificabo illud, & tamen non per omnia fuit equiparatio, ut corpus suum esset inanimatum, (quod dicebat apollinaris hæreticus) alias esset lignum & lapis, quod quam sit absurdum laet neminem.

Et similitudo apud rhetores ratiocinatio appellatur, Græci uero uocant eam Sympathiam nostri symbolum. l. in rem §. item quæcumque. ff. de rei uend. immo plus quod etiam à remotis admittitur secundum glo. in §. si. in prohefforum vel si ad istud probandum ex d. arg. Alexand. & Feli. in locis præallegatis. est aliquid quod faciat, quamquam dixerim me nolle ea referre, est istud, nam iudex delegatus, si sententiam nullam tulerit, quamuis sit delegatus principis officio suo tutus est. l. iudex posteaquam. ff. de re iudi. expirareque iurisdictio statim quoniam cessante causa propter quod delegatio fa-

cta fuerat, cessat delegationis effectus. l. generaliter. C. de ep. & cle. l. adigere. Si quis de iure pat. c. c. cessante de ap. & à priuatione ad habitum non datur regressus. l. qui res §. aream ff. de sol. & probatur in terminis in l. si ut proponis. l. supra allegata. in prin. q. C. quomo. & quam iud. & tamen ordinarius eam reuocat et iterum de causa cognoscit. l. si præses. C. eo. ergo firmiorem habebit ex hoc iustitiam dictionem, dictaque iura id optime probant si non obliquo legantur oculo ut faciunt aliqui dicentes tex. in d. l. si ut proponis in delegato principis non loqui & somniant, quandoquidem illa uerba à iudice dato, et ibi alterius iudicis notio ni etc. non aliud innuant, et nisi loqueretur in delegato principis, esset de indubitabili d. l. iudex posteaquam. ff. de re iud. quæ in delegato inferioris intelligitur, ut ibi per Doct. et quia istud quod dicunt Alexan. & Feli. communiter tenetur, in d. l. iudex posteaquam idemque, Alex. hic restatur, ex prædictis sequor et audacter probo, neque, aliud quoad conclusionem dico.

Obstat tamen nam (ut supra dictum fuit) delegatus principis representat principem. d. c. san. de offic. de. princeps firmiorem habet iurisditionem quam omnes ordinarii, hoc nullus negabit, ergo & delegatus.

Sed non subsistit ex supra dictis, uerique est maior & minor, conclusio falsa, quia iurisditionem quam habet, habet iure alieno. l. si. qui mandatam infra eo. ordinarius proprio, & quoad dignitatem procedit, ut scilicet sit dignior quocunque ordinario ratione representationis, sed non quod habeat iurisditionem firmitorem.

Secundo ob. quia delegatus principis subdelegat quæ sunt men imperi ut not. in l. infra eo. & in l. à iudice. C. de iudi. ordinarius uero non d. l. ibi quæcumque specialiter lege, senatus consulto, uel principum Constitutione tribuuntur, mandata iurisditione non transferuntur, ergo firmiorem habet iurisditionem.

Quod adhuc non subsistit, quia id est ex quo in causa sibi commissi est maior quocumque ordinario. d. c. pastoralis. §. p. terea de offic. or. Alex. in d. l. i. col. 21. sed (ut dixi proxime) non quod habeat firmiorem iurisdictionem.

Tertio & ultimo ob. quia si non haberet iurisdictionem firmiorem quam ordinarius iam non distingueretur a delegato simpliciter iudicis inferioris, & male. l. ad egregias. ff. de iur. iur. l. 3. ibi sed cur non in milite diuersum. ff. de milita. test. l. nec honore ubi glo. C. de ep. & cle. bo-

nus text. in terminis in. l. i. ad fi. C. qui p. sua iu. cui etiam dici potest distinguere omnimodo, quia in causa sibi commissi, est maior quocumque ordinario. d. §. praeterea aliaque multa habet sibi tributa a lege, quae non habet ordinarius, sed non (ut saepe dixi) quod in eo sit iurisdictionis firmior & ita tenendum est, & a supra dicta conclusionem communi non discedendum, ex quibus sumus etiam de rub. ista expediti die octaua Nouembris.

1559. Patavii, Laus Deo.

S Y M M A R I U M.

L. i. ff. de offi. eius cui man. est in.

- 1 Papinianus anno atatis sua 36. perijt.
- 2 scoula discipulus fuit, & praeceptor Pauli ac Pliniani.
- 3 Procurator fisci, & praefectus pratorio constitutus a Septimio Seuero.
- 4 A militibus in insula Caracallae occisus est quia patricium excusare noluit.
- 5 Iuris Asylum fuit, & legalis doctrina Theophrastus.
- 6 Eiusdem epitaphium ponitur.
- 7 Quare ordine turbato in eo dicitur.
- 8 Lib. sex & 30. quaestionum scripsit praeter cetera.
- 9 Ista lex deberet scribi literis aeneis.
- 10 Quatuor sunt ordines magistratuum secundum glo. hic.
- 11 Communis opinio tamen est, quod sint quinque & disputatur late.
- 12 In primo gradu superillustrium est Papa & Imperator.
- 13 In secundo illustrium praefectus pratorio, Cardinalis, & Doctor qui legit an. 20.
- 14 In gradu spectabilium praetor & Episcopus.
- 15 In gradu clarissimorum praesides.
- 16 In gradu infimorum defensores ciuitatum.
- 17 Hodie tamen praesidibus & praetoribus aequiparantur.
- 18 Quod duo haec differunt esse magistratum & esse de maioribus magistratibus.
- 19 Lex ista multos habet intellectus, est tamen communis tenendus.
- 20 Licet consuetudinis mentio facta non sit, attamen perinde est ac si facta fuisset.
- 21 Dubitandi ratio multiplex, ad regulam prohibitionum.
- 22 Decidendi.
- 23 Causa meri & mixti imperij non delegantur ut

hic, quid de iure canonico.

- 24 Et dato quod non, an possit saltem consensu partium.
- 25 Quid in reuerentis principi.
- 26 Dubitandi ratio multiplex ad regulam affirmatiuam.
- 27 Decisionis.
- 28 An hodie ex generali consuetudine, causa meri & mixti imperij delegentur.
- 29 Communis opinio est quod delegatus principis subdeleget.
- 30 Causa meri imperij, delegantur ex causa absentia necessaria, & ibi de necessitate multa.
- 31 An ad text. ibi dicatur suppleri debeat & uerum sit.
- 32 An praetor habuerit criminum cognitionem.
- 33 Quare argumentum a contrario, Iurecon. dixerit fortissimum.
- 34 Anna leat.
- 35 Alia declaratio, quare dicat Iurecon. fortissimum argumentum a contrario sensu.
- 36 Quo modo in constitutione principum, tex. possit exemplificari.
- 37 Si princeps praesidi mandet omnem iurisdictionem, an uideatur mandare merum imperium.
- 38 An praebere auctoritatem mandantibus, & petas iure magistratus.
- Et ibi de intellectu. l. 2. infra eo.
- 39 An coram defensoribus ciuitatum aperiantur testamenta.
- 40 An restitutio in integrum, quae maioribus magistratibus competebat, mandari possit.
- 41 Quid in datione tutoris.
- 42 Data communi opinio pro uera, quod mixti Imperij sit, neque possit mandari, limitatio nostra. dicitur, quod competat etiam magistratibus absque iussu praesidis.
- Et ibi multiplex declaratio ad §. nos autem infra de m. tuto.
- 43 Solidi expositio, & quare aeneos solidos ueteres

- res appellarent.
- 44 Oppositio fortis, & ad idem solutio multiplex, multaq; de loci seruatoribus.
- 45 Monosyllaba si, multis modis ponitur in lege, & ibi quando sumi possit argumentum a sensu contrario.
- 46 De intellectu. l. cum patrem. C. de cond. infer. multa.
- Et ibi quod habet locum regulariter in ultimis voluntatibus.
- 47 Quid in contrahib. us.
- 48 Quid in iudicijs sine sententijs.
- 49 Quid in rescipulis.
- 50 Quid in mandato.
- 51 Quid in uerbis negatiuis.
- 52 Quid in narratiuis.
- 53 Quid si precedat protestatio derogatoria ad actum sequentem, an sumatur argumentum a contrario ad ipsum inuolandum.
- 54 Quid si ex tali argumento quis incideret in pa-

- niam.
- 55 Quid in statutis si resules correctio iuris communis.
- 56 Quid si statutum in sensu directo nihil operaretur.
- 57 Quid si dicat uerba intelligi debere ut iacent. Et ibi an argumentum a contrario proprie & ex uerbis ueniat an uo ex comeluris.
- 58 Delegatio meri imperij, an quoad cognitionem tantum fiat an uero etiam quoad diffinitio-
- 59 An fiat ex causa a' sententia probabilis, quia de necessaria certum est quod sit.
- 60 An assertioni iudicis sit standum.
- 61 An quis dicatur absens cum sit in preparatione.
- 62 Quid si praesens reuocatur, an sit reuocata iuris diffio.
- 63 Quid in praeside infirmo.

PAPINIANVS

lib. i. Quaestionum.

VAECVNQVE, anno tatis suae xxxvi. Papinianus, Scaeuolae discipulus, Pauli & Ulpiani pceptor, tpecurator fisci primum, postea praefectus praetorio a Septimio Seuero constitutus, auctor huiusce legis nostrae, quia patricium excusare noluit, dicens non tam facile excusari posse quam fieri (Caecilla enim ei mandata, occiso fratre Geta, ut in Senatu & apud Populum facinus dilueret) a militibus ipsius Caracalle iussu, occisus est, qui iuris Asylum & doctrinae legum thesaurus uocatus est, alijsq; multis exornat titulis Albe. immo text. met in Prohe. sforum ibi in tertio autem anno ipsum subtilissimum, acutissimum, prudentissimum, maximum, & pulcherrimum appellando, unde Papinianiiste eius discipuli dicti quoq; fuerunt, ut in loco praalleg. in S. ne autem, quod ad propositum testamentum hoc epitaphio etiam Parentes reliqueret,

D. M.

AEmilio Papiniano Iurecon. Procu-
6 ratori fisci, & praefecto praetorio, Papi-

nianus Hostilius, Eugenia gracilis turba to ordine in senio, Patres Mcestissimi, filio optimo seceunt.

Anno aetatis suae xxxvi.

7 Et turbato ordine dixit t ut etiam in l. nam & si parentibus. ff. de inoff. testa. & iuxta illud, ordine turbato succedis Bulgare natio, quia parentes prius mori debuerunt, ut pote etiam prius orti. Is igitur praeter cetera lib. 6. & 30. quaestionum scripserat, t & sic tot quot uixerat annis ut in praalleg. prohe. sforum in S. uobis autem, hancq; lex nostra in primo dictarum quaestionum libro (ut in superscriptione apparet) posita conscriptaq; erat.

Quae si uerum est quod inquit Ias. & ante eum Mar. lauden. quod omnes philosophi non potuissent, meliorem & elegantiore text. componere quam fecerit ipse Papinianus, deberet etiam scribi literis aureis ut in simili inquit Bart. in l. si a te in S. si quis fundum. ff. de excep. rei iud. & Sal. in auth. habita in principi. C. ne si. pro pa.

Verecunde igitur peto a uobis ut a quo animo & attente audiat, quia eius de legis dignitas elegancia & difficultas non parua quidem hoc ipsum expostulat.

Primum tamen & ad euidenciam maiorum more, & quia ita docet Iurecon: ultra adducta supra in rub. ad idem in .l. lin. prin. ff. de iusti. & iu. ibi iuri operam daturū prius noscere oportet, & in .l. i. in prin. ff. de suspec. tu. ibi primum igitur, tractemus, ptemittentes aliqua, & quia etiam minime sunt mutanda quæ longo tempore ita obseruata fuerunt. l. si de interpretatione. ff. de legi. l. cum quis de cedens in prin. ff. de admi. tu. l. testamento. C. de testa. ibi mos namq; fidelissime uetustatis retinendus est.

Et primo ut per Bart. hic post glo. in uet. tribuuntur, q̄ plures sunt magistratum ordines illustres, spectabiles, clarissimi, infimi, qui postea subiicit alibi glo. plenius distinxisse addendo quintū gradum superillustriū, & nota q̄ supra ordinem dixit nunc gradum, est igitur glo. in auth. ut ab illustribus & qui super eam dignita. sunt in prin. quæ etiam docet non ordinem neq; gradum, sed genera quinq; magistratuum fore, habentiū ordinariam iurisdictionē, superillustres illustres spectabiles, clarissimi, & infimi de quibus sigillatim uidendum est, eorumq; exempla ut facilius intelligantur iuxta illud, ut responsum congruū accipere possis infere p̄cti exemplum, & quia etiam exempla sicuti digitus res ipsas ostendunt. l. ut responsum. C. de tran. sac. Bal. consi. 357. col. 2. uol. i.

11 Sed prius dispiciendum est an uerum sit istud q̄ dicit glo. Bar. & ceteri cōiter q̄ quinq; sint gradus, & respondendū q̄ sic.

Primo quia rub. ita dicentem habemus in auth. ut ab illustribus. & qui super eam dignitate sunt, istud ipsum innuente, nō solū infimū, clarissimū, spectabile & illustrē fore, uerū ēr superillustrē, seu illustrissimū q̄ idē est ut hic per Deci. cōtra las. & bene, cui acquiescendū est, cū habeat orationem perfectam, quia pro tex. & lege solida potest allegari. ci. §. in quibus de consue. rec. seu. in usib. c. cum omnes de consi. Feli. in rub. de accu. in prin. & ceteri in .l. i. ff. si cer. pe.

Secundo & ad idem est etiam text. in §. in suma insti. de iniur. ubi illustres quiq;

super eos sunt, actionem iniuriarū per pcuratorē perseq. seu suscipere possunt dum igitur super eos sunt dicit, super illustre siue illustrissimū præsupponit, aliā uerba illa essent ociosa, & nihil importarent non dicendū. l. q̄ ait lex secunda uerā lectionē. ff. ad legem. iu. de adul. l. ait prætor in prin. ibi nec frustra adiciatur condicione delata. ff. de iure iu.

Tertio facit tex. in .l. si quādo. C. de ap. ubi si appelletur à Duce, appellatio deuoluitur ad magistrum officiorū, & ad facti pallatij imperialis quæstorem, siue (inquit tex.) Dux illustri dignitate decoretur, siue etiam maiori, ergo datur gradus, qui sit supra illustrem.

Quarto facit tex. in .l. 2. C. de spor. iun. et glo. ibi, nostris autem amplissimis iudicibus licentia sit maiores pœnas, & corporales maculas, etiā executoribus imponere, si circa lites fuerint male uersati, amplissimis exponit glo. idest super illustribus quia de illustribus prius dixerat, ergo discretio, siue diuisio magistratuum uera.

Quinto & ultimo facit, quia Princeps se in ordine senatorum numerat. l. ius senatorum. C. de digni. lib. 10. uerum illustis non est, non spectabilis non clarissimus, non infimus ergo à partibus sufficienter enumeratis superillustris. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. facit in simili quia plures sunt fratres, & tamen unus est primogenitus, qui habet ratione ius ēr primogenituræ consequitur c. q̄ periculosū & ibi not. 7. q. i. Papa appellat se fratrem Cardinaliū. c. 1. de renun. in 6. cū tamē maiore habeat dignitatem igitur nec mirū si superillustris quoq; dici deat ad illustriū differentiā. Venetiis si milititer senatus ē, ibiq; Senatores, & Princeps senatoriū caput, q̄ superillustris sit pariter. Cōtra quā op. tamen glo. hic (ut dixi) tenuisse uidetur, quod quatuor gradus sint tantum, (quod enim dixit Guiliel. de Cu. de tribus maximis, medijs, & minimis ut in §. illud in auth. de ap. ubi casus clarus citatus ab omnibus, non desputo, quia replicabitur ut per Deci. hic in prin. q̄ illa distinctio generalis non ex

cludit aliam quæ sit magis particularis, nihil allegat, adde tu glo. in. l. qui indignus. ff. de sena. & not. in rub. de vulga. & pup. sub. coniuncta glo. in. §. qua ratione insti. de pup. immo quodd implicite id quod dicitur in. d. §. illud, idē con tinere uidetur, quod maximū sint illu stres, medii spectabiles & clarissimi, mi nimi autem magistratus inferiores) & consequenter quod Papa, uel Impera tor non faciant gradum, quodq; non sit dare gradum superillustrium.

Et uerior uidetur, ut etiam tenuit in quampluribus locis hic à Docto. re latis, & probatur potissimum ac primo per tex. in. l. si. Cur di. or. ser. lib. xii. ubi illustres primo loco ponuntur, primus est quem nemo præcedit. §. discipuli in prohe. florum, ergo ultra illustres non dabitur maior gradus, & pondera quod ibi de quinq; ordinibus magistratuum loquitur usq; adeo si daretur gradus su perillustrium, ut non modo quatuor, & quinq; tantum pro ut se habet commu nis opinio, uerum etiam sex ordines in ueniretur, ideo cogitandum est.

Secundo hoc idem probatur per tex. in. l. præcipimus ad fi. C. de ap. cuius me minit etiam hic Deci. ubi ab illustri ad Principem appellatur, ergo non datur gradus superillustrium, quia sic ad su p. illustrem appellaretur, gradatim scilicet & non per saltum de iure civili. l. impe ratores. ff. de ap. hæc q; est utilitas dispu tationis, uel ut dignitatum ordo seruetur, uel & aliter ut in authen. ut ab illust. & qui super eam di. sunt, in rub. & nigro. latius las. hic & alii post eum.

Tertio ad idem dicebat Gul. de cu. in l. si. C. ubi se. uel cla. quod superillustris dignitas, non est pprie dignitas, sed adie ctio qdam dignitatis ad alios qui sunt il lustres, refert Alex. hic col. 5. in fi. nihil al legans adde tu simile in actione de pecu lio, q. iussu, tributoria & similibus, q. nō pprie actiones sunt sed adiectiones, & qualitates qdam, ut per gl. in. §. actiones insti. de ac. Alex. in. l. i. nu. 3. ff. de uer. ob. ergo hac de re gradum non faciet ut A lex. hic dicit, & plus.

Quarto loco, quia si Imp. & Papa sūt q. creant magistratus & dignitates. l. i. ff. ad legem iu. ambi. c. i. §. iudices de pa. iu. fir. in usib. nō æque cōuenit ut ipsi faciāt gradū & sic nō est uerum, q. dentur su p. illustres, ut in stipite à quo gradus descē dunt, & tamen ipse nō facit gradū. c. qd dilectio de consangu. & affi. differētia q; esse debet inter dantem & accipientem c. si. de insti. not. in. l. i. C. de ser. fugi.

Quinto & ultimo facit, q. a nō est lex q. hoc dicat nullibi q; mentio sit gradus super illustris, ergo uec nos hoc idē dice re possumus. §. cū igitur in auth. de non eli. sec. nub. ibi nec est lex q. hoc dicat, er go uō quinq; sed quatuor tantum sunt gradus dignitatum siue magistratuum.

Alii ēt dicunt plus & ē tertia opinio q. immo octo sunt gradus dignitatū, & nobilitatis, primus Papæ, secundus Im peratoris, tertius Ducis, quartus Princi pis, quintus Marchionis, sextus Comitibus septimus Valuasoris, octauus & ultimus Catanei, Valuasor Vassallus Imp. dicitur dignus (q. sint alii facile intelligitur) sta re ad ipsius ualuas, Cataneus uero à Catino in quo aqua pro Imp. mensa rursū diebus singulis, apponi solebat, quando qd forent hii huic officio ab imperiali culmine deputati. Valuasores rursū ab eodē met cōstituebantur p̄sides scilicet certis in vallibus Mediolani ducatus, q. ab illis Valuasores quoq; appellati fue rūt, & de his aliās Alua. i. c. i. q. f. di. Dux Com. uel Mar. in vñb. q. q. de Cataneis nullibi in iure scriptū inueniā, neq; etiā q. octo sint dignitatū gradus, nisi in qui busdam Croniciis q. allegari quoq; pos sunt, nō mō legendo & docendo, uerū etiam ad decisionem causarum & de his plene aliās ut not. in. l. i. ff. si cer. petā.

Tenendo tamen cōem ut supra ad obiecta dici pōt primū non ob. q. id re gulariter est uerū, sed nihil facit quominus ēt dicamus, primo loco poni post Principē. l. i. & ideo. ff. de offi. pro con. l. 4. ff. de offi. præsi. ibi maius imperium hēt post principem, & sic respectu sequen tium, licet alius uel alii præcedant, ut not. in. §. inordinatum in authen. de hæ re.

re. & fal. ibi primus qui iam post eum exclusus est, a lege uocatur &c. potestque exemplo ostendi, quia satellites Episcopum præcedunt, uel præsidem, ad uena petit, quis est ille primus post Satellites, Episcopus est, respondebit interrogatus, uel præses, ergo hoc ipsum non tollit pariter quod non sit etiam gradus superillustrium.

Et multo minus secundum; quia dicto casu tantum est dicere ab illustri ad Principem appellari, quantum est si dixisset ad super illustrem, & ideo sicuti non refert quid ex æquipollentibus fieri. l. si. s. si. ff. man. non ita refert quid dici maxime quia uerba intentioni deferuiunt, non intentio uerbis. c. intelligencia de uerb. si. l. scire leges. ff. de legi. cum similibus.

Non ob. tertium quia non est uerum neque iure probatur sed contrarium potius in. d. locis hoc est in authent. ut ab illust. & in. d. s. in summa & aliis ut supra igitur nec tenendum, immo quod nec simile est bonum, ex quo id quoque ualde dubium redditur, quod de actionibus dicitur, de peculio scilicet quod iussu & similibus.

Non ob. quartum quia negatur quamquam dignitates à Principe creentur, quod non faciat gradum, ex quo ita uult ipse, quando quidem (ut diximus) se se ponat in senatorum numero, & cum non sit ex aliquo gradu, necessario superillustris dici debet, ut supra & si per se consideretur abstractiue culmè dignitatum dignitatem creant, sed si respectu illustrium concretie erit superillustris. L. ubi autem non apparet ibi bono melius inuenitur. ff. de uerb. ob.

Nec est adhuc bonum simile. d. ratione, de gradibus consanguinitatis, ad dignitatum gradus, quia bene uerum est id. d. casu, & est idem in personis diuinis in quibus non datur gradus, quando una altera non est maior ut Exo. c. 20. ibi non ascendes ad altare meum per gradus, sed non isto ex supra dictis, immo quod uniuersalis ecclesie gradu primus est Papa, qui apex dicitur, & Imp. temporalis

c. non nos 40. d. bonus tex. in. c. i. ea. d. ibi multis uirtutibus splendere debet uita Pontificis ut gradui conferat decorem Christus quoque erat Dominus, & tamen nobiscum sumpsit carnem, uel dic quod non proprie gradus sint, sed magistratuum ordines, ut in rub. & nig. ut digni. or. ser. lib. 12. & sic non ob. Non nihil etiam ad propositum Deci. hic num. 5. & hoc modo erit differentia inter dantem & accipientem.

Non ult. denique quia dicit implicite, & virtualiter, ut supra & satis est. l. nominis & rei. s. uerbum ex legibus. ff. de uerb. si. & ratione etiam ostendi, ut probauimus, quæ pro lege sufficit. l. scire oportet. s. sufficit. ff. de executio.

Urgent tamen alias & facilius contra ista opinio tueri posset, cum nec dictio super illustris sit latinæ ut inquit Alcius dispunc. lib. 3. c. quarto, & si reperiretur gradus iste uerisimiliter aliquo in loco, uel in tracta. de dignita. uel in illo ut digni. or. ser. lib. 12. mentio facta fuisset, igitur cogita, & pro nunc à communis opinio non discedas.

A D D I T I O.

Si tamen dicemus (tot nugis reiectis) quod fuerint tantum magistratus maiores & minores, non erraremus forte, quodque maiorum erant tribunalia & Sella curules, minorum uero subsellia, ut in Cæsa. Tranquill. c. 84. ibi & cum subsellis tribunalia, ait. Cogita, & adde quod alibi etiam Old. ait in ecclesia sit esse tres gradus tantum, Papatus Episcopatus, & aliorum inferiorum dignitatum, consi. 299. col. 2.

Post hæc modo (quod promissum etiam supra) uidenda sunt unius cuiusque gradus exempla. Et primo qui sint in gradu superillustrium, data communis opinionis pro uera, & respondetur breuiter, quod est (ut supra dictum fuit incidenter) Papa & Imperator, est tamen nouissime uerum, quod in. c. solite de maio. & obe. in superscriptione Imp. illustris appellatur, ergo non est in gradu superillustrium.

Quod dupliciter soluitur, primo, ut

per Alexan. quod loquitur de Imp. Gra-
corum, qui non est uerus Imp. ut ibi per
Imo. & not. in c. uenerabilem de elec.
Quam responsionem improbat De-
ci. dicens quod immò erat uerus Imp.
ex quo non dum Imperium erat transla-
tum in Germanos patet quia Imp. ap-
pellatur, Imperialemq; ipsius dicit subli-
mitatem. Et male retorquetur; argu-
mentum quòd immò, quia nò erat trā-
latum imperium in Germanos, non ui-
deatur uerus Imp. & quod etiam Rex
Schaorum appellatur Rex, ut in. d. c. ue-
nerabilem not. quanquā adulando
potius, quā ueritatem exprimendo
dixerit Inno. iii. ibi sublimitatem impe-
rialem.

Nisi & melius, declarando replicetur
quod erat uerus Imp. quia primus Chri-
stum cognouit eiusq; Vicarium; & Pa-
pæ Siluestro tradidit amplius gladium
ac insignia regalia ostendens, sacra Chri-
stianorum fide imperium Romanum
munuisse. l. diu iuncta glo. C. de natu.
lib. Old. cons. 180. nu. 27.

Secundo respondet Deci. quod ibi il-
lustris dicitur, quia Papa scribebat, ergo
aliorum respectu erit superillustris, qd
non displicet, sed aduertatur, quia in ali-
quibus Codicibus, dicitur illustrissimus
& sic concordabit, quia perinde est ac si
dixisset superillustri Constantino Imp.
& dato qd illustris dicatur & ita scripserit
Papa, nò uiq; excludit qd nò sit superil-
lustris, ut Paulo inferius dicit idem De-
ci. & bene. l. cum furti. ff. de in lit. iu. &
maxime quia constat alibi hoc idem so-
re uerissimum, ut supra ostensum fuit,
quid de Senatoribus, Consulibus, Di-
catoribus, & Patriciis dic ut per eundē
Deci. quia re uera sentio etiam ego ex
supra dictis, quod illustres sint, & non su-
perillustris, & ut per eum fuit. In gra-
du illustrium (aliis de industria præter-
missis) præfectus prætorius Cardinalis,
& Doctor legens esse uidentur, quoad
primum quanquā dicat glo. in rub. ff.
de offi. præfec. præto. immo tex. in l. præ-
cipimus in prin. C. de ap. aduerte tamen
quia Imp. ohm (hodie præfectu præto-

rio non habemus in Italia, ut inquit Bal-
in. l. obseruare in. §. proficisci colum. 2. ff.
de offi. procon.) Io. præfec. præto. refeci-
bens, ait in iudicio tuæ celsitudinis lis a-
gitata est, in prin. & in. §. sancimus apud
tuam gloriam, utiturq; similibus uerbis
in authen. de ap. quæ omnino maiorem
arguunt gradum quam illustrium. Ali-
bi sublimissima prætoriana præfectura
appellatur, & illustrissima in. c. antecio-
rum 2. q. 6. & de ap. & intra quæ tempo-
eo. lib. authen. in prin. & aliis locis quam
plurimis. Immo plus quod ab illustri-
bus appellabatur. §. si in authen. de ap.
& obiter dictum fuit supra & tamen
à sententiis præfectorum prætorio non
l. prima. ff. à quib. ap. non li. l. i. C. de
sen. præfec. præto. idco cogita, & ad glo.
in rub. ff. eo. respondere potes, male lo-
qui, ad tex. uero l. d. l. præcipimus, quod
id non excludit (ut proxime dicebam)
quod non sit in gradu maiori. d. l. cum
furti. ff. de in lit. iu. & plus quod hodie
locorum successerunt reges, ut in-
quit Bald. in l. i. in. §. his cunabulis. ff. de
offi. præfec. præto. qui dummodo non
recognoscant aliquem in superiorem,
& si alicubi appellentur illustres, super
illustres tamen sunt. Alibi in. d. l. i. ff. de
offi. præf. præto. quidam Moder. eos æ-
quiparat auditoribus Rotæ, cogita.
Quoad Cardinales etiam aduertendum
puto quia ita dicit Bal. in. d. §. his cuna-
bulis col. 1.

Vnum ob. quod legitur psal. 44. ibi
constitues eos Principes super omnem
terram, Princeps est superillustris, ergo
& Cardinalis,

Sol. constituuntur Principes, cum à
Papa Vicario Christi assumuntur, ergo
ut ab eo differant, non superillustris sed
illustres tantum dicentur. Hodie tamen
inolenit mos, ut scribentes Cardinalibus
nò modo illustres uerum illustrissimos
quoq; eos uocent.

Et cum de his loquimur, de Cardina-
libus intelligere oportet, Sandæ Ro. ec-
clesiæ, non Compositellanz, & Rauenna-
ten. quia abusiue tales sunt ut Comires,
sine Comitatu, & Canonici regulares si

ne Canonici, & rex schacorum sine regno, ut supra & per glo. in c. uenerabilem de elec. non nihil in Compostella. in c. cum accessissent de consti.

Vltimo quoad doctores, dic. si a d. le gerita annos xx. quod efficitur Comes Palatinus l. i. c. de professo. qui in Vr. constan. libr. 10. Comitatus autem dignitas est. l. i. c. de man. prin. Pau. Castr. consil. 180. colum. 4. uolum. i. & licet maxima sit difficultas, an Comes sit spectabilis uel illustris, satis est mihi quod doctor ipse, hoc in gradu esse dicatur, ut in prohe. florum in rubri. ibi Theophilo, & Dorotheo uiris illustribus.

Et doctorem legem dixi, quia esset alias, appellareturq; tantum egregius. l. ad egregias. ff. de iureiu.

14 In gradu spectabilium test. prator, & (prætermis. aliis ut supra) Episcopus, de pratore tamen nullibi probatur, sed quod sit potius Clarissimus in legibus per docto. allega. hoc est in S. fi. in auth. de ap. & in l. i. ff. de reb. eo. & in l. i. c. do tino. & cu. Illust. per. Deci. hic & Seysel. & ita de more à nobis etiam nunc dicetur. Nec obstat idem Deci. ait, quod sit terminus generalis, quodq; Clarissimus est, qui est spectabilis, quia hoc forte pcederet, quando alibi cōstaret, qd sit in gradu spectabiliu, ut in simili dicebam supra sed nullibi constat, ergo. Cogitabis.

Quoad episcopos uideretur dicendum quoq; quod essent potius illustres, quia Cardinalibus æquiparantur, qui sunt huiusmodi ut supra tradit Bald. in l. ad similitudinem. c. de ep. & cle. Sol. nullum simile est idem licet, æquiparentur Cardinalibus, quia ipsi solum committuntur cause matrimoniales, sententiamq; ferre possunt ad instar illustrium c. causam matrimonii de offi. de c. si. de re iud. in 6. non tamen sunt illustres. l. quod nerua. ff. de po. & ita trāsit Balan. d. l. ad similitudinem.

Tamen adhuc aduerte quod episcopatus inuentus est post aduētum Christi, tempore apostolorum in cōcilio publico. c. olim 95. d. la. in l. si hæres in S. vi. eis in prin. ff. de lega. i. & quod in eccle-

sia Dei ordo nullus est maior, quia Christus fuit episcopus, usq; ad eo ut nō possit esse non Illustris potius quam spectabilis.

Et hinc est quod Papa episcopum fratrem appellat, & episcopatum culmen dignitatum in c. uenerabilis de præben. igitur cogitabis iterum & aliter exemplificabis, ut per Alex. & doct. hunc dignitatis gradum.

15 In gradu Clarissimorum sunt præfides ut dicunt omnes: & est text. in l. i. c. de priu. Car. & in l. fi. Cad legem Iu. de ui. pub. ad quod tamen aduerte, quod non præsidum sed rectorum utrobique sit mentio, nec refert quoniam unū uerbum est speciale aliud generale l. i. ff. de offi. præf. & in simili de uerbo: prætoris in l. i. l. ubi. c. ff. de regu. iur.

16 In gradu infimorum uero sunt magistratus municipales, habentes limitatā jurisdictionem usq; ad trecentos aureos S. & iudicare in auth. de defenso. ci. de q. his in l. ea. quæ. ff. ad municip. & silius in l. imperium dicemus. ff. de iu. o. aud. & ita hic ceteri transeunt, & ibi Bart. in l. i. signantur per text. in d. S. & iudicare. Dū tamen dicunt & præsertim Deci. post alios, quod hodie præsidibus & prætoribus æquiparantur, ex quo unaqueq; ciuitas est loco provincie, sibiq; metum præscripsit imperium, tunc not. in l. i. c. de præcip. lon. tempo. Adde quod hæc ratio possunt sibi facere statuta, & hanc ius commune coadiuuando, quamq; doq; præter, & nonnunquam contra nō sine causa tamen, si superuenient, & utper Areti. alias in rub. qui adm. in prin. & in specie per illam constitutionem de pa. constan. hoc ipsum cōcessum fuit à Federico Imperatore, quibus dā urbibus Lombardie priuatis ibide. enumeratis, & ut declarat etiam Alb. in l. ne quicquam in prin. ff. de offi. præcon. & gl. in S. iusticiandum in fi. in uet. iurisdictione in ult. uerbis in auth. de defenso. ci. & hæc sufficiant, quibus adde etiā satis distincte loquentem Marti. Gar. in tracta. de offi. q. a. quod à titu. de senatoribus usq; ad titu. de offi. præfec. prætor.

tractatur de sup illustribus ab isto usq;
ad tit. de offi. pratoris, de illustribus ab
isto usq; ad titu. de offi. præsidi. de specta
bilibus ab isto usq; ad titu. de offic. pro
cu. cæsa. de clarissimis, & alibi postea de
infimis in auth. de defen. ci. & prius. C.
eo. multa Alcia. ubi etiam exempla, in
processu suo iudicia. fo. 31. & Caslanæ. in
Catalo. glo. mun. fo. 45. col. i.

Secundo præmittit Barto. sicuti duo
hæc differunt, quod quis soluat, & ad
diem uel sub conditione soluat. l. celsus
ff. de arb. ita differunt hæc, quod quis sit
18 magistratus, & sit magistratus maior,
quod dictum ad unguē reassumpsit Ca
gno. olim collega. l. l. 2. in §. quod ad ma
gistratus nume. 227. ff. de ori. iu. mihiq;
indubitatum uidetur ex his, & ut infra
dicemus, quia maioribus magistratibus
multa licent, & à iure permittuntur, quæ
magistratibus simpliciter non permitte
rentur, petinde ac si diceremus, aliud est
esse tale quid simpliciter, aliud secundū
quid. l. hoc legatum. ff. de lega. 3. l. i. ff. de
dona. In cæteris dictis Bar. quibus com
mittantur causæ meri & mixti imperii,
quibus non, quid sit iurisdicatio in gene
re, & quot causarum genera, quia dice
mus in l. i. infra eod. & in l. imperium in
fra de iu. o. iud. & incidenter prout ocu
rerit infra nunc aliter non insisto.

Tertio & ultimo præmitte tu quid sit
merum imperium, quid mixtū & quid
deniq; iurisdicatio simplex ut in d. l. im
perium & ibi dicemus, & diximus etiā
supra.

Vel & quarto etiam præmitte, quod
tex. iste multis modis intelligatur ↑ ut
19 hic per Iaf. & alios in prin. quodq; com
munis intellectus sit cum Bart. quæ ex
presse scilicet & in speciale priuilegium
maioribus magistratibus concessa sunt,
exempli gratia merum & mixtum impe
rium, delegari non posse, alias sic quæ in
finæ iurisdiccionis sunt, & competen
tes iure magistratus.

Et nimirum (ut dicebam in rubri. su
pra) si reputatur difficilis, ex quo com
muniter ignoratur quod multipliciter
exponitur, speciem facti nihilominus

communem sequentes expediemus.

1. Quinto potes etiam præmittere quæ
publici iudicii esse dicantur ut in l. i. ff.
de pub. iud.

Et inde quoq; quanquam tex. hic, le
gis, Senatuscon. & constitutionis princi
pis mentionem fecerit tantum, non autem
consuetudinis, quod tamen perin
20 de est ac si fecisset, quoniam legis ap. ue
nit etiam consuetudo, lex non scripta. l.
de quibus. ff. de legi. §. ex non scripto in
sti. de iu. na. immo (ut inquit Cyn. in l. i.
column. 4. C. de legi.) quod ea, est diuisio
subiecti in accidentia perinde ac si dice
remus, hominum quidam sunt albi, qui
dam nigri, notumq; illud lycurgi, leges
suas rhetras appellantis, idest scriptis u
tendum non esse. Vel dic de industria
prætermisum fuisse, quia consuetudine
hæc non tnbuuntur, ut per Ange. in l.
more & in l. imperium col. 4. infra de iu.
o. iud. tamen contrarium uerius est. l. cū
prætor §. i. & ibi Bald. not. in illis uerbis
quibus id more concessum est. ff. de iu
di. l. facularii. §. sunt quædam ibi
ibi ex more regionis. ff. de extraordi. cri.
Bald. in ti. de pa. constan. ad fi. & Iaf. in d.
l. more col. 8.

Summa & diuide ut hic per Bart. Du
bitandi ratio, quoad primum dictum, in
21 quo est regula prohibitiva quod causæ
meri & mixti imperii delegari nequeunt,
esse potuit primum quia nullus est iu
dex qui non habeat iurisdiccionem à le
ge, usq; adeo ut absurdum uideatur. (si
uerum est quod dicitur hic quecunq; le
ge &c.) quod nullus inueniatur, qui pos
sit delegare. l. & quia infra de iu. o. iud. ac
gumentum in l. lege obuenire ff. de uer.
si. l. à iudice. C. de iudi. & consequenter
nitandum. l. nam absurdum. ff. de bo. li.
Imo quod solum de mero imperio hic
dictum est, de mixto uerbum nullum,
(ut dicebat Gui. de Suza.) ergo delegabi
tur, quia nec nos aliter dicere possumus
nec extendere legem ad id quod omisū
est, quia nostrum non est. l. si seruum. §.
non dixit prætor. ff. de acqui. hæ. l. si uero
§. de uiro. ff. sol. ma.

Sed pro sol. dici potest antecedens ve
rum

tum fore, consequens falsum, quia si cau-
sæ meri & mixti imperii fuerint, delega-
ri non poterunt alias sic, namq; primo
casu, non modo à lege mandatur iuris-
dictio, uerum etiam expresse & in specia-
le priuilegium maioribus magistratibus
& hoc est quod in euidentialibus dixi-
mus, post Bart. aliud esse quem fore ma-
gistrarum, aliud uero quod sit de maiori-
bus magistratibus. Ad illud uero quod
de mixto Imp. nihil dixit, respondeo (ut
hic per Alexand. & Ias.) quod exempla
non restringunt regulam, sed declarant.
§. hæcenus insti. de gradi & ideo dici so-
let, quando sunt plura eandem ratione
habentia, etiam quod unius tantum fiat
mentio, quod sit exemplariter. non res-
trictiue inquit idem Alexand. in l. so-
rorem colum. 2. C. de his quib. ut ind. &
Balante eum in l. de quibus colum. 14.
ff. de legi. qua de re (ut dixi & repeto) re-
gulam non restringit maxime quando
potest uerificari in aliis etiam quam in
exemplificato, ut not. Moder. inst. quib.
mo. re. cont. ob. in prin. colum. secunda,
& probatur quoq; in l. lita uulneratus ad
fi. ff. ad legē aquil. ibi, unum proposuisse
contentus ero, & melius in l. i. ibi ex cā
iudicati, C. de condic. ind. quod etiā eo
in loco declarat gl. & in l. si tibi in. §. quæ-
dam. ff. de pae. ubi furti & iniuriæ men-
tio tantum facta est, & tamen regula lo-
cum habet ibi posita in cæteris delictis
famosis quoq;.

Secunda dubitandi ratio adhuc po-
tuit esse, quia proconsul & ipsius lega-
tus est de maioribus magistratibus, ut
supra ostensum fuit. l. cum prætor. ff. de
iudi. & tamen delegant. l. solent. l. obser-
uare. §. si. ff. de offi. procon. d. l. cum præ-
tor §. i. ff. de iudi. immo quod id etiam
pfectus urbis facit, & cæteri Romæ ma-
gistratus, quibus (inquit Iurecon.) in. d.
l. cum prætor, id more concessum est.

Sol. in d. iuribus cognitio tantum de
legatur. Vel dic quod permessa sit si cri-
mina fuerint leuia argumentum in l. ma-
gistratibus infra de iu. o. iud. dicemus in
l. i. & in l. imperium eod. ti. uel ex causa
necessitatis ut infra est bene uerum. qd

dictarum legum, solutiones iste genera-
litatem restringunt, sed licet quandoq;
ex aliarum declaratione. Et maxime si
nec desit ratio. l. non est nouum l. sed &
posteriores. ff. de legi. l. quiqui. §. i. l. quam
uis. ff. de in ius uo. c. super quæstionum
in prin. de offi. de.

Tertia dubitandi ratio esse potuit, qd
modica cohercio est meri imperii, & ta-
men potest delegari ut per Bart. in l. im-
perium nu. 13. de iu. o. iud.

Sol. est meri imperii minoris, & com-
petit omnibus magistratibus. l. magistra-
ribus. eo. ti. igitur nec mirum si delegari
potest, (ut supra etiam dixi) & quia non
est expresse, & in speciale priuilegium,
à lege concessum maioribus magistrati-
bus.

Quarta dubitandi ratio esse potuit,
quia Episcopus seu Archiepiscopus, quæ
sunt ordinis episcopalis commit-
tere potest, ipsiq; sunt de maioribus ma-
gistratibus, & hæc meri imperii, quan-
doquidem in eis exerceatur iurisdictio
officio iudicis nobili, & ad publicam u-
tilitatem c. quod sedem, ubi Abb. & om-
nes de offi. or. ergo nec regula tex. nostri
generaliter uera.

Sol. id uerum est de iure canonico,
non de iure ciuili ut hic, nec ab re quo-
niam dicto iure, quicquid est cognosci-
bile est etiam delegabile, ut concludunt
communiter doct. in d. c. quod sedem et
in c. in archiepiscopatu de rapt. Vel ex
alio ut infra.

Melius facit tex. & in terminis quidē,
pro ista ratione dubitandi ac quinto lo-
co, in cle. in §. duro de hære. ubi hære-
sis causa potest delegari, & tamen est me-
ri imperii ut not. in c. accusatus §. pe. eo.
ti. in 6.

Facit etiam tex. in c. si. ne cle. uel mo.
eo. lib. ubi ecclesiasticus habens iurisdi-
ctionem temporalem & in genere & in
specie, causam criminalem committere
potest. Et ad idem in c. licet de offic. iu.
eo. lib. ubi episcopus uicario suo, in quā
sitionem criminum committit pariter.
Quibus responderi potest ut supra, uel
et aliter, quia si possibile est, inter unū

& aliud ius, discordia induci non debet, sed concordia potius. c. cum expediat de elec. in 6. l. i. C. de inoffi. dot. ad tex. i. d. c. quod sedem, dici potest, id esse quia delegans forte erat impeditus morbo, aut alio quolibet iusto impedimento; ut etiam hic dicitur ad finem, ibi, non aliter itaq; &c. & sic concordabit non autē ob stabit, seu dubitationem faciet. Ad text. uero in d. cle. i. quod speciale sit in causa hæresis, & ut prius ad text. in d. c. fi. hoc est quod parimodo loquatur in eo qui erat impeditus impedimento tamen iuris. Et ad text. breuiter in d. c. licet fore id quoq; tolerabile, quia unum & idē con sistorium dicitur, Episcopi & vicarii c. 2. de consue. in 6. sentitq; etiam Barba. & silius in d. c. quod sedem, sol. i. tamē est melior ut infra.

- 23 Decisionis autem ratio est, & causarum grauitas. l. in seruotum. ff. de pen. & quia lex ualde confidit de maioribus magi stratibus l. i. ff. de offi. præfec. præto. usq; adeo ut personæ industria electa uideatur. l. inter artifices. ff. de sol. l. i. S. ne autē. C. de cadu. tol.

Et hinc est quod Imperator cui com mittitur sigillum suum de eo confidit ut de persona ptopria c. nobilissimus 96. d. præallega. l. i. de offi. præfec. præto. Bal. in c. 2. ad h. de fi. instru. Qui dicit etiam ibidem in prin. quod officia publica nō decernuntur à natuta, sed à superiore, & propter fidem personæ, ac industriam artificialem, per tex. in d. l. inter artifices, & in l. i. ibi ad istud autem negotium ar bitratu ac iudicio tuo, apponas C. de cō di. in hor. pub. lib. to.

Et pulchre per illum tex. in c. cum pa rati, in prin. nume. 3. de ap. quod quando appellatur à sententia Cardinalis sem per appellatio præsumitur iniusta, nec Papa appellantem audit, quia credidit Cardinalem non aliter iudicare, quam ipse Papa foret iudicaturus, & signanter adducit tex. in d. l. i. ff. de offi. præf. preto.

Et licet communis opinio se habeat fore de iure canonico seu s, ut per Alex. hic, arramen hac ratione contrariū uerius uidetur, & est casus in c. fi. in §. is

autem de offi. de. & in c. is cui eod. tit. in 6. & ita post multa transit etiam Dec. hic & Imo. ante eum in d. c. quod sedem, & in cle. i. col. 3. ff. de offi. de.

Adde non ab re hac ratione etiam quando statutum præsentium requirit consanguineorum in contractu mino ris, si procurator constitui ad idem non potest, ut ex prædictis dicit Bald. & ibi Ro. post eum in l. i. col. 6. C. qui a dm. pulchre Bar. in l. in usucapione in §. i. nu me. i. ff. de diuer. & tempo. præscrip.

Et si doctor legens non potest legere per substitutum, nisi se aliter habear cō suetudo. l. nemo est qui nesciat & ibi Bar to. ff. de duo. re. uel nisi sit effectus illu stris ex lectura annorum xx. l. quisquis. C. de ep. & cle. Feli. in c. i. col. 2. de sū ma tri. & clarius i. c. cum omnes col. xx. de consti. & tanto magis quando factum est negatiuum, ut hic & est magna subti litas quam tradit Bald. in l. cum filius fa milias in §. primo per illum text. ff. de uerb. ob.

- Et hinc sumpta occasione dubitat De cian eo casu, quo est electa industria personæ causis possit delegari, salrim de consensu partium, quod pendet ab his quæ statim dicam, ideo interim, quoad supra dicta sentio, quod male loqua tur, quod idem sit de iure Canonico & 23 de iure ciuili, maxime in causis meri im perii ut supra etiam quod industria per sonæ electa uideatur, ex quo clerici san guinis causas agitare non licet. c. clericis c. sententiam sanguinis ne cle. uel mo. & hac ratione utitur Papa in d. c. fi. eod. ti. in 6. Nec ob. text. in d. §. is autem, quia non loquitur de causa meri imperii, sed in negotio quod alicui fuerat commissum, ut illud personaliter exequeretur cogita.

- Est bene uernm, quod deberent dicto iure canonum posse delegari salrim de consensu partium, quæ sunt mixti 24 impetii, & in quibus agitur de utilitate priuatorum d. §. is autem, ibi dummodo partes consentiant, & probauit in. l. si quis in conscribendo. C. de pac. & quia quæ sunt meri, neutro iure etiam de par tium

tium consensu, delegari non possunt, ut per eundem Deci. hic. Adde tu ultra eum Lamber. de Rampo. latissime distinguentem in l. pactum inter hæredes ff. de pac. & quia etiam exceptio firmat regulam in non exceptuatis casibus. l. quæsitum. §. deniq; ff. de fun. inst. latissime Feli. ubi ponit regu. & fallen. in c. si diligenti col. i. & 2. de fo. comp.

25 Sed quid in referuatis Principi de quibus late in d. c. quod sedem, an possint delegari? Communis conclusio est quod non, ut ibi not. reservata autem dicuntur, condere leges, restituere natalibus, ueniam ætatis concedere, legitimitate Spuriis, ius aureorum annulorum tradere, & similia de quibus Paulus Cast. hic in princ. & ideo si Princeps concedat iurisdictionem uni, uersalem, omnia concessa uidentur, nisi sint regalia, vel de referuatis Principi, ut adhuc not. in d. c. quod sedem, & in c. i. quæ sint rega. in usib. & in l. imperium infra de iu. o. iud.

Vnum ob. quia absolutio à sententia excommunicationis late sententiæ, si quis iniecerit manus uiolentas in clericum, de qua in c. si quis suadente 17. q. quarta est de referuatis Principi, & tamen delegatur. c. si. de offi. ord.

Resoluit Deci. illud esse, quia solita est aliis committi, & ob id quod reputatur de non referuatis, adducendo simile, quia etiam ea quæ pendent à uoluntate principis reputantur impossibilia. l. apud Iulianum. §. si. ff. de le. primo, possibilia uero si solita sint & facili conceduntur. c. quod translationem, & ibi not. de offi. le. & ut per eū latius.

Aduerte tu quia istud non est simpliciter uerum, sed ita demum si iniuria fuerit levis, non si enormis, puta mutilatio membri, vel magna sanguinis effusio, quia tunc secus, & adhuc nõ aduertit Deci. casus est in c. peruenit de sen. exco. trãdit Nico. Milis in §. excommunicatio (is enim est, quem sepius citat Fel.) uer. 28. & memoratu dignū ē. Ad illud tamē q. impossibilia Principis (q. uni. n. conceditur soli, aliis est diffi-

le seu impossibile) si solent facile concedi, efficiuntur possibilia, adde bonū tex. in l. sed & si per prætorem in §. 2. ibi quoniam aditus prior potuit pmittere iuncta gl. ff. ex quib. cau. ma. & in l. i. in §. & per mittitur iuncta adhuc gl. impetrabile. ff. de aqua quot. & est. & dic q. alias præsumeretur cõcessa tanto tẽpore si nõ extaret initii memoria in contrariū. c. sup. q. busdã. §. præterea de uer. si. unde inquit glo. in l. i. C. de serui. q. longissima cõsuetudo æquiparatur, seu æquipollet ueritati, tradit Cur. Iuni. consil. 20. nu. 6.

Eò modo redeundo unde discussimus & ad ppositum regulæ, ac rationis ipsius, insert Iurecon. quod non ab errant magistratus, q. secus faciunt, hoc est qui delegant, exemplificando in lege iulia de adulteriis, & similibus, uultq; dicere hoc idem fieri non posse, ex quo resistit lex & uetat, & quanquam dixerit errare uidentur, est tamen perinde ac si dixisset errant. l. i. in princ. ff. de uen. inspi. not. in l. naturaliter, in princ. ff. de acqui. po. & in simili reprehendit Labeonem Vlpianus in l. 3. in §. quod ait prætor. ff. de incẽ. rui. na. us. & quanquam dixerit et exemplificando, ueluti lege iulia de adulteriis, & si quæ sunt similes, est tamen perinde adhuc ac si dixisset, & similibus. l. in summa. §. i. ff. de re iud. bonus tex. in l. non distinguemus in §. Iulianus. ff. de arb. patet quia similes sunt in l. i. ff. de pub. iudi. & quod etiam quando resistit lex, hoc idem fieri non possit alias delegationis actus sit nullus probatur in l. cum lex Scibi Bar. ff. de fideiusso. Abb. in c. cum contingat col. i. de iure iu. Casfiodo. q. 5. nu. i. de iure. pat.

Et per arg. à cõtrario probat, q. potest delegari tantum in casu absentie, ut in lege iulia de ui. ergo non regulariter. l. quæsitum. §. deniq; ff. de fun. inst.

Et quia etiam prætor in causa domini à familia occisi ex Senatuscon. Sillaniano eognitionem non mandat, ergo multo minus expeditionē, q. si de quo magis inesse uidetur, & non inest, ergo nec de quo minus. L. delegatorū. §. constitutū. ff. de int. & re. c. si Paulus 32. q. 5.

Restat nunc ut ad secundam regulā
arbitratuam ueniamus, & prima dubi-
tandi rō esse potuit q̄ immo q̄ iure ma-
gistratus cōpetunt, delegati nō possint;
26 hoc est q̄ magistratibus inferioribus i-
stud ipsum denegatum sit, quia potestas
delegandi solum competit maioribus
magistratibus quibus in priuilegiū hoc
ipsum datum est, & ita tenebat Fulgo.

Et pbatur q̄a iste uer. q̄ uero, uenit ad
uerlatiue ad præcedentē, apparet q̄a p̄-
cedens phibet, iste autē permittit, & quia
dicit q̄ uero, perinde ac si dixisset q̄ autē,
mō certum est, q̄ aduersatur præcedenti
bus in iure & in facto, q̄q; aduersatur cū
oībus qualitatibus orationis, cui aduer-
satur. l. matiti. §. si. & ibi Bar. ff. ad legem
iu. de adul. qui ita dicit etiam in l. præto-
rie in. §. i. in princ. ff. de præto. sti. & in l.
hoc amplius in. §. de his autē. ff. de dam.
in. exemplum scholares legunt Petrus
autē currit sine dubio intelligi debeat,
id est scholaris ut in. d. locis not. Item si
dicatur extantibus masculis scemina
non succedat, in eo autem quod sibi re-
lictum est testamento facto sic, pari mō-
do extantibus masculis intelligetur. l. se-
io. §. gaio. ff. de fun. inst. Bal. l. omnes po-
puli. ff. de iusti. & iu. & maxime quia est
aduersatiua sine copula. d. l. mariti aliās
diuersitatem facti notaret, & identitatē
iuris, ut not. in. d. §. de his autē, & per
Bat. in. l. patris & filii. ff. de uulga. & pup.
sub. las. in. l. 2. ff. ne quis eum qui Ripa in
l. 2. in. §. quod si in patris in princ. ff. solu.
mat. ergo quæ iure magistratus compe-
tunt poterant mandari, à maioribus
magistratibus tantum, inferioribus autē
erat denegatum.

Sol. satis est q̄ aduersetur sic, causæ
meri imperii delegari non possunt à ma-
ioribus magistratibus, à minoribus au-
tē sic, quæ sunt simplicis iurisdictionis.
Præterea dici et pōt sufficere, q̄ aduerse-
tur in aliquo ut per las. in. l. nā & postea
in. 2. sed & si quis. ff. de iure iu. & q̄ non
semper sit uetum probatur ia. §. quos a-
tem insti. de bo. po. & in. l. iuris gentium
in. §. quinimmo. ff. de pac. uel dic q̄ dux
sint regulæ oppositæ negatiua & affirmatiua

deducendo ut supra & probatur, q̄
inferiores hoc facere possint in. l. si. ff. q̄
& à quo & in. l. ea quæ. ff. ad municipa.
& quia si hoc esset uetum, ut dicebam
alias tex. iste esset de indubitabili, quia
si maiores magistratus sunt prohibiti de
legare causas meri imperii, eis saltem p̄-
missum uidetur, ut delegent quæ sunt
simplicis iurisdictionis. l. à iudice. C. de
iudi. argumentum in. l. cum prætor. ff.
eo. & in. c. nonne de præsump. sed non ī
speciale priuilegium, ut inferioribus hoc
ipsum denegatum uideatur, quia causæ
tantum meri imperii expresse sunt, q̄
nota.

Secunda dubitandi ratio esse potuit,
quia opotet quod delegans sit de maio-
rioribus magistratibus. l. eum qui iura
de iu. o. iud. ubi tex. in proconsule exem-
plificat, ergo non inferioribus hoc idem
permissum erit.

Sol. tex. simpliciter dicit magistratū,
cuius appellatione etiam inferiores con-
tinentur, nec facit quod in proconsule
loquatur, quia id refertur ad uerbum
præcedens qui in aliqua potestate sit, ut
scilicet delegare non possint, eo die
quo priuati futuri erant, quandoqui-
dem actus delegationis ad eum casum
deueniret à quo incipere non potest. l.
existimo. l. pluribus. §. & si placet. ff. de
uer. ob.

Tertia dubitandi ratio esse potuit,
quia ad idem uidetur tex. in. d. l. cum p̄-
tor in. §. i. qui similiter exemplificat in p̄-
consule. ff. de iudi. ponderando quoq;
illa uerba propter nim imperii, quæ in
inferioribus non possunt uerificari, hoc
est q̄ dant iudicem & delegant, ergo nō
inferiores.

Sed pro solutione dicam ut dicebam
supra in uer. præceden. quod loquuntur
in his quæ sunt meri imperii, ut id face-
re possint ex necessitate, uel quoad co-
gnitionem tantum. Vel de modica co-
hercione intelligatur, nec repeto.

Quarta dubitandi rō esse potuit, quia
hoc mō maiores magistratus forent de-
terioris conditionis, quam inferiores
ex quo isti delegarent, illi uero non

argumentum in l. non solum. ff. de noxa.

Sol. (Prætermitto eam quam tradit Bald. in l. 2. in secunda oppo. C. de ped. iud. & ut hic etiam per Deci.) in primis dici potest, quod cum ipsi maiores magistratus quoque delegent ut minores non erunt deterioris conditionis. Item quod hoc etiam non efficit ut inferiores melioris conditionis esse uideantur, quia causæ quæ sunt simplicis iurisdictionis grauitatem non habent, quem admodum ille quæ sunt meri, & mixti imperii, quæ de re nec curat lex, uel ab ipsis delegantibus cognoscantur, uel ab aliis.

Quinta & ultima dubitandi ratio esse potuit, quia solis præsidibus prouinciarum potestas hæc delegandi, & constituendi iudices pedaneos data uidetur. l. fi. C. de ped. iud.

Sol. hoc non dicit rex. quod solis præsidibus prouinciarum data sit potestas prædicta, & quamquam hoc facere possint, non tamen inferioribus denegata est ex quo non dicit hoc sibi in speciale priuilegium concessum fuisse, & maxime ultra prædicta, quia inferiores habent iurisdictionem iure proprio, & qui sic eam habent iudicem dare possunt. l. mor. infra de iu. o. iud. d. l. à iudice. C. de iud. ergo. Nec ob. quod ad istud dicit Deci. requiri quod sit de maioribus magistratibus, quia istud est de quo disputamus, & ego dicam uerum non esse, friuolaque sunt cætera dicta ad fundamenta communia, ideo à te ipso illis respondeas, & ita breuiter tene.

Sed adhuc dubium facit, quia tutoris datio competit iure magistratus. l. ius dā di. ff. de tuto. & cu. dat. ab his, & tamen delegari non potest ut infra.

Sol. istud est non modo, quia competit iure magistratus, sed et quia officium est ita à iure specialiter designatum. l. muto. §. tutoris datio. ff. de tute. Bal. in l. p. p. magistratum. ff. de execu. tuto. & ut silius dicit in glo. mandare, alia est dubitationem faciunt, sed quia dicemus pariter infra, & in Imperiū, de iu. o. iud. pro nunc transeo.

Ratio autem decisionis est, quia cessat hoc casu ratio prohibitiva usque adeo ut non ab re debeat et delegatio permitti, tum personarum gratia, tum etiam causæ, & ut supra latius vulga. l. adigere. §. quamuis. ff. de iure pat. l. generaliter. C. de ep. & cle. cum cessante de ap.

Notandum est modo, quod causæ meri & mixti imperii, delegari non possunt, nisi in casu absentie, ut probatur paulo infra, & supra ratione concludētissima, quæ aliter non repetitur & quia expresse et dicitur idem in l. nemo. ff. de reg. iu. ubi nemo potest gladii potestatem, sibi datam ad alium transferre, & in l. placet. C. de ped. iud. & licet in Principe ultra casum prædictum (quid esset de iure canonico declarauimus supra) efficiantur delegabiles. l. fi. C. ubi se. uel cl. istud tamen non attenditur, quia est ex accidenti, ob supremam Principi attributam potestatem. l. i. ff. de consti. prin. qui legibus subiectus non est l. digna uox. C. de legi. & cui dici non potest cur ita facis. l. 2. C. de cri. fac. & sic à d. l. nemo potest excipitur, obseruandumque est, quia nec semper ex hoc erit uera gl. in. c. i. de regu. iu. in 6. quod negatiua dispositio præposita uerbo potest, priuat potentiam & indicit necessitatem præcisam. Vnde alibi dicitur, sine tutoris auctoritate pupillum obligari non posse in l. obligari. ff. de aucto. tut. & tamen obligatur naturaliter. l. si pupillum. ff. ad legem fal.

Considera tamen (ut hic dicit Alb. in pe. col. & Deci. in glo. possit ad fi. & Cagno. olim collega, in d. nemo potest ad fi.) quod hodie ex generali consuetudine delegantur, & probatur in l. cum pator in. §. i. ubi quibus id more concessum sit. ff. de iud. Quibus credendum est, quia sunt Doctores illustres, & licet secus dicat Alex. in l. post dotē col. pe. ff. sol. ma. quod imo eis non est credendum, et pluribus hoc i lectura attestantibus, ex quo eorum est iuta interpretari, non quod in facto consistunt. l. si ex plagis. §. in clauo. ff. ad legem aquil. l. arethusa. ff. de sta. ho. tamen prima opinio comis est, de qua per Bart. in l. de quibus in repe. colū. ff. de legi. & ita

post multa attestatur Deci. met. con. l. 18. ad fi. uol. 3. & cum Alexan. labitur etiam Purpu. in. l. 1. nu. 92. C. de eden.

Sed aduerte quia Albe. non dicit generalem fore consuetudinem, sed ultra montes tantum. Nec ob. tex. in. d. l. eum prator, quia loquitur in casibus à lego permisis hoc est si modica fuerit cohercio, si necessitas urserit, uel quo ad cognitionem tantum, ut supra quod tamò ultimum non firmo, & suo loco dicemus late. Præterea dico quod consuetudo (dato quod esset generalis) non ualeo nec debet seruari, ex quo oportet quod sit rationabilis, & alijs habeat qualitates quæ à lege requiruntur & de quibus in l. de quibus. ff. de legi. & in. c. i. & fi. de eo suc. & propterea subiicitur hic illatiue, & ideo errare uidentur magistratus, qui &c. & ut proxime fuit declaratum.

Verum adhuc ob. unum de quo meminimus alias, nanq; specialiter, & in priuilegium, patri concessum est, quod possit filiam adulteram occidere. l. quod ait lex. ff. ad legem iu. de adul. & tamen delegatur filio. l. gracchus. C. ad legem iu. de adul.

Solid est forte propter personarum identitatem. l. fi. C. de impub. & fuit sol. Cur. friuola, ex quo sic id uenit est non uere, quod indicat uerbum intelliguntur positum in. d. l. fi. intelligendus ff. de verb. fi. l. si familia infra de iu. o. iud. eamq; fictionem unitiuam uocat Bald. in. l. qui in prouincia in. §. i. col. 2. ff. de ritu nup. & quia iure ciuili procedit non gentium, ut per Bar. in l. frater in fratre. ff. de condic. inde. & quia non est uerum quod ibi dicitur per omnia, & generaliter, sed quoad quid ut not. Barto. in. l. si dubitet in. §. fi. ff. de fideiuss. alijs cum patre non posset filius litigare in casibus permisis à lege de quibus in l. lis nulla ff. de iudi. & tamen litigat. Vera igitur sol. est, non in speciale priuilegium id fuisse patri concessum ut hic, sed sub dissimulatione quadam, alias lex præberet occasionem delinquendi non dicendū l. conuenire. ff. de pac. dota. & non esset lex. l. i. & 2. ff. de legi. c. epist. autem lex 4.

d. & quia putauit lex quod pater hoc ipsum non erat uerisimiliter facturus. l. nec in ea. ff. ad legem iu. de adult. & quia nō est delegatio sed factum filii patri a clamanti succurrentis, cui ignoscendū est, quia iniuria facta patri dicitur facta filio. l. lex cornelia, & ibi not. ff. de iniuri.

Secundo notandum est, quod eaufæ quæ sunt simplicis iurisdictionis, quæq; competunt iure magistratus, in iudiciis inferioribus possunt delegari, in quo tamen non insisto, quia satis dictum est supra in casus figuratiōe.

Circa tertium not. non insisto, an delegatus à lege ciuili, possit causas meri uel mixti imperii, ut hic per Alexand. & Deci. quia restituito uerbo delegatam, ut delatam legatur sicuti etiam dictum fuit supra ex quo delegare pro mandare non reperitur in Pandec. omnis disputatio cessabit, & ex eo liquet uidere, ut etiam idem Deci. inquit, quia text. dicit iurisdictionem suam mandant, ubi delegatus alias aliena utitur. §. qui mandat infra ea. l. quodq; errant magistratus qui eam mandant, & cum delegatus non sit magistratus, nō potest consequenter dici ei, quod de delegato legis intelligatur rex. uel delegatam legi debeat. Neq; ex hoc uidetur posse inferri ad delegatum principis, quia & ipse quoq; lex animata in terris dicatur. §. si. in authen. de cons. ex quo illatio ex præmissis non esset sicuti nec etiam illatio, quam facit Iure con. hic, quando dicit, & ideo errare &c. si de delegato loqueretur, & si delegatā legeremus & non delatam, quia præmissa loquuntur in maioribus magistratibus & ordinariis, an tamen delegatus Principis subdeleget cōcludit idem Dec. quod sic & pendet ab infra dicendis, intetim dic ut per eum, & adde Boeri. deci. 6. num. 8. & dic quod ista est opi. cōmunis.

Quartum quoq; parum aut nihil habet, quod causæ meri & mixti imperii, possunt delegari prætextu absentie, quod secundum Deci. post glo. & alios hic intelligi debet. necessarie, & bene, t. estq; argumentum ultra cum

eum in. l. tutori, ibi sufficit si in pau-
cis amici laboribus consularur. C. de ne-
go. gest. & melius in. l. si non lex. ff. de hæ-
re. insti. & ibi no. quod lex facilius dispē-
sat quoad vnum impedimentum quam
quoad plura, bonus text. in c. consuluit
ad si. de iud. ibi pro magno enim debēt
habere, & hinc est quod lex succurrit ma-
gis facienti actum ex necessitate, quam
ex uoluntate. l. si fideiussor. §. si necessa-
ria. ff. qui satisd. cog. unde infert quoq;
Deci. quod multa ex causa necessitatis
conceduntur, quæ alias fieri prohiberē-
tur quod tamen & rursus intelligi de-
bet necessitate durante, & est uetissimū
dic ut per eum, & notetiam late in. l. i.
ff. de offi. consu. & facit quia legi subie-
cta non est, seu legem non habet. l. 4.
§. si. l. aliquando. ff. de offi. procon-
c. remissionem i. q. i. Et dicebat Laer.
Dioge. quod antiquissimum omnium
est Deus, pulcherrimum mundus, ma-
ximum locus, sapientissimum intelle-
ctus, uelocissimum tempus, & fortissi-
mum omnium necessitas. Et Pallad. de
agricul. quod senis caret. Et che'l lupo
in pregione fa confessione, e'l can per
fame fa sotame inquit Calca. consil. 26.
nume. 14. multa Capel. Tholosa. decisio.
256. Pau. Cast. consil. 399. colum. 2. uolu-
mi. i. & Cice. quod necessitati ne dii qui-
dem resistunt. Et Themistocles Suadelā.
i. eloquentiam, & necessitatem magnos
deos esse, ego latissime necessitas, in lib.
qui Gymnasium inscribitur, cum æquili-
brio enim impressus est. Et magis ad
propositum dico, quod in quacunq; p-
hibitione, quanquam generalis, ut hic ne-
cessitatis actus semper exceptuatus vide-
tur. l. patet filium in prin. ff. de lega. 3. l. 2.
alienationis. ff. fami. hære. l. i. ff. de fun. do.
Saulia consil. 6. nu. 91. uol. i.

Quinto & ultimo nota ibi, & si
dominus à familia occisus dicatur, (sup-
31 ple enim & uerum sicut quia dicere nō est
saris, ut per Barto. hic, & est glo. in. l. i. ff.
de dolo, & in. l. i. ff. si quid pau. se. di. & in
ele. i. de rest. in integ. Anch. consil. 249. co-
lum. 2. Soci. consil. 283. colum. 4. uol. 2.)
quod prætor cognitionem criminū ha-

32 bebat, ad expositionem, seu subaudi-
tionem Barto. tamen, primum ad uertē-
tendo, quia non est necessaria, ex quo lo-
cum habet quod hic dicitur, etiam si ue-
rum non sit dominum à familia occisū,
ut sentit Dec. Seni. & male iudicio meo
quia sensus est dictorum uerborum co-
gnitionem em à prætore mandari regulari-
ter non posse, alias sic si proficiscatur, ut
paulo supra dixerat Iurecon. ergo si ue-
rum non sit mandari nō poterit, nec de
bebit ex quo non expediet, argumentū
in. l. si prætor. ff. de iudi. Tamen conside-
ra quod text. de cognitione loquitur,
quodq; dubitatio est an cognitio man-
dari possit, & quod concluditur tandem
quod non, si non proficiscatur prætor a-
lias sic, ergo & in hoc dubio, an id factū
sit uel non factum, demandabitur pmissi-
sione legis ut supra.

Vel dic quod omnimodo subaudia-
tur, & uerum sit, hoc est dominum occi-
sum, quia de familia qstio haberi alias
non potest. l. i. §. item illud. ff. ad Syllani,
immo quod inter cætera requisita, hoc
idem erat maxime necessarium ut habe-
ret locū. d. S. Cō. quod plene docet Ros.
in trat. lib. eo. ti. cogita. quod modo præ-
tor habuerit cognitionem criminum,
ad ipsum notredeundo, probatur hic
clare, & cum in uerbis non est difficul-
tas non est admittenda uoluntatis quæ-
stio. l. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de le-
ga. 3.

Secundo probatur per text. in. l. libel-
lorum in prin. ff. de accusa. ubi de adulte-
rio apud prætorem agitur, adulterii poe-
na est gladius. l. quamuis. C. ad legē Iul.
de adul. ergo.

Tertio probatur in §. præconizamus
in auth. de leno. ubi ultimo afficit sup-
plicio inuitam puellam assumentem ad
fornicationis quæstum.

Et maxime quarto loco, quia prætor
habet imperium ut alii, & potestatem. l.
2. ff. de in ius uol. sed & si per prætorem
§. hæc clausula. ff. ex quib. cau. ma. l. cum
prætor ibi propter uim imperii, cæteri
magistratus Romæ. ff. de iudi. & ita tene-
bat Ray. & Alb. in. l. si. ff. de offi. præto. &
Alex.

Alexand. & Deci. hic, testatus tamen Dec. articulum fore maxime disputabilem.

Verum tu & quinto adde si præses p uinciae hanc cognitionem habebat. l. si cui. §. i. l. titia. ff. de accu. l. illicitas. §. qui uniuersas. ff. de offic. præsi. quod habebat & multo quidem magis prætor ex quo ille clarissimus est, iste uero spectabilis ut supra & ita signanter dicitur in. d. §. præconizamus, eumq; spectabilem uocat, non nihil glo. tribuuntur, hic

Et ultra hæc ex his quæ habentur. in. l. 2. ff. de ori. iu. & ex ipsa histo. populi. Ro. elicitur, quia Corne. Sylla (ut Modestus ait de re mil. ad Augustū sub ti. de præto.) q. publicas constituit, de fals. fo, de parricidio, de sicariis, & prætores aliis quatuor adiecit, unde postea ius honorarium appellatum est. l. nam & ipsi ius ff. de iusti. & iu. dictusq; prætor ipse, honoratus. Fenestel. silius de Ro. magistratibus. c. 19. usq; adeo ut istud ipsum negari non possit.

Est uerum quod aliqua in contrariū faciunt & urgent ualde (hæc q; fuit opi. Fulgo.)

Et primo text. in. l. i. in prin. ff. de offi. præfec. urb. ubi omnia omnino crimina cognoscebat præfectus urbis, ergo non prætor. Et pondera uim dictionum uerborum, quasi geminata sint, perinde ac si dixisset oīo, omnino, quia geminatio multum operatur iuxta not. in. l. Balista. ff. ad tieb. arguitq; magnam proposiri firmitatem ut per Fel. lare in c. si cautio colum. 10. de si. inst. quod dicit rursum omnia. & qui omne dicit nihil excludit. l. In lianus. ff. de lega. 3. c. solite de maio. & o. be. & omnino, quæ dictio est præcise significationis, quasi dicat totaliter & nō alius. §. si. insti. de tute. cle. i. de ui. & ho. cle. l. si mihi Meuiā. §. si. ff. de leg. 3.

Soluit ex mente Albe. in loco præal. l. Deci. hic, sed non ita clare ut ille, dic ergo tu non ob stare, quia uendicabat sibi omnia omnino crimina præfectus urbis uti superior, sed nō ut tolleretur imperium prætori, qui licet sit in gradu inferiori cognoscit, tamen argumentum

in. l. si. ff. de sun. inst. & quia esto quod in gradu sint dispares. in potestate tamen & imperio sunt æquales d. l. 2. ff. de ius uo. præallega. §. hæc clausula, uel & aliter ut infra.

Secundo in contrarium facit quia nulli hoc ipsum legitur in tit. de offi. præto. ff. & C. sed de simplici iurisdictione tantum, ergo cum non sit lex quæ hoc dicat, ut in §. cum igitur in auth. de non eli. se. nub. neq; nos dicere possumus. l. si uero. §. de uiro. ff. sol. mat. l. si feruum. §. non dixit prætor. ff. de acqui. hæ.

Sol. licet non sit dictum ibi, dictum tamen fuit alibi ut hic & in locis de quibus supra & est satis. c. super quæstionū in prin. de offi. de. l. non est nouum. l. sed & posteriores. ff. de legi. l. nihil. ff. de con iungen. cum eman. lib. Bal. in auth. ex testamento in prin. C. de colla. quod una lex exponit aliam detrahit, addit & in. fluit.

Tertio in contrarium facit, quia nec prætor cognoscit de suspecto tutore, si causa enormis sit, quoniam ad præfectū urbis puniendum crimen remittitur. l. i. §. si. ff. de suspect. tu. l. i. §. item solent. ff. offi. præfec. urb. §. sed & si quis insti. de suspect. tu.

Sokillud ideo est inquit Albe. non relatus à Decio hic, quia prætor dabat tutores, nec erat conueniens eos punire, quos sorte ex gratia dedisset, l. i. C. de tuto. & en. Ill. per. Quam sol. improbat hic Rimi. ideo ego formalius respondeo & dico, quod prætor cognitionem habebat, & ista est proprie quæstio nostra, carsus est in. l. i. in §. damus. ff. de suspect. tu. sed quia delictum atrox erat ad præfectum urbis puniendum remittitur, & ita transit Deci. licet non ita clare. Quæ etiam sol. non placet quia atrox erat etiā in casu. §. præconizamus in auth. de leno. l. i. C. de raptu. u. i. & tamen prætor cognoscit, & punit ut ibi.

Ideo dici potest speciale fore Cæsarū temporibus, quibus præfectus urbis de rebus omnibus imperabat, cum Cæsares abessent ab urbe, sed non quod alias cognitionem criminū prætores quoq;

non haberent regulariter.

Vel & aliter quod ex consuetudine tutores seu curatores ad eum remitteretur, si in tutela vel cura male uersati fuissent ut graui animaduersione punirentur. d. §. item solent, hoc ipsum uerbum ponderantes, & facit in argumentū text. in l. 2. in §. merito ibi & ita solet princeps permittere. ff. ne quid in lo. pub. & in l. §. quis donaturus ff. de usufr. ibi ut ei stipulati possit usitatum est, & magis in terminis in l. ut liberis ad si. ibi ut solet fieri. C. de colla. & in l. §. constante in §. quotiens ibi, quod magis hodie usitatum est. ff. sol. mat. & quia minime mutanda erant, quæ sorte longam habuerant interpretationem. l. minime. l. si de inpretatio ne. ff. de legi.

Vel & ultimo, quia specialiter, ipsi soli hoc munus erat iniunctum, argumentum in l. consulta diuina. C. de testa.

Quarto (ut dicebam alias) quia si iuri capitales qui tres erant constituti fuerint iam dici non poterit, quod hanc cognitionem haberet prætor. l. 2. §. deinde cum necessarius esset magistratus. ff. de ori. iu. argumentum in l. cum prætor. ff. de iudi. & in d. l. consulta diuina.

Sol. (in ciuile enim est iudicare nisi tota lege perspecta. l. inciuile. ff. de legi.) bene dicit ille text. quod custodiam carceris isti habebant, & quod interuentu eorum exercebatur merum imperium, sed non quod prætores quoque non haberent criminum cognitionem.

Ultimo pro opin. Fulgo. facit, quia si adhuc erat prætoris limitata iurisdicatio, edicta proponendi tantum, §. prætorum quoque edicta, in sti. de iure na. quomodo potuit habere cognitionem criminum, limitata enim causa, limitatum producit effectum. l. in agris. ff. de acqui. re. do. l. cum quædam puella. §. si. infra de iu. o. iud. l. 3. C. de transac. l. solemus. §. latruncinator. ff. de iudi.

Sol. stant ista simul quod edicta proponat, & si aliquis delinquat, ipsum delicti habere & cognitionem & cohercio-

nem. l. si quis id quod infra de iu. o. iudi. ponderando in l. si familia eod. titu. ex his uerba illa, quia hic contempta maiestas prætoris uindicatur, non aliud indicantia, nisi quod ipse quoque merum imperium haberet. l. pe. ibi prætor salua maiestate imperii sui. ff. de iusti. & iu. l. i. in prin. ff. si fa. sur. se. di. & nota quod maiestas uerbum est, quod soli Deo conuenit Imperatori, et prætori, Deo ut in l. non distinguemus in §. sacerdotio. ff. de arb. Imperatori ut in prohe. insti. et prætori ubi supra et aliter teneat in Paraso somniare cum Fulgo. opinione Saturnina, iuxta text. in l. i. ff. de senato. Ex quibus facile tolluntur responsiones traditæ ad text. nostrum, et alia iura pro communi facientia, quas quia leues sunt et ridendæ potius quam referendæ, silentio inuoluo.

Et adhuc opinionem istam incoquinabiliter probō, quia si dubitatio est an prætor possit cognitionem hanc demā dare, si proficiatur supplendo ad text. & deciditur quod sic, alias nō, supponit necessario, quod possit & ipse cognoscere. l. traditio. ff. de acqui. re. do. & est ad propositum argumentum in l. qui testamento. ff. de testa. & ita tene.

Et nisi aliud esset solum exemplum nobis, istud ipsum suaderet, quod Cassi prætoris tribunal, cum in criminibus esset inexorabile, scopulum reorum apellabant auctor est Cice. & in §. cumque consules auocarentur, tradit Zaf. & bene in l. 2. ff. de ori. iu.

Et ad supradicta redeūtes, cum istud de quo hic, & paulo superius uerum sit si is cui contigerit exercitatio in lege Iulia de ui, uel prætor si proficiatur cognitionem mandare possit, alias nō, colligitur argumentum à contrario sensu ualere in lege immo fortissimum esse.

Quod probatur (ut dicebam alias) quia ipsa met lex sic arguit, eique standum est. l. prospexit. ff. qui & a quibus nec facile tolli potest, ex quo habet locum in quacunque dispositione ut infra. Vel quia prouenit à naturali ratione, quandoquidem duo contraria simul stare nequeant.

Lubi

Lubi repugnantia, lius nostrum. ff. de regu. iu.

Quæ rationes, meo quidem iudicio non concludunt, quia pleraque alia (quoad primum) à lege formata, ex identitate rationis, à diuersis à simili, & eiusdem generis pluribus fortissima dici deberet & tamen nullibi hoc dicitur nisi hic.

Et quoad secundum, quia immo facile tolli potest, nec locum habet in multis casibus ut infra. Non etiam quia à naturali ratione proueniat, quia sic nullo modo tolli posset. §. sed naturalia inst. de iu. nat. l. 2. §. si. ff. de usufructu. re. quæ usufructu. con. & tamen tollitur, quia (ut dixi) multi sane sunt casus, in quibus non proccedit ut suo loco dicemus. Dicitur igitur quod est figuratus loquendi modus, & quem
33 rhetores auxilium uocant, hoc est augmentationem rei quæ non est, fortissimum scilicet argumentum quod tamen sæpe parum firmitatis habet & sensit Alcibiades. in titu. de uer. si. lib. 4. col. 7. Et simili modo Iurecon. alibi sæpe, quando dicit iam dubitari non potest. l. iā dubitari. ff. de hærit. hic enim excessus dicitur quia nulla lex est quæ dubitationem non habeat. l. quod labeo. ff. de carb. edic. alibi uero ipsum honorari qui infamia notatur per antiphrasim in. l. in §. denique. ff. de post. & ultimo Eclipsis cum sermone aliquid deest. l. oratio. ff. de sponsa. l. imperium, ibi iurisdictio est iudicis dandi licentia, quia debet addi in hoc est in iudicis dandi licentia infra de iu. o. iud.

34 Quod modo ualeat argumentum istud à contrario ultra istum tex. nostrum, ita arguentem ut supra probatur & secti do in. l. ex eo. ff. de testi. ubi et dicitur ad litteram ex eo quod mulier de adulterio damnata, testimonium ferre non potest à contrario colligitur, posse, si damnata non sit, & idem tertio loco in. l. qui testamento in §. mulier ad litteram ff. de testa. quarto adducitur text. in c. cum uirum de regu. ubi puellæ sumentes habitum uirginitatis non coacte imperio parentum, illum deserere non possunt, à contrario uero sic, hoc est si coacte, & ita præcise ibi arguit Clemens. III.

Quinto & ultimo, ut hic per Decian. l. as. & omnes, uidetur adhuc casus in c. cum apostolica de his quæ fi. à præla. si. con. cap. ubi in concilio Lateranen. clerici erant prohibiti capere decimas & manibus laicorum sine consensu episcoporum, ergo à contrario (inquit ibi ad h. Innoc. iii. pariter sic arguendo) cum consensu episcoporum licebit.

Sed tamen ad idem est etiam bonus, text. in. l. x. dem. C. loca. ubi si soluis tu conductor & diuini, ab ipsis expelli inuitus non potes, ergo aliter sic, hoc est à contrario si non soluis, & ibi signanter. Odofignarius tamen (ut puto) quare, ex supra dictis fortissimum uocatur argumentum per textum.

Ad idem est text. in. l. libertus in §. patris. ff. ad municipia. ubi filius aliquis loci incolæ, non sequitur domicilium accidentale patris naturalis, ergo à contrario sic, si loci incolæ non fuerit, & ita etiam per illum tex. dicit Bal. conf. 415. col. 2. uol. 5.

Et in. l. i. C. qui pro sua iu. ubi delegari non potest causa, si non pertineat ad iurisdictionem delegantis à contrario autem sensu sic.

Et in. l. 2. ff. de decre. ab or. fa. ubi decreta quæ non legitimo decurionum numero coacto facta sunt non ualent alias sic si legitimo numero coacto facta fuerint.

Et in. l. cum hi in §. si prætor. ff. de transac. ubi transactio super alimentis futuri abiq; decreto fieri non potest, ergo à contrario super præteritis sic. l. de alimentis. C. de transac.

Et in materia in. l. cum prætor. ff. de iud. ubi specialiter quibusdam potestas concessa est dandi iudices, ergo à contrario aliis denegata, quicquid dicat Decian. ut infra.

Et in. l. 2. in §. deinde. ff. de ori. in. ubi consul in caput Ro. ciui aduocare non poterat, ergo in caput alterius sic, ut à contrario arguit Decian. hic in gl. inbuitur.

Et in. l. cum par in §. illi, qui est §. si. ff. de regu. iu. ubi qui ex duobus in poenā non incidit, poenā ab alio petit, ergo qui

qui in eam incidit à contrario nō peter, ira Alb. in statu. par. 2. q. 17. 6. col. i. Et in li. ad fi. C. da condic. ob. cau. ubi si res p mutata euincatur data, per conditionē ob causam peti potest, ergo non, si non euincatur. & ita istum tex. inducunt Bo nonien. in c. unico col. 10. de rerum per mu. in 6.

Et in pulcherrimo casu idem Alb. in statu. ca. par. 2. q. 19. ita arguit, si statutum dicat uulnerantem interdū in quinquaginta puniri debere, noctū autem in centum, & uulnerauerit quis aliquē uespere, quod in centum puniri debebit, ex quo diem dicimus, cum sol est super terram seu quod est aer illuminatus à sole, ergo à contrario, cum sol non est super terram non est dies sed nox.

Facit etiam text. in li. iuris gentium in §. dolo. ff. de pac. ubi pacta dolo malo ac calliditate iniata à Prætorē non seruātur ergo à contrario, quæ dolo malo iniata non fuerint seruabit, d. l. iuris gentium. §. prætor ait, eo. ti.

Facit etiam quia priuilegiatus contra pariter priuilegiatū priuilegio non utitur, pura scholaris, cōtra scholarē auth. habira. C. ne fi. pro pa. & est simile in la. fiduis. C. qui po. in pi. ha. ergo à contrario si priuilegiatus pariter non fuerit uretur, uel & aliter ut per Alex. in l. i. in §. ad municipium col. 2. ff. ad legem fal. not. in §. si d. & hoc præsentī, in auth. de sac. ep. Ad idem (ut dicebam hæri) si dominus à familia dicatur occisus, & uerum sit, quæstio de familia habebitur eritq; locus Senatus con. ergo à contrario non, si non constiterit l. i. §. item illud. ff. ad Senatus con. Sillania.

Et idem (ut in edicto Prætoris) si quis dolo malo aliquid fecerit, seu quadrupes dederit damnum, & uerum sit, quod & actio de dolo, & in factum ex lege xii. tabu. dabitur ergo à contrario aliter non dabitur. l. i. ff. de dolo. l. prima. ff. si quad. paupe. se. di. aliaq; multo plura adducere possem, sed ista sufficiant. In quibus casibus modo procedat, & an sit proprie ex uerbis legis, uel à coniectura & subauditis intellectus, dicemus

postea.

Interim secundum Deci. aduertendum est, non probari in l. nostra, mouetur tali ratione, quia intentio legislatoris fuit ista regulam negatiuam limitare ut causæ. l. meri imperii, quæ delegari non possunt, delegerentur in casu absentiæ necessarii, ergo non ut non delegentur, si is cui contigerit exercitatio, nō proficiscatur, ex quo hoc idem foret contra ipsius intentionem & male. l. non omnis. ff. si eer. pe.

Pro sol. tu dicas subtilitatem esse quæ à iure non admittitur. Licut §. si debitor. ff. quib. mo. pi. uel hypo. sol. ridendam potius, quam sequendam ut inquit Alb. in l. imperialis per illum text. C. de legi. quodq; Decio Auctori dici potest, amice summam subtilitatem secutus es, ut dicit glo. in c. primo Epif. uel Abb. in usib. Immo inquit Abb. quod hac uanitate non scribenda, lædatur, angustatur, & opprimatur ueritas in c. causamq; colum. penul. de testi. Et formaliter ad argumentum quod immo est secundum intentionem ipsius sic expresse arguentis, & dicentis cum in lege Iulia de ui nominatim cauereut, posse eum cui contingit exercitatio mandare si proficiscatur, à contrario non posse si non proficiscatur, sed præsens sit, & cum dixerit argumentum nec aliud esse possit quàm à contrario non potest dici quoq; quod sit præter intentionem ipsius.

Et ad idem facit text. in d. l. qui testamentum in. §. mulier, ibi argumentum est lex Iulia. ff. de testa.

Secundo mouetur, quia argumentum à contrario colligitur, quando inter sensum directum, & contrarium non datur medium, sed hic datur intermittere, & prohibere non permittere quemadmodum inter uelle & nolle, non uelle. l. prima. §. scientiam ubi glo. ff. de tributo. Bartol. & Imo. in l. iam dubitari. ff. de hære. insti. Cy. in l. inuitum colum. tertia. C. de pro cu. ergo.

Quod adhuc somniū est, quia arguitur

Ff

Iurecon.(itera to dixerim)mandari pos-
se si proficiscatur, ergo non, si non pro-
ficiscatur, quia hic nullum datur me-
dium.

Tertio dicit ex ipsa speciali permisio-
ne, non posse argui à contrario, ex quo
inducta ad unum finem operaretur con-
trarium pariter, & rursum male. l. legata
inutiliter ff. de adi. le. & istud motiuum
est Ro. (licet Deci. non dicat) consil. 399.
col. 2. aliter tamen ut dicam statim.

Soligitur uera est, & argumentum
habet fallaciam, quia operatur effectum
contrarium ex vi necessariz consequen-
tiz, deducendo ut supra & nouissime est
argumentum in c. qualis ibi consequens
intellectus pateat 25. d. maxime quia re-
uertimur ad ius commune, quod nō de
legentur causæ meri imperii, si non pro-
ficiscatur, & hoc idem solet fauorabile
reputari. l. si unus. §. pactus uer. quod in
specie. ff. de pac. c. statutum ubi gl. nume-
randum de præben. in 6.

Est uerum quod argumentum aliter for-
matur, hoc est quod non sumatur, quan-
do resultat absurdū, ex quo inducta ad
unum effectum alium operaretur, & ita
arguit Ro. in præalleg. consil. & Seyfel. hic
col. 6. & ad supradictam sol. faciunt dicta
per la. in l. si pecunia nu. 7. ff. de leg. 1. u-
bi si debitori testator fideicommissū in-
iungit, ipsum à debito liberat, estq; ne-
cessarium antecedens à simili, quia gra-
uari non potuisset, si non fuisset honora-
tus. l. ab eo. C. de fideicom.

Quarto dicit Dec. quod contrarius sensus
non extenditur, ultra id quod expresse
in sensu directo exprimitur, & adducit
Theori. Bal. in l. i. ad fi. C. de inuti. stipu.
ubi si statutum dicat quod minor 15. an-
norum non possint sit certia solemnita-
te obligari, non propterea ipsum post
tempus xv. annorum habilitat.

Solimmo extenditur, quia exprimit
Iurecon. & dicit huius rei fortissimum
est argumentum nec ob. doctrina Bald.
post d. tempus minorem non habilita-
ri, quia id erat contra ius commune, nec
statutum exprimebat, ut ipse met ibi-
dem dicit, totum contrarium uero hic

deducendo ut supra.

Et quia ex his tollitur consideratio
huiusmodi facta ad text. in d. l. ex eo, pa-
riter & ad d. §. mulier, eam aliter non re-
fero. Et liquet adhuc ex illis uerbis,
cum alias iurisdictio etiam à præsentem-
mandetur quasi dicat & non merum im-
perium.

Et mirandum est maxime quinto lo-
co, quod ita etiam dicat ad text. in d. c.
cum uirum de regu. cum sint præeise &
expresse uerba Pontificis ita arguentis,
ibi per contrarium sensum sumitur, ex
constitutione prædecessoris nostri Leo-
nis Papæ.

Nec minus 6. loco quod audeat istud
ipsum confirmare uiolando literam. c.
cum apostolica de his quæ fi. à præla. ibi.
pariter, per quod indirecte datur intelli-
gi, quod sufficit consensus episcopi.

Septimo probat etiam per text. in c.
in decorum de æta. & qua. ubi prohibet
Papa ne regimen ecclesiæ minori anno-
rum 14. concedatur, & tamen à contra-
rio maiori id permittere non uidetur. Et
male, quia id erat ex quo (ut dicebam su-
pra ad Theori. Bal. in l. i. C. de inuti. sti.)
induceretur correctio. c. cum in cunctis
de elec. & hoc casu argumentum nō su-
mitur ut infra.

Octauo probat, quia licet dicatur in
d. c. qualis 25. d. & in l. cū prætor in prin-
de iud. quod de uno negatur, de quibus-
dam concedi, & si ueretur unus iudicare
quod cæteris permitti uidetur, non pro-
pterea id utrobique uerū est à sensu cōtra-
rio, sed quia illis nō est denegatū, & quia
remota prohibitione alii iudicare pos-
sunt, seu habēt potestatem iudicandi. & ma-
le ac sophistice hoc ipsum inducēdo, quā-
si (ut tex. met dicit utrobique) (nō pōt
istud esse nisi per argumentū à cōtrario sensu
q̄ ē hoc mō formatum & ut ē dicitur i.
l. Imperator ff. de postu. ubi prohibitum
ad tēpus permissum uidetur post tēpus
& in l. statu liberum in §. stichum. ff. de
leg. secundo. & not. glo. infra in uer. non
aliter.

Ultimo inducit text. i. l. si. §. filius auct. C.
de bonisq; lib. ubi filius familias quādo
patri

patri quæritur usufructus testari non potest, nec tamen à contrario sequitur quod testari possit de bonis in quibus patri usufructus non queritur.

Sol. illud ideo est, quia corrigeretur dispositio. l. pe. C. qui testa. fa. po. ut dicebam ad septimum supra, & nouissime declarat Zaneti. in dispu. suis prima col. i. inducendo arg. & postea sic respondendo col. 7. quo casu argui non sumitur ut infra et dicemus, labitur igitur ex his oibus Deci. & ueritas est (ut dixi) uanis istis subtilitatibus opprimit, & ex prædictis breuiter textualia sint expedita.

ADDITIO.

35 Possumus et dicere, quod à contrario appellari arg. fortissimum Iurecon. id est prægnans vberissimum & copiosum, & licet uidere, quia locum habet in quacunque dispositione regulariter, in ultimis uoluntatibus, in contractibus, in statutis, rescriptis privilegiis mandatis & similibus ut infra, probaturque forte (ut dicebam aliàs) auctoritate Plau. in trinu mo ad fi. ibi.

Sed ego hoc nequeo mirari satis, cum forem suam despondisse in tam forte familiam. Cogita ultra supra dicta. Et ad de simile fortissimum sic esse tuendi rationem ut inquit Fab. non feci, non occidi.

Potest et dici, quod hyperbolice locutus sit non quod minus forte esse non possit arg. not. per Bar. & alios in l. i. ibi nihil est, quod magis hominibus debeat & c. C. de sacrosanc. ec. quia est etiam aliud fortius, ut ab identitate rationis declarat Imo. in l. si uero in. §. de uiro col. pe. ff. sol. mat. & do exemplum Iuricon. fuerunt excellentiss. & nihilominus sibi ipsis contradicunt sæpe, & nullus inuentus est, qui aliquando non errant. l. fi. ff. de iure delib. l. quis sit fugitiuus. §. erronem. ff. de ed. edic. l. si seruum. §. sequitur. ff. de uer. ob. ad quod uulg. illud etiam facit, quodq; bonus dormitat Homerus, de quo per glo. in. c. si quis 32. q. 7.

In glo. constitutione (primam in ver. quicunque, & secundam in uer. specialiter, non rango quia stante cōi intellectu non

expedit, minus tertiam & quartam quia exempla sunt clara ut hic in tex legis iulie de adul. & legis iulie de ui. & S. C. Sillaniani, nec difficultatem habent) quatuor traduntur exempla ad text. ibi constitutione principum tribuuntur, intellige magistratibus maioribus ut supra specialiter & in speciale privilegium.

Primum est l. 1. 2. in fi. C. de peda. iud. ubi ex constitutione Dioclet. & Maximi Cæsaris, præfides de causa ingenuitatis, & libertinitatis, cognoscunt & indicant ergo non alii inferiores arg. in l. cum prætor. ff. de iudi. & in c. si. in. §. i. ibi ut personaliter negotium exequatur, de offi. de. & pondera quod dicit, ipsi diiudicent, uerbum sane quod habet, emphasim ut soli, & non alii (ut dixi) hoc agant. l. i. ibi ipse dispice. C. de eden. melius Math. c. 26. ibi ipse est tenete eum, & ad Colossen. Pau. ibi ipse est ante omnes, caput ecclesie primum tenens. c. i. & nota semper & facit etiam illud Ouid. de arte.

Ipse licet uenias musis comitatus Homere,

Si nihil artuleris ibis Homere foras. Et non ab re quoniam reputatur grauis & non ab aliis (ut dixi) quod à maioribus magistratibus iudicari debuit. l. i. ad fi. ff. de offi. præf. pro. Bar. in l. 2. nu. i. ff. si in ius. uo. non ideo est simile in matrimoniali, quod non alii quod Episcopo committi debet pariter, & c. cum matrimonii de offi. de. & ibi Abb. & hac de re olim tantum cognoscebat sancta Synodus, ut inquit But. in. c. i. col. i. ad fi. de spon.

Est uerum quod iudices etiam incōpetentes de dicta causa ingenuitatis & libertinitatis poterant cognoscere si incidisset l. quotiens. C. de iudi. argui. in l. nullum C. de testi. & nimirum quod isto casu multa licent, quæ non licerent aliàs, & quia iurisdictionem habebat habitu quæ facile ad actum deducitur. c. lator, qui si. sint legi. et ibi Abb. col. 2. immo Odo. in. d. l. placet col. 2. appellat. d. causas capitales, et meri impeni, Bar. uero in l. imperium in primo gradu iurisdictionis, quod est simplicis iurisdictionis, alii uero et melius, quod est genus causæ arduum,

turis negotiis non etiam præteritis nec presentibus quia uerum est istud quoque regulariter, sed non hic eum de exemplis agatur, exempla declarant. §. hæc tunc in ist. de gradi. & ubi lex est declaratiua salit reguli. non dubium. C. de legi. docet Bald. in d. l. leges in princ. & Cano. in d. e. fi. & Rimi. in Liubemus coli. C. de transac.

Igitur cogitabam ego, si solidius posset responderi & dici tolerabile fore, cum posset exemplificari primum ex d. iuribus fororum ut supra quod hæc passiva declaratione etiam iuris noui exempla confirmantur iuris antiqui argumentum in l. i. in §. lex falcidia ff. ad legem fal. no. in l. sciendum ff. qui fat. co. & in Auth. offeratur. C. de lit. con.

Non obsecundum quia illud ideo est, non quod non sit principis constitutio utrobique, sed quia pro animi sui moderatione, cuius auctoritate tamen sola, lex condi poterat, eam plerumque ad Senatuum referebat, non quod sit senatus. con. ideo dicitur in Senatu recitata est ut ibi, & in l. a. ff. ad uelleia. & plura huiusmodi sunt non aliter referenda.

Non denique & tertium quia (ut dictum fuit supra) exempla non restringunt regulam, deique mixti imperii etiam & cautis grauib. intelligi debere, quæ criminalibus seu mero imperio æquiparantur.

In glo. iurisdictione (aliā tribuunt in discursu expediuius, igitur præmittenda est quoque) cadit not. q. (sensu enim eius est, uel in genere uel in specie & nominatim Præses iurisd. mandat, quod nunquam uidetur mandare quod ei specialiter tributum est, hoc est merum uel mixtum imp.)

Pone quod princeps maderet omnem iurisdictionem, tamen quid etiam merum imperium mandasse uideatur, e communis conclusio, est quod non & rone optima probatur, quia istud ipsum in spe, Princeps uerissimiliter non concessisset, ergo nec in genere. l. obligatione generali. ff. de pigno. Deci. hic nu. 26.

Aduerte tamen, quia argumentum istud

non subsistit (quicquid alias dixerim ego) nanque bene uerum est, quod dispositio generalis indefinita non æquipollet uniuersali, sed uniuersalis comprehendit omnia. l. quæ situm. §. illud fortassis. ff. de leg. 3. Bar. in l. si pluribus ff. de leg. 2. & non ab re quia qui omne dicit nihil excludit. Iulianus ff. de leg. 3. idem Deci. in l. si. nu. 33. C. de pac.

Secundo igitur probatur ista conclusio arguendo de iurisdictione ad sciendum, quia si quis obligauerit omnia bona sua, non propterea sub ista obligatione uniuersali comprehenditur sciendum c. i. & ibi Bal. col. 2. de prohi. seu. alie. per sed. ergo neque hic merum imperium.

Nec ista ratio placet siue argumentum, quia non est uerum quod de uno ad aliud procedat, quod probat ex diuersitate definitionis. l. i. C. de iur. emph. alia enim est feudi, & alia iurisdictionis ut per glo. in l. i. infra de iur. o. iur. c. i. in quib. cau. sey. a mit. in n. lib. dixi supra in rub. num. 13. & 17. Et ideo non mirum si non uenit sciendum, maxime quia uasalli ut plurimum inuestiuntur à domino pro se & hæredibus suis masculis, quia de re in d. obligatione comprehendendi non potuit, quamquam omnia bona obligata sint. l. nemo plus iuris. ff. de regu. iur. l. traditio. ff. de ac qui. re. do. & sic simile non est bonum, dataque dissimilitudine corrumpit argumentum ut not. in l. non possunt. ff. de legi. & in c. translatio de consti. uulga. gl. in c. sicut urgeri l. q. i.

Tertio probatur per tex. in c. quod translationem de offic. lega. ubi legata sedis Apostolicæ Cardinali tituli S. Laurentii Innocen. iii. scribens, decedit, quāquam generalis commissio esset sibi facta in regno Siciliae, quod non propterea debuit manus extendere ad ea, quæ erant sibi seruata in signum singularis privilegii.

Ahuc parum faciens, quia generalis (ut ad primum diximus) fuit commissio non uniuersalis ut hic.

Quarto probatur, quia quod pendet à uoluntate Principis impossibile reputatur. Apud Iulianum alias idem Iulianus. §. fi.

§. fi. ff. de lega. i. Bat. in. l. fi. colum. 3. C. de sen. pa. & in pulchro. q. Abb. in c. sup eo colum. 2. de condi. appo. propter difficultatem, ergo non facile ex his uerbis merum imp. mandari uidebitur.

Quod etiam debile est, quia consueudo (ut dicebam supra post Alb. hic in pe. col.) hoc ipsum reddit possibile l. fi. constante. §. quotiens, ibi, quod quidem hodie magis usitatum est. ff. sol. mat. nisi replicetur quod non est generalis sed ultra montes tantum, ut dixi loco suo.

Verum ex alio non probat communem hanc conclusionem, quia uerū est si non appareat contrarium, quod uoluntas principis fuerit talis, hic autē ex uerbis uniuersalibus apparet, quæ sunt signa eorum quæ sunt in anima passionū note, deseruiuntq; intentioni non ē cōtra intentio uerbis. l. labeo. §. idem tubero. ff. de sup. l. c. intelligentia de uerb. si. ergo.

Quinto & ultimo probatur, quia quæ speciali nota sunt digna exprimi debet, alias negligi uidentur. Item apud labeonem §. hoc edictum. ff. de iniur. immo q̄ semper interpretatio fieri debet, ut minus præiudicaret iuri communi quam possibile sit. l. 2. C. de nox. sed hic expressum non est, ergo.

Debilior cæteris, quoniam expressū est satis cum omnem iurisdictionē mandauerit. l. nominis & rei. §. uerbum ex legibus ff. de uer. si. argumentum in. l. fi. C. quod cum eo. Barto. in. l. i. nume. 7. ff. de uulga. & pup. sub quo sit ut nec alia interpretatione egeamus, cum nec in clari coniecturis opus sit. l. continuus. §. cū ita. ff. de uer. ob. ubi alias quod habetur in d. la. procedit in dubio, ut per Salibi & in. l. non dubium. C. de legi. Bartol. & Bald. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. & Card. in. c. clarot de homicid. Cūmunis opi. tamen uerisima est, nec officit text. in materia præcipuus in. l. fi. in aliquam. ff. de offi. procon. quia se ipsum declarat in l. seq. & quia loquitur in proconsole, qui maius imperium post principē omnibus habebat in provincia, nos autem in iurisdictione demandata, quæ longe

diuersa uidentur, & ex diuersis non fit illatio. l. papinianus exuli. ff. de mino. & p̄ communi facit, quia semper dictio uniuersalis in particularem resoluitur gratia uitandæ absurditatis. c. si uero primo ubi glo. omnes leges de sen. excomm. Felin. in. c. nemo ad fi. de simo. Et in simili quod dicit Bal. in statu. in uer. omne nu. i. Cogita.

In glo. magistratus ibi, & dic quæ uero &c. (in reliquis non est difficultas & dictum fuit supra in discursu) habes qd̄ auctoritatem præbere, seu interponere manumittentibus iure cuiuslibet magistratus competit quasi dicat, quod maiorum magistratum auctoritas non est necessaria. Et hoc idem regulariter, quia causæ cognitio non requiritur, alias sc̄, cus ut dicunt Alexand. & Deci. uirtualliter gl. met per text. cum not. ibidem in. l. 2. infra eod. Bat. in. l. Imperium nu. 22. in sta. de in. o. iud.

Et quia uoluntariæ iurisdictionis est, nec de præiudicio alicuius agitur.

Dum ergo dicitur in d. la. delegatum consilium exercere non posse, debet intelligi si causæ cognitio fuerit necessaria alias sic, ut hic, & consilium idest auctoritas exponitur, secundum gl. ibi. Tu uero declara (ut ex Theophilo colligitur, in §. non satis, insti. quib. ex cau. ma. non li.) consilium idest confesum uitorum fuisse, certis statim anni diebus, hoc est statutis coeuntium, qui cum præside cōsistebant nume. xx. quiq; peregrini teuperatores uocabantur, & aquid quos deniq; iuste dicebantur manumissionis causæ, & ita cum ista declaratione foret transeundum, ut transuimus alias.

Tamē nunc ualde dubito, in primis quia text. ille in d. la. hoc non probat, immo contrarium potius ex quo indistincte & generaliter loquitur, & ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus. l. de precio. ff. de publicia. l. i. §. generaliter ff. de lega. præstan. demum quia dicit exercere non potest, idest nullo modo potest. l. i. ff. de uer. ob. glo. trita in c. i. de teg. iu. in 6. ergo si non delegatus, nec alius inferior, uel cum causæ cognitione uel

fine

sine, sed plus dico, quod nec facit ad propositum, quia loquitur de consilio in alienatione prædiorum pupilli uel furio si hoc est an eis expediat nec ne, quod distrahatur, & liquet ex eo, quia statim ad tutores & curatores infert, & decidit hoc idem causa cognita Prætorum seu Præsidem permittere debere ut etiam dicitur in l. i. in §. i. ff. de rebus eo. ergo nihil (ut dicebam) ad tumbm.

Et ideo text. in l. 2. ff. de offic. procon. in proconsule loquitur & text. in l. apud ff. de ma. uindic. & in §. serui insti. de liberti.

Et in §. eadem lege ælia sentia, quibus ex cau. ma. non li. eo. lib.

Est uetum quod in transitu quoque manumissio fieri potest, si non alia causæ cognitio sit necessaria ut in d. lapud & in d. §. serui alias autem pro tribunali oportet quod Præses consideat, & consilium uia secum ut supra d. §. eadem lege Ro. in l. de pupillo in §. meminisse ad h. ff. de no. o. nun. & ita intelligatur glo. in l. a. precedente. C. de dila. Et nouissime uidetur text. ibi de Præside & consilio sit mentio in l. etiam in §. i. ff. de ma. uind. & in l. fi. C. de uind. lib. & in l. apud Præfectum. ff. de ma. uindic. & in l. fi. ff. eo. & in l. i. ff. de offi. consu.

Et quamuis manumissio olim multis modis fieri consueuisset de quibus in §. multis autem modis insti. de liberti. is præcipue mihi tamen admodum notabilis uisus est, quod dominus festum manu apprehendens, ipsum uerteat, ut eo liber proficeretur, quo uellet; cui rei planè assentiens, Persi. Saty. 5. sic ait.
Vappa, lippus, Scin tenui farragine mendax.

Venerit hunc dominus momento tē poris exit.

Urget tamen text. in §. nulla in auth. de defen. ci. ubi coram defensoribus ciuitatum, qui sunt infimi magistratus, ut supra suo loco dictum est, & in glo. tribuuntur legitur, sunt insinuationes testamentorum & donationum, & quicquid aliud est (inquit tex.) monumento

rum proprium, uerum in manumissione scriptura requiritur, sicuti etiam in emancipatione, quæ manumissio aliquando appellatur. §. præterea insti. quibus. mo. ius pat. pot. fol. l. i. ff. si quis a pa. sue. ma. multa Gui. Papa decisio. 582. colum. ult. ergo.

Nisi respondeamus uerum non esse, quod sub dicto uerbo, & quicquid aliud comprehendatur manumissio, ex quo actus non est ultimæ uoluntatis, nec simile testamento et donationibus, de quibus loquitur iuxta gl. in l. si fugitiui. C. de ser. su. alias iura supra dicta corrigere, quod non facile admitti solet sed potius iuribus concordari. l. i. C. de inoffic. dot. cum expediat de elec. in 6. & probatur in fi. text. dum dicit apud eosdem defensores ciuitatum omnia agi posse, præter illa quæ maiorum magistratum iurisdictione egent quæque ex ipsa iudicii auctoritate pendent, sed manumissio huiusmodi est, ut supra ostensum fuit, ergo.

Vel dicamus quod olim et iure istoflorum non competeret iure magistratus improbat glo. nostra, nouo autem Authenticorum sic ut in d. §. nulla ut ibi colum. 2. inquit Iaco. de Belui. hoc est in §. iurjurandum, quem legit d. §. nulla, in simili tamen. q. de qua infra, an in integ. restituant et in seq. parte glo. Cogita.

In ea glo. ibi, item ut apud se etc. aliud habes, quod coram defensoribus ciuitatum poterant aperiri testamenta, intellige in scriptis facta, alias obseruatur forma l. fi. C. de edic. Di. Ad. tol. & ad propositum probatur in d. §. nulla, item uerum esse in ciuitatibus, cum de defensoribus loquatur, & hoc quia Romæ aperiabantur coram magistro census. l. consulta diualia. C. de testa. declarat glo. in d. §. nulla & iurisdictionem tunc discretiue habere dicebatur, ad differentiam eorum qui habebant uel habent dinumeratiue, uel aggregatiue, & ut latius per Bald. in auth. habita colum. 7. C. ne si. pro pa. immo quod appellatur lex localis in urbe Constantinopolitana tantum ut ibi dicitur, & quicquid dicat gl.

in d. §. nullū & qđ in prouineis aliisq; ciuitatibus olim nō poterant aperiri nisi cotam magistratibus maioribus, ut in si. quemadmo. testa. ape. p̄sertim in l. i. & 2. & in l. pupillares hodie uero (ut diximus) iure magistratus fiunt, & d. iure Auenticorum, & ita declarat etiam Zaneti. in dispu. suis prima colum. 26. Et ad census propositum dicitur qđ. l. consularia diuina declaratione, dic quod à dicto magistro census aestimabantur bona & facultates, quarum gratia tributa pen debantur.

In ea igitur in si. dum sentit (ad supra dicta sepe redeundo) concessa maioribus magistratibus specialiter, ceteris uero denegata hoc est inferioribus, quales sunt causae meri & mixti imperij, delegari non posse t̄ seu (quod idem est) mandari, arduum mouet difficultatem Ias. nouissime hic post Fulgo. confundi istud commune dictum, quia restitutio in integrum est concessa maioribus magistratibus, ut pote mixti imperij, & denegata inferioribus. l. ea qnā. §. magistratibus. ff. ad municip. ubi ad litteram hoc dicitur iuncta glo. & nimirum quia nec iubet possidere causa rei seruandae, aut dotis, seu legatorum, ut ibidem, ubi æquipatantur quoad hoc, & plura sunt determinabilia, quae respiciuntur ab uno determinante quaeq; pariformiter determinari debent. l. iam hoc iure. ff. de uulga. & pup. sub. & tamen delegantur. l. si. C. ubi & apud quē.

Patet etiam & secundo quia missio i po. (ut dixi) est similis & mixti imperij, d. §. magistratibus. l. i. iubete canere infra de iu. o. iud. & tamen potest delegari. l. cognitio. §. si. infra eod. quae leges de diametro pugnant, ubi ad litteram dicitur mandari potest.

Et ideo dicebat hinc atq; tertio Fulgo. quod alius est sensus huius legis, qđ scilicet priuilegium sit causarum, & hoc casu demandari non possint, ut in alienatione bonorum pupilli, & transatione super alimentis futuris de quibus in l. prima in §. primo. ff. de bo. co. & in l. 2. infra eo. & in l. cum hi in si. p̄tor. ff.

de transac. & dictum fuit in glo. constitutione. l. ne quicquam. §. ubi decretum ff. de offic. procon. intelligendo ibi text. pet libellum expediri non possunt, in iudice delegato, & est communis positio. l. omnia & ibi glo. ff. de regu. iur. alias sic.

Sed tamen ab opi. gl. (ut ipse met ipse dicit) non est discendum. Nec ob. primum quia in restitutione (inquit) fore speciale, quamuis causae cognitio nem desideret, & fuit sol. glo. in d. §. ubi decretum & in d. l. omnia, & forte (ut dicit glo. in d. §. magistratibus) specialitatis ratio est minorum haec. l. i. ff. de minor. toto t̄. de resti. in integ. bonus text. in l. cum filiofamilias ad si. ibi ea ætate quae caret in int. restitutione. ff. de leg. 3.

Sed ista sol. non est bona, quoniam non modo in minoribus loquitur text. in d. l. si. in uerbis prohemialibus, uerū etiam in maioribus ex quibus colligitur finalis intentio disponentis. l. si. ff. de hær. insti.

Est bene uerum quod alias edictum de minor. est magis remotum a iure communi, quam edictum de maioribus ex clausula si qua mihi iusta causa &c. & de quo in l. i. ff. ex quib. cau. ma. ut per Iacobi de Rane. & Bal. in l. cū quidam in princ. ff. de acqui. hær. quod nota.

Vnde dic aliter, quod illud ideo est, quia sic non erit causae difficilis (ut adhuc text. met ibi ait) examinatio, sicut foret si examinaretur à magistratibus maioribus delegantibus.

Adhuc non tuta, quia hæc ratio etiā militabat iure ueteri, & tamen magistratibus municipalibus erat denegata. d. §. magistratibus.

Tertio soluit gl. in d. §. magistratibus quod specialiter & nominatim delegari potest, ut ibi, generaliter non ut in d. §. magistratibus.

Quae etiam est periculosa immo contra text. ibi, sine hoc specialiter eis fuerit mandatum, uel si generaliter dati sint iudices.

Quarto dici posset, ut adhuc dicit gl. in d. §. magistratibus, & in d. l. si. ad si. quod

quod aliud sit de iure fforum & aliud de iure Codicis, iuxta illud uulga. distingue tempora & concordabis scripturas, de quo per gl.in.l.prima.C.de accu. Cy. in.l.cum non solum in prin. C. de bonisq; libe. & sic per d.l.fi. corrigatur decisio. d.s. magistratibus, & consequenter quod quamuis iure magistratus non competeret, nec posset hac ratione mandari ut hic in uer. quæ uero, hodie tamen posset.

Vitanda tamen est legum correctio l. i. C. de inoffi. dot. maxime quādo expresse non fit. l. fi. in prin. C. de indic. uid. rol. & quia in fi. ibi dicit, quod & ueteribus legibus incognitum non fuerat, ut in simili in auri. si quis in aliquo documēto, ad fi. C. de eden. Nisi replicetur satis expressum fuisse cū de diametro pugnet ille tex. cū text. d.s. magistratibus. Nec officiant uerba illa, ueteribus legibus incognitum non fuisse, quia intelligitur id aliquo casu speciali causas meri, & mixti imperii delegari potuisse, & à simili etiam restitutionem in integrum, & ita sentio nunc quicquid alias dixerim, tamen durum est.

Vel dic quinto & ultimo (ut dicebam alias) quod ibi loquitur rex. in examinatione causæ, ita ut sit (cum alia sententia fieri debeat) perinde ac si delegatio facta non fuisset argumentum in authē. adhæc. C. de iudi. & in.l. solent in prin. ff. de offic. procon. & in.l. cognitio infra eo. & dicam statim, & text. met ibi sentit ad medium, & ex uerbis etiam rursus colligitur in .d. loco, argumentum in l. imperatores. ff. de in di. ad.

Non ob. igitur secundum quia communis resolutio est (ut idem las. hic & in. d.l. iubere cauere ait) cognitionem delegari (& ita loquatur text. in .d. l. cognitio) non executionem, ut in d.l. iubere cauere, & in .d. s. magistratibus, propter scandala quæ oriuntur in actu facti, & quibus facilius obuiant, & resistunt magistratus maiores q̃ minores, uel per se uel per nuncios ipsos representantes id agant. Non deniq; tertium & ult. quia uerba licet refragantur de p

sonis loquentia, usq; adeo ut nullo mō priuilegia causarum prætextu possint considerari, est bene uerū (ut dixi sæpe) q̃ propter granitarum causarum personarum quoq; industria electa est, ipsiq; soli diiudicare debent l. placet. C. de pēda. iud.

In gl. mandari in prin. alia oppositio formarum, quia hic dicitur quæ uetō iure magistratus cōpetunt mandari possunt 4^a contra tutoris dario cōpetit iure magistratus. l. ius dandi. ff. de rut. & cu. dat. ab his, & ramen mandari non potest l. nec mandante. ff. eo. ti.

Pro sol. dicit glo. quod immo non competierit magistratus, & consequenter, quod hac de re regulariter m̃dari non potest quia si iure magistratus competeret mandari posset ut hic, & ita communiter tenetur sicq; transiisse uidentur scribentes q̃q̃ inuoluant se gl. Alex. & Dec. las. clare loquitur, & hoc idem testatur cui ut pote illustri Iurecō. credendū est, & hoc de iure fforum, & probatur breuiter in. l. mutō i. s. tutoris dario. ff. de rure. ubi datio tutoris non ē imperii, supple meri, non iurisdictionis simplicis intellige, ergo mixti, à partibus sufficienter enumeratis, l. patre furioso. ff. de his q̃ sunt sui uel alie. iu. ei; competit (dicit enim prius causæ naturam, siue actum, postea personas magistratuum quibus comperat dictum ius dandi tutorem exprimit.) cui nominarim hoc dederit lex Senatuscon. uel Principum constitutio, ergo in speciale priuilegium ut hic in prin. & pondera quod dicit ei soli, ut in simili dicebam supra in gl. constitutione, ponderando text. in. l. placet. C. de pēda. iudi. in fi. & est argumentum in. l. fi. ibi soli imperatori concessum est. C. de legi. soli Deo honor & gloria dicunt, in monetis Illustrissimi D. Veneti, alium in superiorem non recognoscētes. l. hostes. ff. de capti. ergo nec poterit (ut dicebam) mandari, quia quæcunq; specialiter lege Senatuscon. uel Principum constitutione &c. ut supra et in prin. l. nostræ et in .l. cum prætor. ff. de iudi.

Secundo probatur ex uerbis rub. ff. de tu. & cu. dat. ab his, habentis orationem perfectam, quo casu ad decisionem causarum, & legendu etia potest allegari. cum omnes de consi. & not. in rub. quod quisq; iu. & in. l. i. ff. si cer. pet. modo in eadem subiicitur, qui ius dandi habent, immo & in. l. in. s. neq; ff. de mag. conue. uerum non omnes habent sed (ut dicebam proxime) ille tantum cui lex Senarufcon. & Principum constitutio, hoc ipsum dederit, ergo non passim magistratus municipalis, & consequenter mandari non poterit.

Tertio probatur, quia in datione tutoris requiritur causae cognitio. l. impuberi ff. de tuto. & cu. dat. ab his, ergo delegari non poterit. l. ne quicquam. s. ubi decretum. ff. de offic. procon. l. omnia ff. de regu. iu. nec iure magistratus dicetur competere, quia ex effectibus causas cognoscimus, & est notitia à posteriori, sicuti è contra, à priori, quando ex causa cognoscimus effectum. l. effectus. ff. eod. Bald. in rub. ff. si cer. pe. col. 3.

Quarto probatur, quia etiam ex inquisitione datur, & multa inde considerata sunt. l. naturali. s. i. ff. de confir. tuto. l. in dando. ff. de tut. & cu. dat. ab his, ergo industria personae eligi uidetur, ergo nec dationis actus poterit delegari, ut in mero imperio diximus supra l. unica. s. ne autem. C. de cad. tol. l. inter artifices. ff. de sol. c. fi. s. is autem de off. del.

Quinto & ultimo uidetur mihi quod sit casus ad litteram in quo exprimuntur hi qui possunt dare tutores in. l. i. ff. de tut. & cu. dat. ab his, ubi non est permisa datio nisi maioribus magistratibus, proconsuli, legato ipsius, Praefecto Aegypti, & similibus, ergo nec dicetur iure magistratus competere, nec (ut saepe diximus) poterit delegari.

Vel & sexto addi potest, quinquaginta requiruntur in datione tutoris, primo quod res accipiat cum decreto. l. naturali. s. i. ff. de confir. tu. secundo quod faciat inuentarium. l. fi. s. fi. C. arb. tu. tertio quod iuret

s. fi. in authen. ut hi qui ob. perhi. res mi. Quarto quod satis deest legitimus. ff. de legi. rut. Quinto quod promittat pupilli defensionem suscipere. l. fi. s. omnem a. ut C. de admi. tu. Gui. Papa decisio. 330. colum. 2. ergo non magistratibus municipalibus competere dicetur, seu iure magistratus, quia ubi maius est periculum ibi cautius est prouidendum, sed tantummodo maioribus ut supra. c. ubi periculum de elec. in 6. l. i. s. fed & si quis. ff. de carbo. edic. & in ratione sui facit text. in s. audient quoq; in authen. de defen. ci. ibi omnis gens enim sub maiori iudice constituta maiorem sentit prouidentia, Septimo probat text. in. l. i. inf. de iu. o. iud. ubi ius dicentis officium satissumum est quod de pratore utiq; intelligi debet, ut dicunt omnes, nec est dubitandum, ita (ad propositum) & dare bo. po. possunt, & in. po. mittere, & tutores pupillis non habentibus constituere.

Et tandem (multis aliis praetermissis) quia plus est tutorem dare, quam bona pupilli distrahere, patet quia tutor est quasi dominus. l. qui fundum. s. tutor si. pro emp. caq; ratione deberet posse bona eiusdem alienare, maxime praeretur acri alieni, & tamen non potest absque decreto praetoris. l. i. s. i. ff. de reb. eo. dixi in glo. constitutione, ergo nec dari tutor ab aliis potest quam à maioribus magistratibus, & consequenter nec delegari, quod expresse probatur in. d. l. nec mandante. ff. de tuto. & cur. dat. ab his.

In contrarium tamen urget ualde text. in. l. ius dandi. ff. eod. ubi ius dandi tutores datum est, omnibus magistratibus, municipalibus eoque iure urimur (subdir text.) & pondera quod dicit omnibus & clarior in. l. 2. in. s. si mater. ff. ad tertu. ibi, quoniam & magistratibus municipalibus dari necessitas iniungitur, de quibus Alex. etiam & Deci. hic mentionem faciunt.

Est etiam text. in. l. scire oportet in princ. ff. de tuto. & cu. dat. ab his, ubi magistratus mulieres curatrices, minoribus non creant, ergo curatores & tutores

sic & pondera quod dicit magistratus. Et iudicio meo singularis secundum ueram inductionem in. d. l. nec mandante, ubi aliis nec mandante præsides tutorem dare potest, hoc est magistratus inferior etiam si id sibi non demandetur à præsidente. d. l. ius dandi.

Ultimo facit tex. in. l. pe. ff. de offi. procon. ubi legati proconsulis tutores dari possunt, & tamen nihil proprium habent l. legati. ff. eo. ergo multo magis magistratus municipalis, qui iurisdictionem habet in municipio, & ad differentiam delegati coherentem territorio. l. i. §. in initio, & ibi Bal. colum. i. ff. de offi. procon. Verbo. & sic (ut uidetis) articulus est ualde dubius, & disputabilis. Quibus potest responderi (ut hic per Deq. & alios) quod estuerum iubente præsidente. §. sed hoc iure utimur Insti. de ar. tu. l. iulius. §. sed cum in testamento. ff. de adm. tu. alij alia adeo omnia simul inculcantes, ut protinus amittatur ueritas, nec ex eorum dictis inueniri posse uideatur.

Ego (quicquid dixerim aliis, quod non recorder) à cōi sententia discedo, & plus dico quod datio tutoris non est mixti imperii, quodq; nec i speciale priuilegium maioribus magistratibus datio concessa erat, siue istud ius dandi, immo quod nec iure magistratus competebat, sed illis tantum hoc idem permissum erat, cui lex, Senatus con. uel Principis constitutio concessisset, ut dicitur in. d. §. tutoris datio, ubi non est imperii (intellige mixti) quia de mero indubitatum erat ex quo est habere gladii potestatem ad animaduertendum in homines facinorosos. l. imperium infra de iur. o. iud. nec isto casu de gladio agitur, non etiam iurisdictionis, quia iurisdictionem quoq; non habentes dant tutorem, immo & priuatus, puta paterfamilias, ut toto ti. qui testa. to. da. po. an. si. ille ergo (ut dixi) solum, cui lex, uel Senatus con. uel Principis constitutio, hoc idem concessisset, istud ius habebat ex designatione officii facta à iure ut inquit Bal. in. l. propter magistratum. ff. de excu. tu. glo. in. l.

i. ff. de tuto. & cu. dat. ab his. l. prohibere §. planè. ff. quod ui. aur. clam. Fel. m. c. ex parte decani col. de reserip. estq; simile in bonis, quia quædam mobilia sunt, quædam immobilia, quædam in nero quæ nec mobilia sunt nec immobilia nomina debitorum scilicet, ut hic datio tutoris; & neq; mixti imperii est nec iurisdictionis ut supra, sed quædam designatio &c. idq; dictum est, & tradit ad propositum Bar. in. l. si conuenient in prin. ff. de pigno. ac. & non solum personis enumeratis in. d. l. i. ff. de tu. & cu. dat. ab his; non quia forent maiores, sed quia lex sibi hoc ipsum permittebat, Senatus con. uel Principis constitutio uerum etiam magistratibus municipalibus, uel in municipio, in quo pupillus habebat domiciliū, & facultates, & unde erat oriundus. d. l. ius dandi, uel præsidentum iussu ut in. d. §. hoc iure utimur, & in. d. §. cum in testamento. Est uerum quod delegari datio non poterat, non quia esset electa industria personæ (ut aliqui sentiunt & male) quæ sic non competere magistratibus municipalibus. l. i. in fi. ff. de offi. præfet. præto. & quia si hoc uerum foret, nec ex iussu præsidis dandi ius haberent, & tamē habent. Nec officit inductio. d. l. nec mandate, facta supra hoc, ipm præsupponēs quia resulerat absurdum ut dicam statim, alia igitur ratione nō delegatur, quæ causæ cognitionem requirit ut supra & hac de re resistit lex. l. ne quicquam. §. ubi decretum. ff. de offi. procon. l. omnia ff. de regu. iur. Vel dic posse delegari statim te inductione. d. l. nec mandante. Et quæ si cognitio suspecti tutoris delegatur. l. cognitio infra eod. l. i. §. damus. ff. de susp. tuto. multo magis delegabitur datio, & sic non resulerat absurdum, maxime quia pupilli fauor, ita in casu isto consideratur (est enim ratio iure con. in d. l. cognitio) ut in illo. Vel primam opi. tene, & disputando ut Lubet, & hoc modo omnia meo quidem iudicio hinc inde erunt resoluta.

Dato tamen quod opi. communis sit uera, quod mixti imperii sit, quodq; magistratus municipales id ius non ha-

beant nisi præsidium iussu, limitatur si
42 facultates pupilli sint † quingentorum
solidorum (& nunc sum in glo. ibi hodie
autem) quia tunc poterunt defensores
ciuitatum, nec præsidium expectata ius-
sione, creare tutores seu curatores, una
tamen cum eiusdem ciuitatis Antistite,
uel aliis publicis personis, idest magi-
stratibus, uel Iuridico Alexandriæ,
& ita legitur in §. nos autem insti. de
at. tu.

43 Quæ uerba declaranda sunt † ut solidorū
idest aureorum primum intelligamus,
l. si. ff. de in ius uo. l. si quis id quod ad fi.
infra de iur. iud. l. quicumq; C. de ser. fu-
gi. & sic de legalibus, non uulgaribus, ut
quidam stultus aduocatus (refert & ridet
Gui. Papa in sing. suis 598.) intelligebat
& ad soliditate solidi dicti fuerunt, quia
aurum purum nunquā minuitur. l. quo-
riescunq; C. de suscepto. lib. 12.

Secundo declara, iuridicum Alexan-
driæ intelligi & exponi, idest ius dicen-
tem de quo in l. vnica. C. de offic. iud. A.
lexand.

Tertio declara alternatiue legi. in d. §.
nos autem, estq; communis lectio, aliter
uero Theoph. copulatiue scilicet in hūc
modum, una cum eiusdem ciuitatis epi-
scopo, uocatis & aliis publicis personis
& c. & refert quia si primo modo, uel An-
tistes sine magistratibus seu iuridico A-
lexandriæ satis erit, uel magistratus sine
Antistite. l. si hæredi plures. ff. de cōdi. in-
sti. alias utriusq; copulati concursus re-
quiretur ut ibidem & in c. quia propter
de elec. Bart. plene in l. i. ff. de iust. & iur.
& hoc casu longe magis Theophili le-
ctio probanda est. (quicquid dixerint ali-
qui Moderni. in d. §. nos autem) quia
gens sub maiori magistratū numero
constituta, maiorem quoq; sentiet pro-
uidentia ut sæpe dictum est. & sunt uer-
ba text. in §. audient quoq; in auth. de
defen. ci.

Quarto declara cum solemnitas sit
duplex facti & iuris, facti exempli gratia
quod exprimitur nomen actionis, uel
formula antiquorum obseruentur quæ
tam ex soluerunt & sublata sūt, nec

expressio etiam est necessaria. l. i. & 2. C.
de form. c. dilecti de iudi. iuris uero ut
in auth. offeratur. C. de lit. cont. & hic, q
prætermitti nō potest nisi id æquitas sua
deat. l. diuus & ibi Odo. ff. de resti. in in-
teg. uel leue præiudicium pararetur iux-
ta not. in rib. ff. de n. o. n. uul. l. i. ad
fi. ff. de uen. inspi. Felin in c. cum dilecti
colum. 7. de rescrip. Bar. in l. i. in §. si plu-
res nu. xiii. ff. de exercito. sed hic nec æq-
tas suadet graueq; esset pupillo præiudi-
cium, ergo prætermitti non poterit alias
datio non ualeat. l. si quis mihi bona. §.
iussu. ff. de acqui. hæ.

Quinto & ultimo declara, cū in lege
antiqua duo dicantur, quod magistrati-
bus municipalibus competat, maxime
iussu præsidium, nec possit delegari, pos-
tea superuenient lex noua Iustiniani in
d. §. nos autem disponens tñrum, quod
immo defensores ciuitatum nec præsi-
dis iussione expectata hoc facere possint
uidebitur disposuisse etiam quoad dele-
garionem argumento glo. singu. & ibi
per Scriben. in l. si quis seruo C. de fur.
quod etiam alia ratione probat De-
ci. sed ista melius à communi opi. supra
dicta non recedentes.

In ea glo. ibi irem contra, formatur
44 oppositio uno modo † alio format Bart.
in hoc sequar oppo. glo. quæ est ad uer-
ba quæ uero iure magistratus, ubi compe-
tentia dicto iure mandari possunt, & tar-
men (inquit in §. nulli, in auth. ut ind. si
ne quoquo sus. & in §. dos i. auth. de mā.
prin. & in prin. ut nulli iud. dicitur con-
trarium. Postea soluit quod aliud est, ali-
cui committere causam (quod fieri po-
test ut hic) aliud loci seruatores prohibe-
re, qui crimina explorabant ut Præfidi
referrent, quiq; plerunq; sub uelamine
boni, mala multa faciebant, ut faciunt
hypocrite tristes, quod legitur Matth. c.
6. Et ad idem facit bonus text. in l. li-
licitas in §. ne potentiores. ff. de offi. præ-
fi. & in l. qui sub prætextu. C. de sacro
sanct. eccl. & in l. prima in §. si quis. ff.
de uia pub. & in l. Fi. C. qui legi. per.
& in c. sæpe 41. d. unde ur inquit Salust.
a bonis iniuriis omnia mala orta sunt su-
sius

fuit Albe. in d. l. qui sub prætextu.

Quæ sol. non uidetur bona, quia bene lego in d. locis, quod diuersas infirmitates inferebant subiectis, sed non quod crimina Præsidi referre tenerentur.

Secundo soluit Bartol. hic nume. 6. directo ad oppositionem quam format aliter quam gl. faciat, ut dixi, quod Præses delegat causas si proficiatur, uerum forte, ex quo id sibi à lege permisum est, sed non in opposito quoniam iura illa loquuntur, in latronibus qui prouinciam spoliabant prohibitumque est.

Adhuc non tuta, quia aliud sonat (ut dicebam alias) uerbum istud loci seruatores, & de quibus ibi, immo quod opposita sunt seruare, & spoliare, & propterea non quadrat.

Tertio soluit Pe. de bella Per. quod delegatio causæ hic est permissa donec præses reuertatur, ibi autem non, Præsidi sine causa abeunt & in perpetuum.

Pior cæteris, quia ibi nullum uerbum de hoc an ex causa, uel sine recederet, & minus ad tempus, an uero in perpetuum delegaret. Immo quod nec de delegatio ne causarum ibidem agebatur, sed de personis quæ (ut diximus) loci seruatores appellabantur.

Quarto soluit Alex. quod causæ hic generaliter delegari possant, sed non ibi loci seruatores constitui abique impedimento.

Et rursum male quia in d. locis, & præsertim in d. s. nulli, ut nulli iudi. dicitur, omnino prohibemus loci seruatores à iudiciis constitui posse, quæ dictio est præcise significationis. l. prima ff. de offic. præfec. urb. & dictum fuit supra ergo nec etiam si subsit impedimentum. Et maxime quia generaliter dicitur in Rubri. ibidem habente orationem perfectam, ut nulli iudicum liceat habere loci seruatores, & sic indistincte. Et quia certis ex causis, & quibusdam in locis, in Horduma, & in Mesopotamia (ut adhuc ibi-

dem dicitur) diuina tantum iussio concedit, & Imperatoria præcepto, ergo non alias quamquam impedimentum subsit, quia exceptio aliquo casu firmat regulam in non exceptuatis. l. quæsitum. §. denique. ff. de iun. instru.

Vnde quinto & ultimo loco dicere ego solo hoc uerbo soluendo contrarium, & utrumque oppo. glo. & Bartol. amplectendo, quod longe diuersi termini esse uidentur, quodque bene causæ meri imperii, si Præses proficiatur, (ut hic dicitur) possint delegari, & multo magis si iure magistratus competant, sed non loci seruatores constitui, qui Vicarii sunt & locum tenentes, ex quo lex prohibet non sine causa, quando quidem multi inferant subiectis læsiones, & indubitatum est, eademque standum ubi figit pedem, ut per glo. in l. si non fuerint pe. in fi. ff. pro so.

Et quia determinate loquitur secundum Bald. in l. in pecuniariis causis colum. pe. ff. de ser. & hæc sint satis, cætera infra.

In glo. fortissimum habes primo; ⁴⁵ quod si monosyllaba id est sola ~~per se~~ enim græce solus dicitur l. decernimus iussu glo. C. de Episc. & cle. si ponatur, pro quia, & sic causatiue l. si is qui animo. ff. de acqui. po. l. uideamus in princip. ff. de in lit. iur. argumentum à contrario sumitur ut hic, ubi meri imperii seu mixti causæ delegantur, quia præses proficiscitur, ergo à contrario, quia non proficiscitur non delegantur, ex quo cessante causa hinc cessat effectus. l. generaliter secundo C. de episc. & cle. l. adigere §. quamuis de iure pat. c. cum cessante de ap. tamen stat conditionaliter secundum omnes ut infra.

Secundo habes si ponatur pro quamuis l. qui uniuersas §. primo. ff. de acqui. po. melius probatur in l. unum ex familiaria in §. sed, & si fundum ibi. & ideo si ff. de lega. secundo quod non sumetur exempli gratia, quis proficiatur delegatio si non poterit, quia non sequitur fieri posse quamuis

quamvis non proficiatur ut hic. Et ratio est, quia ponitur aduersariue, & sunt duo contraria quæ non possunt simul stare ut not. in l. Iulianus uerum de bitorem. ff. de condi. inde.

Tertio habes si ponatur in conditionis quod adhuc sumitur ut hic rursus probatur; namq; si præses proficiatur, causa meri imperii delegabitur, ergo non à contrario si non proficiatur, ut supra.

Et quia si iudicatur res mea utiq; iudicatur non tua. l. pomponius §. i. ff. de procu. de cuius intellectu etiam infra dicemus, & sic oppositum consequentis stat cum veritate antecedentis. l. pe. C. vn. de legi. l. ff. C. de resti. in int. Oldr. consil. 328. colum. 4. bonus text. in l. ff. de his qui sunt sui uel alie. i. Item si pro me ibis Romam dabo tibi centum, ergo si non ibis non dabo. l. si pecuniam. ff. de condic. ob. cau. uel si à te filius emancipetur, sin minus non dabo. l. si mater. C. de instituto. sensu glo. tamen non sumi hoc casu, sic; contrarium solui. l. cum patrem. C. de condi. infer. & male supra dictis stantibus, postea alia ratione ibi hoc decisum fuisse dicit & bene, ut infra & ita transit Odo. Batt. & Ias. hic & Cy. in l. conuenticula. C. de epil. & cle. & facit etiam tex. in c. nostro de poeni. & requia si conceditur Archiepiscopo indulgentias ponere in prouincia, à cõtra rio extra prohibetur.

Et in l. christianis. C. de paga. ubi paganus quiete degentibus & non persequetur christianis, nulla est molestia inferenda ergo à contrario sic c. dispar. 23. q. 8. Oldr. consil. 264. ad fi.

Quarto igitur habes ex ea, quod non sumitur quando inde resultat prauus & absonus intellectus, ut in d. l. cum patre quam egregie ibi inducit Pan. Cast. & Deci. hic, dic ut per eos, & est communis declaratio ac limitatio ad regulam, quam ponit etiam Bald. signanter per d. tex. in l. qui testamento in §. mulier. ff. de testa. & in auth. ad huc colum. secunda. C. de usu. Imo, in l. si ita i. ff. de fideiusso. Alexand. consil. 210. colum. 3. & consil. 211. colum. 3. uolum. 2. Rom. consil. 194.

colum. 2. & consil. 392. col. pe. & consil. 399. col. 2. immo dicit Ias. in add. Por. in §. in testibus aume. xi. in l. de testa. quod reita fabula est.

Et probatur etiam quando d. l. cum patrem non haberemus, in d. l. conuenticula. C. de epil. & ele. citata per Bartol. ubi prohibet lex conuenticula fieri extra ecclesiam, non quod à contrario in ecclesia permittatur, ratione supra dicta.

Et in c. de etate & qual. in 6. & in c. indecorum eod. tit. in antiq. ubi episcopi cum his qui compleuerunt annum xix. dispensant ut obtinere possint dignitates & personatus quibus animarum cura non imminuat tamen intra xiiii. uero non, ergo à contrario post, uidebatur hoc ipsum permitti, cum eisdem scilicet posse dispensari, & tamen non permittitur absurdum enim esset in d. l. conuenticula fieri in ecclesia, inq; eo loco ubi pro peccatis ueniam, & indulgentiam Deo optimo maximo postulamus iuxta illud. Domus mea domus orationis uocabitur, illicita & à naturali ratione abhorrentia perpetrare.

Et quia illicitis conuenticulis fides nostra perturbari non debet c. i. §. conuenticulas de pa. in. fir. in usib. Dico etiã ibi non sumi argumentum à contrario, quia esset contra expressum sensum iuris, ut inquit Corn. consil. 133. colum. 3. uol. 2. quomodo respondet etiam ad d. l. cum patrem.

Et in præallega. c. i. & c. indecorum, quia qui se ipsos gubernare non nouerunt, ad regimen ecclesiarum assumi non debent, ut ibidem dicitur & bene & in c. cum in cunctis de elec.

Sed plus dico, quod optime probatur etiam in d. l. cum patrem, ubi filia graua onere fidei commissi in diem, si a marito non diuertisset, cautionem p̄state tenetur (hoc enim regulæ est l. i. ff. ut lega. no. caue. quanquam diuertere (& sic à contrario) parata sit, quia argumentum sumi non debet, non teneat, ex quo resultaret absurdum a marito diuertere, & concordie maritali luctum p̄ferre

ferre posse, & male. l. reprehendenda. C. de insti. & uerba ibi originem iurisdictionis exponere. id est antiquae legalis dispositionis solemnitatem, d. casu seruandam fore, edicti scilicet praetorii, ut leg. no. caue. l. antiques. C. ad uelleia. l. sciendum 2. ff. de edi. edic. l. 2. C. ad macedo. l. qui id. quod ff. de dona. & licet conditio diuortii plerumque remittatur, ueluti turpis, & nihilominus grauata legatum consequatur, puta lego tibi centum si à marito diuerteris d. l. reprehendenda, attamen (ut inquit text.) termini non sunt pares, nec exempla inuicem comparanda, quoniam absurdum est negligere formam edicti perpetui hoc est generalis ut caueatur, quia non obtemperauit uoluntati patris ut non diuerteret, diuertendo tamen, & hac de re argumentum à contrario sumi non debet.

Ex quo tollitur dubitatio Decii, dicentis secundum istam declarationem, quod ibi non uidetur tractari de argumento à contrario sensu, quia immo (ut ostensum est luce clarius) non aliud dicta uerba in dicare uidentur.

Obiicit unum aliud quoque, quod si expresse dictum fuisset si à marito diuerteret, nullo modo attenderetur dispositio huius d. l. reprehendenda, ergo subiicit multominus attendi debet quod colligitur à sensu contrario, & iudicio quidem meo male, quoniam uerissimum est, ex quo resultat absurdum, quod mulier à marito diuertat, & sic uana subtilitate decipitur.

Tertio obiicit regu. l. si quis sub conditione dandorum decem. ff. si quis omis. cau. testa. quod conditionalia non disponunt, & sic quod ex hoc ibi argumentum à contrario sumi non potest. Soluit istud hic dicitur per eum. Vel tu solius & formalis, uerum esse quod non disponunt directo, sed per argumentum à contrario sic aliquando. ff. de cond. & de. de quo etiam infra.

Ultimo obiicit Rich. mal. & Albe. in d. l. cum patrem ad si. & idem Deci. hic quod non colligitur argumentum à contrario ibi, si non diuertat caueat, ergo

si diuertat, quod non caueat, sed potius quod in primo suo statu conseruetur, hoc est (ut sum) quod caueat. Et male dicamque ego, quod immo hoc idem sequatur necessario, nec aliter esse posse quam à contrario sensu, ex quo dictio, si stat in ui conditionis, & (ut supra ostensum est) isto casu semper sumitur argumentum si non resultet absurdum non nulla alia ad supra dicta dicuntur, sed quia mihi si uola uisa sunt dixique alias non refero neque insisto, neque à communibus praedictorum intellectibus discedo.

Dicit etiam Deci. ad l. conuenticulam praesallega. quia in ecclesia prohibetur praesallegari fieri conuenticulas, & fuit antequam declaratio Albe. hic colum. 6. uerum quid ergo dicemus, & ego replico id dici alibi declaratiue, quodque hoc non tollit quod ibi argumentum non sumatur & ad idem quod immo probat quantum alia sint iura prohibentia, quia si prohibet fieri extra ecclesiam includit necessarium ex ui. d. argumenti in ecclesia fieri potest, sed quia absurdum est (ut supra) d. argumentum non colligitur & do instatiam, quia alia iura dicunt, si proficiscatur praeses, mandari posse causas meri imperii, ut per glo. proficiscatur, dato quod probent, & tamen arguit hic Iurecon. à contrario, & si ita diceretur ad alia iura, prout dicit ad text. in l. nemo. C. de iur. o. iudi. & ad text. in c. 2. de fo. compe. & ad alia ut per eum hic nn. 53. & per Bar. nu. 7. dicto modo replicabitur, & prout fuit sensus dictum fuit etiam in not. supra.

Nouissime tamen oppono, quod argumentum à contrario sensu sumi non debeat, ex quo est casus omisus, qui debet relinqui dispositioni iuris communis. l. commodissime. ff. de libe. & posth. Sol. fallit quia ex uerbis colligi potest & interpretatio quae ex uerbis colligitur effectus ipsorum uerborum. l. ita fidei. ff. de iur. fi. & uerba sunt signa earum quae sunt in anima passionum. nota. l. habeo. §. idem Tubero. ff. de sup. lega. ergo, & quia in lege iulia de iur. quoque erat omisus, & tamē hic à contrario arguit Iurecon. Sigillatim modo uidendum est, in quibus

quibus casibus locum habeat, & breuiter ac primo dicunt omnes, quod habet locum in ultimis uoluntatibus, & est uerum regulariter, si (ut dicebam) nō resulter absurditas, & probatur in. l. aliquando. ff. de condi. & de. ubi legatum pure relictum, si sub conditione adimatur, efficitur conditionale, hoc est datum sub contraria conditione intelligitur, & idē dicitur in aliis iuribus ad istud alleg. hic inde, quā breuitatis gratia non induco maxime quia induxi alias & ad sanritatem quidem, Addo tamen nouissime text. idem dicentem in. l. quibus diebus in §. quidam ticio. ff. eo. & Bart. ita in exheredatione arguentem, si fiat sub conditione quod institutus sub contraria conditione uidebitur in eodem testamento in. l. paterfamilias in i. q. ff. de hæte. insti. signanter per text. in d. l. aliquando.

Nec secus Soc. in rub. ff. de his quæ poenæ no. in si. quod hæreditas sub conditione data, præsumitur sub contraria conditione adempta, adhuc per text. in d. l. aliquando.

Et las. in. l. si post mortem in §. primo nume. tertio per illum text. ff. de lega. ii. & in. l. si fundum sub conditione in §. si. num. 2. ff. eo. (iterato dixerim) per illum text. & ita arguit etiam Alexand. consil. 130. colum. 3. uolumi. secundo. & consil. 93. col. i. uolu. 3. & ita foret transeūdum.

Paul. Cast. tamen Alex. & Dec. illi in. l. si mihi & tibi in §. in legatis col. 2. ff. de lega. i. iste hic nu. 47. dicunt aduertendum esse, quia in. d. l. aliquando & similibus, id non est per argumentum à contrario sensu, ex quo inducta ad diminutionem non operantur augmentum. l. legata inutiliter. ff. de adile. sed uirtute primi legati deficientis conditione ademptionis. Et quia per uerba denotantia improprietatem & fictionem id in d. l. aliquando dicitur ibi intelligitur. l. intelligendus (ultra eos) ff. de uer. si. l. si. C. de Imp. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. i. u. l. si familia infra de iu. o. iu. l. unica in prin. C. de rei uxo. ac.

Et male quia immo est per argumen-

tum à contrario sensu, ex quo text. met dicit & non uirtute primi legati, cum non sit amplius purum propter conditionem, alterantem argumentum in. l. Aquilius tégulus. ff. de dona. & i. l. habebat. ff. de insti. & in l. prætor ait in §. do cete ff. quod ui aut clam.

Nec ob. quod iura in materia loquantur, & maxime in d. l. aliquando per uerba fictionem denotantia, ut est uerbum intelligitur, quia ad interpretationem refertur per contrarium, & quæ (ut dicebam proxime) est effectus uerbi, & nouissime adduco text. in. l. iam hoc iure & ibi Albe. in princip. ff. de uulg. & pup. sub & in. l. gallus in §. uidentum. ff. de lib. & posthum. & in. l. lex cornelia. ff. de testa. & in simili in. l. ossa in si. ff. de religio. ibi, quia intellectu aliquo prohibitus esse uidetur.

Et minus quod inducta ad diminutionem non debent operari augmentum, quia uerum est quando dispositio nulla præcesit, alicui rei concessiua, ne puta in casu d. l. legata inutiliter legata factum seruo, quod erat inutile; quia si sub conditione adimatur, non diceretur datum sub contraria cōditione ut in d. l. aliquando sed ibi ualuit legatum, ergo operabitur augmentum. Et ad idem inducebam alias text. in. l. Precu. l. us. ff. de uul. & ibi Ange. ubi si lego usum fructum ædium, cum hoc ne tollantur altius, uideor legare proprietatem, quoniam alias legatarius onus subire non posset & ita per illum tex. pariter d. l. legata inutiliter limitando dicebat Gal. ian. in. l. centurio col. 107. ff. de uul. & pub. sub.

Sed rursum & secundo quod in ultimis uoluntatibus locum habeat probō quia in lege Iulia de ui procedit & sumitur ut hic, inq; lege Iulia de adulteris. l. ex eo. ff. de testib. qui testamento §. mulier. ff. de testa. immo fortissimum appellat Iurcon. ut suo loco dictum est supra ergo & in testamento & in legatis quæ sunt partes ipsius testamenti ut not. in rub. ff. de lega. primo. Et hoc quia uoluntas testatoris, non est aliud quā lex.

§. disponat in Authen. de nup. l. in con-
ditionibus primum locum. ff. de con-
di. & de. vsq; adeo ut hinc dicamus
quod dispositio legalis æquiparatur ma-
gis ultime uoluntati quàm contractui,
ita Bar. (& est communis opi.) in. l. l. in
l. q. C. de his quib. ut indi.

Tertio probó, quia si locum habet
in contractibus ut hic dicit Ias. & uide-
bimus statim, multo magis locum ha-
bebit in ultimis uoluntatibus, in qui-
bus plenissima debet interpretatio fieri.
l. in testamentis. ff. de regu. iu. c. cum
dilecti de dona. Immo quòd hac ra-
tione uerba directæ efficiuntur obliqua
ut per glo. in. l. uerbis ciuilibus. ff. de
uulga. & pup. sub. l. ex facto in princ.
Ad treb. uoc aliter dici potest nisi quòd
ex hoc etiam argumentum à contrario
omnino sumi ualeat.

Quarto probó quia in ultimis uolun-
tatis sit subauditio, ex quo de be-
nigna agitur interpretatione tunc ut in-
quit Barto. in. l. q. re. conditio in. §. si. in
fi. per illum text. ff. de cond. insti. Et
est exemplum quia si locus loci in testa-
mento non scribatur, debet intelligi
de loco ubi testator domicilium habebat,
item coniecturis elicitur testato-
ris mens. l. cum acutissimi. C. de fidei-
com. l. cum auus. ff. de condi. & de. ergo
& argui à contrario, quia argumen-
tum huiusmodi dicitur subauditus in-
tellectus, & ex coniecturis ut infra & in
l. apud antiquos. C. de iur. d. l. aliquan-
do uerbum intelligitur ponderando (ut
supra) quod, ad interpretationem refer-
tur, nec repeto.

Quinto & ultimo probó, quia spe-
ciale est si sequatur absurdum, & aliis
casibus de quibus hic, non colligi,
& ut infra. l. cum patrem secundum
communem intellectum. C. de condi.
insti. ergo & regulariter sic. c. presenti. §.
loca de præben. in. 6. l. ius singulare. l. q.
uero contra. ff. de legi. & quia excep-
tio fitmat regu. in casibus non excep-
tuatis. l. quæ situm. §. deniq; ff. de iur.
insti.

Secundo sumitur argumentum etiam

47 in contractibus † casus est in. l. pecuniæ
ff. si cer. pet. ubi debebas mihi pecuniam
simpliciter, eam iussu meo promissi.
Ticio, inquit Iurecò, quod obligatus es
mihi, tanquam si sub contraria conditio-
ne spondidisses, quem text. dicit adhuc
Deci. non probare, quia illud est non
pet argumentum à contrario, sed uirtute
primæ obligationis quæ pura remanet.

Et male quia esto quod pura rema-
neat, si conditio de soluendo alteri non
sit uerificata, attamen facta promissio-
ne alteri est conditionalis per argumen-
tum à contrario, & pendet, usq; adeo
ut pecunia peti non possit, & sic omni-
no sumitur in contractu, inq; casu. d. le-
gis, & tanquam dixit, hoc est quasi & sic
interpretatiue ut proxime declarabam,
quod est per locum à contrario. l. inbe-
mus nulli. §. sane ad fi. C. de sacrosan-
ec.

Secundo etiam adducitur text. in. l. in-
ter socerum in §. cum inter. ff. de pado-
ta. ubi pactum factum est inter socerum
& generum si filia sine liberis decessisset,
dotem socero restitui debere subdit,
ad literam text. quod id actum intelli-
gitur ut filia defuncta liberis superstitibus
dos retineatur, quod non aliter quam à
contrario intelligi debet, quia ipse met
Iurecon. ita arguit, & intelligi debet (ad
das tu) per interpretationem ut proxime
etiam dicebam. Attamen nec istum
tex. facere inquit Deci. illudq; ideo esse
quia pactum nihil operabatur, ex quo
dos mortua filia reuertitur ad patrem. l.
dos à patre. C. sol. mat. ea de re ut aliqd
operetur, à contrario sensu actum uide-
tur, ut extantibus filiis dos retineatur.

Responde inductionem communem
tenendo, quod immo operabatur
quia dubitatione tollebat ut per Abb.
i. c. certificari col. pe. de sepult. uel quia
iure commune declarabat ideo id est, per
argumentum à contrario. Præterea si
hoc esset uerum, non oportebat expri-
mere id actum intelligi, ut filia defun-
cta liberis superstitibus dos retineretur,
ergo ibi necessatio sumitur argumentum
à contrario.

Tertio facit (ut dicebam alias sed nunc clarius & fusius) namq; in contractibus sicut etiam in ultimis voluntatibus, semper mentem contrahentium attendimus l. semper in stipulationibus. ff. de regul. iur. l. ita stipulatus magna, ibi ex sententia contrahentium. ff. de uerbo. ob. l. sed cessus. §. i. ff. de cont. emp. quae ex uerbis elicitur, aut ex coniecturis, & praesumptionibus. l. labeo. §. idem tubero. ff. de sup. le. l. si seruus plurium. §. si. ff. de lega. i. uerum argumentum à contrario est ex coniecturis, & (ut diximus supra) intellectus subauditus. d. l. apud Antiquos. C. de fur. l. l. si tabu. te sta. exta. ergo.

Tertio sumitur argumentum à contrario etiam in iudiciis siue in sententiis. 48† & nimirum quia in his etiam quasi contrahitur. l. 3. §. idem scribit. ff. de pec. sed in contractibus habet locum, ut supra ergo, & in sententiis quae à iudice & in iudiciis proferuntur, & ad litteram probatur in l. Pomponius in. §. i. ff. de procu. citata etiam supra ubi si iudicatur rem meam esse simul iudicatur non esse tuam, & idem in l. si inter me & te. ff. de excep. rei iud.

Quod ego intelligo in sententiis affirmatiuis uerum, non negatiuis, quia si iudicetur rem meam non esse, non propterea à contrario iudicatur simul tuam esse, quia posset esse alterius ut text. in d. l. si inter me dicit, & sic fieret prauiudicium tertio argumentum not. in l. cum in partibus tibi Io. And. & alii de uerbo. si. & in hoc acquiuocat Dec. quod cum sit dare medium inter meum, & tuum, argumentum sumi non debet, quia non est uerum in sententiis affirmatiuis. d. l. Pomponius. Dicit etiam idem Dec. in d. iudiciis non probari contra Ro. ex eisdem tamen sic arguentem, consil. 399. colum. 2. & consil. 399. colum. 1. & alios hic communiter, quoniam illud est non à contrario sensu (ait) sed ex vi cuiusdam necessariae consequentiae, quandoquidem duo insoludum eiusdem rei domini esse non possint. l. si ut certo §. si duobus uehiculum. ff. com. mo.

Replicatur quod immo est à contrario, quoniam uno contrariorum affirmato, aliud negatur, & inclusio unius est exclusio alterius. Quod in rerum. §. si quis post. ff. de lega. 2. l. cum praetor. ff. de iudi. Bald. in d. l. Pomponius in. §. sed & is l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & contrarii siue argumenti ratio postea illud quia duo insoludum eiusdem rei Domini esse non possunt. Sicut in simili dicebam supra num. 45. si monosyllaba si ponatur in lege pro quia, quod argumentum à contrario sumitur, & argumenti ratio, quia cessante causa cessat effectus.

Obiicit rursus Deci. ex uerbis sententiae non argui, nisi quatenus inferatur necessario post Barto. in l. Iulianus uerum debitorem colum. 4. aliis num. 5. ff. de cond. ind. quodq; iudex condemnans in una parte non propterea in alia uidetur absolute.

Replicatur ad primum quod istud ipsum inferatur hic necessario, per argumentum à contrario, & sic non ob. Ad secundum uero id esse quia capitula erant diuersa, nec actum quod super omnibus prouunciaretur, quo casu si in parte condemnatio facta est, in alia parte nec condemnatio, nec absolutio facta uidetur, & sic sententia ualeat pro parte. l. Carmelia pia. ff. de iu. pat. l. quaedam mulier. ff. fami. her. ex quo non propterea inferitur, quod in sententiis non possit argui à contrario, & ita Abb. in l. cum inter declarat num. 23. ad si. de re iud. post Bar. & Bal. in d. l. l. C. si aduer. rem iudi.

Quarto sumitur argumentum à contrario in rescriptis quoq; † l. si per procuratorem. §. si ignorantem. ff. man. ubi si fideiussor in maiori quantitate, quam esset debitum condemnatus sit, si sciens non appellauit, mandati actionem contra debitorem non habet seu ea actione contra eum agere non poterit, ergo si ignorans (inquit Iurecon.) ignorantia excusata est, & sic arguit ipse met à contrario. Et duo pondera ibi, quod dicit intelligere licet,

nec illud esse potest nisi per interpretationem, perq; argumentum à contrario ut dicebā supra nec repeto, quodq; illariue loquitur sic. Igitur si ignorauit. l. diuus Adrianus. ff. de custo. reo. illatio fit ex præmissis, hoc idem directio esse non potest, quia sciens & ignorans sunt opposita, ergo per indirectum, & à contrario.

Ex quibus tollitur obiectum Decii dicentis nec illud ibi probari, quodq; non ex argumento à contrario id decidatur, sed ex regula communi quia obligatio erat in scientibus limitata, in primis quia non uideo regulam, deum quia non de obligatione limitata loquitur, sed de eo qui scienter, & prudenter non appellauit. Vltimo quia esto quod de obligatione in scientibus limitata loquatur, necessariò inferri debet à contrario (ut dixi) quod ignorantia sit excusata, & ideo delicta sunt ista non subtilitates.

Er quod in rescriptis locum habeat, quando etiam iura non haberemus, posset suaderi ratione (ut etiam dicebam supra in simili tamen) quia communiter ad iuris communis obseruantiam conceduntur, ita ut contra ipsum ius impetrata non ualeant. l. rescripta. C. de præcib. Imp. offe. sed de iure communi & in lege locum habet ut hic, ergo & in rescriptis.

50 Quinto habet locum adhuc in mandato, l. eum qui. §. i. ff. de acqui. hæ. mandauit enim ibi pater filio, ut hereditatem adiret si idoneam comperisset, ergo non à contrario si fuisset minus idonea, ut etiam ibi glo. declarat & bene.

Sed contra (inquit Decii) ibi non sumitur argumentum à contrario ex quo fines mandati sunt diligenter custodiendi, & sic erat limitatum, ita ut extendi non debeat, uulga. l. diligenter ff. man.

Replicatur & retorquetur argumentum, quod cum fines mandati custodiri non fuerint, & hereditatem minus idoneam adierit, à contrario patrem mandantem non obliget, & sic argu-

menti à contrario est potius ratio, nec sophistica impugnatio Decii subsistit, alia ad idem multa possemus hic congerere, quid in statutis priuilegiis dispositionibus testium, & aliis, sed quia Bald. materiam late scripsit in. d. l. conuenticulum. C. de Ep. & cle. las. hic; Ro. in. l. si cum dorem. ff. sol. mat. & & hii qui loquuntur de locis Topi. E. uerat. Louanien. Gamma. Cantium; & alii, ad eos recurras, & si oportuerit dicemus etiam infra, Minus tango limitationem de qua hic pariter Decii, num. 53. mentionem facit, non sumi. si quando resultat prauus intellectus, & correctio iuris antiqui quia in discursu fuit dictum.

51 Sed quid in uerbis negatiuis, sumitur ne argumentum à sensu contrario (hæc enim quæstio utilis est, & non prætermittenda) dicunt Docto. hic; quod non, exemplificantes ut per Bald. in. d. l. cum patrem ad si. C. de condi. inf. si pater sic dicat, si filius meus in patria non redierit, ex hæres esto, quod non propterea uidebitur institutus hæres si redierit, & sic post eum arguentes & precipue las. ex dispositionibus priuatiuis non resultat habirus. l. ex facto. ff. de hæ. insti.

Nec ex negatiuis affirmatio. l. ticia. §. si. ff. de ma. testa. igitur à contrario (ut dixi) non uidebitur institutus, & ita tranfir etiam Barba. in. l. cum acutissimi col. 72. C. de fideicom. Deci. consi. 184. col. i. uolum. i. idem las. in. l. licet Imperator num. 36. ff. de lega. i. & suadet etiam, quia tota oratio erat ad odium ordinata quo fir ut non includat necessario, nec à contrario arguatur, filium institui si (ut dixi) reuertatur, ut per eundem Bald. in la. tione in prin. C. de transac. qui dicit et q. inducta ad odiū non operantur fauorem in. l. si seruus pluriū in. §. si q. an re. ff. de leg. i. Dy. in. c. quod ob gratiā de regu. i. in 6. & facit quoq; regula, quod inducta ad diminutionem non operantur augmentum. l. legata inutiliter. ff. de adi. le. & quia potest dici casus omisus in isto exemplo relinquendus iuri communi. l. commodissime. ff. de lib. &

posthu. & probat Pau. Cast. in terminis
confi. 160. col. 2. uol. 2.

Deci. aurem dicit, quicquid sit, quod
immo ita sumitur in uerbis negatiuis, si
cuti in affirmatiuis per text. in. d. l. titia;
quoniam uerborum de quibus ibi, quæ
sunt hæc nisi rationes diligenter excus-
seris, liber ne esto, sensus est, non possis
esse liber nisi diligenter rationes excus-
seris, & quod à contrario possit si dilige-
ter excusserit, & fuit inductio ac intel-
lectus Bal. in. c. cum accessissent num. 10.
de consti. Et male ac directio contra illū
tex. dicentem ad litteram, ex his uerbis li-
bertatem adimi potius quam dari.
Nec ob. quod cum libertas data non es-
set non poruit quoq; adimi quia priua-
tio præsupponit habitum. l. decem. ff. de
uer. ob. quia uerum est, sed. dico adimi
uerbum ad potentiam referri hoc est nō
sis liber nec esse possis ratione sup̄ita di-
cta, quia scilicet ex uerbis negatiuis nō
potest affirmatio sequi, eoq; magis, quia
dicit ne esto liber, & nisi rationes diligen-
ter excusseris, quasi duæ sūt negationes
ad priuationem solum tendentes, ut per
Dy. in. e. peccatum de regu. iur. §. Baldi.
in terminis in. c. cum olim nu. 2. de elec.

Secundo dicit Deci. quod idem Bal.
tamen in exemplo supra dicto bene lo-
quitur (quoad intellectum. l. si quis liber
tatem. §. si. ff. de statu lib. contra eum ad-
ducte per Alex. non insisto, quia reuera
datio libertatis, præcesserat ad imprisonment
ibi, & tex. met declarat, quicquid adhuc
dicat Deci. pro ut etiam dicebat ad. l. alii
quando. ff. de cond. & de. & male ut ostē-
sum est supra) non tamen ratione eius-
dem Baldi. relata proxime, sed quia in-
ter exheredationem, & institutionem da-
tur medium quod est præteritio, & ad
idem adduco ego tex. in. l. si inter me, &
te. ff. de excep. rei iud. ubi si dicatur rem
non esse meam, non propterea à contra-
rio arguitur quod sit tua propter mediū
quia nō posset esse mea, nec tua, sed pri-
ma solidior per tex. in. d. l. titia, per quē
nouissime ita etiam dixit Alexand. con-
fi. 130. colum. 7. uolum. 3. & Deci. sen. in
l. si. colum. 5. C. de eden. & Regien. conf.

117. in pulchro casu ad si. nolum. 2. Bar.
in. d. l. actione colum. 1. idem Alexand. in
l. si eum in. §. qui iniuriarum colum. 3. ff.
si quis cau. & quia non datur medium
inter redire & non redire, quibus uerbis
q. formata est, & uidebatur dicendum ar-
gumentum sumi posse, ut hic in illis ver-
bis si proficiatur, & ut supra dictum
fuit, & tamen non sumitur, quia (ut di-
xi) negatiua non includit nō ponit neq;
assumit.

Sed quid rursus in uerbis narratiuis
324 Concludunt omnes præsertim Ias. &
Deci. quod nō sumatur ea ratione, quia
nec etia sumitur à uerbis directis, & ex-
pressis iuxta not. per gl. in. l. 1. C. quando
non pe. par. & bene & ita signanter dicit
But. in. c. publicato de elec. & in. c. cum
apostolica de his quæ fi. à præla. & uide-
tur casus in. c. si Papa de priui. in. 6. ubi
ad litteram dicitur si Papa narret exem-
ptionem ecclesiæ, quod non propter
hoc exemptio probata est, nisi de libet-
tate aliter doceatur, & rationem ibi assi-
gnat Io. Mo. & post eum Gemi. quia nar-
ratorum natura est, ut probentur, non
ut probent, & adducitur etiā ubiq; tex.
in. c. si summus de sen. exco. ubi casus
clarus, adde tu alium l. lex stipulatione
C. de sen. ubi non omnis uox iudicis est
sententia, neq; contrahentium stipula-
tio, & in. l. Lucius in. §. quisquis 2. ff. de
lega. 2. ubi uerbis narratiuis testantur
etiam cum causæ expressionem non pro-
barur debitum, neq; illud peti potest, &
in. l. non nudis. C. de proba. ubi si asserā
aliquem mihi esse filium idemq; ipse cō-
firmet non propterea probatur filiatio,
& non nihil in. l. si forte. ff. de cast. pecu.
Est uerum quod argument. sumi posset
q; disponerent quando in eis fundata
esset principalis intentio legislatoris &
principis clei. de proba. Imo in. d. c. cum
apostolica, idem Ias. hic. Adde tu fore
necessarium aliud quoq; (& ita intelliga-
tur tex. in. d. clei.) qd narratio ipsius nar-
rantis factum respiciat, ita Cald. ubi om-
nia quoq; de quibus supra referuntur cō-
fi. 2. de priui.

Aliud item & adhuc inuestigandum
est

est, si protestatio derogatoria præcedat, ad actum sequentem, aut argumentum à contrario sensu sumatur ad ipsum inuolandum, dicunt doct. quod non præcipue Ias. (& est limitatio ad supra dicta nume. 46. quod sumitur & habet locum in ultimis uoluntatibus) & probatur ad propositum per text. quem dicunt omnes singularem in l. si. in prin. ff. de leg. 2. ubi testator instituit filium suum deinde dixit quicquid obsignatum filius meus receperit ualeat iure codicillorum (ista est protestatio) postea eidem absenti scripsit epistolam, in qua sibi donabat quicquid in peculio habuisset, quæritur an ea quæ in ipsa continentur, pertineant ad filium uidebatur dicendum quod non, quia epistola, non erat obsignata, & sic à sensu contrario, & tamen ibi aliter deciditur.

Deci. more suo multa ad intellectum istius text. inculcat, sed duo præcipua & primo (cetera dic ut per eum) quod habeat uarios intellectus, & consequenter quod super eo stabile fundamentum fieri non possit, in tra not. per Bartolin. in ambiguo ff. de reb. dub. Et male quia satis est quod iste sit communis. l. i. ff. de offic. quæsto. dixi supra ad text. in l. i. ff. quis & à quo. secundo dicit Deci. quod immo ibi colligitur non ualere iure codicillorum quod obsignatum non est, sed non per hoc quod uirtute donationis non ualeat, ex quo diuersa est dispositio.

Et rursum male, quia sic præsupponit duos contraria simul, quod ualeat & non ualeat, contra text. in l. 3. in §. ex contrario ff. de acqu. po. & in l. ubi repugnatio ff. de reg. iu.

Igitur dico ego limitationem fore uerissimam, nec ibi sumi argumentum à contrario, & ad filium pertinere, quæ in epistola continentur. Et ratio est quia factum sequens id est epistola ipsa derogat protestationi c. cum M. serrarien. de consti. l. cum in plures §. locator horrei. ff. loca. uoluntasque mutata præsumitur, & à protestatione recessum, & fusiis ut per Bald. in l. pacta nouissima colum.

1. C. de pac. signanter per illum text. & iura supra dicta, & quia formaliter dicitur in d. §. locator horrei propositum antecedens remitti, per poenitentiam præsumptam ex actu contrario, & hæc sufficiant.

Vel & aliter ut hic per Scysel. dici potest argumentum à contrario non sumi quia epistola foret penitus inutilis, & ultra cum semper in dubio faciendæ est interpretatio ut actus potius ualeat quam pereat. l. quotiens. ff. de reb. dub.

Verum quantum post hæc, quid si ex tali argumento quis incideret in poenā; 54. exemplificando ut per glo. in cle. i. in uerbo facere de usu. concludunt omnes quod sumi non possit, & bona ratione Ias. hic colum. xi. immo plus Deci. quod uerum est si de poena non agatur et bene potestque ex supra dictis num. 51. et sic cititer comprobant.

Adde tamen ut aliterque declaratur, quod ueritas uidetur pendere à significatione dictionis ultra, namque statutum dicebat, quod usurarius non possit accipere ultra duos denarios pro libra usque, adeo ut duo permitti uiderentur. Et hoc quia opponitur dicta dictio super eo quod includi non poterat sub genere prius expresso, quo casu includit & augeat. l. si huius §. C. de colla. l. qui ita. ff. de do. præle. Tamen (ut dictum fuit) contrarium uerius est, quia resultat intellectus absurdus, & iuri contrarius tum canonico, tum diuino, ita Balin. l. si cum in §. qui iniuriarum col. si. ff. si quis cap.

In statutis quoque locum non habet (licet de materia me remiserint supra) attamen quia sese offert occasio, parum adhuc est in his immorandum) argumentum à contrario sensu, quando resisteret correctio iuris communis, ut hic per docto. & est communis opinio, & originalis gl. in c. primo de æta. & qua in 6.

Et probat Ias. quia per subauditos intellectus non debet istud fieri, hoc est sine commune corrigi, ita glo. in c. empies in §. quod si per uiginti in uerbo potest de elec. in 6. sed argumentum à contra-

rio est subauditus intellectus (ut saepe dictum est l. i. ff. si tab. testa. extra. glo. in l. apud antiquos. C. de sur.) ergo. Et aliis quam pluribus & praesertim, quia ita quoque dicit Bald. in l. i. adductus etiam ad idem supra num. 34. C. de inuti. stip. ubi solemnitas requiritur in minore annorum xv. non quod propterea omitti possit in maiore, ex quo ius commune corrigeretur. Et in simili Bartol. in l. 3. in §. cum titio. ff. de adi. le. ubi taxatiua tantum in statuto appositae, sui natura exclusivae extenditur tamen ne corrigatur aliud statutum, exemplum quia unum pro delicto imponat poenam centum, aliud vero pro eodem, quinquaginta tantum & ut per Ias. fufius.

Deci. tamen contrarium ostendere nititur, quod immo sumatur ad limites verborum post But. in d. c. cum apostolica in ult. not. de his quae fi. à praela. & alias quas Bal. Theoriac. Ange. in consuet. hic per eum num. 59. ita arguerunt, sed dicam nimirum quia non resultabat dictis casibus iuris communis, vel aliorum statutorum correctio ut hic, & in nostro casu.

Et ad argumentum Ias. responderet, quod immo est ex verbis, & male ac contra textum in d. l. i. ff. si tab. testa. extra. nec argumentum sublatum est, & ita se habet communis opinio. ut infra dicemus.

Ad Theoriac. Bal. rursus in d. l. i. C. de inuti. responderet, quod illud ideo est quia inducta ad infringendum non debent operari contrarium.

Replicatur verum fore modo praedicto arguendo ex quo ius commune corrigetur, & sic stringit adhuc argumentum pro communi.

Ultimo dicit ad doctri. Bartol. in d. §. cum titio, quod dispositio est limitatiua in eo quod taxativae dicitur, sed non propterea inferri quod corrigantur alia iura aliter disponentia.

Adhuc sophisticè dictum, quia si idem delictum est, summa diversa, immo contraria maior poena & minor scilicet, non aliter dici potest, nisi quod secundum statutum videatur voluisse corrigere pri-

mum. l. sed & posteriores. ff. de legi. l. praeterita novissima. C. de pac. & sic excludendo uti (sicuti dicebam) taxativae natura est, tamen ne corrigatur, extendi debet, & à d. poena centum concludi recessum non fuisse.

Alia tamen ratione dubia reddi posset decisio haec, sed quia non expedit quantum ad praedicta non insisto aliter.

Verum quaeritur quid si statutum in sensu directo, nihil operaretur, sumetur ne argumentum à contrario sensu, exemplum quia dicat quod non extantibus masculis filiae feminae succedant. Concludunt in hoc Docto. adhuc quod sic, quodque masculis extantibus excludentur post Bald. in l. conuenticulam co. lum. i. C. de ep. & cle. Alexand. & Ias. hic fufius.

Moti omnes quia verba statuti debent ita & taliter interpretari ut semper aliquid operentur. l. si quando. ff. de legat. i. c. si Papa de priuilegiis in 6. Bartol. in l. 2. ff. de usufructu. Bald. in rub. C. de cont. emp. in 9. q.

Vnum solum ob. tolerabile esse quod nihil operetur potius, quam quod filiae de quarum praedictio agitur damnum patiantur, & ideo argumentum sumi non deberet.

Cui difficultati respondet Ias. quod non patiantur damnum sed lucrum amittunt potius. l. si. C. de in. codicil.

Et male secundum Deci. quia immo damnum patitur ratione legitimae, quae sine iusta causa tolli non potest. Et quia haereditas filio debita est. l. in suis. ff. de libe. & posthum. & ut per eum latius, cuius opinioni me subscribo.

Aliiter igitur ipse responderet, quod cum appareat quia de causa factum fuerit statutum favore scilicet masculorum & gratia (addas tu) agnationis conservanda. l. i. §. si. ff. de uen. in spi. l. pronuntiatio §. familiae. ff. de verb. si. restringi non debet sed aliquod operari, & (ut dictum est) inde etiam sumi argumentum à contrario sensu & est verissima resolutio.

Quam comprobo quia dato quod dam-

damnum sentiant filia, debet tamen sumi ut aliquid operetur (ut dixi) quia non sentiunt indebite, quomodo regulatur, intelligitur, de qua in l. si in §. in computatione. C. de iure deli. ratione supra dicta.

Sed moueo difficultatem, si argumentum fumatur à contrario, non ne corrigitur ius commune id est quod habetur in l. maximum uicium. C. de libe. prae. ergo colligi non deberet, ut diximus supra nu. 55. & urget.

Sol. colligi non deberet quando statutum in sensu directo aliquid operaretur sed hic nihil operaretur, ergo (sicut dictum fuit) colligi debet, ut aliquid operetur, & nouissime ita etiam dicit Dec. sen. in l. ait praetor in princip. ff. de iur. reu.

Ultimo dubitabitur absolute an in statutis locum habeat & maxime si non sit casus alias à iure communi decisus, uel si dicatur quod uerba ipsorum intelligantur ad literam prout iacent, nec recipiant extraneum & subauditum intellectum.

Barto. hic ad si. sensisse uidetur quod non, & bene, quia uerba eorum, & praefertim ac longe magis quando dictum est, proprie & stricte intelligi debent. l. 3. §. haec uerba. ff. de nego. gest. idem Barto. in l. quod constitutum. ff. de m. testa. uerum argumentum à contrario est ex coniecturis, & subauditum intellectus ut per glo. in l. apud antiquo s. immo text. ibi, quam interpretationem prisca quidem iura per coniecturam introducebant. C. de sur. & gl. postea exponit, per coniecturam. i. à contrario, & ita etiam Feli. in c. humanum genus col. 2. d.

Ad idem (inquit Bart.) est tex. in l. pecuniam, ponderando uerbum tanquam ut pote improprietas significatiuum, ibi tanquam sub contraria conditione, ff. si cert. pet. & facit huius text. pro ista ponderatione in l. meminimus, ibi tanquam si consanguinei fuissent. C. de leg. h. & in §. siue igitur, ibi tanquam ab intestato & in Auth. utrum de ap. co. Alexand. consil. 87. col. 1. uol. 2.

Dico ego etiam aliter quod similiter

dinem notat, iuxta illud Mar. 14. tanquam ad latronem existis cum gladiis me comprehendere, modo simile non est idem. l. quod n. r. u. ff. de p. ergo, contraria ucti tati exprimuntur per hanc dictionem, ergo fide & interpretatiue, & per argumentum à contrario sensu.

Ad idem facit tex. in l. aliquando. ff. de condi. & de ubi per uerbum intelligitur arguit Iurecon. quod ad interpretationem refertur, quae est (ut dicebam supra num. 46.) uerborum effectus. Iam hoc iure ad si. & ibi Albe. ff. de uul. & pub. sub.

Nec fecus in l. inter socerum in §. cum inter. ff. de pac. do. ego supra nu. 47.

Ultimo est etiam text. in l. adductus pariter (licet ad aliud) supra ibi coniectura haeres non proprie scriptus uidetur, ff. si tab. testa. extra. ubi (clariius inducitur) quod ex uerbis colligi non potest, coniectura & sic improprie elici uidetur.

Et idem in l. cum auus. ff. de condi. & de. & in l. 3. C. de inoff. testa. sed ex uerbis non elicitur argumentum nisi à contrario, ergo à coniecturis dicitur & ita arguit Bald. in l. cum patrem, per illum text. C. de condi. inser. de quo saepe etiam supra.

Sed ultra haec probo rursum, quia si à uerbis, & eorum proprietate proueniretiam non appellaretur argumentum. c. foris de uerb. si. uerum argumentum quasi argute inuentum appellatur, per hoc ius à contrario, à lege, ergo non proprie à uerbis prouenire dicitur, & ita simili docet Bald. in l. scire leges ad si. ff. de legi. ubi signanter quando plus significat lex quam loquatur, appellat argumentationem coniecturalem.

Contrarium tamen sensit Deci. hio sola hac ratione motus, quia id quod uenit ex mente expresse & proprie uenire dicitur, adde tu tex. de hoc in l. nominis & rei in §. uerbum ex legibus ff. de uerb. si.

Secundo adde text. in l. si quis locuples, ibi aperiissime curare uidetur. ff. de ma. uind. quem ad idem inducit Bart. in l. si quis ex argentariis in §. an uero. ff. de eden.

eden. Immo ibi in d. l. si quis locuples, dicitur quod argumentum à contrario est expressa significatione.

Tertio facit text. in l. Pomponius in §. allega. etiam supra nume. 48. ubi si iudicatur rem esse meam simul iudicatur non esse tuam ponderando uerbum simul quod successus intelligitur, sed in sensu directo uere iudicatur dicitur, ergo & à contrario. l. hac consultissima C. de testa.

Quarto facit text. in l. si cum dotem in prin. ff. sol. ma. ubi in casum in quem pepigit pater, sibi querit actionem, à contrario uero in eo in quo non pepigit (inquit Iurecon.) esse mulieri actionem & sic proprie quia hæc est natura uerbi si es est. l. mercis ap. ff. de uer. si. Bal. in cons. scisma. quod est in ti. C. si quis aliqui testa. prohi. col. xi. melius in l. per procuratorem in §. si ignorantes. ff. man. ibi ignorantia excusata est.

Quinto iudicio meo est text. in l. die sabbati. C. de iudæ. ubi iudæi die sabbati conueniri non possunt, nec alios conuenire à contrario, & sic proprie, & ex ipsis met uerbis. Et non ab re, quia ita proprie patiens patitur, sicuti agens agit. Et ad idem est etiam text. in l. qui condemnate. ff. de re iud.

Facit quoq; & sexto quia dicimus hinc quod quisq; iuris in alterum statuerit, ipse à contrario eodem uerit iure. l. i. ff. eo. c. cum omnes de consti.

Sed & fortius septimo loco uidetur casus in l. iurisgentium in §. dolo. ff. de pac. ubi pacta dolo malo inita (ait prætor) non seruabo, & tamen hoc non dixit nisi à contrario in d. l. iurisgentium in §. prætor ait, ibi ait prætor pacta quæ dolo malo inita non fuerint, seruabo, ergo à contrario, se non seruaturum, quæ dolo malo inita fuerint.

Nihilominus à prima opinione non est recedendum, satis fundata ex supra dictis non aliter repetendis. Et nouissime quia si inter contraria naturalis quædam pugna est. l. ius nostrum ff. de regu. iu. quomodo possumus dicere, quod argumentum à contrario sit proprie ex ver-

bis legis, assumptumq; Dec. primum ab solute negandum est, nec officit text. in d. §. uerbum ex legibus, quia id uerum est quando mens & uerba concordant, ergo non ex mente simpliciter prouenire dicitur proprie & expresse, ita Bal. in l. quod fauote coli. C. de legi. & Bart. ante eum in l. i. colum. 2. ff. de no. o. min. bonis text. in l. non dubium, ibi quasi ex expressa legis uoluntate. C. de legi.

Non obsecundum quia esto quod id appetissime constet, non tamen proprie & ex uerbis constare dicitur. do instantiam, quia hic etiam dicitur argumentum fortissimum, & tamen (ut ostensum est supra) in multis casibus cadit, & minus forte est. Item manifestissimi iuris est plerumq; dicitur in lege, & tamen multum dubitationis habet. l. quod labeo. ff. de Carb. edic. & declarauit loco suo figuratum fore loquendi modum apud Iurecon. Item dico illud uerbum apertissime, ibi ad aliud referri, & non ad argumentum à contrario sensu.

Non ob. tertium quia dicam id esse ex declaratione Iurecon. & per locum à contrario ut hic, hoc est interpretatiue, l. i. ibi simul intelligemus, & sic in terminis contra ponderationem istam. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & insti. de tute. in prin.

Non ob. quartum quia eodem modo respondetur, nec officit dictum de uerbo sum es est quia uerū est id quoq; q; quando potest ueritatem importare, ut inquit Bal. in l. quæ sortuitis colum. 4. C. de pigno. ac. sed argui proprie non potest ibi, hoc est argumentum non prouenit, ex uerbis sed ex coniecturis ergo.

Minus ob. quintum quia id est non ex argumento à contrario, quod ex uerbis proueniat, sed quia privilegium iudæis concessum, non stetit in finibus concessionis, sed ultra processit lex ut æqualitas inter litigantes seruaretur, & inæqualitas uitaretur. l. si. C. de fruc. & lit. exp. declarat Dy. in c. quod ob gratiam, de regu. iu. in 6. uel aliter & ad utrumq; tex. reiponde, quod uere non possit conueni-

re contra uero iudex absolvere, sed qd potestas hæc agenti negata sit, & iudici concessa non ex ipsis uerbis sed à contrario sensu, argumentum in l. certe. ff. de præca.

Et ita potest tolli sextum ponderando tex. ibi dum dicit hoc editum summam habet æquitatem.

Non ob ultimum, quia respondebo Prætorē id dixisse à contrario sensu nō proprie & uerbis directis, & ut per glo. ibi latius quia una lex aliam declarat. l. utrum. ff. de peti. hæ. c. super quæstionū in prin. de offi. del. Et facit in simili quia si sic statutum dicat, quod testamenta intelligantur ad litteram ut iacent, nec in expressa uilgari continebitur tacita pupillaris, quia est subauditus intellectus, & extraneus à uerbis, ut not. in l. p. cibus. C. de impub. Bal. in statu. inter p. præratio nu. 6.

Nouissime tamen oppono, nam arguere sic à contrario ex uerbis legis, est quodāmodo declarare, ut hic facit Iuter. con. & in locis supra allega. qui declarat nihil noui facit. l. hæredes palam. §. sed si notam. ff. de testa. ergo.

Sol. declaratio hæc tribus sumitur modis de quibus Pau. Cas. consi. 340. in prin. uol. i. & præceteris pro congrua uerborum explanatione, & hæc est proprie interpretatio. l. i. §. q. operas. ff. ad Tert. ergo nō ex uerbis, sed ex cōiecturis ēē dicitur In cæteris gl. (eō mō redeundo unde disciscimus) dū dicit, cū istud qhic legitur sit et alia publica accusatione, neq; possit diuersitatē rō assignari, q dicitur potius arg. à simili q à cōtrario male loqui uidetur, ac cōtra tex. nostrū hic, ita (ut sæpe dictū ē) arguentē, ea de re nullatenus tenenda est, & indubitātū fore q in alia accusatione publica locum habeat, dictum de lege iulia de ui, quia (ut sæpe dictum est) exempla non restringunt regulam. §. hæcenus insti. de gradi. Addentes amplius ad supra dicta Bal. theoricā in l. qui testamento in. §. mulier. ff. de test. dicentis breuius, q arg. quādoq; est probabile & necessarium à sensu contrario in lege, quan dō conditiō apposita est, ut

hic, quādoq; p. b. a. b. i. l. e. d. n. o. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m., si sumatur à cōtraria existētia cū, ut in l. si is qui a. o. ff. de acqui. po. & quādoq; nec p. b. a. b. i. l. e. d. n. o. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m., ut in l. 2. C. de condi. infer. si sequatur absurdum, & absonus intellectus, inducēdo ut supra. Modo subsequitur alia in uerbo posite quæ sentit & una cum ea Bart. hic nu. 5. qd causa meri imperii possit delegati ex causa hoc est si proficiatur Præses, quo ad cognitionem tantū, tmaxime in causa capitali, uel abscissione membri, q duo (addas tu) sunt imperii meri maioris, uē p eundē Bar. in l. imperiū. nu. 8. infra de iu. o. iud. & p. b. a. t. u. r. i. §. ad hoc p. h. i. b. e. m. u. s. in a. u. t. h. e. n. d. e. c. o. l. l. a. t. o. & quia speciale est in legato p. c. o. n. s. u. l. i. s. (quoad tex. in l. 2. C. de offi. eius q. u. i. a. l. i. u. d. u. e. l. P. r. æ. s. i. g. e. B. a. r. hic nu. 15. nihil dico, quia re uera (ut declarauimus ēē in rub.) ibi loquitur de eo qui in locum defuncti subrogatus fuit à Principe, donec de ordinario providere tur, & nō de delegato, nec repeto habēa istud p. i. n. d. u. b. i. t. a. t. o. qui de oī crimine cōgnoscit, quiq; ēē de i. u. s. p. e. c. t. o. t. u. t. o. r. e. p. r. o. n. u. n. c. i. a. t. l. s. o. l. e. n. t. ff. de offi. procō. l. c. o. g. n. i. t. i. o. i. n. f. r. a. e. o. & sic in contrariū ius cōe. l. q. u. e. r. o. c. o. n. t. r. a. l. i. u. s. s. i. n. g. u. l. a. r. e. ff. de legi.

Item & alio casu (ut subiicit Bart. post Pet. & Cy.) quia poterit adhuc exeq. de legatus, si esset insignis aliquis latro, cuius poenam differre foret admodū periculosum. l. si quis filio. §. hi aut. ff. de in; ius. testa. ubi casus clarus, quem tex. dicit not. Bulga. in rub. C. q. adm. col. i. quod hoc casu licet leges transgredi, & statuta etiam iurata, & sūt uerbum Inno. in c. i. de consi. multa Rimi. hic, & ideo isti casus, à regula deuiantes eam firmant in nō exceptuatis. l. quæsitum. §. deniq; ff. de fun. inst.

Probo ēē istud alia rōne ultra gl. & Bart. cognitionē tantū demādari, & nō executionē, seu diffinitionem, quia in hisce arduis oriri posset scādalum, nec ita reuereri uiderentur delegati, & timeri, ex quo nullam habent iurisdictionem, nō imperium merum uel mixtum ut magistratus maiores, quemadmodum in simili not. in l. i. i. u. b. e. r. e. c. a. u. e.

re infra de iur. iud. igitur nec mirum si cognitio tantum sibi demandata est, non etiam diffinitio.

- Et quia ultimo loco, ista est quedam dispensatio legis, & meri imperii quidem, immo quod omnis dispensatio magna huiusmodi est, ut inquit Bal. in c. quod translationem nu. 4. de offi. del. & facta ad propositum cum causa alias non ualere, quia est uolatio iuris communis. c. per uenerabilem qui si. sine le. Alex. consi. 2. colum. 11. uolum. 1. modo habemus quod stricte interpretanda est, & si duo sint uel plura, ad quae possit extendi ut tantum unum comprehendat casus est in. c. 1. de fil. presbite. in 6. ex quo hinc quoque dicimus, quod in dubio semper interpretatio sit, ut minus praedictetur iuri communi, quam sit possibile. l. si serui uestri. C. de noxa. & ita obiter disputando supra tenuimus nos, & cum gloria Bar. pariter Cy. Ray. & Bal. hic scrius.

Tamen Guliel. de Cu. Alex. Ias. & Dec. hic tenuerunt contrarium, moti primo per tex. in. l. si. C. ubi se. uel cla. qui tamen non probat secundum Bar. quia loquitur in delegato Principis & ita et tra. sit Ias. Immo quod nec diffinit ibi nisi absol. uendo, condemnando autem non, & est speciale contra regulam. l. qui condemnati. ff. de re iud. uel dic quod immo condemnatur quoque; Principe consulto ut etiam declarat Feli. in. c. non potest colu. 3. de praescrip. & sic nihil facit ad propositum.

Vnde secundo probat istud Gul. per tex. nostrum indistincte loquentem, nec se restringentem plus ad cognitionem quam ad diffinitionem, uulga. l. 1. §. generaliter cum similibus. ff. de lega. praestati. quod etiam non subsistit, quia immo loquitur in cognitione tantum, ibi ut is cui con. tigerit exercitatio, possit eam mandare si proficiatur, quod uerbum exponitur, id est cognitio & examinatio; tantum non etiam castigatio, Authen. clericus C. de ep. & ele.

Ideo Deci. & tenio probat (missis arg. Alexan. in disputa. Rex aragonum I

2. dubio, quibus ipse met. etiam ibi respondet (quia uerbum exercitatio su. pra in uer. & ideo errare uidentur & c. inrelligitur respectu cognitionis & diffinitionis. c. 1. §. si. de so. compe. in 6. ibi exercere censuram ecclesiasticam, quem tex. licet subiectat ad idem citat Albe. in dictio. suo in uer. exercere, ergo & uerba etiam exceptionis, si Praeses proficiatur quoniam alias (inquit ipse) non esset de terminis regule ut per Dy. in rub. de regu. iur. in 6. & Bar. in. l. 1. ff. co.

Quod etiam non tenemus, quia est de regula quantum ad uerba, non quantum ad iuris dispositionem, quae est quod delegatus bene cognoscit, sed non diffinit, ita Bar. in. d. l. 1. in. ff. de regulat.

Vel dic quod non sit ex toto determinata regula, quoniam sit ut eadem de. rogetur, & declarat idem Dy. in prohe. co. tit. in 6. col. 7.

Vel quod satis sit de terminis regu. quia regula in delegatione loquitur negatiue, exceptio uero affirmatiue.

Quarto probat Deci. quia dicit etiam tex. in si. quod cognitionem habebat praetor, quodque et diffinitionem comprehendit uerbum praedictum, ergo & uerbum exercitatio, ex quo una pars legis alia declarat, uulga. l. utrum. ff. de peti. ha. Soc. in. l. 1. ff. de reb. dub.

Sed retorquetur arg. declarari praecedentia in cognitione tantum, ex quo delegatus hic, praetor uero spectabilis et unus de maioribus magistratibus erat de quibus supra.

Quinto probat Deci. quia in uer. non aliter facit iurisco. inter iurisdictionem simplicem & merum imperium differetiam, quod tantum in casu absentiae de legari potest, dicendo sic postea, sicut iurisdictione in totum mandari potest, ita debet posse in totum mandari merum imperium. Et coloratum est, quia stat differetia, quod iurisdictione a praesente mandatur, sed non merum imperium, uerum ex causa absentiae tantum, ergo stant ista simul, quod iurisdictione manderetur in totum merum imperium uero, quoad cognitionem tantum.

Vlti.

Ultimo probat quia absentie ratio ita in definitione militat, ut in cognitione, ne delicta impunita remaneant; & ut lites terminentur. Ita vulneratus ff. ad legem aquil. c. finem litibus de dolo & contul.

Cui rationi potest etiam responderi quod non remanebunt impunita, ex quo à delegente puniuntur, cui castigatio reservata est, terminabunturque lites ab eo pariter, ex quo absentia non est perpetua, & quod differtur non aufertur. l. si longius in princ. ff. de iudi. l. si debitori. ff. eo. & sic ut videtis opi. glo. & Barto. quam dicit communem usque ad sua tempora Cy. Ray. & Bald. defensata est.

Et plus dico, quod nec etiam probatur opinio hæc in. d. §. ad hoc prohibemus, quia ut dicunt omnes non in delegato loquitur, sed in vice gerente, qui habebat limitatam iurisdictionem; usque ad indicum aduentum in provinciis, in qua nec ultimum supplicium includebatur, vel membri abscissio, & est nerissimum ex quo verba non aliud sonant ibidem, quæ sunt hæc antequam vero in provinciis veniant iudices dantur eis licentiam, vires agentes suos instituere, qui debeant omnia usque ad sui presentiam agere quæ possunt ipsi iudices facere, citra tamen novissimum supplicium, aut membri incisionem, & sic sumus in casu claro, in quo lex de terminare loquitur, ita ut nec ad propositum faciat.

Minus etiam facit secundum per locum à speciali quia tex. in. d. l. solent probat contrarium.

Non tertium quia tex. similiter in. d. §. huius autem, loquitur in Præside, & sic in iudice ordinario, ut dicebat Albe. & etiam Deci. hic, & non in delegato, & placet mihi iste intellectus uerus ad illum textum. Nisi replicetur quod generalis ratio ampliat dictum. l. regula. §. & licet. ff. de iur. & sic. igno. Sed nihil est, quia restringitur ad præsidem, ne sequatur absurdum, quod delegatus ab or-

dinario non distinguatur, ut per Socin. in. l. Gallus in. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthumi. Adde quod dubitatio est tantum an index non admittens appellationem condemnari ad mortem, debeat puniri, & dicit quod non, si causa id ipsum sibi persuaserit, puta delicti atrocitas, immò quod exequi potest, & postea scribere Principi, quare non admisit, & ita facienti multi qui in hisce casibus litem Illustrissimi Domini, non obediunt, sed exequuntur, & postea respondent, & est praxis desumpta ex. d. text. ut pulchre declarat Boer. decisio 153. nume. 5. par. secunda, nonnihil Bald. in. c. i. ad fin. de offic. delega. & in. c. quoniam contrarium. 63. de proba. & sic nihil facit ad propositum, licet dictum, & in ordinario quidem (ut dixi) verissimum sit: Ex rationibus igitur à me deductis ita tene, disputando ut supra in ceteris quod de consuetudine (ut hic per Deci. in. fi.) dixi quoque supra nec repeto.

Sequitur glo. proficiscatur, quæ concludit absentie necessarie gratia causas meri imperii mandari posse, & dictum 59 fuit etiam in notis sed nunc iura in ea aliter legem non probant, melius probatur in. §. nulli in Authen. ut nulli iud. Immo nec ibi, quia loquitur ille text. in loci Seruatoribus, de quibus suo loco dictum est pariter, & sic non in delegatis, facit tamen ratio, quia necessitate nobis multa permittuntur à lege, quæ aliàs forent prohibita, argumentum ultra adducta supra in loco præallegato. in. non enim ibi, non enim negligentibus subuenitur, sed necessitate rerum impeditis & in. l. rei publicæ & in. l. fin. ff. ex quib. cau. ma. & in. l. fi. ubi de pluribus absentiarum generibus per glo. ff. de resti. in integ. latius Bald. in Margaria sua, absens nu. 2.

Ampliat Deci. post Cy. hinc ut procedat etiam in probabili, sumpto arguente not. per Barto. in. d. l. fi. nu. 5. de resti. in integ. & male, quia (ut dicebatur supra) dispensatio est legis, & satis, cum ex causa delegationem permittat, ut ex causa ab-

sentie necessariae, hoc idem fieri posse patiat. l. tutori. C. de nego. gest. c. i. de h. presbit. in 6. in simili Abb. in c. i. eo. ti. in antiq.

Sed dubitatur an assertioni iudicis de legantis, in hoc standum sit, & dicentis profectionem sibi necessariam esse Alb. 60 hic t. colum. pe. & Alexand. 16. & Deci. num. 69. dicunt quod sic, moti quia pro eo praesumitur, qui iuravit officium l. fi. C. ad legem iul. tep. eoq; magis quia vir bonus dicitur (addas tu) nec uerisimile ipsum uelle peierate seu mendacium dicere. l. merito. ff. p. so. l. uir bonus. ff. iud. sol. l. Herennius. §. caia. ff. de cuius. glo. in terminis in c. pastoralis 3. de offi. dele. Et quia de iurisdictione agitur potestq; etiam cognoscere an sua sit nec ne. c. prudentiam eo. ti. c. super litteris de rescrip. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. & ita communiter tenetur Ias. uero sensit contrarium, quia cum delegatio fieri non possit nisi (ut dictum est) ex causa, ipsa probari debet. l. si forte. ff. de Cast. pecu. immo ultra cum quod est generale in regulariter prohibitis non credi uerbo dicentis causam subesse, siue casum sibi permisum esse. l. qui testamentum. ff. de proba. l. cum quis decedens. §. titia. ff. de leg. 3. sed hic causae meri imperii prohibentur delegari, ergo hoc casu permitti non crederetur dicenti, si causa non probetur, & haec opi. placet.

Nec ob. contraria non ptimum quia illa praesumptio generalis non sufficit, ubi qualitas expressa probanda est, maxime (ut dixi) in regulariter prohibitis l. 3. §. si ad diem. ff. de re mili. & est argumentum in c. quoniam contra de proba.

Non secundum quia id est ratione dubii ut ibi & declarat Bald. in c. pastoralis num. 14. de rescrip. & in c. ex literis nu. 2. de offi. de. alias non cognosceret, igitur nec ex his inferri debet, quod ei credendum sit, immo quod nec de iurisdictione (ut dicebat Deci.) agitur, sed de delegatione, quae ius commune uiolat, ita ut omnino hac de re profectio sit probanda.

Est uerum si foret notoria, quod sus.

ficeret eam allegare, ut per glo. in l. si a. adulterium cum incestu in §. idem Pol. lion. ff. ad legem iud. de adul. & in cle. ap. pellanti de ap. Fel. late in c. cum ordinē colum. 14. de rescrip.

Et ad propositum non modo absens quis actu esse dicitur, uerum etiam cum est in potentia abeundi t. & in praeparatione (ut inquit idem Alexand. & Deci.) nec istud quoq; dubium habet quia est tex. in l. ab hostibus l. §. si. ff. ex quib. cau. ma. & ut per eos latius.

Adde tu eo magis uerum fore, quia lex ista non disponit signanter, quod actu proficiatur, ut in simili in debitor fugituo inquit Bald. in l. generali in priu. C. de decu. lib. x. Et quia potentia propinqua actu actus est. l. pe. ff. de milita. testa. l. quae situm. §. illud fortassis. ff. de leg. 3. immo cum dicat rursus tex. conditionaliter si proficiatur, nota quod est regulare conditionem adiacere actu in potentia, modum uero actu in actu. l. cum tale. §. Titio. ff. de condi. & de Bal. in l. si societatem in fi. prin. & per illum tex. ff. pro socio.

Sed quid si praeses absens reuertatur, erit ne statim, & ipso iure quidem reuocata iurisdictione, t. (de breui absentia non loquor, quia tunc abesse non uideretur, ut hic per Deci. num. 68. nec habere locum text. noster, & uidetur casus in l. si longius. ff. de iudi. & est argumentum ultra eum in l. 3. ff. de diuot.) Respondet Barto. hic num. 14. quod sic quia cessante causa iurisdictionis delegare, cessat iurisdictione.

Deci. more suo inculcat multa, & tandem resoluit se, quod aut res integra est aut non, primo casu uera sit Barto. opi. secundo non. Ad argumentum Barto. respondetur non esse uerum effectum consumato, ut ipse met dicit in l. 2. in §. si. ff. de dona. & subiicit quod tamen facto & exptesse delegatio reuocari poterit, etiam re non integra l. iudicium soluitur. ff. de iudi. quod ultra cum apparet, quia iudicium dicit ibi tex. & non aliter quam per lit. contestationem intelligitur l. amplius non petitum. ff. rem rat. hab.

hab. ad quod etiam facit tex. in l. solent, iuncta gl. adimere. ff. de offi. procon. & si milis in §. sed hoc quidem in uer. nullū in Auth. ut defunc. fu.

Tamen cogita his stantibus quod immo nec factio, seu expresse reuocari potest quandoquidem ius ipsi delegato acquisitum sit uulg. l. si. ff. de pac. lid. quod nostrum ff. de reg. iur. & est argumentum in c. & si Christus in glo. seruandum de iure iur. Bal. in Marga. sua, iudex nu. 22. Nec ob. tex. in d. l. iudicium soluitur quia dicam aliter. d. uerbum pro iurisdictione capi ut declarat Cald. conf. 4. de offi. le. quodq; reuocari non poterit sine causa ut in casu isto, & ut dicit etiam Abb. in c. consamq; 2. in prin. & per illum tex. de iud. uerum hic causa nō suberat, quāquam reuersus sit, quia iam erat facta de legatio nec amplius res integra, sed cōtaria potius, & pro ipso delegato, ergo.

63. Modo dubitatur adhuc & ad materiam conducit ualde, quid in p̄sede infirmo, † Bartol. hic num. xi. post Cy. in 6. q. quanquā tex. in absentia tantum loquatur, concludit tamen (de leui non loquor, (ut in simili de breui absentia dicebam supra) quia expeditum est nullo modo considerari debere quoad effectū de quo queritur uulg. l. quē situm. ff. de re iud. Feli. in c. si pro debilitate colum. 2. de offi. de. bonus text. in l. i. in §. proinde. ff. de edi. edic. Boeri. decisio. 228. num. 11. par. 2. Alexan. l. 1. f. & De ci. hic) quod etiam in infirmitate procedat, probatur. in l. i. in princ. ubi casus ad litteram, ibi infirmitate uel aliqua iusta causa impeditus. ff. de offi. con. l. si longius in princ. ff. de iudi. d. c. si pro debilitate,

Et quia eadem est ratio in infirmitate, quæ est in absentia, & sic idem ius statuendum ut delegatio fiat uulg. l. à titio ff. de uer. ob. l. illud ff. ad legem aqui. & hic dilatant simbras idem Alex. & Dec. nu. 70. ut per eos.

Adde tu beneficere idem in infirmitate omnino dici debere, quod in absentia, quia habemus quando sunt plura cā

dem rationem habentia si unius fiat mētio à lege, quod id factum dicitur exemplificatiue non restrictiue ita Bald. in l. de quibus col. 14. ff. de leg. alias secus cū sit dispensatio & (ut dicebam supra) strictē intelligenda. Et etiam sit exceptio, regula debet necessario extendi ad similes casus, ut per glo. in l. i. C. de condici. ind. etiā quod alibi exceptuati sint inq; alia parte iuris, ut per Fel. in c. quoniam frequenter in prin. ut lite non cont. immo quod ratio huiusmodi est, ut nō modo dictum regulet & restringat, uerum etiam ampliet, & extēdat. l. pater filium §. fundum. ff. de lega. 3. l. cum pater §. dulcissimis. ff. de lega. 2. Et plus quod nec potest dici extensio hoc casu, sed intentio potius declaratio & comprehensio plurium casuum emergentium, uti genitus comprehendit suas species, & quem admodum ex multis probat ac docet Alexand. consil. 75. colum. i. uolu. quinto. Est uerum quod aliqua leuia obstate nō debantur, adducta per Fulgo. & Ro. sed quia tolluntur facile ut per Deci. hic num. 72. dic ut per eum nec alie. q. difficultatem habent, si p̄ses sit occupatus multitudine causarum criminalium, an possit delegare. Indubitataq; illa quid in principe regulariter, quoniam sic quodammodo esset de potestate eius disputare, & male l. 2. C. de cri. fac. communie uerō opin. quod ipsius delegatus etiam possit ut supra declarauimus in discursu, lenia quoq; dicta in glo. non aliter, se re etiam ex supra dictis absoluta, igitur transeo, & consulto missa omnia facio, die tu ut per Bar. hic num. 12. & 13. Alex. l. 1. f. Deci. & alios, quia pro nunc ego,

serijs tibi quoq; indictis Natalitiz
solemnitatis Christi, qui sit
benedictus per secula
semper facio & feli-
sus lampada
trado. die xii, Decemb,
M D. LIX.

Pat. uiii.

DE OFFI. EIVS CUI MAN.
est iii.

Additio.

1 Dum in rub. hic dicitur, quod officium est nomen seu uerbum generale, adde ultra dicta alias, quod etiam Argentarius habet officium. l. Argentarius in prin. ff. de eden.

Et tabelliones seu notarii qui loco argentariorum successerunt ut inquit Bal. in l. prator in prin. l. c. i. & secunda. ff. de eden. & quod officium habeant est text. in l. diuersos. C. de decu. l. x. pedi sequi & utile inquit idem Bal. in c. cum P. tabellio nume. 7. de si. instru. unde fit etiam ut hinc publicos seruos eos dixerit Iure con. in l. 2. ff. rem pup. sal. fore. A seruando scilicet non à seruando.

Additio.

Dum etiam dicitur, quod officium ab efficiendo dicitur, mutata litera e in o. diciturq; officium non efficium, adde tu nimirum, quia autes etiam sunt confulendæ, ut turpis sonus uerborum uirtetur, figuraq; est quam grammatici Caecephaton (græce enim sic scribitur) appellant ut per glo. in prohe. in l. in prin. in uer. decoratam sine Cocophoniam alias.

Additio.

2 Ad id quare non sit hic dictum de off. si. del. ut in decretalibus, adde non ab re quia latine delegatus index non dicitur opusq; fuit hoc idem peritastice (uelut digito) ostendere, & (ut diximus alias) per circumlocutionem, tamen inuenio text. in l. 2. ff. si men. fa. mo. di. usum hoc uerbo ibi & tu Titio id delegaueris. Cogita.

Additio.

Ad q. Albe. in l. i. in prin. C. ex quib. cau. maio. quod qui habet officium, excusatur à muneræ legationis, stante statuto Bergomi, adde bene facere text. in argumentum tamen in l. litem criminis C. de procu.

Additio.

Dum dicitur perinde esse his uerbis, de off. eius, præcise ac si dictum fuisset

de off. de. adde non referte, quid ex æq. pollutibus dici, sicuti non refert quid ex æq. pollutibus fieri. l. si. ff. man.

Additio.

1 Dum dicitur quod officium & potestas sunt idem, ut dicit Io. And. in rubri. de off. de. adde uerum non esse, quia copula est inter unum & aliud ibide, quæ solet poni inter diuersa ut per glo. in rub. ff. de iur. & facigno. & in c. querelam de Simo.

Additio.

Ad uerbum cui, quod stet demonstratiue, ut dicebam alias ex

Catul. in prin. ibi.

2 Cui dono lepidum nonum libellum.

Arida modo pumice expolitur.

3 Corneliæ adde nunc & Hor. l. i. e. arm. ad Pyrrham ibi.

Cui flauum religas comam? facit etiã & illud uulgatum ad propositum. Cui damus actionem, multo magis damus exceptionem l. i. S. is autem ff. de super si. linuitus. S. cui damus. ff. de reg. iur.

Cui denegatur exceptio, multo magis denegatur actio. l. nec intentio. C. de transac. Bal. in c. debitores nume. i. de iur. reiu.

Additio.

Ad id de coquo, adde quod olim uisissimum fuit mancipium æstimatione & usu, postea ars haberi cepta est & quæ erat officium siue ministeriū prius nunc maxime est in precio, ut in oratio. pro L. Murena inquit Sylui. quod tamen artificium sit in eo, reger Io. de Ana. in c. i. cohum. 2. de sagitta. & Bal. in l. si quid uenditorum in prin. ff. de edili. ed. subiciendis quod utile est scire pro statutis facientibus mentionem de artificibus sed doct. distinctio non displicet ex no. in l. seruus in S. i. ff. de leg. 3. ut per eos.

Additio.

2 Quod mandata iurisdictionem & iudicem dare non differant (licet maxima sit inter docto. contentio) probatur in l. si. infra eo. ubi mandata iurisdictione alter à mandari non posse manifestum est & in l. à iudice. C. de iudi. ibi iudicis dandi po

testatem non habet, quod idem est & pē
tinde ac si dixisset iudicem dare non po
test iudex datus, ergo mandare iurisdic
tionem & iudicem dare non differunt.

Additio.

In illa q. an mandare iurisdictionem
& iudicem dare sint idem & quoad in
tellectum l. i. ff. quis & à quo, quoniam
fit mētiō delegati ad uniuersitatem cau
sarum, Adde & declara illum dici cui
committuntur omnes causę unius ter
ritorii, ut not. in l. à iudice. C. de iudi.

Additio.

In ea q. pro communi adducitur tex.
in l. i. ff. infra eo. vbi dicitur, mandata iu
risdictione alteri mandari non posse, ma
nifestum est declara, quid sit manifestū;
quidq; à notorio differat, ut declarat
Bald. in c. i. nume. xx. de cohab. cle. &
mul.

Additio.

In illa q. an delegatus principi seu Pa
pę, sit maior quocunq; ordinatio, dum
dicitur quod sic, & ponderatur tex. in c.
sane 2. de offi. de. ibi uices nostras gerit,
adde quod in citatione iudicis delegati,
solet dici, mandatis nostris immo uetius
apostolicis sumiter obedire ut ibi dicit
Abb. in prin.

Additio.

Dum in eadem dicitur, quod eadem
virtus est in representate, q̄ ē in rep̄senta
to, adde simile q̄ ita honorandus est uice
rector ut tector, vice rex ut rex ipse, de q̄
bus ibi & in l. filius & in l. Luicarius. ff. de
legatio. not. in c. grādi de sup. negli. p̄la.
in 6.

Additio.

Dum adhuc (hoc ipsum disputando)
dico, quod si ordinarius sententiam nul
lam reuocat, multo magis reuocabit de
legatus Principis, adde, quod fuit ier
bum Ange. in l. à iudice. C. de iud. ut Fe
li. refert in c. qualiter & quando, primo,
colum. 22. de accu. sed hoc non dicit An
ge. ibi, uerum est tamen, quia secundum
opi. magis communem delegatus Prin
cipis est maior quocunq; ordinario. c. sa
ne 2. de offi. de. c. pastoralis. §. praterea
de offi. ordi. & secundum magis com

muni opinionem dixi, quia contra
ria aliquando in uia disputatiua uisa est
mihi uetior.

L. I. de re. partem. Q. V. E. C. V. N. Q. V. E.

Additio.

Dum hic in prin. in discussione arti
culi, an quinq; sint genera magistratus,
dico quod rub. habens orationem perfe
ctam, potest pro text. allegari, adde glo.
in tub. ff. si quis testa. lib. esse iu. sue. & dīo
quod habere orationem perfectam uide
tur tunc, quando incipit per ut uel per
ne, ut illa quę hic allegatur ut ab Illu
stris. & qui super eam di. sunt. pulchre
Bald. in statu. in §. rubrica nume. i. alias
si per an ponitur per modum quęstio
nis, & tex. decidit omnia, ut ibidem
plenius.

Additio.

Ad idem dum arguitur, quod Imp̄
non sit in gradu superillustris, quia
in c. solite Papa scribit Constantino ip̄
sumq; uocat Illustrē de maio. & obe
& postea resoluitur adde quod argumē
tum à superscriptione legis ualet, qđq;
dicitur esse de tex. ut inquit glo. in ele
o. in uers. claustrali de rescrip. & in l. pro
pter insidias. C. qui accu. non po.

Additio.

Ad idem & quoad intellectum d. c.
solite, an Constantinus fuerit Imp. ue
rus, dic quod sic, quanquam non dum
imperium fuisset translatum in Germa
nos, quia ipsum Imperatorem appellat
Papa Inno. III. ibidem.

Et quia translatum fuit, quia noluit
patrocinari ecclesię Ro. cum ab Astul
pho longobardorum rege opprimeret
tur, ita requisitus à Stephano xi. natione
rō. ut in c. uenerabilem de elec. quod nō
propterea tollit quod non esset Imp. ut
in c. Cōstantinus 1. & 2. 96. d. & in l. diuī
C. de natu. lib. Old. consi. 180. num. xvij.

Additio.

Ad idē dici posset quōd superillustris
sint Imp. & Papa, duo luminaria ma
gna, ut adhuc dicitur in d. c. solite, qua
si supra omnem dignitatem, & supra se

nihil habeant, ut in simili de genere generalissimo de quo in l.i. & ibi Barto. in princ. ff. de iu. o. indi. quod huiusmodi est pariter ut supra se nil aliud habeat, & ad idem est glo. not. in l. legato generaliter. ff. de lega. i.

Additio.

Dum Deci. ad idem dicit, quod appellatur illustris Constantinus in superscriptione. d. c. solite quia Papa eidem scribit, probavi alias hanc sol. nunc displicet, quia Imp. alibi scribit Praefecto Praetorio in Authen. de ap. & tamen dicit ibi in prin. litem agitatam fuisse in iudicio suae celsitudinis, quod nota.

Ad illud de quo hic per Deci. dicentem adhuc si clarissimus est (praetorem intellige. l. i. ff. de reb. eo.) utiq; est etiam spectabilis adde glo. in l. i. C. de princ. agen. in teb. lib. 12.

Additio.

Dum adhuc respondet Deci. ad text. in d. c. solite, quod esto quod Papa scribat, & uocet Imp. illustrem, non tamen tollit quod non sit superillustris per regu. l. cum furti. ff. de in liti. u. mihi nunc non placet responsio haec, quia argumentum concluderet, si appellaretur superillustris, quod hoc non tolleretur quin esset illustris, ut paulo infra dicit de clarissimo quod hoc non tollit (de praetore enim loquitur) quod non sit spectabilis. l. i. ff. de reb. eo. l. i. C. de tuto. & cu. illust. perso. namq; aliter intelligitur reg. d. l. cum furti que sic se habet quod plus est utiq; tanti est, Cogita.

Additio.

Dum ad idem dico mirum esse quod Praefectum Praetorio ponant docto. In gradu illustrium, ex pluribus, adde qd ipse etiam sicut princeps & Senatus poterat condere legem ut not. in l. imperium infra de iu. o. iu. nu. 8. Casfiodo, uaria. lectio. lib. 6. c. 3.

Additio.

Dum ego dico ad idem si cardinalium fiat mentio, quod debet intelligi de cardinalibus proprie non abusiuis exempli faciendo pluribus modis non tepeto, dic etiam & adde substitutionem uulgarem

& pupillarem appellati Cardinales ut in ipsa rub. not. & est argumentum in. l. i. in §. qui in perpetuum. ff. si ager uetiga. & in l. 2. in §. i. ff. quem admo. testa. 2. pe. & ex xii. uentis duo, Auster & Boreas.

Cardinalis uiua uox ecclesiae etiam dicitur, ut pitor iuris ciuilis inquit Abb. in c. cum in iure pe. nume. 2. de offic. de. & Cardinalium Senatus Sacer, Senator est illustris. l. quisquis C. ad legem iu. ma. ergo. Cogita.

Additio.

De Praefecto Praetorio multa sane hic dicuntur, adde quod erat dictator, qui summam habebat potestatem, quiq; magistrum equitum deligebat, habentem secundam potestatem, militie graua post eum, ad cuius similitudinem postea Praefectus Praetorio electus est, cui plenior licentia etiam data est, ad publicae disciplinae emendationem, ut dicitur in l. i. formaliter nugis praetermissis. sribentium hinc in de. ff. de offic. Praefec. Praetorio, unde hinc Traianus cum cingulo donaret praefectum praetorio, hunc enssem inquit accipe, quo utaris pro me, si recte imperato, sin minus in me ipsum conuertas, ut in Panegyri. illius inquit Plinii. Iuni. deq; formula alias huius praefec. Praeto. uidentus est Casfiodo. lib. 6. c. 3. uaria. lec. de quo etiam supra.

Additio.

Ad idem quis sit effectus, quod quis sit illustris uel superillustris, spectabilis, uel clarissimus, seu infimus, declarat hic ex multis las. fusiis quam alius, Moder. Bononien. nu. 22. dicit ut per eos.

Additio.

Dum Bartol. hic in 2. euidencia, dicit sicut duo sunt soluere, & ad diem soluere. l. Celsus. ff. de arb. ita aliud est esse magistratum, & de magistratibus, & sic ad simili quod indicat aduerbium sicut. l. Titius. C. de ope. lib. ubi not. text. ad idem, quem sic inducit Are. in lita stipulatus in §. Grifogonus colum. pe. ff. de uer. ob. male dictum uidetur quoniam simile dicitur in diuersis personis, & causis. siue rebus, una uel

uel quasi eadem qualitas scilicet ratio, scđū
dum Bald. in l. i. colum. 7. C. de fur. & in
l. i. in prin. C. quæ sit lon. consue. & in l.
de quibus colum. 14. ff. de legi. quod u-
num hic uideri nequit, namq; quid ad
tumbum dicere, si iussus solueat simpli-
citer, nec soluerit, quod moram purgare
possit, & non si iussus fuerit soluere in-
tra Kalen. Decembris, quoniam durius
agitur cum homine quàm cum lege d.
I. celsus, quo ad magistratus simpliciter,
& ad maiores magistratus? nisi dicamus
tolerari, quoniam sit a remotis ut per
glo. in S. ff. in prohe. forum. Cogita.

Additio.

In casu presentis legis, nulla dubitatio
esse uidetur, quia dicitur traduntur regulæ
negatiua & affirmatiua, ita Bar. in l. i. quo
tiens. ff. si quis cau. Imò est regulare, qđ
uerbis affirmatiui seu negatiui uniuersa-
libus formetur ut hic, tradit idem Bar.
in l. iura in prin. ff. de legi. quia tamen
nulla est quæ non patitur exceptionē,
& plus dicit glo. in authen. ut si. prohibi.
mat. deb. in pri. quod ineptum est regu-
non fallere, & quia potentes dubitare fa-
cile solunt secundum philosophum. l.
quod labeo. ff. de carb. edic. Bal. in l. si ru-
tores. C. de comp. non ab re erit aliqua
adducere quæ dubium faciant in hac le-
ge, ut planè inde postea decisionem eli-
ciamus & ut nota notior fiat, quod etiā
docet Felian. c. non dubium de sen. ex-
co. deridetq; Papa consulentes de indu-
biis in c. de multa col. i. de preb.

Additio.

Dum in not. defendo communem intel-
lectum ad uer. et uero, quod etiam Ma-
gistratus municipales possint quæ sunt
simplicis iurisdictionis delegare, ut uer-
ba etiam innuunt, inducendo ad idem
tex. in l. ea quæ. ff. ad municipa. ubi casus
clarus ea enim quæ sunt magis imperii,
quàm iurisdictionis inquit. l. Conf. nō
potest facere magistratus municipalis,
ergo quæ iurisdictionis sic, ut hic, adde
nouissime uerisimile esse, quia id fortè
ibi didicerat à Papiniano hic (illius enī
præceptor fuerat ut dixi in prin. legis)
nec dubium habet.

Additio.

Hic in prin. dum dicitur quod in genera-
li mandato iurisdictionis non uenit ad
quod specialiter tributum fuit, Dec. im-
probat, quia sequeretur quod cause mē-
ri impeni delegari potuissent, & subin-
de aliter dicit, quod sic concludi debet
potius quod in generali commissione nō
ueniunt ea quæ delegari non possunt,
& bene quantum ad istud, sed quo ad al-
lud cogita, quod non alius etiā sensus ē
non uenire scilicet in generali mandato
quod specialiter tributum fuit, quia dele-
gari non possunt, ex quo electa est in-
dustria personæ, nec per alium possunt
explicari quàm per eum cui mandata
sunt à lege S. Con: nel Principam con-
stitutione. Cogita tamen alibi electam
fore industriam personæ, & tamen dele-
gatio fieri potest. l. 2. ff. si men. sal. m. di.

Additio.

In illo articulo an argumentum à con-
trario sit proprie ex lege an uero inter-
pretatiue, si uelles tenere quod sit pro-
prie ex lege, per tex. in l. si quis locuples
ff. de ma. testa. & aliis ut hic in lecturis
diximus posses respondere ad iura pro-
bantia contrarium & primo ad tex. in l.
pecuniam ibi tanquam sub cōtraria cō-
ditione. ff. si cer. pe. ponderatum p Bar.
disputando hic num. u. quod d. uerbum
tanquam proprietatem designat, positū
in materia iuxta id quod uerum esse po-
test, & proprie quidem non autem in-
terpretatiue iuxta doctrinam Bar. in l. si
is qui pro emptore col. pe. ff. de usucap.
& est text. in c. si. de offic. lega. ibi
tanquam perpetua. Ad text. uero
in l. i. ff. si tab. testa. extab. ibi coniectura
non proprie scriptis uidetur, quod ca-
pitur pro præsumptione ut ibi dicit gl.
& bene, non autem pro argumento à
contrario. Et eodem modo responde-
ri potest ad tex. in l. apud antiquos. C. de
fur. ibi, Quidam eam per coniecturam
ita interpretati sunt, id est per præsum-
ptionem antiquæ regulæ, quæ erat, qui
posset alium cōuenire furti, ne furti pari-
ter conueniretur, usq; ad eo ut ea præ-
sumptione scilicet simili modo boni f.

dei possessor furti non teneatur, si aduersus dominum serui actionem habeat, et ita alia tolli facile possent.

Additio.

Quod argumentum à contrario formatur per Monosyllabam si, ut hic inq; illis uerbis, non aliter itaq; mandare poteris quàm si abesse coeperit, & in. l. si q. locuples. ff. de ma. testa. Bald. in. l. dictam legem col. 2. C. de condic. ob. cau.

Additio.

Ad illud de quo hic per Deci. quod quādo inter sensum directum, & contrariū datur medium, non colligitur argu. à contrario sensu, dat exemplum inter permittere, & prohibere non permittere, ut inter uelle & nolle non uelle. l. i. §. scientiam. ff. de tributo. adde Barto. in. l. iam dubitari. ff. de he. insti. Corn. consi. 97. ad si. uol. i. & consi. ito. ad si. & consi. 113. nu. 21. eo. lib. & consi. 75. col. i. uol. 4. & quod est etiam simile, inter scire, & negare, mediumq; eorum tacere. Inter aliquid & nihil, Hyle, quam Philosophi primordiale materiam dixerunt, ut in consi. Neap. de legi. in prin. in uerbo primordiale. Inter bonam fidem & malā non bonam nec malā. l. 3. §. genera ubi glo. ff. de acqui. po. inter hæc secundum legem, & contra legem, præter, ut not. in l. non dubium. C. de legi. & in. l. stipulatio ista in. §. alteri. ff. de uer. ob. idem Corn. consi. 294. col. 2. uol. 4. inter consentire, & dissensire, tacere ut supra nouissime Corn. adhuc consi. 82. in prin. uol. i.

Sed (ut dicebam aliàs) argumentum fallaciam habet, quia imò colligitur hic argumentum à contrario ut expresse dicitur tex. nec ullum datur medium, sed solum uerba legis Iulie de ui nominatim recitatur, ut is scilicet cui contigerit exercitatio possit eam si proficiscatur mā dare, ergo non (ut subiicit l. Con.) si non proficiscatur, quod tantum est dicere, quantum est quod causæ meri imperii delegati non possint nisi prætextu absentiae.

Dici etiam potest ad materiam hic, quod non datur medium, quia prohibet regulā, permittit exceptio, exceptio & regulā.

la sunt opposita non contraria sed priuantia, quia exceptio rursus est mulneratio regulæ, & actionis exclusio. l. 2. ff. de exceptio. inter opposita ut priuantia exempli gratia habitus, & priuationis noctis & diei, non datur medium l. hæc uerba. ff. de uerb. si. ergo bene arguit hic à contrario Iuriscōn. & arg. sumi potest, quod si proficiscatur mandari possit merum imperiū & delegatio fieri, alias nō.

Additio.

Quod arg. à contrario sensu sumatur in lege, ultra multa iura de quibus hic in lec. uidetur probari etiam in. l. si. in. §. ne cessitate. C. de bonisq; libe. ubi filius sine consensu patris, non habet legitimā personam standi in iudicio, ergo à contrario habebit patre consentiente ut in simili inquit text. & ita arguit in. c. cum apostolica de his quæ sūt. Præla. si. con. cap. & in. c. nostro de pœni. & re. & in. c. quanto de usu. & in. l. ad Comentarientem. C. de custo. reo. Old. consi. 74. col. 3. & consi. 92. ad si. & consi. 92.

Additio.

Hic in si. prin. huius legis S. C. mentio fit, nec dicit l. Con. quod namq; fuerit, quia minime fuerat necessarium ex quod nō poterat de alio intelligi quàm de Silaniario, unde hinc dicimus nominatim factam exheredationem filii tamen si nomen expressum non sit si modo unicuique fuerit, quodq; in definita quæ nō potest nisi ad unum referri, orationi singulari æquiparatur. l. 2. ff. de lib. & posthu. arg. in l. certum. ff. si cer. pe. & quod etiam renunciatio generalis ualet, in casu Anth. matri & auiz (ut ibi dicit Bar. nu. 14. C. quando mul. te. offi. fun.) quia non potest pariter de alio quàm de Velleia. intel. ligi. Et quod dispositio generalis quæ non potest nisi in una specie, uerificari & specialis, inquit l. si in. l. i. col. 5. ff. de un. ga. & pup. sub. imò tex. in. l. si optio. ff. de op. le. Bal. ante eum in anth. hoc inter liberos in prin. C. de testa.

Et ad propositum quære S. C. Sillanianum dicatur, & quæ requirantur ut locum habeat, recurre ad Ros. Beneuentan. in tract. lib. eo. ti. per totum.

Ad-

Additio.

In illa q. quam formant Docto. super gl. iurisdictione, contra communem, quod mandata omni iurisdictione uideatur mandari merum imperium seu mixtum facit quia certum est, quod iurisdictione in genere comprehendit merum & mixtum imperium, hoc admittunt omnes, ergo mandata omni iurisdictione, etiam merum & mixtum imperium mandari uidebitur, alias uerbum illud uniuersale omni in concessione appositum nihil operaretur & male. l. si quando. ff. de lega. i. c. si Papa de priuilegiis. in 6.

Secundo quia concessio Principis, & beneficium hoc casu beneficia Principum sunt latissime interpretanda. l. si. ff. de consti. prin. ergo.

Tertio quia uerba uniuersalia non debent restringi ubi de utilitate publica agitur. l. si quis in graui. §. is quoque; & ibi Bar. ff. ad Sillanum. sed iurisdictione est potestas de publico introducta cum necessitate iuris dicendi & æquitatis statuendæ ut not. infra de iur. o. iudi. & in l. Imperium eo. ti. ergo.

Nec ob. si diceretur ut dicebam alias (aliis pro cōi facientibus satis superque; hic in lect. responsum est) q. dictio uniuersalis in particularem resoluitur, absurditatis uitande gratia & fuit uerbum Fely. in c. nemo ad si. de Simo. quia dico quod est uerum, sed q. hic nulla absurditas resultat, imò q. absurdum foret nisi sic intelligeremus, quando quidem nihil sit quod magis splendeat in Principe quam munificentia & liberalitas. Imò rursum inquit Bal. in l. pe. in. §. si. per illud tex. C. de adop. quod omnis concessio siue priuilegium Imperatoris est liberalitas.

Non ob. dictum Bald. in statu. in uer. omne nu. i. quod similiter aliis adducebam ut hic in lect. anni 1560. nu. 37. ad si. quod si quis uendat prædia & omnia iura q. ibi habebat quod non propterea uidebitur uendidisse merum imperium, quia illud ideo est, ex quo non erat de naturæ rerum uenditarum, ut su. biicit, & si repli caretur, quod nec etiam cōcedi solet, respondendo uerum fore in dubio, arg. in. l.

legatus Cæsaris. ff. de offi. Præsi. at hic sumus in casu claro, & in Principe concedente, dubii & clari non est par eademque; ratio. l. continuus. §. cum ita. ff. de uerb. ob. ergo. Cogita. & aliàs à cōi non recede & multa in simili congerit Old. conf. 252. col. i. & 2.

In Glo. magistratus in illa. q. an præbere auctoritatem manumittentibus, posset delegari, disputatur iurisdictione uoluntaria & contentiosa, declara quid sit illa & ista, & in quo differant ut per glo. in. l. i. C. de emancip. lib.

Declara subinde text. qui in materia allegatur in. l. non est. ff. de ma. uindic. de ea manumissione intelligi, ex natura tituli l. Imperatores. ff. de in di. ad. quia nihil ad rumbū ea quæ fiebat censu uel testamento, quia hæc duæ species auctoritatis iudicialia sine magistratus non agebat, namque censu fiebat, si nomen seruus, iubente uel consentiente domino, fuisset delatum in censum, hoc est in estimatione facultatis, testamento uero si eam sibi in eo reliquisset testator, uindicte autē quia prætor uirga caput serui tægens dicebat liber esto, deq. hac (ut dixi) in præsent. q. est uerum quod Plutarch. aliter dicebat uindicte libertatem à uindicte seruo appellatam fuisse qui cū nobilium coniurationem detexisset de rebus exactis recipiendis, libertate donatus est à Bruto, illis etiam securi percussis, sed ut prius melius.

Esto quod text. in. l. 2. infra eo. adhuc in ista. q. allega. dicat consilium, & ita legatur etiam in Pandec. Haloand. & Tauri reli iudicio meo tamen concilium legi debet à concalando. i. uocando sic appellatum (erant enim. xx. qui cum Præfide iudicabant) uocabanturque; Recuperatores peregrini quia recuperabant libertatem, seruosque; reducebant ad pristinum ius illud naturale, quo liberi omnes nasccebantur, & ita legitur etiam in. l. si. C. de uindic. lib. non à considendo, uel à consilio. Cogita.

Ad istum text. in. d. l. 2. tenendo quod dicit glo. quod præbere auctoritatem manumittentibus competat iure magistratus.

tus & possit delegari, potest responderi & similes tolli quod speciali ratione in scruijs manumittendis non absq; causæ cognitione, quoniam apud concilium, lata lege ælia sentia à Sex. Ælio & C. sētio Coss.anno. 758. fieri debebat manmissio, ne seruus minor annorum xxx. manumitteretur, neue minor xx. manumitteret. sed non quod alias non committeret iure magistratus, nec posset delegari, & maxime ante d. legem, tamen cogita quia res non est sine aliqua difficultate.

Ad id quod coram. quocunq; magistratu testamentum potest aperiri, declaratur testamentum fore in scriptis, & sine, ut declarat Odofin. l. 2. C. de bo. po. secū dum tab. quodq; de testamento in scriptis loquitur glo. Et quod testamentū sine scriptis nuucuparium uocatur. Et quod licet istud scribatur, quo facilius probari possit. l. contrahitur. ff. de pignō. nō tamē scriptura est de substantia ipsius.

Additio.

Concilium exercere, est eam habere auctoritatem quam habet concilium sic declarat tex. in d. l. 2. infra eo.

Præbere concilium id est præesse concilio, sic declarat quod dicitur in l. an manumittere. ff. de ma. uind.

Additio.

In ista q. dic quod legis istius æliæ sentia sit mentio in pluribus locis, præsertim in §. eadem. insti. quib. ex cau. ma. li. & in l. si non lex. ff. de hære. insti. & in l. adigere in §. quamnis. ff. de iu. pat. & in rub. & in l. pe. & si. ff. qui & à quibus.

Additio.

Puto etiam iure fforum præbere auctoritatem manumittentibus non competuisse iure magistratus quicquid dicat glo. quia uideo ubiq; de maioribus mentionem fieri, Prætoris, Proconsulis legati Cæsaribus & similibus in l. i. in l. an manumittere, in l. non est. ff. de ma. uin. notissimō iure Authenticorum sic ut in §. nulla in Auth. de defen. ci. mitto etiam casum de quo in l. 1. præallega. infra eo. & in l. si. C. de ma. uind. & in §. eadem in sti. quib. ex cau. ma. licet. Schine dicimus

nō ab re quod libertas inestimabilis res est. l. libertas. ff. de regu. iu. quia per eam reuertitur ad primum ius naturale, quo omnes homines liberi nascebantur quod etiam solet favorabile reputari, argumentum glo. positæ in c. statutum de præben. in. 6. Et quod etiam iudices conciliū manumittentes (ut supra) recuperatores appellabantur, libertatis scilicet amisse. quod nota.

Additio.

In resolutione contrariū. l. si. C. ubi & apud quem, multæ sol. traduntur ut hic dico in lecturis (contrariū um erat huiusmodi dicit glo. hic quod quæ erant meri uel mixti imperii erant specialiter tributa maioribus magistratibus, inferiores autem cognoscere non poterant, & consequenter nec delegari poterat. Contra quia in integrum restitutio. huiusmodi est. l. ea quæ §. magistratibus. ff. ad municipa. & tamen delegatur. l. si. C. ubi & apud quem.) illa uera esse uidetur quod sola cognitio delegabatur & examinatio, & tolerabile est Auth. adhuc. C. de iudi. l. cognitio infra eod. quod nouis simè probō quia sic rubr. ibidem loquitur secundum quam lex intelligi debet. Imperatores. ff. de in di. d. ergo.

Additio.

In glo. mandari in prin. in. q. an datio tutoris competat iure magistratus, dum disputando & probando quod non, dico quod nec potest compromitti, quia est mixti imperii, adde in simili text. in l. si. C. ubi & apud quem, ubi causa resti. in int. est huiusmodi, & hac ratione arbitri de ea non cognoscunt, sed cur delegatur ut ibi ista autem non. l. nec mandante. ff. de iu. & cu. dat. ab his. Cogita quia pender à ueritate articuli & disputationis ut infra.

Additio.

Dum glo. hic allegat text. in §. nos autē insti. de artil. tu. adde, quod præsumitur factum maioris iudicis rite factum, non autem minoris. Ita Bal. in l. tutores. ff. de consir. tu. l. si late in c. col. 3. qui seu. da. po. & ideo datus tutor à maioribus magistratibus eum inquisitione. i. ab his q

habent

habent merum & mixtum imperiū, non
satis dat. l. si nemo. §. i. ff. de testa: tu-
toribus sic d. §. nos autem, ibi legi-
tima cautione. (secundum Theophi.)
& non cautela, præstanda quia quanto
quis est maiori auctoritate præditus tan-
to magis præsumitur pro eo, & pro fa-
cto ipsius & declarat idem Bald. in d. l. si
nemo.

Ad idem considera cur sic uelit text.
in præalleg. §. nos autem quod possint
tutorem dare, defensores ciuitatum una-
cum Reuerendissimo Episcopo, (anti-
quæ legitur communiter) sed Episcopo
melius, quia illud uerbum est genera-
lius l. decernimus. C. de ep. & cle. quasi
Episcopi temporalem haberent iurisdi-
ctionem quod absouū esse uidetur. Nisi
dicamus forte id esse, quia pupilli etiam
sub protectione ecclesiæ esse dicuntur.
c. ex renore de fo. comp. non nihil Pet. de
Bella perti. q. 446.

Additio.

Ad id rursum quod dicitur in d. §. nos
autem, quod cautione præstita debet
creari tutor, declara, de nuda cautione
intelligi, quia fit mentio in lege. l. sancimus.
C. de uer. si. tem scilicet pupilli saluam
fore ut in l. muto in §. i. ff. de tut. &
sic cum iur. de bene administrando, &
sub obligatione bonorum suorum. l. si.
§. omnem. C. de admi. tuto.

Cautela autem aliud sonat, ut in co-
dicibus antiquis legitur, qua quisque uir
prouidus & circumspexius prospicit no-
possit circumueniri. l. testamentum. C.
testa. ubi uulgarum illud, abundans cau-
tela non nocet.

Est etiam notandum dum dicit rur-
sum una cum Reueren. &c. quod est ad-
uerbium coniungendi, usque adeo ut nō
possint soli præfides, tutorem dare ut in-
quit Bal. in l. si. C. de Imp. multa Gozad.
Bononiensis consil. 71. num. 9. & facit ad
idem etiam tex. in l. imo. ff. de usu. & ha-
bet in l. si. ff. ad legem aquil.

Est etiam notandum ius Iustiniani & forte
erat una de 50. decisionibus ipsius, quia
dicit per constitutionem nostram licet
eam non habeamus ut in simili dicit gl.

l. ad monedi. ff. de iure iur. & de his aliis
in l. i. in prin. in glo. decisiones. C. de e-
men. Cod.

Additio.

Ad supra dicta redeuntes, uidetur quod
illi de quibus in d. §. nos autem sint ma-
iores magistratus, quia princeps sibi qui-
dem & ex sua constitutione ius dandi tu-
tores concedit. l. muto. §. tutoris datio. ff.
de ru. & cu. dar. ab his. l. cum prætor. ff. de
iudi. & ut hic in prin.

Et de re satisfare non deberent & ra-
men fatidant, ut ibi, & ut supra dictum
est. Cogita.

Additio.

Mouet aliam difficultatem præsupponitur
de iure antiquo quod non compe-
teret datio tutoris magistratibus munici-
palibus, nisi iussu præsidum, & quod
non posset consequenter delegari, pos-
tea ius nouum superuenit Iustiniani,
disponens quoad unum tantum, quod
possint defensores ciuitatum etiam in-
spectione non expectata, ergo uidetur quod
disposuisse quod possit delegari. l. si
quis seruo. C. de fur. & ibi not. Cogita.

Additio.

Dum hic in glo. fortissimum dico quod
plerumque si ponitur p quia l. uideamus
ff. de in lit. iu. & sic causatiue, declara
quod per ipsam dictionem reditur cau-
sa, si proferatur à lege erit finalis, si
ab homine necessaria, puta in teste quia
uicinius, eadem, si uero uoluntaria, im-
pulsua, ita Bal. in c. quia propter hū. 171
de elec.

Additio.

Dum glo. prædicta dicit, quod si in ui-
derionis monosyllaba si, ponatur, argu-
mentum non sumitur à contrario pro-
bant docto. quia si dicitur promitto ti-
bi decem, si naus ex Asia uenerit, clarū
est purificata conditione quod promit-
tens est obligatus, sed non quod sumi-
tur argumentum à contrario si non ue-
nerit quod non sum obligatus, quia obli-
gatio non præcessit, & priuatio præsup-
ponit habitum. l. decem. ff. de uer. ob. &
male ac contra text. nostrum & alia iura
in lectu. allegati. l. Pompo. in §. i. ff. de
procu.

procu. in. l. i. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. in. l. si pecuniam ff. de con. ob. cau. & similia.

Nec ob. exemplum quia non ita formari debet argumentum sed aliter & ad sensum directum sic, promitto tibi decem uel dabo tibi decem si naus ex Asia uenerit, ergo à contrario si non ueniet, non tenebor tibi dicta decem tradere. Cogita.

Additio,
Quod Monosyllaba si quandoq; etiam pro cum ponitur iuxta illud si exaltatus fuero à terra Io. 12. l. qui promissit ff. de condic. inde. i. cum & isto casu etiam sumeretur argumentum à contrario quia si cum proficiscitur Praeses mandat, non mandabit cum non proficiscitur. Cogita.

Additio.
In quantum glo. hic in si. sentit quod cum istud quod est in lege Iulia de ui. esset etiam in alia accusatione criminali, nec possit diuersitatis ratio assignari, non argumentum erit à contrario, sed à simili; male loqui uidetur, quia text. hoc idem dicit exemplificando, & exinde arguendo à sensu contrario, uerum exempla non restringunt regulam, §. haecenus in ff. de grad. ergo. Cogita.

Additio.
Quod argumentum à contrario locum habeat in ultimis uoluntatibus, quando non haberemus tot iura istud dicentia in. l. aliquando. ff. de condi. & de. in. l. si legatum pure ff. de ad. le. in. l. quod pure. ff. quando di. lega. ce. & similibus defensatis à moribus tenentium contrarium hic in lecturis, posset sic ordinate demonstrari.

Namq; exceptio in uno casu firmat regu. in non exceptuatis, l. quaesitum. §. deniq; ff. de fun. inst. sed in ultimis uoluntatibus non sumitur si resulter absurdum. l. 2. secundum communem intellectum. C. de cond. infer. ergo regulariter secus.

Secundo quia propter quod unum quodq; tale & illud magis, si de quo minus inesse uidetur, ergo de quo magis,

Auth. multo magis. C. de sacro sanc. sed in contractibus locum habet linter so. cerum. §. cum inter. ff. de iu. do. & est communis opi. & intellectus ad illum text. quicquid dicat Deci. ut adhuc in lectu. ostendimus ergo multo magis in ultimis uoluntatibus. l. in testamentis. ff. de regu. iu. cum dilecti de dona.

Tertio in legibus habet locum ut hic & in. l. lege iulia. ff. de testi. & in. l. qui testamento in. §. mulier. ff. de testa. & dictum fuit supra uoluntas testatoris est lex. §. disponat in Auth. de nup. ergo.

Quarto casus omissus debet haberi pro omissio nisi ex coniecturis habeatur pro expresso. l. si ita. ff. de au. & ar. lega. uerum per argumentum à contrario & ex uerbis elicitur qualis fuerit testatoris mens. l. ab eo §. idem tubero. ff. de sup. le. ergo.

Quinto & ultimo, quia semper restator in dubio praesumitur uoluisse se conformare cum dispositione iuris communis l. huiusmodi mei §. cum uita. ff. ad treb. ius commune huiusmodi est ut ualeat, & colligatur, hocq; modo arguatur ut hic, ergo in ultimis uoluntatibus locum habebit.

Additio.
In. l. aliquando praelegat. ff. de condi. & de. in si. dicitur quod aliquando legatum est purum, & efficitur conditionale, si addimatur scilicet sub conditione, quia sub contraria conditione relictum intelligitur, adde hoc ideo esse ut actus potius ualeat quam pereat. l. quotiens. ff. de reb. dub. & quia in legatis debet fieri semper benigna interpretatio. l. Scio. §. vxori. ff. de an. lega.

Additio.
Dicunt etiam docti. hic quod argumentum à contrario locum habet in contractibus sicut in ultimis uoluntatibus. l. pecuniam. ff. si cer. pe. ubi si mihi pecuniam debeas pure, & tu promittas eam meo iussu alteri sub conditione, puta Titio si naus ex Asia uenisset nec ego nec Titius petere poterimus, non ego, quia obligatio mea suspensa est per appositionem à re conditionis in promissione alteri

ten facta meo iussu, non Titius, quia conditio non est purificata nec ante aduentum conditionis obligatio nata, & petinde ac si mihi promississet sub contraria conditione si naui ex Asia non uenisset, ecce quod argumentum à contrario sumitur in contractu aiunt.

Et male (inquit Deci.) quia illud est non per argumentum a contrario sensu, sed uirtute primæ obligationis.

Quod apparet etiam quia dicit tanquam si sub contraria conditione quæ est nota improprietas. l. meminimus. §. sed nec & ibi Bal. C. de legi. h. Alex. conf. 87. col. 2. uol. 2.

Sed potest responderi non esse uerū ex quo prima obligatio fuerat alterata ex promissione facta Ticio sub conditione (ut etiam dicebam alias ad intellectū Laliquando. ff. de cond. & de.) quo fit ut id esse dicamus omnino per argumentum à contrario sensu, & ex interpretatione I. Con. obligationem dubiam sic declarant.

Nec ob id quod dictio tanquam sit improprietas nota, quia si erat per argumentum à sensu contrario, uera conditio esse non poterat quicquid alias diximus disputando. Cogita.

Probatum quoque quod argumentum à contrario sensu habeat locum in contractibus, in l. inter socerum in §. cum inter. ff. de pac. dota. ubi pactum erat factū inter socerum & generum, si filia sua sine liberis decederet, quod restitueretur hæreditas socero ergo inquit I. Con. à contrario si cum liberis quod retineatur.

Dicit idem Deci. illud ideo esse ut pactum aliquid operetur quoniam alias nihil operatur, pater quia soluto matrimonio dos ad patrem reuertitur. l. dos à patre. C. fol. mat.

Et male (ut dicebam alias) quia immo operabatur, ex quo eo declarabatur ius commune, & sufficit ut inquit Abb. in c. certificari colum. pe. de sep. & non nisi me probet rex. in l. matris & in. l. pe. ff. ad Tertuliam ubi bona matris ab iusta to defuncte spectant ad liberos quod de

bet intelligi quoad ius ad eundem, quia eo iure quicquid acquirebat filius acquirebat patri. l. placeat. ff. de acqui. h. & sic uerba illa nihil operantur nisi declarationem iuris antiqui & sufficit, ergo idem quoad pactum in casu d. §. cum inter, et ergo id erit per argumentum à contrario. Cogita.

Additio.

Potest rursus dici ad intellectum d. l. pecuniam, non esse uerum (ut dicebat Deci.) quod id sit uirtute primæ obligationis, quia facta promissione alteri meo iussu quoad me extincta erat obligatio, quæ postea reuiviscit (ex quo nihil dictū fuerat) per argumentum à contrario sensu.

Et ad id rursus quod idem Deci. dicebat ad d. §. cum inter quod non est id per argumentum a contrario sed ut pactum aliquod operaretur quod operatur per argumentum a contrario, sic ius commune declarando ut supra.

Dum etiam dicebam in lectu. quod in iudiciis quoque, argumentum à contrario locum habet, quodque contrarii de quo in l. Pöponius in §. i. ff. de procu. ca. est rō, quia duo non possunt esse eiusdem rei domini in solidum uno eodemque tempore. l. si ut certo. §. si duobus uehiculū. ff. commo. respondendo obiectioni Decii ut ibi, addo simile quod etiam ea est ratio in text. nostro, si Monosyllaba si, quia sumatur, dicendo sic, quia Præses proficiscitur delegat, à contrario quia non proficiscitur non delegabit, ex quo cessante causa cessat effectus. Ladigere §. quamuis de iure pat.

Additio.

Quod in contractibus habeat locum argumentum a contrario adhuc probatur; nam mens in eisdem attendi debet lita stipulatus magna ff. de uer. ob. quæ ex uerbis colligitur. l. habeo. §. idem tube ro. ff. de sup. leg. quod non aliter esse potest nisi per argumentum a contrario et ergo in eis locum habebit. Cogita.

Additio.

Volo etiam probare quod habeat locum in ultimis uoluntatibus, quia si testator pro-

prohibeat alienationem extra familiam
& perpetuum inducat fideicommissum
a contrario sensu non uidebitur prohi-
bitus hæres sibi hæredē instituere qui sit
de familia ut tradunt doc. in l. filiusfam.
in §. diu. ff. de leg. i.

Additio.

In gl. possit ad intellectum l. si. C. ubi
se. uel cla. quod cognoscentes de cau sis
illustrum personarū possint absolue re
non aut condēnare, adde q̄ illum text.
dicit not. Felin. & exornat in c. non
potest colum. 3. de præscrip. & alibi Bal.
per illum tex. quoq; in prohem. forum
coli. quod sæpe repetitur dignitas in ha-
bitu & non in actu & exercitio.

Si quis uellet tenere opi. contra Bar.
Bald. Cy. & Ray. quod quando sit dele-
gatio causarum mēri imperii ex causa
absentiae, fiat non modo quo ad cogni-
tionem, uerum etiam quo ad executio-
nem, quod tenuerunt Alex. Ias. & Deti.
post Gul. de cu. hic posset præter cætera
per text. istud probare in d. l. si. C. ubi Se-
na. uel cla. inducendo per locum à spe-
ciali, quod ibi personarum illustrū cri-
men delegatur, quo ad cognitionem tu-
tum ex quo. condemnationem sibi refer-
uauit Princeps igitur & regulariter quā-
do ex causa sit delegatio, facta intelligen-
tur in totum, ut delegatis cognoscat,
condemnet & absoluat. cogita.

Additio.

In glo. proficiscatur, dici solet, necessita-
tis gratia multa à lege fore cōcessa, quæ
alias & regulariter essent prohibita, ad-
de nunc exemplo posse confirmari quia
alienatione prohibita, non tamen est p-
hibita si fuerit necessaria. l. i. 2. ff. fun. do-
ta. Corn. cons. 166. hu. 26. uol. 2.

Erhinc uidemus quod iura emphi-
teutica possunt dari in solutum credito-
ribus etiam in cōsulto Domino, ut not.
in l. si finita in §. si quæ sunt iura & in §.
si de uestigialibus ff. de dam. inf. tradit
Bal. in c. i. in prin. col. 3. de prohib. seu. 2.
lie. per Fed. in usib. & Corn. in loco præ-
allega.

Imò quod in quacunq; dispositione,
quanquam generali, necessitatis actus;

semper exceptuatus uidetur, in tantum
ad idem ut si dicat statutū quod mulier
non possit obligari absq; consensu pro-
pinquorum, quod in obligatione neces-
saria locum non habebit. l. i. C. quando
decreto opus non est. l. prædium. l. ma-
gis puto. §. si pater. ff. de reb. eo. Alex. ubi
multa consi. 215. nu. 6.

Additio.

In illa. q. de qua hic per Bar. nu. 14. si præ-
ses reueratur, an possit reuocari dele-
gatus, Deci. conchidit quod sic etiam re
non integra ponderando uerbum iudi-
cium in l. iudicium soluitur. ff. de iudi. q.
intelligitur lite contestata ut ibi etiam
per glo. Adde quicquid dixerit ego in
lect. disputando, quod ita quòq; tenet
etiam Bal. & clarius quod usq; ad senten-
tiam possit reuocari in c. cum Bertoldus
num. 8. de re iudica.

§. QVI MANDATAM;

Additio.

Contra istum tex. ibi nihil proprium
habet, urget ualde quòd dicitur in l. lega-
ti. ff. de offi. procon. ubi legari procon-
sulis, nihil proprium habent, nisi q̄ præcō-
sule eis mandata fuerit iurisdicō, ergo
aliquid proprium habebunt hoc casu;
quia dicitio nisi istud ipsum ponit & in-
cludit ut dicitur in l. actione. C. de tran-
sac. ergo & hic delegatus mandata sibi
iurisdicōne pariter quia non potest di-
uicari ratio assignari, & tantò magis,
quia præcedit, oratio negatiua diète di-
cōni nisi in præallega. l. legati, ut decla-
rat Alexand. in l. si cum in §. qui iniuria-
rum colum. 3. ff. si quis cau. Barto. in l.
diuus. ff. de peti. he. num. 2. Corn. consi.
261. num. 26. nolum. 4. & clarius dicitur
alibi, quod est exceptiua significans op-
positum antecedentis, cui immediate
aduersatur in l. extraneo de uen. in po-
mit. & in l. 3. ff. de custo. reo, & not. in c.
cum accessissent ad si. de constitutio. &
in d. l. actione Bertan. cons. 362. num. 5.
uol. 2.

Nec uideo quod possit aliter respon-
deri, nisi dicamus, in legato proconsulis
speciale. l. cognitio in prin. infra eod. et.

go in centarium ius commune, & quod exceptio in uno casu, siue persona, firmat regulam in non exceptuatis. Ius singulare. l. quod uero contra. ff. de legi. l. quasitum. §. deniq. ff. de fun. instrum. instrumentoq. leg.

Vel (ut dixi in lec.) quod propriam jurisdictionem intelligamus, & quid proprium habere dicatur quoad exercitum est uerum quod merum imperium non habet. l. si quid erit. ff. de offi. procon. & ut hic, pondera tamen text. in d. l. cognitio, qui dicit propriam, & cogita, nec à prima sol. discedas.

Additio. Ibi uerius est enim more maiorum, uerba hæc exponi debent seu capi pro uetere instituto, aut consuetudine antiqua merum imperium mandata iurisdictione non transferri. Sic C. l. fam. l. 3. & sol. aliisq. locis sæpe, his utitur uerbis:

Ibi animaduersionem, merum intellige imperium, ut etiam in l. si quid erit

ff. de offi. procon. & ideo dicitur in l. imperium infra de iurisdictione o. iud. quod merum imperium est habere gladii potestatem, ad animaduersionem in homines facinorosos.

Et ibi imperium, non merum pro modica scilicet coercitione, sine qua iurisdictionis foret nulla. l. si. infra eod. ad discessionem imperii meri, de quo in d. l. imperium, & imperii simpliciter ut in l. si. ff. de offi. procon.

Additio. Maxime mirandum est quod istud de quo hic, dixerit Papinia. à Paulo annotatum fuisse, ipsius Pap. discipulo quasi eiusdem auctoritate fretus, quod esset forte o. acutissimus, & ipsius Papinia. Prefecti Prætor. assessor; & est argumentum ad idem quanta fuerit Pauli auctoritas in probe. florum in §. pro responsis; & in §. his igitur, & ut ipse Paul. de cælo dicit, in l. si seruum in §. sequitur ff. de uerb. ob. cogita.

SVMMARIVM

L. DIEM VNCTO. FF.

DE OFFI.

ASSESSO.

- 1 Res diffinitione potissimum cognoscuntur.
- 2 Quis sit assessor.
- 3 An sit necessarium quod habeat gradum.
- 4 An officium istud sit dignitas uel honor.
- 5 An assessor iurisdictionem habeat.
- 6 An hac sit lectura Bar.
- 7 Dubitandi ratio in prima parte.
- 8 Decidendi.
- 9 Alia dubitandi ratio, aliam partem text. respiciens.
- 10 Et alia ad uers. diuersum.
- 11 Oppositiones ad text. fortissime.
- 12 Si scholaris duodenam conducat per annum, & intra istud tempus moriatur, an heredes ipsius salarium totius temporis soluere teneantur.
- 13 Heredes legati seu præsidis, iura funt, an

- possint petere à Cesare, siue à Repub. totum salarium.
- 14 Quid in Præside qui non dum erat officium ingressus.
- 15 Si assessor cum aliis minus consequatur, amplius sibi debitum ab heredibus præsidis consequatur.
- 16 Alia difficultas ad uers. diuersum.
- 17 Quid si præses remotus sit, cum tota familia, & assessor simul.
- 18 Intellectus ad uerbum legatio in text. quo modo legi debeat.
- 19 Intellectus 2.
- 20 Intellectus 3.
- 21 Intellectus 4.
- 22 Intellectus 5.
- 23 Intellectus 6.

DE OFFI ASSESSO

PAPINIANVS LIB. XXXI.

Responsorum.

LEM FVNCTO, Quoniam res, (ut inquit Philosophus) definitione potissimum cognoscuntur ex quo ostenditur quod ditatem, & essentiam rei diffinitur, secundum Boet. refert Cy. in l. i. col. ult. C. de legi. & not. in l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. immo uolebat Plato, quod à diffinitione semper inchoaretur, forte sentiens, quod etiam testatur C. in i. officio, rum, ex ea intelligi posse, & quidem facile, quid sit id, de quo futura est disputatio, & pulchrum uerbum dicebat Bald. consi. 409. quod dictus Ser. Oldradus, in prin. uol. 5. quod id uere est tale, cui competit ueritas diffinitionis, quodq; eircūlocutiones demonstrant accidentia, licet & ipsa magnam partem cōferant ad cognoscendum quid hoc est, & quoniam de Assessoribus hic tractatus ponitur, operæ præcium fore duximus, prius dicere quid sit assessor, & quasi prælydium quodam etiam uti, ueluti in fistulis, ad ea, quæ susius infra dicturi sumus, & ne quodammodo, ac ultimo loco, illotis (ut aiunt) manibus ad mensam maximarum difficultatum accedere uideamur.

Assessor iuris est, & qui assistit iudici, ipsum instruens ad bene iudicandum ut hic dicunt omnes, post Azō. in summa, & Spe. hoc eo. ti. in prin. & bene. Probaturq; hæc diffinitio, in l. i. C. cod. ibi, Spe. præmiorum, atq; honorificentia sua (de magistratibus loquitur Imp. qui publicas habent administrationes) prouocent eos quorum prudentiam putant sibi necessariam esse. Et in §. i. in authen. de iudi. ibi, nostris enim administratoribus ad hunc modis omnibus assessoribus, & ea, quæ sunt legum explicent, Et in l. ceteri iuris. C. de iudi. iuncta glo. Et sic debet esse iuris peritus, quoniam alias non posset eum, cuius lateri assistit, instruere ad iudicandum, & ceteris ceterum duceret, amboq; caderent in foream, ut Lucæ 6. dicitur, & not. in d. §. i. & in l. 2. ff. quod quisq; iur. tradit Abb. in c. sciscitatus, colum. ult. de rescrip.

Et licet hodie, de consuetudine, non assumantur, nisi habentes gradum tamen iure tamen haud est necessarium, quoniam Doctoratus est dignitas, c. quanto de magist. Alexand. consi. 94. consideratis, colum. 2. uolum. i. & consi. 27. in causa ad fin. uolum. 2. las. in l. si quis in conscribendo, colum. i. C. de pac. libertus à dignitate repellitur, nec Doctor esse potest l. i. C. ad legem Visce. l. i. C. si ser. aut lib. ad Decu. aspi. & tamen assistere non prohibetur l. liberti supra cō. Et quod iuris peritus esse debeat, audi Vlpia. dicentem in l. in fideicommissi, in §. nonnunquam. ff. de usu. Præfatus Prætorius suasi, fructus restitui debere. Et clarius in l. metum, in §. sed ex facto. ff. quod met. cau. quod eo assistente Prætorius interloquutus est, actionem, siue exceptionem, metum passo, in casu, de quo ibi, aduersus Cāpanos, non deesse. Et in l. lex Cornelia, in si. princ. ff. de iniur. quod Sabinus in assessorio dixit, Prætores, exemplum legis sequutos, in actione iniuriarum, rursusrandum deferre posse. Et in l. ego. ff. de ma. uin. quod idem Vlpia. passus est, quem apud Prætorem manumitti, & si lictores non adessent. Et adde, quod hac de re, non magistratui, sed assessorii, culpa imputatur, ut infra d. l. 2. quod quisq; iur. quodq; ipsi aliquid iniuste facienti, protestari debet, ne teneatur in syndicato, ut per Bald. in d. quoniam iudices. C. de ap. Et licet assessor, ratione supra dicta, appelletur, ab assistendo proprie dictus l. 2. supra cōd. l. consiliarius l. si, infra cod. alio tamen nomine uocatur et Comes, & consiliarius, ut hic, & in l. i. in §. sed & si. ff. de

3

Et licet hodie, de consuetudine, non assumantur, nisi habentes gradum tamen iure tamen haud est necessarium, quoniam Doctoratus est dignitas, c. quanto de magist. Alexand. consi. 94. consideratis, colum. 2. uolum. i. & consi. 27. in causa ad fin. uolum. 2. las. in l. si quis in conscribendo, colum. i. C. de pac. libertus à dignitate repellitur, nec Doctor esse potest l. i. C. ad legem Visce. l. i. C. si ser. aut lib. ad Decu. aspi. & tamen assistere non prohibetur l. liberti supra cō. Et quod iuris peritus esse debeat, audi Vlpia. dicentem in l. in fideicommissi, in §. nonnunquam. ff. de usu. Præfatus Prætorius suasi, fructus restitui debere. Et clarius in l. metum, in §. sed ex facto. ff. quod met. cau. quod eo assistente Prætorius interloquutus est, actionem, siue exceptionem, metum passo, in casu, de quo ibi, aduersus Cāpanos, non deesse. Et in l. lex Cornelia, in si. princ. ff. de iniur. quod Sabinus in assessorio dixit, Prætores, exemplum legis sequutos, in actione iniuriarum, rursusrandum deferre posse. Et in l. ego. ff. de ma. uin. quod idem Vlpia. passus est, quem apud Prætorem manumitti, & si lictores non adessent. Et adde, quod hac de re, non magistratui, sed assessorii, culpa imputatur, ut infra d. l. 2. quod quisq; iur. quodq; ipsi aliquid iniuste facienti, protestari debet, ne teneatur in syndicato, ut per Bald. in d. quoniam iudices. C. de ap. Et licet assessor, ratione supra dicta, appelletur, ab assistendo proprie dictus l. 2. supra cōd. l. consiliarius l. si, infra cod. alio tamen nomine uocatur et Comes, & consiliarius, ut hic, & in l. i. in §. sed & si. ff. de

de uia. extraordi. co. et in locis præalle-
ga. et in authen. quæ suplicatio. C. de
præci. Imp. offe. & certe Sophocleum
illud dici potest, Reges sapientes, homi-
num sapientium consuetudine egent, ut
sapientiores reddantur, & quia dispan-
tur cogitationes, ubi non est consilium
inquit Salo. prouerbio. 15. contra uero,
ibi multa salus, ubi sunt multa consilia,
c. prudentiam, de offi. dele. ex quo fit, ut
non mirum sit, si in petendis tabulis, de
cem, in institutionibus componendis,
tres sexdecim, in compilatione ffororum,
& Codicis, quinq. adhibiti fuerunt, &
ut fufius Cassian. in consue. Burgun.
4 fo. 6. coli. i. Post hæc sciendum est etiam
& secundo, quamuis officium istud nō
sit dignitas, quod tamen est honor, & q̄
maximus, quodq. ab eo remouentur in
fames, sicuti etiam à postulando d. l. li-
berti. l. i. §. ait prætor. ff. de postu. l. fi. C.
eo. l. laudabile. C. de aduoc. di. iudi. Vn-
de eorum salarium honorarium etiam
appellatur. l. q. operas. ff. loca. d. l. i. §. in
honorariis. ff. de uia. & extraordi. co. l. pro-
perandū. §. pe. C. de iudi. l. i. §. i. ff. si men-
fal. mo. di. nec ob. glo. in. §. fi. insti. de ex-
cep. quia in procuratore uera est, ob ex-
ercitii utilitatem, à supra dictis non parum
hac ratione differentis, ex quo fit, ut iu-
dex etiam possit esse procurator, & ta-
men infamis est. l. fi. C. de iudæ. Soci. cō-
fi. 62. in præfenti consultatione, colum.
4. uol. i. & not. plene in rub. de iust. & iu.
supra & mirum uidetur, quoniam pro-
curator large aduocatus dicitur, ut per
Bal. in. l. i. in fi. C. man. & quoniam si du-
bius de fama repellitur. l. reum. criminis
. C. de procu. multo magis repelli debe-
ret certus de infamia, & tamen admitti-
tur, non alia ratione, nisi supra dicta pro-
qua facit tex. hoc ad literam dicens, in. l.
si quis procuracionem. C. de decu. lib. xi.
multa Bal. in. d. §. ait prætor, & in. l. sed.
& milites, in. §. sed & ignominia mis-
fi. de excu. tu. Et est utilitas etiam, quia
assessor & aduocatus ad subsidia, ex his
non tenentur, procurator autem sic, ut
pulchre testatur Gui. Papa deci. 89. sed
quia, signanter per. di. l. si quis procura-

tionem.

Tertio & ultimo, quod hodie assessor
5 fores iurisdictionem habent † uel ex for-
ma statuti, uel ex consuetudine, uel
ex generali causarum delegatione, sibi
à principio officii facta, quod forte olim
non erat, & declarat Bar. in. l. i. supra co.
& in. l. præcipimus, in. §. quod si à duce
C. de ap. aliquid in. d. §. sed quod prætor
& de delegatione ciuiliu causarum in-
telligit, quia criminales & quæ meri im-
perii sunt, non delegantur communi-
ter, ut dictum est in. l. i. supra tit. primo
Aduerte tamen, quia esto quod iurif-
dictionem non haberent olim, partibus
tamen iudicis fungebantur, quando ip-
se publicis occupationibus erat impedi-
tus, ut in. d. §. i. in authen. de indi. seruara
nihilominus forma authen. ad hæc. C.
de indi. & ibi Bal. in specie, & sensu tex.
in. l. i. supra co. ibi, in his ferè causis con-
stat, ubi glo. hoc ipsum in specie de-
clarat.

Sed contra, quia assessor etiam Vi-
carius appellatur, qui nihilominus iu-
risdictionem habet. l. secunda iuncta
glo. C. de offic. eius qui uia. iud. ob. l. i.
§. à Præfectis. ff. de lega. 3. c. pe. de offic.
Vi. c. Romana, cum similibus, de ap.
in 6.

Sol. Vicarius hodie corrupto uoca-
bulo appellatur, sed Vicarius non est,
quia (ut dixi iurisdictionem non habet,
aliàs delegatus, vices gerens delegatis
l. solet infra de iu. o. iudi. c. sanè, de offi.
dele. diceretur etiam Vicarius & tamen
Vicarius non est, ut per Alexan. in rub.
de offic. eius. col. 4. late Clau. in. l. i. in
§. qui mandata, eod. tit.

Summatur & diuiditur, ut per Do-
cto. & licet Barto. non multum loqua-
tur in hac lege, de ipsius materia ta-
men tractauit fufè, in. l. i. in. §. diuus. ff.
de uia. & extraordi. co. immo quod hæc
6 ratione † dicunt aliqui, præcipue Ale-
xand. hic colum. 7. & in rub. de acqui-
hæ. in prin. propter uarietates & contra-
rietates, quæ sunt hinc inde, quod hæc
non est lect. ipsius, sed alterius, qui p̄
legit, fretus et testimonio Imo. in. l. i. §.

reus, col. 23. ff. de pub. iudi. qui dixit rursus, quod nec alia, quæ in hoc primo libro florum habentur, sunt scripta Bart. & ratione comprobat Purpu. hic, in ult. q. in 2. col. quia deuiant omnia à stylo eiusdem, nec ullo modo cōueniunt, ego uero contrarium sentio, quo ad. l. nostrā quia in prin. & si. se remittit ad dicta per eum in præallega. §. diuus, quo uero ad lectu. huius primi lib. contrarium tenuit etiam hac ratione Clau. in. l. ut uim in repe. col. pen. & bene. ff. de iusti. & iu. considerando etiam id, quod not. in. l. nemo est qui nesciat. ff. de duo. re. quod Doctor illustris, non potest legere per se illustratum, ex quo electa est perfonæ industria, uulga. l. inter artifices. ff. de solu. & sic nec uerum, nec uerisimile quod dicunt Alex. Imo. & alii, & est magnæ importantiæ, propter summā Bart. auctoritatem in iudicando, ut ipse Clau. dicit, in loco præallega. ego aliqua in lib. obferua. 8. c. 2.

7 Dubitandi ratio in prima parte esse potuit, hæredes legati, non teneri solatium totius temporis comitibus seu assessoribus prestare quia non seruierunt, cessante enim causa, cessat effectus. l. Titia Seio. §. ufuras. ff. de lega. 2. & quia non manducat (ut uulgo dicitur) qui non laborat, nec addiscit qui non uigilat. l. quamuis. ff. de dam. insec. l. pupillus. ff. quæ in frau. cre. unde & Ge. ne. 3. dictum est etiam, in sudore uultus tui uesceris pane tuo. quod in materia quoq; Deci. Seni. refert, in. l. Seio, in prin. ff. de an. le. ubi salarium & rebus diuisionem recipiunt, & suitatgu, Bertran. de mon. fauen. ut per Bart. infra pulchre Bal. in. l. Lucius, in. §. i. ff. de leg. 2. & consi. 26. super primo puncto, in fi. vol. 4. & in. l. i. ubi etiam Albe. C. de sus. glo. Bart. & Doctor. in. l. continuus, in. §. si ab eo. ff. de uerb. ob. & dicit honestas, quando istud etiam iuri consonum non esset, ut hoc solatio leuantur hæredes, nec teneantur, nisi pro rata, quoniā sunt grauati morte legati, ut in simili dicitur in. l. i. C. de in sti. & in. l. i. de his qui. ante apert. tabu. & est regu. posita in. l. cum q.

ff. de iureiu. maxime quia casus fortuiti, & mortis dies incertus nullo humano iudicio præuideri possunt. l. quæ fortuitis. C. de pi. ac. l. 2. §. si eo tempore. ff. de admire. ad Ci. per. l. i. ff. de condi. & de. immo quod Comites ipsi prospicere debuerunt, quod euenire poterat, imputa diq; sunt, cur pacto sibi ius non referua uerint. l. i. si quis domum. §. i. ff. loca. Bart. plene in. l. in et stipulante in. §. sacram col. 3. ff. de uer. ob.

Quibus tamen facile respondetur, quod immo solatio residui temporis fraudari non debent, ex quo per eos non stetit, quæ etiam est decidendi ratio hic, & probatur in. l. sed addes, in. §. si iuncta. l. seq. quæ cum ista concordat, & in. l. qui operas. ff. loca. & in. l. Mæuia, in prin. ff. de an. le. & in. l. si in prin. ff. ad legem Rhio. de lac. & in. l. de die, in. §. si. ff. qui satisfec. co. & sic licet cesset causa, non tamen cessat effectus, si sit consummatus, uel pro consumato, hac ratione habeatur, ut p. Bart. in. l. 2. in. §. si. ff. de dona. Bal. in. l. ex diuerso, lectu. 2. in fi. ff. de rei uen. Feli. & alios plene in. c. cum cessante, de ap. & parum facit ad idem tex. in. d. l. Seio, quia casu solutio pro rata fieri debebat, sicut etiam in. l. qui insulam, in. §. pe. ff. loca. et in locis pro concordantibus allega. præcipue in. l. i. C. de sus. ubi de artifice artis mechanice loquuntur Doctor. qui longe differt ab assessore et Comite. l. i. alio, etiam supra C. eo. pulchre Bal. in. l. ædē colum. 3. C. loca, et ut infra, latius. Minus facit rursus, quod hoc solatio debent hæredes leuari, quia leuantur successione, et hoc idem satis est, absq; eo etiam, quod fiat præiudicium tertio, cui iam erat ius quæsitum, ratione contractus, & conuenit si succedunt, ut ad one ra hæreditaria quoq; teneantur. l. secundum naturam ff. de regu. iu. Lunica. §. pro secundo, in fi. C. de cadu. tol. Quod casus etiam fortuitus sit mors, fatendum est utiq; quodq; præuideri non possit, sed negandum, quod assessoribus officiar, ex quo contigit in personā conductoris nec locatoris potest culpa imputari. l. si uno sit rem cum quidam. d. l. qui

qui operas ff. loca. cum aliis adductis supra & nouissime tradit las. in addi. Por. in §. item queritur colum. 2. in §. i. co.

Non ob. vltimum, quia ex multis posset responderi, ut per Battol. in d. §. sacra, sed dico aliter, quod immo non tenetur quis considerare temora, sed propinqua. hinc Seue. ait quod quamuis profectus futurorum ad sapientem iurum pertineat, non tamen damno afficit non cogitantem, nisi ex presenti statu cogitate debuerit. d. l. si quis domum. l. sed & si quis. §. quassitum. ff. si quis cau. Balin. d. l. xdem colum. 4. C. loca.

8 Decisionis ratio est ut supra & probatur etiam in l. i. in §. diuus. ff. de ua. & ex traordi. co. quem text. tamen ad oppositum inducit idem Bald. in loco prealleg. colum. 3. & verum est, quando per eum stetit, ut ibi glo. not. in uerbo repeti. in prin. signanter Balin. d. l. p. in prin. C. de condic. ob. cau. & conuenit, ut assessores inueniantur facilius d. l. i. C. eo. alias non parum detrimenti Respub. pareretur, haud permittendum, & est simile in l. nihil & ibi Barto. ff. de ac. re. amo. clarius las. in l. si donaturus in §. si ff. de cond. ob. cau. & profecto (ut inquit Cy.) honos alit artes, omne q; incenduntur ad studia, gloria, nec est iustus ac honestus labor honoribus, premiis, atq; splendore fraudandus.

Et quia si locatore moriente idem disponitur, ut haeredibus suis tota merces debeatur. d. §. diuus, non potest aliud dici, moriente conductore, ut hic quoniam sunt correlatiua, nec debent diuerso iure censi. l. si. C. de indic. uidui. tol. l. si ff. de accep. l. cum qui a des. ff. de usucap. & quia si eodem tempore cum alio fuerint, uel sibi culpa etiam imputari possit, non debetur salarium ut infra.

9 Dubitandi rationem tamen faciebat, & deberi, & totum quidem, etiam si cum alio eodem tempore fuissent, quia perinde esse uidetur, ac si seruissent, cum per eos non steterit, ex quo casus contigit in personam legati, & sic conductoris ut supra. Et quia beneficium hoc sibi a lege indultum late interpretandum

est, eisq; non auferendum, quibus nec culpa imputari potest, si ff. de consti. prin. c. cum dilecti, de dona. c. indultum, de regu. iur. in 6. & quia adhuc iuri sibi competenti, & iam quassito, ut diximus ex primo contractu, non uidentur tamen si fuerint cum alio, eodem tempore, renunciassent, cum de debito in prin. ff. de proba. l. sicut §. non uidetur. ff. qui mo. pi. uel hypo. sol. Quae tamen parum ob. & primum tollitur ex eo, quia cum alio esse coeperunt, hae enim urgens ratio est, quamuis per eos non steterit, contingeritq; casus in personam conductoris, ne salarium eiusdem temporis a duobus consequantur, cum nec possint etiam uno eodemq; tempore duobus seruire. l. si eadem, & ibi not. supra eo. J. nemo. C. eo. tradit Bald. in l. binos, in §. C. de adu. di. iud. nec rursus verum est, beneficium hoc legis, sibi auferatur quodq; sibi culpa imputari non possit, quia non debebant operas locare alteri ita ut ipsimet se priuauerint hoc legis beneficium, & in culpa, quicquid dicatur, omnimodo quantum ad istud esse uideantur & conuenit, quia decisio etiam & regu. d. l. si. limitationem recipit, si de tertii prauidicio agatur, ut hic, & in J. impuberi. ff. de adm. tu. & per Bal. in c. ex tuarum, de Autho. & usu pa. Vltimum confunditur per text. in l. si. C. de cohartali. lib. xii. & ibi Bartol. nota, quod quam primum habens officium, aliud acceptat, emolumentum primi perdit, & sic pari ratione assessores legati per defuncti, in casu nostro, si cum alio (ut diximus) esse coeperint. Imo quod nec diuus potuissent sibi reseruare, protestando, ex quo sumus in dependentibus a potestate legis. l. Nensennius, & ibi idem Bart. in prin. ff. de neg. ges. quodq; potius cum hoc idem scienter faciunt diuini tunc nunciant, & arg. retorquetur. l. si proponas §. i. ubi Bal. in simili. ff. de iust. eo sta. & haec pro ratione decidendi etiam sufficiunt. Et quia si unum officium est, conuenit quoque ut unum salarium tantum consequantur. d. l. binos & quia si non sunt cum alio, adhuc esse uidentur

tur cum eo, qui uita functus est, et sic
 à cessante ratione, si cum alio esse inue-
 niantur, sibi salarium non debebuntur.
 l. si. C. de cohart. praeallega. lib. xii. Po-
 tuit forte etiam esse dubitandi ratio; in
 uer. diuersum, pro nunc communem in-
 tellectum literarum sequentes, quia si lega-
 10 tus remotus est, & nō assessor, adhuc re-
 quum non uidetur, salatio fraudari de-
 bere. l. si unus. §. ante omnia. ff. de pact. l.
 transactio. C. de transac. l. non
 debet. ff. de regu. iur. argu. in. l. si nūcimus.
 C. de pœ. & maxime ut male meriti æge-
 state laborent, ipseque suo priuatur, & as-
 sessori debitum persoluatur, uulga. l. quis-
 quis. C. ad legem Iul. ma. Et quia sic ci-
 uiliter mortuus est, argu. in. l. si mater.
 C. de insti. de morte naturali ad civilem
 sit extensio, iuxta not. in. c. susceptu, de
 rescrip. in. 6. & in. l. ex ea in. S. in solam. ff.
 de uerbo. ob. Bart. in. l. i. col. 2. ff. de testa.
 ergo sicuti legato uita functo, debetur
 assessori salarium ut supra ita sibi de-
 bebatur, si remoueat ante tempus, ui-
 uens, & successorem accipiat. Sed om-
 nia resoluuntur quoque, quod imo frau-
 dari debet, quia praeses, seu legatus, re-
 motus uidetur ipsius assessoris culpa. l.
 2. ff. quod quisque in. & diximus in eui-
 den. ita ut non sumus in casu regulæ. di-
 l. non debet, & similitum, quoniam ipse
 se (quod aiunt) suo gladio iugulat, &
 damnum sua patitur culpa, ut in regu-
 damnum, de regu. iur. & est communis
 intellectus huius uer. ut infra & ipsius
 ratio. Nec ualet argu. ex his etiam,
 ut dicebatur de morte naturali ad ciui-
 lem, quoad omnia, & generaliter. l. Deo
 nobis. C. de ep. & cle. declarat Bart. in. d.
 l. i. nume. 7. de testa. sed in casibus dun-
 taxat, in quibus hoc iure cautum inueni-
 tur, ut per glo. in. c. placuit 16. q. i. Bald.
 pulchre in Authen. si qua mulier colu-
 1. C. de sacrosanc. ec. Et ad idem facit e-
 tiam, quia si culpa Assessoris remon-
 uideretur, iam nō aliud dici potest, nisi q-
 per cum steterit, ergo ut hoc sit diuersu-
 a primo casu; quod uerbum sonat Iuris-
 con. omnino fraudabitur (ut diximus) sa-
 lario. l. itaq; in llo, cum similibus, ff. de

fur. alias ipse legatus culposus uidere-
 tur, non dicendum d. l. 2.

Ad text. istum, in prin. ibi, diem fun-
 ctio, adde alium in. l. i. in fi. C. de pac. simi-
 leg; in. l. i. & fi. C. si reus uel ac. mor. sue.
 & in. l. post duos, in fi. C. de aduo. di. iu-
 di. & considerat, dum ea ratione decidi-
 tur in eo, quod salarium Assessorib. de-
 betur totum, si legatus ante tempus mo-
 11 riatur, quia finguntur seruasse, ex quo
 per eos non stetit, ut hic per Bar. in pri.
 quomodo hoc ipsum procedere possit,
 nam habemus, quod fictio nunquam in-
 ducitur, ubi non potest habere locum
 ueritas. l. qui ad certum. ff. loca. l. i. in pri.
 C. de rei uxo. ac. l. si pater familias, in fi.
 in ncta. l. seq. ff. de adop. loquor de indu-
 ctia; quando fingitur esse quod non
 est. l. qui in utero. ff. de sta. ho. ad priuati-
 uæ differentiam, quæ remouet illud qd
 est, exemplum quod monachus p. mot-
 tuo habeatur. l. Deo nobis. C. de ep. &
 cle. Cor. iuni. consi. 5. uideretur, nume.
 42. & etiam translatiue, quando id, qd
 est uno modo, fingitur esse alio, ut qui
 reueritur ab hostibus, dicatur, eo mo-
 do, semper in ciuitate fuisse. l. retto. l.
 post liminium: in prin. ff. de capri. om-
 nia Bar. in. l. nec utilem, nume. 4. & 5. ff.
 ex quib. cau. ma. sed uere seruire non po-
 tuissent quoniam mors omnia soluit ad
 uulga. §. deinceps, in Aurhen. de nup.
 nce in personam legati mortui aliquid
 principiari potuisset, inquit in simili
 Pau. de east. consi. 104. uisus, colum. 3. uo-
 lumi. i. immo Iurifcon. in. l. eius qui in
 prouincia in uer. quod si stipulatus. ff. si
 cer. pe. & in. l. pe. ff. quæ sen. si. ap. re. ergo
 nec seru isse uidebuntur. Et melius est
 dicere, quod istud sit potius ratione in-
 teresse, ut hic per Deci. Sed facile respon-
 deri posset, & dici, ut dicit Cur. uerum
 quia eius responsio non est in terminis
 fictionis inductiue transeo, & respon-
 deo aliter, quod ideo in. d. l. qui ad certu
 reconductio facta non erat, ex quo req-
 ritur consensus expressus, uel tacitus. cu
 sit emptioni & uenditioni locatio pro-
 xima, & sic contractus, qui consensu per-
 fitur. l. 2. ff. loca. uerum futiosus, de
 quo

quo ibi consentire nō potest nec expref-
 se, nec tacite, quia consensum nō habet.
 l. suriosi. ff. de regu. iur. l. i. §. ad ipsi scimur;
 ff. de acqui. po. ergo, ubi alia ratione As-
 sessores in casu nostro seruissē finguntur.
 d. l. qui operas. l. sed addes §. si. cum aliis
 adductis supra ff. loca. & istud etiam di-
 ctat æquitas, sine qua fictio stare non po-
 test. l. sciendum. l. deniq; . l. nec utilem. ff.
 ex quib. cau. ma. Non ob. ext. in. l. i. in
 princ. C. de rei ux. ac quia fundat se Im-
 perator pariter in specialitate dotis, non
 quia uere in eiusdem promissione po-
 tuent stipulatio interponi, ideo sicuti
 eo casu, & simili, æquum est adhuc fin-
 gi, non minus æquum esse uidetur, qd
 ito fingantur assessores etiam seruissē.
 Non deniq; , & ultimo, in. d. l. si pater fa-
 milias, quia adoptio naturam imita-
 tur, etq; ratione, minor maiorem non
 adoptat, & est actus legitimus, per quē
 fit quis filius, qui tamen filius non
 est, ut uot. in §. primo. insti. de adop-
 usq; adeo ut ad casum nostrum male
 applicari possit, quoniam nō repugnat
 (ut crato dixerim) quo minus assessores
 seruissē fingantur, cum per eos non ste-
 terit & quia si uixisset legatus, uere &
 omnimodo seruissē nec debent, hac
 ratione, salario totius temporis fraudan-
 ti. Sed longe magis urget aliud, nam
 seruire est facti, potius quam iuris, patet
 ad sensum, & probatur in simili, in. l. cō-
 filio in fi. ff. de cu. su. & quia præstatio o-
 perarum, est promissionis satisfactio, sa-
 tis factio est facti, ut per Bald. consi. 508.
 tenor, colum. 2. uol. 5. super his, quæ
 sunt facti, fingi non potest. l. sciendum.
 ff. ex quib. cau. ma. l. cum heredes §. i. &
 ibi Barto. in prin. l. i. §. si uir. ff. de acqui-
 po. exemplum in possessione, cum ali-
 quis reuettitur ab hostibus, ut sibi non
 quaeratur, sine noua apprehensione, ex
 quo non fingit lex, ipsum retro possedis-
 se, & rationem assignat Bal. in. l. deniq; ,
 allega. etiam supra. ff. ex quib. cau. ma.
 quia ueritas eiusdem facti mutari non
 potest. Cui difficultati etiam respon-
 detur, quod illud id sit, quia fictio post-
 huius, quæ fingit caput ab hostibus

semper in ciuitate fuisse, est fundata in
 æquitate, ut qui per iniuriam ab extra-
 neis detentus fuit, postquam in fines re-
 dierit, ius suum pristinum etiā recipiat;
 l. postliminium, in prin. ff. de capti. uerū
 æquitas non patitur quod possessionem em-
 reciperet, quoniam sic locupletaretur
 cum aliena iactura. l. nā hoc natura. ff. de
 condic. ind. ergo & pulchre declarat Bar-
 to. in. d. l. sciendum, & in d. §. i. & est uerū,
 & cum in casu præsentis secus sit, ut ostē-
 sum fuit proxime non aliud dici pote-
 rit, nisi quod perinde sit, ac si seruissē,
 seu quod seruissē fingantur, & qd non sit
 perpetuo uerum etiam quod fictio lo-
 cum habere non possit super his, quæ
 sunt facti, probatur, quia qui est in ute-
 ro, habetur pro iam nato. l. qui in utero.
 ff. de sta. ho. & pro mortuo qui uiuit. l. i.
 Deo nobis. C. de ep. & clē. l. i. §. pe. ff. de i-
 bo. po. contra tabu. & ramen ista sunt
 facti, & in facto consistunt, & no. Bar. in.
 l. si is qui pro emptore, nu. 38. ff. de usua.
 & in. d. §. si uir ergo & quod hic rursum
 assessores seruierint.

Et ex his ad. q. inferitur, si scholaris
 duodenam conducat a baliquo per an-
 num, & intra istud tempus moriatur, an
 heredes ipsius teneantur soluere salariū
 totius temporis, & respondetur p istum
 tex. & per rationem superius adductam
 casu cōtingente etiam in personā scho-
 laris quod sic, quodq; est fere idē casus,
 & quia uidetur quando cōducit operas
 illius, cum quo contrahit, uoluisse se cō-
 formare cum dispositione iuris commu-
 nis, quæ est huiusmodi. l. heredes mei.
 §. cum ita. ff. ad Treb. & est casus in. l. si
 uehenda in prin. ff. ad legem Rhod. de lac.
 ubi ad literam dicitur, nautæ uerū
 deberi, pro mancipio, in naui posito, &
 si mortuum sit, & istam, q. ponit Por. &
 ita decidit in §. si in 2. col. insti. loca. Ta-
 men contrarium quoq; suaderi potest
 ex eo, quod scholaris est persona multū
 priuilegiata, patet quia cogitur Domi-
 nus, ad sibi locandas domos, l. i. C. de
 stu. libe. ur. Ro. lib. x. l. decernimus, & u-
 trobiq; not. C. de ep. & de. firmat Bald.
 l. a. col. 5. ff. sol. ma. & sic cōtra regu. l. in re

mandata. C. m. potest item omisiss me
diis appellare ad Principem, eodem re-
ste in Authen. habita in 4. C. ne si. pro
pa. quod tamen adhuc non est regulare.
Impeatores. ff. de ap. Et tempore pe-
stis, uel belli de domo recedere ante tē-
pus, nec tamen ad pensionem tenetur. l.
habitatores. S. si. ff. loca. sentit Cuma. in-
l. recusare, in S. si. ad Treb. refert & sequi-
tur Alex. in apostil. ad Bar. in l. si uno iur.
S. item cum quidam. ff. loca. Item quia
sumus in contractu bonæ fidei S. actio-
num, in l. de actio. in quo casus fortuiti
nunquam comprehenduntur. l. quæ for-
tuitis. C. de pi. ac. inq; eo ualde exuber-
rat bonafides. l. bonafides. ff. de po. i. tur-
met non secus ac ubera. Et quia deniq;
poterat ante tempus recedere, etiam si-
ne causa, soluendo solum interesse, qd
in obligationibus facti quoq; est maxi-
me considerabile. l. si quis ab alio. S. si. ff.
de te iud. l. stipulationes nō diuiduntur.
ff. de uerb. ob. igitur ad totum non tene-
bitur. Est uerum, quod hæc fundamenta
satis debilia esse uidetur, quoniam scho-
latis est priuilegiatus in casibus à iure
expressis, ut in milite. l. in fraudem S. si.
ff. de mi. testa. & in fisco. l. item ueniunt
in priuilegiato. ff. de peti. hæ. & simili-
bus, dicimus, de quibus in l. si. C. de sa-
cro sanc. ec. ubi ad propositum gl. singu-
& egregia. Nec ita debitores sumus ali-
cui priuilegiato, ut aliis iniustitiam facia-
mus, inquit tex. in c. ex tenore de so. cō.
& glo. in l. asiduis. C. qui po. in pi. hæ.
immo quod priuilegium huius, non de-
bet trahi ad iniuriam alterius. l. impube-
ri. ff. de admi. tu. Et quia etiam in casu le-
gis nostræ, ut dicebam heri, contractus
est bonæ fidei, & tamen casus fortuitus
mortis comprehenditur, obligatioq; est
facti, & nihilominus solius interesse ra-
tio non habetur, sed totum salarium sol-
ui debet. Opinio uero æquior contra
Por. cuius ueritas patebit ex responsio-
ne ad primum quod pro ipso adduceba-
tur, & in quo solo consistit, ut dicamus
non esse uerum, quod militet eadem ra-
tio, seu quod sit scire, idem casus, quoniā
hic assessores operas tantum præstabant;

hospes uerò scholaris, operas & expen-
sas, & sic non ex præmissis illatio erit bo-
na, cum non sint termini pares, uulga. l.
Papinians ex l. ii. ff. de mino. & minus q
uideatur uoluisse se conformare cum di-
spositione iuris communis, quia hoc ip-
sum quoq; procederet, quādo ius ita di-
sponeret, sed non disponit, nisi (ut dixi-
mus) in præstātibz operas tantum er-
go. Nē ob. deniq; & ultimo tex. in. d. l.
si uehendū quia eo casu quoq; naura o-
peras tantum præstabat, ut hic, & quia
etiam modica merces erat consistens in
labore corporali; quæ sibi, ea ratione ne-
gari non poterat, arg. in l. scio. ff. de in in-
teg. resti. & in l. quamuis. ff. de cond.
& demon. & quia ita mortuum, ac si ui-
uum fuisset, mancipiū uexit casu quoq;
contingentem re uecta, non in con-
ductore, ut hic, & hoc nisi aliud actum
sit, & ita sensit ibi Labeo, cōtra Paulum,
uel dici potest quod habeatur rō lucri
cessantis, ut hic per Deci. & est commu-
nis opiū no. in l. i. l. i. C. de sen. quæ
pro eo & in l. 3. in S. nunc de offi. ff. de eo
quod certo lo. tamen iure non probatur
quia est interesse extra rem, de quo nū-
la habetur ratio, etiam quod in damno
consistat. l. si sterilis. S. cum per uendito-
rem. ff. de ac. emp. idem Deci. cum ue-
nerabilis col. 6. de excep. cogita, qā quæ-
stio pulchra est, & quoniam diana.

Et pulchrior sese offert, nunquid hæ-
redes legati seu Prædis, & uita fundi
tpossint pariter à Cæsare, sive à repub.
totum salarium petere, an ueto sibi pro-
tata tantum debeat. Cōmunis est bre-
uiter, quod totum peti possit, ut per gl.
præstitum hic, quæ in hac parte erit ex-
pedita, quod attestatur Ias. subiciens
plus post Albe. quod ista questio enenit
de facto inter Cremonenses & hæredes
Domini Bernardi Bononiensis, quodq;
ita iudicatum fuit, nec in merito, prop-
ter Authoritatem glo. à qua non est re-
cedendum, maxime si sit per alios Dor-
ctores Illustres confirmata, secundū Iac.
But. in. l. 2. C. qui pro sua iu. & in. l. i.
in S. uideamus. C. de rei iux. ac. quem re-
fert & sequitur Gui. Papa in deci. suis

334. sed. qualiter, ad fi. late Clau. in d. ut uim, in lectu. col. pe. & in repe. 33. & 34. ff. de iusti. & iu. & dicit Saly. in l. i. in. 4. C. de pac. quod est nauicula, quæ nos in riuissimum ducit portum, aliqua ego in l. si quis maior. C. de transac. & idem tenet etiam glo. in l. i. in. S. diuus. ff. de iur. & extraordi. co. & pro ea facit (præsupponendo semper. (ut Bartol. inquit) quod nihil à partibus sit dictum argum. in l. i. in. ff. si cert. pët. quoniam tunc non esset disputandum, cōtractus enim legem accipiunt, & ex conuenione partium (ut aiunt) l. legem. C. de paci. l. i. si conueniar. ff. depo. l. i. contra. ff. de regu. iur. cum similibus) quia eligi tur ad instar aduocari, sed si aduocatus intra tempus moriatur, eius hæredibus salarium totum debetur. l. post duos. C. de aduo. di. iudi. per glo. hic, & Bartol. allega. ergo & hæredibus prædis argu. in l. instar. C. de iur. si lib. x. & in c. 2. de of. fic. le. & in clem. i. & ibi Card. in princ. de iudi. & in d. l. duo sunt uel tria, ponderanda, maxime facientia ad proposi tum, hoc ipsum dici debere omnino. y quia officium peragere cœpit, mox qd. in solatium ad hæredes totum transmi titur, uel libeti fuerint ultimo loco, uel extranei, uel ex testamento, uel ab inte stato.

Est uerum quod Fulgo. Alexan. De ci. & Curia alii, dicunt quod hoc casus est speciale in aduocato fisci, & habet eo lorem. Sed istam solu. impugnat Ias. ex quo hoc nunquam dici debet, nisi ex primatur. Item ueniunt si in priuato ff. de peri. hæ. Replicat Deci. ex uerbo statumimus, satis apparere, quod est nomi iuris promulgatorum. c. ut litigantes. ubi glo. magistra, de offi. ordi. in 6. Et male, quoniam itant ista simul, quod no uum ius promulgetur, & tamen eo casu speciale non sit, quod probat, quia generalis ratio, quod res non sit integra, quodq. officium peragere cœperit, dictum ampliat uulga. l. metum & uim ad uertendum. ff. quod met. cau. l. regula. §. i. & licet, ubi glo. & Bartol. ff. de iur. & fac. igno. immo quod sit extensio etiam, ex

identitate rationis, de uno casu ad aliu, quamuis in loco sit speciale. l. quod uero contra, & ibi Alb. in prin. ff. de legi. facit optimus text. in l. si uno in S. item cum quidam. ff. loca. qui loquitur in procura tore Cæsaris, & tamen locum habet etiam quod ibi dicitur, in aliis personis. Secundo facit texan. l. i. in S. diuus. ff. de iur. & extraordi. co. & in l. qui operas. ff. loca. ubi si aduocatus pariter, qui salariu à Domino habuit, intra tempus moriatur, illud non restituit, id est ab eius hæredibus repeti non poterit, quia (dicit Iuriscōn.) per ipsum non stent, quomius causam egerit, quæ ratio militat etiam in casu præsentis, ergo sicut ibi non repetitur hac ratione peti poterit etiam si solutum non sit, in questione nostra & urget. Quamuis & ad istud dicatur quod diuina loquuntur in retentione, quæ fauorabilis est. l. si in area. l. qui exco ptionem. §. si pars. ff. de condic. inde. & hinc responsio Deci. nec adhuc tenenda quoniam (ut inquit Cur. & bene) generalis est ratio, quæ ita militat in retentione, sicut in retentione. d. §. & licet, cum aliis adductis supra quæ non repeto.

Et adde, quod intellectum ad regn. d. l. si in area. tradit Bal. egregie, consil. 373. à maritis, colum. i. uolum. 3. & ostendit non esse perpetuo ueram. alii ad d. iura, alia dicunt à ratione Iuriscōn. de uiantia, quibus obici potest quod dicitur in c. in istis 4. dist. & in l. 2. C. de cri. fac. ideo eorum phylacterias non refero, & transico. Ultimo uerum est istud, quia absurdum foret maximum, & inconueniens (ut inter disputandum dicit Bar.) text. quo ipsi tenebantur in solidum, & eam eni partem recipere, nec ista ratione de mente Iuris sed contra ius potius, ut per Bald. consil. 223. substitutio. nolum. iiii. & est argum. in l. tale pactum, in §. si ff. de pac. Sed dicunt Scriben. adhuc nec istud concludere, præsertim Fulgo. Alexan. & Deci. quia salarium assessonibus non debetur ab hæredibus legati sen Prædis, sed à Repub. l. si infra eod. & male ac contra text. in l. i. C. de assesso. ibi, spe præmiorum

& honorificentia eos prouocent, quoru
 prudentia sibi necessariam fore arbitran-
 tur, alias duplici onere graueretur Res
 pub. non dicendum. l. Titia. §. q. inuita. ff.
 de leg. 2. nec ob. tex. in. d. l. si. quoniā non
 sequitur, q. salarium publicū sit quodq;
 ex hoc à repub. debeat, arg. in. l. argen-
 tarius, in prin. ff. de eden. Et dicendum
 idem est in Doctore legente, qui si intra
 annum moriatur, transmittit salariū ad
 heredes, & maxime si sint Doctores illu-
 stres, ut quondā Cur. Alexandrinus, &
 Cagnolus collegæ, qui intra annū mori-
 tui sunt, nec ab re, quia militant in eo rō-
 nes, de quibus supra & in. d. l. post dups.
 & in. d. §. diuus, & q. salariū honoratiū
 appellatur, ut dixi in euidentia libus, ex
 quo honoris causa præstatur, & quia in
 honoribus largior debet interpretatio fie-
 ri, q. in oneribus. l. si longius. §. si. l. sed &
 si suscepit. §. libertus. ff. de indi. l. falsa.
 §. i. ff. de cond. & de. tradit in spē Bal. in. l.
 i. ult. col. C. de suffra. & not. ē. in. d. §. di-
 uis, plene las. hic, Alex. & ceteri. Et q. ita
 iudicandum sit p. p. gl. auctoritatem (ut
 diximus) & hic, & in. d. §. diuus, sentit:
 quoq; Alex. in 5. col. Tamen Bertrandus
 quidā de Monte Fauentino, per Bar. re-
 latus hic, & in. d. §. diuus, nu. 12. & las. hic
 col. 8. contrariū tenuit, q. imo non de-
 beat consequi salarium, nisi p. rata tem-
 poris, motus & ipse pluribus fundamē-
 tis, sed prins scias, ut idem las. dicit, post
 Albe. q. iste fuit vir sua rempestare clarus
 concurrens Gul. de Cu. q. q; repetiit hūc
 legē, in Monte Pessulano, & q. deniq; ad
 dignitatē Cardinalatus fuit euectus, te-
 staturq; Albe. ipsum in cetero Cardinaliū
 postea uidisse. Quæ oīa ad unguē refert
 ē. Nico. Boet. in deci. suis 6. & uidetur
 nu. 8. & Catelia. cor. in memora. de iuris
 peri. q. ex hac uita migravit eo anno Bo-
 nonix, quo ē. Io. And. 1348. tēpore mor-
 talitatis, cuius meminit ē. Bar. in. l. natu-
 raliter, in ult. col. ff. de usucapio. Et pri-
 mo, ad propositū redeunt, quia labor
 & tēpus diuisionē recipiunt. l. Scio. ff. de
 an. l. c. diūq; fuit ē. in casus figuratione
 & ita per istum tenidē Bar. in disputatio-
 ne per Italiam, col. 4. & in Ambasciato-

ribus Bal. in. l. Lucius, in. §. a te peto, per
 illum tex. ff. de leg. 2. Sed tenendo cōem
 potest responderi, ut respōdent Alex. &
 las. q. ille rex. proccedat, & loquatur in sa-
 lario debito rōne laboris simpliciter, hic
 autem laboris & honoris, igitur non mi-
 rum, & sentit Bar. in. d. §. diuus, col. 3. &
 Bal. in. l. in 2. oppo. C. de lega. dic tu, &
 in. d. l. i. clarius, & sūsius. C. de suffra. Ob-
 tamen implicatiua quoq; posita in. d. l.
 qui operas. ff. loca. inducendo, ut hic per
 Deci. col. 10. nu. 16. sed respondetur, im-
 plicare, quo ad id tantū, si contingat ca-
 sus in personā conductoris, & quia non
 simpliciter de labore mechanico loquitur
 sed cum aliquo honore, ut hic, & ponde-
 ra, q. dixit honoraria, est uerum, q. huic
 solu. cōtrariū aliquantulū uidetur tex.
 in. l. si uelēda, in prin. ff. ad legē Rho. de
 laci. tamen si bene cogitabis, stātibz ma-
 xime dictis in præcedē. q. non contraria
 tur, nec obstat. Secundo pōt responderi
 de casu non deberi legatum, nisi pro rata
 quia in dubio uidetur testator uoluisse
 grauari heredem suum, minus quam
 posibile sit. l. unum ex familia. §. si rem
 ff. de lega. 2. hic hand considerabile. Vel
 & tertio, quia si testatrix unicam tantum
 filiam habuisset tēpore testamenti duos
 tantum legatos annuos legasset, & habi-
 tationem uerisimiliter, ex quo legauit
 senos, cum tres haberet, argu. in. l. cum
 de indebito. ff. de proba. ergo duo tantū
 pro rata, & non totum debetur. l. tale
 pactum. §. si. ff. de pac. l. Titius. §. Lucius
 ff. de libe. & posthu. & quod non faciat
 breuiter ad propositum cōstat, quia esto
 quod testamenta habeat se in aliquibus
 & quoad quid ad instar contractuum bo-
 næ fidei. l. in minorum. C. in quib. cau.
 in integ. resti. non est ne. est tamen stri-
 cti iuris, hic autem contractus bonæ
 fidei simpliciter, & quia loquitur in
 legato annuo, nos autem anni tan-
 tum, & quia sub conditione lega-
 tum relicti erat, quod cum specificæ im-
 pleri non posset, nisi respectu filie ui-
 uentis, non debetur consequenter, ni-
 si ipsius respectu. l. qui heredi. l. Meuius
 ff. de condi. & de. Secundo, pro Bertran-

facit

facit text. in l. i. C. de re mili. lib. x. ubi si miles stipendiarius capiatur ab hostibus hæredibus ipsius non debetur stipendium, nisi pro rata temporis. Sed posset responderi, ut ad d. l. Scio, primitus dicebatur, quia militia non est dignitas l. i. C. uero ego ne mili. lib. x. l. fi. C. q. mi. po. eo. lib. & est communis opi. tradit Bar. in l. fi. num. 3. ff. de mili. testa. & patet, quia libet dignitatem habere non potest l. i. C. ad legem Visce. dixi in euiden. & tamen militat l. fi. duobus. ff. de mi. testa. l. fi. C. de libet. & eo. lib. Ex quo tollitur etiam tertium d. l. fi. uno. §. item cum quidam, & quod habetur in l. fi. quis fundum in §. imperator. ff. loca. ut hic per Bar. quia in his terminis loquuntur, & not. in d. §. diuus, plenius. Posset etiam ad d. l. primum dici illud ideo esse, quia miles non uacabat culpa, ut dicunt Doctores. sed quia diuinat, à prima non discedo aliis etiam sepositis de industria, de quibus Alexan. Ias. & ceteri, non nihil Bald. in l. liberti, col. 5. C. de op. libet.

Verum & quarto facit (ut adhuc Bar. dicit) quia speciale est in domesticis, & protectoribus Principis, ad hæredes salarii transmittentibus. l. fi. C. de domes. & protector. lib. x. ergo ius commune in contrarium. L. quod uero contra. ff. de legi. cui etiam responderi posset, ut respondet Alex. hic, col. 5. ad alia iura, quod immo non sit speciale d. casu l. ne que Dorotheum. C. de Decu. eo. lib.

Quæ sol. uidetur esse contra illum text. dum uitorum fortium mentionem facit, ideo dicat, quod esto quod sit speciale, id tamen ad alios etiam extenditur ex identitate rationis, ut dicebam etiam supra post Albe. in d. l. quod uero contra, in princ. uel quod specialitas sit alio casu, ut salarii scilicet pro anno sequenti debeatur, non pro eo anno, quo decedunt, & prout latius per Ias. & Modernio. Quinto & ultimo facit, quia precium quod petitur, non debetur ante, sed post operam, ex quo futura non est iterum natura. l. inter dum. l. fi. à colonio. ff. de uerb. ob. ergo promissum conditionem habet, nec est adhuc ius aliquod

quæsitum; ut in legibus per eundem Bart. allegatis, ergo non transmittitur, nec transferri potuit. l. nam & si sub conditione, in princ. ff. de iniur. testa. quod etiam ex supra dictis sublatum est, & argu. plusquam uerum, quando debetur precium intuitu laboris mechanici tantum, & ad istud seruetur, omnia Bertran. motiua tenere uidentur, & quia immo spes conditionalis dispositionis transmittitur, ut etiam dicunt Moder. Bono. & bene. §. ex conditionalis, in l. de uerbo. ob. ita ut à communi nullo modo sit discedendum, quamuis de consuetudine non sectetur & maxime in Doctoribus legentibus ut supra & ista sufficiant.

Sed quid in præside, qui nondum officium erat ingressus, sed se præparauit? ¹⁴ ratum si moriatur interim, salarii ad hæredes transmittat. Concludit Bart. breuiter, quod non, Motus primo per text. in l. si pecuniam. ff. de condic. ob. cau. ubi qui pecuniam accepit ut Capuam proficisceretur, si profectus non fuerit, temporis, uel ualeat dinis impedimento, etiam quod sit paratus proficisci, pecunia testitute tenetur, potestque à domino sine controuersia repeti. Est uetum (inquit Vlpia. ibi) quod disputando dici posset repetitionem cessare, cum per accipientem non steterit, iuncta tamen glo. sed ueritas est in contrarium. Adde simile, in l. si uno, allega. in materia, in §. item cum quidam. ff. loca. & fortius, quia si datum te petitur, quod tamen fieri non deberet, argumen. in l. si in area. ff. de condi. inde. multo magis in casu nostro solui dene. gabitur. Secundo, mouetur Bar. ratione, quia ad hoc ut salarii consequatur, necesse est aliquo tempore seruisse, quemadmodum in legaro à simili dicitur, in l. qui concubinam i. §. uxori. ff. de leg. 3. ubi legatarius uxori factus, quidam Capuæ cum filio suo fuisset sibi debetur quotannis, si ambo Capuæ fuerint, etiam quod una non habitassent, quia filius à matre migrasset, si uero in aliud municipium transuisset, ipsumque mater secuta non sit, pro eo anno tantum quo una habitauerint, et si minima

patte ipsius habitassent, ergo nullo modo hic salarium, quia nec ullo tempore seruauit Praeses.

Tertio & ultimo facit ad idem tex. in l. post duos, ibi, ex quo hoc idem officium peragere coepit. C. de adu. di. iudi. inductus etiam supra nec repetam, hac ratione aliter.

Ex quibus primum non satis tutum uidetur, quia tex. in. d. l. si pecuniam, loquitur in contractibus innominatis, in quibus est locus poenitentiae, re integra ad quod tex. ille etiam solet allegari, nos autem in nominatis, & sic nihil ad propositum, & sentit Barto. in .d. §. diuus, nume. 12. l. hic, & remisit Deci. Sed contra quia iudicantur ad paria, ut per eundem Bar. in. l. quod Nerva in fi. ff. depo. & signanter in locatione, conf. 159. uis. 3. col. 2. testatur amplius ibi dem, hanc esse regu. iuris antiqui.

Præterea transactio est contractus innominatus, & tamē in ea poenitentia locū non habet. l. siue apud acta, ubi Bar. in. i. lectu. col. i. C. de transac. idem Bar. in. l. dedi, in prin. ff. de condic. ob cau. Immo quod nec uerum uidetur, quod poenitentia. d. casu locum habeat. l. si olei. C. loca.

Solad primum dici potest, uerum esse in casibus, in quibus sunt similes l. naturalis. §. sed si facio, in fi. iuncta glo. ff. de præscrip. uer. l. i. §. si quis seruum uer. in conducto, ubi glo. pariter ff. depo.

Ad secundum id fauore liberationis inductum, & litium dirimendarum gratia, quod egregie declarat Alex. in. l. fratres, in fi. C. de transac.

Ad tertium quod ibi res non erat integra, alias pugnarent d. iura, & sibi Saly. docet, hoc modo concedari debere.

Nihilominus Bar. l. af. & Deci. grauius errant in hoc, ut infra & pro nūc, ipsius argu. loco aliā adducimus rationem, certum enim est, antequam sit ingressus, quamuis præparauerit se, nullū ius sibi quaesitum fuisse. l. obseruare. §. si. ibi, est enim per quam absurdum & c. ff. de offi. procon. & in terminis in. §. illud, in auzhen. de administrato. ubi Reipub. emo

lumenta accipit administrator, cum prius in prouinciam uenerit, ergo non ante, nec ius quod non habet ad heredes transmittere, uolga. l. traditio. ff. de acqui. re. do. l. nemo. ff. de regu. iur. & ita trāseunt communiter Doct. et probata opinio eiusdem Bar. in. d. §. diuus, Pro qua ratione facit ratio. d. §. diuus, quod per eum non steterit, & quia (ut in. d. loco dicit) ius acquiritur electo, à die electionis, cōfestumq; dignitatem adipiscitur, alias nec filius hoc casu liberaretur à potestate patris, & nihilominus liberatur. §. filius, in fi. quib. mo. ius pa. po. sol. l. fi. C. de consu. lib. x. idem Bar. in. l. fi. num. 6. ff. de mi. testa. & quia potentia propinqua actui, actus est. l. quæ situm. §. illud fortassis. ff. de lega. 3. l. pe. ff. de mili. testa. maxime in fauorabilibus, ut per Bald. in. l. i. colum. pe. ff. solu. mar. quicquid dixerit Regien. conf. 19. num. 14. uolum. i. & forte in terminis Bar. in. l. i. in. i. colum. ff. de poen. ubi si prior electus delinquat, antequam prioratum assumat, proderit sibi ad poenæ diminutionem, sed præparatus se hic erat in potentia propinqua, ergo mortuus salarium trāsmittit, alias non differret ab his, quibus intuitu laboris tantum debetur, non dicendum, ut proxime dictū fuit, & uidetur casus, quem hic prius Bar. citat, in. l. cum uero in fi. prin. ff. de fideicom. lib. ubi rogatus seruum manumittere cum moreretur, si uon manumiserit, perinde est tamē ac si manumissus fuisset, & subdit text. quod in possessione libertatis esse uidetur, ergo idem etiam in casu isto, sed hoc sorte libertatis fauore inductum est, igitur & magis in terminis facit, quod habetur i. l. ab hostibus, in. §. sed quod simpliciter, ibi facinulas componit. ff. ex quib. cau. maio. considerando sicuti culpa eo casu imputari non potest ei, qui restitutionem facile obtinet, quod nec imputabitur hic Praefidi, quominus salariū ad hæredes transmittat.

Et hæc opinio puncto iuris, uetior uidetur, quam idem Deci. & Cur. quoq; amplexi sunt. Nec ob. tex. in. d. l. si pecuniam, quia partem hanc inenitabiliter pro-

probat, deducendo, ut per eundē Cuius. nume. 39 & dato quod probaret opi. Bartol. hic, adhuc dici posset quod procedat in salario debito intuitu laboris tantum non personæ. Non obsecundum quia etiam eo casu, si per maritum non steterit, eidem legatum annum debetur perpetuo, ut idem Decidit. Sed melius est respondere, & signanter ad verba illa quantolibet tempore, quæ Bartol. in argu. ponderasse videtur, quod perinde est, ac si cepisset.

Quo modo tertium quoque tollitur. Non denique; text. in d. l. observare, quia verum est id, quantum ad delegationis effectum, sed non quo ad transmissionem salarii & iuris quod sibi irrevocabiliter questum erat, arg. in l. i. C. de his qui ante apert. tab. ubi sic etiam hereditas quam non adita, transmittitur, & cessabit regu. d. l. traditio, & similitum, & melius ut proxime dicebam in d. ex conditiona l. i. in l. de verb. ob. & licet non debeatur salarii nisi provinciam ingressus, & uiuenti d. illud, debetur tamen eius hereditibus, si ante ingressum moriatur, ex quo per eum (ut diximus) non stetit, & perinde ac si ingressus fuisset.

A communi tamen non recedentes eam limitat Bartol. quando per alium ingressus fuisset necessitate instante, ut in d. ad hoc prohibemus, in Authen. de colla. & bene, licet Moder. Bono. dicant aliter, quod ibi administrare ceperat, & sic quod non probet directo, contra verum antequam uero in proniciis ueniant, & ita tene de quibus eius intellectu alias multa in l. i. supra de off. eius, somniumque est dubitare, an hoc facere possit, ut dubitabat Rom. propter personam indistinctam, quia est text. ibi, quod possit, & in c. si de offic. dele. & instantias dedimus in d. l. i. Et ex his alia multa dici possent, quæ ratione breuitatis non scribo, & immediate ad text. reuertor, ibi, modo si non postea comites cum aliis eodem tempore fuerint quæ uerba nihil aliud innuunt, nisi tunc salarii eisdem non deberi, ratione, de qua in figura ratione casus, & in l. i. C. de ass. & in l.

sed addes, in d. si. loca. ibi, si eodem anno ab alio mercedes non accepisti, & eo uenit quia securi duobus seruire non possunt d. l. i. non debent posse pariter salarium a duobus consequi. Et nouissimè facit, quia sic duorum permutantis procurator quis etiam esse non potest. licet. si plures. ff. de procu. Nec Doctor legere, & esse in magistratu, ut no. in l. le. l. i. ff. si cert. pet. Sed moueo difficultatem, quia mortuo Præsidi, officium finitum est, mors enim omnia soluit (ut a. iunt) hoc idem a simili in tutela uidemus, quæ hac ratione non transit ad heredes. l. tutela, & ibi Bartol. ff. de tute. In mandato. l. inter causas, in prin. ff. man. In societate. l. adeo. ff. pro so. In seruitutibus personalibus. Vsu & usufructu. si finitur, in l. de usu & in prin. de usu & ha. eo. lib. & ut plene not. in d. deinceps, in Aurhen. de nup. ergo hac ratione non obstante, quod cum aliis sint, deberent posse ab hereditibus legati, etiam salarii consequi. Sed pro solu. dici potest quod licet officium finitum sit, non tamen est finitum, ut salarium consequantur, ex quo id ab aliis consecuturi sunt, cum quibus esse reperiuntur, ut hic.

Et quia obligationem iam contractam cum Præsidi, statim quod cum aliis esse ceperunt, remisisse uidentur, & repelli possunt, ex quo actionem non habent. l. si pupilli. §. uideamus. ff. de nego. gest. l. nec intentio, & ibi not. C. de transac. & quia interesse etiam hoc casu cessare uideretur. Secundo moueo difficultatem, quia ius questum est assessoribus, ratione salarii prædicti, cum primum operas locarunt. l. qui operas. ff. loca. l. i. §. diuus. ff. de ua. & extraordi. co. l. post duos. C. de adu. di. iud. ergo non debet hoc idem sibi posse auferri, uulga. l. si. ff. de pact. l. id quod nostrum. ff. de regu. iur. cui regulæ debemus inhaerere, tanquam firmamento, inquit Bald. alibi, consil. 327. pridie, in si. uolum. i. Et hoc est quod in simili dicitur in l. i. si filiusfamilias. ff. de verb. ob. quod ius acquisitum filiofamilias stipulatione, si emancipetur a patre per emancipationem ei tolli non potest. Cui

ultra alias dicta, nouissime potest etiam responderi, quod est uerum, quod sibi auferri non potest ab alio, à se ipso autē sic, quia in re sua quilibet est moderator & arbiter, ad uulgaria. l. in re mandata. C. man. l. sed si lege. §. consuluit. ff. de peti. hz. sed hic assensores cum aliis esse coeperunt, ergo iuri iam quæ sit renunciatio se, uidentur, quoniam uoluntas, non minus facta, quam uerbis, darur intelligi. l. reprehendenda. C. de insti. l. Paulus. ff. re ratam ha. immo plus facta, quam uerbis. l. si tamen. §. ei qui. ff. de ædili. edic. l. codicillis. §. veteranus. ff. de mil. testa. Bald. in c. dilecti, colum. i. de ap. Alexand. in not. casu, in. l. i. in. 6. C. qui admi. & simile est in eamente rem quam euincere poterat, qui iuri suo pariter renunciare uidetur, & contrahente cum aliquo, tanquam cū hærede, qui uidetur consentire quod sit hæres, & sic facta sibi omnimodo præiudicat. l. si proponas. §. i. ff. de inoffic. testa. quem text. ita ibi Bald. summat, & dicit not. & facit, ut adhuc supra dicebā quod haberetur in. l. si. C. de cohartat. lib. x. Vel ad regulam istam dicamus, ueram esse, si non sit causa, qua debeant suo iure priuari, ut per Bald. consil. 420. præmittendum est, in si uolum. 2. sed hic subest causa, ergo. Vel quod sub conditione ius acquisitum sit, argu. in. l. si. ff. communia prædio. si aliis operas non locauerit, ergo quam primum cum aliis esse coeperunt, illud amittunt. Vltimo difficultatem moueo, quia prohibitio legis est, ne duobus seruiant, duplicatoq; officio fungantur. d. l. si. C. eod. ubi uulgatum illud, qui binos lepores etc. uerum ratio hæc cessare uidetur in casu isto, cum aliis seruiant uere, Præfidi autem fictæ, argu. in. l. si consil. ff. de adop. ergo salarii suo nullo modo fraudabuntur. Pro solutione breuiter ad istud quoq; dici potest, inductionem d. l. si. ueram esse, sed falsum, quod salariū petere possint, quia uere sint cum aliis, fictæ uero, cum ipso Præfide mortuo, quia immediate aliis seruiunt uere, cessat fictio. l. filio quem pater. ff. de libe. & posthu. not. in l. si is qui pro emptose, per Bart. in. 2. co.

lum. ff. de usu. & officia alias sunt in eo patibilia, ut not. in. d. l. si consil. pulchre Barto. in. l. comperimus. C. de proximi. fac. scri. lib. x. & quia æquitas, in qua fundata est fictio. l. sciendum. l. deniq; l. nec uirilem. ff. ex quib. cau. ma. cum ipsi aliis non seruiunt, cessat hoc casu, ergo & fictio, nulla. l. adigere. §. quamuis. ff. de in. pat. c. cum cessante, de ap. ergo duplicarum salarium habere non poterunt. Sed quæritur (alias difficultates tangunt Docto. dic ut per eos) quid si cum aliis minus consequantur tamen illud plus sibi debitum ab hæredibus legati soluū debeat. Videretur prima facie dicendum, quod non, quia subesse uidetur, quid quod sibi potest imputari, cur sciē res ius sibi referua tum fore, aliis operas locauerint, argu. in regu. damnū, de regu. iu. in. 6. & in. l. si postea quam, ibi, culpa enim tua id accidisse uidetur. ff. de pecu. nec debent de alio conqueri, nisi de se ipsis, ut ex multis ostendit Rom. consil. 475. quoad primum, colum. 2. eoq; magis, cum hoc uoluntariæ faciant, non coacti, ita ut minus etiam sit eis succurrendum. l. si fideiusor. §. si necessaria. ff. qui satisda. co. Et quia immediate quod aliis operas locant, ius quod habebant perdunt, & obligario (ut dictum est supra) extinguitur nam & iura suas habēt mortes, & pereunt. l. si quis domum. §. i. ff. loca. Bal. consil. 405. præsuppositio colum. 2. uolum. 2. ergo non potest renuū scere, quia à priuatione ad habitum non datur regressus. l. qui tes §. aream. ff. de solu.

Tamen contrarium uetius est, & ita communiter tenetur, ratione interesse quod patitur, & cuius semper est habenda ratio, iuxta not. in. l. prædia. ff. de ac. emp. & in. l. curabit. C. eo. plene in. l. unica. C. de sen. quæ pro eo. Ad opposita responderet, nihil facere, quia si cum aliis esse potuerunt, & noluerint, sunt in culpa, & salarium ab hæredibus legati consequi non poterunt, ergo coacti coactione tamen causatiua hoc faciunt, ne salarium perdant. l. si. ff. de sepa. ergo dānum sua culpa non patiuntur, nec aliis

Iuntariæ operas locant, & ideo plus sibi debitum consequuntur, primumq; & secundum motuum sublatum est.

Non ob. ultimum, quia antecedens, quo ad istud, propter interesse, falsum est, ergo peti poterit, non quia extinctum reuiuificat, sed quia obligatio durabat, tametsi cum aliis post legati mortem esse coeperint; quoniam minus consecuti sunt, vel dic, quod extinctum ope superuenientis æquitatis, suscitari potuerit. l. deferre. §. si. ff. de iur. fisci. Bald. in terminis in l. Mæuius in §. duobus, colum. 3. ff. de lega. 2. Quid e contra si plus consecutus concludunt docto. non teneri ad aliquam restitutionem hæredibus primi Prædis per tex. in l. sed addes in. §. si. ff. loca. & ita tenendum est.

Sed ob. nnum, nanq; contrariorum eadem est disciplina. l. si. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. sicuti igitur si minus consequantur sibi ab hæredibus suppleri debet, ut supra ita suppleri debent ipsi hæredibus siue soluere illud plus.

Responde argumentum non procedere ubi contrariorum non est par ratio ut hic, nanq; si minus consequantur, id ab hæredibus suppletur, ratione interest se ut dictum est, sed non propterea plus soluant hæredibus, quia uigilantes meliorem suam conditionem fecerunt diligentia, quæ sibi damnosæ esse nõ debet. l. si. C. de alluio. l. pupillus. ff. quæ in frau. credito, glo. in. c. cum clerici de pac. & maxime in hoc grauati si cum aliis esse possint eodem tempore, salarium residui temporis sibi non deberi, debent releuari, ne si plus consecuti fuerint, illud alteri non soluant, sed sibi acquirant. l. cum qui. ff. de iure iu. & postremo quia idem iudicamus de augmento quod de re aucta. l. in ter socerum. §. cum inter ff. de pac. dotali.

Ultimo, dum in uer. diuersum, dicitur, quod Præses præsumitur remotus culpa assessoris, si ante tempus successorem acceperit, quodq; hac ratione salarium consequi non debet, & bene, dictumq; fuit etiam supra. Moueo difficultatem, quod immo consequi ipsum de-

16 beat ex quo mala electio fuit in culpa, ita ut non debeat Præses excusari, uulgo. l. uideamus. ff. loca. l. si soluturus, & ibi Bar. ff. de solu. & concordantes allegat glo. in d. l. uideamus.

Sol. culpa sibi imputari non potest, quoniam assessor præsumebatur bonus & peritus, cum profiteretur se talem. l. merito. ff. pro so. l. si quis fundum. §. Celsus. ff. loca. l. nec codicillos. C. de codicil. præterquam tamẽ in l. gallus. ff. de libe. & posthu. ut no. in l. 2. ff. quod quisq; iu. & in l. p. e. C. si. re. ut ibi per glo. quam tamen repetiit doctiss. Alci. & Catus. Et in l. re coniuncti, quam octo uicibus legisse dicit ibi Pet. de Bessutio priusquam eam intelligeret. ff. de leg. 3. Immo quod ipse potius est imputandus, immiscendo se rei ad se non pertinenti. l. culpa. ff. de regu. iu. c. ad aures, de æta. & qua. & ita transit etiam Barto. hic. Secundo moueo difficultatem, quod salario non ita facile priuari debeat, ex quo habenda est etiam consideratio æstimationis & firmæ, quæ nobis uita charior esse debet. l. Iulianus. ff. si quis omi. cau. testa. l. iusta. ff. de ma. uindic. l. isti quidem in fi. ff. q. met. cau. sama enim est Thesaurus in æstimabilis, sicut Lilium dans suauitatem odoris Bald. in l. i. colum. 6. C. de consec. contra uero infamia denigrat, idẽ Bald. in l. 2. in fi. C. de liber. & eo. lib. nec præsumi tam facile hac ratione culpa. l. quotiens. §. qui dolo. ff. de proba. Vnde in simili si species legata non inueniatur hæres æstimationem ipsius soluere non cogitur, nec dolus uel culpa in eo præsumitur, nisi probetur. l. cum ita. §. species, & ibi Bald. ff. de lega. 2. Vassallus etiam secundum non amittit, nisi conuincatur, quod fuerit in culpa c. i. & ibi Bald. in princ. de seu. si. cul. non amit. in iuss. seu. immo quod hæc est qualitas intrinseca & naturalis, quæ præsumitur absq; eo quod probetur, idest quod quis culpa careat, ut per Flo. in l. 2. in 2. colum. ff. de proba. Solu. uera omnia sunt regulati, præterquam in casu isto, ex quo præsumptio legis est, quæ loco ueræ & legitimæ probationis habetur. Licet Imperator.

rator. ff. de lega. 2. & etiam quando contra ipsum assessorem ageretur, Et ita in simili dicitur in l. i. C. ad legem Cor. de fide. in homicidio, quod semper dolosum presumitur. Et in l. si quis maior. C. de transac. si quis contraveniat transacioni iurate, ut ibi not. Et in cessione a clerico facta, quæ in fraudem pauper facta presumitur, ut per Alex. in l. qui stipendia, in prin. C. de procu. Sed quid si Praeses remotus sit cum tota familia & Assessore simul, uel propter culpam, assessoris tantum, concludit idem Barro. adhuc, ei salarium non deberi, & rursus bene, quia si in dubio remotus presumitur assessoris culpa, & hac ratione ipse salarium consequi non potest, multo minus consequitur, quando de culpa constat, & quando (ut ipse inquit) expressa remotio culpa annumeratur. l. si merces. §. culpa. ff. loca. l. pe. ff. solu. ma. Quod si quis, si remotus sit propter delictum suum proprium, ex quo (subiicit idem Barro.) tunc non deberet assessor eo fraudari. l. non debet, cum similibus. ff. de regu. iur. exemplificat in furto & barataria, declarata baratariam fieri, quando autem iniustitia venditur, ut per Ange. in prin. & in §. si quis autem per illum tex. in Authen. ut in d. si, quoquoque. ff. de qua Bald. etiam, in l. & generaliter. ff. de calum. 103

Et Dap. Aligerius (si enim idem Bal. alibi citat Boccacium in l. nec patronus in fi. C. de ope. lib. & F. Petrar. in addi. spe. de lib. concep. in fi. possum ego etiam idem facere siue reprehensione) can. i. in ser. ca. 1. & 22. Et plus (dixit) Doctor, quod hoc casu salarium etiam consequitur, quamvis alteri locasset operas suas. l. si in lege. §. si domus. ff. loca. ubi locauit fundum ad certum tempus, non soluis, inquit Iuricon, quod possum a te pensionem petere, & fundum nihilominus alteri locare. Quod tamen, ex supra dictis, uerum non uideatur, nec in d. §. domus, secundum uerum intellectum, probatur inductio praedicta, immo si ego alteri domum locaui, quod pensionem integram non peto, & est opus quod etiam in presenti casu,

arg. l. diuus. ff. de offi. praesi. & ita residet Iul. hic, & alii Moder. reiectis philateriis Decii, cui

Sed nunquid Praeses debeat habere salarium pro eo tempore, quo seruauit, an uero totum. Videretur dicendum totum sibi solui debere, quia peragere cepit l. post duos. C. de adu. di. iudi. Et male, quoniam lex illa loquitur in aduocato ficti, mortuo ante tempus, non remoto ob culpam, ut hic Praeses. Immo quod nec pro tempore quo seruauit deberet ei solui, ex quo praesumitur culpa posuit fuisse etiam per elapsam. l. si hi q. C. ad legem Iul. de adul. & appellatur praesumptio translata, ut per Bal. in loco, de quo infra cobi. Tamen idem Barro hic determinat contrarium, & cum eo ceteri communiter, quoniam (ut dictum est) pecunia & tempus sunt diuisibilia. Scio. ff. de anle. sed illa. l. maxime procedit in mercede debita intuitu laboris tantum, & quando petens non est in culpa, ideo dicitur, ex alio probari, & melius (ut Decii dicunt) quia poena non debet egredi merces delicti. l. rescriptum ff. de his quib. ut in d. Ad oppositum respondetur, quod in materia contingenti bene praesumimus ex praesenti in praetertitum ex quo dabatur. d. casu concursus iniustus cum naturali ueritate alterius, hic autem non, quia culpa posuit hodie potuit olim culpa carere, & ut per Bald. late in l. ex persona, in prin. C. de proba. & ex his erit etiam glo. ff. expedita. Obstat, huic conclusioni tamen adhuc uidetur. l. Nensennius. ff. de exc. ru. l. et. ff. de leg. i. & l. Iulianus. §. offerri. ff. de ac. emp. sed quia facile tolli possunt eorum inductio, nem non refert, responde ut per Alex. hic Decii & alios.

In glo. legatis, traditur intellectus ad 18 tex. ut a legatis legatur sicuti legitur in quibusdam libris, & planissimus erit, exponendo etiam uerbum praestitum, id est praestandum, ut seq. exponit, & probatur in l. diem sancto, quæ est eiusdem Papiniani. ff. loca. Et quia si praestitum esset, amplius non deberetur, quod tamen praesupponit tex. Et est communis

nis et sensus ipsius, quod mortuo Praefide
salarium affectionibus debetur, ad legatis
praestandum. Et secundum istum intel-
lectum casum figurauimus. Quod tamen
Fulgo. impugnat, quia debet subaudiui
etiam uerbum quondam, cum legatus
esset mortuus. I. eius qui in prouincia in
prin. ff. si cet. pet. l. praecibus. C. de im-
pube. & intelligi amplius uerbum est, p
erat, & quia ultra eum, si iste esset sensus
a legato dixisset, non a legatis, ut sequen-
tia correspondant praecedentibus. Sed
nihil est, quoniam d. dictio quondam
(ut inquit Ias.) subauditur etiam in .l. di-
uortio. ff. de nego. gest. & in .l. eius qui
& in .l. si tutor ff. de in lit. iur. Alexan. con-
si. 207. col. 2. uol. 6. Imo. consi. 110. in fi.
& quia uerbum est, ad omne tempus ad-
aptatur. l. uerbum etir. ff. de uerbo. si.
vel & aliter ut infra. Et licet a legatis di-
xerit, non a legato, ut in primis uerbis
dixit de industria, quia praecedit uerbum
etiam pluralis numeri, comitibus, & de
legatis in genere, ibi uero de legato in
specie, affectionibus scilicet defuncto le-
gato Caesaris, salarium debetur, quod a le-
gatis praestandum est, nec uerbum hoc aliter
(ut dicebat Fulgo.) exponitur: Immo
hoc stare, nec erit subauditio quondam
necessaria, ex quo debetur ab haeredi-
bus legati, oneribus hereditariis astri-
ctis & in quos transeunt oēs actiones ad-
ditae & passivae. l. i. ff. ad treb. §. in Au-
then. de iureiu. ad mo. praesi. l. i. & 2. C. de
hæte. ac. l. cum à matre, cum similibus.
C. de rei uen. & quando praestandum e-
tiam non diceretur in .l. diem functio.
ff. loca. per quam ista declaratur, nec no-
uum est. l. sed & posteriores. l. non est no-
uum. ff. de legi. c. super questionum, in
prin. de offic. dele. adhuc esset tolerabile
ut per glan. l. si Possidonium C. ex quibz
cau. infra. itro. & facit, quia sic alibi datus
id est dandus etiam exponitur, in .l. i. ff. in
ius uo. ut cant. & in Authen. ex causa. 1.
C. de libe. prae. i. inquit pro irritan-
dum & in .l. igitur, in authen. ut cum
de ap. cau. euacuatum pro euacuandum,
& sic iure lectus communis sustinetur.
Sed obiter difficultatem moueo, ex

duabus his legibus, cum uerbis non
differant, & sint eiusdem authoris;
alteram superfluere, & male, vulga. §.
quibus, in prima consti. Codi. & ut-
get, nisi pro solu. dicamus, & uerum
est, hoc idem non inconuenire, pro-
pter diuersitatem titulorum. l. 2. §. si
quid autē. C. de uete. iu. enu. tradit Clau-
Seyf. l. cū filio familias, col. 5. ff. de leg. i.

Subdir ad idem glo. quod aliqui li-
bri etiam hanc literam non habent,
quodq; debet subaudiri, & rursus be-
ne, quoniam si uerba subaudiuntur,
& toleratur subauditio. l. i. ff. de testa-
l. si ita fuerit, in fi. ff. de lega. 3. multo
magis tolerabile erit, quod subaudia-
tur litera, & plus inquit Barto. in .l. i.
in repe. in 2. colum. C. de sacrosanc. eccl.
quod lex debet subauditione iuari, &
bene, dummodo non corrigatur alia
c. cupientes §. quod si per viginti; de
elec. in .l. 6. est uerum quod Bal. alibi, con-
si. 57. punctus colum. 2. uolum. 3. aliter
dicit, quod immo, quando lex loquitur
determinato mō, non debemus hoc fa-
cere, ex quo eius ē glosare cuius ē cōdē
rel. fi. C. de legi. q. q; ibi siltete debemus
ubi lex figit pedem. l. si nō fuerint, in fi.
ff. pro so. & q. deniq; lex, quāuis dura, ser-
uanda est. l. prospexit. ff. qui & a quibz
men primū uerius est. §. nec illud, in prin.
in auth. de imp. ubi à subauditur pariter
nec illud quoq; nobis (inquit tex.) relin-
quendū est, id est à nobis, & fisco; pro à
fisco, in .l. 4. in .l. si bona. ff. de fideicom.
lib. & maxime ad perficiendam oratio-
nem imperfectā, unde & bene alibi dicit
tu; ad edictum, ad Senatuscon. Treb. &
suppletur interpretandum, ne sensus
sit imperfectus. l. fi. C. de libe. prae. nota
in .l. rub. ad Treb. & quando ex praece-
dentibus, uel sequentibus elicitur, & si
gnanter q. subauditio admittatur, ut sal-
ua sit testi sermonis rō, uidetur casus in
l. i. in fi. ff. de hæ. insti. et dicit Bal. in .l. eā
quā in prin. C. de fideicom. quod longe
melius est coadiuuare orationem subau-
ditione, q. signa quia figura destruit re-
gulam et est subauditio ex natura breui
loquz locutionis de qua in. l. Gallus

- in. §. i. ff. de libe. & posthu. idem Bal. in. l. error, in princ. C. de testa. Ripa in rub. preallega. ad Treb. in princ. plene Albe. in uerbo subauditur, in dictiona. suo. & sic omnino intellectus probandus, uel cum a legatur, uel sine, & subaudiatur.
- 19 Secundo intellectus glo. est quod legatur sine a, & adhuc praestitum, idest praestandum exponatur. & sensus sit, de functo legato Caesaris, salarium residui temporis deberi assessoribus legatis praestandum, pro se scilicet. & assessoribus praedictis. Verus in se, sed non quadrat ad tex. quoniam dubitatio tantum erat, an deberetur assessoribus, primum quia de ipsis loquitur in prin. & in uer. mo si non possit, & in fi. secundum communes lectu. & cum dubitatio esset ipsorum respectu omni alio casu praesupponiturabilitas, uulg. l. qui testamento. ff. de testa. ergo certum quod legatis deberetur & sic communis solidior.
- 20 Tertius est intellectus quod actualiter praestitum fuerit, & mortuo legato, assessoribus debeatur, ut hic per Ias. col. 3. post Bal. & Pau. de Cas. non etiam tenendus quia in. d. l. diem functo, loca. dicitur praestandum, & uerisimilius, & quia dubitatio est duntaxat, an salarium residui temporis sit assessoribus praestandum, ut supra.
- 21 Quartus intellectus est Fulgo. quod uerbum adhuc praestitum, exponatur; idest praestitum, taxatum, seu ordinatum, quem ex multis improbat Alexan. Ias. & ceteri, ut per eos. Adde tu, quod nec ratio recti, Latiniq; & Grammatici sermonis patitur, iuxta not. in. l. Plaucius ff. de au. & ar. le. probatur, quia si uolumus dicere, quod hoc uerbum ueniat a praestito praestas, exponi deberet praestitum, idest praestatum, si a praestito praestitum debuisset dicere Iurifcon. praestitum, & non praestitum. Cum hic status. §. si inter. ff. de dona. int. u. i. & uxo. l. i. C. de bo. po. contra tab. ergo necessario exponitur praestitum, idest praestandum ut supra.
- 22 Quintus intellectus est, quod praestitum legatur, & relatiuum quod ad tempus referatur, quia necaliter legitur in praedictis Flo. & sensus sit, salarium residui temporis deberi assessoribus, quod tempus legatis praestitum est, & sensus Seue. hic Sed cogita, cum de tempore non sit quæstio, sed de salario assessoribus soluendo quod non potest ad tempus referri, alias dixisset residui temporis praestitum, & longe uerisimilius est, quod ad salarium referatur arg. in. l. quotiens idem sermo. ff. de reg. iu. & quia indubiatum est, tempus legatis praestitum fore.
- 23 Sextus, & ultimus est quod ab heredibus legati salarium sibi praestitum deberetur assessoribus, pro ea parte, quæ sibi praestita est, residuum uero à Caesare, seu à repub. perant §. festinabis, ibi, Contenti sint his, quæ sibi dantur à fisco. in Authen. de man. Prin. l. si infra eo.
- Diuinatius, & nullo modo tenendus, ex quo nullum uerbum in text. de repub. & quia reipub. operas non locant, alias sine actione experirentur, & male. l. si pupilli. §. uideamus. ff. de negotiis.
- In glo. si. etiam (coeteræ enim fuerunt expeditæ in progressu materiae) tene communem intellectum, & in eo, legato scilicet intellige, non autem assessore, ut sic relationem habeat ad prin. & ei aduersetur, quoniam dicit, diuersum est & c. & ut per Docto. latius, & ex his sumus etiam de lege ista, quasi per uiam summularum expedit, die xv. Ianuarii. M D L I. Padua.
- Additio. 1556.
- Ad uerbum Comites, licet pro assessoribus capiatur, habendo respectum ad titulum sub quo lex situata est l. Imperatores ff. de in di. Ad. Adde tamen generalius intelligi posse, pro Medicis & aliis quorum meminit sub. d. uerbo Cice. (in simili Ci. citat Trifo. in. l. Cicerone. ff. de pen. Ita ut mihi etiam idem facere nunc liceat) in uerrem. actio. 3. ibi. Comites ibi tui dilecti praefecti, Scribae, Medici, accensi, Aruspices, pracones manus erant tuae.
- Secundo adde, quod in salariis non habet locum ius accrescendi. l. i. & ibi Bar. in princ. C. de leg. lib. x. ubi si

duo legati sint (puta ad Papam) destinati & unus destinat fungi officio legationis, salarium fungenti non accrescit. Quod etiam potest ex eo comprobati, quia datur, pro alimentis, uerum in alimentis locum non habet, ergo nec in salaris. l. dominus §. ff. de usus. & utrunq; dictū ut singulare ponit etiam Ro. in l. unica colum. §. C. quan. non pet. par.

Tertio & ultimo adde, quod in fine dixit diuersum esse in eo qui ante tēpus

S Y M M A R I U M.

Rub. & l. diem functo. ff. de offic. asseffo.

- 1 Continuatio tituli ad precedentes.
- 2 Quis sit asseffor.
- 3 Unde dicatur.
- 4 An alio nomine appelletur.
- 5 An habeat inuisionem.
- 6 An peritus esse debeat, & an Praefes eius consilium sequi teneatur.
- 7 Dato quod peritus esse debeat, an possit reprobari si imperitus reperiatur.
- 8 Quorum expensis delegant assefforem sibi assumat.
- 9 Quod lectum. ista est Barto. quicquid dicat Alexan.
- 10 Hec lex difficilis reputatur.
- 11 Communis intellectus i. & 2 par.
- 12 Dubitandi ratio in i. par.
- 13 Decidendi.
- 14 Dubitandi ratio in 2.
- 15 Decidendi.
- 16 Quomodo exponantur uerba diem functo.
- 17 An mortuo Praefide ante tempus, eius officium finitum sit.
- 18 Quid in tutore, curatore, delegato, arbitro & executore & ibi de tutela honoraria aliqua fieri digna.
- 19 Quid in asseffore.
- 20 An salarium a principio, vel in fine solui debeat.
- 21 Et dato quod in fine solui debeat an tamen aquū sit solui partem in principio, pro expensis, & ubi hoc idem seruetur.
- 22 Si scholaris, duodenam conducit, & moriatur, lapsi duobus mensibus, an ab heredibus ipsius tota peti possit.
- 23 Si Praefes ante tempus successorem acceperit culpa assefforis praesumetur remotus.
- 24 Et ibi ad declarationem l. 2. ff. quod quisq; in multa.

successorem acceperit, ex quo non poterat ex princ. legis idem decidi. l. Papinianus exuli. ff. de mino. uel diuersum idest contrarium principio, quoniam ibi Assefforibus salarium debetur, in fine uero non & ita exponitur in l. cum pater. ff. de pac. dotal. & in l. lecta in uer. sed cū fortis. ff. si cer. pe. & ita per hanc iura exponit Albe. in dictiona. suo in uer. diuersum.

F I N I S.

- 24 Si quis locauit domum uel fundum & conductorem expulerit non soluente, an possit alibi locationem facere, & agere ad integram pensionem.
- 25 Quid in doctore conducto ad legendum & principi conductum, bellum moueatur, an sibi totum debeatur stipendium quamuis alibi legat.
- 26 Declaratio quomodo Praefes dicatur facere licem suam cum tamen sit aliena.
- 27 Quid sit Barataria committere.
- 28 Verbum comitibus, exponitur, idest assefforibus.
- 29 Et ibi quare, & an tex. in alijs comitibus locū habeat.
- 30 Intellectus primus glo. ad uerbum legatis.
- 31 Secundus.
- 32 Subditio plerumq; fieri debet.
- 33 Sol. ad uitandam legum superfinitatem.
- 34 Intellectus text. nostri in prima parte ultra glo.
- 35 Contractus ex conuentione partium legem accipiunt.
- 36 Et ibi quod pactum rumpit leges.
- 37 Et quod promissio hominis tollit promissionem legis.
- 38 Si legatus seu Praefes, sit mortuus ante tempus an heredibus eius salarium totum ex integra liter debeat.
- 39 Praefes non dum ingressus est, sed se parauit, mortuus est, an heredibus salarium totum consequantur, & ad eos transmittatur.
- 40 Quid si ingressus fuisset per alium, an hoc casu habeat locum regula, qui facit per alium, de regu. in 6.
- 41 Quid si Praefide mortuo, asseffor, cum alio esse potuerit, & noluerit, an salario priuari debeat.
- 42 Prima expositio ad tex. in secunda parte, ibi diuersum in eo.
- 43 Secunda.
- 44 Tertia.

DE OFFI. ASSESSO.

1

Continuatur titulus iste, ad præcedentes, ut inquit Pau. Cast. & las. & simul alii cū eis, hoc modo, si supra iusum est de offi. eorum Magistra-
tum scilicet qui habent iurisdictionē tum ordinariam, tum delegatam, uerū quia ut plurimū tales sunt imperiti (ubi enim plus fortunæ est, ibi est minus ingenii) & aliorum consilio egent quo instruantur. l. metum. §. sed quod Prætor ff. quod met. cau. c. statutum. §. assessorē de rescrip. in 6. quanquā illiterati etiā causas sine assessore diiudicare possint. l. cetti iuris. C. de iudi. ideo hic dicitur, & tractatur de officio assessoris. & omnimodo necessarium uideretur. omnium. C. de re sta. l. omnes. i. & ibi Luc. de Pc. Col. 6. de Decu. lib. x. c. prudentiam de officio. de le. plusq; uident oculi quam oculus ut ibi dem, & quia (ut dicitur proverbio. 15.) dissipantur cogitationes ubi non est consilium & ut in l. 3. C. de repu. quod omnia quæ consilio recte geruntur perpetua firmitate nituntur argumentum in l. si autiam. C. de inge. ma. qua de re assessores quoq; consilarii appellati fuerunt l. consiliariis infra eo. & ideo si statutum prohibeat assessorem confirmari, non poterit sub consiliani nomine reconduci, alias fieret fraus legi, de nomine ad nomen & male. l. non dubium. C. de legi. l. si. C. de assessore. Bald. in statu assessor. num. i. Immo quod fraudat legem graue est. l. 3. ff. de legi.

Istam continuationem tamen impugnatur Deci. quia ea attemptata debuisset poni titulus iste post titu. de iuo. iud. subiciens, istud potius arbitrium fore, pro quo facit qd habetur in l. 1. un. §. pueritiā in glo. ratu. ff. de postu. & ita quandoq; etiam diximus nos, sed nunc more Stesi ehoi palynopdiā tccantamus, & dicimus pariter, quod immo necessarium sit ut ordo seruetur, ne uel inde nascatur confusio. §. inordinatum in auct. de hære. & fil. hincq; docilis redditur auditor. l. i. ff.

de regu. iu. §. & cum sacra. ff. in proho. insti. Vnde & bene ad propositum: atq; iure con. in l. 2. uulga. ff. de statu. ho. hi; proximos atq; conuinctos applicantes titulos pro ut res patitur dicemus. Hic hanc continuationem distum, & quæ sequuntur ostendentem; latini alias consilium uocant, ibiq; ordo est ubi est prius & posterius. l. prolatam. C. de sco. & quod confusum sit omne inordinatū probatur in præallega. §. inordinatum, & ineptum quodcunq; sit ordine prætermisso iure exhibitum de iudi. Immo quod ordo intellectum præparat, sensu aperit, & applaudit ueritati. l. quoniam ff. de uisul. Bal. consi. 336. col. 2. uol. 3.

Nec ob. motum Decii, quia satis est quod supra à titu. de Sena. usq; ad titu. de officio eius, tractatum fuerit de iudicibus ordinariam iurisdictionem habentibus, ibi uero i. in d. ti. de offi. eius. de delegatis, qui (ut dixi) quandoq; sibi assistent assessores, ita ut hic fuerit de assessoribus necessarium, & competenti quidem ordine tractare, & postea de iurisd. o. iud. in genere. l. si scriuus scriuum. §. inquit lex. ff. ad legem Aquil. not. in iud. de regu. iu.

Hinc pro aliquali modo introductio ne, quia non statim in messem (quod aiunt) iniiciende sunt manus, dubitatur

Quis sit assessor.

Secundo unde dicatur.

Tertio an alio nomine appellatur.

Quarto an iurisdictionem habeat.

Quinto & ultimo an peritus esse debeat, & an Præses eius consilium sequi teneatur, & sine multa disputatione breuiter ac conclusiue, quo ad primum respondetur, illum assessorem fore, qui ab eo, cui data est iudicandi potestas rogatur ut sibi in cognitione causæ assistat, ipsumq; instruatur donec eam ad finem debirum perducatur, ita Azo. in summa de assessore. Spe. co. ti. & alii hic, indubitatumq; est, & probatur in l. metum in. §. sed quod Prætor præallega. ibi me assistente interlocutus est. ff. quod me. cau. & in l. i. ibi quorum prudentiam, putant sibi necessariam esse. C. eo. & in l. ego cū

in uilla. ff. de ma. uind.

3 Quo ad secundum uero, quod ab as-
sidendo proprie assessor dictus denomi-
natusque est. l. 2. 3. 5. & 6. infra eo. l. in con-
siliariis. C. de assessor. & sic ab ipso facto
astidendi, per Antoniamasiam. §. est & al-
lud infra. de dona. ibi & consequentia
nomina rebus esse studentes. l. defensor-
res 2. C. de defen. ci. ibi nominis sui tan-
tum fungantur officio & melius quam
alibi in. l. ita uulneras in prin. ibi, tra-
cta uidelicet interpretatione notis, à ce-
dendo, & à cede. ff. ad legem aquil. & in
l. rugutii. ff. de uerb. si. not. plene omnes
in. l. 2. in. §. appellata. ff. si cer. pet. & hæc
diximus ad propositum quia rebus de
quibus loquimur, oportet cognatos ef-
se sermones, ut supra & quia uon est pu-
tandum etiam in nominis positione fru-
stra intellectum laborare, ut in. l. qui se
patris. C. unde libe. & in. l. & si sine in. §.
sed quod Papinianus. ff. de mino. Bal. in
trae. Scisma. quod est postum sub ti. C.
si quis aliq. testa. prohib. col. 7.

4 Quoad Tertium similiter, responden-
dum est quod sic, quod consiliarius scilicet à
consulendo ut supra & in. l. pe. infra eo,
& in. l. consiliarius & in. l. in consiliariis,
& in. l. liceat & in. l. nemo, quæ est si. in
prin. C. de assessor. & in auth. ut desinc.
su. in prin. & in §. illud de iud. co. lib. ap-
pellatur etiam domesticus l. domesticus
li. & 2. l. nullus. C. eo. & ultimo loco, co-
mes. l. diem fundito infra eo. l. diem fun-
cto. ff. loca. li. §. sed & si comites. ff. de va.
& extraord. eo. quia iudicem sequitur, à
comitatu & ut in suis suo loco dicemus
familiaris non, quia non uiuit expensis
Præsidis c. si. de uer. si. in 6. l. si chorus
in prin. ff. de lega. 3. l. pronunciatio. §. fami-
liar. ff. de uer. si. Gui. Papa singu. 321. pos-
sent tamen præter hæc, assessores etiam
laterones appellari, quia semper assistunt
lateri præsidis. l. omnium. C. de testa. &
seruiunt hæc ad dicta in. l. 2. C. de testi. &
in. l. testes eos ff. co. & questores si forent
principis. l. iad si. ff. de offi. quæsto. & sic
diuersis respectibus; diuersa etiam (ut ui-
detis) nomina à lege eidem imposita, sunt
non secus ac matrimonio, quod etiam

connubium consortium, & coniugium
appellatur & Tabellioni, qui pariter
à tabulis in quibus olim testamenta scri-
bebantur, & notarius quia in notis, quæ
eotam, eo agebantur agunturque etiam ac-
curatissime redigebat & redigit. Et ser-
uus publicus non à seruando tamen sed
à seruiendo dictus denominatusque est.
§. cum autem in lli. de adop. l. 2. ff. tem-
p. p. l. al. fo. l. inno. in. c. cum P. tabellio de
fian. ff. & actuarius ab actis scribendis. l.
si. C. de castrensia. lib. xii. uel exceptor. l.
sed addes §. si. ff. loca. olim numerarius. l.
i. C. de numerat. eo. lib. & scriniarius l.
scriniarios. C. de numerat. eo. lib. est ue-
rum quod nos etiam Vicarium appella-
mus, & (ut inquit las.) male ac corrupto
uocabulo, quandoquidem alius sit, &
ualde differat ab assessore, quod etiam
nos rursus ac ultra eum declarauimus,
in. l. i. supra de offic. eius.

5 Quoad quartum igitur dic quod nõ,
nisi aliter per statuta terrarum providea-
tur, ut per Bart. in. l. i. in. l. i. infra eo. idem
las. hic Specu. in ti. de assessor. in §. officium
nu. i. Bal. in auth. adhæc. C. de iud. & po-
batur clare in. l. 2. C. de assessor. & ita sit
hodie & hac ratione format sententiam
in sui personam, alias non posset inq; p-
sonam Præsidis, formanda esset d. l. me-
tum. §. sed quod Prætor. ff. quod me. cau.
& ibi Bald. & in statu iurisdictionis num. x.
qui dubitat etiam nu. 8. si in firmetur, an
Præses causam alteri committere possit
& concludit quod non cum declaratione
tamen ut ibi per eum.

6 Quoad quintum & ultimum dico
quod sic, ne si coecus coecum duxerit am-
bo in foueam cadant, ut Luc. 6. legitur, &
probat in. l. i. C. de assessor. & in. l. 2. ff. q-
quod quisque iu. & in auth. de iud. in præ-
iuncta glo. nostris, Dec. hic & omnes su-
biicientes si imperitus reperiatur, quod
erit redarguendus ut Balaam ab asina &
presbiteri à Daniele, & Papinianus à P-
ponio. l. & si sine. §. sed quod Papinianus
ff. de mino. quodque poterit reprobari
7 post Bald. in. l. sed & reprobari. ff. de ex-
cu. tu. immo ultra eos quod doctor etiã
in sufficiens reprobaretur. l. grammaticos

responforum.

C. de profeffo. & medi. lib. x. l. ut gradatim. §. reprobari. ff. de m. & ho. ne imperitia fua multi ledantur ut inquit Abb. in c. de illis l. in fi. de defpon. impu. & ita in dignitate à populo conftituta. quod ab eo deftrui potefit ex caufa, inquit etiã Fab. in §. populus, nu. 3. in fi. de iure natu. plene Fel. in c. ex literis colum. 4. de conf. & in c. i. ad fi. de magift. & utrobique poft Bar. in. d. l. fed & reprobari in prin laudat in regno, Archiepifcopu Capuanum, qui omnes à ftudio redeuntes examinabat, et fi reperti fuiſſent imperiti, ac inſufficientes eiſdem ptuilegia lace rabat.

Et ſi ſic eſt, debet etiam Præſes (ut aliud quod quaeritur reſoluamus) eius cõſilium ſequi, dummodo inſtum ſit. l. Titium & Meuium in princ. ff. de admi. ru. to. et quia adhuc poſitus eſt, & à Præſide uocatus ut ipſum conſulat l. ſed ſi pupillus. §. conditio. ff. de inſtiro. alias inepte aſſeſſoris et conſiliarii nomen ut ſupra ſibi impoſitum fuiſſet putandum minime. l. decernimus. C. de ep. et cle. præallega. §. eſt et aliud, inſti. de dona. et iõ ſi ſtatutum dicat, quod Præſes condemnetur ex delicto, commiſſo per eius familiam, et hoc prætextu aliquid ſoluerit pro delicto aſſeſſoris, id totum ab eo repetit, uel ex ſuo ſalario retinet, ſecundum Bald. in. l. nam et Seruius in 3. no. ff. de nego. geſt. et in ſtatut. potefitas. nu. 8.

Et quia de iudicibus delegatis etiam mentio facta eſt, unum non omitto, qd excipi potefit contra tales, ipſos iudices eſſe non poſſe, ut pote illiteratos nec habentes peritiã iudicandi, et quod hæc ratione conceditur, ut poſſint ſibi aſſumere aſſeſſorem partium expenſis c. ſtatut. §. aſſeſſorem de reſcrip. in 6. Abb. in c. ſciſcitatus col. fi. de reſcrip. & partu dixi, quando ipſe iudex petit, quoniam ſi ad petitionem unius partis tantum afſocietur alias, ipſius expenſis tantum, afſociatus intelligi debebit, et ita ſeruarur in pratica ut inquit Bal. in. l. Imperatores. ff. de tute. et ra. diſtra. & hæc ſufficiat ſequitur nunc primum not. et ſingu. l. diem functo.

L. DIEM FVNCTO; Ad dubitationem omnem tollendam proſus, quia ſenſit inaduertenter Alexand. hic colum. 7. ner. & uere puto; & nonnulli alii poſt eum, quod hæc non ſit lectu.

9 Bar. ſciat reſtimonio ipſius met, contrarium oſtendi poſſe, quia ſe ipſum citat ſeq; remittit hic in prin. & in fi. ad dicta in. l. i. in §. diuus ubi de materia late. ff. de uia. & extraor. co. immo quando hoc etiam non eſſet quod Alexa. ſriuolis mo uetur rationibus, & poriſſimum dum dicit, quod ſtilus uariuſ eſt, diuerſas, & contrarietas in multis hic & in. d. §. diuus, namq; reſpondetur quo ad ſtilum quod immo idem eſt, & ea dem præceteris quaſiio Bertrandi de monte Fauentino, ut infra quo uero ad diuerſitatem et contrarietatem, nimirum fore, quia materia ampla eſt, naturaq; nouas ſemper deproperat edere formas, generanturq; in dies, atq; in nobis inq; intel lectu noſtro, noua phantaſmata et noue opinionones. l. 2. §. ſed quia. C. de uere. iu. enucle. ci. §. ſed quia, quæ ſue. prima cau. be. am. in uſib. l. non nunquam. ff. de colla. bo. Bal. conſi. 477. in fi. uolum. 5. ad quod illud Pau. etiam facit: ad Corinth. c. 13. cum eſſe paruulus loquebar ut paruulus, nunc autem uir factus, euacuati quæ erant paruuli.

Secundo ſcias quod hæc lex, multas habet lecturas, tam in prima quàm in ſecunda ſui parte ut infra tradit hic Bart. et omnes, ideo difficilis t̄ reparatur, qd nirtualiter enſit idem Bar. in. d. §. diuus in princ. et hoc eſt quod dixit Ariſto. in prohe. de anima, quod ubi in opinionibus diſcordant ſapientes ibi ueritas latet, et difficulter inuenitur. Bart. in. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. Bald. in. l. i. in fi. C. de bo. po. ſe. tab.

11 Tertio ſcias, t̄ communem eſſe in. i. par. agi de ſalario præſtando comitibus defuncti Præſidis, ante finitum officiũ. In uero de Præſide ante tempus remo.

to pariter an assessoribus salarii residui temporis similiter debeat.

12 Dubitandi igitur ratio in prima parte esse potuit, arguendo à militibus ad assessores, & quia idem in assessoribus dicimus, quod in advocatis. l. advocati C. de adu. di. iudi. ibi militantes namque aduocati. l. i. §. diuus. ff. de u. & extraordi. eo. quia militibus regulariter salarium seu stipendium præstandum non est, nisi pro tempore seruitii præstiti. l. i. C. de re milita. lib. x. & sic pro rata temporis, per quem text. ita etiam dixit Barto. hic num. i. & las. colum. ix. & Bal. in c. lin. §. soldata quis di. dux in ufi. pseudo. in prin. & in l. si in fi. C. de condi. infer. & est secundu eum ibi casus admodum not. et go & assessor.

Solutamen plana est pro nunc (suo loco enim dicemus fusius) id esse, quia casus captiuitatis contingit in persona locatoris, idest militis, cui stipendium solui debebat hic autem contra in persona conductoris, idest Prædictis soluere debentis igitur non mirum. Et facit quia sic etiam casus contingens in personam debitoris creditoris officere non debet, maxime in salariis publicis uel advocati ut tradit Bald. in l. si pecuniam colum. 2. ff. de condic. ob. cau. & ad propositum diuersitatis ratio est, quia per eum ibi quoddammodo stare uidetur, quominus seruiat, captiuitate impeditus, hic autem non, & mirandum est maxime, quod Spe. (ut inquit las. hic & bene) tã aperte errarit contra casum. d. l. in ti. de loca. in. §. postquam num. xx. & cum eo Gem. in c. i. de cle. non re. in 6. dicentes contrarium, quod immo miles pro eo tempore quo captus est, stipendio fraudati non debet, sed admiratio cesset, quia (ut est in proverbio) quandoque bonus dormitat. Homerus. omniumque memoriam habere, diuinitatis est potius quam humanitaris, immo quod solus Specu. hoc dicit, Gem. non in d. c. i. in §. qui uero, ubi de milite nec uerbum quidem uel ad d. l. i. respondeamus ut infra statim.

13 Sed (ut cunq; sit) dubitationem faciebat & secundo non debet salarium as-

essori, nisi (ut dictum est) pro rata temporis, quia labor & pecunia diuisionem recipiunt pro parte temporis laborauit, ergo manducet pro ea parte tantum, ut dicebam alias, & est argumentum in. l. quamuis. ff. de dam. inf. iuncta glo. nbi qui non laborat non manducat, nec nescitur pane quis nisi in sudore uultus sui, ut Gen. 3. dicitur, sicuti à simili neque addiscit qui non uigilat. l. pupillus. ff. q. in frau. credito. & est casus de quo adhuc per Barto. hic num. 3. licet ad aliud in l. seio in fi. inq; ratione sui. ff. de an. lega. Flo. in l. si plures num. i. ff. de nox. Bal. in d. §. soldata, & in l. quotiens colum. 3. C. de suis & le. Cy. in l. i. bonefidei. col. 3. C. de reb. cre. & in q. notarii scribentis ita etiam Fel. in c. cum P. tabellio colu. 4. de si. instru. idem Bald. in l. i. in fi. ff. de testa. non nihil in. l. atqui natura, in prin. ff. de nego. gest.

○ Cui rationi & text. responderi etiam potest, aliis sepositis pro nunc pariet, nimirum fore. d. casu, quia id in merolabore corporali consistit, uertus; est ex illis uerbis sicuti negotiis meis interueniebat, nos autem in intellectuali, prudentia, consilio, dignitate, & honorificentia assessoris. l. i. C. eo. l. i. §. proinde. ff. de u. & extraordi. eo. Bald. pulchre in l. i. colum. fi. C. de suffra. estq; hac de re appellatum salarium, honorarium quoddam, ut ibi & in d. l. i. in §. in honorariis, & in §. si cui & maxime (ut dixi) quia per eum non stat ut ibidem in §. diuus, & in l. qui operas & in l. sed addes in §. si ff. loc. expenitq; ego quotidie, consultor electus, honorario quodam annuo pariter, à Reuerendo Canonico Ecclesie Paduanæ capitulo, quo nunquam usq; modo fraudatus sum, quamuis non laborem semper quia nec semper mea opera eget. sup. p.

Terrio dubitationem faciebat, quia æquæ Iuri consonum est; immo à natura non alienum quod is lucrum sentiat, qui sentit & onus. l. secundum naturam. ff. de regu. iu. ciq; minuatur lucrum cui minuitur & onus. l. p. ff. de condi. & de l. unica. §. pro secundo C. de cadu. tol. ad si. l. si duas. ff. de exen. tu. & ibi Bal. ad

si infert ad doctores ut salarium non cōsequantur, si lecturas deservierint, & ad clericum non dicentem horas.

Sol. licet onus non sentiat quia Præses mortuus est, id tamen subire non recusat, quo casu procedit obiectum, & probatur in d. §. pro secundo, & in d. §. diuus igitur nec lucto (ut dixi) standus est. Et est simile in Euang. Mercenarii qui tota die non laboravit sed sero tantum, & tamen tantum ei datum est, quantum illi qui uenit à principio, quia pacto ita conuentum erat.

Quarto dubitationem faciebat, quia nil factum dicitur quotiens quid adhuc agendum superest. l. i. ff. de ot. iu. l. cum Sillanianum. C. de his quib. ut indi. Bal. in l. xdem. col. 3. C. loca. glo. in c. i. de sacra. non ite. usq; adeo ut literis non expectis gratia per solam supplicationem dicatur informis, ut inquit Rota decisio 19. de concessio. præben. in nouis. Vnde Deus optimus maximus, opus imperfectonis haud nouit. c. maiores de Bap. cuius actio nostra instructio est c. significasti de electio.

Sol. hoc attento nec deberet assessor, salarium consequi pro tempore quo assedit & tamen admittit omnes, quod idem consequatur, ideo procedit obiectum in his quæ sunt de substantia formali, non in casu nostro & his, quæ sunt de materiali. l. i. ff. de acceptila. declarat Por. in §. alio quoq; numc. §. insti. quib. mo. testa. infic. immo quod fallit regu. in casu isto argumentum in. l. i. ff. de mu. & hono.

Quinto dubitationem faciebat, quia effectus suæ causæ commensuratus est; eaq; cessante cessat effectus. l. ita autē in prin. l. si plures. ff. de admi. tu. l. a digere. §. quamuis. ff. de iu. par. c. cum cessante de ap. sed causa propter quam datur Assessor Præfidi est ut ipsi assideat, ipsumq; consulat ut supra non assidet nec consulit, ex quo Præses mortuus est, ergo nec salarium habere debet, & ita arguit etiam Felix. in c. causam matrimoni. colum. si. de offic. de. & sere in retninis in c. si. de rescrip. in 6. ubi quamdiu

aliquis est in seruitio regis seu Papæ fructus beneficiorum percipit, quo cessante cessat effectus & ibi Io. Mona. & alii.

Sol. fallit regu. quando naturalis ratio repugnat, & æquitas, quoniam tunc etiam quod cesset causa, non tamen cessat effectus. l. Plaucius. §. si. ff. de condi. & de. l. si pecuniam in prin. ff. de cond. ob cau. Bald. in d. §. soldata, sed hic naturalis ratio repugnaret, si totum salarium denegaretur assessori ex quo per eum non stat. d. §. diuus d. l. qui operas. sed addes §. si. ibi fidem contractus impleri æquū est. ff. eo. etgo.

Secundo fallit, quia satis est hoc casu quod certo tempore adfuerit causa. l. si quis hæredem. C. de insti. argumentum in. l. in delictis in §. si extraneus. ff. de noxa. & est limitatio Tiraquel. in. d. c. cum cessante 4. non tuta, quia adfuit etiam certo tempore in. l. i. C. de re mili. lib. x. & tamen cessat effectus.

Tertio fallit, quia assessor tractat de lucro caprando, quo fit ut cessante causa adhuc, non propterea cesset effectus; ut idem Tiraquel. dicit in d. loco post Barto. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. & in d. §. quamuis, iudicio meo adhuc contra tex. in. d. l. i. quia etiam miles ibi tractabat de lucro caprando, & tamē causa cessante cessat effectus ideo prima ceteris melior uetior, & tenenda.

Decidendi ratio est quia (ut dictum fuit inter disputandum) per ipsum assessorē non stetit, nec est culpa quæ sibi possit imputari, quouis modo, & formaliter docet Iurecon. in d. §. diuus & in d. l. qui operas & in d. l. sed addes in §. si. ff. loca. & pondera quod ratio generalis est, esto quod in d. §. diuus de retentione agatur quæ fauorabilis est. l. per retentionem. C. de usu. quia parui refert. l. regula. §. & licet ff. de iu. & facigno. & hac de re dicebat etiam Bal. in. d. l. si pecuniā colum. §. licet oratores fuerint reuocati, quod tamen nihil restitunt reipub. et facit etiam bonus text. in. l. turpia in. §. pe. ff. de lega. et in. l. si Ticio pecuniam ff. eo. et in. l. quibus diebus in prin. ff. de condi.

condi. & de. & in. l. menia. ff. de an. le.

Et si diceretur quod immo culpa carere non videtur, ex quo cogitare debuit quod poterat euenire, vulg. l. si quis domum. s. i. uer. idem querit, ibi hoc euenire posse prospicere debuit. ff. loca. turpe enim est dicere non putaram & sic uel pacto uel protestatione, sibi istud ius reseruare consequendi salarium residui temporis. l. i. s. si conueniat. ff. depo. l. legem. C. de pac. l. si debitor. s. i. ff. quib. mo. pi. uel hypo. sol. quod quidem non fecit ergo se ipsum circumuenit, ut inquit iure con. in. l. immo. ff. de lib. cau. & in. l. nam si actor. ff. de rei uen.

Respondebo non ut Bononien. hic argumentum etiam non ita inducentes & Cagno. cum eis, sed formaliter sic, quod non tenetur quis cogitare remota (nihil enim morte est certius uel incertius hora mortis. l. i. ff. de condi. & de.) sed quare propinqua sunt Sene. recte, cuius uerba sunt hæc prospectus fututorum quamuis pertineat ad sapientem uirum, tamen non afficit damno non cogitantem, nisi ex præsenri statu cogitare debuerit, ideo nec pactum nec protestatio fuit necessaria nec se ipsum decipit & ita respondet Bald. signanter per text. in. d. l. si quis domum in. l. x. dem. colum. 4. C. loca. & Barto. in. l. inter stipulantem in. s. sacram nume. 7. ff. de uerb. ob. & in. l. fundum. colum. 2. ff. de excep. & ita demum istud procedit (ad propositum rexr. nostri modo redeuntes,) Dum modo (dictio enim est sui natura modificatiua, ut declarat Bart. in. l. quibus diebus in. s. Terminus colum. 2. ff. de condi. & de. per text. in. l. cum ab eo. C. de cont. emp. quem ibi non inuenio, igitur die tu benefacere ad idem text. in. l. i. C. de fund. pat. lib. xii.) non fuit cum alio eodem tempore, rationem assignat Barto. hic coli. & las. in 4. not. Primam Barto. tene, quod istud ideo fit quia fingitur seruisse, quando cum alio non est, sed si uere seruisset, salarium residui temporis habuisset, ergo & quando fidei, quia non minus operari debet fictio, quam ueritas. l. qui ad certum. ff. lo. c. l. unica in prin. C. de rei. uxo. ac. ergo

non si cum alio eodem tempore fuerit, quia sic duobus seruire uideretur, & est impossibile. l. nemo. C. de assesso. Cy. in. l. teum criminis. C. de procu. Albe. in. l. i. colum. 3. C. de no. cod. compo. & ita in simili. q. dicit Alua. in. c. i. col. 2. de mi. ua. qui ar. bel. depo. in usib. impugnat tamen hanc rationem hic Deci. nu. i. quod non potest fingi ipsum seruire mortuo Præsidi, ex quo mors omnia soluit. s. deinceps in auri. de nupt. Responde tu uerum esse, sed non quod seruire, sed seruisse dixit Barto. ex quo per eum non stetit, & æquum est. d. l. sed addes. s. si. ff. loca. Nec alia las. spernenda est quod cum isti agant ad interesse com munit. Lex conducto. ff. loc. cesset protinus, quia aliunde salarium consequitur, melius facit text. in. l. si in lege in. s. si domus. (illa enim ex conducto loquitur in conductore) & in. l. dominus horreorum in. s. si. ff. eo. tradit Spe. in titu. de loca. in. s. postquam nume. 5. 8. & 16. Adde tu & tertiam, quia in contractibus bonæ fidei agitur de bono & æquo ut in isto. d. s. si. ibi fidem contractus impleri æquum est, Barto. in. l. sub prætextu prima nu. 8. C. de transac. æquum autem non est, ut salarium duplicatum consequatur cum officium unicum sit, ut per Bart. in. l. bi nos in fi. C. de aduo. di. iudi. & probatur in. s. illud in auri. ut iud. si. quoquo sus. ergo.

Dubitandi ratio est modo in secunda parte tex. ¶ quia alteri per alterum iniqua conditio inferri non dicitur vulg. l. non dicitur, & ibi concor. allegat. ff. de reg. iu. quam etiam ego adduxi alias, & Cagno. collega olim quoque sentit, & glo. in. l. transactione matris. C. de transac. Sed considera nunc regulam fundatam esse in præceptis iustitiæ, quæ sunt tria, honeste uiuere, alterum non ledere, ius suum uicuique tribuere, ut in s. iuris præcepta insti. de iust. & iu. declarat glo. in d. regu. non debet. Et Soci. in l. Iulianus. ff. de condi. & de. & cum non sit Præses sive legatus qui ledat sed Cæsar & respub. nec assessore sed Præsidentem ledens, quod male ad propositum facit & pro ratione dubitandi

ad istum text. Vera igitur illa est, quod
cum ratio. d. l. qui operas, & similitum
adhuc militet in casu isto per assessorem
scilicet non stari quem minus officio sibi
in iuncto fungatur, & operas præstet
idem ius omnimodo statui debere, quod
salario fraudari non debeat. l. à licio. ff.
de verb. ob. l. illud. ff. ad legem aquil. &
ibi Bald. dicit quos necesse paritas requi-
tatis, & identitas rationis non sunt
quoad iuris dispositionem separandi.

Et argumentum fortissimum est ut in
q. lmo. in l. si uero in §. de uiro ad si. ff.
sol. mar.

Vel & secundo quia salario ipsum pri-
uare pœna est. l. testamento centurio. ff.
de ma. test. ubi non est delictum seu cul-
pa ibi pœna esse non debet. c. cognor-
scentes de consil. assessor non delinquit,
nec est in culpa, quia Præses ipse remo-
tus est, ergo.

Ultimo, quia alias ex delicto & culpa
Præsidis assessor puniri uideretur, &
hoc modo regu. d. l. non debet, probabi-
liter induci posset, sed melius ad idem
facit text. in l. 2. in §. nullum. ff. de decu.
& in l. crim. ff. de pœn. & in l. sanctus
C. eo. & ad ppositum male quia (ut dicitur
ibi) delicta suos auctores tenere debent.

Sed pro sol. dicat primam nihil face-
re, quia immo per eum stare uidetur ut infra.
Et minus secundam quia culpa assessoris
remotus præsumitur, & sic satis de-
liquisse dicitur & esse in culpa ut infra.
Eademque ratione ultimam.

15 Decidendi ratio igitur est, ut conclu-
dunt omnes, Barto. hic colum. i. & ceteri
post glo. & uti proxime etiam dictum
fuit, quia remotus præsumitur culpa ip-
sius assessoris. l. 2. ff. quod quisque iur. & est
præsumptio iuris & de iure, quæ non ad-
mittit probationem in contrarium, ut
declarat Ange. in l. si duo in fi. ff. de ac-
qui. hz. l. antiquæ. C. ad Velleia. & hoc
quia eius consilio aguntur omnia ita ut
malum consilium quoque sibi dedisse præ-
sumatur, & per hoc, hic, non secus etiam
dixit Pute. in tracta. syndica. Consilium
nume. 22. alias fo. 32. colum. 3. & text. in
d. l. 2. dicit singularissimum, nec esse ad-

hoc alibi Bald. in Marga. sua, iudex nu-
21. vulgatumque illud uerificari uidetur,
malum consilium consuletori pessimum.

16 In textu ibi diem functo, quod etiam
habetur in l. diem functo. ff. loca. & in l.
i. in fi. C. de pac. & in l. proponebatur in
prin. ff. de cast. pecu. & exponitur diem
functo, id est in mortuo perinde ac si dixisset
uita functo ut dicitur in l. filius fami-
lias in prin. ff. co. sicut enim dicimus of-
ficio suo functus est iudex, uel bene uel
male. l. iudex posteaquam. ff. de re iud.
quando mul. in officio fungatur, ut. C.
eo. auctoritate qua fungor. c. enim in iure
peritus de offic. de. ita diem functum di-
cimus, uita functum & simile, fungique
nil aliud est, quam officium gerere, ad-
ministrare, tractare, procurare, & recog-
noscere (ut uulgo dicitur) debitum suum
facere, uita fungi tamen, differt à cæteris
locutionibus, quia functio præsens offi-
cium inest, uita fungi uero, non uita fun-
ctionem habet, sed amissionem potius,
& sensus est, cum uita functum esse qui
uitæ officium absoluit, & sic (ut inquit
Valla elegans. 5.) accusatio ut hic, & fre-
quentius ablato iungitur ut supra, no-
tandum est & primo quod mortuo Præ-
sidi eius officium finitum est, ut hic in
legato Caesaris tradit Deci. & Ale-
xand. ante eum, & est uerum in se,
sed non quod hoc dicit text. dixisset
enim quando aliis uerbis eius fuisset
Iurecon. puta munere legationis fun-
cto, & similibus, sed dixit tantum quod
erat mortuus, non ergo quod officium
finitum sit, atamē (ut dixi) morte ipsius
finitum est, argumentum in §. deinceps
in auth. de nup. & ideo ob id dicebar Bel-
lame. decisio. 156. quod etiam in causa be-
neficiali mortuo actore, moritur peti-
tio, quæ est personalis, & reus consequi-
tur suam intentionem de iure, ex quo
absoluitur. Nec Lazarus olim resurgens,
uxorem recuperauit quoniam morte pa-
ritæ fuerat matrimonium solum, ita
Albe. in l. ex his nume. 3. ff. de leg. & pro-
eo facit quia à priuatione ad habitum,
impossibilis est regressus. l. q. res §. ar. a
ff. de sol. l. homo liber. ff. de ita. ho.

20 Sic in tutela inquit Barto. in l. tutela. ff. de tute. quod nec verum adhuc videtur quia si transit ad filios (ut ibi dicitur) tutela patris, utiq; finita non erat ipsius morte.

Sol. non transit ad filios, quia morte erat finita, sed quia filius proximior incipit esse tutor pupillo.

Et de legitima tutela tentum intelligas, non de aliis, ut ibi dicit tex. ex quo data, testamentaria & honoraria, sunt personales, nec personam egrediuntur ut per Bald. in l. maritum. ff. solu. mat. & in l. si. in 26. q. C. de hære. instituen. & est casus clarus in l. antepe. ff. de tute.

19 Et honoraria de qua in l. si quis tutor (quid si legitima, dativa & testamentaria omnes sciunt) in §. quid ergo. ff. de ritu nup. & in l. quod si forte in §. i. ff. de testat. tu. dicitur, quando plures tutores dati sunt ut tamen unus tantum gerat, alii honoris gratia, quasi custodes dati esse videntur & inde tutela honoraria appellata est. l. 3. §. i. ff. de adm. tu. quod nota ad declarationem. d. l. tutela.

Sic in cura (eo redeuntis unde discessimus) quia si curator quis fuerit creatus ut bona distraherentur isq; decesserit non dum explicato negotio alius ex integro faciendus est, inquit Iurecon. in l. cuius bonis. ff. de cura. su. ergo morte erat finita pariter & signanter ita dicit Bald. officium scilicet, non in modo tutelæ & contra morte finiri i. l. i. C. si quis ignorem mi. esse.

Sic in delegato c. uno delegatorum de offi. de. ubi hoc ad litteram dicitur, quoniam delegatorum mortuo, officium eorum expirat.

Et idem in arbitro, ut ibidem adhuc dicitur nisi aliud fuerit dictum in delegatione uel compromisso, ut ibi rursus dicitur.

Nec secus ultimo loco in executore c. si. §. de testa. in 6. nisi testator aliud expresserit ut ibi. & hinc est (ut dicebam supra) quod horum officium transit ad hæredes, ut per Bald. in d. l. si. q. 26. præalleg. & in d. l. maritum, & in d. l. tutela & in l. i. ff. de fideiussor. tu. & in l. id quod

panperibus. C. de epis. & cle. Ro. consil. 69. nume. 4. & in hoc non est dubitatio. Plus dico quod finitum non est simpliciter, ex quo nonnihil temporis etiam supererat, argumentum in l. i. iuncta. l. si C. quando tu. uel. cu. esse de. & in l. i. C. de susp. tut. sed (ut diximus) morte, quæ ultima rerum linea est.

Verum quaeritur quid in Assessore 20 Alex. hic dicit, quod quoad eum quoq; finitum est, friuolis rationibus quas non refero, Deci. uero contrarium, eisdem respondendo ut per eum, & istud est uerius, quia salarium consequitur perinde ac si Præses uiuere alias non si, finitum esset. Et quia sibi deberetur salarium, etiam quod cum alio esset eodem tempore, cuius contrarium tamen hic dicitur. Et quia (addas tu) finitum est Præsidis, propter ipsius mortem, ergo non assessoris, cum uiuere nec (ut sæpe diximus) stet per eum, sed propter mortem Præsidis conductoris. Scita teneas.

Et quia salarii mentio fit, dubitatur hoc idemq; crit loco secundi not. an in principio uel in fine solui debeat assessor.

Et ex mente Pau. Cast. & Alexan. respondetur, quod in principio solui debet & hoc potissimum per istum tex. dicentem, præstitum, quod est uerbum præteriti temporis non per alia iura hic ab eisdem allega. in l. si uero non remunerandi in §. si. ff. man. & in l. insulam in §. si. ff. loca. quia reuera (ut dicit Deci.) non possunt ad præsentem questionem adaptari, ex quo labor & impensa utrobique requiri uidebatur hic autem industria tantum & opera assessoris. Immo quod ex alio non faciunt ad propositum, ex quo loquuntur quando ita erat conuenrum inter partes, ut quis monumentum faceret pecunia mandantis in. d. l. si uero non remunerandi, & in d. l. insulam, ut reficeretur fornax, igitur omnino ab initio præstari debebit. l. i. §. si conueniat ff. depo.

Tamen idem Deci. dicit fore aduertendum, quia fuit præstitum hic, ex contrariis gentia facti & male, quoniam uerba legis

si proportionantur in materia in qua po-
rest proportionari intellectus iuris, intel-
liguntur de iure & non de facto, ut per
Abb. in c. nuper col. d. de bigam.

Secundo dicit nō ob stare, quia alios
habet intellectus & in hoc bene ut inf.
Immo adde tu interim quod præteritū
in lege, quandoq. futurum continet,
posseq. argumentum retorqueri, & dici
præstitum, id est præstādum, l. diem fun-
cto. ff. loca. li. C. de legi. l. post uenitio-
nem ibi actum iuncta glo. quæ expor-
mit. i. agendum. ff. de aqua plu. ar. & (ut
dixi) tractabitur infra latius.

Et plus quod d. uerbum præstitum
ad legatum refertur, & si debetur præsti-
tum non erat ut insti. de ac. in prin. & in
§. præterea quib. mo. tol. ob.

Et tandem concludit post Io. de Plat.
li. i. C. de primipil. lib. x. in fine anni fieri
debere, per illum text. ubi uidetur casus
clarus, quod cōmoda primipilatus, post
administrationem incipiunt deberi &
ita etiam Bald. ante eum in c. i. in §. sol-
data in si. quis di. dux in usib. primipilatus
enim dicitur, ut per Abb. in c. ex parte de
confue. late Capici. decisio. 129. num. xv.
xvi. sed & melius, ille, qui c. & lx. militi-
bus præstet fusius Pirh. lib. 3. de mili.
offi. & maxime quod erat Centurio
qui præerat decimæ legioni cæteris p-
stantiori. text. etiam declarat quod pri-
mipili erant qui primipilum exercebāt
in. l. sed & milites in §. si. ff. de excu. tu. &
ad propositum ipsius Io. de Plat. ratione
locator operatum agere non potest nisi
pro sua parte impleat. l. Iulianus. ff. offer-
ri. si. de ac. emp.

Adde tu & supple, quid agere poterit
si pro parte sua impleuerit, uel (ut hic,)
per eum nō steteris, quominus impleat,
& ut supra fuit dictum sepius.

Et ita in simili dicit Bal. in l. si pro ea
colum. 2. C. man. quod fideiussor non a-
git antequam soluat & nisi ex contractu
mandatum impleat.

Et signanter in l. x. dem colum. pe. C.
loca. quod locator ante finem anni, non
dicitur plene locationem impluisse, p-
parte sua propter patientiam quam præ-

stare debet conductor, usq. adeo ut nec
autē possit agere.

Et si ad propositum per eum statet
& ageret, eidem obstatet, exceptio non
impleti contractus, ut inquit Scy. sel. hic
licet ad aliud col. pe.

Immo est regu. generalis quando ex
parte illius cui sit promissio debet ali-
quid impleri, quod semper solutio fit in
fine anni, & limitat totam materiam
quam ponit Bar. in l. qui hoc anno ff. de
uer. ob. & ita in specie dicit Gui. Papa in
sing. suis 389. & in specie per text. in d.
§. offerri & bene.

Æquum tamen est (subiicit Deci.) si
pendis partem solui à principio pro ex-
pensis, & attestatus amplius ita seruari
Florentiæ. Sed dicam ego, cum hoc idē
generale non sit, nec æquitas scripta iuri
scripto præferri non debere, ut not. in
l. placuit. C. de iudi. & in c. si. de transac.
& in c. i. de rerum permutan. 6. Nisi repli-
cetur quod est æquitas iuris non scripti
quæ spectat ad Principem, & præfertur
iuri scripto, quia quod placuit Principi
legis habet uigorem alia uero iuris scri-
pti appellatur, licet scripta non sit, quia
debet esse informata à iure & ista nō est
præferenda iuri scripto, si autem fuerit
scripta in specie, sic.

Tertio notandum est (ut etiam dice-
bam supra respondendo ad tex. in l. i. C.
de re mili. lib. x.) quod casus contingens
in personam conductoris non nocet lo-
catori, quominus salarium totum conse-
quatur. Et potest nunc modo ad. q. in
f. r. 1. Scholarius duodenam conducentis
& c. i. aliquo per annum si lapsus (puta)
duobus mensibus moriatur an ab hæc
duobus mensibus, duodenam tota peti possit,
quam tangit Por. in §. si. num. 6. v. inst. de
loca.

Et uidetur ex hoc dicendum quod
sic, quia non stat per locatorem, ut in d.
l. qui operas & in d. l. sed addes in §. si.
ff. loca. maxime q. nō est merus labor.

Et quia casus fortuitus scholari, & nō
cui, nocere debet. l. si uno. §. item cum
quidam. ff. eo.

Et quia contrahentes uidentur no-
luisse

luisse se conformare cum dispositione
in his communis. l. heredes mei. §. cum
ita. ff. ad Treb. quæ est ut supra.

Immo subesse uidetur, quid, quod po-
test ipsi scholari imputari, cui legem a-
partitus non dixerit. l. ueteribus. ff. de
pac. l. colonus ibi lege locationis cōpre-
hensum non est. ff. loca.

Et uidetur casus ibidem ultimo loco
in §. si. ubi culpa seu casus contingēs in
personam conductoris locatori officere
non debet quominus totam mercedem
suam consequatur, & ita foret transun-
dum.

Tamen aliter dicit Deci. quod tenen-
tur heredes tantum ad interesse luci
cessantis, ex quo sumus in obligationi-
bus facti. l. si quis ab alio. §. si. ff. de re iu-
di. Considerando ad idem, quod fuisset
obligatus etiam scholaris ad interesse
tantum, si tunc sine causa recessisset.

Maxime ultra cum quia est persona
multum privilegiata, ut dixi in Auth. ha-
bita. C. ne si pro pa. & in materia quia si
eōduxerit domum, ante tempus etiam
recedere poterit, & nihilominus non te-
nebitur ad pensionem nisi pro rata. l. ha-
bitatores. §. si. ff. loca.

Sed non subsistunt, namque ad primū
dici posset non esse uerum, quia ita de-
rum luci cessantis ratio habenda est, si
forent mercatores. l. si sterilis. §. cum per
arenditorem. ff. de ac. emp. not. in l. uni-
ca. C. de sen. pro eo quod int. sed locator
& conductor non dicuntur mercatores,
ergo.

Non obsecundum quia uerum est,
quoad interesse conuentum d. l. si quis
ab alio. l. stipulationes non diuiduntur,
ff. de uer. ob. ergo non regulariter.

Non obiterium quia id etiam nega-
bo, argumen. sumpro ex his quæ habent
in l. si hominem ff. man. & in l. 2. in
§. circa. ff. de excep. do. & in terminis in l.
dominus in §. si. ff. loca.

Et minus quod sit persona privilegia-
ta quia uerum est in casibus à iure ex-
pressis, ut not. in d. auth. habita. Immo
quod nec in casu. d. l. habitatores, recede-
re potest, nisi ex causa pestis, uel belli,

uel si domus foret malis spiritibus agita-
ta, ut inquit Bar. in authen. perpetua, co-
lum. 2. C. de sacrosanc. eccl. & Por. in lo-
co præallega. in si. igitur cogitandum est
quis iustus induat arma, quia idem Por.
quoque in d. loco. g. indecisam telinquit,
& se remittit ad not. in d. §. item cū qui-
dam. Et maxime hoc idem uendicaret si
ibi locum quando scholasticis duodenam
conduxisset à Doctore, ut ab eo disceret
quia non secus in eo quam in assessorē
dicendum foret. l. Aquilus regulus. ff. de
dona. l. i. §. proinde. ff. de ua. & extraordi.
co. & præcise in istis terminis. q. format
Por. in loco præallega. & facit etiam tex.
in l. i. C. de assessor. ibi quorum pruden-
tiam sibi putant necessariam fore. Vel in
ciue locante, opi. Decii ut æquiore in te-
ne, quoniam expensas retinet, & licet
mercator non sit, solitus est tamen lu-
crari.

Quarto notandum est, si legatus seu
præses ante tempus successorem accepe-
rit, quod præsumitur (ut dixi in figura-
tione casus) temotus assessoris ipsius
culpa usque; adeo ut hac de re, ad differē-
tiam præcedentis casus salarium conse-
qui nō debeat residui temporis, & non
ab te dicit l. Con. diuersum est in eo &c.
ut etiam in l. diuersum. ff. quo. lega. i. cō-
trarium l. cum pater. ff. de pac. dot. & pro-
batur ad propositū in l. 2. ff. quod quisque;
in, & signanter ita etiam dicit glo hic in
uer. in eo. & quod d. l. 2. casus singularis
simus est, immo nō esse alibi firmat Bal.
in statuto iudex num. 21. post Spe. in §. si.
de assessor. qui bene dicit quod punien-
dus est ut iudex signaret per d. text. sed
de salario uerbum nullum, uerissimum
tamen uidetur quia non æque conuenit
si culpa remotus ipsius præsumitur, qd
& nouissime probatur in J. apud eum,
ibi passus sum apud eum manumitti. ff.
de ma. vind. & in J. metum in §. sed quod
Prætor. ff. quod met. cau. ibi me assidue
interlocutus est, quod salarium conse-
quatur. Litaque; sullo. ff. de fur. l. si ab hosti-
bus §. i. sol. mat. & ideo malum consiliū
(ut ē in prouerbio) consultori pessimū,
punitur ergo Præses quia fecit litē suam

& assessor (ut dixi) pariter. Praeses, pœna
prout æquum religioni iudicantis uisū
fuerit obligatus ex quasi maleficio actio
ne in factum. l. si. ff. de na. & extraord. co.
& insti. de ob. quæ ex qua delic. nas. in
prin. & prout æquum iudici uidebitur,
quia quā pœna decifum non est. l. i. ff.
de iu. delib. & ut ibi religioni iudican-
tis simile est in. l. quæstum. ff. de te-
sti. & quia iudex uir bonus dicitur. l. uir
bonus iudica. fol. immo quod in causis
est Deus. l. 2. §. quod si actor. C. de iura-
cal. & ad propositum habetur etiam in
l. pe. in fi. C. de pac. & in l. ex maleficiis
in. §. si iudex. ff. de ac. & ob. & in l. si filius
fi. ff. de iudi. Barto. in q. iudex p imperi-
tiam colum. 3. Assessor uero eadem pœ-
na argumentum in c. i. de offi. del. immo
quod & salario etiam residui temporis
priuabitur ut hic.

Nota tamen quod, excusaretur Præ-
ses si uirum elegisset approbatum, & e-
xercitatum in similibus, & ad quæm eū
in iuniter habebatur recursus, ita Augel.
in l. terminato. C. de fruc. & lit. expen. &
Saly. in l. si. C. de pe. iud. qui ma. iud. &
Alexan. consi. xix. nume. 13. uolum. 7. As-
sessor uero si Præfidi resisteret de facto
uel saltim uerbis prestando & est caute-
la quam tradit idem Augel. in §. quoniam
uero in Auth. ut nulli iudi. & Cepo. in
fuis 35. & not. in d. l. 2. & scitu dignum ē
pro assessoribus in praxi. & docet etiam
Bald. in l. quoniam 2. C. de appella. & no-
ta (ut ibi dicit & Ange. in d. §. quoniam)
quod protestatio debet scribi in actis u-
litis teneretur.

Quinto & ultimo notandum est, si
Præses sua culpa temouetur, quia ma-
24. lifeste pateat, quod tunc assessor ꝑ salu-
rium habebit, etiam si operam suam al-
ter locasset, seu cū alio eodem tempo-
re fuisset, quod tamen non dicit tex. nec
ex eo istud colligitur, sed ex glo. secun-
dum unum intellectum, de quo infra in
terim dubitatur tamen (estq; not. q.) Si
locatū tibi fundum ad quinquennium
tibi; forte quia non soluebas ipsum
abstuli, & alteri locauit, nunquid ad to-
tam integramq; pensionem teneris.

Et breuiter Pau. Cast. hic & in. l. sed
addes in §. si. ff. loca. & in. l. in lege in §.
si domus. ff. eo. dicebat quod sic.

Morus primo per istum tex. secundū
intellectum prædictum glo. ponderan-
do quod dicit diuersum esse in eo. &c.

Secundo per tex. in d. §. si domus, ubi
si locaucto tibi domum uel fundum ad
d. tempus, tu uero uel domum uel fun-
di culturam deserueris (inquit Iurecō.)
quod statim te cum agere poterō, quod
idem Pau. declarat, ad totam pensionē,
domum seu fundum etiam alteri locan-
do, strictius inducendo quoq; ut per De-
ci. hic.

Et nimirum tertio quia tibi quodam
modo, cum sis in culpa, in pœnam datū
est, ut possim ego idem facere, & tu paci-
ter ad totam pensionem teneris. c. re-
gnoscetes de cons. à contrario, ibi rem
quæ culpa caret &c. & facit tunc illud
de quo in. c. nisi ubi Bald. non. nume. 2.
de offi. le. stultus in culpa sit in pœna sa-
piens.

Inf. uero tenuit contrarium motus &
ipse pariter per tex. l. dominus horteo-
rum in §. si. ff. loca. ubi si condutor sine
iusta & probabili causa fundum deser-
uit teneatur locatori ad interesse uel con-
seruatur in demnis uerū interesse ex factis
quia fundum seu domum alteri locauit,
ergo.

Et ita teneo etiam ego quia in contra-
ctibus bonæ fidei hoc idem est regulare,
ut inquit Specu. in §. postquam num. 8.
eo. ti. ubi signanter duo hæc iura indu-
cit ad idem, & dixi supra nu. 13.

Nec aliud æquitas pro rei ueritate di-
ctare uideatur, quæ maxime in his atten-
di debet. d. l. sed addes. §. si. ibi fidem con-
tractus impleri, æquum est. ff. loca. & ma-
xime quia in contractibus bonæ fidei ma-
gis exuberat bona fides quam in contra-
ctibus stricti iuris, ut palestre concludit
Barto. in l. sub prætextu i. nume. 8. C. de
transac. & sic æquitas maxime attenden-
da. l. placuit. C. de iudi. l. diuus. ff. de rest.
in integ.

Est uerum quod citantur Scriben. ea
concordant, uno casu scilicet condutor

ri culpam imputari possit, alio non, sed nihil est si bene intueantur, generalisq; dispositio (ut di xi) in contractibus bone fidei.

Nec ob. ad oppositum adducta ac pro opi. Pau. quia (ut inquit Deci. & bene inter disputandum) primum amle potest ad. q. ipsius adaptari; patet quia culpa Præsidis est in faciendo, conductoris vero in q. Pau. in non faciendo uulga. l. si mora ubi glo. ff. sol. mat. quibus duobus præceptis ducitur homo ut, equus habena, & queq; primis parentibus nostris facta fuerunt ut per Bar. in extrauagan. ad reprimen. col. 2. uet. habenis.

Et licet (quoad secundum) dicat text. in d. s. si domus, statim agi posse, non p terea sequitur quod agi possit ad totam pensionem si locatio alteri facta fuisset ut in d. s. si quia una lex aliam declarat. l. utrum. ff. de peti. hæ. Soc. in l. i. in prin. ff. de reb. dub.

Parum facit etiam tertium quia satis est, quod ad interesse agatur, succedens loco pte, immo quod poena legalis appellatur, ut per Imo. & Alexan. in l. si insulam colum. 3. ff. de uerb. ob. argumētum in l. tutori. C. de nego. gest. pulchre Bar. in l. quid ergo in s. poena grauior. ff. de his qui nō. inf. nuxi.

Ex quibus aliud quoq; deciditur, cuius contrariū idem lat. hic dixit, incidenter tamen, si doctor conductus est hic ad legendum, & dominio Veneto, moueatur bellum, quod non propterea totum habebit salarium, si conductus sit ad legendum eodem stipendio alibi, puta Bononiæ, seu Pisis.

Additio.

Quid uoluit dicere Iurecon. in l. si, ff. de ua. & extraordi. co. & pos supra quod Præses facit litem suam, quodq; ea ratio ne punitur cum tamen sit aliena.

Sol. facit litem suam quasi delinquendo & est simile in Auth. sacramenta puberum. C. si aduer. uen. ubi rem alienam suam uocat Imp. i. minoris alienantis & suam intelligit quoad obligationem, & declarat Ro. Beneu. et. in trac. lib. in. d. Auth. sacramenta puberum, quam po-

nit ibi in. 7. par. sub rub. de Senatuscon. clemen. nu. xi. & est simile in l. lex corne lia. ff. de iniur. ibi domum me suam, idem Ro. sub supra.

Additio.

Quando Præses sua culpa remouetur, exemplificat Barto. in Barataria & furto ab ipso commissio, hic num. 4. non nihil Bald. in l. & generaliter. ff. de calumnia. 27 declarat Baratariam esse (ut dicebam alias) quando iusticia uenditur auro. S. si quis autem. S. oportet & ibi Ange. in au. rh. ut iudi. si. quoquo sus. nanq; tunc dicitur facere litem suam ut supra & alijs etiam modis de quibus Luc. de poena late in l. 2. colum. 2. C. de numera. lib. xii.

In glo. 2. (i. nihil habet adde solum; dum in l. pe. per ipsam allega. ff. de offic. Præsi. & in l. lex omnibus. ff. eo. fit mētio de correctoribus, Leo. Are. declarantem qui sunt ij. in commentar. c. 8. fol. 92. po. Iurico. Aristotel. uet. non adest eorum usq; adeo ut labatur Accus. i. d. Lex omnibus & nesciat quid dicat, & minus Corasi. in d. lex omnibus, quia corrector legitur in Pādeciis Flo. & non rector ut ipse dicit, eorumq; officium est (ut ait ibidem) publicorum rationes reposcere, quæ in repub. a magistratibus gesta sunt. & Arist. uerba sunt hæc, hos uocant alii cor-

rectores, alii rationales, alii Scrutatores, alii procuratores, & quæ exponit commitibus. i. assessoribus, ut sic (quemadmodum subiicit) faciat ad titulū. l. Imperator es. ff. de in di. adde glo. simili modo loquentem in c. ne ignitatis in uet. decretis de const. & diximus in rub. supra. Nec ob. quod immo debet intelligi generaliter ut per Ange. ex quo ista lex est posita etiam sub u. loca. quia & ad illum facit pariter, cum non modo tractet de assessore, uerum de locatione etiam operarum, qua ratione ibi posita est, & supra dicta hic, & sic diuersis respectibus, ut in simili declarat glo. in rub. C. de bo. po. cont. zab. Quod tamen text. in alijs commitibus locum habeat, opi. Decii ita tenentis subscribo, ad famulum inferentis, dic ut per eum. Et adde, quod est personarum differentia,

tia, ubi eadem est uirtus potentia & ratio, non uariatur effectus. l. item legato: §. parui refert. ff. de leg. 3. Bal. in c. i. in §. i. de natu. seu. in usib. & sursus las. hic in 2. colum.

In glo. legatis traduntur duo intellectus, ad tex. primus est, quod aliqui libri habent à legatis ut in Pandec. quoq; Flo. legitur & tunc præsbitum idest præstandum exponi debet, prout etiam exponit glo. sequens, & ita dicit text. in l. diē functo. ff. loca. unaq; lex declarat aliam. l. sed & postetiores. l. non est nouum. ff. de legi. & dicebam ego supra nume. 20. quod præteritum quandoq; futurum. continet, & nouissime addico glo. in l. si Possidonium. C. ex quib. cau. infra. itro.

Et quia si non exponeretur sic & foret præbitum non deberetur ut præsupponit text. nec ab assessorē peti posset; immo petenti uulgatum illud obicere tur amice frustra petis quod intus habes l. si fullo. ff. de cond. si. cau. §. si res inst. de lega. l. i. §. si debitori. ff. ut in po. l. c. l. si quis ex argentariis. §. prator ait. ff. de eden. c. examinata de iudi. Bal. in c. ex parte. S. nume. 3. de testip. & in l. siue manifestus in princ. de cond. fut. & secundum istum intellectum etiam, (cum sit communis ut supra & attestatur hic in princ. las. quoq;) casum figurauimus, & ita foret transeundum. l. i. ff. de offic. questor. not. in c. capellanus de ser. & in c. i. de consti.

Nilominus Fulgo. ait ad istum text. non procedere, quia si præbitum, idest præstandum exponeretur, dixisset utiq; erat, in præteritum, & non est de præfenti, prout dicit, & quia legati mortui sunt, oportebat adhuc dicere à quondā legatis. l. eius qui i prouinciam. ff. si cer. pe. & hoc est quod dicebat Gui. Papa singu. 645. quod dictio ista de pprio significato importat tempus præteritum. Immo (adde tu & 3.) à legato, uel ab eo, & non in numero plurali à legatis, cum in princ. dixisset diem functo legato Cæsaris, cocophoniaq; uitanda quoad fieri potest & turpis uerborum sonus, ut per

glo. in ptohe. insti. in prin.

Quibus tamen responderi potest, & dici ad primum non ob. quia (ut etiam inquit las.) uerbum est, quod ad omne tempus adaptatur. l. uerbum et. ff. de uerb. si. & idem dicit Alex. ante eum.

Ad secundum uero, quod licet dictū non sit, subauditur tamen. d. l. eius qui in prouinciam, argumētum in l. oratio in si. ff. de sponsa. & in l. si. C. de fideiusso. uel dic quod loquatur de legatis in genere & subauditio aliqua non sit necessaria.

Et ad tertium deniq; tolerabile id quoq; forte, quia fit transitus de singulari ad plurale, & è contra l. si pro fundo & ibi idem las. ad si. C. de transac. qui sic etiam dicit in §. fuerat insti. de ac. nonnihil in l. ex conuentione. C. de pac. uulgatumq; illud facit, nam genus & panos & quæ non fecimus ipsi uix ea nostra uocet; q; figura exallage, seu aleothetā, uel Synecdoche, uel qd de legatis in genere loquatur, ut supra & pōdera quod d. l. diem functo. ff. loca. est eiusdem Papii. ut ista, quodq; ibi non est uerbum istud, à legatis.

Secundus est intellectus glo. quod aliqui libri habent legatis, sine à quodq; exponi debet præbitum, idest præstandum, pro fēt & assessoribus suis.

Vetissimus in se, sed non ad text. notum, quoniam (ut dicebam alias) solū dubitatio erat an assessoribus debetur residui temporis defuncto legato Cæsaris ante tempus, & an id sibi præstandū, idest soluendum esset. l. infulam. S. si. ff. loca.

Vel à primo intellectu non discedentes, à (subdit glo.) subaudiri debebit nec nouum, quia si subaudiuntur uel ba. d. l. oratio. ff. de spon. l. i. ff. de test. multo fortius subauditur litera, quæ prima latinorum est, & ad idem facit bonus tex in l. milites agrum ibi ne studio culture militia sua auocentur, pro à militia ff. de te mi. & in l. liberto in §. li rem ibi q sententia non prouocauit, pro à sententia. ff. de neg. ges. & in §. nec illud ibi nec illud quoq; nobis relinquendum est, p à no-

à nobis, in auth. de nup. immo in materia, quod sic etiam uerbum est, subauditur in d. l. diem functo. ff. loca, quia præstandum, tantum dicit, & hæc quoque figurata locutio est, quam Aferefin, Synecopam, uel Apocopam uocant.

Secundo obiter est aduertendum, ne uel illa in d. tit. posita, uel ista superflua sit, cum idem contineant, & sint (ut dixi proxime) eiusdem auctoris, pollicitusque nobis sit Iustinianus Imperator in iure nec simile, nec contrarium inueniri posse. Iquod ab eo nobis relictum sit. §. quibus in l. consti. Cod. l. i. & 2. C. de uet. iu. enucle.

Sol. tolerabile est, ex diuersitate titulorum, ut faciat hic, quia de assessore tractat ibi, quia de locatione operatur, tradit Odof. declarando sic duas leges similes in l. pe. col. 2. C. de pac. quia ad litteram est etiam posita in tit. C. de ep. & cle. & Albe. in prohe. ff. forum col. 2. ad Lueteribus ff. de pac. repetita pariter in l. labeo. ff. de contrahen. temp. But. plene in c. significantibus col. i. de lib. ob.

Tertius est ultra glo. intellectus Fulgo. (alios non refero, quia non expedit, merze enim nugæ sunt omnes) quod præstitum id est præstitum exponatur, immo ultra eum pariter, quodhuc ita legitur in prædictis quod à legatis. f. præstitum est, & ad tempus referatur, & sensus sit salarii hoc casu mortis legati assessoribus deberi residui temporis præstituti, seu quod à legatis præstitum est, & placet nunc, quod aliàs contrarium tenuerim sola hac ratione, quia relatiui sine copula sui natura determinat & restringit suum antecedens. Ica tamen adiectio. ff. de lega. 3. Alex. eo l. 29. col. 3. uol. i. usque adeo (ut dixi) ut ad tempus, & non ad salarium referatur, & declarat Bal. in l. præcipimus col. i. C. de ap. immo quod est regulare (latine loquendo), ut præstitum tempus dicamus, præstitum tam diem, & simile, non salarii aut summa, potestque Ciceronis auctoritate confirmari, in ora. pro Quin. ibi alicui tempus præstitum est, quamdiu dicat immo per textum in l. si minorem. C. de testi. in integ. ibi præstituta tempora & in l. i. in prin. ibi bene igitur prætor putauit præstitueret tem-

pus. ff. de suc. edic. & in §. largius ibidem ac in illis uerbis ideo placuit, ei præstitui annum, & in l. post diem. ff. de lege ed. mis. sed non propter ea à cõi, de quo supra est recedat, quia secundum illum etiam (ut dixi) casum figurauimus.

In glo. prælitum, in prin. supra dicta repetit ideo consulto omittenda sunt ibi igitur & hæredibus legati dubitatur, (Sed in materia not. q. mortuo Præfide seu legato intra tempus an eius hæredibus totum salarii debeatur, quod disputat Bar. hic n. i. & alii, præsupposito prius (ut idem Bar. dicit) quando non apparet de aliqua conventionione inter partes, quia tunc contractus ex conventionione partium legem accipiunt. l. i. §. si conuenit. ff. de po. & bene. & ita etiam dicit Odof. in l. 2. ad fi. C. loca, quando pensionem domus scholaris soluere debeat, quia aliqui dicebant in principio, aliqui in medio, aliqui in fine, & tandem concludit ad propositum conventioni standum esse, sique conventio facta non sit ad consuetudinem recurrendum, & si nec sit consuetudo, quod fiet in fine anni, ex quo in dubio semper id quod minimum est audi de ber. l. nummis. ff. de leg. 3. l. semper in obsecris. ff. de reg. iu. l. semper in stipulationibus. ff. de uer. ob. & facit uulgatum illud, quod pactum rapit leges de quo in Euangelio apice pacto conuenisti mecum & in reg. contractus, & ibi glo. de reg. iu. in 6. & est ratio est l. cum proponas. C. de transac. quodque; pui sio hominis tollit prouisionem legis. l. si. C. de pac. conuen.

Hic breuiter concludit quod sic arguendo à simili, quia sicuti idem est in aduocato, si intra annum moriatur, ut hæredibus eius honorarium seu salarium debeatur. l. post duos allega. Et hic in glo. C. de 2. duo. di. iud. ubi est casus clarus duo dicēs quod salarii (quod solatiu uocat arg. l. l. unica. C. de his qui ante a per. rap. ad fi. ibi ueluti solatiu tristitiae suæ) ad hæredes transmittit, solatiu. f. hæredum, quia patronus erat mortuus, & ipsi tristitia affecti. Secundo dicit ratione quod officium peragere coeperat, ergo idem in præfide, inque hæredibus suis in quibus duo hæc considerari commo-

de posse videntur. Et ita per illum text. in aduocato signanter Ioan. And. in p̄xallega. regu. contactus colum. 4. in mercu. firmat. Ex quibus tollitur impugnatio Fulgo. & Decii, qui dicebant ibi esse speciale in patrono fisci, & maxime quia hoc exprimitur, & de nouo deciditur ut uerbum Statuimus indicat, quia uerum foret si in hoc se fundaret legislator, sed (ut dixi) aliis rationibus ibi mouetur ad ita disponendum, quamquam noua lege, & narrando fisci mentionem faciat non autem disponendo. l. neque. l. Doctitii. C. de decu. lib. x. Barto. in. l. relegatorum in. §. interdicere in 2. not. ff. de int. & re. ergo (ut dicebant Alexand. & Ias.) nulla erit in eo hoc casu specialitas. l. item ueniunt. §. in priuatorum. ff. de peti. h. x. l. nō puto. l. quod placuit. ff. de iu. fi.

Et dato quod sit specialitas in eo, idem eisdem rationibus dicemus in aduocato priuatorū, & Præside longe magis. l. regula. §. scilicet. ff. de iu. & fac. ignō. Et probō, quia speciale est etiam in filio familias ut ipse solus si pecuniam mutuo acceperit, exceptionem obiciat Senatus con. Macedoniani. l. i. ff. ad Macedo. & tamē istud idem ad nepotē quoq; extenditur. l. filium habeo. ff. eo. Item in pecunia numerata mutuum consistit d. l. i. l. singularia. ff. si cer. pe. & tamē ad res etiam in fraudem pecuniarum datas extenditur. l. sed iulianus. §. mutui dationē ff. ad macedo. & not. aliās per glo. quod fiat extensio ex identitate rationis in. l. gallus in. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. Albe. in. l. cum p̄tor. ff. de iudi. & in. l. quod uero contra, in princ. ff. de legi. & facit et gl. in. l. i. C. de cond. inde.

Obiicit aliud etiam Decii. quod text. iste non faciat, quia in patrono scientia iuris consideratur, quæ precio nummario &c. l. i. §. uariis. ff. de ua. & extraord. co. sed p̄sides ut plurimum sunt imperiti. l. certi iuris. C. de iudi. ergo non ualebit argumentū de patrono ad p̄sidentem.

Sol. ualeat omnino, quia esto quod legatus seu p̄ses sit imperitus, de consi-

lio assessoris tamen cognoscit & iudicat l. metum. §. sed quod p̄tor. ff. quod me. cau. & hac ratione idē de eo dictū debet quod de iuris perito, argumentum in. l. scemina. ff. de senato. & in. l. omniū. C. de testa. & in. l. quæ religiosus ff. de rei uen. & dignitatem habet, & est in gradu clauisimorum. l. i. C. de priuacat. not. in rub. ff. de offic. p̄sidis. Et ideo optime his non ob. facit iste text. pro opi. Bart. & glo. secundum istum intellectum.

Secundo mouetur idem Barto. quia foret inconueniens, quod ipsi hæredes soluerent totum salarium assessoribus, & ceteris Comitibus, ipsi uero partem tantum haberent ac consequerentur, & ita ab inconuenienti uitando arguit Iutecon. in. l. Papinianus in. §. quattu iuncta glo. excludat. ff. de inoffic. testa. Idemq; est quod dicimus nos idē idem absurdum nitendum omnino. l. nam absurdum. ff. de bo. lib. Boneshinc Rhodi xnei, esse dicuntur, cum quod absurdum factum fuisset statim mugientes, quasi male id ac petperam factum, fuisse, declararent, & facit quia sic inter eos seruabitur æqualitas quedam, in æquitate fundata, quæ maxime considerabilis est in contrahibus bonæ fidei. l. sed addes. §. si. ff. loca. l. diuus. ff. de testi. in int. l. i. C. de suc. & lit. expen. & est not. ratio. Cui tamē aliquid obicit Fulgo. quod Resp. soluit & non p̄ses. l. si. infra eo. & ita cum eo. Decii.

Sed omnino concludit, quoniam si bi soluit pro se, & assessoribus ac ceteris comitibus suis non dico familiaribus, ut dicit Decii. quia (ut declarabam supra num. 4.) non est familiaris qui non uiuit, expensis p̄sidis, ideo nec ab ea recedendum.

Secundo obiicit Fulgo. huic rationi quod hæredes damnum pati debent, quia lucrum sperabant, si toto tempore p̄ses officium exercuissent argumentum in. l. si pater puelle. C. de inoff. testi.

Et rursum male ac contra text. in. d. l. post duos. C. de aduo. di. iudi. ubi hæredes aduocati poterant sperare lucrum,

& tamen damnum non patiuntur, quia salarium ad hæredes transmittitur, itaque ratio satis solida est.

Tertio pro opinione Bart. adducitur text. in l. i. in §. diuus ff. de u. & extraordi. co. ubi casus clarus adhuc in aduocato. Obiicit Fursgo. ibi de retentione agi quæ facilius conceditur quam petitio, absolute inquit Deci. occurrendo responsioni Alexan. ut per eum & per text. in l. retentionem. C. de usu & est verum regulariter sicuti etiam facilius conceditur exceptio quam actio. l. si in area. ff. de condi. inde. lo. And. in c. in pari ad fi. de regu. iur. in. 6. in mercu. Vnde dicimus fore melius non soluere quam solutum repetere. l. 3. ff. de compensa. sed quia non in hoc se fundat Inrecon. sed in eo quia per eum non steterat, & est ratio generalis quæ etiam habet locum in casu nostro igitur sicuti ibi solutum repeti ab hæredibus patroni non potest, ita hic ab hæredibus Præfidis poterit soluendum peti.

Et si diceretur quod ratio in retentione consideratur, utique negabo, quia à dicto est separata. l. regula. §. & licet. ff. de iur. & facigno. alias oportebat dicere sic secundum inductionem Decii. Prohibuit mercedem repeti, & maxime, quia per ipsum non steterat &c. sed separavit ut supra rationem à dicto, ergo dictum ad se trahit inquit sui naturam conuertit, & ad casum etiam nostrum extenditur ut inquit Bal. in l. conuenticulum col. 3. C. de ep. & clo.

Obiicit rursum Deci. quod loquatur per uerba præteriti temporis, quod per eum non steterat, & sic habito respectu ad lucrum acquisitum, sed adhuc nihil est perinde ac si locutus fuisset per uerba præsentis temporis, casus est literalis in l. qui operas. ff. loca. & ideo quia de facto salarium sibi solutum fuerat ita loquitur utrobique sed non quod sibi etiã, hoc est hæredibus suis si solutum non sit, non debeatur. & ita communiter tenetur. Et quia tria hæc argumenta sunt satis solida, & defensata ab obiectionibus dicto. alia consulo. omittenda

sunt. Et consequenter ita foret transeundum.

Nihilominus ut hic & in d. §. diuus Bartol. refert, Bertr. ndus nescio quis de monte Fauentino, siue Fauentio qui ut hic etiam dicit Albe. colum. ff. & Boer. post eum decisio 6. num. 8. in alia tamen. q. par. i. fuit magnus Iuriscon. qui; hanc legem repetiit in monte Pessulano Collega Guliel. de Cinn. eicctus tandem ad dignitatem Cardinalatus, & attestatur idem Albe. ibi ipsum in collegio Cardinalium amplissimo, uidisse magnæ auctoritatis & existimationis, & quod mortuus est anno mortalitatis quo etiam Io. an. And. 1348. cuius meminit etiam Barto. in l. naturaliter colum. ff. de Vsuca. & in Decameronis libro. 10. Boccacci. de certaldo in princ. idem Barto. in d. §. diuus nu. 12. Cotta in memoriali. suis de iurisperit. tenuit contrarium.

Motus & ipse pariter, quia labor & pecunia, salarium & tempus sunt diuisibilia. l. Seio. ff. de an. le. ubi casus clarus ad idem.

Verum tenendo communem opi. Barto. reiectis cæteris, dici potest ad istud, ut etiam dicebam supra. quod text. in d. l. Seio procedit in mero labore, non quando ad dignitatem & ad peritiã habetur respectus ut hic & in locis supra allega. & ut dicunt Alex. & Ias. & Bald. ante eos signanter ad illum text. ita respondendo in d. l. col. ult. C. de suffra.

Et quamquam in doctore exemplificet alibi in l. i. in a. oppo. C. de lega. in quo tamen dignitas & industria consideratur, pro rata tantum salarium sibi solui debere, non officii, quia per eum steterat quominus legeret & operas præstaret, hic autem non cum Præfes esset mortuus,

Sed adhuc officere uidetur huic sol. text. in l. qui operas. ff. loca. ubi secundum Dec. traditur generalis reg. quando non stetit per eum qui operas locauit, quod ad totam mercedem agere potest.

Replicatur in assessore intelligi debere ut ibi etiam per glo. ex quo satis est quod agat ad interessere ut dicebam heri, si dominus horreorum §. suff. eod. & ita

una lex aliam declarabit. I. utrum. ff. de peti. h. z. alias non distinguerentur personae una ab alia, haud dicendum ut supra.

Secundo mouebatur Bertran. quia casus contingens in personam unius alteri nocere non debet. l. si uno. §. item cum. quidam. l. si quis siundum. §. Imp. ff. loca. sed casus hic contigit in personam Praefidis ergo reipub. obesse non debet.

Cui rationi etiam respondebo. d. iura generaliter non procedere, sed in tanta tantum, in quo loquuntur, & sic in meo (ut diximus) labore, ergo non hic. Et quia casus contigit in personam unius in. d. l. post duos, & in d. §. diuus, & tamē alteri nocuit, hoc est reipub. seu fisco & domino. Et sic non est argumentatio generaliter uera. Vel ad. d. iura respondeo ut hic per Iaco. §. Geor. col. 4. post Bart. consi. incip. quidam Capiraneus de Carrello.

Tertio mouebatur per text. in. l. i. C. de re milita. lib. x. ubi stipendium caput ab hostibus, pro rata tantum praestiti seruitii stipendium consequitur.

Sol. ille text. non ob. quia miles ibi (ut etiam dixi in casu figuratione) non uacabat culpa.

Vel & secundo dicamus ut alias, id est se quia militia non est dignitas. l. i. ff. de mi. testa. Bart. in. l. si. nu. 3. ff. eo. & est opti. communis.

Et probabam, quia libertus ad dignitatem aspirare non potest. l. i. C. ad legē Viscelli. & tamen potest esse miles. l. si ad nobis. ff. de mi. testa.

Quarto mouebatur quia speciale est in domesticis & prorektoribus Principis l. si. C. de domesti. & prot. lib. x. ergo in contrarium ius commune. l. ius singula rel. quod uero contra. ff. de legic. praesent. §. loca. de praeben. in 6.

Sol. patet ex his quae diximus obiectis factis paulo ante supra ad text. in. l. post duos. C. de adiro. di. indi. primo quod immo speciale non sit. d. casu quia in dubio liber dispositio uidetur fundata in iure communi. l. i. ff. de regu. iur. Barto. in l. re legatorum in §. constitutam in secū

do not. ff. de int. & rele. inq; adeo ut ad omnes extendatur. Et dato quod esset speciale, extendi omnino debere adhuc, ex identitate rationis, ponderando maxime dum dicit solatiis ac emolumētis Primicerii sui debere.

Quinto addit Bar. rationem, quia ius ad ipsum precium non erat quaesitum, sed quaerendum, ex quo non debebatur nisi post operam, ut in iuribus per eum allega. & melius quam alibi in. l. i. C. de Primipi. lib. x. ergo ad haeredes transmitti non potuit.

Sol. transmittitur creditum, spes, & ius quanquam non acquisitum, quod habebat desinctus Praeses, si uiuisset, ex quo (ut saepe dictum est) per eum non stetit, casusque fortuitus mortis in eum contigit. Et quia non erat acquisitum etiam in. d. l. post duos, & tamen transmittitur. Et similiter in. d. l. si. C. de domesti. & protecho. lib. x. & idem in hereditate non adita dicitur in. l. i. C. de his qui ante ap. tab. & in. l. in §. in nouissimo. C. de cad. tolli.

Sexto contra communem adducitur etiam (alia consulto praetermittimus ut finiamus, maxime quia ex his facile resolui possunt) quia si uera forte, resp. utiq; grauaretur duplici salario, haeredibus scilicet & nouo Praefidi, quod esset absurdum. l. Titia. §. qui in uita. ff. de leg. 2. minime tolerandum. l. nam absurdum. ff. de bon. lib.

Cui argumento multa dicit Deci. dicit quod toleratur ut longe absurdius uiteretur, quod haeredes Praefidis hoc solatio fraudentur. l. ita uulneratus ad si. ff. ad legem aquil. Barto. in simili in. l. cunctos populos in 5. oppo. C. de summa tri. & si. catho.

Septimo & ultimo, addo ego, obstarē etiam Theoricam Abb. in. c. h. colum. 2. de iud. ubi impeditur exercere officium non consequitur salarium totius temporis, ergo nec mortuus Praeses, ut illud ad haeredes transmittat.

Solidum uerum est in officiali uiuo, non mortuo ut hic. Immo quod dicta Theorica limitatur etiam quando officialis est

set impeditus impedimento infirmitatis, ut per Bar. in d. §. diuus colum. 4. Vel si ob metum tyranni illud exercere non poruisset, ut ibi colum. 5. adhuc dicit. Vel si cum licentia superioris discessisset etiam pro suis negotiis priuatis ut p. Io. de Platea. in l. hac lege. C. de prox. fac. scri. lib. x. & ita est breuiter transeundum, & cum communi opinione Bar. si ne dubio renendum.

Verum ad propositum queritur quid si legatus seu Praefes non dum officium esset ingressus sed se ad ingrediendum parauisset, & ante mortuus sit, habebunt ne haeredes salarium, sicut si ingressus fuisset illudque exercuisset?

36 Barto. hic concludit post istam gl. num. 2. quod non motus lege & ratione, l. si pecuniam in prin. ff. si cer. pet. ubi si ego do tibi pecuniam ut pro me eas Romam, nec, uel con ditione temporis, uel aduersa uelitudine impeditus eas, repeti poterit.

Et nimirum etiam quia datum ob causam causam non secuta repetitur. l. si. ff. eo, ergo idem in casu nostro, quia salariū pariter datur propter officium, illud non exercuit, immo nec urbem ingressus est ea de causa, ergo haeredes salarium non habebunt, nec ad eos consequenter transmittitur.

Quod fundamentum tamen probare non uidetur, quia id locum habet in contractibus innominatis, in quibus ut qui Romanus proficisci debebas, bene es mihi obligatus, sed non ego tibi, quod minus possim pro nire, quoniam haec est ipsorum contractuum natura, ut ibi not. & in specie Pau. Cast. conf. 93. nu. 4. uol. 2. nos a neminem loquimur in contractibus nominatis. l. qui operas. ff. loca. l. 1. §. diuus. ff. de uar. & extraordi. eo. Et ita ibi ipse met Bart. num. 2. uel dic, quod faciat quia Praefides non conducuntur sed eliguntur, ut per Bal. in c. in §. si. quis dica. Dux Comes, uel Mar. in usib. ut prius tamen communiter tenebatur.

Vnde & secundo hoc idem ratione probat, quia adhuc ut salarium transmittitur,

et totum lucretur necessarium est, quod aliquo tempore seruerit. Qui concubinam. S. uxori. ff. de lega. 3. ubi legatus relictum matri, si simul cum filio habitasset sibi debetur, etiam si minime tempore hoc idem fecisset, alias si nunquam sibi non debebitur, ergo idem & hic si nullo tempore seruerit, nondum ingressus.

Adhuc non tuta per illum text. ex quo probari uidetur in eo, quod etiam si nunquam habitasset, dummodo filius sit in culpa, sibi legatum tamen debebitur. Non facit etiam ille text. quia loquitur, (ut ibi per Bar. in legato annuo, in quo id est regulare, ut legatarius annum ingressus, si decedat legatum ad haeredes, transmittat. l. in singulos. ff. de an. lega. hic autem est salarium unius anni tantum.

Melius igitur probatur i. l. post duos C. de aduo. di. in d. ibi (ut dicebam heri) quia officium peragere coepit, quicquid dicat Bar. in d. §. diuus, ex quo, uerba cauillari non possunt.

Et istud idem quoque aequitas suadet, si res integra sit nec ipse praefes interesse passus, quod praeparauit se, ut nec salariū consequatur maxime quia hic contractus bonae fidei in ea fundatur. l. sed addes. §. si. ff. loca. l. 1. §. p. secundo in fi. C. de cad. tol. Et facit ultimo loco, quia si adhuc officium non gessit, non potest dici quod sibi aliquod ius quesitum sit, nec re, nec spe in d. salario, ergo nec ad haeredes transmitti potuit, argumentum in l. nemo. ff. de regu. iur. & in l. traditio. ff. de acqui. re. do. & uidetur casus ad litteram (ut alias dicebam) in §. illud in athen. de adm. nistra. ubi administrator Reip. emolumenta percipit quam primum in prouinciam uenerit, ergo non ante. l. cum praetor. ff. de iudi. & est in terminis argumentum optimam in l. obseruare in §. si. ff. de offi. procon.

Sed dubio & primo per text. in d. l. si pecuniam, ubi probari uidetur contrarium, & opi. Bartol. qui ita sensit in d. §. diuus & sic sibi ipsi contrarius, ibi & cum per te non steterit, potest dici repetitio nem

nem cessare.

Pro sol. tenendo opi. ipsius, quæ uide-
tur communis ut per Alexan. las. & a-
lios, potest dici, id uerum esse, disputan-
do non decidendo, sen disponendo, ut
ibi paulo post legitur, ubi etiam glo. de-
clarat & bene. Adde similem in l. si uno
in §. item cum quidam. ff. loca. & est argu-
mentum in l. munerum in §. mixta. ff. de
de mu. & ho.

Secundo contra Bar. facit ratio, quia
per eum non stetit. d. §. diuus. l. qui ope-
ras. ff. loca. quæ militat etiam antequam
officium ingrediatur. l. regula. §. & licet.
ff. de iu. fac. igno. & ut hic per Deci.

Responde uerum non esse, quia im-
mo si non dum ingressus est neq. adhuc
gerere cepit, per eum stare uidebitur, igitur
nec salarium consequi debet, neq. p
consequentiam ad hæres transmitti;
q. cessante ratione legis, cessat effectus
uulga. l. adigere. §. quamuis de iu. pat. c.
cum cessante de ap.

Tertio contra Bar. hic facit adhuc quia
Præses iuxta not. in l. i. supra de offi. eius
est de maioribus magistratibus, ergo ei-
dem ius quæsitum à dje electionis. §. i.
in authen. de defenso. ci. glo. in l. priua-
torum. C. de iu. o. iud. Bar. in l. si. nu. 6. ff.
de mi. testa.

Sol. uerum est, ne electio possit reuo-
cari argumentum in l. sicut. C. de ac. &
ob. sed non ut electus salarium transmittat,
idq. hæres consequantur, ut per
Bar. iu. l. absenti ff. de dona. & Deci. hic
post multa, & bene. Adde tu (quod plus
est) quod immo in materia ius non ac-
quiritur, ex quo tria requiruntur electio
confirmatio, & consummatio, id est ingres-
sus officii, ut in homine generatio, for-
matio, & natiuitas ita Cyn. in l. bene
à Zen one colum. 2. C. de quadri. præ-
scrip.

Quarto contra Bar. hic facit, quia e-
tiam quod non coeperit, sed se pparau-
rit dicitur tamē coepisse. l. i. §. coepisse. ff.
de pollicita.

Sol. id uerum est large & improprie
non stricte, & proprie ad effectum de
quo hic ita Bar. in tra. de aluco in uer.

eius & Bal. in l. more maiorum infra de
iu. o. iudi. ad fi.

Quinto & ultimo facit, quia poten-
tia propinqua actui, actus est. l. pe. ff. de
mi. testa. bonus tex. in l. si uxori in §. cū
ita. ff. de au. & ar. lega. ubi argentum de-
positum, seu commodatum, ut de proxi-
mo haberetur, uidetur esse in domo. &
in l. cum uero in fi. princ. hic prius per
Bar. allega. ff. de fideicom. lib. ubi roga-
tus est, quis cum moreretur, seruum ma-
numittere (inquit l. urecō.) perinde fore
ad si manumissus fuisset. ergo perinde
est, ac si officium ingressus fuisset hic p-
riter Præses.

Sol. procedit regu. quando potentia
fuisse formata, & certa. l. librorum. §. sed
nec cepti. ff. de lega. 3. ubi librorum ap-
præscripti continentur, licet non dum
malleati uel ornati. l. ligni. §. si lignum.
ff. eo. multa ad materiam Bar. in l. cæte-
ra in §. si. ad fi. ff. de legi. sed hic certa nō
erat. l. i. ff. de condi. & de. & quia formali-
ter ingressus requirebatur, & aliquo tē-
pore seruisse. d. l. post duos, ergo. & ita te-
nendum est.

Et limitanda conclusio in casu, quan-
do saltem si non per se, per alium tamen
officium fuisset ingressus, quia tunc se-
cus. S. ad hoc prohibemus in auth. de col-
la. ubi casus clarus.

Et facit etiam regu. l. si eum. §. qui in
iuriam. ff. si quis cau. per quam dixit
Bar. in simili in l. si filius. ff. de legatio. q.
ita Vicerektor dēt honorari, ut Rector,
Vice rex ut Rex, & administrator ut do-
minus. c. grādi de sup. neg. pla. in 6. Fel.
in c. cum olim in prin. de offi. de. Facit &
melius regu. qui facit per alium de regu.
iu. in 6. quæ maxime, & sic ad propositū,
locum habet in his in quibus ueritur
acquisitiōis factū, ut hic. l. certe. §. i. ff.
de precal. unica. §. nunc aut ē. C. de cad.
tol. Bal. in Marga. sua aurea in §. qui uel
quæ. nu. 3.

In glo. eodem tempore, ibi, sed quid
si non fuit & c. dubitatur quid si assessor
cum alio esse potuisset & respondetur h-
uiter perinde fore ac si fuisset usq. adeo
ut per eum stetit uideatur, nec salariū

consequi debeat, & fuit opi. lo.

Quam probat glo. per text. in l. sed addet in. §. si. ff. loca. ubi si per locatorem non steterit, nec mercedem eodem tempore ab alio acceperit, fidem contractus impleri æquum est, ut conductor teneatur sed si potuit esse cum alio, neq; cum eo esse uoluerit, per eum stetit uideatur.

Melius & secundo probatur per text. in l. habeo scribit si mihi Bibliothecam. ff. de cont. emp. ubi Bibliotheca mihi uendita est sub conditione, si ego locū à Cāpanis emissem (dicit ibi text.) quod conditio pro impleta habebitur, si per me stetit quodq; uenditor actione exvendito ad precium, contra me agere poterit quem text. adde tu (quicquid leuiter hinc dicat Deci.) sic intelligit Pau. Cast. consil. 93. colum. 6. uolum. 2. & consil. 52. colum. 2. eo. lib. & Boer. decisio. 48. numero. 6. in i. par. & ad propositum, sicuti ibi uenditori competit actio ita hic dabitur exceptio hæredibus Prædis.

Tertio facit quia si culpa sua remoueat (Præses, ut dictum fuit supra) Assessoris salarium debetur, quanquam alteri operas locasset ergo non si sit mortuus, quia tunc nulla culpa sibi imputari potest & assessor cum alio esse potuerit & ita communiter tenetur ut hic per Alex. & alios.

Quarto facit quia in actione locati agitur de interesse eius qui locauit operas suas, l. dominus horreorum. §. si. ff. loca. sed interesse hic considerari non potest, ex quo potuit esse cum alio & noluit, ut in regu. damnum de regu. iur. in 6. ergo.

Alias quinto & ultimo foret melioris conditionis, qui cum alio esse potuit & noluit, quam is qui cum alio eodem tempore fuisset, non dicendum argumentum in l. non solum. ff. de noxa. ac. & in l. qui de inofficioso. ff. de inoffic. testa. cum similibus, & ita est transeundum.

Tamen Ro. sensit contrarium motus quia in ipsius assessoris favorem inducendum est, ut possint se locare cum alio

cum alio si uoluerit, ergo ad eius odium hoc ipsum retorqueri non debet, ut salario priuatur si cum alio esse potuerit & noluerit uulgā. Quod fauore. C. de legi.

Cui argumento tenendo commune respondet Alex. quod odium non est, si alteri operas commode locare possit.

Replicat Deci. quod immo odium est ex quo inuitus quodammodo ad hoc faciendum cogeretur. Nec emere. C. de iure de.

Ea de re formaliter respondeo ego, adhuc à communi opi. non discedendo, quando fauor & odium sunt adeo connexa ut non facile possint separari sine magna absurditate, & sine repugnantia regularum, quod tunc id quod in unius favorem inductum est, debet ad eius læsionem retorqueri, ita Pet. de bella per. q. 172. sed hic sunt connexa nec possunt facile separari, absurdumq; maximum si potuit esse cum alio, & noluerit quod salarium consequatur, repugnantiaq; regularum, cum per eum steterit ut supra ergo.

Secundo mouebatur Ro. quia creditor si nolit mutare debitorem, non cogitur. si mandato meo. §. i. ff. man. ergo nec assessor in casu præsentis.

Sol. non cogitur ibi, quia æquitas id ipsum non suadebat ut hic & fuit responsio eiusdem Alex.

Replicat Deci. quod neq; hic suadet ut assessor alium cogatur accipere debitorem.

Et male, quia immo suadet ut text. met sentit uirtualiter si cum alio eodē tempore fuerit, uel esse potuerit & noluerit quia sic per eum stetit uidebitur, ut supra & facit, quia in contractibus boni dei (ut sepe diximus) maxime locum habet. d. l. sed addes §. si. ff. loca.

Obicit rursus Deci. quod uerba legis nostræ sunt conditionalia actum respicientia & non potentiam.

Et adhuc male, quia nihil est in actu (inquit philosophus) quod non sit prius in potentia. c. congregato & ibi Bald. in.

pūnc. de elec. immo quod conditio adducitur actui in potentia, & modus actui in actu. l. cum tale. §. Ticio. ff. de condi. & de. Idem Bald. in l. si societatem, in prin. ff. pro so.

¶ Tertio dicit ad idem Deci. quod conditio intelligitur secundum naturam actus, quando propria uoluntate, secum alios obligauit, ergo non quod inuitus cogatur.

¶ Sed nec istud subsistit, quia immo natura actus est, ut salarium non habeat si cum alio fuerit uel esse potuerit & noluerit, ex quo tunc (ut dixi) per eum stetit uidebitur.

¶ Ultimo dicit fundamentum assessoris fore, quia per eum non stat, immo dicta decisionis ratio text. nostri ut supra quare cessat quando est cum alio, ergo non quando esse potuit.

¶ Et istud quoque falsum est, quia immo si potuit cum alio esse, & noluit per eum stare uidebitur (quod ad sensum patet), igitur cessabit (quicquid ipse dicat) ergo & effectus ne salarium consequatur, adigere. §. quamuis. ff. de iu. pat. & sic duobus hac motiua Ro. satis bene ex his resoluta uidentur.

¶ Tertio tamen ob. ultra eundem Ro. quia facile fuisset legislatori hoc ipsum dicere si uoluisset. l. unica. §. si autem uer. si uero. C. de cad. tol. non dixit, sed tantum quod salarium non habeat si cum alio fuerit eodem tempore, ergo non si esse potuerit, nec nostrum est leges extendere. l. si uero. §. de uiro. ff. solu. mat. l. si seruum. §. non dixit prætor. ff. de acqui. hæ.

¶ Maxime quia de amittendo salario agitur, quo priuari quodammodo potest. l. testamentum. C. de ma. testa. usq; adeo in simili, si statutum dicat, eundem contra deuetum alio priuari debere, ut non priuetur salma quia dictum non est. l. si ita stipulatus. ff. de uer. ob. Bald. in l. cum proponas. C. de nau. fe. & in statu. in §. de uerum nui.

¶ Sol. dixit uirtualiter l. Con. suppledo ut supra uel quod licet dictum non sit hic, dictum est tamen alibi & ratione

suadetur in l. qui operas. ff. loca. & in l. i. in §. diuus. ff. de ua. & extraordi. co. non fraudari salatio scilicet si per eum non stetit, sed quando est cum alio, uel esse potuit per eum stare uidetur ergo, & ita in simili docet Barto. in l. prætor in §. citatq; differentia colum. 2. ff. ubi de citatione in l. 2. C. de sen. expe. reci. nil dictum fuisse, & tamen id ibidem suppletur ex regula. l. de uno quoq; ff. de re iud. & est argumentum in l. non est nouum. ff. de legi. & in l. utrum. ff. de peti. hæ. & in c. super questionibus in prin. de offi. de.

¶ Quarto ob. quia uidetur mihi quod omnino termini non sint pares quando est cum alio, & quando esse potuit patet quia primo casu esto quando priuatur salario à Præsidi præstatio, non tamē priuatur eo, quod à nono Præsidi confectitur, secundo uero nec unū nec aliud habebit.

¶ Sol. termini sunt pares quantum ad hoc, quia per eum semper stetit uideatur, nec considerabile, quod hoc secundo casu utroq; fraudetur, ex quo damnum quod quis sua culpa patitur sibi imputatur ut in regu. damnum de regu. iu. in §.

¶ Et facit illud uulgatum, suo se gladio ingulauit, heu patior telis uulnera facta meis, & simile.

¶ Quinto & ultimo ob. quia adhuc, quando cum alio esse potuit agitur de iure querendo quod facilis permissio ne legis, à se abdicare potuit, quam iam quæsitum. l. qui autem in prin. ff. quæ infrau. credi. ergo esto quod text. noster limitauerit principalem decisionem in casu, si assessor cum aliis eodem tempore fuerit, non propterea etiam dicto casu limitasse uidebitur, si esse potuerit.

¶ Ad quod etiam pro sol. dicas uerum fore, sed non ut ob id salarium consequatur, quoniam (ut dictum est & repetitur) hoc casu etiam per eum stetit uidetur & ita tene.

¶ Modo sequitur glo. si in qua plures traduntur expositiones ad uer. diuersim in eo seruatur, & primo ut, ad assessoris

referatur. Et ista lect. per Fulgo. reprobat, quia non congruit principio legis & quia ibi loquitur Iurecon. de comitibus in plurali numero hic autem dicit in eo quod est singulare.

Respondet Alex. quod plerumq; tran sit legislator de plurali ad singulare & e contra, uenissimumq; est ut dixi etiam e go supra licet ad aliud nu. 29.

Sed replicat Deci. uerum fore quan do constat non in dubio, & bene, figura tusq; loquendi modus est. Et maxime quia ad aliud uerbum longe comodius & uerius (adde tu) referri potest ut infra & not. in. l. si i dem cum eodem infra tit. seq. de iu. o. iud. & in. l. talis scriptura. ff. de lega. i.

Secundo exponitur in eo scilicet lega 40° to diuersum foret ut assessor nihil habe at ex quo ipsius assessoris culpa remotus præsumitur, & rursus bene. l. 2. ff. quod quisq; iu. & ita communiter tenetur ut hic per las. col. 3. in princ. & dictum fuit supra.

41° Tertio & ultimo exponitur in eo le gato s. sua propria culpa remoto, ut sala rium nihilominus indistincte assessorib; debeat, deq; hoc pariter dictū fuit supra nec disputo, iudicio meo tamen & nouissime non uidetur posse ad tex. applicari, quia de culpa Præsidis in eo non fit mentio, unde si ante tempus suc cessorē accepit, & remotus præsumatur culpa assessorum, ipsi salario fraudari de bebunt. Et quia si dictum est in princi pio, mortuo Præside, quod nihilominus assessoribus salarium debebitur, ut sit diuersum in eo, qui ante tempus succes sorē accepit, necesse est fateri eiusdem non deberi, ergo ea ratione (ut dixi) quia culpa ipsorum præsumitur remo tus, ex quo deberetur alias, si propria remotus fuisset, quod tamen (ut rursus dixi) non apparet. Ea de res, his omni busq; alijs reiectis de quibus per docto. hic à communi non est recedendum. Et amplius quia alie. q. in materia à præ dictis pendent, possuntq; facile etiam ex illis decidi, non sunt aliter à nobis tã genæ, & propterea finis sit quoq; huic

not. legi impositus ad dei laudem, qu. semper sit per secula beuedictus die. 16. Ianuarii. 1560. Pat. auii.

ADDITIONES

Ad. l. diem sancto. ff. de offic. assc.

Additio. i.

Dum dico in princ. quod etiam impe riti dirimunt causas & lites per text. in. l. certi iuris. C. de iudi. declaro probari ibi, per militares homines &c. & sine assesso re quidem, & quod imperiti sunt, quia milites, magis arma quam iura & leges scire sacratissimus legislator existimauit l. i. C. de iuris & fac. igno. l. si. in princ. C. de iu. delib. argumentum in. l. i. ff. de mi li. testa.

Et Illustriss. D. Veneti iuris & le gum sunt imperiti & nihilominus iudi cant sine assessoribus Venetiis, ex qua dam æquitate naturali, quæ regulat om nem compositum intellectum. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tu. l. cum ratio. ff. de bo. damna. ele. cum ratio ne de elec. Barba. consil. 46. num. 12. uo lu. 2.

Et Mercatores idem faciunt qui ta men sunt imperiti pariter. l. Quintus. ff. manda. l. si & me & Titium. ff. si cert. pet.

Additio. 2.

Dum in. i. dubitandi ratione allego text. in. l. i. C. de re milita. lib. 10. de clara, quid sit donatiuum (non enim ibi idem est quod stipendium ut sensis glo. in. i. lectu. siue expositione) et dic quod illud erat quod donabatur militi bus Congiatium uero plebi, ut in augu sto de liberalita. eiusdem. Et à donariis differebant hæc, quoniam donaria erāt dona militaria quæ singulis uelut opti me meritis fieri solebant ut armilla tor ques coronæ et similia, quod adhuc in Augusto legitur, de gestis eius circa rem militarem. et in philip. Cice. 2. ad si.

Additio. 3.

Dum in 2. dubitandi ratione allego tex. in l. Seio in fi. ff. de an. leg. pondera quod amicus fidelissimus erat testatoris, & nihilominus duabus filiabus mortis una superstita non legatum totum sex aureorum sibi deberetur, sed pro rata duorum tantum, & quod ita arbitraretur etiam uir bonus ut uerbū placuit indicat. l. Thays §. sorore. ff. de fideicom. lib. ea ratione. si quia labor & pecunia diuisionem recipiunt, & est ratio generalis. l. regu. §. & licet. ff. de in. & fac. igno. tamen id in mero labore procedit, non in honorario ut hic in lectu.

Additio. 4.

Ad tex. adductum pro. i. ratione dubitandi in l. i. C. de re milit. lib. x. potest responderi (ut ibi sentit glo.) illud ideo esse, quia fingi non potest quod seruierit ut hic, ex quo per eum non stetit, cum sit clarū causam facti postliminio non contineri l. deniq. ff. ex quib. cau. maio. Ex quo facti uentus (ibi inquit Bal.) mutari non potest plene no. in l. si is qui pro emptore. ff. de usufructu. bonus tex. in l. filio quem pater ibi ne imagine naturæ ueritas obuietur. ff. de lib. & posthu.

Nec uidetur quod solus subsistat, quod culpa potest imputari ibi militi, qui capitiuitate impeditus non prouit seruire, quia quæ forruit casibus eueniunt humano iudicio præuideri non possunt, & quæ forruitis. C. de pigno. ac. cogita.

Additio. 5.

Hæc lex ad litteram est posita in l. sed ad des in §. fi. ff. loca. in pandec. alias & secū dum alios in l. diem functo. ff. eo. & melius, estq; eiusdem Papiniani ut in supra scriptione apparet, ergo uel hæc rursū uel illa superflua. §. quibus i. i. Cod. cōst.

Solue tolerari propter diuersitatem titulorum, & sic diuersis respectibus, ut declarat Feli. in prohe. rex pacificus ad fi. ante eum Odo. in l. si quis in conscribendo colum. 2. C. de pac. sic respondendo signanter, quia lex illa pariter erat posita in l. si quis in conscribendo C. de ep. & cle. sicuti. c. significantibus de lib. ob. in c. significantibus de ap. & ita declarat etiam in l. nemo. C. de ep. aud. quæ est

posita quoq; in l. nemo. C. de postul.

Additio. 6.

Pro ratione dubitandi in 2. parte, ultra adducta supra facit, quia sententia lata contra unum, alteri præiudicare non debet inquit Alex. in l. sepe colum. 4. ff. de re iud. & est argumentum in l. si unus, in §. ante omnia. ff. de pac. & in l. i. & toto tit. C. res in tali. ac. usq; adeo ut sic pariter remotio Præsidis, quasi sententia Cæsaris, seu reipub. non debeat assessoris seu Comiti, consiliiario, & domestico eius præiudicare. Et ita not. etiam in l. frater à fratre. ff. de condic. ind. publicatis bonis patris quod non propterea publicatum erit peculium profectitium, ne filius administratione priuetur, ergo nec hic assessor (ut dixi) honorario. Er maxime quia ex facto unius non debet alius obligari l. supra iter. §. apud serocē, ff. de aqua plu. ar. l. si in l. 4. in §. cato col. 3. ff. de uer. ob.

Sed ratione decisionis tolluntur omnia non præiudicare. i. casu alteri neq; 2. filio, quoniam culpa ipsis haud poterat imputari, hic autem sic eademq; ratione alium non obligari ex facto unius, quia non ea præsumptio erat in casu d. §. apud serocem, quæ est hic quod assessoris culpa ante tempus fuerit remotus, nimirum igitur si diuersum ius statuitur. l. à Ticio. ff. de uer. ob.

Contra quam sol. generalem tamen facit quod habetur in d. l. 4. in §. cato. ff. de uer. ob. ubi uno ex heredibus promissoris contrasacient, perinde est ac si omnes contrasacissent, & quisq; tenetur ad poenam pro parte hereditaria.

Sed plaua est responsio, illud ideo esse quia adiecta fuerat factio indiuiduo hoc est stipulationi quæ erat ab aliquo iter fieri, uel non fieri quominus stipulationi ire agere liceret (hæc seruitus. n. (ut se habet communis conclusio) indiuidua est) quo casu si unus ex heredibus promissoris ut dixi contrasaciet etiam quod alii non sint in culpa contrasacisse tamen finguntur.

Additio. 7.

In secunda per tex. adhuc dum addu

co rationem. l. non debet. ff. de regu. iu. & dico quod regu. illa habuit ortum ab illis tribus præceptis naturalibus de quibus in §. iuris præcepta insti. de iusti. & iu. adde quod fuerunt necessaria quia homo multiplicato genere humano se multis iminiscuit questionibus, & quod præcepta ad Theoricam, instituta uero ad praxim spectant.

Additio. 8.

In ratione decidendi in secunda parte, ut supra dico quod præsumptio est iuris & de iure, quod fuerit præses remotus assessoris culpa nec admittit probationem in contrarium, declara quod præsumptio iuris, & de iure est, quando lex præsumit super certo & super eo figit pedem statuendo ut declarat Bald. in c. quoniam frequenter num. 10. ut lite non cont. & est exemplum in l. anti. que. C. ad vel. & in l. hi qui. C. ad legē iul. de adul. & not. i. c. iuuenis de spōsal.

Additio. 9.

Dum adhuc dico in ratione decidendi de secundæ partis, quod præsumatur remotus præses malo consilio assessoris, ut salario priuari debeat & fraudari, adde ptoverbiū quadrare illud. Malum consiliū consultori pessimum, quod unde ortum habuerit declarat M. Verrius Flac. rectū memoria dignarū lib. i.

Additio. 10.

In primo not. dum dico quod morte finitur officium præsidis, Curæ tutelæ, delegati, arbitri & executoris, adde & societatem sic morte solui, quoniam qui contrahit certam personam sibi eligit, inqt rex. in §. soluitur insti. de socie

Additio. 11.

In illa q. quando salariū præstandū sit supra in i. not. dum allegando rex. in l. i. C. de primo pilo. dubitans quis effect primipilus dixiq; cum esse præceretis, qui præerat 160. militibus, & sic caput qui primum pilum ferebat, non intelligas nexillum, ut exponit Accur. in l. sed & milites ad fi. ff. de excu. tu. sed telum, pilum enim telum uocamus, & ita dicebat Modestus de re milita. ad Theodosiū Aug. de præfeco legionis, uel ut adhuc

ibi dicebam, & forte uerius est caput de cime legionis, quæ cæteris erat præstantior, Legio uero sex milium sexcentorum sexaginta sex. Cohors quingentorum, Manipulus ducentorum, Centuria centum.

Additio. 12.

In illa q. de scholare duodenam conducente, posset distingui sic, quod aut ciuis erat solitus tenere sic scholares, & lucrari, & tunc uera sit opi. Decii, quod hæredes scholaris mortui intra tempus teneantur, & habeatur ratio interesse lucri cessantis, aut non, & pro rara tunc solui debeat.

Vel & melius ut inter disputandum dicitur, quod cum prestare duodenam in seruitiis & (ut ita dicam) in famularum consistere uideatur, & sic in meto labore debebitur tantum pro rata temporis duodenam. l. Seio. ff. de an. lega. & ita ego iudicarem.

Vel dic quod consuetudo seruanda sit. l. imperatores. ff. de pollicita. uulga. l. minime. ff. de legi.

Additio. 13.

Dum in ult. not. supra dico, quod si præses fuerit remotus sua culpa, debet puniri, exemplificat Bart. si baratariam commississet hic nu. 4. adde ad uerbiū hoc Barbatum, ultra ibi dicta (quando auro iustitia uenditur alias intelligitur) declarat Io. Villan. in annalib. suis lib. 9. c. 284. melius esset si diceremus, tunc iudicium corruptum, contaminatum uero si aliquid fiat præter solitum iudicio. rti. ordinē, ut in partitionibus inqt Cic.

Additio. 14.

Adhuc puro quoad prædicta ad uertendū quia uidetur mihi qd p̄ses ēt qd male iudicauerit, & fecerit litē suā aliter tamen q̄ per baratariam, & remotus sit, nō p̄p̄ea debeat puniri, sed assessor quē electione purauit p̄bum & peritum casus est in. d. l. 2. non ob. tex. in. l. fi. de ua. & extra ordinē. cogni. q. loquitur ille text. in casu claro quando certū erat a se ipso iudicasse, & nō p̄sumptiue ex cōsilio sui assessoris ut sæpe euenit nos autē ī dubio quotū duorū nō est par cædemq; rō. l. cō.

tinuus §. cum ita. ff. de verb. ob. & probatur ad propositum in l. non debet. ff. de reg. iur. & in l. sancimus. C. de poen. nimirum igit ut si tunc puniatur, ergo non alias cogita.

Additio. 15.

Ad illud quod uerbum comitibus debet intelligi generaliter (ut dicunt alij) ex quo hæc lex est etiam posita in titulo. & addebam non refertur ego quia ibi id est, respectu locationis operarum; hic, quia assessor, ideo exponi debet secundum naturam tituli, Comes id est assessor comitibus. i. assessoribus, unde Pau. ad Ro. c. 12. in vno corpore multa habemus membra ait sed non quod omnia eundem habeant actum.

Additio. 16.

Planissimus uidetur intellectus qui disputatus in glo. legatis si legatur eodem modo ut facit text. salarium præstitum legatis. i. quod solet præstari legatis debent comitibus. i. assessoribus residui temporis, si ante tempus, legatus Cæsars. i. præses moriatur, a quo solui debebat, & comitibus rursum debent ab hæredibus ipsius legati.

Additio. 17.

In glo. si. quod in eo, legato scilicet intellectus debeat text. & expositio. ex eo probatur etiam, quia finis habens necessariam consequentiam ad principium. efficit ut illud attendatur. l. 3. §. Scio. ff. de minor. Bar. in l. i. si qui po. in p. hab. & in l. i. ad si. C. si in eo. eademque causa, & in l. i. col. 12. C. si aduer. tem iud. Bald. i. l. Antistius in prin. ff. de acqui. hæ. sed hic in p. quæstio est, an salarium debeatur residui temporis mortuo legato præstitum in tra tempus, ergo hoc casu etiam quid si ante tempus successorem accepit, quo deciditur non debent, ex quo (ut glo. inquit & dictum est supra) assessoris culpa successorem accepit, & remissus fuit, & est not. latius in l. 2. ff. quod quisq; iur. Et ideo dicit Bal. in Margasua Vicarius nume. 32. quod impetitia assessoris nocet sibi & non legato cui assistet, quodque dolo & paratur. Et alibi quod si quidem illicitum fecerit etiam de consilio assessoris ratio;

ne sui doli tenetur ratione culpæ uero assessor in uer. iudex nume. xxi. col. ij. & utrobique per text. in d. l. 2. quanquam officium acceptando uideatur lateri se peritum ut ibi not. tradit Pau. Cast. con. fi. 34. nume. 14. uolunt. 2. est uerum quod licet impetitia assessoris non excuset iudicem a poena male iudicantis, excusat tamen a poena reformationis ut dicit gl. in d. l. 2. & Bal. in l. mancipia. C. de fer. iug. præterquam in casibus de quibus per Fel. in c. super quæstionibus in §. uerum col. 5. de offi. de.

Additio. 18.

Ultra glo. & Bart. dicta quæro de not. q. Scitis enim quod decem scholares in societate simul uiuentes, non faciunt Collegium, sed publica auctoritas de quo alias in l. i. in §. quibus. ff. quod cuiusq; vni. no. & quod oportet iura ordinari esse, ut sit collegium uel a testatore uel a Principe, uel ab Episcopo, uel ab aliquo simili ut illud Pylei Cardinalis prope ædes factas. D. Antonij Confessoris. Spinellorij in ealium, & aliorum (scitis enim alia pleraque fore.) Item quod debet habere positum, tanquam caput cui ceteri itaque quam membra eidem obediunt, & idem dico in ecclesia collegiata, quæ similiter Rectorem habere debet perpetuum ab episcopo deputatum, sed ponamus quod collegium sit funditus destitutum a Papa, deinde temporis tractu sit reintegratum, nunquid Rector antiquus ad Rectorem reuerteretur. Videtur dicendum quod non, quia a privatione ad habitum impossibile est regressus. I. qui res sacre am. ff. de sol. & quia nouum collegium est. l. i. unus §. pactus. ff. de pac. & semel exclusus perpetuus exclusus dicitur ut i. minima inq; seu dorum materia dicimus & in statuto quod extantibus masculis non succedat c. i. §. quin etiam & ibi no. Ep. uel Ab. in usib. l. i. cū in annos. ff. quib. mo. u. usum. m. l. Bal. pulchre cons. 185. ad i. uol. 3.

Nihilominus Bal. in c. an. 9. de elec. decidit contrarium si ad aliam Rectorem non transiit, quodque prima debet gaudere ex quo res (licet non dicat) de facili reuertitur ad naturam suam. d. §. pactus uer.

ner. quod in specie.
 Et quia non est nouum per omnia sed
 loco antiqui re integratum. siue subro-
 gatum. quo casu omnino admitti debet
 l. filio quem pater. ff. de lib. & posth. l. si
 donat. §. si sponfus. ff. de do. inter ui. &
 uxo. ex quibus dubitationem facientia
 tolluntur quoniam his stantibus nō ex
 toto erit priuatio. nec (ut dixi) nō uñ col-
 legium. nec Rector prædictus perpetuo
 exclusus & ut latius in d. c. de electio.
 Secundo quæro quid si legatus & asse-
 sor suus. habeant in iurisdictionem ordina-
 riam. & sententias ferant cōtrarias quæ
 namq; præualbit (intellige quod asse-
 sor habeat ex forma statuti. quia de iure
 non habet ut dixi in lectu. supra tradit
 Bar. in l. i. ad fi. supra cō. p̄ma facie di-
 cendum uideretur cū sint in iurisdictione
 pares. quod illa sententia præualere
 debeat q̄ sit fauorabilior iuxta not. l. c.
 fi. de re iud. & ideo si duo consultores e-
 lecti fuerint ad consulendum quid iuris
 iuxta no. in. leius qui in provincia ff. si
 cer. pet. & unus consulat substitutionē
 directam. alter uero obliquam. stabitur
 primo. quia illa substitutio est fauorabi-
 lior. l. coheredi. §. cum filix. ff. de uul-
 ga. & pup. sub. l. ex tribus. C. de inoffic.
 testa.

Tamen contrarium uerius est hic sen-
tendam silegiu præualere quia legatus
& assessor non sunt pares, immo quod
est iux ipso legato assessor & potest quā
docuigi; reuocari ut delegatus. l. iudiciū
soluitur. ff. de iud. ex quo tollitur moti-
uum supra dictum dubitationem facies
& plus quod nec id de cōsultoribus di-
ctum pariter uerum est, ex quo in index
e-igit opinionem eo casu quo sibi magis
placet. l. duo iudices. ff. de re iud. & ut la-
tius per Bal. in d. c. si. nu. 2. contri.
Tertio quæro sunt duo oratores Veneti
col Papæ destinati ad Cæsarem, unus of-
ficium non implet, quo casu salariū ei
non debetur ut hic & in. l. i. in §. diuus ff.
de ua. & extraordi. co. & in. l. qui operas.
ff. loca. allega. sepe quia per eum fuisse
iudetur an salariū accrescat implenti
sine disputatione dic quod non, quia in
honorariis non habet locum ius accre-
scendi inuentum alias ne pro parte hæ-
reditas agnoscat & p. parte respuitur
l. unica. §. his ita. C. de cad. tol. & pbat.
in. l. i. C. de legato. lib. 3. & ibi Bar. nu. i.
quæ ratio nō potest applicari ad ca. sum
nostrum, & ideo in salariis & honorariis
his locum non habet diuus accrescendi
& no. Ro. in. l. unica col. 5. C. quando
non pet. par.

S V M M A R I F M.

l.j. ff. de in. o. ind.

- 1 Non est figurandus casus nisi ut litera iacet, quā
do traditur regula.
- 2 Iudicis officium latissimum est.
- 3 Ad officium iudicis spectat dare bo. po.
- 4 Et in po. mittere.
- 5 Et dare iutorem pupillis.
- 6 An sit differentia inter iur. dicentem & iudicem.
- 7 Iudex non solum potest dare bo. po. sed etiam de-
bet facere.
- 8 Quid sit iurisdictio.
- 9 Declaratio dum dicitur, quod est potestas de pu-
^{de}roducia cum necessitate aequitatis fiat nec.
- 10 An bo. po. si petatur decerni sit mixti impe-
rii.
- 11 Quid si petatur decretalis an poteris delega-

- 12 Mittere re ipsa in po. est mixti imperii, pronun-
ciare de mittendo simpliciter in iudicio.
- 13 Pronunciatio de mittendo est sententia diffini-
tiva.
- 14 Plus est sententiam exequi, quam pronuncia-
re.
- 15 An missio qua fit re ipsa possit per nuncium ex-
pediri.
- 16 An pupilli saue causa bo. po. possit delega-
ri.
Et ibi quod secus est in datione tutoris,
Et ad idem,
Qua fit ratio declaratur. ....
- 17 Secunda ad idem ponitur.
- 18 Tertia.
- 19 An officium iudicis & in iudicio sint idem.
- 20 Quod differunt si officium iudicis, prout cohe-
ret persona, pro totali administratione capia-
tur.
- 21 An officium iudicis, prout competit parti, idem

- fit quod alio.
- 22 An si in libello super officio iudicis concludatur pro na concludi debet in actione, tanquam in-
pens uisietur.
  - 23 In officio iudicis per interpellationem extra in
dicialem non contrahitur mora.
  - 24 Declaratio.
  - 25 Quid quando filia per officium iudicis tenetur
dotem conferre.
  - 26 Officium iudicis misericorditer imploratur.

- 27 Cum denegatur officium iudicis parti non sem-
per eidem fit iniuria.
- 28 Quotuplex sit officium iudicis.
- 29 An index in partiatu officii sui non requisitus.
- 30 An in officio iudicis debeat dari libellus.
- 31 An iurisdiclio coereat territorio.
- 32 Quo modo cohereat personis aliiue & passine.
Et ibi quod est etiam in territorio localiter.
- 33 Si princeps concedat territorium an uideatur
etiam concessisse iurisd.
- 34 Quid si concedatur pars, uel in una re tantum.

DE IURISDICTIONE omnium iudicum.

VLPIANVS LIB. I. regulatum.

IURISDICENTIS, Sum-
ma, diuide, & casum
figura, ut per Scriben.
Imò quod nou est figu-
randus, nisi ut litera ia-
cet, quoniam traditur
regulat sicuti quando traditur diffinitio
& artis principia, quæ fores appellantur
uelut omnibus nora iuxta illud Philo-
sophi 2, Merhaphy. in foribus quis deli-
quet? quasi dicat nullus, & Gen. 4. ibi,
statim peccatum in foribus adent, testa-
turq; latius Bal. in l. i. in prin. ff. de iustu.
& iu. & Seue. in l. imperium, in prin. in-
fra eo. ubi ego quoq; multa, in i. & a. le-
ctu. & scias, quod licet in rub. dicatur, de
iu. o. iud. alibi tamen in Pandec. Flo. dici-
tur solum de iurisdicitione.

Primum igitur nota ibi, latissimum,
quodd iudicis, seu iurisdicentis officium,
latissimum esse dicitur † idest genus ge-
neralissimum, secundum Bar. hic, conti-
nens omnia, quæ possunt expediti per
ipsum iudicem, & nullum genus habes
supra se. l. cum post. §. gener. ff. de iu. do.
ubi dos in genere, arbitraru soceri, quan-
do in specie non est facta mentio alicuius
quantitatis, promittitur, & promissio
ualet. l. legato generaliter. ff. de lega. i.
ubi genus generalissimum, genus subal-
ternum, & genus inferius declaratur, &
genus generalissimum est, quod omnia
continet, & nihil supra se habet.

Quod dictum, ex pluribus improba-
tur, & primo secundum Deci. quia in ge-
nere generalissimo species omnes com-
prehenduntur, & posita specie, ponitur
genus, ac remoto genere, remouetur
species, ut puta, homo est, ergo animal
non est animal, ergo nō homo l. si quid
earum. §. in re emptum. ff. de lega. 3. d. l.
legato, quod non est in latissimo iudicis
officio, ex quo remoto superlatiuo, non
remouetur positiuum, & ad positio-
positiuum, non sequitur positio superlati-
ui, ex quo de se superlatiuum non im-
portat genus, neq; de positino prædica-
tur ut genus de suis speciebus, nisi parti-
cipatiue. l. ubi autem. ff. de uerb. ob. un-
de remoto (ut diximus) scholastico do-
ctissimo, remanet doctus, & non remo-
uetur positiuum, licet superlatiuum sit
ueq; si ponamus scholasticum esse do-
ctum, ponimus, q; sit doctissimus.

Secundo, quia, ut dicit Cur. hic, pōt
supra officium iudicis, considerati offi-
cium in genere, de quo in c. i. de offi. del.
forte uoluit dicere in rub. eo. ti. & ius in
genere, quod ponitur in diffinitione of-
ficii, ergo non est genus generalissimu,
quia habet aliquid prædicabile, & su-
pra se.

Tertio, non est bona cōsequentia, di-
cere, officium iudicis latissimum est, er-
go genus generalissimum, perinde ac si
diceremus, Titius doctissimus est, quia
non propterea sequitur, quod genus ge-
neralissimum dicatur, seu quod sit Do-
ctus in genere generalissimo, quod in

primum recidit.

Quarto, si est restrictum ad terminos iuris, nec potest lex transcendere. S. respon. fa. insti. de iur. natu. c. erit autem lex 4. d. quomodo possumus dicere, quod sit latissimum.

Tu à Bart. non discedas, & intelligas latissimum, id est genus generalissimū omnia continens, & nihil supra se habens, ut dicebatur, quia ut ipse Deci. hic in prin. post Bart. tamen inferius dicit, & bene, debet intelligi non habito respectu ad superlatiuum, sed considerando officium iudicis in genere. Ex quo tollitur primum, secundum, & tertium fundamentum, declaro quando superlatiuū refertur ad terminum, id est ad significationem vocabuli, tunc facit illum terminum importare quicquid sub illo includi potest, & hoc modo stat ut genus, & sic intelligatur Barto. hic, sed si referatur ad qualitatem, importat supremum gradum illius qualitatis, & hoc modo intelliguntur contraria, & declarat idem Bart. in l. qui duos, in l. i. col. ff. de reb. dub. uel unico uerbo dicatis, quod Bart. capit genus generalissimum improprie, & legaliter, non proprie & ut faciunt Dialectici. l. 2. §. creditum. ff. si cer. pe.

Nec ob. ultimum, quia ipse met Cur. dicit, quod est latissimum in cognoscendo, & sic habito respectu ad ea quæ sunt facti, non iuris, quia tunc restrictum est ad terminos iuris. l. i. §. i. ff. ad Turpil. Quæ sol. confundi nidentur (ut dicunt quidam hic) per tex. in l. illicitas in §. veritas ff. de offi. præf. & in l. munerum, in §. iudicandi necessitas. ff. de mu. & ho. ubi iudex iudicat secundum allegata & probata, probationes autem sunt facti, & in factis consistunt, ergo. & est uerum, & si ad hoc replicaretur, quod materia probationis est arbitraria, in qua iudex potest adhibere, & non adhibere fidem, ut notat in l. admonedi. ff. de iure iuran. & per Bar. in Lucius. ff. de his qui not. in fa. & in l. non quicquid. ff. de iudi. Respondeo, hoc iuris esse, & non facti, ut in simili de iuramento dicitur in c. si. de iureiu. Quā ob rem eorundem improbantium Cur.

sol. melior uidetur, dicentium, uerbum latissimum, non referri ad facultatem iudicantis, sed ad ea quæ potest officium comprehendere, quod ex supra adductis etiam potest comprobari.

Sed rursus, secundum Bart. instatur & adhuc, quod immo latissimum non sit, ex quo (ut diximus) latissimum est id quod omnia continet, & ultra illud nihil est, quod reperiatur. Lubi autem non apparet præallega. ff. de uerb. ob. ibi, & cum optimum, uerum hic non enumeratur ea quæ sunt meri imperii, sed mixti tantum, & simplicis iurisdictionis: ergo. Sol. est breuiter, ut copula & ster pro etiam, & implicet omnia posse, quæ per iudicem quoque possunt expediri.

Contra quam Fulgo. arguit de text. nostro, quia sic implicaret casum magis dubitabilem, & minus dubitabilem exprimeret, perinde ac si diceret, non solum ad mortem condemnat, sed etiam dat bono. po. natura autem implicatur, est implicare casum minus dubitabilem, expresso eo, in quo maior erat dubitatio. l. illud. ubi glo. ff. ad leg. Aquil. l. etiam. C. si. tu. uel cu. tradunt Docto. in l. qui se patris. C. unde lib. ergo,

Secundo ad idem, natura copulæ est implicare minora expressis, non maiora elem. non potest de procu. l. i. §. cum dulia. ff. de u. tri. oleoq; lega. ergo implicado causas meri imperii, implicaret maiora expressis.

Tertio, quia exponere, et p. & est maxima niolatio literarum: & ideo non ab re, si de mixto imperio, & iurisdictione simplici loquitur, non autem de mero, quod etiam ex eo patet, quia exempla sunt mixti non autem meri.

Quarto, quia merum imperium non competit iudicibus simpliciter, sed maioribus magistratibus, ut diximus in l. i. ff. de offi. eius.

Quinto, quia merum imperium proprie dicitur potestas non autem officium, l. potestatis. ff. de uerb. si.

Sexto & ultimo, quia in titu. de offic. iudicis insti. nihil de mero imperio dicitur.

Ab intellectu communi pro rei ueritate non est recedendum quoniam si solum de causis mixti imperii tantum, & simplicis iurisdictionis loqui uoluisset, non fuisset usus uerbo latissimum, & maxime, ut dicebam supra in figuratone casus, eum hæc lex continuatiue ad. d. l. i. (quod maxime pondero) ff. de offi. eius. uenire uideatur, ita ut quemadmodum ibi sola meri exempla; ponitur imperii, ita hic ea mixti, & simplicis iurisdictionis. Et credo uerissimum, & in simili, & pro etiam poni uideamus, in. §. quibus. C. de no. eo. compo. & in. l. i. ff. solu. mat. & glo. ibi, concordan. allegat.

Nec ob. primum, quia dicit Deci. posse responderi hoc modo, quod omnimodo uerbum latissimum conueniat merito imperio, in quo agitur de maxima potestate, sed quia quandoque reperitur quod quis habet merum imperium, & non cognoscit de causa civil. l. solemus. §. la trunculator. ff. de iudi. ad hoc remouendum de quo dubitari potuisset, dictum est, nam & bo. possessionem date potest &c. Quæ responsio mihi non placet, quia istud habet locum in iudiciis habentibus iurisdictionem limitatam quo casu loquitur. d. §. la trunculator, non in maioribus magistratibus, ut nos, & pro ut declarauimus supra in. l. i. de offi. eius si igitur habebant & habent merum, non erat, neque est dubitandum, etiam quod non habeant mixtum, & ea quæ sunt iurisdictionis simplicis, & est argu. in. l. i. quantomagis. ff. de iur. iur. & in. §. filiulfa. insti. quib. mo. ius pat. pot. sol. Ideo soluit, & secundo Deci. seni. quod implicat, si bene aduertatur, casum minus dubitabilem, patet, quia utilitas publica, præferenda est priuata. l. utilitas. C. de primipil. lib. xii. l. i. ff. solu. mat. si ergo cognoscit iudex, & eius officium latissimum est circa ea quæ sunt mixti imperii & simplicis iurisdictionis, respicienda utilitatem priuatam, quanto fortius debet posse cognoscere, & eius officium latissimum dicitur, respectu eorum, quæ meri imperii sunt, et in quibus minus dubium esse uidetur, cum publicæ

utilitatis intersit, maleficia puniri. l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. ut famæ de sen. excom.

Quæ responsio improbat per quod eadem hic, quoniam in causis meri imperii, non simpliciter consideratur utilitas publica, sed causæ grauiores, ut uidemus in. d. l. i. de offi. eius. ergo non possumus arguere de causis mixti imperii ad causas meri alioquin sequeretur, quod sicut causæ simplicis iurisdictionis, ad priuatam utilitatem, possunt delegari, à fortiori possent delegari causæ meri et ideo ultra eum supra in. d. l. i. dicebam, bonæ esse rationem in. l. i. imperium in pen. colum. in. l. i. eo. quod ideo causæ à trecentis aureis ultra, non possunt delegari, et tamen delegantur causæ criminales uiles, quia eo casu interesse priuatum est, isto autem, publicum, neque ob id idem dici debet in causis meri, quia non simpliciter utilitas publica, sed grauitas causæ consideratur, quod nota.

Qua propter soluant ipsi et tertio, quod dictio et in tex. nostro, non stat implicatiue, ex quo infra etiam repetitur, sed stat in uim copulæ. Let in maioribus C. de ap. l. et fideicommissum. ff. de lega. 3. nec ob. contrarium, quia exempla non restringunt regulam, licet declarent. §. hæctenus. insti. de gradi. l. damni. ff. de dam. inf. quomodo etiam respondebat hic Deci. et bene.

Sed neque sol. ista placet, quoniam uera esset, quando prius non dixisset, iudicentis officium latissimum esse; quomodo loqui uidentur allegata per eum, uidelicet tex. in. d. l. et in maioribus. et in. d. l. et fideicommissum.

Vnde dicendum est, quod immo implicat, et tolerabile esse, esto quod implicaret casum magis dubitabilem, ac maiora expressis, et sic tollitur nedum primum, sed etiam secundum, quoniam nos habemus, ut hic dicit Rimi. et post eum Deci. Sen. et bene, quod quando genus præcedit, et subsequitur specierum enumeratio, non restringitur genus, quominus implicetur casus magis dubitabilis, et maiora expressis. l. quæ situm.

§. fi. ff. de fun. inst. sed hic genus præcedit ergo. Et ratio est, quia præcedentia magis influunt in sequentia quam è contra secundum Barto. in l. filium. ff. quando di. leg. ced. & in l. in repetendis. ff. de leg. 3. & est glo. communiter approbata in l. quisquis. ff. eo. ubi conditio adiecta institutioni, ea ratione uidetur in legatis reperi.

Sed aduerte, quia adhuc secundum prædictos, confusiditur hoc per tex. in l. cum delationis. in §. fi. ff. de fun. inst. ubi genus præcedit, & enumeratio specierum sequitur, & tamen genus restringitur. Respondet quod id est quia enumeratio specierum fuit facta per modum limitationis & determinationis: ideo non est mirum, si restringitur sed hic ex abundanti gratia exempli, & dubitationis tollendæ: ideo non mirum, si non restringitur & declarat Bar. in d. l. quæ situm in §. fi. in l. col. & ita tenet.

Quinto & ultimo, posset dici secundum eosdem, quod in isto tex. non comprehenduntur causæ meri imperii, & statim cessabit contrarium, ex quo esse potest quod latissimum dicatur duntaxat respectu causarum mixti, & simplicis iurisdictionis, non etiam meri, quia in illis officium iudicis non est latissimum. l. pe. ff. ad leg. Cor. de sic. l. 2. §. i. ff. de pœ. l. diuus. ff. ad leg. Cor. de sal. & statib. h. p. bolice hic, ut in simili, in §. per traditionem. insti. de re. diuis. & probatur in l. i. in uer. fortissimum supra de offic. eius.

Et male quoniam latitudo consideratur, prout omnia continet, quæ per iudicem possunt expediri, ut supra dicebam, quia de re factum est etiam, ut latissimum dici possit, esto quod causæ meri imperii, delegari, nisi in casu absentiae minime possint, ac alia fieri, nisi et princeps cõsulatur, ita ut omnimò sensus sit latissimum esse, quoniam non solum de causis mixti imperii, simplicisq; iurisdictionis, sed etiam meri cognoscit. & facit quod latissimum dicatur etiam ex alio, text. in d. l. i. in §. i. ff. ad turp. & in l.

quid ergo. in §. poena grauior. ff. de infra. & in l. & si seuerior. C. eo. & utrobique. Docto. quod postea & ipsi non sunt in sciati, & melius quam alibi, in l. hodie. ff. de pœn. aliàs iurisdictionis diuisio esset diminuta, quæ in merum imperii diuiditur, mixtum & simplicem iurisdictionem, ut declarabat Barto. supra in l. i. in prin. de offic. eius & ut infra suo loco. Interim cogita.

Non ob. tertium, quia supra responsum est, quod exempla non restringunt regulam, nec repeto.

Non quartum, quia Deci. respondet perum esse, sed quod hic de magistratibus maioribus loquimur, & de minoribus pariter, & sic in genere. Et est uerum. Non quintum, quia similiter idem Dec. dicit, non esse uerum, ex quo text. in d. l. potestatis loquitur de imperio simpliciter, & capitur pro iurisdictione in genere, sed non propterea quod non dicatur etiam officium, secundum eum, uidenturq; potest, quia dictum est extra de officio & potestate iud. deleg. quæ responsio uidetur contra tex. in l. solent. in prin. ff. de offi. procon. & in l. imperium infra eo. ideo dicas quod non habere dicitur potestatem & officium etiam, prout diuersimode etiam hæc duo in personam ipsius confiderari potest, ut per scriben. in d. rub. de offic. eius.

Non ob. sextum & ultimum, quia satis uerificari uidetur contrarium, ut etiam dicit Dec. & bene, in prin. in illis uerbis, quod iudex iudicat, seu iudicare debet, secundum iura, quæ possunt etiam in meo imperio intelligi.

Secundo nota ex isto tex. quod ad officium iudicis spectat dare bo. po. quæ olim (ut dicit Deci. & bene) nuncupabatur decretalis hodie autem iudicialis. l. i. §. decretalis. ff. de suc. edic. l. 3. §. sed & si nemo. ff. de bo. po. & ideo addas tu, quod eam ob rem non poterat olim repudiari, quia nondum delata dicebatur, nisi cum esset decreta, diebus autem finiti sic, ex quo tria licet elicere. primo quod multa tacite à lege

conceduntur, que expresse fieri prohibentur. l. 2. & ibi multa not. ff. si cert. pet. & sic eo casu non est par uirtus taciti & expressi. Secundo, quod nomina plerumque nobis ipsis uendicamus, aut rebus imponimus ab effectu, & secundum ethymologiam ipsius uocabuli, ut in l. 2. in §. appellata. ff. si cer. pe.

Tertio, quod decretalis dicebatur, quia decernebatur à Pretore uiuo, & causa quidem cognita. d. l. 3. §. si causa cognita. ff. de bo. po. iudicialis autem; quia editio prætoris mortui hodie iudicialiter coram quocunque iudice peti potest, ut in iuribus præalleg. & in l. si. C. q. admi. & ibi dicitur.

4 Tertio nota, quod ad officium iudicis similiter spectat, mittere in possessionem, Sed secundum Cur. Iaduertendum est, quia procedit hoc in missione in potestatem ex primo & secundo decreto, de qua in l. si finita. in §. Iulianus. ff. de dam. infec. & in l. præfenti. C. de his qui ad ec. confu. non in interdicto adipiscendæ, de quo in §. si. in l. de interdic. quia id competit iure actionis in factum, & est uerum.

5 Quarto nota, quod similiter dare totum pupillis, spectat ad ipsum, qui tamen tutorem non habeant, immo etiam iudex qui habet iurisdictionem limitatam. l. solemus. §. latruncularor. ff. de iudi. potest secundum glo. in §. sed hoc iu. in l. de att. tu. & pupillis (ut inquit Alexan.) etiam non requisitus, post Barr. in l. hæc autem. ff. ex quib. cau. in potest.

Contra quod tamen insurgit Decius motus ex pluribus, & primo, quia habemus regulam pro nobis, quod non impetretur officium suum nisi requisitus. l. 4. §. hoc autem. ff. de dam. inf.

Secundo, quia alia exempla tex. intel liguntur parte petente: ergo & hoc idem, quia æquiparantur, adde tu regu. l. iam hoc iure. ff. de uulg. & pup. substi.

Tertio, quia de hoc est casus in l. 2. C. de offi. eius qui ui. alt. iud. ge. ibi tutores petentibus dare.

Quarto in l. i. in §. magistratibus. ff. de mag. conue. ibi, similiter tutores petentibus dare: ergo non aliter. Et posset hæc duo iura induci strictius ultra eum quia sunt uerba ablatiuorum absolutiuorum, quæ resoluntur in conditio nem. l. 2. testatore. ff. de condi. & de conditio autem debet impleri in forma specifica. l. qui hæredi. l. meuius. ff. de cond. & de ergo.

Ad contrarium respondendo, quod non est satis, quod sint pupilli, ut miserabiles personæ dicantur, nisi etiam sint pauperes, ut per eum.

Ego his non obstantibus, à prima sententia non recedo & mouet me, quia pupillorum fauore multa conceduntur quæ regulatiter non concederentur, & non potest inficiari. l. ex pluribus in fi. ff. de adm. tu. l. cognitio. ff. de offi. eius. l. in confirmando & ibi Barr. ff. de confir. tu. Nec ob. quod ad hoc ut dicantur personæ miserabiles, necesse est etiam quod sint pauperes, quia non est uerum, ex quo miserabilibus personis comparantur indistincte, siue pauperes sint, siue non, in rub. C. quando imp. in r. pup. ex qua licet arguere, quoniam habet orationem perfectam; secundum Barr. in l. i. ff. si cer. pe. & sicut regula. l. si quis seruo C. de furt.

Nec ob. quod regulam habemus in d. §. hoc autem quia sicuti fallit in aliis multis casibus, de quibus ibi, ita etiam, & rationabiliter quidem conuenit, ut fallat in isto.

Non ob. secundo, text. nostræ, quia est quod comparari uideantur satis est quod comparentur quoad hoc, ut omnia officio iudicis, quod latissimum est, expediantur. Vel & secundo dicas, non inconuenire diuersis respectibus, estque simile in l. 2. ff. de offi. procon. & in l. 2. ff. de in ius uo. ubi uerbum imperium, stat proprie respectu aliorum, non tamē respectu prætoris, si de mero iure intelligatur, ut dixi in l. i. supra de offi. eius circa ult. not.

Non ob. tertium & quartum, quia di

eo, quod non semper ablatiui absoluti in conditionem resoluuntur, ut not. per Bal. in l. i. in 4. oppo. C. quando non pen. par. & Moder. in rub. ff. sol. mat. pro opi. tamen Decii, dico esse in simili text. in l. ne quicquam in §. aduocatos. ff. de offi. procon.

Sed quero, quid si iudex non dedit an in sindicatu teneatur, & debeat puniri. Quidam hic dicunt, quod sic, si peti- tum fuisset, alias non & est mirabile dictum Bald. in c. primo in §. iudices de pa. iu. fir. in usib. quem refert Fel. in c. fin. autem. in 3. colum. de descrip. & Lap. in l. uniuersa. C. de preci. Impe. offe. & est uerum, non per argu. Decii, quæ sublata sunt, sed per tex. in d. §. aduocatos. & ex his expedita sint textualia. coetera dicemus in glo.

In glo. i. quæ clara est, ac breuis diuisionem minime recipiens, in prin. dum concludit differentiam esse inter iudicentem & iudicem, & cum misterio text. id potius dixisse, quam iudicis, quoniam non de omni iudice dicit, sed de eo tantum qui habet merum & mixtum imperium, & sic ut iudicentis maior iudex ac magistratus esse dicatur, iudex autem minor. Dicitur, idem etiam tenuisse Guli. de Cu. & secundo, ut refert Bar. per tex. in l. 3. in §. i. ff. ne quis eum qui, ubi non habet locum actio ex illo edicto, si quis uocatum ad pedaneum iudicem, ui exo merit. & not. infra si quis iusdi. non ob. ubi, in illis uerbis, si quis iudicenti non obtemperauerit, maior magistratus intelligitur. Pro quo & tertio facit, quia uidemus similiter notionem & iurisdictionem differre. l. notionem de uerbo. si. l. ait prætor. ff. de re iud. quasi iudicis proprium sit iurisdictionis, iudicentis autem notio. Vltius & quarto, iudicare, est proprie litem dirimere inter partes. l. i. ff. de iudi. ius autem dicere etiam ubi nullum est litigium, quando interponitur decretum super alienatione bonorum minoris, ut in l. magis puto. in §. non passim. ff. de reb. eo. Vel super transactione alimentorum, ut in l. cum hian ptine. ff. de transac. quæ sunt mixti

imperii, & fuit motuum Iaco. Bat. Pro quo & quinto, facit text. in l. uoluit. in §. si. ff. de int. ac. ubi hæc tanquam diuersa ponuntur his uerbis iurisdictionis, uel iudicandi causa præstabit, & quod dicitur in rub. C. ne quis in sua cau. sibi iusdi. uel iudicet, & pondero quod habet orationem perfectam, ita ut ex ea argu. sumi possit. l. i. ff. si cert. peta. item & sexto, quia potest intelligi iudicentis uelut species, respectu sententiæ interlocutorie: iudicare autem, ut genus, respectu diffinitive, ut dicebat Alexan. Vel & septimo, iudicentis officium esse ad differentiam eorum qui habent officium in habitu, quæ ius non dicunt, ut sunt iudices catularii, de quibus in l. i. ff. de iudi. & sic omnino est inter iudicem & iudicentem differentia.

Contrarium autem tenuit Bar. quod nullam inter eos sit differentia, & est communis opi. post Iaco. de Are. Cy. & Ray. motus per tex. in c. forus de uerb. si. ubi casus apertus,

Secundo, quia sub ista appellatione iudicis, etiam maiores comprehenduntur, ut in authen. de iud. ergo dixit iudicentis officium &c. quia sibi sic placuit. l. i. §. pueritiam. sed non quod à iudice differat.

Tertio patet, secundum Dec. quia dicitur in rub. de iu. om. iudi. & tamen in text. aliter, iudicentis officium. &c.

Quarto ad idem facit, secundum Curs. quia ponitur exemplum etiam simplicis iurisdictionis, in si. ergo iudicentis etiam refertur ad iudices minores.

Ab opin. Barto. & communi, ego quoque non dissentio, per ea quæ adducta sunt, præter ultimum, quia non concludit ex quo sensus est huius legis, ut maior magistratus non solum possit ea quæ meri imperii sunt, & mixti, sed etiam simplicis iurisdictionis, ut supra. Item ex alio, quia ad idem uidetur casus apertus in c. iustum. 23. q. 2. ubi sunt eademmet uerba, quæ sunt in d. c. forus quod iudex dictus sit,

quasi ius dicens populo. Hinc uidemus de iudice meminisse text. in. l. si idem cū eodem in prin. & in. l. si. & in. l. eum qui. & in. l. Lenm quēdam puella, & alibi eundem iusdicentem appellasse ut hic, in. l. qui iurisdictioni. & in. l. est receptum, & in. l. si conuenerit. & in. l. si. infra eo. & in. l. in. l. hęc autem & in. l. 2. infra quod quisq; iu. & in. l. in. l. si. & 2. ff. si quis ius di. non obtem. Quamobrē etiam in. l. 12. tab. uerba hęc erāt, ij q; p̄uendo iudicādo, consulendo p̄atores, iudices, consules, appellanto. & cum de iudice loquerentur antiqui id tribus literis indicabāt elegantius loquentes, ut statim etiam dicam. I. D. P. idest iuridicando p̄afuit, seu iute dicendo p̄erit, ut scribit Val. Prob. de notis antiquis, & probatur in. l. 2. in. l. post originem. ff. de origi. iut.

Nec ob. primum motium, quia ex p̄dictis sublatum est, & ut inquit Bar. immo etiam maiores ueniūt sub appellatione iudicis.

Non secundum, de l. 3. si. quia id erat ex quo pedanei iudices, tanquam magistratus inferiores, non habebant potestatem multandi, sed non propterea sequitur ex hoc, quod non sit idem iusdicens & iudex, & minime quod dicebatur de rub. si quis iusdi. non ob. quia uolo milles, quod de maioribus magistratibus loquantur leges illę & tituli, non est p̄pterea quod & sub isto uerbo non ueniant, ac non includantur. d. c. forus. d. c. iustum ut supra.

Non tertium, quia non est uetum, patet quia arbiter non habet iurisdictionē & tamen habet notionem, & tamen nō est iudex, nec uideo ad quid Barto. pro parte contraria induxerit hoc argu.

Non quartum, quia nec illud procedit, ex quo ius ita dicitur si non sit litigium inter partes, quemadmodum ē cōtra si extet, quod ex eo potest uideri, quia ita dicit text. in. d. c. forus & alia iura superius allega.

Non quintum, de. l. uoluit, quia respondetur secundum Alex. sed ut dicit Deci. & bene, eius responsio est falsa ex

supra dictis, ut per eum. Ideo dicas aliter, prout ipse Deci. sentit, quod iudicare ibidem & iusdicere pro eodem ponitur, perinde ac si diceretur Alexander, uel Patris. l. ad protegendam. C. de in lit. dan. tuto. Quę sol. etiam non placet quia impropriatur dictio uel, ut not. in. l. s. p. ff. de uerbo. si. & maxime quia procedit quod ipse dicit, quando dixisset text. iuridicendi seu iudicandi & c. ut loquitur gl. in. d. l. ad protegendum. Quia propter dicat tu, uerum esse, quod pro eodem ponantur, sed quod exponatur quoq; dictio uel, pro idest, prout exponitur etiam in. l. si qui a prioribus. C. de fund. patri. lib. 12. & eodem modo tollitur, quod habetur in. l. i. & rub. C. ne q̄s in cau. sibi ius di. Et ex eo etiam elarius ostenditur, quia text. in. d. l. uoluit, dicit quod ius accipi debet cum apud magistratus po. Ro. uel P̄sides provinciarū uel alios iudices, respondetur: ergo & maiores magistratus iudices dicuntur, quia dictio alios, ibi, hoc indicat, ex quo est similitum significatiua. l. si fugitiui. C. de ser. fugi. ergo dicendo alios, indicat quod magistratus po. Ro. & P̄sides qui erant de maioribus magistratibus, dicebantur iudices, & sic facit pro nobis.

Non ob. sextum, quia ut supra dicebam, & no. Deci. & bene, tollitur per d. c. forus.

Non septimum & ultimum, quia adducit negari potest, ex quo idem fuisset si dixisset iudicis officium ut supra. Quod etiam hic dicebant, quod posset assignari bona differentia inter iusdicentē & iudicem, quia illud est in figura iudicii, hoc autem extrajudicialiter intelligendum, & ideo officium iudicis latissimum est, si in figura iudicii uoluerit iudicare, ut not. in. d. l. uoluit. iuncta. l. pen. ff. de iust. & iu. quod non placet, quia si latissimum est, deberet intelligi & in figura iudicii, & extrajudicialiter, & ideo tene cum Barto. ut supra conclusum est & dic quod est elegantior quidam modus loquendi apud antiquos, quam si dixisset iudex: ex quo nihil aliud est, q̄

iustitiam administrare ius dicere, & iudex seu iudicem administrator iustitiæ unde Ci. in Verrem, Audistis ob ius dicendum Q. Varium, dicere, procuratores suos isti centum & triginta millia nūmum dedisse: idem Ci. de prouinciis cōsularibus, emisti grandi pecunia ut tibi de pecuniis creduius dicere liceret ius in liberos populos.

Additio.

Quicquid dictum sit supra posset etiam teneri, quod immo sit differentia inter iudicentem & iudicem.

Et primo, quia uerbum iudicentis, non uidetur, appositum hic sine effectu, alicuius operationis. l. si quid de leg. i. l. quod ait lex in prin. ff. ad leg. Iul. de adulter. c. si Papa. de priuile. in 6.

Secundo, quia nomina diuersa sunt. l. si idem. C. de codi.

Tertio & ultimo, quia probat hoc idem tex. in. l. uoluit. in. S. i. ff. de intac. etiam supra alleg. sed aliter inducendo, quoniam dicit, apud magistratus po. Ro. uel apud Præsides prouinciarum, uel alios iudices ut sic maiores & minores denotaret, maiores in illis uerbis, apud magistratus. & c. minores, ibi, uel alios iudices quod postea & clarius apparet, dum subiicit iudicare, uel iudicare. & si replicaretur, quod uerbum alios iudices, indicat de maioribus etiam intelligi. l. si fugitiui. C. de fer. fugi. respondebo non ob stare, nec id semper esse uerum. l. sed, & reprobari. in si. princ. ff. de excu. tuto. ubi Doctor actu legens excusatur ab onere legationis, & quolibet alio famulatu, & tamen legatio non est famulatus. Et minime, quod sen sus sit. d. uerborum iudicare uel iudicare, ut alibi Alexander siue Paris. in. l. ad protegendum. ff. de in litu. quia longe tolerabilius est in dictione siue q. uel, cuius natura est disiungere. l. si p. ff. de uerbo. si. Nec ob. tex. in c. forus extra eo. tit. in materia præcipuus, & pro communi allega. quia si iudex dictus est, quasi iudicem: ut ibi, necessario non erit idē

ex quo dictio hæc, quasi improprietas & diminutionis est nota, secundum Barto. in. l. si in rixa. in 4. colum. ff. ad leg. corn. de sica. cogita.

Secundo, ex glo. in si. habetis notare, quod iudicem litigantibus dare, est simplicis iurisdictionis, & sic non est de mixto imperio, & est tex. in. l. imperium infra eo.

Vnam difficultatem mouet hic Ias. qd' imo sit mixti imperii, quoniam illud dicitur eē iurisdictionis & expeditur iure actionis id autē mixti imperii & expeditur officio iudicis nobili: sed iudices litigantibus dare expeditur officio iudicis nobili ad priuatam utilitatem, ergo non est simplicis iurisdictionis, sed mixti imperii & quia dicitur in. d. l. impetium aliter hic non insistam.

Tertio & ultimo habes secundum Barto. extra glo. quod dixit text. latissimum & non longissimum, quia intendit tractare de latitudine uirtualiter nō corporaliter de longitudine, ex quo est ius, quid & quantum scilicet contineat, cum sit (ut diximus) genus generalissimum.

Quæ ratio improbat, quia eodem modo dicere non debuit, latissimum esse, ex quo etiam latitudo est dimensio corporalis, omne enim corpus, ut Mathematici dicunt, & refert Deci. sen. hic habet tres dimensiones, Latitudinem, Longitudinem & profunditatem. Sed responde, quod eodem modo quo tractauit de latitudine uirtualiter pari modo potuisset tractare de longitudine, & ubi dixit latissimum, longissimum dicere, uerum quia non intendebat tractare longitudinem, respectu temporis & uirtutis, latissimum, & non longissimum dixit, ut ipse met Barto. declarat, & est uerum, & ad id uidendus est text. psal. 117. ibi, & factus est Dominus protector meus, & eduxit me in latitudinem. & cxvii. ibi, & exaudiuit me in latitudine Dominus & cxviii. ibi, & ambulabam in latitudine. ubi alias longitudo etiam amensuram denotat, ut in prouerbio amens longus per Eras.

Glo. 2. non habet difficultatem, uel si habet, super ea non insistemus, quia Barto. se remittit ad dicendum in l. iubere cauere infra eod. & tanto magis, quia laborat super eo, super quo non est laborandum, an date scilicet bonorum po. fit mixti imperii, quia est text. ut etiam dicit Dec. & ibi uidebimus in l. imperii ff. de iu. o. iud.

Glo. 3. in uet. potest, diuiditur in tres partes, prout in prima declarat text. in 2. comptobat per diffinitionem iurisdictionis in 3. & ultima, opponit & non soluit 2. ibi, ut patet. 3. ibi hodie. contra.

In ea. in prin. habes, quod iudex non solum potest dare bonorum possessionem, prout dicit text. sed etiam debet hoc facere necessitas, & hoc quia in diffinitione dicitur (ut statim uidebimus) quod est potestas de publico introducta cum necessitate iurisdicendi. Secundo, ut dicit Bar. quia hoc idem probat text. in l. munerum. in §. iudicandi quoque necessitas. ff. de mu. & ho. & sentit Dec. im probando las. quod subauditio. hæc sit rit minime necessaria. Tercio, quia potestas, quam habet iudex habet etiam secum necessitatem coniunctam. d. §. iudicandi quoque necessitas c. ut debitus de ep. quod tamen in primum & secundum incidit, immo tendunt ad idem omnia, in tantum, secundum eum, ubi datur potestas, ut ibi etiam sit necessitas. Quarto uidetur casus in l. non quicquid. ff. de iudi. ubi non quicquid potestati iudicis permittitur, necessitati subiicitur, statimque etiam subiicit Bart. ergo regulariter ea quæ committuntur potestati ipsius, habent necessitatem. l. cum pratorio. c. ti. c. non ne de presum. cum similibus & fuit inductio Decii sen. in seq. parte glo. perinde ac si diceremus non omnia homo currit ergo aliquis homo currit. Quinto & ultimo in l. 3. §. iuncta gl. ff. quod met. cau.

Quæ omnia iudicio meo possunt uenico uerbo resolu, & hoc modo forte procedet dictum las. quod subauditio glo. minime fuerit necessaria ex quo in

riscon. intentio est uelle demonstrare officium iudicantis latissimum esse quod præceteris in dando bo. po. consistit & non an teneatur de quo alibi dictum est ut procedant eo casu, quo per partem petatur, nā in tunc necessitat iudex impartiri officium suum, sed antequam petatur, non est dicendum, nisi quod iudex bonorum possessionem dare possit, nō tamen ut necesse hoc facere habeat, & idem Dec. hic declarat & bene & est text. in l. 4. in §. hoc autem iudicium. ff. de dam. inf. Quod tamen intellige uerum prætetquam in casu quando uerteretur utilitas publica quia etiam non requisitus tenetur, & necesse habet, ut declarant nouissimi. in l. gallus. in princ. ff. de libe. & posthum. & not. in d. §. hoc autem. Ex quo inferri potest, ut etiam dicit Deci. & bene, improbando dictum Pau. de Cast. Alex. an. & Moder. in l. ubi pactum in pe. colum. C. de col. la. quod in his, quæ in libera potestate iudicis sunt necessitas inesse non dicitur, etiam quod petatur à parte d. l. non quicquid, quod tu comptoba, quia in dex, absentem olim dominare poterat, & hoc in libera eius potestate residebat, sed tamen necesse non habebat, quantumque à parte peteretur. l. i. C. quomo. & quando iud. & not. glo. in d. l. nō quicquid hodie secus. l. appellationem. §. i. C. de iudi. Item Princeps, licet legibus solutus sit, attamen potest uiuere legibus, & nihilominus si petatur à parte, non compellitur, ut ibi not. & in. c. i. de proba. & rationabile quidem est, quoniam alias libere eius uoluntati relictu non uideretur, sicut in pœnis quoque dicimus; in quibus potest hodie ipsemet arbitrari ut libet. l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his qui not. in l. hodie. ff. de pœn. l. i. §. i. ff. ad Turpil. & tamen si petatur, non habet necesse, nisi quatenus essent restrictæ ad terminos iuris, quæ tamen non firmo, quia statim dicitur latius.

In ca. glo. ibi, est enim iurisdicatio & c. cum ista diffinitione transeunt communiter Docto. si tamen adiciatur, dum

dicat, cum necessitate iurisdicendi, & æquitatis statuendæ tanquam à persona publica, & hoc, ut dicit Bart. ne potestatem patris in filios, Domini in seruos, tutoris in pupillos includamus, quæ est iure publico introducta, ut per eum.

Et non videtur necessaria, quia pater dominus, & tutor, faciunt ius, non autem dicunt, secundum Fulgo. & las. hic, id est coguntur passim facere ea, quæ sunt iuris, non autem actiue. Ad quod respondet Deci. aduertendum esse, quia immo & ipsi ius dicunt actiue, cum de iure gentium, antequam actiones fuissent introductæ, omnia exequerentur manu regia l. 2. ff. de origi. iur. quæ manus regia remanet in Domino & patre, ut not. Barto. in l. frater à fratre, in §. colum. ff. de condi. ind. & probatur in l. serui & filii. in pri. ff. de fur. ergo subauditio necessaria, ru dic quod confunditur hoc per tex. in l. qui iurisdictioni in fra eo. nec ob. l. serui & filii quia loquitur in criminalibus nos in civilibus. Vel dic, quod uerba illa, neq; enim qui potest in furem, intelliguntur respectu correctionis non aliter. Vltimus, ut dicebat Butige. non est bona consequentia dicere, potestas Domini in seruos, patris in filios, & tutoris in pupillos, est de iure civili, quo casu loquuntur allegata per Barto. ergo est iure publico introducta. l. i. §. ius publicum, ff. de iusti. & iur. ergo diffinitio bona absq; alia suppletionem, & hæc respiciunt uerbum de publico.

Sed contra eam, dum dicit, quod est cum necessitate iuris dicendi, insurgit las. quia reperitur iurisdictione uera, ubi non est necessitas iurisdicendi, puta in iudicibus chartulariis, de quibus in l. i. ff. de iudi. Sectundo, in Principe, ut dicebam supra quod habet iurisdictionem, & tamen non est cum necessitate. l. princeps. ff. de legi. & est exemplum glo. l. non quicquid. ff. de iudi. item & tertio, si iudex sit excommunicatus uel suspensus, quoniam habet iurisdictionem, & tamen non est cum necessitate. c. ad probandam, de re iudi. Quarto, si iudex sit extra ter

ritorium, habet iurisdictionem, & tamen non cum necessitate. l. 3. ff. de offi. præf. & alii, ut per eum. Quinto secundum Dec. sen. quia dicit tex. no. in l. 4. in §. si tam uicinum. ff. de dam. inf. quod datis duobus iudicibus unus habet iurisdictionem sine necessitate. Sexto & ultimo, quia idem uidemus in arbitrariis, in quibus iudex habet iurisdictionem, & tamen non subest necessitas.

A glo. non credo recedendum esse, quia (ut diximus) est tex. in l. munetum in §. iudicandi. ff. de mu. & ho. & in l. non quicquid. ff. de iudi. & alia iura allegata per Bart. quorum hæc melius probant uel ipsemet Deci. sen. dicit, & bene.

Nec ob. adducta in contrarium & primo de iudicibus chartulariis, quia id est exorbitans à regulis iuris communis, non trahendum ad consequentias. l. ius singulare. ff. de legi. c. præfenti. §. loca, de præben. in. 6. Vel dic, quod cum administrationem non habent, quo modo intelligimus nos inter homines, non dicuntur proprie iudices, ut ibi no. & in l. rem non nouam. C. de iud. & in l. si. C. ubi & apud quem.

Non ob. tertium, quia similiter eodem modo posset responderi, sed dicimus aliter, quod saltem tenetur de honestate, ut dicit Deci. post Barto. in l. imperium infra eo. & nos late in c. i. de proba. Quæ resolutio non placet, quia non est honestas quæ transfuerit in necessitatem iuris dispositionem. l. humanitatis C. de impub. ideo prima melior, nec ab re, quia est iudex ipse omnium iudicum & cuncta per mundum. §. q. 3. l. de precatio. ad leg. Rho. de iac. nedom supra omnem iurisdictionem sed etiam supra ius. c. proposuit. de con. præb.

Non ob. tertium, quia immo est cum necessitate, remoto obstaculo suspensionis, ut in simili in l. non tantum. ff. de re. di. & in c. quia diuersitatem de con. præben. & secundum Cur. in arg. in l. si soluturus. ff. de sol. Ex quo tollitur etiam quartum.

Non quintum. de §. si tam uicinum, quia intellectus ille non est, uerus, ut

ibi not.

Non sextum & ultimum, quia immo subest, quatenus ea restricta sunt ad iuris communis dispositionem, ut dicebam in prima parte glo. ad fi.

Aduerte tamen, quia si officium indicis consideretur, ut considerant quidam hic, prout est nobile & mercenarium, facile clara etunt omnia; deducendo ut per eos, quod ego non probō, quia indistincte necessitas inesse uidetur, & maxime (ut dicebam supra) si petatur.

9. In ea, ibi, & æquitatis statuendæ die 9 optime locuta est, sed eo casu, quo de æquitate, ut dicit Dec. & bene, procedi debeat, & à regulis iuris recedi, ex causis de quibus in c. fi. de transac. & in l. placuit. C. de iudi. & in l. diuus. ubi melior tex. de iure. ff. de in integ. resti.

- In ea, glo. in. fi. habet, secundum Bart. quod hodie si non simpliciter agnoscat, rursus coram iudice competentem iure magistratus, sed petatur decerni bonorum possessio, est mixti imperii, sicut & olim neq; aliquid immutatam reperitur, & sic edictalis sit ut dicebam in tex. non decretalis, si pars non petat. quod per bonum simile comprobat Alexand. de eo qui est in possessione, & tamen potest petere in ea per decretum iudicis cōfirmari. l. 3. §. missum. ff. de carbo. edic. & ibi Bar. l. i. C. eo. l. i. §. qui opus. ff. de no. ope. nun. Secundo uidetur text. in l. quotiens. ff. de actio. & obli. ubi quis potest uti prouisione legis antiquæ, & non nouæ. Tercio, quia actus agentis ultra eius intentionem operaretur, contra text. in l. non omnis. ff. si cert. petat. Et est aliud simile. Quarto, in l. aliam. ff. de noua. in eo qui sententiam habuit pro se, ut possit uiam executionis relinquere, & ad actionem pristinā redire & no. latius in l. i. ff. de iud. sic ergo dicendum est in casu nostro & fortius, quia si id est in actibus contentiosæ iurisdictionis, ubi est litigium inter partes, multo magis erit in actibus uoluntariæ, ubi uolum est, auth. multo magis. C. de sacrosanc. ec. cum uulg.

10. Contra quam opi. duo faciunt primo

simile de l. Paulus alias per procuratorem ff. de acqui. hæ. ubi eo ipso quod constituitur procurator ad aduendam hæreditatem in, uideor adire: ergo ita uideretur dicendum, eo ipso quod uolo bo. po. agnoscere, ut agnoscam, & simile optimi est, quia sicuti bonorum possessio, postquam decreta est non potest repudiari. l. i. §. decretalis. ff. de suc. edic. ita non potest hæreditas, ut ibi, & in l. sicut. C. de tepud. hæ.

Secundo tex. in l. si in §. i. C. de cu. su. ubi bonorum possessio decretalis, de qua loquimur, in totū sublata est: ergo succedat regula Bar. in l. si. ut dicunt quidam. ff. ad leg. Cor. de sal. quod non licet uti iuribus derogatis, sed sunt etiam arg. Decii hic in glo. 2. qui tenuit contra Bar.

Tercio, addo ego, benefacere tex. in l. i. in illis uerbis satis. C. de lat. libert. tol. vbi satis absurdum est, origines rei sublata eius imaginem relinqui.

Quarto facit tex. in §. si. inst. de bo. po. ubi loquitur negatiue: ergo eadem non poterit reuocare glo. est in l. i. C. ne si. de. do. den.

Quinto quia dicitur in l. si. C. qui admittit obseruari præcipimus, ergo inducitur forma agnitionis, in his quæ sunt de forma, consensus partium nihil operatur. l. nemo potest de leg. i.

Ego à prima opi. nō discedo, q̄ uera ē nō tamē p̄ supra adducta, q̄a possēt tolli ut hic per Decii. in d. glo. 2. sed ex alio, nam considero quod lex uoluit hoc introducere fauore agnoscens, ut eorū quo, cūq; iudice agnosceretur, & edictalis dici deberet: ergo agnoscens poterit huic fauori si uoluerit renuntiare. l. si quis in conscribendo. C. de pact. cum uulga. & præsertim quia non immutatur natura ipsius, nam esto quod eorū quocūq; iudice agnosci possit, & dicatur competere iure magistratus, non tamen sequitur, ut uideretur sentire Bartol. quod non sit mixti imperii, quia confuentia non tenet eodem teste. in l. imperium in ultimo gradu infra eod. Vltetius, quia solet iudicari fauorabile, cum res ad pristinam suam naturam reuertitur.

tur, glo. est in c. statutum in uer. numerandum de præben. in 6.

Nec ob. primum, de l. paulus, quia id est in aditione hæreditatis, quæ solo animo (vt ibi dicitur) adiri potest, sed nos loquimur in bonorum possessione, quæ non simpliciter agnoscitur potest, coram quocumq; iudice, sed etiam peti, ut decretatur.

Non secundum, quia id uerum est, cum non petitur, ut proximè diximus. Nec propterea dicitur quis uti lege derogata, ex quo non erat sublata penitus vt ea vi non liceret, si partes voluissent. Vel dic licere, ex quo non est ad præiudicium alicuius, quo modo loqui uideatur Bar. in d. l. si ad causam scilicet de decisionem, & in iurisdictione uoluntaria in qua non extat legitimus contradictor.

Non tertium, quia in casu suo procedit, non hic, ex quo origo decretalis nõ erat sublata, ut eius imago derelinqui etiam, & assumi non posset, quemadmodum probatum extitit latius, & ita debet teneri.

Non ob. quartum, quia uerum esset quando lex ulterius processisset declarando, quod actus contra legem factus esset nullus, ut late declarat l. si in l. non dubium, in 4. colum. C. de legi. sed ibi simpliciter loquitur, ergo.

Non ob. quintum & ultimum, quia id fallit in forma utilitatem partium concernente, c. si diligenti de fo. compe.

Sed dubitat Alex. quid si petatur decretalis, ut diximus, an poterit delegari
11 ¶ & respondet quod sic, quia causa mixti imperij plenam causæ cognitionem requirentes, possunt delegari. l. 2. §. ut cognitio supra de offi. eius. sed hodie, cum non requiratur decretum, non requiritur etiam causæ cognitio: ergo, & pro hoc facit tex. in §. multis autem modis insti. de liberti.

Contra quod dictum insurgit Deci. sen. motus, quia petens decretalem debet petere cum suis qualitatibus: ergo etiam cum causæ cognitione, ut not. Bald. in authen. iubemus, C. de iudi. &

Paul. in l. si duo. ff. de acqui. hæ. & est uerum. Nec ob. si responderetur, ut responderet Cur. hic, quod esset uerum; quando impetraretur aliquid necessarium, sed cum impetraretur hoc quod necessarium est minime, non refert etiam quod inep te id fiat & sine causæ cognitione, secundum glo. in l. vinum. ff. si cer. pet. Dic tu quod est text. in l. i. C. de rei vxor. ac. in princ. & not. in l. edita, C. de eden. quia tollitur ratione optima, ex quo cognitio est necessarium antecedens, & qualitas inseparabilis. Verum nos habemus, quod ad positionem consequentis, necessarii sequitur positio antecedentis. l. illud. ff. de acqui. hæ. l. illud. l. ad rem mobilem. ff. de procu. & quod qualitas non potest esse sine subiecto. l. i. ff. de usufructu. haud considerabile in casu, d. l. edita, ex quo factum loco actionis succedit, tamen et si actio etiam inepta exprimitur, cogita.

Glo. in uer. in possessionem, diuiditur in tres partes in prima remouet contrarium, in 2. per uiam quod opponit, & dupliciter soluit, in 3. de materia se remittit 2. ibi, sed nõ nõ 3. ibi, & potes hic dicere.

In ea. in præ. collige, quod licet mittere re ipsa in possessionem sit mixti imperii,
12 ipsa in possessionem sit mixti imperii, pronuciare tamen de mittendo, est simplicis iurisdictionis, ita ut inserti posse uideatur, hoc casu delegari posse illo autem nõ, & mirum certe, quia uideretur dicendum contrarium, ex quo hoc casu causæ cognitio requiritur, illo autem non l. cognitio. §. vt bonorum l. 2. supra de offi. eius. Sed responde, hoc esse, quia plus est ex alio mittere re ipsa, quam pronuciare de mittendo, ut dicit Bar. & Alex. in l. iubere cauere infra eo. ubi addendum Bar. met. se remittit, & ego quoque.

13 In ea. ibidem, habes secundo quod pronuntiatio de mittendo in possessionem dicitur sententia diffinitiva, quod debet intelligi de missione in po. ex decreto ne aliàs sit contra glo. in l. præ. senti, in §. i. C. de his qui ad ec. consu. & in l. Fulcinus, in §. quid sit latitare. ff. ex quib. cau. in po. ea. & in l. cum olim, de testi. quæ dicunt quod est interlo-

cutoria, sed intelligitur de missione ex primo decreto.

Quam intelligentiam improbat De ci. quia glo. prædictæ loquuntur in missione in po. & tamen dicunt, quod est in terlocutoria.

Et est verum, quia dicit, quod missio & uenditio pariter fiebat, quæ uerba nō possunt intelligi nisi in. 2. decreto, prout etiam habetur in. l. pe. ibidem allega. C. de bo. autho. iud. po.

Sed ab intellectu prædicto non recedo, quoniam rationabilis uidetur, ex quo interlocutoria dicitur, quæ fertur inter principium & finem causæ, anrequā diffinitiva feratur. clem. i. ubi glo. de seq. po. & fruc. & hoc modo uerificabitur, quod in terlocutoria dicitur pronuntia tio quæ fit de mittendo in po. ex primo decreto contra glo. prædictam, prout etiam intellexit Bald. in. l. plenq; in. i. le. & ff. de in ius uo. & in. l. 3. in. §. si absens in. 3. colum. ff. si ex no. cau. aga. alias autem diffinitiva, ut hic, quoniam tunc finem negotio imponit, & habet uim diffinitiuæ, & latius Alexan. declarauit, & bene.

Bal. etiam hic aliter dixit, quod interlocutoria quoq; appellatur diffinitiva, largo sumpto uocabulo, ex quo diffinit capitulum, de quo dubitatur. l. generali ter, & ibi not. C. de reb. cre. sed nō placet quia impropriatio maxima est, & esto etiam quod diffiniatur capitulū de quo erat dubium, non est tamen, quod inter principium & finem causæ non feratur, & propterea melius est dicere primo modo ut diffinitiva sit, si ex 2. decreto proferratur, si ex primo in terlocutoria, prout colligi potest etiam ex his quæ habentur late per Specu. in tit. de primo & secundo decreto per totum. Cogi. ta.

41 In ea. glo. ibidem, habes tertio t quod plus est sententiam ipsam exequi, seu executioni demandare, quam pronuntiare ut supra & non ab re diximus hoc ultimum delegari posse, illud autem non, & de quo late in. d. liubere cauere.

Inferunt tamen docto. quod si steterit statutum quod iudex non possit in fine sui officii exequi, poterit tamen pronuntiare de exequendo, ratione ut supra & latius quam alius, per Felin. in. c. non potest. in. 2. colum. de re iudi. & ante eum Bar. in. l. solent. ff. de offi. procon.

Quod dictum non uidetur uerum, quia ubi prohibetur consequens, uidetur etiam prohiberi antecedens. l. oratio ff. de spon. ergo cum prohibeatur executio, prohibetur etiam pronuntiatio. & est argu. in. l. si aus. & in. l. contra legem. ff. de legi.

Secundo, quia pronuntiatio hæc nihil operari, uidetur ergo debet reici, ex quo ars & natura nihil operantur frustra l. qui bis idem. ff. de uerbo. obli. l. hæc est i pulatio. §. diuus. ff. ut lega. no. ca. & sunt motium Areti. in. c. 2. in. 3. colum. de accu. & patet ad sensum, quia si per successorem debet obseruari, habebit uim diffinitiuæ sententiæ.

Sed ad primum, tenendo dictum Barto. in. d. l. solent, respondeas uerum esse, quando diuersa ratio id non diceret, ut habetur in iuribus præallega. & in. l. si quis officium. ff. de ri. nup. & in. l. si is. C. de prædi. mis. sed hic diuersa ratio dicitur, ut in. d. liubere cauere, dicitur, ergo.

Non ob. secundum, quia dicam ut dicit Alexan. quod immo erit absolute in terlocutoria, quæ poterit per successorem retractari, si iniusta videbitur, secundum Bald. in. l. iudex C. de sen. & est tex. melior de iure, in. l. iure nostro. ff. de rest. tu. & in. l. quamuis. & ibi Bald. ff. de reb. eo. quem tex. glo. in. d. iure nostro allegabat, & quos duos adducit hic Deci. se ni. & bene, & sic successores possunt retractare facta suorum prædecessorum, et tunc, ut dicit Bald. in. l. si accu. satoribus in. 8. not. C. de accu.

In ea. ibi, sed non ne. habes colligere, quod missio in possessionem, quæ fit re ipsa, & quæ ob id (ut diximus supra est indelegabilis t poterit per nuntium expediri, nec immerito, quia per iudicem fieri dicitur. l. ita autem. §. gesisse. ff. de admi. tu.

l. pater ex prouintia. ff. de ma. uin. & ibi glo. not. quæ allegat. d. §. ita autem. c. mulieres de sen. excom. ultra text. allega. per Bart. in l. qui autem. & seq. ff. de consti. pe. siue sit id quod sit, iuris, siue facti, quicquid dixerit Bald. in l. i. in 3. colum. C. de ser. fugi. quid nuntius a substituto differat, seu delegato, dic ut hic per scriben. & sentiat ad ea, quæ dicuntur per Alex. in tub. supra de offi. eius.

Glo. tutores diuiditur in tres partes, prout format tres qq. & respondet 2. est ibi seu nonne 3. ibi, sed secundum hoc.

In ultima parte, quia in cæteris fuit dictum in l. i. de offi. eius habes, quod licet fauore pupilli datio tutoris possit de legari, de quo ad præsens non dubitamus, & intellige quando facultates pupilli secundum communes opi. sūt 500 solidorum, non tamen fauore pupilli
16 causa bonorum possessionis uel aliqua alia similis poterit delegari, quia considerari debet quod plerumq; non quod raro euenit. l. nam ad ea. ff. de legi.

Quæ ratio est falsa, quia non minus frequens usus est bo. po. ut inquit Deci. sen. hic, & bene quam dationis tutoris; quod potest ultra eum uideri ex titulis de bo. po. tractantibus. Vltcrius dicit Cur. non potest exprimi casus frequentioris usus quin exprimatur etiam casus de raro contingens, ut per glo. in l. i. C. de rap. uir. Dic tu; quod hoc confunditur per text. d. l. nam ad ea, ibi, potius & c. ubi uerum est, sed potius ad ea quæ frequentius, quam quæ per raro accidunt, se adaptat lex. Et adde meliorem de iure in l. si. C. de consul. libr. x. qui rationem assignat amplius, ne si alias eueniret, reperiatur indecisus, sed prima melior.

Alia, & 2. ratio assignatur per Barto. †
7 non ab re esse, quia in his non est tantum periculi, quantum in datione tutoris. Quam impugnatur Cur. & dicit, quod non est bona consequentia, & quod debet dici totum e contra, ex quo ut uidimus in d. l. i. supra de offi. eius, ea quæ sunt grauioris præiudicii non delegantur, sed reseruantur maioribus magistratibus, de quibus etiam lex magis consi-

dit. l. i. in fi. ff. de offi. præto. §. pe. insti. de attil. tu. & male, ut quidam hic dicunt, quia periculum est pupilli, si differatur negotium, non eo modo quo Cur. cōn siderat & ideo ob id diximus, posse delegari, non aliis casibus, in quibus dilatio non ita affert præiudicium, ut in tutelæ datione, & probatur. in l. i. ff. ad Vel.

Aliam, & tertiam, rationem assignat
18 † Cur. quod ideo id factum sit in tenui facultate pupilli, ne cogere tur ire ad Præsidem, & causa posset delegari. Quæ nō placet, quia hoc modo præsupponitur, quod iure magistratus competat, & tamen est contra rex. in §. sed hoc iure insti. de at. tut. & satis superq; fuit dictum in d. l. i. de offi. eius. Ideo tenes primam uel. 2. de quibus supra uel dic, ut dicam in l. imperium.

Fauore pupilli etiam inditum esse uidetur, secundum Barto. quod causa mixti imperii, indelegabilis, possit delegari, si litigatur us sit extra prouintiam. l. i. C. quando Impera. int. pu. & uid. quæ lex non probat, secundum Deci. senior. quia quod pupillus ibi extrahatur extra suum domicilium, hoc non est lardere ius commune, sed in casu nostro lardetur, quoniam causa, quæ est indelegabilis, delegatur: ergo. Cur. dicit, quod immo probat, quia sicuti pupillus est priuilegiatus, ne extra tutelæ tractetur coram principe, ita debet esse priuilegiatus, quod causa indelegabilis delegetur & male, quia esto quod habeat priuilegium, ne trahatur coram principe, remanet tamen coram suo iudice, & sic (ut diximus) non leditur ius commune, qd non est quando causa indelegabilis delegatur: ergo non probat. Cogita.

Glo. fina. est clara, de qua tamen dicemus in l. imperium infra eo.

Extra glo. querit Barto. de pluribus, & primo, utrum officium iudicis & iurisdictionis sint idem. & concludit quod sic, si simpliciter consideretur & absolute in abstracto, prout non cohæret personæ, sed diuersimode, ut officium potestatis Capitaneatus, Regis, et Principis, ac similia. Motus primo, quia dicitur hic

in rub. & statim in nigro, iudicantis officium &c. ex quo licet arguere, quod si aliud esset, lex ista non congrue hic poneretur. Secundo, quia cum dico officium iudicis, dico principaliter ipsam personam cui inest administratio seu honor iurisdictionis, secundum ipsam iurisdictionem. l. honor. ff. de mu. & ho. l. si. C. ubi & apud quem. Cum autem dico iurisdictionem, denoto principaliter iurisdictionem. Secundo officium iudicis, cui inheret iurisdictionem, ut i. iuribus, & sic omni tempore unum & idem est, licet personae mutentur. l. proponebatur. ff. de iudi. c. si gratiose de rescrip. in 6.

Ad primum dicebat Cur. quod non concludit, quia interdum nigrum est generalius rubro, ut not. in l. i. ff. si cert. pet.

Ad secundum, idem Cur. & ante eum, Deci. sen. & Bunge. & Dec. quod implicat contradictionem, quoniam considerat officium iudicis, prout non coheret personae. & postea dicit, quod cum officium iudicis dicimus, ipsam personam principaliter dicimus. ergo male.

Tu ab opin. Barto. non discedas, & dicas optime probari eius argumentis. nec ob. responsio Cur. ad primum, quia id non est regulare, ut no. in d. l. i. sed quod rub. sit generalior nigro, sic, ut per Bart. in l. admonendi in 9. col. ff. de iureiu. & ut hic potest uideri. & est bo. rext. in l. i. C. de impo. luc. descript. lib. 12. regularis autem dispositio arrendi debet, ut dicit Iuno. in c. audins de prescrip. ergo.

Et minime quod dicebatur ad secundum, quia si recte consideretur, non est contrarietas. quoniam primo modo Barto. intellexit de persona particulari, secundo modo de universali, & in genere & erit sensus, quod cum officium iudicis dicimus, dicimus principaliter ipsam personam iudicis in genere, cui inest honor iurisdictionis & non est repugnancia esto quod dixerit in abstracto posse considerari, prout non coheret personae, scilicet particulari, quoniam tunc esset in concreto, quod videtur potest etiam, quia postea sequitur. dicens, quod per iurisdictionem princi-

paliter iurisdictionem ipsa, secundo per officium iudicis, cui dicta iurisdictionem inheret, significamus, quoniam intelligitur officium iudicis generaliter scilicet, & non particulariter, ut sic termini sint pares. Vel dic quod intelligitur, prout non coheret personae vere, & dum postea ait quod cum dicitur officium iudicis, dicitur persona ficta scilicet & representata. l. mortuo. ff. de fideiu. & ita pro certo est tenendum, & propterea idem est (ut dicebimus) licet personae mutentur, quae sunt accidentia ad ipsum officium, ut per Barto. in trac. de aluco. in §. quod si. in 1. colum. Nec ob. regula quod qualitas, & accidens, non potest esse sine subiecto. l. i. ff. de usufr. lega. & quod mutata persona, statum quoque rei convenit mutari. c. i. de iure par. an 6. l. cum quis sibi, in prin. ff. de solu. l. i. §. quibus. ff. de suc. edic. quia procedunt in casibus suis, & diuersa ratione, potestque inibi uideri.

Et dum in contrarium dicebatur, prius facere pro alia opin. prout retere idem Bartol. quod officium iudicis praesupponit iudicem ante, qui non est, si iurisdictionem non habeat. l. i. ff. de iud. Dic non inconuenire, si respondeatur, quod imo fuerint eodem tempore, ut hic per Cur. & D. meum, ut calor & ignis, nix & albedo, & similia.

Secundo concludit Barto. quod si capiamus officium, prout coheret personae, & sic in concreto pro totali administratione, tunc differet a iurisdictione, quia iurisdictionem dicitur ius, seu potestas officium autem, exercitium illius potestatis. l. 4. §. in eum. ff. de admire. ad ci. p. ti. & est simile, ut inquit las. ac si dicemus obligatio est ius, & actio exercitium illius iuris, sed sunt fundamentum Barto. infra in seq. q. prout etiam ipsemet dicit de locutione & potentia loquendi, ibidem. & non habet dubium, & sensus Deci. in rub. de offic. del. constituen. co. differentiam inter haec duo, quod potestas est habitus & potentia, officium autem actus & exercitium, post Ancha. in c. ea quae in 4. charta de reg. iu. in 6. & ita etiam dicitur Pe. ut supra refert Bar.

in q; ratione dictum est

Quod tamen dubitabile reddi posse uideretur, primo quia officium iudicis est ius (ut in seq. q. uidebimus) ergo non exercitium, ex quo hoc facti, illud autem iuris est.

Secundo, quia considero, quod si officium est exercitium, & iurisdictio ius seu potestas, prout diximus supra non dixisset legislator de offi. & po. iud. del. i decretalibus sed de potestate & officio iudicis del. cum non æque conueniat quod actus præcedat habitum, sed habitus & potentia, actum.

Tertio ad idem facti, quia absolute etiam si in concreto consideretur, dicendum uideretur, quod idem esset quod iurisdictio, per glo. in rub. supra eo. cuius meminit etiam Barto. in prin. q. subiiciens quod cum supra uisum fuerit de officio iudicis in particulari, notandum est in uniuersali, & tamen tractat de iurisdictio. om. iudi. ergo iurisdictio & officium idem esse uideretur, tradit etiam Barba. in rub. de offi. del. in. 3. col.

Sed à Barto. non discedas. nec ob. primum, quia forte non est uerum, ut infra.

Non secundum, quia in coniunctis non est dare neq; prius, neq; posterius. Liquidam testamento. ff. de pecu. l. c. l. præposteri. C. de testa. l. nec enim. ff. de solu.

Non tertium, quia id non est uerum ut ibi per scriben. vel dic, quod appellat iurisdictionem, officium improprie, sed proprie differt, tanquam exercitium, & res ipsa quæ exercetur, & ita est, & hoc modo dicit Barro. erit unum officium in persona cuiuslibet iudicis. l. cum apud. ff. iudi. sol. d. c. si gratiose. de rescrip. in 6. quod intellige distributiue, iuxta glo. in. l. si pluribus. ff. de leg. 2.

Additio.

Quod officium iudicis, & iurisdictio differant, nouissime probatur, primo quia diuersitas est nominum in eis. l. si idem. C. de eodi.

Secundo definitionis, quia iurisdictionis est potestas de iure pub. introducta cum necessitate iurisdicendi, & æquitate

ut statuenda, ut supra officium autem iudicis, quidā rationabilis modus, quo condemnat condemnandos, & absoluit absoluen-dos, ut in titu. de offi. iudi. dicebat Hosti. & probatur arg. in. l. i. C. de iur. phy.

Tertio & ultimo, titularum, ut arguitur in. l. i. in prin. ff. de iure iur. quia ponitur hic de iurisdictione: alibi autem, de officio iudicis.

Differentia autem erit, quia iurisdictionis ius dicitur, officium uero factum. & quia illa est habitus istud autem actus. Inter illam. ff. de uerb. si. officium q; tan-dem particularium, iurisdictionis uniuersalium, ut inquit Bal. in. l. i. in fi. C. si à non comp. iudi. & est utilitas præsentis disputationis, quia licet per clausulam quidā alii, (eritq; alia differentia) consecratur iurisdictionis, non tamen confertur officium nisi alii specificentur, eodem Bald. teste in loco præalleg. & uideretur casus in. c. pastoralis in §. i. de rescrip.

Tertio & ultimo concludit Bar. quod officium iudicis, prout particulariter exhibetur in quibuslibet causis, non pro administratione totali, dicitur genus generalissimum, continens omnes species officii, Nobilis mercenarii, & aduersarii ut infra & bene, & de isto loquitur hic text. noster, non de eo quando pro administratione totali exhibetur, quia tunc (ut diximus) exercitium dicitur. Vel dic ut dicit Pau. de Cast. in rub. supra eo. qui optime loquutus est, & generaliter, qd officium & iurisdictionis est tanquam continens, & contentum. Vel & tertio, quod differt officium & iurisdictionis, ut Dominus & minister, iurisdictionis est potestas, officium autem cura deducendi ipsum actum ad exercitium, neq; dicatur quod idem sit cum ratione Bar. in 2. conclusio ne supra quia non est uerum, ex quo aliud est exercitium, & aliud cura deducendi actum ad ipsum exercitium & si bene aduertatur sentit Bar. infra quem et supra retulimus, dum simile adducit de locutione & potentia loquendi, ut per eum et de his alias.

Secundo prin cipaliter querit Barto.

en officium iudicis prout colligeret personæ ipsius, & actio, sint idem, & concludit, quod non immo dicit, quod stultum est hoc querere, quoniam actio competit parti, officium autem iudicis, ipsi iudici, & est optimus tex. in l. officium. ff. de rei uend. irem quia actio, nihil aliud est, quam ius persequendi in iudicio, quod sibi debetur, ut insti. de actio. in prin. & in l. nihil aliud. ff. de actio. & ob. & officium iudicis nihil aliud, quam ius faciendi ea, quæ sibi ut iudici facienda incumbunt, differens à iurisdictione, ut actio ab obligatione. l. ius dandi. ff. de tu. & cu. da. ab his. l. illicitas. §. qui uniuersas ff. de offi. præf. l. si. in prin. ff. de offi. pro cu. C. r. s. & latius ut per eum.

Tu aduerte, quia Barto. male loqui uidetur, non quod officium iudicis & actio nõ differant, quia re uera differunt hoc casu, si non aliter, ex eo saltē, quia (ut ipse dicebat, & bene) actio parti, ius autem iudici competit, nisi aliud dicamus, sed quia officium iudicis ius esse nõ uidetur, at factū ut hic per scriben. & Dec. maxime post Card. in c. 2. in. 2. col. de offi. iudi. patet, quia ut supra exercitium est potius, exercitium autem, quid factū ergo. Secundo, quia uidetur casus in. l. i. ff. de offi. consul. licet ipse Barto. dicat, quod est impropria locutio ubi officium iudicis est ipsum facere. Tertio in l. legis in. §. si ex officio. (ut quidam hic dicunt) ff. de lega. 3. sed male in hoc, quia de officio aliter, quam iudicis, loqui uidetur, ut diximus supra de offi. eius. Quarto quia leges allegat. per eum, non probant, immo contrarium, nam uerbum ius, in illis, intelligitur, idest facultas, facultas autem consistit in facto. l. i. §. ad eund. ff. quando ap. sit. c. cum aliquibus. de rescrip. in. 6. ergo, & potest etiam demonstrari, quoniam loquuntur per gerundium gerundia significant factum ut not. in rub. C. de eden. & in l. uim facit. ff. de ui & ui arm. ergo. Vel ex aliq (ut dicebat D. meus) quia non fit mentio de officio. Vltius, & quinto, minus recte etiam dictum uidetur, quod à iurisdictione differat, ut actio ab obligatio-

ne, tam & si hoc de materia precedenti. q. sit, ubi diximus, quia obligatio parit actionem, & est materia actionis. l. licet §. ea obligatio. ff. de procu. sed tamen iurisdictione non parit officium iudicis: ergo male.

Sed ad istud vltimum respondet quidam, quod argu. à simili concludit, dum modo in his, in quibus fit comparatio, procedat similitudo, quamuis in aliis non, post Abb. in. c. translat. de consi. & bene, & ultra eos Bald. melius in l. curatoris in. 2. colum. C. de nego. gesti. per not. in l. de quibus. ff. de legi. Vel & dici potest, ut dicit Cur. quod immo parit iurisdictione, officium iudicis, minime uerū eo modo quo parit actionem obligatio. d. §. ea obligatio, & ideo prima melior.

In reliquis cogitabis, nisi dicamus, facti esse, si quo ad exercitium & administrationem, ut supra dicebam, considerare tur, & uidetur casus in. l. si quis officium in prin. ff. de ritu. nup. iuris autem si per se consideretur, tanquam iurisdictione habens.

21 Tertia est. q. Barto. an officium iudicis, prout competit parti idem sit quod actio. in qua concludit breuiter, quod non, sed quod habet similitudinem cū actione. Vnde dicas tu, non omne simile est idē. l. quod nerua. ff. de po. ergo, & in hoc non insistam, quia communiter omnes simul conueniunt, maxime quomodo esse possit, quod proprie sit officium iudicis competens parti, declarando ut per eum. ex qua declaratione, friuola quædam tolluntur hic per Cur. ad ducta, quæ aliter non refero.

Verum ad dicta ipsius in pluribus ad uertendum puto, primo, dum dicit, qd ubi proprio nomine potest appellari, fraudari non debet, ut cum nobis in in. reg. restitutio competit, excusatio, et simile, ubi autem proprium nomen habet repetitur, quod persecutio debet dici, per text. in. l. pecuniæ, in. §. persecutio. nis. ff. de uerbo. si. istud non probantem, secundum D. meum, quia loquitur in fideicommissio, fideicommissum autem non per officium iudicis, sed per actio-

i. & not. Bar. in l. i. in 2. colum. ff. eo. ergo. Responde quod loquitur de iure antiquo, quo petebatur officio iudicis, ut insti. de fideicom. h. in prin. & declarat glo. in d. l. actionis uerbo. & sic (ut diximus supra) non est actio sed habet similitudinem cum actione. l. actionis uerbo. ff. de actio. & ob. & si est actio, est improprie, & largo sumpto uocabulo, non proprie & stricte, ut per eum, & Docto. communiter.

Sed aduerte, quia hoc etiam non uidetur probari, in d. l. actionis uerbo, immo contrarium, ex quo dicit persequutionem contineri, quæ est officium iudicis, appellatione actionis: ergo proprie, quia uerbum contineri, designat proprietatem, secundum Barto. in l. eni eorum. in. s. affinitatis. ff. de postu. cui difficultati respondet uterq; Deci. non esse uerum, & in contrarium adducunt text. in l. in legibus. ff. de testi. iuncta. l. si qua mihi. s. i. ff. de ri. nup. ubi sponsus filie appellatione generis continetur, & tamen hoc est improprie, & declarat idem Barto. in l. liberorum in 5. colum. ff. de uerb. si. & male, quia si uerbum contineri, ibidem statim improprie, dixisset utiq; , ut dixit in uer. stipulationes, ibi, quia actionum instar obtinent, sed quia prius dixerat actionis uerbo contineri in rem &c. statimq; stipulationes prætorias actionum instar obtinere, & sic improprie, & postea actionis uerbo interdicta contineri, redeundo ad id, quod prius dixerat, datur intelligi, id proprie esse, & uerbum contineri (ut dicebatur) proprietatem designare, non improprietatem. Nec ob. text. in l. in legibus & in l. si qua mihi, quia potest dici, id esse, quoniam ulterius ita declarando processerunt, quod si non fecissent, proprie quidem ex uerbi natura intelligi idem debuisset, ut etiam est rationabile, & in simili respondebat Bal. in l. eos. in. s. si aurem. in 2. colum. C. de ap. & præsertim, quia actio nihil aliud est, quam ius persequendi in iudicio quod sibi debetur, officium iudicis est persequutio, quando (ut diximus) proprium nomen non reperitur,

ergo idem. A communi tamen alias non recede, ex qua inferebat Alexand. quod in statutis appellatione actionis, uenit officium iudicis, quauis materia sit de sui natura restringibilis. Sed quoniam non est presentis speculationis, dic ut per eum, & scriben. & ut in l. filium habeo ff. ad Maced. & in l. si uero in. s. de vi ro. ff. sol. mat. latius.

Tertio aduerte, dnm Bar. dicit quod officium iudicis differt ab actione, quia illud nullam præsupponit obligationem. l. qui per collusionem. in. fi. ff. de actio. emp. l. Quintus. ff. de an. leg. actio autem sic, & regulariter quidem. l. licet. s. ea obligatio. ff. de procu. & primo quod dixit regulariter actionem obligationem parere, & præsupponere respectu actionis dativæ & realis, quæ nullam obligationem præsupponit prout dicitur insti. de actio. in princ. & erat declaratio D. mei, quam sibi hic Cura. ascribit. Secundo, quod text. in l. qui per collusionem, non probat, ex quo loquitur in officio iudicis mercenatio, Barto. autem hic in nobili actioni non deferuienti. Sed responde, nihil esse, quoniam esto etiam quod loqueretur in nobili, idem dicere mus, & fortius, ut dicit uterq; Dec. & bene, & probatur in d. l. Quintus & in l. de ducta. ff. ad Trebel.

Et dicas. magis urgere contra hoc, quia ubi nulla est obligatio, ibi non accedit fideiussor. l. græce. s. illud. ff. de fide iu. melius in l. cum quis. in. s. si quis pro reo. ff. de sol. uerum fideiussor accedit ubi quis teneretur officio iudicis. l. Marcellus. & ibi Bar. in 2. colum. ff. eo. ergo.

Secundo, uidetur casus in l. actioni. C. de reb. cre. iuncta l. si prætor. ff. de iudi. ubi officium iudicis & actio in factum concurrunt, ergo obligationem præsupponit, quoniam aliter non daretur concursus.

Tertio ad idem dicit text. in l. non solum. ff. de rei uen. quod agi potest actio ne legis Aquiliæ, & officio iudicis, pro re deteriorata, puta homine debilitato, uulnerato, uel uerberato, ita quod datur pariter concursus, secundum Barto.

in l. si quis missum. l. §. i. ff. de dam. in sec.
ergo obligationem, ut diximus, præsup
ponet.

Die tu, quod Barto. est optime locu
tus. nec ob. primum, quia respondent
quidam hic, post Rimi. uerum esse, sed
quod officium iudicis præsupponit qua
si obligationem, saltē naturalem, fuitq;
responsio Barto. met. in. d. l. Marcellus &
videtur casus in. l. pecuniæ uerbum. in
§. pe. & si. ff. de actio. & ob. & melius quā
alibi, in. l. si seruum. in §. si. ff. de uerb. ob.
& in. l. si. ff. de in iu. & negari non potest,
& hac ratione dicebat Cy. & bene, quem
refert Bal. in. l. pe. C. quod cum eo. & in.
l. si. C. de compensa. quod etiam reali ac
tioni potest accedere, & latius in. d. §. i.
insti. de actio.

Non ob. secundum quia duobus mo
dis respondet Cur. fueruntq; responsio
nes Abb. in. c. 2. in. l. colum. de offi. iudi.
& Barto. in. l. a duo pio. in. §. i. ff. de re iu
di. ut per eos. Sed neutra placet, quia es
to quod iudicis officium dicatur latissi
mum, ita ut detur concursus cum omni
actione, & quod factum id sit, seu per
missum a lege, fauere dirimendum hi
tium, non propterea tollitur difficultas
quoniam si (ut dicebatur) concursus da
tur, sicut actio in factū, præsupponit o
bligationē ita ēt præsupponit officiū iu
dicis. Ideo dicas tu, & hoc contrarium
tollī posse, ut supra quoniam præsuppo
nit quasi obligationem. d. l. si seruum. §.
si. ff. de uerb. ob. Vel & secundo, quod
non propterea per concursum, esto qđ
actio in factum præsupponat obligatio
nem, dicetur etiam officiū iudicis id
facere, ex quo hoc executionem respicit
sententiæ, quæ iam in rem iudicatam
transiit, & hoc est quod infra dicit Bar
to. in. 4. q. quod officium iudicis merce
narium, quandoq; deferret actioni pro
positæ, & terminare exequendæ, al
legando not. in. d. l. a diuo pio. de re
iudi. Actio uero in factum, seu iudica
ti, ad propositum redeundo, rem ipsam
iudicatam, & sic diuersa, ex diuersis au
tem non inferitur. l. Papinianus exuli. ff.
de mino. cum uulga. ergo.

Non ob. tertium & ultimum, quia
text. in. d. l. non solum secum sol. affert,
dum dicit, si iudex damnum æstimaue
rit, petitorum cauere debere, se lege A
quilæ non acturum, ita ut concursus nō
detur: ergo fallax argu. quod sicut actio
legis Aquilæ obligationem præsuppo
nit, ita officium iudicis faciat, & est arg.
in. l. quod in heredem. in. §. eligere. ff. de
tribu. actio. & in. l. cum filius in. §. uariis.
ff. de leg. 2. & de materia plene per Alex.
in. l. i. in. 3. col. C. de iud.

Sed aduertendum est, ultra alios quat
to, quia uidetur mihi necessario, quod
officiū iudicis præsupponat obligatio
nem, nam actio personalis non trāsit in
successorem. l. si. ff. de contrahen. emp. l.
æris alieni. ff. de noua. officium iudicis
est huiusmodi. l. quædam. §. is autem. ff.
de eden. & not. Barto. in. l. si tertius. in. §.
si quis prius. ff. de aqua plu. ar. ergo sicut
actio personalis præsupponit obligatio
nem. d. §. i. insti. de actio. ita præsupponet
officiū iudicis.

Responde, non esse uerum, & qđ imo
officiū iudicis, de quo in titu. de eden.
prout intelligitur obiectum, datur etiā
contra possidentem insoludum, sicut rei
uendicatio. l. si quis ex argentariis. §. i. ff.
eo. rei uendicatio nullam præsupponit
obligationem (ut diximus) ergo nec offi
cium iudicis.

Nec ob. ex. in. d. §. is autem. quia pro
bat contrarium, ut declarant scriben. in.
l. 4. in. §. Caro. ff. de uerb. ob.

Ad idem, & quinto probatur, quod
immo officium iudicis obligationem,
præsupponat per text. in. l. cum filius. ff.
si eer. pet. ubi filiusfamil. habet remediū
extraordinarium, idest officiū iudicis
& certi conditionem, certi conditio,
obligationem præsupponit, ergo & offi
cium iudicis. Respondi posset, ex his,
quæ diximus supra sed responsio est, qđ
illa certi conditio est fundata super æ
quitate, non autem super actione, uel o
bligatione aliqua, ut ibi declarant Do
cto. & bene.

Quarto, ad id, quod de libello dicit
Barto. cum quo transierint omnes, aduer
ten-

tendum est, quod si in eo, super officio iudicis concluderetur, prout concludi debet in actione, & è contra, non propterea tanquam ineptus debet retineri utiari, ut hic plene per scriben. ea maxime ratione, quia uerba eius sunt impropianda, ut sustineatur, l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. c. examinata: de iudi. præteta quam in casu, ut hic per Deci. Sed ad propositum, addas tu, bene facere, non ab re esse, quoniam si regula. l. si quis intentione ambigua. & l. sed & si possessori. §. item si iuramento. ff. de iureiur. habet locum in criminalibus, argumen. in. l. licitatio. in. §. qui illicit. ff. de publi. per quem text. ita dicebat Bald. in. l. polla. in. fi. C. de his quib. ut in di. multo fortius idem dicendum erit in casu nostro, nisi replicetur, quod minus dubium est in criminalibus, fauore fisci, & propter publicam utilitatem, ut idem Bald. ubi supra testatus est, & dicebam ego in simili, in primo not. supra ea lege, quam in casu nostro. Cogita.

Difficultatem tamen mouebat Cur. hic, quod hoc modo differentia Barto. esset inepta, & male, cum nō semper libellus ita cōcipiatur neq; uenissimile sit qd' & ipse postea sensisse etiā uideretur.

Quinto, dum Barto. dicit, quod in officio iudicis, per interpellationem extraiudicialē non constituitur mora, in actione autem sic. l. cum postulas. ff. de dam. inf. c. l. mora. ff. de usu. Et non ab re, quia ubi nulla obligatio est, ibi nulla est petitio, ubi non est petitio, ibi nulla mora contrahitur, & habetur in. l. lecta. in. uer. sed & si quis. ff. si cert. petat. & est nobile, in mercenario uero actioni deseruiens, aliter ut idem Barto. not. infra. in. 4. q. ibi quandoq; deseruit actioni propositæ terminandæ, & est uerum. Sed posset ad hoc dici, quod licet obligationem haud præsupponat, præsupponit tamen quasi obligationem, ut supra quæ uidere-

tur etiam operari, ut ibi esset petitio, ergo & ibi mora. Responde, non esse satis, quo ad effectum contrahendæ moræ, ex quo litis contestatio necessaria est, secundum Bal. in. l. acceptam. in. 7. colum. C. de usu. per rex. in. d. l. cum postulassem, actualiter & uere ergo quasi obligatio, ut quasi petitiū uideatur, non sufficit, & ita est tenendum.

24 Vltimus, & erit limitatio t aduerte quod dictum Barto. in hoc procedit in officio iudicis nobili, actioni non deseruiens, ut infra & quo casu loqui uideatur text. in. d. l. cum postulassem, non autem in mercenario, ut dicit hic Jaf. sed est, secundum Cur. text. in. l. item si uerberatum. in. §. si. quem Deci. senio allegat. ff. de rei uendi. Et ratio est, quia in eo erat petitio, ob rei uendicationem Domino competentem. d. §. si. Sed, ut idem Deci. dicebat confidera, quod in. d. §. si. erat officium iudicis, deseruiens rei uendicationi, quæ nullam præsupponit obligationem, ubi non est obligatio, ibi non est petitio ut supra. Vbi uero non est petitio ibi nulla est mora, ergo. Responde, quod esto, quod rei uendicatio haud præsupponat obligationem, præsupponit tamen quasi, in cuius locum officium iudicis subrogatum est, & sufficit ad petendum, ergo necessario debitor in mora constituetur.

25 Secundo limitatur t in casu Bal. in. l. si soror. C. de colla. quando filia officio iudicis tenetur dotem conferre, quoniam tunc in mora per interpellationem constituitur. l. filius. in. §. de colla. do. & non habet difficultatem, ratione æqualitatis seruandæ quod expresse dicere uidetur text. ibi qua collatio fundata est, ut in rubi C. eod. not. Sed & hic, secundum Cur. aduertendum est, quia text. prædictus non probat, ex quo id potest esse non uirtute interpellationis extraiudicialis, sed iussu iudicis, quod dictum est & qui intellectus, fuit Deci. senio. hic, & est rationabile ultra cum, quia si

cuti text. ibi dixit ufutas dotis filiam quoq; cogendam esse uiri boni arbitratu conferre, ita uetufimile est, eiusdem iuffu collationem fieri debuisse, & ideo cogitandum est.

Sexto, dum Bart. dicit, quodd offi-
26 cium iudicis † dicitur misericorditer implorari, per glo. in rub. de intro-
ga. actio. Adde, quod idem dicit Barr.
mer in l. 2. C. de ser. fugi. & in l. de pu-
pillo. in §. meminisse, in fi. ff. de no. o-
pe. nun. & aduerte, quia imò necesse
facit ut supra in glo. potest, in necesfi-
tatibus autem, nemo liberalis & miseri-
coris existit l. rem legatam. ff. de adi.
lega. ergo. Ad quod respondetur, ut
inrelligatur respectu partis petentis,
cui non debetur quod petitur; & est
ipfius Barto. responfio huic tacite obie-
ctioni. Sed replicat Deci. feni. quasi de
beri faltem. l. si feruum. §. fi. ff. de uerb.
ob. l. promiffor. ff. de consti. pe. & re-
linquit cogitandum, sed non tollit re-
fponfionem, ex quo dictio quasi, im-
proprietatem denotat l. si ante. ff. fol.
mar. & tanto magis, quia non abfolute
dicit glo. præallega. quodd implote-
tur misericorditer, sed quasi, ad quod
etiam Cur. aduertit, & bene, & æque
etiam cottespondebit dicto proximo,
quod iudex quasi obligatus fit, uel dic,
ut declarat Albe. hic in pe. col.

27 Septimo dicit Barto. † quodd cum de
negatur officium iudicis parti, eidem
non femper fit iniuria, quod ex dictio-
ne quandoq; patet. Ideo non mitum
fi quandoq; appellatur à fententia lara
super officio iudicis, si denegetur, ut
per eum. Si autem denegetur actio
femper, & bene, est uerum quodd ob-
ftat nescio quid, sed facile foluitur, ut
per eundem Deci. Adde tu, bene fa-
cere quæ diximus in glo. potest, præal-
lega. & alias differentias inter officium
iudicis & actionem, ut per Scriben.

28 Quarto quærit Barto. quotuplex
† fit officium iudicis, & concludit bre-
uiter, quod fit triplex, nobile, mer-
cenarium, & aduerfarium, ut per

eum.

Sed primo aduertendum est, quia
ex his tertia species, prout Moder. di-
cunt, las. & uterq; Decius, de mente
tamen Alberi. hic, uidetur fupflua:
nam aut datur in locum deficientis ex-
ceptionis, & tunc est nobile, quemad-
modum officium quod datur in lo-
cum deficientis actionis. l. quod si mi-
nor. §. fi. ff. de mino. aut defertur actio-
ni competenti, & est mercenarium, &
fic sunt tantum duæ species, Nobile
& Mercenarium, Cur. impossibile,
quod dicatur nobile, quando datur in
locum deficientis exceptionis, ex quo
præfupponit actionem, & per fe ftate
non dicitur, cui actioni habet aduer-
fari. Sed refponde, quod cum prin-
cipaliter competat, non ut aduerfer-
etur actioni, sed in locum deficientis
exceptionis, fatis per fe ftate dicetur,
& actioni aliter non aduerfari, ut fen-
tiunt quidam hic, aliter tamen dedu-
cendo, post Barto. in l. ne quicquam
in §. ubi decretum. ff. de offic. pro-
eon. & est ultra eos argumen. in l.
uerum. ff. de iur. et in l. si quis nec
caufam. ff. si cert. petat. Quod pro
ueritate rei mihi non placet, et credo
Cur. bene loqui, quandoquidem ef-
fectus omnimodo uideatur contrari-
ari actioni, quæ (ut dixi) præfupponitur
effectum autem iura femper confide-
rant. l. si marci. C. de infti. et bene pro-
bat text. in d. l. uetum ibi, non fa-
ctum, sed caufa faciendi quæritur. et
go.

Secundo aduerte, quod hoc
idem in actionibus dicimus, quaf-
dam esse nobiles, quasdam mercena-
rias, ut per las. & Deci. pro quibus
Cur. allegat text. in l. 2. in §. quartus
in uer. pediffequæ. C. de uete. iu.
enu. & bene, et potest in hypo-
thecaria exemplificari, prout exempli-
ficat Bald. in rub. de offic. iudi. in. 2.
colum. Adde tu beneficetæ, quod offi-
cium iudicis fimilitudinem habet cum
actione, tamen si proprie non fit actio. l.

actionis uerbo. ff. de actio. & ob. & tractu
est supra.

Tertio aduerte, secundum Cur. & an
te eum. D. meum dum Barto. dicit post
glo. in l. 4. C. depo. quod officium iudi-
cis mercenarium aliquando deseruit ac-
tioni, contra eius naturam, quod debet
exponi, id est præter, ut exponit glo. in l.
pacifici. ff. de pact. dictu, quod melius se-
cisset glo. & Barto. sine alia expositione,
si dixisset præter & non contra ut idem
Barto. dicit in l. in actionibus. in 3. colu.
in uer. ego do unam regulam. ff. de in lit.
iu.

Quarto aduertendum est adhuc se-
cundum Cur. quod non semper offi-
cium iudicis dicitur mercenarium,
est quod actioni deseruiat, sed ple-
runq; appellatur nobile, ut in eo, quo
medianre quis ponitur in possessio. ex
primo decreto, per not. in l. iubere
caute infra eod. sed respondeo, id non
regulare, regula is autem rei disposi-
tio attenditur, ut not. Inno. in c. au-
ditis de præscrip. ergo. & de mate-
ria dicitur alias in d. l. iubere caue-
re uel & aliter ut dixi in 2. lectu. in 49.
colum. etiam aliter inducendo. Alias
differentias inter nobile, & mercena-
rium, colligas, ut per Docto. quia om-
nia referre non intendimus. Et dum
Barto. primitus dicebat: referendo o-
pi. glo. in §. præterea insti. de actio.
& in l. 4. C. depo. quod est nobile,
mercenariumq;, & quod istud deser-
uiat actioni bonæ fidei secundum ipsius
naturam, & stricti iuris contra, dic-
quod actiones bonæ fidei sunt, quæ e-
numerantur in §. actionum, insti. de
actio. & quæ ibi non enumerantur,
stricti iuris, ut dicit glo. in l. in bonæ
fidei. C. de pac. & in l. in actionibus. ff.
de in lit. in. Vel quia de substantia illo-
rum est bona fides, non istotum, se-
cundum Barto. in l. sub prætextu. i.
in ulti. colum. C. de transac. & quod
alias arbitrarie sint stricti iuris, est rex.
in d. §. præterea. insti. de actio. & est com-
munis opi.

Additio.

Possit nouissime attentari, quod
immo non sit nisi unicum officium iu-
dicis, nobile scilicet, & sic proprie
simpliciter, & in potentiori, ac uero
significatu, cum mercenarium actio-
ni famuletur, nec proprie officium sit
l. hoc legatum. ff. de lega. 3. l. i. de
dona. ira ut nec qualitas nobilitatis
exprimi debeat, cum subintelligatur
d. i. C. de eden. ubi simpliciter de offi-
iudicis mentio facta est, & secundum
communem opi. intelligitur de nobili.
Cogita.

Er dato quod aliter sit, non crederem
esse nisi duplex, nobile, & mercenarium
ut supra quia bona diuisio, bimbembria
esse debet, aut ad bimembrem reducibi-
lis. l. i. de re di. l. 2. ff. de adop. l. imperium.
infra eo.

Facit etiam, quia agere & excipere
sunt correlatiua. l. i. ff. de excep. l. in exce-
prionibus. ff. de proba. quorum æqualis
est dispositio. l. fi. C. de indic. uidu. rol.
Vel saltem contraria, quorum eadem
pariter est disciplina. l. fi. ff. de lega. 3.
l. i. ff. de his qui sunt sui uel alieni.

Nec ob. quod aduersarium sit etiam
quod aduersatur actioni, quia id. est in
consequentiam uerum principaliter au-
tem, quod exceptioni deseruiat, siue de-
tur in locum eiusdem deficientis, ergo
hoc solum attendendum. uulga. l. si
quis nec causam. ff. si cert. peti. Co-
gita.

Quinto querit Barto. an iudex im-
petratur officium suum non requisitus
& de materia se remittit ad not. in l. 4.
in §. hoc autem. ff. de dam. infec. & e-
go quoq;, & maxime etiam quia dictum
est supra latissimeq; uidendus est Fel. vl-
tra eum in c. dilectus. in 3. colum. de ex-
cep.

Sexto querit Barto. an in officio
iudicis debeat dari libellus, & lis
contestari, & remittit se ad dicta,
in l. ne quicquam in §. ubi decretum
supra de offic. procon. & ego etiam
idem facio, quamuis Cur. & alii,

duas faciant conclusiones cum quibusdam fallen. ut pet eos. Adde tu in reum eundem Barto. in. l. ab hostibus in. §. sed quod simplicitet in 5. colum. in uer. sed quæro. ff. ex quib. cau. maio. tradit Alex. & concludit quod sic in. l. i. colum. 2. ff. de eden.

Septimo, & ultimo quærit Bar. an iurisdictionis coherere territorio, & mulra dicit, ad quæ sigillatim aduertendum est.

Et primo dum concludit, quod non est necesse iurisdictionem coherere territorio, ex quo sine eo esse potest, ut in iudicibus chartulariis. l. i. ff. de iudi. l. fi. C. ubi & apud quem, nam hoc turum non uidetur, ut idem Barto. dicit, & sic sibi ipsi contrarius in. l. fi. C. ubi & apud quem (iudices enim chartularii dicuntur, qui iurisdictionem habent in uolentes. l. i. præ. allega. ff. de iudi.) ideo declaratur, ut hic per Deci. nisi dicamus, quod Barto. hic bene loquatur, in. l. fi. autem male, quoniam cum in uolentes exerceatur iurisdictionis istorum iudicum, satis dici potest, quod etiam extra suum territorium id faciant nec simile bonum est de rectoribus, ut dicit Dec. quia iurisdictionem habet contentiosam. authen. habira. C. ne fil. pro pat. Ideo cogita, & dicas tutum non esse ex alio (ut supra in glo. potest) quoniam iudices chartularii non habent iurisdictionem proprie, prout est potestas de publico introducta eum necessitate iurisdictionis, & æquitatis statuendæ.

Secundo aduerte, dum dicit, quod potest esse territorium sine iurisdictione & exemplificat in communitatibus, quæ sunt in comitatu aliquius ciuitatis, quæ nullam habent iurisdictionem, sed ciuitas habet in eas, seu princeps, qui priuauit ciuitatem Brixie omni iurisdictione ex quo habet territorium, & tamen non habet iurisdictionem, nam uerum est primum exemplum actiue, non passiue ut declarant omnes, & ipsemet Bart. statim. & habetur in. l. pupillus. in. §. territorium. ff. de uerbo. si. & est ultra eos argu. optimum in simili, in §. testamenti autem facitionem. insti. de hæ. qual. & dif.

Quoad secundum dic de ipsa priuatione, ut per Barto. in. l. aut facta. in. 2. colū. in uer. quæ dā sunt delicta propter quæ. ff. de pœn. ubi testatur se uidisse sententiam definitiuam Henrici imperatoris, quæ dicta ciuitas Brixie priuata fuit & idem ut supra quod esto quod iurisdictionem non haberet actiue, habebit tamen passiue, & hæc duo etiam ad superius dicta seruiunt. Sed uidetur quod cōmunitates etiam actiue habeant iurisdictionem, quando magistratus uacat, casus est in. l. ubi absunt. ff. de tuto. & cu. da. ab his quæ est tex. adducit hic Deci. sen. & Cur. sed respōde, id forte esse introductum, ut declarat Bald. in. c. cum omnes. in 6. colum. de consti. fauore pupillorū, quorum gratia exorbitant regulæ iuris, ut dicebam etiam supra licet ad aliud & probatur nouissime in. l. cum ostendimus, in §. ff. de fidei. tu. Vel dic, quod ciuitas habet iurisdictionem, & non cōmunitas in comitatu & est uerum. & at gu. in. c. his quæ. & in c. cum olim de maio. & obe.

Tertio, dum dicit Barto. quædam iura mere realia debita à te rei, quædam debita personæ in re. Adde bo. gl. pro intelligentia iuuenum, insti. de serui. ru. sti. præd. & Bar. i. rub. C. de usus. Quarto similiter, dū dicit quod unū territorium, nō potest habere iurisdictionem in se ipso sed in alio, prout ciuitas in alio territorio: & idem de populo, ut per eum in fi. quem etiam inducit Dec. Adde secundum eum, quod de hoc est casus in. l. pe. ff. de arbi. & in l. 2. ff. de stip. ser. & in. c. fi. de insti. & ultra i. l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. & inferas, quod si esset populus, non recognoscens superiorem, & delinqueret, hoc stante, delictum esset impunitum, contra. l. ita uulneratus. ff. ad leg. Aquil. & c. ut famæ, de sen. excom. nisi se in iurisdictione alterius superioris submitteret, de quo dubito per d. l. liber homo, & notū i. l. si conuenerit infra eod.

Quinto aduerte in quantum concludit, quod iurisdictionis coheret officio, & personæ eius qui habet officium, & ta.

men est in territorio, & sic quod est potius qualitas personæ quam territorij, eo potissimum medio, quia ita uidemus dominium coherere personæ domini, & tamen est in re: de dominio autem ad iurisdictionem, bonum est argui. l. qui furere. ff. de sta. ho. ergo, nam hoc non videtur uerum, secundum Deci. ex quo dominium pluribus in solidum competere non potest. l. si ut certo. §. si duobus uehiculum. ff. commo. l. hæreditatem. §. pater. ff. de cast. pe. sicuti possessio. l. 3. §. ex contrario. ff. de acqui. po. qua usufructio perficitur, & ex usufructione dominium acquiritur. l. siue posse. ff. de usufructu. iuncto prin. insti. eo. iurisdictioni autem sic. l. i. c. ito quod non allegetur. ff. de offi. consul. dixi ego in. l. i. supra de offi. eius. in vlti. not. Vltcrius dominium, si in aliquem transferatur, non potest reuocari. l. traditionibus. C. de pac. l. sicut. C. de ac. & ob. iurisdictioni autem sic. l. iudiciū soluitur. ff. de iudi. eoq; magis, quia iurisdictioni est de iu. ciuili. l. 2. ff. de ori. in. dominium autem de iure gentium. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iu. ergo. Non ob. tex. in. l. qui furere, quia licet ibi conferretur dominium & iurisdictioni iurioso, non tamen sequitur quod dominium, & iurisdictioni æquiparentur.

Et minime uerum, quod sit qualitas territorij, cum sit ipsius personæ, ut 2. loco dicebat, quoniam consequentia non ualet: nam secundum Cur. usufructus est seruitus personalis. §. finitur insti. de usufr. & tamen est qualitas prædij, ut insti. eo. in prin. alio medio etiam utuntur quidam hic contra Bar. sed non uidetur ad propositum, ideo non referam.

Ego ab opi. ipsius non recedo, deducendo, ut ipse deducit, ex qua deductio ne satis probari uidetur argui. de dominio ad iurisdictionem procedere, quem non refero aliter, & præsertim quia hoc ad litteram dicitur, in. d. l. qui furere, per quem tex. alibi etiam dixit Ancha. in cō. si. 143. incip. clarior. in 3. colum. quod si cuti dominium castri præscribitur cum titulo contra uerum dominum, ita præscribitur iurisdictioni, & alibi Bal. quod si

cuti ratione domini, noua oritur actio, ita ratione territorij noua oritur iurisdictioni, eo casu quo loquitur, in. l. si abducta in 2. colum. C. de sur. post Bart. in. l. si dominum. ff. eo. quos sequutus est Nel. in 2. parte primi tempo. in 5. q. in prin. in tracta. ban. & alibi idem Bald. in. l. si pater in fi. C. ne de sta. def. quod iurisdictiones longo tempore sine titulo non præscribuntur, quemadmodum non præscribitur dominium alicuius rei. Quibus accedat, quod iurisdictioni est ius ut supra & dominium ius. l. ex hoc iure. ff. de iust. & iu. & ibi not. item quod non minus fauotabile est dicere hoc casu, iurisdictionem personæ coherere, quam dominium quo modo loquitur & intelligi debet d. l. q. furere & declarat Nel. in d. loco & bene & etigit unū uerbū etiā Deci. itē quia de iurisdictione uniuersali, prout de dominio interpretatur, non autem particulati, secundum uerum intellectum d. l. qui furere, quam sic Bald. intelligit in d. l. si abducta. in. 2. colum. in. fi. C. de sur. & sensit Barto. hic. Nec ob. quod non absolute dominium & iurisdictioni æquiparentur, esto quod id dicatur in. d. l. qui furere, prout ex duobus supra recitatis potuit uideri: immo ex tribus, quia nō refert, ut declarat Bald. in. l. curatoris. in in. 2. colum. C. de nego. gest. & scriben. in. c. translatio de consti. & diximus (licet ad aliud) supra in discursu legis, & maxime quia non potest diuersitatis ratio assignari. Et minus arg. Cur. quia ut et hic quidam dicunt, & bene, usufructus, est ius in corpore, id est qualitas, quæ, ut dicebat Bar. coheret tamē principaliter personæ, arg. l. i. iustissime. ff. de adl. & dic. & l. si i. pecudū insti. de re. di. & l. i. pecudū. ff. de usufr. cogita. & quibus personis coheret iurisdictioni, quoniam Bar. uariasse uidetur, dicens magistratui, Principi, & populo, dic ut per Doct. Cur. & alios hic & ut infra statim.

Post hæc modo, & ad supra dictorum intelligentiam, cogita quod sensit Deci. sen. hic, nec displicet post Barto. tamen in l. i. in. §. 2. ff. de offi. præf. urb. quotiescūq; dubitamus quibus personis cohæ

32 reat iurisdicção † si dici possit, coherere sub prædicamento agere, esse in iurisdicção. Passiue vero, seu sub prædicamento pati, in subditis. In territorio autem localiter, seu sub prædicamento uti, uel si rus, & omnia erunt plana.

Insert etiam ex supra dictis Barto. si Princeps concedat uniuersaliter territorium, quod uidetur etiam uniuersaliter concessa iurisdicção, ut per eum à quo non dissentio, & maxime per. d. regulā. l. si ita. Pro qua facit quod habetur. in. l. si duo. ff. de adm. tu. & ita omnes transeunt. Cur. tamen hic dicit, fortiter ob stare, quoniam impossibile uidetur hoc, si iurisdicção totaliter coheret personæ, ut dicebam, nec sit qualitas territorii. Sed respondetur, & ita est, quod licet iurisdicção cohereat personæ, non propterea ita coheret, ut non sit in territorio. Ideo eo concessa, concessa est etiam iurisdicção, quæ in eo reperitur. Cogita.

Sed quid si una particula concedatur uel in una tre particulari idem Batt. (&

SVMMARIVM.
Rub. de in. o. ind.

1 Difficultas, an bene dubitent docto. hic præsertim Alexan. & Ios. nunquid ap. iurisdicçãois nemiā ordinaria tantum.

SVMMARIVM.
Li. eo. ti. l. c. 2.

- 1 Iurisdicção in genere & in specie diffinitur.
- 2 Unde dicatur.
- 3 Qualis sit in iudice, in parte, & in territorio.
- 4 Alia ad idem declaratio quo modo sit in iudice, & in territorio.
- 5 Iudicentis dixit & non iudicis cum misterio.
- 6 Quare dictum sit officium & non iurisdicção.
- 7 Quare latissimum.
- 8 Difficultas quod implicatua hic non implicet latissimum esse.
- 9 Casus non uidetur necessarius propter regu. qua hic ponitur, dubium non habentem.
- 10 Attamen figuratur.
- 11 Scholia.
- 12 Index tutorem pupillis constituere potest etiam non requisitus.
- 13 Factum maioris iudicis & minoris an equiparentur.
- 14 Bo. po. est mixti imperij.

erit limitatio ad supra dicta) dicit hic, quod non uidetur concedi iurisdicção, p. text. in. l. in modicis, de contrahen. emp. ubi quædam transgunt cum uniuersitate, quæ per se non transirent. l. quædam. ff. de acqui. re. do. cum quo transeunt reliqui communiter, de quibus hic per Alexan. late. Tu aduerte, quia refragari uideatur regula supra scripta. d. l. si duo. & l. quæ de tota. ff. de rei uen. & maxime cū bona diuersitatis ratio non possit assignari. Item quia regula. l. si. ff. de consti. prin. ita in una particula militat, sicuti in toto territorio, quod beneficia principum lausime interpretanda sunt. Nec ob. tex. in. l. in modicis, quia procedit in casu suo, & in re quæ uenire non poterat, nisi cum uniuersitate, nos autem aliter. Cogita tamen, & à communi alias non recede. In cæterisq; dic, ut per Docto. Et ex his sit expediri breuiter hæc lex prima, die xiiii. Ianuarii MDXXXII. Paduæ.

- 15 Si quis uelis sibi decerni, an sit mixti imperij bodie.
- 16 An hoc casu requiratur causa cognitio.
- 17 An subaudi debet ad text. quod index possit dare bo. po. & debeat.
- 18 Diffinitio iurisdicçãois.
- 19 Re ipsa in po. mittere est mixti imperij. simplicis autem iurisdicçãois cognitio sine pronuntiatio de mittendo ut ibi.
- 20 Qua sit diuersitatis ratio.
- 21 Difficultas quod immo exequatur qui cognoscit & pronunciat.
- 22 Quod pronuntiatio de mittendo est sententia diffinitua.
- 23 Annisio actualis possit per nuncium expediri.
- 24 An alia præter dationem tutoris, possint delegari.
- 25 Quid si pupillus necesse habeat litigare extra provinciam an causa mixti imperij ipsius fauore possint delegari.
- 26 Dare iudicem litigantibus, an sit iurisdicçãois simplicis.
- 27 An officium iudicis & iurisdicção sint idem.
- 28 Quod differt à iurisdicçãoe ipsum considerando prout coheret personæ.
- 29 Quid si consideretur prout exhibetur in quibuslibet causis particulariter.
- 30 Per eum officium iudicis & actio sint idem.

- 31 Quid in iure impetrandi officium iudicis.
 32 Quare dixit Barto. quod regulariter actio ex obligatione oritur.
 33 Alias differentias ponunt doct. inter officium iudicis & actionem.
 34 Nunquid in aliquo conveniant.
 35 An cum exceptione sit idem.
 36 Si statutum in actione loquatur, an comprehendat officium iudicis.
 37 Quotplex sit officium iudicis.
 38 An possit index exercere officium suum absq; petitione partis.
 39 Ad regu. negativam ampliato.
 40 Limitatio. 1.
 41 Limitatio. 2.
 42 Limitatio. 3.
 43 Limitatio. 4.
 44 Limitatio. 5.
 45 Limitatio. 6.
 46 Limitatio. 7.
 47 Limitatio. 8.
 48 Limitatio. 9.
 49 Limitatio. 10.
 50 An in officio iudicis requiratur libellus.
 51 An iurisdictio cohaereat territorio.
 52 Quod iurisdictio cohaeret officio & persona eius qui habet officium.
 53 Si res particulariter concedantur an concedi videatur iurisdictio.

DE IVRISDICTIONE.

o. iudicum.

Alias

DE IVRISDICTIONE.

Nunquid ista, priusquam ad l. primam veniamus, advertendū puto quia satis extra propositum dubitasse videntur doct. hic praesertim Alexan. & Ias. nunquid appellatione iurisditionis veniat ordinaria tantum, an etiam delegata, cum delegata sit odiosa sui natura, & nō proprie iurisdictio. l. i. §. qui mandatam. ff. de offic. eius. l. et si praetor. eo. tit. l. solent infra eo. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager uesti. uel emphy. p. c. i. ubi gl. not. de re scrip. in. 6.

Demum quia uerba possunt altero de tribus modis intelligi, aut secundum subiectam materiam, aut secundum qualitatem personarum, aut secundum iuris ordinem. l. si uno. ff. loca. l. plenum. §. equitatis. ff. de usu & ha. l. uxorem. §. testamento & ibi Bar. ff. de leg. 3. ergo nō possumus dicere quod plus de una quā de alia intelligatur.

Ultimo, quia dicit de iurisditione. o. iudi. quae uerba uniuersalia uidentur, & comprehendente non tam ordinarios maiores & minores, ac delegatum, quā etiam delegatum ad uniuersitatem causarum, chartularios, & si qui sunt similes. l. Iulianus. ff. de leg. 3. c. Solitae, de ma

io. & obe. & nihilominus hic solum de maioribus & minoribus, ac delegatis tantum tractat, deq; praedictis chartulariis scilicet, & delegatis ad uniuersitatem causarum, in. l. i. ff. quis & a quo & in. l. i. de iudi. & in. l. rem non nouam. C. eo.

Si cogitabis paululum, respondabis facile.

Quia ad primum dici potest, uerum esse ubi doctrinaliter non procederetur ut hic, ubi ea intentione dixisse uidetur legislator, de iu. o. iudi. aut de iurisditione simpliciter, ut in pandectis Florentinis. l. si pluribus. ff. de lega. 2. & est simile quia doctrinaliter omnis nostra cognitio à genere incipit. l. i. ff. de iustu. & iu. l. i. ff. si cer. peta. & tamen alias secus est. l. si seruus seruus. §. inquit lex. ff. ad le. A. qui.

Ad secundum uerum esse pariter alio casu, sed quod hic subiecta materia hoc ipsum distabat, & etiam ordo iuris, postquam de ordinariis & delegatis, uisum est supra in titulis praecedentibus, & sic de personis ita ut conueniens sit uidere de eorum earumq; iurisditionibus.

Ad tertium autem & ultimum, quod licet uerba uniuersalia sint, restringuntur tamen ad ordinarios & delegatos, ex quo alii non sunt proprie iudices. l. hoc legatum. ff. de leg. 3. l. i. ff. de dona. & quod restringantur probatur in. l. si. ubi glo. not. C. si cen. uel reliq.

VLPIANVS LIB. I. RE:
gularum.

L. I. Vsdicentis officium.

Loco euidentialium, in hac difficulti (Fulgo. enim studio cametario, se semper in alia materia aliquid didicisse testatur (quod etiam testetur Ias.) in ista autem nihil nisi uoce magistra) & quotidiana. I. i. quæ est Vlpiani disertissimi secundis simiq; Iurisconsulti, & uiri alioquin de Papiniano inquit textan. §. sed quia. in sti. de fideicom. hæ. excelsi ingenii, sciendum est iurisd. in genere & in specie distincti in genere ut hic per glo. in specie ut per Barto. in. l. amperum nu. 23. infra eo.

2 Secundo dici à ditione & iure quasi potestas iuris sit ut in prohe. in sti. ibi ditioni Romanæ &c. Barto. in. d. l. imperium nume. 3. uel & melius, à iure dicundo.

3 Tertio quod in iudice exercitue dicitur officium. i. exercituum, & in prædicamentum agere, in parte in prædicamento patitur in territorio in prædicamento, scitus (de cem enim sunt prædicamenta ut per Azo. in summa in princ. Bald. in. l. de quibus colum. 16. ff. de legi.) ita idem Bald. in. l. i. in. §. initio colum. i. ff. de offic. præfec. urb.

4 Quarto quod in iudice test active & formaliter, in territorio uero naturaliter & passive, ut per eundem Bald. in. d. loco.

5 Quinto iudicentis officium, & non iudicis, dixisse cum misterio.

Quoniam noui de omni iudice dicere intendebat, sed de maiori, qui habet merum & mixtum imperium.

Et sic quod ius dicens, maius quiddam sit, quam iudex, illeq; magistratus maior, hic minor, etiam pedaneus, simplicem habens iurisdictionem, immo adu nullam, ut chartularius. l. fi. C. de ped. iu. l. i. ff. de indi. l. rem non nouam. C. eo. allega. supra & consequenter quod differant, ut etiam sensu glo. i. quæ ob hoc erit expedita.

Et probatur potissimum, quia statim subiicit exempla mixti imperii, dare sci

licet bo. po. in possessionem mittere, & tutorem pupillis ipsum non habentibus constituere, quæ non competeant nisi maioribus magistratibus. l. i. supra de off. ci. ius. l. ea quæ. ff. ad municipa.

Secundo probatur, quia dicitur eius officium latissimum esse, quod uerbum non ita passim conuenire uidetur omnibus iudicibus, alias delegatus etiam ius dicens appellaretur, dictum tamen absurdissimum, quia nullam habet iurisdictionem. l. i. §. qui mandatam supra de offic. eius, & si habet testificata est ut ibi, & in. l. diligenter. ff. man. Bal. in. l. non sine in fi. C. de bonis, libe.

Tertio probatur à uerbis rub. arguentes, iuxta not. in. l. i. ff. si cert. peta. quia dicitur alibi infra si quis ius di. non ob. & non ex alio nisi ut maior magistratus intelligeretur, quod uidere licet quoq; ad idem, quia si quis uideretur nōcatum ad iudicem pedaneum dubium est an teneatur ex edicto, ne quis eum qui. l. 3. §. i. ff. eo. ergo à ius dicente differte uidebitur, quia pedaneum dixit iudicem, & non ius dicentem.

Quarto quia proprie iudicare, est litem dirimere inter colligantes, & pronuntiare. l. i. ff. de iudi. ius dicere uero, etiam ubi non est lis nec pronuntiatio cum decretum interponitur in alienatione bonorum pupilli iuper alimentis & similibus. l. i. in pri. l. magis puro. §. non passim. ff. de reb. co. l. cum hi. in prin. & in. §. si prætor. ff. de transac. l. quæcunq; ff. de publicia. l. ne quicquam §. ubi decretum ff. de offi. procon. & tacit etiam quod dicitur in. l. 2. ff. de adop.

Quinto & ultimo uidetur casus in. l. uoluit. in. §. i. ff. de interro. ac. ubi ad litem dicitur, quod edictum prætoris, loquentis de eo qui in iure interrogatus respondit, intelligi debet, accipiendūq; est, apud magistratus po. Ro. uel præfides prouinciarū, uel alios iudices, quasi illi ius dicant, isti uero iudicent, quod & paulo infra declarat, subiiciens ius eū solum locum dici, ubi iuris dicendi, uel iudicandi gratia consistat & idem in. l. i. pe. in. ff. de iusti. & iure & hæc fuit opi.

Gul. de eu. & sequacium. *in libro l. i. d. 2.*
Bar. autem, & ante eum Iac. de Arc. Cy.
& Ray. reuocant contrarium hic, quod
imo non differant, quodq; idem sint, &
ipsorum opi. uidetur communis. *in libro*
Primo per tex. a petrum etiam in c. forus
de uerb. si ubi iudex quasi ius dicens po
pulo, dictus est, seu quia iure disceptet,
disceprare a iure (subiicit) est iuste
iudicare à cuius uerbis non est receden
dum. l. non aliter. ff. de leg. 3. & considera
quod ethymologia est, & propria quidē
uerbi significatio. l. 2. §. appellata. ff. si
cer. pel. l. i. ff. de acqui. po. *in libro l. i. d. 2.*
Secundo facit, quia in rub. dicitur de iu
ris. i. o. in tex. isto uero, aliter, ius dicen
tis officium &c. ergo idem. *in libro l. i. d. 2.*

Tertio facit, quia non solum exempla
mixti ponit, & sic competens maiori
bus magistratibus, uerum etiam simpli
cis iurisdictionis ergo ius dicens uerbis
etiam in iudice inferiore uerificabitur.
Quarto quia in non desiderantibus cer
tam formam, modus loquendi non atre
diur, sed effectus. l. si mater. C. de instru
tra dir late Bar. i. l. Gallus. in. §. & quid si
tantum. in 2. col. ff. de lib. & posth. sed hic
idem resultat effectus, uel ius dicens dica
tur, uel iudex, ergo non differunt. l. si §.
ff. man. l. 2. C. communia de lega.

Quinto & ultimo probatur, quia iu
dicis appellatione, quod plus est, maio
res magistratus quoq; continentur, ut
in a. u. de iudi. & ut iudi. sine quo quo
sus. eo. lib.

Fuerunt etiam aliqui, uolentes ut uerbū
hoc ius dicens exponeretur id est decre
tum interponens, quod nihil aliud est
dicere, nisi Gul. opi. confirmare ut supra
quod differant, quia iudex inferior decre
tum non interponit. l. ea quæ. §. magistra
tus. ff. ad municipa. d. §. ubi decretum.

Aliqui uero, quod sic dixerit Vlpia. ut
excluderet eos qui iurisdictionē habent
habitu tantum, & potentia, non actu &
exercitio, hiq; soli hoc uerbo includerē
tur. l. i. ff. de iud. l. rem non nouam. C. eo.
non uenissimile, quia Chartularii nulli
præsunt administrationi, nec habent iu
risdictionem, ut necesse est coherentem

territorio, secundum Bar. infra in ult. co
lum. & in. l. i. in. fi. C. ubi & apud quem
no. Et ideo ad propositum redeundo, te
nenda est opi. i. Gul. & sequacium, quod
differant, & sic contra communem.

Ex supra dictis, quæ à moribus tenē
tium contrarium facile poterunt defen
sari, absoluto articulo.
Et uidetur casus in. d. l. pe. in. fi. ff. de
iusti. & in. ubi locus recte ius appellatur
in quo prætor salua maiestate imperii
saluorq; more maiorum ius dicere con
stituit, etgo ius dicens is est, alii autem
inferiores iudices, ponderando uerbū
prætor, item salua maiestate imperii ne
non saluorq; more maiorum, quæ oratio
hoc ipsum absq; dubio arguere uidentur.

Secundo ad idem facit tex. in. l. i. ff. de
iudi. ubi in simili idem in. Vlpia. de ma
iortibus magistratibus locutus, dicit ip
sos tribunali præesse de minoribus uero
quod aliam iurisdictionem habent, & ni
mirum quia non omnes tribunali præ
rant, sed maiores tantum, & minores in
subsellis ius reddebant, ubi grauissi
mus Author Budæus declarat, & bene.
Et indicant tertio loco etiam nomina
diuersitas. l. si idem. C. de eod. & pro rei
ueritate prætores ius dicebāt Romæ uo
de Ci. fam. lib. 13. ep. 14. ea res à uolatio
qui Romæ ius dicit (prætor. n. is erat ur
banus) in galliam reiecta est.

Nec ob. tex. in. c. forus, quasi iudex qua
si ius dicens dictus est, iam non potest
concludi uere quod sit ius dicens l. item
mela. §. sed & si plures. ff. ad legem Aquia
tradit Bar. in. l. si in ultri. colum. ff. ad le
gem Cor. de sica. & in. l. si maioris, in. §.
legis iuliz. ff. ad legem iu. de adul. alia
argu. ab ethymologia uocabuli affirma
tue sumptum, ualeat, quod est falsum
ut no. in. d. §. appellata & quia arbitrius
dicit, & tamen non est iudex. nec iurisdic
tionem habet. l. ait prætor. ff. de re iu
di. l. norionem. ff. de uerbo. si. tradit Bar.
to. hic & est argumentum etiam in. l. 3.
in. §. si ubi quasi hostes. ff. ad legem Cor.
de sica. & in. l. si quis dolo ubi quasi in
cedarius. ff. eo.

Nō ob. secundū qd respectu ius dicens,

uerbū impropiū est, cum differat;
estq; id, de quo disputamus, respectu au-
tem iudicis inferioris proprie, nec in con-
tentione. l. 2. ubi gl. magistra. ff. de offic. pro-
con. bo. tex. in. l. i. C. quando ci ac. & insti-
de hā. quā ab intes. de seā. rubāgitur au-
thor in genere, & improprie, locutus est
hic aut in rex. proprie. Nō ob. tertiu quia
differentiā nō tollit quia latissimū nō ef-
fet, nisi ei et cōpeteret quā sunt simpli-
cis iurisdictionis. Imperiū infra eo. ubi
mixtū imperiū cui et iurisdictione inest,
& iurisdictione est et iudicis dādi licentia.

Non ob. quattum quia imo effectus:
diuersus est, quia (ut ostendimus) iuridi-
cēs decernit, iudex vero non & proprie-
rea loquendi modus attendetur, nec eri-
mus in casu. d. l. si mater & similia. in.
Nō ob. quintū & ult. quia uerū est im-
proprie ut dixi supra & quia lex ulterius de
clarando & disponendo processit, nō iū
dubio & proprie, quando essemus in ma-
teria, in qua deberet fieri stricta interpre-
tatio, estq; disputationis utilitas, qā tūc
secus, & ita in simili responder Bar. in. l.
titia. in. §. imperator in ulti. col. ff. de leg.
2. Alias tamen a communi non est recē-
dendum. Vel scēdere distinctionis opi.
concordate possemus ex supra dictis, q
aut proprie loquimur, aut improprie, si
proprie, tunc iudicēs a iudice differt,
& ita procedat opi. G. l. si improprie, tūc
non dicentur differte, & ita procedat cō-
munis. Vel dic quod elegantior erat mo-
dus loquendi apud Iuricon. sicut iusu-
randum, & non iuramentum, Mutuum
Mutuo dare, & nō mutuate, seu mutua-
tio, & eiusdem generis plura. Imo q ge-
nuinus erat iu lege xii. tab. cum iuridicū
do magistratus praeſciebantur & ut la-
tius in. i. l. e. Vel q cum aures et consu-
lenda sint, sonabat potius ut sic dicete-
tur, quam iudicantis, ut in probe. in. l. in.
gl. decoratam, ita ut hac ratione plerūq;
ius regulā etiā contemnatur, & est arg.
in. l. 3. in. §. si. ff. de do. inter ui. & uxo. &
p rei ueritate effectualiter non differūt.

Sexto sciendum est, dixisse officium
6 t & non iurisdictione, quoniam uerbū est
generalius, ut in rub. supra de offic. eius

& ibi ostensum est late & in l. imperiū 1
si infra eo. cōsiderādo amplius ut dicūt
Doa. & bene, q hoc idē designat, ut ha-
brat oīa, merū imperiū, mixtū & et iurif-
dictionē, ut de offi. p. t. sec. p. t. sec. p. t. sec.
ut. & simi. quōtuplex. n. sit dicemus infra
loco suo. Se primo sciēdū est, q nō ab re
7 tēi latissimū dixit ex quo merū habet
imperii, mixtū, & simplicē iurisdictione.
nē, ut supra de mero dictū est in. l. i. de of-
fi. cius de mixto hic, i tribus primis exē-
plis & in 4. de simplicē iurisdictione, ut
p. Odo. et gl. hic et Bar. Et sic secundum
Bar. hic i p. n. est quoddā genus generalis-
simū, q oīa cōtinet, et supra se nihil ha-
bet, argu. in. l. proximus. ff. de uerb. si. et i
simili in dote pmissa in genere, habetur
in. l. cum post in §. gener. et de iu. do. et in
interesse p eundē in l. unica in 4. col. C.
de sen. quā p eo. Et latissimū dixit, quia
(ut adhuc idē dicit infra et aliū ante eum
clarius) uirtus uniuscuiusq; rei consistit
in latitudine, et nō in lōgitudine, aut p
funditate, ex his tribus dimensionibus,
quasi dicat amplissimū, ita ut nullā p-
tatur restitucionem, et q i latitudine uir-
tus cōsistat, cōferūt quā legūt p. sal. 7.
ibi, eripuit me de inimicis meis fortissi-
mis Dominus, & eduxit me i latitudinē
salutis me fecit, quoniā uoluit me et 17.
ibi, de tribulatione inuocauī Dominū,
et exaudivit me i latitudine Dominus.
et 18. ibi, et ambulabā i latitudine, quia
māda tua exquisiui, et mille sūt hmōi
nō aliter referēda. Et est simile adhuc qā
hoc attēto, cum inquisitio fiat ex officio
inquirētis, ipsius potestas exēdetur ul-
tra libellū, quoniam alias nō esset latissi-
mū ut hic. l. de minore. §. tormenta. ff. de
qō. tradit Bar. in con. 117. inci. accusatio
in. i. col. & est nō limitatio ad tex. in. l. ut
fundus. ff. cōi. di. Adeoq; uerū, ut non
ab re sit, si a libi dicatur bonum fore et
expediēs ipsum habere fauorabilem in
c. i. de re iud. in. 6. tradit Abb. i. c. in si. de
cōst. & in. c. cōsultuit, in prin. de offi. de.
& per glo. n. c. in iudicis. de regu. in. l. 6.

Et q latissimū sit, probatur deniq;
in. l. ubi cunq; ff. de inter. ac. et ibi Bar. la-
te, nec iudicio meo habet dubium.

Sed contra dicunt scriben. quod imo genus generalissimum esse non possit.

Quia posita specie ponitur genus remoto genere remouetur species. I. si quid ea rō. S. inter emptū. ff. de leg. 3. l. i. S. huius studii, & ubi obiq; glo. de iust. & iu. & ita men hic posito positiuo, nō sequitur positio superlatiui, nec ē cōtra remoto superlatiui sequitur remotio positiui, quoniam si planitū nō pōdicatur de positiuo, ut genus de suis speciebus. l. 2. S. i. ff. si eēt. pe. l. legatō generaliter. ff. de lega. i. Secundo, quia imo uidetur q̄ possit cōsiderari officiū & ius in genere, quod in definitione officii consideratur in. c. i. si ue in tub. de iudi. de. ergo non est genus generalissimum, ex quo habet aliud q̄ d supra se predicabile.

Tercio, exēplo materiali ostēdi pōt, q̄a esto q̄ dicimus quē doctissimū, nō sequitur propterea q̄ non sit aliquis ipso doctior. Ibi autē nō apparet, ibi; bono melius iuueni pōt. ff. de uerb. ob. ergo & si latissimū sit in casu nostro, nō sequitur p̄ pea q̄. I. se ut dicebatur nihil habeat. Quarto, si est restrictū ad ignis terminos c. i. de cōst. ne inniteris eo. ti. l. illicitas. S. ueritas. ff. de offi. p̄z. quomodo possumus dicere q̄ latissimum sit & genus generalissimum, repugnant. n. duo hęc inuicem. S. adhuc autem, in st. de bo. po. ubi bo. tex. in arg. tamen.

Quinto & ultimo, quia uerbum hoc actia ratione protulisse uidetur Iuricon: ex quo hic solum de mixto imperio & simplici iurisdictione tractat, non etiam de mero, latissimum autem omnia comprehendit, ergo.

Breuitur Bar. optime locutus ē ut supra q̄a re uera tres sūt iurisdictiones cardinales ut i simili iquit Bal. in. l. quidā elo gio col. pe. C. de iu. deli. & las. in tub. de iul. in. 2. correctionis facinorū. i. meri imperii, Decreti. i. mixti, & Pecuniaria. i. iurisdictionis, quæ omnia habet iurisdictionis, ita etiam Bal. in. c. cum dilectus. in prin. de consue.

Nec ob. adducta i cōtrariū, nō primum, quoniam capimus genus generalissimum mō p̄dicto, nō ut sciūt Dialectici; &

iō esto q̄ posita specie ponatur genus & cōtra remoto genere remouetur spēs nec idē sit hic i in platiuo & positiuo nō p̄ pea debet Bar. reprehēdi, parer, q̄a ē id quod est species apud Logicos, genus est apud nos, ut homo. l. 2. ff. de uerb. ob. l. legatō generaliter. ff. de leg. i. tradit Bal. in. l. sed & si quis, in S. quæ situm. in. 4. col. lum. ff. si quis cau.

Item Logici uerborum corticem considerant, nos uero mentē. l. labeo. S. idē tubero. ff. de sup. l. e. marchion. i. q. i. Sufficitq; secundū illos, i alternatiuis alterā partē esse uerā ad ueritatē ipsius, secundū nos uero plerūq; ponitur p̄ copula, ad cuius ueritatē requiritur cōcursus utriusq; copulati. l. si heredi plures. ff. de cond. inst. l. si is qui ducenta. S. utrū & ibi Pau. de cast. in prin. ff. de reb. du.

Quod scriptum probatur, q̄a distinguere genus p̄ spēs interpretatio quædā uocatur. c. i. & ibi Bal. in. prin. in i. col. de not. sol. si in usib. seu. & sic stante argu. p̄dicto, superlatiuum per positiuum, modo interpretatio necessaria est ubi quid dubium uidetur. l. i. C. de legi. uerū ubi est regula, ibi dubiū esse non potest. L. quotiens, & ibi Bar. ff. si quis cau. hic est regi. ut in superscriptione legis, ergo ad generis similitudinem non distinguetur superlatiuum per positiuum.

Cōsiderādo ēr, q̄ genus pōdicatur de pluribus spēsibus, seu differētibus spēs, alias non esset genus, & tamen superlatiuū positiuum supponit simplicitatē ergo oī no hi qui contra Bar. insurrexerunt, male ac perpetam loquuntur, & nisi saluetur hoc modo, argum. uitari non potest maxime quia allegat not. in. l. legatō generaliter. ff. de lega. i.

Nō ob. secundū q̄a nec id uerū est ex quo diffinitur q̄ sit iudicis motus ad aliquid explicandū, in cā latissime patens, nec aliud est dicere, nisi q̄ latissimum sit ergo nihil supra se habet & in. d. rub. de offi. dele. not. alias Bal. in. ul. col. in prin. Non ob. tertium quia in exemplo uerū est, uerūq; esset in casu nostro, si daretur officium latius, sed quia nō datur ut ostensum est, exemplum in. materia nō

qua dabit. l. decem. ff. de uerbo. ob. c. ad dissoluendum, de despon. impu.

Non o b. quartum quia & id etiam pcedit, ubi termini esset speciales, ex quo restrictum genus ad unam speciem species est. authen. hoc inter liberos, & ibi Bald. C. de test. tradit Barto. in l. si domi no. ff. de legat. i. sed hic non est restrictum quia habet merum imperium, mixtum, & simplicem iurisdictionem, ergo. Immo plus quod etiam si esset restrictum, non desineret esse genus, & latissimum, ut in not. q. inquit Gemian. c. ne capran da. de con. praben. in. 6. quem refert & sequitur las. in l. in 4. colum. ff. de uulga. & pu. sub. Vel & aliter, ut in i. lect.

Non ob. quintum & vltimum, quia ut dictum est supra licet hic de mixto & simplici iurisdictione loquatur attamen de mero tractatur in l. de offi. eius.

Vel dic, quod hoc sit, ex implicatiua etiam, ut per Barto. hic, quoniam copula, & ibi, nam & bo. po. dare potest & c. exponitur & stat pro etiam, ita ut non aliud inferatur, nisi hoc, quod officium iudicantis latissimum est, ex quo non solum habet merum imperium, ut in d. li. uerum etiam mixtum & simplicem iurisdictionem, & sic idem Barto. acriter defendi potest, & ut dixi etiam licet non ita plene & isto ordine in pallela. lect. i.

8 Sed ad implicatiue propositum, aduertendum puto, quia non uidetur quod implicet latissimum esset ex quo non solum habet merum imperium, uerum et mixtum, & simplicem iurisdictionem.

Et hoc quia implicatiue natura, est implicare semper casum minus dubitabilem.

Patet, quia dicere, etiam consilii in crimine patricidii tenentur lege pomp. de patricidii, implicare casum minus dubitabilem patricidas teneri, & minus dubitabilem dixi, quia hoc ipsum certum est. l. ueluti. ff. de iusti. & in. & in Decalo. legitur morte puniri debere, qui parentibus non obediunt.

Item dicere, hereditas non adira rras mirrur etiam ad extraneos, implicat casum minus dubitabilem, quia adhuc

certum est transmitti ad suos longe magis, nec habet dubium. l. hostes C. de su. & le. l. ex militari. §. ff. de mi. test. l. si in tanti, & ibi Bar. C. de iud. deli. not. in. l. emancipata. C. qui admi. & in l. unica. C. de his qui an. ap. tabu.

Et clariori exemplo ostenditur, si diceretur sic, etiam scholasticis mediocriter eruditus, sciret hanc legem interpretari, quoniam implicaret rursus, longe facilius esse doctiori, & magistro.

Vel sic, etiam miles castrium hoc expugnaret. & si miles, multo magis Imperator, in eoq; esset minor dubitatio. l. de precatio. ff. ad legem rho. de lac.

Quibus optime quoq; potest prouerbium addi, sapie etiam est holitor ualde opportuna loquutus, quae tamen ab his non solent communiter audiri, sed fatia potius, iuxta illud, stultus stulta loquitur, & sic casum minus dubitabilem implicans, quia si stultus opportune plerumq; loquitur, loquetur, & facilius quidem, homo prudens, & bene sensatus. Verum & ad propositum redeundo, hic implicat magis dubitabilem, quia dicens doctus bo. po. dare potest, implicat causas meri imperii, quae maiorem habent dubitationem, ergo.

Immo plus, quod uolatio maxima uidetur etiam pro &, & unam dictionem ponete pro alia, ex quo diuersos effectus pariunt copulandi & implicandi, implicandi ut supra copulandi, ut in l. si haeredi plures. ff. de cond. inst. & in. c. quia propter de elec. & ideo ad pristinam dispositionem redeunt, non potest hac de re dici, quod ius dicentis officium latissimum sit, cum non loquatur nisi de mixto imperio & simplici iurisdictione, à uerbis aliter non recedendo, quae clara sunt. l. non aliter. l. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de leg. 3.

Vltimo, dato quod hac de re latissimum sit, quia scilicet merum & mixtum imperium habeat, uerum erit dicere respectu iudicis inferioris, huiusmodi non esse quia simplicem iurisdictionem tantum habet ipse omnibus communem. l. ea quae. ff. ad municipa. l. i. supra de offi.

reius, & est argum. in l. cum prætor. ff. de iedi. & in l. pomponius scribit in fi. prin. ff. de procu. & tamen hoc ipsum falsum videtur. Lubicunq; ff. de in terroga. ac.

Quibus tamen non obstantibus à supra dictis haud est recedendum, & breuiter sepositis nugis, dictis alias in prima lectu. respondendum primum non ob stare, quoniam immo dictio prædicta implicat casum minus dubitabilem, nullusq; alius sensus est, nisi ius dicentis officium latissimum fore, ex quo merum & mixtum imperium habet, & iurisdictionem simplicem, & quod si bono. po. dat, in possessionem mittit, tutorem constituit, & reliqua priuatam utilitatem respicienda facit, multo magis habebit merum imperium, quod consistit in publica. lita uulneratus. ff. ad legem Aquili. l. congruit. ff. de offi. præf. c. ut famæ, de sen. ex com. & nihil aliud est, quam habere gladii potestatem ad animaduertendum in homines facinorosos. l. impetium infra eo. & sic implicat id in quo hac ratione minus erat dubitandum. Et ad idem facit, quia habemus quod quando mens legis est certa, ordo uerborum & scripturæ non debet attendi. l. nec enim ff. de sol. l. 2. §. prius. ff. de iul. & pup. sub. tradit Barto. in athen. hoc amplius in prin. C. de fideicom. & in l. in fi. pri. C. de no. Co. fa. & in athen. hoc ius porrectum, in l. colum. C. de sac. of. ec. qq; debent impropriari, ne incidamus in absurditatem. c. 1. & ibi Abb. de clan. de spō. l. nam absurdum. ff. de bo. liber. absurdū autem esset si implicaret casum magis dubitabilem, ergo. Et quod semper absurdum uisare debeamus, in quantum possumus suadet ratio, quia aliud sequetur. l. sancimus & ibi Bald. in princ. C. de usu. rei ludi. ex quibus stiuola aliqua cessant, secum solu. afferentia, quæ non refero, tertia tamen alias in i. lectu.

Vel & secundo respondeamus, quod non inconuenit plerunq; ut implicet casum magis dubitabilem, quando scilicet præcedit genus, & sequitur specierum enumeratio, ut hic. l. quæ situm. §. si. ff. de fun. instruc. ubi casus clarus.

Et ratio est, quia si non implicat casum magis dubitabilem, genus restringeretur, non dicendum, quia præcedentia magis influunt in sequentia, quam è contra. l. quisquis, ubi glo. not. ff. de leg. 2.

Et ad tollendam omnem dubitationem, intellige quando specierum enumeratio facta est gratia exempli, ut hic, & per Bart. in d. §. si.

Vel tertio dicas, quod sicuti non inconuenit plerunq; quod implicet casum magis dubitabilem in l. cum antiquioribus, & ibi las. not. in prin. C. de iu. delib. ubi hæreditas non adita transmittitur etiam ad posteritatem, & sic implicat transmitti etiam ad extraneos in quibus erat maior dubitatio multa Alexā. consi. 116. colum. 4. uolum. 2. ita non inconueniet hic, quia uerba debent intentioni deferui. non è contra intetioverbis. l. scire leges. ff. de legi. c. intelligentia de uerbo. si. & pro ista responsione facit gl. in l. magister. C. de iu. o. iud.

Non ob. secundum quia non potest alias esse salua ratio testi sermonis, nec iudicis officium latissimum dici, nisi sic exponamus, & probatur in l. Saluius Aristot. ff. de lega. præstan. & in l. eas causas, de condi. & de. & in c. ex parte, de rescrip. in tantum ut liceat his expositionibus, cum de mente constat, etiam à uerbis recedere. d. l. non aliter.

Vel ad tollendam omnem difficultatem, ut etiam dictum fuit supra à litera nō recedamus, nec copulam alteremus quoniam etiam sensus, ius dicentis officium latissimum esse, quia habet merum imperium, ut in l. i. supra. de offic. eius. Item & mixtum quod in danda bonorum po. consistit, & simplicem iurisdictionem, & omnis rixa cessabit, nec uideo quod ita dici non possit.

Vel siue copula legamus sic, prout in quibusdam codicibus antiquis legiunt, ius dicentis officium latissimum est, nam bo. po. dare potest. in po. mittere, pupillis tutorem constituere, & iudicare, pro absoluto habens, quod multo magis possint delinquentes cohercere,

quoniam in. l. l. dictum erat latius de officio eius, & sic coniungentes legem illam cum ista, quod facere licet. l. gallus. §. ille casus. ff. de libe. & posthum. & quia etiam quod dictum non fuisset subintelligere tur, quoniam id quod constituitur exempli gratia, trahitur ad omne simile. l. scire oportet. §. si. & ibi Bar. in. 2. col. ff. de excu. tu.

Non ob. tertium & ultimum, quia latissimum erit in indice inferiori, aliter quam in magistratibus maioribus, quo casu loquitur. l. ubicunq;, præallega. & maxime ubicunq; æquitas id ipsum suaserit, quam semper præ oculis habere debet. l. quod si ephesi. ff. de eo quod cert. lo. l. æquisimum. ff. de bo. po. secundum tabu. stant ergo ista simul, quod una ratione sit latissimum in maioribus ut hic, & alia etiam in istis, qui iurisdictione simpliciter non carent, ut in. d. l. ubicunq;, & est argum. in. l. si duo. ff. de admi. tu. & in. l. si chorus. ff. de lega. 3. cum similibus.

Et simile, quia Imperatori etiam uti æquitate tantum licet etiam si scripta non sit. l. i. C. de legi. & tamen nec inferioribus scripta denegata est. d. l. ubicunq;, quam sic ibi declarat Bar. nu. x.

Istis (ut diximus) sic loco euidentialium præmissis, casum in terminis breuiter figura, quamuis necessarium non sit, cum ponatur regula quæ non habet dubium, ut dixi supra per text. in. l. quod riens, & ibi Barto. ff. si quis cau. licet ad aliud, ut etiam in. l. l. c. tu. latius, nec exempli obscuritatem pariant, quæ ponuntur in lege tantum, ut declarent. l. ut responsum. C. de transac. §. hæc tenus. in. l. i. de gra. l. i. ff. de præscrip. uet. l. bonæ fides. ff. de po. tradit Bald. in. l. petens in. 2. col. C. de pac. sed probabile saltem, cum nihil tam clarum sit, quod sollicitam quædam dubitationem suscipere non possit §. si iterum, in athen. de tabellio. & quia dubitare de singulis non est inutile. l. ne mo, ubi glo. C. de sum. tri. & si. catho. sen sit Aristot. topi. i. c. 2. immo quod potenter dubitare facile solvunt, inquit Bal. in. l. si tutores. C. de compen. Fuit igitur

10 & talis apud Vlpianum præstantissimū

Iurifcon. auctorem legis nostræ, dubitatum, quia supra in. l. a. de officio eius. dictum est de officio delegati, seu de causis delegabilibus, quia non possumus scire, quæ sit eius officium, nisi sciamus quæ causæ possint delegari, quæle esset iudicantis nunc, & in quibus consisteret, qui ponendo regulam respondet nihil aliud esse, nisi officium latissimum, quæ etiam inclusam diffinitionem habet, ut dixi supra licet ad aliud, & repeto, post Bald. tamen in rub. de offi. de. in ult. colum. in prin. quoniam hoc idem nihil aliud est dicere, nisi quod motus animi sit, aliqui explicandi, latissime patens, & signanter allegat istum text. Quodq; consistit in dando bo. po. in mittendo in possessionem, in dando tutorem pupillis & in constituendo deniq; iudice litigantibus. Innuens tria exempla primum secundum & tertium scilicet, esse mixti imperii, ultimum uero iurisdictionis simpliciter, & bene, quia ea magistratibus maioribus concessa sunt in speciale privilegium, nec eidem simplex iurisdicatio denegata, quamuis minoribus magistratibus etiam communicata.

Et rationem dubitandi faciebat, quod immo latissimum non sit, quia restrictum est ad terminos iuris, ut dicebam supra d. c. i. de consti. cum aliis ibi alleg.

Et nouissime uidemus in simili, quod esto quod æquitatem ante oculos haberet, possetq; secundum eam iudicare, ut dicebam pariter supra. l. placuit. C. de iudi. d. l. quod si ephesi. ff. de eo quod cert. lo. l. diuus. ff. de testi. in inte. attamen debet esse regulata à iure, quoniam alias non esset æquitas, ita Abb. in. c. ex parte. in. i. colum. de offi. de. not. in. l. & si fuerit. C. ex quib. cau. inf. a. i. r. & in. l. quid ergo. in. §. p. na grauior ff. de his qui no. inf. a. quodq; forma legis sequi debet, & ab ea tanquam minister non recedere. l. quæ sub conditione, & ibi Bal. in prin. ff. de con. insti. item quia latitudo est dimensio, ut dicunt geometre quæ cadit in rebus corporalibus, ut officium iudicis est quid incorporale ergo latissimum dici non potest.

1. Secundo dubitandi rationem faciebat, quod immo non esset primum exemplum mixti imperii, quia si esset verum delegari non posset nec in bo. po. danda se int. omittre iudex inferior, & tamen potest. l. fi. C. qui admi.

Tertio rationem dubitandi faciebat, quod nec huiusmodi sit secundum quia si quis possessionem a dipisci velit, inter dicto a dipiscendæ, sibi actione in factu succursum est. §. a dipiscendæ. §. si. inst. de interd. ergo iure magistratus competere dicitur.

Quarto rationem dubitandi faciebat in tertio exemplo text. in l. ius dandi. ff. de tu. & cu. da. ab his ubi pariter tutoris datio, iure magistratus competere videtur.

Quinto & ultimo dubitandi rationem faciebat in ultimo exemplo, quia immo ius dandi iudicem, est meri imperii, exerceturq; officio iudicis nobili, ita ut ex hoc iurisdictionem simplicem non habeat, nec ut supra latissimum imperium sit. Quibus tamen non obstantibus, à regula, exemplisq; ipsius rationis loco nullo modo est recedendum ut supra quod scilicet latissimum sit quia bo. po. dare potest, in po. mittere, tutorem pupillis constituere, & iudicem deniq; dare litigantibus vel aliter ut statim dicam.

Nec primum facit, quia nec id tollit, & si in iudicando sequi leges debeat, & æquitatem amplius ante oculos habere quod latissimum non sit, cum habeat merum & mixtum imperium, iurisdictionemq; simplicem, ut hic dictumq; est proxime & in d. l. i. supra de offi. eius. Vel ipsius latitudinem considerando in his quæ relicta sunt suo arbitrio ut not. in c. 2. extra de offi. iud. iudicantem 30. q. i. Inno. in c. i. de consi. Gramma. decisio. 34. nume. 45. l. ubicunq; ff. de int. ac. Nec ob. quod latitudo cadat in rebus corporalibus, quia similitudinarie dictum est, ut hic per Seyfel. subiicientem dixisse latissimum, & non longissimum, quia id est respectu tēporis considerabile, de quo hic non tractatur & Bart. ante cum nume. 2. dic tu melius, quod latitudinis mentio facta est ultra dicta supra quia

cæteris est etiam præstantior, & quia in ea continetur quoq; longitudo & profunditas, non è contra unde qui est latis humeris, ut Vlisses, est etiã prudens, Iugus vero ut aiunt stultus.

Vnde F. P. quando dicit Gratia che à pochi il ciel largo destina, intellexit de octava sphaera à qua fluunt oēs Gratia.

Non ob. secundum quia id in bo. po. iudiciali hodie procedit, (ut ibi dicit Alexan.) nos autem loquimur in decretali, ut infra.

Non ob. tertium quia exceptio in casu illo firmat regu. in non exceptuatis, l. quæ situm. §. deniq; ff. de fun. inst. ut p. Docto. & ubi non est de actione prouisum, de quibus in l. si finita. in. §. iulianus. ff. de dam. insec.

Non ob. quartum quia non est verum, & in contrarium est communis opinio. l. muto. §. tutoris datio. ff. de tute. disputa uimusq; late in l. i. supra de offi. eius. et pendet ab infra dicendis.

Non ob. quintum & ultimum, quia nec id verum est. l. à iudice. C. de iud. et dictum est pariter in præalle. l. i. et ut infra latius.

SCHOLIA.

IVS DICENTIS, non iudicis, seu iudicis dixit, ut elegatius loqueretur iuristæ con. Vlpia. quoniam iudex et iudicis non differunt. c. forus, de verb. si. immo quod genuinus erat in lege. 12. tabu. modus loquendi.

Et quia sonat longe melius sic dicere auribus, quæ interdum etiam sunt confusulendæ et ut cuius turpis uerborum sonus, figuraq; cacepharon, alias cocomphania appellatur ut inst. in probe. in prin. Vel ut breuitati consultum videretur, quoniam uerbum bisyllabum est, OFFICIVM, dixit officium rursum, & non iurisdictionem, quia uerbum est generalius, ad omnia conueniens, iuxta glo. in l. legatis in. §. si ex officio. ff. de lega. 3. & tetigimus in rub. supra de offi. eius.

LATISSIMUM EST, quia merum imperium habet mixtum & iurisdictionem.

nem simplicem, ut in. d. l. i. supra de offi. eius, & hic. Item latissimum & non longissimum, aut profundum, ex quo latitudine ex his tribus dimensionibus, nihil est melius quippe quod in ea uirtus omnis consistit, ut si uis dictum est supra.

NAM ET, pro etiam ponitur, quamuis metum impetium implicet, quod est maius, cum tamen implicatiua casum minus dubitabilem implicare soleat. l. utrum. ff. ad legem pom. de par. l. hostes. C. de fu. & le. l. etiam. C. si tu. uel cu. quia præcedit genus, & sequitur speciem: enumeratio exemplificatiue. l. quæsitum. §. si. ff. de fun. inst. uel. Vel quia plerumque non inconuenit, quod etiam implicet casum magis dubitabilem. l. cum antiquioribus, & ibi la. in prin. C. de iud. l. del. Vel quia constabat de mente legislatoris, dic quod immo implicet casum minus dubitabilem. l. nec enim. ff. de solu. tradit Barro. in authen. hoc amplius. in i. colum. C. de fideicom. Vel prout iacet legamus, coniungendo hanc legem cum l. supra de offi. eius, quod habeat metum ut ibi, & mixtum ac simplicem iurisdictionem ut hic.

Vel sine copula, quoniam exempla trahuntur ad metum imperium, quod est mixto simile. l. scire oportet. §. si. & ibi Bar. in. 2. col. ff. de excu. tu.

BO. P. O. date, olim & decretalis appellabatur, hodie non, quia iudicialis est. l. i. §. decretalis. ff. de suc. edic. l. si. C. q. admi. & est primum exemplum mixti, & diximus in. l. i. C. co.

IN PO. MITTERE, ex primo uel secundo decreto, de quibus l. si finita, in. §. iulianus. ff. de dam. insec. & hoc ut occurrat obiectiōi. §. si. in. §. de interdic. quæ fieri posset, quoniam in interdico possessionis adipsam, est de actione profuturum, nec expeditur iudicis officio nobili, ut ibi per Docto. & est secundum exemplum.

TVTOREM PVPILLIS CONSTITVERE, tanquam miserabilibus personis etiam non requisitus, & est exemplum tertium & ut infra latius.

ET IVDICEM DARE LITIGANTI BVS, quod est simplicis iurisdictionis; ad mixti differentiam quartumque; legum exemplum, & loco notabilium hæc uidentur quoque sufficere.

Sed tamen nota & fufus ex isto text. aliis prætermis de quibus supra difficultatem non habentibus, quod iudex pupillorum tutorem constituere potest, etiam non requisitus, ut hic dicunt Doct. & fuit ampliatio Bar. in. l. hæc autem, in prin. ff. ex qui. cau. in po. ea. & in. l. 4. in. §. hoc autem iudicium, in 2. & 3. col. ff. de dam. insec. *ard mon*

Et hoc idem quia hi sunt miserabiles personæ. l. i. C. quando impe. inter pu. & ui. c. ex tenore, de so. compe. c. significatibus, de offic. de. Verum pro miserabilibus personis, officium etiam non requiritur interponit. l. ne quicquam. §. aduocatos. ff. de offi. pto. c. l. si. §. sed & si quis, C. de adm. tu. et go.

Secundo, quia alias ab adultis non differrent, quibus non dantur curatores, nisi petatur. l. 3. §. si pupillus, ff. de tute. nec essent melioris conditionis, dictum absurdum, & nullo modo asserendum. l. ex pluribus, in si. ff. de adm. tu. argumen. in l. si apud. ff. de mino. & adultis dixi, quia si futuri uel prodigi forent, à pupillis in hoc non discreparent ex quo ipsi quoque dicuntur tunc miserabiles. l. sulci mus. §. adeo. ff. ex quib. cau. in po. ea. & in. d. l. hæc autem, in prin. idem Bar. declarat & bene.

Et est casus in. l. illud, & seq. ff. de tut. & cu. da. ab his, ubi tutor dari potest absenti & præfenti, inuito et ignorantem, non ex alio, nisi ratione supra dicta, quæ text. citat Bar. in. d. l. hæc autem.

Sed & quatto dic posse ultra eum suaderi, quia datio tutotis spectat ad publicam curam. l. 3. in princ. ff. qui pe. tu. ubi text. multum not. ergo nec mirum si iudex officium suum impartitur etiam non requisitus. d. l. 4. d. §. hoc autem iudiciū, cum not. ibidem ff. de dam. insec. & probatur efficacius, quia ad publicam utilitatem licet inquirere. l. congruit. ff. de offi. præf. nec prohibitum est, si causa pupilli

pilli sit, puta suspecti tutoris, l. tutor. §. præterea, & ibi Barto. ff. de susp. tu. ergo ad publicam curam spectabit etiam datus, quamuis ut dixi, non petatur.

Quinto & ultimo, quia providere tenetur iudex, ne bona hæreditaria pereant, ex officio, etiam nemine petente. §. ad hæc, & ibi Barto. in authen. ut spon. lar. ergo quantomagis ne pereant bona pupilli, per dationem tutoris, quoniam tutela est vis, atq; potestas in capite libero, ad tuendum eum qui propter ætatem se defendere nequit. l. i. ff. de tute. ex quo tutor personæ datur curator autem rebus. l. in copulandis. C. de nup. & certe non habet ex his dubium.

Tamen contrarium senserunt aliqui hic, moti quia regulam habemus pro nobis, a qua recedere non licet, quod iudex non impartitur officium suum, nisi fuerit requisitus. d. §. hoc autem iudicium Lue. 16. & probatur in l. ab ea parte. ff. de proba. & per Barto. in l. 2. in 2. colum. ff. si quis in ius uo. non le.

Secundo, quia una eademq; dispositio, non debet diuerso iure cæseri. l. eum qui ædes. ff. de usucapio. neq; una determinatio respiciens plura determinabilia, debet illa difformire determinare. l. iam hoc iure. ff. de uulga. & pup. sub. sed alia exempla intelliguntur parte perente, ergo & istud.

Tertio, quia dantur tutores pupillis petentibus. l. 2. C. de offic. eius qui uia. l. iud. ge. l. i. §. magistratibus. ff. de magistr. con. ergo è contra, si non petatur, non dantur. l. i. §. huius rei supra de offici. eius & est argu. in l. à testatore. ff. de con. & de.

Quarto, quia uidemus quod plerumq; pupillus, est deterius conditionis, quam maior. l. qui autem. §. si. & ibi Barto. ff. que in fran. cre. in simili glo. in. l. si. C. de factotanc. ec. ergo paris saltem, ut non detur tutor ei, nisi petatur, nec iudex officium suum impartiat, nisi requisitus.

Quinto, & ultimo, quia priuilegia, seu specialia, multiplicari non debent. l. i. C. de do. pro. l. tutori. C. de nego. gest. uerum pupillus multa habet specialia, ergo non quod tutor ei detur, si non petatur, argumen. in l. tutori. C. de nego. gest. & maxime quia legislator hic simpliciter loquutus, uidetur noluisse se conformare cum dispositione. d. §. hoc autem iudicium. l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel.

Quibus tamen non ob. à prima opl. haud puto recedendum, ex supra dictis, & dicendum ad primum obiectum, uerum esse in dubio, & nisi contrarium doceatur. l. si fundum, & ibi Sal. in fi. C. qui po. in pl. ha. sed hic cōtrarium docetur, illud & seq. ff. de tu. & cu. da. ab his. ergo.

Et formaliter respondentes etiam dicimus, quod licet à regula recedere, quoniam ineptum est eam non fallere, ut in auth. ut si. prohi. m. debi. no. in prin. maxime si æquitas snadeat, ut ibi.

Et hoc est rursus, quod Bar. inquit in liquamuis. C. de pigno. quod est dare regulam & instantiam à regula.

Et signanter ita responderi iuriscon. l. i. in prin. ff. de auth. tu. quod quāquam regula iuris sit, neminē in facto proprio auctorari posse, tutorem tamen propriū sui debitoris, pupillo aduenti, prohibitum non esse auctoritatem accōmodare. Non ob. secundum quia idem ius est, eademq; determinatio, ut mixti impeni dicatur, quamuis pupillorū priuilegio indictum, quod petitiō necessaria non sit in casu isto nec consequēter differētia in substantia. l. si. ff. de sim. instr. declarat Bar. in. l. i. in. 2. col. ff. de ac. & ob.

Considerando maxime reg. adhuc limitari solere, ut non procedat, quādo unū determinabile fauorem respicit. l. si ita scriptum. ff. de ma. test. sed hic fauor pupillorum considerabilis est, ergo & not. in. d. l. iam hoc iure.

Non ob. tertium quia antecedens uerum est consequens autem falsum, præ alleg. illud, ita ut dicta iura factum expriment, non autem ponant miserū iuris. l. iulianus uerū debitorē, ibi post huc

non ubi. *Inf. in prin. ff. de cond. inde. bo. text. in. l. maritus in. §. si. in illis verbis triennio exacto, ubi Alexan. in specie. ff. ad legem Fal. optima gl. in. li. C. de pro se. & me. lib. 10.* Nec officit quod sint uerba ablatiuorum absolutiuorum, quia non est uerum, & dato quod uerum sit, non semper in conditionem resoluantur, ut not. late in rub. ff. solu. ma. & in. li. C. quando non pe. par. & ibi Bald. in. i. oppo. maxime ubi absurdum posset resultare, argumen. in. l. nam absurdum. ff. de bo. lib. Vel dic, quod cum ibi fiat mentio non solum tutorum, uerum & curatorum, petitio refertur ad curatores non ad tutores, ut supra & faciunt not. in. l. si idem cum eodem, in. §. si. infra eo.

Non ob. quartum quia non est regulare, nec attendendum ab ea parte. ff. de proba. & probatur in iuribus supra al. lega.

Non ob. quintum & ultimum, quia uerum est assumptum in dubio, non in casu claro, & ubi multiplicata reperiuntur, ita ut commode retorqueatur, quia si multiplicata sunt, & dari possit tutor pupillis etiam non petentibus, simpliciter locutus Iuriscō. uidebitur noluisse conformare se cum dispositione iuris communis, ut petitio necessaria non sit.

Vel scedere distinctionis dicamus, quod aut pupillus est pauper, & isto casu procedat opi. prima quod possit dari tutor etiam quod non petatur, quia tunc uere miserabilis persona dicitur. c. omnis ætas, ubi not. glo. 12. q. i. tradunt canon. in. c. significantibus, de offi. dele. Alexan. & alii in. l. i. ff. solu. mat. idem Alexan. consil. 127. colum. ult. volum. i. alleg. etiam hic per Deci. Aut non, sed diuers, & tunc uera sit contraria, petitionem fore omnimodo necessariam, d. §. hoc autem iudicium. d. l. 2. de offi. eius qui ui. al. in. ob. Considerando etiam quamuis dicat text. in. d. l. illud, quod potest etiam tutor dari absenti, intelligi tamen debet, si petatur. Et ultimo loco, quod si quæ in contrarium adducantur, forte procedant in iudicio, in quo de ipsius iudicis interesse agi uideretur, ne reddatur elusori-

um, l. si petitor. ff. de iudi. non quod petitio necessaria non sit.

Quæ distinctio tamen dubia uidetur, quia in d. c. omnis, non dicitur quod pupillus miserabilis sit, ita demum si pauper fuerit.

Et minus in d. c. significantibus, sed hoc ipsum solum in uidua necessarium fore ut talis dicatur, & cui in ecclesiasti. eo iudicio etiam succurri possit.

Non etiam in. l. i. C. quando impetrari. & propterea nullo modo petitio necessaria est.

Nec facit reg. d. §. hoc autem iudicium, nec inductio. d. l. 2. quia supra responsum est satis.

Non subauditio & intellectus traditus ad text. in. d. l. illud, quia dicam non esse uerum; ex quo exprisisset iuriscō. alias, si uisisset necessaria, ut in curatore, in. d. l. 2. stante responsione à nobis tradita supra & est arg. & in. l. unica in. §. si autem, in uer. sin. uero. C. de ca. tol.

Non denique iudicis interesse considerabile, quia illa non est ratio, sed porius quia petitio necessaria non erat, alias ut uulgo dicitur, uestiretur unum altare, si esset necessaria & tutorem constitueret, ne iudicium reddatur elusorium absque petitione, & aliud spoliaretur, & male. d. assiduis. C. qui po. in pi. ha. c. ex tēore, de fo. com.

Vel dic, quod uera sit sine distinctione opin. supra dicta, ex alio; probō, nam in datione tutoris & curatoris, pupillus & furiosus æquiparantur. d. l. hæc autem, & ibi Barto. in. princ. ff. ex qui. cau. in. pos. ea. citatus etiam supra sed furioso datur curator absque eo quod petatur; ergo & pupillo, & nimirum quia utroque casu finguntur petere, ita Bald. in. d. l. qui habet, in prin. ff. de tute.

Est et utilitas disputationis, quia si petitio necessaria est, & non detur, utique nec punitur iudex, alias autem sic, ita Barto. in. d. §. hoc autem iudicium, in princ. & hoc est forte quod dicunt aliqui hic quod in sindicatu tenebitur.

Additio.

Si uelles tamen tenere quod petitio necessaria sit in pupillo, maxime diuite, die solido hoc fundamento suade resposse, quia si hoc ipsum esset iudicis onus, etiam parte non petente, non dixisset alibi nec fuisset necessarium prouidere quod mater filii successione priuaretur, nisi tutorem filio pupillo petiisset intra annum & tamen dictum est, indeque facta prouisio, in l. sciant. C. de legi. h. & in l. f.anci mus, in §. personis. C. de admi. tu.

Et quia benearendum est, posse si uelit, sed non quod puniatur, si non constituerit.

Ex quo tutela, publicum munus est auctoritate, sed utilitate, priuatum. l. i. ff. de tute.

Additio.

Vel nouissime dicas, quod aut iudex potest pretendere probabilem ignorantiam, & tunc dare non teneatur non requisitus, nec debeat puniri ignorans, alias autem sic, & colligitur ex his quae dicit Bar. in. d. §. hoc autem iudicium, in prin. & in simili uidetur tex. no. in. l. bonorum. C. qui admi.

Sed dum dicit text. adhuc, dari posse tutorem pupillis non habentibus, dubito, quare hoc dictum sit, nam nonne interest pupillorum habere plures tutores à quibus defendantur. l. nam reipub. interest. ff. de no. o. nun. argum. in. c. prudentiam, de offi. de. tradit Barto. in. l. bello amissis, in §. ff. de excu. tu. ergo male & dicendum dari debere etiam si habeant.

Sol. uerum est, quando legitimi non extant, quia tunc si extarent, datui necessarii non sunt. l. si fororis. C. qui datu. po. & plus quod etiam si plures dentur, non debet tamen p plures tute la administrari. l. 3. §. i. in. ff. de admi. tu.

Glo. i.

Glo. i. fuit expedita supra nec eam aliter repeto, addo tamen, & Docto. reprobatio communis, quicquid disputando dixerimus confirmabitur, quod licet ius dicens & iudex idem sit, & pro eodem accipiantur uerba haec, officiumque

eius sit latissimum, siue de maiori loquamur, siue de aliis etiam inferioribus, ut supra ostensum fuit pariter, & in hoc equiparentur, quod non equiparabuntur tamen quoad aliud, ex quo factum 13 maioris iudicis rite factum praesume tur minoris autem non. l. i. ff. de offi. prae sec. prae. l. liquer. C. de summa tri. & f. cat. S. nos autem, in l. de atti. tu. declarat Bal. in. l. tutores. ff. de con. fit. tu. & diximus in l. i. de offi. eius.

Glo. 2.

Glo. 2. in uerbo bonorum, etiam clara uidetur, quae solum dicit, quod bono. 14 po. est mixti imperii, & non ab re, quoniam non constat in animaduersione, Causa cognita datur.

Nec potest delegari, ita ut cum esse non possit meri, nec simplicis iurisdictionis, & sic à partibus sufficienter enumeratis, iuxta not. in. l. parte furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. in. huiusmodi necessario sit, & ad propositum singula singulis referendo, probatur in. l. 2. in. §. dies. ff. quis or. in bo. po. ser. & in l. ne quicquam in §. ubi de ceterum. ff. de offi. procon. & in. l. imperium in fra eod.

Et efficacius quidem, quia mixti imperii est quoque in po. mittere. Liubere caute infra eo. & hic no. omnes, ergo & bo. po. tribuere, quia parificantur. l. si q. seruo. C. de fur.

Et rationem assignat Barto. in. d. l. iubete cauere, in §. quia officio iudicis nobili expeditur, & quia priuatam utilitatem continet, & bene, alias à meto non differret, quod respicit publicam, & est habere gladii potestas statem &c. ut in praallega. l. imperium.

Glo. istam improbat ex tribus. Ias. primo, quia est casus clarus, quod date bo. po. sit mixti imperii, in. l. imperium praallega. infra eo.

Responde quod licet sit ibi casus declaratio tamen non est improbanda. l. i. §. quamuis. ff. de uen. in spi.

Secundo improbat quia dicit esse mixti imperii, cum in animaduersione non

consistat, & sic non meti, ex quo multa sunt meri imperii, quæ in animaduersione non consistunt ut cōdere statuta creare rebelliones & similia.

Sol. habuit respectum potissimum ad id quod dicit iuriscō. in. d. l. imperium.

Tertio improbat, dum dicit mixti im. p. esse, quia delegati non potest, cum tamē multa sint mixti quæ delegari possunt ut no. in. d. l. imperium.

Sol. non est regulare sed in generalibus tantum inferioribus (quod & ipse non negat) & in. d. l. imperium dicemus fufius.

Sed contra adhuc de. l. fi. C. qui admi. ubi cotam quocunq; iudice agnosci potest, ergo mixti imperii esse nō dicitur. l. i. supra de offi. cius.

Immo & secundo quod etiam potest delegari. l. cognitio. §. fi. eo. ti.

Quodq; tertio & ultimo loco non requiritur causæ cognitio ut in. d. §. fi. not. & in. d. l. iubere caue.

Pro uera resolu. dicendum est breuiter, quod hodie decretum non requiritur, nec agnitio solemnis, ut olim, & ita intelligatur decisio dictæ. l. fi. & no. in. l. 3. in. §. si causa cognita. ff. de bo. po.

Nec possit delegari, si sit de his quæ tribuunt ius alias sic nec tunc plena causæ cognitio requireretur, ut in Carboniana, uentris nomine, & gratia litis agnoscentæ, de quibus in. l. posthumus, in. §. fi. ff. de inoffi. testi. & in. d. l. cognitio.

Et differētiæ ratio est, quia in bo. po. non tribuentibus ius de modico agitur præiudicio cum po. dominum non faciant sed detentatorē alias sic ita ut nec mirum sit, si delegari possunt, alias autē non, & delegantur, quia mixti imperii, minoris sunt, secundum Bar. in. d. l. imperium in gradibus mixti, & in. d. l. iubere cauere, in fi. nec dubiro. Differunt etiam quia non tribuentes ius dies continuos habent currentes, alie utiles. l. a. §. dies. ff. quis or. in bo. po. ser.

Vetum ad propositum queritur, potest namq; mixti uelit quis decerni bo. po. an sit mixti imperii hodie sicut olim quia

si sit, non delegabitur. l. i. supra de offi. cius alias secus.

Bar. hic concludit quod sic,

Et plus subiiciunt alii, quod licet agnouerit bo. po. simpliciter, poterit tamen petere ut decretum interponatur, eorum exemplo, qui sunt in possessione, & petunt in ea confirmari. l. 3. §. misum, & ibi idem Bar. ff. de cat. edic.

Quod etiam probatur, & secundo quia qui uult decretum interponi, designat nolle uti agnitione simplici, de qua in d. l. fi. sed antiqua nunquam sublata, nisi exprimitur. l. quotiens. ff. de ac. & ob. & est argum. in. l. si mulier, in. §. fi. ff. quod me. cau. ubi regula colligitur, uia quam elegisti, illa tibi pateat.

Item, quia si agnoscentium fauore id nouo iure inductum est tertio loco, nō uideo cur fauori suo rennntiantes, possint etiam non simpliciter agnoscere, si uelint, sed cum decreto uulga. l. si quis i conscribendo. C. de pac. eoq; magis, quia unaqueq; res de facili ad suam pristinā reuertitur naturam, & solet fauorabile reputari. l. si uisus. §. pactus ad fi. ff. de pac. c. statutum de præben. in. 6.

Quidam autem tenuerunt contrariū quod immo decretum sit nullum, nec valeat, per rext. in. l. fi. in. §. si n. autem. C. de cu. su. ubi agnoscentia est bo. po. simpliciter, quæ ante alias dabatur, ita ut hodie amplius hoc modo dari non debeat.

Secundo, & rursus, quia dicitur ad id quod petitio solemnis bo. po. ex lege cōstantiniana sublata est, de qua in. d. l. fi. et go & decretum, propter quod erat petitio.

Tertio, quia si agnoscentis illo uteretur, cum sublatum fuerit per. d. legem, nec curreret poenam falsi. l. si ff. ad legē. Cor. de falsi. & ibi Bar. §. hunc igitur in prima const. Codi.

Alias & quatto uideretur uelle subuerrere dispositionem illius legis, & male, quia non facit priuatus quod non potest facere princeps, l. si quando. C. de inoffi. testa.

Quinto & ultimo, quia si legi inducē a certam solemnitatem in actibus homi

num renuntianti non potest etiam cum iuramento ut puta in testamentis, & donationibus. l. nemo potest. ff. de leg. i. l. modestinus, & ibi Bart. in. i. colum. ff. de dona. dicemus nec posse nos pariter renuntiare illi, solemnitate tollēti, quia contrarium eadem est disciplina. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu.

Quibus tamen non ob. teneo ego opi. primam, ex supra dictis, nec facit si diceretur ad primum, quod confirmatio possessionis aliquid operatur si possessio iniusta fuisset, decretum autem hic non quia non est uerum, nec confirmatur quod nullum est. l. nam & si sub conditione. ff. de in ius. testa. l. quare ab initio. ff. de reg. iu. c. fi. de præscrip. & dato in casu. d. l. fi. & præsentis. q. quod decretum nihil operaretur, debet tamen interponi, si agnoscens uelit. l. iuste possidet. ff. de acqui. po. l. i. C. de prædi. cu. lib. 10. tradit Bald. in. l. i. in. §. nunciatio, in princ. ff. de no. o. nun.

Dicunt etiam ad secundum tenentes contrarium, quod cum sublatum fuerit decretum, agnoscens non potest eo uti, haud considerabile in. d. l. quotiens, loquente in diuersis remediis, in quibus unum ab alio non tollitur, & adhuc male, quia sublatum est, nisi uelit agnoscens eo uti, & retorquetur responsio, quoniam lex non resistit agnoscenti. l. cum lex, & ibi Bart. ff. de fidei. i. termini; partes uidentur, quia agnoscere simpliciter & cum decreto diuersa sunt. l. ius autem civile. ff. de iust. & iu. l. hoc legatum. ff. de leg. 3. l. i. ff. de dona.

Possit dici etiam ad tertium, quod cum ex toto sublatum fuerit decretum, nec reliquæ remanserint, non debent posse ad suam pristinam naturam reuerti, ut dixi late in. d. §. pactus, & est argu. in. l. qui res, in. §. aream. ff. de solu. sed respondetur, quod reuertitur uirtute intrinsicæ & subintellectæ reservationis factæ à lege, ex quo hoc ipsum expresse non prohibetur.

Et nouissimo loco probatur per text. etiam no. in. l. circa, ad fi. ff. de proba. ubi probatio admittitur etiam quod necessa-

ria non sit in iudicio, ut mos geratur probanti, ergo & interpositio decreti hic, & longe magis. c. a. de proba. extra.

Et idem in actione, quæ in libello ex primi non debet. c. dilecti, de iudi. & tamen exprimitur, si agens uelit, nec nocet. l. edita; & ibi no. C. de eden. dum modo apte exprimitur.

Et ad idem est bo. text. in. l. quod si possessor, in. fi. ff. de rei uen. & in. c. cum uig. tonien. & ibi Car. in. i. colum. per locum à speciali, de elec. & quia uidemus etiam quod testamentum in quo filius est præteritus, quamuis ipso iure sit nullum, potest tamen dici nullum, si uelit. post. humo, & ibi dixi post alios late. C. de bo. po. contra tabu.

Et tenendo sic contraria nullo modo obstabunt, quia primum & secundum, ad idem tendentia, uera sunt & procedunt si agnoscens uelit uti simplici agnitione, alias decretum sibi denegati non debet. Considerando quoque, quod uerba illa sunt narratiua, quæ non inducunt iuris dispositionem, iuxta not. in. l. unica. C. quando non pe. pat. ita ut petitio sublatam sit, & consequenter decretum, quatenus uelit (ut diximus) agnoscens. Non obtertium quia. d. l. fi. non est correctoria, sed limitatoria potius, nam tollit. l. antiquam, positam in. l. i. in. §. de cretalis. ff. de suc. edic. & in. l. i. C. contra inu. nia de ma. non in totum, sed quo ad petitionem, cum illa solemnitate uerborum quæ olim erat necessaria, & propiata esto quod uelit agnoscens decerni, non incidit (ut dicebatur) in poenam falsi, imo quod nec decretum sublatum uidetur, secundum aliquos, sed sola uerborum solemnitas, ut not. in. d. l. fi. C. de cusu.

Non ob. quartum quia uerum est, quia do lex resisteret, sed ut probauimus, non resistit, ergo.

Non ob. quintum & ultimum, quia antecedens uerum est consequens apertè falsum, ex quo tollit solemnitatem lex, nisi agnoscens ea uti uelit.

Non. Vrget tamen contra Barto. multum text. in. d. l. fi. de cu. sit. allega. in. d. l. fi. C.

qui admi. & text. ibidem, ponderando uerba prohemialia, ex quibus finalis intentio legislatoris colligitur. l. si. ff. de hæ. insti. dum dicit, ut uerborum inanum captiones excludamus &c. & est questio parum utilis, nisi quatenus agnoscantis uoluntati satisfiat, ut alibi dicitur in l. si. ff. de usu & hæ. & in l. p. ubi gl. ff. de con. ob. cau. & melius quam alibi, in l. ei fundo, in. si. ff. de serui. Cogita, & dic etiam ut dixi in l. i. l. c. in. si. istius glo.

16 Sed queritur, pone quod petatur hodie interponi decretum ¶ requiretur ne causæ cognitio? Concludunt Doctores. hic quod non, quia necessarium non erat. S. mnlris, ubi glo. insti. de liber. ubi in transitu prætoris, potest fieri manumissio, quia eius auctoritas etiam necessaria non erat.

Alii contrarium, quia si eligit decretum, secundum ius antiquum uidetur etiam elegisse, ut interponatur, secundum illud, quo causæ cognitio requirebatur. l. oratio, de spon. l. pomponius. S. cū quis de acqui. po. l. si. S. sin autem. C. de iud. l. ubi solemnitas non erat necessaria in manumissione, & in casu. d. S. multis, & placet hæc opi. quia cum sit actus indiuiduus, non debet posse pro parte acceptari, pro parte non. & maxime, quia ubi decretum interponitur, ibi causæ cognitio necessaria est. l. ne quicquam. S. ubi decretum. ff. de offi. procon.

Nisi saluando primam opi. dicamus, forte necessariam non esse cognitionem quia cum decreto exprimitur causa, & satis est, maxime ubi non apparet legitimus contraditor. l. si is à quo, in prin. ff. ut in po. l. e. & quia agitur de modico præiudicio, cum sit præambulum peti. hæ. & ut latius in. d. l. si. & in rub. C. qui admi.

Glo. 3.

In glo. ista concluditur primo ad text. subaudiri debet, quod iudex possit dare bo. po. & debeat & bene, licet dubitent ualde scriben. an subauditio hæc fuerit necessaria, ut per eos, & dixi late ego quoq; in. i. lectu. ad de subauditione in simili etiam, in. i. l. ff. de dolo & in. l. i.

ff. si quadru. pau. se. di. & diximus in. l. i. in. si. bi. & si dicatur, iuncta expo. Barto. in princ. nume. 2. in. si. supra de offi. eius, & nimirum, quia declarationis gratia sunt. taliter ut subaudientes non debeant reprehendi. l. i. S. quamuis. ff. de uen. inspi. l. non solēt. l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de regu. iu. immo inquit Barto. alibi, in. l. i. in. repe. in. 2. colum. C. de sacrosanc. ec. quod subauditione debet lex iuari, & non potest negari. Placet etiam ut dicamus, quod sit necessaria, si petatur, seu agnoscatu bo. po. l. munus. S. iudicandi necessitas. ff. de mu. & ho. olim quia decretum requirebatur hodie quia presentia saltem necessaria est, ut supra alias autem non, quia hoc casu, & regulariter iudex non impatitur officium suum, nisi requiratur. l. 4. S. hoc autem iudicium. ff. de dam. insec. & nota ad propositum quod debeat iudex dare, necessitatem esse causatiuam, ne teneatur in syndicato, ut in simili p. gl. in. l. i. C. ut ne inui. age. co. ex quo præcisum esse non potest. l. nam magistratus. ff. de arbi.

Sed difficultatem moueo, nam habeo, quod id quod subauditur in uno capitulo, non censetur repetitum in sequenti, patet, quia in primo capite editi quod quisq; iuris, dolus subauditus, non censetur repetitus in secundo loquente in impetrante, ubi primum alias loquitur in iudice. S. item lapilli, iuncta glo. insti. de re. di. & per Doct. in. l. i. ff. quod quisq; iu. & sorte non ab re, quoniam ex separatim non infertur. l. Papinianus exuli. ff. de mino. & nihilominus hic est secus, quia quemadmodum in bo. po. subauditur uerbum prædictum, si tamen ut diximus petatur, d. S. iudicandi necessitas, tradunt cano. in. c. ut debitus, de ap. subauditur etiam, & censetur in sequenti exemplo, missionis in po. repetitum. Pro sol. dicendum est, nec uideo aliud dici posse, quod id non semper sit uerum, maxime ubi rationis diuersitas non est inter unum & aliud capitulum, ut hic. sed diuersa est ratio in. d. l. i. in. prin. ut p. glo. ibi in uerbo si quis, quam not. dicit

Alex. in. 4. col. ergo.

Secundo, gl'ista ponit diffinitionem
18 tut in ea.

Cetera quam multa adducuntur per
Bar. & alios, & præcipue ac.

Primo, dum dicit potestas de iure pub
introduc'ta, quia potestas patris in filiū
& similitum, est sacra & de publico intro
ducta. l. post mortē, & ibi Bal. ff. de adop.
& tamen non habet iurisdictionem, nec
in eo iurisdictionē considerari potest. l. nā
ciuium. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu.
l. in suis. ff. de lib. & posthu. l. 3. C. de pa.
po. late Bar. in l. frater à fratre. ff. de con
dic. inde.

Secundo, dum dicit, cum necessitate iu
risdicēdi, q' iudices chartularii habent
iurisdictionem, & tamen nō est cum ne
cessitate iurisdictionē. l. i. ff. de iudi. l. rem
noī nouam. C. eo.

Et Princeps panter habet, & tamen
necessitati iuris non subiicitur. l. digna
uox. C. de legi. l. princeps. ff. eo.

Nec iudex extra territorium existens
l. si. infra eo.

Nec excommunicatus. & ad proban
dum, de re iud.

Nec in arbitrans, de quibus in. l. in
actionibus. ff. de in li. iu. & in. c. i. de re iu
di. in 6. & in. l. nbi cunq. ff. de interro
ga. action.

Tertio & ultimo, dum dicit, & æqui
tatis statuendæ, quoniam à regulis iuris
recedendum non est. l. illicitas. §. uetitas
ff. de offic. præsi. l. prospexit. ff. qui & à
quib. c. ne innitatis, de consti. & non ab
re forte dicitur alibi, quod in iure om
nis diffinitio est periculosa in. l. omnis
diffinitio. ff. de reg. iu. & quod nulla est,
quæ non facile subuerti possit in l. i. ff.
de regu. cato.

Quam ob rem ut dixi alibi, & hic re
peto, quia seitu dignum est, Plato diffi
niens hominem, quod est Animal Bibes
sine prænīs à Diogene Cinicō derisus
est, qui in eius auditorium Gallum galli
naccum poenis ac pluma nudatum inue
xit, dicens hic Platonis homo est, ita ut
postea latis unguibus diffinitioni adie
ctum sit.

Nec; Val. maxi. gloriam diffinitē au
sus est, unde oriatur, cuius sit habitus,
aut qua ratione debeat comparari, ista
omnia relinquens his, quorum in con
templandis huiusmodi rebus cura te
nitur.

Et sensit forte alibi iuricon. in. l. 3. in.
& §. i. quando dixit nullo certo modo satis
diffiniri potest. ff. de testi.

Dicendum igitur puto, fore satis qd
diffinitio possit ut in pluribus uerifica
ri. l. sius quoq. §. puto, iuncta glo. ff. de
hæ. insti. quam exclamat Aret. in. l. i. col.
pe. ff. de testa. quia alias indubiatum est
quod ex genere & differentiis constare
debet, cumq; suo diffinito conuerti, ut
in. l. i. ff. de testa. & insti. de ob. in prin. &
utroq; not.

Vel sustinendo diffinitionem ad pri
mum dicamus, stare ista simul, quod po
testas sit in patre & similibus, & tamen
non sit publica ut in iudice.

Non ob. secundum quia non habent
proprie iurisdictionem, & si habent,
habent in potentia non in actu, uel in. d.
iuribus no. ad idem alleg. & sic territorio
non coherentem.

Non ob. tertium quia cum sit supra
omnes iudices cuncta per mundum q.
q. 3. l. de precatio. ff. ad legem rho. de iac.
l. bene à zenone, de qua d. præscip. com
uenit ut iurisdictionem habeat, quæ ta
men non sit cum necessitate, sed nō pro
pterea ut subuertatur ob hoc diffinitio,
quemadmodum dicebam supra & no
uissime tradit in simili Bal. in diffinitio
ne mandati, sustinendo Placen. in rub. ff.
eo. in prin.

Non ob. quartum quia satis est quod
habeat in territorio, cui coheret, ut in
fra & in. l. pupillus, in. §. territorium. ff.
de uerb. si. ex quo extra territorium, nec
iudex est nec iurisdictionem habet. d. l.
si. infra eo.

Non ob. quintum quia si est excom
municatus, est extra ecclesiam, & omne
dignitatem, taliter ut nec iurisdictionē
habeat, nisi absoluat, ergo nec mirum
si nec in eo potest considerari necessitas
uulg. l. x. ff. de uerb. ob.

Non ob.ultimum, quia immo & in illis habet cum necessitate, quatenus arbitrium regulatum est. Iudeamus. Si iurare. ff. de in li. iu. argumen. in. §. oportet, in authen. de iud. tradit. Abb. in. c. ex parte, in. 2. colum. de offi. de. & ut latius in. i. lectu. post Barto. & Docto. immo quod nec erat necessaria tanta disputatio, ex quo solum eam posuit glo. ut iudici necessitatem iniunctam esse demonstraret dandi bo. po. si maxime (ut diximus) perteretur.

Ad. Additio.

Ad distinctionis propositum, nota adhuc, quod non debet esse diuersitatis copula intercisā, ut ista, sed continuata uerborum serie, ut puta quemadmodū dicunt Dialectici, homo est animal rationale, mortale, & maxima etiam quia semper subintelligitur æquitas sine qua iudex esse non potest. l. diuus. ff. de resti. in inte. l. quod si ephesi. ff. de eo quod cer. lo. imo quod ius semper præsupponit æquitatem quam legis extensionem, siue potius intensiorem dicere debemus, & sentit Bal. in. c. i. in. i. colum. an ma. suc. uxo. in usib. seu. ex quo etiam conuenientia quædam, siue honestas appellatur, quæ ius ipsum temperat & moderatur. l. nulli. ff. de leg. tradit Barto. in. li. in fi. C. eo. & propterea dici posset, omniaque comprehenduntur, quod iurisdictio nihil aliud sit, nisi potestas quædam, lege, magistratum gerentibus, concessa, quæ constabit ex genere & differentiis, conuertibilis erit cum diffinito, & non interciditur copula, nec superius adducta obstabunt in aliquo & ista sint satis.

Glo. 4.

Ex ista glo. aliqua etiam colligi posse uidentur, & primo quod re ipsa, mittere in possessionem, est mixti imperii, & consequenter quod missio hæc delegari non potest. Simplicis uero iurisditionis, & sic delegabilis, cognitio, & pronuntiatio de mitterendo.

Et non ab re, quia (ut supra etiam dictum est in. l. i. de offic. eius) præses provincie pronuntiat aliquem esse in insulam deportandum, & tamen non depor

tat. l. si quis filio, §. eius. ff. de in ius. testa. l. illicitas. §. qui uniuersas. ff. de offi. præ.

Ad idem, Prætor cognoscit & pronuntiat tutorem, si de crimine accusetur atrociter, puniri debere, & tamen non punit. l. i. §. si. ff. de su. spec. tu. l. i. §. item solent. ff. de offi. præfec. ur. l. i. §. suspecti. ff. ad Turpi. & adhuc dictum est in præalleg. l. i.

Cognoscit item de causa restitutionis in integrum, compromissarius iudex, & tamen non restituit. l. si ubi glo. not. C. ubi & apud quem.

Et si causa delegetur, delegatus pariter sententiam suam non exequitur. l. à diuo pio, in princ. ff. de re indi. quod tamen isto iure intelligendum est, non canonum. c. pastoralis. §. præterea, de offic. de. tradit Bald. in. l. i. in initio, in. 2. col. ff. de offi. præfec. ur.

Et est simile ultimo loco, in authen. ad hæc. C. de indi. ubi administrator seu præses, si publicis occupationibus impediat, consiliariis suis causam cognoscendam committit, ipse uero exequitur, & decidit aliquid in. l. placet. C. de ped. iudi. & in. l. si in. §. adeo. C. ubi se. uel cla. & in. l. solent, de offi. proton. & in auth. clericus. C. de epis. & cle.

Et concordabunt intra inuicem contraria in. l. cognitio, in. §. si. supra de offi. eius. & l. i. ubi de cauere infra eo. & utroque uerba hoc idem innuere uidentur, in. d. l. cognitio, quod mandari possit in d. l. iubere cauere autem, quod magis imperii, quam iurisditionis, sit, & consequenter, quod mandari non possit.

Sed quæ est diuersitatis ratio? foret enim potius dicendum, missionem delegari posse, quam cognitionem, in qua maiori industria considerari uidetur.

Respondet Ias. & si aliqui istud sibi ascribant hic, in d. l. iubere cauere, in. 3. colum. infra eo. quod cum hoc idem contineat expulsionem de possessione, ob quam solent generari magna scandala, statuit lex, non fieri nisi per maiores magistratus, quorum reuerentia partes acquiescant arg. l. i. ff. de offi. præfec. præto. in cognitione haud considerabile, & negari non potest.

Adde

Adde tu, probari in l. æquisimum. ff. de usu. l. i. ubi cur etenim ad arma & ad rixam procedere patitur p̄tor, quos potest sua iurisdictione compescere & clarius in. l. non est singulis. ff. de reg. iur. ubi non est singulis concedendum, quod p̄ magistratum fieri debet, ne maioris tumultus excitandi occasio præbeatur, q̄ ratio militat etiam in missione, si fiat p̄ iudices inferiores, q̄ minimi sunt, & parum auctoritatis habent, ut experientia docet, magistra rerum efficax, alias ualeret conuētio quoq; quod debitor à creditore retineri posset incarcerationis, donec debitum solueret, & tamē improbatā est à lege, tumultus excitandi (ur diximus) ratione, & quia incarceration pariter est meri imperii, quæ à priuatis concedi non potest. l. priuatorum consensus. C. de iur. o. iur. tradit Bal. in. auth. sacramēta p̄biterum, in prin. C. si aduer. uen. & Anto. cana. in tract. de iur. iur. execu. in. 32. q. in. i. col. aliquid Bal. in. c. significasti ad fi. de offic. de. & idem ultimo loco in missione in possessionem specialiter ex primo decreto, ad propositum inquit Bar. alibi in. l. si finita, in. §. si quis autem ff. de dam. in. l. quod ille contra quem est facta, nō compellitur de possessione discedere nisi ex causā, si dubitetur ne partes ueniant ad arma, quod quidem fieri potest solum à maioribus iudicibus, si gnanter pet. d. l. æquisimum, ergo (ut diximus) & ipsa actualis missio.

Alia ē & secunda assignatur rō, q̄ cum in missione reali exerceatur iurisdictionis, quæ coheret territorio, nō debet posse fieri à delegato, ex quo territorium nō habet, sed solus ille, qui habet mixtum imperium. l. à diuo pio, etiā supra alleg. in prin. ff. de re iud. l. pupillus. §. territorium. ff. de uerb. si. sentitq; Bal. in. l. i. in §. 2. in. 2. col. ff. de offi. p̄tor. & in. l. ne quicquam in. §. ubi decretum, i. pe. ff. de offi. procon. & in. c. significasti de of. de.

Quæ non uidetur uera, quoniam delegatus, utitur iurisdictione delegantis. l. i. §. qui mandaram. l. & si p̄tor supra de offi. eius. c. sane, de offi. de.

Secundo, q̄ de iure cano. delegatus i. po.

mittit, & tamē nec dicto iure territorii habet. c. ex literis, & ibi no. de offi. de. & idē i. delegato p̄cipis esse declarat Bar. in. l. à diuo pio, in prin. ff. de re iud.

Tertio & ultimo, quia magistratus municipalis habet territorii, & tamen non mittit in po. l. ea quæ. §. i. ff. ad municip.

Sed potest responderi, & dici ad primū, quod bene utitur iurisdictione mādandis, sed non ut habeat territorium, quoniam sic etiam possent mādari, quæ sunt meri & mixti imperii dictū tamen absurdum. l. i. supra de offi. eius.

Nō ob. secundū quia ē q̄ territorii nō habet. mittit tamē dicto iure, quo omnia, quæ meri & mixti imperii sunt, absolute delegantur. c. quod sedem, de of. fi. ordi. & dixi in. d. l. i. de offi. eius.

Non ob. tertium quia stant ista simul, q̄ territorium habet ipse, & tamen non mittat, quia missio iure magistratus nō competit. i. in eo non est coherens territorio, ut in his, quibus d. ius mittendi à lege concessum est, perinde ac si non haberet, & ut latius per Abb. in. c. si quis, contra, in pe. & fi. col. de so. comp. & sic etiam ratio ista bona, et sensus sit, non mittere quia territorium nec ipse habet sicut nec delegatus ad effectum prædictum. Vel arg. retorque sic, quod si magistratus municipalis, qui habet territorium, nō mittit, multo minus mittet delegatus, qui territorium non habet & ut infra etiam dicam.

Tertia et ultima pōt assignari, q̄ actus missionis cito expeditur, ubi cognitio et pronūtiatio simul de mittēdo aliquē tps iteruallū expostulat, igitur nec mirū, cū nō fiat delegatio cōiter nisi ex cā, l. placet. C. de ped. iud. auth. ad hęc. C. de iud. §. ad hoc prohibemus, i. auth. de colla. si uoluit lex ut actus missionis delegaretur cognitio autem sic, & dictum pariter fuit supra i. l. i. uer. huius quoq; rei fortissimum est arg. de offi. eius, quæ causā tamen non appareat, neq; ex his sit, quæ delegationem permittant, quoniam tunc absolute permitti uideretur & sic ratio tuta non esset.

Et ad propositū in simili uidemus ple-

runq; etiam sic considerari à lege, quæ sunt facti transeuntis, & quæ permanentis, ut ea in notorium non transeant, hæc autem sic, puta edictum in albo prætoris, & præconis vox. l. si ueto. §. qui pro rei, & ibi Bar. in prin. ff. qui satisd. co. Item quæ momentanea, & quæ successiua, puta rem tradi, se in pristina obligationem reponere, & insulam fabricare, ad effectus, de quibus per Bar. in. l. si pulationes non diuiduntur, in. 12. col. & in. l. si insulam, in 4. ff. de uerbo. ob. & in l. si cum exceptione, in. §. sed & si quis. ff. quod me. cau.

Item quæ celeritate absoluuntur, & quæ non. l. i. ff. de dam. in fec. l. i. (singula singulis referendo) C. de execu. rei iudi.

Sed ad conclusionem ipsam redeun
21 do, moueo difficultatem, quod immo exequatur etiam qui cognoscit & pronuntiat de mittendo. quia hoc est in criminalibus & quidem in delegato. l. si. §. adeo supra etiam alleg. simpliciter & remissive. C. ubi se. uel cla. l. solēt. ff. de offi. procon. auth. clericus quoq; C. de ep. & cle. ergo multo magis in ciuilibus, & missione actuali in possessionem, de qua hic. l. in seruotum. ff. de pœn.

Sol. ex supra dictis colligitur, ut audeat dicamus, non esse uerum, & quia lex resistit, cum sit magis imperii, quam iurisdictionis sufficiatq; cognoscere & pronuntiare, arg. in. l. tutori. C. de nego. ges. & in. l. si non lex alicuius. ff. de hæ. inst. Nec ob. contraria, quia id nō est generaliter uerum in iuribus illis, sed dum taxat, cum de rei innocentia constat, ut absoluat. l. fauorabiliore. ff. de reg. iu. cui sol. tamē ob. tex. l. i. §. si. ff. de qō. ni si respondeamus, id esse ibi, quia bene uel male iudex erat functus officio suo. Liudex posteaquam. ff. de re iud. cogita.

Rursum & aliter oppono quod uana sit dubitatio, an possit delegari, & an de legatus mittat, nec ne, quia magistratus municipalis habet territorium, & tamē non mittit. l. ea quæ. §. i. ff. ad muni. ergo multo minus delegatus, qui nullum habet territorium, immo nec iurisdictionem, nisi delegatam. l. i. §. qui mandat,

supra de offi. eius. Cogita.

Secundo, ex ista glo. colligitur, quod
22 pronuntiatio de mittendo, est sententia diffinitiva.

Et non ab re, quia diffinit negotium principale, & quia fertur cum iudiciario ordine, & huiusmodi est ad differētiā interlocutoria, quæ fertur inter principium & finem causæ super aliquo emergenti uel incidenti in causa, iuxta gl. in cle. i. de seq. po. & fruc. quam celebrat & dicit sing. Ate in cons. xx. incip. in quæstione, in prin.

Et potest exemplificari in primo & secundo decreto, quoniam missio ex primo interlocutoria est, alioq; nomine dicta appellataq; sententia tederalis, ut no. in. l. si finita, in. §. iulianus. ff. de dam. in. sec. & in l. 4. in. §. duas. ff. eo. & in. c. quoniam frequentet, in. §. si. ut li. non cō. ut is scilicet contra quem sit missio, tedio affectus, ueniat respōsurus, ex secundo uero diffinitiva, ut hic, & latius in. l. præfenti, in. §. i. C. de his qui ad ec. confu. & in. l. fulcinius in. §. quid sit latitare. ff. ex quib. cau. in po. ea. & in. c. cum olim, de test. & ita etiam declarat Bal. licet d. glo. non alleget, in. l. qui resistere, in prima lectu. in fi. ff. de rei uen. & rationi cōsentaneum est.

Nihilominus putant aliqui aduertē dum esse, quia immo etiam ex secundo decreto (de primo enim non est dubitatio) appellatur interlocutoria, diffinitiva uero largo sumpto uocabulo, quo modo glo. hic debet intelligi, moti quia secus alleg. supra loquūtur, maxime in. d. l. præfenti, & in d. l. fulcinius, & in. d. c. cum olim.

Et pro rei ueritate, quicquid alias dixetim, nunc ita teneo, & probatur, quia negari non potest quod ad ipsam non procedatur contra absentem contumacem, quodq; uenditio & adiudicatio, nō fiat etiam absq; li. con. ut in. l. præfenti, et aliis supra alleg. et in. l. cū proponas, et in auth. si minor. ff. de bo. auc. iud. po. et in. l. si pater. ff. de ptiui. cre. ergo interlocutoria necessario.

Imo & nec habet uim diffinitiuæ, ex

quo is contra quem est facta missio, au-
dirur intra certum tempus ad reuocan-
dam adiudicationem. l. fin. C. de iud. do.
impe. usq; ad biennium scilicet, soluen-
do debitum interesse & expensas, præ-
terquam tamen in causa noxali. d. l. si fi-
nita. §. postea. ff. de da. insec. & nisi statu-
to esset aliter prouisum, ita Bald. in l. 2.
in. §. si absens in 2. col. ff. si ex noxa. cau.
aga.

Et sic erit interlocutoria, quia nego-
tium non diffinit, & quia non cum or-
dine iudiciario, sed sine, & absq; lit. con-
fertur, quia iudiciū formatur. l. amplius
non petitur. ff. rem ra. ha. c. i. de li. con.
& ibi Bal. dicēs quod est lapis angularis
ipsius, ut supra.

Et ex his inductio glo. præalleg. cle.
i. de seq. po. & fruc. sub lata manebit, &
in specie eam quoq; reprobatur, quod nō
semper sit uera, Ias. in l. à diuo pio, in. §.
in uenditione, in i. col. ff. de re iud. Et
ultimo loco ita quoq; tenuit Ancha. &
bene consi. 342. incip. Vicarius, in. fi. &
ita transeo. Tamen cogita, quia pleriq;
bona creditorum non adiudicantur, sed
uenduntur, & reus amplius non audi-
tur, & ad longum in materia uide Spe.
in tit. de primo & secundo decre. in. §.
nunc dicamus, in ult. col.

Tertio ex, ista glo. colligitur, & licet
23 † missio actualis, & re ipsa, mixti impe-
rii sit, seu magis imperii, quam iurisdic-
tionis, & indelegabilis. d. l. iuhere caue-
re infra eo. d. l. ea quæ. ff. ad muni. pote-
rit tamen per nuncium expediri.

Et hoc quia expeditio, est nudi facti,
nec resistit lex quominus fieri per eum
possit. l. i. cui. §. missus. ff. ut in po. le. &
in. d. l. iuhere cauere, declarat Ias. 3. col.
in. fi. & signanter quidem per istam glo.

Sed contra, quia hoc ipsum facti est,
nec per alium pōt explicari, cum indu-
stria personæ electa sit. l. unica. §. ne au-
tem, uer. fin. uero. C. de ca. tol.

Solutum est, quando factum perso-
næ inhæret, nec potest per alium expli-
cari, sed hic non inhæret, quominus nu-
dum per nuncium explicetur, ergo, &
uidetur casus in simili in. l. operæ. ff. de

ope. lib. declarat Ias. in. l. si non sortem,
in. §. libertus, in. 6. col. ff. de condic. inde.
Et nudum factum dixi, quia nō esset ip-
se nuncius aliter capax, sicuti nec alius,
potestq; in arg. commo de induci etiam
tex. in. §. sed cum factum. inst. de stip. ser.
& in. l. cum proponas. C. de hæ. insti. &
optima gl. in. l. qui hæredit. ff. de cond. &
de. & eo magis, quia affert signum, quo
ei creditur, alias executio non ualeat.
c. prudentiam, in prin. de offi. de. c. signi-
ficante. c. cum parati, & utrobique, no. de
ap. & in simili per Bal. in. c. 2. & in. c. qd
super his, de fi. instru. quale etiam illud
de filio emancipato, qui si ex hæredatus
à patre querelam petat, quæ est de iure
ciuili, eoq; iure penitus incognitus nō
admittitur, nisi bo. po. impereret, gratia
litis agnoscendæ, qua ut pote signo agno-
scatur, nō scus ac Moyses, uirga, quod
cum Deo locutus fuisset. l. posthumus.
§. fi. ff. de inoffi. testa. & Exo. (singula re-
ferendo singulis) c. 4.

Respondet etiam glo. quod aliud sit iu-
bere, & aliud delegare, quodq; delega-
tio prohibita sit, non autem iussus, sed
confundi uidetur ex no. in. d. §. nos autē,
in gl. alleg. inst. de acti. tu. & in. l. nec mā-
dāte. ff. de tu. & cu. da. ab his ideo. i. me-
lior. Vel dic quod & ista optima sit, ali-
ter deducendo, quoniam præses iubet
magistratui quod det tutorem. l. licius.
§. cum testamento. ff. de admi. tu. l. 2. §. si
marer. ff. ad Tertu. l. diuus. ff. de tu. & cu.
da. ab his & tamē nō mādat. d. l. nec mā-
dāte. ff. eo. & ut alias latius in. l. sæpe. ff.
de offi. præsi. & dictum fuit in. l. i. de of-
fic. eius.

Vel & tertio dic, tolerabile esse hoc ca-
su, quoniam nuncius uerba concipit in
personam domini. l. qui autē. §. si. ff. de cō-
sti. pe. tradit Bar. in. l. i. §. i. & 2. ff. de pro-
cu. ubi dicit etiam quod est tanquam pi-
ca & organum, quo mediāte uadit uox
unius ad alium, sicut per epistolam, &
hinc ē quod raro lex nuncii mentionē
facit, quin etiam faciat epistolæ. l. i. in fi.
ff. de contrahen. emp. & inst. de ob. quæ
ex consen. in prin. in delegatione haud
considerabile. & ut etiam Bar. hic.

Additio.

Glo. ista in sui prin. præsupponit unum, quod maioris iurisdictionis sit executio, quàm pronuntiatio, & est uerum, ut probauimus supra.

Sed dubiro, quod si iudex ex forma statuti executionem facere non possit ultimo mense sui officii, an possit saltè pronuntiare exequendum esse?

Dicunt Docto. q. sic, ex quo exequi & pronuntiare exequendum esse, differunt. Si quis filio. §. eius. ff. de in ius. testa. L. illi citas. §. qui uniuerfas. ff. de offi. præf. l. i. §. si. ff. de susp. ru. cōiuncta. l. i. §. susp. et, ad Turpil. l. qui se dicit. ff. de iudi. tradit Barto. in l. si finita, in §. Iulianus, in prin. ff. de dam. infec. multa. Fel. in c. nō potest, in. i. col. de te iudi. & Abb. in c. 2. de accu. & idem Bart. in l. solent. ff. de offi. procon. In tantum ut successor eam sequi teneatur, si iusta sit, alias non, poteritq; reuocari, ex quo est interlocutoria, negotium in totum non diffiniens. Cum Index. C. de sen. & ibi Bald. qui idem quoq; dicit in d. l. solent.

Sed contra, quia statutum est particula legis, nec differunt, nisi ut genus & species. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. uerum legi fraus fieri non debet. l. contra legem. ff. de legi. quod uiuq; esset, si pronuntiatio permetteretur, saltim indirecte, ex quo uno prohibito, prohibetur omne id per quod peruenitur ad illud. l. oratio. ff. de spon. ergo.

Secundo, quia fieri non debet id, quod factum non releuat. l. hæc stipulatio. §. diuus. ff. ut lega. no. ca. sed pronuntiatio non releuat, quia executio fieri non potest, ergo.

Tertio & ultimo, quia potentia propinqua actui, actus est. l. p. ff. de mi. testa. l. quæ situm. §. illud fortassis. ff. de lega. 3. l. abesse. l. qui mittuntur. ff. ex quib. cau. ma. ergo prohibita executione, quæ est actus, pronuntiatio etiam à statuto prohiberi uidetur, quæ est potentia ad ipsū actum deducibilis.

Quibus tamen non obstant, à prima opi. recedendum non est, nec primum facit, quod fiat fraus legi, quia non est uerū,

si (ut diximus) potest reuocari. Vel responde, quod regula locum habeat præterquam in casu isto, ex quo statutum, hæc interpretationem à iure fieri patitur. l. i. §. lex Falcidia, & ibi not. ff. ad l. Falc. l. 2. C. de noxa. late Bar. & Scriben. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iu.

Non etiam secundum quia immo releuat, cum successor eam sequi teneatur, si iusta sit. Vel dic, quod licet non exequatur ipse, exequitur tamen successor, & sic omnino operari uidetur.

Non deniq; tertium & ultimum, quia poterat etiam non deduci ad actum, ut supra ergo prohibitio executionis non propterea arguit prohibitionem pronuntiationis & ita tene.

Glo. constituere, quæ est quinta.

Glo. hæc in ult. sui parte, (in princ. enim clara est, & dictum fuit satis in l. i. de offi. eius) concludere breuiter uidetur, quod licet datio tutoris pupilli fauore delegabilis sit, esto quod mixti imperii dicatur, alia tamen, quæ huiusmodi sunt, delegari non poterunt, quamuis habenti iurisdictionem, ut puta bo. po.

Nec mirum, quia specialia multiplicari non debent. l. i. C. de do. pro. l. cum post. §. gener. ff. de iu. do.

Sufficiatq; (inquit alibi text.) si in paucis amici laboribus consulatur, in l. tutori. C. de nego. gef.

Et quia miles etiam priuilegiatus est sed non in omnibus casibus, nec libertas, ecclesia, & similes. l. in fraudem. §. si. ff. de mi. testa. l. si ubi bona & not. glo. C. de sacrosanc. ec.

Et ratio est secundum glo. quia lex se adaptat ad ea quæ plerumq; eueniunt, non raro, ex quo hæc (ut Theophrastus ait) continentur legistatores. l. iura. l. nam ad ea. ff. de legi. plerūq; autem euenit tutoris datio, & non bo. po. agnitio ergo.

Quam dicunt fatuam Docto. quia immo plerumq; etiam datio bo. po. euenire potest, ipsaq; experientia docet, magistra rerum efficax.

Salua tu, comparatiue hoc idem intel-

lexisse, ita ut sensus sit, bene uerum fore, quod plerūq; possit euenire bo. po. delatio, & agnitio, sed tutoris datio frequentius, ideo relaxata est etiam facilius iuris communis dispositio pupillorum fauore, hoc casu, quam illo, argum. in l. ubi autem non apparet, ibi bono melius inueniri potest. ff. de uerbo. ob. & in l. si apud. ff. de mi. quem tex. inducit Bal. in c. in praesentia. in 3. colum. de proba. & in c. eū dilecti, de dona. uocaturq; solecismus apud oratores, & schema alias à Poetis, perinde ac si diceremus, pulcher erat Eurialus, sed comparatiue ad Ganymedem, deformis est humeris superabat Eneas omnes, Pylophemi tamen comparatione, pygmeus uidebatur hominibus.

Sed adhuc contra, quia non potest exprimi casus frequentioris usus, quin exprimatur similis, secundum glo. in l. i. C. de rap. uir.

Solue ut in prima lectu. Vel dicue prius, nō esse uerum ne detur specialium multiplicatio. l. i. C. de do. pro.

Alia tamen ratio inde etiam assignatur, quod hoc idem sit, quia prauiudiciū maius est pupillo non habentitutorem hoc casu, quam in datione bo. po. cum habeat, ita ut delegetur illo, isto autem non & sentit Bar. hic.

Quæ periculosa quoq; uidetur, ex quo hoc attentio, non deberet posse delegari. l. i. in fi. ff. de offic. praefec. prae. S. audient quoq; in ratione sui, in auth. de defen. ci. & tamen delegatur.

Salua, prauiudiciū esse in hoc, quoniam cito eidem prouideri debet, ne detrimentum patiat, quod utiq; non esset, si cogetetur ire ad iudices superiores, ergo, & est simile l. l. i. C. ubi & apud quem.

Sed contra, quia si esset hoc uerum, delegaretur generaliter; & tamen non delegatur, nisi in casu. S. pe. insti. de art. tu.

Dicerem igitur ego tertio, hoc ideo esse, ut in bo. po. delegatio locum non habeat quia non est de casibus à iure expressis, ut in datione tutoris, priuile-

giumq; personale istud, illud uero reale ut in simili inquit Barto. in l. sunt qui in prin. ff. de re iudi. & ad propositum facit, quod delegatio nō fiat eorum, quæ sunt mixti imperii, nisi in casibus à iure expressis, quia sic uidemus etiam, quod quis praesumptionibus non est damnatus. l. absentem. ff. de pce. nisi in casibus à iure expressis. c. afferre mihi gladium, de praesump. tradit Barto. in l. quod nerua. in. 6. colum. ff. de po. quodq; damnatus infamis non efficitur, nisi in casibus à iure expressis, & in edicto praetoris, de quibus in l. i. ff. de his qui nō in fa. declar. Bald. in c. super eo. in prin. de testi. & ita in rusticis & aliis errantibus in iure, quod regulariter non excusantur, sed in certis casibus, not. in l. 2. C. de in ius uo. & in l. i. iuris ignorantiam. C. qui admi. & sic uel hanc, uel primam teneas.

Dicunt etiam aliqui hic, aliter, quod glo. male loquatur, quod datio tutoris, possit delegari, quia non est uerum, nisi in casu quando facultates pupilli sunt tenues, & inaduertenter quidem, cum nec ipsa aliud sentiat, ad idem allegando tex. in d. S. pe. insti. de Acti. tu. l. nō solum. S. si liberationis uerba, & ibi Bar. ff. de libe. leg. & propterea dubitatio optima est, resoluenda ut supra.

Et ad materiam nota, glo. de bo. po. intellexisse, secundum quod olim decernebatur, quoniam alias secus, ut diximus in 2. supra & probatur in l. i. C. qui admi.

Sed quid si pupillus, necesse haberet litigare extra prouinciam, an eam mixti imperii, ipsius fauore, hoc casu possit delegari? Bar. hic sentit quod sic.

Motus per tex. in l. i. C. quando imp. inter pup. in cuius inductione ualde scilicet ben. insunt.

Et hoc modo probare uidetur, quia sicuti ipsius pupilli fauore indutum est ibi ut delegatio extra prouinciam facta annuletur, ita pari ratione fieri potest delegatio, ne hic extra prouinciam ad litigandum cogatur, quoniam contrarium eadem est disciplina. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alicui.

Vel & secundo quod sicuti, si ei expe-
diatur, potest extra provinciam litigare
ibiq; trahere alios, ita poterit in provin-
cia litigare, legis permissione.

Eoq; magis, quia si extensio de uno
casu ad alium permessa est ex idempti-
te rationis, etiam in odiosis, authē. quas
actiones, ubi Barto. & omnes. C. de sa-
crofan. ec. quanto magis permitti debet
in fauorabilibus, & miserabilium perso-
narum gratia. l. cum quidam. ff. de libe.
& posthu. c. cum dilecti, de dona. cum si
milibus.

Ego breuiter contrarium teneo, ex
quo regulam habemus, à qua recedere
non licet. lab ea parte. ff. de proba. tra-
dit Barto. in. l. a. in. 2. colum. ff. si quis in
ius uo. non ie. quod quæ mixti imperii
sunt non delegantur nisi in casibus à iu-
re expressis, ut etiam dicebam supra iste
non est expressus in iure, ergo.

Secundo, quia in dubio, ut pariter di-
cebam supra specialia multiplicari non
debent. l. i. C. de do. pro. l. cum post. S. ge-
nere, de iu. do. sed hic multiplicaretur,
ergo.

Tertio & ultimo, quia delegatio odiosa
est sui natura c. i. ubi glo. not. de rescrip.
in. 6. c. ego restringenda, ut locum habe-
at duntaxat in casibus à lege permis-
sis.

Nec ob. tex. in. d. l. i. quia non probat
secundum primam inductionem, ex
quo casus diuersus est à delegatione,
stātq; illa simul, quod delegatio extra
provinciam facta, annulletur, & tamen
non fiat, ne extra provinciam ire cogat-
ur, quoniam ita lādatur ius commune
si fiat, sicuti si non annulletur, annulla-
ri igitur potest, ne lādatur ius commu-
ne, & dicta ratione etiam non fieri, &
sic regula contrariorum tollitur.

Non etiam secundum aliam induc-
tionem, quia si potest extra provinciam li-
tigare, multo magis poterit in provin-
cia, ex quo litigat coram suo iudice, ue-
rum ubi sit delegatio, iudici suo detra-
hitur & ius commune lādatur, quia cau-
sa indelegabilis est, ergo simile non erit
bonum, quo argumen. nullum est falla-
cius, ut not. in. l. non possunt. ff. de le-

gi. & in c. per uenerabilem, qui si. sint le.

Non ob. ultimum, quod extensio in
fauorabilibus fieri debet, quia uerū est,
nisi ex extensione (ut diximus) ius com-
mune lādatur, quia tunc fieri non de-
bet, ius autem commune lāderetur, hic
ut supra ostensum est, ergo, & not. in. l.
quicquid astringendæ. ff. de uerbo. ob.
quo factum est ut dicimus etiā minus
lādi debere, quam sit possibile. l. si serui
uestri. C. de noxa. c. cum dilectus, de cō
sue. & est exemplum in donatione, qđ
ex pacto nudo oriatur actio. l. si quis ar-
gentum. S. si. C. de dona. ut restringatur
(hoc idem enim lādatur ius cōmune, nec
est regulare. l. iuris gētiū. S. igitur cum
nuda. ff. de pac.) nec habeat locū in do-
natione remuneratoria, aut præsumpta
secundum Barto. in. d. l. iuris gentium,
in. S. quin immo: in ult. colum. ff. eo. &
ad idem facit etiam, qđ non ita sumus
in dubio pupillorum fautores, ut ius
commune lādamus, argumen. in. l. as-
duis. C. qui po. in pi. ha. & in c. ex teno-
re, de fo. cō. & ideo sub dubio forte Bar.
locutus est. Cogita.

Glo. sexta & ultima.

Glo. hæc ultima, nihil aliud dicit, ni-
si quod hoc est exemplum quartū sim-
26 plicis iurisdictionis & bene, per text.
ubi hoc ad litteram elicitur in. l. imperiū
in si. infra eo.

Idest quod dare iudicem litigantibus,
seu delegare, est simplicis iurisdictionis

Cum modificatione tamen, inquit
glo. si causæ competant iure magistra-
tus, & sint delegabiles, alias non, & ut
latius in. d. l. imperium.

Sed pro nunc difficultatem moueo,
nam certum est, quod delegatio expedi-
tur officio iudicis nobili, nulli ac-
tioni deferuenti, ergo dici non potest, quod
sit iurisdictionis, quodq; competat cui
libet magistratui, iurisdictionem simpli-
cem habenti. l. imperium, & ibi not. in-
fra eod. l. ne quicquam. S. ubi decretum.
ff. de offic. procon. l. ea quæ. ff. ad muni-
cipa.

Pro sol. inuoluunt se scriben. in. d.
l. imperium. Placet bre uiter, ut uerbis

glo. nostræ hic inhærentes dicamus, quod delegatus sit mixti imperii regulariter, ratione supra dicta, & etiam simplicis iurisdictionis, quando causæ iure magistratus competunt, & possunt delegati, adeo ut non ab re implicando dixerit Iurisc. in. d. l. imperium, quod iurisdictionis est etiam iurisdictionis, si competit actio, cui officium iudicis in delegando deserviat. Puta si proposita actio, & lite pendente fieri petatur ex aliqua causa, uolueritque non solum exempla mixti imperii hic ponere, uerum etiam simplicis iurisdictionis modo prædicto cum de mero fuerit locutus, in. l. i. supra de off. ei. ut verificaretur regula quod iudicentis officium latissimum est, & hæc sufficiant.

Extra glo. questio prima Bar.

Modo sumpta occasione, de pluribus dubitare contingit, & primo an officium & iurisdictionis sint idem, & breuiter Bar. aliquos casus discurret.

Et primo quod sunt idem, diuersimodo de tamē, si simpliciter & absolute capitur prout non coheret personæ.

Exemplum, si dicamus officium regis uel principis, aut cuiuslibet alterius magistratus.

Nam cum officium dicimus, tunc personam principaliter, cui inest administratio, cum iurisdictione, & postea iurisdictionem ipsam denotamus. l. honor. ff. de mu. & ho. l. si. C. ubi & apud quem.

Cum uero iurisdictione exprimitur, ipsam principaliter denotamus, postea officium cui inhæret.

Et sic inquit (semper unum est & omni tempore, licet personæ mutentur. l. proponeretur. ff. de iud. c. si gratiosæ, de rescript. in 6.

Quod unum enim sit semper, licet personæ mutentur, negari non potest, ex quo iura præallegata. hoc dicunt ad litteram.

Adde signanter Barto. ita quoque dicere in. l. meminisse, in princ. ff. de off. procon. & plus quod multo magis idē dicitur, licet personæ & officiales non mutentur, sed reconfirmantur, per bo.

tex. in argu. tamen, in. l. sed si manente, ff. de prece.

Et alibi in. l. cum apud, in ult. colum. ff. iud. sol. quod stipulatio iudicatum solui non extinguatur ex iudicis mutatione, quia idem est omnino iudicium.

Et in. l. cum & iudices, in. 2. col. C. de iur. cal. quod si in medio litis mutetur ad huc iudex, ex eisdem actis iudicandum est, & non amplius de calumnia iurandum.

Et alibi Calde. in consil. xxi. incip. in ecclesia, de præben. quod capitulum idem est semper præsens, præteritum & futurum.

Et alibi Flo. de S. Pe. in. l. seruitutes, in. §. si sublatum. ff. de serui. ut. prædio. quod destructa ecclesia, de factis tamen non si de iure, adhuc indulgentiæ, quæ erant in ea concessæ à summis pontificibus, durat, ex quo eadem esse dicitur, nec habet dubium.

Verum aduertendum est, quia paulo superius, uerba Bart. contradictionis & repugnantiam continere uidetur manifestam.

Nam dicit primo quod simplicitate & absolute officium consideratur hoc casu, prout personæ non coheret.

Postea quod personam denotamus principaliter, cum officium dicimus, & aduertunt etiam Doct. hic.

Item quod unum est, licet personæ mutentur, & sic semper de personis facit mentionem.

Sed facilis est sol. ut dicebam alias, & intellexit, personæ non coherere particulari.

Postea cum subiicit, personam denotari ex officii expressione, intellexit in genere. et sic in abstracto.

Et sic quando dixit, unum esse, licet personæ mutentur, adhuc in genere, & in abstracto intelligendo.

Et pro rei ueritate, sensus est, in abstracto & simpliciter, non esse officium absque iurisdictione, neque iurisdictionem absque officio, semperque unum & idem, ut diximus, licet personæ mutentur.

Secundo, discurret Barto. quod disse

28 rati à iurisdictione, considerando officium prout coheret personæ, & sicut concreto, ipsumque accipiendo pro tota administratione.

Et hoc, quia iurisdictionis est ius, & potestas publica, cum necessitate & c. ut supra in glo. potest. officium uero exercitium ipsius iurisdictionis. l. 4. §. in eum. ff. de adm. re. ad ci. per.

Subiiciis adhuc, unum esse hoc modo, in persona cuiuslibet iudicis, d. c. si gratiosè. l. cum apud. ff. i. u. fol. & bene.

Sed duo obstat uidentur, primo gl. in rub. supra eo. ubi officium & iurisdictionis pro eodem ponuntur, dicit enim sic supra uisum est de officio uniuscuiusque; nunc uidendum est, de omni iurisdictione.

Secundo, quia si esset unum in persona cuiusque iudicis, in casu. d. l. cum apud, si deiussores etiam tenerentur in instantia, qui erant obligati in prima & coram iudice à quo, & tamen non tenerentur.

Pro sol. dic primum non obstat quoniam glo. prædicta improprie locuta est patet ex supra dictis & quia postea aliter dicit in fi. quod cum fuerit uisum de iurisdictione tam ordinarii, quam delegati, uidendum esse de iurisdictione communiter.

29 Non secundum quia id est, non quia officium non sit in persona utriusque, sed quia fideiussio stricti iuris dicitur sui natura, nec debet extendi de casu ad casum l. i. §. uerbis. ff. de ac. & ob. Vel quia sententia secunda, erat confirmatoria primæ. cum reus uicerit in ea, & in alia succubuerit, ita ut nec mirum sit, si promissor non tenetur, & declarat Bal. in. l. tale patet, in. §. qui prouocauit, in repe. in. 3. colum. ff. de pac. Vel secundum Bartol. quia cautio iudicatum solui, erat limitata respectu certi iudicis, quo mutato perit, non quo datum non sit (ut diximus) in persona utriusque, in. l. cum & iudices in. 2. colum. C. de i. u. cal. & uerba eiusdem hic, non aliud innuere uidentur, & ut in i. lect. larius, ubi etiam dixi utilitatē resulantem ex ista disputatione.

Et nouissime, ac ad propositum ab-

stracti & concreti, adde in simili, quod in abstracto etiam fides una est, in concreto uero plures, sicut sunt plura indiuidua, similes tamen, ita idem Bar. in. l. i. in 3. col. C. de sum. tri. & fi. ca.

Item ius æquum & bonum primo modo l. i. in prin. ff. de iusti. & iu. secundo uero non, prout in causis exercetur. l. i. & ibi Sal. in. 2. col. C. de legi.

Item stipulatio una abstractiue considerata, cōcretiue autem plures, propter res in ea contentas l. i. l. scire debemus. ff. de uerb. ob.

Item testamentum unum, plura uero, quia plures dispositiones completitur, ut inquit Bal. in. c. i. in §. ex eadē, in fi. de le. Corra. in uisibus seu. et ut late dixi in lib. obser. i. obser. i. de abstracto et concreto.

Quod abstractum etiam est forma aliqua cum exclusionem subiecti, ut albedo.

Concretum autem, quod significat eandem formam, cum hæcētibus subiecti, ut album.

Et quod appellatur denique aliter denominans, et denominatum. Vel dic, quod abstractum sit qualitas uisa ab intellectu, concretum uero, uisa ab oculo.

29 Tercio et ultimo discurret Bar. quod si consideretur, non pro totali administratione, sed prout particulariter exhibetur in quibuslibet causis tunc officium erit genus generalissimum, comprehendens omnes species officii, ut infra per quas iudex potest aliquid facere, ut hic, et bene, alias à præcedenti discursu non differret.

Tamen aduerte, secundum quosdam hic, quia ita hic capi deberet, et per exercitio sumi, sicuti supra quando de totali administratione agitur, argum. in. l. si duo. ff. de adm. tu. ubi tantum debet operari species in sua specie, quantum genus in suo genere. Adde tamen meliorem text. in. l. fin. autem, in. §. sed et is. ff. de rei uen. ubi idem operatur rei uendicatio, quæ specialis est, ut doli præteriti habeatur consideratio, quod petitio hæreditatis, quæ est uniuersalis.

Qui

Qui postea respondent, quod quando sumitur pro totali administratione, non capit distinctionem generis & speciei, in causis particulatibus autem sic, & male quoniam adhuc non assignatur ratio, stante regula predicta, quate plus capiat uno casu, quam alio.

Ideo dic tu aliter & in forma, quidem argu. respondendo, quod regu. predicta locum habet duntaxat, quando diuersitatis ratio assignari non potest, alias autem non, ita ut in multis casibus fallat, de quibus per Bald. in l. sed & si quis in §. quæsitum, in 2. col. ff. si quis cau. sed hic diuersitatis ratio assignari potest, quoniam si capiatur pro totali administratione, capitur solum ut à iurisdictione, sicuti potentia ab actu, differat, quemadmodum ostensum est, alias autem ut solum prædicetur de pluribus officiis, nobili & mercenario, ergo, & hoc modo deducendo forte posset procedere ambigua predictorum solu. ut supra.

Sed ultra eos aliud est, quod magis urget, quia in primis non docet Batto. quid differat officium à iurisdictione, et an sit idem ut aliis casibus, & in terminis in quibus quæstio proposita est.

Demum quia uidetur mihi, quod tantum sit dicere, quod consideretur in quibuslibet causis, quantum in quibuslibet magistratibus, prout in primo discursu, sed eo casu, officium & iurisdictione, sunt idem, ergo nec in casu isto diuersa. Pro sol. dic ad primum, quod resoluit paulo inferius, differre. Ad secundum uero, & argu. habet fallaciam, quia in causis (ut diximus) particulariter exhibetur. In quibuslibet magistratibus uero simpliciter consideratur & in abstracto. ergo, nec mirum si fiat uno casu tanquam genus alio autem non. Sed adhuc cogita si diuersa sunt quod non discrepabit casus iste à precedenti, & ut in prima leq. latius. Et forte melius esset si dicemus simpliciter, ut diximus alias, officium oimodo differre, consideratum ut in pluribus, & eo modo quo considerari debet, à iurisdictione, ut officium sit exercitium, siue actus & executio in facto con-

sistens, iurisdictione uero, potestas quæ exercetur, siue potestas, quæ deducitur, tantum quæ Domina, & prout iuris est, ad actum l. 2. §. post originem. ff. de ori. iur. tradit Bal. in rub. de offi. de in ult. col.

Secunda Bar. quæstio.

Secundo, dubitate contingit, utrum officium iudicis & actio, sint idem, & breuiter concludit idem Bar. quod non, si ipsum consideramus, prout personæ iudicis cohereret, sed quod differant ualde. Et bene, probaturque secundum eum quia actio est ius prosequendi in iudicio quod nobis debetur. §. i. in l. de actio. officium iudicis uero, ius faciendi ea quæ sibi faciendi incumbunt.

Et quia actio competit parti, officium uero iudicis, iudici.

Et sicuti differt ab actione, subiicit, differre etiam à iurisdictione, cōprobandum potius ea quæ dixit in precedenti. q. quæ istud.

Et hoc quia quemadmodum per actionem quis consequitur quod erat in obligatione, ita per officium iudicis producit ad effectum quod erat in iurisdictione.

Quasi officium iudicis, productio quæ sit iurisdictionis de potentia ad actum & facit etiam quia actio obligationem præsupponit maxime personæ ipsius, actionis matr. l. licet. §. ea obligatio. ff. de procu. officium iudicis nullam. l. qui per collusionem. ff. de actio. emp. in fi. & indicat nomen diuersitas. l. si idem. C. de codicil. definitionis. l. i. C. de iur. emph. & titulorum ut in c. presentium. in §. testes & ibi Gemin. col. 4. de test. l. 6. Et quia ubi deficit actio officium iudicis imploratur. c. sane & ibi Bal. nu. 12. de renū. & ut per eum latius.

Sed huic conclusioni plura obstant, Et primo quod sit potius factum, quam ius, nam (ut diximus) in rub. de offi. eius post Bal. tamē in rub. de offi. de in ult. col.) actus est, & exercitium quoddam, quod in facto consistit, ut pater ad sensum, & probatur in l. legatis in §. i. ff. de leg. 3. & in l. i. in §. si is qui nauem. ff. de exercito. ac. & in l. consilio. ff. de cu. su.

Secundo, quia plerumque iudex assumit personam partis, ita ut partem competere

non uideatur actio nec ab officio ipsius differre. l. de pupillo. §. meminisse, ubi glo. not. ff. de no. ope. nun. l. bonorum. C. qui admi. tradit Bart. in. l. 3. in. §. idem scribit, in 3. colum. ff. de pecu. & in. l. ait præt. tot. in. §. hæc uerba. ff. ne uis si. ei. & in. l. si ob causam, per illum text. qui ad hoc allegatur. C. de euic.

Tertio & ult. uidetur quod adhuc non differat à iurisdictione, ut actio ab obligatione, quoniam obligatio uti mater est, actio uero uti filia, uel tanquam causa & causatum. l. licet. §. ea obligatio. ff. de procu. nullibi autem legimus, quod iurisdictioni pariat officium iudicis ergo.

Quibus facile responderi potest, & dici ad primum, non ob stare, quoniam uerum est quod in facto consistit, sed tamen stant ista simul quod etiam sit ius & propterea Barto. prudenter locutus est, dicens quod est ius faciendi ea, quæ sibi facienda incumbunt, & est simile in itinere, quod est ius, & tamen ire est facti, & in contractu, declarabitur; quod habetur in. d. l. consilio, quoniam contra here pariter est facti, contractus autem iuris, secundum Ange. in. l. ex hoc iure, & est uerum ac rationabile in. i. col. ff. de iusti. & iu. & ita quoque in consuetudine inquit Bal. in. c. cum dilectus, in princ. de consue. pluraque huiusmodi sunt, non scribenda aliter.

Non obsecundum quia dici posset, id regulare non esse, nec attendendum. Lab ea parte. ff. de proba. l. nam ad ea. ff. de legi. c. quæ à iure, de reg. iu. in 6. Sed aliter etiam respondeo, quod in eo uti iudicis, officium iudicis est, uti parte uero actio, adeo ut differre omnimodo uideantur. l. si consul. ff. de adop. l. cum semel, ubi bo. tex. ff. de tute. l. fistulas. §. i. ff. de contrahen. emp. tradunt scriben. in. l. debitori. C. de pac. in prin. & ideo quando aliquis facit, seu facere potest duo compatibilia unum tanquam ipse, aliud tanquam alius, idemptitas personæ in altero non inducit uitium, uel errorē, inquit alibi Cald. in conf. 8. inc. legatus, in fi. de præben. & ad propositum aliis præter-

missis, commode probari potest, quia fingitur facere pars, quod facit iudex. d. l. si ob causam. C. de euic. ubi innuierem condemnauit iudex, sententia transiit in rem iudicatam, bona eius à iudice uēdita fuerunt uolebat mulier ipsa recuperare, inquit tex. non posse, quia cum teneatur de euictione, repellitur iuxta regulam. quem de euictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio. l. uendicantē. ff. eod. ergo quod fecit iudex, hæc de re perfecisse uidetur, ergo non tollitur, quod non differat eius officium ab actione, regulariter competente parti & ita tene.

Non ob. tertium quia antecedens uerum est, consequens autem falsum, nam si non esset iurisdictione, utique, nec officium iudicis foret necessarium, argumen. in. l. 2. in. §. post originem. ff. de ori. iu. ita ut audeat dici possit, ab iurisdictione uitandæ gratia, quoniam ars & natura, nihil operantur frustra. l. qui bis idem. ff. de uerbo. ob. quod immo iurisdictione officium iudicis pariat, sicuti obligatio actionem.

Vel quod Bar. aliter loquatur, quod sicuti quis per actionem consequitur, quod erat in obligatione ut supra ita quod erat in iurisdictione. i. debitum per officium iudicis ad effectum perducitur, quod à simili arguit, & quod sufficit et si sit in aliqua parte tantum. l. si. in fi. C. de tempo. in integ. resti. pe. & similitudo formata sit ab eo quod est magis simile. l. i. de re. du. declarat Bal. in l. arboribus, in. 2. lec. in fi. ff. de usufructu. quod etiam si sit à remotis, toleratur, quod est notandum. c. querenti, de offi. de. per quem tex. ita etiam dixit Anto. de bu. in c. non debet, in prin. de consan. & affi. & exemplificat Abb. in prohe. in 7. col. in uet. i. nota. quod sicut in corpore sunt quique, sensus ita liber ille diuidi debuit in quaque partes, quod est multum à remotis, & tamen sufficit & ubi in iure reperitur, ibi est constitutio ratiocinativa, ut rhetorici dicunt, quod etiam figuratiue cata typo sis appellatur, & nascitur ab exemplis, ita ut quod exempli causa dicitur, ad omne simile portigatur. l. regula,

.§. fi. ff. de iur. & fac.igno. l. scire oportet. §. i. ff. de excu. tu. tradit Bal. in. l. i. in. prin. ff. de iusti. & iur.

Secundo, concludit Barto. quod ius impetrandi officium iudicis, & sic com
31 petens parti, non est idem quod actio sed adhuc differunt.

Et probatur ex tribus (idem enim est dicere aliis, quod similitudinem cum actione habeat, ut subiicit, & quod sint diuersa, ex quo simile non est idem. l. quod netua. ff. de po. & ibi Bar. & patet, quia codicilli similes sunt testis, & tamen non sunt idem. l. si idem. C. de codi. nec serens in precatio, & commodato dicitur in. l. i. in. prin. ff. de precat. & in ultimis voluntatibus ac contractibus bonae fidei, in. l. in. minoru. C. in quib. cau. in integ. resti. non est ne.) & primo quia actio ex obligatione oritur. l. licet. §. ea obligatio ff. de procu. & nimirum adde tu, quia mater est, contractus pater, & necessario actio filia, uel contractus pater, obligatio filia, actio uero neptis, iuxta not. in. l. i. ff. de eden. officium autem iudicis nullam presupponit obligationem. l. qui per collusionem. §. si. ff. de ac. emp. & ex conclusione libelli, elicitur, quare utroque casu fieri debet, ut per eum, & cano. in. c. fi. de offi. iur. Adde tu quod nec aliter cognosci potest libellantis intentio. l. non debet, in. fi. ff. de dolo. declarant late scriben. in. l. certi condicio, in. prin. ff. si cer. pe. Et hoc est quod dicebat alibi Bal. in. l. si cautiones, in. 3. col. C. qui accu. non po. §. a conclusione dependet tota forma libelli, quodque est determinatio totius orationis, & aptitudo ineptitudoque, denique ipsius, intelligendo semper in civilibus, quia in criminalibus, non est necessaria, nec in potestate accusatoris, sed in dispositione iuris, ut idem inquit in. l. si quis. C. de accu. & forte quia concludit lex semper ad commodum fisci, eodem teste adhuc in. l. in. causis, in. fi. C. eo. & de materia aliis in. l. i. ff. de eden. Et hinc est quod ex uerbis enunciatis, quis confiteri non uideretur, nisi in conclusione apponantur, ut not. in. l. qui familiae. ff. fa.

her. & in. l. cum precum. C. de libe. ca. tradit idem Bald. in. l. i. titia, in. fi. prin. ff. de lega. 2.

Secundo probatur, quia interpellatio facta officio iudicis, non constituit eum in mora. l. cum postulassem. ff. de dam. infec. iure autem actionis sic. l. mora. ff. de usu. Et hoc est, quod dicitur in. l. ubi exigitur, in. §. i. & ibi Pau. de Cast. ff. de eden. quod ubi aliquis est mihi obligatus, iure actionis, aestimatio rei fit a tempore morae, si uero officio iudicis, a tempore quo index iussit. Et alibi, quod petitio quae fit iure actionis, seu conditione ex lege, est fortior, & potentior, quam ea quae fit officio iudicis, per Alex. in. consi. vij. incip. usis, in. ult. colum. in. 2. nolu. & est exemplum in statuto, quod filia foemina non succedat, sed dote contenta sit, ut a masculis doreretur, & conditione ex statuto cogantur ad id, cogique possint, non autem officio iudicis. Et alibi quod ipsius morae purgatio non admittitur in officio iudicis, ex quo non contrahitur nisi per lit. con. & post eam cessat regulariter, aliis secus, in. l. acceptam, & ibi Bald. in. 7. colum. C. de usu. aliquid la. in. l. quod te, in. 6. ubi & nos multa, ff. si cer. pe.

Tertio probatur, quia officium iudicis misericorditer implorari dicitur, ex quo non debetur quod petitur, quemadmodum in actione, glo. est not. in rub. de interro. ac. Adde quod hac ratione libellus necessarius non est. l. de pupillo. §. meminisse, in. fi. ff. de no. o. n. in. tradit idem Bart. in. l. requirendi. C. de fer. su. quod tamen pendet ab infra dicendis, concludens alibi quoque, quod carceratus si petat relaxari, non proponit interdictum, sed officium iudicis implorat, in. l. i. in. §. per hanc. in. fi. ff. de rei uen. aliquid Bald. in. l. 2. in. §. fi. ff. quemadmodum testa. ape. & haec sufficiant, misis pro nunc de industria, aliis quam pluribus, de quibus per Docto.

Quarum tamen differentiarum prima dubitabilis uidetur, quia si officium

iudicis nullam præsupponit obligatio-
nem, sequeretur, quod nec p̄ eo quod
quis debet eo modo posset obligari,
nec dari fideiussor, & tamen cōtutium
tenetur, ita Barto. in l. matecellus, in i. co-
lum. ff. de fideiuss. & Bald. in l. dominium
C. quod cum eo. Secundo, ad idem fa-
cit, nam in materia editionis competi-
tū officium iudicis. l. i. C. de eden. & tamē
ueterba obligationem sonant. l. prætor, in
prin. l. quædam. §. is autem. ff. eo. Vlti-
mo adhuc, si non præsupponeret, non
posset exerceri contra singularem suc-
cessorem, & tamen exercetur l. si tertius
§. si quis prius, & ibi Barto. num. 5. ff.
de aqua plu. ar.

Dubitabilius tertia (secunda enim
de conclusione clara est) nam usura in
contractibus bonæ fidei debentur offi-
cio iudicis. d. l. qui per collusionem. d. §.
si. ff. de ac. emp. & tamen mora purgatur
per obligationem. l. illud. §. i. ff. de pe. & cō-
mo. rei uen. ergo erat contracta, & ita ac-
cepit Bal. in l. acceptam, præ alleg. supra.
C. de usu.

Nec quarta est absq; difficultate, quo-
niam si misericorditer imploratur, neq;
ob hoc debeat quod petitur, non es-
set necessaria appellatio, quæ tamen in-
troducitur si denegetur. l. i. C. si scilicet in
integ. test. pos. & hinc si facta sit diuisio
inter fratres per iudicem transcatq; in-
rem iudicatam, quod sententia reforma-
ri non potest, alias autem sic, si ad bre-
uius ab ipsis fratribus facta sit, & sortis in
felicitate emergat deceptio intolerabi-
lis, & ratio est ad propositum, quia de-
buit appellare. d. l. si. l. 2. (singula referen-
do singulis) C. quando & quib. quar. pars
de lib. x. & fuit Bal. decisio. in l. maiori-
bus. C. communia ut. in.

Quibus tamen non obstantibus, ab
opi. Bart. haud est recedendum, nec pri-
mam facit, quia stant ista simul, quod
nullam obligationem præsupponat, &
nihilominus pro eo qui sic tenetur, ac-
cedat fideiussor, quoniam reali actioni
etiam accedit, quæ obligationem pari-
ret non præsupponit, sed dominium tā-
tum ex parte agentis, & possessionem

ex parte rei conuenti. §. omnium, in l. i.
de ac. ergo. & quia saltem largo quodam
modo obligati dicuntur. l. pecunie. §. uer-
bum persecutionis, & §. si. ff. de uer-
bo. si. l. si uero. §. si. ff. de rei uen. & non in
locis supra allega. & bene.

Minus facit ad idem. secundum quia
aut negandum est, ex quo datur actio i
factum. l. si quis ex argentariis. §. ex hoc
edito. ff. eo. ant. & melius dicendum, q
id est uerum in officio iudicis mercena-
rio, quando incidenter petitur editio,
nos autem in nobili, quorum duorum
non est par eademq; ratio ut infra & in
d. l. in si. fenfit Alexan. & rursum be-
ne. Non deniq; tertium & ultimum
quia immo cum præsupponatur quæ-
dā quasi obligatio ut dixi, poterit exer-
ceri, si maxime eadem æquitas suadeat,
& ut per Bar. latius in d. §. si quis prius.

Ad secundum quod secundum prin-
cipale argumen. respicit, dici potest, qd
mora contrahatur, quia adhærebat offi-
cium iudicis actioni bonæ fidei, ita ta-
men ut non pergeret, nisi fiat oblatio
in iudicio, loco & tempore idoneo, in-
ductioq; ipsius argumen. secum sol. as-
sererebat, quam ponit ad longum Bal. in
d. l. acceptam, in pe. colum. & negari nō
potest.

Tertium resoluit Bart. met hic, quod
id non tollit, quod misericorditer non
imploratur, ex quo esset quodammodo
iniuria si denegaretur, cum facile conce-
di soleat. l. i. §. pe. si. de aqua quo. & alii.
& plus dixit, quod non semper est iniu-
ria, sed quandoq; ex quo alia differentia
colligetur, quoniam in actione semper
grauamen & iniuria considerabilis est,
ut per Docto. hic, & in c. exceptionem,
ubi Fel. late, de excep. & nota quod gl.
locuta est prudentius quam referatur,
quod quasi misericorditer imploratur,
& occurreremus obiectionibus, quæ fieri
possent, quodq; poterat hæc differentia
collocari supra quod diuersa est conclu-
sio in actione & officio iudicis, quia si
in officio iudicis, concluditur quod fa-
ciat id, ad quod pars non tenebatur qua-
si misericorditer implorati uideatur, &

hæc ultia dicta alias in l. lect.

Verum queritur, quare dixerit Bart.
32 quod regulariter actio ex obligatione
emittit. Respondent Doct. dixisse cum
misterio, ex quo non semper oritur, &
bene, quoniam realis obligationem nō
presupponit sed ut dictum est supra do
minium ex parte agentis tantum, & por
tionem ex parte rei conuenit. In re.
ff. de rei uen. §. omnium, in l. i. de ac. Vel
ad differentiam datuæ. l. si & me & Ti
rium. ff. si cert. per. sed considera tamen,
quod oritur saltem ex quādā quāsi obli
gatione. l. si seruus. §. effectus. ff. de uer
bis. ob. & datuæ ex æquitate, ut in d. lo
cis non alias uerbum debetur, positum
in definitione actionis, in l. i. de ac. in
prin. non uenificatur in reali, & tamen
ueniatur, ut ibi declarant Doct. &
non solum personalis, uerum etiam rea
lis comprehenditur.

Secundo queritur, an aliter differant
33 Dicunt Doct. quod sic, quia officium
iudicis est remedium subsidiarium, seu
extraordinarium. l. cum filius. ff. si cer.
pe. actio uero ordinarij, & ideo cessat
ubi de actione prouisum est. l. in causæ.
ff. de ini.

Et ideo ad propositum adde tu quod
dicebat Alexan. in l. i. in ult. colum. in
prin. C. de eden. quod si quis actione in
factum ex illo edicto compelli potest ad
edendum rationes suas, non erit opus
officio iudicis, & bene ex prædictis, &
probat in l. quædam, in prin. ff. eo.

Tamen aduerte, ne istud locum ha
beat in causis minorum tantum ex quo
uidemus etiam, officium iudicis implorari,
quanquam remedium extraordinarium sit, in
actionibus arbitralis & strati iuris. l. 3. ff. de eo quod cer. lo. item ubi
competit rei uindicatio & publiciana.
l. si ego. ff. de publici. uel interdictum. l. 2.
§. hoc interdictum. ff. ne quid in lo. pu.

Differunt etiam, quod est mirabile,
quia plerumq; implorat officium iudi
cis quis, cum tamen non possit agere,
ut fratres minores clemen. exim. de uer
bo. si. l. hæreditas, in fi. de pe. hæ. & in fi.
liosa. etiam potest exemplificari, qui nō

agit sine patris consensu, & tamen offi
cium iudicis implorat. l. si. §. necessitate.
C. de bonisq; libe. l. i. & ibi glo. C. qui
admi.

Quoad primum exemplum, adde tu
nimirum esse, quia in relictis ad pias
causas, tenetur iudex impartiri officiu
suum, etiam non requisitus, imo quod
non recipiunt dilationem, nec interpel
lationem desiderant. l. ne quicquam. §.
obseruare, & ibi Barto. ff. de offi. proco.
& relictorum mentionem fecimus, quia
si instituantur hæredes, hæreditas erit p
non scripta denoluerunt, uenientibus
ab intestato, cum sint incapaces. l. 2. &
ibi Bar. C. de his quæ pro non scrip. hæ.

Quouero ad secundum declara ge
nerale non esse, quia non admittitur,
ubi in forma iudicii ageretur, alias autem
sic. l. seruus. ff. de bo. po. tradit Bar. l. i. in
pe. colum. C. qui admi. & hinc uidemus
quoq; quod compromittit absq; patris
consensu. l. licet. §. sed & si, et ibi idem
Barto. ff. de pecu. quodq; legitimam
personam habet adhuc in publicis iudi
ciis, eo. teste in l. filius familiæ. ad legem
in. de adul. & in l. post legatum, in §. si
filius. ff. de his qui. ut iudi.

Et ultimo loco dic, quod forte hæc
in illam incidit, quam Barto. supra asser
gnauit, quia officium iudicis misericor
diter implorari dicitur.

Differunt etiam & adhuc, quia ubi
officium iudicis imploratur, non deter
tur iuramentum in litem, gl. est no. quā
ibi commendant Doct. & hic pariter, in
l. harum in §. si. ff. si ser. uen.

Adde quod incidit in primā, de qua
supra cum sit ea ratio, quia officium
iudicis obligationem nō presupponit
sed quandam quāsi obligationem. &
not. in l. quintus. ff. de an. le. dixi q;
ego late in l. in actionibus. ff. de in
li. iu.

Differunt etiam & alio casu, quia in
actione habet locum retractio, aus
then. & consequenter. C. de sen. & tamē
si impleretur officium iudicis secus. l.
sed & si restituatur, & ibi glo. ff. de iud. r.
Quod tamen consuetudo uidetur pec

tex. clarum in. l. i. in. §. si. ff. de uia. & extra
ordi. co. & ita transeunt scribē. hic.

Adde distinctionis scdere, opi. posse
concordari, ut per Barto. in. d. §. si. cuius
uerbā aliter hic non scribo, & pendent
ā dictis in. d. auli. & consequenter.

Differunt etiam, quia aliquis, officio
iudicis tenetur & cogi potest, ad dandū
uel faciendū, & tamen non potest cogi
eius hātes. l. si focer, & ibi Alexan. in
prin. ff. solu. mā. ubi patet cogitur domi-
te filiam, & tamen non cogitur hātes,
quod tamen dūtum uidetur, ex quo bo-
na ē sūt tacite hypothecata, succedatq;
dos loco legitimæ, quæ nullo modo si-
bi potest auferri. l. 3. §. sed vtram. ff. de mi-
no. & ideo ita hātes cogi poterit ut pa-
ter. Si. in. auli. de in se. u. ā mo. prāli. &
quia representat personam defuncti, &
iure hāntio & passiuo formato in perso-
na defuncti, quod ad eum, trāsfunditur
l. cum ā matre. C. de rei uen. l. i. & 2. C.
de hā. ac. & ideo Alexan. in. d. l. si focer,
non firmat pedem, sed dubitatu locū
eos est & contrarium ut dixi uidetur ve-
rius & æquius.

Differunt etiam, quia officium iu-
dicis mercenarium deseruit actioni ut
infra sed non officio iudicis nobili, glo.
est not. quam ibi exclamat Ang. in. l. hā-
res, in. §. si. ff. de peti. hā. & in. l. neq;. ff.
de usu.

Et est exemplum, si petatur restitutio
in integrum, quæ officio iudicis no-
bili petitur. l. ne quicquam. §. ubi de-
ceat. ff. de offi. procon. & dicitur infra ut
nunquam super occurrentibus lite pen-
dente, & non deductis in libello, peti-
posuit, quod sententia lerat officio mer-
cenario, illi deseruienti, puta super fru-
ctibus perceptis, & sumptibus ac expen-
sis reficiendis, si iure autem actionis qd
petatur, secus ut dixi in. l. 1. & diles. §. itē
sciendum. ff. de edi. edic.

Sed aduertendum est, secundum Do-
cto. quia quemadmodum una actio al-
teri deseruit. l. 2. §. quartus. C. de uere. iu-
enu. & ut infra statim, ita unum officiū
iudicis, maxime mercenarii, debet de-
seruire nobili, & sorte (ut ipsi dicunt)

glo. in. d. locis, ā d. opi. recedit. Nisi repli-
cerūt, quod immo non debeat, in con-
ueniensq; sit, quia mercenarium deser-
uit actioni, & ad hoc in uentum est, ergo
non alias nobili. Legata inuuliter. ff. de
edi. le. ita ut alio iudicio in proposito
exemplo omnimodo opus sit & maxi-
me quia quid imputari agenti potest,
cur ea in libello non deduxerit, hāud
cōsiderabile, quando quid iure actio-
nis petitur, quia agens sibi ius esse sal-
uum sciebat, argu. in. l. licet in. §. non vi-
detur. ff. quib. mo. p. uel hypo. sol. Co-
gita. h. hūc.

Ultimo, differunt, quia aditus iudex
per uiam actionis semel fungitur offi-
cio suo, si sententiam inde tulerit, nec
amplius adiri potest. l. dicere, de arbi. l. 1.
§. si. ff. de questio. l. iudex postea quam.
ff. de re iudi. si uero eius officium imple-
retur, secus, puta in datione tutoris, qd
poterit iterum adiri, et reuocari datio,
cum causæ cognitione. l. quamuis. ff. de
rebus eo. l. si quis cum procuratorio, in
fi. de proc. tradit Barto. in. l. quod ius sit,
in ulticolum. ff. de re iudi.

Sed in isto quod immo adeatur etiam
ut cognoscat quamuis iure actionis pro-
cedatur, et quidem in eodem negotio,
si sententiam tulerit, de. l. si Preles, &
de. l. si ut proponis. prima. C. quomo. et
quando iu. Sol. aditur et iudicat, quia
prima sententia fuit nulla, et perinde ac
si lata non fuisset, ut in. d. locis not. et
bene, etgo non alias et regulatiter. Et
nota quod adiri etiam posset pro sen-
tentia interpretatione l. hā. res palam
§. i. & ibi Barto. in. fi. ff. de testa. qui idem
dicit & latius in. l. ab executore, in prin.
ff. de ap. & est uerum semel tantum, quo-
niam aliter sæpius non liceret, secundū
glo. in. l. quicquid astringendæ. ff. de uer-
bo. ob. quam ad idem extollit Bald. in. l.
2. in. 2. col. C. de sen. expe. re.

Vetum ultra Docto. adde & rursum
quod differunt etiam ex alio, quoniam
officium iudicis quoddā factū est, quod
implorare uidetur, qui illud implorat,
secundum glo. in. l. de ac. in prin. quam
relet & sequitur Bald. in. l. 2. proxime

quoq; allega. in 2. colum. C. de sen. ex pe. re. ubi actio alias est ius prosequendi in iudicio quod nobis debetur, ut dicitur in loco adhuc superius allega. insti. de ac. in prin.

Item quia officium iudicis perpetuum est, actio uero non semper, si maxime prætoria fuerit, ut insti. de perpe. & tempo. ac. in prin. & in. §. i. & de officio iudicis, ad propositum, est glo. in l. licet. C. de præscrip. xxx. anno. quam singu. dicit idem Bald. in l. 2. in 3. colum. C. de exe. rei iu.

Ultimo differunt, quia si satisfactio fiat officio iudicis, statim cum desinit esse canum, superuenit æquitas, quæ efficit ut iterum canatur, quod secus si iure actionis debeat, quia extincta amplius non renouiscitur. l. qui res. §. aream. ff. de solu. tradit Barto. in l. 3. in fi. ff. de fi. dei u. & Ange. in l. quotiens. ff. qui fa. cogan.

Sed tamen adhuc adde aliam differetiam, quia in restitutionibus quæ petuntur officio iudicis, post uigesimalum quintum annum, tempus est quadriennii, in illis autem quæ petuntur actionis iure, alia tempora constituta sunt, ita Barto. in l. superuacuum. in 2. colum. C. de tempo. in integ. resti. pe. Et breuiter, quod nec actio sit, nec obligatio, sed quod ab his differat, est bo. text. in l. deducta, in prin. & ibi not. Albe. ff. ad treb.

Item & aliam, quia alimenta quæ debentur officio iudicis, debentur solum in casu necessitatis. l. si quis à liberis. §. alimenta. ff. de libe. agno. quæ uero iure actionis: puta ex testamento, indistincte. l. i. §. fi. & ibi Alex. in fi. ff. de se.

Item & aliam, quia si petantur iudicis officio adhuc, appellari non potest, alias autem sic, si iure actionis, secundum Ange. in l. si iudex, in 2. col. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu.

Tertio queritur, postquam differentias uidimus, nunquid in aliquo conueniant dicunt Doctores, quod sic, quia sicuti filius, libertus, & similes non possunt in ius uocare parentes absq; uenia, alias incidunt in pœnam legis. l. quiq; §. i. l.

pe. ff. de in ius uo. l. 2. & fi. C. eo. pari modo non possunt iudicis officium implorare. glo. est not. in l. cogi, in §. si pater. ff. ad treb. & nimitum ultra eos, quia generale est eas personas, quibus reuerentia debetur, non posse absq; uenia in ius uocari. l. generaliter. ff. eo. ergo nullo modo, uel per actionem, uel per officium iudicis, quia dictio negatiua præposita uerbo potest, priuat potentiam, et inducit necessitatem præcisam. l. i. ff. de uerb. ob. l. nemo potest. ff. de lega. i. c. i. de reg. iu. in 6.

Adde tu, quod conueniunt etiam in hoc, quia promittens non agere, non potest officium iudicis intentare l. pecunia. §. i. ff. de uerb. si l. quod si minor. §. fi. ff. de mino. tradit Bal. in. c. i. in i. col. de alie. iu. mu. ca. fac.

Et quia cedi potest quoq; sicut actio l. si minoris. ff. de adm. tu. d. l. quod si minor præallega. §. restitutio. ff. de mino. sentit Barto. in consil. 95. incip. ex theme.

Quarto, queritur, an cum exceptione etiam sit idem, an uero differant, respondet Doctores, differre multum, & ex multis quidem, post Barto. tamen, in l. plane, et in l. si ff. de peti. hæ. et in l. 3. in §. si ff. nau. cau. sta. & bene ut per eos. Adde tu, dubium non esse, quando auctoritates quoq; non haberemus, quia in exceptionibus, reus actor est. l. i. ff. de excep. l. in exceptionibus ff. de prob. sed ab actione regulariter differt, ut supra ergo et ab exceptione, et ideo (ut dicunt) prohibitus excipere, non erit prohibitus officium iudicis implorare. d. l. plane, d. l. si de peti. hæ. & in terminis ultra eos, hoc idem tenuit etiam Anto. cana. in tracta. de execu. insti. in 50. q. per iura prædicta, & facit quod habetur quoq; in l. hæreditas. ff. de peti. hæ.

Quinto & ultimo queritur, quid si statutum exorbitans à iure communi in actione loquatur an comprehendat officium iudicis.

Concludunt Doctores, quod sic, quia largo modo actio dici potest, & apparet ex multis, in quibus conueniunt, ut su.

pra. Verum (subiiciunt) etiam in exorbi-
tantibus sit extensio ad casum, qui sub
larga significatione in eo comprehendi
possit. l. filium habeo. ff. ad macedo. l. iu-
sta, de verb. si. tradit Bar. in l. liberorum,
in secunda q. principa. ff. eo. ergo.

Sed contra arguunt alii, quia ille qui
non potest agere potest tamen officium
iudicis implorare, ut in exceptione pro-
xime dicebam, & probatur in l. hæredi-
tas. ff. de peti. hæ. se postmodum in deci-
dendo inuoluentes, ut per eos.

Dic tu breuiter, opi. primam esse ue-
ram, quia idem etiam uidemus bo. po.
qui large hæres est. l. a. ff. de bo. po. & ta-
men uenit appellatione hæredis, ut no.
concludit Alexand. in l. i. in §. hoc autē,
in f. ff. ad Trebel. & in præteritione sciē-
ter facta à patre, quæ large est exhæreda-
tio pariter, & nihilominus comprehen-
sa est in §. aliud quoq; capitulum, in au-
then. vt cum de ap. co. loquēte in exhæ-
redatione, prout not. in authen. ex cau-
sa. C. de libe. præte. & in filio naturali, q.
nō est proprie filius. l. filium diffinimus
ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & tamē
uenit in materia exorbitanti, filii appel-
latione, ut per scriben. in c. in præsentia
de proba.

Nec ob. contrarium, quia id forte pro-
cedit in dubio, & non ubi rationis idē-
pitas aliud suadet, efficiens ut de uno
casu ad alium fiat extensio, & quomo-
do statutum debet intelligi, quoniam
alias forte secus, & ut latius in cle. i. i gl.
eligatur, de elec. & in l. 3. in §. hæc uerba
ff. de neg. ges. & in l. si uero, in §. de uiro
ff. sol. ma. no.

Tertia Bar. quæstio.

37 Tertio, dubitare contingit, quotu-
plex sit officium iudicis, & breuiter Bar-
to. latius quam glo. in §. præterea, ult. in
ordine, in st. de actio. & in l. 4. C. de po.
concludit, quod triplex sit, nobile, mer-
cenarium, & aduersarium, deducendo
ut per eum.

Quem impugnant scriben. quod im-
mo sit duplex tantum, nobile scilicet &
mercenarium.

Nobile, quod nulli actioni deseruit.

Mercenarium, quod deseruit actioni
qualiscunq; fuerit.

Et potest primum exemplificari in
rest. in inte. & similibus. l. quod si minor
§. si. ff. de mi.

Secundum uero, in actionibus bonæ
fidei, uel stricti iuris. l. qui per collusio-
nem. §. si. ff. de act. emp. leentum capax
(singula referendo singulis) ff. de eo, qd
cer. lo.

Et probari per simile, quia sic etiam
est reperire actionem nobilem & merce-
nariam, quæ alteri seruiat, & nobilis sit
personalis uel realis, bonæ fidei aut stri-
cti iuris, mercenaria uero hypothecaria
quæ cū principali cumulat. §. sed neq;
in auth. de fidei. dixi ego late in l. edi-
ta. C. de eden.

Et consonat, quia omnis bona diui-
sio debet esse bimembris, aut reducibi-
lis ad bimembrem diuisionem. l. im-
perium infra eod. l. a. ff. de adopt. l. i. de
re. di.

Considerando etiam, quod alibi dici-
tur, de uulga. & pupilla. sub. cum tamē
quinq; sint species, & omnes ad d. duas
reducibiles, ut in rub. ff. eo. not.

Et à partibus sufficieuter enumera-
tis probatur, quia ut dicunt ita tenen-
tes, & bene, aut aduersarium datur loco
deficientis exceptionis, & tunc erit no-
bile, sicuti quando datur loco deficien-
tis actionis, aut deseruit exceptioni, &
tunc mercenarium dicetur, & sic esse-
tualiter idem est, nec ab ipsis dissen-
tio & est arg. in l. 2. C. communia dele.
& in l. nomen filiarum, in §. habere, de
uerb. si. & in l. 3. C. de inst. & in c. secūdo
requirit, de ap.

Et plus quod ultra omnes dicere au-
derem, non esse nisi unum considerabi-
le, quod postea in nobile & mercenariū
diuidi potest, ut supra sicuti imperium
quod diuiditur in merum & mixtum.
d. l. imperium infra eod. & adoptiū in
adoptionem, & arrogationem. l. 2. ff. de
adop. & ius, in scriptum & non scriptū
§. constat autem, in st. de iu. na. & obli-
gatio in ciuilem et naturalem, quatum
prima est à iure ciuili, ut in st. de ob. in

princ.

prin. alia autem à iure gentium. l. cū am
plius. §. is natura debet. ff. de regu. iu. &
anima deniq; aliis multis similibus præ
termis. de quibus in l. si unus, in §. pa
ctus, & ibi diximus. ff. de pac. quæ una
est pariter, licet plures habeat potentias
sensitivam, nutritivam, & intellectu-
alem.

Sed ad propositum, advertendū pu
tant Docto. quicquid sit, quia videtur
quod nec dictum de nobili procedat, ex
quo missio in po. ex primo decreto, sit
iudicis officio nobili. l. ea quæ. §. i. ff. ad
mu. & no. in l. ne quicquam, in §. ubi de
cretum. ff. de offic. procon. & tamen per
se non stat, ut dicebatur, sed deseruit
actioni intentatæ. l. iubere cauere, & ibi
Bar. infra eo.

Ad idem, loquitur de nobili tex. in l.
i. C. de eden. ibi ad officium iudicis per
tinere solet, & tamen deseruit actioni in
tentatæ, uel quæ ex illo edicto oritur. l.
si quis ex argentariis. §. pertinere. ff. eo.

Ultimo, quomodo nobile potest di
ci, cum nō impartiat iudex officium
suum, nisi requiratur. l. 4. §. hoc autem
iudicium. ff. de dam. insec.

Quæ & si urgeant prima facie, nihilo
minus tolli possunt facile, & dici ad pri
mum, quod non deseruit actioni inten
tate, sed quod ex se mittit, & ex edicto
quib. ex cau. in po. ea. ut in l. i. & in l. ful
cinius. ff. eo. & de bo. auct. iu. po. per to
tum, & fufius ut in d. l. iubere cauere.

Ad secundum vero, quod immo merce
narium est, ut ibi declarat Alex. in fi. &
dictum quoq; fuit supra.

Non ob. tertium quia esto quod re
quiratur, nobile est tamen, cū actio non
invenitur, cui famulari debeat ita ut in
de quoq; mercenarium dicatur.

Et de materia etiam per eundem Bar
to. in d. l. 4. C. depo. & in l. ubieunq; ff.
de intertog. ae.

Et nota quod mercenarium cum misse
rio consideratur tribus temporibus, quæ
in iudiciis insunt. l. rem non novam. §. i.
C. de iudi. l. si post litem & ibi Bar. in 2.
col. ff. de excep. §. si inst. de pœ. te. li. l. am
plius non pctutum. ff. rem ra. ha. princi.

pio scilicet, medio, & sine, in præparato
riis & præparatis exempla; clara ponā
tur, ut per eum, cuius verba etiam resti
tuenda sunt ibi, aut contra naturā actio
nis, ut dicat præter. Vel & aliter, ut per
Docto. hic.

Quarta Bar. quæstio.

Quarto, dubitare contingit, an pos
sit iudex exercere officium suū, absq;
partis petitione. Bar. hic non respondet
aliter, sed pro responsione, se remittit
ad dicta plenissime in l. 4. in §. hoc autē
iudicium. ff. de dam. insec.

Fac tu regulam negativam per illū
tex. & per tex. in l. 3. in §. si pupillus, ibi
sed non aliter, quam si ipse petat. ff. de
tute. & in l. i. in §. i. ff. quod quisq; iu. ibi
pariter, adversario eius postulante ma
xime si præsens sit quis ætatem enim ha
ber ipse de se loquitur inquit Bal. I. rub.
de ap. nu. 20. extra, nisi esset rusticus uel
miserabilis persona, ut ibidem & hac ra
tione, in libello conclusio necessaria est
quare peto &c. secundum Bal. in c. i. nu
me. 8. de lit. con. la. in §. omnium num.
128. insti. de ac. & Alex. in l. i. in 2. col. ff.
de eden. quæ tamen in po. recuperandæ
uel in causis criminalibus haud deside
ratur, ut ibidem & rationem assignat ad
huc Bal. (ut dicebam nuditus tertius) in
l. in causis, in fi. C. de accu. Neq; condē
nat in expensis index nisi petatur ut in
quit Barto. in d. §. hoc autem iudicium
refert & not. Bal. in Marga. iudex num.
48. Gni. pāpa. decisio 221. col. 2.

39 Et declara amplius verum esse, quā
do id quod sibi incumbit consistit, &
radicatum est in parte, non autem in
mero & libero ipsius officio; & fuit
sententia Oldra. quam refert & sequi
tur Bal. in l. i. in §. si magistratibus. ff. de
Mag. conue.

40 Et ideo limitari solet t quando in
quirent an personæ sint legitimæ, necne,
forte ne faciat processum frustratorium
c. i. de elect. in. 6. tradit idem Bald.
in authen. offeratur, in. 2. colum.
de lit. con. Et facit tex. in l. si quæramus.
ff. de testa.

41 Secundo, limitari solet t ut agentem
Aaa

reiciat etiam parte non excipiente, si verba ad ipsum dirigantur, & fuit limitatio Card. in cle. in. xix. q. de re iudi. & hoc est quod dicitur, quod quādo uerba ad iudicem diriguntur, oritur fere semper officium iudicis. l. si soror & ibi glo. no. de colla.

42 Tertio, limitari solet in procuratore mandato carente, quem reicit etiā si nō petatur, sed in primam incidit, nouissime tamen adde Bar. in. l. inter quos, in. §. aditio. ff. de dam. inf. & Alex. in. l. i. ubi alia multa ad idem, in ult. col. C. ut quæ de aduo.

43 Quarto, limitari solet quando certū est, & constat ex actis, agentem actione carere, ut ipsum ad agendum non admittat, quia nemo sine ea expetitur. l. si pupilli. §. uideamus. ff. de nego. gel. quæ adhuc in primam incidere uidetur quoniam si admitteret eum, faceret utiq; processum frustratorium, nouissime tamen tradit idem Alex. in. l. ubi pactum, in 3. colum. C. de transac. post glin. l. si unus in. §. pactus. ff. de pac. & istud concernit rectitudinem iudicii, ut ibi ait, non nihil Ange. in. l. iam tamen, in. §. si tamen, ff. iudi. sol.

44 Quinto, limitari solet in casibus, in quibus iudici, seu iurisdictioni ipsius, aliquod præiudicium pararetur quoniam tunc supplet etiam parte non opponente, ut declarat Bar. in. l. si quis libertatem nu. 4. ff. de peti. hæ.

45 Sexto, limitari solet in causa benefici. c. olim, de rescrip. c. bonæ de postu, præla. & ideo potest iudex mittere bullam male sonnatam ad cancellariū, corrigendam, etiam parte non petente, ut in regu. cancella. not. xxv. ad fi.

46 Septimo, limitari solet in dote, sicuti & alias ubicunq; uertitur in causa utilitas publica, ut in. d. §. hoc autem iudicium no. quoniam plerunq; patres, negligunt, & filia petere non audent, præpudore uirginali, & ob patris reuerentiam quoq; ut cogatur, secundum Inn. in. c. ad nostram 2. de iureiu. quem refert & sequitur Bal. nouel. in tract. de dote, i. 6. par. prin. in. 18. speciali, incip. ex prædi

ctis & aliis quam pluribus modis, de quibus in loco præalle. & per Soc. in regu. 197. incip. iudex petitus & est simile in testamento. l. curen. ff. de testi.

47 Octauo tamen limitari et solet quia nemine petente providere potest ne bona hereditaria pereant, ita Bart. in. §. ad hæc, in auth. ut spon. lar.

48 Nono etiam limitari solet quando ageretur de malitia appellantis supplatanda, quia tunc cogitur statim apostolos recipere, & statim iter arripere, apostolis eis oblatis, auth. hodie. §. apostolos, & ibi Bal. in prin. C. de ap.

49 Decimo, limitari solet ut suppleatur etiam in his, quæ sunt notoria, & no. in d. §. hoc autem iudicium, sed in quartā incidit, nouissime tamen adde Aret. in consil. 128. incip. clarissime Domine, in 3. colum. undecimo repellit testes indignos licet non petatur ut per glo. in. l. i. in. §. si Præses. ff. de magistris. conven. ple. ne Fel. in. c. cum l. & A. col. 4. de re iudi.

Duodecimo si uideat instantiam petere potest causam expedire licet nō petatur secundum Bar. in. l. Seius & augerius. ff. ad legem fal. idem Fel. in c. consu. luit de offi. de. ad fi.

Et declara, quia hæc erunt satis, cū alii non tangant, ita demum esse uerum, in casibus, in quibus supplet iudex, & officium impartitur, supplere, & officium impartiri, si id faciat intra tempus, intra quod pars petere poterat, & fuit declaratio not. Alex. in. l. ita demum, in 3. colū. C. de procu.

Verum, & adhuc in materia ista dubito uulgata est limitatio, & fere oīa comprehendunt et dixi supra impartiri officium suum debere, si maxime in cā fauor sit, & utilitas publica. l. congruit. ff. de offi. præsi. l. x. quisissimum. ff. de ufus.

Nam publice interest testamenta cōseruari. l. uel negare. ff. quemad. test. a. pe. & tamē si querela intentetur ab eo, cui nō non competeat, nec pars opponat, supplet iudex, nec officium suum impartitur, & nihilominus testamentum rescinditur l. posthumus. §. si quis ex his aff. de in offi. testa. Sol. interest reipub.

secundario non principaliter, ergo nec in consideratione eo modo quo limitatio. l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. co. gita.

Ponderanda etiam & post hæc sunt verba Barto. dubitantis an possit, non autem an debeat & teneatur, quod non solum pender ab his quæ habentur in. d. s. hoc autem iudicium, sed etiam in. l. i. C. ut quæ de. aduo.

Quinta Bar. quæstio.

Quinto, dubitare conringit, an in of socio iudicis requiratur libellus & li. con. testa. Bar. etiam huic quæstioni non respondet, sed pro responsione se remittit ad no. in rub. de interro. ac. & i. l. ne quicquam, in. §. ubi decretum. ff. de offi. pro. con. tamē adverte, dum allegat postea tex. iuncta glo. in. c. fi. de offi. iur. uali ter uidetur uoluisse concludere quod sic. l. non solum. §. si liberationis uerba, & ibi Bart. ff. de li. lega. & ita se habet regula, si principaliter imploreitur, puta in restitu. integ. nō si incidenter, ut ibi, estq; notissimum, & licet tex. prædictus lit. con. tantum mentionem faciat præsupponit tamen libellum, quia non aliter fieri posset. c. i. de lit. con. authen. offeratur. C. eo. arg. in. l. oratio, de spon. & in l. ad legatum, & in. l. ad rem mobilem. ff. de procu.

Et ideo ad propositum, si petatur ad huc restitu. integ. a ducis lapsum fatalium, quia non principaliter petitur; non erit necessaria lit. con. ut dicunt Do. de ro. in deci. suis ix. incip. si petatur, in no. in. i. colum. ubi alia multa, & ibi est quod incidenter imploratur, quando petitur aliquid, non propter se: sed propter aliud, & fusius ut per eos, & est arg. in. l. quotiens. C. de iud. & in. l. nullum. C. de test. & de materia per Bar. alias in. l. i. C. de ordi. iudi.

Sed contra, de a. then. si omnes. C. si mi. se ab hæ. ab. ubi minor in integ. resti. perit principaliter, & sic iudicis implorat officium, & tamen lit. con. ac libellus minime est necessarius. Solidum est, quia petebat solum restitu. ad factum suum, & contra personam incertam,

ergo secus si contra certam, ut ibi not. & in. l. in causæ, in. §. causa cognita. ff. de mi. & per Do. de ro. in loco de quo supra. Et consonat, quia si non est certa persona, nec creditores præsentēs, repugnat quod litis contesta. fiat, aut libellus aliter porrigatur. d. c. i. de li. con. d. a. then. offeratur. C. eod. & hinc practica inoleuit, quando petitur missio in po. bonorum, nec appareat contradicor, beneficio. l. fi. C. de edic. di. ad. tol. quod nil aliud sit, nisi quod citatur solus pars in genere, ut ibi per Bar. in. §. col.

Et sic ad propositum duæ erunt ad regul. limitationes, quod libellus & lit. con. non requiratur, si incidenter imploreitur, uel principaliter, contra tamen personam incertam. d. c. fi. de offi. iud. d. a. then. si omnes. C. si mi. se ab hæ. ab. Adde aliam, & tertiam, ubi non est necessaria causæ cognitio. d. §. ubi decretum, & ibi Barto. in 2. colum. Et quia materia est ibidem, ad eius dicta, & per alios late me etiam remitto, & ad dicta per cano. in. d. c. fi. de offi. iud.

Sexta & ulti. Bar. quæstio.

Sexto & ultimo, dubitare contingit quid de iurisdictione, nunquid coherere at territorio, ita ut sine eo esse non possit, & quid de ipso territorio, an possit esse sine iurisdictione.

Et adhuc Barro. multa considerat, ex cuius dictis (aliter enim eum non referam) aliqua etiam colligenda sunt, conclusiue tamen, & sine multa disputatione.

Et primo quod potest esse iurisdictione sine territorio, & territorium sine iurisdictione.

Et bene territorium enim terræ spaciū dicitur, iurisdictione munitum, sicuti distinctus, spaciū aquæ, siue latitudo, munita pariter iurisdictione & imperio, quia in mari territorium considerari non potest, nisi forte ad aluicū respectum habeamus. c. ubi periculum, de elect. in. 6. & declarat Bald. in rub. quæ sint rega. nota tamen quod plerumq; pro eodem

sumuntur, & Diocesis simul, quia nihil aliud esse videntur, quam uniuersitas agrorum, infra fines cuiuslibet loci existens, ubi quis obtineret imperandi, quemadmodum restatur, & latius, Cardini. cle. pastoralis, in. §. ut illud, in. i. col. de re iudi. & uerba sunt inrecon. in l. papillus, in. §. territorium. ff. de uerbo. si. quodq; territorium de iure canonico esse duplex, prout distinguitur forum fori à foro poli, aliud uero, i quo exerceatur quæ sunt de foro fori, ut ibidem. vel dicamus quod territorium dictum sit illud, in quo temporalia exercentur, diocesis uero in qua spiritualia ut in. d. §. territorium & in. §. non autem in auth. quomo. op. ep. & territorium à terreno, distinctum à distringendo, & diocesis à separando, quia una separatur ab altera, quanquam uerba sonent aliter gubernationem scilicet, estq; rursum diocesis parochia episcoporum, & de his alias in. d. §. territorium, & in. c. Rodolphus, de rescrip. & in. c. licet de probatio. probatur igitur Barto. conclusio quoad primum membrum, quia iudex chartularius (ut ipse dicit) habet iurisdictionem, & tamen territorio caret. l. i. ff. de iudi. d. rem non nouam. C. eod. l. fi. C. ubi & apud quem, & ubiq; not. & per eundem Bar. in. l. iubemus, in. §. sane primo in. 2. colum. C. de sacrosanc. ec. & quod efficax argumen. sit, facit, quia quemadmodum iudex lata sententia nihil aliud facit, iam functus officio suo, uel bene, uel male. l. iudex posteaquam. ff. de re iudi. l. i. §. si. ff. de qstio. c. significatibus, de offic. de. pari modo nec potest chartularius iudex errorem suum corrigere, postquam instrumentum tradidit parti, secundum Ange. in. l. imperator, in prin. ff. de sta. ho. facit etiã (ut inquit Dec. & bene) quia rector scholarius habet iurisdictionem, & tamen non habet territorium anth. habita. C. ne si. pro pa. & hic rector lanificii patiter.

Secundo probatur, quia iudex delegatus habet iurisdictionem, tamen si delegatum. l. i. §. qui mandatum. l. & si prætor. ff. de offic. eius. l. solet infra eod. & ta-

men non habet territorium. l. i. §. in initio, & ibi Bal. in. 2. col. ff. de offi. præfec. ut. qui idem dicit etiam in c. significasti, de offi. de. & incidenter quoq; ratiū fuit supra.

Tertio, quia delegatus ad uniuersitatem causarum, est similis ordinario. l. i. ff. quis & à quo, & nihilominus territorium non habet, si commissio ramen psonæ facta est, & non dignitati, ut idem Bald. no. in. d. §. in initio.

Quarto probatur, è contra, & quoad secundum membrum, quod territorium etiam sine iurisdictione esse possit, quia hoc idem uidemus in communitatibus extantibus in comitatu alicuius ciuitatis, quæ nullam habent iurisdictionem alicuiam, sed ciuitas potius in eas & sic passiuæ.

Vel si à Principe sit iurisdictione priuata ciuitas, ut Brixia olim ab Henrico Imperatore, quemadmodum refert. idē Barto. in. l. aur. facta, in. §. nonnunquam in. 3. col. l. alius nu. 6. ff. de poen. & Abb. in. c. dilectus filius, in. 3. pariter, de summo, ubi etiam de Bononia testatur idē, qd aratrum passa fuerit, & tamen habent territorium, nec secus in ciuitatibus Tusciæ ut idem Barto. exemplificat, in. l. hæreditatum, nume. primo. ff. ad legem Fal.

Ultimo, quia contrariorum eadē est disciplina, nec diuersitatis ratio assignatur, si iurisdictione esse potest sine territorio, cur non etiam possit esse è contra territorium sine iurisdictione. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. i. l. i. ff. de leg. 3. & ira transeundum esset.

Sed aduertendum puto, quia nonnulla obitare videntur,

Et primo contra primum membrum, nam certum est (ut dixi) quod territorium non est de essentia iurisdictionis delegatæ, & nouissime declarat idem Bal. in. l. imperium, in repe. in. 2. colum. infra eo. per not. in. ead. abolendam. in. §. si. de hære. ergo & necessario de essentia ordinariæ, argumentum in. l. cum prætor. ff. de iudi.

Secundo, quia iurisdictione si territo-

rium non haberet, inaniter introducta fuisset à lege, nec posset à iudice exerceri, argumen. in l. 2. in. §. post originem. ff. de ori. iu. ergo nec abiq; territorio esse poterit.

Tertio, quia si duo sint, quorum unum sine altero commodè esse non possit, concessio suppositoq; maiori supponi etiam uidetur quod est minus. l. sed addes. §. si quis. ff. loca. tradit Bal. in. c. i. in prin. in. 2. eolum. in fi. de capi. qui eu. vè. in usi. seu. ergo iurisdictione supposita, necessario etiam veniet territorium nec abiq; eo esse poterit.

Quarto contra secundum membrum facit, nam territorium à terrendo dictum est. d. §. territorium, & ut etiam supra de clarauimus, ergo iurisdictione deficiente, non erit territorium, quia ei non conuenit legis dispositio, cui non conueniunt eius uerba. l. 4. §. totiens. ff. de dā. in f. & patet ad sensum ergo abiq; iurisdictione esse non poterit.

Quinto & ultimo, quia immo uidemus, quod plerumq; communitates iurisdictionem habent. l. ubi absunt. ff. de ru. & eu. da. ab his, ubi decuriones dant tutores, cum rectores non sunt in ciuitate, & iusta & rationabilis causa uidetur, quia iudex alias incompetens efficitur competens. l. quotiens. C. de iudi. l. nullum. C. de test.

Quibus tamen ab opin. Barto. haud recedentes, facile potest responderi, & dici ad primum, antecedens uerum esse consequens autem & conclusio, siue iblatio falsa, ut ostensum est supra & ideo uidemus in simili, quamuis pactum nudum uestiatur coherencia contractus bonæ fidei. l. iurisdictionem. §. quin immo ff. de pac. non propterea sequi quod non uestiatur, etiam quod fuerit stricti iuris. l. in bonæ fidei. l. petens. C. de pac. qd q; alibi armatæ militiæ mentio facta est, & tamen inermis non excluditur; in. l. i. in. §. si patens, iuncta glo. ff. si quis à pa. sue. ma. ita ut ad propositum nec de essentia ordinatiæ sit, multoq; minus delegatæ.

Non ob. secundum quia exercebitur

in subditos, & in eos quibus imperat, etiam quod territorium non habeat alias in delegato etiam esset inanis, & similibus, non dicendum tamen ut supra.

Non ob. tertium quia uerum est sed non quod idem in iurisdictione sit dicendum, quoniam stant ista simul, quod supponatur quandoquidem commodè stare possit, unum abiq; altero, & tamē non supponatur territorium ut supra & statim etiam patebit.

Non obigitur quartum, quia argumen. ab æthymologia uocabuli non ualet, nec sumitur, quando diffinitio repugnat, ut tradunt scriben. in. l. 2. in. §. appellata. ff. si cert. pe. sed diffinitio iurisdictionis repugnat, ergo, & sentiunt Doctores. hic.

Dicerem ego aliter, uerum esse, qd à terrendo dicatur communiter, sed non quod territorium etiam esse non possit, & si non terreat, ut in exemplis de quibus supra. Considerando solum primam procedere, quando æthymologiæ repugnat diffinitio uocabuli de quo agitur, sed nunc agitur de territorio, & non de iurisdictione, ut à primo mebro conclusionis istud differat, ergo. Et ad propositum sol. secundum facit, quia si argumen. sumatur ab eo quod rationabiliter debet supponi, ut insit uerbo nominato, siue expresso, non ualet argumen. c. sacerdotes. a. q. 6. declarant Doctores. in. d. §. appellata, & in. c. i. maxime Abb. col. pe. de iud. ergo et qd non tenet, potest tamē dici territorium, & est sine iurisdictione, intelligo separatiua, non passiva, quemadmodum intellexit Barto. ut obiectioni scriben. occurramus, & quia alias non esset dubitatio tanta, tolle simile (ut in locis præallegatis dicitur) licet Imperator augustus dicatur ab augendo imperio, non tamen Imperator esse definit quamquam non augeat, nec papa à ponte dictus, licet alijs pontem non faciat. i. uiam non ostendat, ex p̄lo uita, & doctrinæ.

Non ob. quintum & ultimum. quia decuriones specialiter habebant eo casu iurisdictionem, nec debet ad nostrum

trahi, quia esto quod absint magistratus ordinarii, non propterea communis in comitatu existens, ipsam habere dicitur, & sic non probat, & sentit Bal. & bene, in l. i. in l. lect. in ult. colum. in 19. q. ff. de offi. con.

Vel concludamus sic, quod iurisdictione coheret territorio & territorium iurisdictioni regulariter, sed non quod aliquando unum sine altero etiam esse non possit, ut in exemplis supra dictis, quod non placet, & confunditur ex infra dicendis.

Et forte aliter ac melius declarandum est, ut idem Bald. inquit in d. §. in initio quod est iurisdictione in iudice actiue, seu sub predicamento agere, in subditis, passiue, siue sub predicamento pati & in territorio localiter, seu sub predicamento ubi, quæ predicamenta alias decem sunt, de quibus Azo. in summa, in prin. & idem Bald. in l. de quibus, in 13. colum. ff. de legi. & in l. uoluntas in 2. C. de fideicom. & categorias appellant, cum non possint nisi à subiectis agnosci.

Secundo, colligitur ex dictis Barto. ⁵² quod iurisdictione coheret officio & personæ eius, qui habet officium, sicuti dominium personæ Domini, ita ut qualitas personæ sit, & non territorii.

Et bene, quia ualet arg. de iurisdictione ad dominium, & è contra. l. qui iure re. ff. de sta. ho. quem tex. Bar. met ad idè ultimo loco allegat.

Subiiciens etiam paulo infra quod ob hoc Imperator dicitur habere omnem iurisdictionem. l. i. ff. de const. prin. & esse Dominus totius mundi. l. de precatio. ff. ad legem rho. de lac. quodq; cōcesso territorio, concedi uidetur quoq; iurisdictione, quæ in ipso est regulariter, sicuti concessa re particulari, dominiū ipsius concessum intelligitur pariter, quod est in ipsa re. l. si ita, in fi. ff. de contrahen. emp. alias à iure quod debetur à re rei, ut in seruiture non differret, haud dicendum.

Et bene, probatur efficacius, quia sic dominiū mutari de noua nascitur actio

furti, & per similitudinem etiam mutatione territorii, seu iurisdictionis taliter, ut possit quis, si mihi rem furto subtrahat, & ad alium portet locum, ibi puniri, secundum Bald. in l. sed nec legata ius, in prin. ff. de con. fur. & signanter quod idem sit in iurisdictione, quod in dominio, tradit idem Bald. in l. cum seruum, in fi. C. de ser. tu.

Et alibi quod non præscribuntur iurisdictiones absq; titulo, sicuti nec dominium aut seruitus, in l. fi. C. ne de sta. de.

Est tamen intellectus, ut æquiparentur dominio uniuersali, non singulari. l. fi. C. ubi & apud quem, declarat adhuc idem Bald. in l. si abducta, in 2. colum. C. de fur. & Io. de ana. in c. fi. in ulti. colum. extra eod. tit. & in materia fauorabili, non odiosa, & ubi eadem est ratio de niq; & sic non generaliter uerum quod argumen. ualeat de dominio ad iurisdictionem, sentitq; Sal. in d. l. si abducta.

Et instantia dari potest, quia dominium est de iure gentium, iurisdictione uero de iure ciuili. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. l. 2. §. post originem. ff. de ori. iu. ita ut de uno ad aliud inferri non possit, si ue argui, argumen. in l. Papi. exuli. ff. de mino. & per locum à contrario, in l. in rem, in. S. item quecunq; ff. de rei uen.

Item quia (ut dicunt Docto.) dominium pluribus in solidum competere non potest. l. si ut eetro. §. si duobus uehiculum. ff. commo. & tamen in iurisdictione secus. l. i. ff. de offi. con.

Et quia deniq; si dominium in aliquem transferatur, reuocari non potest. l. traditionibus C. de pac. iurisdictione autem sic. l. iudicium soluitur. ff. de iud.

Et stringo ego quia tex. in d. l. qui furere, specialiter in retentione loquitur, quæ fauorabilis est. l. i. §. diuus. ff. de ua. & extraor. co. quod ex eo etiam probatur, quia aditione hereditatis confunduntur actiones quoad obligationem, sed non quo ad retentionem, ut no. in l. debitori. C. de pac. in prin. & quia seruus pro parte acquiri non potest, et tamen acquisita pro parte retinetur. l. ut

pomum. §. fi. & ibi Flo. de S. Pe. ff. de fer. uita ut ad ipsum casum tantum, restringatur equiparatio, nec alio sit bona.

Obstat etiam cōtra Bar. quod immo non sit Imperator Dominus totius mūdi, quia quilibet Rex monarcha dicitur in regno suo, secundum Bal. in rub. quæ sint rega. & quia ciuitas non recognoscens ipsum in superiorem exerceat quæ uidebatur sibi referuata, in signum specialis priuilegii, ut testatur Abb. in. c. per uenerabilem, nume. 10. qui si. sint legi.

Neq; adhuc uerum uidetur & ultimo, quod concessio territorio intelligatur concessa iurisdicō, quia si cohæret personæ, & ipsius est qualitas, nō potest uenire ex concessione territorii. l. i. ff. de usufructu.

Quibus tamen non obstantibus ab opi. Bart. recedendum haud puto, quoniam materia fauorabilis est, ut infra ea demq; ratio in iurisdicōne, quæ est in dominio, nam ut diximus, illa est in territorio, istud uero in re, & utrunq; personæ cohæret, ergo idem ius per omnia statuendum, & argumen. de uno ad aliud ualebit, uulga. l. à Titio, de uerbo. ob.

Non ob. quod unum sit de iure gentium, aliud uero de iure ciuili, quodq; dominium pluribus non competat, iurisdicō autem sic, minusq; & aliud, ad idem tendens, quod iurisdicō reuocetur, dominium uero non, quia latius est quod æquiparatio sit in eo de quo agitur & in materia. d. l. qui furere & no. in. l. de quibus. ff. de legi. & in. l. si legata rūs, ubi Alex. in. 2. col. C. de lega.

Non ob. inductio. d. l. qui furere, quia posset negari, & dari instantia præscriptionis, ut supra quæ tamen sui natura odiosa est, ut not. insti. de usufructu. in prin. Scin. l. si. in fi. C. de anna. excep. sed dico aliter, quod etiam hic materia fauorabilis est, ex quo agitur de iurisdicōne, seu & melius de principis beneficio extendendo, quod semper latissime interpretandum est. l. i. ff. de const. prin. & est utilitas inter cæteras enumeratas hic p.

Docto, quæ resultat ex ista disputatio, ne, ut per eos, ne inanis uideatur. l. i. dixerit aliquis. ff. de publica. ergo.

Non ob. quod quilibet rex sit monarcha, quia non cessat dominium Imperatoris, quoad protestationem. l. i. §. per hanc 2. & ibi Barto. in. i. colum. ff. de rei uen. & si quis secus diceret, esset hæreticus, secundum eundem in. l. hostes, in. 2. ff. de capti. & Bald. in. §. si ab hostibus, in. 2. colum. pariter, insti. quib. mo. ius pa. po. sol. & eodem modo respondetur quo ad ciuitatem non recognoscentem ipsum in superiorem, ut subiiciebam. Vel dic quod exerceat de facto, quemadmodum in d. loco testatur Abb. ergo nō de iure.

Non ob. ultimum deniq; quia licet cohæreat personæ, est tamen in ipso territorio, ut dominium in re, quemadmodum supra & ut per ipsum Barto. latius.

Terrio & ultimo, collige ex dictis, eiusdem Barto. quod si res particulariter concedantur, non intelligitur concedi iurisdicō, quæ uniueritati tantū accedit, & bene, ex quo multa tunc trāseunt, quæ non transirent alias. l. quæ dā ff. de acqui. re. do. l. in modicis, ff. de contrahen. emp. & concordan. ibi gl. allegat & ut per Doct. hic latius reg. ex multis comprobantes.

Adde tu in simili, quod Dominus etiam inuito uasallo non alienat feudū nisi per uiam cessionis, & cum curia, id est uniueritate. c. i. §. ex eadem lege, & ibi Bal. in prin. de lege Corra. in usi. seu.

Quodq; in uenditione bonorum testatoris pro anima ut precium distribuetur inter pauperes Christi, ueniunt etiam emphyteotica ecclesiæ, quæ alias non ueniunt, ut concludit Anch. in cō. si. 89. incip. decisio, in. 2. col.

Et quod deniq; res religiosa uenit cum uniueritate in obligatione & uenditione, licet specialiter uēdi uel obligari nō possit. l. si monumento, & ibi Barto. C. quæ res pi. ob. po. & hinc est, quod ad propositum maxime facit, quod quæ non consueuerunt uendi, non includū

tur in generali uenditione, nisi transeat
super uniuersitate, ut hic, & in iuribus
cupra allega. & in c. ex literis, de iu. pat.
alias sic, quia non debet eadem res diuer
so iure censeretur. l. cum qui aedes. ff. de usu
ca. declarat Bal. in c. ian. 2. col. de capi. q.
cu. uen. in usib. seu.

Et ad propositum intellige Barto. de
conessione in una re particulari, non
ut subiicit in una particula, ratione quo
tax. l. cum qui aedes, & ibi not. ff. de usuc.
l. & si non totam. ff. si quis omi. cau. test.
quia refragaretur reg. l. quæ de tota. ff. de
rei uen. nisi saluemus, quod intellexit
in una particula. i. in una re particulari
& est uerum, ut subiicit.

Et sic particularia ab uniuersalibus
distinguntur, Adde quod tutor etiam
datus ad unum articulum, inuentariū
non conficit, alias autem sic. l. tutor qui
repositorium, in prin. ff. de admi. ru. q. q;
succedens argentario uniuersaliter, te
netur edere rationes defuncti, si autem

particulariter non. l. si quis ex argenta
riis. §. i. l. quædam. §. nihil. ff. de edo. Et
quod deniq; institutus in re certa habe
tur loco legatarii, si autem uniuersaliter
hæres est, & onera hæreditaria subi
re tenebitur. l. i. §. si ex fundo. ff. de hæ.
inst. l. quotiens. C. eo.

In reliquis, an ciuitates, castra, & uil
la iurisdictionem habeant necne, & an
in præscriptione ipsius requiratur sciē
tia populi, uel principis, dic ut per scri
ben. hic, et in locis latius per eos alleg.
quia non nihil est uidentum etiam in l.
imperii infra eo. Et ex his finis sit huic
no. legi, à nobis secunda uice interpreta
ta, Die. xx. Decembris, MDXLVII. Frā
cisco Donato, Duce optimo maximo,
imperante. Paduæ. MANTVA, gratias
agens omnipotenti Deo, munerum lar
gori, et sanctissimæ ac inuictæ trini
tati, nec non Prosdodimo, Antonio, Da
nieli, et Iustina, protektoribus, et inter
cessoribus nostris sanctissimis.

S Y M M A R I V M

l. i. ff. de in. o. iud.

- 1 Continuationes sunt ad bene esse deq; inflicta po
sitina.
- 2 Quid sit iurisdiclio in genere & in specie, remissi
ue.
- 3 Unde dicatur.
- 4 Quod est homo quidam uniuersalis ut siscus.
- 5 Quod est fundamentum fundamentorum iudicii.
- 6 Multiplex.
- 7 An iurisdictionis ap. ueniat ordinaria tantum,
an uero etiam comprehendatur delegata.
- 8 In regula non potest esse dubitatio.
- 9 Fieri non debet quod factum non reuenat.
- 10 Dubitandi rationes multe tamen.
- 11 Propositioni satne non est respondendum.
- 12 Regula ratio.
- 13 Exemplorum.
- 14 Genus generalissimum omnia continet & ultra
nil aliud habet ac reperitur.
- 15 Simile.
- 16 Latitudo est cæteris dimensionibus præstan
tior.
- 17 Contrarium urgentissimum ibi nam & bo. po.
dare potest.
Et ibi sal. plana ac facilis.
- 18 Quare dixit tutores constitui pupillis non habi
tibus.

- 19 An nemine petente iudices tutores dare pos
sint.
- 20 An cum misterio dictum sit iudicantis officium
& non iudicis.
- 21 Quis sit pedaneus iudex.
Et ibi nonnihil de possessione ad idem.
De pedariis senatibus & de pedagio quidē
quomodo à pedibus omnia dicta fuerunt.
- 22 Propria uerbi significatio ex plurimis inueni
tur locis.
- 23 De tribus literarum notis. I D P. quæ erant
in lege xii. tab aliqua.
- 24 Simbolum iudicis maioris.
- 25 An officium iudicis si in iudice consideretur et
alio, sint idem.
- 26 Quid si in parte.
- 27 Officium iudicis large præsupponit obligatio
nem.
- 28 Per interpellationem quis non constituitur in
mora, quando cogi potest per officium iudicis
alias si per actionem sic.
- 29 Officium iudicis misericorditer imploratur.
- 30 Si in flatuo exorbitanti fiat actionis mentio
an ueniat, & an comprehendatur officium iu
dicis.
- 31 Olim de iure gentium omnia exequabantur ma
nu regia.
Et ibi de hoc multa, & quomodo eius loco est
officium iudicis nobile.
- 32 Iudex non impartitur officium suum non requi
siti.

situs.

33 Fallit regula in multis casibus.

34 Quomodo intelligatur ultra communem intellectum tex. in l. nequicquam in §. ubi decretum ff. de offi. procon.

35 An iurisdicção coheret territorio.

36 Quod territorium est nomen uniuersale.

37 Duplex.

38 Auditorum rote territorium, est ro. curia.

39 Forus, & forum differunt.

40 Quod predicamenta sunt decem.

Et ibi in quo predicamento sit iurisdicção.

41 An possit esse sine territorio.

Lectu. 3.

DE IV. O. IVD.

VLPIANVS LIB. I.

Regulatum.

VSDICENTIS, omiffa de industria continuatione rub. de qua hic per glo. quandoquidem ista sint iuris posi-

3 tiui, & ut dicere solemus t ad bene esse, & probatur in l. i. in §. pueritiam in glo. ratus. ff. de postu. quam auream dicit Feli. post Imo. & Card. in c. si quando colum. 9. de rescrip. uulgarum illud quoq; 10. adducens aduocatorum exclamantium semper, sufficit ita statuentes uoluisse, hoc est quod non alia sit ratio, quam pro ipsa ratione uoluntas, idemq; Por. insti. de cura. in prin. dicens quoq; in §. sed aliquando num. 12. de usucap. eo. lib. quod licet lex sine ratione tantum ualeat quantum corpus sine anima, quodq; non secus uiuificet legē ratio quam anima corpus, fallit tamen in istis à mera uoluntate dependentibus. l. quia poterat. ff. ad treb. aliqua, & quam breuissime quidem, ad euiden-
 2 tiam infra dicendorum absoluemus.

Premittentes primo, quid sit iurisdicção in genere t & in specie, ut per Bart. infra in l. imperium num. 2. & 23. cod. tit. non nihil glo. hic, & est arg. in l. i. & 2. ff. de adop. & non ab re Ci. documēto dicentis, semper fore à diffinitione incipiendum, ut intelligatur quid sit id de quo disputatur, Fufius Bar. in l. i. ff. de te-

42 Quid e contra, an esse possit territorium sine iurisdicção.

43 Imp. Henricus tulit sententiam aliquando Brixiam aratro subici debuisse, quam penam po-
 stea pie ac clementer remisit.

44 Quomodo intelligatur regu. contrariorum eadem est disciplina.

45 Iurisdicção coheret persone, qua tamen est in territorio, non ipsius qualitas sed persone,

46 Declaratio l. qui furere. ff. de fla. bo.

47 Quo modo intelligatur l. de precatio. ff. ad legē Rhod. de Iac. quod Imp. est dominus totius orbis.

fla. & quia sic et facit Iurecō. l. i. ff. de tu-
 te. & in l. i. ff. de acqui. po. & alibi sæpe.

3 Secundo unde dicitur ut per eundē Bar. in d. l. imperium num. 3. sed erat & una cum eo omnes, dicentes à iurisdicção appellari, sine. c. quasi potestas iuris sit, ex quo uerbum hoc ita latine cōpositum nullibi inuenitur sed dictio simpliciter iuxta illud Virgilianum.

Vastabat Cyprum, & uictor ditione te-
 nebat, habeturq; in phe. insti. & in l. fi. C. de infant. expo. & in l. 2. in §. capta. ff. ori. iu. & est uerbum quod soli regi, Principi & Imperatori conuenit, ut in d. locis legitur, & Gene. c. 37. ibi nunquid Rex noster eris? aut subiciemur ditioni tuæ? dicta est igitur iurisdicção pprie à iure dicundo. l. i. supra de offi. eius l. 2. §. post originem. ff. de ori. iu. l. si in aliquid in fi. ff. de offi. procon. estq; grammatica antiqua ut cōi diuidendo, & finium regundorum, & ut hic & improprie ut supra & in l. 2. C. de lib. & eo. lib. & in l. si unquam. C. de reuo. dona.

Tertio, quod est quidam homo uniuersalis ut fides t qui ubiq; inuenitur, usq; adeo si in aliquo loco, non sit alius iudex quam spiritalis, ut ipse habeat temporalem iurisdicçãoem, & supplicatur ne detur uacuum, & not. alias in l. i. C. de qua d. p̄scrip. & in l. ut perfectus C. de anna. excep. & i. auth. ut disse. iud. in prin. colla. 9. Bal. in c. bone. 2. nu. 24. de postu. prælato. & in l. cum propria ad fi. C. si quis alr. uel si.

4 Quinto q̄ est fundamentum fundamentorum iudicii t ut inquit signanter in primis uerbis idem Bal. conf. 152. uol.

Bbb

2. p quo facit glo. reputata singu. in cle. i. de seq. po. & fruc. dicens, si lege nel statuto remoueatut exceptio nullitatis, q non p pta remota intelligitur, illa quæ puenit ex defectu iurisdictionis, tradit Anch. cõf. 164. col. pe. & cõf. 167. in priu. & Alex. conf. 77. col. 4. lare uol. 2.

Et ideo defendi dēt penali iudicio, ut magistratibus oibus concessum est dñū uirū exceptus .l. i. ff. si q̄s ius di. non ob. Immo ense & bello, ut inquit Inno. in c. dilectus de pen. & in .c. olim de testi. spo. Bal. in Marga. sua. iudex nu. 142.

Et plus qđ quilibet de populo hoc casu agere poreit ut idem dicit in .l. si q̄s id quod in prin. infra eo. Feli. in c. dilecti col. 3. de maio. & obedi.

Quinto, quod iurisdicōio est multiplex

6. † contentiosa fori contentiosi. Voluntaria, fori uoluntarii, Statutaria quam habent statuētes, ut per glo. in .l. i. C. de eman. lib. et naturalis hoc est ex natura feudi, et nō uniuersalis sed specialis puta feudi, quam habent pates Curie, si cōtentio sit inter dominum et uassallum, ut per Bal. in c. ceterum num. 6. de iud.

Contentiosa rursum, ordinaria, et delegata, ordinariā habent, iure proprio iudices ordinarii, delegatam delegati alieno, ut hic et in .l. more infra eo. et in .l. i. in .s. qui mandatam supra de offi. eius. Protogati uero tenent mediam quoddam ut sentit Bal. conf. 217. col. 2. uol. 3. Ordinaria quoq; fauorabilis est, consistitq; in triplici specie.

Metio imperio.

Mixto.

Et iurisd. simplici. l. imperium infra eo. Et in triplici quantitate.

Maiori ad quancunq; summam.

Media ad trecentos solidos.

Minori ad centū tantum, & ut per eūdē fufius in c. licet cām col. 2. de proba.

Et realis est rursū ad delegare differētiā q̄ ē p̄sonalis & odiosa c. i. Scribi glo. de rescrip. in .6. Bal. in .l. & q̄a loci. infra eo. Et hinc sumpta occasione dubitāt Scriben. nunquid iurisdictionis appellatio ne ueniat & cōprehendatur ordinaria, uel ē delegata, † & tenere uidentur breuiter, maxime But. in c. suam de offi. ui-

ca. & Ias. hic qđ ordinaria ueniat & cōprehendatur, mori quia uerba sic in dubio intelligi debent hoc est in poriori si gñificatu & per prius non aut per posterus (a de tu) ut de dominio inquit tex. in .l. i. in .s. qui in perpetuū. ff. si ager ueti. uel emphi. pe. uerum de dominio ad iurisdictionem procedit arg. l. qui furete & ibi Albe. not. ff. de statu. ho. ergo.

Eoq; magis (ut dictū fuit) q̄a ordinaria est fauorabilis, delegata uero odiosa, ut glo. inquit in preallega. c. i. de rescrip. in 6. illa hac de re amplianda, ista restringenda. l. cum quidam. ff. de lib. & posth. not. in .d. c. i. & in c. sedes apostolica eod. ti. in antiq.

Ex quo uidemus ēt qđ primo casu habet locū ius accretescendi, si plures fuerint iudices, secūdo uero nō, tradit Bar. in .l. te coniuncti col. pe. ff. de lega. 3.

Et quia à simili sic ēt est in sn̄a ut ipsius ap. ueniat diffiniriua in dubio. l. q̄ iussit ff. de re iud. l. i. §. qđ in sentētiis. ff. quan. ap. sit, not. in rub. C. de sen.

Nec secus statuti uerba intelligātur, qđ cause, lites, & q̄stiones pupillorū cōpromittantur, de principalibus. f. & non de quolibet articulo incidenti, ut not. in .l. si quis in conscribendo. C. de pac. & in l. amplius non petitur & utrobq; Bar. ff. rem rat. hab. glo. in .l. 3. C. fin. regun. Com. lare conf. 291. nu. 23. uol. 1.

Alex. aurem hic contrarium sensit, sumpto arg. ex ista glo. quod immo ueniat etiam delegata, & male (repliat idem Ias.) q̄a loquitur de iurisdictione in genere, habito respectu ad uerba rub. & ita est iudicio quidē m̄eo, q̄a nō solum dicit de iurisdictione indefinite, & sui natura indefinita legis æquipollet uniuersali, ut not. in .l. si pluribus. ff. de lega. 2. uerum omnium iudicum, ergo & delegatorum, quia qui omne dicit nihil excludit. l. Iulianus. ff. de leg. 3. c. folite de maio. & obe.

Dictū mirabile est tamen ubi quis ordinaria iurisdictione procedere potuit & delegata, processumq; sit, quod in dubio ex delegata potius, intelligetur quam ex ordinaria processus. c. si postquam & ibi Io. And. colum.

7. uiter, maxime But. in c. suam de offi. ui-

2. de elec. in 6. motus per text. in l. 3. ff. de mi. test. quem refert & sequitur Anch. cō. si. 215. col. 2. & ibi post multa col. pe. ratio nem assignat, quia delegatus, d. casu, est maior quocunq; ordinatio. c. sanē de of. fic. dele.

Tertia est opi. quæ nihilominus ex uer- bis Alex. etiam colligitur, quod subiecta materia attendi debeat, uelq; adeo ut dif- finitiua tunc ueniat tantum pterunq; uero delegata etiam comprehendatur. l. si uno. ff. loc. l. si stipulatus. ff. de usu. Bal. in. l. p. r. cibus colum. 41. C. de impub. & nimirum quia uerba deferuiunt rebus, & intentioni non ē contra. c. intelligē- tia de uerb. si. ubi ego multa ea de re si er- ratim sit in nomine contractus, uerba tamen de se, ipsum importent, etrot nō uiciat ut in. d. l. si uno, ubi ponitur dona- tio pro transactione & in. l. olei. C. eod. lo- catio pro contractu innominato & in. l. 2. ff. de suspec. tu. cura pro tutela Felian. c. significante col. 3. de rescrip. & ita tenē- dum est.

His p. r. m. i. s. i. s. casus in hac lege, foret pro solito more (summario & diuisione facilis est, ut per Bart. & docto.) figuran- dus, sed quia Vlpianus regulam ponit, quod ex superscriptione quoq; apparet, dum dicit ex lib. 1. regulatum, fuisse con- scriptum inq; & ad dubitatio esse non pōt.

8 t. l. quotiens & ibi Bart. ff. si quis cau. ubi ad litteram hoc dicit, argumentum in. l. ancillæ. C. de sur. exempla; subiicit, in- uentia, ut facilius in docēdo intelligatur (philosopho teste) id quod dicitur, imo uelut digito ostendatur, & subiiciatur quodammodo tactui. l. i. ff. de p. r. s. c. p. t. uet. s. si in st. de gradi. Bal. conf. 357. col. 2. nō l. i. indubitata pariter ut inquit Cy. in l. uol. 3. C. de legi. l. ut responsum. C. de t. r. a. l. bonafides. ff. de po. Bal. in. l. petēs colū. 2. C. de p. r. c. consulo? omitti debet quandoquidem etiam hinc dicatur fieri non debere, quod factum non releuat. L. hæc stipulatio. S. diuus. ff. ut leg. no. ea. at- gumeorum opt. l. nam is. ff. dolo. & in. S. quibus in. i. const. Cod.

10 Vel pro ratione dubitandi? (scire. n. ē rē per causas cognoscere, ut inquit philo-

sophus. l. scire leges. ff. de leg. Bal. in. l. pu- pillus. ff. de acqui. hæ. Bar. Ange. & Imo. in. l. qui romæ in. S. duo fratres. ff. de uer. ob. nihilq; tam indubitatum, q. sollicitā quandam dubitationem non suscipiat & patiat ut per gl. in. l. & eleganter, in. S. non solum. ff. de dolo. imo est text. in. S. si uero in auth. de tabellio. per quē ita se excusando à detractionibus quibusdā, ipsum male consuluisse in quadā causa mordentibus, inquit etiam Dec. cō. 365. ad si. uol. 2. & est argumentum in. l. i. in. S. quamuis. ff. de uen. in sp. imo quod de singulis dubitare uile est, & scholasticus non infructuosum querere rationem le- gis ut inquit Alb. in. l. & ideo 2. ff. de leg. ex quo potentes dubitare quoq; facile soluūt ait rursus philosophus, refertq; Bal. in. l. si tutores. C. de cō. pen. & proba- tur in. l. quod labeo. ff. de carb. edic. nisi p- positio sit fatuā? puta an nix sit alba, an coruus niger, uel ignis sulphure extin- guatur, quia tunc nec disputandū foret nec respondendum, imbecillitasq; intel- lectus esset querere rationem ubi sensū habemus, de eoq; dubitare, quod oibus naturaliter innotescit, & est argumentū ultimo in. l. ornamentorū. ff. de au. & ar. le. & in simili tradit Bal. in st. de actio. in prin. col. ult. imo gl. in. l. in hac ff. de tri- ca. & in. l. ex placito, C. de re. permu. plus dicit Bal. in. c. i. nu. 2. 4. ut lite non cōt. & gl. in. d. S. non solum, quod quandoq; re- gula ē uera, exempla autem falsa, & ē cō- tra, & sic contra Bar. in. d. l. quotiens. ff. si quis cau.) possumus dicere ad propositū redeuntes, non esse uerum quod iudicē- tis officium latissimum sit, ut hic Vlpia- ait, (quale. n. esset & in quibus potissimū consistat dictum fuit in. l. i. supra de offi- cius de delegato, deq; causis delegabili- bus, & licet alias una lex ad aliam regu- lariter continuari non possit. l. gallus in prin. ubi glo. posthumos. ff. de lib. & post- hu. potest tamen aliquando declaratio- nis gratia, ut no. in. l. 2. in prin. ff. de uerb. ob. late las. in rub. in st. de ac. col. 2.) & q. la- tissimū nō sit pbat, q. iudicare debet secundū allegata & probata & non secū- dum suam conscientiam. l. illicitas S. ue-

ritas. ff. de offi. præf. c. statutum. §. affeſſo
rem & ibi no. de reſcript. in. 6. & ſic ad idē
ait philoſophus, oportet recte poſitis le
ges, omnia determinare, & quanti pauciſ
ſima committere iudicantibus, relatus
per Bal. in auth. niſi ad ſi. C. de ſen. ex pe.
reci. alios faceret ſitem ſuam, & punire
tur arbitrio iudicis per actionem in ſa
ctum. l. ſi. ff. de uat. & extraord. cogni. di
xiſimus in. l. diem ſuncto. ff. de offi. aſſe.
Et ad idē quia eſto, q̄ equitate habere de
beat ante oculos, & adhuc ſecundū illā
iudicate. l. q̄ ſi epheli. ff. de eo qd̄ cer. lo. l.
aquiſſimum. ff. de bo. po. ſe. tab. l. diuus.
ff. de teſti. in integ. l. ſi ſeruum. §. ſequitur
ff. de uerb. ob. quā ratione dixit Ennius,
ſummum ius ſumma iniuria, appellaba
turq; tribunal Caſſii prætoris, cum eſſet
inexorabilis, ſcopulum, at tamen lege &
ratione debet eſſe regulata. §. oportet in
auth. de iud. Abb. in. c. ex parte col. 2. de
offic. de. immo tria ſunt quæ regulan
tur à lege contractus. l. contractus. ff. de
regu. iur. vltima uoluntas. §. diſponat in
auth. de nup. & iudicia. l. papinianus. §.
ſi. ff. de inoſi. teſta. ergo latiſſimum in ſu
perlatiuo gradu eſſe nō dicitur ut ſupra
& in. l. ubi autem non apparet. ff. de uer.
ob. & in. l. ſi in aliquam ad ſi. ff. de offic.
procon.

Et quia deniq; latitudo eſt dimenſio
quædam (ut dicunt Geometre) in rebus
corporalibus conſiſtens ubi alias officiū
iudicis eſt ius, & ſic quid incorporeale. l.
ius dandi. ff. de turo. & eu. dat. ab his. l. li
licitas. §. qui uniuerſas. ff. de offic. præf.
la. inſt. de ac. in prin. nu. 24.

Sed ad primum & ſecundum respon
den potest, id quod utrobq; dictum eſt
non propterea tollere, quominus laus
imū ſit, quia merum & mixtum impe
rium habet & ſimplicem iuriſdictionē,
de quibus in. l. impenum infra eo. & in.
l. i. ſupra de offi. eius ſupplet his quæ de
ſunt aduocatis, in iuriſdictionem ſuam pe
nali iudicio defendit in quacūq; parte
lu dicii, interrogat, ſupplet deſectum tu
toris, & quia multa etiam eius arbitrio
& teligioni relinquuntur l. i. & toto tit.
C. ut quæ de aduo. l. i. ff. ſi quis ius di. nō

ob. l. i. ff. de iu. de. l. bonorum. C. qui ad
mi. ad bo. po. pot. l. hodie. ff. de poen. l. qd̄
ergo. §. poena grauior. ff. de his qui not.
inſa. l. ubi cūq; ff. de int. ae. Iaco. de Are.
in trac. de pcep. iud. nu. x. & 18. not. in. c.
2. de offi. iud. & in. c. i. & ibi in ſpecie In
no. de conſti. immo quod hac de te, ſi of
ficio iudicis petatur reductio ad arbitriū
boni uiri, quod poterit peti uſq; ad an
nos 30. ut per Bald. in. c. quintauallis nu.
37. de iureiur. & adeo multa ſunt exem
pla ut (quemadmodum in ſumma de of
ficio iud. ad ſi. inquit Goſ.) numerari facile
nequeant.

Ad tertium uero id dictum fuiſſe me
thaphorice & per ſimilitudinem quan
dam, non ſecus ac certum quid, quod
quanquam unum ad multa tamen poſ
ſit accommodari, ut *Phœnix* id eſt
delphicus gladius, qui (teſte in tra
gediis Euripide) niſi ſacras maſta
bat, ſimulq; fontes ſupplicio afficiebat.
Et quia ſic etiam anima una eſt, multas
tamen habens operationes. Canonici
item unus à ſimili, ſtallum habens in
choro pariter, qui nihilominus omnes
exerect ſpirituales actus. c. cum M. & ibi
no. Bal. nu. 32. de conſt. a liter etiam dubi
tat Bar. infra dic ut per eum.

Et nulla alia poteſt eſſe regulæ ratio,
quod adhuc latiſſimum ſit, niſi iſta, q̄
quicquid ſit in iudicio uel extra, id ad ip
ſum ſpectat ut ſupra & nouiſſime ſen
tit Hoſt. in præallega. ut. de offi. iud. in
ſumma in prin. quare autem latiſſimum
dixerit & non longiſſimum declarabi
mus infra ſtatim.

Secundo pro ratione dubitandi etiam
dici poſſet quoad primum exemplum
(ſarentur enim omnes, quod ſit id mix
ti imperii, eſtq; rationale ob uerbum
iuriſdicentis, quod in prætorē, & ſic magi
ſtratu maiori, intelligi debet, ut dictum
eſt in l. i. ſupra de offi. eius bonus tex. in.
l. ſi filius qui patri. ff. de uul. & pup. lub.
argumentum in. l. i. in. §. qui in perpetuū
ſi. ſi ager ueſtiga.) non eſſe uerum, quod
potiſſimum in danda bo. po. conſiſtat,
quoniam alias nec coram inferioribus,
agnoſci poſſet, quod enim uni permitti

tur, alteri denegari uidetur. l. cū prator ff. de iudi. d. l. i. supra de offic. eius. & tamē agnoscitur. l. f. C. qui admi.

Sol. istud uerum est hodie, non olim quo casu lex ista loquitur, & ideo distingue tempora, & concordabis scripturas inquit glo. in l. i. C. de accu. uel & aliter dic quod præalleg. l. f. loquitur in bo. po. iudiciali, nos autem in decretali ut per Barto. & Ange. in l. i. colū. i. C. qui admi. & ita declarat etiam Bald. in c. cum in uestri nume. 3. de elect. uel & aliter dubita ut hic per glo. & Bart. in princ.

Et idem quoad secundum exemplum atq;

Tertio loco dici posset, quandoquidem misio etiam sit mixti imperii. l. i. uere cauere infra eo. l. ea quæ ad munici pa. quod dubium faciat, quia hoc attentato delegari seu mandari non posset, & tamen secus est. l. cognitio. §. fi. supra de offic. eius.

Sol. mandatur cognitio nō executio, ut per glo. infra & probatur in d. §. fi. & in l. solent. ff. de offic. procon. & rationē assignat las. & alii in d. l. i. uere cauere colum. 3.

Dubium faciebat etiam quia immo petenti uidetur esse occursum per actionem in factum. §. adipiscendæ. §. fi. in l. i. de interdic. uel remedio. l. f. C. de edic. diad. tol. quod etiam est adipiscendæ ut per Azo. in summa eo. ti. Gui. papa sing. 790. Bar. in d. l. f. nu. 21. est uerum quod illud quo. bo. nō est generalius isto, ex quo datur quoq; succedenti ab intestato. l. 2. C. quo. bo. unum pratoriū, aliud ciuile, annale & perpetuum, ut per Rosin tracta. libel. de interdic. quo. bo. ad fi.

Sol. stant ista simul, quod actione in factum succurratur petenti, & remedio etiam. d. l. f. & nihilominus officium suum eidem impertiatur maior magistratus uel dic quod maxime idem de quo hic, procedat in missione in po. ex secundo decreto, de quo in l. si finita in. §. iulianus. ff. de dam. in l. uel ex causis de quibus in l. i. ff. quib. ex cau. in po. ca.

Quarto dubium facit, quoad tertium exemplum, quia immo id iure magistratus competere uideretur. l. ius dandi. ff. de tuto. & cu. da. ab his, alleg. etiam hic pro cuius contrarii sol. dicendum est ut ple ne dixi supra in l. i. lectu. ulti. de offic. eius.

Quinto & ultimo & quoad ultimum exemplum quidem quod adhuc est mixti imperii, licet secus dicat glo. & Odo. ac etiam Bar. hic & male. l. cum prator. §. i. ff. de in di. dubium facit, quia ad propositum non solum maioribus magistratibus istud ius dandi iudicem competere uidetur, uerum etiam quibuscumq; iurisdictionem habentibus. l. more. l. cū qui infra eo. præalleg. §. i. ibi ceteriq; Rome magistratus.

Sed pro sol. ad istud etiam dicere potes, non esse uerum, nec iura prædicta in magistratibus inferioribus intelligi debere, considerando uerbum in d. §. i. propter uim imperii, quodq; olim Romæ non erant magistratus infimi. l. 2. §. post originem, cum seq. ff. de ori. iu. & hæc omnia quicquid alias dictum sit, (quod tamen non recorder) in d. l. i. supra de officio eius & de materia infra per doctos, latius.

13 Et horum omnium exemplorum ratio est, quia ius dicentis id est pratoris, & maioris magistratus, officium (ut dictum fuit) latissimum est, omniaq; rursum mixti imperii, ex quo à iudicibus inferioribus regulariter non tractantur.

Ex isto text. modo notandum est, quod genus generalissimum omnia continet 14 & ultra nō aliud habet ac reperitur, ut per glo. in l. legato generaliter. ff. de leg. i. & qua ratione dictum fuit ius dicentis officium latissimum esse ut supra.

Et simile adducit Cy. in rub. de legi. 15 C. quod lex §. genus generalissimum est constitutio subalternum, edictum uero, inferius & specialissimum, signanter p. gl. ita discurrentem in d. l. legato generaliter quod genus generalissimū sit ens & substantia, subalternum animal, inferius Bos, equus, uel asinus.

Et latissimum rursus, quia merum &

mixtum imperium habet potissimum, & iurisdictionem simplicem. l. imperiū infra eo. & multa alia potest, ut dictum pariter est supra.

Et sic (inquit Barto. hic num. 2.) quia intendebat tractare Vlpia. quid & quantum contineat, & bene, non ut decebat Cy. quia sibi sic placuerit, ex quo verisimile est cum mysterio ita dictum fuisse argumentum in l. 2. C. communia de lega.

Et quia etiam (Pe. teste) in latitudine consistit virtus & sapientia, quoniam istud Cy. prædicto displicet, & probatur tertio regū c. 4. ibi dedit quoque, Deus sapientiam Salomoni, & prudentiam multam, & latitudinem cordis, quasi arenam, quæ est in litore maris, & non ab re oportet ipsum, ob id quia latissimas habet ad propositum habenas. d. l. ubi cūq; ff. de iur. ac. cuncta rimari, & plena rerum inquisitione omnia bene discutere. caudicantem 30. q. 3. partes uero, ipsum adhuc sibi fauorabilem reddere. c. l. de re iud. in 6. Abb. in. c. l. in fi. de consti.

16 Et quia latitudo est cæteris dimensionibus præstantior, cum in ea longitudo & profunditas etiam contineatur uon è contra, hinc prudens, qui latis est humeris, ut Vlisses, longus uero ut Ajax, stultus, quoniam Cy. fuerit longus & sapiens, ut dicit Bar. quia una hirundo nō facit uer, inquit Bal. in. l. 2. colum. 2. C. de bo. po. se. tab. & ut in pluribus communiter intelligi debet. l. suus quoque; ubi no. gl. ff. de hæ. insti. sed prima Bart. declaratio melior & uerior.

17 Verum cōtra prædicta facit, t namque; implicando dicit, Iurecon. post regu. & bo. po. dare potest, implicatiue autem, natura est, implicare casum magis dubibilem. c. i. & ibi not. Abb. de commo. ubi commodatarius etiam de leui culpa tenetur, quod erat maius dubium minus uero quod teneatur de dolo & lata culpa. Et quod sit uerum hic patet, quia perinde est ac si dixisset, non solum ad mortem condemnat, uerum etiam dat. bo. po. quod minus dubitationis habet

ergo male.

Soluit Dec. hoc contrarium duobus modis primo quod hoc dictū sit gratia dubitationis tollendæ, quia plerunq; iudex habet merum imperium, & tamē de causis ciuilibus se non intromittit. l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. adde tu probari in. l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de reg. iur. & in. l. non solent. ff. eo. Quæ sol. non est bona nec id regulare, regularis autē rei dispositio debet attendi. l. nam ad ea. ff. de legi. l. regulariter. ff. de peti. hæ. ergo.

Secundo soluit & melius quod obiectum in dictione etiam, procedat nō in copula, & quæ implicat simpliciter, & ita præcise probatur in d. c. i. de commo.

Nec ista tamen placet, quia dicam & pro etiam poni. l. i. iuncta glo. ff. sol. mat.

Vnde & tertio aliis sane multis sepositis, de quibus hic per Scriben. dici posset, quod non inconueniat plerunq; etiam quod ita exponatur, quod implicet casum minus dubitabilem, text. est, in. l. magisteriæ iuncta glo. C. de iurisd. o. iud. ubi magister militum non modo criminales, uerum etiam ciuiles audire quæstiones, & sic in terminis. Vel simpliciter legatur, ut iacet, uel pro etiam exponatur dicamus quod potius inclusiua sit quæ implicatiua propter dictū uerbum latissimum, hoc est includens omnia quæ per ipsum iudicem expediri possunt sine explicari. aduersus. C. de fur. Signo. homode. in. l. i. col. 5. C. qui admi. per illum tex. ibi emolumentum etiam patri allatura.

Dicunt quoque; aliqui & secundo contra prædicta quod non loquitur iste text. de mero imperio, patet in exemplis ipsi, quæ sunt mixti, ergo non latissimū hac ratione dixisse uideretur, quia nec nos dicere possumus (utra eos) quod nō dixit lex. l. si seruum. §. non dixit prætor ff. de acqui. hæ. nec nostrum est extendere legem. l. si uero. §. de uiro. ff. sol. mat.

Pro sol. quoque; dicit Deci. quod exempla non restringunt regulum generaliter loquentem, & bene. §. hæcenus inst.

de gradi. sed declarant ut ibi, & ideo in ducta ad unum effectum alium operari non debent. l. legata inutiliter. ff. de adi. le. l. quod favore. C. de legi. Adde tu, licet explicite non dicat, quod dicit tamē implicite & virtualiter, alias latissimum eius officium non esset, & ideo quando plura sunt eadem rationem habentia, unius autem fiat mentio, seu duorum exemplariter fieri dicitur non restrictiue Imperium infra eo. Bal. in. l. de quibus colum. 14. ff. de legi. exempla autem (ut dixi) non restringunt regulam ergo.

Tertio opponitur, quia merum imperium non competit nisi maioribus iudicibus. l. i. supra de offi. iud.

Soluit adhuc uerum esse, sed quod hic loquitur iurecon. de officio iudicis in genere usque; adeo ut maiores, & minores comprehendantur, & licet ex rub. uidere, quare dicit de iur. o. iud. & male, quia immo (hæcque uera responsio est) stantibus exemplis supra dictis, quare mixti imperii sunt de ius dicente loquitur, hoc est de prætoris cuius quidē munus erat ius dicere ut supra & in l. pe. ff. de iust. & in. & dicemus etiam infra igitur nec mirum si merum etiam imperium in. d. uerbo latissimum intellexit.

Quarto opponitur quod adhuc hic de mero nihil dicatur, quia dicit tex. officium & nihilominus merum imperium & potestas. l. potestatis uerbo. ff. de uer. si.

Cui etiam leuiter respondet Dec. ut hic per eum, dic tu formaliter, quod cum officium sit actus, & potestas habitus secundum Bal. in rub. de offi. de col. pe. dixi ego in rub. supra de offi. eius & dicat officium latissimum, quod immo omnino merum imperium comprehendisse uideretur.

Quinto & ultimo obiiciunt, quod in sti. de offi. iud. dicitur, & tamē ibi de mero imperio nihil, ergo nec hic pariter.

Idem Dec. negat antecedens, ex quo dicit ibi text. quod index debet iudicare non aliter, quam quod legibus aut cōstitutionibus, aut moribus proditum est quod uerba etiā in mero imperio possunt uerificari, & est uerum, ergo & multo ma-

gis (addas tu, quia responsio Decii aliter foret imperfecta) in casu nostro ubi uerbum latissimum additum est, quod in lege positum debet aliquid operari. l. si quando. ff. de lega. i. c. si papa de priuilegiis. in. 6. post hæc dicit etiam aliqua Dec. quoad dictum de genere generalissimo num. 3. & 4. dic ut per eum, quia difficultatem non habent.

Non esset pariter in exemplis immorandum, ex quo locus suus est in gl. sed tamen quoad tertium unum non prætermitto sane utile & quotidianum, an nemine petente iudices dare tutores possint. Verum prius queritur, quare dixit tutores constitui pupillis non habentibus namque; ipsorum interest plures habere à quibus defendantur, quia tutela est uis atque potestas, ad tuendum eum qui propter ætatem se defendere nequit. l. i. ff. de tute. & ad propositum probatur in l. nam recipi. ff. de no. o. nun. tradit Barto. in l. bello ad fi. ff. de excu. tu.

Sol. hoc ideo dixit quia plerumque legittimos non habent aut testamentarios, quocasu dari debet, & plures quoque dari possunt. l. licet. C. in quib. cau. tu. ha. l. si fororis. C. qui tu. da. po. l. si quis sub cōditione. ff. de test. tu. l. si plures in prin. ff. de admi. tu. imo quod plerumque; si plures habeat, unus tantum administrat. l. 3. §. i. ff. eo, aduerte tamen quia hii sunt testamentarii à præside confirmati. l. 2. ff. de cōfir. tu. to. appellanturque honorarii ut ibi, & dixi in l. diem functo. ff. de offi. asse. ad declarationem. l. tutela. ff. de tute.

Modo ad propositum reuertor. q. & dico quod sic prima facie sita Barto. in l. hæc autem in prin. ff. quib. ex cau. in pot. ca. per tex. in l. illud. ff. de tuto. & cu. dat. ab his ubi ad literā dicitur, aperte cōstare Præsidi tutorem dare posse, tam absentem quā præsentē, & tamen absentem quā præsentem ergo et eo non petente imo et eidem ignorantem, & inuito ut ibi dicitur l. l. seq. quicquid dicat Dec. q. tex. ille debet intelligi dummodo petatur, quia non est uerū, alias foret de indubitabili, & male. l. q. la beo. ff. de car. edic. & hinc est quod secus obseruatur in curatore. l. qui habet,

§.i. ff. de tute. & ita ibi glo. te net, in uer. posse, signanter per text. in. d. l. illud. & probatur efficacius, quia sicuti ibi præse- ti, & absenti ac petenti, & non alias da- tur curator, ita in. d. l. illud dabitur tutor præsen- ti & absenti etiam non petenti, & sic contra Dec. hic, omnino probatur opi. Barto. & Alex. hic, Bar. (dico) in. d. l. hæc autem.

○ Et ostenditur (inquit idem Alexan.) quia iudex impartitur officium suum etiam non requisitus, pro personis mis- erabilibus, ut not. in. l. i. C. quando imp. int. pup. & uid. Bar. infra nume. 7. & ali- bi, ut hic per eundem Alexan. & ita limi- tatur regu. præceteris, in. l. 4. in. §. hoc au- tem iudicium. ff. de dam. inf. usq; adeo ut clausula non ob. nō tollat eisde priu- legia indulta à principe, nisi ipsorum fa- cta mentione, specifica & expressa, ut ibi dicit Cy. refert & ad longum sequi- tur Felin. in. c. nonnulli in princ. colum. 27. de rescrip. Pau. castr. conf. 284. colū. 4. uol. i.

Respondet etiam huic fundamento Dec. quod pupilli non sunt miserabiles personæ, nisi sint pauperes, ut ipsemet Alexan. dicit in. l. i. colum. 3. ff. solu. mat. Car. & Imo. in. c. significantibus de offic. de. sed nihil est, quia de pupillis generali- ter dicitur in præallega. rub. C. quando imp. inter pup. & uid. l. qui iure militari ff. de mi. testa. & quia si mercator est hu- iusmodi ut inquit Innocen. in. d. c. signi- ficantibus, multo magis pupilli, esse di- centur, & dato millies, quod non essent personæ miserabiles, nisi modo supra di- cto, præcipuum tamen merentur fauo- rem, & miserabilibus personis æquipa- rantur. Lex pluribus in. ff. de excu. tu. ibi nec enim causæ sed personæ succur- ritur quæ præcipuum meretur fauorem argumentum in. l. i. in. §. tutores & ibi Bar. ff. ad legē Cor. de fal. & ideo adhuc argumentum Alex. subsistit.

Tertio probabam ego alias, quia pro- uidere pupillis de tutore ad publicam spectat curam. l. 3. in. prin. ff. qui per. tut. ergo impartietur iudex officium suum etiam non requisitus. l. congruit. ff. de of

fi. præsi. not. in præallega. §. hoc autem iudicium Soc. in reg. 197. fallen. i.

Idem Deci. tamen tenuit contrarium & primo quia reg. (inquit) pro nobis ha- bemus, à qua recedere non licet. Iab ea parte. ff. de proba. glo. in. l. omnis diffini- tio. ff. de regu. iu. sed eidem inherere ut Bononienis Carrocio, ut ibi, uel ut Nau- ta (addas tu) Temoni, quod non impar- tiatur officium nisi requisitus. d. §. hoc autem iudicium & male potestq; respō- deri uerum fore, nisi per exceptionē de- struatūr in casu certo, ut hic, imo quod omnis regu. dicitur uerbum abbreviatū l. i. ff. de reg. iu. sana indigens interpreta- tione dicit Bald. in. c. cum uenisset nu. l. de iudi. quæ erit hoc casu ut officium suum impartiar etiam nemine peten- te rationibus supra dictis & in. l. iā hoc iure. ff. de uulga. & pup. sub. ineptumq; regu. non fallere si maxime dicatur æqui- tas ut per Gl. in auth. ut sine prohib. ma- deb. in prin.

Secundo mouetur Deci. quia sicuti quo ad alia petitio necessaria est, ita erit in tutore ex quo æquiparantur hic, & fa- cit regu. de qua in. l. si quis seruo. C. de fur.

Sol. fateor quid æquiparantur, qd q; peti debeat, sed quod iudex non possit, immo quod non reneatur etiam si non petatur, tutorem dare, hoc utiq; nego, & supra ostensum est susius.

Vel dic quod æquiparentur in hoc, quod omnia sunt exempla mixti impe- rii, quoad istud autem differant, iuxta not. per Bald. in. L. curatoris colum. 2. C. de nego. gest. Dec. met. conf. 329. colum. 3. uolumi. 2. & not. etiam in c. translatō de const. præsertim quia oportet, quod æquiparatio (ut locum habeat glo. in. l. si q; seruo præalleg.) sit facta per uiam re- gu. ita Soci. in. l. sciendum. ff. de leg. i. hic autem sunt exempla ergo.

Tertio mouetur per text. ibiq; dicit esse casum in terminis in. l. 2. C. de offic. eius qui ui. al. iud. ob. & clarius in. l. i. in. §. magistratibus. ff. de mag. conue. et in. d. l. 3. in. §. i. ff. qui pet. tu. ubi tutores uel curatores petentibus dari debent.

Sol.

Sol. uerba prædicta factum notant non misterium iuris, ut i simili in l. Iulianus uerum debitorē, ibi post lit. con. ubi Iaf. ff. de cond. ind. uel dic quod licet dari de beant petentibus, non propterea sequitur, quod dari nō debeant neq; possint etiam non petentibus alias sic fumendo argumentum à contrario utrobq; corrigeretur quod dicitur in. d. l. illud & male, quia argumentum istud est subauditus intellectus & à coniecturis. l. apud antiquos. C. de fur. quibus non debet induci legum correctio. c. cupientes. §. qđ si per uiginti de elec. in 6. diximus in l. i. supra de offi. cius.

Vel cum de tutoribus & curatoribus mentio facta sit, petitio ad curatorem re ferretur, & non ad tutorem atq; uentum in. l. 2. cum not. ibi. ff. de offi. procon. & satis ostensum est supra.

Quarto facit ultra eum, quia si non requireretur petitio iam non dixisset alibi text. quod mater per transitum ad secunda uota, non petito tutore intra annum successionem filii perdat in. l. sciāt C. de legi. hæ.

Sol. id uerum est (ut dixi) ne mater successione filii priuetur, sed non quod à iudice etiam ea non petente dari nō possit ut supra.

Quinto & ultimo facit pro opi. Decij quia hoc stante multiplicarentur species & male. l. i. C. de dot. pro. pulchre Barto. in. l. bello amissi ad ff. de excu. tut.

Sol. non inconuenit quia sunt subalterna & subordinata ut not. in. l. si is qui pro emptore ubi Barto. colum. pen. ff. de usucap. Balian. l. singularia col. 2. ff. si ceter. pe. & ita transeo.

In glo. i. habes cum misterio dictum fuisse hic ius dicentis & non iudicis offi-
cium, ex quo de maiori iudice intellexit, qui habet merum & mixtum imperium, & hanc opi. etiā tenuit Gul. de cu.

Motus primo per text. in. l. 3. in. §. si quis. ff. ne quis eum qui, ubi si quis uocatum ad pedaneum iudicem excemerit, pena illius edicti locum non habebit, quæ est alias ut teneatur ad interesse

quantum actor in litem iurasset. l. pe. si. e. titu. ergo secus si uocetur quis à iudice maiori. l. in prin. ff. eo. pedaneus iudex (quod nota pro illius uerbi declaratione) est non delegatus ut intellexit Accur. in. §. illud in auth. ut defuncto. fu. & in. l. fi. C. de peda. iudi. & Alcia. in praxi sua iudicia. fo. 32. sed ille qui certo negotium generit & utili quidem à præli-
de præponi solebat. d. l. fi. quiq; nō pro tribunali, sed ad pedes ipsius Præsidis, sedere solitus erat, unde postea pedaneus dictus appellatusq; fuit, quod neq; declarauit Crini. lib. 15. c. 7. sed ad literam tantum transcripsit simpliciter, pro ut iacet. d. l. fi. pedaneus igitur sic dictus est, non secus ac possessio quasi pedum positio, & de quo alias in. l. i. ff. de acqui. po. & hinc pe-
darii senatores quoq; ex patriciis & conscriptis patribus ordo tertius, qui pedibus iter faciebant, non dum curulis dignitatis sellam adepti, ut pulchre declarat Fenestel. de senatori. ori. c. i. & pedagium à pede pariter, quod à transeuntibus soluitur. c. fu per quibusdam. §. præterea de uer. fi.

Secundo quia sic dicitur in rubr. ff. si quis ius di. non obtem. nec de alio, quam de maiori iudice intelligi potest quia (ut ibi dicitur in. l. i. iurisdictionem suam pœnali iudicio defendit, id est multa, quæ nulli alii quam maioribus iudicibus seu magistratibus permessa est. l. eos. C. de mo. multa. & secundum ius suæ potestatis, quod uerbum patiter merum imperium indicat. l. potestatis uerbo. ff. de uer. fi.

Tertio quia iurisdictionis, à qua ius dicens appellatus est, à iure dicendo dicta ut supra explosa Barto. deriuatione de qua in. l. imperium nune. 3. præallega. alias à notione non differret, & tamen differt plurimum quia eā habet indices minores. l. notione. ff. de uer. fi. l. ait prætor in prin. ff. de re iud. Barto. in. l. si insulam col. 3. ff. de uer. ob.

Quarto (& istud fuit argumentū laci

But, qui in opi. Gul. quoq; inclinatur facit quia ius dicere proprie est, ubi nulla reperitur controuersia exempli gratia cū interponitur de cetero super alienatione bonorum minoris de quo in. l. i. & in l. magis puto in. s. non pasim. ff. de reb. eo. uel super transacione alimentorum ut in. l. cum hi. ff. de transac. & in exemplis de quibus hic pariter.

Quinto & ultimo adducitur hinc in de text. in. l. uoluit in. s. i. ff. de int. ac. ibi ius solum locus est ubi iuris dicendi, uel iudicandi gratia consistit, dictio uel ponitur inter diuersa. l. hæc uerba, ff. de uer. si. c. contingit & ibi Io. And. in illis uerbis priuilegio uel instrumento de si. inst. Cum. consil. 97. colum. 2. ergo, & idem in rub. C. ne quis in sua cau. iudicet, uel sibi ius dicat, & pondera quod habet orationem perfectam, quodq; p. tex. potest allegari ut in rub. & in. l. i. C. ne fid. do. den. & dixi in. l. i. supra de of. fic. eius.

Opinio ista tamen reprobatu com- muniter & ita contra glo. Gul. & Iaco, But. tenuerunt Iaco. de Arc. Cy. Ray. Barto. hic nume. i. & Deci. ex recentioribus interpretibus, quibusdam aliis aliorum differentis improbat ut per eum.

Moti & ipsi potissimum per text. in c. forus de uer. si. ubi iudex dictus est quia si ius dicens populo, ergo non differunt & considera ut dicebam alias, quod ibi est propria uerbi significatio, quæ ex plurimis inuenitur locis † tamen maxime ex ratione grammaticali. l. plaucius, ff. de au. & ar. lega. ex diffinitione. l. i. ff. de testa. & ex allusione uocabuli ut in. d. c. forus & in. l. 2. in. s. appellata. ff. si cer. pe. & in. l. tugurii. ff. de uer. si. Sed potest responderi tenedo ut prius & ut teneri debet, si quasi ius dicens est, quod non proprie sit, hoc est ius dicens quia dictio quasi est diminutionis nota ut per Barto. in. l. si. nume. 10. ff. ad legem Cor. de sic. & quia arbitri ius dicit, & tamen non est ius dicens, nec habet iurisdictionem. l. priuatorum. C. de iu. om.

iud. l. ait prætor. ff. de re iud. & quia arbitria sunt redacta ad instar iudiciorum l. i. ff. de arbit. nec simile est idem. l. quod netia. ff. de po. & quia denique aliud est esse talem & aliud haberi pro tali. l. si maritus. s. legis Iulie & ibi Barto. ff. ad legem Iul. de adul. alias ab allusione uocabuli ualeret argumentum affirmatiue, quod tamen negant omnes in. d. s. appellata & in. d. l. tugurii, & sic primum motuum istorum ita tenentium, nihil ualet, differtq; omnino iudex & ius dicens, iudicare & ius dicere.

Mouebantur tamen & secundo tenentes hanc opin. præsertim Dec. quod non differant scilicet, quia in rub. hic dicitur de iu. o. iud. ergo idem ius dicens, quod iudex; nec aliter ius dicere quam iudicare, maxime (addas tu) quia rub. est nigri interpretis. l. i. ff. si cert. pct.

Sol. in rub. loquitur legislator generaliter, hic specialiter nec nouum, immo quod est regulare. d. l. i. & ibi Ias. colum. 2. glo. in rub. C. de religio. & insti. de ob. quæ ex de. nas. in princ. primo casu improprie, quoad magistratus maiores, hic uero proprie.

Tertio mouetur Barto. post alios, quia figuratus modus est, per Synopam, ex quo detracta litera. S. nil aliud eris ius dicens quam iudex, Vel (ut alii dicunt) periphrasis idest circumlocutio, ius dicens, pro iudice.

Quod etiam mihi erroneum uisum est quia non iudex diceretur sed iudices & male cocophoniamq; incurteremus quod sane uiciosum est ut inquit glo. in prohe. institutio. in prin. in uet. decortata & quia figura (ex quo tollitur aliud) corrumpit regulam ut dicit Bal. iu. leam quam in prin. C. de fideicom.

Quarto subdit, quod sub uerbo iudicis, comprehenduntur etiam maiores I. auth. de iud. & ut omnes obe. iud. puin. & ut iud. si. quo quo sit. ergo & hic, dixitq; ius dicens, & non iudex quia sibi

sic placuit.

Sed ad istud quoq; respondere potest, uerum fore, sed non quod ius dicens, hoc est magistratus maior, sit proprie Iudex ut dicebam etiam supra ad rub. istam de iud. o. iud. respondendo, & iam ostensum est differte, ostendeturq; infra clarius.

Quinto & ultimo, quod cum loquitur tex. iste, de offi. iudicis in genere, continet omnia quæ possunt expediri per quencunq; iudicem, & confirmatur quia plura ponit exempla mixti imperii ac simplicis iurisdictionis.

Cui respondetur quoq; quod bene continet omnia quæ possunt expediri, sed non per quencunq; iudicem cum dicat, ius dicentis & non iudicis, ut supra. Nec est uerum, quod ponat exemplum iurisdictionis simplicis ut infra per glo. Bar. & alios, quia imo dare litigantibus, (hoc. n. huiusmodi esse dicebant ita tenentes) iudices mixti imperii etiam est. l. cum prætor. ff. de iud. igitur non ob. & dictum fuit supra.

Instatur tamen adhuc quod differentia uerbalis sit, non attendenda, argumentum in. l. si mater. C. de inst. & in. l. 2. C. communia de lega. oportet. n. quod ex differentia nominis inducatur differentia effectus, dicebat Barba. in. l. cum acutissimi col. 112. C. de fideicom.

Sol. inducitur diuersitas effectus ut ostensum est, quia multa maioribus permixta sunt, quæ inferioribus denegantur, igitur realis & attendenda. l. si idem. C. de codicil.

Et nonisime probatur per tex. in. l. si filius qui patri. ff. de uulg. & pup. sub. ubi uerbum ius dicentis ad prætorem refertur, prætor est de maioribus magistratibus, & quidem spectabilis, ut per glo. in rub. ff. de offi. prætor. dixi in. l. i. ff. de offi. eius ergo à iudice erit differens, aliudq; ius dicere, & iudicare aliud & clarius (ut alias dicebam in. l. pe. ad. fi. ff. de iusti. & iu. ibi, ubi prætor salua maiestate imperii saluoq; iure maiorem ius dicere constituit is locus recte ius appellatur & quia nomen magistratus inferiores non erant

ut dicebam heri ad intellectum. d. l. cum prætor. ff. de iud. sed maiores iuridicūdo præfati l. 2. §. post originem. ff. de ori. iu. immo quod his tribus literarum notis. I D P. olim in lege xii. tab. omni ius ino
23 tēsebat, quorum sensus est iuridicūdo præfuit. Simbolūq; iudicis maioris erat
24 t sedēs p tribunali, supra caput has notas inscriptas habens lācem in manibus à latere hinc inde mulieres quatuor, forma præstantes, sortitudinem animi. f. legum prudentiam, Armis iusticiam, & in uerbis temperantiam. Ultimo uidetur casus in. l. i. ff. de iud. ubi clare est liquet distinguere ius dicentem, qui tribunali p sit, à iudice qui in subseleis iudicat, & simplicem habet iurisdictionem, hæc q; omnia confirmant inductionem factam supra (aliis prætermisissis nec difficultatē habentibus) de. l. uoluit. ff. de int. ac. & tollunt sol. Decii, quod ibi dictio uel p id est exponatur, quia uiolat literā, nec est à uerborum proprietate recedendū. l. non aliter. l. ille aut ille. §. cū in uerbis. ff. de leg. 3. & ita tenendum est.

Sed quæro in materia (consulto etiam glo. prætermisissis, quia in euiden. & in figuracione casus & in. l. i. supra de offi. eius, dictum fuit) an officium iudicis & actio sint idem (illud quoq; de industria omittens, ad differt à iurisdictione, quia non habet difficultatem, & dicemus etiam statim, interim dic ut per eū hic, nume. 9. optime discurrentem, quando absolute consideratur, & quando personæ cohæret) & breuiter nu. seq. x. dicet duo, utq; erunt conclusiones.

25 Prima quod non, si in iudice t consideretur immo (subdit) quod statua uidetur questio, non aliter disputanda, ut dicebam ego supra in figura. casus, ex quo officium in iudice actio in parte consideratur, illud potestas à iure sibi tributa, hoc est iudici, l. i. ff. si quis ius di. non ob. ibi secundum ius sine potestatis siue ius sibi competens facienda quæ sibi ut iudici incumbunt. l. ius dandi. ff. de tu. & cu. dat. ab his. l. illicitas. §. qui uniuersas. ff. de offi. præf. l. i. ff. de offi. procu. Cæsa. uel

& aliter ut per Bald. in rub. extra de off. fi. iud. in prin. ista uero, id est actio, ius persequendi in iudicio quod sibi debetur ut insti. de ac. in prin.

Differt etiam à iurisd. ait Bart. ut actio ab obligatione, quia sicuti actione consequitur quis id ad quod aduersarius suus erat obligatus, ita per officium perficitur quod erat in ipsius iudicis iurisdictione, non secus ac potentia & actus. l. quasitum. §. illud fortassis. ff. de leg. 3. & quod hæc duo differant supra fusius (ut dixi) nu. 9.

Sed quoad rem nostram, quod actio & officium iudicis non sint idem, probatur ultra eum ex differentia nominis. l. si idem. C. de codicil.

Secundo ex differentia diffinitionis ut supra & in l. i. C. de iu. emphi.

Tertio ex differentia titulorum, ut per Ias. in l. 2. in prin. ff. de iure iu. Gemi. in c. presertim in §. si testes colum. 4. de test. in 6.

Et quia inuentum est adhuc officium iudicis ut suppleat id in quo deficit nobis actio. l. qui per collusionem. §. si. ff. de ac. emp. glo. in rub. ff. de int. ac. & ut infra argumentum in rub. & toto tit. C. ut quæ de aduo. & in l. bonorum. C. qui admi. Bal. in rub. de offi. iud. nu. 7. ergo omnino diuersum argumentum in c. fi. de insti. la. in l. i. in prin. C. de ser. fu.

Et ultimo loco, quia habere actionem est habere proprium quid. l. qui actionem. ff. de reg. iu. not. q. decidit Io. And. in teg. ignorantia iuris colum. i. eo. ti. in mercu. officium iudicis autem non, ideo Monachus qui proprium habere non potest, c. cum ad monasterium de sta. mo. nec actionem habet contra Abbatem, officium iudicis tamen implorat. l. seruos. ff. de ali. & ciba. leg. tradit Bal. in d. rub. de offi. iu. col. i. alias nu. 5.

Et ibi subiicit ad propositum, quod tria sunt iura, bonum, melius, optimum, bonum exceptio, melius officium iudicis, optimum actio, ergo omnino differunt, ut positium comparatium, & superlatium. l. ubi autem non apparet. ff. de uer. ob. idem Bald. in l. placet col. 3.

C. de peda. iud.

Et quoad istud non est dubitandum, sed tamen ad id quod dicitur, quod officium est ius obicitur, dictum Bart. mei supra nume. 9. dicentis officium potius esse iurisdictionis exercitium quod in facto consistit, perpenditq; Deci. probat ego primo per text. in l. consilio. ff. de cu. su. secundo per regu. de qua in l. 4. in §. hoc autem iudicium. ff. de dam. inf. ubi iudex non impartitur officium suum, hoc est exercitium suæ iurisdictionis, nisi requisitus, ergo non ius, ut idem Bart. hic dicit.

Cui difficultati post multa Deci. met respondet, quod reuera non est exercitium immediate, sed ius & potestas, seu potentia, quæ immediate exercitium suscipit, fretus auctoritate eiusdem Bart. hic dum loquitur de potentia loquens, deq; locutione ipsa, & quia text. noster dicit dare potest, & sic cum ista declaratione fatetur contrarium.

Sed contra quia potentia propinqua actui actus est. l. pen. ff. de in. test. d. §. illud, si ergo exercitium in facto consistit, & ius siue potestas immediate exercitium suscipit, non ius erit sed factum, & sic argumentum retorquebitur.

Vnde dicerem ego ex supra dictis difficultatem resolutam esse, quod sit ius, quodq; in facto consistat, ut in itinere, quod est iuris, ite uero facti, insti. de ser. ui. in prin. contractus iuris, contrahere facti. d. l. consilio, consuetudo iuris, consuefcere facti. l. de quibus. ff. de legi. §. ex non scripto insti. de iu. na. c. cum dilectus & ibi Bal. in prin. de confue. & possessio iuris deniq; possidere uero facti l. deniq; ff. ex quib. cau. ma. not. in l. i. ff. de acqui. po. unde bene dicit idem Bart. quod est ius sibi competens, faciendi (ecce exercitium) ea quæ sibi ut iudici incumbunt, & non ipsum facere nisi improprie, ut subiicit statim declarando sic text. in l. i. de offi. con.

Obstat etiam quoad aliud dictum Bart. de iurisdictione & actione ut supra quod scilicet eo modo quo per actionem consequimur quod nobis debetur, ita

officio iudicis perficiatur, quod erat in ipsius iurisdictione, quia non uidetur bona similitudo, ex quo obligatio est causa actio causatum, mater & filia. l. licet. §. ea obligatio. ff. de procu. & simile in actione in factum quae oritur ex interdicto. §. si. insti. de interdic. & in praebenda quae oritur ex canonica. c. relatum de praeb. nullibi autem legitur quod iurisdictione pariat officium iudicis, ut in simili dicitur in. §. cum igitur, ibi nulla lex est, quae hoc dicat in auth. de non eli. se. nuben. ergo.

Sol. Barto. arguit à simili deducendo ut supra igitur tolerabile est dum modo similitudo sit in aliqua parte. l. si. C. de re po. in integ. testi. pe. Abb. in. c. quemadmodum de iure iu. & in. c. translato de consti. Bal. in. l. curatoris colum. 2. C. de nego. gest. immo quod etiam à remotis admittitur argumentum ut per glo. in. §. si. in prohe. forum. Plus dicit Bal. consil. 73. ad fi. uol. 2. quod iuris. est mater officii iudicis ut ob. actionis.

Secunda est conclusio, quod idem erit etiam si consideretur in parte, tunc quod probat ex tribus ostendendo prius tamen quod repugnantia sit dicere officium iudicis fore in eo & in parte, & ut superior quod fatua illa est querere, an sit actio ut in parte.

Addit tu primum quod non est repugnantia, sed negantia.

Quaedam enim aduersa sunt siue repugnantia ut sapientia & stulticia, auaritia & liberalitas, morbus & sanitas, quae se inuicem non compatiuntur. l. ubi repugnantia. ff. de reg. iu. l. 3. §. ex contrario ff. de acqui. po.

Quaedam priuantia ut dignitas & in dignitas.

Quaedam quae cum aliquo conferuntur ut simplum, duplum, triplum & quadruplum.

Quaedam uero negantia si hoc est scilicet illud non est. l. cum praetor. ff. de iudi. l. pomponius. §. i. ad fi. ff. de procu. & ita procedat Bar. conclusio, dicentis adhuc quod quandoque in parte proprium habet nomen, ut in integrum restitutio,

& excusatio, quod tamen mihi non placet quia nomen est quod ab ipso effectu sumitur, quaeque per officium iudicis impettantur non quod sit officium iudicis in parte. l. praefecti etiam praetorio. ff. de minor. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excus. tut. & paulo infra declarar.

Quandoque tamen subiicit quod proprium nomen non habet & quod appellatur persecutio & istud est uerum. l. percuti. §. persecutionis. ff. de uer. si. Bald. ultra cum in rubr. de offi. iudi. in prin.

Sed contra quia actio est persecutio etiam. d. §. i. inst. de ac. usq; adeo ut differre non uideantur.

Sol. differunt quia actio est persecutio eius quod debetur, iudicis autem obligatione cessante, ut inquit Bal. in loco praedicti alleg. & bene.

Quod differant igitur probat Bart. & primo quia actio praesupponit obligationem. l. licet. §. ea obligatio. ff. de procu. dictumque fuit supra aliter tamen inducendo officium uero iudicis nullam. l. qui per collusionem. §. si. ff. de ac. emp. Ob. tamen aliquid sed facilis est responsio ut hic per Dec. nu. 27.

Addit dum dicit, & Alex. ante eum col. pe. quod proprie officium iudicis nullam praesupponit obligationem large autem & improprie sic per glo. titam. l. si feruum in. §. si. ff. de uer. ob. Fel. in. c. 2. col. 2. de offi. iudi. quodque hac ratione eadem, quia si obligationi, accedat fideiussor, qui ciuilitet & naturaliter obligatur ut per Iac. in. l. centum Capuz, colum. 4. ff. de eo q. cer. lo. & istud quasi debitum transmittitur ad haeredes, transiit in singularem successorem & cedi potest, ut per Nouiss. in. l. non solum in. §. morte nume. 786. ff. de no. o. nun. immo plus in materia editionis quod datur officium iudicis, ideo quia uerba obligationem quandam, sonare uidentur. l. praetor ait in prin. l. quaedam. §. is autem. ff. de eden. quomodo autem libellus formari debeat dic. ut per Barto.

Secundo probat ex alio differentiam quia uno casu per interpellationem extraiudicalem pars in mora non consti-

28° iuritur, quando officio iudicis cogi potest. l. cum post; lasssem. ff. de dam. insec. alias; aut sic. l. mora. ff. de usu. dixi i. l. qd te. ff. si cer. pe. Dec. etiam hic dicit nonni hil num. 31. dic ut per eum. Adde multa per las. insti. de ac. in princ. nu. 60.

Et ad illud quid in collatione dotis, quæ sit officio iudicis, & tamen filia per interpellationem constituitur in mora, de quo per eundem Deci. num. 32. & Rimi. colum. 13. & alios. Adde adhuc Dec. pulchre nu. 14. ff. si cer. pe.

Tertio probat Barto. quia officium iudicis misericorditer imploratur ut per gl. in rub. de int. ac. citata etiam supra ergo omnino ab actione differt, quia illud quod petit sibi non debetur, est uerum (subdit) si nō fiat, quod petitur, plerūq; licere ipsum imploranti ap. interponere. l. i. §. permittitur. ff. de aqua quon. & est. ubi Barto. met ad fi. & nimirum quia ipsum grauatur, & ratione grauaminis ap. permittitur, & nonisime tradit las. insti. de actio. in prin. num. 66. Adde tamen si sit quid in mero ipsius iudicis arbitrio consistens, quod id poterit denegari ut per las. in. d. ca. colum. i. de offi. iud. & in. c. exceptionem in princ. de excep. post Innocen. in. c. fi. de fet. idē las. ubi supra. Immo quod nec tuta est theonica Bart. in. d. §. permittitur, in casu emphyteosis in quo loquitur, si finita generatione non confirmetur descendēs inuestiti, & multi tenuerunt contrarium, relati per Gozad. consi. 39. num. 18. tamē quia ita se habet opi. communis, ut per Alex. consi. 80. colum. 6. uol. i. ita transeo, limitando tamen ut dicebam proxime.

Sed ad propositum dubito, si in statu to exorbitanti à iure cōmuni, fiat actio nis mentionē ueniat officium iudicis, 30° & breuiter respondet Alex. quod sic.

Motus, quia etiam quod materia sit stricta, & exorbitans, sit tamen extensio ad latam. l. filium habeo ad macedo. ubi in. l. i. eod. tit. fit mentio de filio, materia est exorbitans (odio enim creditorum S. Con. illud inducitur est) & tamen uenit etiam nepos qui improprie & largo

sumptō uocabulo est filius. l. liberorum ap. ff. de uer. si. d. l. filium habeo.

Et probatur in l. actionis uerbo. ff. de uer. si. ubi actiois uerbo etiam persequutio continetur, persecutio est officium iudicis. l. pecunia. §. persequutionis. ff. eo. ergo, & pondera quod dicit continetur uerbum sane proprietatem designās l. cui eorum. §. asinitatis. ff. de postu. l. hæc uerba & utrobiq; Bar. ff. ad legem Iuli. de adul. quodq; est in ti. de uerb. si. ubi de proprietate uerborum agitur ut inquit Alex. consi. 126. num. 6. uol. 7. & las. in. l. eius qui in prouinciam col. 9. ff. si cer. pe.

Tamen fallax est istud, & sepe loquitur improprie iurecon. etiam in titu. illo ut inquit Deci. & bene, hoc idēq; ex multis ante eum confutat las. in. l. eman cipata colum. 7. C. qui admi. & quod sit ex extensione per not. hic & in. l. i. ff. de eden. ita quoq; dicit in prin. insti. de ac. num. 56. primo modo igitur melius & ira per tex. in. d. l. filium habeo, dicebat adhuc idem las. in. §. penales nu. 55. eod. ti. & lib.

Adde quod bonorum possessor non est hæres nisi large. l. 2. ff. de bo. po. §. quos autem insti. eo. & tamen uenit hæredis ap. ut concludit Alex. in. l. i. in. §. hoc autem senatuscon. ad fi. ff. ad treb. idem las. in. l. i. colum. 2. ff. de uulga. & pub. sub.

Nec filius naturalis proprie est filius l. filium diffinimus. ff. de his qui sūt sui uel alie. iu. unde præteritus bo. po. cōtra tab. non habet ut testamentum patris rescindat. l. si. C. de nat. lib. Bal. in. l. certum col. 4. C. unde legi.

Nec sibi debetur legitima. l. uxorem. §. pater naturalis. ff. de lega. 3. & tamen uenit ap. filii & comprehenditur ut diximus in in materia etiam exorbitanti, & no. in c. in presentia de proba.

Et ideo dixit Bal. in statu. in uer. filius nu. 9. si statutum dicat quod filii nobiliū procorum maleficiis condemnentur in quadruplum, quod naturales quoq; cōprehēduntur.

Et si dicat rursum quod ad successio

ne filiorum ab intestato decedentium mater non admittatur, quod excluditur quoque ad successionem pupilli, quam mortui ab intestato, & sic large quia testamentum facere non poterat. l. i. ff. de suis & le. Gozad. conf. 35. num. 4. & ita foret tenendum. Dicit tamen Decius quia istud quod dicitur de extensione, de quo, stricta significatione uerbi ad la tam, (estque dictum commune) intelligitur uerum eadem ratione subsistente, unde in conclusione Alex. cum non sit eadem ratio in actione quæ est in officio iudicis, ex quo in ea est ius magis questum. l. qui actionem. ff. de regu. non potest dici quod ipsius ap. ueniat officium iudicis. Immo ut dicebam supra quod qui habet actionem propriam habere uidetur, nec istud sit in officio iudicis. Adde nihilominus oportere, quod ratio sit expressa in lege, ut in d. l. i. & in d. l. filium habeo, declarat Alex. met in l. a. ff. sol. mat. uel unica tantum possit assignari. l. quamuis ubi glo. C. de fideic.

Ego dico aliter (quicquid sit quo ad alias decisiones) ex alio hoc idem dici non potuisse, per text. (in quo stat tota difficultas) in d. l. filium habeo, & in d. l. i. quia licet sit materia odiosa, est tamen fauor ibidem etiam patentium & filiorum ita ut non ab re, fiat extensio de filio ad nepotem, ut per Bal. in l. lege iulia. ff. de ritu nup. subiiciens ob id si statutum dicat quod pater teneatur assignare portionem filio delinquenti, quod locum non habebit in auo & nepote, post Cy. qui ita de facto respondisse dicebat. Cogita.

Dum modo Bart. querit quod duplex sit iudicis officium, dic ut per eum, bene enim locutus est, exempla que, satis clara, & adde tantum Odo. omnia simili modo discurrentem in l. officium colu. l. i. ff. de rei uen.

Et solum istud memorie commenda ut pote annotatu dignum, in NOBILI dum ait illud esse, quod nulli actioni de seruit, per se stans siue proprio motu exerceatur, siue ad postulationem alterius, quod olim de iure gentium, om-

nia exequabantur manu regia, id est regia potestate. l. 2. in prin. ff. de ori. iu. 99. erat loco actionis, ut hodie Venetiis, & apud Tartaros, inquit Barto. in l. rerum quidem amotarum. ff. de ac. re. am. colu. 2. postea actiones composite fuerunt de iure ciuili. d. l. 2. §. deinde, tradit idem Bar. in l. frater à fratre, colum. 4. ff. de cond. ind.

Et quod pro regia potestate capiatur manus facit, quia sic etiam dicitur patria potestas, & Dominica.

Et uulgo, ius habet in manibus.

Et Io. 10. ibi, non rapit eas quisquam de manu mea.

Et poe. lyri. ch'alzando il dito con la morte scherza.

Et ad propositum quod istud officium iudicis nobile, successit loco d. manus regie, usque adeo ut omnibus illis casibus, in quibus actionum solemnitates sublatae sunt, ipsa manus regia remanserit, seu officium istud iudicis nobile, secundum Bar. in l. frater à fratre præallega. col. 6. ff. de condic. ind. & quanquam depositatus, siue ille cuius bona sunt publica perdat iura ciuilia, nihilominus officium iudicis retinet pariter, quod semper implorare potest, ut tradunt, & declarant Scriben. in l. ex hoc iure in gl. obligationes ff. de iusti. & iu. ad intellectum. l. si tibi mandauero. §. is cuius. ff. manda.

Post hæc rursus querit Bar. hic, an iudex impartiat officium suum, non requisitus, & an in officio suo requiratur libellus, & lit. cont. & se remittit ad not. in l. 4. in §. hoc autem iudicium. ff. de dam. inf. & in l. ne quicquam in §. ubi de ceterum. ff. de offi. procon. & idem facio ego, & conclusiue pro nunc dico regulariter ac quoad primum t quod non, fallit in multis casibus de quibus in d. §. hoc autem iudicium. Quoad secundum quod sic, ubi requiritur causæ cognitio & ubi principaliter imploratur, quamquam regula hoc t quoque, fallat in aliquibus, & ut iustus not. in d. §. ubi decretum.

Ad cuius declarationem tamen nota quod libellum ibi intelligit Iurecon. id est

34 [†] supplicationem, unde postea ipse princeps, seu proconsul rescripta cōcedebat l. rescripta. C. de preci. imp. offe. inq; Augusti uita, legitur (auctor est Suet.) quā tanta comitate ad euntium desideria ex cipebat, ut quendam libellum porrigere dubitantem, ioco corripuerit, dicens, quasi elephanto stipem porrigis, sub in scriptio. seu titu. de ciuilibus gestis eiusdem.

Vltimo quærit Bart. an iurisdicção coheret territorio [†] & multa hic nu. 15. consi derat ut per eum ex cuius dictis collige.

Primum, quod non, quodq; necessarium non sit, & subiicit amplius, quod potest esse iurisdicção sine territorio, & territorium sine iurisdicção.

Sed primum scias, quod territorium 36 est [†] nomen uniuersale. l. pupillus. S. ter ritorium. ff. de uer. fi. ut diocesis de iure canonico. c. rodolphus de rescrip. Bald. cons. 326. colum. si. uolum. i. comprehen dens omnia quæ sunt intra fines uniuersitatis, ita ut nullus locus nullaue perso na excipiat. l. Iulianus. ff. de lega. 3. l. i. cum urbem. ff. de offi. præfec. urb. Bal. in loco præallega. Pau. Cast. cons. 63. in prin. uolum. i.

Secundo scias quod districtus idem est quod territorium.

Tertio non modo terre esse territorium, & districtus uerum etiam maris, spacium siue latitudo iurisdicçãoe munitum, siue munita.

Quarto quod à terrendo, siue distrin gendo dicuntur.

37 Quinto & ultimo duplex [†] unū in quo exercentur, quæ sunt fori poli, aliud in quo exercentur ea, quæ sunt fori contentiosi, ut in locis supra allega. Bald. pulchre in rub. quæ sint rega. Cardi. in cle. pastoralis in. S. ut illud colu. i. de re iud. Abb. in c. licet col. 2. de proba.

38 Scias etiam quod auditores Rotæ habent pro territorio Curiam Romanam, ut tradit Bellame. decisio 659.

39 Et ultra hæc quod est forus [†] masculini generis, & forum neutri, forus est locus in quo exercetur iudicium, forum uero territorium ita Abb. in c. forus in

i. col. de uer. fi.

40 Vltimo [†] quod prædicamenta sunt decem.

Substantia.

Quantitas.

Relatio.

Qualitas.

Agere.

Maleficii.

Habere.

Vbi.

Quando.

Situs, Azo. in summa in princ. col. 2. Bal. in l. de quibus colum. 16. ff. de legi. quodq; iurisdicção in persona iudicis, & in prædicamento agere, in persona subditorum, in prædicamento pati, in territorio in prædicamento situs, ita idem Bal. in l. i. §. in initio col. i. ff. de offi. præf. urb. & l. i. hic.

Sed tamen (& nunc ad propositum redeo) quod sine territorio esse possit

41 [†] & è contra, probat primum in chartulariis qui habent iurisdicçãoem, & tamen non habent territorium. l. i. ubi gl. ff. de iudi. l. fi. C. ubi & apud quē. Adde tu 9 sunt notarii, uoluntariam iurisdicçãoem habentes, nō contentiosam, habitu non actu ut ait Inno. in. c. cum à nobis de re sti. quæ uocat Bal. habitualement ob id cons. 105. colum. 3. uolum. 3. & chartularii à chartis conscribendis, uocati & rogati, ptoprie dicuntur, in Thuscia, quod testatur etiam Bart. met. in l. iubemus in. S. sanè num. 13. C. de sacrosanc. ec. Boet. de cifo. 222. num. 15. par. 2.

Adeoq; uerum, ut quamuis coram quocunq; iudice hodie (ut dixi etiam supra) agnosci possit bo. po. sine ulla solemnitate, immo nec etiam ipsius nomine expresso. l. fi. C. qui admitt. quod nō tamen coram chartulario agnosceret, seu agnosci poterit ut ibi not. ubi Rimi. in specie col. 2.

Et idem in Rectore scholarium, qui habet iurisdicçãoem iuxta not. in auth. habita. C. ne si. pro pa. & tamen nec ipse territorium habet, ut inquit Barto. & Pau. in d. l. fi. C. ubi & apud quem.

Vtrumq; exemplū tamen impugnatur Deci.

Deci dicens quod immo & chartulariorum iurisdicção, & rectoris continentur territorio, ex quo illi instrumenta nõ cõficiunt extra ut per Bar. in l. i. in 7. q. C. de summa tri. & si. car. iste uero tantum ius red dit in loco stu dii, estq; argumentum in l. i. infra eo.

Et male, q̃a illud ideo est, ne officia turben tur promiscuis actibus. l. consulta di ualia. C. de test. ne uel quis ponat salcem in alienam messem c. nullus de parro. non quod territorium habeat.

Et idem ultra Bar. uidemus, ut dicebam alias in delegato, quod iurisdicçãoe habet pariter. l. i. §. qui mandatam, supra de offi. eius, & tamen non habet territorium, ut dicit Bal. in l. i. præalleg. in §. in inino col. 2. ff. de offi. præfec. urb. & in c. signifi casti. de offi. de loquor de delegato inferioris, ut utrobique dicit, inferendo in d. c. significasti, quod non possit in possessionem mittere, quæ est mixti imperii ut hic, quia territorium non habens in territorium non mittit. l. iubere cauere infra eo.

Probat etiam Bar. quod territorium è con 43 tra possit esse sine iurisdicçãoe, q̃a comitatus Perusii, & aliarum ciuitatum, habent territorium, & tamen non habent iurisdicçãoem, sed in comites potius ciuitas imo plus (addere) quod sunt comitatus, nec territorium nec iurisdicçãoe habentes, ut in palatinis, qui abusiue hac ratione comites sunt quanquam dignitate non careant. l. i. C. de man. prin. Pau. Cast. conf. 180. nu. x. Bal. in c. i. in prin. q̃s dicatur dux com. uel mar. in usib. dixi in l. i. supra de offi. eius.

Exemplificat etiã id in Brixia, quæ olim priuata fuit iurisdicçãoe, & tamen territorium habebat, dicta priuatam fuisse ab imp. Henrico, ut refert Bar. in l. i. aut facta in §. nonnunquam col. 3. ff. de pen. imo sententiam ruli subiciit tunc de uissecara 44 per duellionis crimine, in quod in curretat licet eam poenam postea (ut dicit) misericordia motus pie & clementer relaxauerit nonnihil de ciuitatibus Thusciz, in l. hæreditatum nu. 7. ff. ad legem sal. & signanter de Brixia ut Bar. in

d. §. nonnunquam, Abb. in c. dilectus col. 3. de simo.

Difficultatem mouet etiam Dec. quãtum ad istud resolutione facillimam dicit ut per eum nume. 37.

Et ultimo loco probat ut ego quoq; dicebam alias, istud uerum fore, quia si iurisdicção potest esse sine territorio (ut ostensum est) nulla ratione (suaderi potest, quod non idem quoq; e contra sit, quandoquidem contrariorum eadem sit disciplina, si non possit diuersitatis ratio assignari. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. in ad quam regulam aduerte 44 men t quia uera est quoad cognitionem, ex quo uno de contrariis cognito, cognoscitur & aliud ut ibi, sed diuersa ex quo tutum diuersi effectus sequuntur ex contrariis. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de uer. ob. ita Por. in st. de his qui sunt sui uel alie. iu. in princ. stant igitur ista simul quod non sit eadem disciplina, sed diuersa, & quod, sicut est dare iurisdicçãoem sine territorio, ita quoq; detur è contra territorium sine iurisdicçãoe. Cogita.

Secundo collige ex dictis Bart. quod iurisdicção coheret officio, & personæ eius, qui habet officium, quodq; est in 45 territorio, t usq; adeo ut non sit qualitas ipsius territorii, sed personæ.

Quod solida ratione probat, immo argumento, postquam declarat, quædam fore iura, quæ debentur à re rei, ut seruitus, qualitas sui natura prædialis, quædam uero personæ in re, ut dominium, pignus, & similia, quia de dominio adhuc ad iurisdicçãoem arguimus, l. qui surere citata etiam per Bart. infra ad si. ff. de sta. ho. sed dominium coheret domino, estq; in re, ergo & iurisdicção iudici, & officio ipsius, in territorio, & illum tex. in d. l. qui surere dicit non esse ali bi Bald. in Marga. sua dominus num. 3. & ita arguit idem Bar. in l. si dominum nu. 2. ff. de fur.

46 Dat tamen instantiam Deci. quod

procedat, quia duo domini eiusdem rei insoludum esse non possunt. l. si ut certo. §. si duobus uehiculum. ff. commo. in iurisdictione uero secus. l. i. ff. de offic. con.

Item quia dominium si in aliquem transferatur, reuocari non potest. l. traditionibus. C. de pac. l. sicut. C. de ac. et ob. l. perfecta. C. de dona. quæ sub mo. et in regu. quod semel de regu. iu. in. 6. iurisdictionis autem sic. Iudicium soluitur. ff. de iudi.

Et quia (addas tu) dominium est de iure gentium. l. ex hoc iure. ff. de iust. et iu. iurisdictionis uero de iure ciuili. l. 2. §. deinde. ff. de ori. iu.

Sed pro sol. dicas satis esse (ex quo tollentur omnia) quod in hoc conueniant, et bona sit æquiparatio leuicatoris et ibi Bal. col. 2. C. de neg. ges. Abb. in c. translatio de const. et in c. quemadmodum de iure iu. et ita in simili dicebam supra in illa. q. an officium iudicis et actio sint idem.

Tollitur ex hoc etiam responsio eiusdem Decii, quam tadebat ad tex. in l. q. surere præallega. quod licet dominium et iurisdictionis ibi conferretur futioso non tamen sequitur quod absolute, de dominio ad iurisdictionem arguatur, quia facit et dico ut supra fatis, quod si militudo sit in hoc de quo agitur, ex quo diuersitatis ratio assignati non potest, alia ad idem dicit Deci. patum facientia quæ non tefero. Et pondera text. prædictum. d. l. qui surete loqui in casu fauorabili retentionis. l. per retentionem. C. de usu. l. si in area. ff. de condic. inde. nec nos secus hic, ubi de iurisdictione extendenda agitur, ex quo bonum tanto melius est, quanto est sui ipsius disusiuum, l. si. ff. de consti. prin. dictum sane notandum semper.

Secundo probat hanc conclusionem Barto, quia sicut Imperator habet uniuersalem iurisdictionem. l. i. ff. eod. estq; mundi dominus, inquit lutecon. in. l. de precatio. ff. ad legem Rhodi. de lac. ac. cūcta per mundum 9. q. 3. ita iudex dicitur princeps ciuitatis seu territorii cui præest. l. spadonem §. si ciuitatis princeps. ff.

de excu. tit.

47 Et procedit argumentum præcise it quo ad iurisdictionem, & gubernationem, quo modo, intellexit etiam Cy. in l. bene à Zenone in prin. C. de quad. præscrip. & Albin probe. florū col. 4. non quoad res singulorum, declarando subinde tamen dictum istud de imp. quānis ei oēs principes subint, oēs nationes & prouincias, imoq; verificari pōt in eo, illud psal. domini est terra & plenitudo eius orbis terrarum, & uniuersi qui habitant in eo quod tamen leges non extenduntur nisi ad illos, qui de facto obediunt, ut inq; Fab. in. §. oēs populi in prin. inst. in prohe. imo quod Veneti et exempti sunt & neminem in superiorem recognoscūt à tanto tempore ut nō sit hominū memoria in contrarium, & vt lusus no. in. l. hostes. ff. de capti. & pet Albi. in. l. i. col. 5. C. de summa tri. & si. cath.

Tertio & ultimo probat, quia sicuti ille qui tibi rē singulare cōcedit dominium cōcedere, dicitur. l. si ita ad si. ff. de cont. emp. ita princeps concedēdo tibi uniuersale territorium, concedit etiam uniuersalem iurisdictionem ex quibus oibus apparet, quod non cohæreat territorio ut cōcludit tandem, quamquam territorio terminetur. l. si infra eo.

Et bene, obstat nihilominus vnum nā si cohæreat personæ habenti officiū & qualitas sit non territorii, sed personæ ut supra quomō dici pōt, qđ concessio territorio cōcedatur iurisdictioni, l. quis ergo casus iuncta gl. ff. de pecu. l. 3. in prin. ff. pro so. no. in. l. i. per Bar. ff. de usu. l. e. q; argumentum in l. & si sine in. §. sed quod papinianus. ff. de mino.

Sed pro sol. dicas, quamuis personæ cohæreat, quod tamen (ut Bart. met dicit) est in territorio, & hac ratione concedi potest, & nouissime tradit Pau. Cast. cō si. 99. in prin. uol. 2.

Vel dicas quod sit eadem iurisdictionis nō uete sed fidei, do instantiam, obligatio debitoris transire ad hæredem, & tamen personæ defuncti cohæreat, eoq; mortuo videbatur mortui omnis qualitas. Mordeiceps i. auth. de nup. & i. iuribus supra

allega. Sol. q; est ut supra quod eadem sit obligatio sic non necesse, & quod eadem obligatione numero hæres teneatur, ex quo eadem persona quoq; cum defuncto fingitur. §. i. in auct. de iureiur. à mo. præsti. Cy. in l. pacto successorum C. de pac. & in casu nostro is cui tertio rum concessum est, & in consequentiâ iurisdictionis. c. ex literis de iurepat. l. quædam. ff. de acqui. re. do. eadem persona cum ipso principe concedente, uel quæ ipsum representent ut late dictum est in l. i. supra de offi. eius & ex his (cetera dicta Bar. nihil habent dic ut per eum) sumus de ista. l. i. expediti. ff. de iur. o. iur. die 9. Martii. 160. frequentissimo attentis si moq; auditorum concursu laus Deo optimo maximo. Parauit.

Additiones.

Ad uerbum latissimum hic adde qd in testamento ueteri (ut Euche. de quæstio. dis. uet. testa. ait) iaphet latitudinem sonat, ex quo ob id gentium nascitur multitudo.

Adde in illa. q. an ius dicens, & iudex differant, ut dicit Cy. in l. i. colum. 2. C. ne quis in sua causa, quod ius dicitur auctoritate propria & ius dicens secundum suam conscientiam, iudicat, & iudex pro ut est iuris & secundum allegata & probata. l. illicitas. §. ueritas. ff. de offi. præsid.

Et quoad latitudinem adhuc quod à simili in ea consistit uirtus, & quod hinc dictus est homo quadratus, prudens & fortis ut Vespasianus qui erat quadrata statura & quod Aias dictus est maximus achiuorum murus, quia latitudine humerorum omnes superabat ut inquit Home. Iliad. & ob id Plato quoq; ita appellatus, quoniam ut PARTIS nil aliud sonat, & platea uia lata immo quod ius dicentis officium est longum latum & profundum habens omnes dimensiones, ut hic & in. c. 2. de offi. iud. & in c. iudicantē 30. q. 6. quodq; dictum est hic per quandam similitudinem, quoniam sic latitudo est cærens præstatio, longitudo, & profunditate. l. idmensionibus geometrorū. In illa. q. Bart. hic nu. x. quæ cadit super uerbo officium in qua concluditur qd of

ficiū iudicis differt ab actione, & bene ex multis ut per eum, adde differre, quoad ortum quia actio obligationē matret ex qua oritur p supponit ut inst. de actio in prin. l. licet. §. ex obligatio ff. de procu. officium iudicis nullā. l. qui per collusio nem. ff. de actio. emp. itē quia si mihi iure actionis debeat quid interpellatio. ne etiam extraiudiciali debitor cōstituitur in mora. l. mora. ff. de usu. & non si officio iudicis quid peti possit. l. cū postu lassem. ff. de dam. inf. & quoad conclusio nem deniq; quoniam in actione cōcluditur parti & cōtra partem, in officio iudicis autem iudici quod misericorditer imploratur. d. l. qui per collusionem gl. in rub. ff. de int. actio. Pe. Bella p. ubi alia sanē in materia multa q. 508. signat ad hanc. l. nostram, quem omnino uideas. Dum format oppo. hic Deci. quod text. iste non loquatur de meto imperio quoniam exempla sunt mixti, & postea respondet quod non restringunt regulam Dic tu quod immo restringunt quia nō potest in exemplis uerificari & ad argumentum aliter respōde, quod immo loquatur uirtualiter, cum dicit latissimū esse, ex quo sensus est ob id non solū habete metum imperii sed etiā mixtū, quod in danda bō. po. consistit & c. & cōsequēter iurisdictionem quæ inest mixto imperio ut in l. impcrium infra eo.

Ad illud de quo etiam per Bar. adhuc nu. p. x alleg. x. an officium iudicis à iurisdictione differat, dicere ego quod sic quia cum iurisdictione sit in iudice exercitiue, & in prædicamento agere officium eiusdem iudicis erit iurisdictionis exercitiuum, quæ postea potestas dicitur, de publico introducta cū necessitate iuris dicendi & æquitatis statuēdx ut hic nō. Et licet sit in prædicamento agere nō tamē est actio, & ab ea differt, ut officium quod supra satis superq; ostensum est.

Additio.

Dum Bar. hic nu. 12. post gl. in §. præterea inst. de actio. & in l. 4. C. de positi. & post Pet. de Bellap. & Gnl. de cu. fufius et clarius ac melius, concludit officium iudicis triplex esse ut per eum.

Adde dum primo dicit nobile nulli actioni deferuens exerceri inquirendo, & bene, quod tribus modis proceditur in iudicio accusatione instituta, denunciatione, & inquisitione, ut per Spe. in ti. de crim. in prin. not. in. c. qualiter & quando eod. ti. dum etiam dicit in decreto interponendo consistere & exemplificari posse adde tex. in. l. i. ff. de reb. eo. & in. l. magis puto in. §. non pasim. ff. eod. cetera clara sunt.

Secundo dum dicit Mercenarium de seruire actioni proponendæ ut in citationibus pro eo facit tex. in. §. si. inst. de pœ. nat. litigan.

Et ad id quod seruit actioni propositæ exercendæ post litem contestatam, quod habetur in. l. pro laram. C. de sen.

Et ad id si actioni propositæ terminatæ deseruit ex natura actionis, in usuris & fructibus dic rursus facere text. in. l. qui per collusionem in §. si. ff. de ac. emp. & in. l. x. diles in §. item sciendum. ff. de edil. edic.

Restituen dusq; est, ibi aut contra naturam actionis, ut præter naturam dicere uoluerit, propter aliquod extrinsecu accidens, ut in arbitariis pro quo dicto facit adhuc tex. in. l. 3. in. §. si. ff. de eo qd. cer. lo. aliud contra & aliud præter ut p. glo. in. l. pacta quæ contra. C. de pac. & in. l. stipulatio ista i. §. alteri. ff. de uer. ob. Si exerceatur etiam siue deseruiat actioni propositæ & terminatæ exequendæ ex lege allegata id etiam est plus quam clarum est à mobilibus incipere debere postea ad immobilia posse deuenire, &

ultimo loco ad iura siue nomina debitum. ad id quod dicit etiam de expensis, adde rex. in. l. properandum in. §. si. autem utraq; parte. C. de iud. & l. sancimus C. eo. Cetera sunt clara & dixi etiam in aliis lectu. ibi uideas.

Novissime tamen adhuc puto aduertendum quia dicit Barto. officium iudicis nobile & mercenarium ac aduersarij esse, Metaphora sumpta à nobili q. nulli seruit, & Mercenatio cui merces debetur, quæ præmium laboris est, & aduersarium quia aduersatur actioni & cõtra. dicit in quantum potest dupliciter, quãdo in locum directæ exceptionis proponitur & quando deseruit exceptioni propositæ. Et male, quoniam immo nobilis seruit principi uasallus domino. Nec ea ratione dici potest Mercenarium quia seruiat actioni, quoniam gratuitum esse debet & minus aduersarium, quia si datur loco deficientis exceptionis deberet potius dici nobile, ut illud secundum Barto. quod datur loco deficientis actionis. Et si deseruit exceptioni propositæ, deberet dici Mercenarium, ut idem supra dicit.

Vnde concluderem ego duplex esse siue dupliciter considerari posse in abstracto & in concreto in abstracto, ut in exemplis Barto. in concreto uero, quando prætextu actionis exercetur, uel sint bonæ fidei uel sint stricti iuris, & latius ut per eum & in simili ut dixi ego in lib. obserua. i. c. i. ubi de abstracto & concreto, sanè multa ad saturitatem.

In hisce xij. legibus secunda. inbere canere, More maiorum, & quia, si quis id quod, si familia, qui iuri fidei, si idem cum eodem, magistratibus, cum qui, est receptum, si per errorē, non repetibilibus (ut aiunt) egimus tanquam canes in ægypto triduoq; eas absoluiumus sic epitomate quodam breuitati consulentes, aliarum apparatus minime pratermittentes. quantum sit satis tamen, ut uideri potest ne in nobis id unum re generatur. Nescit manum de tabula tollere, quod Prothogeni, quanquam pictori egregio obici solebat, ex quo diligentia nimia uicio non caret, ob idq; Callimachus Cacirotechmon hoc est sui calumniator, & finem diligentia non habens, appellatus est, & quia etiam num, altercando nimium, atq; disputando sape amittitur neritas, aequi igitur boniq; consulas tu, qui legis, inq; auditorum meorum gratiam, breuitatem amantium hoc factum fuisse existima.

SCHOLIA.

Iabolenus lib. 6. ex Cassio.

CVI IVRISDICTIONIO.

N. Lita non insisto, quia dixi alias in Collectane. satis superq; satis, utaq; Butcardica est ut inquit Cy. in l. f. C. si man. ita sue. a. l. e. & si quid adden

dum est, (natura enim nonas semper de propter edere formas. l. 2. §. sed quia. C. de uer. iu. ennde. c. i. §. sed quia quæ su. pri. cau. be. amir. in usib. & in auth. de nō eli. se. nub. in prin.) id unum addi potest quod hic subaudiatur modica coherctio, exprimaturo vero in l. magistratus in fra eo. & in l. f. supra de offic. eius cui man. est iu. & ad regulā facit, quia sic qui uult unum, censetur uelle omne id sine quo illud quod uult expediri non potest. l. ad rem mobilem. l. ad legatum. ff. de pro. cu. & in simili si quis hæreditatem adue rit ab intestato notitiam testamenti ha bens, eam ex testamento repudiasse cen setur. l. illud. ff. de acqui. hæ. Corn. confi. 88. nume. 9. uolum. i. Qui dicit etiam, & ferē ad idem, quod ubi quis partem hæ reditatis sibi delatæ reliquit, censetur eā adiuisse, confi. 79. num. x. uolum. 4. & cum primum uoluerit quis, quod alius con stituat se precario nomine emptoris pos sidere, quod censetur uoluisse etiam, quod sit possessorum modo tamen me dium necessarium adhibuerit, ad posses sionem in illum transferendam quia res fuerit, in præsentia. l. i. §. si iusserim. l. qd meo. §. si uendiorem. ff. de acqui. po. cō. f. 5. num. 22. uol. 2. & alibi Pile. in q. suis 16. nume. 2. si episcopus castrum concess erit in feudum alicui, quod eidē quoq; iurisdictionem concessisse uidebitur, alias commodē castro uti non posset, & sanē absurdum ultra eum. l. nepos pro culo. ff. de uer. si. & hinc est etiam quod cuiusq; mandati est, comprehendere nō expresse sed expressis connexa. l. ita au tem. §. si tutor. l. tres tutores. ff. de admi.

tu. l. cum actum. ff. de nego. gest. multa Old. confi. 126. in prin. & cuiusq; manda ti non ab re diximus, quia hic quoq; & in. d. l. f. de offic. eius cui man. est iurisd. de mandata iurisdictione agitur, & qd uera sit rursum regula, si quod concedi tur ad hoc tendat & ubi principalis con cesso certa est, pulchre declarat Bella me. dec. 747. col. 3. Qui ad idem inquit quoq; si dixerim lego Meuius. x. pstanda sibi à Titio de centū q̄ sibi legauit, q̄ eo ipso uideor legasse Titio, ex quo aliter ipsum oncrasse non potuissem. l. ab eo. C. de fideicō. & probatur in. l. deniq; in. §. interdum. ff. de pecu. lega. & in. l. pro cul. ff. de uisul. tradit Barto. in. l. cum tale in. §. si. ff. de condi. & de. & in. d. §. inter dum, decisio. 753. subiiciens facere om nia iura, dicentia, quod uolēs quis prin cipaliter & directe unū disponere, uult etiam ex consequenti licet iudicare om nes effectus sibi possibiles, & sibi notos sine quibus non posset illud ad quod principaliter intendit producere, & bene, ut hic & in. l. illud. ff. de acqui. hæ. & in. l. 3. in. §. qui habet. ff. de ser. urb. præd. & in. l. p. C. de neces. ser. hæ. inst. & inst. quib. ex cau. ma. non po. in prin.

Est etiam intellectus ad regulam, uno concessio concessum non uideri id quod ex eo sequitur, si principale perimat. l. usufructuarius. §. edificium. ff. de usufr. alias sic, si non perimar ut hic, pulchre Pet. de Bella per. in q. suis 227. & aliter quod uno prohibito omnia prohibean tur quæ sequuntur ad illud. l. non dubiū. C. de legi. & per quæ peruenitur ad il lud. l. oratio. ff. de spon. & ad idem si præ cedens prohibitum sit propter sui turpi tudinem longe magis dicendum est ad huc, quod id quod sequitur non ualeat nec in effectu ualere possit. l. iurisdictionis §. si ob maleficium. ff. de pac. l. si dolo. C. de inut. stip. susus idem Pe. de Bellaper. q. 509. & non nihil 510.

Et per eam determinatur etiam not. q. licet procurator ad agendum non trā sigat, quia ad id mandatū habere non uidetur. l. transactionis placitum. C. de transac. si tamen compromissum ex ne

cessitate statuti, arctantis partes ad illud fieri debeat, hoc casu ad compromittendum habebit, licet principaliter habeat ad agendum, ex quo illud necessarium antecedens est, ut per Bar. in l. indebitum ff. de cond. ind. & Ange. in l. mandato generali ff. de procu. Ferrar. in d. l. transactionis placitum ad fi. Et eo casu quo transactio permissa est, nec punitur. l. græchus. C. ad legem Iul. de ad. pari modo nec desistentia à lite, quæ ex ipsa transactione sequitur puniri debet, de quo tamen in l. transigere. C. de transac. etsi consuetudo iurisdictionem cõferat Curia Mercatorum exequendi, facta pro-

nunciatione prius in contradictorio iudicio, de exequendo, eidem iurisdictionem contulisse uidetur, pronunciandi de exequendo actualiter, quia pronuntiatio prius est, & antecedens necessarium, executio uero consecutium & posterius, & ita declarat Ro. consi. 243. num. 3. Est etiam alius regulæ intellectus ultimo, ut pcedat in his quæ sunt de natura rei, & non in his quæ per accidens contingunt quod hic nor. & in pulchro casu, prati pinguis uediti, an aqua prædio debita eum eo transcat. declarat Bellon. consi. 27. nu. 4. Finis.

S V M M A R I V M.

l. imperium. ff. de iu. o. iud.

- 1 Argumentum à generis diuisione ualidissimum est in iure.
- 2 Quid sit merum imperium.
- 3 Quare merum dicatur.
- 4 Quod de gladio dicitur an intelligatur de materiali.
- 5 An merum imperium exerceatur in Belluas.
- 6 An exerceatur in mortuos.
- 7 An corpora mortuorum possint dari medicis pro anotomia.
- 8 Quare dicit merum imperium esse habere.
- 9 Nam dicit homines an femine comprehendantur.
- 10 Quod merum imperium etiam potestas appellatur.
- 11 Quid sit mixtum.
- 12 Quare sic mixtum imperium appelletur, & non mixta iurisdicção.
- 13 Quare dicit l. Con. mixtum imperium in dando. po. consistere.
- 14 Quare sic exemplificat in bo. po. tantum.
- 15 Quomodo mixtum imperio iurisdicção insit.
- 16 An sit dare imperium quod neq; merum neq; mixtum sit.
- 17 Quid sit iurisdicção.
- 18 Materia huius legis est difficilis & subtilis.
- 19 Iudices quasi ius dicentes seu iure disceptantes appellati fuerunt.
- 20 Iudicia ratione iurisdictionis exercentur.
- 21 Alia est iurisdicção uoluntaria alia est contentiosa.
- 22 Officium iudicis est scire.
- 23 Principia sunt tanquam fores, notaq; omnibus.
- 24 Quare est quod Iuricon. hic diuisionem tantum posuerit.

- 25 An diffiniatur merum imp. hic, an uero exempla ponantur.
- 26 Quod omnis pana capitalis contingit tripliciter.
- 27 Capitalis pana consistit in mero imperio.
- 28 An pana capitalis appellatione intelligatur de morte.
- 29 Omnes preſides habent merum imperium.
- 30 Merum imperium etiam in membri mutilatione consistit.
- 31 De incultatione uerborum aliquid.
- 32 An commune idem sit quod mixtum.
- 33 Iurisdicção in genere comprehendit etiam merum imperium.
- 34 Si princeps concedat alicui iurisdictionem in loco an eidem quoq; merum imperium concessisse uideatur.
- 35 Quid sit iurisdicção in genere.
- 36 Unde dicta sit iurisdicção.
- 37 An merum & mixtum Imperium sub iurisdictione in genere comprehendantur.
- 38 Quot species sub se iurisdicção in genere contineat.
- 39 Quid sit Imperium simpliciter sumptum.
- 40 Quare dicatur merum.
- 41 Quid rursum sit merum imperium secundum Bart.
- 42 Quibus iudicibus adhuc competat.
- 43 Qui præſt uniuersitati quæ ciuitatē faciat non habet merum imperium.
- 44 Quid in Romana.
- 45 Quid in illo qui præſt uniuersitati facienti caſtrum.
- 46 Quid si præſt uniuersitati nec ciuitatem nec caſtrum facienti.
- 47 Quæ sint meri imperii exempla.
- 48 Merum imperium maius quid.
- 49 Quid magnum.
- 50 Quid paruum.

51. Quid in pane quæ corpus alicui acriter torque
tur.
52. Merum imperium etiam minus est.
53. Quid in abscissione auriculæ narium & digiti.
54. Quid in Ballatione.
55. Quod est etiam merum imperium minimum.
56. An possit delegari.
57. Quare dicatur mixtum.
58. Quid adhuc sit mixtum secundum Bar.
59. Quibus competat.
60. Quot sint ipsius gradus.
61. Est etiam mixtum mains.
62. Quare in mero imperio unum gradum tantum
faciamus in mixto autem duos.
63. Est etiam mixtum imp. magnum.
64. Et paruum.

65. Et minimum.
66. Quid sit iurisdiclio.
67. Quot ipsius gradus.
68. Quod est etiam iurisd. maior.
69. Et magna.
70. Et parua.
71. Et minor.
72. Et minima.
73. Quare Bar. posuerit sex gradus mixti imp. &
totidem iurisdictionis hic, alibi u. ro tres tan-
tum.
74. Quare duas tantum proposuerit. q. in materia
iurisdictionis plures uero in mero & mixto
imperio.
75. Quare sic gradus appellauit.

VLPIANVS LIB. SINGVLARI,
de officio quaestoris.

Imperium. Summa, diui-
de, & casum figura ut p
Docto. & Nota primo,
argumentum à generis
diuisione t cum Species
enumerantur, ut hic, in
iure ualidissimum esse, sequens, & pro-
babile, idemq; in capitulo. In genesi, de
electio. & not. Bal. in l. conuenienculam,
in 3. col. C. de Epif. & cle. qui dixit etiam
alibi in l. 1. C. de suc. edic. quod differē-
tia generi adueniens, speciem semper
constituit, & in ci. in prin. in i. col. de no.
for. fide. in usi. seu. quod ipsum sic distun-
guere interpretatio, seu adiectio est, &
bona est ad idem, quia cum suo diuiso
conuertitur, ut diffinitio cum suo diffi-
nito, quemadmodum dialectici dicunt.
l. 1. §. Dolum. ff. de dolo. tradit gl. in l. 1. de
obli. in prin. Et in adoptione ad proposi-
tum simile uidemus, pacto, & facto, quæ
generi sunt pariter & in adoptionem
ac arrogationem, pactum & transactio-
nem, factum & non factum distinguun-
tur, l. 1. ff. de pact. l. 1. ff. de transac. l. Natu-
ralis & ibi Bart. in prin. in 2. col. singula
singulis referendo. ff. de præscrip. uer. plu-
raq; huiusmodi sunt, breuitatis gratia
non referenda. Et forte eiusdem generis
diuiso facta est, quia uerbum imperiū,
simpliciter prolatum, multis conuenire
uidetur, ambiguumq; est, ut in simili di-

citur in l. cum stichus. ff. de sol. tum uel
maximè principi. l. 1. ff. de consti. prin. &
cæteris magistratibus in subditos suæ
iurisdictioni. l. 2. ff. de in ius uo. item Ab-
bati in Monachos, Patri in filiū, Domi-
no in seruum, Doctori in scholares. c. si
religiosus, de electio. in 6. c. hoc nequa-
quam. 7. q. 1. in suis. ff. de lib. & posth. l.
3. C. de pat. pot. l. 1. ff. de his, qui sunt sui,
uel alie. iu. autem. habita. C. ne filius p
pat. & ut etiam infra, & in simili de uer-
bo, Potestatis, dicitur, in l. potestatis de
uer. si. Et hinc est huiusmodi per dominum
porrecto, si in eo uerbum huiusmodi sit
ambiguum, scilicet, quod declarari de-
bet, nec declaratio fieri potest per pro-
curatorem. L. inter stipulantem. §. factam
& ibi Bar. in 4. col. ff. de uerb. ob. quodq;
æquiuocationis remouendæ causa, figu-
ra utitur, quæ appositio appellatur, &
est coniunctio duorum substantiuorum,
quorum unum, alterum declarat, exem-
pli gratia, Canis stella lucret. l. quotiens
in stipulationibus, ubi idem Bart. ff. eo.
& de materia alias in l. ueteribus. ff. de
pac. & facit etiam quod habetur in l. p-
tor ædixit. in prin. ff. de iniur. ubi qui agit
actione iniuriarum, certum quid dicere
debet, & specialiter designare quam ini-
uriam passus sit ne vagari uideatur cum
discrimine alienæ æstimationis, arg. pla-
ne apertissimum, generaliter loquentē,
obscure loqui, perindeq; esse, ac si non
loqueretur, & idem in l. ubi autem non
apparet. in §. qui illud. ff. de uerb. obli. &

in. l. cum incertus. ff. de lega. primo imò quòd is nullam speciem complectitur, ut in appellatione, inquit Bal. quoq; cōcludens ex hoc non ualere, in. c. inter cetera, per illum textū de ap. & per text. in. l. Titie textores. ff. de lega. primo & alibi in. c. primo in prin. in 5. colum. qui seu. dā. po. in usib. seu. Quod genus species innominata appellatur, & alibi in l. incendium. C. si cer. pet. quod intellectuale, quoddam est, non materiale, q̄q; passionem non suscipit, nec petit, uel imaginatio potius secundū Bartalibi in. l. 2. in. §. i. in fine. ff. de uerb. ob. Quæ non est in nostro commercio, & pro cōplemento, sciendum est, docendo prædicta, maxime procedere, quemadmodum hic, in tantum, ut idem Bal. etiam dixerit in. c. cum accessissent in penul. eolum. de consi. quòd generales. theoricæ, quæ tamen præmittuntur. l. prima ff. si cer. pet. non illuminant intellectum practicum; desiderantem alias res singulares, tractant quodam modo subiacentes, & quum de utilitate priuata agitur non determinando, & quum agitur de publica, imò quòd legis proprium est generaliter loqui. l. i. §. generaliter. ff. de lega. præstan. l. de præcio. ff. de publicia. l. i. §. quod autem. ff. de alea. l. in fraudem. §. si. ff. de mili. testa. & declarat idem Bal. rursum in c. ad hæc, de testep.

2 **SECUNDO** nota, Quòd merum imperium est, habere gladii potestatem ad animaduertendum in facinorosos homines, idemq; dicitur in. l. nemo potest. ff. de regu. iu. & in. l. solent. ff. de offi. præcon. & in. l. lilectas, in. §. qui uniuersas. ff. de offi. præsi. & in. l. cum iur. C. ad leg. iul. de adult. & in. l. aut damnum in prin. ff. de poen. & in. c. solite, de maio. & obe. & in. c. dilecto, de sen. exco. in 6. & in. c. sunt quædam 23. q. 5. si non explicite sic, saltem implicite, & per circumlocutionem, uerbum, gladii, ponderantes ubiq; & in simili in. l. i. de offi. eius; supra ibi, quæcunq; specialiter, lege Senatus consulto, aut Principum constitutione tribuuntur, & in hoc quum habea-

mus iura clara, non est dubitandum, uulga. Lancillæ. C. de fur.

3 Sed queritur, quare merum iudicatur Bar. hic in 2. colum. tradit tres resolutiones, prima est, ideo sic dictum fuisse quia à populo in principem translatum est, & taliter, ut nulli necessitati esset subiectum, & sic merum, id est liberum. l. Princeps. ff. de legi. l. digna uox. C. eo. l. i. ff. de consi. prin. Non tuta, quia hac ratione, cum fuerit postea ceteris magistratibus communicatum. l. si in aliquam in fi. & seq. ff. de offi. procon. l. 4. ff. de offi. præsi. præallega. l. i. supra, de offi. eius in eisdem etiā huiusmodi esse deberet. §. hoc itaq; in authen. de consui. l. femine, de senato. l. fisco. §. si. ff. de iu. fi. l. i. ff. de lega. l. l. quæ religiosus. ff. de rei uen. cogitatu tamen absurdissimum.

Secundo, quia imperium merum, species iurisdictionis est, quod omnes admittunt, iurisdicatio necessitate habet, quia est potestas de publico introducta, cum necessitate iurisdicendi, & æquitatis statuendi. l. i. supra eo. ergo & imperium.

Tertio, quòd liberum non sit, probari uidetur in. c. i. in prin. de natu. seu. in usib. seu. ubi si Princeps de feudo inuestiuerit capitaneos, eos, tamen deuestire sine culpa non poterit, & sentit idem Bar. in. d. l. digna uox. C. de legi. & Alex. ubi multa ad facultatem in consi. in 5. colum. in. 2. uolum. Nisi ad primum respondeamus, ut ipsemet hic responderet, quòd est liberum quoad Principem, origine inspecta, non quo ad alios, & bene, nec inconuenit, ut tacite objectioni occurramus, quia sic ab alio nō differret, longe absurdius dictū. Nec honore. C. de ep. & cle. l. i. in fi. C. qui p sua iu. c. pastoralis de offi. ordi. & ita soler limitari regu. uulga. l. cum qui. ff. de usucap. Quoniam nubere in simili bonum est, & malum; bonum in se, malum nouentibus uirginitatem. c. uouentibus 27. d. ubi alia exempla etiam leguntur, quæ non refero. Nec obi. adducta in contrarium, quia procedūt fortē ppter personarum, rerumq; identitatem, l. ad-

uct.

uersus. C. de cri. expil. h. x. l. si rerum. ff. de re iudi. Ad secundum etiam idem Barto. respondet, quod licet necessario non teneatur necessitate precisa, teneatur tamen necessitate honestatis. d. l. digna uox. C. de legi. l. Quintus. ff. mand. l. pecuniz. ff. de ali. & ciba. lega. ubi uerecundia est, non facere id ad quod quis tenetur & obligatus est, & declarat melius hanc differentiam idem Barto. quam hic in. l. i. ad medium. C. quomo. & quan. iud. in simili; uidemus quod non compellit subditos ut faciant, quae non honeste facere possunt. l. quod ex libera. & ibi Bald. C. de ope. lib.

Sed contra, quod imo nec precise iudex compelli possit, ex quo ista sunt facti, liberaturque regulariter quis soluendo interesse hoc casu. l. Stipulationes non diuiduntur, uer. celsus. ff. de uerb. obli. l. praedia. ff. de ac. emp. l. si quis ab alio. s. si. ff. de re iud. Etgo nec iudex (ut diximus, precise compellitur. Soluunt Doct. uerum esse, at in eo non procedere, quod tenetur ex legis dispositione, post Barto. & alios in. d. l. stipulationes non diuiduntur, & bene, adde tu eundem in. l. si cum exceptione, in. s. fed & si quis. ff. quod met. cau. & in. l. Pomponius in 7. colum. ff. de nego. gest. & dicas idem esse in ultima uoluntate, forte quia lex pariter uocatur. s. disponat, in aucten. de nup. & tradit Barto. in. l. si de commissis, in. s. si. ff. de lega. 3. uel & aliter regu. procedere in facto, quod utilitatem priuatam respicit, nos autem publicam, quorum duorum non est par, ea demque ratio, arg. in. l. unica in. s. si. C. de cadu. tol. uel in promissione facti dependente a simplici uoluntate promittentis, nos uero iurata. l. rem non nouam. C. de iudi. s. x. quis, in aucten. iusiuran. quod praesta. ab his. c. ad nostram, de iureiu. & in simili facit glo. in. l. si pecuniam in uer. quia iurasti. ff. de condi. ob. cau.

Non ob. tertiu, & ultimū, quia & ipsum quoque facile habet resolutionem, si dixerimus intelligendum esse, ut intelligit Barto. in. d. l. digna uox, a distamine rationis non esse liberum, sicuti nec a lege diui-

na & naturalis, sed a ciuili & positua tantum, & ut per Bal. late in. l. si aquam. C. de ser. & aqua, & cano. in. c. i. de pba. uel quod ratione personae, ipsi Principi necessitas non insit, impetiumque; (ut diximus) liberum sit, ratione autem rei sic, & ita loquatur contrarium, secundum Barto. adhuc in. l. i. in. i. colu. C. de no. cod. fa. & ita transendum foret, tamen Doct. communiter hanc resol. reprobant, dicentes si esset uera esset mixtum imp. appellaretur merum, ratione praedicta a quibus non differentio. Et quod aliqui conati fuerint hic Barto. defendere, quos non refero, quia dicta eorum re uera relatu digna haud uidentur considerata semper origine ut supra.

Vnde idem secundum tradit resolutionem quod merum dictum sit ad differentiam officii mercenarii actioni deferuentis, hoc est liberum, & non seruum, quia si iudex inquirat ex officio, uel praedat contra malefactores accusatos, illud ipsum, ex quo iudicia criminalia actiones non habent, libere facit, ut in. l. de pub. iud. in prin. & in. l. congruit. ff. de offi. p. signatim in inquisitione loquente, siue generalissima sit, siue generalissime specialis, iuxta nota. p. Abb. in. c. qualiter & quando i. 3. col. de accu. & in quibus intelligi et potest sic text. iste, imo quando super accusatione est (ut diximus) praedat, & renunciatione. d. c. qualiter & quando, & nota, quod d. l. congruit, de generali inquisitione intelligitur, ut idem Abb. sentit in loco de quo supra, quod eodem modo laborat, mixtum. l. hac de re, quoque merum dici debere, cum actioni non deferuiat, & nobile sit pariter, negarique non potest. l. a titio. ff. de uer. ob. nec facit (ut praedixi, quos paulo ante citauimus dictum) primo cum non sit separatim ab utilitate priuatorum quam principaliter respicit, mixtum appellatum est, & nullo modo dici poterit merum, quia uerum est origine non considerata (ut dixi proxime, et in hoc est punctus) alias autem sic, adeo, ut nec isto casu saluari possit. Tertio igitur, et ult. resoluit dictum fuisse quasi non mixtum, et sic ad ipsius differentiam simplicem et simplex, publicam utilitatem respiciens principaliter, ut infra, et haec eodem tenetur, pro qua facit text. in. l. 5.

in prin. ff. de uerbo. ob. in. §. prætoria, in
 ff. de diui. stip. & in l. si. ff. de lega. i. &
 in l. qui res, in. §. nubi Romæ. ff. de sol. so
 lco ego allegare meliorem text. de iure
 in. l. cum seruus. ff. de condi. & demon.
 ibi, sed nos neq; conditionem metam
 putamus, quæ in datione, neq; metam
 quæ in facto consistit, sed eam, quæ con
 sistit in quadam mixtura, & idem serè
 habetur in. l. veteris in prin. C. de contra
 hen. & commi. sti. & in l. i. no uisime, in
 ff. prin. ff. de aqua pluuar. & in. l. Aristo. in
 prin. ff. de dona. & sentit Barto. in. l. 2. in
 prin. ff. de uerb. ob. & Archi. in. c. i. de cõ
 sccra. d. 3. ad fi. contra quam tamen tria
 adducuntur. Primo quia hac ratione
 etiam mixtum deberet appellari mensi,
 ex quo principaliter utilitatem priuata
 respicit, ut infra. Secundo, quia
 attenta ista differentia, iurisdicctio quoq;
 hanc distinctionem pateretur, quod
 quædam meta sit, quædam mixta, ex
 quo aliquando ad publicam utilitatem
 exercetur. L. utilitas. C. de primpilo. lib.
 x. & tradit Bart. in. l. i. in priuilegio tertij
 tempotis, in 4. oppo. ff. solu. mat. exem
 plumq; est etiam in debito, iute actio
 nis, ecclesiæ, & similibus in quibus uti
 litas publica consiluit principaliter. l. i. §.
 ius publicum. ff. de iusti. & in. vel si Prin
 cept, aut resp. mittatur in possessionem
 ex primo decreto, iux. no. in. l. si finita
 in. §. iulianus. ff. de dam. insec. Tertio,
 quia esto quod meto imperio non insit
 iurisdicctio principaliter, inest tamē acce
 sariè, quando reus in expensis condem
 natur. l. interdum. §. qui furem. ff. de iur.
 L. qui cimen. C. qui accu. non po.

Sed nihil facit, non primum quia
 si mixturam habet, impossibile est me
 rum dici posse quamuis officio iudicis
 nobili exerceatur, Minus secundum,
 quia non est regulare, & hac de re non at
 tendendum. l. i. ff. de regu. iur. l. regulariter.
 ff. de peti. hæ. l. eam quam. C. de fidei
 com. alias & in arg. quod in deposito ali
 quando dominium transferatur, pecu
 niæ numeratione. l. Lucius. l. die sponsa
 liorum. §. i. ff. de positi, pari modo atten
 di deberet, & tamen non est in conside

ratione, quia non procedit regulariter,
 eaq; res notissimos depositi terminos
 egreditur. l. licet. §. rei depositæ. ff. eo. &
 sunt uerba Iulisci. in d. l. Lucius, in prin.
 & idem in locatione, & conduccionem. l.
 in naue Saupheli. l. non solet. ff. loca.
 Non deniq; tertium & ultimum, quia
 id in consideratione esse non debet. d. l.
 cum seruus, & quia denominatio ut di
 cunt Docto. & bene, semper fit ab eo
 quod agitur principaliter, per tex. in. l. si
 quis nec causam uulga. ff. si cer. pet.
 Adde tu similem in. l. prætore dixit, in
 §. i. ff. de iniur. & in. l. quamuis. ff. de au.
 & arg. lega. & in. l. uerum. ff. de fur. &
 quia uere aliud dici non potest mitto
 enim sic metam liberalitatem alibi ap
 pellari, in. c. statutum, in. §. in super, de re
 scrip. in 6. & alibi meram interpretationem,
 in. l. si. C. de legi. & alibi meram fide
 dem, in. l. omnium. C. de testa. &
 alibi meram subtilitatem, in. l. Titia
 ff. de adi. leg. & alibi meram poenam, in
 l. unica, in ff. si quis iusdi. non ob. & a
 libi metū ius, in. l. i. ubi Bald. hæc omnia
 breuiter, C. de ob. pat. præstan. ita tran
 seco.

SECUNDO queritur dum gladii
 mentio facta est ad idem, an de materia
 li intelligi debeat, omnes concludunt
 quòd sic, & in iuribus supra allegatis p
 batur, maxime in. d. §. qui uniuersas, &
 in. d. l. nemo, & in. d. l. solent, & nouissi
 me in. l. quisquis, in prin. C. ad leg. iuli.
 ma. & in. l. i. C. de paga. & ex uerbo, ani
 maduertendi, quod poenam sanguinis
 importat, uitæq; ademptionem, seu
 mortem. l. aut damnum. §. i. ff. de poen. c.
 inquisitionis, de hære. in 6. dic tu quod
 etiam est bonus text. in. §. item lex iulia,
 insti. de pub. iud. & in. l. i. in prin. & in. §.
 quanq. ff. de abige. & in. l. i. & in. l. nemo
 aruspice. C. de malef. & Matemat. & de
 aduersione. Et in. l. si. ff. de cada. puni. &
 ita est tenendum, quis subiecta ma
 teria dicitur plerunq; aliter intelligi de
 bere, quoniam gladius etiam ciuili est,
 & spiritalis, ite & aduersio, quæ mor
 tē nō importat, uitæq; ademptionē. c. di
 lecto, de sen. exco. in. 6. l. i. §. solent. ff. de
 offi.

offi. præfec. ut b. l. Si quid erit. ff. de offi. procō. l. si quis in hoc genus. C. de epif. & cle. & tradit Bal. (singula singulis referendo) in l. si. in 3. col. C. si à non comp. iud. fu. ap. nisi uerbum iungatur, quo nō aliud dici possit, ut in l. Nemo. C. de sūma tri. & si. cat. & in l. In eum. ff. de extra or. cri. & in d. §. solent. Sed contra, quia si non comprehenderetur deportatio, damnatioq; in metallum, Quæ tamen sunt menī imperiī, & his casibus non est opus, gladio, sol. ut infra in glo. 2. & dixi in prima lectu. latius. Et ad gladii propositum dicere solebat in mandatis Robertus Rex Siciliæ, ad custodiam bonorū, malorumq; uindictam, portat princeps gladium, & exercet Imperii potestatem Luc. de pœ. i. l. oēs col. i. C. de anno. lib. x.

5 TERTIO quæritur, an merum imperium exerceatur in belluast. Quidam dixerunt quod sic, per tex. in l. i. in prin. ff. si quad. pau. fe. di. & in c. Mulier. 15. qst. i. & malè, quia tex. dixit in homines facinorosos, sensuq; glo. in c. Animaduertendum, quæ ob hoc ent expedita, & uerisimum uidetur, nec ob. tex. in d. l. i. quia esto q animal noxium detur, non sequitur propterea quod in ipsum animaduertatur, quoddq; gladio puniatur, ut hic, delicti ratione, ex quo, ut subiicit, sensu caret, diciq; non potest iniuriam fecisse, & minus quod legitur in dicto. c. Mulier. Quia id ipsum pariter specialiter rationem habet, factum eo casu fuisse, ut indignam facti memoriam reficeret, & sunt uerba Augusti. met ibi. & originaliter, Leu. c. xx. & Gen. c. 9. secundū unam expo. ibi, sanguinem enim animarum ueststrarum requiram de manu omnium bestiarum, & de manu hominis.

6 QVARTO, quæritur ad idē t an exerceatur in mortuos, In interpretes communiter dicunt, quod non, regulariter, & bene quia nec possunt accusari, l. Defuncto. ff. de pub. iudi. ubi crimina morte extinguuntur, & idem in c. Quorundā. 23. d. & in c. l. 24. q. 2. & in l. ult. ff. de bo. eo. qui sibi ip. mor. consci. & in §. Deinceps. in aucten. de nup. & in l. si. C. si reus, uel accu. mor. lue. & quia homo mortuus,

non est homo, l. seruo manumisso. ff. de condi. inde. l. si homo mortuus. ff. de uerbo. ob. ergo non poterit uerificari quod hic dicitur esse gladii potestatem habere ad animaduertendum in homines facinorosos, immo quod sit iniuria cadaueri, & cōtra iudicē posset agi actio ne iniuriarum ut in d. l. Defuncto no. & in l. i. §. quotiens. ff. de iniur. & per Alex. late post las. Are. Pet. Cy. & Ang. in l. si is qui. in ult. colū. C. qui tef. §. po. & per locum à speciali probatur ex his, quæ habentur in l. 3. ff. arbo. fur. ce. & in §. per contrarium. in d. de hære. quæ ab intest. de. & in l. cum filius in §. si. ff. de leg. 2. & quia ultimo loco ab eodem remouetur nomen, à quo remouetur diffinitio, sed diffinitio hominis à mortuo remouetur. ergo. & in simili, de falso procuratore docet Bald. in l. Falsus. in prima colū. in fi. C. de fur. estq; arg. in l. Paulus ff. de uerbo. fi. & in l. 2. in §. primo. ff. quæ admo. testa. ape. & in l. hoc legatum. ff. de leg. 3. & in l. Lucius in §. quæsitum. & ibi Bar. ff. eo. aliquid lasan rub. sol. mat. in 3. col. in prin. Hinc qui mortuum spoliatur, ipsum offendit. l. qui sepulchra. C. de sep. uio. quanuis iniuriam non sentiat, sortè alia ratione, & si cōtra, ex quo nō puniunt de uulnere quis, si ipsum feriat, l. prima. C. qui accu. non po. & tradit idē Bal. in l. sororem. C. de his quib. ut indi. & sic ad propositum, homo est cum ali quo adiuncto, non simpliciter, nec propriè homo, ut in peccatore, qui non est panter homo, sed aīal, iuxta illud psal. 48. Homo quum in honore esset, nō intellexit, cōparatus est iumentis in specibus, & similis factus est illis, & probat Arch. in c. principium. i. 3. col. de pen. d. 2. stipulatio etiam, uel legatū post mortem collati, incipit ab hærede, quia homo mortuus, cū nihil sit, nihil habere pōt, uel possidere, l. qui libertinus. §. posthumus. ff. de ope. lib. l. i. & ibi Bald. in prin. C. ut actio. ab he. & con. he. est tamen cum aliquo adiuncto quoq; si sit mutus, uel surdus, sed in eo dicta supra locum non habent, quia homo est, licet imperfectus, & animal amplius

quanquam irrationale, intelligendo de muto & surdo à natura, & non adhibita distinctione. l. discretis. C. qui testa. fa. po. ut in. c. i. an mut. uel ali. imperfec. in ulib. seu. & per eundem Bald. in. l. in 6. col. C. de conse.

7 QUINTO, quæritur an corpora mortuorum f saltem medici possint dari pro anotomia, à iudicibus cum ex causa interficiuntur, concludunt adhuc omnes quod sic, licet hanc quæstionem indecisam relinquit Barto. in. l. si. ff. de cad. pu. & hoc utilitatis publicæ gratia, & bene. l. ita uulneratus in. si. ff. ad. l. aquil. l. sunt persone. ff. de religio. & sump. fu. l. bona fides, & ibi not. ff. de po. nec (ut de clariimus proximè) post alios in. d. l. defuncto, contra ipsos iudices agi poterit iniuriarum. l. Gracchus. C. ad leg. iul. de adult. & in terminis probari uidetur, in. l. quod reipublicæ. ff. de iniur. quam in not. q. inducit etiam Ro. in consil. 96. incip. super eo. in prin. Sed dubium facit tex. in. d. l. si. ubi omnibus perentibus corpora animaduersorum, ad sepulturam danda sunt, ergo non medicis, siue medicam artem proficientibus, supra dicta de causâ, nec ob. inductio d. l. quod reipublicæ, quia probat solum, si uindicandæ reipublicæ causâ, quod fiat a magistratu, rectè & maiorum more, etiam quod ad contumeliam pertineat alicuius, eum actione iniuriarum non tenet secusq; sit, si de aliquo supplicium sumatur (vidicare enim nihil aliud sonat) non propterea iniuriarum actione, quamuis id ad fontis contumeliam pertineat magistratum teneri, nihil commune habens, cadauer pro anotomia dari posse, & multo minus postea, si esset iam sepulture traditum. l. si. ff. de sep. uio. & uera lectio est, restituendusq; locus, ad propositum, ut uindicandæ dicat, non uenerandæ reipublicæ. Nihilominus supra dicta ratione, & quia hoc ipsum diutino tempore semper obseruatū extitit ita ut non sit hominum memoria in contrarium, à prima opinione non recedo, l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quot. & esti. c. super quibusdam. §. præte

rea, de uerb. si. & addo authoritatē Corne. cel. in primo de re medica, dicentis necessarium esse corpora mortuorum incidere, eorumq; uiscera, atq; intestina scrutari, longeq; optime fecisse Erophiolum, & Erosistratum, qui nocentes homines, à Regibus, ex carcere, acceptos uiuos inciderunt, & sic in fortioribus terminis, neq; crudele esse, sicuti pleriq; proponunt, hominum nocentium, & horum quoq; paucorum suppliciis, remedia populis innocētibz seculorum omnium quæri.

8 SEXTO, quæritur, quare dixit metrum imperium, nihil aliud esset nisi habere gladii potestatem, cum tamen uerbum habere sui natura fictionē importet. c. cum haberet, de eo qui du. in mat. quam pol. per adult. l. si ex precio. C. si cer. per. ubi simulatis habitis pro infectis quia uere facta, pro infectis haberi non possunt. c. cum in iure peritus de offi. de lc. l. in bello. §. factæ. ff. de capti. & postli. re. l. non dubium, & ibi Bar. in. 4. colum. C. de legi. & ad propositum dici etiam solet in. l. si maritus in. §. legis iuliz. ff. ad leg. iul. de adul. quod longe diuersa putatur, quem esse ciuem, & quem haberi pro ciue. Sol. facilius est, si dixerimus uerbum prædictum aliam hic pati interpretationem, ut magistratibus uere habeat, & cum effectu ac iure proprio, nec inconuenit, ratione subiectæ materiæ, ut de gladio supra declarauimus, & est simile in. l. in. §. hæc autem uerba. ff. q. quisq; iu. & in terminis text. in. l. nomen filiarum in. §. si. & in. l. habere. ff. de uerb. si. & in. l. stipulatio ista, in. §. habere. ff. de uerb. ob. pluraq; ad idem conuenit Mathæ, afflic. in tract. iuris cong. in 5. not. 8. par. subiciens emptorem in matena illa, soluendo interesse agnato præsentati, non liberati, quia sic non consequeretur rem cum effectu, ut dictum uerbum in dicat, & ad limitationem. l. si quis ab alio. §. si. de re iud. cum similibus, sciri re uidetur.

9 SEPTIMO, & vltimo, quæritur (an enim hæc sit meri imperii diffinitio, uel descriptio, seu potius exemplum, glo. prima

prima infra disputat, et ibi hoc ipsum tractabimus) dum dicit homines, nunc quid sceminae comprehendantur, videtur prima facie dicendum, quod non quia in poenalibus, & odiosis, strictissima semper fieri debet interpretatio. c. in poenis. c. odia. de reg. iur. in 6. Adeo ut extensio de casu expresso, ad omisum, aut de persona ad personam, minime fieri possit, & ideo ad idem dispositio. c. 2. de cō, praebe. non punit Episcopum in alio, quam in eo, quod est expressum, nec habet locum alia, cum in cunctis. de elec. priuans eligentes indignum potestate eligendi, nisi in dignitatibus pariter ibi dē expressis, et ego nec hic masculinū cōcipiet foemininum, nec poterit habens gladii potestatem animaduertere in foeminas facinorosas, traditq; in simili Are. in cons. 63. inci. in praesenti consultatio ne in 4. colum. & in terminis est casus, i. l. qui quis. C. ad leg. Iul. ma. sed tamen, quia hoc dictū absurdissimum uidetur, ex quo odium rationale est, materiaq; conueniens ita foeminis delinquentibus, sicuti masculis, nec facta distinctione masculinorum & foeminarum, quibus casibus loquuntur contraria audacter secus tenendum censio. l. 2. ff. ui. bo. rap. l. i. l. hominis appellatione. ff. de reg. iur. immo q; figura uocis, & significatione, hoc idem dici debet, non quia masculinum foemininum concipiat, ut glo. in. d. l. hominis declarat & in. l. quisquis eo. tit. & ex uerbis Ci. famil. 4. deprehenditur facile, dicentis, QVÆ SI HOC TEMPORE NON SVVM DIEM OBIISSET (Lū tulus enim est de Tulliola loquēs) PAV CIS POST ANNIS TAMEN EI MORIENDVM ERAT, QVO~NIAM HOMO NATA FVERAT.

10 TERTIO NOTA, quodd merum imperium, etiam potestas appellatur † & idem in. l. potestatis. de uer. si. ibi, in persona magistratuum imperium. iuxta gl. quæ signanter text. istum allegat, & propriè quidem, quoniam & si alii imperiū habeant atq; potestatem, ut ibidem adhuc, non tamen gladium, ad animaduertendum in homines facinorosos, habet,

& sic improprie, nec inconuenit uerbi, relatum ad plura indiuidua, regulari secundum illorum naturam propriè, & improprie c. olim de rescrip. c. causamq; de iudi. l. Pater scuerinam. §. conditionū de condi. & de l. 2. ff. de offi. procon. l. qnamuis & ibi Bald. in i. col. C. de fidei. com. dicens ad propositum, unū praedicatum pro diuersis conclusionibus supponi posse, & hoc ipsum resoluit omnia dubitationem facientia, ut per Doct. ad idem allegantes text. in. l. 3. in. §. Pignori. ff. de reb. eo. l. Episcopale. C. de epis. aud. & in. l. cum qui infra eod. dixi; ego in i. lect. satis. & plus nisi hoc modo distinguatur, accipiaturq; uerbum istud hic, in potiori significato, ut accipi debet. l. i. §. qui in perpetuum ff. si ager uelcti. uel emphy. pet. c. pe. de sen. exco. quod iuris est, & in quocunq; magistratu alias verificabile. l. Athletæ. §. i. ff. de excu. tu. coniuncto. §. & qui potestatem. in fi. eo. l. eos. C. de mo. mul. potestas ē facultas est aliquid facienti. l. quotiens. §. Prætor ait. ff. de noxal. proq; officio capitur. l. i. C. si rect. prouin. & in. l. i. ff. de offi. procon. pro iurisdictione, multaq; eius modi sunt, quæ non refero. Sed contra istum text. facit quod habetur in. l. i. in prin. ff. de consti. prin. ubi ad litteram, in illis uerbis, in eum omne suum imperium & potestatem concessit, differentia apertissimè constituitur uidetur inter hæc duo, ponderando maximè copulā, & iux. glo. in rub. ff. de iur. & fac. igno. & in. c. Quætelam. de Symo. & quomodo arguit etiam Barto. in. l. sed & reprobari in. §. Amplius in. 2. colum. in fi. ff. de excu. tuto. nisi dicamus gratia euitandæ cōtrarietatis, poni ibi inter genus & speciem nec habere effectum suæ propriæ operationis, sicuti & alibi, de serui, & aqua, de municipibus et originariis, et utrobique glo. & similibus, quale illud quoq; DICITE DISCIPVLIS ET PETRO et no. Soci. in rub. de iul. in 2. colum. immo idem Barto. in. l. in fraudem in. §. neq; ff. de iur. si. quod non placet, quia si idem est hic, oportet etiam quodd utrunq; sit genus uel species, ideo dicas

quod stat pro seu iuxta illud Alexan. et Paris. de quo in l. Ad protegendum. C. de in lit. dan. tut. uel quod potestas in larga significatione ponatur pro iurisdictione, ut glo. ibidem sensit, imperium autem, pro inero et mixto ut hic, Vel et ultimo quod idem dicere uoluerit, copulaq; & in expositiuam resoluatur, quemadmodum etiam alibi in. l. si in ueditione. ff. de cuiusio. & in. l. i. ff. de transac. & quod gratia euiandæ contrarietatis, uerba, Aduerbia, Dictiones, Copulae et similia impropiuntur, aliamq; patiantur interpretationem, quam eam, quæ sibi propria sit, nimirum secundum Bat. in. l. si statua. ff. de iniur. dicentem etiam alibi in. l. prospexit. ff. qui et à quibus, hac de re leges à legibus distinguere quod fere idem est et uerisimili, aliquid Alex. in. l. si ab hostibus. in. 3. col. ii. et in. l. Diuortio. in. 4. ff. solu. ma. et Abb. in. c. i. de clan. despon.

QUARTO NOTA, quod mixtum imperium est illud, quod in se iurisdictionem habet quasi dicat non esse merum et simplex, et bene, concordantq; allega. supra, et maxime in. d. l. cum seruus. ff. de condi. et de. et nouissime in. l. Rerum mixtura. ff. de usucapio. et in. l. si alieni. ff. de sol. & in. l. muneru in. §. mixta. ff. de mu. & ho. & in simili per glo. in. l. si in uerbo ex vna. C. de ædic. di. ad. tol. & Barto. in. l. placet in repe. in. 1. colum. in. §. i. & seq. C. de sacrosanc. ec. & per me in. l. petens, de contractibus mixtis. C. de pac. & hoc idem, ut subiicitur, in danda bo. po. consistit.

12 Sed iuxta prædicta, queritur quare sic mixtum imperium appelletur, & non mixta iurisdictione? Respondent Docto. omnes, hoc ideo esse quia semper denominatio fit à digniori, & potentiori. l. queritur. ff. de sta. ho. l. cum in diuersis. ff. de reli. & sump. su. per quem text. bonum uerbum dixit Alexan. in. l. in 5. colum. ff. de uerb. ob. c. quod in dubiis (singula singulis referendo) de cōsec. ec. uel alta. Verum imperium dignius est, & potentius iurisdictione, ergo adde tu simile, ultra multa per eos adducta, quæ non

refero quia si sit diuersitas formæ aliquo casu, identitas uero materiæ, diuersa tamen res, non eadem iudicabitur. l. Iulianus. §. si quis & ibi Bal. ff. ad exhib. l. si cōuenient. §. si quis. ff. de pigno. ac hac ratione scilicet, quia forma est materia dignior, & si rursus in una, eademq; persona plures qualitates concurrerent, potentior pariter attendetur. l. Generaliter ff. de fidei. l. Diuus. ff. de resti. in integ. l. 3. in prin. ff. de tutel. & in no. q. tradit Barto. in. l. 2. in prin. ff. de uer. ob. ergo (ut diximus) & non ab re, denominatio hic potius quoq; ab imperio, quam à iurisdictione facta dicitur, Ad idem possessio dicta est à pedum positione. l. i. ff. de acqui. poss. & non à manu, quia pes instrumentum dignius est ad eam acquirendam, uilis autem & abiecta rerum mobilium, quæ manum desiderat. l. si rem. ff. eo. & declarant scriben. in. d. l. i. solutioq; decimarum, solutionem tributi præcedit, quoniam illa in signum generalis domini soluitur, & sic ex causa potentiori, illud autem specialis, quæ est minus potens, igitur nec attendenda e. cū non sit, & ibi Abb. in. 3. not. de Deci. & si ordinarius processerit cum delegato Patre, ipsius delegati modum seruat quoad illum actum, quia est dignior & potentior, licet secus sit in aliis generaliter. l. i. C. de offi. iii. c. pastoralis. §. i. de offi. ordi. c. per hoc de hære. in. 6.

Et ad propositum, ultimo loco, quod mixtum dictum appellatumq; fuerit à digniori & prædominante qualitate, sensit etiam Bal. in. l. iubete cauere autem alios in prin. infra eo. & signanter per d. l. quæritur, de sta. ho. & ita esset transeundum Sed contra de §. si tamen. Insti. de te. di. ubi aliena purpurea uestimento intertexta eidem cedit, & tamen est dignior, & idem in. l. & si non sint in §. Perueniamus & in l. cum aurum in fi. ff. de au. et argen. lega. ubi gemma inclusa annulo, eidem cedit pariter, quæ tamen est longe præciosior. Secundo et rursus contra prædicta facit quia charta alibi, quæ mea est, et minus digna, trahit ad se scripturam longe digniorem. l. 3. §. pen. ff. ad exhib. Tertio de nomi-

nomi-

nominatio his stantibus, in creatione tutoris inq; casu. §. Nos autem. insti. de Attilen. ab antistite, tanquam à digniori fieri deberet, & tamen iure magistratus competere dicitur, si facultates pupilli sint infra 500. solidos. Quarto quod matrimonium à matre nominatur, quod tamen à patre uelint potentiori, nominari debuisset. c. ex literis, de conuet. in fidel. Quinto, & ultimo, clericatus qualitas est potentior & dignior omni alia, & nihilominus iurisdictionis temporalis attenditur, in casu. c. Romana. §. debet de appella. in 6. ergo ratio omnimodo falsa, immo quod nec probari uidetur in isto text. ex quo mixtum componitur ex mero, & iurisdictione, ut supra, ergo merum debuisset appellari, & sic à parte digniori, & non mixtum, quod tertia quædam species formalis est, secundum Barto. in. d. l. secunda, in prin. ff. de uerbo. ob.

Q VIBVS omnibus facile responderi potest, et dici ad primum, nō ob. quoniam (ut dicebam alias) maius dignum, accedens iniori accessorie, minus digni censetur, ergo secus ubi stant æque principaliter, quo modo regula debet intelligi. Et hinc est, si sit collegium in loco tam clericorum quam laicorum, eorumq; potestas æqualis, quod clerici trahunt ad se laicos, secundum Bart. in. l. Soales in 4. colum. ff. de colle. illa. Non ob. secundum, quia id quoq; specialem habet rationem, ut scriptura cetera cedat, ex quo sine illa esse nō potuit. Lin. rem. §. sed & id quod. ff. de rei uen. & text. met sentit in. d. §. pe. §. literæ quoq; insti. de re. d. cui tamen aduersari uidetur lex. in. §. si quis i aliena. eo. ti. & lib. ni si respondeatur, distinguendo ut ibi per glo. Non tertium, quia debuit antistes ibi in testem adhiberi, ut dixi in. l. i. in glo. mandati. ff. de offic. eius in secunda lectu. Adeo ut ab eo non potuerit fieri (ut dicebatur) denominatio. Quartum secum affert responsonem, ut in d. c. ex literis, & per Docto. hic, ex quo mater maiora onera portat quā pater, nec potest negari. Non ob. igitur quintum

et ultimum, quod inducit etiam Abb. in rub. de appel. in 6. q. quia erat qualitas sola à iure ponderata, quæ ex hoc iudicatur potentior, cæteris in actu concurrentibus, pro nihilo habitis, et reputatis. L. si quando et ibi Barto. C. de appella. c. A collatione. iuncta glo. de appella. in 6. et tradit Abb. in c. Auditis. de elect. et in c. postulas. de conce. præben. igitur non mirum si præponderat et attenditur.

Dico in super etiam hic probari, nec facit quod à mero, merum dici debuisset, quia non daretur tertia species à mero, et simplici iurisdictione differens ab intentione Iuricon. penitus alienum, eo maxime quia non componitur ex mero simpliciter, sed ex mero imperio et simplici iurisdictione, ergo mixtum imperium non ab re tanquam à digniori, & potentiori parte quoq; (ut dicebā) non autem mixta iurisdictione, denominationum est, considerando etiam nō magni momenti esse hæc, denominationemq; imponi ad libitū, & quod amplius quælibet causa probabilis sufficiens est, ex alio tamen dico non probari hic, quia mixta iurisdictione debuisset appellari potius quā mixtum imperium, ex quo eidem inest, ut genus speciei, quemadmodum infra in quarta. q. declarabimus et est communis opinio, genus autem dignius est et potentius, secundum glo. in rub. insti. de fideicom. hæc ergo, unde forte mixtum imperium, non autē mixta iurisdictionem dixisse affirmabimus, quia de imperio, et non de iurisdictione principaliter tractare non intendebat. Vel quia non potuisset postea dicere ei iurisdictionem inesse, ut dixit, de clarando quare sic mixtum uolebat appellari, & ut prolixius in prima lect. distemus.

SECUNDO QVÆRITVR, quare dixit mixtum imp. in dan d. l. bo. po. consistere, Responde breuiter, & sine disputatione dixisse, q. a bo. po. huiusmodi est ut causæ cognitionem desideret, nec à magistratibus municipalibus, habentibus iurisdictionem simplicem, dari possit. l.

fit. l. ea quæ. ff. ad munici. l. 3. §. si causa co-
gnita. ff. de bo. po. l. ne quicquam. §. ubi
decretum. ff. de offic. pro con. l. cognitio.
§. si. ff. de offic. eius. l. inbere cauere infra
eod. & est utilitas, quia sic delegari non
potest, alias autem si esset simplicis iuris-
dictionis, sic. l. i. ff. de offic. eius & in. d. lo-
cis not. Cui opin. tamen aduersari uide-
tur text. in. d. §. si. & in. l. 3. in. §. duas. ff. de
dam. infec. nisi respondeamus mandari
posse quoad cognitionem, non ut re ip-
sa mittat, & bene, communisq; est reso-
lutio, cum qua pro nunc trāseo. Ad tex.
in. §. duas similiter dici potest, id esse in
missione ex primo decreto tollerabile,
ut glo. ibi declarat & in. d. l. ea quæ, & de
materia alias in l. si finita in. §. iulianus.
ff. eo. ti.

14 TERTIO QVÆRITVR, quare sic
exemplificauit in bo. po. ranum, cum
tamen alia plura sint mixti imperii, de
quibus in iuribus proxime allegatis, &
maxime in. d. l. ea quæ & in. d. §. si. & in.
d. l. i. ubere cauere, Responde exemplifi-
casse, ut breuitati studeret, quemadmo-
dum alibi in. l. ita uulneratus ad si. ibi,
Vnum intetim proposuisse contentus
ero. ff. ad leg. acquil. & in. l. i. ibi, paucis
agam. ff. de pæscrip. uer. & in. l. i. ff. quod
met. cau. Sed quia breuitas obscuritatē
parit, iuxta illud, Breuis esse laboro, ob-
scurus fio. dic aliter factum fuisse, quia
frequentius bo. po. forte datur, quā alia
expediantur, ut in simili in. l. propter an-
dum, ibi, frequentiores & c. C. de iud. &
in. l. certe. in fine. ff. de preca. & in. l. 2. ff.
pro emp. & in. l. singulis in si. ff. de exce-
rei iud. & sere in terminis in. l. fulcinius
in. §. i. ff. ex quib. cau. in po. ea. uel quia di-
xerat de aliis in. d. §. si. & in l. i. supra eo.
uel quia latius ea omnia tractare inren-
debat in. d. l. i. ubere cauere, uel quia i me-
ro etiam exemplum gladii tantum pos-
sunt, uel quia generale uerbum est, mul-
ta comprehendens, cā bonitatem maxi-
me, uentris nomine, gratia litis agno-
scendæ, & similia, de quibus in. d. §. si.
& in. l. Papinianus in. §. i. ff. de inoffic.
testa.

QVARTO QVÆRITVR, quia

15 dicit, eidem etiam iurisdictionem
inesse, & hac de re mixtum appellari
quomodo insit Bar. hic paulo post prin-
quem aliter postea refert non grauabi-
mur, & alii post eum concludunt com-
muniter inesse, ut genus inest suæ spe-
ciei. l. si quid earum. §. inter emptum. ff.
de lega. 3. quodq; iurisdictione est genus,
imperium uero, species, alias una spe-
cies inesset alteri, non dicendum. l. sem-
per. ff. de regu. iu. & hinc est ratione præ-
dicta, quod posita specie, ponitur genus
ut homo est, ergo animal, si est emptum
utiq; etiam ad paratum, & cognatus ne-
cessario, si agnatus. l. si. ubi glo. C. de in-
int. resti. mil. inter agnatos. ff. unde le. &
not. etiam in. d. §. inter emptum et in. l.
iurisdictionem in. §. sed si fraudandi. ff. de
pac. et in. l. 2. in. §. doli mali. ff. ui. bo. rap.
quæ responsio tamen uera non uidetur
secundum aliquos, quia ea attentata, idē
dicendum foret in mero, et plus quod
ex hoc mixtum ipsum quoq; appellare-
tur, contra istum text. directo, inter hæc
duo differentiam constituentem. Secun-
do, quia uerba prædicta cui inest etiam
iurisdictione, passiuè proprie loquendo
intelliguntur, ergo non uidentur posse
adaptari ad genus, quod actiue speciem
complectitur, l. 2. §. mutui datio. ff. si cer-
pet. Tertio, quia si inesset mixto, ut ge-
nus, secundum glo. in rub. in st. de fidei-
com. hæc et est argumen. in. c. in nouo.
21. d. esset digniot mero imperio, com-
prehendens omnes species, mixtaq; iu-
risdictione dici deberet, & non mixtum
imperium. Sed ad primum replicabi-
mus, quod cum mero non insit eo mo-
do, quo mixto, æque scilicet & principa-
liter, potest quoq; merum, mixtum ap-
pellari, & sic argumen. fallaciam habet,
alias merum non diceretur, ex coq; pro-
batur, & plus, quia dixit tex. mixto inest
se tantum, & non mero, & ut infra la-
tius. Non obsecundum, quia nega-
bo, ex quo inesse, quoq; nil aliud signifi-
cat, nisi intus esse, ergo actiuam habebunt
interpretationem, & ad genus ada-
ptabuntur, ita ut speciem etiam neces-
sario complectatur, aliter nec in homi-

ne inesset animal, quod tamen & genus actiue, & quod speciem complectitur, haud dicendum. Non obstat tertium, & ultimum, quoniam respondimus supra, in l. q. ea ratione utrum esse, sed alia mixtam imperium dixisse, nec recepto. uel aliter & formalius, quod cum minus sit genus quam species, c. in generali. c. quoniam per speciem, de te. in 6. c. cum in generali; de offi. vi. co. lib. non potest adhuc dici, & hac de te, meto imperio dignior, ergo nec mixta iurisdictioni, sed prima melior, quoniam obstat glo. communiter approbata in d. tub. insti. de fideicom. h. in si. etiam quod minus sit, & generi per speciem derogetur, & ita communis opinio quantum ad prædicta, defensata manebit, uel ut ait Ang. & Ful. tenemus quod insit potius tanquam species, ex quo alias mixtum nō diceretur quod est quando duæ species simul concurrunt. l. a. in prin. ff. de uerb. ob. l. cum ferius. ff. de cond. & de allega. etiam supra. l. hæreditatis. C. de peti. h. §. quædam, insti. de a. uo. quod tamen uidetur contra tex. dum dicit, cui etiam iurisdictioni inest, nec (ut supra) una species insit alteri regulariter, nisi respondeamus inesse (quod sequaces Ang. & Fulgo. sentiunt) ut noua species constituatur, idest mixtum, ex meto & iurisdictione, ut ex uino & melle mulsam. §. Cum ex aliena. insti. de te. di. & consonat. Sed cogita quod sic inesset meto, & nō mixto, adhuc contra tex. in uerbis prædictis vltimius sentiunt, dato quod uerum sit, iurisdictionem ut speciem, inesse alteri speciei, nec unam esse altera digniorem & nihilominus hoc ipsum est de dicto contra tex. in d. §. quædam, ubi ex actionibus realibus & personalibus, si sunt mixtæ, quantum tamen personales sunt digniores, ut not. in rub. si cer. pet. ergo male, & propterea non est à communi resolutione discedendum. Alij quoq; ultimo loco dixerunt, quod licet una alteri inesse non possit, potest tamen qualitas speciei, in esse alteri qualitati, ex quo non metum imperium totum,

nec tota iurisdictioni, concurrunt ad mixtum componendum, sed qualitas, quod etiam sic præsupponit inesse meto, & non mixto, & rursum male, ut proxime dictum fuit, ac contra istum text.

16 QUINTO, & ultimo, quaeritur an sit t date imperium, quod neq; merum, neq; mixtum sit, Bald. hic respondet quod sic, per tex. in l. si. supra de offi. eius, ubi mandata iurisdictione alicui transit imperium quod non est merum, ergo nec mixtum, subdit glo. ibidem, & bene, ex quo duo hæc ad paria iudicantur regulariter. l. i. cod. tit. l. iubere cauere, infra eo. l. ea quæ. ff. ad municipali. ergo diuisio huiusce legis defectiua. Sed pro solutio. dici potest d. l. si de imperio coherente iurisdictioni intelligi, & sic accessorio ad ipsam, idest de modica coactione, non principali, & per se, ut hic, latiusq; declarat Spercu. in tit. de iu. o. iud. in 6. colum. & de quo habetur etiam in l. 2. & in l. magistratibus, supra, & infra eo. & in c. ex literis, de offi. dele. & sic diuisionem defectiuam non esse, considerando amplius, cum de iurisdictione hic tractetur, imperiumq; prædictum iurisdictioni coherere, quod huiusmodi esse non potest, uel & aliter, ut per Docto.

17 QUINTO, & ultimo notat quod iurisdictioni, est etiam iudicis dandi licentia, idest delegandi (iudicem enim dare, est delegare, de quo tamen late per me in rub. de offi. eius. in prima & secunda lect.) quasi dicat delegationem esse actum, & exercitium iurisdictionis, quodq; non solum delegatio maioribus magistratibus habentibus merum & mixtum imperium, concessa est, sed etiam minoribus habentibus iurisdictionem simplicem, & idem in d. rub. not. consonatq; propter d. implicatiuam etiam, & si senserint aliqui hic parum conuenire uerbis literæ, de personis delegate uolentibus, haud loquentis, & male quoniam implicite de his saltem loquitur, inducendo ut supra, & quia tantum est dicere,

ff. iurif.

iurisdictionē esse iudicis dandi licentiā quantum his qui eam habent, concessum fuisse à lege, ut possint delegare, nec diuersum est, quod prædicti subiungunt aliter ad tex. d. implicatiuam ad aptates, si id ipsum recte perpendatur, iurisdictionem scilicet, in specie non solum considerari posse in causis cognoscendis, sed etiam in facultate delegandi, quæ est in potestate iudicis, quia inferretur necessario, implicabitq; idem, idest habentem iurisdictionem (ut diximus) delegare posse, nec opus esse mero, uel mixto imperio, & ita magis communitur tenetur, quodq; de mero, & mixto imperio, ac simplici iurisdictione tex. non loquatur. Sed contra, quia implicatiua etiam prædicta innuit, iurisdictionem continuare uoluisse materiam præcedentem l. i. iusiurandum etiam. ff. de iure iu. l. si. ff. de iust. & iu. l. etiam. ff. sol. mat. materia præcedens autem est de mero & mixto imperio tantum, et non de iurisdictione simplici, loqui potest.

Secundo, quia delegare causas non est simplicis iurisdictionis, ut not. in l. i. supra de offi. eius, & in c. pastoralis de offi. dele. ergo uerba text. quod iurisdictione sit etiam iudicis dandi licentia, aliā habent interpretationem, ut infra.

Tertio & ultimo, quia si de iurisdictione tractauit supra in l. 2. quæ proxima est, uerisimile non uidetur, nunc idem facere uoluisse. hæc est stipulatio. §. diuus, ut lega. no. ca. solum igitur intendit de mero & mixto imperio tractare, nec ad idem uerba præallegata obstant, quoniam sensus est mixtum imperium in bo. po. consistere, & iudicis dandi licentia, uel & melius. quod iurisdictione quæ cohæret mixto imperio, in danda bo. poss. consistit, quodq; eadem est iudicis dandi licentia, unde forte idemmet Vlpianus in l. i. supra eoti. hæc duo æquiparat, quæ licet colorē habeat, non officium tamen, quominus intellectum commune teneamus, ex quo id, quod prius de iurisdictione dixerat, non reperiisset, & ideo respon-

dendum est, quod continuat eo modo quo supra, non solum maioribus magistratibus concessum esse, ut delegent, uerum etiam minoribus, iurisdictionem simplicem habentibus.

Vel & aliter, quod sicuti merum imperium in gladii potestate, & mixtum in danda bo. po. ita etiam consistit iurisdictione in iudicis dandi licentia, ita ut sic præstantissimum in suo genere habeat quoddam, unumquodq; prædictorum.

Ad secundum autem, quod est contra tex. in d. l. libi, quæ uero iure magistratus competunt &c. uel quod non est simplicis iurisdictionis dicamus, ita ut maioribus magistratibus id sit denegatum, alias autem sic.

Ad tertium & ultimum quod tractauit in l. 2. supra de iurisdictione aliter quam hic, uel de imperio potius iurisdictioni cohærente, de quo etiam supra & in l. si. de offi. eius. Nec ad idem facit quod bo. poss. & iudicis dandi licentia, æquiparentur, in d. l. i. quia falsum est, ut ibi dicit gl. per istum text., quam communiter sequuntur Doctores. & breuiter meri imperii primum est, secundum uero iurisdictionis, cogita & si alias intellectum istum tenere uelles, lege literam hoc modo, mixtum est imperium, cui etiam iurisdictione inest, quod in danda bo. po. consistit, & iudicis dandi licentia quæ aliter etiam in pandectis legitur, sic quod in danda bo. po. consistit, ut iurisdictione iudicis dandi licentia, uel iudicis dandi, iurisdictione legamus. & ex his sumus de textualibus expediti.

Additio.

AD EVIDENTIAM huiusce not. L. quæ (ut inquit Bar. & Doctores) materia habet difficilem, & subtilem † alibi non tractam, aliqua etiam necessario præmitti possent, & primo, quod olim in initio urbis, populus Ro. incerto quodam iure agere instituit, & taliter quidem, ut omnia manu, etiam a Regibus gubernaretur, idest pro eorum arbitrio, de clarando, ut dixi in rub. de edcn. in 29. colum. num. 144. & habetur alias in l. 2.

1. in prin. ff. de ori. iu. & sic Venetiis fit, ac apud Tartatos. l. rerum, & ibi Barto. in 2. colum. ff. rerum amo. & manu forte dixit, quia organum organorum est, & quia pro auctoritate capitur, pro potestate, pro dominio, pro corpore, instrumentumque est breuiter, quo omnia conficiuntur, secundum Bald. in c. significasti, per illum text. de electio. dum dicit, quod pallium debet assumi à corpore beati Petri, & per text. in l. manumissiones quoque, ff. de iusti. & iu.

Secundo, quod cum ad aliquem modum ¶ ciuitas aucta esset, leges late fuerint, actiones compositæ, magistratus creati, iudiciaque instituta, iudices quoque quasi iudicantes, seu iure disceptantes appellati sunt, d. l. 2. in prin. præallega. & in §. deinde, & in §. post originem, et in l. i. supra eo. & in c. sorus, de uer. si.

Tertio, cum iudicia prædicta ratione 20 iurisdictionis exercentur, de quibus ipsa in tit. isto tractetur, quod in genere considerari poterit, & in specie (de magistratibus enim dictum est satis in l. i. supra de offi. eius) in genere, ut comprehendat merum imperium, mixtum & iurisdictionem, & sic nomen generis, & speciei retineat, quod nec à iure est alienum. l. i. & 2. in simili tamen. ff. de adop. l. i. ff. de pac. l. 1. de transac. l. in facto. ff. de con. & demon. l. naturalis, & ibi Barto. in princ. in 2. colum. ff. de præscript. uer. & ad propositum probatur in §. iusiurandum in fi. in aucten. de descen. ci. & in l. Equissimum. ff. de usus. & in d. l. prima ibi, iurisdictionem suam mandant, de offi. eius, & in l. i. iuncta glo. ff. de consti. prin. & sic terminus complexius suatum specierum dicitur eo. Bald. teste in c. licet in 2. colum. de proba. in specie uero, quum stat in nomine suo, de ista secundum communem intellectum loquitur text. noster, ibi iurisdicatio est etiam iudicis dandi licentia, suoque loco quid sit, & quotuplex, discutimus latius, differt etiam quoad aliud in genere, & in specie considerata, ut per Ang. in d. l. 2. in prin. ff. de ori. iu. & idem de in-

perio rursus dici potest, quod nomen generis sit, & tripliciter considerari possit, primo, ut comprehendens causas magnas, & graues merum sit, mixtum autem si medias, & si minimas tandem iurisdicatio. Item & speciei, ut hic, & rursus latius, ut infra.

Quarto quod alia est iurisdicatio uoluntaria talia contentiosa. l. 2. ff. de offi. procon. uoluntaria quæ in uolentes exercetur, contentiosa autem, quæ exercetur in inuitos. l. 2. ff. de adop. l. nec anus. C. de eman. lib. l. inter stipulantem. §. primo. ff. de uerbo. ob. Hinc confessio administratoris per modum uoluntariæ, non præiudicat, per modum contentiosæ autem sic, secundum Barto. in l. secunda in §. quod obseruari, in 2. colum. C. de iu. cal. Qui dicit etiam in l. præses, in princ. ff. de offi. præsi. quod hoc casu Præses habetur loco priuati, non quantum ad uoluntariam, & alibi in l. nemo, ad medium. C. de sacrosanct. eccl. quod quæ sunt de uoluntaria iurisdictione expediri possunt in ecclesiis, non quæ sunt de contentiosa, & ista breuiter, cum respectu partium talia sine, non tractantur hic, sed quæ sunt respectu iudicis, ut ordinaria, uel delegata, quæ licet exercitium uideatur diuersum, sunt tamen eadem. l. i. §. qui mandata. l. Er si prætor supra de offi. eius. l. solet, infra eo, & declarat Barto. licet in fi. quum infra aliter non referemus, & ad propositum male quo ad contentiosam, quia passiuè uerum est eam talem dici respectu partium, sed actiue etiam respectu iudicis considerabilis est, & necessariò quidem, ita ut in mero imperio mixto & iurisdictione contineatur, quemadmodum supra, tanquam in triplici specie, & in triplici quantitate quoque, maiori, media, & minori, maiori ad quancunque summam, media ad tercetos solidos, minori uero ad centum, ita Bald. in d. c. licet causam, in præallega. 2. colum. de proba.

Quinto, & ultimo, cum officium 22 iudicis facti sit ex quo postea distincta

Fff 2 oritur

oriunt iurisdicção, quoniam uniuersalis prius fuit inuenta, secundum Ang. in d. l. 2. de ot. iu. & actus, seu motus ad ali. quid explicandum, in causis latissime patens. l. i. supra eo. & tradit Bal. in rub. de offi. dele. in ult. col. sciendum est id ipsum dupliciter considerari posse, ut nobile scilicet, & mercenariu, ut nobile si motu proprio exerceatur, aliàs autem mercenarium, si deferuierit actioni proponendæ, aut propositæ, exercendæ, tetminandæ, uel exequendæ, quorum exemplum uidentur per Bart. in d. l. i. in penul. colum. supra eo. post Specu. latius, de offi. o. iud. per totum, quibus sic præmisistis, casum figura (summarium enim planum est, & diuisio plantor) ad litera, ut iacet, quoniam cum in ea tradantur

23 artis principia tanquæ sunt tanquæ fores & nota omnibus, non est quid, in quo probabiliter dubitari possit, iuxta illud philosophi 2. ethy. in fortibus quis delinquet quasi dicat, nullus, & Gene. 4. ibi, peccatum statim in foribus adent, id est patens erit, & manifestum, & in materia reassumpit Bal. in l. i. in prin. in i. lectu. ff. de iusti. & iu. ubi etiam similia leguntur, & hac de re monet idem philosophus, omnia quæ traduntur in artibus ad prima principia semper, tanquam ad regulas quasdam refecti debere, ex quo tunc firma atq; certa sunt, quæ cum ipsi consentiunt, uel his casibus locum habebit uulgata decisio l. quod labeo. ff. de carbo. & dic. & inde est quod credere oportet quæ dicuntur, quodq; disputandum non est contra negantes principia, & si secus sit, possumus esse error a'ias in deductione conclusionum, ex ipsis.

Notabilia etiam clara sunt, quid sit merum imperium, quid mixtum, & quid deniq; iurisdicção, ideo non insisto, declarando tamen horum diuisionem non poni, sed exempla tantum.

SED QVERO pronunc, dato quod hoc uerum sit, disputandum nihilominus infra latius, cum triplex sit modus theoricæ procedendi, diuisionibus, diuisionibus, & exemplificationibus. l. i. & ibi Bal. in prin. in i. lectu. citatus quoq; supra, ff.

de iusti. & in. quare est quod diuisionem 24 iuriscop. posuerit, & (ut diximus) exempla tantum, non autem diuisionem? Non uideo qualiter possit responderi, nisi dicamus ideo fecisse, quia sciebat sorte diuisiones communiter esse periculosas. l. omnis diuinitio. ff. de regu. iu. l. i. ff. de reg. cat. l. mora. ff. de usu. quæ responsio tuta non uidetur, ex quo ea attentæ, nec alibi poni debuisset, & tamē ut notum est hinc inde, in finem prope modum tradite sunt iuris iustitiæ, iuris prudentiæ, tutelæ, testamenti, peculii, & similia, de quibus in l. i. & in l. iustitia. ff. de iusti. & iu. & in l. i. ff. de tutel. & in l. i. ff. de testa. & in l. depositi, in §. fin. & in l. sequenti (singula singulis referendo). ff. de pecu. Secundo igitur fecit, quæ ex his facile diuinitio elici posse uideatur, uel dicamus, & tertio, quod intrinsece eam continuant, ut infra demonstrabitur, uel 4. non inconuenire, sicuti diuisionem tantum posuit in iuribus præallegatis, hic etiam aliter processisse diuidendo solum, & exemplificando, aut quinto, quod cum duo hæc in docendo, & si diuinitio ostendat quiditatem ac essentiam rei diuinitæ, præcipua sint l. i. ff. de excep. do. §. sed non usq; in iusti. de lega. §. igitur, in proem. eo. lib. l. prætor. §. iulianus. ff. de colla. bo. l. bona fides. ff. de po. l. i. libertus minorem, iuncta glo. ff. de iu. pat. cum similibus, diuinitionē ipsam omittere non dubitauit, uel in infra, in glo. i. & ad diuisionis propositum nota, quod à partitione differt, ut hæc sit, quando res in partes, uel membra diuinitur, illa uero generis in species ut hic, ubi imperium diuinitur in merum & mixtum, & iurisdicção in merum imperium, mixtum, & simplicem iurisdicçãoem, & ut latius supra. Item quod totum in genere diuinitur per species, totum uero in specie per indiuidua, & totum deniq; in indiuiduo per partes, ita Bald. in l. cum quæstio in princ. C. de lega. fuerunt etiā aliqui, qui multo amplius dixerunt, diuisionum formas esse tres, Generis in species (ut diximus) Rei in partes, uel membra, & rerum ultimo loco. in acciden

dentia. Vel & nouissime dicas, notari et posse, merum id appellari, quod est à natura alterius cuiusq; abstractum penitus, & sic imperium hic, fuitq; uetbum Areti. per istum tex. in consil. xx. incip. in quaestione in 2. colum. Mixtum uero illud, quod de duobus simplicibus participat, mero scilicet, & iurisdictione, ut hic pariter & in l. 2. in princ. ff. de uerbo. ob. & in l. cum seruus. allega. sape. ff. de condi. & de. & in l. naturalis & ibi Bart. in fi. princ. ff. de uerbo. ob. subiiciens hoc ipsum semper subintelligi, suppositis simplicibus, ex quibus componitur nec merum, nec mixtum, ut iurisdictione, quæ largo sumpto vocabulo, imperiū quoq; dici potest, sicuti coercio modica, seu impetium quod iurisdictioni coheret, & de quo in l. si. ff. de offic. eius & est simile in l. quamtu beronis. in fi. ff. de pecu. & in l. A diuo pio. in §. in uenditione ff. de te iudi. & in l. uouentium. ff. de ver. signi. ubi quædam mobilia sunt, quædā immobilia, quædam uero nec mobilia, nec immobilia, sed tertia scientia speciem, ut nomina debitorum, & declarat quoq; Batio. in l. si conuenit in princ. ff. de pigno. ac. & in l. potest. ff. de autho. tu. & in consil. 30. incip. filius ad fi. & in actione, quum dicimus, quandam esse realem, quandam personalem, quandā uero anomalā, quæ, nec realis sit, neq; personalis, ut per glo. in §. quædam. in st. de actio. & in terminis, in iurisdictione ut supra, quæ ordinaria est, & extraordinaria, idest delegata, nec tepeto, alia uero nec ordinaria, nec extraordinaria, ut ea, quam notionem appellamus, laic prætor. in princ. ff. de te iudi. Secundo, quod cum misterio uerba hæc addidit Iurisco. ad animaduertendum in homines facinorosos, quoniam alias furiosus, & qui habet gladii potestatem, & quisq; in belluas, diceretur habere merum imperium, quod tamen est falsum, & sic tollendæ absurditatis gratia, uel ut omnem remoueret dubitationē, & ad maiorem declarationem quoniā si dixisset etiam nil aliud esse merū imperium, nisi habere gladii potestatem.

absq; alio, utiq; sic intelligi debuisset, ex quo nunquā indefinita æquipollet uni uersali, ubi absurdum sequi potest. §. sed & quod principi placuit inst. de i. na. l. ex stipulatione. C. de sen. & int. o. iu. tradit Bart. in l. ab hostibus. in §. sed quod simpliciter in 3. colum. ff. ex qui cau. ma. et probari uidetur in l. nemo potest. ff. de regu. iu. & in l. solent. ff. de offi. pro con. Tertio & ultimo, quod cum tractauerit supra in l. i. de iudicis officio, deq; imperio, iurisdictioni ipsius coherenti in l. 2. iure merito hic latius uoluit de mero, mixto, & iurisdictione simul pertractare, quæ species sunt (ut proxime dictum est) iurisdictionis in genere, uel et melius quod dialectico more processit, primo uetbum ambiguum ponēdo, quod est imperium, postea distinguendo in merum, mixtum, & iurisdictionem, et regulam deniq; per exēpla tradendo, quod est habere gladii potestatem etc. quod in danda bo. po. consistit, et quod est etiam (singula singulis referendo) iudicis dandi licentia.

Et hæc sufficiant, quoad textualia.

¶ Additio.

¶ Vel ad supra dicta, quod tradantur artis principia, nec sit hac de re figurādus casus, nisi ut litera iacet, ex eo addas facile deprehendi posse, primo quia posuit Iurisco. uerbum imperium, quod ambiguum est. multisq; conuenit personis, maxime Principi, respectu omnium. l. i. ff. de consti. prin. item cæteris magistratibus, in eos qui suæ iurisdictioni sunt suppositi. l. 2. ff. de in ius uoc. item Abbatum monachos, patri in filium, & Domino in seruum, ac similibus c. si religio sus, de elect. in 6. l. in suis. de libe. & posthu. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. Secundo diuisione, ut dilucidius id ipsum intelligeremus. l. i. ff. de excep. do & in premio inst. §. sed non usq; de lega. eo. lib. et diuisionem dixi, quia à partitione differt, quæ est, quum res in partes, uel membra discerpitur. l. stipulationes nō diuiduntur. ff. de uer. ob. postea exempla, quæ ad docendum præcipue, sunt necessaria. l. ut responsum. C. de tran-

transac. l. bona fides. ff. de po. l. prator. §. iulianus ff. de colla. bo. Vel & aliter, quia posuit genus, tamquam uniuersalius, & à quo pendet prius omnis nostra cognitio. l. i. ff. de iusti. & iu. l. i. ff. si cer. per. §. his igitur insti. de iusti. & iu. idq: postea in species distinxit, ut per eas fieret, certius. l. qui duos. ff. de leg. l. i. menius. §. duobus. ff. de lega. 2. l. in ratione. §. incerte. ff. ad leg. fal. & appellatur secundum Bald. alibi in l. conuenticulam, signanter per istum tex. in 3. colum. C. de ep. & cle. argu. à generis diuisione, cum species scilicet enumerantur, ubi alias minuitur, alteratur, & declaratur deniq: ut ibidem. Vel & ultimo, quodammodo à partibus sufficienter enumeratis, arg. in l. parte furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. quia dixit imperium esse merum, mixtum, nec merum, nec mixtum, ita ut nil aliud sit amplius in consideratione, hæc q: tria omnia in materia comprehendant, merum scilicet, quia à natura alterius cuiusq: rei abstractum est. l. cum seruus. ff. de condi. & de. mixtū quia de duobus participat simplicibus l. 2. in prin. ff. de verb. ob. nec merum nec mixtum, ut iurisdicatio, quæ largo sumpto uocabulo, imperium etiam potest appellari, argu. in l. si. supra, de offi. eius, & ut infra, & est simile in iurisdictione ordinaria, ut hic, extraordinaria, id est de legara, ut in l. i. §. qui mandatum, de offi. eius, nec ordinana nec delegara, quā notionem appellamus, ut i. lat. prator ff. de re iud. & latius, sicuti quoq: dictum est supra, licet non isto ordine.

15 G L O. P R I M A, breuis est, & non diuiditur, ex qua habes, suitq: opinio Io. quod tria dicta tex. exemplariter ponuntur non ut Iuriscon. intenderet merum imperium diffinire, aut mixtum, uel iurisdictionem, & est communiter approbata, nec potest re uera aliter tenei, quoniam diffinitio dē cum suo diffinito cōuerti. l. i. §. doli ff. de dolo, tradit gl. insti. de ob. in pri. adeo ut si detur casus i quo nō cōuertatur, corruiat, ut not. in l. non dubiū. C. de legi. quod utiq: cōtingeret hic, ut per Bat. in l. oppo. quem

aliter non referemus infra, ergo, & taciū est incidenter supra, ob hocq: principium glo. si. idem tenentis, erit etiam expeditum, & si non sunt exempla, est potius descriptio quam definitio, ostendens non quid sit merum imperiū, mixtum, & iurisdicatio, ut ista, sed quale. l. i. ff. de legi. sed quod exempla sint magis placet, & argu. extrinsecum, ut à contrario, & à causis, de quibus in l. i. in §. hu ius, supra de offi. eius, & in l. licet, in §. ea obligatio. ff. de procu. ubi à diffinitio ne alias intrinsecum appellatur.

Secūdo ad idem facit, quia diffinitio constare debet ex genere, & differentiis, ut septimo Methapy. inquit philosophus & ex nostris Bart. in l. i. ff. de testa. uerū hic non est genus, ergo.

Tertio, quia condete legem est meri imperiū, & ad idem laeuis multa pecuniaria, ut infra, & tamen hæc sub uerbis prædictis non comprehenduntur, ergo diffinitio non erit, quia nō conuertitur, ut supra, cum omnibus diffinitis. d. l. i. d. §. dolum. ff. de dolo.

Sed tamē disputando, suaderi etiam posse uideretur, quod imo prædictorum diffinitio ponatur, & primo ponderando uerbum est, quod sui natura denotat essentiam, & quiditatem rei, per diffinitiones traditis. l. si maritus. §. legis iuliz & ibi Bar. ff. ad leg. iul. de adul. l. meris appellatione 2. ff. de verb. si. & plus dicit Bald. alibi in consil. Schisma, sub tit. C. si quis aliq. testa. prohi. in xi. colum. nullū uerbum esse in toto iuris corpore positum, ita substantiū, ut illud.

Secundo quia uerbum gladii in ciuili punitiuo, non autem materiali intelligitur c. dilecto. de sen. exco. in 6. c. nouir, de iudi. c. per uenerabilem qui fili. sint le. & hoc modo erit cum suo diffinito conuertibilis, & sic succedat de mixto imperio & iurisdictione, ut per Docto. hanc opinio. tenentes.

Tertio quia uidemus prædicta nullibi diffiniri, argu. a pertissimum idem hic omnimodo iuriscon. facere uoluisse.

T V B R E V I T E R, à prima opinio non recede, & eam ex alio nouissime cōpro-

proba, quia si uoluisset hic Iurisc. diffinitionem tradere, utiq; dixisset, quo quomodo, ut alibi in l. i. ff. de tute. & in l. de positi, in fi. & in l. diffinitio. ff. de pe. cu. & in l. quis sit fugitiuus, in S. erronee. ff. de edil. x. dic. & in mille locis similibus quos non refero, uerum hic ne uerbum quidem est, quod diffinitionem sapiat, ergo. Et quia habere gladii potestatem, date bo. po. ac iudicem, facti sunt, & non iuris, quæ diffiniti non possunt, ex quo demonstratur potius. l. nihil aliud ff. de uerb. si. l. 3. S. i. ff. de uerbo. sig. l. si in rem. ff. de rei uen. l. in actione. ff. de fur. & tradit Bald. in rub. de iu. fi. in 3. colum. lib. x. C. nec faciunt adducta in contrarium, quia uerum est primum antecedens, quod uerbum prædictum ostendat quidditatem & essentiam rei, ac substantificum sit ualde, si id etiam natura eiusdem patiatur, secundum Bald. in l. quæ sortuitis. C. de pigno. ac. & est argu. in l. si uno. ff. loca. sed consequens falsum quod hoc idem hic per diffinitiones traditas habeatur, cum non sint huiusmodi, ut supra ostensum est, istud ipsumq; ad præsens disputamus.

Non obsecundum, quia confunditur per tex. in l. aut damnum, in prin. ff. de pen. & ad idem multa supra allegata fuerunt, & nouissime probatur, quia uerba potius naturali quam ciuili modo debent intelligi. l. si. C. de his qui ue. x. ra. impet. l. quibus diebus. S. dominus. ff. de cond. & de. ci. S. naturales, ubi bo. text. si de seu. defunc. cōten. sit in l. do. & agna. in iustib. seu. nisi aliud subiecta materia suadeat, quemadmodum in d. c. dilecto, & similib.

Non deniq; tertium & ultimum, quia id non arguit, propterea diffiniti in hac l. & maxime ut supra dictum est, quia exemplis omnia non minus doceri potuerunt quam diffinitione, & si contra communem tenere uelles, posses ad argu. obstantia secundum quosdam hic dicere, quod imò cōueniatur cum suo diffinito, quodq; constet ex genere & differentiis (ad alia enim non respondeo, quia dicitur infra loco suo) ex quo sensus ut-

detur, merum imperium potestatem eē quandam animaduertendi in homines facinorosos, & in propriis terminis idē de mixto & iurisdictione, sed quia hoc modo subaudire id, quod ipsemet Iurif. con. non dixit, est reprehendere, iuxta nor. in l. i. ff. de testa. non satis tutum erit à prima recedere, cogitabit.

GLO. SECVNDA, difficultatem non habet, diuisione etiam facilis, ut in ea. Ex qua habes primo, quod omnis ² pœna capitalis contingit tripliciter & est uerum, ut in iuribus supra allega. & maxime in l. 2. ff. de pub. iud. & in l. x. dicto, in S. rei autem capitalis. ff. de bo. po. & in l. i. in S. fi. ff. de bo. po. contra tab. & in l. 2. clarius quam alibi. ff. de pœn. ex. plicantiibus in morte, & portatione in insulam, & damnationē in metallum, siue morte naturalis alias, ciuili, & seruitute, & idem in l. hoc accusare, in S. omnibus. ff. de accusa. & in l. Quidam. et in l. Capitalium: in prin. ff. de pen. & in l. Sed et si quis. in prin. ff. si quis cau. et in l. eum patronum. ff. de iu. pat. & quocunq; modo contingant ex his, sciendū est procuratorem non admitti, secundum Bar. i. l. per procuratorem. ff. de obsequ. pat. præstan. & ut alias in l. Seruum quoq; in S. publice. ff. de procu. & in l. pen. in S. Ad crimen. ff. de pub. iudi. & in c. ueniens, de accusa. si criminaliter tamē agatur, quoniam si ciuilitate quod esse potest etiam in criminalibus, tunc secus. c. tuæ de procu. super his, de ac. cu. l. damus. l. fi. C. ad leg. cor. de fal. l. i. C. quan. ci. ac præiud. cri. tradit Bat. in l. In fine in 2. colum. ff. de pub. iud. & in l. i. in prin. ff. ad leg. iuliam rep. Vtilitasq; ex alio resulat, quia isto casu iuramentum in supplementum probationis deferri potest, illo autem non. l. maritus, et ibi idem Bat. in 2. colum. ff. de quæstio. & ratio est utroq; casu. Quoniam si ciuilitate agatur, de te familiariter agi tunc dicitur, & pecuniaria, si criminaliter autem, ad uindictam publicam. l. in te dū & ibi Albe. not. ff. de pub. iud. d. l. i. C. quan. ci. actio & c. exemplificariq; potest ultra supra dicta, etiam in damno dato

puta seruo occiso, quia tunc ciuilitate le-
ge aquila, ad emendationem agi pote-
rit, & lege Cornelia, de Sicariis, crimi-
naliter, uindicta ratione. Linde neratius
§. si dolo. ff. ad leg. aquil. & in furto paci-
ter furti actione, & conductione furtiua,
l. i. C. de fur. ac rapina, vi bo. raptorum,
& lege iulia, de ini. l. 2. §. hoc ædicto, &
ibi Bar. ff. ui. bo. rapto. & ultimo loco in
causa falsitatis, criminaliter lege Cor-
nelia de falsis, eiusq; pœna est deporta-
tio; publicatioq; bonorum, in libero,
serui autem, ultimum supplicium. l. i.
in fi. ff. ad leg. Cor. de fal. ciuilitate agen-
do, excipiendo, & replicando, ut per
Odosre. in. l. si ex falsis, in prin. C. de tran-
sac. & similibus. Non tamen ut in eis-
dem diuerso procedatur modo, quod
est maxime obsetuandum, quia semper
uel ciuilitate agatur, uel criminaliter, la-
tis est utroq; casu pronunciare super fa-
cto, ut idem Barto. declarat in. l. uiro, in
prin. num. 5. ff. sol. mat.

SECUNDO, ex eadem glo. habes,
27 & post hæc, quod capitalis pœna tri-
altero de prædictis tribus modis contingens,
in mero consistit imperio, quod dictum
non uidetur uerum, quia merum impe-
rium, est habere gladii potestatem, ut
supra, & in. l. nemo potest, cum simili
leg. ff. de regu. iu. haud considerabile in
deportatione in insulam, aut damnatio
ne in metallum, Solue ut etiam in glo.
i. declarauimus, exemplificando de gla-
dio dictum fuisse, non diffiniendo, ita
ut etiam eadem in mero imperio consi-
stant, nec tamen gladio opus sit, uel gla-
dii mentionem fecisse, habito respectu
ad ultimum supplicium, quod ex his
maius esse uidetur ut infra. §. deinceps,
in aucten. de nu. p. §. præconizamus, de
leno. eo. lib. j. ultimum. l. qui ultimo. ff.
de pœn. l. i. C. ne li. po. l. i. in fi. C. de pri-
ua. car. uel & ultimo, perinde esse ac si
in eos gladio animaduertetur propter
æquiparationem, & quia tunc mors ci-
uilis est, & autem, quæ gladio contingit
naturalis, ut in. d. iunibus, & est argu. in
c. susceptum, de rescrip. in 6. & in c. pla-
cuit, 16. quæst. 1. & in. l. si. & ubiq; not. C.

de epis. & cle. ubi mors naturalis non æ-
quiparatur ciuili, nisi in casibus a iure
expressis, quorum unus iste uidetur, ut
pœna capitalis, quæcunq; ex his tribus
fuerit, in mero imperio, quemadmodum
diximus, consistat.

SED I V X T A prædicta queritur,
28 quid in dubio, cum uerbum tri-
an pœnæ capitalis appellatione, in-
telligi debeat de morte naturali scilicet,
siue ultimo supplicio, an uero de mitio-
ri, puta exilii? Glo. in. l. i. C. ne Christia-
man. tenuit de exilio intelligi debere, et
quidem perpetuo, dum tex. dicit, si iur-
dus mancipium christianum compa-
ratum habuerit, aut alia quæcunq; caus-
sa possiderit, quod capitali sententia pu-
niendus est, quam etiam Imo. extollit,
& dicit singul. in. d. l. 2. in 4. colum. ff. de
pub. iud. & las. in. l. transigere in. 3. C. de
transac. ubi etiam similem adducit in. l. i.
in criminali. C. de iu. o. iud. & fortè exi-
lii mentionem fecit, idemq; nos q. pro-
ponentes de indultu, quoniam depor-
tationis, damnationisq; in metallum pœ-
næ exoluerunt penitus, neq; sunt am-
plius in usu, ut in. d. l. 2. not. & signanter
Imo. met supra citatus in 2. col. in prin.
& dum dixi christianum mancipium à
iudæo posideri non posse, intellige uerum
præterquam in casu, quando esset colo-
nus ascriptitijs c. multorum extra de iu-
di. & hoc ratione adiuncti, quoniā alias
principaliter, & directo non liceret. d.
l. i. & probari rursus ac secundo posse
uidetur per text. in. l. i. C. ad leg. Cor. de
fal. ubi mulier accusata lege Cor. de fal.
quod partum supposuerit, non potest
iudicium differre in tempus pubertatis
pueri iam nati, ex quo ipse non est ac-
cusatus, & quia uenissimiliter ex fide, uo-
cata in causam capitis se defendet, quod
uerbum capitis, sane non intelligitur de
ultimo supplicio, sed de deportatione
tantum, publicationeq; bonorum. l. i.
ff. eo. ergo & paratione de exilio in ca-
su dubitationis præsentis, & quoniam
legislatoris meus non est certa, quoniā
tunc secus esset dicendum l. 3. C. de lib.
præte. & per Imo. in. d. loco.

Tertio probatur per text. in l. i. C. de sal. mo. ubi si quis monetam inferioris à principe falsificat, capitali poena puniatur, quod adhuc intelligitur (ut supra) de portatione, bonorūq; publicatione, & ita decidit declaratio quoq; Abb. post alios, maxime Goff. & Hosti. in c. quāto in 2. col. de iurei. Quarto probatur per text. in l. præsenti, in prin. C. de his q. ad ec. confu. ubi in terminis poena capitali & ultimi supplicii animaduersione ple-ctendus est, qui aliquē ab ecclesia extra- hit, ergo nō simpliciter capitalis poenæ appellatione, ulimū suppliciu intelligemus, & nota per illū text. q. utimur ap- positione figura, causa æquiuocationis remouenda (ut dicunt grāmatici) cōiun- ctioq; est duorū substantiuorū, quorum unum alterū declarat, perinde ac si dice- remus, canis stella lucet, quia dictū uer- bū ambigū est, secundum Bar. in l. quo- tiens in stipulationibus. ff. de uer. ob. ut capitale hic, & est arg. in l. i. ff. de pæ. tra- ditq; idem Bar. in l. i. in prin. & in 2. col. ff. de rutel. Quinto & ultimo, quia in- mitiorem partem semper debet fieri in- terpretatio. l. interpretatio. l. si præ- ses. ff. de pen. & semper sequi quod mi- nus est. l. si. iuncta gl. ff. de præro. sti. nec minus iustus q. æquius putat alibi Iurif. con. in l. proxime. ff. de his q. in testa. del. & hac de re qd̄ proditū est iactura caus- se eum esse asficiendum qui patrociniū potentum aduocat in l. i. C. ne li. po. in- telligitur etiam non ipso iure, sed p. sen- tentiā, ut ibi Docto. declarant, & si quis accusatus fuisset, q. aliquē pluribus per- cussionibus offendisset, non aliter q. de duabus, & sic in partem mitiorem, esset accusatio interpretanda, secundū Bar. in l. si gemina, in fi. ff. arbo. sur. cesa. imo q. in his, nec lata culpa dolo æquiparatur, eodem teste adhuc, in l. i. in. S. culpa, in prin. ff. si quis testa. libe. esse iu. sac. & ta- men regulariter secus est. l. quod nerua. ff. de po. l. impuberibus. S. si fraus, & ibi i. dem Bar. ff. de susp. tuto. l. i. S. hæc actio. ff. si men. fal. mo. di. & hinc est ad propo- situm quod inoleuit practica ex mente Docto. in locis supra allega. post Fulgo.

in d. l. præsenti. C. de his qui ad ec. con- fu. ut assessores in sententiis dicant, & caput à spualis amputetur, ita quod anima separaretur à corpore. Ang. autem in l. saccularii, in. S. sunt quædam. ff. de extraor. cri. per illum text. dicentem, si quis in inimici prædium lapides posuisset, ne ager coletetur, alias sciret colens malo leto se periturum, insidiis illius, qui lapides posuisset (crimen enim Ara- bum erat Græce appellatum *εραυραμια*) quod hanc rem præsidēs exequi solebāt grauius, usq; ad poenam capitis, tenuit contrarium, quoniam uerbum capitis ibi, mortis, & ultimi supplicii habet in- terpretationem, & ponderanda est præ- positio usq; & legis qui dem, quæ regu- lariter includit id, ad quod relationē ha- bet, authen. hoc ius correctum ibi usq; ad quartam ceterisimæ. C. de sacrosanc. ec. late Cy. in l. à caligato. C. de nup. Secundo ad idē uideretur casus in l. respi- ciendū, in. S. si. ff. de poen. ubi poena capi- tis est q. quis bestiis obicitur, simileq; suppliciu patiatur, q. nō aliter q. de mor- te debet intelligi, quoniam alias simile nō eēt, nec cōparatio de eodē genere, & ma- le, secundū Bal. in l. 2. in 2. col. in fi. C. de proba. quæ refert & sequitur la. in l. & si post res in 2. col. pariter in prin. ff. si q. s. ca. u. & seruit ad statutum nostrum incip. Si quis aliquem, ibi, & minus arbitrio domini potestatis, quoniam debet intel- ligi respectu quantitatis, non alterius ge- neris, sub rub. de insult. uilne. & feri. Tertio probatur in l. lex iulia in. S. si. ff. ad leg. iul. rep. ubi habens publicū offi- ciū, si pecunia sibi data, uel promissa qd̄ fecerit, qd̄ tamen faciendū non erat, exi- lio puniatur hodie, uel etiam capitis po- na, inquit text. ergo mortis significatio- nem habebit, & non exilii. Quarto pro- batur per text. in l. i. C. de super exacto. lib. x. ubi si quis exactorum fuerit super exactiois crimine conuictus, capitali periculo. i. morte amouendus est, si sa- pius id ipsum fecerit, & est secundū Bar. casus mirabilis, q. quis seruo puniatur, & quod alias poena pecuniaria ueniret infligenda, propter consuetudinem pec-

candi. l. 3. C. de ep. aud. cum similibus, de qbus in l. of. de dela. lib. x. & in l. de sententis facultas, in fi. de iu. fi. co. lib.

Quinto & ultimo, quia in simili excommunicatio, poena est, & nulla maior in ecclesia Dei. c. corripatur 24. q. 3. l. hi qui sanctam fidem. C. de apost. & tamen eiusdem appellatione, in dubio, de maiori intelligitur, (quædam enim maior est à communione fidelium, & sacramentorum, quæ etiam anathematizatio appellatur, quædam autem minor à communione fidelium tantum, de quibus in ca. nobis, & in c. si uero de sen. exco. & in c. ad mensam, in §. euidentet 11. q. 3.) c. si quem de sen. exco. ergo & capitalis hic, de morte, & ultimo supplicio pariter.

TV BREUITER à prima opi. non recede, & ad contraria dicās, Nō ob. maxime primum, quia id speciale est, propter criminis deteriorationem, quo casu iura & leges etiam transgredi solent. l. per omnes. C. de defen. ci. c. i. & ibi per Inno. de const. ergo ius commune in cōtrarium. l. ius singulare. l. quod uero contra. ff. de legi. c. præfenti. §. loca. de præben. in 6. uel & secundo dicamus Iurif. con. se ipsum declarasse paulo infra ibi, quia & ipsa res mortem comminatur, et go de morte uerbū ipsum intelligi uoluit. l. si feruus plurim. l. talis scriptura ff. de leg. i. l. fi. & ibi Bar. ff. ad treb. uel & ultimo, id fuisse in imponendis poenis, ius consuetudinatum quod habet potestatem in sanguine hominis ut inq. t. l. as. in l. more col. 7. ff. de iu. o. iud. Purp. in l. cunctos populos nu. 91. C. de summa rri. & si. ca. Deci. cōfi. 306. col. 2. uol. 2. Alex. cōfi. 203. col. i. uol. 2. & illius meminir Et Pet. crini. in lib. de honesta discip. 8. c. 10. & à quo recedere non possumus, secundū Bald. in aucten. sed nouo iure, in 2. col. C. de ser. fugi. & l. l. quicūq. in 5. C. co. subdiciēte amplius tunc non arbitrariū q. sit, sed necessariū esse, notandūq. puto p declaratione. l. qd ergo. §. poena grauior, cū similib. ff. de his q. not. infra. & idem in l. i. in prin. C. de adu. di. iudi. & in l. & si seuerior, in i. col. ex q. b.

cau. in l. i. rroga. & in l. fi. in i. lect. in 2. infra eo. imo q. propter consuetudinē licet à statuto recedere, eodē teste in d. §. poena grauior, in repeti. in pen. col. & ad ppositum d. tex. in præalleg. §. sunt qdam, ita intelligit idem Bal. in statut. delinquens nu. 5. & interpretatio nu. 2. & poena nu. 12. Alex. cōfi. 203. col. i. uol. 2. & cōf. ult. col. 2. uol. 7. Non ob. secundum quia in inductione uerbū omisum est, dū dicit capitis poena esse bestiis obici, aut similem pati, uel animaduerti, q. pro punire simpliciter ponitur. l. si q. in hoc genus C. de ep. & cle. l. si quid erit. ff. de offi. pro con. ergo in dubio poenæ capitis, seu capitalis mentione facta, de exilio intelligitur. Non ob. tertium, quia inductione est sublatū illud ēt esse ita intelligendū necessario, quoniā exilii prius mentionē fecerat, considerando unā legis parē, p aliam declarari debere. l. utrum. ff. de peti. h. x. Ex quo tollitur ēt quartum, quia paulo superius de pecuniaria poena duplici dixerat, uel responderi pōt id p consuetudinem, ut inducendo declarauimus, pditū fuisse, & in iuribus præalleg. pbatu apertius, aut tertio & ult. id in criminibus exactionum esse speciale. Non ob. quintum & ult. quia simile nō procedit, ut Abb. ibi testatus est & Fel. cum eo. longeq. rōnabilius, arg. in exco. municatione pcedere, quæ non est poena p. p. sed medicina, q. in cæteris poenis, & bene. c. cum medicinalis, de sen. exco. in 6. uel dicamus fœdere distinctio nis, opinio. posse concordari sic, Quod aut mentio poenæ capitalis facta est in lege communi, aut in lege particulari, id est statuto & municipii, si in lege communi, tunc de ultimo supplicio in dubio intelligatur, & sic in potiori significatur, quoniā clementiores esse nō possumus. l. i. §. qui in perpetuū. ff. si ager ucti. uel emphy. pet. l. q. liberis. §. hæc uerba. ff. de uulga. & pup. sub. §. oportet. (singula singulis referendo) in aucten. de iudi. nec fecus sonabat olim in augurum lege, q. erat huiusmodi. Quæq. augur in iusta, nefasta, uitiosa, dira defixerit, irrita infestaq. sunt,

Quiq;

Quiq; non paruit, capitale esto
l. 3. §. in bello ubi bonus text. ff. de
re mil. l. omne delictum. §. pe. ff. eo. &
ita procedat opi. Ang. si uero in statu-
to, & tunc aut ex aliis uerbis aut subie-
cta materia, uel quia id ipsum suadebat
criminis grauitas deprehendi potest me-
tem statuendum non aliam fuisse, nisi
uoluisset intelligere de ultimo supplicio
& tunc ipsum uenire dicemus pariter;
& adhuc procedere quod idem Ange-
dicebat, aut non, & isto casu, quia uer-
ba ipsius reputantur praeioris, quae ra-
tionabili acquiescent interpretationi,
ut in sequen. glo. dicam, de exilio intel-
ligatur, & ita procedat opi. prima, uera
& communis.

Et si aliam Ange. tenere uellemus, pos-
set distinctione seposita responderi ad
ducta pro communi, & dici ad primum
ut dicunt tenentes hanc partem, illud
ideo esse, quia ita erat per alia iura decla-
ratum, praecipue per text. in l. i. iud. c.
de iud. & bene, sensitq; glo. in d. l. i. C.
ne Christi. man. ipsum ad idem allegan-
do, sed cogita in iud. c. christianum
circumcidentibus loqui, non manci-
pium possidentibus, quod longe gra-
uius esse uideretur, & respondeat aliter, for-
te non intelligi de poena capitali. i. ulti-
mi supplicii, quia ut supra dictum est, non o-
mni casu eis erat prohibitum mancipium christia-
num possidere. d. c. multorum de iud. c.
Non obsecundum, quia posset dici ut su-
pra, & quadrabit optime id esse, quia ita
fuerat declaratum in d. l. i. §. ff. ad leg. Cor.
de sal. uel & aliter, quod imo de capitali poe-
na. i. ultimi supplicii intelligitur, & argu-
retor quibet in detestatione criminis,
& huiusmodi est est, ut hac de re accusa-
tio nullo tempore claudatur, sed et post
mortem duret. L. qui falsam. ff. ad leg. Cor.
de sal. haud tamen regulare, l. q. relam. C.
eo. l. 2. C. si reus uel accu. mor. iur. & not.
in. c. officii, de peni. & re. prima tamen
melior est, & magis uera. Non ob. tertium
quia eandem habet rationem, ex quo prin-
cipi soli reseruatum est, ut moneta cu-
dat, in signum suptem. potestatis, usque
adeo ut crimen laesa maiestatis uideatur.

eam falsificare, quod gladio punitur. l. qui
quis. C. ad leg. iul. ma. ergo regulariter fe-
cus. Non ob. quartum, quia id quoque, forte
maioris declarationis gratia expressum
est, & ut omnis dubitatio tolleretur penitus
in nemo aruspice ubi not. tex. C. de male-
fi. & mathemat. non quod poena capitalis ap-
pellatio, non esset satis. l. non solent. l. q.
dubitatio non tolleret gratia. ff. de reg. iur.
l. i. §. quis. ff. de uen. in spi. Non ob. quin-
tum & ult. quia & id praecedit, non simplici-
ter, & in dubio, sed ex causa. l. respicien-
dum, in prin. l. aut facta. ff. de poen. l. q. d. er-
go. §. poena grauior. ff. de his q. not. in fa.
imo quod nec semper regula est uera, nec in
omnibus casibus uendicat sibi locum, alias si
quis uulneret aliquem, & non occidat, non
psumetur etiam in dubio, quod habuerit animum
occidendi, & tamen secus est, si contrarium
non probetur. L. si non conuicci. C. de iniur.
ergo non in mitiore parte fiet interpretatio.
& c. arg. in. l. si. C. de his qui ue. era. impe.
TERTIO, & ult. habes ex gl. quod omnes presi-
des habent merum imperium. l. i. §. q. vni-
uersas. ff. de offi. p. iud. & bene, vel sit uero-
bim p. iud. generale, uel speciale, quia si
generale, prout et in d. l. seculari, ceteri
continebuntur, de quibus in l. i. §. ff. de of-
fi. eius. in prin. l. i. §. eo. l. 3. §. p. iud. §. ff. de
susp. tu. l. 2. §. ff. C. de ped. iud. l. i. §. p. iud. §.
de tu. & cu. dat. ab his, aucten. nisi breuior
res. C. de sen. experi. rec. si uero speciale;
& respectu clarissimorum, id ipsum quoque;
ipsi habebunt, & multo quidem magis spe-
ciales, illustres & sup. illustres, ut in d. l.
§. qui uniuersas, & in l. i. in §. suspecti. ff.
ad turpil. & dixi lae in d. l. i. in gl. tribu-
tur, de offi. eius. nec nunc repetito aliter, et
uerum (ut subiicitur glo.) quod aliqui senten-
tiam imp. soli Principi competere, quod
cum ultimo loco recitet, tenuisse uide-
tur, iuxta gl. in l. q. filium, in §. fabinus. ff.
ad treb. sed falsum est, confunditurque ex su-
pra dictis, nisi saluemus, intelligendo in
potestate absolutam, quod ipsi soli competat. l. i.
princeps. ff. de legi. l. digna uox. C. eo. & c.
male, quoniam hoc ipsum esset de indubi-
tabili, & ideo licet ultimo loco retulerit
quia tamen retulit quod iam tenuisse
non propterea approbavit eorum opi.

ut in simili not. in rub. si cer. pet. & in l. certi conditio, in princ. ff. cod. & in l. i. C. qui & aduer. quos, & est limitatio quae solet tradi ad. d. §. Sabinus, cogita.

GLO. TERTIA, fuit expedita in 2. not. idcirco dicta ibi non aliter sunt in praesentiarum repetenda, dum tamen ultimo loco sentit, quod ibi de industria praetermissum est, merum imperium etiam in membri mutilatione consistere
30 ¶ quodq; sit ut supra habere gladii potestatem ad animaduertendum in animatum corpus, totum, uel partem, declaranda est, ut iure nouissimo autentico- rum procedat, ex quo probatur aperte: in §. ad hoc prohibemus, in aucten. de colla. per quem tex. etiam dixit glo. in l. 2. C. de offi. eius qui ui. alte. iud. ob. & hoc quoniam membri abscissio erat in- cognita iure ueteri fforum. Sed contra de §. poena, insti. de iniur. ubi lege 12. ta- bul. propter membrum ruptum poena talionis constituta est. Secundo ad idem facit, quia q. mansi amisit, quod debet in poenam intelligi, ut sic sit de dubitabi- li, alias dubitationem non haberet, te- stamenti factionem non amittit, ergo membri mutilatio, siue abscissio, de iure fforum etiam cognita erat. Tertio & ul- timo, quia impossibile est totum non tangi, cum primum tangitur pars. l. uul- garis. ff. de fur. quem text. ad idem indu- cit Bal. in c. i. in §. iniuria in 4. col. de pa- iu. fir. in usib. seu. ergo merum imperium in parte non erit considerabile.

Breuitate a declaratione supra dicta non est discedendum, nec ob. primum, quia re uera (ut dicunt Docto.) stant ista simul, quod id lex 12. tab. statuerit, & ta- men poena sit fforum iure penitus inco- gnita, etq; arg. ultra eos in l. si diutino ff. de poen. & in simili per Bar. in l. i. in 2. colum. ff. de lega. i. ubi pulcherrimus di- scursus, & Bald. in l. si quis sub conditio- ne in ult. ff. de testa. tu. vel & aliter quod non erat poena praecisa, ex quo poterat estimatio praestari quatenus iudex estimaf- set ut ibi, sed prima melior, quoniam satis est e iure, ut diximus, membri ab- scissionem cognitam fuisse, vel & ultimo

quod licet talionis poena esset constitu- ta tunc, quia tamen de mutilatione me- bri non agebatur ex causa, de qua. hic, non officit quominus dicamus de- claratiōem esse uerissimam. d. §. Ad hoc prohibemus. Non ob. secundum, quia respōdebo itelligi de amissione manus, aliter quā in poenam, nec facit quod sic dubitationem nō haberet, quia rex. met soluit hoc ipsum, imo habere, ex quo scribere nō poterat, considerando etiā si sic esset, quod dixisset, arg. in l. vnica. in §. fin. autem. in uer. fin. uero. C. de cad. tol. non dixit. ergo.

Non ob. tertium, quod etiam probatur per tex. in simili, in l. Possideri. in prin. ff. de acqui. po. & in l. ne quid. ff. de incen. rui. nauis. & in c. Desleat. de regu. iu. quia respondetur, uerum esse uirtua- liter, ex quo anima est in toto, & quali- bet parte totius, ut infra dicemus, & p- nunc fuit uerbum Bar. in l. Stipulatio- nes non diuiduntur. in 2. col. ff. de ner. ob. sed non propterea, quod totum etiā a parte non distinguatur, nec possit esse in parte, absq; eo q. sit in toto, merum imperium, & hinc est, in casu d. l. uulga- ris. aliis sepositis, q. licet totum integra- le acerui frumenti contrahatur, non ta- men auferens tenebitur furti, nisi ratio- ne partis ablata, si ex eo modium abstu- lisset, ex quo totum etiam, ut subiicit, tetigisse uidebitur, qui aurem alicuius tetigit, & ita tene.

GLO. Potestas, in tex. pariter expe- dita fuit, ideo nec in ea insisto, quantum ad uim ipsius uerbi, sed tamen confide-
31 ¶ nouissimē incinclarionem esse dice- re, quod merum imperium est habere gladii potestatem &c. & postea q. pote- stas etiam appellatur, ut in simili inquit glo. in l. certi conditio. in prin. ff. si cer. pet. & in l. l. c. §. eo. & Bar. in l. a. d. ita. in 10. col. C. de eden. & in l. prima in prima ff. de offi. ptocti. ee.

GLO. Magna, diuiditur in sex par- tes ut hic per Docto. & ex ea colligitur primò, ibi uel uerius, idem esse commu-
32 ne quod mixtum, quoniam l. expo- nit mixtum, id est commune, quasi ex di.

diuersis compositum; imperio scilicet, & iurisdictione, & male, quoniam commune est, quod non uno eodemque tempore de utroque participat, mixtum autem sic, ergo mixtum dici debuit ex diuersis compositum, absque dicta expositione. Si item mixta in istis de actionibus. §. si uero. in au. den. de non eligen. se. nub. uel, ne obijciatur quod habetur communia prædiorum, communia de lega. & communia ut iud. ubi commune omni tempore utrique; ex tremorum conuenit, aliter male loqui dicamus, quia mixtum est, quod in præcedentes substantias resolui non potest, & sic à simili in casu nostro, commune uero quod resoluitur l. 1. C. communid. l. adeo. §. cum quis. ff. de aequi. re. do. quod mixtum tamen ratione prædicta dici debeat docto. admittunt, ex quo prima declaratio, ut glo. met. testatur, & bene, præsupponit merum secum iurisdictionem non habere, cogitatu absurdissimum, quia habet, licet non eo modo, quo mixtum, ut etiam supra tetigimus. Et ad q. breuiter inferri potest, si statutum faciat mentionem sententiæ diffinitiuæ, nunquid comprehendat latam in causa summaria, & breuiter (non enim disputo si diceret meram, quia tunc dubitationem non haberet, à uerbisq; claris ipsius recedendum haud esset, uulga. l. non aliter. ff. de lega. 3. et idem si solemnitates requisitæ à iure procedendo fuissent ab eo sublatae (ut per docto. hic) uideretur dicendum quod non, et potissimum, quia esto q. hæc diffiniat negotium principale, attamen non simpliciter et proprie diffinitiuæ appellatur, uim interlocutoria habens, quæ sine lit. contestatione, alioque iuris ordine fertur, l. stipulationum alia. in prin. ff. de uerb. ob. l. inter tutores. ff. de admi. tu. l. cum seruus. ff. de condi. et de. et de materia aliàs late in cle. dispensatio. sam. de iudi. et in cle. sæpe. de uerbo. signifi. et per Bart. in extrauagan. ad reprimen. in uerbo, sum. mariæ, & seq. & in terminis tenuit glo. in l. si. in. §. necessitate, magna ad mediū C. de bonisq; libe. & in. c. dudum. i. uer. responsonem. de electio. Idemq; Bart.

in l. Titia. in. 2. col. ff. de accusa. alias sequitur quod etiam ueniret absolutoria ab obseruatione iudicij, quando reus soluit, Non dicendum, quia esto pariter quod finem controuersie imponat, & hac ratione ab interlocutoria differat, lata ob libellum male conceptum, & de qua in l. Properandum. in. §. Et si quidem. C. de iudi. non tamen desiderat solemnitatem iuris, & latius ut per Bar. l. d. l. Titia. Secundo adde posse probari, quod tamen ad idem tendit, quia id non dicitur esse proprie tale, quod non est simpliciter tale. l. Hoc legatus. ff. de lega. 3. l. i. ff. de Dona. l. si quis sub conditione dandorum decem. ibi, neque enim legatarius est. ff. si quis omni. cau. testa. sed diffinitiuæ in causa Summaria lata, puta alimentorum, uel actionis ad exhibendum, aut quia modica summa sit, & simili in xtra. not. in l. si quis à liberis. in. §. Si quis. ff. de libe. agno. & in l. 3. an. §. Sciendum. ff. ad exhib. & in au. den. Nisi breuius. C. de sen. ex pe. reci. non est simpliciter talis, ergo proprie diffinitiuæ: non dicitur, ergo nec in statuto locum habebit, de diffinitiuæ simpliciter loquens. re. l. 3. §. hæc uerba. ff. de nego. gest. c. i. nota. de iniuri. Tercio facit in simil., quia confessionis appellatio, non uenit habens negationem implicitam, exempli gratia, si mulier exceptionem lenocinij obijciat marito, l. si quidem. C. de exceptio. c. serpens. de pen. d. i. tradit Bald. in l. cum mulier. in 13. col. ff. solu. mar. ergo nec hic diffinitiuæ prædicta, & ita esset transeundum.

Sed in contrarium facit, quod imò ueniat, & comprehendatur in d. statuto, quia sententia diffinitiuæ dicitur, quæ diffinit negotium principale, non attendita aliter forma procedendi, & quæ aliam non expectat, glo. est in l. qui restituere. ff. de rei uen. & in clem. i. in uer. diffinitiuæ de seq. & si fruct. imò tex. in l. i. ff. de re iud. & tradit Bart. signanter in causa alimentorum, quæ summaria est ut supra, in d. l. si quis à liberis. in. §. si uel patrens. & seq. ff. de lib. agno. aliquid Alex. in l. patris & filii. in 3. col. ff. de uulga. & pup.

pup. sub. per glo. in d. elem. i. & in l. 2. ff. de ap. re. sed ista est huiusmodi. ergo.

Secundò, quia qualitas condemnationis, uel absolutionis est potentior ergo de illa hac ratione debet iudicari, ut de diffinitiu. l. quæritur. ff. de sta. ho. l. diuus. ff. de in inte. testi. l. ob carmen. §. si testes. ff. de testi. l. qui habet. l. prin. ff. de tutel. Bat. in simili. in. l. si quando. C. de appella. Tertio uidetur casus in d. elem. Szpe. in prin. & i. uer. Sententiam ubi utrobique diffinitiu. appellatur, à cuius uerbis, cum sint clara, recedere non debemus. l. ille, aut ille. §. cum in uerbis ff. de lega. 3.

Quarto adde tu simile, quia in priuilegijs stricta pariter, fit interpretatio. l. i. & ibi Bal. in prin. C. de legi. & tamen si alicui concedatur à Principe, quod legitime possit spurius, poterit etiam legitime spurius inestuosos, ita idem Bal. in. c. Innotuit, in fi. de electio. Sed aduerte, ne forte hoc dicat, quia nomen spurius generis est, dictus quasi extra puritatem natus, ita ut nō sit ratio, quæ magis ad unam speciem restringi debeat, quam ad aliam. l. i. C. de libe. præter. & declarat Bal. met in loco præallega. Probo igitur aliter. Quod & ultimò, quia licet uerbo statuti stricte debeat interpretari, d. §. Hæc uerba. rationabili tamen acquiescunt interpretationi, quæ iuri sit consona. c. cum dilectus, de consue. l. ab hostibus. §. si. ff. ex qui. cau. ma. tradit late Bart. in. l. omnes populi in 2. colum. de iusti. & iu. & cano. in. c. i. de consti. uerū rationabilis interpretatio, & iuris consona ex supra dictis est, eam etiam esse diffinitiuam, quæ fertur in causis summariis, ergo, & hanc partem ueriores arbitror.

Nec ob. adducta in contrarium, quia fallacia sunt, & maxime primū, ex quo exceptio doli uim appellationis habet. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbit. & matris præteritio, uim exheredationis. l. illud. §. ad testamenta foeminarum. ff. de bo. po. contra tab. & tamen nec exceptio est appellatio, nec præteritio exhereditatio, ut in d. locis, & idem

in iuramento dicimus quod uim transactionis habet. l. 2. ff. de iure iu. quodq; tamen non sit transactio, quia seruius non transigit, & nihilominus iuramentum desert. l. quidam de peculio. ff. eod. ergo nec diffinitiu. interlocutoria hic, licet uim habeat interlocutoria, ergo in statuto, de diffinitiu. simpliciter mentionem faciente, comprehenditur.

Non ob. secundum, quia nec id semper est uerum, ex quo pignoris appellatione, venit prætorium, quod tamē simpliciter non est pignus. l. si pecuniam. ff. de pigno. ac. vel dic. assumptum esse uerum, consequens autē falsum, quoniam denominatio, ab eo, quod est magis proprium, fieri debet, & ut nomen sit consequens rei. l. iudicatum. ff. iud. sol. sed in causa, quamuis summaria, sententia (ut diximus) negotium diffinit, ergo diffinitiu. & præteritio quidem appellabitur, & in statuto de sententia diffinitiu. mentionem faciente comprehenditur.

Non ob. tertium & ultimum, quia imo uenit ut ibi idem Bal. declarat & bene, & maxime in criminalibus, ergo, & sententia hic lata in causis summarias, licet uim habeat interlocutoria, & quia dixi etiam in prima lectu. non insisto nunc aliter.

Secundo ex eadem glo. ibi, & dic. colligitur, quod iurisdicatio in genere, comprehendit etiam merum imperium, idq; latius & clarius Bart. infra in. l. col. in 3. q. & nos in euidentibus, & nō habet dubium. §. iusiurandum in fi. in autent. de defen. ci. l. ibi iurisdictionem suam mandant, supra de offi. eius, & quia iurisdicatio à ditione dicitur, id est à potestate, nec aliud sit merum imperium, quod potestas, ut hic, quod ultimum tamen non uidetur posse subsistere, quia iurisdicatio potestas est. l. i. supra eo. ergo si id potestas esset, quod iurisdicatio, idem consequenter per idem diffiniretur, & male quoniam sic non manifesta retur diffinitio, sed remaneret æquē, & penitus ignotum, ut dicunt dialectici, & in simili D. meus reprehendit etiam distinctionem protestationis primam Bart. in. l. non solum

lum. in §. morte. in prin. ff. de no. o. nun. imò nec aliud, quòd à ditione dicatur verum est, quoniam arg. ab allusione uocabuli nunq̃ sumitur affirmatiuè, & minus quando diffinitiuo repugnat. l. 2. §. appellata ff. si cer. per. l. Notionem. §. Instrumentorū. ff. de uer. si. c. foris. extra eo. ti. uerū hic sumitur affirmatiuè diffinitioq; repugnat, aliàs patria potestas etiam esset huiusmodi, & male, ergo. Sed dic ad primum non esse diffinitionem, sed partem diffinitionis, ita ut nec idem, per idem diffiniri uideatur, alias homo etiam est animal, & tamen non sunt idem, Ad secundum uerò, q̃ imò non repugnat diffinitio, ex quo pater etiam habet iurisdictionem in filiū, ut Docto. dicunt, considerantes in eo, et similibus manum regiam de iure gentiū remansisse, de qua in l. 2. in prin. ff. de ori. iur. post Bart. in l. frater à fratre in 5. colū. ff. de condi. in de. sed non placet, quia nō habet, eo modo omnino, quo iudex. l. 3. C. de pat. pot. ideo dicas tu aliter, assum ptum uerissimum esse, consequens uero filium, quoniam esto quod patria potestas sit potestas, non est tamen eo modo, quo diffinitur, à ditione igitur appellatur, id est à potestate, quæ (ut etiam in fra dicemus) est cum necessitate iuris dicendi. Ad tertiu & ultimum, quod ualet saltem ad verificandam allusionem, ut i. d. loco not. & in l. i. latius, ff. de acqui. pos. & maxime in nominibus appellatiuis, ut in rub. solu. ma. in prin. & ibi per Bar. Cogita.

Et ad q. inferri rursum posse, seu ad decisionem. q. dicas, si Princeps simpliciter alicui iurisdictionem concedat in loco 34 cor̃ ut eidem quoq; merum imperium cōcessisse uideatur per supra dicta, & specialius quia eiusdem beneficium, & concessio, latissimè semper est in interpretanda. l. si. ff. de consti. prin. per quem tex. in simili dixit Bar. in l. i. in §. cum urbem in j. col. ff. de offi. præsec. urb. quod si pariter alicui castrum, uel uillam concedit, eidē quoq; omnis iurisdictione concessa uidebitur, & alibi in l. si quando. C. de bo. ua. l. b. x. quod si concedat adhuc rem alicui

statu integro, intelligetur cum pertinētis, cum omni iure suo, cum instrumentis, & fructibus, ac mancipiis, eam concessisse, & alibi Bal. in l. liberti, in 7. col. C. de ope. lib. quod si concessit iurisdictionem in castro, alicui nobili, concessio realis hac de re, & non ad uitam tantum facta uidebitur, & idem tenet Bart. in l. pater in d. colū. ff. de serui. lega. alias à privilegio beneficium non differret, haud dicendum. l. forma. §. quanquam. ff. de censu. & nimirum ad propositum, ut dicitur in d. l. si. quia à diuina indulgentia proficitur, argumentūq; est in l. si. C. de præscrip. lon. tem. & ad hæc plura congeri possent, quæ ratione breuitatis non scribo.

Sed aduertendum est, quia ex multis etiam contrariū suaderi posse uideretur, & primo quoniam (ut Ange. hic sentit) in feudatus de castro, uel de ciuitate cum iurisdictione, statuta condere non poterit, quod tamen est meri imperii. l. i. de con. prin. & ut infra, ergo iurisdictione merum imperium non comprehendit.

Secundo quia si concedatur cum isto superlatiuo plenissima, uel omnimoda, tunc verum erit comprehendendi. l. si in aliquam. §. cum plenissimam, iuncta glo. ff. de offi. procon. clem. l. de so. compe. quā inducit Abb. in c. quod sedē, paulo post prin. de offi. ordi. ergo non si simpliciter, Imò & tertio quod signo omnis addito, concessum merum imperium non uidebitur, secundum Bal. in c. quanto, in si. de iudi. & non ab re, quia non prædicatur de pluribus differentibus specie, sed numero, ergo multo minus concessa iurisdictione simpliciter, & limitabitur (ut dicunt hanc partem tenentes) decisio. l. si pluribus. ff. de lega. 2. in definitam scilicet uniuersali non æquipollere.

Quarto probatur hoc ipsum esse etiam uerissimum, quia merum imperium, cū supremum sit, specialem concessionem quoq; desiderare uidetur, argu. in l. potius in prin. ff. de procu. l. non solum. §. si. eo. ti. illud, uer. si talis. ff. de mino. l. vel quæ pater familias. ff. de religio. l. 4. §. i. ff. de dam. insec. ergo non simpliciter iurif.

iurisdictione concessa, & tradit idem Bar. in loco præallegato. Quinto & ultimo est pro ista parte casus, in l. i. in prin. supra, de offi. eius, ubi mandata iurisdictione quæ specialiter tribuuntur, lege, S. con. uel Principum cõstitutione (hæc enim uerba nihil aliud sonant quam merum imperium) non transferuntur.

TV A prima opi. breuiter non discendas & adducta pro contraria parte, dicas non ob stare, quoniam primum, ex mente quorundam, loquitur de infeudato cum iurisdictione tantum, & sic in specie, ergo secus si in genere, & appareret uideretur uerum, sed iudicio meo Angenarrat, & non disponit, igitur obiectum non tollitur, uulga. l. i. C. quando non pet. par. considerando etiam in casu magis dubio intelligi debere, quodq; dubitationem sic non haberet, propter taxatiuam, iuxta not. in l. i. ff. si quis ius di. non ob. ea de re respondetur aliter, quod non sit uerum per prædicta, & arg. retorquebitur amplius. quod imò statuta cõdere poterit, ex quo feudum beniuolactio est, gaudium tribuens capienti. c. i. in quib. cau. feu. ami. in usib. feu. & consequenter tanquam fauorabilis extendenda. l. cum quidam de libe. & posthu. codia per locum à contrario, de regu. iu. in 6, uel & tertio, dato quod non possit, nec merum imperium comprehendatur, id esse, quoniam feudum contractus est cõsuetudinarius. l. de quibus, ubi glo. ff. de legi. nominatus propter formam datam ratione inuestituræ, & iuramenti, de quibus in. ci. de no. for. fidelis, eod. lib. sicut emphyteoticus propter scripturam. l. i. C. de iu. emphy. ci. de censu. in 6. tradit Bar. in l. iurisdictionem, in. s. quinimo. ff. de pac. & stricti iuris, non bonæ fidei. c. i. de cogni. feu. & quia non enumeratus in. s. actionum, in. s. de actio. ut arguit glo. in l. in bonæ fidei. C. de pac. ergo etiam strictè interpretandus, uerbaque eius in concessione appositæ, & est arg. in l. ut iuris iurandi, in. s. si liberi, & ibi Bar. ff. de ope. libe. dicens tradita in matre feudali exorbitare à reg. & dispositio ne iuris. Non ob. secundum, quia nec

ipsum uerum est, ex quo uerba prædicta ad maiorem declarationem adiunguntur. l. i. s. quamuis. ff. de uen. inspi. l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de regu. iu. quod adhuc mihi non placet, considerando procedere, quando alibi hoc ipsum decusum reperiretur, & propterea responde aliter ad tex. in. d. s. cum plenissimam, illud ibi dictum fuisse per modum rationis, omnium partes scilicet qui Romanæ ius dicunt, ad proconsulem pertinere, quia plenissimam habet iurisdictionem, & sic in casu claro, ut ab aliis magistratibus differret. Nos autem in dubio loquimur, quorum duorum non est par, eademque ratio, ut in simili inquit Bar. in in. l. si conuenient. ff. de pac. & in. l. tutor, in. s. non est. ff. de adm. tu. & in. l. cum antum, in. s. perueniamus. ff. de au. & ar. leg. & in. l. 3. in. s. si quibus in. s. ff. de ad. lega. & Alexand. in. l. si. C. de transac. ergo. ad clem. i. uero, de fo. comp. quod id etiam speciali ratione ibi est determinatum, ex quo Episcopi in alienis diocesisibus moram trahentes, iurisdictionem quamquam in subditos, ex Clementis indulgentia, exercere debebant, ergo non merum & mixtum imperium, nisi expressum fuisset per dictionem prædictam, arg. in. l. 2. C. de noxa. & i. c. cum dilectus de consue. cum similib. & in. c. i. ubi glo. not. de test. in. 6. Non ob. tertium, quia communis opi. est in contrarium, quam tenuit etiam Abb. in. d. c. quod sedem, de offi. or. & in. c. licet causam in princ. de proba. & ita respondent sic tenentes, hic & in. d. c. licet causam, à quibus non dissentio, & efficaci ratione proba, quia genus, uniuersale quoddam appellatur habens suas partes subiectiuas, seu prædicamentales, idest species, ut animal, homo, bos, asinus, & similia, ergo concessa simpliciter iurisdictione, & in genere, concessum etiam erit merum imperium. l. 3. in. s. ff. de offi. præsi. & multo magis quidem uniuersali dictione addita. Non ob. quartum, quia procedit in casu suo, & non hic in concessione, quæ (ut diximus) fauorabilis est, & latissimè debet interpretari, Adco ut nec aliud manda-

mandatum in specie requiratur. d. l. 3. ff. de offi. præsi. ex quo tollitur etiam quitum & ultimum, in delegatione loquens odiosa sui natura. d. c. primo, de rescrip. in 6. & quum alteri iurisdicção demandatur, non (ut dixi) quum fauorabiliter cõceditur in loco, & si replicaretur, quod imò concessio, etiam hic, odiosa dicitur quodq; agitur tunc de diminuenda iurisdicçãoe ciuitatis, cui locus subiectus est, & quod deniq; dato etiam quod esset fauorabilis, in specie potius uerbum ipsius, in concessione prædicta prolatum, debet intelligi, quam in genere. l. hoc legatum, & ibi Bart. ff. de lega. 3. Respondeo, primò fallaciã habere, nec eẽ in cõsideratione, quoniã sic liberalitas principis sãno subiaceret, & coerceretur, à simpliciq; delegatione parum, aut nihil differret, haud dicendum. l. de precatio ff. ad leg. R. h. d. de iac. l. si. melius quã alibi. C. de præpo. agen. in reb. lib. x. l. p. c. de dona. inter ui. & uxo. l. sancimus. §. ex ceptis. C. de do. l. eũ multa. C. de bonisq; lib. & dicemus latius infra, quando ad ciuitatem & Principẽ spectet. Secundum pariter fallax est, & intelligendũ in casu quo uerũ, supra dictis de causis, & plus, q̃ nec id eẽ generaliter pcedit, ut dixi in l. x. d. i. C. de æden. late, uel responde, in dubio sic capi ex uolũtate testatoris, nõ ubi agitur de proprietate uerborũ, quoniã tunc uenit oẽ, qđ sub suo genere cõtinetur. l. inter uest. ff. de an. & arg. lega. & hinc est, q̃ in contrãctibus tegula locum non hẽt. l. cum quæratur, & ibi Socinus. ff. de reb. dub. quem referunt hic quidam, & sequuntur, & male, confundiq; uidetur per tex. in. l. 2. ff. si cer. peta. ideo ut prius dicendũ est, & si disputauiue contrãtũ tueri uellemus, ad arg. l. si. de consti. prin. in quo tota difficultas cõsistit, posset responderi, ut Doct. hãc partẽ tenentes dicunt, post Ang. in. d. l. si. in prin. id ipsũ non obstate, quoniam intelligitur uerũ motu pprio, non ad postulationẽ partis, q̃madmodũ in dubio psumitur. l. si quando secundũ unũ intellectũ. C. de ope. pub. quæ responsio colligitur ex not. eẽ in. d. l. si quando. C. de

bo. uacan. lib. x. & posset ex pluribus cõpbari, & maxime, q̃a in simili uidemus, q̃ si priuilegiũ personale cõcedatur motu pprio, peiõnã non egreditur, si aut ad partis postulationẽ sic. §. plane, & ibi not. in. l. de iu. na. & si ius introductum sit primo casu alicuius fauore, quod ad eius odium non retorquetur, Secundo uero sic. l. i. §. si quis. ff. q̃ quisq; iu. l. 3. ff. de legi. & est declaratio ad uulga. reg. l. q̃ fauore. C. de legi. & c. quod ob gratiam, cum similibus, de regu. iu. in 6. & quod deniq; factum motu proprio non uitiat, alias autem ad partis petitionem sic. c. si motu proprio, de præben. in 6. sed, quia Princeps concedens, Princeps est, habens plenitudinẽ potestatis, siue motu proprio cõcedat, siue ad partis postulationem, ut in simili de iudicis officio nobili, inquit Barto. in. l. i. in 5. col. supra eo. utroq; casu dici posse uidentur, cõcessionem extendi debere, ut supra, & uerbum iurisdicçãois generale, comprehendere etiam merum imperium, nec d. l. si. esse restringendam, ideo responde tu aliter, si sic tenere uelles, uel motu proprio uel ad postulationem partis, iurisdicçãoem concedat merum imperium nõ cõprehendi, quoniam huiusmodi est, ut non facile concedi soleat. d. l. i. supra, de offi. eius. l. i. ff. de offi. præfec. præ. l. si. C. de fideiuss. & ideo in simili dicit alibi Bal. in. l. fideicommissa, in. §. si seruo, per illum tex. ff. de leg. 3. quod quis non præsumitur uelle id, quod fieri haud cõsueuit, & multo minus Princeps. l. si quando. C. de inoffi. testa. subiiciens ex hoc, quod si clericis secularis impetraret p̃bendam, insolitam clericis secularibus assignari, non ualebit impetratio, licet Papa omnia possit, clauẽ tamen non errante, imò quod hoc uerum esset, & nunc ad propositum, etiam quod motu proprio conferatur, & ad idem facit, quod habetur in. l. obligatione generalis. ff. de pigno. ubi non uenit in generali obligatione, quod quis in specie uerisimiliter haud cõcessisset, ergo nec in generali concessione iurisdicçãois, merum imperium, ex prædictis

& ratio est (NOTA) quia cum uerba generalia, dubia sint, & consensum non habeant, sine consensu effectum sortiri non poterunt. l. obligationum substantia. ff. de actio. & ob. l. sed & si quis. §. quæ situm. ff. si quis cau. l. filius fami. ff. de do na. l. si pater. ff. quæ in frau. cre. tradit Cy. in. l. i. C. quæ res pi. ob. po. considerando ultimo, à uoluntate Principis dependētia impossibilia reputati, & ipsi pariter referuata, nisi concedi soleat. l. apud iulianum. §. si. ff. de leg. i. sed merum imperium non facile concedi solet, ergo, non ob. doctri. Bar. in. d. §. cum urbem, quia longe tolerabilius id in iurisdictione esse uidetur, concedi solita, quàm in mero imperio, ex prædictis, quibus tollitur et quod dicit in. d. l. si quando. Vel responde illud esse, quia uerbum integro statu efficit, ut petinde sit, ac si omnia specificata fuissent, ut ibi not. & eadem ratione quod dicebatur pariter de concessione reali ut supra tollatur. Non ob. ultimū quod sic à priuilegio non differret, quia nouum non est, sicuti quando de tertii præiudicio agitur, & simili casu, ut ibi per Docto. & hæc sufficiant, quia diximus quoq; in. d. l. prima. de offi. eius.

VEL scdere distinctionis, omnia sic concordata, quod Princeps non recognoscens superiorem donauerit iurisdictionem alicui in loco, aut simpliciter concesserit, ut primo casu merū imp. et comprehendatur, & ita se habeat. i. opi. d. l. si quando. C. de bo. ua. lib. x. d. l. si. de cōsti. prin. c. cum dilecti, de dona. secundo uero non, & ita præcedat secunda, quā sensit Fel. in. c. qd sedem, citato et supra, & bene, de offi. ordin. in ceteris, quot sint gradus iurisdictionis, non est immotandū, quia suo loco dicemus infra, & minus quæ sint ea, q̄ possint delegari, & q̄ non, ut subiicit, & an delegatus subdeleget nec ne ut in gl. ult. quoniā in rub. & l. i. de offi. eius, tactum est late. Addendo tamen in fol. contrarii, nouissime. l. à iudice. C. de iudi. secundo loco firmati per Bart. post eā, primā non esse veram, & confundi per tex. in. d. l. in. §. qui mandatam ibi, nihil habet, de offi. eius. & est arg. in. l. si is qui

ducenta, in. §. utrum. ff. de reb. dub. secūdam uero sic, & probari in. d. l. à iudice. Item & tertiā Pet. quæ in idem recidit, quoniā delegari non pot personæ defectu, ex quo (ut dixi) iurisdictionem non hēt proprio iure, arg. in. l. neq; C. de pro cu. ubi procurator à simili, ex defectu personæ, ante litem contestata. percuratorem non constituit, cum nōdum sit effectus dominus litis, ergo nec delegatus subdelegat, proprium (ut supra) nihil habens, etiam (quemadmodum subiicit) quod causa delegabilis sit, declarata tu, idest nō meri & mixti imperii, quoniam tu nunc in delegabiles dicuntur. d. l. i.

DE IURISDICTIONE in genere.

QVÆRIT igitur Bar. & post hæc, pri mū quid sit iurisdicō in genere, & respondet, q̄ est potestas publice introduci
35 etat cum necessitate iurisdicendi, & æquitatis statueret, se postea remittendo ad not. in. l. i. supra eo. ubi & nos multa. Ad de nouissime tamen hoc idem, secundū nos, intelligi debere, quoniam dialectici non diffiniunt nisi species, & ut infra, & forte hæc de re, idem Bar. alibi dicebat, in l. 2. in. §. & harum, ad si. ff. de uerbo. ob. q̄ genus imaginatio quædam est, à cōmercio hominum penitus aliena, & bene, arg. q̄ est in. l. prætor dixit, in prin. ff. de iniur. & in. l. cum incertus. ff. de lega. i. & in. l. incendium, & ibi Bal. C. si cer. pet. tamen considera secundū gl. in. l. i. ff. de iur. sti. & iu. ibi et diffinitiuus in genere, & ut infra. Secundo adde dum supplet uerbum in. d. l. i. tanquam à publica persona tacite obiectioni occurrens potestatis quam habet pater in filium, Dominus in seruū, tutor in pupillū, & similes minime necessarium fuisse, quia diffinitiones subauditione sunt adiutuanæ maxime quando aliqua ut nota prætermissa sunt, quemadmodum in entymemate docet Iuricon. in. l. i. ff. si cer. pe. & in simili per Bar. in. l. i. per illum text. ff. de testa. & in. l. i. in repe. in. 2. colum. C. de sacrosanc. ec. & unum uerbū dictum est et supra. Tertio, & ultimo adde (reliqua enī plana sunt) æquitatis mentionē fieri

fieri in ea, quoniam iudici maxime uide-
tur necessaria. l. quod si ephesi uulg. ff.
de eo quod cer. lo. l. placuit. C. de iudi. c.
fi. de transac. & hoc est quod dicitur in. l.
si quis à liberis, in prin. ff. de libe. agno.
oportere iudicem perpendere singulorū
defideria, in his quæ ex charitate sangui-
nis, æquitatēq; descendunt, si tamen sit
à lege informata. §. oportet, in aucten. de
iudi. & declarat Abb. in. c. ex parte, in 2.
colum. de offi. dele. & hac de re Pau. Ca.
in. l. i. in. i. colum. ff. de iusti. & iu. in nehi-
tur, in mercatores, de se ipsis nimirum
confidentes, & iudicantes secundum æ-
quitatem, quam nesciunt, & ignorant,
& huiusmodi est, qua utuntur domini
Veneti, & alibi propter æquitatem Mat-
celli sententiæ admittit fuisse, in. l. quod
dicitur, in. §. si. ff. de impen. in reb. dora.
sic. & alibi æquum esse, aduersarium nō
decipi, in. l. vulgo. ff. de adm. tut. in stipu-
lationibus prætoris etiam, & iudiciali-
bus, admittitur purgatio moræ, qua fun-
datur in æquitate. d. l. qd si ephesi, in cō-
ventionalibus uero nō, qua iudicatur ex
mente contrahentiū. Ita Bar. in. l. si insu-
lū, in. 2. col. ff. de uer. ob. & mille sunt hu-
iusmodi, q̄ nō refero, & forte qua oīs lex
seueritatē hēt, & inhumana uidetur, sed
ad prudentiā spectat ex aliis tamen legi-
bus iudicare, quibus casibus sit rigor re-
laxandus, unde illā Moyses de adulterio
in adultera, sua mansuetudine, CHRIS-
TVS IESVS, MARLÆ filius, tempe-
rauit. Ioan. 8. c. ut lignū positū in aquis.
Matat, quas (Historia nota est Exo. c. 15.)
dulces ē uestigio reddidit, uerbaq; psal-
mici manifestius, dicētis, PROPTER
VERITATEM, ET MANSVETV-
DINEM, ET IVSTITIAM, DEDV-
CET TE MIRABILITER DEXTE-
RA TVA. c. 44.

36 SECUNDO quærit, unde appelletur
dictaq; sit iurisdictio, & respondet à di-
rione, t̄q; potestas est, appellari, & iure,
amplius, quasi iuris potestas, ut in proe.
in sti. libi, ditioni Romanæ, & in. l. 2. C. de
liber. & eo. lib. & bene, tactūq; est et su-
pra in gl. magna, in prin. nec repeto, Ad-
do tamen nouissime, & si dictū de se ue-

rum sit, nihilominus non probari in iu-
ribus præalleg. non in proe. insti. quia de
iurisdictioe probat, idemq; in. §. si. in
aucten. de non eligen. se. nub. & in. §. si.
de leno. eo. lib. & in. §. hac considerantes
ut om. ob. iud. prouin. eo. lib. & in. l. 2. in.
§. capra. ff. de ori. iu. non unde dicatur
duo longe differētia inuicem, & minus
in. d. l. 2. quia de dominio intelligitur, ex
quo iurisdictio in priuato locū non hēt
arg. in. l. priuatorum. C. de iu. o. iud. nisi
ad primū replicum satis esse, q̄ ditio
potestas sit, ut in. d. iuribus, & reg. 3. c. 4.
ibi Solomō autem erat in ditione sua,
quodq; iurisdictio, q̄ similiter potestas
est, ea ratione a ditione dicatur, addita
tamen litera c. Ad secundum uero, q̄ li-
coetapiatur pro dominio, in priuato, ex
eo tamen arguitur ad iurisdictioem in
iudice. l. qui fure re. ff. de sta. ho. & ita etiā
Ci. ultra tex. supra alleg. in ver. 3. ibi itaq;
M. Scaurus qui. Cn. Dolobellam accu-
sauit, istum in sua potestate ac ditione
tenuit, uel aliter respondeamus, dici iu-
risdictioem à iudicibus, utrunq; uero:
à iure dicundo, id est pronunciendo. §. &
sic iudex iudicēs, iurisdictioe uero iuris
pronunciatio. l. i. supra eo. c. foris de uer-
fi. & melius, quia re uera, aliud est ditio,
sine. c. & aliud dictio, cum c. cogita.

37 TERTIO quærit, an merum t̄ & mix-
tum imperium sub iurisdictioe in ge-
nere considerata, comprehendantur, &
respondet, quod sic, uerissimumq; est,
& declaratum sæpius, ideo nec in hoc
nunc aliter insistant, & dicam etiam sta-
tū, minusq; in eo, quod de mixto subit-
cit, idem esse cum iurisdictioe, ex quo
ci inest, tanquam genus speciei, & bene
quoniam disputatū fuit pariter in not.

38 QVARTO igitur quærit, quot species
sub se iurisdictio in genere contineat,
& responderet continere duas tantum, im-
perium. l. simpliciter sumptum, decla-
ra. quod non sit merum, uel mixtū, & iu-
risdictioem, quæ licet sit species, ut hic
in si. retinet tamen nomen generis. l. i. &
2. ff. de adop. idemq; sensus in summario
sed hoc ipsum non uidetur uerum, quia
imo, ut prius referent de glo. dicebat (nō

enim disputo nūc an modica cohercio speciem faciat, & sub dicto genere comprehēdatur, quia examinabimus (quod etiam antea testati sumus) suo loco satis & infiguratione casus docet, iurisdictio genus est, comprehendens merū imperium, mixtum, & iurisdictionem in specie, cui difficultati occurrit tacite, dictas opiniones recitando, & est uerum mediate hoc ultimum, non immediate intelligi debere, quoniam merum, & mixtum sunt species immediate imperii, immediate autē iurisdictionis in genere, imperium & iurisdictionis, arg. q; est in. l. sed si plures, in. §. in arrogato. ff. de uulgo. & pup. & in. l. uxori. ff. de au. & ar. lega. & in. c. requisisti, & ubiq; not. de test. Sed tursum contra, quia iurisdictionis inest mixto imperio, ut genus speciei, dictumq; fuit supra, ergo mixtum imperium erit species immediata iurisdictionis, quod hic aliqui non soluunt, ideo dic inesse, & quod amplius mixtū imperiū sit mediata species iurisdictionis, immediate tamen coniuncta, uel nō multum remota, & hoc casu idē, quod de immediata, iudicamus, ut l. d. iunbus & in simili tradit Ateu. in cons. 29. incipien. diligenter, in 7. colum. & latius in cons. 6. incip. uiso instrumento, in pen. colum. vltimo mouent difficultatem p. dicti, cum habeamus, quod omnis bona diffinitio debet constare ex genere, & differentiis, quodq; genus ipsum magis propinquum esse debet. l. i. & ibi Bar. ff. de testa. quare ē, quod in diffinitione meri, non dicimus, quod imperium sit, ipsum ponendo loco generis, si sub se continet merum & mixtum immediate sed aliud ut infra, ubi hæc aliter non referemus, & respondent quod cum idem sint, & Synonyma, si in genere sumantur, potest poni etiam pro genere imperium, nec displicet. l. i. ff. de consi. prin. l. 2. ff. de in ius uoca. l. i. ff. supra de offi. eius. Sed responderem ego aliter, non dici, ut turpis uerborum sonus uideretur, maxime in diffinitione obseruandum, & cocophoniam figuram appellatur. l. i. ff. ad trebel. l. 3. §. si. ff. de do. int. ui. & vxor. tra-

dit glo. in prece. institui. in ver. decoratam, & ne idem, per idem diffiniri uideretur, quod tamen à supradictis pendet, in gl. magna, in prin. & dicemus etiam infra, si oportuerit, interim cogita.

DE IMPERIO SIMPLICITER sumpto.

QVINTO, querit quid sit imperiū
39 simpliciter sumptum, & respondet q; nihil aliud est, nisi iurisdictionis, quæ officio iudicis nobili expeditur, declarando subinde uerba prædicta, ut per eum cum quo omnes transeunt, sed dum dicit sic diffiniri, imperiumq; appellari, quia reueta ex imperio, & potestate iudicis procedit, non autem ex aliquo iure, quod apud partem resideat, aduertendum est, quia imò, etiam in magistratibus inferioribus verificari posse uidetur l. potestatis uerbo. ff. de uerb. si. considerando ad idem quoq; plus & minus specie nō differre. l. si. ff. de syn. inst. quodq; omne officium iudicis in eo residet, & non in parte, iux. not. per Bar. in. l. i. supra eo. Sed nihil est quoniam in magistratibus inferioribus non est imperiū proprie, nec potestas, ut dixi in not. & in l. i. ad saturitatem, de offi. eius. Alias nec in causis delegationis differrent, quod tamen absurdum est dicere.

Non obsecundum, quia id uerum est in eo quod est plus & minus, qualitate, ut in. d. l. si. non substantia ut hic, & est exemplum primi, quando dicimus, hominum quidam parui, quidam magni. Secundi uero, homo & asinus, ita Bar. in. l. i. in pen. col. ff. de actio. & ob. & in. l. 3. in. §. genera. ff. de acqui. po. ergo imperium habent magistratus maiores, inferiores autem non, ex quo tollitur etiam ultimum, quia immo officium inferioris, residet in parte, cum sit mercenariū actionisq; deseruit necessario, & ut in. d. l. i. latius.

DE MERO IMPERIO.

SEXTO, quia imperium diuiditur ut hic, & paulo supra dictum est, in merum & mixtum, tractaturus de mero, quæ-

40 quæritur ordine præposito. l. i. ff. de tutel. & in primo officiorum Ci. docuit, quod tamen à iure non est alienum. l. i. ff. de iust. & iur. quare dicatur merum, & respondet tribus modis, ut per eum, tene ultionem, & dicatur in not. differimus, quantum est satis.

SEPTIMO, quæritur, quid sit merum imperium, & responderetur primo, ex mente Iaco. de Arc. quod nihil aliud est nisi iurisdicção seuerioris ultionis inferendæ publicam utilitatem respiciens, postea improbat, quia condere legem, est meri imperii. l. non ambigitur. ff. de legi. l. i. de con. prin. & nihilominus condi potest, taliter ut seueriotem ultionem non contineat, sed acquisitionem, uel conseruationem potius. l. legis virtus. ff. de legi. & transit. Confirma tu ex mente Doct. non esse bonam, etiam quia non conuertitur cum suo diffinito, requisitum maxime necessarium in materia, ex quo idem significant, ut dialectici dicunt, & probatur amplius non conuerti, quia læues multæ, quæ pro delictis imponuntur, sunt meri imperii, ut infra, & tamen non sunt seuerioris ultionis, ergo male secundum glo. citatam etiam alibi supra, in l. non dubium. C. de legi. & quum huiusmodi sit quoque; modica cohercio, quæ admodum; suo loco dicemus pariter non comprehensa ratione prædicta in ea, non potest probabiliter non redargui, & non dici, nisi defectiua & insufficiens, contra tex. in l. i. ff. de iust. & iur. & ita esset transeundum, sed tamen saluatur aliqui, intelligi posse de potestate condendi legem in genere, simile adducen-
tes, de quo in .d. l. i. ubi ius est ars boni, & æqui & tamen quandoque bonum est tantum, quandoque æquum tantum, nec propterea diffinitio falsa est, quia de eo loquitur in genere, ut ibi per glo. Adde tu, diffinitio pariter iurisdiccionem in genere supra, & imperium simul, adeo ut nec istud ipsum nouum uideatur. l. suus quoque. S. puto. ff. de hæ. insti. & est arg. in l. qui iure militati. ff. de mili. testa. vel & aliter, quod licet actu condere legem, non sit semper iurisdicção seuerioris ultionis

est tamen habitus, seu aptitudine, etiam satis, ac à lege maxime considerabile. l. iustitia. ff. de iust. & iur. S. his uerbis, insti. de le. aquil. c. maiores. S. ceterum, de baptis. & in not. casu tradita ad propositum Bar. in l. sed & si possessori, in prin. in i. colum. ff. de iure iur. ubi dominus etiam aptitudine habet rei uendicationem, & Bal. alibi in l. si uxor. C. de bo. autho. iudi. positi. dicens, quod licet aditione hæreditatis actiones personales confundantur, si creditor hæres instituatur, non tamen confunduntur reales, ex quo aditione facta aptitudine tantum durat contra tertium possessorem, uel & ultimo quod cum sit iurisdicção seuerioris ultionis, ut in pluribus, dicaturque; in exemplo ipsius, quod est habere gladii potestatem ad animaduertendum &c. satis potest tolerari. d. l. suus quoque; d. S. puto, iuncta glo. quam commendat Areti. in l. i. an pen. colum. ff. de testa. & est simile, quia testamentum dicitur iusta sententia, idest solennis. d. l. i. & tamen potest fieri inter liberos ad pias causas, & à milite quidem, in expeditione degente, & tamen his casibus iuris rigor relaxatus est, diciturque; testamentum, & ualet. l. hac consultissima. S. ex imperfecto. C. de testa. autent. similiter. C. ad leg. fil. l. milites. C. de mil. test. item pactum est duorum plurimum in idem placitum & consensus, idest uoluntarius, & tamen coactus etiam consensus est, et comprehenditur. l. si mulier. S. si metu. ff. quod met. cau. et alibi usucapio acquisitio domini per continuationem possessionis temporis lege diffinita. l. 3. ff. de usucap. & tamen præscriptioni actionum personarum aliorumque; iurium in ipsa comprehenditur (eo enim istorum præscriptio, usucapio appellata est) minime conuenit, in diffinitione peculii, etiam serui mentio tantum facta est, & tamen conuenit quoque; Vicario. l. depositi. S. si. & l. sequenti. ff. de pecu. & idem in tutela quæ secus dum unam expositionem est uiolenta potestas, & tamen non excluditur uolens. l. i. ff. de tutel. l. in eos, eod. tit. l. 3. C. quando mul. tu. offi. fun. po. & in mandato

dato ultimo loco, q̄ est officiū honestū,
gratis susceptū, ab amico exhibendū. l. i.
in fi. ff. man. & post Pla. tradit glo. in rub.
eo. ut. & lib. & tamen contrahitur mādā
tū, etiam si non sit amicus, ita Bal. in. d.
rub. in pri. post Ray. de sur. q̄a generalis
tamen nō est, nec conuertibilis cū suo
definito, ut inquit labeo reprehendens
seruum, in diffinitione doli, in l. i. in
S. Dolum. ff. de dolo. non est facile asse-
rendum eam bonam esse, & cogitandū.
Secundo diffinit etiam merum impe-
rium ex mente Pet. alia Gul. prætermis-
sa, de industria, quā nec nos referemus,
ut nihil aliud sit nisi iuris dictio, quæ of-
ficio iudicis nobili expeditur, uel per ac-
cusationem, publicam utilitatem respu-
ciens, subiinde declarando, ut per cum.
Adde, dum dicit, quod uerbum iurisdic-
tionis, & publicam utilitatem respiciens,
ponuntur in ea, loco generis & differen-
tiæ, ex hoc uerificari quod inquit Philo-
sophus 7. methaph. diffinitionem con-
stare ex his duobus, quodq; genus pri-
mum, differentia uero secundum, in ea
obtinere locum, & prædicatur illud, am-
plius in quid, istud uero in quale substā-
tialiter, & in hoc à descriptione differt,
quæ cōstat ex accidentibus, puta quod
homo sit aīal. risibile, uel dicamus dif-
finitionem esse declarationem per esse-
ntialia, descriptio per accidentalia, Se-
cundo adde dū tursū uel per accusa-
tionem subiicit, quod uerbū officio iu-
dicis nobili, maximè inquisitionē com-
prehendit. l. Congruit. ff. de offi. præf. l.
Is apud quem cum not. ibidem. C. de
æden. e. Qualiter & quando. de accusa. &
maximè dixi, quia etiam accusatio ipsū
desiderat, pcediturq; tunc pariter iudi-
cis officio nobili, ut idem Bar. declarat,
asserens ultra uerbum, necessarium non
fuisse, appositum tamen gratia dubi-
tationis tollendæ, quod tertio addas tu p-
bati in. l. quæ dubitationis tollendæ gra-
tia. ff. de reg. iu. & in. l. in. S. quauis. ff.
de uen. inspi. & in. ci. de no. for. si. in vñb.
seu. & cum ista diffinitione breuiter, om-
nes transcunt communiter.

SED ADVERTENDVM EST,

quia multa etiam contra eam obstatē vi-
dentur, & primo dum sentit accusatio-
ne instituta, procedi etiam officio iudi-
cis nobili, istud ipsum cōfundit per theo-
ricam Barto. in. l. i. iudex postea quam in
prin. ff. de re iud. concludentis officium
iudicis deseruiens accusationi institutæ
esse mercenarium, sicuti quum deseruit
in iudiciis ciuilibus actioni propositz,
& non ab re, quia accusatio est fundata
in persona accusatoris, sine eo non pro-
cedens, iuxta illud Ioan. 8. e. MVLER
QVIS TE ACCVSAT? Et habetur
in. l. rescripto. in. S. si quis. ff. de mu. & ho.
& in. l. 2. in. S. si publico, ubi Barto. in. 2.
col. ff. ad leg. iul. de adult. & in. e. i. de ac-
cusa. & forte accusare, pro agere alibi po-
nitur, in. l. qui accusare. C. de æden. & est
arg. in. l. absentem. ff. de pœn. tradit Bar.
in. l. i. in ult. colum. C. de su. tri. & si. ca.
& quia obligatio naturalis, ac ciuilis,
quum actio competat, oritur ex delicto
prinato, & fortius si agatur pro delicto
criminaliter. l. a. S. i. ff. de sur. S. i. insti. de
ob. quæ ex del. naf. tradit Are. in rub. ex-
tra de accusa. ergo mercenarium necessa-
rio. l. qui per collusionē. ff. de actio. emp.
pro delicto criminaliter tamen intelligi
de naturali tantum, propter consensum
lex hoc iure, & ibi Bar. in pen. colum. ff.
de iusti. et iu. uel delicta nominata sint,
uel innominata, ut idem Bar. exemplifi-
cat in. l. senatus in prin. ff. de accusa. Se-
cundo minus uerum uidetur, quod uti-
litatem publicam respiciat semper, quia
absoluere reum à pœna, est meri imper-
rii. l. solent. ff. de offi. pœn. et tamen hoc
ipsum pertinet et spectat ad priuatum,
seu priuaram utilitatem respicit, ergo
non publicam, et quia condere legem,
meri imperii est, et tamen non semper
respicit utilitatem publicam, pariter. l. i.
S. huius studii. ff. de iusti. et iu. ubi ius
quoddam publicum est, quoddam pri-
uatum. Tertio quia si tresp. pœteret
se in integrum restitui, uel mitti in po-
ex primo decreto, ageretur officio iudi-
cis nobili, ad publicam utilitatem, et ta-
men hæc non sunt meri imperii. Quar-
to, quia si iurisdicctio hic ponitur (ut ipse
met

met Bar. declarat, tanquam genus generalissimum, iam non erit immediatum, l. legato generaliter. ff. de lega. i. & nihilo minus in diffinitione est quam maxime necessarium, ut animal in homine, sic homo est animal rationale. Quinto & ultimo, quia genus generalissimum est illud quod supra se nihil habet prædicabile. l. cum post. §. gener. & ibi not. ff. de iu. do. d. l. legato generaliter, & tradit Bar. in. l. i. supra eo. in prin. sed iurisdicatio habet supra se potestatem, ut hic, & dictum fuit sæpius in discursu, ergo.

QVIBVS TAMEN non obstat. ab ipso haud est aliquo pacto recedendum, Nec primum adduci meruit, quoniam (ut dicunt Doct. omnes, & bene) esto quod accusatio parti competat laesæ, expeditur tamē officio iudicis nobili ad publicam utilitatē. l. ira vulnēratus. ff. ad leg. aquil. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publica. l. si. ff. de priua. del. l. si. ff. de fur. l. si. ff. de iniur. estq; argu. in. l. in causis, & in l. quod si minor, in §. si. ff. de mino. & fuit sol. eiusdem Bar. in. l. quid ergo, in §. poena grauior in 2. colum. signanter per d. §. quod illicite. ff. de his qui not. in fa. et alia ut supra prudenter loquutus, ut ē hic, q̄ in. d. l. iudex postea q̄, & idē in. l. p̄tor adixit, in §. si dicatur in prin. ff. de iur. & Bal. clarius i. l. polla, in fi. C. de his qb. vt indi. & Abb. in. c. nulli, & i. c. de his in prin. de accusa. & Alex. in. l. i. in 2. & 3. col. ff. de edē. subiiciēs hac rōne, in libel lo cōclusionē non desiderari, ita ut obligatio quæ oritur, oriatur fisco ēt, & non parti, quamuis esset quoq; poena pecuniaria. l. 3. ubi glo. ff. de sep. uiro. & tradit Cano, in rub. de iudi. & adduci ad idem potest hoc ipsum esse uerissimum, quia in inquisitione quoq; fama est loco accusatoris, alias ex tribus personis iudicium non constitueret, ut not. in rub. de iudi. extra. c. qualiter & quando, de accusa. minus facit secundum, quia (ut adhuc dicunt Scriben. & rursus bene) imo id. publicam utilitatē respicit. l. absente, l. si nō defendantur. ff. de poen. l. seruum quoq; §. publice. ff. de pecu. adde ru meliorem rex. de iure in. l. i. in fi. ff. de quæ-

stio. & considera bene publice interesse defendi & absolui ne innocens feriat, quod satis iniuriosum esset, sed hō postquam defensus est, quoniam tunc utilitas priuata uidetur, replica utilitatē priuatam esse secundario, publicam autem principaliter, & ad propositum maxime considerabile. d. l. solent. l. si quis nec causam, cum uulga. ff. si cer. pet. & ad §. huius studii dicas, quod licet fiat lex fauore priuati, habet tamen postea uim generalis constitutionis. l. si. C. de legi. & fuit sol. Bar. in. l. nemo. C. de fen. & int. o. in d. dicentis quod sententia etiam principis ius facit quo ad omnes, & consultatio pariter, si ius introducere cogitabat, & in simili in. l. i. in. i. col. ff. de regu. cato. & post eum Corfe. in singu. Consultatio, ubi multa.

Non ob. tertium, quia potest sepositis responsionibus eorum, qui difficultatem mouerunt, responderi, & dici, faciliq; est responsio, non esse meri imperii ex quo officio iudicis nobili expeditur id, & ad publicam utilitatē quidem, sed non inquirendo, aut accusationi institutæ descruendo, vel & aliter quod hoc casu sorte loco priuati habebitur, et hoc prædicti sentiunt, quod maxime p̄bo iuxta not. in simili in. l. item ueniunt in §. in priuatorum. ff. de peri. hz. & in. l. si. C. de sacro sanc. eccl. dicentes quoq; ad quartum, nihil aliud poni potuisse, quam imperium, quod idem est in genere, quod iurisdicctio, ut supra, ergo & ipsum quoq; genus generalissimum fuisse, quasi dicat immediatum dari nō potuisse, Adde tu, tolerabile esse ex causa de qua supra in 4. q. in fi. & nouissime p̄barur in. l. debitor. ff. de uerb. si. & dixi etiam ego in rub. de offi. eius, in 2. lect. in 2. q. & quia etiam sic species mediate esse possunt iurisdicctiois, ut ibidē in prin. nec repetimus.

Non ob. quintum & ultimum, quia non est uerum, ex quo idem est quod potestas. l. i. ff. de consti. prin. & dictum ē pariter supra, alias prædicabile haberet etiam imperium supra se, nullo modo dicendum, & sic diffinitio defensata manebit.

nebit. Vel ut docuimus alias, quia diffinitio debet esse brevis, periculosa sui natura aliàs, et quia in multiloquio peccatum abesse non solet. l. omnis diffinitio ff. de reg. iur. l. i. ff. de reg. iur. cato. l. mora. ff. de usu. & si fieri potest duobus terminis tantum, quod etiam expressit in lib. de orato. Ci. dicens nihil aliud esse, nisi brevem, & circumscriptam quandam rei explicationem, posset sic formari, metum imperium est iurisdictio publicam utilitatem respiciens, quæ cum in mixto verificari haud valeat, non etiam in simplici iurisditione, intelligi quæ debeat principaliter, & non in consequentiam, utilitatem publicam respicere. l. si quis nec causam. ff. si cer. pet. iuri consentanea valde videbitur cogita.

OCTAVO, quæritur ad idem quibus iudicibus competat metum imperium, 42 [†] & respondet multifariam, ut per eum ex cuius dictis collige, & PRIMO, quod ille qui præest provincie, seu universitati, quæ provinciam faciat, habet metum imperium, de iure communi provinciam intelligendo, iuxta not. in. l. si. C. de præscrip. lon. temp. & in. l. nor ionem, in præf. ff. de verb. sig. & in. c. i. 99. d. secundum communem usum loquendi Apuliam, tertiam laboris, Siciliam, Franciam, Germaniam, Normandiam, Burgundiam, & similes, ut per Hostien. etiam in. c. non nulli, in prin. de Rescrip. l. si eadem. ff. de assessio. l. per provincias. C. de ædific. priuata. Italia semper excepta à Roma circum quæque centesimo lapide clausa, siue ad Galliam usque, & Siciliam extenta, quod declarat gl. in. l. i. ff. de offi. præf. ut. uel quanta sinus Ionicus, & mare Tyrrhenum tertique à terra complectuntur alpes, ut alii tradunt, quondam magna Græcia etiam appellata, imò & à Iano, Ianicula. Camescina, à Camesc. Saturnia, à Saturno. Saleombrona, à Gentilibus, Ausonia item, & Oenotria, & rursum Apæni na, ab Apin, quæ Tauinam Antiochus Sytacusanus interpretatus est, Græci, à bobus Hercules, quia opimos gignit, positemo à duobus fratribus Hesperia, & Italia, hocque nomen retinuit, quod in

Apænicos montes, Cisapæninam, & transapæninam, diuiditur, quia ad propositum, non provincia, sed provinciarum domina dicitur. d. l. notionem, in prin. hæc considerantes, iuncta glo. in provincia, in aucten. ut omnes obedi. iud. pro. Hodie tamē (proh dolor) formula, & serua, ita ut in ea non amplius præfides sint, sed eorum loco Rectores. l. ex omnibus, & ibi Bal. ff. de offi. præf. & præbatur quod is habeat imperium merum in. l. lillitas, in. l. qui uniuersas. ff. de offi. præf. & in. l. iusurandum, in aucten. de defen. ci. & in. l. 4. ff. de offi. præf. & in. l. i. & per totum, de offi. Recto. pro. tradit idem Bat. in. l. i. in prin. ff. de dam. infec. & cum eo transeunt omnes communiter. Sed contra, quia deportare in insulam est meri imperii. l. 2. ff. de poen. l. 2. ff. de pub. iudi. & dictum est supra in glo. postestatem, latius, ac minus quam damnare in metallum, & tamen is, qui provincie præest non deportat quod omnes admittunt pariter, ut ibi per glo. & in. l. inter. ff. de interd. & re. Sol. facilis est si dixeris non posse, & si minus sit, quia insulas non habet, & quia id ipsum est de reseruat. Principi, in signum supremæ potestatis, ut not. in. d. l. qui uniuersas, & in. l. i. in. l. deportatos. ff. de lega. 3. sicuti est quod ipse solus legem condatur, l. si. C. de legi. de quo tamen infra, Natalibus restituat. l. i. & per totum. ff. de natal. resti. veniam ætatis concedat. l. i. C. de his que ætate impe. & similia, de quibus etiam quo ad Papam, in. c. quod translationem, de offi. dele. & dixi quoque in. l. i. in. l. 2. l. 2. in. 49. colum. ff. de offi. ciui. & hac de re deportatus ubique deportatus est, nec deportatio sectionem recipit, sicuti nec impetium, quod non est in bannito, ex quo opiorum confunditur, quod dicebant bannitos nostri temporis æquiparari deportatis, & male, ut per Bald. in. l. i. in. 6. colum. C. de hæ. insti. & sic defectu insulæ, non iurisditionis, quo casu limitatur regula. c. cui licet, de reg. in. in. 6. & l. non debet. ff. eo. tit. & est argu. in. l. neque. C. de procu. inducēdo, ut per Bat. supra in 2. oppo. quem retulimus uos in glo.

gl. fi. post magnam, in fi. uerificabiturq; faris in relegatione, quæ minus est, sentitq; idem Bar. in l. relegatorum, in prin. ff. de interdic. & relega. & est declaratio ipsam procedere, ubi ea ratio, per quam mihi licet quod est plus, concurrat etiam in eo quod est minus, ut mihi liceat: Alias non. Ita Ro. in consi. 436. incip. quod indultum, in fi. Sed nunquid saltem possit pronunciare quem esse deportandum, uideretur dicendum quod non, quia prohiberetur aliquid facere, prohibitus etiam esse uideretur facere omne, & totum id, quo ad illud peruenitur. l. oratio. ff. de sponsa. & tamen contrarium uerius est, perpetuaq; obseruatione dignum. l. si quis filio. s. eius qui, & ibi Bal. in prin. ff. de iniur. rup. irritaq; testa. dixiq; in l. et latius, nec ob. regul. oratio, quia non est uera, ubi antecedens ad prohibitionem consequentis, directio non est ordinatum, secundum Bart. in l. 2. in fi. supra eo. sed hic ordinatum non est, ut spō salia ibi ad matrimonium, ergo. Imò quod nec libere ipsi merum imperium habent. l. aut damnum. §. proinde. ff. de pœn. & ad propositum deportationis, considera si est de reseruatis principi, quia alii insulas non habent, quomodo sic præfectio urbis concessa est. l. i. in prin. ff. de offi. præfec. urb. & dic specialiter sibi id concessum fuisse ex epistola diui Seue. ad Fabium Cilionem P. V. d. l. i. d. linter. ut supra.

Secundo collige, quod qui præest uni-
 43 uersitati, quæ non prouinciam, sed ciuitatem faciat, non habet merum imperium de iure communi. s. iusiurandum, in audien. de defen. ci. & probatur in. d. §. qui uniuersas, quia si qui præfunt uniuersitati, facientes prouincias, habent necessarium, non præsidens illi, quæ ciuitatem facit. l. cum prætor. ff. de defen. ci. & mirum uidetur, cum non possit cōstitui alias sine licentia regia, seu principis. l. per prouincias. C. de ædifi. priua. l. 2. & ibi Bar. in fi. prin. ff. de uerbo. signi. l. ex hoc iure, ubi glo. ff. de iusti. & iu. Sed nihil est, quia specialiter requiritur cōcessio. l. i. supra de offi. eius, estq; argu. in

l. Papinianus exuli. ff. de mino. & in. l. obligatione generali, & melius ff. de pigno. & intellige in ciuitate insigni, Episcopum habente, quoniam alias dictum non haberet dubitationem, declarataq; Bar. in. d. l. 2. & in simili Cano. in. c. statutum de rescrip. in 6. Verum instatur secundum Doctorem. condere legem est meri imperii, ut diximus proxime, quam potestatem habent Comites, Duces, & similes ciuitati præfidentes, ergo ciuitas est, quæ merum habet imperium, uocanturq; leges prætorie, secundum Bar. in. l. 5. in fi. prin. ff. de uerb. ob. qui postea respondent, hoc ipsum intelligi quo ad ius comitarum, & ducatus, non respectu Præfidentis, quemadmodum nos, gratia iuris reddendi, & male quoniam sic restringunt meri imperii naturam, diuersificantq; casum non assignata diuersitatis ratione, contra tex. in. l. si libertus minorem. ff. de iur. pat. Ideo responde ru aliter, non esse uerum ex eo quæ habeant merum imperium quia leges locales sunt, non generales. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. c. i. de cōstit. in 6. & ut infra alias sic nulla esset ciuitas, quæ merum imperium non haberet. d. l. omnes populi. Cogita.

ET ISTUD IPSVM inquit Barto-
 44 salit in urbe, seu ciuitate Romana. l. i. §. cum urbem. ff. de offi. præfec. urb. & similibus, puta. Veronæ & aliis Lombardiæ, ut subiicit, ex constituto. Fede. impera. in extrauagan. de Pa. Constan. cuius meminit in. d. §. iusiurandum, in fi. in audien. de defen. ci. & idem Bart. in. d. l. i. ff. de dam. infec. & in. l. secunda aliquid, in prin. ff. de iu. fi. & similibus dixi, quia huiusmodi argumen. nascitur ab exemplis, & quod exempli causa, dicitur porrigitur ad simile, secundum Bal. in. l. i. in prima lect. in prin. ff. de iusti. & iu. & probatur in. l. regula, in. §. fi. ff. de iu. & facigno. & idem in urbe Constantino-politana, quæ gaudet priuilegio Romanæ. l. i. C. de priuileg. constan. lib. x. & si ultimo loco hoc ipsum haberet ex consuetudine, uel præscriptione, iuxta not. l. l. more infra eo, maxime tanti repositis, cuius iniurii memoria non extaret in contrarium

l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua. quot. & æsti. l. cum de in rem uerso, & ibi Bar. in. 3. colum. ff. de usu. c. super qui busdam. §. præterea de uerbo. signi. & ad hoc ultimum, de consuetudine, adde bo. rex. in. l. si sine in. §. lucius. ff. de admi. tu. ibi, more hunc, & consuetudinem semper obseruatam sequutus, & dic rationem esse, quia altera natura est. l. i. §. bestias. ff. de postulan. l. i. quis posthumos. ff. de libe. & posthu. l. i. ad macedo. patet, quia consuetudo est sæpe. l. de qui bus, & ibi Do. so. ff. de legi. natura semper, modo sæpe, & semper conuertuntur, ergo, & ideo (ut philosophus inq̃t) ex frequentatis actibus, fit habitus. Ad idem libellus habens hæc uerba, peto Titium condemnari secundum formā iuris & statutorum, non ualet, cum hoc casu oriatur conditio ex lege, quæ est ciuilis, & tamen ex consuetudine toleratur. l. interdum, & ibi not. ff. de pub. iudi. imò facit, ut reseruata Principi, haud reputentur impossibilia. La pud iulianum §. fi. & ibi per Alex. ff. de legi. i. non tamē regulariter, dixiq; ego supra, licet ad aliud. Item ut remissio fiat ad locum delicti. l. sepulchri, ubi Bar. ff. de sep. uiro. nec effectus puniatur, quamuis crimen esset atrox, Alexan. teste in. l. i. in §. fi. in fi. ff. quod quisq; iu. & declaratur quod habetur in. l. si quis non dicam rapere. C. de Epif. & cle. fortior amplius quam iuramentum, secundum Bal. in. l. uel uniuersorum, in prin. ff. de pigno. ac. probabile breuiter omne, quod esset à iure prohibitum. §. quia uero in auctē. de defen. ci. l. non tātum. ff. de decu. declarat Abb; in. c. cum uicesimum, in fi. de offi. dele. & in terminis Bal. in. l. etiam in pen. col. C. de execu. rei iud. & alia sunt huiusmodi propemodum infinita, quæ non refero, intelligendo semper de consuetudine disponente, non exponente, quia hæc alium habet sensum, & appellatur usus intelligendi, loquendi, & utendi, ita idem Bald. in. l. de quibus, præallega. in pen. col. ff. de legi. Adde, item quoad dictum de præscriptione, probari in. l. viros. C. de di. offi. lib. x. & in. l. 2. C. de fun.

limi. co. lib. quæ tamen secundum Bald. hic loquuntur in consuetudine, & est uerum longeq; tolerabilius, quia cōsuetudo tolli potest per principem. l. fi. C. de testa. præscriptio uero, non facile. §. i. in auctē. vt ec. Ro. gau. priui. cen. anno. est tamen communis opinio, nec pronunc ab ea recedendum, & dicendum simul, consuetudine præscripta intelligi debere, tribus concurrentibus, actu scilicet superioris scientis, & tacentis. Item præscribentis etiam continuantis, & inferioris deniq; obedientis, alias secus ita idem Bal. in. l. si. in 7. col. C. de iu. lib. & etiam ut infra, & ad ppositum, ultra Bar. idem dicendum est in ciuitate libera, quæ superiorem non cognosceret, ut Veneriarum, & si qua est similis, & not. in. l. infamem. ff. de pub. iudi. & in. l. hostes. ff. de capri. & postli. re. uel si sibi istud ipsum vendicasset. l. barbarius. ff. de offi. præto. l. i. §. de qua re, & ibi Bar. ff. de postu. q. etiam sensu hoc idem in. l. præfides. C. de epif. audi. aut quia princeps quoquo modo i litteris ciuitatis scriptis mentionē fecisset, secundū eundē Bar. in. l. i. C. de metopo. beri. lib. x. q. tamen ultimum confundi uidetur per rex. in clem. si summus, de sen. exco. in 6. & seq̃a uerba enunciatua sic p̃ aliud emissā nou disponunt. l. ex hac scriptura. ff. de dona. l. neq; professio. C. de testa. l. non nudis. l. non epistolis. C. de proba. l. i. §. iulianus ff. de lib. agno. c. illud, de præsump. c. petuas de proba. & in. d. cle. si summus clarius legitur, q̃ alibi, declaratq; i simili q. Ro. in cōf. 340. incip. circa primū, i 2. col. & si diceremus pro cōplemento, ciuitates oēs hodie, cum successerint loco p̃uinciarū, q̃ & ceteri interpretes testantur per gl. cōiter approbatam in. d. l. fi. C. de præscrip. lon. temp. sine disputatione, habere metum imp. satis esset, sed tamē aduerte quia habent, non quia successerint loco p̃uinciarum, sed quia (ut diximus) ipsum ex consuetudine præscriperunt, & nouissime tradit Barto. in. l. quominus in 2. col. ff. de flumi. Cogita.

TERTIO collige, q̃ qui præest uniuersi
45. tati, nō scienti ciuitatē sed castris, siue
mu.

municipium, nullam habet iurisdictionem, si illi subsit, alias autem sic, & eandem quam habet defensor, intellige limitatam, l. Qui ex uico ff. ad mu. l. 3. C. de na. lib. l. Nulli, uer. Quod si i uico C. de epis. & cle. & ex ordine titulorum, quod argu. est optimum in iure, secundum glo. in rub. de eo per quem fac. erit, & in l. 2. C. de confir. ru. & in l. 3. ff. de offi. eius. p. barur deducendo, ut per eum, & singula singulis referendo, & limitatam dixi, usque ad trecentos aureos hodie, quia olim non habebant nisi usque ad quinquaginta, ex quo infimi magistratus sunt, ut diximus in l. i. supra de offi. eius. & habetur etiam in §. & iudicare, in aucten. de defen. ci. & in l. i. C. eo. ti. & idem ad litteram dicit Bar. met, in d. l. i. in 2. col. ff. de dam. inf. & est ad idem, ut dicitur Docto. argu. optimum. l. i. Sic eueniet. ff. ad leg. Iul. de adult. ubi, qui non est suæ potestatis, alium in potestate habere non potest, & bene idemque in l. homo liber. ff. de acqui. re. domi. & in l. à iudice, addas tu. C. de iudi. Sed contra, quia iudæi sunt serui. c. & si iudæos, de iudæ. & tamen habent filios in potestate, quia more Romano uiuunt. l. i. l. iudæi. C. eod. ergo simile, & arg. fallax, nisi dicamus, verissimumque est, eos non esse seruos, ea seruitute, qua libertatem amittant penitus, alias retineri, & uendi etiam possent, sed tali quali, & nudo nomine potius, quam aliter, quemadmodum uxorati, qui in seruitute esse dicuntur. l. 2. ff. de lib. ho. exhib. & nihilominus filios in potestate habent, & hoc pacto commodè procedet & uerificabitur, & declarat Alex. in confi. 71. incip. ponderatis, in 2. colum. in 2. vol. Sed contra ipsam conclusionem principalem facit, quia castra propemodum infinita huic ciuitati subsunt, & tamen iurisdictionem habent ut Plebis facci. Campi sancti Petri, Castri Baldi, & similia, imo & merum imperium, quod plus est, prædictis tamen exceptis, ergo non generaliter uera, præterea eo casu quo habent iurisdictionem, ut defensores debent et habere modicam coercionem, ut illi. §. audient, quoque in

aucten. de defen. ci. & est arg. in l. i. supra de offi. eius. ergo & merum imperium adhuc, quia coercio, quamuis modica, & huiusmodi est, ut infra. Sol. facilius uidetur, si dixeris habere ex principis concessionem, uel de consuetudine longo tempore præscripta, ut supra non quod de iure uerum sit, ut hic per Doct. post Bar. tamen, in præalleg. l. i. de dam. infec. Nō obsecundum, quia id est, ex quo iurisdictionis alias esset nulla. d. l. i. & suo loco dicemus late. alia friuola quædam à Docto. adducuntur, quæ non refero.

QVARTO, & ultimo collige, quod
 46 qui præest uniuersitati, quæ nec prouinciam, nec ciuitatem, uel castrum faciat iurisdictionem non habet, & multo minus merum imperium. l. i. C. de iuo. iu. d. quæ pbat contrarium, dicens periniquum & temerarium esse eorum iurisdictionem declinare, qui negotiationes exercent, & ita etiam eam intelligit glo. in l. receptitia in fi. C. de consti. pecu. & Bar. in l. omnes populi in 3. colu. ff. de iusti. & iu. & Bal. in proe. fororum, in i. in fi. & uia ratione probatur, quia condere statuta, iurisdictionis est. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. a. isti statuta condunt, ut per istum tex. inquit etiam Bar. in l. fodales in 3. colum. ff. de colle. illi. ergo, & si diceretur iurisdictionis est limitata, in negociis spectantibus ad artem, non in genere, respondeo non officere, quoniam iurisdictionis est, & ordinaria quidem, quam non solum lex, consuetudo, Princeps, & populus dat, uerum etiam uniuersitas, ut in d. loco, quoque magis quia ut plurimum Principis consensum habent, secundum Aret. in cōsi. 33. incip. consultatio, in pri. vel dic quod loquitur in iurisdictione ac cumulatiua ad maiorem, non priuatiua quemadmodum aliarum, & fuit intellectus Ro. in cōsi. 393. incip. præsens, in prin. & quia tetigi et in i. lect. non insisto aliter, limitatio dictum adhuc in mero imperio, quando ex priuilegio prædictis quoque concessum esset ut laniis hic, (Rectori. n. id ipsū concessum est usque ad mutilationem membri inclusive) pbatursque ex prædictis, quod non repeto, & in docto.

tribus deniq; (vt subileit idem Bar.) licet de facto non seruetur per not. in auctē. habita. C. ne fil. pro pat. quod tamen si declaratione uerum esse asserit faciēs mentionem de iurisdictione tantū, Bar. in q. incipiente, adunantia, 5. in ordine, in 3. colum. & in l. i. in 2. colum. C. de digni. lib. x. & Bal. in l. i. in §. interdu. ff. de legi. tu. & Abb. in c. ex literis, in 2. col. de consti. primū tamen uerius est, ipsaq; experientia docet, ultimo loco intelligendum in scholaribus laicis, non clericis c. ecclesia sanctę Marię, de consti. & testatur Archid. in c. inolita in 2. colum. xi. q. i. Sed dubito si de facto non seruetur, quare hoc ipsum Bar. scripserit, patria enim sunt quod lex facta non sit, uel sit facta, & ex consuetudine non seruetur, quasi abrogata, argu. in l. in lege. ff. de contrahen. emp. & in l. duo sunt Titij. ff. de testa. tu. & in §. hunc igitur, de iusti. co. confir. & in §. si. melius quam a. sibi, ibi, quoniam nō utendo perempta est, in aucten. quib. mod. na. effi. sui, & in l. si. & ibi Bar. ff. ad leg. Cor. de fal. Soli declarationis gratia, id factum esse dicas & ad aliorum furium intelligentiam. l. i. in prin. C. de lati. lib. col. l. i. in fi. de con iun. cum eman. lib. §. i. in l. i. de testa. vel quia in scholis prædicta haud debent ignorari, quod se in idem recidit, rudiū gratia, argu. in c. i. de no. sor. fide. in usib. seu. vel & melius, quia lex semper nisi abrogata sit, & de industria quasi abrogata dixi, pro se præsumptionem habet, si de consuetudine non excipiat, quod nota, quia solemne uerbum ē Bart. in l. de quibus, & sic in terminis in 4. colum. ff. de legi. Verum adhuc quaeritur, quid si de nouo studium concessum sit Principis autoritate, ut nunc Macerataz, habebunt ne locum supra dicta? Abb. in c. cum olim, in fi. de consue. quem Docto. hic referunt, & sequuntur dicit talem consuetudinem considerabilem non esse, & bene quoniam, esto quod eius uis parua non sit, l. 2. C. quæ si lon. consue. atamen non est talis, ut uincat legem uniuersaliter, & ita est pro rei ueritate tenendum. Sed quid, si su-

diū unius ciuitatis translaturum, ex aliqua causa, in aliam fuisset nouiter, esset ne considerabilis consuetudo prædicta? Videretur adhuc dicendum, quod non per tex. in simili, in c. recolentes, in fi. de sta. mo. ubi ecclesia unita alteri ecclesię, regulatur secundum illam, cui unitur, & non ē contra, per quem ita etiam dixit Pet. de Peru. in tracta. unio. in i. col. subiiciens post Archid. in c. & temporis 12. q. i. quod ecclesia, ad quam fit unio, ē mater, quæ autem unitur filia, ergo conuenit illam ad se istam trahere, & non (vt diximus) ē contra. c. quod in dubiis, de consec. ec. uel alta. cum similibus, ergo & pari modo, studium, secundum ciuitatem, in quam translaturum est, Vel si unio non est proprie, sed augmentum potius, ut in simili in l. uerū. ff. de pet. hz. Quia idem iudicamus de eo, quod de re aucta, quæ suum præexistens est. l. etiam, & ibi per Docto. C. de iu. do. & maxime si translatio fiat, ut ibi uigeat perpetuo, quoniam si ad tempus quemadmodum Florentię, aliquando factum est, propter bella, uel pestem, tunc de indubitabili esset quaestio. Cogita.

NONO modo quaerit Bart. & ultra, quæ sint huiusce meti imperii exempla 47 & respondet breuiter, sex modis ipsū considerando, maximum esse, maius, magnum, paruum, minus, & minimū & subinde latius, ut per eum, ex cuius dictis pariter COLLIGE, ET PRIMO maximum imperium esse, habere potestatem condendi legem generalem, qđ ex eo licet uidere (vt subiicit) quia soli Principi, Senatui, Præfectoq; Prætorio, competit (Magister militum enim tuebatur imperium contra hostes præfectus prætorio autem excubias agebat ad salutem Principis, & ita erat Imperatori annexus, ut magister militum dictæ tori, nec hodie præfectum prætorio habemus, sed dici potest quod ei æquiparentur auditores Rotæ Romæ, & Vicarius Papæ in terris ecclesię uel & aliter dicas quod Præfectus prætorio erat ille qui præerat Auditorio Cæsaris, & quod loco eius hodie successerunt reges, vt

sen

sentit Bal. in. l. i. ff. de offi. præfecto pto.) l. i. ff. de legi. l. non ambigitur. ff. eod. l. i. ff. de consti. Prin. S. sed & quod Principi placuit, insti. de iu. natu. l. normam, alias formam (singula singulis referendo). C. de offi. Præsec. præto. & idem de iure canonico. c. primo, & fi. de consti. Abb. in c. quod sedem, in 3. eolum. de offi. ordi. & maximum dicit, quasi omnium præstantissimum, & quo aliud maius excogitari non possit, ut in vniuersis centesimis habetur etiam, quas hoc nomine à simili, maximas appellat, Iurifcon. in. l. qui si ne. ff. de nego. gest. & in maxima capitis diminutione. S. maxima, insti. eo. & magis in terminis, in dignitatibus illustriū personarum, alibi in. l. maximarum. C. de excu. mu. lib. x. hinc uestalis maxima appellata ē, Cornelia quam supti damnatam defodi imperauit Domitianus, quæ aliis erat præfecta, nos abbatissam dicimus, cognomētumq; Fabio datum est, & (ut notum omnibus est) eo maxime, Pontifices decorantur inter potius genera, uinum maximum est; inter metalla, aurum, Inter feras leo, inter animantia, homo. Inter sydera, Sol, & inter omnia deniq; Deus. Dicit item legem generalem (quomodo enim cognoscatur, habetur in. l. leges. C. de legi.) quia eondere particularem, unicuiq; eō petit, iurisdictionem habenti, ut supra. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. l. i. C. de emā. lib. item Præfecto prætorio hoc ipsum, ut Principi, senatuiq; competere, ex quo sublimissima etiam Prætoria na præfectura decoratur dicitur, nec ab eo licebat appellare, sicuti nec à Principe, eidem supplicati autem sic, ut in aucten. quæ supplicatio. C. de preci. impe. offeren. l. i. C. de sen. Præsec. præto. l. i. ff. à quib. appel. non li. c. Anteriorum 2. q. 6. & ita transeundum esset.

Sed aduertendum puto, ne plura ad idem ob stare uideantur, & primo, secundum Docto. quia merum imperium, de quo hic, respectu iurisdictionis in se necessitatem habentis considerabile est, quod ex ipsius iurisdictionis diffinitione liquet ut supra & clarum est, legem uero con-

dere, à libero Principis arbitrio pendere ergo exemplum minime conueniens, aliter addas tu, actus uoluntarius à necessario non distingueretur, haud dicendum, quia in simili nouatio necessaria, pignus non perimit, noluntaria uero sic. l. aliam. ff. de noua. l. solutum, & ibi Bar. in prin. ff. de pigno. actio. qui ita etiam in gestore necessario, & uoluntario, distinguens arguit in. l. Pomponius 2. in. i. eolum. ff. de nego. gest. & est argumentum in. l. si fideiusor. in. S. si necessaria. ff. qui satisfda. eo.

Secundo quia respicit pœnam delictorum, ex illis uerbis, quod est, habere gladii potestatem, ad animaduertendum & c. & elarius in. l. nemo potest. ff. de regu. iu. & in. l. solent. ff. de offi. pcon. & in. l. ut damnum, in prin. ff. de pœn. & similibus, cum potestate legis condenda rursus, nihil commune habens.

Tertio, quia dicitur merum imperium, ad differentiam mixti, ut supra tactum est, ergo non in potestate legis condenda consistit.

Quarto, quia potestas prædicta regulari esse debet. c. erit autem lex 4. d. in Principe autem legibus soluto, libera l. princeps de legi. l. digna vox. C. eo. ergo male.

Quinto, quia nec Senatus hodie eōdit legem, quidquid dicatur, patet, quoniam olim uice populi hoc faciebat. S. Senatus con. insti. de iu. natu. populus autem omne ius trāstulit in principem l. i. ff. de consti. prin. ergo.

Sexto falsum quoq; uidetur, quod Præfectus Prætorio faciat legem generalem. d. l. normam.

Septimo, & ultimo, quia si maximum est, non aliud in tex. poni debuisset pro exemplo, & tamen secus factum reperitur.

QVIBVS facile responderi potest, & dici ad primum, quod imò Princeps necessitatur legem eondere, ut humana coërceatur audacia, & ut tuta sit inter improbos innocentia, nec minus eodem modis subditorum hoc medio succurrere, quam gladio animaduertendo in ho-

homines facinorosos, casus est in l. con-
gruit. ff. de offi. Præsi. & clarius quàm ali-
bi in. c. factæ sunt leges. 4. d. & quia iudi-
candi necessitas, de qua in l. munerum. i.
§. iudicandi necessitas, ff. de mu. & ho. in
genere etiam Principem comprehendit
l. si. in prin. ibi, & partibus cominus cõ-
stitutis sententiam dixerit. C. de legi.
Ad secundum uero, quod commune
habet satis, ex quo condita lex, seu
tiorum ultionem continere potest. l. fac-
cularii. §. sunt quædam. ff. de extraord.
cri. cum similibus, uel & aliter, quia me-
rum imperium ex ceteri cõmuniter non
solet, nisi à maioribus magistratibus, er-
go & condere legem (ut inquit Bar.) erit
huiusmodi, quia potestas est, quæ soli
Principi competit, & ut supra gradu ma-
xima appellata, seu imperium merum
maximum. Tertium fallaciam habet,
quia antecedens uerissimum est, meriti
ad mixti differentiam dictum fuisse, sed
consequens falsum, quod ob hoc in po-
testate legis condendæ haud consistat,
ex quo de publica utilitate agitur utroq;
casu, ubi in mixto priuata est considera-
bilis, & negari non potest. Non ob-
quartum, quia proficitur se uelle uiue-
re legibus, ex hac ratione libera non di-
citur, nec in eo magis liberum quam ef-
se debeat de iure d. l. princeps & aliis al-
lega. supra, & latius in l. si aquam. C. de
serui. & aqua, & in. c. i. & utrobique not.
de proba. & in. Lex imperfecto. C. de tes-
ta. & minus quintum quia dato quod
uerum uideatur, iuxta notetiã per Bar.
in. d. l. si. C. de legi. satis erit exemplum
posse in Principe uerificari, uel ut tunc
& antequam à populo in principem,
imperium translaturum fuisset. Non ob-
sextum, quia. d. l. formam, quæ sic legi
debet. Lapertissimi. C. de iudi. hoc non
dicit. sed contrarium (secundum indu-
ctionem Bar. hic et in. l. in. i. colum. ff.
quod quisque iu. & est communis intelle-
ctus, et dixi alias in rub. C. qui admi. la-
te, considerando tamen ei non esse per-
missum licet generalem legem faciat, ut
Princeps, legem condere alii legi cõtra-
riam, et in hoc differt à Principe.

Non ob. septimum & ultimum, quia id
non absq; ratione factum uidetur (ut
Doct. incidenter dicunt, & bene) ex quo
est gradus frequentior, adde tu simile in
l. sulcinus, in. §. i. ibi frequētissima enim
est hæc causã possessionis. ff. ex quib.
cau. in po. ea. & per Bar. in. l. a. ff. pro em-
pto. & Bal. in rub. ff. mada. & dixi in rub.
si cer. pet. quare sic allegatur, & non de
reb. credi. Cogita.

SECUNDO Collige, maius impe-
48 rium esse ꝓ habere gladii potestatem, ad
animaduertendum in homines facino-
rosos declarando, ut per eum, cum quo
omnes transeunt, dictumq; est supra, &
maxime de intellectu. l. qui manus. ff. de
testa. igitur non insisto, & si quid adden-
dum est id unum maxime not. addi po-
test, quod imo quidquid dixerit hic ab-
scisio membri, non ueniat pœnæ capita-
lis appellatione, patet quia damnatus
pœna capitali testamenti factio nem nõ
habet. l. eius qui. §. i. ff. de testa. & tamen
secus in eo, cui membrum abscisum est,
d. l. qui manus, quod per locum à specia-
li ac secundo comprobari potest, quia
uenit alibi in c. i. in. §. si quis de pa. re. in
u. lib. seu. ergo non regulariter. l. ius sin-
gulare. l. quod uero contra. ff. de legi.
Tertio & ultimo uidetur casus apertus,
ubi tanquam diuersa ponuntur, in. §. ad
hæc, in aucten. de collato. Nihilominus
ab opi. ipsius haud est discedendum, de
animaduersione intelligi, per quam ui-
ta adimitur in totum, uel si membrum
abscindatur. l. si. ff. de fun. instruc. & ut in
fra, in modica coercionem dicemus pari-
ter, & quia anima est in toto, & in quali-
bet parte totius, quod rursum in gl. ani-
maduertendum, supra induximus post
Bar. in. l. stipulationes non diuiduntur,
in. 2. colum. ff. de uer. obliga.

NEC OB. primum, quia. d. l. qui ma-
nus, intelligo si testanti, seu testari uo-
lenti abscisa sit, aliter quam in pœnam,
ut in loco præallegato probauit, nec re-
peto, minusq; secus idem, quia respon-
debo, etiam quod in materia feudali lo-
quatur, loqui secundum ius commune
à iure non alienum, & tunc extendetur.

nec feudalitatis materia erit in consideratio-
ne, quod pro limitatione Bart. nota in l.
ut iurisiurandi, in §. si liberi. ff. de ope.
lib. & declarat Alex. in l. diuortio, in §. si
fundum, in 2. col. ff. so. mat. post Imo. in
c. potuit loca. Nō deniq; tertium & ul-
timum, quia uerba aliter ibi sonant, ab istis
ualde differentia, quæ sunt nouissimum
supplicium, & membri abscisio. Igitur
nec mirū, quia nos de capitali poena lo-
quimur, & prædicta uera sunt de iure ci-
uili, de iure canonico autem maius im-
perium est degradatio, & traditio curiæ
seculari, quæ ultimo supplicio æquipa-
ratur. c. cum non ab homine de iudi. c.
qualiter & quando, & ibi not. de accu.
tradit Abb. in c. quod sedem, in 3. colu.
de offi. ordi. & sic de actuali intelligēdo,
quoniam alias uerbali, clericus priuile-
gium non amittit, secundum eundem
in c. nouimus, in prin. de uerbo. sig. imō
quod degradatio etiam est de iure ciuili
alias uocata exauكتورatio. l. 2. §. i. ff. de his
qui not. inf. l. qui de libertate. ff. de lib.
cau. Ang. in l. testamenta. C. de mili. te-
sta. taliter ut doctor ad poenam mortis,
uel abscisionis membri non condemne-
tur, nisi degradatus, secundum Bart. in l.
i. in 2. col. C. de digni. lib. x. & est argu. in
l. i. in prin. ibi, cuius merito quis nos sa-
cerdotes appellat. ff. de iusti. & iu.

SECVNDO, & adhuc ad prædicta
addi potest, quod abscisio membri sim-
pliciter, de manu intelligitur, & hodie
etiam seruatur, auctē. sed nouo iure. C.
de fer. fu. §. pen. in auctē. ut nulli iud. &
tradit glo. in §. cōges autem, de defen. ci.
col. lib. utileq; est ad statuta, prædictorū
mentionem facientia, & nimirum, quia
manus (ut dicebam supra, licet ad aliud)
organum est organorum, quo omnia cō-
ficiuntur, post Bal. in c. significasti, de e-
lectio, & nouissime sciendum est, de ma-
nu proprie intelligi, quia si manus esset
ad operandum non apta, manus non ef-
fet, nec de ea intelligeretur. l. paulus. ff.
de uerb. signi. l. 2. §. i. ff. quema dmo. testa.
ape. & not. in d. auctē. sed nouo iure, &
ut in i. lect. latius, quod tamen ad propo-
situm in poena talionis. l. 12. tab. inuenta

forte locum non haberet. §. poena insti.
de iniur. Sed in materia queritur, quid
de missione in carceribus, an sit de isto
gradu? Idem Bart. concludit quod sic,
si ad poenam fiat iure canonico, quoniā
ciuili prohibitum est, non si ad custodiā
donec de maleficio inquiratur, quia hoc
etiam minoribus magistratibus concef-
sum est. §. & iudicare, in auctē. de defen.
ci. l. liminarche, de fer. fugi. l. aut damnū
§. solent. ff. de poen. c. quantus de poen.
in 6. & tradit Inno. in c. qualiter & quan-
do, de accusa. & ut per eum latius, a quo
non est discedendum, & dicendum am-
plius quo ad primum, dum subiicit æq-
parari damnato i metallum, idem dixit
se etiam Abb. in d. c. quod sedem, in 3.
colu. præallega. de offi. ordi. & signan-
ter hoc ipsum posuisse dicto iure in gra-
du isto, imō quod parricidio æquiparat
Bal. in c. i. in §. deniq; in i. colu. quæ
su. pri. cau. ben. ami. in usib. seu. & non
sit nisi pro grauissimo crimine, puta hæ-
resis, & simili, quemadmodum testatur
idem Abb. in d. c. nouimus in 2. colu.
de uerbo. si. subiiciens (quod ad declara-
tionem & memoriam commendandum)
non tamen ita arctam esse debere,
neq; cibum sic damnato ita attenuan-
dum, quamuis sit panis & aqua (carcer
enim poenitentiae, non poenæ appella-
tur, Ange. teste in l. miles in §. dictum
ff. de mili. testa.) ut uerisimiliter pericu-
lum mortis incutrat, quia tunc præla-
tus ipsa sequuta, irregularitatem non ui-
tarer, post Io. de ligna. in clem. i. de peni.
& re. & idē in c. ad au. dientiam, de cri. fal.
Sed aduertendum est, quia utruq; di-
ctum falsum uidetur, quod imō iudex
ecclesiasticus ad perpetuas carceres, &
de iure canonico, non condemnet, secu-
laris autem sic, & consequenter de iure
ciuili probatur primum per glo. in d. c.
nouimus, mandantem prælatum pro
clerico delincente, intercedere debere
iudici, exemplificando, & ad memoriā
reducendo eos, qui post delicta graua,
atq; atrocitā, poenitentiam egerunt, ut
Petrus, Paulus, David, Ioānes Chry-
sostomus, Magdalena, & similes, imō
quod

quòd de custodia meminit tex. ut in d. §. solent. in d. c. ad audientiam. ergo non ut damnet, modo supra dicto, & magis in terminis Ro. in sing. suis 703. in cip. tu scis. Alias obstaret, si damnationi in metallum æquiparatur & parricidio ut supra, quod habetur in c. Sententiam sanguinis, ne cle. uel mo. Secundum uero quod secularis possit, probatur per tex. in l. Incredibile. C. de pæn. & in l. setius. eo. tit. & in l. mandatis. ff. de pœ. Respōde breuiter ad primum, & dic non ob stare, quia id uerum est post quàm reus curiæ seculari traditus est per supra dicta, ne irregularitatem incurrere uelle uideatur, & ut latius in d. c. nouimus, non ut dicebatur, quod damnari non possit, etiam quòd in d. c. Ad audientiam, de custodia fiat mentio eo casu, d. c. quauis, de pœn. in 6. Ad secundum uero, quòd Ro. loquitur in iudice procedente contra laicum de crimine ecclesiastico, non contra clericum quo casu esto quòd de foro ipsius, quantum ad conventionem effectus sit, non tamen effectus est quantum ad poenam prædictam, usq; adeo, ut decisio c. Quauis. in materia de pœn. in 6. intelligi debeat in clerico criminoso, & non laico, effectus de foro ipsius, modo supra dicto nec ipse ibidem negat, post Oldra. in cō. si. 86. incip. quæritur, uel speciale dicas eo casu, qd magis placet, & tenuit Feli. in c. Cum sit generale, in 9. col. de fo. compe. Ad tertium, & ultimum deniq; quod licet æquiparetur damnationi in metallum, & parricidio, non propterea est idem, l. quod nerua. ff. depo. & quia non est sententia sanguinis, sed poenitentiae ut supra, aliàs, nec degradatio actualis sibi esset permessa, dictu tamen absurdissimum, d. c. Cum non ab homine, & similibus, de indi. ex quo non est sententia sanguinis directio, ut in prima lectu. etiā dicebam, & bene, notandumq; est pro limitatione d. c. Sententiam, & ad propositum degradationis obserua, quod licet aliàs fieri nō possit, nec tradi exinde clericus curiæ seculari, nisi deuenit in profundum malorum, & esse-

ctus fuerit incorrigibilis, poterit tamen men absq; hoc, si falsificauerit literas apostolicas. c. ad falsariorum, & ibi Abb. in 2. colum. de cri. fal. aliquid glo. in c. ad audientiam, eo. ti. secundum de l. incredibile, & aliis secum responsionem habet, in seruo procedere, & idem in d. l. aut damnum, in §. si. ff. de pœn. ergo non in libero, & cipiamet iura declarant. Adde simile in crimine falsi, inq; homine libero, poenam esse deportationis in insulam, et publicationis bonorum in seruo uero ultimum supplicium. l. i. §. si ad leg. Corn. de fal. Ad idem pactum, quod ego possum te detinere propria auctoritate, non ualet, quia meri imperii est, pactioq; ut dixi, concedi non potest, et tamen ualet in seruo l. interdum. §. q. furem. ff. de fut. declarat. Bal. in l. si unus in §. pacta. ff. de pac. et Bart. ante eum in l. alia, in §. i. in 2. colum. ff. sol. mat. et hac de re sotte alibi inquit ultimo loco iurif. con. in l. hos accusare, in §. omnibus. ff. de accusa. quod ei publicari bona non possunt, quia nihil habet, non etiam de portari, ut ciuitatem amittat, quia ciuis non est, ergo ultimo affici supplicio, uel in perpetuis uinculis damnari, quemadmodum in diuitibus continetur. Veru aduerte, quia imo in libero hoc idem esse uidetur. l. line præfinito. ff. de pœ. ubi damnati potest quis in metallum perpetuo, ergo & in carceribus, quia æquiparatur ut supra, solue ut per glo. iu. d. l. incedibile, quod tenet pronuntiatio, donec reuocetur, & si fieri non debuerit arg. in l. patre fustioso. ff. de his qui sunt sui uel alia. u. in l. i. in §. bido. ff. quando ap. sit.

TERTIO collige, magnum imperiū 49^{ti} esse, quando perditur ciuitas tantum per deportationem, ut in iuibus ab eo allega. de quibus mentio, supra in glo. potestatem facta est, nec repeto, addo tamen in tantum esse uerum (quod astruunt Docto.) ut is qui huiusmodi poenam patitur, retineat ea quæ sunt iuris gentium, ut emere, & alia similia facere non quæ sunt iuris ciuili, ut tibi, & eligendi facultatem habeat, nec ea per deporta-

portationem amittat, quæ minor capit-
tis diminutio appellatur. l. quidam, in
fi. ff. de pœn. l. cum pater. §. hæreditatem
ff. de lega. 2. §. minor singula singulis re-
terendo insti. de cap. dimi. & dum con-
trahit etiam, addas tu, actio sibi quæ-
ritur. l. si mandauero. §. is cuius. ff. man.
tradit Barto. in. l. ex hoc iure, in pen. col-
lum. ff. de iusti. & iu. & hanc pœnam
quoq; habet ecclesia c. primo de calum.
notatq; Abb. in. d. c. quod sedem, a duc-
satur tamen d. §. is cuius tex. in. l. de por-
tati. C. de bo. pscript. iō unde gl. utrobq;
Sed contra, quia mortuus reputatur. l.
prima. §. si. ff. de bo. po. cont. tab. l. actio-
ne. §. publicatione. ff. pro so. & est simi-
le in. c. placuit 16. q. prima, imo defun-
ctus appellatur alibi, in. l. si mater, ubi
glo. signanter citat d. §. si. C. de insti. &
substi. sub cond. fac. & sensit Bal. in. l. la-
ta. C. de appella. & ideo in. l. sed si hac in
§. liberos. ff. de in ius uoc. dicitur si pa-
tronus ad peregrinitatem redactus sit,
eum amisisse honorem.

Secundo quia mulier paritet deportata
perdit dotem, & penes maritum tene-
ret. l. sed si alia lege. ff. de bo. dam. ergo
perinde, ac si mortua fuisset, & ad idē fa-
cit tex. Tertio, in. l. quoties in fi. ff. de no-
ua. ubi si pmissor pendente conditione
deportetur, nouatio fieri nō poterit, &
ea postea existente, ratione prædicta, &
nota ad intellectum, quod pœna hæc
in locum interdictionis aquæ, & ignis,
succesit. l. ædicto. ff. de bo. po. l. i. §. hi q-
bus. ff. de lega. 3. l. 3. ff. ad leg. iul. pecu. l.
2. §. i. ff. de pœn. d. §. minor. insti. de ca. di.
qua perinde erat qui cum sententiam
exceperat, ac si morte multatus fuisset,
ex quo usu earum rerum, quibus homi-
num uita constat (ex utroq; enim per-
mixto simul, non ex igne solum, ut He-
raclitus dicebat, uel ex aqua, ut Thales,
cuncta generantur) sibi interdictus erat
quāuis postea utraq; exoleuerit, nec de
iure canonico infligatur, ut dixi supra,
post lino. in. l. 2. in 2. colum. ff. de pub.
iudi. & ad propositum hoc est forte, qd̄
dixit Bal. in. l. i. in fi. C. de monop. quod
his insulæ assignabantur, ut aeris in-

temperie, citius morentur, sicuti quod
dam Rex Aragoniæ faciebat, ergo de
gradu maiori, & sic proximo esse uide-
tur, non (ut diximus) magno.

Tamen à prima opinione Bart. non
est recedendum, & dicendum ad primū
p mortuo haberi, ac reputati, quemad-
modum Docto. declarant, & bene, quo
ad eius commodum, non quo ad alia,
quia nihil capere potest, & est simile in
l. Deo nobis C. de Epif. & cle. ubi ingres-
sus monasterium habetur pro mortuo
quo ad seculum, non quo ad alia, au-
cten. ingressi, & ibi Sali. in ult. colum.
post glo. C. de sacrosanc. eccl. Ad idem
dixit Bart. in. l. statius, in. §. Cornelio. ff.
de iu. si. quod quantum ad matrimonii
religio & mors naturalis æquiparantur
non quantum ad fideicommissum; ideo
institutus rogatus de testituendo post
mortem non efficit, si religionem ingre-
diatur, ut si substitutus admittatur, Ali-
terq; respondet, quod esto, quod habeat-
ur pro mortuo, non tamen uere mor-
tuus est. c. cum haberet de eo qui du. in
mat. quam pol. per adul. l. si maritus. §.
legis iuliz, & ibi Bario. ff. ad leg. iul. de
adulte. d. l. cum pater. d. §. hæreditatem
ff. de lega. 2. & propterea iura longuen-
tia in mortuo, non debent sibi uen dica-
re locum generaliter, in eo q. sic mor-
tuus est, ut in simili not. in. l. omne deli-
ctum, in prin. ff. de re mil. de bannito &
in. l. si mora, solu. mat. & declarabitur
theorica Bat. & aliorum in. l. ubi pactū
in ult. colum. C. de transac. posse quem
piam comparere, quomodoq; iu-
dex procedat, uel inquirendo, uel
aliter, & allegare bannum occisi, ac
ipsum ostendere, & petere, ualiter
contra inquitum haud procedatur,
dummodo bannitus sit ex ueris proba-
tionibus delicti, non autem fide, &
ex contumacia, & ita statuta etiam de
prædictis loquentia intelligi debent,
ut nostrum hic, incip. aliquis de male-
facto. Nec ad idem facit quod defunctū
dicat deportatum, text. in. d. l. si marer,
quia respectu mortis naturalis, stabit
proprie, respectu daporationis im-

proprie. l. 2. ff. de offi. procon. l. pater seuerinam §. conditionum. ff. de condi. & dem. d. l. i. d. §. fi. ff. de bo. poss. con. tab. Et minus quod honore priuetur propter peregrinitatem, quia infamis etiam honore priuatur aliis casibus, & tamen uiuit, licet cum dedecore. Secundum secum habet responsionem, id ipsum uerum esse constante matrimonio, non soluto, quia actionem habet, & dorem repetit, quasi humanitatis intuitu, tunc actio nata uideatur, ut tex. met subiicit, ergo mortua, de portatione dici non potuit, quoniam nec soluto matrimonio, ei actio prædicta competiisset.

Non ob. tertium & ultimum, quia non ea ratione, ut dicebatur, nouatio fieri prohibetur, quia promissor mortuus sit, sed quia eo deportato non est persona, quæ obligetur, & tex. met rursum apertus, & est uerum, & ex his reliquis cessant, & est disputationis utilitas quia domini nostri Veneti hac deportatione utuntur, & seruant de iure, usq; in hodiernum diem. Insuper difficultatem non tango, quam excitant Doctor. de l. l. i. l. i. c. i. §. qui uniuersas. ff. de offi. præf. quia dixi supra.

50 QVARTO collige (an enim causæ liberales sint de meto imperio, non disputo, quoniam certum est quod non, & pendet ab infra dicendis (ut idem met Barto. quoq; inquit) merum imperium paruum esset si relegeretur aliquis, quod tenuit glo. in l. nulli. C. de sen. & int. o. iudi. & in §. relegati, insti. qui. mo. ius pat. pot. fol. & de materia alias in l. prima. C. de hæ. insti. & ratione suadet, quia si esset de alio gradu maiori, non posset agitari per procuratorem, nec sententia in absentem ferri, & tamen utrumq; fieri potest. l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. l. feruum quoq; §. publice. ff. de procu. l. Absentem. ff. de poen. l. Papi. exuli. ff. de mino. & quod merum sit patet amplius, ut subiicit, quia expeditur officio iudicis nobili ad publicam utilitatem, nec dubito.

Tamen aliqua obstaré etiam uidentur,

nisi remoucantur, & primo, quia relegatus efficitur infamis. l. cognitionum ff. de ua. & extraordi. cri. per quem tex. ita etiam dixit Barto. in q. incip. Lucanæ ciuitatis in §. colum. causa uitæ, & famæ, æquiparantur. l. iusta. ff. de ma. uind. l. isti quidem in fi. ff. quod met. cau. l. iulianus. ff. si quis omi. cau. testa. Ergo de alio gradu erit quampa tuo.

Secundo quia relegato non potest dari licentia reuertendi nisi à Principe, l. relegati, in fi. ff. de poen. ergo de gradu maximo erit, argu. in l. fi. C. de legi. & factis dictum est supra.

Tertio & ultimo, quia bene inferitur ex ratione per eum allega. quod sit meri imperii, sed non de isto gradu, imo quod eam repetit etiam infra, in §. gradu, qui est minor.

Sed dic ad primum fallaciam habere, non ut dicunt aliqui, & si possit tolerari, quod quo ad poenam corporalem id non procedit, uerū aliter, quod eo stante in poenā relegationis, non admitteretur procurator, sicuti nec admititur quum agitur de uita hominis, & nihilominus hoc est falsum. d. §. ad crimen, & aliis ut supra.

Non obsecundum, quia nec id procedit ex quo stant ista simul, quod Principis licentia requiratur, & tamen non sit de alio gradu, ex quo sententia (ut dixi) in absentem ferri potest, Et ita quoq; tollitur tertium ex dicta ratione, scilicet inferri relegationem esse meri imperii, & non de isto gradu, sed considera inferri saltem ex alio, quia per procuratorem agitur, & (ut dixi rursum) quia in absentem fertur, nec facit quod ratio ista repetatur infra, in quinto gradu, quia minoribus magistratibus ibi competi, hic autem maioribus adeo ut utroq; casu officio iudicis nobili expeditur ad publicam utilitatē, & gradus nihilominus eo respectu sint diuersi, & unus altero maior. Cogita, & dic hanc relegationem, & exilium, seu meri imperii gradum, & uerberationē, etiam ecclesiæ, usq; canonicū habuisse d. c. i. de cal. c. in archiepiscopo parauit. pto.

c. accedens 50. d. c. ad audientiam, & ibi Abb. qui idem not. etiam in d. c. quod sedem, de offic. ordi. bannitosq; nostri temporis, non deportatis, nec relegatis equiparari. Non deportatis, quoniam illi (ut supra dictum est) haud retinent, quæ sunt iuris civilis, isti autem sic, ut not. in d. l. i. C. de hæ. insti. & in l. illicitas, in §. qui uniuersas. ff. de offi. præsi. Non relegatis, quia sunt infames, l. cognitionum. ff. de iur. & extra. cri. & proxime dictum est pariter, isti autem non, nisi infamia facti. l. si. & ibi Bal. C. de requir. re. & de materia alias in locis supra allega. & in l. amissione, in §. q. deficiunt, de capi. di. & si equiparantur his, relegatis, potius quam deportatis, equiparari debent.

SED QVÆRITVR, quid in poena† per quam corpus alicui acriter torquetur, idem Barto. dicit esse meri imperii, & de isto gradu quidem, per text. in l. si quid erit. ff. de offi. procon. statim inferendo ad torturam, si quis eam patitur ad poenam, quoniam si ad inuestigationem posset esse iurisdictionis & expediri iudicis officio mercenatio. §. si uero ignoti, in aucten. de testi. quasi dicat (ut declarant Docto. & bene) in causa civili, quoniam alias in criminali indistincte est meri imperii, ex quo expeditur officio iudicis nobili, ad publicam utilitatem. l. cum seruus. ff. de condi. ob cau. l. interdum. §. qui furem, & utrobique idem Bar. ff. de fur. & ut per eos latins.

Tamen urgentissimam difficultatem mouent postea, dicta distinctione sprete, quod imò sit indistincte meri imperii, per text. in l. defensores. C. de defen. ei. considerando quod ad poenam defensoribus ibi non prohiberi, quia ipsis non competeat, ergo ea ratione, quæ est meri imperii, secundo quia est maior poena, quam uitiusq; manus abscessio. §. pena. in aucten. ut nul. iudi. & hæc de re etiam reprehendi meretur Barro. quod membri abscessionem posuerit in maiori gradu, & non torturam. Quæ duo possunt facile tolli, & dici ad

primum, omnimodo intelligi in causa criminali, ac respectu poenæ, quauis ipsis non competeret, declarando, quod à iure non est alienum. l. prima. §. quamuis. ff. de uerb. inspi. & hoc quia etiam dicit nullas eos multas infligere debere, & tamen infligunt. l. secunda. C. de spor. Ad secundum uero, id esse in dolore intelligendum, non in poena, ex quo cito transit, ubi alias in tortura sit omnium membrorum dissolutio. Sed ramen priores inductiones urgent, & ueriores uidentur, & ad idem, ac longe magis aliud tertio loco facit, quia si corpus acriter affligetur, ex hoc causa non erit in qua possit procurator interuenire. d. §. ad crimen, & alius allega. supra. ergo de hoc gradu esse non dicitur. Cogita. & plus quod dicit Bar. in l. si clericus. C. de ep. aud. & in l. i. in fi. C. quib. ad lib. p. ue. non liquod. tortura & carcer, de quo supra equiparantur, & Bald. alibi, quod imò equiparatur morti, ex quo corpus cruciatur, in l. i. in pen. colum. C. unde ui. Nota etiam quod de iure canonico clericus torqueretur, non tamen à laico, quauis de mandato superioris, licet contrarium seruetur, & male de facto, ut per Abb. in c. ut fama, in fi. de sen. exco.

QVINTO COLLIGE, merum imperium† etiam minus esse, quod in modica cohercione consistit, minoribus magistratibus pariter competens, ut in §. audient quocq; in aucten. de defen. ci. & in l. magistratibus, infra eod. & in l. leuata, de accusa. quæ tamen non probat loquens in p. consule, aliter sic, & maxime ac melius d. l. magistratibus, ponderando, ut alias dicebam, aduersariuæ, autem, quæ ut bene aduersetur præcedetibus, eiusdem generis esse debet, l. mari. u. §. si. & ibi Bar. ff. ad leg. iul. de adul. Sed ultimum supplicium cui aduersatur est meri imperii ut supra, ergo & modica cohercio, eoq; magis, & tertio subiicit idem Bar. hic, quia officio iudicis nobili expeditur ad publicam utilitatem, nec secus sentit Abb. i. c. fi. in 7. col. de fo. comp. & in 9

clarius, & est argu. in .l. ita uulneratus, ad leg. aquil. & in .c. ut famæ, de sen. ex. co. & hanc modicam coercionem habet etiam ius canonicum, Inquit idem Abb. in .d. c. quod sedem, in 3. colum. de offi. ordi. probaturq; in .c. ex literis, & in .c. pastoralis, de offi. dele. Sed unum obstat fortiter nideretur, quod habetur in .l. si. supra de offi. eius, ubi modica cohercio non est merum imperium, nec potest litera cauillari, & clarius in .l. i. in .s. qui in datam eo. tit. Tercio, & ultimo, quia si haberent merum imperium, non dubitasset alibi text. in .l. si. C. qui admittit agnitio bo. po. posset fieri coram eis. Breuiter ad primum responderi idem Bar. hic, & in .l. 2. in .i. colum. supra eo. intelligi debere non de coercionem reali, quæ fiat ad uindictam maleficii, sed uerbali officio iudicis mercenario, ad expeditionem causæ, & est ultra eum simile in citatione, ut uerbali, pariter cuiusq; permittitur sit, etiam nuncio, Realis uero non, nisi ordinario. l. pleriq; & ibi Bar. met. ff. de ius uo. & appellatur imperium, quod neq; merum, neq; mixtum est, iurisdictioni cohercens, & consistit in condemnatione expensarum, in denegatione audientie contumaci, contra quæ omnia iura clamant, & similibus, de quibus in .d. l. magistratibus, unde non ab re, mandata iurisdictione dixit mandari imperium quoq; quod non est merum quia si huiusmodi esset, non mandaretur. l. nemo potest. ff. de regu. iur. l. solent ff. de offi. procon. l. i. supra de offi. eius. Et quia alias iurisdictione sine coercionem ista uerbali nulla esset, & inefficax, & idem in .l. 2. supra eod. & ita etiam transeunt cæteri, & bene, ex quibus secundum quoq; tollitur, quod ad idem tendit, loquens signanter de dicto imperio iurisdictioni cohercente, quod merum non sit, & modica cohercio dicitur, quæ crimen etiam læue est, quod quale sit declarat Bar. in .l. leuia, præallegata. ff. de accusa. & melius in .l. non solus in .s. si mandato meo, in 2. colum. ff. de iure iur. Non ob. retium & ultimum, quia non dubitat, sed decedit, ius antiquum cor-

rigendo, quo cautum erat agnosci bo. po. non posse, nisi causæ cognita, & coram iudicibus habentibus merum, & mixtum imperium. l. 3. s. si causæ cognita. ff. de bo. po. & agnoscat etiam coram duum uiris, id est magistratibus municipalibus, licet simplicem habeant iurisdictionem, pro constanti supponens, modicam coercionem quoq; sibi competere, ex supra dictis, uerum aduertendum adhuc est, quia imo uidetur quod non competat magistratibus municipalibus nam poena corporalis, quam uis modica sit hic, est maior quacunque pecuniaria, l. in seruorum. ff. de poen. sed hi non cognoscunt ultra summam trecentorum aureorum, ut sæpe dictum est. S. audient in aucten. de desen. ci. ergo nec modicæ coercionem habent. Sol. facilis est, & cum castigatio non habeat locum, nisi in uilibus personis. l. capitalium. s. non omnes. ff. de poen. d. q; l. in seruorum, nõ procedat in his, ut not. Bar. in .l. i. in .s. ff. eo. haud obstat, & hoc est, quod idem dixit etiam alibi in cons. tot. incip. Girardus, in 3. colum. quod quilibet pater famil. eligeret potius poenam pecuniariam, quam criminalem quamuis modicam, & idem in .l. nec in ea. ff. ad leg. iul. de adulter. & quia realis est, cæteris præremissis transeo. Ultimo, urget aliud, nam legatus proconsulis habet multa specialia. l. solent. ff. de offi. procon. l. i. in prin. ff. de tut. & cu. dat. ab his. l. cognitio, de offi. eius. & tamen esse cohercio nõ competit, ergo multo minus magistratibus municipalibus. l. reparatorum. s. constitutum, de interdic. & releg. l. nec ex vera. C. de acquir. po. c. si Paulus 32. q. 5. Sol. id debet intelligi de coercionem atroci, & exponi uel, pro id est, ut sensus sit a nimaduertendi, & cohercendi, uel, id est atrociter uerberandi, ipsum ius nõ habere, ergo modice sic, ergo & magistratus municipales, & ita est tenendum, & inferendum amplius, non esse iterum, ut subiicit idem Bart. quod dicebat glo. magna supra, quod cohercio hæc modica, sit iurisdictionis species, ex quo plus & minus, non facit rem specie differre. l. si.

fi. ff. de fun. instruc. instrumentoq; lega. Dic melius facere theoricam Bart. in l. i. in 2. colum. ff. de actio. & ob. & in l. 3. in .s. genera. ff. de acqui. po. & diximus etiā supra, licet ad aliud in discursu legis, ex quo tex. in d. l. si aliter loquitur, genere scilicet non differre, non autem specie, nisi replicetur, & est uerum, poni genus ibi pro specie, idest pro qualitate, conditione & differentia, sicuti & alibi in l. i. .s. si. ff. de au. & arg. lega. & in l. 6. ff. de cōdi. ob. cau. & in l. non uidetur 2. ff. de iudi. & in l. qui seruum. ff. de inter. actio. & in l. rerum mixtura. ff. de vscup. bo. glo. in l. quia. ff. ad macedo. Bar. in l. i. in pen. colum. ff. si cer. pera. & in simili, de syllabali differentia in l. demonstratio falsa, in fi. prin. ff. de condi. & demō. & ad propositum, quoniam dictum uerissimum est, contra glo. facit, quia si esset iurisdictionis species, utiq; eidem non cohæreret, d. s. qui mandat. d. l. si. supra de of. fi. eius. & quia idem iudicamus de augmento, quod de re aucta. l. etiam. C. de iu. do. l. inter focerum. s. cum intrer. ff. de pac. dot. l. si ex toto, in prin. l. quod in rerum. s. si quid post. ff. de leg. i. tradit Bar. in q. incip. mulier habens magnum patrimonium, in prin. & de accessorio, quod de principali, cuius naturam semper sequitur. l. cum principalis. ff. de reg. iu. c. accessorium, eo. ti. in 6. ergo & de cohærenti, quod de eo, cui cohæret, tamen melius est si dicas ut prius, quoniā ista in cohercione uerbalis uenificatur, & non in corporali, ut supra.

Sed dubitatur, certum enim est, modicam hanc cohercionem, in uerberibus intelligi, & modica dicitur, quoniam si atrox de isto gradu non erit. l. si quid erit. ff. de offi. procon. & declarat Ang. in d. l. magistratibus, quid in abscissione auriculæ, narium & aut digiti, quamuis alterum ex his tantum sit in usu? aliqui, hic aiunt, i hac cohercione includi l. ob quæ uicia. s. si. ff. de ædili. ædic. l. nō sunt liberi. ff. de sta. ho. aliqui uerō non, quoniam seueritatem habet, licet non atrocem, & hæc opi. pro rei ueritate placet, quam comprobo, ex not. in l. capitaliū,

in .s. famulos. in glo. furca. ff. de poen. & quia membri debilitatio est, secundum Docto. in d. l. nō sunt liberi, nec ob. allega. in contrarium, quia secum habent responsionē, ut hic per eos, Adde tamen ad id, quod digitus non est membrum, sed membri officium. d. l. non sunt liberi, in tantū esse uerum amplius, ut bannitus pro amputatione digiti, nō possit impune offendi ex forma statuti, sicut bannitus pro amputatione membri, nō si in eo aliud dicatur, puta, si quis absciderit alicui membrum, si simile abscindatur, ita Nel. de sancto Gremi. in tracta. bannito, in 2. par. secundi tempo. in 51. q. incip. quæro an bannitus in 1. colum. 54 Dubitatur item, quid in bullatione, & quod quotidie fit in fronte, & est in usu. Respondeo, in hac cohercione non includi, ex supra dictis, & quia facies maculatur, quæ ad similitudinem pulcritudinis cœlestis figurata est. l. si quis. C. de poen. & ibi Ange. Soci. in. equaliter & quādo 2. arti. 57. q. 11. de accusa. & in c. si. colum. 8. de fo. comp. Ange. in tracta. malefi. in uer. in facie Feli. in c. cum non liceat colum. 1. de præscrip. & habetur etiam in aucten. sed nouo iure. C. de ser. fugi. quāuis de iure canonico non seruetur. c. Ad audientiam, de cri. fal. & est poena à Longobardis inuenta, nisi id odio falsificationis regis sigillum intelligamus, nō regulariter, sicuti uidemus etiam non regularare esse, quod quis tradatur curiæ seculari, nisi cum in profundum malorū deuenerit, & in corrigibilis factus sit. c. cum non ab homine, de iudi. & nihilominus traditur, si literas falsificauerit Papæ. c. ad falsariorum, de cri. fal. c. ad audientiam, eo. tir. & dictum fuit incidenter supra. Cogita.

SEXTO Collige, merum impetiū esse etiam minimum, quod in læuibus 55 & multis infligendis consistit, ut clare colligitur in legibus per eum allega. fi. C. de mo. mulc. & in l. 2. C. de spor. & in l. i. & ibi dicemus infra, si quis ius di. non ob. & hoc ut supra ostensum est, quia p̄xercentur officio iudicis nobili ad publicam utilitatem, ad quod sem per animad.

inaduertere debemus, ex quo omne obiectum tollitur, quod etiam arbitri possit mulctare, ex potestate sibi data à paribus. l. nō ex omnibus. ff. de arbit. quæ tamen non possunt, meum imperium concedere, l. supra de officiis eius. l. Priuatorum. C. de i. o. iud. & sensu Albe. in d. l. si. i. prin. quia hæc nō proprie ut supra dixi, erit mulcta, & quod uerbalis cohercio, de qua in l. si. de officiis eius est læuis mulcta, & e contra, ut nor. in d. l. 2. supra eo. & tamen non est merum imperium, quia uerbum iurisdictionis, soluit contrarium, iudicans non de publica utilitate agi, sed de priuata, ut hic, sed aliud est ultra Docto. quod magis urget quia si modica cohercio, quæ est de mero imperio minori, ut proxime, magistratibus municipalibus non est denegata, multo minus denegabitur læuis mulctæ impositio, quæ est de mero imperio (ut dictum est) minimo. l. non debet. ff. de regul. iur. cui licet eo. in. 6. & tamē defensores ciuitatum nullas infligunt mulctas. l. defensores nihil. C. de defen. ei. Sol. facilius est si dixerimus, id de mulctis grauioribus intelligi, non de læuibus, ex quo modicam habent cohercionem, sensuq; glo. in d. l. prima, si quis iurdis. non ob. & latius in prima lectu. Et pro complemento sciendum est, iure canonum etiam gradum hunc, ut alia reperiri. c. i. c. de causis de officiis dele. & utrobique Abb. qui idem dicit etiam in sæpe allega. c. quod sedem, de officiis ordinari. quodque melius fecisset Bart. forte prius ponere gradus meri imperii, postea quibus compereret, quam e contra, ut fecit.

SEPTIMO, & ultimo, collige, quoad primos quatuor gradus, merum imperium delegari non posse regulariter, minus autem, & minimum sit, ex quo iure magistratus competunt, sed quoniam dixi in d. l. de officiis eius non infuso nunc hic aliter, & ad alia transco, & si oportuerit, de cohercione modica infra in iurisdictionis gradibus, contrarietatem perpendam, & resolam.

DE MIXTO IMPERIO

DECIMO, absolutis iam omnibus pettinentibus ad merum imperium, & longe aliis pluribus, in. l. lectu. super quibus de industria non insisto, testetur nunc ut ad mixtum ueniamus, quæritur Bar. quare mixtum dicatur, & respondet 577 dupliciter, primo à simili, & post gl. in. l. iubere canere, infra eo. arguendo, quia sicut participium partem capit à nomine, partem à uerbo, pari ratione ab imperio, & à iurisdictione istud ipsum nomen cepisse uidetur, ab imperio, quia delegari non potest, à iurisdictione, quia respicit commodum pecuniarium, & placet, siveq; expo. Iaco. de Are. quauis ipse met Bar. eam teprehēdat, dando instantiam, & ostendendo, hoc non esse semper uerum, quia merum imperium quandoque delegatur, ut supra in d. l. de officiis eius & quia nec semper mixtum in commodo pecuniario consistit, exemplum in datione tutoris quæ huiusmodi est, & datur personis, ne dum patrimonio & rebus, unde dicimus tutelam uim esse, & potestatem quandam in capite libero, ad tuendum eum, qui propter ætatem se defendere nequit. l. i. ff. de tutel. Addunt alii aliud rursum ex alio non procedere, quia simile bonum non est, nam participium non retinet nomē nominis, nec nomē uerbi, sed transit in aliud nomen. l. adiles. S. iuramentum. ff. de adil. edic. & est argumen. ultra eos, in. l. mouentium. ff. de uerbo. sig. & in. l. si conuenerit, & ibi Bart. in prin. ff. de pigno. ac. mixtum autem nomen imperii. Ultimo quia sic, aut mixtum habet ratione participium, aut participium mixtum dici deberet. Quibus tamen non obstantibus, & p ueritate rei, glo. ac Iaco. de Are. possunt saluari facile, & dici ad primum, ut etiam dixi alias, & repeto, neutrum esse regulare, & consequenter non attendendū, quia ea, quæ irregulariter sunt, & de iure speciali, licet de iure contingere possint, & euenire, non debent tamen esse in consideratione. l. 4. §. i. ff. de fideicom.

lib. l. i. ubi Bar. in 3. col. C. de sen. pa. ad secundum uero, quod imo optimum est, in eo, quod de duobus simplicibus participat, sicuti participium, considerando sufficere arg. prædictum, quod Rhetores rationationem appellant, licet non per omnia simile sit. l. ff. C. de tempo. in inte. resti. pet. & in collecta. ante hac editis, dixi late ad l. non possunt. ff. de legi. Ad tertium & ultimum denique, quod nec absurdum fuisset, quādo sic dixisset Iurisconsultus. & non mixtum ad differentiam meri, ut supra sæpius, argu. q. est in §. pen. in aucten. qui. mod. natur. effici. sui. & in l. 2. cum not. ibidē, ff. de uerb. ob. & in c. quanto de usu.

Secundo respondet Bar. mixtum dictū fuisse, quia capir à mero hoc q. iudicis officio nobili expeditur à iurisdictione uero quia respicit priuatam utilitatem, ut hic, & in l. i. supra eod. quod etiam placet, satisq. tolerari posset, sed considera nisi argumen. facta supra tollamus, ut dictum est illa eadem etiā huic responsioni ob stare, quoniam merum imp. non semper officio iudicis nobili expeditur, si in expensis partem condēnet, l. qui crimen. C. qui accu. non potione tamē contumaciæ, nō calumniæ, ut declarat Bar. in l. i. in prin. 4. col. ff. ad turpil. nec semper mixtum priuatā utilitatem cōtinet. l. vtilitas. C. de primipi. lib. x. per quem tex. ita dixit etiam idem Bar. l. i. i. §. ff. solu. mat. quod uerum est, sed non regulariter, & propterea considerari nō debere. l. nam ad ea. ff. de legi. l. Scio. §. medico. ff. de an. lega. c. quæ à iure, de regu. iu. in 6. Adde tu & tertio quod poterat dici unico uerbo, quod cum habeat mixturam duorum simplicium, non potuit appellari merum, nec iurisdictione. l. cum seruus. ff. de condi. & de l. veteris. C. de contrahen. & commit. stipu. & alijs allega. in tex.

58 VNDECIMO, querit quid sit mixtum imperium, sequendo ordinem de quo supra in mero, & respondet quod est iurisdictione, quæ officio iudicis nobili expeditur, priuatam utilitatem respiciens & bene, potestq. ex alijs, in materia

adhuc meri, distis comprobari, quæ nō repeto, periculum maxime considerandum, quod in his esse solet. l. omnis diffinitio. ff. de regu. iu. & quia sic meri esse nō potest, propter uerbum, priuatam utilitatem, non iurisdictionis, propter uerbum officio iudicis nobili, ergo mixtum necessario.

Sed tamen nec unum prætermitto, quia diuisio tutelæ sit officio iudicis nobili. l. 2. C. de di. tutel. l. 3. §. ff. de admi. tu. & tamen iurisdictionis est. l. inter tutores. ff. eo. tit. de datione non loquor, quia notissimum est esse mixti imperii, l. muto. §. tutoris datio. ff. de tutel. & dixi in l. i. supra de offi. eius. Sol. facilius est, si dixeris uerbum iurisdictionis, in d. l. inter tutores, intelligi debere, id est administrationis, ita ut sensus sit, ius ipsum, cum apud quemlibet in solidum sit, diuidi non posse, sed iurisdictione sic, id est ipsum administrationem, non quod iurisdictionis sit aliter, & non mixti imperii, & sensit Bar. ibidem prope finem & bene, placetq. mihi ualde, & ultra cū probatur in simili, in l. 2. ibi originem iurisdictionis. C. de condi. infer. quod uerbum exponitur, id est dispositionis, & idem in l. antiquæ, in prin. C. ad vel. Cogita.

59 DVODECIMO, querit quibus competat, & respondet breuiter, illis quibus merum sit postea remittendo ad dicendum infra, & subinde declarando intelligi debere de mixto magni gradus, dictu, id est de gradibus ipsius, usq. ad magnum inclusiue, & non alius, sed (ut astruunt Doct.) aduertendum est, quia de paruo dicere uoluit, quod cum plenam causæ cognitionem desideret, magistratibus municipalibus competere minime uidetur, suoque loco uidebimus panter, nisi Bart. saluemus interim, quod hoc casu forte respectum habuerit, plerumq. ipsis quoq. concedi solere, ut in d. gradu subiicit in fi. l. i. supra eo. & latius infra in l. i. ubi caueret. l. cognitio, ff. de offi. eius. Sed nihil est, ex quo (ut dictum fuit proxime, licet ad aliud) id non est regulare, nec uerisimiliter præ-

sumendum, ipsum sic intellexisse. l. na-
uis onustæ, in fi. ff. ad leg. Rhod. de lac.
cum similibus, & quia deniq; se remig-
tit (ut dixi) idem etiam nos faciemus.

DECIMOTERTIO, quærit quot
sint gradus mixti imperii, & respondet
60 sex esset pariter, ad meri similitudinem,
ut per eum, ex cuius dictis PRIMO
COLLIGE, quoddam eẽ mixtum im-
perium maximum, quod nõ potest ex-
pediti, nisi per solum Principem, pluri-
busq; modis exemplifica, & potissimũ
in uenia ætatis. l. 2. C. de his qui ue. æta.
impet. in arrogatione. l. 2. ff. de adop. in.
emancipatione infantis. l. pe. C. de emã-
cip. libe. & legitimacione per rescriptũ
. S. illud. S. pe. in aucten. qui. mod. natu.
effici. sui, & priuaram utilitatem con si-
dera, quæ efficit (vt sæpe dictum est) ip-
sum non aliud quam mixti dici posse,
ad meri differentiam publicam respici-
entis, nec habet dubium, Adde ad pri-
mum in. l. allegata, non probari, quia de
Principe mentio facta est, narrando, nõ
disponendo, ita ut nec summi ex uer-
bis ipsius arg. possit secundum gl. in. l.
unica. C. quando non per. par. nisi dica-
mus in illis fundatam esse legislatoris
intentionem, ex quo est de ipsi principi
referuatis, clem. i. de proba. & est uerum
quia mandat certũ in impetratione for-
mam seruari, ut glo. declarat in d. cle. i.
secundo adde quod licet minor magis-
tratus ueniam haud cõcedat, examinat
tamen an impetrans sit dignus, ut not. i.
d. l. 2. & bene, idemq; glo. in. d. l. pe. Scin.
c. cum dilectus, in uerbo in ætate, de ele-
ctio. Tertiõ adde quod is maior ann. 25.
priuilegio esse dicitur, ad effectum de
quo in. l. i. C. tod. not. in. l. i. ff. de mino.
alibi iuramento, aucten. sacramenta pu-
berũ. C. si aduer. uen. & regulariter natu-
ra, arg. in. l. i. ff. de adop. quarrõ adde idẽ
esse de iure canonico, solumq; Pontifi-
cem in defectu ætatis dispensare, c. cum
in cunctis. S. inferiora. d. c. cum dilectus.
in pr. de elec. c. præterea, de æta. & qual.
c. j. eo. tit. in. 6. quinro adde, sicuti specia-
le est hoc casu principi tantũ munus
istud referuari, Ita speciale est, & si pro-

curatoris usus siq; per quam maximẽ ne-
cessarius. l. i. S. usus. ff. de procu. nõ posse
Principem adiri per eũ sicuti nec potest
in additione hereditatis interuenire, l.
paulus, ff. de acq. hæ. nec i. criminalibus
ubi poena sanguinis ueniret ingerenda,
l. pe. S. ad crimeo. ff. de pub. iud. uel em-
phyteota in possessionem inducendus,
lult. C. de iu. emphy. & probatur ad p-
positum ibi, idem ipsi per se principale
beneficium allegantes &c. & dictũ mira-
bile est, propter regulam, qui per alium
facit &c. de regu. iu. in. 6. & l. certe. ff. de
preca. sed nimirum, quia morum exami-
nario, ætatis, & discretionis, eorum præ-
sentiam desiderat, quod uon placet, ex
quo hoc attentio, etiam in mulienibus ef-
set necessaria, & in personis illustribus,
non tamen asserendum, ut ibi, & in. l.
quicunq; C. de procu. Item quia de æta-
te agitur, etiam in resitu. in integ. & ta-
men, per procuratorem peti potest. l. i.
C. etiam per procu. cau. resti. Quibus di-
ci potest, & ad primum, illis casibus alia
præponderare, ne scilicet mulieres se vi-
rorum cœtibz immisceant, & persona-
rum dignitas secundo loco, ad aliud ue-
ro, quod non solum de ætate in. d. l. 2. ve-
rum etiam de aliis probandis agebatur,
ut Bald. declarat in. d. l. i. & bene, & ad
materiam facis, quod habetur quoq; in
l. minor xxv. ann. ex aspectu. ff. de mino.
per quem tex. ita etiam dixit Bart. in. S. si
uero, in aucten. Quib. mod. natu. effici.
sui. supplendus ut supra, aliquid in. l. qñ-
tum, ubi idem Bar. in fi. ff. de re iudi. itẽ
quod hoc modo probatur patrem non
uiuere, si ex aspectu filius sit nonage-
narius. l. sed & h. & ibi Alexan. in 2. col-
lum. ff. de acqui. po. ætas autẽ iuxta tex.
in. l. 2. in fi. prin. iuncta glo. ff. de excu. tu.
testibus, instrumentis, & scriptura nati-
uitatis. Sexto adde, præter hæc, for-
mulam ueniz fuisse hanc, ut Casio. ait
uariarum lib. 7. Cape nostro beneficio
ætatem annis potiore, & quod petis
ab oraculo moribus exhibeto.
Septimo & ultimo adde, quod rex hæc
ueniam non impetrat, ex quo non con-
uenit ut minor annis xxv. Sapientum
humili.

hominum iura petraçter, & negoeia regalia. l. fi. C. de testa. mil. & quia ubi maius est periculum ibi cautius est agendum. c. ubi periculum de elec. in 6. cum nec superiorem habeat, & Fufius declarat Old. consil. 52.

Ad secundum adde, id ea ratione statutum fuisse, quia sortitus est, quod quis sui iuris in alienam transeat potestatem quam de una in aliam, & quia adoptandus habet patrem, non atrogandus, argu. q. est in l. fi. C. de cu. fu. & in l. isti quidem, in fi. ff. quod met. cau. & sentit Albe. in rub. ff. de adop. in prin. Sed mihi non placet, quia cum lex etiam de maioribus magistratibus confidat. §. nos autem, insti. de a. tit. l. prima in fi. ff. de offi. præfec. præto. tradit Bald. in l. tutores. ff. de consti. tu. ipforum auctoritate debuisset etiam potuisse fieri, & tamen non fit. Ideo dicendum inductum fuisse ex alio, quia per populi rogationem olim transitus fiebat in alienam familiam, auctore Gel. lib. 5. c. 19. not. Et. Attica. supplendus; text. est in d. l. 2. populus autem in Principem omne imperium, & potestatem transtulit. l. ff. de consti. prin. ergo, & ad idem faciendū reg. l. si eum. §. qui iniuriatum. ff. si quis cau. & ad differentiam adoptionis, quæ magistratus imperio idest auctoritate fieri potest, quoniam in atrogatione adeo multa & magna in causis cognitione necessaria sunt, ut plura, & maiora parum desiderari uideantur. l. patetfamilias. §. in atrogationibus. l. nec ei. §. eorum. ff. de adop.

Ad tertium adde, id ueteri iure uetū esse, non autem nouo, ut dicunt omnes & non potest negari, per tex. in l. fi. eo. tit. ubi casus clatus, & minime mitū circuitus uitandi gratia, ut ibi, & in l. do minus testamento. ff. de condi. indeb. & quia reprehensibile iudicari non debet si secundum uarietatem temporum statuta quoque variantur humana. c. non debet de consan. & affi. & quia est limitatio ad tex. in l. i. C. de inoffi. dot. & in l. non ad ea. ff. de cond. & de. ubi correctio legum uitanda est, nec uerisimile legislatorem

uoluisse se incontinenti corrigere, intellegendum in dubio uerū quando hoc idē factū expresse non appateret, ut in d. iuribus, & in l. fi. C. de ind. uid. tol. & in l. præcipimus. C. de appella. & per Bar. in l. siue. ff. de iu. pat. uel & ultimum dicas. non ipsum legislatorem se in continenti correxisse, quanuis ordine compilatoris, una post aliam immediate posita reperiatur, argu. in l. nec enim. ff. de sol. & ad propositū Bar. saluari posse existimo: ex quo forte loquutus est secundū ius antiquū, cuius est habenda est quādoque rō. l. unica. §. & cum triplici. C. de eadu. tol. l. illa institutio. ff. de hæ. instu. Et q. sic correctum, secundū gl. in c. nouit, de iudi. per quā limitatur q. habetur in l. fi. ff. ad l. Cor. de sal. Et nota q. licet infans olim rescripto Principis, hodie autē coram quocunq; magistratu, possit emancipari, non tamen poterat, nec pōt exhæredari. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. testa. ratione de quā ibi, quoniam scilicet satis crudele est ipsum ingratum existimare, qui non sentit. Ad quartū, & ultimum, adde, nō ab te, quia legitimatio est atrogatio i similis. l. iubemus. C. de natu. libe. Sed atrogatio fieri non potest, nisi Principis auctoritate, ut supra, ergo nec legitimatio, & quia deducit de non esse, ad esse, macula oī penitus absterfa, q. soli Principi est reseruat. l. fi. C. eo. l. imperialis. C. de nup. & tradit Et Bal. in l. i. in i. col. C. de iuu. au. au. Sed dubito, cū alia pleraq; sint Principi soli reseruata, de quibus per Bal. in d. l. i. in prin. & in c. quod translationem, de offi. leg. quare est quod hæc quatuor tantum enumerauerit. Responde hoc ipsum fecisse, uel ut breuitati studeret, quod alibi quoque dixi, uel quia hæc frequentiora sunt, aut principaliora. Ampliorem. §. in resutatoriis. C. de appella. l. fulcinius. §. primo. ff. quibus ex cau. in po. ea. l. si quis nec causam. ff. si cer. peta. Secundo dubito, quare plura posuerit, in hoc primo gradu mixti exempla, quam in primo meri. Docto. respondent, plura alia esse etiam in isto, licet unum tantum posuerit, ut

erare tabelliones, publicare bona deli-
quentium, conuocare generale conci-
lium, & talia facere, & bene, nec nega-
tur, sed rursum replicatur, quare, ea
non expresserit ut ista in mixto, igitur
dicas tu non expressisse, quia conde-
re legem generalem, ex his præcipuum
erat, cui alia comparari non possunt,
ubi alias alia in mixto expressa, similia
sunt, & sere ad idem tendentia, uel &
aliter hoc ideo factum fuisse, quia sorte
non ita abundat in mero, quemadmo-
dum in mixto. d. l. i. & ibi Bal. in prin. C.
de iu. au. annl.

Tertio dubito quare est, quod per
statuta plerumq; ætati prouidetur, &
quo ad legitimationem filiis naturali-
bus. l. omnes populi, & ibi not. ff. de iu-
sti. & iu. Respondent Doct. hoc ideo
esse, quia à Principe confirmantur, &
bene. l. prima. §. omnia. C. de uete. iu-
entu. l. lege obuenire. ff. de uerbo. signi-
& in simili per Bart. in. l. stipulationum
in 3. eolum. ff. de uerbo. obliga. & quia
etiam si hoc ipsum matrimonium facit,
c. tanta. qui fil. sint legi. cum declaratio
ne tamen gl. in. l. & si contra. C. de nup-
& ibi Bald. matrimonii figura, & sic in
fortioribus terminis. c. secundo eo. titu.
declarat idem Bald. in. l. qui contra in. 2.
colum. C. de incest. nup. si patris appel-
lato, aucten. Item sine. C. de natu. libe-
multo magis statutum, cum sit particu-
la iuris. d. l. omnes populi, cumq; de
lege ad Principem arguatur commode,
§. si. in aucten. de consul. debet hoc idē
facere posse, uel dicamus prædicta in ca-
sibus suis procedere speciali ratione, ut
in locis præallega. istatutum autem non
ualeat quo ad hoc. l. Seius & Augerius
& ibi Barto. ff. ad leg. fal. nec officit Prin-
cipis confirmatio, quia generalis est, &
& ad ista, quæ specialem concessio-
nem desiderant, non extenditur. l. il-
lud. §. si. ff. de mino. l. obligatione gene-
rali. ff. de pigno. l. si. supra, de offic. eius.

Cogita.

SECUNDO COLLIGE, mix-
tum imperium maius esse si cognosca-
bitur circa sententiam, ex supplicatione,

quæ cognitio soli Principi, & Præfecto
prætorio competit, aucten. quæ suppli-
catio. C. de preci. Imp. offe. l. i. C. de of-
fi. Præsec. præto. quæ lex non probat, ni-
si ex eo, quod dicit, Principi Præfectum
prætorio, non æquiparari, ut libellus
eidem datus habeatur pro lit. conter-
go in cæteris æquipatabitur, uel dic-
quod uoluit allegare. l. i. C. de sen. præ-
sec. præto. & aduerte, quia male loqui
uideretur & contra text. in. d. aucten. quæ
supplicatio, ubi non solū Principi, sed
etiam consiliariis eius supplicatur, ergo
quemadmodum Princeps cognoscit,
cognoscent & ipsi pariter, argumen. in
l. 2. supra eo. & in. l. si. de offi. eius.
Pro sol. dicendum est, quod bene offer-
tur supplicatio prædictis, sed non ut co-
gnoscant. Leos qui. C. de ap. l. præfecti et-
iam prætorio. l. minor autem magistra-
tus. §. si. ff. de mino.

62 Sed queritur, quare in mero impe-
rio facit unum gradum tantum de cō-
petentibus Principi, & Præfecto præto-
rio, hic autem duos, Doct. respondent
hoc ideo factum esse in mero, quia se-
re nihil erat reseruaturn Principi, quod
non esset etiam reseruaturn Præfecto
prætorio, in mixto haud considerabile
quoniam aliqua soli Principi competunt
aliqua uero sunt præfecto prætorio cō-
municata. Ideo nec mirum si duo, &
diuersi quidem, gradus etiā facti sunt.
quam responsionem mordent aliqui, &
probare nituntur, quia imo in gradu
primo meri Princeps legem generalem
condit, Præfectus autem prætorio non
l. normam alias formam. C. de offi. Præ-
sec. præto. & suo loco dictum fuit, & q̃a
suprema potestas Principis non bene
adaptatur ad merum & mixtum imp. p
ut in magistratibus, in quibus conside-
ratur potestas, cum necessitate, & male
quoniam satis est, quod legem genera-
lem condant, dummodo non sit iuri cō-
muni contraria. d. l. formam, alias nec
æquiparatio supplicationis procederet,
quoniam supplicans Principi, habet bien-
nium, Præfecto autem prætorio decem
dies, & tamen procedit. d. Aucten. Quæ
sup-

supplicatio. Nec obstat secundum, quia imo adaptari uideretur, ex quo Princeps saltem in se necessitatem honestatis habet, l. digna uox. C. de legi. l. Princeps ff. eo. uel & aliter, ut i. d. primo gradu meri, differuimus latius.

TERTIO COLLIGE, mixrum imperium magnum esse, si requirat plenam causae cognitionem † & coercionem realem, uel personalem, ut in restitu. in integ. quia nolit laedens restituere, argu. in. l. qui restituere. ff. de rei uen. & sic in restitutione per uiam iustitiae, non gratiae. l. cum quis. §. si quis pro reo. & ibi Bart. ff. de sol. tradunt Scriben. in. l. Galus in. §. & quid si tantum, in glo. eman. cipatus, in ff. de libe. & posthu. in mis. sione in po. ex secundo decreto, & similis, ut in expellendo re ipsa de possessione, si quis auctoritate propria rem occupasset, ex quo magistratibus municipalibus (inquit Bart.) non competunt, nec possunt demandari, nisi minorum fauore. l. ea quae. ff. ad mu. liubere cauere, infra eo. l. 4. §. i. in ff. de dam. inf. l. fi. (singula singulis referendo). C. ubi & apud quem. Adde quomodo cognoscatur primum & secundum decretum, glo. in. l. si finita, in §. iulianus. ff. de dam. infec. & de in. l. 4. in §. i. in ff. eo. & in. c. quoniam frequenter, in §. i. ut lit. non contesta. & de Barto. in duobus male loqui, ex merito Docto. hic, & primo, quia text. in. d. l. ea quae loquitur de primo decreto, & non (ut ipse ait) de secundo quod ad propositum summariam cognitionem requirit, & potest delegari. l. cognitio. §. i. supra, de off. eius. Secundo quia d. l. fi. non solum loquitur in minore, uerum etiam in maiore, quorum neutrum obstat, quominus teneamus dicta Bart. non primum, quoniam uerum est, sed nota, quod si id est in primo decreto, multo magis locum sibi uendicabit in secundo, ut magistratibus municipalibus haud competat, ex quo mixti imperii est, & delegari non potest, quidquid dicatur. Nec ob. tex. in. d. l. cognitio, quia id uerum est, & procedit, quo ad cognitionem tantum, ut ibi glo. & omnes de

clarat, & est communis opi. & ut infra latius. Ergo non regulariter, uel dic ibi de secundo intelligi non posse, secundum Bar. in. d. liubere cauere, in ult. colu. ubi dicemus. Non secundum quia maiores large possunt etiam minores appellari, quo ad effectum restitutionis, ex clausula. Si qua mihi iusta causa, qua non minus eis subuenitur, quam minoribus, ex titu. de mino. xxv. ann. l. i. §. ff. ex quib. cau. maio. & quia ad dictum de minoribus, est generale. l. necessarius, ad ff. de acqui. hae. haud tutum tamen, uel quia minorum gratia, principaliter decisio. d. l. fi. facta est, extensa postea ad maiores, Vel & ultimo, quod non simpliciter dixit fallere minorum fauore, sed etiam quando petitur restitutio, quod cum possit tam ad maiorem adaptari, quam ad minorem, subinde d. l. fallendo, efficit ut reprehendi non mereatur, & sentit quoque glo. in. §. ius iurandū, in fi. in aucten. de defen. ci. Cogita, & de intellectu huius legis, uideas quae late dixi in. l. i. supra de off. eius, & in. l. ne quicquam, in §. ubi decretum, de off. procon. uel & melius ut in 3. lect. super isto passu, quod hodie licet restitutio sit mixti imperii comperit tamen iure magistratus & potest delegari, uel ad minorem uel ad maiorem peratur, nec Bart. saluari possit, alia somnia sunt.

Sed iterum quo ad restitu. in int. formam oppositionem quod adhuc non sit mixti imperii, sed iurisdictionis potius, & hoc idem quia exceptio est, namque si statutum dicat quod contra instrumentum confessionatum non possit opponi exceptio, nec etiam in integrum restitutio peti poterit, ut tenet Bal. in statut. exceptio num. 8. Tamen pro sol. dicas, non esse uerum, quia post termini lapsum non potest opponi exceptio, & tamen potest peti restitu. in int. l. minor xxv. ann. omissam. ff. de mino. ergo non est exceptio, ad argumentum dico, quod bene per eam peruenitur ad exceptionis obiectum, sed non quod sit exceptio, iterum cogita.

QUARTO COLLIGE, mixtum,

imperium paruum eē, quod adhuc ple
64 nam causā t cognitionem desiderat,
sed non coercionem realem, aut perso
nalem, ut dare bo. poss. quā tribuat ius,
declara ad differentiam bo. po. tribuen
tium factum, dixisse, quā sunt tres, Car
boniana, gratia litis agnoscendā, & uen
tris nomine, ut not. in l. posthumus, in
§. si. ff. de inoff. testa. & in l. cognitio, in
§. i. supra, de off. ci. & in §. septima,
insti. de bo. po. Ro. late in tracta. libello.
de bo. po. tribuentes uero ius, septem. §.
sunt autem eo. tit. & lib. mixtum impe
rium paruum item considerabile est (su
biicit Bar.) quum pronunciat de mit
tendo in possessionem ex secundo de
creto, & bene d. l. cognitio. d. §. i. & cum
deniq; in alienationibus auctoritas in
terponitur, siue transactionibus alimen
torum, & rursum bene l. magis puto. §.
non passim. ff. de reb. co. l. cum hi. in pri.
ff. de transac. concludens tandem, nec
ista magistratibus municipalibus com
petere, nec delegari posse, iuribus per
cum allega. & in l. 2. supra, de off. ci. §.
qui in duobus male dixisse uidetur, pri
mo per tex. in d. l. ea quā, in §. i. ff. ad mu
nicipa. magistratibus municipalibus nō
competere, ex quo non loquitur in pron
unciatione de mittendo, sed de actua
li missione, & quo ad delegationem.
Secundo quia in contrarium se habet
magis communis opinio. in d. l. cog
nitio. Tercio, & ultimo uidetur mihi
quod sit casus clarus in l. 4. patet per
eum allega. in §. i. in ver. duas. ff. de dam.
insec. ubi ad lireram dicitur, magistrati
bus municipalibus competere, & conse
quenter esse delegabilem, Ad primum
breuiter, saluando Barto. dicas haud of
ficere, quia esto quod in actuali mis
sione loquatur, non propterea pronun
tiationem excludit, nec innuit quod dele
gabilis sit, competatq; magistratibus
municipalibus, ex quo diuersitatis ra
tio assignari non potest, inter casum ex
pressum & omissum, & est argu. in l. si.
ff. de sun. insti. instrumentorū; lega. & ma
xime cum id ipsum sit exemplum dicti
in prin. legis, regulam non restringens,

.S. haftenus, insti. de gradi. Nec facit se
cundum, quia uerum est in bo. poss. tri
buentibus factum, non ius, ut pruden
ter Barto. loquutus est, & gl. ibi animad
uertit, & bene. Vel eo casu, quia non ar
gebatur de plena causā cognitione, ut
hic, & sensit ipse met in sequen. gradu,
quem ob hoc aliter non referemus, si
gnanter per d. l. cognitio, & idem in l. 4.
de dam. insec. ubi not. distinctionem am
plius ponit, & latius in d. l. iuhere caue
re, ad quam postea se remittit.
Non ob. tertium & ultimum, quia in
causa damni infecti, id speciale esse dice
mus, celeritatem desiderante, ut ibi idē
Barto. not. imō quod etiam actualis mis
sio, eo casu illis nedum pronuntiatio
concessa esse uidetur, ergo ius commu
ne in contrarium, uulga. l. ius singulare
ff. de legi. alias (ut subiicit) nec in datio
ne tutoris, fauore pupilli, aliquid dispo
nere oportuisset, in l. i. supra eo. dictu ra
meu absurdissimum. Lex pluribus. §. si.
ff. de admi. tu. & in l. i. de off. ci. satis
differuimus, & quoniam resti. in integ.
secundum aliquos, nullam habet coher
cionem, magis conueniret huic gradui
quam tertio sed erant cum reuerentia,
quoniam intellexisset Bar. de resti. in in
teg. coercionem aliqua indigente, ut su
pra. Cogita.

SEXTO ET VLTIMO COLLIGE,
mixtum imperium minimum esse, qd
expeditur officio iudicis t nobili, absq;
causā cognitione, exempli gratia (in q
ipse) si interponatur auctoritas manu
missioni, uel emācipationi, & hāc duo
cuiuslibet magistratui competunt, demū
dariq; possunt. l. 2. & ibi not. supra, de
off. ci. & recte absq; causā cognitio
ne dixit, quoniam si utroq; casu neces
saria esset, ut Docto. declarant hic, & in
d. l. 2. tunc nec magistratibus municipa
libus cōpeteret, nec posset delegari, & i
l. i. in glo. magistratus, eo. tit. de off. ci. &
in l. nequidquam, citata sepius, in §.
ubi decretum. ff. de off. procon. & in ma
numissione tex. met. d. l. 2. innuit, loqns
de manumissione apud conciliū cum. l.
minor huiusmodi actū exercet. §. eadē,
insti.

Insti. qui & ex quib. cau. ma. non po. in emancipatione; probatur in l. non nū quam. ff. de adop. u. l. & melius dicas tu exemplificari posse in absente, quoniā si debet emancipari, à principe imperandum est. l. iubemus. C. de eman. libe. & dictū mirabile est, quod magistratibus municipalibus competat quodq; possit delegari, nec de maiori gradu mixti imperij sit quā istud, cum aliās im mense donationi excedenti legitimam summam æquiparati uideatur, & patria potestas sacra dicatur, ac de iure publico, ut Bal. declarat in l. post mortem, in l. eadē. paulū post prin. ff. de adop. cogita. & reliqua, familia enim sunt per te legas & dicas amplius, duo hæc exempla posuisse, quia pro emancipatione, frequenter missio etiam poni solet, l. i. ff. si à pa. quis sue. manu. Sed quæro adhuc ultra Bar. an emancipatio coram notario fieri possit, uideretur dicendum quod sic, quia & ipse iudex est ordinarius, secundum gl. in l. i. ff. de iudi. & consequenter habens iurisdictionem, licet non actu saltem habitu. l. rem non nouam. C. de iudi. l. fi. C. ubi & apud quē. nihilominus contrarium uerius esse uidetur, per tex. in l. fi. C. de emā. libe. ubi emancipatio debet fieri coram iudice competentem habente actu iurisdictionē à lege uel à consuetudine, sed notarius (ut dixi) actu eam non habet, ergo, imò quod nulli præest administrationi, inq. Bal. in d. l. fi. in fi. C. ubi & apud quem, & in l. iubemus, in §. sane, in 2. colum. C. de factosanc. ecc. d. l. fi. C. ubi. & apud quem, & ita teneo.

Secundo quæro, quid in appellatione, nunquid sit mixti imperij, prima facie uideretur dicendum quod sit, ex quo officio iudicis nobili exercetur, ita Bar. in l. i. in prin. in ult. colum. ff. de appella. & in l. i. in §. solent, ff. quan. ap. sit, & nō ab te, quia non reperitur actio appellatoria, cui officium iudicis deferuiat. l. i. in prin. ubi glo. ff. quæ sen. si ap. re. & sentit Bal. in rub. de offi. dele. in 7. colum. & clarius Bar. in l. i. expressim, in 4. ff. eo. dicens quod non est actio, nec exce-

ptio, sed quoddam ius defensionis, & tex. alibi in l. i. ff. à quib. ap. non li. quod est auxilium, & commune quidem alibi in l. 3. in §. si. ff. rem rat. ha. & q. a. iudex appellationis per se ipsum causam cognoscere debet, aucten. ad hæc. C. de iudi. Sed tamen contrarium uerius est, ex quo alias esset causa ardua, & tamē aliqua reperitur mixti imperij minimi, ut supra proxime ostensum fuit, & hæc opi. placet. uel & melius (ut Docto. dicunt) quod mixti erit imperij, si huiusmodi fuerit principalis, & si iurisdictionis simplicis. l. c. i. apud fi. iudi. fol. Addo ego benefacere rationem, sic dici debere, quia esto quod quantum ad iudicem, iudicium, & instantiam, diuersa sit appellatio à causa principali, eadem est tamen quo ad actionem interpretatam, secundum quam debet etiam regulari, & solene uerbum Bald. fuit in l. quæ proprio in §. item quæritur, in i. l. c. in 3. colum. ff. de procu. Sed dato quod esset mixti imperij, de quo gradu esse diceretur? Responde ex supra dictis, de gradu patuo, quia requiritur causæ cognitio plena, absq; coercione reali, uel personali.

Tertio & ultimo quæritur, quid de nullitate, post multa Scriben. hic, idem concludunt, quod in appellatione supra, à quibus nec in hoc dissentio, & addo in tantum esse uerum, ut nullitatis allegatio largo sumpto uocabulo, appellatio sit. c. i. §. sancimus, & ibi Bal. quo temp. mil. in usib. seu. tradit Abb. in c. dilecto. de ap. & Aret. in consi. 75. incip. diligenter in ult. col. & ista sufficiant.

DE IURISDICTIONE.

DECIMO QVARTO, & ultimo, post mixtum, modo ad iurisdictionem condescendens Barto. quærit in primis quid ipsa sit, & respondet, quod nihil 66 aliud est nisi iurisdictione, quæ iudicis officio mercenario expeditur, priuatam utilitatem respiciens, ut sic à mero & mixto imperio differat, considerando priuatam utilitatem respicere, quia unus quisq;

quisq; petit iure actionis, quod sibi de
betur, ut insti. de actio. in prin. & in l. ni-
hil aliud est actio. ff. de actio. & ob. & dif-
ficultatem non habet, regulaq; in falli-
bilis est, ut hic Docto. dicunt. Sed tamē
aduertendum putat, quia imò contra is
tam diffinitionem facit tex. noster in fi.
vbi iurisdicctio est iudicis dandi licentia,
id est delegare simplicis iurisdictionis, &
nihilominus hoc idem officio iudicis
nobili expeditur, ergo non mercenari-
o. Secundo, dicendo sic, iurisdicctio, est iu-
risdicctio, idem, per idem diffiniri uide-
tur, & malè quia (ut supra etiam tactum
est) sic non manifestatur diffinitum, sed
remanet xq; & penitus ignotū. Tertio,
quia causa potest esse simplicis iurisdic-
tionis, & tamen agi ad publicam utili-
tatem, puta quia aliquid debeatur fisco
uel ecclesiæ. Quarto & rusticū, agitur fur-
ti, ad publicam utilitatem, ut delicta pu-
niantur, l. ita uulneratus. ff. ad leg. aquil.
c. ut fame, de sen. excom. & tamē hoc idē
intelligitur pariter iure actionis. l. i. C. de
fur. similesq; est, Quinto, i actione popu-
larī, secundum glo. i. tub. ff. de popu. ac.
huiusmodi, & tamen ipsa quoq; est sim-
plicitis iurisdictionis. Breuiter à diffinitio
ne Bar. non est dicendum, & dicendū
ad primū, quod imò officio iudicis mer-
cenario expeditur, ex quo plerunq; pe-
tit pars, si pendente lre forte noua su-
spicionis causa su perueniat, uel ob ab-
sentiam necessariam, aliudq; impedi-
mentum ordinarij, causam delegati. l.
solet, infra eo. Quæ responsio ex duo-
bus confunditur. Primo quia, natura
causæ ob hoc alterari non debet, alias
metum imperium, quod quandoq; pro-
pter absentiam delegatur. l. i. supra, de
offi. ciu. iurisdictionis quoq; esse pos-
set, non dicendum, sed explicata hoc ip-
sum non concludere, quoniam merum
imperium semper publicam utilitatem
respicit, mixtum uero priuatam, ita ut
possibilius sit causæ naturam alterari
in casu nostro, quam in exemplo prædi-
cto. Secundo ergo confunditur, quia
non debet attendi, quod accidentaliter
occurrit. l. certi conditio, ubi gl. ff. si cer.

petat. & istud magis placet, quod etiam
confirmo per tex. in l. item ueniunt, in
§. cum prædiximus. ff. de peti. hz. Item
& tertio, quia dato etiam quod regula-
riter, & non aliquando (ut diximus) pe-
teretur delegatio, non propterea tenebi-
mus, eam non expediri officio iudicis
nobili, ex quo non est actio, cui defer-
uiat, ita ut mercenarium appelletur, &
longe magis, quia (ut in mero probaui-
mus) accusatio instituitur, & tamen of-
ficio iudicis nobile est, nec illi, ut mer-
cenarij deseruit, nec repeto, & ppter ea
respondetur ad argu. aliter, quod hic dif-
finitur, id est per Bar. iurisdicctio, in exer-
citio, & in administratione iustitiæ, re-
spectu partium, text. uero noster loqui-
tur de ea, quæ residet in iudice, & est ue-
rum, ut implicata etiam indicat, quæ
ad supra dicta refertur, de mero & mix-
to imperio, iudicis officium nobile req-
rentibus, fuitq; responsio Barto. in fi. le-
gis, posset etiam tertio, & ultimo loco
dici, quod non sit iurisdictionis diffini-
tio, sed mixti imperij exemplum, aut si-
mile, uerum quia intellectus est, quem
nos tenuimus supra, à cōmuni alienus
penitus, & à ueritate literæ, proxima ue-
rior uidetur, & sine disputatione ten-
nenda.

Non obsecundo, quia iurisdicctio
diffinitur in specie, & hic stat tanquam
genus, adeo ut non possit dici quod idē
per idem diffiniatur, uerum est tamen
ut ppter sonare, quū dicitur iurisdicctio,
est iurisdicctio, diffiniriq; alijs adoptio-
nem aliter hac de re, quæ pariter genus
est, & species, quod sit actus legimus
&c. non à adoptio, ut hic iurisdicctio, in §.
adoptio. insti. de adop. sed considera pe-
nuria uocabulorum tolerari, turpeq;
uerbum, siue sonum ipsius uitandum
esse, si commode fieri potest, alias non
& est arg. in l. nepos proculo. ff. de uer-
bo. signi.

Non ob. tertium, quia imò fiscus, &
ecclesia privilegium non habent, nisi in
casibus à iure expressis, & utuntur in
dubio iure priuati. l. item ueniunt. §. in
priuatorū. ff. de peti. hz. l. fi. C. de facto-
fanc.

sanct. eccles. c. i. de alie. seu. in usib. seu. uel dic regulare non esse nec attendendum ut supra, & in. l. nam ad ea. ff. de legi. cū uulga.

Non ob, quantum, quia commodū priuatum est principaliter (ut dicunt Docto.) eo casu, secundario uero, publicum. l. Prætor. §. si dicatur. ff. de iniur. & sic non attendendum. l. si quis nec causam. ff. si cer. pet. Adde tu quod habetur in simili, in. l. seruuum quoq; in. §. publicæ. ff. de Procu. & in. l. in. §. huius studii ff. de iusti. & iu. & in. l. Seius & Augerius & ibi Bar. ff. ad leg. falci. Ex quo (subiiciunt) tolli etiam quintum & ultimum cum agatur de pœna parti applicanda, l. 3. ff. de sep. uio. sed tutum non est, secū dum Bart. in. l. Agraria. ff. de termi. mo. ideo dicas in primum probari ultra eos ex not. in. l. si. ff. de priua. del. & per Bald. in. l. aduersus, in prima col. C. de fur. et ex diffinitione furti posita in. l. i. ff. eo. Secundum autem ex alio quod est tutius, de commodo priuato eo casu agerem, quoniam per litis contestationē propria actio efficitur, instituentis eam. l. si cui. ff. de uerbo. sign. & declarat Bart. in. l. licet, in prin. ff. de procu. & ita tenendum est, & transeundum, cum omnes, ut diximus alibi sint periculosæ facileq; subuertantur, & dixi quoq; in prima le. t. u. satis, vel diffiniri posse aliter cogita, ad omnem dubitationem tollendam sic, quod sit potestas argumentum in. l. i. ff. de consti. prin. iuncta glo. quæ officio iudicis mercenario expeditur, priuatā utilitatem respiciens, uel sic, & breuius q̄ sit potestas, quæ iudicis officio mercenario expeditur, & utroq; modo omnia complectetur, ex genere, & differentiis constabit, & conuertetur deniq; cum suo diffinito.

DECIMO QUINTO, & ultimo 67 quæritur quot sint gradus iurisdictionis, & respondet sex esse pariter, quemadmodum meti, & mixti imperii, ut per eum, ex cuius dictis collige, & primo primū gradum, siue exemplum ipsius maximum esse ideo, quia tunc & in ea quidē agitur etiam de maximo præiudicio, &

xemplificando in causis liberalibus, & status, ut ingenuitatis, & libertinitatis, & hac de re concludit delegari non posse, sed per magnos iudices tractari debere, quāuis simplicis iurisdictionis sit et species distincta ab aliis, quæ expeditur officio iudicis nobili. §. præiudicialia, isti. de actio. l. placet. C. de pedaneis iudi. l. matrem. C. de proba. & dictum ē etiam in. l. i. supra de offi. eius. Adde cū misterio ingenuitatis, & libertinitatis exemplum posuisse non autem seruitutis & libertatis, quia causæ hæc competit minoribus magistratibus, & delegabilis est, secundum Docto. hic Bar. referentes in. l. nequidquam, in. §. ubi decretum, in pen. colum. ubi hoc tenet expresse, & sine disputatione. ff. de offi. procon. & idē in. l. si quis libertatem, in uer. plane nu. 8. ubi infra ad dicendum se remittit. ff. de peti. hæ. & pro eo facit text. in. l. iam dudum. C. ubi cau. sta. & ratio, quia tūc de commodo agi pecuniario uidetur, l. 2. ff. ad leg. aquil. l. qui duos. ff. de leg. 3. l. si ex duobus. ff. de noxal.

Secundo adde quod non immerito, prædicta de causā actiones præiudiciales appellatæ fuerunt. d. §. præiudiciales, aliaq; ratione, exceptio in. l. fundum, & in. l. lund. ff. de excep. & in simili iudicium in. l. si. C. de ordi. iudi.

Tertio adde dum idem Bart. ultimo loco inquit, dictum de delegatione, deq; maioribus iudicibus, intelligi debere, ut not. in. d. l. placet, & per eum in. d. l. si quis libertatem, nihil aliud dicere uoluisse, nisi ut supra declaratum est, uel & aliter causam ingenuitatis, & libertinitatis, delegari nihilominus posse, si maior magistratus publicis occupationibus impeditus fuerit, uel causatum multitudine, & si præiudicialis sit, magna, ac grauis, ut in simili ea, quæ est meri imperii, & indelegabilis, delegabilis tamen aliquo casu. l. i. ff. de offi. eius. uel si causā libertatis, & seruitutis fuisset (singula singulis referendo) quoniam not. in. d. l. si quis libertatem, istud ipsū probant iu. d. l. uero placet, illud.

Sed probabili ratione contrarium efficaciter

faciter ostendi pōt, quod imō nec causa seruitutis, & liberatis delegeretur, ab aliisq; cognoscatur, quam à maioribus iudicibus, & hoc porisimum, quia capitalis est. l. 2. ff. de pub. an. d. l. 2. ff. de pœ. l. ædicto. §. rei capitalis. ff. de bo. poss. di. cūq; fuit sapius supra, morti amplius comparata. l. interdictit & ibi not. ff. de condi. & demon. l. cum hic status. §. si do. naror. ff. de dona. in r. ui. & uxo. l. seruitur tem. ff. de reg. iu. Verum in causa capitali, & ubi agitur de morte, regulare est delegationem fieri non posse, ut supra paritet conclusimus, ergo nec isto casu alias bona haud esset æquiparatio. l. si quis seruo. C. de fur.

Secundo ad idem uidetur casus in. l. quotiens. C. de iudi. ubi iudices inferiores cognoscere non possunt de causa seruitutis et libertatis, nisi in casu quando quæstio ipsa incidit, ergo non aliter Tertio et ultimo facit text. in. l. non distinguemus in. §. de liberali. ff. de arbit. ubi ad literā habetur pariter, quod siue agatur causa libertatis & seruitutis, siue ingenuitatis & libertinitatis nō pōt eadē ab inferioribus iudicibus cognosci. QVIBVS tamen non obstantibus, credo ab opinione Bar. haud esse discedendum, & dicendum amplius ad primum quod intelligitur uerum, respectu pœnæ & quando criminaliter agitur, non ciuilitate & iure actionis, ut hic, & omnes fatentur hanc partem tenentes, nec pōest negari, unde fit ut delinquentes quoq; serui pœnæ dicantur, quodq; morti æquiparatur quo ad actus ciuiles non quo ad alia. l. quod attrinet. ff. de reg. iu. d. l. seruitutem eo. tit. ergo non capitalis, & morti æquiparata, ut possit de legari, & sensu Bar. in. l. si ex causa, in. §. Papinianus. ff. de mino.

Sed contra, quia nec etiam seruus sic in iudicio experietur, quod est de iure ciuili, ut not. insti. de ob. in prin. & in. l. ex causa. C. de compensa. & tamen agit. l. seruos. ff. de ali. lega. Sol agit, ut alimenta sibi relicta decernantur, quod est fauorabile, uel & melius, officium iudicis implorat. l. i. & ibi not. C. qui admj.

Quod etiam tolerabile esse uidetur, secundum glo. in rub. ff. de inter. actio. de lege xii. tabu. etiam erant serui, nedum uiles, & mediastini, uerum etiam actores, iudicium præsupponentes. §. sed pœna. insti. de inint. l. 2. §. i. ff. nau. caupo. stab. ergo non ex toto pro mortuis (ut dicebatur) habendi sunt adhuc, quo ad actus ciuiles. Sol. actores erant, non ut agerēt. l. seruus. C. de iudi. sed ut nego ciarentur, uulgoq; Castaldiones appellabantur, ut in. d. §. sed pœna not.

Non obsecūdum, quia intelligi debet de causa status, ingenuitatis & libertinitatis, non seruitutis & libertatis, ex supra dictis. Et pari modo dico ad tertium, licet a liqualiter uerba repugnare uideantur, libertatis mentionem facientia, postea ingenuitatis, & libertinitatis. Sed nihil est, quoniam primo casu generalia sunt, secundo uero specialia, & glosella ibidem interlinealis aduertit, et bene. Vel si contrarium tenere uelis, quare uerā urget text. i. d. §. de liberali, dicas ad. d. l. iam dudum, quod probat contrarium, ex quo procurator fisci, & rationalis, vices prædis agebat, ut ibi pariter not. & in. l. 2. clarius, eo. tit. uel & aliter speciale esse eo casu, quia inter fiscum & priuatum erat quæstio, ergo secus si inter duos priuatos. Ad secundum uero, quod imō de libertate etiam agitur, quæ cum sui natura fauorabilis sit, & taliter, ut nulla alia res comparatiue eidē possit æstimatione proportionari. l. libertas. ff. de regu. in. efficit ut commodum pecuniario præponderet, idq; non sit in consideratione, arg. in. l. si communem ff. quemadmodum serui am. nec Bar. in d. uer. plane, ad idem figit pedem.

Vel scedere distinctionis dicas opi. concordari posse, quod aut quis petit aliquem tanquam seruum, & tunc causa pecuniaria censeatur, & ita procedat prima, nec ob. si diceretur, quod causa à trecentis anteis supra, etiam sunt pecuniaria, & tamen non competunt magistratibus municipalibus, ut infra, quia iurisdicatio erat limitata eo casu, hic haud considerabile, aut agit contra dominum

minum, dicendo se esse liberum, & isto casu, locum habeat secunda, considerando semper agentis personam, patiente nobiliorem, secundum Bal. in l. si. C. de fer. fugi. & in c. si. in fi. de uir. & ho. cle. bo. textus in l. uniuersis. C. de preci. imp. offeren.

63 SECUNDO COLLIGE, iurisdictionē quoque esse maiorem, in casibus in quibus tunc vigore sententiae late super aliqua actione, deueniri potest ad cruciatum corporis, puta, quia condemnatus non habeat modum soluendi, l. quicumque. C. de fer. fugi. l. si quis. ff. de iniur. l. qui xdes. ff. de incen. rui. naustra. Nec coercitio ista (subiicit Bar.) ex quo in iudicem delegatum haud transit, poterit demandari, & quo ad primum bene, quod generale est, imo quod poenam pecuniariam egentes deludere dicuntur, & notissime probatur in l. si quis id quod in fra eo. & in l. si. ff. de in ius uo. & in l. i. in §. generaliter. ff. de poen. & in l. illicitas, in §. si. ff. de offi. praef. & in l. si. C. de sep. uio. & in l. ob scenus. ff. de adm. tu. & in l. qd si minor, in §. si seruus. ff. de mino. in tātūq; uidetur uerū, ut sic coercitus & castigatus perpetuo liberetur, secundū Alex. in d. l. si. de in ius uo. nec possit postea, & qd ad pinguiorem deuenisset fortunā, ad aliud alstringi, qd pro limitatione. c. Odoardus de fol. semper obserua & idē ēt dicitur in d. l. illicitas, in §. si. ff. de offi. p. in colono tamen, & eo qd cessit bonis haud considerabile. l. si uno. ff. loca. l. is qd bonis. ff. de cessio. bo. & not. in d. §. si. & plus qd iudex, si culpa sua, aut dolo, parti damnum contigisset, nec in tereffe, ad qd tenetur soluere posset, uerberari ut c. 2. de malef. c. finem litibus, de dolo, & con. c. de multa, de pben. & tradit Abb. in c. quoniam contra, in 9. col. de proba. habetq; locum non solum in delictis publicis, uerū ēt priuatis ut glo. not. l. d. l. si quis id quod, ne forte sic impunita remaneant. l. ita uulneratus. ff. ad l. aquil. c. ut fame, de sen. excom. & delinquens ad deteriora inuitetur, quoniam qui non castigat, irritat, & poenam (ut dixi) egentes deludant, ac indicia cō-

temnāt, & notandum est, hunc non esse de casibus quibus paupertas prodest, qui sunt multi, aliter nunc non enumerandi, item qd de paupertate nō est factio mentio in iuribus supra allegata. sed inopia, & egestate quoniam pauper est qui habet licet parum, declarando insuper dictum ipsum de poenae commutatione uerum esse, si creditor uelit, cui poena uenit applicanda, d. l. si. in illis uerbis ex querela parroni. ff. de in ius uo. & ibi per Doct. latiusq; in d. l. si quis id quod, & nimirum addas tu, quia aliud p alio eo iuuito solui nō potest l. 2. §. i. ff. si certa. quod tamen mihi non placet quoniam sic delicta impunita manerēt, possetq; pars hoc idem facere, quod nec iudici permissum est, & male. l. ius publicum. ff. de pac. & supra dictum est satis. Nec ob. text. in d. §. si. quia respondere uerba illa factum notare, non misserium iuris, ut in simili in l. maritus, in fi. in uerbo Trienio exacto, quod ibi not. Alexan. ff. ad leg. fal. & in l. ut uim. ff. de iusti. & iud. dicit ob tutelam sui corporis, quem text. ad idem inducit Bal. in l. i. in pen. colum. C. unde ui. Aliquid Bart. in l. fed & si, in §. si magister. ff. ad leg. aquil. Cogita. Et secundo rursum declara in uilibus personis locum habere nō in aliis honestioribus, quod adhuc in d. l. si quis id quod, Docto. firmat, post Sali. in l. & si seuerior, in 3. col. C. ex quib. cau. inf. ir. & fuit originale dictum Bart. in l. i. in fi. ff. de poen. declarantis regulam. l. in fetuorum. ff. de poe. quod in his non procedat, & est argu. in l. capitalium, in §. non omnes. ff. de poe. & in l. si quis aliquid, in §. qui abortio nis. ff. eod. & in l. prima in §. si. ff. ad leg. Corne. de fal. quod nec adhuc tutum puto, in poenae commutatione, ratione supra dicta, considerando quo ad infamiam hoc casu etiam dispensari cū eo, Leum qui. ff. de iureiu. & in d. l. & si seuerior. not. & in l. seruum quoq; in §. publice. ff. de procu. Tertio, & ult. declara uerum dummo non sit poena pecuniaria modica, quia tunc teus, dato qd soluendo non sit, non p. p. in corporalē

commutabitur, arg. in. l. scio. ff. de resti. i. integ. & in. l. a. in. fi. ff. de his, qui sunt sui uel alie. i. u. & in. l. quauis. ff. de condi. et de. & per Bald. in. d. l. quicumq; in. 2. col. nec adhuc tutum, quia certum est, quādo aliquid fundatum est, non super quātitate rei, sed super iniustitia & iniquitate, uel qd aliquid non solum prohibitū sit, sed phibitū ē, quia malum, q tunc modicum, & magnum, siue plus & minus non differunt. S. gallinarum, insti. de re. di. l. si proprietarius. ff. de dam. in. sec. l. & in maionibus. C. de appella. Sed hic de pœna ratione delicti agebatur, q ut malum prohibitum est, ut in iuribus supra allega. ergo.

Sed aduertendum est, quia neutrum Bar. dictum procedere posse uidetur, non primum, cum habeamus inanem esse actionem penitus, quam inopia debitoris excludit, l. nam his. ff. de dolo. l. itaq; fullo, in prin. ff. de fur. c. olim uobis. de resti. spol. & est arg. in. l. eleganter, in. S. seruus pactionis, præallega. titu. de do. ergo pœnæ commutatio non fiet, quia sic non esset inanis, arg. in. l. si cum in. S. qui iniuriarum. ff. de pœn.

Secundo ob. tex. in. d. l. illi citas, in. S. fi. ff. de offi. præfi. qui non dicit, quod commutatio pœnæ fieri debeat, sed ob inopiā debitoris ex necessitate eidē remitti Tertio & ultimo, quia cum sit creditori alio modo consultum, cōmutatio prædicta fieri non debet, in catcerem scilicet debitorem ipsum dettū faciēdo, donec uel amicorum ope, uel aliter sibi possit satisfieri, ut in simili not. in. l. si. in. S. & si præfatam. C. de iu. delib. & in filio exemplificat Bart. in. l. 3. in. S. sed utrum, in prin. ff. de mino.

Non secundum graiam (quod idem met tenuit in. l. 2. supra eod.) procedit, quia in gradibus meri imperii, in fi. contrarium dicit, coercicionem corporalem scilicet posse delegari, & suaderi, secundo per text. in. l. magistratibus, infra eo. ubi nec magistratibus municipalibus denegata est, ergo delegabilis, l. i. uer. quæ uero supra, de offi. eius. Tertio & ultimo uidetur casus in. S. audiēt quoq;

in aucten. de defen. ci. ubi læuiores crimina audiunt, pariter & castigatione competentem contradubio, ergo (ut dixi proxime) & sine dubio delegabuntur.

QVIBVS tamen non obstantibus, à decisione Bar. recedendum haud puto, Nec primum, quo ad primum, facit, quia id uerum est (ut Scriben. dicūt) in. d. l. si qd id qd, & in. d. l. quicumq;, in debito rōne contractus non delicti, & est uerū inferriq; potest, arg. non ualere de uno ad aliud, ut tacite occurramus obiectioni, quoniam diuersa pōt assignari rō, iuxta ea quæ habentur in. l. oēm, & l. l. tam ex cōtractibus. ff. de iudi. alias ē statutum prohibens mulierem obligari absq; certa solēnitate, cōprehenderet etiam obligationem delicti, uel quasi, non tamen dicendū secundum gl. Bar. & alios in. l. si quis in tātam. C. unde ui. & in. l. si cui bonis. ff. de uerb. ob. refert & sequitur l. l. in. l. si unus, in. S. pactus, in. 9. colū. ff. de pac. & minus facit secundum, quia id ipsum intelligitur ē procedere i læuibus multis, quarum contemplatione, pœnæ cōmutatio fieri non dēt, sensuq; Bal. in. d. l. quicumq;, in. 2. colū. C. de ser. fug. quod mihi non placet, ex supra dictis in. 3. declaratione, nec repeto, aliterq; respondeo, id in illis procedere quæcum arbitrio iudicis, extra ordinem imponuntur, debent quoq; inopia non soluentium posse remitti, nec tunc locum habeat decisio. l. iudex posteaquā ff. de re iudi. & ibi Bart. docet in prin. & bene, & idem in pœna, dummodo ordinaria non sit, secundum Bald. in. l. acceptam, in pen. colum. q. 23. C. de usu, uel dic Principis authoritate remitti, & non aliter, maxime si fuerint graues. l. i. S. fi. ff. de quæstio, cogita. Non etiam facit tertium, & ultimum, quia ex responsione ad primum sublatum est, ut in debito ex alia causa, quam delicti intelligatur, & uerissimum est negariq; nō potest. Modo & quo ad secundum, fallacia quoq; sunt adducta contra Bar. nam tenuit in. d. loco posse delegari, & bene, si coercicio modica sit, hic autem secus, quoniam com-

competenti iudicis æstimatione fieri debebat. d. l. quicumq; , ponderando naturam actionis serui corrupti, quæ gravis est. l. prima in prin. & in. §. persuade re. ff. de ser. cot. & acriter castigari. d. l. si quis iniuriam. l. si quid erit. ff. de offic. procon. ergo non obstat, nec sibi ipsi erit contrarius.

Alii aliter respondebant, quod hic non transeat in delegatum, quia est quædā executio, quæ fieri per eum non potest. l. à duo Pio, in prin. ff. de re iudi. & placet, licet dicatur quod de executione non queratur, & male, quoniam imò commutare pecuniariam poenam in corporalem, ex quo solui non poterat, nihil aliud est quam exequi, & de executione querere. Tamen aduertendum est, quia indistincte in. d. l. 2. supra co. tenuisse uidetur non delegari & male.

Non ob. secundum, quia dicam pariter in modica coercione loqui, longe alienum à disputatione præsentis, nec dicatur in seruo loqui, quia generalis ratio, etiam alias personas comprehendit. l. merum. §. animaduertendum. ff. quod met. cau. l. regula. §. & licet. ff. de iur. & fac. ignoran. & idem ad. d. §. audient, ipsaq; uerba indicant.

Vel distinctionis scedere concordat, & dic, si modica poena, seu castigatio sit, succedens loco pecuniariæ, quod fieri potest, ut probauimus supra, tunc magistratibus municipalibus competat, possitq; delegari, alias autem, si atrox, non. d. l. si. ff. de in ius uo. & ista sufficiat.

TERTIO COLLIGE, magnam esse iurisdictionem, in cognitione caus. 69 fatum tascendentium ad summam aureorum tercentorum supra, quæ nec minoribus magistratibus competunt, nec possunt delegari. §. & iudicare, in auct. de defen. ci. l. placet. C. de peda. audi. Ad de nimirum esse quia reputantur causæ magnæ & graues, & huiusmodi quidē ut idem de eis iudicetur quod de criminalibus. l. propter litem. ff. de adm. tu. c. frequens. §. illud de testi. (pol. in 6. & dixi in. l. admonendi. ff. de iure iu. Verum

criminales, nec magistratibus municipalibus competunt, nec delegantur. l. i. supra, de offi. eius. ergo.

Sed contra, quia quilibet causa criminalis, etiam minima, est quacumq; pecuniaria maior. l. nec in ea. ff. ad leg. iul. de adul. in feruor. ff. de poen. adeo ut quisq; poenā hanc potius eligat, & ubi criminaliter agitur, quam illam secundum Bar. in consi. tot. incip. Girardus in si. nisi nilis persona sit, quia tunc secus, ut idem declarat in. l. in si. ff. de poen. & in. l. l. x. uia, in 2. oppo. ff. de accu. & laf. in l. properandum, in 2. col. in princ. C. de iudi. magistratus autem municipales, habent coercionem modicam, ut dictum est supra, & probatur in. §. audient quoq; in auct. de defen. ci. ergo & multo magis cognoscent usq; ad summam prædictam.

Soluunt breuiter Docto. difficultatē mouentes, læuia crimina illis concessa fuisse, seu eorum cognitionē ob publicam utilitatem. l. si quis in graui. §. utrū ff. ad Sylla. quæ rō in causa pecuniaria cessat, ergo non ab re, si diuersum ius quoq; statuitur, nec officit, q̄ utilitas publica uersetur etiā in causis meri imp. grauib; quia alia rōne (ut diximus in l. i. de offi. eius.) haud delegantur, magistratibusq; municipalibus minime cōpetunt, ex quibus cōrariū d. l. in Setuorū, sublatum est, non generaliter uerū, nec, ut proxime declarauimus, in oib; personis, uel ru ultra alios dicas, poenā corporalem, quāuis minimā, maiorem tuis, se quabbet pecuniaria, tunc & s̄orum iure, antequam aliud nouissimō auctentico tum, statutum fuisset, quo magistratibus municipalibus non licet nisi usq; ad certam summam cognoscere, ut in. fra, & eo etiā quod ipsi læuia criminalia, haud denegantur. d. §. audient quoq; , ergo non omni tempore procedit, nec potuit legislator de dicto iure ad propositum cogitare. l. iubemus, C. de testa. & not. in. l. secunda. ff. de in. iur. sup. irritiq; testa. & in. l. si non mortis. ff. de in offi. testa. Nisi replicemus, cogitare potuisse in genere, prout te.

spondet Bar.in.l.fi.in fi.C.ex quib.cau.
in integ.resti.non est ne.& in.l.legitima
in prin.ff.de pac.& in .l. prima in 2. col.
ff.de condi.ex.le.& est argu.in.l. qui iure
militari.ff.de testa.mil.& in.l. Ariani.C.
de hære.& dixi in.d.li.in glo. constitu-
tione,& est uerissimum, ideo argu. tol-
lendum est ut supra, dedit etiam lex po-
testatem minoribus magistratibus co-
gnosceri læuia crimina, quia frequen-
tiora sunt,& quia si oporteret (ut dicūt
aliqui) semper adire maiorem iudicem
aliqua remaneret impunita, in causā
pecuniaria haud considerabile, ut pos-
sint etiam se de ea intromittere, sed di-
ctum est, non tenendum, ex quo alia ra-
tione id ipsum in.S. audient quoq; deci-
sdm fuit,& soluendum potius, ut prius
in magna quoq; uetetur paupertate,
pœna talionis, lege xii. tabul. quæ fuit
ante ius sctorum, ut in discursu ostendi-
mus pariter, inuenta est, qua dici non
potest, minimam corporale fuisse ma-
iorem qualibet pecuniaria .S. pœna, in-
sti.de iniur. quod nota. Et ad conclusio-
nem Bar. redeunt, verum est huiusmo-
di causas magistratibus municipalibus
haud competere, nec delegari posse, ni-
si (ut subiicit) in casu absentia, & mul-
tarum occupationum, & bene, quia si
hoc est in criminalibus, in quibus agi-
tur de maiori præiudicio, quāto magis
in ciuilibus & pecuniariis, aliter tamen
æquiparatis quantum ad prohibitionē
delegationis.l.non debet.ff.de regu. iu.
c.cui licet, eo.tit.in 6.

70 QVARTO COLLIGE, paruum
esse iurisdictionem infra centenos au-
reos hancq; indistincte delegari posse;
nec habet dubium, quia si delegari non
potest usq; ad d.summam ut supra, nec
magistratibus municipalibus competit
necessario fatendum erit, infra eam, cō-
petere, delegari posse.l.cum prætor
ff.de iudi.l.imperator.ff.de sta.ho.l.sta-
tu libetum.S.stichum.ff.de legz.2.

71 QVINTO COLLIGE, aliam etiā
esse speciem, seu gradum iurisdictionis,
quem minorem appellat, nec exem-
plificat, Dic tu sepositis exemplis alio-

rum, quod hic, scilicet exemplum ul-
mi collocetur, in ultimo uero de aureis
xxv.intelligatur, vel quod nō sit maior,
aut æqualis impenſa, quam principalis
hic, in sexto uero sic, à Bar. mente aliena
penitus, nec rationi consentanea, exem-
plificari posse sorte in aureis centum
quingenta, uel etiam ducentis, ut sic
parua à tercentis infra, non supra, dum
modo ducentos excedat, proportiona-
liter intelligatur, & insuper a longe
magis delegari posse.

72 SEXTO ET VLTIMO COLLI-
GE iurisdictionem minimam esse, con-
sistentem in causis centum aureorum
& sic supra dictis proportionabitur, q; q;
delegari possunt, adhibita in eis etiam
summaria cognitione, ne plus sit dam-
num quam emolumentum, plusq; ex-
pendatur quam habeatur, & rursus be-
ne, ut in iuribus per eum allegatis, quæ
clara & aperta sunt, & maxime in audē.
Nisi breuiotes.C.de sen.expe.teci.& ex
supra dictis comprobari potest, quæ nō
repeto.

ADDE tamen, quod in dubio alias,
& quando lex de cognitione non loqui-
tur, secus est, l. iud. de ces. C. de iudi. tradit
Bar.in.l.i.in.S.fi.in.i.colum.ff.de præto.
sti.& in simili, quod licet literis ordina-
rii, non credatur absq; testium subscri-
ptione, creditur tamen in istis læuibus,
c.nobilissimus 97.d. & declarat Calde.
in consi. ult. incip. an literis, de fi. inst. &
quod processus non requiratur, tenuit
etiam idem Bart.in.l.leuia, in 2. & 3.col.
ff.de accusa. Imò quod incertus & gene-
ralis libellus, hac de re ualet quoq; in
his, quāquam opponatur à parte, quod
pro limitatione.l.fi. notandum est.C.de
anna. excep. & ut per Bart. in extrauag.
ad reptimē. in uerbo. figura. tetig; ego
in.l.ædita.C.de æden. in reliquis non in-
sisto, quia dictum est in euentialibus,
& in progressu legis satis.

73 SED VLTRA prædicta, ET DE-
CIMO SEXTO, quæ tot quare Bar. hic
posuerit sex gradus mixti imperii, & to-
tidem iurisdictionis, alibi uero tantum
tres, in.l.4.in.S.i. ff.de dam. insec. & in.l.

secunda

2. (singula singulis referendo). C. de pe-
da. iudi. Solue forte id fecisse, quia om-
nes reduci possunt ad d. tres gradus, ut
in simili not. in rub. de uulg. & pup. sub.
vel ut magis distincte docens, hic magis
intelligeretur materia, iuxta illud bre-
uis esse laboro, obscurus fio, uel & ul-
mo, quia cōueniens fuit in repetitione
ram solemnī, pinguius etiā loquitur, quā
fecerit in lectu. prædictis, & quia hæc ad
bene esse sunt, pertinacibus relinquo, l.
i. S. pueritiā iuncta gl. ratur. ff. de postu.

DECIMO SEPTIMO quæro, qua-
re Barr. duas tantum proposuerit quæ-
74 stiones in materia iurisdictionis, plu-
res uero in mero & mixto imperio. Re-
sponde hoc idē fecisse de industria, quia
supra ostenderat, unde dicta esset iuris-
dictio, pro certo habens amplius nullū
magistratum inueniri posse, absq; iuris-
dictione, si non principaliter, accessorie
tamen, et pedisq; et propterea eas for-

te, ceu noras, et superfluas prætermisit.
DECIMO OCTAVO ET VL.

75 TIMO, q̄ro t̄ quare sic gradus meri im-
perii, mixti, et iurisdictionis appellauir.
Responde solo hoc uerbo, et uerissimū
est id ipsum fecisse, quia ad similitudi-
nem scalarum, et locorum procliuiū, à
proximo in proximū. In eum, q̄ quasi
ex eo nascitur, transimus, prout in assi-
mitare dicitur, in .l. iuriconsultus in
.S. gradus. ff. de gradi. Ex quibus su-
mus de notabili, egregia, & singulari
hac lege expediti, secundo loco à no-
bis interpretata, quæ unam quantum
studij, laboris, & diligentie in ea impen-
dimus, tantum nobis profit, & utilis sit,
quoniam, non in uanum quoq; sic nos
multū laboris, studij, diligentie impen-
disse existimabimus. DEO TAMEN
OPTIMAX. prius gratias agētes, quod
semper nobis fuerit propitius, & adiutor,
die ini. Aprilis. M D XLIIII.
Paduæ. Mantua,

SUMMARIUM.

L. Imperium. ff. de iu. o. iudi.

Lectu. 3.

- 1 Bar. dicit materiam istam esse difficilem.
- 2 Tractatur hic de iurisdictione in genere, qua
diuiditur in species.
- 3 Iurisdictione diuiditur in iurisdict. & imperium.
- 4 Triplex inia seire aliquid possumus.
- 5 Dubitatio non oritur ubi traduntur artis prin-
cipia.
- 6 Hac lex à Docto. multifariam intelligitur.
- 7 Quid hoc uerbum potestas significet.
- 8 Quid sit merum imperium.
- 9 Quod etiam potestas appellatur.
- 10 Quid sit mixtum.
- 11 Denominatio semper fit à digniori, & poten-
tiori.
- 12 Quid sit iurisdictione.
- 13 Casus legis.
- 14 Difficultas in materia. l.
- 15 Secunda.
- 16 Tertia.
Et ibi omnium resolutio plana.
- 17 Quare merum imperium dicatur, declaratio. l.
- 18 Declaratio 2.
- 19 Declaratio 3.
- 20 Aliiter.
- 21 Verbum habere sumitur pluribus modis.
- 22 Cum mysterio dicit l. con. in homines facinor-

rosos.

- 23 Cum dixerit homines an faminas excludat.
- 24 Merum imperium etiam potestas appellatur
- 25 Mixtum dicitur quod participat de duobus
simplicibus.
- 26 Quid sit iurisdictione.
- 27 Denominatio fit semper à digniori.
- 28 An qua dicuntur in tex. sint exempla uel dif-
finitiones.
- 29 Capitalis pona triplex.
- 30 Qui magistratus habeant gladii potestatem.
- 31 An possit dari cadaver medicis pro anatomia
- 32 Quare sit mixtum imperium appellatum sit.
- 33 Si statum faciat mentionem sententia, an con-
tineatur sententia lata in causa summaria
- 34 An iurisd. nomine contineatur etiam merum
imperium.
- 35 Difficultas quo modo esse possit, quod iurisdic-
tio in genere diffiniatur.
- 36 Unde dicatur iurisdictione.
- 37 An iurisd. op. ueniat merum & mixtum imp.
- 38 An modica cohercio sit iurisdictionis species.
- 39 An merum & mixtum imp. sit species imme-
diata iurisdictionis.
- 40 Quid sit imperium simpliciter.
Et ibi uergens difficultas.
- 41 Unde dicatur merum.
- 42 Quid adhuc sit secundum Bar.
- 43 Quibus iudiciis competat.
- 44 Qui præst. uniuersitati facienti ciuitatem, an
habeat

- habet merum imp.
 45 Quid in eo qui praefti uniuersitati facienti ca-
 strum.
 46 Qua sint exempla meri imperij.
 Et ibi maximi.
 47 Maioris.
 48 Magni.
 49 De deportato ad propositum aliqua.
 50 Merum imp. etiam in relegatione consilij
 51 Est etiam uerum imp. minus.
 52 Quando aliqua ex his sine causa delegari pos-
 sunt, aliqua non nisi cum causa.
 53 Unde dictum fuerit mixtura.
 54 Mixti diffinitio praeter supra dicta.
 55 Gradus mixti maximum.

- 56 Difficultas in materia.
 57 Gradus mixti maioris.
 58 Magni.
 59 Parui.
 60 Minoris.
 61 Minimi.
 62 Quid sit iurisdicctio stricte sumpta.
 63 Et ibi de maxima.
 64 Difficultas in materia ad idem.1.
 65 Secunda.
 66 Tertia.
 67 Est etiam iurisd. gradus maior.
 68 Quinti gradus exemplum, quia alij sunt sine
 dubitatione.

VLPIANVS LIBRO SINGVLARI
 De officio Quaestoris.

L. **I**MPERIVM. Ad huiusce no. & egregiae .l. intelligentiam, & cuius materiam, difficilem esse, Bar. hic, in prin. testatur, quodq; communiter non habetur alibi.

Sciendum est, & primo, quod cum de iurisdictione tractetur generaliter in hoc titulo, uoluit Vlpia. auctoritatem in species diuidere, prout diximus quoq; in alijs lectu. & nimirum amplius, ut prima principia habeamus quae maxime sunt necessaria ad sequentia, ex quo plerunq; dialectice etiam loqui oportet, secundum Bal. in .l. i. in. §. i. initio. in .i. col. ff. de offi. praefec. ur. & idem in simili legunt in .c. in genesi, de elec. quod ex lingularibus propositionibus scilicet, licet ueris, uniuersalis propositio non appareat, nisi per signum uniuersale etiam exprimitur & not. idem Bal. ad propositu, in .l. conuenticulam, in .iij. col. C. de ep. & cle. dicens alibi rursum, quod genus est tanquam terminus communis uerificabilis in pluribus, in .c. cum ordinem, in .i. col. de rescrip. per. rex. in .l. uxorem, in .§. concubinae. ff. de lega. 3. ubi fundo in appia uia, legato concubinae, cum uilico & filiis suis, continentur etiam nepotes, & bene, diuimodo species limitatae, non sunt, quoniam tunc non inclu-

derentur, alias rescriptum impetratum contra priuilegiatos, exempli gratia, ciuitatien. ordinis, ualeret, haud facta ipso rum mentiope, & tamen non ualet. d. c. cum ordinem.

Iurisdicctio igitur in iurisdictionem & imperium diuiditur forte nec aliter quam adoptio, quae pariter adoptione & arrogationem complectitur. l. 2. ff. de adop. unde etiam hoc idem argu. sumit Bal. met. in .d. l. conuenticulam, & in pr. in. seu. in uer. tractatus, in 2. colum. nec deniq; aliter quam pactum, quod ut genus, de pacto, & de transactione, predictu. l. i. ff. de transac. in simili Abb. in c. Rodolphus colum. 2. de rescrip. in dioecesi & ciuitate, & sic successine imperium in merum & mixtum, & ut infra latius.

Vel dicamus, quod a partibus arguat iuriscon. sufficienter enumeratis, iuxta notau. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. in. quod argu. etiam, a diuisione, uocat idem Bal. m. c. uenerabilem in 2. colum. de elec. sed tamen cum soluatur per tertium adiacens, ut ibi declarat, & patet ex inductione. d. l. patre furioso, quia furiosus filium in potestate retinet, ex quo enumeratis modis, quibus patria potestas soluitur, furor non est de illis, nec istud fiat hic, longe melius est dicere, ut supra quod a diuisione generis arguat potius, per enumeratione
 spc

specierum.

Vel & ultimo, quod bellū ponat iudicialē, aliud enim est Romanum, & iustū quidem, quod populo Romano indicit hostibus. l. hostes. ff. de capti. & postl. & aliud præsumptiosum inobedientium, l. qui restituere. ff. de rei uen. aliud temerariū incorrigibile. c. cum nō ab homine, de iudi. aliud licitum, iniurias propulstantium. l. ut uim. ff. de iusti. & iu. & aliud deniq; uoluntariū quo frequenter utuntur principes, & plerunq; sine causa, dominandi cupiditate. l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iu. & ut latius discuit Flo. de S. Pe. in l. 3. in §. si quis, in a. col. ff. ad legem aquil. iudicialē igitur est hic, quia fit auctoritate iudicis habentis merum & mixtum imp.

Secundo sciendum est, & fere ad idē, triplici modo, atq; uia, nos posse scire aliquid distinctiuo scilicet, ut in l. i. ff. de testa. & similibus, & dictum est in terminis, in l. i. supra eod. distinctiuo, seu diuisione, & exemplificatio, ut hic, & insti. de iusti. & iu. in prin. Scribi not. non quod non sint alii etiam, propemodum infiniti, haud ita tamen necessarii, ut hi, in quibus omnis docendi uis consistere uidetur.

Et hinc est, quod distinctio ostendit quidditatem, & essentiam rei distinctae. l. i. ff. de testa. l. i. §. dolum. ff. de dolo. tradit Bal. in l. i. in prin. ff. de usus. & Bar. in l. i. ff. de regu. ca.

A descriptione differens, quia illa quod sit docet, ista uero quale aliquid sit, illa constat ex genere & differentis, ista ex accidentibus, illa adhuc per genus, & differentias datur, ut homo est animal rationale mortale, ista per genus & proprium, ut homo est animal risibile.

Et à demonstratione pariter, quia de monstratio est de proprietatibus & passionibus, distinctio autē subiecti, cuius non est demonstratio.

Et ab ethymologia deniq; quoniam à distinctio ad distinctum, & è contra arguimus affirmatiue & negatiue, ab ethymologia negatiue tantum, ut not. in l. i. in §. appellata. ff. si cer. peta.

Et breuiter arg. intrinsecum dicitur, cetera uero à contrario, à causa, ab exemplis, & id genus plura, extrinseca.

Immo quod ex diffinitione, argumēta omnia tanquam ex fonte detruantur totaq; disputatio nascitur, in tantum ut ei, sicuti actioni, quemadmodum Demosthenes dicebat primæ, secundæ, & tertiæ, tribuantur partes.

Et plerunq; est (ut diximus) essentia seu substantia, exempli gratia, homo & animal rationale.

Nōnunquam causæ, puta lex est donum Dei. l. 2. ff. de legi.

Aliquando ex effectibus, siue officiis composita, ut homo est qui loqui potest.

Interdum ex partibus, aut membris rei, de qua loquuti sumus, si dicamus corpus est, quod ex capite, uentre, & pedibus constat.

Sæpe uero ex genere & accidentibus cum narcissum herbam, seu florem croco similem, esse uolumus.

Et nota ultimo loco, ac in materia, hæc omnia adeo uera esse, quæ de diffinitione dicta sunt, ut nec conueniat, aut fieri possit, nisi in rebus perfectis, & ex consummatione formam recipientibus, cum nec possimus homicidam dicere, & tale quid simile, cum qui hominem occidere tractasset. l. i. in prin. ff. ad legē Cor. de sic. l. i. item si obstitrix, in prin. & ibi not. Flo. de S. Pe. ff. ad legem aquil.

Item nota, quod distinctio non patitur exceptionem, secundum Ange. in l. i. in prin. ff. de iusti. & iu. & bene, alias à regulis non differret.

Et plus, quod distinctio & definitio differunt, ex quo distinctio est oratio essentiam rei significans, ut supra definitio uero regula, quæ cum patatur exceptionem, ut in athen. ut si. prohi. ma. debi. in prin. & per Bar. in l. quamuis. C. de pigno. non immerito dicitur periculosa, & ita intelligatur text. in l. omnis distinctio. ff. de re. iu. secundum naturā tituli sub quo situata est. l. i. ff. de regu. cat. restituiturq; ut dicat definitio, nō distinctio.

Diuisio etiam, ut dicebamus, maxime

me aliquid scire possumus, & eo redeundo, unde discessi sumus, quia diuisio animi legentis incitat, mentem intelligentis præparat, & memoriam artificiose reformat, ut inquit glo. in prohe. insti. in. S. igitur, in uer. easdem eqq; dilucidius res intelliguntur, ubi alias adulescentibus introducimus difficultatem, qua nequeunt explicari. S. sed non usq; de lega. eo. lib. l. i. in prin. ff. de excep. do.

Adeo ut nec dicendi aut docendi artifex quis dicatur (Platone teste) nisi sciat omnia de quibus dicendum est, diuidere & partiri.

Quauis tamen diuisio à partitione differat, quoniam illa est nominum, aut generis in species, ut hic, ista uero rei, in partes uel membra.

Et ultimo loco exemplificatio, instruiatur ac edocemur, quia magis mouent, remq; ipsam apertius demonstrat unde non ab re alibi his utitur uerbis Imp. ut congruum responsum accipere, positis inferre pacti exemplum, in. l. ut re sponsum. C. de transac. & testatur Bald. alibi in. l. qui in utero, in fi. ff. de sta. ho. uerumq; est, plerunq; exempla poni, non ut ita sint, sed ut facilius sentientes addiscant.

Exempla subiicit rursum Iuriscon. in. l. prætor, in. S. iulianus. ff. de colla. bo. & in. l. bona fides. ff. de po. & dicit glo. in terminis, in. l. si libertus minorem, in uer. in fraudem. ff. de in. pat. quod omnino doctinaliter tradi debent, & idem Bal. alibi in. l. petens, in 2. colum. C. de pac. quod his declaratur intellectus. Imò crassus, & uulgaribus docebat Socrates.

Verum scias ab auctoritate differre, quoniam hac, iudicio hominis utimur exemplis autem facti similitudinem, horumq; aliqua similia esse, dissimilia, paria, maiora, uel minora, & prædicta omnia dato quod hic exempla ponantur, non definitiones, qd pendet quoq; ab infra dicendis.

5 Tertio sciendum est, dubitationem non oriri tibi traduntur artis principia iuxta illud philosophi 2. Methaphy. in

foribus quis delinquet? quasi dicat nullus, ex quo principia certa sunt, nec in ipsis error esse potest, & idē inquit Bal. magistralius, in. l. i. in prin. ff. de iusti. & iu. & plus quod nec ignoranda sunt, in. l. i. in. S. in initio, in. i. colum. ff. de offi. præfec. ur. alias qui ea ignorat (ut subiicit ibidem) est sine intellectu, & sentit etiam Dy. in. c. nullus pluribus, de regu. iu. in 6.

Et confert (ut dicunt Docto. hic, & nos in aliis lectu. & in. l. i. supra eo.) quia cum ex supra dictis, nunc tradi uideantur in lege ista, nō obstat decisio. l. qd labeo. ff. de carbo. edic. nec dubitatiue si gurabitur casus.

Et mirum uidetur, quia lect. non habens dubitationem, non est bona, secū dum Bar. in. l. post dotem, in 2. colum. ff. solu. mat. num. 8.

Qui dicit etiam alibi, quod lex semper debet intelligi prolata in casu dubii in. l. q. Romæ, in. S. duo fratres, in 2. col. ff. de uerbo. ob. & in. l. i. in repe. in. i. C. de sacrosanc. eccl. & in. l. cum quis decedēs in. S. Titia in prin. ff. de lega. 3.

Immo quod fatua est, si dubitationē non habeat. l. domitius labeo. ff. de test.

Impossibileq; ipsā ita claram fore, ut dubium non habeat, eodem Bar. teste, in. l. i. num. 13. & 14. C. de no. co. fa.

Et maxime, quia dubitare de singulis, ē utile. l. nemo. C. de sum. tri. & fi. catho. l. munerum. S. mixta. ff. de mu. & ho.

Et quia facile soluunt qui dubitant d. l. quod labeo. estq; philosophi propo sinitio, quam refert & sequitur Bal. in. l. si tutores. C. de compen.

Sed dici potest, quod quauis in principiis, ratione supra dicta, error esse nō possit, taliter ut nec sit cum illis qui ipsa negant, disputandum, ad quæ, uelut ad lesbiam regulam, nostras cogitationes dirigere debemus, potest tamen esse in deductione conclusionum ex ipsis principiis, ut infra.

Quarto sciendum est, hanc legem, multisfariam multisq; modis intelligi à Doct. primo quod exemplificet secundum, quod diffiniat, Tertio, quod loqua-
tur

tut de mero & mixto imperio, & etiam de simplici iurisdictione. Quarto, & ultimo, quod imo loquatur de mero & mixto imperio tantum, communiterq; teneri, q̄ exemplificet quodq; meri & mixti imperii, ac simplicis iurisdictionis species & differentia tractentur in ea, & ut adhuc latius infra.

7 Quinto & ultimo sciendum est, qđ quauis † potestatis uerbo, plura significetur, & maxime patria in persona libetorum, Duminium uero in persona serui, & imperium deniq; in persona magistratum, ut hic, & in l. potestatis uerbo. ff. de uerb. si. attamen secundum aliquos maius unum altero esse uidetur, imperium scilicet potestate, quandoquidem magistratus à principe ut olim à populo electus, cum potestate esse uidetur, ita tamen ut nec imperium habeat, nisi dicatur. l. i. supra de offic. eius, & utile est ad declarationem infra dicendorum, sed tamen hoc idem non probō, & dico, quod immo habet imperium, & quod imperium potestas appellatur, ut infra.

QVIBVS quodammodo euidentialium loco præmissis (se ipsam enim summat, & diuisione plana est, ex supra dictis) casum in terminis ruditer figura, supra dicta de causa, & quemadmodum litera iacet, ac enā dato, quod hic de mero impeno, mixto, & iurisdictione simplici, tractetur, ut per Bar. & Docto.

8 ET PRIMO NOTA, quod merum imperium, est habere gladii † potestatem, ad animaduertendum in homines facinorosos, ut etiam dicitur implicite in l. nemo potest. ff. de regu. iu. & in l. illicitas in. §. qui uniuerfas. ff. de offi. præsid. & in l. solent. ff. de offi. procon. & si milibus, allega. in lectu. i. & 2. & non habet dubium.

Sed breuitati studendo, & aliter q̄ fecerim alias, in prædictis lectu. singula hæc uerba percurramus.

Nam primo dixit merum, ad mixti subsequentis differentiam, quæ maxime in speciebus considerabilis est, ex

quo imperium, ut genus, prædicatur de mero & mixto specie differētib; ut supra, & iuxta not. in l. 2. in princ. ff. si cer. pet. & sic merum, quasi purum solum, & simplex, quæ expositio, aliis reiectis, placet, tum quia communis est, tum quia uera l. cum seruus. ff. de condi. & de l. ueteris. C. de cōtrahen. & comm. sti. & latius ut in aliis lectu. & nouissime in l. muto, in §. tuto tis datio. ff. de tute. & in Phormio. Tercē. sensit his uerbis, nihil habet Phormio, nisi spem meram, idest solam. Vnde forte etiam Merula anis dicta est, quod sola uolet, & sola pascatur, & in secundo de ora. Ci. ibi exortus enim est Socrates, istorum omnium magister, cuius è ludo, tanquam ex equo Troiano, meri Principes exierunt, & de mera difinitiuā loquens, ita præcise declarat Areti. in consi. 118. incip. in præfenti consultatione, in prin.

Secundo dixit habete, quia uere, & effectualiter habet magistratus, ratione imperii, gladii potestatem. l. nomē filiarum. §. si. l. habere. ff. de uerb. si. l. stipulatio ista, in pri. & i. §. habere. ff. de uer. ob.

Tertio dixit gladii, non ut caperetur pro quauis poena, quæ de reo sumitur, quod tamen aliqui sentiunt quodq; ironia sit, aliud uerbis, aliud sensu, & male sed pro gladio materiali l. quamuis. l. cum uir. C. ad legem iu. de adul. d. l. nemo potest. ff. de regu. iu. l. solent. ff. de offi. procon. l. illicitas. §. qui uniuerfas. ff. de offi. præsi. optimus text. in c. duo, in fi. & seq. 23. q. 4. & in c. nō solum 23. q. 5.

Et uerba sequentia indicant, non aliud significantia, ut hic per Docto. & uidetur casus clarus, in l. 2. in §. in initio. ff. de ori. iu.

Cuius usum etiam, ordinationem Dei uocat Paulus Apostolus.

A clade dictus demum, quia ad cladem inuentus est.

Vnde Gladiatores nomen etiam sumpserunt, qui in harena pugnant, & de quibus in l. i. C. de gladiis. lib. xi. Suadetq; ob hoc uir sctus ille Job. c. 19. à facie gladii fugiendū eē, (fontibus. n.

Nnn loqui-

loquitur) quoniam ultor iniquitatū ē. Quarto dixit potestatem, quæ etiam imperium appellatur, & imperium potestas, ut infra, & in .l. potestatis uerbo ff. de uerbo. si. ut potentiam animaduertendi ostenderet, quam habent magistratus maiores à lege, senatuscon. uel principum constitutione, iuxta not. in .l. i. supra de offi. eius. & probatur auctoritate Io. 19. c. in prin. ubi, nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & te dimittere, & ibi, non haberes in me potestatem ullam nisi tibi datum esset de super.

Quinto & ultimo, dixit animaduertendi ut etiam dicitur in .l. i. in .§. qui mādātam supra de offi. eius. & in .l. si quid erit. ff. de offi. procon. & in foro seculari pœnam mortis significat, alias degradationem & traditionem curiæ seculari, & ut latius dixi in ult. lectu. in addi. & quidem in homines facinorosos, non quia sceminæ non comprehendantur, ex quo hoc casu masculinum concipit scemininum, cum materia indifferens sit, dispositio legis, & quidem pœnalis, & ut plenius in .l. si quis id quod infra eo. & in .l. quicumq; C. de fer. fu. & in .c. generali de elec. in 6. sed ut belluas excluderet, quæ cum ratione careant, delinquentia dici non possunt, ut gladio iustitiæ perimantur, quamuis olim cautum esset, exo. 21. c. & Gene. 9. si bos hominem uel sceminam occidisset cornu, ut lapidibus obrueretur, nec carnes eius ullatenus comederentur, Inq; diaconis lege, ut inanima pariter, quæ cuiq; mortis causa fuissent, cædis tenerentur, & etiam in .c. mulier 15. q. i. ut animalia ipsa flagitio contaminata, reficarent facti memoriam.

Dixit quoq; in homines facinorosos alia ratione rursus, ut denotaretur, merum illud imperium, uendi non posse, quandoquidem personarum æstimatio nulla sit. l. liber homo. ff. ad legē aquī. tradit Bal. in .c. i. in .§. ex eadem, in prin. de lege corra. in usib. seu.

Ex quo dicta proxime etiam uerificantur longe magis, quia si in belluas.

animaduerti posset, cum earum sit æstimatio. l. 2. ad legem aquī. uendi posset, dictū tamen absurdissimum.

SECUNDO NOTA, quod merum imperium etiam potestas appellatur, d. l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. nec dubium habet, & potestas imperium, ut supra, sed nunc declara uerum, in magistratibus maioribus, alias secus: quoniam omnis qui habet merum imperium, habet etiam potestatem, non è contra, quia potestatem habet pater, & dominus, & magistratus inferior, & tamen non habent imperium, simileq; est in agnatis, & cognatis, in populo, & plebe, mutuo & credito, & eiusdem generis pluribus, quoniam pari modo agnatus est cognatus, populus plebs, & mutuum creditum, non è contra. Linter agnatos. ff. unde le. §. plebs est, insti. de iu. na. l. 2. §. creditum, & ibi Bar. in prin. (singula singulis referendo). ff. si cer. peta. perinde etiam ac si diceremus, quicumq; est homo, est animal, sed non tamen ut conuertatur, & not. Bar. in .d. §. creditum.

TERTIO NOTA, quod mixtum imperium est † cui etiam iurisdicção inest, ad differētiā meri, id est puri & simplicis, ut supra lateq; dictum fuit alias, in aliis lectu. & nouissime facit tex. in .l. hæreditatis ibi, cum mixtæ personalis ratio & c. C. de peti. hæ. & in .l. Aristo. in prin. ff. de dona. & in .l. i. in fi. prin. ff. de aqua plu. ar. & in .l. si alieni. ff. de sol. & in .l. prima in .§. præterea. ff. de sepa. quasi dicat ad propositum, mixturam habere iurisdicçãois, consilieteq; in dā da (ut subiicit postea) bo. po.

Verum mihi maxime mirum uidetur, quod in bo. po. tantum exemplificauerit, cum tamen alia sint etiam mixti imperii exempla. l. i. supra eo .l. i. iube re cauere infra eod. quodq; plura simplicia non posuerit, ut in .l. 2. in prin. ff. de uerbo. ob. & in .l. munerum in .§. mixta. ff. de mu. & ho. & per Barro. in .l. placet, in repe. in .i. colum. in fi. & seq. C. de sacrosan. eccl. & quod deniq; mixto imperioq; inest iurisdicção, cum una species alteri

alteri inesse non possit. l. semper. ff. de regul. iur.

Solue breuiter, & nouissime, de industria hoc idem fecisse, quia dixerat satis, idemmet Vlpia. in l. i. supra eod. ut breuitati consuleret, quod etiam scio in l. lita uulneratus in fi. ff. ad legem aq. l. i. ff. de præscrip. uerb. Ad secundum uero, quod immo posuit merum imperium scilicet, & simplicem iurisdictionem, & ut infra latius, & ultimo loco ad tertium quod non inest ut species, sed ut genus, ex quo etiam regulare est posita species, ut ponatur genus, non è contra l. si quid earum. §. inter emptum. ff. de lega. 3. quæ inuestigatio eum in se parum utilitatis habeat, consulto omitenda est.

QUARTO nota, quod denominatio semper t à digniori, & potentiori fieri debet, ut hic, ubi mixtum imperium, dicitur, & non mixta iurdictio, & bene, uulgatusq; text. est & in l. quæritur ff. de sta. ho. & in l. cum in diuersis. ff. de reli. & in l. legatis, in §. si unus. ff. de lega. 3.

Nec ab re, quia consentaneum est, ut magis dignum & potens, trahat ad se minus. e. quod in dubiis, de consecra. ec. uel alta. l. si. C. de ordi. eo. l. per minorem. C. de iudi.

Denominatiue potius, ut dixi, quàm effectiue, & in not. q. declarat Bal. in c. quanto, in i. eolum. de iudi. & ita arguit Bar. quoq; in rub. ff. sol. mat. num. 7. & uox est, sic appellata à dialecticis, ad differentiam uniuocæ, æquiuocæ & analogæ, quoniam uniuocæ pluribus cõuenit secundum eandem rationem, ut homo, æquiuocæ uero, secundum diuersas, ut canis. Analoga autem secundum eandem partem, & partim secundum diuersas, & ut latius infra in definitione iurisdictionis, stricte sumpta.

QUINTO & ultimo nota, quod iurdictio est etiam iudicis dandi licentia ¹² id est delegandi, quoniam iudicem dare, est delegare. l. à iudice. C. de iudi. & dictum fuit supra late in rub. de offic. eius. Et est sensus secundum Docto.

quod non solum sit in cognoscendo, ut paulo supra inquit Iurifcon. sed etiam in dando iudicem, seu in delegando.

Verum aduerte, quia hoc modo non tractaretur hic de mero imperio de mixto, & de simplici iurisdictione, ut communiter renetur, testatiq; sumus, loco suo, sed de mero & mixto imperio tantum.

Et indicat implicatiua etiam, quæ continuatiua præcedentium esse uidetur. l. si. ubi bo. tex. ff. de ac. emp. l. quod eunq; §. non solum. ff. de uerbo. ob. tradit Bar. in l. sius quoq; in 2. eolum. ff. de hæ. insti.

Et iudicio meo probatur, in l. i. supra eo. ibi nam & bo. po. dare potest, & iudicem litigantibus.

Attamen teneo communem inrellectum, quia oratio finitur ibi, quod in danda bo. po. consistit, & incipit postea cum dicit iurdictio est etiam &c.

Et quia si de mero imperio & mixto tantum loqueretur, dixisset sic, quod in danda bo. po. consistit, & in iudicis dandi licentia.

Et quia deniq; rationabile est, si iurdictio in genere diuiditur in iurisdictionem & imperium, ut supra & imperiū in merum & mixtum, ut de iurisdictione etiam tractet, postquam tractauit de mero & mixto imperio, & somnium est aliter tenere.

Nec officit implicatiua etiam, quia nil aliud uoluit dicere Iurifcon. nisi iurisdictionem simplicem in delegando consistere, ut mixtum imperiū in danda bo. po. ex quo eidem quoq; inest.

Immo quod aliqui codices eam non habent, & non ab re forte uitiosum sit in eadem oratione idem uerbum repetere si maxime non expediat.

Et in aliquibus sic legitur, quod in danda bo. po. consistit, ut iurdictio iudicis dandi licentia.

Sed à prima lectione non recedamus declarantes ut supra. minus officit rursum, quod æquiparentur dare bo. po. & iudicem, in d. l. i. quia non est uerum ex quo bo. po. exemplum est mixti im-

perit ut ibi not. aliud uero iurisdictionis simplicis, & hæc satis sunt pro nunc & quantum ad textualia.

Additio.

Sicuti in una quaq; re est dare principium quoddam, ut in ultimis uoluntatibus institutio. Sante hæredis, insti. de lega. est enim præcipua quædam perfectio ex quatuor, quæ in eis reperiuntur materia scilicet, forma, solemnitate, & confirmatione, materia si uoluntas perfecte enunciata & completa fuerit. l. iubemus. C. de test. l. si is qui. l. ex ea. ff. eo. forma, si expresse hæres instituat. d. S. ante hæredis. l. proxime. ff. de his quæ in testa. de. l. si. ff. de codicil. & expresse dixi, quia esto quod expressum & tacitum æquiparentur. l. item quia. S. i. ff. de pac. l. cum quid. ff. si cer. pet. fallit tamē in hæredis institutione, propter magnū præiudicium quod in eo uertitur, ut inquit Pau. de Cast. in consil. 28. incip. in causa num. 7. in 2. uolum. ita ut dubitabilis reddi uideatur glo. in l. quotiens, contrarium sentiens. C. famil. her. solēnitas, si secundum leges testamentum factum sit, alias non ualeret. l. hæredes palam in prin. & in. S. in legatis. ff. de testa. l. nemo potest, ff. de lega. i. & diligentia appellatur. l. codicillis. S. si. ff. de lega. 2. confirmatio, si testator moriatur, & hæreditas adita sit, quoniam non amplius reduci potest res ad intestati causam regulariter. l. si alienum. S. i. ff. de hz. insti. & not. Bald. in l. i. in prin. ff. de testa.

Item & in contrariis, ut unde digressi sumus redeamus, consensus, si iurisdictionem fuerint. l. cum amplius. S. si natura debet. ff. de regu. iu. si uero iuris ciuilis uerba. l. i. ff. de uerbo. ob. quandoq; res. l. 2. S. i. ff. si cer. pet. & scriptura deniq; ut insti. de lit. ob. in prin.

Et ultimo loco in iudiciis, quæ exordium habent à lit. con. quæ etiam aliter lapis angularis, & fundamentum ipsorum appellatur. l. amplius non petum ff. rem ratam ha. S. omnem in authen. de litigio. tradit Bal. in c. i. in prin. de lit. cō.

Non secus ac fundamentum in do-

mo, alias inde nihil posset ædificari. c. cū Paulus. i. q. i. legi. ff. de excep. rei iudi.

In eaq; paterfamilias. l. pronunciatio. S. famil. ff. de uerb. si.

In ciuitate Princeps. l. spadonem. S. si ciuitatis. ff. de excu. tu.

In ecclesia prælatus. c. cum nō liceat, de præscrip. c. i. 12. dis. c. celebritatem, de consecra. d. 3. & in authen. de eccl. tit. in prin.

Et in his deniq; omnibus cor, siue caput, principia omnium diuinissima, à quibus cætera reguntur membra. l. cū in diuersis. ff. de reli. & sump. fu.

Ita & ad propositum modo idem est & datur in artibus & scientiis, nec in eo error esse potest.

Per se notum est.

Et qui ipsū negat, nō auditur, nec est cum eo aliter disputandum, ut inquit philosophus 2. Methaphy. & nor. Bald. l. in prin. & per illum text. ff. de iustu. & iu. & colligitur ex text. etiam insti. eo. ubi prius iustitiaz definitio ponitur, postea iuris prudentiæ deinde quæ iuris præcepta sint.

Et eo modo etiam proceditur hic ab Vlpiano, dum iurisdictionis in iurisdictionem & imperium diuiditur, Imperium uero, in merum & mixtum, subiiciendo exempla, quod merum sit habere &c. & mixtum quod cōsistat in danda bo. po. & quod etiam iurisdictionis sit ius delegandi.

Et ideo cum hæc per se nota sint (ut dixi) & si error in deductionibus conclusionum ex ipso principio esse possit, nec dubitationem habeant, efficiunt pronunciam, ut nec astringamur casum ponere, nisi iudaice, à uerbis haud recedendo, ut alibi inquit glo. in l. non dubium. C. de legi. & in l. damni, in. S. si is qui. ff. de dam. infec. nec regulæ amplius. l. quod labeo. ff. de carbo. edic. & l. domitius labeo. ff. de testa. additi sumus.

Et minime mirum, quia plerunq; etiam alia ratione, lex in dubitabilis esse dicitur, & de casu claro facta. l. illa. C. de colla. l. ancillæ, & utroby; not. C. de fur. l. quæris. ff. de nata. resti. tradit Deci,

late

late, in. c. i. in 12. col. de iudi. latius ego in l. i. in collecta. C. quando lib. prin. da.

- CASVS ergo sic potest in hac lege fi-
 13 gurari certum enim est, iurisdictionem in genere considerari (quid sit in specie dicitur infra post Bart. nu. 23.) quæ alias potestas dicitur, de publico introducta cum necessitate iurisdictionis, & æquitatis statuendæ, ut dictum tamen fuit in in. l. i. supra eo. quæ situm est apud Vlpianum Iuriscō. authorem ipsius, an istud genus haberet specierum prædicationē & breuiter respondet quod sic, & bene, alias genus non esset, secundum Porphy. & not. in. l. 2. in prin. ff. si cer. pet. quæ istud genus diuiditur in iurisdictionem & imperium. Imperium uero in merū & mixtum, deinde exempla subiicit, ut in ea.

NOTABILIA clara sunt ut supra ideo aliter non insisto.

- Et nouissime difficultatem moueo,
 14 nam ut ex supra scriptione licet uidere hæc lex est ex libro singulari Vlpia. de offi. quæsto. Quæstor constituebat ut populo, ut capitalibus præesset causis, ex quo non erat consulibus permissum populi inuissu, de capite ciuis Ro. dicere, & appellabatur quæstor parricidii, de quo etiam in lege 12. tabu. & L. Feustel la meminit, de magistra. Ro. c. 3. quo modo igitur sic, non solum de pertinentibus ad merum imperium, quod est (ut diximus) habere gladii potestatem, uerum etiam ad mixtum & ad iurisdictionem simplicem hic tractatur l. solemus §. latrunculator. ff. de iudi. l. i. ff. si cer. pe.

- SECUNDO difficultatem moueo tunc
 15 sic tractauerit hic de imperio mero, & mixto, ac iurisdictione simplici adhuc cum diffuse etiam tractatum sit in l. i. de offi. eius, de his, & in l. i. supra eo. & forte contra decisionem §. quibus. C. de no. co. sa. uulgataq; regu. est quoq; in l. hæc stipulatio, in §. diuus, ut leg. no. ca.
 16 Tertio difficultatem moueo tunc non simpliciter & solum, de mero imperio tractauerit, quo potuissimus cognoscere facile, quæ fuissent mixti, & etiā ac multo magis quidem, quæ essent simplices

iurisdictionis, argu. in l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & in l. Pōponius, in §. i. in fi. ff. de procu.

Pro sol. breuiter dicendū est, ad primū id factum fuisse propter materiæ affinitatem, cum tamen principalis intentio ipsius esset tractare de pertinentibus ad merum imperium, argu. in l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. & quia, ut diximus, à generis diuisione, per enumerationem specierum arguendo, unum commode sine alio tractari non potuit, & hinc est, à simili, quod plerumq; etiam ipsa rubrica, nigrum reperitur generalius secū dum glo. in authen. nullum cre. agri. in uet. omnes in authen. ut ec. to. tradit. Alex. in. d. l. i. ff. si cer. pet. subiiciens nec restringi debere, & bene supra dicta ratione, & not. in rub. C. de inces. nup.

Ad secundū uero, alio modo hæc in l. i. de offi. eius. & i. l. i. supra eo. tractata fuisse, an scilicet merum & mixtum imperium possint delegari, & quale sit iurisdictionis officium, adeo, ut non simus in casu. d. §. quibus, nec superfluitas obici possit quouis modo, & ita i simili respondet Anto. de But. in. c. significatibus, in i. col. de lib. ob. & Bar. in l. lex cornelia, in prin. ff. de iniur. & magis ad propositū dicit Io. de an. in rub. de homi. quod non debemus conqueri, si legislator plus in uno loco, quam in alio, nobis loqui uoluit clarius, & magistralius, etiam de eadem re, quod uidetur notandum, & iudicio meo probatur in l. si. in fi. C. de pac. quod autem hoc fecerit in lege ista, ex supra dictis patet.

Tertium etiam secum sol. assert, quoniam procedit regu. in contrariis, nam ex his uno cognito, cognoscitur, & aliud, ut in iuribus ad idem allega. & in sti. de tute. in prin. ubi exempla clara, & naturalis ratio dicat, ut se inuicem ostendant, quia sic album probatur per nigrum, & simile per suum contrarium & nota, quod cognitio appellatur in. d. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. quæ tamen ars est, scientia & doctrina, ut ibi inquit Bal. & bene, in 2. lectu. & sic intelligitur cum dicimus contrariorum

can.

eamdem esse disciplinam, quia exponitur disciplina, id est ars & scientia, uerū ad propositum, merum & mixtum imperium, ac iurisdicō, de quibus hic, sunt diuersa: ergo uno cognito, non cognoscetur aliud, arg. in l. Papinianus exuli. ff. de mino. & in l. naturaliter in. §. nihil commune. ff. de acqui. po. & ideo contraria simul stare nō possunt, diuersa autem sic, ex quo tunc nihil est quod obstat, l. ubi repugnantia. ff. de regu. iu. l. i. C. de fur. c. sollicitudinem, de ap. t. ad Barto. in l. Arbitraria, in prin. ff. de eo quod cer. lo. et Bal. in l. si unus, in. §. par. etius, in 2. colum. ff. de pac. vel solo hoc uerbo dicas, quod cum suprat scriptio simplex sit de offi. quæsto. et indefinita, pluresq; essent quæstores antiquitus, et gladii potestatem habentes, et bo. poss. ac indicem dantes, ut licet uidere ex his q̄ Bude. Zaf. et collega noster Cagno. elegantissimi viri, et (ut aiunt) senario numero comparandi, in l. 2. ff. de ori. iu. congerunt, non mirum est, si tractat Vlpia. hic de mero imperio, mixto, et etiā simplici iurisdicōne.

SED adhuc mihi animus non quiescit, nam certū est, quod quæstores patricidii inquirebant tantum, triumuirī capitales autem exequiebantur arg. in l. si. §. ultionis. C. ubi se. uel cl. quomodo igitur gladii potestatem habebant quæstores, ad animaduertendum in homines facinorosos, ut hic dicitur? & ad propositum not. in. d. l. 2. de ori. iu.

Vt utrius quod de gladio dicitur (intelligunt enim Docto. ut etiam tractatum est alibi, de materiali) minus recte dictum censeo, quia immo de intellectuāli potius, ratione potestatis & imperii, quod habet magistratus, intelligi posse uidetur, & per rhetoricam quandam denominationem, sola Ci. autoritate, dictatorius enim gladius, inquit, huiusmodi est, ut ei pareret quicquid iubeat necesse sit.

Vltimo defectiua videtur diuisio hæc, quod imperium, aut merum, aut mixtum dicatur, cū sit date tertium genus nec merum, nec mixtum. l. si. supra de

offi. eius. tolle simile in ultimis uoluntatibus, nam est testamentum, & codicillus. l. i. ff. de test. l. si idem. C. de codi. & tertium quoddam, quod nec testamentum est, nec codicillus. l. licet, & ibi glo. C. de pac. Vel in seruitutibus, quarum quædam reales appellantur, quædam personales: quædam uero, quæ nec reales nec personales sunt. l. ut pomum. ff. de serui. & magis in terminis in iudiciis ordinariis & delegatis, ex quibus tertium resultat genus, anomalum, eorum qui nec ordinarii nec delegati sunt authen. habita. C. ne si. pro pa. quod quidem & ad propositum, cum expressum non fuerit, legislatoris defectum arguit & sic male.

Nisi ad primum dicamus, uerum nō esse, quod quæstores tantum inquirerent, ex quo origō eorum uetustissima est, ut L. Fenestella docet, in lib. de Ro. magistratibus, creatiq; multo post in uiri, qui esto quod tūc capitalibus quæstionibus præessent, & carceris rerum capitalium custodiam agerent, non propterea tollunt, quod quæstores paricidii, gladii quoq; potestatem non haberent. Vnde & non ab re dicit alibi gl. in l. i. C. de accusa. distingue tempora, & cōcordabis scripturas, Fenestell. autem legendus est. c. 3. & 5. de quæstoribus, & de duumuiris capitalibus.

Secundum etiam facile soluitur, ex uerbo ad animaduertendum, quod maxime verificari posse uidetur, ut non tādē intellectuāli, quia de materiali intelligatur. l. 2. §. post deinde ibi, & quibus etiam capitis animaduersio data est, & §. exactis deinde regibus ibi, neue possent in caput Ro. ciuis animaduertere ff. de ori. iu. & melius quam alibi, in l. aut damnum, in. §. i. ff. de pœn. ibi, ut gladio in eum animaduertatur, & ut hic p̄ Docto. latius, dixiq; ego in aliis lectu. satis, & inde scriptum accepimus quod à clade dictus, & ad cladem quasi cadem, à cadendo, uel à κατὰ Græce, quod est amputo, inuentus est, nec habet dubiū, etiam quod plerunq; dicatur, seuenissima animaduersione, condigna, debita

grauiore, & simili modo, quem gladio puniendum esse, ut in. l. nemo. C. de su. tri. & fi. ca. & in. c. pastoralis in fi. de offi. dele. & in. c. quoniam contra, de proba. & in. l. i. in. §. i. ff. de offi. prefec. ur. (reddendo singula singulis) quia uerbis significatum auget, non autem mutat, cum animaduertere, sit animam de corpore uertere, c. ad abolendā, in prin. c. ex communicauimus. §. i. de hære. tradit Archi. in. c. ut commissi, ad fi. eo. ti. in 6.

Quo ad tertium quoque dici potest, ut dixi in 2. lectu. quod d. l. fi. non loquitur de imperio per se, sed cohærente iurisdictioni, id est modica cohercione, & bene (ut subiici) quoniam iurisdictioni, sine ipsa, foret prorsus nulla uana, & inutilis, & idem in. l. magistratibus, infra eo. & in. §. audient quoque; in authen. de defen. ci.

Et obseruandum est, quod in. d. l. fi. cohercio uerbalis est, in. d. l. magistratibus uero realis, siue corporalis, ne altera superfluat, & addendum simile in. l. plerique; & seq. ff. de in ius uo. & in degradatione, ut in. c. degradatio de poen. in 6. & in iniuria denique; l. i. & ibi not. in pri. ff. quod quisque; iu. & iustus dicemus infra loco suo.

Additio.

17 **NOTA** primo, quod merum imperium dictum est, quasi liberum † & necessitati non subiectum, ex quo à populo in principem translatus est. l. i. ff. de consti. prin.

Princeps legibus est solutus. l. prin. ceps. ff. de legi. ergo.

Quod intellige à lege civili & positiua, non à naturali, & ira loquatur text. in. d. l. princeps declarat Bart. in. l. digna uox. C. de legi. & cano. in. c. i. de proba. post Bald. in. l. si aquam, in 11. col. C. de fer. & aqua.

Et si in eo necessitas est considerabilis aliquo casu, est non ex parte personæ, sed rei. l. i. in prin. & ibi Bar. C. de no. co. fa.

Potestque exemplificari in. l. corrigenda, ut in. d. l. i. in prin. & in domo, quam necessario dominus non tescit, ipsius

persona considerata, sed ratione domus quæ indiget refectione, ut ille ibidem declarat.

Et adeo uerum est, quod est legibus solutus, ut coram eo locum habeat deprecatio, ex quo gratiam facere potest, non coram aliis iudicibus, qui iurisdictioni religione tenentur. §. æquius, in authen. ius. quod præst. ab his. l. item non nouam. C. de iudi. tradit Bal. in. l. et si feuerior, in i. colum. C. ex quib. cau. inf. i. rto.

Contra quam tamen expositionem facit, nam imperium est communicatum etiam aliis. l. si in aliquam. §. si. ff. de offi. procon. l. 4. ff. de offi. præf. ergo quo ad alios non est liberum.

SECUNDO, quia metum imperium est iurisdictionis species, ut supra iurisdictioni est potestas de publico introducta, cum necessitate iurisdicendi, ut not. in. l. i. supra eo. ergo.

Tertio, quia si sic liberum esset, sequeretur quod solus legem condere posset quodque simplex eius uerbuni, esset lex, dictum ramen absurdum. l. humanum C. de legi. §. sed & quod principi placuit insti. de iu. na. not. in. l. i. ff. de consti. prin.

Sed si cupias ipsam defendere dic, ut dixi alias in aliis lectu. & nunc ex ipso met Bar. cuius etiam fuit primū tollere quoniam esto quod in aliis sit necessitas, non est tamen in principe, cuius respectu meri adhuc nomen remansit, argu. in. l. fi. ff. de decu. & in. l. 3. C. ad macedo. & in. l. aduersus. C. de non nu. pecu. ubi debitur ex causa uenditionis, conuersum in debitum ex miruo, efficit, ut attempta origine, haud habeat locum exceptio non numeratæ pecuniæ.

Secundum (ut ipsemet dicit adhuc) tolle pariter, quod immo sit species iurisdictionis, quodque diuersimode sit necessitas in principio, honestatis, in aliis autem iurisdictionem simplicem habentibus, præcisā, & minime mitum, quoniam hæc differentiam non cōstruunt, secundum Bar. in. l. i. in 2. col. ff. de ac. & ob. estque argu. in. l. fi. ff. de sun. insti.

Non

Non ob. tertium & ultimum, quia imino solus cōdit legem, si uelit. l. si. C. de legi. nec ob. tex. in l. humanum, præallega. quia loquitur de humanitate. l. humanitatis. C. de impub. simplici; uerbo legem conditi, si eo tamen sit animo, quoniam taliter debet lex interpretari, ne in absurditatem incidamus, ut in d. §. sed & quod Principi placuit, not.

18 Secunda tamen est expositio Bart. ut merum dictum sit ¶ quasi liberum, & non seruum, ac alicui actioni deferuiens ut mercenarium, ex quo in criminalibus, iudex liberas habenas habet, ut in fli. de pub. iudi. in priu. argu. in l. l. supra eo. siue inquirendo procedat, ut in l. cōgruit. ff. de offi. præli. & qualiscunq; sit inquisitio, uel generalissima totius prouinciae, uel generalis ciuitatis, uel particularis contra certam personam, ut per Abb. in c. qualiter & quando, in 3. col. de accu. siue accusatio uel denunciatio in fli. tuta sit. l. cum suppositi. C. ad legem Cor. de fal. l. ea quidem. C. de accu.

Et nota ad propositum, quod delicta puniuntur pluribus de causis primo, ut delinquens se ipsum corrigat. l. 3. C. de ep. audi. Secundo, ut maiestas prætoria haud contemnatur. l. si familia infra eo. Tertio, ut cæteris trāseat in exemplum haur facta. §. si. ff. de poen. quarto, ut legis fiat. l. i. ff. de legi. Quinto & ultimo ut humana coerceatur audacia, & ut tuta sit innocentia inter improbos, pataq; ciuitas quæ regitur. d. l. cōgruiri, e. factæ autem sunt leges 4. d. dicq; non mirum esse ex his, si tot uiuis inquiruntur, & si (ut diximus) merum impetium dicitur idest liberum, nec ulli actioni deferuiens, & amplius quod hac de re, optimum est in ciuitate accusatores reperiri, ut metu contineantur hominum audacia, quodq; bonum hoc regimini causa finalis est, ad differetiam remotæ, ut not. Albe. in prohe. s. forum num. x.

Et si diceretur, ut dicunt Doct. quod his rationibus etiam mixtum deberet merum appellari, à quibus non discessimus alias replicabimus nunc, uerum est, sed mixtum potius appellati debuif

se, cum participet de ipso merito, & de simplici iurisdictione, ut infra uidebimus, quam merum.

19 Tertia & ultima est eiusdem expositionis merum dictum esse, quasi purum & simplex, pub. utilitatem principaliter respiciens, & bene, ut supra etiam probauimus, & ut in legibus ibidem alleg. cui tamen aliqua obstant sed quia friuola sunt non referto, & quia in aliis lectu. late scripsimus. Et nouissime pro ista expositione facit, quod de argento puro, puro dicit Gel. c. 5. lib. 6. in noc. attri. ut id intelligatur, quod nullius metalli habeat mixturam, adeo ut sic merum etiam possit, & non improprie quidem appellari, quid quod merum idest uinū inde etiam dictum, appellatumq; est, à meris, quod est diuisio, quasi purum & clarum, ac ab omni sece segregatum, vel scias merum, quasi mirum dictum fuisse, quia maiores magistratus admiramur, tanquam legis ministros, quos inde etiam; ea; ratione reuereri oportet, l. 2. §. deinde. ff. de ori. iu. l. ueluti. ff. de iu. fli. & iu. & Q. Fabij maximi histo. nota est, quam non scribo, eam lege si cupias & à Gellio sumito, noc. attri. lib. 2. c. 2.

Vel referas, & dic ob stare, quod hac ratione quoq; mixtum deberet merum appellari, quia etiam eo casu agitur principaliter de pub. utilitate.

Et quia merum etiam iurisdictione continet, cum reus in expē. condemnatur. l. qui crimen. C. qui accu. non po.

Inimò quod meta iurdictio quoq; dici deberet, ex quo exercetur etiam ad pub. utilitatem, secundum Bar. in l. i. in priuilegio tertii temporis. ff. sol. nat.

Sed primum fallax uidetur, quia esto quod de pub. utilitate etiam eo casu agatur, obstat tamen mixtura iurisdictionis, & imperii, ne merum dicatur, ut supra.

Multoq; fallacius secundum & tertium patet, ex quo non sunt regularia, nec consequenter attendenda. c. quæ à iure, de regu. iur. in 6. aliquid de expen. Bald. in l. generaliter, in pen. colum. C. de ep. & cle.

Additio.

20 Vel primum reforma sic, quod im-
mo merum dici non possit † quia libe-
rum, nec subiectum necessitati.

Quoniam in magistratibus, quibus
à principe est communicatum ut supra
necessitas est, ergo non liberum.

Secundo, quoniam iurisdicatio neces-
sitate habet, quæ est genus, imperium
vero species, ut supra ergo & impetū,
ergo non liberum.

Tertio, quia si liberum esset, sola pri-
ncipis uoce fieret lex; dictum tamen ab-
surdum, quia non omnis uox principis
est lex. l. ex stipulatione. C. de senten. l. i.
ff. de consti. prin.

Quarto, quia si contrahat cum subdi-
to, obligatur efficaciter. l. i. & ibi Bal. ff.
de pac. ergo non est liberum.

Quinto & ultimo, quia hac ratione
etiam mixtum deberet merū appellari.
Et Bar. expositionem tenendo, dicad-
primum, quod consideratur prout tūc
non prout nunc, ut in simili not. in cle.
i. de con. præben. & per Bar. in l. si ita sti-
pulus. ff. de uerbo. ob. & Alex. in l. i. in
2. col. C. de codi. quo casu, esto quod ne-
cessitati subiiciatur. Lillicitas. §. ueritas.
ff. de offi. præf. non tamen in principe
est huiusmodi, & eius principio consi-
derato, quod quo ad denominationem
debet attendi, argu. in c. fuerunt 7. d. &
in c. si Romanorum 18. d.

Ad secundum uero, quod habet ne-
cessitatem, sed non potest ad principem
refertur, in quem imperium absolute
translatum est, & faciunt in simili, quæ
not. in l. quidam cōsulebant. ff. de re iu.
& in c. innotuit, de elec. & in c. si motu
proprio, de præben. in 6.

Et ad tertium quod immo non est
absurdum, quia sola uoce principis fit
lex, si eo animo sit, alias non, & ita pro-
cedat contrarium, ut in d. l. i. not. & est
argu. in l. non omnis. ff. si ceter. pet. & in l.
fi. C. ne uxor pro ma.

Ad quartum autem, quod id est, ex quo
princeps est aīal tōnale, à cuius dictami-
ne non est alienus, imo nec Deus ut in
d. l. i. not. & per Bal. in l. si aqua in 2. col.

C. de serui. ergo liberum est, nec suppo-
situm necessitati iuris

Et breuiter ad quintum & ulti. quod est
uerum hac ratione, sed quia mixturam
continet, stant ista simul, quod neces-
sitati subiectum non sit, & tamen mixtū
& non merum appelletur.

§. Additio.

Possent et dici unico uerbo sic, oēs Bar.
expositiones coniungendo, quod merū di-
ctum sit, quasi liberū, id est nec actioni
deferuiens, nec necessitati subiectū, &
purum ac simplex absq; alio, utilitatem
pub. respiciens, & nō eo mō quo mixtū.
Secundo nota, quod uerbū habere sumitur
21 pluribus modis, primo iure dominii,
ut in re mea, quam habeo, et si ab alio
possideatur. Secundo tōne possessionis
et ciuilis, quod non retinetur. Tertio iure a-
ctionis, quia adhuc re habeo, quā petere
possum. l. id apud. l. habere. ff. de de uer.
fi. l. si in emptione. §. i. ff. de contrahen.
emp. l. qui actionem. ff. de regu. iu. l. rem
in bonis nostris. ff. de acqui. re. do.

Sed ultimo modo fide & improprie
ac per interpretationem, non uere & p-
prie, quod indicat uerbum uidetur, po-
situm in d. l. qui actionem, & uerbum
intelligitur, positum in d. l. rem in bo-
nis nostris. l. i. §. deiecit. ff. de vi & ui ar.
l. intelligendus. ff. de uerb. si. l. si familia
ff. de iu. o. iu. l. si. C. de impu.

Et est simile in l. non dubium. C. de
legi. ubi facta contra leges, pro infectis
habentur, ergo improprie, quoniam
facta pro infectis haberi proprie non
possunt. l. in bello. §. facta. ff. de capri.
& posth. te. c. cum in iu re petitus, de of-
fi. dele. Immo quod Deus non potest
facere hoc, quod scilicet factum non sit
factum. l. i. & ibi glo. C. de rap. iur. l. uerū
est. ff. de regu. iu. tradit Soci. in l. i. in §. si
uir. ff. de acqui. po. ubi in princ. testatur
et se defendisse hebræum quendam ac-
cusatum de blasfemia, quia dixerat Deū
quid facere non posse, ut ibi per eum.
hic aut, redeundo unde discessi sumus
pro punire ponitur, ita ut sensus sit, quod
punit delinquentes, merum imp. habet
& uerbū gladii, non materialiter p ipso

Ooo gla.

gladio capiatur, sed (ut aliqui senserunt & non absq; ratione) per rhetoricam de nominationem quandam, de intellectuali potius, ratione imperii, & poteritatis, quam habet magistratus, & quia non omnes gladio puniuntur. l. illicitas. §. qui uniuersas. ff. de offi. p. r. Tamen animaduersio proprie est, quæ gladio fit, ut supra ostendimus. l. aut damnum. §. i. ff. de p. c. adeo ut non possit, non intelligi, nisi de materiali.

Et p. p. ea dic, ut littera sonat, q. ex hoc uerbo proprie & effectualiter ostenditur potestas ius, & imperium, quod habet magistratus in homines facinorosos.

Sicuti & alibi (mitto q. verba legis sic semper debeant intelligi. l. i. §. i. ff. quod quisq; iu.) si lege congrui, quod uicinus rem emptam ab extraneo, dato eodem precio habeat, quoniam effectualiter intelligitur, alias posset idem emptor soluendo interesse liberati. l. si quis ab alio. §. si. ff. de re iu. non dicen dum, quia regula. d. l. si quis ab alio proedit in facto mero successiuo, quod consistat in labore personali, ut ædificare in insulam, fodere foueam, & tale quid aliud, non si sit instantaneum, ut rem tradere, quoniam tunc obligatus ad id præcise tenetur, quemadmodum hoc casu. l. certi conditio, & ibi Bar. iu. 19. ff. si cer. pet. declarat Salic. in l. si traditio, in prin. C. de ac. emp.

22 Tercio nota, quod cum misterio dicitur in homines facinorosos, triplici de causa, primo declarationis gratia. l. non solent. l. quæ dubitationis tollendæ gratia. ff. de regu. iu. l. i. §. quamuis. ff. de ien. in spi. c. i. de no. for. si in usib. seu.

Secundo, ut belluas excluderet, quæ cum ratione carent, non delinquant. l. i. §. i. ff. si quad. pau. se. di. tradit Bart. in §. quia uero, in prin. in authen. de non alie. & in l. lex hoc iure, in pe. col. de iusti. & iu. subiiciens, quod amat poenam qui delinquit, quodq; in delictis inest consensus à quo creatur naturalis obligatio, in Brutis haud considerabile, ergo.

Tercio ut ostenderet uendi nō posse,

quoniam publici iuris est, exerceaturq; in personas, quarum æstimatio nulla est. l. liber homo. ff. ad legē aqui. tradit Bal. in. c. i. in. §. ex eadem lege, in prin. ff. de le. corra. in usib. seu. & in. c. i. col. i. de seu. mar. co. lib.

Sed nullum istorum pcedere posse uidetur, non primum quoniam declaratio in re clara, non est necessaria. l. si sic, ubi gl. & Doct. ff. de uerb. ob. dicentes et ibi post Bar. in l. ille aut ille, in. §. cum in uerbis, & bene. ff. de lega. 3. quod si statutum sit, causas committi debere consilio sapientis, intelligitur procedere, si dubiæ sint, nō si fuerint clare, & uidetur expressum in. §. i. in authen. de iudi. & in l. pediculus, in. §. labeo. ff. de au. & ar. le. sed hic clara est, quia (ut diximus) Belluæ ratione carent; ergo.

Non etiam secundum quia confundi uidetur per tex. in. c. mulier 15. q. i. ubi mulier quæ ad omne pecus accesserit, interfici debet, & pecus cum ea mori, originaliter; legitur Leui. c. 20. & clarius Exo. c. 21. ubi si Bos cornu percussit uirum, aut mulierem, & mortui fuerint, lapidibus obruitur, & carnes eius non comeduntur.

Non deniq; tertium & ultimum, quia quondie contrarium fieri uidemus, q. immo uenditur, ut idem Bald. testatus est in. d. §. ex eadem lege.

Nisi ad primum dicamus, uerum esse, sed quod tamen probabilis est, ut in simili dicitur in. l. si de interpretatio. ne. ff. de legi. iuncta glo. & quia nihil est tã clarum, qd non possit recipere quandam sollicitam dubitationem. §. si uero in authen. de tabellio. Vel etiam necessaria, alia ratione, ut supra & est argu. in l. si uentri, in. §. in bonis. ff. de priu. cre. & in. §. affinitatis, in spi. de nup.

Ad secundum uero, id procedere, non ut imperium metrum & gladii potestas exerceatur in eas, sed ut pecora tali flagitio contaminata indignam hæc refricarent memoriam, q. tex. met dicit in. d. c. mulier, & in aliis lectu. latius alias declarauimus, nec facit nouissime tex. exo. in. d. c. 21. q. 2. id est horre facit erat

erat in lege ueteri dispositum, & quia horribile uisū ēt esset id inter homines ut ibi sacri exposi. dicunt, subiicientes quoq; carnes eius comedendas non eē eadem ratione, & quia dominus etiam dānificari debet in hoc ad sui & aliorum cautelam, circa aīalia sua periculo sa, & ad propositum conducunt, quæ in simili dicuntur in §. per contrarium (& aliam q. tango) insti. de hæ. quæ ab intest. & in l. cum filius in §. si. ff. de lega. 2. & in rub. ubi Albe. de iust. & iu. in prin. quod propter facti atrocitatem, plerūq; etiam defuncti memoria damnatur.

Tertium & ultimum, secum responfionem habet, id sorte de consuetudine pcedere, quæ uincit legem. l. 3. §. diuus ff. de sepul. uio. & sentit Bald. in d. §. ex eadem.

Vel dic, de facto fieri, non de iure, cōsuetudinemq; non ualere, ratione carētem, & forte melius. c. i. de consuetu. c. si. de præfctip. tradit Bar. in l. omnes. C. de decu. lib. x. & ideo ut ualeat, oportet quod sit legitima, rationabilis, & præscripta, ut per glo. & Doct. in c. cum causa de re iudi. & in l. de quibus. ff. de legi.

Additio.

ADDE etiam nonisimo loco quāuis dixerit homines, de quibus mentionem fecerit, q̄ non tamen scēminas excludit quia materia indifferens est, adeo ut masculinū, scēmininū concipiat. l. si quis id q̄, & ibi not. infra eo. tradit Bart. in l. i. ff. de uer. si. & in l. i. in prin. in ult. col. ff. de pecu. & hæc ē rō, q̄ Christus appellatur filius hominis, Marth. 8. c. & tamen natus est sine parte, ex utero beatæ Virginis tantū, quia ly homo, cōis terminus est, scēminā ēt comprehendēs, & à Grāmaucis, conceptio, seu syllepsis figura appellatur, & adductio indignioris ad dignius, quæ sit genere, ut hic, & numero, ut discipuli & pceptor legunt, & per sona, ut ego & tu legimus. Considerando semp masculū numerūq; pluralē, & personā primā, ēē scēmina, numero singulari, & persona secunda digniores (singula referendo singulū) & est argu. in c. quod in dubiis, de cons. ec. uel alt.

Et quia si lex differentiā non facit inter masculum & scēminam, ubi agitur de utilitate priuata. l. maximum uitium C. de libe. pre. multo minus faciet, ubi agitur de publica, ut hic. l. unica. §. si. C. de cadu. rol.

Considerando etiā dixisse, homines scē quētoris usus gratia, ex quo non ita facile delinquant scēminæ, ut experientia docet, magistra rerum efficac, ut masculi, & in simili not. in l. i. C. de his qui ad ec. consu. & in l. i. C. de rap. uir. & in l. i. C. de nili agge. non rum.

24 QVARTO nota, quōd merum imp. etiam potestas appellatur, & idem dicitur in l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. allega. quoq; in gl. hic, quæ ob hoc, erit expedita.

Ubi patria est in patre, Dominica in domino, & imperium in magistratu, qd̄ in potiori significatu intelligendum est l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager uec. uel emphy. pe. idest merum: ergo imperiū, & potestas sunt synonyma.

Et clarius, ac secundo in l. eum q̄ infra eo. ubi magistratus est is, qui reperitur in aliqua potestate ut proconsul, p̄tor, & alii qui prouincias regunt, idest præfides, & nota quod duo priora propriis uerbis, tertium autem per circum locutionem, expresit, poetico more, iuxta illud.

Diffugere niues, redeunt iam g rami-
na campis.

Arbonibusq; comæ, & figuram hanc Grammatici periphrasim appellant. Verum ad propositum, proconsul habet merum imperium. l. solent. l. si in aliquā §. si. supra de offi. procon. & præfes. l. i. in fi. prin. de offi. eius, & ibi dictum est. l. il licitas. §. qui uniuersas. ff. de offi. præsi. ergo imperium, ut dicebatur, potestas etiam appellatur.

Tertio uidetur casus in l. i. ff. de, con sti. prin. ubi populus in principem omne imperium, & potestatem transtulit, quæ aliis magistratibus cōcata. d. l. si in aliquā. d. §. si. ff. de offi. procon. l. 4. de offi. præsi. cum eadem qualitate cōcata in telligitur, ut imperium potestas sit, &

Ooo 2 po.

potestas imperium. l. i. §. & post operis, & ibi Bar. ff. de no. o. nun.

Quarto etiam est text. non omittendus, in l. nec magistratibus, in fi. ff. de in iur. ubi ad litteram dicitur, quod minores magistratus sunt sine imperio, & sine potestate, ergo potestas, idem quod imperium

Quinto & ultimo probatur in l. sed & si per prætorum, in §. hæc clausula. ff. ex quib. cau. ma. ubi clausula de qua ibi pertinet ad eos qui non possunt in ius uocari sine pœna, ut consul prætor, & cæteri (inquit tex.) qui imperium, potestatem ve habent & de quibus (adde tu) in l. 2. ff. si quis in ius uo. non ic.

Et per ista iura, indubitanter ita teneo, quicquid dixerit aliqui in d. l. eū qui.

Nec ob. dum respondent ad text. in d. l. potestatis, quod esto quod dicat potestatis appellatione, imperium magistratus uenire, non ppter negat, quin etiam ueniat simplex iurisdictio, & alia authoritas, quia replicatur, dictū absurdissimum esse, ut hic, & in iuribus ad idem allegatis, & quia opi. ipsorum iure non probatur.

Minus ob. rursum, quod tex. in in d. l. cum qui, probet, quod immo verbum prædictum potestatis, minoribus magistratibus etiam conueniat, ex quo illi possunt delegare, qui habent magistratum, & qui sunt in potestate aliqua, ut ibidem, sed magistratus etiam minor, potest delegare. l. à iudice. C. de iudi. l. more infra eo. ergo magistratus etiam minor, dicitur habere potestatem, quia respondetur, ibidem duo esse dicta separata, unum quod qui est magistratus delegare possit, & bene d. l. à iudice d. l. more, nec habet dubium aliud, quod si sit in aliqua potestate, ut proconsul, prætor & præses, tunc non possit iubere iudicare, eo die quo futuri priuati essent, quia tunc sine potestate & imperio esse reperirentur, ergo uerbum potestatis, maiores magistratus respiciet, & nō minores, & propterea errant prædicti, subiicientes ibi exempla regulam non restringere, & decipiuntur ualde, ex quo

mutatur casus, secundiq; dicti exempla sunt, nec aliter, quam in maioribus magistratibus d. uerbum potestatis, intelligi potest, & de casus mutatione, est in simili tex. in l. i. in §. plane, iuncta gl. usq; adeo. ff. de tu. & ra. dif.

Et si diceretur ad tertium quod imo ex eo text. potestas non est idem quod imperium, quoniam copula appositā inter hæc duo ibidē reperitur, quæ sui natura diuersitatem notat, iuxta glo. in rub. ff. de iur. & fac. igno. & in c. quærelā, de simo. Respondebo ex his, quod immo potius ea auget & coniungit, q̄ diuersificet. l. ea tamē adiectio. ff. de leg. 3.

Quarto non ob. quod in d. l. nec magistratibus, apparebat ratione subiectæ materiæ, dictum uerbum potestatis, ad d. magistratus in seniores referri non posse, quia non intelligi facile potest, quomodo scopulum d. l. noluerit euitare, clare probantis, quod si magistratus habeat imperium, aut potestatem, durante magistratu, in ius uocari non poterit alias aut sic, si sit sine imperio aut potestate, ut inferior: ergo potestatis uerbū ad ipsum referri non poterit.

Et quia eodem modo respondetur ad tex. in d. §. hæc clausula, pari solu. ut proxime dixi, tollitur, quam aliter non repeto.

Et dato quod d. uerbum potestatis, possit ad magistratus minores referri, comprehendiq; ex eo plerunq; uideatur etiam iurisdictio simplex, dicam esse uerum, non proprie & in specie, sed in genere & large, à præsentī disputatione satis alienum, quoniam imperiū quod est potestas appellatur, ut hic, proprie debet intelligi, & duntaxat in maioribus magistratibus, & non aliter, nec alio modo, & ista sufficiant.

Quinto nota, quod mixtum illud esse dicitur, quod participat de duobus simplicibus. l. 2. ff. de verb. ob. l. cum seruus, allega. etiam su pra. ff. de con. & de. l. ueteris. C. de contrahen. & commit. si. cum similibus.

Et facit, quia sic uidemus, quod quædam sunt munera personalia, quædam

realia, quædam mixta. l. muneris. §. mixta. ff. de mu. & ho. tradit Bar. in. l. placet, in repe. in. l. colum. C. de sacrosan. ec. & sic, ut dixi. participantia de duobus simplicibus.

Et idem in præscriptione, quia quædam pariter est fauorabilis, quædam odiosa, quædam autem mixta. l. ex hoc edicto, & ibi Barto. in punc. ff. de eo per quem sac. erit, tradit gl. in l. fi. C. de edic. di. ad tol.

Et idem in contradibus, quorum aliqui sunt nominati, aliqui innominati, aliqui mixti, secundum Barto. in. l. fi. in ult. colum. ff. de con. ob. cau.

Et idem in iudiciis, quia aliqui ordinarii sunt, aliqui delegati, aliqui uero mixti, ut auditores sacri palatii, alias domini de rota, qui habent ordinariam iurisdictionem in cognoscendo, delegati in pronunciando, ut not. in clem. auditor, de rescrip. declarat Abb. in pra. sua c. 4. sub rub. de iudicum diuersitate in prin.

Potestq; etiam, & ultimo loco, exemplificari in iure nostro, quod uetus est forum, nouum Codicis & authenticorum, mixtum autem institutionū, idest collectum undiq; , ut pulcherrime docet Odof. in. l. i. in 3. col. ff. quod qsq; iu.

Et non ab re, ad propositum redeuntes, imperium mixtum quoq; hic dicitur, quia participat de mero, & simplici iurisdictione, de mero, quia delegari non potest, in eoq; magistratum dignitas considerabilis est, ut in illo, de simplici iurisdictione, quia consistit in commodo pecuniario, & ut infra dicemus latius, & facit etiam rex. in. §. quædam, in. st. de actio.

Sed mirum uidetur, quod sic de mixto dictum sit à iuriscō. ex quo data doctrina simplicium, statim de mixtis intelligitur, ita Bar. in. l. naturalis, in prin. in 2. colum. ff. de præscrip. uer. Sol. dictum est, gratia maioris declarationis, ut scripsi etiā supra & in simili per tex. in. l. non solent, & in l. quæ dubitationis tollendæ gratia, de reg. iu. & in l. i. in. §. quamuis. ff. de uen. in spi.

Et pondera, quod dicit in danda bonæ possessione consistere, quodq; ei inest iurisdictione, se declarando, hac tōc mixtū dici, sicuti merū supra in adiutendo, et q; est habere gladij potestatem &c.

Nec est dubitatio scribentium necessaria, quare ab imperio & non à iurisdictione denominetur, (eisdem enim assensio in cæteris, quod denominatione se per à digniori & nobiliori fiat, ut alias diximus in alijs lectu. nostris, & nouissime demonstrari etiam potest, quia magis dignum trahit ad seminus. l. quod per manus. ff. de iu. co. c. quod in dubijs de con. ec. uel alta. dictumq; est, licet ad aliud, p xime supra,) quia cum de imperii speciebus loqueretur, non potuit à iurisdictione denominari. Immo, quod ita dicere fuit necessarium, cum imperium merum, & iurisdictione, sint simplicia mixtum patientia, quod de mero & iurisdictione participet.

Minusq; an iurisdictione inest eidem tanquam genus, uel species, quicquid enī dixerimus nos alias, quoniam non agitur nunc de genere, aut de specie predicabilibus, put docetur in. l. i. §. i. ubi glo. magistra. ff. si cer. pe. sed de participatione simplicium, seu de speciebus, ex quibus mixtum quoddam resultet, quæ sunt merum imperium, & iurisdictione. d. §. quædam, in. st. de ac. cum similibus. Ridiculum uero tenere, an inest ut qualitas, quia si inest iurisdictione, non potest dici, quod inest qualitas iurisdictionis.

26 Ultimo nota, quod iurisdictione, est iudicis dandi licentia quasi dicat, non solum magistratus maiores posse delegare, uerum etiam minores, simplicem iurisdictionem habentes. l. à iudice. C. de iudi. leum qui in prin. infra eo. & latius ut in. l. i. supra de offi. eius.

Et pondera hoc idem dixisse, sicuti dixit meri imperii esse, gladii potestatem habere, mixti uero, dare bono. po. ita ut adhuc inanis dubitatio uideatur, ac parum necessaria Docto. an hic de mero, & mixto imperio tantum tractetur. Immo quod aliqui tenuerunt auctor, de his

his tractari tantum ad dictionem, etiam quod sit continuatiua orationis præcedentis aduerterres, & ex prædictis male. Considerando efficacius quod si ut sæpe diximus, Vlpia. iurisdictionem in genere supponit, hoc ipsum aliter non exprimendo, ut pote minus necessariū, figuraq; apoliopesis appellatur, genusq; diuidatur, in iurisdictionē, & imperium, conuenit, ut de iurisdictione etiam loquatur per se postquam locus est de imperio, alias imperfecta esset diuisio, & specietum enumeratio pariter, non dicendum, & ut fufius supra ac in aliis lectu. scriptimus.

Additio.

Ad propositum denominationis, q̄ semper fit à digniori, ut supra in discursu dictum est, moueo difficultatem, 27 T̄ certum est, quod consensus dignior ē uerbis, quoniam nulla conuenio, nullus contractus est, qui ipsum non habeat. l. i. §. adeo. ff. de pac. & tamen stipulatio à uerbis denominatur. l. i. ff. de uerb. ob.

Sol. illud est, quia uerba sunt de forma, quæ dar esse rei. l. Iulianus. §. sed & si q̄s ff. ad exhi. c. quia propter, de elec. Vel dic, quod non à uerbis denominetur, sed à stipularore potius, qui est dignior quoniam caput stipulationis dicitur, & interrogatio principium, ac pars actiua ipsius, ut not. l. as. in d. l. i. in prin. in 4. colum.

Glo. i. facilis est, & communiter approbata, quod sint exempla omnia, & 28 non diffinitiones † ut ostendimus clare in aliis lectu. nec in isto nunc aliter.

Vel efficaciter ultra dicta alias ibi, posse demonstrari scias hoc modo, certum enim est, quod habere gladii potestatem animaduertendi in facinorosos, homines, effectus ē meri imperii, quod etiam sensit glo. si. in prin. infra, quæ ob hoc erit expedita, effectusq; mixti dare bo. po. & simplicis iurisdictionis, iudicem, ut hic, & in l. i. supra eo. ergo non diffinitiones ponit, quia diffinitio ab effectu non est bona. l. i. & ibi not. Bart. in p̄n. ff. de ap.

Est bene uerum, cum habemus effectum rei, de qua queritur, quod inde re & ipsam diffinire scimus, ut i simili de acceptilatione inquit Ang. p̄ illum tex. in l. i. in prin. ff. de accepti.

Et ideo melius est dicere, quod ponatur effectus meri & mixti imperii, ac simplicis iurisdictionis potius, uel ut supra eorum exempla.

Vel quod tolerabilis sit ab effectu, cū alibi a iurisdictione non diffiniatur, quod non placet, quia diffinitur ab aliis salte ut infra ex ipsoq; effectu (ut proxime dixi) hoc idem cognosci, & commode fieri etiam potest.

Vel teneamus, quod sit diffinitio improprie, ex effectibus rursus, seu officiis composita, perinde ac si diceremus, homo est, qui loqui potest. Sicuti causa lis, puta lex est donum Dei. l. 2. ff. de legi. & ex partibus, siue membris ipsius rei, exemplum, corpus est, quod ex capite uentre & pedibus constat.

Nec placet quorundam opi. tenentium contrarium, quod immo iurisdictiones ponat, quodq; tantum sit dieete, merum impetium esse, gladii potestatem habere & c. quærum si dixisset, quod est potestas animaduertendi i homines facinorosos, & sic quod mixtum sit iurisdictione dandi bo. po. & iurisdictione ius dandi iudices, quia bene sciuisset ipse Iuriscō. sic dicere, si uoluisset diffinire, uulga. l. unica. §. si autem uer. sin. uero. C. de cadu. tol. sed non dixit, quia intentio eius erat procedere modo diuifio, & exemplificatiuo, ut supra seu declaratiuo, deserviendo, ergo, & quia hæc parum frugifera sunt, transeo.

In glo. 2. quæ etiam facilis est duo colligenda sunt, primo quod capitalis poena 29 triplex est, † mortis, deportationis in insulam, & damnationis in metallū, & bene, iuraq; in ea allegata clara sunt, & maxime in l. 2. ff. de pub. iu. & in l. 2. ff. de poen. & in l. edicto in §. rei autem capitalis. ff. de bo. po. & in l. i. ff. de sepulchro.

Sed moueo difficultatem, quod immo

mo nō sit nisi duplex, ex quo in aliquibus locis ex his mentio fit solū mortis, & interdictionis aquæ & ignis. sol. intelligitur mortis naturalis idest ultimi supplicii. l. ultimum supplicium. ff. de pœ. & civilis. idest seruitutis, cum quis damnatur in metallum, quia ciuitatem & libertatem amittit, nec non ultimo loco interdictionis aquæ & ignis, idest exilii, seu deportationis in insulam, quæ loco illius successit. l. i. §. hi qui. ff. de lega. 3. & sic hoc modo erit triplex.

Et ad propositum docet, quare ignis & aqua interdiceretur Lact. fir. lib. 2. c. 10 inq. Ci. uita legitur hac pœna Clodii opera ipsum multatam fuisse, & in famill. lib. i. epist. 9.

Mitto, quod alix etiam sint, multa scilicet, carcer, uerbera, talio, & ignominia, quoniam hæ tres capitales sunt, ut diximus, & in materia præcipue.

Secundo moueo difficultatē, quod non sit pœna capitalis proprie, nisi ultimum supplicium, ex quo à capite dicta est, ita ut in exilio, aut deportatione in insulam, minus possit uerificari. l. i. §. q. in perpetuū. ff. si ager uecti. uel emphy. pe. Pro sol. dicendum esse quod habetur in d. §. qui in perpetuum, sed fallere & limirari in his, quæ una determinatione ita sunt appellata a lege, sed lex pœnas capitales appellat, & ulterius procedit declarando. d. l. 2. d. §. rei autem capitalis, ergo & est argu. in l. iam hoc iure. ff. de uulga. & pup. sub. & sic in casu claro, non autem in dubio, & quo modo d. §. qui in perpetuum, decisio debet intelligi. Immo quod etiam de mitiori pœna deberet intelligi, ut infra.

Urimo moueo difficultatem, nam disputationis utilitas est, quia in his procurator non admittitur. l. pe. §. ad crimē ff. de pub. iudi. l. seruum quoq; §. publicæ. ff. de proeu. c. ueniens, & de accusa, & tamen admittitur alibi in l. per procuratorem ff. de obse. pat. præstā. ubi seruus ingratus, ut in seruitutem redigatur, nō obstante quod causa capitalis sit, per procuratorem potest accusari. Sol. causa ibi non erat intētata criminaliter ad uindictam

etiam publicam, ut hic, sed civiliter, igitur non mirum, si admittitur. c. tuz, de procu. c. super his, de accusa. tradit Bart. in l. infamem, in 2. colum. ff. de pub. iudi. & ita ipsemet declarat in d. l. per procuratorem & rationem assigno in 2. l. etu. super isto passu.

Secundo collige ex ista gl. quod ista potestatem gladii habent omnes præfides (uerbum enim generis est, quo utitur sic dicendo. l. i. ff. de offi. præf. l. ubi. cunq; ff. de regu. iu.) proconsul puta ³⁰ prætor, præses prouinciar, & similes, & sic metum imperium, & adde probari in l. eum qui infra eo. & in l. solent. ff. de offi. procon. & in l. illicitas, in §. qui uniuersas, in ea allega. ff. de offi. præf.

Sed contra quia dictum de gladio, non uidetur posse uerificari in deportatione, aut in damnatione in metallum, & patet ad sensum. l. non aliter. ff. de lega. 3. Immo quod præses non deportat, l. illicitas §. qui uniuersas, & ibi not. ff. de offi. præf. Sol. faciendo gladii mentionem. d. pœnæ comprehendi quoq; uidentur, quoniam perinde est, ac si deportatus, aut damnatus in metallum, morte & gladio multatus fuisset. l. i. §. ff. de bo. po. contra tab. not. in l. 3. C. de insti. & idem Lactan. dicit, in loco supra allega. & bene. Nec præses deportat quia insulas non habet, principiq; id reseruatū est, ut late dixi in l. i. de offi. eius, & est bo. gl. in §. cum autem, in l. i. quib. mo. ius pa. po. sol.

Secundo, ad idem uidetur, quod immo imperium soli principi conueniat, ut ex mente quorundam glo. met. sentit, & probatur in l. i. in prin. ff. de consti. prin. ubi à populo in principem, omne imperium & potestas translata est, & est argu. in l. si. C. de legi. Sol. uerum est, quod in eum fuit translatum, sed eum tamen aliis, ut etiam in discursu diximus supra fuerit communicatum non mirum est si eis etiam competat, & ita intelligatur tex. in d. l. i. & tactum fuit in l. i. per illum tex. supra de offi. eius cui man. est iu. & est casus clarus in l. 2. ff. de in ius uo. & in l. si in aliquam, in §. si. ff. de offi. procon.

procon. & in l. 4. ff. de offic. præf. uel & aliter dicas, ut in 2. lectu.

Vltimo obserua, quod merum imperium dixit, & potestatem gladii, ut occurreret obiectioni tacite, ex quo improprie etiam magistratus inferiores imperium habent & potestatem, ut sensit Alexan. in l. cum qui, in prin. infra co. ponderando tex. in l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. quod tamen pendet à dictis in not. heri, ad quæ me remitto.

Et hinc sumpta occasione, dubitant Doct. si poenæ capitalis fiat mentio, an de morte intelligi debeat, an uero de exilio in dubio, communiter concludentes, de exilio intelligi debere, quod & ego in præallega. 2. lectu. disputo latissime, & in l. transligere, in l. 1. & 2. paritèr. C. de transac.

Et breuiter placet, & placuit semper in mitiorem partem intelligi debere, nisi aliud delicti atrocitas suadeat, in quibus leges transgredi oportet, & alia quæ plerumq; delicta aggrauant, de quibus in l. aut facta. ff. de poen. & in c. homo, & in c. illud 4. o. d. & est ad propositum text. in l. per omnes. C. de defen. ci. & in c. in re alia, de immu. ec. & in c. i. & ibi Inno. not. de consi. & quod in mitiorem partem sit semper inclinandum, ultra trahit regul. si præses, & l. interpretatione. ff. de poen.

Facit not. theoricæ Batt. dicentis, expressisse, quod ubi de diuersis poenis imponendis agitur, mitior semper eligi debet, in l. 2. in §. exercitum, in fi. ff. de his qui not. infra.

Et in authen. sed nonno inter, in prin. C. de ser. lu. quod si uelit lex, uel statutum alicui membrum mutuari, puta manū, debet mutari eidem id, in quo minus possit.

Et signanter per not. hic, Bal. in c. cū dilectus, in prin. de consue. quod cum sint tres iurisdictiones cardinales, pecuniaria, decreti, & correctionis scelerum, simplici uerbo minor continebitur, & ita tene.

Sed motio difficultatem, nam certum est, quod fauor publicus uertitur in deli-

ctis puniendis. l. ita uulneratus. ff. ad legem Aquil. c. ut famæ, de sen. exco. ita ut agens ob hoc, representet rempub. secū dum Bald. in l. cum mulier, in 3. col. dm. ff. solu. ma. & tamen legis interpretatione, poenæ sunt potius molliendæ, quam exasperandæ. d. l. si præses. d. l. in interpretatione. Sol. fauor publicus desiderat maleficium impunitum non relinqui, quādo constat commissum eē, alias autem & in dubio, conuenit potius nos esse clementes, quam crudeles. l. respiciendum. ff. de poen. c. omnis utriusq; sexus de poeni. & re. declarat Dy. in c. odia, ad fi. de reg. iu. in 6.

Glo. 3. fuit expedita supra in not. Adde tamen nouissime, dum scribentes dubitant, quantum male ex his inferri uideatur, an possit dari cadatier medicis pro anotomia facienda, concludentes ex in de quod sic, publicæ utilitatis gratia, & ramen non est Bar. ausus decidere, in l. si. ff. de cada. pu.

Et dic tu, quod ea ratione concedi potest, tribus concurrentibus. Primo quod eaduer sit alicuius humilis & deploratæ uitæ, argu. in l. si ea. C. ad legem iu. de adul. & in l. i. & ibi Batt. in fi. de poen. idem Bar. in l. i. in §. si. ff. de pi. ac. Secundo, quod delinquens sit, & delicti ratione punitus. Terrio, quod non sit sepultus, quoniam alias secus. l. si. ff. de sepul. uiu. & est argu. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alieni. & in c. mancipia, de re. per. & probatur in l. quod repub. ponderando eam in ratione sui, ibi, dum dicit, quia tamen non ea mente agit magistratus, ut ei iniuriā faciat. ff. de iniur. & in l. ita uulneratus ff. ad legem Aquil. & in l. seruitutes, in §. si sublarum. ff. de serui. urba. prædi. tradit Pau. de Cast. in l. bonafides, in t. col. ff. depo. quod utilitati publicæ gratia multa recepta sunt, quæ de stricto iuris rigore, non procederent, & quia text. in d. l. quod reipub. deprauatus est, dum dicit tenerandæ, restitue ut dicar uiuificandæ, & consonat, restitutioq; est doctissimi Bu dei, in anno. suis par. 2. fo. 13.

Dicit tamen glo. in fi. quod animaduersio

uersio est et in parte, & bene, quia de parte ad totum, ualet arg. quando non potest diuersitatis ratio assignari. l. quae de tota, et ibi not. ff. de rei uen. sed hic diuersitatis ratio assignari non potest, considerando animam (de animato. n. corpore loquimur, ut gl. met. subiicit) esse in toto & in qua libet parte totius, quamuis minima, sicuti seruitus in toto fundo, & in qualibet parte fundi, secundum Bar. in l. stipulationes non diuiduntur, in 2. col. ff. de uerbo. ob. & non habet dubium si dixerimus tamen, ut dicunt Doct. glo. intelligendam esse, attento iure authenticorum quo poena inuenta est mutilationis membri. S. ad hoc prohibemus in authen. de colla. cuius est mentio facta est saepe in l. i. supra de offi. eius. & dicemus etiam in fra uel et de iure sfortum, propter poenatationis, de qua i. S. poena in sti. de iniur. quod ultimum tamen non fitmo, quia lege tantum 12. tab. erat cognita, & pendet quoque ab infra dicendis.

Sed ad propositum nota, quod ultimo supplicio, uel membri mutilatione, de iure puniri Doctor non potest, nisi degradetur, siue exauretur, ut inquit Bar. in l. i. in 2. col. C. de digni. lib. x. quae exaurethoratio etiam ignominiae causa fieri solet. l. 2. S. i. ff. de his qui not. infra. & non ab re, quia idem est etiam in sacerdotibus & militibus c. degradatio, de poen. in 6. c. cum non ab homine, de iudi. d. l. 2. lexque nos in re merito sacerdotes & milites appellat. l. i. in prin. ff. de insti. & iu. l. aduocari. C. de aduo. di. iudicio. ergo, & quia doctoratus est dignitas c. quanto, de magist. authen. habira. C. ne si. p. p. tradit Barto. in l. i. num. 10. C. de no. eo. fa. ubi etiam singulare uerbum dicit, quod si praeses scribens Doctori, eum patrem non appellauerit, extra ordinem punitur.

Glo. modo in uerbo mixtum, sequitur (4. n. supra fuit expedita) ex qua habet, & Primo, quod mixtum imp. non solum ea tunc mixtum appellatum est, quia ei insit iurisdictio, & sic de duobus simplicibus participet ut supra uerum et cetera, quia ex diuersis compositum est, imperio. s. & iurisdictio, quod fere idem uidetur, &

fuit expositio Itne. dicentis, mixtum id est cetera, & male, ut demonstrauimus alias, quod nec hic repetimus, nouissime tamen addentes expositionem istam, aliquo modo ad huc stare non posse, quoniam ceteris est omnium aer, aqua profluens, & mare, & tamen haec mixta non dicuntur, ut insti. de re. di. in prin. & in. S. i. Itaque ceteris est lex, seu esse debet. c. erit aut lex 4. d. l. i. ff. de legi. & tamen mixta dici non potest, alias & ultimo cum in dubio, ad ceterum uerborum intelligendum recurrere debeamus. c. ex literis, de spon. quod ambiguitas, quamdoque in iudiciis quandoque in contractibus occurrit, ut ibidem not. si expositio esset uera, uerum etiam esset dicere, nos tunc ad mixturam uerborum recurrere, cogitatu absurdissimum prima ergo declaratio uerior, quasi merum sit id, cui iurisdictio non insit, & bene, cum in eo de publica utilitate principaliter agatur, quicquid dixerint aliqui, quod imo 2. tenenda est, quod 1. nihil ualet. Vel teneamus 2. si simpliciter dicatur, mixtum appellari, quia ex imperio & simpliciter iurisdictio, compositum est, ut supra.

Et seruit ad not. q. pone quod statutum faciat mentionem sententiae diffinitivae nunquam continetur sententia lata i. ea summaria.

33 Videretur prima facie dicendum, quod sic sed primum pro intelligentia scias, ut dicunt Doct. & bene, post Bart. tamen, in l. titia, in 2. col. ff. de accu. quod sententia diffinitiva, dicitur duobus modis. Primo si in ea sint seruatae solemnitates iuris, de quibus in l. prolati. C. de sen. & in l. i. C. de sen. ex pe. reci. Secundo si principale negotium diffiniat. l. i. ff. de re iudi. ad interlocutoriae differentiam, quae fertur inter principium & finem causae iuxta gl. in clem. i. de seq. po. & fruc. in uerbo diffinitiva. Item scias, quod causa summaria dicitur ea, quae exactissimum iudicium ordinem non requirit, ut not. in l. 3. in. S. sciendum. ff. ad exhi. & per Bart. in extrauagan. ad repri. ubi exempla etiam ponuntur in uer. summarie. Mo & ad propositum, haec pars affirmatiua probatur, quia habemus, quod cui conueniunt uerba legis, eidem et conuenit lex & dispositio l. 4. S. totiens. ff. de dam. inf.

sed uerba legis conueniunt sententiae latae in causa summaria, quoniam diffinitiva est, ab effectu arguendo, cum nihil aliud confidetur. l. nomen filiarum. §. habete. ff. de uerb. si. l. 2. C. cōia de leg. & ut infra statim, ergo, & q̄ sit diffinitiva probatur, quia principale negotium diffinit. l. i. p̄allega. ff. de re iudi. l. qui restituere. ff. de rei uen. ergo statutum ēt eam cōprehendit. Immo plus q̄ etiam cōuenit lex & dispositio, si eidem conueniāt uerba legis, large. l. singularia. ff. si cer. pe. vbi mutuum est, quamuis datū non fiat de meo tuum, ergo multo magis, si stricte & proprie, ut hic.

Secundum p̄batur, quia plus & minus, non faciunt rem specie differre. l. si. ff. de fun. inst. tradit Bar. l. i. in 2. col. ff. de ac. & ob. & in. l. 3. in §. genera. ff. de acqui. po. & licet uidere, ut heri dicebā, quia merum imp. est habere gladii potestatem, ita in parte, sicut in totum. §. ad hoc prohibemus, in authen. de colla. & dicemus infra loco suo, ergo licet sententia lata sit in causa summaria, quia non aliter differre uidetur à diffinitiva, comprehenditur à statuto, eiusdem mentionem faciente.

Tertio p̄batur, quia effectum rei habentes, de mō non curamus. l. si mater C. de insti. ita ut in materia delinctus quis dicatur, ēt si gladio nō petierit, sed deportatus fuerit in insulam, uel damnatus in metallum. l. i. §. si. de bo. po. cōtra tab. sentit gl. in. d. l. si mater, & tacitū fuit supra sed in summaris effectum habemus, quia iudex aut condemnat, aut absoluit secundum Bal. in. l. si fugitiui, in 2. col. C. de ser. su. ergo.

Quarto p̄batur, quia inde uidemus quod in summaris legitimatio personarum necessaria est, ut in ordinatis. l. 2. ubi glo. & Bar. in. si. C. de edic. di. ad. tol. tradunt senbē. late, in rub. C. qui admi. maxime Ias. in prin. & est nota ampliatio ad uulg. l. si quæramus. ff. de testa. ergo non potest non dici, nisi quod eam pariter statutum comprehendat.

Quinto & ult. probatur, per text. in clem. iape, in prin. & in ver. sententia, de uer. ti. ubi sententia utroq̄q̄ diffinitiva

appellatur, ergo dubitatio vana, quoniam statutū dubiū, hanc passiuam interpretationem patietur. l. i. §. lex falcidia. ff. ad legē fal. & ibi Bar. l. i. §. i. ff. de mu. & ho. & ideo in simili, si minor annis xx. per statutū prohibitus sit testari, passiuam legis interpretatione, intelligitur ēt prohibitus codicillari, secundū Bart. in. l. 2. in si. ff. de leg. i. & ad idem multa plura cōgerit Cald. omnino uidendus, in consi. xii. incip. statutum, de consi.

Tamen contrarium facile etiam suaderi potest & hoc idem ex multis quoq̄,

Et primo q̄a cōsiderandū est, nos loqui, & ēē in casu statuti, cuius uerba huiusmodi sunt, ut p̄cise & ad unguem intelligantur, uulg. l. 3. §. hæc uerba. ff. de nego. ges. uerū statutū loquitur de mera diffinitiva, q̄ de interlocutoria nō participet. l. i. §. qui in perpetuū. ff. si ager uec. uel emphy. pe. ergo eam, quæ in causis summariis fertur, non comprehendet, quoniam de interlocutoria participat, ex quo sine lit. con. fertur, & alia solemnitate iudiciaria.

Secundo quia si cōprehenderet, comprehendetur ēt, ut ego alias dicebā, licet non hoc ordine, absolutoria ab obseruatione iudicii, lata ob libellū male conceptū ut in. l. properandū, in. §. & si quidē C. de iudi. & in. l. i. ff. de offi. asse. non dicendum tamen, ut late not. Bar. in. d. l. titia. ff. de accu. Tertio p̄bo per locū à speciali, nā certū est, ualere argu. de priuilegio ad statutū, secundum Inno. in. c. q̄ in ecclesiarū, de const. tradit Ro. in cōf. 199 incip. p̄sens, in 2. col. sed si in priuilegio facultas alicui concessa sit legitimandi spurios, potest etiam legitimare spurios incestuosos, qui spurii non sunt simpliciter, sed de incestu etiam participantes, cum nō sit ratio cur debeat plus ad unam speciem restringi, q̄ ad aliā, ex quo spurius nomen generis est dictus, quasi extra puritatē natus, ergo non alias & regulariter, in casu nostro, ut sententia lata in causa summaria diffinitiuæ appellatione comprehendatur, uulg. l. i. cū similibus. ff. ad municip. & quod uirtute p̄dicti priuilegii, etiā incestuosi ualeant legitimari, tenuit Bal.

In. c. innotuit, in fi. de electio.

Quarto facir, nam certum est adhuc quod in statutis, communis usus loquendi debet attendi. l. librorum. §. quid tamen casus. ff. de lega. 3. per quem text. signantet ita in statutis dixit Bar. in rub. de no. o. nun. num. 6. & maxime peritorum, in tantum ut propriæ significationi præualeat, eodem teste, ubi multa, in. l. labeo. ff. de sup. le. & plus quod una lex per aliam, adeo hoc uerum est, exponi potest. c. inter alia, de transla. ep. nec (ut ibi inquit Bal. in. 2. colum.) simili tex. est alibi, sed communis usus loquendi se habere uidetur, eam dici sententiam diffinitiuam, quæ de alia non participet, ergo.

Quinto & ultimo, quia statuentes in dubio uidentur se uoluisse conformare cum dispositione iuris communis. l. hæc res mei. §. cum ita. ff. ad treb. sed ius commune huiusmodi est, ut diffinitiuam proprie ea sit, quæ negotium diffiniat solemnitates requisitas à lege habeat, & pura ac simplex sit, non habens affirmatam cum interlocutoria, ut in. d. l. titia, nor. ergo, & est argu. in. l. i. ff. de dona. & in. l. hoc legatum cum similibus ff. de lega. 3.

Breuius, quia non potest facile tolli inductio d. clem. sæpe, nec tex. ille cauillari, à prima opi. haud puto ego recedendum, & hoc est quod dicebat Bal. in. l. i. in 7. colum. C. de ser. su. quod cum quæstio sit dubitabilis propositio interrogatiue facta. l. quod labeo. ff. de carbo. edic. ibi quæstio esse non potest, ubi est casus legis, & bene. l. ancillæ. C. de sur.

Et tenendo sic, facile tolli poterunt contraria, & dici ad primum, non ob stare, quoniam antecedens uerum est, consequens autem falsum, cum eam diffinitiuam appellet lex, statutumque (ut diximus) hanc passiuam interpretationem patiat, nec repeto, alias mixta appellaretur, & nullibi tamè cautè est. Non secundum quia falsum est, ex quo absolutoria ab obseruatione iudicii, interlocutoria est, & à diffinitiuam differt realiter patet, quia primo casu oritur

exceptio rei iudicatæ, nec actor amplius admittitur ad agendum. 2. ut sic solutis expensis, ut not. plene in. l. iulianus uerum debitorem. ff. de con. inde. & in. d. §. & si quidem.

Non ob. 3. quia imo, sicuti in priuilegio rōne prædicta comprehenditur etiā spurius incestuosus, ita i statuto hic comprehenditur sententia lata in causa summaria, quia non pōt diuersitatis rō assignari, ut in simili declarat Albe. in. l. qd uero contra, in prin. ff. de legi.

Non ob. 4. quia & id uerum est, q sci licet cōis usus debeat in statutis attendi sed falsum q huiusmodi sit, ex quo i ea est diffinitur negotium principale, à quo effectu, ut deduximus supra denominationis sit, quanuis summaria fuerit cognitio, nec habet dubium, & maxime quia debet probari in bello. §. factæ. ff. de cap. & postli. te. tradit Bar. i. d. l. labeo & in. l. libellorū, in. §. sed & si. ff. de accu.

Non ob. 5. & ult. quia retorquetur, ex quo ius cōe se habet, ut hæc quoque diffinitiuam sit. d. clem. sæpe, de uerb. si.

Er ultra supra adducta efficacius probatur, quia denominatio semper fit à qualitate potentiori, & digniori. l. quæri rur, de sta. ho. l. generaliter. ff. de fidei. & dixi supra exemplificando in stipulatione, post las. in. l. i. in prin. in. 4. col. ff. de uerb. ob.

Immo plus etiam quod mixta esset, & de iterlocutoria participare uideatur adhuc dico in statuto cōprehendi, quoniam sub simplicibus continetur mixtum in quacunque dispositione, uel de benignitate. l. si ita. ff. de lib. & posthu. uel causa euitandæ contrarietatis. l. 2. ff. de uerb. ob. uel si hoc ipsum deniq; exprimat lex. §. oīum, in fi. de actio. declarat Bar. i. d. l. 2. in prin. sed hoc ipsum exprimit lex, in. d. clem. sæpe, ergo eidem stabimus oīo, quia ubi aliquid est dubium de iure ciuili, clarum autem de iure canonico statum iuri Canonico, etiā in foro ciuili c. i. & 2. & ibi Abb. de no. o. nun.

Et disputationis utilitas est, si gabel la pro qualibet sententia diffinitiuam est soluēda, ut in simili in libello inq. Bar.

in. l. edita, num. 4. C. de eden. & in con-
tractibus, in. l. 4. in. §. prætor ait, in fi. ff.
de dam. in fec. & Bal. in. l. cum dotem, in
fi. C. de iu. do. & in hæreditate text. in. l.
fi. C. de edic. di. ad. tol.

Est uerum, si quis opi. cõtrariam uel
let tenere, quod ad tex. in. d. clem. sæpe,
in quo est punctus, posset respondere,
quod ibi sunt uerba pontificis narrati-
ua, quæ non inducunt iuris dispositio-
nem, clem. literis, de proba. clem. si sum-
mus de sen. exco. not. in. l. unica. C. quã-
do non pe. par.

Non tutum tamen adhuc, quia in il-
lis fundata est principalis intentio Pa-
pæ, quo casu inducunt omnimodo, ut
per glo. in. d. clem. literis, & est commu-
nis opi. dispositionem, ita ut unlo pa-
cto possit & debeat à prima recedi.

Secundo habes ex glo. quod nomi-
34 ne iurisdictionis t merum imperium et-
iam continetur.

Et maxime si princeps simpliciter eã
concessisset in loco.

Quod potissimum probari potest, ut
subiicit, quoniam iurisdicção à ditione
appellata est, quæ nihil aliud dicitur,
quam potestas li. & ibi not. supra eo. &
huiusmodi quoq; imperium ut hic, &
in. l. i. ff. de consti. ptin. ergo iurisdicção-
nis appellatione continebitur, & uide-
tur casus in. l. i. supra de offi. eius, ibi iu-
risdictionem suam alteri mandant, tra-
dit glo. in. §. i. iurandandum in fi. in auth.
de defen. ci.

Secundo probari potest, quia (ut di-
cunt omnes hanc partem tenentes) istud
est beneficium principis, quod debet la-
tissime interpretari. l. si. ff. de cõsti. pnn.
c. olim de uerbo. si. c. cum dilecti, de do-
na. & præcipue cum solum ius concedē-
tis respiciat, & de publica agatur utilita-
te. l. impuberi. ff. de admi. tu. tradit Bald.
in. c. ex tuarum, de autho. & usu pal. qui
dicit etiam alibi, quod hac ratione dici-
tur realis in dubio, & non personalis,
nisi aliud indicent uerba, natura rei, &
causa concessionis, in. l. idem iulianus,
quam inter sent in. l. cum seruus in. §. si
quis alicui. ff. de lega. i. & ante cum Bar.

in. l. pater in. i. col. ff. de ser. lega.

Tertio pbari põt, quia uisi sic diceremus,
principis liberalitas coherceretur freno
haud dicendum. l. pe. C. de do. int. ui. &
vxor. l. lancimus. C. ex ceptis. C. de dona. l.
cum multa, in prin. C. de bonisq; libe-
quia nec à priuilegio differret, in quo
fieri solet nõ ita larga sed stricta potius
interpretatio, cum agatur tunc de præ-
iudicio tertii. l. ius singulare. L. quod ue-
ro contra. ff. de legi. l. si quando. C. de
inoffi. testa. c. potro, de priuile. declarat
Abb. in c. cum ordinem in. i. colum. de
rescrip.

Quarto probatur, quia certum est, q
principes dicitur lex animata in terris. §.
fi. in authen. de consu. & uidetur facere
bo. tex. in. l. ex facto, in ptin. ibi ita prin-
ceps ius imitatur. ff. de uulga. & pu. sub.
& quia etiam ipse remittit iuramentum
ut lex. l. adigere. §. lege iulia, ubi glo. ff.
de iu. pat. & quia actus factus contra pri-
cipem, non ualet, sicuti nec factus cõtra
legem. c. dilectus 2. ubi Abb. colum. ult.
de præben. sed in definita legis æquipol-
let uniuersali. l. si plurius, uulga. ff. de
lega. 2. ergo & principis, ergo concessa
iurisdictione, etiam merum imperium
concessum uidebitur.

Quinto & ultimo probatur, quia à
simili, ut dicebam alias, si concedatur
castrum alicui, eidem etiam iurisdicção
concessa uidetur, secundum Bart. in. l. l.
in. §. cum urbem, in. i. colum. ff. de offi. ci.
ptæfec. ur. ergo non erit ratio, cur dici et-
iam non possit, concessa iurisdictione
concessum etiam esse merum imperiũ,
& multo quidem magis, ut supra.

Sed contrarium tenuerunt aliqui,
nec ab re, cum à ratione alienum esse
nec uideatur.

Et primo quia in generali concessio-
ne, nunquam ea ueniunt, quæ alias spe-
cificam mentionem desiderare uidentur.
l. illud. §. si talis. ff. de mj. ubi in simili
habens generale mandatum, non ad-
mittitur ad petendam restitutionem in
integ. ex quo speciale requiritur, & si
admissus sit, restitutio nihil ualet, & ad
satietaem, multa congerit Odoffre. in
l. Pom-

.Pomponius, in prin. ff. de procu. sed meri imperii specifica mentio requiri uidebatur. l. in prin. supra de offi. eius, ergo.

Secundo probatur, nam si de quo magis uidetur inesse, & non inest, ergo nec de quo minus. l. reparatorum. §. constitutum, & ibi Bar. ff. de interdic. & relega. c. si Romanorum 19. d. c. si Paulus 32. q. 5. sed merum imperium non intelligitur concessum, concessa omni iurisdictione c. quanto & ibi Bal. in fi. de iudi. & est argu. in. l. si mihi in. §. fi. ff. de leg. 3. quod tamen esse deberet. l. Julianus. ff. de lega. 3. c. solite, de maio. & obe. ergo multominus si concessa sit simpliciter, ut hic.

Tertio probatur, quia si iurisdicatio plenissima concessa sit, bene merum imperium concedi uidetur. l. si in aliquam. §. fi. ff. de offi. procon. alias superlatiui adiectio, in concessione apppositi, nihil operaretur, haud dicendum. l. si quando. ff. de lega. i. c. si papa, de priui. in 6. ergo non si sine, & simpliciter, ut in proposita q.

Quarto, quia si castrum in feudum uasallo alicui concessum sit cum iurisdictione, non poterit tamen si statuta condere ex quo meri imperii effectus est, ut infra dicemus, & fuit Ange. decisio hic, ergo nec in concessione simplici, concessum uidebitur, concessa iurisdictione.

Quinto & ultimo, uidetur mihi quod sit casus in. l. fi. supra de offi. eius, in 2. re sponso. ubi mandata iurisdictione, mandari non videtur imperium merum, quod tamen esse deberet, quia eam retinet. l. i. §. qui mandata. l. & si praetor, eo. ti. l. solet infra eo. c. sane, de offi. dele. ergo multominus concessa, quia eam à se penitus abdicat.

Et hæc opi. quicquid alias dixerim, probabilior uidetur, ex supra dictis, quod à moribus tenentium contrarium, facile possunt defensari, si cogitaueris, & nouissime etiam considerando, in hac generali concessione iurisdictionis non uenire merum imperium, nisi specifice

concedatur, & expresse appareat, quoniam id, quod pendet à potestate principis, si non facile concedi solet, reputatur impossibile. l. apud iulianum. §. fi. & ibi not. ff. de lega. i. l. qui cum maior. §. i. ff. de bo. lib. l. 2. §. tractari. ff. ad Tertul.

Et hoc est quod dicebat alibi Bald. quod si relinquatur aliquid alicui sub aliqua conditione, quæ non possit existere, nisi per dispensationem principis, habebitur pro non adiecta, in. l. in 3. col. C. de insti. quod tamen intellige, si non sit de substantia, puta quia relinquatur filio sub conditione legitimationis, quoniam tunc secus. l. in tempus. ff. de hæ. insti. & idemmet subiicit in loco præallega. sed ad propositum, merum imperium non facile concedi solet, quia reseruatum est principi, & maioribus magistratibus. d. l. de offi. eius. ergo.

Et tenendo sic, non obstabunt adducta in contrarium, quoniam ad primum facile responderi potest, bene uerum esse, quod iurisdictionis appellatione, merum imperium continetur ex quo illa, uti genus quænamodum sæpe diximus, diuiditur in imperium & iurisdictionem; imperium uero, in merum & mixtum, sed non tamen ut ueniat si concedatur a principe, rationibus supra dictis ex quibus maxime ultima fundata in. l. fi. de offi. eius. tollitur etiam inductio. l. i. ff. eo.

Igitur non ob. 2. quia dicam, uerum esse in his quæ concedi facile solent. l. si aliquando. C. de ope. pub. l. uel uniuerso. ff. de pi. ac. tradit Ange. i. d. l. fi. & Bar. in. l. seio, in. §. medico, i. ff. de an. le. sed imperium, merum, non est de his, quæ facile cõcedi soleant, ut dixi supra ergo.

Et hinc est à simili, quod absolutus a sententia excommunicationis propter manu iniectionem in clericum, est de principi reseruatis. c. si quis suadente diabolo. 17. q. 4. & tamen potest delegari quia hoc ipsum fieri solet reputaturque de non reseruatis. c. fi. de offi. dele. & not. in. c. quod translationem, de offi. or.

Ex quibus. 3. etiam tollitur, quia si sic est ut supra non potest dici quod freno coher.

coherceatur, nec offit, quod hoc modo à privilegio non differret, quia uerū est, & nō inconuenit aliquo casu, sicuti quando ad partis postulationem, beneficium concessum est, & non motu ipsius principis proprio d.l. si aliquando, & quando plura specialia includerent l. si quando. C. de inoffi. testa. & not in d.l. si. & per scriben. hic, & bene, ergo nec inconueniet isto.

Non ob. quantum quia antecedens uerum est, item & consequens, conclusio autem falsa, & ideo dici solet, quod indefinita non refertur ad omnia, sed ad pauciora ubi non est uniformis ratio inclusorum, ut not. Dy. in rub. de regul. iu. in 6. adeo ut privilegium concessum fratribus prædicatoribus, uel minoribus, non extendatur ad forores, quia non sunt eiusdem rationis & conditionis & a simili not. Bal. in l. tres fratres, in prin. ff. de pac. Item ind. finita æquipollet uniuersali, in materia necessaria, quia si dicatur, homo est animal, sequitur, quod omnis homo sit animal, non in contingenti, quia si dicatur, homo currit, nō sequitur quod omnis homo currat. l. neq; naturales. C. de proba. & ita declarat Archi. in c. si Romanorum, in 2. colum. 19. d. ergo nec concessa iurisdictione, intelligetur concessum merum imperium. Non æquipollet etiam ultimo, ubi resultat absurdum, secundum Bart. in l. ab hostibus in §. sed quod simpliciter, in 3. col. ff. ex quib. cau. ma. sed (ut ostendimus) hic resultaret absurdū, ergo.

Non ob. quantum & ultimum, quia aliis responsionibus sepositis, credo posse responderi, id non ab re dici debere, ne concessio inutilis uideatur l. si. ubi bo. text. supra de offi. eius. l. magistratibus infra eo. quod utiq; in q. nostra esse non potest, ergo de uno ad aliud male inferitur.

In cæteris partibus glo. quo ad iurisdictionis gradus, & quæ sint ea quæ possint delegari, quæ non, quoniam dicemus infra dictumq; fuit satis in l. i. de offi. eius. non esset aliter insistendum.

Et minus, dum Bart. ad propositum dubitat quid sit iurisdicatio in genere ex quo se remittit ad not. i. l. supra eo. ubi & nos diximus pariter.

35 Tamen difficultatem moueo † quomodo esse possit, quod iurisdicatio in genere diffiniatur, cum nō sit genus in commercio hominum, sed imaginatio quædam potius, quæ diffiniri non potest, secundum Bar. in l. 2. in §. & harum, in fi. ff. de uerbo. ob. reprehendentem opi. eorum, qui dicebant, quod in obligatione generis, ipsum genus comprehenditur, non aliquod indiuiduum per se.

Et ideo dicebat alibi Bal. in c. i. in uti. col. de consti. q. genera sunt sicuti prædicamenta non autem sicuti prædicata.

Et alibi i. c. ad hæc sumus, de rescrip. & Ro. in consi. 326. incip. in præsentia, in fi. quod genus parit obscuritatem, q. q. ex eo facile decipi possumus, & bene, probatq; tex. iuncta gl. in l. quotiens. ff. de uerb. ob. & in l. si. C. de do. pro.

Et alibi in c. cum accessissent, in pen. colum. de consti. quod generales theoricæ, non illuminant intellectum practicū qui debet esse de rebus particularibus, & tractari quodammodo subiactibus.

Considerando etiam, quod quattuor sunt, quæ diffiniri non possunt, Deus, æquiuoca, generalia, & singularia.

Non Deus, quia est purus actus, non constitutus, sub aliquo genere, neq; compositus ex genere & differentia, nec ex aliquo alio.

Non æquiuoca, puta canis, quia confusionem generabit, nisi prius distingua-
tur in quo sensu accipiat.

Non generalia quia si sunt huiusmodi, non habent genus supra se.

Non singularia, quia non immediate subiunguntur generi, nec differunt secundū differentias essentielles, sed secundum materiam tantum.

Solæ igitur species diffiniuntur, quia solæ habent supra se genus uerum, & differentias ueras constitutiuas, & ut fuis declarat Sanna. in comp. logices, de arte diffiniendi. c. 18. 19. 20. 21. & 22.

Pro

Pro sol. dici potest, quod ī specie diffiniatur, nō in genere, prout dicit Bart. & quicquid aliās dixerimus nos quoniā obstat supra dicta, sed largo quodam modo, ex quo stictē aliter, & magis proprie potest, ut infra.

Vel quod immo genera etiam diffiniuntur, l. i. ibi nō glo. ff. de iusti. & iu.

Vel & ultimo quod supra dicta procedant forte secundū dialecticos, nō autē secundum nos ut ī quampluribus aliis etiam licet uidere, de quibus per Doct. in l. i. iis qui ducenta, in .s. utrum, ubi Pau. de Cas. in specie, in prin. ff. de reb. dub. aliquid gl. in d. l. i. in .s. huius studii ff. de iusti. & iu. Abb. in .c. pastoralis, in .s. i. in not. de rescrip. & diximus nos in l. i. supra eo. sciendum est tamen, nos plerunq; dialectice loqui, propter prima principia, ut adhuc ostensum est supra in discursu, post Bald. in l. i. in prin. ff. de iusti. & iu. & in l. i. in .s. in initio, in .i. col. ff. de offi. præfec. ut. Immo quod nec ignari prædictorum esse debemus, iuris petitiæ ualde conferentium, in tantum ut hac de re Scuolæ, quamuis iuris peritissimo, seruium sulphitium, quia dialecticem scientiæ iuris addiderat, M. Tul. Ci. prætulerit.

Secundo non prætermitto, nam adhuc dubitat Barto. unde dicatur iurisdicō, & respondet ut glo. quod ad ditione dicta sit id est ad potestatem, quoniam dicitur exponitur, id est potestas, & iuris, quasi potestas iuris.

Et ad idem duo iura allegat, optime probantia, insti. in prohe. in prin. & in l. 2. c. de libe. & eo. libe. licet ubiq; exponatur dicitio, id est iurisdicō, ex quo id est est, & perinde ac si exponeretur dicitio .i. potestas. l. i. ff. de consti. prin. iuncta gl. & idem in authen. de nou. eli. secun. nubē, & in authen. de leno. in fi. & Iosue. c. 21. ibi, dataq; est ab eo pax in omnes per circuitum nationes, nullusq; eis hostium resistere ausus est, sed cuncti in eorum ditionem redacti sunt, & Hest. c. 13. ibi Domine Domine Rex, omnipotens ī ditione tua cuncta sunt posita. & non est qui uoluntati tue resi-

stere possit. & .3. Re. c. 4. ibi Salomon autē erat in ditione sua, habens omnia regna ad flumē terræ Philisthim, usq; ad terminum Aegypti.

Est male, quoniam hoc modo glo. & Bar. arguunt ab ethymologia uocabuli affirmatiue sic est dicitio, id est potestas; ergo est iurisdicō; contra ea quæ habentur in l. 2. in .s. appellata. ff. si cer. petat. & probatur quia testamentum secundum uocabuli ethymologiam, dicitur quasi mentis testatio, nec tamen affirmatiue ualet argu. quia codicillus testatio mentis est, & tamen non est testamentum, l. i. ff. de testa. & insti. eo. in prin. l. si. idem C. de codicil. negatiue autem sic, ut in d. s. appellata, ubi Doct. rationem assignant, & nota quod ethymologia, est origo uocabulorum, cum uis uerbi, uel nominis, per interpretationem colligitur, quam symbolon appellat Aristot. & Ci. annotationem, quia nomina & uerba rerum nota facit, exemplo proposito sed ueriloquium, quod dictionum proprietatem tradat. Secundo probatur, quia nunquam sumi debet, ubi diffinitioni repugnat. L. tugurii, & ibi Bar. ff. de uerbo. si. qui hoc idem dicit etiam in l. notionem, in .s. instrumentorum. ff. eo. & in l. i. in .i. colum. ff. de testa. & ratio ē, quia diffinitio euacuat diffinitum per genus & differentias, ethymologia uerum non. l. i. s. dolum. ff. de dolo. d. s. appellata, & ibi not. sed hic diffinitioni repugnat, quoniam iurisdicō est potestas de publico introducta, cum necessitate iurisdicendi, & æquitatis statuen. d. l. i. supra eo. & paulo ante remissue idem Bar. firmat, ergo.

Tertio probatur, quia attenta tali allusione etiam patria potestas, siue dominica, diceretur iurisdicō, cogitatu tamen absurdum.

Quibus facile responderi potest, & potissimum ad primum, quod immo affirmatiue & negatiue argu. ualet, nisi (ut diximus) contradicat allusio diffinitioni, sed hic non contradicit, ut statim ostendam, ergo. c. cleros 21. dif. declarat Abb. in .c. cum secundum in .i. colum. in fi.

fi. & prin. seq. de præben. immo Bart. in d. § appellata, & non habet dubium.

Et quod diffinitio non repugnet, tolleturq; secundum, probatur, quia si in ea dicitur, quod est potestas, & hic, quod iurisdicção à ditione appellata est, idest à potestate, quoniam dictio nihil aliud est quàm potestas, ut supra non uideo quomodo repugnet & contradicat.

Non ob. ultimum, quia non est verum ex quo non est potestas iuris, eo modo quo hic, & in materia nostra capitur. l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. ergo absurdum dici non potest ex ipsa allusione resultare, & sic firmari poterit, glo. & Bar. optime loqui, uel aliter, & ut latius per scribentes. Et iudicio meo, sepositis his, solo hoc uerbo dici poterat iurisdiccionem appellatam fuisse à ditione iuris, sicuti iudex quasi ius dicens. c. forus de uerbo. si. l. i. supra eo, quia iuri dicundo præerat, ut de Metrodoro serunt, quæ iuridicundo præposuit Mithridates Ponti Rex, ita ut ab eo ad Regem præuocatio non esset.

Tertio dubitat cum glo. an appellatione iurisdiccionis comprehendatur, & ueniat et metum ac mixtum imperium, & concludit quod sic, dictumq; fuit supra agitur non infisto, & minus in eo quod subiicit, an iurisdicção insit mixto imperio, tanquam genus suæ speciei necnè, quoniam pari modo in tex. extirrit declaratum.

38 Quarto dubitat, an modica et cohercio sit species iurisdiccionis, an veto submero imperio comprehendatur nec de cidit hic, sed alibi infra & ibi dicemus.

39 Quinto & ultimo, dubitat an metum & mixtum imperium sint species immediate iurisdiccionis, quam hic in genere considerat, ut & nos sæpe in progressu legis. Et respondet breuiter, explosa quorundam opi. quod non subinde declarando sic, quod iurisdicção diuiditur in iurisdiccionem & imperium, & hæc sunt species immediatæ iurisdiccionis. Imperium autem, in merum & mixtum, & hæc duo species dicentur, im perii & bene, Nec inconuenit, ultra

dicta alias, quod iurisdicção sit genus, & species, & huiusmodi etiam imperium, & ultra tex. per eum allega. hic in l. 2. ff. de adop. quia unum & idem uerbum, respectu diuersorum effectuum, diuersimode etiam intelligi debet, & uariari, prout materia subiecta patitur, & natura eorum suadet, ad quæ refertur casus est not. in l. pater seuerinam in §. conditionum. ff. de condi. & de. & in l. si ita scriptum. ff. de ma. resta. c. olim, de rescrip. & ut latius tradit Ro. in consil. 480. incip. in casu, in 2. colum. sed hic diuersi sunt effectus, materia subiecta patitur, & natura eorum ad quæ uerbum iurisdicção, & uerbum imperium refertur, ergo ut genus & ut species, poterit utrumq; stare absq; dubio, & in simili per Bar. in tub. ff. solu. ma. num. 13. & 14.

Est uerum tamen, quod merum, & mixtum imperium, dici species immediatæ & remotæ possunt, eiusdem iurisdiccionis: patet, quia quam primum dici mus quod sunt immediatæ species imperii, idipsū fatemur necessario, quod iurisdiccionis scilicet, sint remotæ. l. Pōponius. §. in fi. ff. de procu. sed quoniā hoc ipsum non attenditur, ut in simili de causa dicimus l. uxori. ff. de au. & ar. leg. la uineulo & utrobique Barto. ff. de con. si. cau. l. sed si plures. §. in argogato ff. de uulq. & pu. sub. partum refert quod huiusmodi sint, uel dic refertur, quia ab immediatis non multum differunt, ut in d. locis legitur de causa, & nouissime etiam in c. requisisti, de testa. & per Bar. adhuc in l. ciuibus. ff. de reb. du. & in l. si seruus. ff. de acqui. hæ. sed ut prius melius, prout in progressu semper tenuimus.

Posthæc modo dubitatur, quid sit imperium simpliciter, & resoluitur ut per Bar.

40 Tu aduerte, quia repugnantia et manifestata uidetur, quod iurisdicção sit, quæ iudicis officio nobili expeditur, ut subiicit, & quod simpliciter sumatur.

Considerando etiam dictum fore, ab imperando, quodq; pater imperat, Dominus, & similes. l. potestatis uerbo. ff.

de uerbo. si. quod intellige aliis, non si-
bi, ex quo imperatiuus caret prima per-
sona. l. pe. ff. de arb. c. si. de inst.

Et quod deniq; tantum est dicere sim-
pliciter sumi, quantum abstractiue, ab-
stractum autem est imaginatio quædam
ut albedo in coruo, imaginatio diffiniri
non potest, quia eo casu non datur ge-
nus & differentia realis, ergo.

Sol. considerat Bar. imperium simpli-
citer, prout merum non est, aut mixtū,
non his modis, igitur nec mirum si dif-
finitur ut supra quod est iurisdicatio, quæ
officio iudicis nobili expeditur, & istud
uoluit dicere.

Nec officir, quod etiam pater, & Do-
minus imperent, quia imperant tales
non ut magistratus, & pendet quoq; à
supra dictis in materia, de allusione uo-
cabuli.

MERVM IMPERIVM.

Secundo dubitatur, unde dicatur
4° merum imperium † & respondetur ad-
huc ut per Bart. diximus nos in rex. igitur
non insisto aliter nunc. Adde no-
uissime tamen, bene fecisse, prius hoc
ipsum tractare, quam diffinitionem po-
nere, ex quo non possumus scire princi-
piata rerum quas disputamus, nisi scia-
mus ipsa principia, nec effectus earum
scrutari, nisi prius cognita sit nobis ori-
go & causa. l. i. & ibi not. omnes in prin.
ff. de iust. & iu.

Tertio igitur dubitatur, quid sit me-
4° rum imperium † respondet Barto. &
fuit diffinitio Iaco. de Are. quod est iurif-
dictio, seuerioris ultronis inferendæ, pu-
blicam utilitatem respiciens.

Non tuta secundum eum, quia con-
dere legem est meri imperii. l. i. ff. de cō-
sti. prin. l. non ambigitur. ff. de legi. l. fi.
C. eod. & ut infra, maximi inter cætera,
& tamen potest condici lex, quæ hoc idē
non contineat, sed aliud. l. legis uirtus
ff. eo. puta quod alienario bonorum im-
mobiliū minoris, sine certa solemnitate,
haud fiat, quod miles etiam post
sententiam, uti exceptionibus suis pos-
sit, quod quis prius possessorio agat,

quam peritorio, quoniam eius commo-
dum maximum est, & tale quid aliud,
ut ibi, & in. l. i. ff. de reb. eo. & in. l. i. C. de
iu. & fac. igno. & in. l. i. qui destinauit. ff.
de rei uen.

Secundo impugnatur, quia multa
leues, in poena pecuniaria consistentes,
quæ tamen pro delictis imponuntur,
sunt meri imperii, ut infra & in. l. fi. C.
de modo multa. & nihilominus hanc
seueriorem ultionem haud continent,
ut patet ad sensum.

Tertio ad idem facit, quod de modi-
ca coercione dicitur, quæ adhuc huius
modi esse uidetur. l. magistratibus infra
eo. l. fi. supra de offi. eius, & tamen seue-
riorem ultionem non infert.

Sed defendendo ipsam, dato qd hæc
obstent, pendentia etiam ab infra dicen-
dis loco suo, ut soluebā alias, solo hoc
uerbo responderi posset, diffinitionem
secundum nos esse bonam, si ut in plu-
ribus saluari possit. l. suus quoq; . §. pu-
to. ff. de hæ. insti. tradit in simili Areti. in
li. in pe. col. ff. de testa.

Et probatur apertius, quia in diffini-
tione testamenti dicitur quod est iusta
sententia, idest solemnitas, & tamen
est dare testamentum minus solemnē,
si fiat inter liberos authen. hoc inter li-
beros. C. de testa. uel si fiat à milite,
existente in castris. l. milites. C. de mili-
testa. Item dicitur adhuc ibi, cum hæ-
redis institutione, & tamen plerunq;
etiam in codicillis instituitur hæres à
milite, non à pagano, quia tunc hæ-
reditas nec dari, nec adimi ab eo potest
l. 2. C. de codi. l. militis codicillis. ff. de
mili. testa. & plus quod hæreditas dari
etiam potest in codicillis adhuc, ueniē-
tibus ab intestato, ad tollendum primū
testamentum. l. hac consultissima. §. fi.
& ibi Bar. C. de testa.

Ad idem dicitur alibi in rub. sol. ma.
in diffinitione dotis pariter, quod datur
ad onera matrimonii sustinenda, & bene.
l. p. onerib. C. de iu. do. & tamen pacisci
potest maritus, ut mulier, se ipsam alar
l. 4. ff. de pac. dota. l. si quis uxore, in fi.

ff. de do. int. ni. & uxo. l. si. in prim. ff. de excep. do.

Et alibi deniq; in. l. i. supra de iusti. et iu. quod ius est ars boni & æqui, cum tamen bonum plerumq; sit, & non æquū uel è contra, æquum, sed non bonum exemplum primi in usucapione, in qua hoc ipsum quod bonum est consistit, ne dominia sint semper incerta, non tamen æquum, quia cum aliter iactura locuples sit, qui usucapit. l. nam hoc natura. ff. de condic. inde.

Secundi uero, quod uxore contra dicente, rerum paraphernalium maritus administrationem nō habeat. l. hac lege. C. de pac. con. nam hoc ipsum æquum est, quia dote contentus esse debet, quia (ut diximus supra) onera matrimonii sustineat, absq; eo etiam quod paraphernalia bona administret, sed non tamen bonum est, quoniam si cuti uxor se ipsam marito commisit, ita pari arbitrio pati debuit, etiam bona prædicta ab eo gubernari, ut ibi, & ut latius in. d. l. i. sed modo ad propositum ut in pluribus uerificari potest definitio Iaco. de Are. & maxime cum dicamus, quod merum imperium est habere gladii potestatem ad animaduertendum in homines facinorosos, ut hic uel specialiter respondendo, omnia tollas hoc solo, quod licet in. d. casibus non comprehendatur, neq; continent seueriorem ultionem actu, continent tamen, & comprehenditur potentia, ac aptitudine, ita ut definitio non possit dici, nisi bona, ut hic per Docto. & not. insti. de re. di. in princ. & in. l. si donaturus. ff. de condic. ob cau. & in. c. maiores, de baptis. conducitq; ad hoc dicta infra & not. in. l. illicitas, in. §. qui uniuerfas. ff. de offi. præsi. quod præses provincie habet merum imp. aliquo casu in potentia tantum, & non in actu, quo ad deportationem in insulam communiter tamen reprobatur.

Et aliam hac de re tradit statim Bart. post Pet. de Bellaper. quod nihil aliud

sit, quam iurisdicção, quæ officio iudicis nobili expeditur, uel per accusationem publicam utilitatem respiciens principaliter, subinde declarando, & constat ex genere & differentis, quodq; omnia comprehendat, ut per eum.

Adhuc non tuta, in primis, quia sentite uidetur, dum dicit, uel per accusationem, quod accusatio non expeditur officio iudicis nobili, & tamen paulo supra ipsemet Bar. tenet contrarium dum allegat text. insti. de pub. iu. in prin.

Immo plus etiam quod istud sentiat hic, & secundo & quod verbum uel per accusationem, ut subiicit, expressum fuerit gratia dubitationis tollendæ non quod esset necessarium, etiam num male loqui uidetur, ex quo dicendum est potius quod expeditur officio iudicis mercenario. l. iudex posteaquam, & ibi Barto. met. ff. de reiudi. & probatur, quia officium iudicis mercenarium, est illud, quod alteri famulatur, ad nobilis differentiam, ut dictum est in. l. i. supra cod. sed accusatio est in consideratione hie, cui famulatur, ergo, & quia accusatio ita se habet in criminali causa, ut actio in civili. l. qui accusare. C. de eden. quomodo etiam Bald. arguit in. l. & si seuerior, in prima colum. in si. C. ex quib. cau. inf. ar. estq; ius accusandi primo casu, ut secundo actio ius prosequendi, nec in criminali experitur quis sine iure accusandi, sicut nec in civili absq; actione, ut insti. de ac. in prin. & in. l. si pupilli, in. §. uideamus. ff. de nego. gest. & declarat idem Bar. in conf. c. incip. à domino Cyno, in 2. colu. uerum actioni in civili famulatur, ergo, & in criminali accusationi, & sic mercenarium erit. Considerando etiam quod in delictis, uel nominata fuerint ut homicidium, aut furtum, uel innominata, ut si gladium è manibus tuis exceperissem, reque uulnerassem, uel album in edicto prætoris corupissem, iuxta not. p. Bar. i. l. senatus, in. i. & 2. cod. ff. de accu. & l. sin. l. si familia, in prima

ma infra eo. nascuntur obligationes, ut insti. de ob. quæ ex de. nascun. officium autem iudicis nobile, nullā præsupponit obligationem. l. qui per collusionē ff. de ac. emp. ergo omnimodo mercenarium, & ad delicti propositum nota, qd hoc idem genus generalissimum est, crimen autem subalternum, ut in. l. i. iungla glo. C. si aduer. de.

Tertio, quia absolvere reum à pœna, meri imperii est, maioribusq; magistratibus in speciale privilegium reservatum. l. solent. ff. de offi. procon. l. si. C. ubi se. uel cla. & tamen hoc ipsum priuatam utilitatem respicere uidetur, & eodem mō argui potest, si pariter multa à præside ex causa remittatur, quod meri imperii sit, & quod nihilominus istud utilitatem priuatam, potiusquàm publicam respiciat. l. illicitas. §. si. ff. de offi. præsi. quem tex. dicit not. Bald. in. c. at si clerici, in prin. in 4. col. de iudi.

Quarto, ut proxime dicebamus, condere legem, est meri imperii. l. i. ff. de cōsti. prin. & tamen non semper lex utilitatem publicā continet. l. diuæ, & ibi Bar. C. de decu. lib. x. l. si. C. de legi. l. i. §. huius studii. ff. de iusti. & iu. ubi ius in publicum & priuatum diuiditur publicū, consistit in sacris, sacerdotibus, & magistratibus, priuatum, in præceptis naturalibus, gentium, & ciuilibus.

Quinto & ultimo, quia est dare casū etiam, in quo aliquid agatur, siue expediatur, officio iudicis nobili, ad publicā utilitatem, nec tamen sit meri imperii, puta si administratores ciuitatis petane resti. i. integ. vel se mitti in bo. po. ex primo decreto. l. i. ubi bete cauere infra eo. l. ea quæ. ff. ad municipa.

Sed primum fallaciam habet, cū (ut iam dictum est) id expresserit Pet. tollē dæ dubitationis gratia, adde simile per Bar. met. in rub. sol. ma. num. 12. dum de clarat, an glo. expositio fuerit necessaria dicentis petatur, id est reperatur, & uidetur bo. rex. in. l. iam hoc iute in si. ibi, vel eente euitandæ. q. gratia. ff. de uul. & pu. sub. imo qd idē Bar. in. l. liberationem, in. §. i. in pri. ff. de lib. le. dicit adhuc, qd hæ

de re plerunq; admittitur superfluitas.

Non obigitur secundum, quia non est uerum, & cōiter tenetur contrarium opi. Bar. reprobata, in. d. l. iudex postea qd ēt quod accusatio se habeat in criminalibus, quemadmodū actio in ciuilibus, ut utroq; casu absoluator reus, uel condemnatur, sed non qd eadem samuletur officium iudicis, ut insti. de pub. iu. in prin. l. ita uulneratus. ff. ad legem aqui. c. ut fame, de sen. exco. & ut latius dixi ēt in aliis lectu. nec officit qd in delictis obligationes nascantur, quia uerum est non ut tollat officium iudicis, nobile non esse, sed ut hoc ipsum cōfirmet potius, doceatq; nil aliud esse quam nobile, ex quo oriuntur ad pœnam, uindicandæ reipub. causa, quia qui delinquit, seruus ē delicti, & amat pœnam, & anima quæ peccauerit moritur, nec est obligatio proprie, prout diffinitur, insti. de ob. in prin. sed quasi obligatio quædam, qd ex nālī æquitate oritur, ut inobediens puniatur, & legi satisfaciatur, quoniam ei non obediuit præuaticando. c. si dæ aut 4. d. §. iuris præcepta insti. de iu. na. & tradit Bar. in. l. si. ff. de iniuri.

Non ob. tertium quia id, utilitatem priuatam secundo respicit, non principaliter, ex quo non fuit repertus culpabilis, longeq; melius est, nocentem absolvere, quam innocentem condemnare. l. absentem. ff. de pen. tradit Bar. & Ang. in. l. si in rixa. ff. ad legē Cor. de si ca. unde pœna legis Cornelie de sica. tenebantur, qui in accusatione innocentis coissent. l. 2. ff. de concussio. & senatus con. cohercebantur. l. i. ff. ad legem Cor. de fal.

Non ob. quattum quia nec id negandum est, quod non semper scilicet utilitatem publicam contineat, sed nihil facit, quoniam continere dicitur, in quantum lex. c. erit autem lex 4. dif. l. leges C. de legi. l. i. & 2. ff. eo. probo per simile quia lex in quantum lex semper est certa, & si dicamus tamen quod dubitationem habeat. l. quod labeo. ff. de carbo. edic. l. non dubium, & ibi Cy. C. de legi. l. quæris. ff. de nata. resti.

Non ob. quintum & ultimum quia ut dicebam alias, negandum est, ex quo potius id priuatam quodammodo utilitatem respicere uidetur, & nouissime addo simile, quia in quibusdam etiam ciuitas uicitur iure priuari, & priuato æquiparatur, patet, quia bona quæ habet, non ramen ad usum publicum, priuata sunt, & uendi possunt, alias non l. sed & celsus. ff. de contrahen. emp. l. pro habere. §. plane. ff. quod ui aut clam. l. apud iulianum. §. si. ff. de lega. i. declarat Bar. in. l. 2. in prin. ff. ne quid in lo. pu. & ad longum, ubi etiam exempla ponit, Cepo. in tracta. de ferui. rusti. prædio. de ser. uir in 7. & 8. colum. uel saltem loco priuatorum bonorum habentur, ergo non respiciet publicam utilitatem simpliciter, & sic diffinitio sustineri potest communiter etiam approbata à Doct. & facit etiam bo. tex. in. l. nihil. ff. ad mensuram con. mace. Vel dato, & non concessio quod prædicta obstant, dicas, ut proxime, ex alio saluari, quia ut in pluribus verificari potest, quodq; id est satis. d. l. suis quoq; d. §. puto. ff. de hæ. insti.

Aut & tertio loco, ultra Bar. & Doct. aliam tradi posse quod merum imperium, nihil aliud sit, nisi potestas publica magistratus maioris, publicam etiã utilitatem respiciens.

Iudicio meo optimam, quia constabit sic ex genere & differentiis, conuertetur cum suo diffinito, & omnia comprehendet deniq;.

43 Quarto dubitatur, quibus iudiciis competat t. merum imperium, & resoluitur dubitatio, ut per Bar. ex cuius dictis collige.

Et primo quod præfidentes (præmitte prius quod uniuersitas est nomen iuris, non personarum, patet quia excommunicari non potest, nec corporaliter puniri, sed si contra eam agatur criminally pro delicto, & condemnetur poena capitali, commutatur in pecuniariam, ut in l. quid ergo, in. §. poena grauior. ff. de his qui not. infra. & declarat Inno. in c. grauem, de sen. exco. & licet alibi dicatur, quod est persona. l. mortuo. ff. de si-

deiu. id est uerum improprie, quoniam in quantum uniuersitas, anima caret. l. si municeps, & ibi Bald. ff. quod cuiusq; uni. no. uniuersitati, facienti prouinciã habent merum imperium de iure communi lillitius. §. qui uniuersas. ff. de off. p. li. q. tex. clarus est, & negari non pot.

Intelligendus tamen secundum tempora antiqua, quibus omnes ciuitates subterant uni præfidi, & uni Metropolitano, qui non habebant nisi x. aut xi. ciuitates sub se. c. scitote 6. q. 3. & ipse Metropolitanus x. uel xi. Episcopos sub se pariter, tradit Abb. in c. pastoralis, in prin. de off. or.

Et hoc quia hodie quælibet ciuitas, prouincia dici potest, si tamen distinctum habeat territorium, secundum gl. in. l. si. C. de præscrip. lon. temp. declarat Bar. in. l. i. C. de metro. berito. in 2. colum. lib. 10.

Alia est puincia etiam, usualis, siue uulgaris, quemadmodum homines intelligunt, & utuntur, & quemadmodum de dietis tradunt scriben. in. c. curam, de elec. maxime Cardi. & in. c. nonnulli, in prin. in 5. q. de rescrip. exemplificando in Apulia, terra laboris, Gallia, Hispania, Germania, & similibus, prout exemplificant Doct. in locis præalleg.

Et nota, quod ad effectum de quo in d. l. si. de prouincia intelligemus, ut hodie, quod gl. ibidem tenet & bene. Quo uero ad effectum d. c. coram, de usuali, non probandum tamen, quia absentes commode vocari non possent, ideo iudicis arbitrio relinquendum est, & sentit hoc idem quoq; Abb. ibidem, in i. colum. & quo ad effectum, de quo hic, de prouincia, secundum antiqua tempora, & etiam de usuali intelligi potest, si præses adsit, de prouincia autem, ut hodie non ut infra statim.

Sed difficultatem moueo, in. d. §. qui uniuersas dicitur, quod præfides puinciarum ius gladii habent, statimq; exemplificat, ipsos posse etiam in metallum damnare, exempla non restringunt dispositionem. §. hætenus, insti. de gradi. & deberent hac ratione posse etiam de-

portare in insulam, & tamen non possunt. l. i. §. de portatos. ff. de lega. 3. cur ergo sic.

Et maxime cum pœnæ huiusmodi æquiparatur. l. 2. ff. de pœ. l. 2. ff. de pub. iudi. dictumq; suit supra in glo. potestatem.

Considerando ad idem, quod nec potest dare facultatem reo eligendi sibi pœnam, quod tamē potest Princeps. l. aut damnum. §. proinde. ff. de pœn.

Solad primum dici potest, quod imo restringunt hic, ex quo non potest habere locum, nisi in exemplificato.

Simileq; est in. l. 2. ff. de libe. & posth. ubi exheredatio, quæ non potest uerificari, nisi in uno filio, ualet, & de eo facta intelligitur, non autem si plures sint filii.

Et in. l. si optio. id ad unum & c. ff. de op. le. ubi genus restrictum ad vnam speciem, species est.

Et ita per istum tex. dixit etiam Bald. in authen. hoc inter liberos, in. i. col. C. de testa.

Et patet, quia insulas habent soli principes, quibus hoc idem reservatum est, in signum supremæ potestatis. d. §. de portatos, adeo ut damnent in metallū, sed non deportent, & diximus in. l. i. de offi. eius, late.

Non obsecundum quia æquiparatur, ut pœnæ omnes capitales dicantur sed non ut omnes ab omnibus imponantur, quasi imperio limitato ratione prædicta, & est argu. in. l. solemus in. §. latrunculator. ff. de iudi. & perpetuo obseruandum est Vlpia. in. d. §. qui uniuerfas, hoc idem omisisse, ut pote notissimum iurisperitis, quia iam declarauerat in. d. §. de portatos.

Non ob. tertium & ultimum, quia esto quod merum imperium habeant, & sint de maioribus magistratibus, attamen non sunt ita legibus soluti, ut princeps. l. princeps. ff. de legi. l. digna uox C. eo. quo fit ut nec mirum sit, si princeps facultatem prædictam dar reo, eligendi sibi pœnam, præsidēs autem nō possint, argu. in. §. æquius, in authen.

iuliu. quod præsta. ab his, & in. l. rē non nouam, C. de iudi. declarat Bal. in. l. & si seuerior, in prima colu. C. ex quib. cau. inf. itroga. & ideo, ut in simili dicit tex. in. l. i. in prin. supra de offi. eius, errant magistratus, hanc facultatem eidem cōcedentes, contra quos inuehit Albe. in. d. l. aut damnum in. §. i. in prin. de pœn. & bene, & ideo quando uolunt reo aliqua de causa hoc idem concedere, debent rescribere principi, & exequi pro ut iubet, argumen. in. l. i. in. §. si. ff. de quæstio.

Secundo collige, quod qui præest 447 uniuersitati facienti ciuitatem, nō habet de iure cō. merum imp. quæ ciuitas (ut diximus p̄xime) si distinctū habeat territorium, hodie prouincia dici pōt. Et non ab re, quia defensores earum, non sunt de maioribus magistratibus, quibus solis hoc ipsum à lege concessum est. l. i. supra de offi. eius. & de meto ac mixto imperio intelligi debet, ut infra quemadmodum subiicit Bart. met. quasi dicat, eis modicam castigationem esse permissam, quæ tamen est meri imperii, & suo loco susius tractabimus.

Verum contra, de. l. i. §. cum urbem ff. de offi. præse. vrb. ubi contrariū aperte dici uidetur in p̄fecto urbis, qui hēt cognitionem criminum & delictorum, si in ea, & intra centesimum miliarium admilla sint, ergo non est uerum, quod q. præest uniuersitati, facienti ciuitatem, absq; meto imp. esse dicatur.

Ad idem, Verona est ciuitas, ut alias omittamus, & tamen illi præfidentes olim habebant imperium, quid hodie, dicam infra & ad propositum est casus in extrauagan. de pa. constan. in prin.

Ultimo opponitur de. l. more, cum not. ibidem infra eo. ubi clare decisum est, multas fore ciuitates, quæ habent merum imperium, taliter ut non sit uera generaliter conclusio supra dicta,

Quibus idem met Bart. hic respondet breuiter, et dicit ad primum, id esse forte speciale in ciuitate Romana, pro quo facit in simili, quod habetur in authen. ut Ec. Ro. gau. præscrip. cen. anno.

& in.l.eum qui uedigal. ff. de uerb. fi.

Adde tu, solidius dici posse, id ipsum fore potius, quia præfectus urbis etat de maioribus magistratibus, quibus in speciale priuilegium erat à lege cōcessum, ut omnia omnino crimina cognosceret seu de omnibus criminibus commissis intra urbem, & extra, intra Italiam tamen; usq; ad centesimum (ut diximus) miliarium, & tacitum aliquid fuit etiam in.l.i. supra de offi. eius.

Et hoc potissimum, quia non in eo se fundate uiderur Iurifcon. sed in hoc, quod personæ, & dignitatis ratione, hoc ipsum ius sibi uendicasset, nec dubito.

Ad secundum etiam respondet Bar. id esse ex concessione facta per principem, & bene, deciditurq; per rex. in.l.i. supra de offi. eius, ibi, uel principum cōstitutione. Ideo de eius potestate disputare, dubitando, an potuerit facere nec ne, non est ad propositum. l.2. C. de cri. facti.

Ultimo respondeo ad tertium non esse uerum, ut diximus, de iure communi, sed forte de consuetudine, uel si metum imperium præscriptum sit, maxime tanto tempore, cuius initii memoria non extet in contrarium. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & æsti. c. super quibusdam. §. præterea, de uerb. fi. & ut latius diximus alias in aliis lect. & per Docto. hic.

Et nouissime ad dictum de consuetudine, adde quod facit licitum, quod alias non liceret. §. quia uero, iuncta gl. in authen. de desen. ci.

Et hinc dicimus quod est altera natura, patet, quia est sæpe. l. de quibus. ff. de legi. natura semper, sæpe & semper conuertuntur, ergo, & quod ex frequentatis actibus fit habitus.

Et ad idem, quod quæ impossibilia sunt & seruata principi, consuetudine efficiuntur posibilia, & de non teter uatis. l. apud iulianum. §. fi. ff. de lega. i. l. qui cum maior. §. i. ff. de bo. li. not. in. c. quod translationem, de offi. ord.

Et hoc est quod dicebat Bal. in. ci. in. §. præterea ducatus, in i. colum. de pro-

hi. seu. alie. per Fede. quod nullum est ius mere posituum, quod consuetudine murari non possit.

Et bene, quia non differt à lege, nisi ut tacitum & expresse. l. de quibus. ff. de legi. sicuti nec ab ea statutum, nisi ut plus & minus. l. omnes populi. ff. de iust. & iu.

Quam etiam inducunt, diuturnitas temporis, & actuum frequentia. l. i. C. de legi. l. quod non ratione. l. de quibus, & ibi Bar. in 4. col. ff. eo.

Et ad dictum de præscriptione, Adde quod ea occiditur libertas, occiditur dominium, & sic iurisdicção. l. qui furere ff. de sta. ho. & deniq; omnia cum præscribuntur, si præscriptibilia sunt, maxime tanto tempore ut supra secundum Bar. in. l. si ædes, in. §. i. ff. de serui. urba. prædio.

Vel dic intelligi posse, hoc dictum uel timo loco Bar. ad d.3. arg. in consuetudine tantum præscripta tanto tempore, ut supra.

Tertio collige, quod qui præest uni-
45 uersitati facienti castrum, uel municipium, nullam habet iurisdictionem cum declaratione tamen, secundum Bar. si ciuitati subsit, & iura allega. per eum clara sunt, quæ non induco.

Adde tamen, dum scriben. dicunt, bene facere in ratione sui text. in. l. sic ueniet. ff. ad legem iu. de a. dul. quem citat etiam Bart. in. l. patre furioso, in fi. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. similem in. l. fi. C. de legi. tu. ubi qui tutela indiget non potest esse alterius tutor, & in l. filium habeo, in fi. ff. ad macedo. & in l. filius a. ff. de acqui. hæc. facili inductionis.

Et conuenit ex alio, quia si subest ciuitati, membrum illius est, membra autem à capite non recedunt. c. cum non liceat, de præscrip. c. i. 12. d.

Et quia magis dignum, trahit ad se minus. c. quod in dubiis, de consecra. eccl. uel a. ergo nec mirum, si nullam habet iurisdictionem, loquor semper de iure communi, quia ex principis concessione, posset habere, & aliter ac lauius

ut diximus in alias aliis leſuris, ſed dubito nam loquimur nos de meo imperio, & Bar. hic de iuriſdictione, & in ſeq. membro, quo modo igitur de uno ad aliud inſerri poſteſt. l. pap. exuli. ff. de mino.

Pro ſol. dic, nil aliud innuere uoluiffe, niſi ſtud. ſi nullam hēt iuriſdictionem, q̄ non habet cōſequenter merum imp. uel multominus. l. reſegatorum. §. conſtitutum. ff. de interd. & rele.

In ceteris etiam bene loquitur, nec eſt, inſiſtendum, dum tamē dicit, q̄ in caſu l. ſi. C. de iu. o. iudi. non habent iuriſdictionem præſidētes uniuerſitati de qua ibi, aduerte, quia ſolet allegari text. ille ad hoc, quod grauiſſima culpa eſt ſuum iudicem reſutare, & uelle coram alio litigare, quod ē expreſſe innuit text. & in ducit in not. q. Ancha. in conſi. 4to. incip. ponderata, in i. colum. ergo iuriſdictionē habebant, quia alias nec iudex ibi eſſet, nec in eum caderet reſuſatio. l. apertiffimi. C. de iudi. Sol. dic quod habent, ut ibi not. & in l. omnes populi, ubi Bar. met. nu. 6. ff. de iuſti. & iu. in pertinentibus ad ſuam negotiationem, nū prout hic, & prout eſt poteſtas de iure publico introducta, cum neceſſitate iuriſdicendi, & æquitatis ſtatuendæ. l. i. ſupra eo. & dictum eſt in diſcurſu ſæpe.

Et ad aliud dictum de Doctore, qđ hoc ipſum in eo fallat, licet de ſacto nō ſeruetur, adde quod hac ratione doctōratus eſt dignitas, & maxime ſi legerit per annos xx. quia tunc etiam eſt illuſtris & comes ſacri palatii, & clariffimus adeo ut a poſtate, iudæi, & ſimiles, hac dignitate frui non poſſint, ſecundum Bar. in l. i. nu. x. C. de no. Co. ſa. & de materia etiam i. c. quanto extra de magiſt. & prædicta omnia, ne inanis diſputatio uideatur, iuxta text. in l. i. in §. dixerit aliquis. ff. de publica. ad effectum de quo infra ſtatim, & hæc omnia ſerē repetit Bar. etiam in l. i. ff. de dam. inſec.

Poſſes etiam ad illud addere, quod de ſacto non ſeruetur, dictum in Doctore ſimile, quod licet de iure uerum ſit quod in atrocioribus affectus puni-

tur, licet non ſequatur effectus. l. ſi quis non dicam rapere. C. de ep. & cle. non tamē ſeruat ut de ſacto. l. i. §. ſi. & ibi Alex. in ſi. ff. quod quisq; iu. & in ſimili per Bar. in l. ſepulchri. ff. de ſep. uio. qđ non remittit delinquens ad locum delicti & ſi de iure fieri debeat.

Quinto dubitatur, quæ ſint exēpla meri imp. ut ſciamus an poſſit delegari & multa ēt dicit, ex cuius dictis collige.

Et primo, quod unum omnium eſt maximum conſiſtens in conſtitutione legis generalis, & non ab re maximum quia cōe præceptum eſt uiroꝝ prudentum, inuentio quædam & donum Dei, ac regula iuſtorum, & iniuſtorum, promulgata motu diuino. l. i. & 2. ff. de legi. l. ſi. C. de præſcrip. lon. temp.

Quam ſolus Princeps, Senatus, & Præſectus prætorio condit de Principe habetur in l. i. in §. i. ff. de conſti. prin. de ſenatu, in l. non ambigitur. ff. de legi. de præſec. præto. in l. notmam, alias formam. C. de offi. præſec. præto.

Quæ dicta non uidentur eſſe ſine dubitatione, nam quod imō ſolus Princeps condit legem, & nullus alius, eſt caſus in l. ſi. C. de legi. & ſolus à ſolum dicitur, quod oſcorum lingua, totum ſignificat, quia qui unus eſt, ut Princeps, totus eſt, & ſolus uel unus, ex omnibus ſeu inter omnes.

Immo & ſecundo, quod nec ſolus condit, ſed cum ſuis proceribus, probatur in l. humanum. C. de legi.

Et eſt ſimile, quia etiam populus, an requam impetium eſſet translatum in principem, legem condebat, non ſolus, ſed magiſtratu ſenatorio interrogandus. l. lex eſt, in ſi. de iu. natu.

Et plus tertio quod cum hodie Po. Ro. ſenatum non habeat, ſed ſolum ſenatorem, non deberet poſſe condere legem, & tamen condit, ſecundum Cy. in l. ſi. C. de peti. hæ. & ſic in his repugnantia quædam eſſe uidetur.

Ad idem & quarto, quod de Præſecto prætorio etiam dixit, non uidetur procedere, cum ipſe non generalem legem condit, ſed particularem, ſeu localem

le, & magistratibus municipalibus non denegata. l. i. ff. qd quisq; iu. d. l. formam

Et quia de po. Ro. proxime locuti sumus ultimo loco sciendum est quoq; quod hodie quaelibet ciuitas hoc idem facit. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. 2. l. a pleraq; ad duci possent; sed quia diximus alias, parumq; deurbationis habent, non insisto nunc aliter.

Et ad arg. respondeo, ex quo tex. per Bar. allegati, cauillari non possunt.

Nam primum non ob, quia intelligitur ipsi soli licere, id est nulli alii soli, ut ibi glo. declarat, & in. d. l. nō ambigitur. & male, quia senatus in uno esse potest. l. sicut. §. si. ff. quod cuiusq; uni. nō. & q. praefectus praetorio unus est, & tamen cōdunt legem, ut supra ideo melius est dicere quod non per hoc excludatur senatus, & praefectus praetorio, qui hanc potestatem habent à lege, sed ab inferioribus, ut in. d. l. si. not. & bene, & ibi dixi in collecta. late.

Non ob. secundum quia id de humanitate procedit, ut uerba sonant, & non de necessitate, in principe maxime superiorem non recognoscente, & in simili facit, quia humanum est etiam, quod uxor maritum alat absentem, matrimonio soluto ex causa, quo ad thorum. l. si cum dorem. §. si maritus. ff. sol. ma. & tamen non est necessarium, nec ad id compelli potest. l. si stipulata in si. ubi glo. ff. de do. int. ui. & uxo. & probatur, quia si necessarium id esset, apposuisset in cal legislator uerba haec, & si aliter fiat, factum non ualeat, ut est de mēte Barto. in. l. omnes populi, num. 3. l. ad si. ff. de iusti. & iu. quae tamen appositae non sunt ergo non est illa humanitas in necessariam iuris dispositionem translata, ut in. l. humanitatis. C. de excu. tu. & quomodo dicebat Barba. & ex hoc male, in casu d. l. humanū, in tracta. de praestant. Car. in. 2. q. primae par. prin. in 5. col. omnino uidendus.

Non ob. tertium quia id etiam secundum rationem habet solum senatorem posse facere legem, quia in unoquoq; remanet (ut proxime dicebam) ius uouet

statitis. d. l. sicut. l. plane. ff. quod cuiusq; uni. nō.

Non ob. quartum quia immo generalis est, & ualeat, dummodo non sit contraria legi principis, & æquum est, nec eiusdem. l. normam, alias formam, uerba possunt cauillari.

Non ob. quintum & ultimum, quia sepositis aliis responsionibus dici potest id uerum esse, sed non tamen ut uim legis habeat, nisi à principe confirmetur, & perinde sit, ac si à principe facta fuisset. l. i. §. oia. C. de uet. iu. enu. & tēpus confirmationis inspiciatur, & non dispositionis primariae, secundum Bal. dicentē utile etiam esse ad confirmationes papales, in. l. legata inutiliter, in 2. col. ff. de leg. i. & fusius ut in. d. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. & in. d. l. si. C. de legi.

Et ad praefecti praetorio propositum nota, quod in aliis etiam est priuilegiatus, ut princeps, quia ab eius sententia non appellatur. l. i. C. de sen. praefecto. praet. sicuri nec à sententia principis. l. i. ff. à quib. ap. non li.

Et quia uterq; bona confiscat. l. i. C. ne si. iu. prin. & ibi. Salice. in fi.

Et quia tam hic, quam ille, restituit aduersus suam sententiam. l. i. in causa, in si. l. praefecti etiam praetorio. ff. de minor. tradit glo. in. d. l. i. C. de sen. praefecto. praet.

Et summā potestatem habuisse, ultra dicta alias in aliis lectu. indicat Traiani exemplum, dum praefectum praetorio ense cingeret, sic dicentis.

Hunc ensem, si iuste imperaui, p me, utaris, sin minus, contra me.

Et est utilitas disputationis, quia idē esset dicendum in his, qui praefecto praetorio hodie aequiparantur, in gradu illustrium cōnumerandis, ut Cardinalibus & similibus, de quibus in. l. i. & ibi diximus, in prin. supra de offi. eius.

Secundo collige, quod ē etiam aliud secundo loco maius quod (ut saepe diximus) est habere gladii potestatem, ad animaduertendum in homines facinorosos, uel ad imatum uita naturalis in totum, aut pro parte, uel etiam ciuili, si

perdatur libertas, cum in metallum q̄s damnatur, & bene, dictumq; est supra satis.

Nouissime tamen aduerte, quia duo hæc dicta, non uidentur uera, non primum quia abscisio membri & uitæ ademptio æquiparantur, ex quo primo casu quis testamentum facere potest l. qui manus. ff. de testa. secundo aut non, si pœna capitali quis est condemnatus. l. eius q. S. i. ff. eo, non secundum quia libertate nihil maius dici potest. Vnde atrocitate sententiæ etiā maxima capitis diminutio appellatur, ut insti. de capi. di. in. S. maxima. & id eo debuit potius hoc idem poni in exemplo imperii meri maximi, q̄ maioris.

Pro sol. breuiter, ad i. dici potest, id non tollere æquiparationē hic factam, quoniam tex. in. d. l. qui manus, loquitur non de eo, cui in pœnam manus abscisa sit, sed qui corpore imperfectus est, nec aptus ad scribendum, q̄ maxime requiri uidebatur. l. iubemus. C. de testa. & forte dubitabatur alibi hac de re, an eunuchus haberet testamenti factionem, & deciditur quod non, in. l. eunuchis. C. q. testa. fa. po. & ibi Bat. signanter per text. in. d. l. qui manus, & faciunt not. in rub. an mu. uel alii imper. in uisib. seu. & probatur efficaciter, quia de scriptura scripti ibi erat dubitatio, ut uerba illa in huiusmodi quis scribere non possit, ergo oī alio casu præsumetur habitas, q̄ habuerit in ceteris testamenti factionem adiuuam. l. qui testamento. ff. de testa. c. i. de æt. & quasi. in. 6. sed q̄ immo etiam capitali crimine damnatus, testamenti factionē habet, probari uidetur in. l. qui à laeronibus, in. S. fi. & in. l. si quis post. ff. de testa. Sol. habet utroq; casu, quia appellatur, & ipsum testamentū fecerat pendente appellatione, indeq; mortuus est, & quia post institutū accusationē in dēnotatus defunctus est.

Ad 2. uero, quod maxima capitis diminutio dicitur, respectu medix, & minimæ, de quibus in. d. titu. sed non ut maximi imperii exemplū uideatur, ex quo habere gladij potestatem, &

spectu pœnæ capitalis intelligitur, pœna aut capitalis est triplex. l. 2. ff. de pœn. & dictum est supra, & inter alias hæc quando amittitur libertas, ergo.

Et huiusce gradus etiam est, uel exemplum simile supra dictis, missio in carcerem, si fiat ad pœnā, ut carceratus ibi perpetuo maneat, q̄ per ius canonicum infligi solet.

Et bene quoniam inquit Barto. æquiparatur damnato in metallum perditq; patitur libertatem.

Et ad pœnam dixi, quia carcer inuentus est ad custodiā potius de iure ciuili, ut hic per eum, & latius Inno. in. c. qualiter, & quando, de accu. & dixi in aliis lectu.

Quæ duo dicta etiam hoc casu non uidentur esse absq; dubitatione, nā primum q̄ iure canonico, damnatur q̄s ad perpetuas carceres, non potest esse nisi ex ratione, quia concilio toletano, sententia sanguinis prohibita est clericis. c. clericis. c. sententiā sanguinis, ne cle. uel mo. in tantū ut nec legatus de latere, quibus commissā sit generalis administratio p̄uincix à papa possit hoc idem facere, ut tradunt scriben. in. c. fi. eo. ti. in. 6. & tamē hoc idem falsū ē, quia clericus falsarius literarum apostolicarum traditur curiæ seculari, ultimo afficitur supplicio, secundum Abb. in. c. ad falsarium, in. 2. col. de cri. fal. uel si aliis criminibus ittetitur & factus incorrigibilis, de uenerit in profundum malorum. c. cum non ab homine, de iudi. Rufus secundum ēt hē dubitationem, quod ius canonicū solū, p̄t latiq; ecclesiastici, hanc pœnam infligant supra dicta ratione, ex quo contrarium disponitur in. l. incredibile. C. de pœn. Et primus Ancus Martius, carceres media in urbe instituit ad terrorē crescentis audaciæ, inq; latumias, de quibus in. l. succutitur. ff. ex quib. cau. maior. à Tarquino superbo inuentis, Sabinus, & Tolomq; principes tres & quadraginta damnati, & facit etiam text. in. l. in. S. fi. ff. de alea.

Solue, ut dixi alias primum permitti indirecte, non directe & principaliter, & ē

Amile per glo. in clem. i. in .§. cæterum, de usu. & i. c. post miserabilem, co. ti. in antiq. ubi iudæus censura ecclesiastica directe cohereri nō pōt, indirec. & ūt sic, dixiq; ego late in l. i. C. de eden. Secundum uero speciali iure in seruo procedere, & uix inquit ibi rex, ergo nō in libero. l. seruus. C. eo. l. mandatis. ff. de pœn. præterquam in casu d. §. si. declar. Bat. in tracta. Carce. col. 2. imo quod etiam de iure canonico carcer pœnitentiz non pœnz dicitur ut per Ange. in l. miles in. §. ædictum. ff. de mi. testa. Cætera responsionem secum habent, ea non ad pœnam facta fuisse, idcirco transeo, uel si ad pœnam facta fuerunt, de iure fieri non poterant. l. aut damnum. §. solent. ff. de pœn.

Tertio collige, magnum etiam esse imperium metum, cum tantum ciuitas amittitur quod ex deportatione in insulam contingit, & iura ad idem allega. per Bat. probant aperte.

Ad quod tamē est aduertendum, quæ probant deportatum (ut dixi) ciuitatem tantum amittere, sed non quod deportatio sit de mero imperio magno.

Et propterea uideretur dicendum potius, quod esset de impetio maiori, quoniam capitalis pœna ē, quæ ultimo supplicio æquiparatur, & damnationi in metallum, ut in d. iuribus, & in gl. potestatem, & pœnæ istæ sunt de mero imperio maiori, ut diximus proxime, etgo & ista. l. si quis seruo. C. de fur.

Considerando quoq; ut dicebam alias, quod deportatus habetur pro mortuo. l. i. §. si. ff. de bo. po. contra tab. & sic ciuilitur, q; ciuilis mors & nālis æquiparatur, ut adhuc proxime fuit dictū, ergo.

Et hinc est, quod ei actio per magistratū erepta est, & processus cum eo agitatus nullus, & nulla inde ē sententia, si pro eo seratur, sicuti si lata esset p hæretico. l. si constāte. §. si. ff. sol. ma. l. sed & si p p̄torem. §. actio. ff. ex quib. cau. ma. tradit Bal. in l. cum mulier, in 7. col. ff. sol. ma.

Quodq; tutela testamentaria finitur p mortem nālem, uel ciuilem, & ipso iure deuenitur ad legitimam, imō q; utroq;

mō tutor definit esse in rerum natura, adeo ut nec tutela, nec aliq; aliud fundetur in persona, q̄ non extat. l. si tutor. §. i. ff. de tute. & ra. disargu. in l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pe. tradit idem Bal. in l. si quis sub conditione in 2. col. ff. de testa. tute.

Et quod deniq; ille qui decedit cum filio deportato in insulam, dicitur decedere sine hærede. l. Deo nobis, & ibi idē Bal. in 4. col. C. de ep. & cle. clarius Pau. de Ca. l. ex facto, §. i. in p̄. ff. ad Treb.

Pro sol. breuiter dici pōt, responderi q̄ quis. d. iura non exprimant, deportationē esse de imperio magno, dēt tamē non aliter intelligi, ex quo negati non pōt, q̄ non sit plus amittere libertatem, & ciuitatē, q̄ ciuitatem tantū, ergo congit ut de mero imp. magno esse dicatur, sicuti dānatio in metallū de maiori.

Non officit q̄ capitalis pœna sit, & ultimo supplicio æquiparata, ac damnationi in metallum, quia & istud quoq; uerum est, ut capitalis dicatur, & mero imp. sed diuersimode, quoniam etiā cohercio modica meri imp. est, & tamen non est nec maioris, nec magni, ut infra.

Et multo minus q̄ deportatus habeatur pro mortuo, & cætera ad idem tendentia protinus cessabunt, quia quo ad quid uerum est, non generaliter, ex quo testamenti factionem non habet in capax est, & ad successionem non admit titur. l. quidam. ff. de pœ. etgo non quo ad effectum, de quo disputatur, ut de maiori impetio esse dicatur.

Vel dic quod licet p mortuo habeatur, non tamen uere mortuus est. l. si maritus. §. legis iuliz, & ibi Barto. ff. ad legem iu. de adul. l. non distinguemus, §. cum quidam. ff. de arbi. cū haberet de eo qui. du. in ma. quam po. per adul.

Vel & melius, quod mors naturalis, & ciuilis, æquiparantur in casibus & iure expressis. c. susceptum, & ibi not. de rescrip. q; q; (ut diximus) æquiparantur, ut pœnz capitales dicantur, sed nō ut non sit una altera maior quantitate, & qualitate.

Sciendū est tamen ad deportationis propositum, si filius à patre rogatus sit, cum motietur, filiis suis restituere hæreditatem; uel cui ex ipsis uoluerit, & mortuo patre deportetur in insulam, anteq̃ eligat, quod electionem nō perdat, q̃q; ante mortem naturalem, compelli non potest ad eligendum, cui ex ipsis hæreditatem restituat, casus est not. in l. cum pater, in §. hæreditatem. ff. de lega. 2. qd ad commissarios inferri etiam potest, ut ibi per Albe. quod nec ipsi perdant officium sibi à testatore iniunctum, quamuis in exiliū mittantur, & sæpe cōtingit.

Item sciendum est secus fore in damno nato in metallum, ut not. Alexan. in l. ex facto in §. si quis rogatus, in prin. ff. ad treb. & duo hæc ualde differre, quamuis utraq; pœna, capitalis dicatur.

Sed ad propositum deportati adhuc & d. §. hæreditatem, quæro, quare electionem non perdit, & quare compelli non potest ad restitutionem fideicommissi electione facta, cum ipse, dictorum bonorum incapax sit. d. l. quidam. ff. de pœn. nec uoluntas testatoris possit stare in suspensio. l. si. ff. communia prædio.

Responde, electionem non perdere, quia sub conditione mortis naturalis, fuit rogatus, non civilis. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager uecti. uel emphy. pet. l. si. C. de his qui uel. æta. impe. & ideo compelli non potest. Nec officit quod bonorum incapax sit, quia stabunt interim apud fiscum. l. statius flor. §. Cornelio. ff. de iu. fisci. & minus quod uoluntas testatoris stabit in suspensio, quia nō est absolum, aut absurdum propter conditionem. l. mutianæ & ibi Imo. in 3. colum. ff. de con. & de. uel. dic. quod stat eo quia conditio est posita in arbitrio deportati filii, eligere debentis, & est iuridicum. d. l. si. & ibi Alb. ff. communia prædio. & ut per Bat. latius in l. usufructus, ff. de sti. ser. & hæc ultra dicta alias i aliis lectu.

Quatto collige (de causis liberalibus non loquor (ut etiam inquit Bar.) quia officio iudicis mercenario expediuntur & suo loco oportunius dicitur) merum

imp. & paruum fore, quod in relegatione ne consistit t̃ ut not. in §. relegati, secundum Bart. insti. quib. mo. ius pa. po. fol. & tenuit glo. in l. nulli. C. de sen.

Verum aduerte, quia in d. locis bene dicitur quod est de mero imp. ratione q; Bat. suadetur, quia expeditur officio iudicis nobili, publicamq; utilitatem respicit, ut in diffinitionibus & dictū est supra sed non q̃ sit de mero imp. paruo.

Vnde alia ratione potest suaderi secundum eum, quia si esset impetii meri magni, non posset causa agitari per procurationem, nec sententia fieri in absentem, & tamen potest, legitime tamen alias citatum. l. pe. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. Absentem. ff. de pœn. & not. in l. seruū quoq; in §. publice. ff. de procu. & unū uerbum dictum est supra.

Quæ tuta non uidetur, nam considerandum est, quod cum itra prædicta intelligatur in pœnis corporis afflictiuis, ut ibi not. Doct. & in c. ueniens, de accusa. & sensus Iaco. but. in l. hi qui sanctam C. de apost. quem retulit & sequurus ē Balin. d. §. publice, in ult. col. locum nō habebunt quoq; in causa deportationis ergo sicut causa deportationis est meri imperii magni ut supra ita erit & ista relegationis, alia leuia mittenda sunt, & quia etiam dixi in aliis lectu.

Igitur dico ego, à partibus sufficienter enumeratis, probari posse sic, nam meri imp. maximi esse nō potest, quod planè oēs admittent, & si quis diceret secus, fatuus putaretur ex supra dictis. Non etiam esse potest maioris, quia id est (ut diximus loco suo) habere gladii potestatem ad animaduertendum in homines facinorosos, in relegatione haud considerabile. Non ēt magni, quia deportatus ciuitatem amittit bonorumq; incapax est, imò q̃ nec propria retinet l. i. ff. de interdic. & rele. l. i. C. de hæ. insti. relegatus autem capax, bonaq; propria retinet, & patriæ tantum fines egredi iubetur, ergo necessariò dicemus, quod sit parui l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui, uel alie. iu. §. i. insti. de actio.

Est uerum, quod aliqui fuerunt,

uolentes bannitos nostri temporis æq-
parari deportatis, quod supra dicta ra-
tione, & aliis de quibus in d. §. relegati,
non est uerum, & probatur nouissime,
ut dixi etiam in l. i. supra de offi. eius, &
in discursu huius legis, quia deportatio
referuata est soli principi, relegatio au-
tem communis est aliis l. i. §. deportatos
ff. de lega. 3. not. in l. illicitas, in §. uniuet
fas. ff. de offi. p. x. i. item deportato inter
dicitur totus orbis, excepta insula in
qua est deportatus, Bannito autem, si-
ue exuli, manet licet in toto orbe, ex-
cepto loco unde in exilium missus est. l.
2. uer. ephesum exulantem. ff. de ori. iu.
& ideo dicimus, quod sicuti imperium
non recipit diuisionem. c. in apibus 7.
q. i. pari modo deportatus non diuidit
se, nec sectionem recipit, Bannitus autē
in uno loco, non est bannitus in alio, &
declarat fufius Bald. in l. i. in 6. col. C. de
hæ. insti.

Exemplificat ad propositum etiam
Barth. in tortura, dum modo tortus ad
poenam tortus sit, non ad inuestigatio-
nem ueritatis, quia tunc officio iudicis
mercenario expediri diceretur, nec esset
meri imperii. l. si quid erit. ff. de offi. pro
con. §. si uero ignoti, in authen. de testi.

Quod ultimum, ut dicunt Doctores, &
bene, intellige in causa ciuili, quonia
aliās secus, sed declaratio probabilis est
nō necessaria, quandoquidem intelligi
sic debeat secundum legem ab eo alle-
gatā, in d. §. si uero ignoti, in his termi-
nis loquentem, iuxta eiusdem theoricā
cōiter approbatam, in l. non solum,
in §. si liberationis uerba. ff. de libe. lega.
sed contra, quod immo in ciuilibus tor-
tura locum non habeat, de l. ex libero,
& l. diuus. §. si. ff. de quæstio. ubi, in cau-
sis ciuilibus, liberi homines nō torquē-
tur. solu. uidenda est ex not. per Barth.
in d. l. ex libero.

Ad propositum igitur huiusce exē-
pli etiam aduertendum est, quia si cor-
pus tortura acriter affligitur ut ipse meri
Barth. dicit, & non ab re, quoniam est do-
lor longe maior, quam utriusq; manus
abscisio. §. quia uero, in authen. ut nulli

iu. non est ratio, cur hoc ipsum in exem-
plo maioris meri imperii quoq; poni
non debuerit.

Et hinc est, quod iudici imminet ca-
pitis pœna, si dolo malo, & sine causa,
aliquem torqueat. l. decuriones, & ibi
Bald. C. de quæstio.

Quod dicitur inferi damnum irreparabi-
le, taliter ut à sententia in interlocutoria
iudicis appelletur, licet nō sit regulare
de iure ciuili. l. 2. ff. de ap. reci.

Et quod deniq; eidem est æquipara-
ta denegatio uictus secundum glo. in l.
item apud labeonem, in §. quæstionis.
ff. de iniur. sed allucinatur Accur. quo-
niam mala mansio, de qua ibi, non est
denegatio uictus, sed dictum considera-
bile i homine uiuente, ut de eo quæstio
habeatur, & ut etiam in l. si hominem,
in prin. ff. de po. & ibi eruditissimus Bu-
deus declarat, & bene, tradit tamen Bar-
secutus Accur. errorem, in l. i. in §. diu-
us. 2. ff. de quæstio.

Quæ omnia breuiter uera sunt, sed ta-
mē quia à mutilatione membri differt
realiter quamuis in tortura articuli om-
nes dissoluantur, ut dicitur in d. §. quia
uero tēpore tantum quo adhibetur, cō-
gruit ut gradu ēt differant, & mutilatio
meri imperii maioris sit, hæc autem nō
neq; magni, quia non est capitalis, sed
parui, alia difficultatem scientia, non
tango, tacta aīās, & quia solu. secum af-
ferunt.

Quinto collige, quod est etiam me-
rum imperium minus quod in modica
51 cohercione cōsistit nec habet dubium
quia iura sunt clara in l. magistratibus
infra eo. & i. §. audient quoq; in authen.
de defen. ci. & te uera (ut idem Barth. subii-
cit) nō potest ex hoc esse species separa-
ta per se, ut dicebat glo. & laco. de arc.
relati pereundem supra nu. 4. uer. item
quero & quia plus & minus nō faciunt
rem differre specie l. si. ff. de fun. instruc.
nec secus merum imperium istud à si-
mili, quā coitus, esse uidetur, qui comi-
tialis morbus est, leuior, ut dicebat Hip-
pocrates.

Adde igitur & ad propositum suade.

ai, posse, quia si paruum est, cum acrius corpus affligitur ut supra & in l. si quid erit. ff. de offi. procō. non potest hæc modica coercio esse, nisi minus, siue exemplum meri imperii minoris.

Et quia etiam levis multa, est meri imperii minimi, ut infra nec istud aliter postea referemus, estq; casus clarus, in l. si. C. de mo. multa.

Et quia in d. l. magistratibus, cum iurisdictionem loquatur de ultimo supplicio, & sic de mero imperio, postea dicat, modica autem castigatio &c. non aliud præsupponere uidetur, nisi quod sit meri imperii, nedum, ut dicebam alias i. aliis lectu. ex natura aduersariarum, quæ aduersatur præcedentibus, secundum naturam eorum quibus aduersatur. l. mariti. §. si. & ibi Bar. ff. ad legem iu. de adul. l. hoc amplius. §. de his autem. ff. de dam. infe. uerum etiam, quia una pars legis alteram declarat. l. uerum ff. de peti. hær. & modica castigatio indicat, cum non possit esse imperii maximi, non maioris, non magni, non parui, non minimi, quod sit minoris.

Sed contra utrumq; dictum facit, nã quo ad primum, si minoris imperii est modica coercio hæc, magistratibus municipalibus quoq; competere potest, quod expresse dicit etiam tex. in d. l. magistratibus, & male quoniam quælibet causa criminalis, et minima est, quæcunq; pecuniaria maior. l. in seruorum ff. de pœn. magistratus autem municipalis limitatam iurisdictionem habet, usq; ad cetram summam d. §. audiente quoq; ergo nõ deberet posse etiam modice coercere.

Et si, quo ad secundum magistratibus municipalibus coercio modica cõcessa est, multo magis concedi deberet, leuius multarum impositio, quæ (ut diximus) de mero imperio minimo sunt authenticæ. multo magis. C. de sacrosanc. ec. & uidetur probari in l. i. ff. si quis iusdi. non ob, & nihilominus eas non imponunt. l. defensores. C. de defen. ci. ubi ad litteram dicitur, defensores ciuitatum nullas multas infligere, nec seueriores

quæstiones exercere debere, nec secus iura per Bar. allega. probare uidentur, loquẽtia in magistratibus maioribus, maxime tex. in l. si. C. de mo. multa. & in l. 2. C. de spor.

Breuius ad primum dici potest, non esse uerum generaliter, nec in omnibus personis. l. i. & ibi Bar. in fi. ff. de pœn. ergo stant ista simul, quod iurisdictionem habeant limitatam, & quod etiam modice coercerent. d. §. audiente quoq; l. si. supra de offi. eius, cuius difficultatem tacitam hic per Bar. non disputo, quia dictum fuit supra quo modo intelligatur & quo modo ad euitandam superfluitatem, cõcordetur cum d. l. magistratibus & ita transeunt Doct. à quibus non dissentio, quia ita soluit etiam & adhuc idem Bar. in l. leuia, in 2. oppo. de accu. Tradunt etiam aliam sol. quod intelligitur quantum ad reum, non quantum ad iudicem, quam nec minus probamus, sed considera, quod in primam incidit, patet, quia si in personis uilibus d. l. locum non habet, quantum ad reum intelligitur, & non quantum ad iudicem necessario, & ideo ut dicebat idem Bar. eligit quis libentius pœnam pecuniariam quam corporalem, quantumcunq; minimam, si non sit uilis, & deploratæ uitæ, in consi. 101. incip. Girardus in fi.

Sed rursus instatur, quòd immo magistratus inferiores istud imperium merum minus non habeant, propter infamiam, quæ periculo uitæ æquiparatur l. iusta. ff. de ma. uin. Sol. facilis est, si dixerimus, quod d. l. iusta, procedit, quantum ad hoc, ut seruus ex causa, liberationem consequatur, non quod mors non sit quid maius infamia, & text. met aperit in primis uerbis, ibi, iuxta est causa manumissionis. Vel quod non infamet reus. l. iustus sustium. ff. de his qui not. inf. l. in seruorum. §. si. ff. de pœn. considerando quod infamia solum habet locum in casibus à iure expressis. l. i. ff. de his qui not. inf. & per Bar. in d. l. iustus sustium, uel quod in uilibus personis, qui ut plurimum coercentur, nulla infamia considerabilis sit, ut in simili in d.

in.d. §. fi. coniuncta theoricā Bar.in.d.l.
i.in. §. fi. ff. de pœ. & in.d.l. leuia de accu.

Non ob, igitur. 2. quod. 2. etiam respi-
cit dictum redeundo unde discessimus
quia.d.l. intelligitur, prout intelligit Al-
be. ibidem, post glo. in.d.l. i. si quis iusdi.
non ob. & Azo in summa, de defen. ci.
in fi. ut nullas graues multas infligat,
mediocres uero, uel paruas sic, in leuio-
ribus criminibus, cum eorum etiam co-
gnitionem habeat. d. §. audient quoq; ,
& est arg. in.l. fi. supra de offi. eius, & pa-
tet quia cum de seuerioribus quæstioni-
bus loquatur, & leues excludat pari mo-
do de grauius multis locutus, non ui-
debitur uerisimiliter leues inclusisse, ex
quo (ut etiam dicebam supra licet ad al-
liud) una pars legis alteram declarat. l.
utrum. ff. de peti. h. nec officit uerbum
nullas, quod negat uniuersaliter, quia
non semper est uerum, nam dicitur ali-
bi, legatum factum fuisse domus, cum
his quæ in ea sunt, nullo excepto, & ta-
men pecunia debitorumq; nomina le-
gato non continentur. l. si mihi meua
§. fi. ff. de lega. 3. & in simili in.l. i. in fi. C.
qui pro sua lu. ibi, nullo causatum tra-
ctatu habito, quæ uerba etiam huiusmo-
di sunt, & tamen intelliguntur in dele-
gabilibus, non uniuersaliter, ut not. scri-
ben. in.l. i. & ibi ego late nu. 205. in.l. le-
cti. ff. de offi. eius.

Et pro complemento, inquit Bar. di-
sputationis utilitatis est, quia aliqua ex
his possunt delegati etiam sine causa, &
absolute t̄ aliqua non, nisi cum causa,
quod à dictis pendet latissime deductis
in.d.l. i. tō nec est breuitatis gratia nunc
aliud dicendum,

MIXTVM.

Post merum imperium modo tracta-
tu ipsius, ac longa disputatione absolu-
ta, uidendum est consequenter de mix-
to, & hinc Bar. multa pariter expedit, p-
cedendo, eodem ordine, quo in mero.

Et primo unde mixtum dictum sit,
† sicq; à Iuriscon. appellatum, & respō-
detur ut per eum, cuius responsiones

aliter non refero, quia dictum fuit su-
pra satis. in not.

Aduerte tamen dum dicit, quod nō
semper est uerum, quod prohibearur
merum imperiū demandari, quia quan-
doq; demandatur, si non sit maximum
maius, magnum, uel paruum, ut paulo
supra docuit, remisitueq; & uirtualiter
ibidem retulimus nos, & responde, nō
officere, quod à mero imperio potius
capiatur hoc, quod officio iudicis nobi-
li expeditur, quam ab eo quod non de-
mandetur, quia esto quod demandetur
quandoq; , non tamen demandatur id,
ad cuius differentiam, mixtum appella-
tur, quod est (ut ipse met Iuriscon. ait)
habere gladii potestatem ad animaduer-
tendum in homines facinorosos.

Aduerte et, dum dicit, qd̄ quandoq;
merum imperium consistit in commo-
do pecuniano, exemplificando in mul-
tis, & inferendo ut per eum, & in simi-
li, modo quo supra quia non est uerum
ex quo insignuntur ad publicam utilita-
tem, & est argum. in.l. 3. iuncta glo. ff. de
sepul. uio. & in.l. i. & ibi Barto. in fi. ff.
de legi.

Aduerte ultimo, dum dicit, quod et
mixtum, quandoq; commodum pecu-
narium non continet, ut in tutela, quæ
intuitu personæ potissimum inuenta ē
l. i. ff. de tute. quia si ad exemplum text.
respectum habemus, dicentis, mixtum
esse, quod in dan da bo. po. consistit, nō
aliud quam pecuniarium commodum
dicetur. Considerando etiam huiusmo-
di esse in tutela, cum personæ & rebus
detur, ad differentiam curæ. l. in copulā
dis. C. de nup. quod nec ipse Bart. negat
& sic possunt saluari dicta supra in tex.
uel coninngi omnia sic, quod mixtum
dictum sit à mero & à iurisdictione, par-
ticipatione horum duorum simpliciu,
à mero, ex quo officio iudicis nobili ex-
peditur, nec potest delegari, sicuti nec
regulariter merum, à iurisdictione ue-
ro, quia consistit in commodo pecunia-
rio, priuatam utilitatem respiciente.

Secundo expedit Bar. distinctionem
adhuc mixti t̄ quæ ex proxime dictis ē
col.

colligitur, quod sit iurisdictio, quæ officio iudicis nobili expeditur, privatam utilitatem respiciens, saluanda, si quid obiciatur, ut in diffinitione meri diximus, & fuit Petri, optima quidem, cūq; ea transeunt omnes.

Sed moneo difficultatem, dicit text. quod mixto imperio inest iurisdictio, et debet intelligi secundum Barto. hic in prin. ut genus suæ speciei. l. si quid earū. §. in rer. emptum. ff. de lega. 3. ergo diffinitio mala, quia iurisdictio in ea stat tanquam genus, & idem per idem diffiniri uideretur, absurdissimum audiri. Cogita, & solu. quære, ex dictis in text. uel dic etiam nunc, quod hic in diffinitione stat tanquam genus, alias non esset diffinitio, & non in text. inq. uerbis prædictis ubi de diffinitione non agitur, sed aliter potius, ut ea ex scilicet simplici, & mero imperio puro, mixtum componatur, subinde deducendo, ut proxime de clarabam, & sic non erit idem per idem diffinitum.

Tertio expedit Bar. quot sint gradus mixti (quibus personis enim competat ex sequen. parebit, ut etiam ipse dicit) et concludit breuiter, quod sunt sex, sicuti in mero.

35 Et primo maximi ↑ expediti non valent, nisi per solum principem.

Est exemplum in uenia ætatis, ut subiicit, in arrogatione, in emancipatione infantis & in legitimatione per rescriptum, quæ omnia optime in iuribus, ab ipso allega. probantur.

36 Sed quoad primum dubito, id non esse in sola uenia ætatis considerabile, quoniam etiam mutus, qui non habet testamenti factionem, habilitatur, si hoc idē à principe impetrat. l. si mutus. ff. de testat. l. si quæramus, & ibi Bar. in fi. ff. eod. imo omnist, qui intestabilis sit. l. obfides. ff. de testa.

Et si mater, quæ pupillariter substituere filio nō potest, quia eum in potestate nō habet. §. femina, in fi. de adop. habilitata sit à principe pariter, lege nō obstante poterit, ut in simili not. in. l. ex facto. ff. de uulga. & pu. sub.

Quæ etiam matrimonium contrahere prohibita intra annum luctus. l. liberorum. §. i. ff. de his q. no. in fa. principio licentia admittitur. l. solet. ff. eo. l. decreto. C. ex quib. cau. in fa. irro.

Pro solu. dic, uera hæc omnia esse, & non propterea arguunt, quod ueniam ætatis concedere, non sit mixti imperii sed confirmant potius, ex quo exempla supra dicta, non restringunt dispositiōnem, uulg. §. hæc tenus, in fi. de gradi. l. legata inutiliter. ff. de ad. le. cū similibus.

Quod ad secundum etiam mihi maxime mirum uidetur, quod auctoritas maiorum magistratum non sufficiat, quodq; ipsis hoc idem communicarum non sit, ut legis constitutio, in mero imperio, & præcipue cum præsumptionē habeant, non secus ac principes. l. i. ff. de offi. præsec. præto. l. ad inuidiam, & ibi Sali. C. quod met. cau. l. placer. C. de pe. da. iu. vnde & actualis in po. missio fit ab ipsis, ut à principe, propter scandalum libere cauere, & ibi la. in 3. col. in fa. eo. & diximus alias in. l. i. supra eo. & in l. i. de offi. eius.

Sol. non aliud quam maximum dicitur, quia non est dare aliquid supra ipsū gradum, neq; aliis communicabile est, & si de maioribus magistratibus ualde confidat lex, quia iure nō reperitur cautum, ut in mero imperio, quo sit ut legi acquiescere debeamus omnino. c. i. istis 4. d. l. 2. C. de cri. fa. & est argu. in. l. non omnium. ff. de legi. & quia olim (author est lib. v. c. 19. Gelli.) cum fieret transitus in alienam familiam, maxime ab eo qui erat sui iuris, rogatione populi fiebat, populus omne imperium, & potestatem in principem transtulit. l. i. ff. de consti. prin. quod aliis communicatum in hoc non reperitur ut in constitutione legis, & forte non esset ponere os in cælum, tenere quod etiam maiores magistratus maxime senatus & præfectus prætorius, possint auctoritatem præbere arrogationi, licet non dixerit facta æquiparatione alibi, & ut supra in maximo mero imperio, tolle simile, de uno quoq; pariter citari debet, inquit Iurisco. in. l. de uno quoq;

quoq; ff. de rei iudi. & tamen in l. 2. C. de sen. ex p. re. de citatione nihil dicitur, & subintelligitur necessitatio, qua ratione imperator id pro absoluto habens, non expressit, ita Bar. in l. pretor, in §. eritq; differentia, in 2. col. ff. ui bo. rap. considerando quoq; quod alias dixisset principis auctoritate tantum, si sibi, hoc ipsum reservatum esse, intelligere uoluisse, quae taxatiua tamen nec similes exclusisset personas, & satis rationabile uideretur, nihilominus pedem non figo & cum Bar. teneo, quia iura in seq. membro allega. hoc idem etiam innuunt, & ut latius infra.

Sed ad propositum, quid uolunt sibi Gellii uerba, in loco præallegato? non relata alias à nobis in hoc quod arrogari quis non potest, nisi iam uesticeps. Sol. nil aliud, nisi quod arrogandus, iam pubes esse debet, barbamq; emisisse, iuxta illud ænei. 8.

Aurea Cæsaries ollis, atq; aurea uestis, idest barba, unde imberbes dicimus inde, qui sunt sine barba. De Clodio etiam ad propositum, huiusmodi fuisse aiunt, quodq; non dum prima lanugo, ei genas uestierat, & forte quia tunc cessat etiam turpis causæ suspicio, inquitur de omnino in ipsius arrogationis actu. Nec ei, in fi. prin. ff. de adop. si cogitabis tamen, hoc ipsum confunditur, per tex. in §. cum autem insti. de adop.

Ad idem, quid uult sibi aliud uerbum in d. l. iustus? Sol. non mediocriter intelligitur, non magnus, non solemnis, ut intelligi potest, sed uerus seu legitimus. l. 3. §. de illo. ff. pro so. l. iusta. ff. de uerb. fi.

Quoad tertium adhuc uidetur, quod non sit uerum, & quod etiam coram magistratibus municipalibus fieri possit. l. fi. C. eod. immo quod non possit emancipari, ex quo infans consensus non habet, argumen. in l. fi. quis in suo in fi. C. de inoffi. testa. & in l. i. C. de sal. mo. Sol. iure ueteri, principis auctoritas requirebatur, hodie non d. l. fi. præterea, insti. quibus mo. ius pa. po. sol. & ideo distingue tempora, & concordare,

bis scripturas, ut inquit glo. in l. i. C. de accusa. & not. in l. apud antiquos. C. de sur. & ita etiam Bar. met. infra in ult. gradu, dicit sic, hic declarandus, ne sit sibi contrarius.

Nec officit, quod immo emancipari non possit, cum consensus non habeat, quia favorabilis actus est, nec ipsius consensus desideratur, cum maxime infans sit. Vel dic, quod iure nouo etiam requiritur, si uelit pater, forma antiqua tamen sublata, qua fieri solebat emancipatio, alias non, sed sufficit etiam magistratus municipalis auctoritas, ut in d. l. fi. & est argumen. in l. i. C. de formu. & in l. fi. C. qui admi.

Et nota, quod ideo principis respectum desiderabatur olim, licet hodie secus sit, & (ut dixi) magistratus competentis auctoritas sufficiat, quia nemo inuitus regulariter, aut ignorans, poterat emancipari. l. fi. & ibi Bald. not. in fi. C. de testa. su.

Sed insto adhuc, nonne allegans leges, correctas, incidit in falsum l. fi. & ibi Bar. ff. ad legem Cor. de fili. Sol. incidit, si allegerat decisionem causarum iudicis, alias autem non, & maxime cum ius nouum etiam refertur, ut hic, & in d. l. fi. laurus; & in c. l. de consti. per canonistas.

Dubito item & ultimo, quo ad legitimationem, quo modo id possit procedere, cum uideamus etiam, quod filius legitimatur per subsequens matrimonium, tribus concubentibus tamen, & erit not. declaratio ad tex. in c. tanta, qui fi. sint le. primo quod filius natus sit ex concubina tenta in domo. l. fi. & ibi Bar. ff. de conu. Secundo, si matrimonium potuisset inter concubinos contrahi tempore conceptionis. l. & si contra, ubi Bal. C. de nup. Tertio, si concubina credebatur uxorem non esse, ut idem Bal. declarat in l. Paulus. ff. de sta. ho.

Ad idem, legitimatur & rursus, si filium pater in testamento nominauerit, autem si quis. C. de na. libe. late Bar. in q. incip. habeo filiam naturalem, u. in prin.

Item

Item & ultimo, per ingressum religionis, sicuti per oblationem curie .l.i. & ibi Bal. in 3. col. C. de factofanc. ec.

Soli vera omnia sunt, sed non ppea tollunt q imperii mixti maximi non sit qā similis est arrogationi. l. iubemus, in fi. C. de na. libe. tradit idem Bal. in .l.i. in 2. colum. C. de iur. au. anu. quodq; soli principi non competat, argu. in .l. fi. C. de legi. declarauimus nos in prio gradu meti imp. & testatur Bal. in .d. li. in prin. & bene, & ita tenendum est, etiā quod alia sint exempla, ut in aliis lectu. diximus. & ut per Doct. latius.

Secundo dicit Bar. q est et gradus mixti imp. maior, exemplificando in cognitione sententiae ad partis supplicationem 57 quae soli principi competit: & praefecto praetorio; ut in iuribus per eum allega.

Nota in primis, & pro intelligentia, quod supplicatio accipitur large & strictē, large, pro qualibet praecum portione. l. cum praecum. C. de libe. cau. strictē, pro principis benigne ad retractandum quid, si male actum esse dicatur, ut hic, & declarat Iuno in c. ex litteris, in .i. colum. de testi. in integ. & supplicatio latine dicitur graece diploma, auctor Sydon. apol., & non immediate porrigitur principi; sed referendariis, qui illā introducunt illi, ut in auth. de referenda. facti pal. paulo post prin. Hosti. in .c. ex litteris col. 2. de testi. in integ. Nota secundo quod non est actus iudicialis, & hinc est quod admittitur quilibet ad supplicandum, etiam scruus, si non sit postea ei oppositum. l. l. uni nectis. C. de preci. Impe. offe. testatur Bald. in .l. i. in .S. cum quis, in fi. ff. de postu.

Nota tertio q differt ab appellatione in pluribus, patet, quia pendente appellatione differtur sententiae executio. l. i. ff. nil no. ap. pen. pendente autem supplicatione nō auth. quae supplicatio. C. de preci. Impe. offe.

Appellatio debet intra decem dies interponi, authen. hodie. C. de ap. sup. plicatio potest porrigi etiam iura, bien

nium. d. authen. quae supplicatio, cum declaratione tamen, ut ibi.

Appellatio saepe interponitur, & a minori tribunali quidē ad maius. l. i. ff. de ap. supplicatio semel tantum, & quidē soli principi, ac praefecto praetorio, ut supra & in .d. authen. quae supplicatio. Ultimo, quia appellatio iniquitatem sententiae continet, supplicatio proprii erroris confessionem. l. praefecti etiam praetoris. ff. de mino. & fufius Hosti. in .d. c. ex litteris.

Et ex his infero, quod causa appellationis, non est mixti imperii, nisi huiusmodi esset principalis, ut hic per Doct. & dixi in 2. lect.

Modo ad propositum aduerte, quia Bar. opi. non probatur in iuribus per eū allega. sed contrarium potius in .l. i. C. de offi. praef. praeto. quod immo principi non aequiparetur, nec idem imperiū habeat praefectus praetorio, & in auth. quae supplicatio, quod non solum supplicatur principi, sed etiam suis consiliariis & assessoribus, & maxime mirandum est, quod hoc idem ut etiam in metu, faciendo mentionem de praefecto praetorio, nō posuerit in prio gradu maximi.

Pro sol. dic ad primum quod non aequipatur eo casu, quo scilicet ad porrectionem libelli, & ad effectum quidē lit. con. sed quo ad aliud sic, de quo hic, d. authen. quae supplicatio, quia coniuncta eum. d. l. i. probatur omnino opi. Bar. vel & melius quod uoluit allegare tex. in .l. i. C. de sen. praef. praeto.

Ad secundum uero, ut dicebam alias, quod bene supplicationes portatas accipiunt, sed non ut cognoscant. Vel quod sunt referendarii ut in auth. de referendariis, paulo post prin.

Ad tertium, & ultimum, dic ut pariter dixi alias in aliis lectu. quia nunc placet sic respondere, non potuisse, ex quo soli principi ea cōpeterē, ob idq; maximum appellatum est, ergo maius istud cōicatum etiā praef. praeto.

Et si replicaretur, q hac ratione etiā primum exemplum meti, debuisset dici maius. Respondeo, uerum non esse,

Sss quia

quia condere legem, quid maximū est, & si eam etiam condat senatus, & Præfectus prætorio, & ut supra latius declarauimus, artificiosum ordinem Bar. confirmantes, nec repetimus, & sic maximum ibi ratione rei, hic uero ratione personæ.

58 Tertio dicit Bar. est imp. mixtum & magnum, consistens in his, quæ requirunt plenam causæ cognitionem, & cognitionem tealem uel personalem, exēplificando ut per eum, in testi. in integ. in missione in po. ex 2. decreto, et in expulsiōe de possessione re ipsa.

Et hoc idem, ut subiicit, quia magistratibus municipalibus non cōpetunt nec possunt regulariter delegari et est effectus disputationis, ut etiam in mero dictum fuit. *Lea quæ. §. i. ff. ad municip. l. iubete cauere infra eo. et bene, tādūq; est pariter satis, in. l. i. de off. eius, et in. l. i. supra eo. et alias in. l. nequicquā, in. §. ubi decretum, de offi. protocon.*

Et ad propositum, nō ab re, quia omnino quid maius est cognoscere de meritis sententiæ parte supplicante principis, uel Præfecto prætorio, ut supra quā restituere in integ. in possessionem mittere, et aliquem deniq; de possessione expellere.

Sed aduertendum est, quia primum exemplum confundi uidetur per text. in. l. i. §. C. ubi & apud quem, ubi non solum à iudicibus ordinariis concedi potest, uerum etiam à delegatis specialiter, quod ex eo quoq; probatur, quia exceptio, ne coram arbitris petatur, aut coram iudicibus chartulariis, uel delegatis ab eis, firmat dispositionem in casibus non exceptuatis. *l. quæsitum. §. de niq; ff. de fun. instruc. ergo non est mixti imperii.*

Nec secundum subsistit, quia text. in. d. l. ea quæ, in præallega. §. i. loquitur in missione in possessionem, & ramen potest delegari. *l. cognitio. §. fi. supra de off. eius. ea autem quæ mixti imperii sūt, non delegantur, ergo.*

Non deniq; 3. & ult. quia imò prius, id etiam concessum uidetur. *l. i. §. eū*

q. l. idē. §. eum igitur. ff. de ui & ui arma.

Sol. primi, facilis est secundū Bar. hic & in. d. l. i. qui respondet, id speciali fauore minorum inductum fuisse, & glo. ante eum, in. d. l. ea quæ, quod alias improbant Doct. & nos pariter in locis præallega. supra ex quo beneficium est ibi, etiam maioribus cōicatum. Igitur respōdeti potest, & secundo quod id sit iure nouo inductum, ut in simili proxime dicemus in primo gradu, in 3. exemplo, & adhuc male, ac contra illum text. ibi secundum quod anterioribus sanctionibus, uel ueteris iuris, uel nostris declaratum est, nisi replicetur, iure ueteri fuisse declaratum, maiores restituendos sed nō à magistratibus municipalibus, Vera ergo responsio esse uidetur, quod quamuis restitutio in integrum, mixti imperii sit, plenamq; causæ cognitionem desideret, & coercionem personalem, quando non posset minor, seu maior, consequi id, propter quod restituti sunt, nec olim competeret iure magistratus, nec posset delegari posse tamen hodie, & iure nouo. *d. l. fi. quod ex eo apparet etiam, quia dicit sancimus, uerbumq; est noui iuris promulgatorium. l. unica, cum similibus. C. de sen. quæ pro eo. & hoc, quemadmodum text. subiicit, ut non esset difficilis causarum examinatio, quæ ratio etiam cōsiderationem tollit quorundam hic, quod parum castigat Bar. locutus fuerit, quodq; restitutionis tantum debeat mentionem facere sui natura suorabilem, & bene, si text. fundatet se in hoc, sed in hoc se non fundat, ut dixi, aliaq; est ratio, ergo, & ut alias latius, in. l. i. præallega. de off. eius.*

Non ob. secundum quia secundum cōem intellectum d. l. cognitio, dici pōt non tollere quod non sit mixti imperii, quamuis mandetur, quoniam mandatur cognitio tantum, non autem missio uel quod loquatur in non desiderantibus plenam causæ cognitionem.

Non ob. tertium & ult. quia etiam specialem habet rationē, & intelligitur à lege permissum, cū dicit, uim ui repellere

lete licet, idq: ius natura comparati, ut ibi, et in. l. ut uim. ff. de iusti. et iu.

Verum adhuc non quiescit mihi animus, quo ad 2. istud exemplum quia eo stare, missus in possessionem, causa rei seruandæ, missus ex primo decreto dicitur, iuxta not. in. l. si finita, in. S. iulianus ff. de dam. infec. & deberet competere iure magistratus, posseq: delegari, & tamē nec competit, nec delegatur. d. l. ea quæ ff. ad municipa. Sol. non competit, nec delegatur, quia est mixti imperii, & si nō competit nec delegatur; cum sit missio ex primo decreto. d. l. ea quæ, multominus competet, & delegabitur si fiat ex secundo. l. delegatorum. S. constitutum ff. de interd. & re.

Et quoad 3. rursus, dubito, quare etiā imperium magnum sit, nec id competere possit; seu fieri per magistratus inferiores, cum hæc plerunq; etiam nunciis committantur. Solue ut per Ias. in. d. l. iubere cauere, in 3. colum. & dixi in. l. late supra titu. isto.

Quarto, est mixtum imperium paruum, quod etiam plenam causæ cognitionem desiderat t̄ sed idcirco paruum; quia non habet coercionem realem, uel personalem, ut superius.

Exemplum subdit Bart. in bono. po. tribuente ius, ex quo sufficit dicere; agnosco bono. po. nec aliud petitur. l. si C. qui admi.

In pronuntiatione de mittendo in possessionem, ex secundo decreto.

Aut si auctoritas irrepōnatur, cum alienatur bona minorum, uel si transactio alimentorum fiat, & effectualiter huiusmodi est, quia magistratibus hæc nec competunt, nec possunt delegari; ut in iuribus peti ipsum allega.

Sed moueo difficultatem (quæ n. sint bono. po. tribuentes ius, ad differētiā eorum q̄ tribuunt factum, & quid primū & 2. decterū, uel pronuntiatō de mittendo in po. ex 1. & 2. decteto, habetur alias in. l. cognitio, proxime allega. in. S. si. supra de offi. eius. & in. l. posthumus, in. S. si. ff. de inoffi. testa. & in. l. si finita, in. S. iulianus (singula referendo singulis). ff. de

dam. infec.?) nam iura nil aliud considerant, quam effectum. l. nomen filiarū. S. habere. ff. de ver. si. l. gallus. S. si eius, in. si. ff. de lib. & posthu. l. 2. C. cōia de lega. & hac de re, quando duo sunt auxilia, eundē effectū habentia, non refert qualiter fiat, puta accusatio, & inquisitio, quæ ad hoc tendunt, ut delicta puniantur. l. ita uulneratus. ff. ad legē aq. & concurrunt nec unū per aliud tollitur, tametsi temedia sint diuersa, quoniā unū ordinariū est, aliud autē extraordinariū, & credo verum, sic inducendo, q̄quid dixerit Bar. in. l. si maritus i. in. S. i. in. l. col. ff. ad legē iu. de adul. & sentit Cy. & bene, in. l. ea quædem, in. si. C. de accu. & limitabitur regula. in. l. in causæ. ff. de mino. & ut per eū latius ibi, modo sic, & ad propositū, in exemplis prædictis, idem effectus resultat prout in magno imperio mixto diximus, ergo ibi poni & istud quoq; debuit Sol. facilius est, si dixeris, antecedens uerū esse, consequens autē falsum, ex quo qualitas quæ est in magno, non est in isto paruo, pater ut iam ostēsum fuit, quia non habet coercionem realem, aut personalem, licetq; uidere in exemplis an. notatis, argu. igitur inducamus sic licet unum sit magnum, aliud uero paruum supra dicta de causā, idē tamen effectus resultat, q̄ non competat magistratibus municipalibus, nec possit delegari, q̄ maxime attendendus, nec aliud esse potest, q̄ mixtum, & istud satis sit, cetera ex aliis lectu. suppleantur.

Inquit etiam ultimo loco adhuc Bar. quod prædicta, fauore pupilli, debent in datione tutoris limitari, sentiens esse mixti imperii, & probatur in. l. tuto, in. S. tutoris datio. ff. de tute. sed quia dixi latē pariter in. l. i. de offi. eius. & in. l. i. supra eo. hic aliud non scribo.

Quintum est mixtum imperium minus, in his, quæ summariam cognitionem desiderant t̄ consistens, de quo se remittit ad dicta in. l. cognitio supra de offi. eius, & ego idem facio, & maxime quia si desiderantia plenam; paruū cōstitunt, sateri necessario oportet, hoc ipsum eē minus. Aduerte tamē

quod dixi etiam supra non esse generaliter uerum, ut subiicit, quod possit demandari, quia quoad cognitionem tantum demandatur, & non aliter, & sic infero à paruo effectualiter non differre, ut proxime quoque declarabam.

Sextum, & ultimum, est minimum, in quo nullo modo insitendum esset, quia dictum fuit in 3. exemplo primi gradus, & quia hac ratione non uidentur esse nisi quinque gradus mixti imperij, & secundum aliquos tres tantum, iungendo primum & secundum simul, tertium & quartum quintum & sextum, & considerando solum maximum medium, & minimum, idque etiam Bart. met in l. 4. in §. duas. ff. de dam. in sec. ut per eos.

61 Sed tamen aduertendum est, quia si qualitatibus prædictis attenderit, non possunt non esse, nisi sex, dictumque est supra in 3. exemplo primi, prout olim emancipatur infans, hic autem de emancipatione generaliter, & quo modo iure nouo fiat de quibus aliis, ut per eundem Bart. Adde quod hac de re, de emancipatione dixit, & manumissione, quodque sunt huiusmodi gradus, quia actus uoluntarie iurisdictionis dicuntur, possuntque expediri etiam diebus feriatis. l. actus. C. de feri. l. 2. ff. eo. l. nec mandante. §. ff. de tu. & cu. da. ab his, tradit Bal. in l. 3. in §. pe. ff. de tute. & Specu. in §. sequitur, in 3. colum. de se. Immo quod possunt etiam fieri coram notario, prout & quemadmodum tenet Cor. in consi. 238. incip. uiso, in prin. & consi. 259. incip. uiso; in 3. uolum. cui non assentio, ex quo alibi dicitur fieri debere coram magistratu, l. i. C. ubi tu. pe. notarius non est proprie magistratus, sed iudex chartularius habens iurisdictionem in potentia, non in actu. l. i. ff. de iudi. l. rem non nouam. C. de iudi. nullique administrationi prepositus, secundum Bar. in l. fi. C. ubi & apud quem, & ideo bene dicit in l. i. in ult. colum. supra eo. quod nec territorij habet, & Bal. in l. i. staturis in fi. C. de sen. ex pe. reci. quod d. iurisdictionis nulla est, & sic iudex incompetens. Nec officit quod etiam diebus feriatis fieri potest, quodque

uoluntarie sunt (ut diximus) iurisdictionis, quia ob hoc non sequitur, quod possit fieri coram iudice incompetenti, quia latrones possunt puniri etiam diebus feriatis. l. prouinciarum. C. de se. & tamen non possunt puniri a iudicibus in quorum territorio non deliquerunt. l. i. & 2. C. ubi de cri. agi. oportet, & ita declarat Areti. in consi. 94. incip. respondeo in 2. colum. Secundo adde, quod simul hæc duo posuit, quia emancipatio etiam manumissio dicitur & contra l. i. ff. si à pa. quis sue. ma. Tertio adde, quod quamuis emancipationis exemplum posuerit Bar. cum legitimatione per rescriptum, ex quo utroque casu, principis autoritas requirebatur, quoad emancipationem loquendo de iure ueteri, & cum arrogatione adhuc, cui est similis, in primo gradu mixti. libemus. C. de pa. lib. non tamen par eademque est ratio quoniam, quo ad aliud, quia arrogatio, & legitimus, sunt ad filium in commodum & onus, ex quo redigitur in patriam potestatem, emancipatio uero ibi & hic iure ueteri & nouo, ad commodum ipsius, quia liberatur à nexibus patriæ potestatis. §. generaliter, in athen. quib. mo. na. est. sui. i. cum oportet. C. de bonisq; lib. tradit Soci. in consi. 295. incip. in causa, in pe. colum. in 2. uolum. & pariter ad sensum, & nota ad propositum, quod de emancipatione simpliciter loquitur, sciens non de alia intelligi posse quam filiorum, ex quo in extraneo incepta res est, inquit Bal. in l. ut liberis in 2. colum. C. de colla. & idem in exheredatione Iurifcon. in l. quidam cum filium. ff. de uerbo. ob. & in pupillari substitutione, Barbo. in l. 2. in 4. col. ff. de uulga. & pu. sub.

In cæteris etiam, quod illis casibus, quibus dictum est mixtum imperium delegari non posse, excepta est absentie causa, & libera ac absoluta principis potestas, ut idem Bar. subiicit, non dubito ex quo est casus in l. i. de offi. eius, ibique dictum fuit satis, & in l. princeps. ff. de legi. & in l. digna uox, uulga. C. eod. nec amplius motor.

IVRISDICTION.

Restat modo, ut ad iurisdictionem pertinentia, quæ est materiz præsentis legis, pars tertia & ultimâ, breuiter dispiciamus.

Er primo uideamus, quid sit, striete sumpta quoniam dictum est supra qd sit in genere, & unde dicatur.

Ad quod respondet Bar. quod est iurisdictionis ¶ quæ expeditur iudicis officio mercenario, priuatam utilitatem respiciens, & bene, quia habet qualitates definitionis requisitas à lege, ut per eum.

Est uerum, ut dicebam tamen alias, quod inculcatio quædam uerborum est, dicere iurisdictione est iurisdictionis, pennde ac si diceremus, testamentum est testamentum, pactum est pactum, iudicium est iudicium, & tale quid, & tamen dicitur aliter in l. i. ff. de testa. & in l. i. ff. de pac. & in c. forus de uerbo. si. ad propositum uitanda, ut inquit glo. in l. certi condictionis, in prin. ff. si cer. pe. & in l. lecta, in prin. ff. si cer. pet. & hac de re in l. legem C. de pac. exponit legem, idest conuentionem. Imo quod idem per idem diffiniri uidetur, omnimodo uitiosum, quoniam non manifestatur diffinitum, sed remanet, & que ignotum, ut aiunt Dialectici, & patet ad sensum, & ex nominibus æqui uocis amplius quod adhuc fieri non debet, quia sit ad notificandum diffinitum, patet, quia uerbum iurisdictionis, capitur pro potestate publica, ut in l. i. supra eo. item pro priuata. l. ait p. tor. ff. de re iudi. l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. item pro ordinaria, & delegata l. i. supra eo. l. i. §. qui mandatam, de offi. eius, nec non ultimo loco, pro contentiosa, & uoluntaria, ut per Bar. hic in fi. quem aliter non referemus infra, & ad propositum, quid æqui uocum ab uniuoco & analogo differat, declarauimus alibi supra in not. sed non exemplificando, æqui uocum mi girus est, quod pluribus conuenit, secundum diuersas rationes, ut canis, nam de latrabili intelligitur, de cælesti & de marino, intellectuq;

aliam rationem naturæ caninæ accipit in uno, & aliam in altero. Vniuocum, quod pluribus conuenit, secundum eandem rationem, ut homo, nec aliud significare potest, quam ipsam naturam humanam. Analogum uero, quod pluribus conuenit, secundum diuersas rationes & partim secundum easdem rationes, ut sanus, quod uerbum conuenit animali, in quantum est subiectum sanitatis, & urinæ in quantum est signum eiusdem sanitatis, & medicinæ in quantum est effectiua adhuc eiusdem, & sic in unâ ponitur subiectum, in altera signum, in 3. uero effectiuum, quæ principia syllogismorum esse dicuntur.

Sed omnia breuiter tolluntur si dixerimus ad primum & secundum, uocabulorum penuria id tolerari, patet, quia ex duobus terminis etiam fieri debet nisi adhuc uocabulorum penuria aliud sua deat ex quo satis est, quod conlter ex genere & differentia ultima, & ideo bene in lib. de ora. inquit Ci. quod est breuis quædam & circumscripta rei explicatio & probatur, quia potestas conuenit magistratibus maioribus, ut in tex. nostro, & in l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. & in l. i. ff. de consti. prin. non etiam facultas dici potest, quia facilitatem potius significat uerbum hoc. l. si quis posthumus, in prin. ff. de libe. & posthu. Non deniq; actio, siue actus, quia terminus est uoluntariæ iurisdictionis. §. adoptio in fi. de adop. uel conueniens potius iudicio, quam iurisdictioni d. c. forus de uerbo. si. ergo, nec propterea idem per idem diffiniri uideatur, quoniam iurisdictionis in specie diffinitur, quæ tamen hic tanquam genus capitur.

Eoq; magis, quia in d. l. certi condictionis, & aliis locis, de quibus supra inculcatio uerborum obiicitur, ex quo idem omnino & per omnia significare uidebantur, absq; distinctione generis, & speciei, quod nihil aliud est dicere, ut conicio, nisi superfluum, & minime ad rem dicentia dicta reprehendere.

Ad tertium, & ultimum uero, quod æqui uocum esse non potest, cum non in-

intelligat Bar. nisi de iurisdictione ordinaria respectu iudicis, non priuata, non delegata, atq; aliis, respectu partium, & de quibus supra adeo ut ex nominibus uniuocis potius facta uideatur, & non æquiuocis aut analogis, & ira transeundum est, & quo ad alia supplendum, ex aliis lectu.

Et hinc sumpta occasione, Bart. alios sex iurisdictionis gradus ponit, ut per eum.

63[†] Quoad primum, qui maximus est, consistens in cognitione causarum liberalium, quæ cum sint maximi etiam præiudicii, non delegantur, sed expeditur per iudices maiores. l. placet, in fi. C. de peda. iur. & est exemplum in causa ingenuitatis & libertinitatis.

Et appellatur apud Rhetores etiam, genus causæ arduum, actionesq; præiudiciales, ut in. §. præiudiciales, in fi. de actio. & ut alibi exceptiones huiusmodi in. l. fundi, & in. l. fundum. ff. de excep. & in. l. interdum. ff. de pub. iur. quia de rebus tractatur ad propositum, quæ conditionem personarum attingunt.

Adde simile, in causa matrimoniali, quæ huiusmodi pariter esse uiderur, ut non cognoscatur, nisi à iudicibus maioribus. l. 2. & ibi Bart. in prin. ff. si quis in ius uo. non ie. qui eam liberali causæ æquiparat.

Et hinc est, quod in ea non desertur iuramentum in supplementum probationis, quodq; matrimonium est quasi seruitus, & contra naturam libertatis, quia dissolui non potest, secundum Bald. in. l. in bonæ fidei, in prin. C. de reb. cre.

Et quod soli Episcopi cognoscunt, eisq; committi solet, qui sunt spectabiles, ut diximus in. l. i. de offi. eius, & qd episcopis solis committi solet, tradit Specu. in. §. ratione, in to. colum. in uer. nunc igitur, de resenp. præsen. & probatur in causa matrimonii, & ibi Abb. in prin. de offi. de.

Et quod olim sola synodus cognoscebat, ut attestatur Anro. de bu. in. c. i. in. i. colum. in fi. de sponsa. de synodo non generali, & provinciali intellige,

sed episcopali, de quibus in. c. sicut olim, ubi idem Abb. in in prin. de accusa.

Et prædicta omnia, quando ex consuetudine contrarium non seruaretur, quoniam tunc secus, ut idem But. declarat in. c. i. in 2. colum. de consan. & assi. su biiciens distincte arbitrum excludi, quoniam metu pœnæ, eius sententiæ standum est, quæ in matrimonio locum non habet, neq; potest eidem proportionari litria, in prin. ff. de uerbo. ob. c. gemma de spon. tradit Barto. in. l. mulier. C. de sponsa.

64 Sed de pluribus dubitare contingit, & primo, quia si delegari non potest, & si magistratibus maioribus hæc cognitio solum permilla est, quod legis confidentiam arguit. l. i. ff. de offi. præsec. præto. non uidetur qd sit iurisdictionis simplicis. l. i. supra de offi. eius.

65 Secundo, quia etiam causa seruitutis & libertatis, præiudicialis esse uidetur & maxima, nam illa morti, ista autem uiræ, comparatur. l. quod attinet. l. seruitutem. ff. de regu. iur. & probatur etiam, quia seruitus, seruimusq; esse, infamia dicitur. l. diffamari. C. de inge. ma. & tamē ad propositum competit minoribus magistratibus, & delegabilis est. l. nequeq. §. ubi decretum, & ibi Bar. in pe. col. ff. de offi. precon.

66 Tertio & ultimo, quia simile est de causa matrimoniali ad libertinitatem, & ingenuitatem, non uidetur in materia pcedere: patet, quia immo delegabilis est ut idem But. sentit in. d. ci. de consan. & assi. & quia iudex, etiam incompetens, de causa ingenuitatis, & libertinitatis cognoscit incidenter, licet non principaliter. l. quotiens. C. de iudi. de matrimoniali autem, nullo modo c. lator, & ibi Abb. in 2. col. qui fi. sint le.

Breuitur ad primum dici potest, stare ista simul, ut ipsemet Bart. respondet, qd magistratibus maioribus tantum permilla sit, nec possit delegari, & quod dicitur simplicis iurisdictionis, quoniam officio iudicis mercenario, & iure actionis expeditur ad priuatam uoluntatē. d. §. præiudiciales.

Ad secundum uero, id procedere, quo ad actus ciuiles, non ut causa grauis dicatur. Immo quod de pecuniario commodo agi uideatur, ex quo perinde est, si petatur seruus, ac si bos uel asinus peteretur. l. 2. ff. ad legem aquil. q. duos. ff. de lega. 3. tradit Bar. in. d. §. vbi decretum in repe. in pe. colum. ergo nec mirum, si magistratibus etiam inferioribus competat, & si potest delegari, uel dic, assumptum esse uerum, consequens autem falsum. l. non distinguemus. §. de libertat. ff. de arbi. d. §. præiudicialis, & ideo genus causæ arduum est, ut dicebam supra libertinitatis, & ingenuitaris. Adde libertatis & seruitutis. Item cum de nobilitate disputatur, de matrimonio, & an deniq; sit quis filius legitimus & naturalis, uel (ut aiunt) Spurius.

Et ad tertium deniq; quod delegatur ex consuetudine, non autem de iure, ut iam dixi, & sic simile optimum est, nec facit quod à iudice incomperenti nec principaliter, nec incidenter cognosci possit causa matrimonialis, ut hæc ingenuitaris & libertinitatis, quia id est, ex quo secularis, nec actus, nec potentia, iudex est, ut inquit Abb. in. d. c. lator, sed non propterea tollitur ob hoc, quod ad huc simile non sit bonum, in eo, quod disputatur, facta æquiparatione, ut supra & not. in. l. i. ff. de præca. & in. l. de qbus. ff. de legi. sentit Bart. in. l. curatoris, in. 2. colum. C. de nego. gest. & ratiocinatio apud Rhetores appellatur, nec potest negari.

67 Quo ad secundum gradum, quod maior est consistens in commutatione pœnæ, & considerabilis in casibus, in quibus uigore sententiæ latæ super aliqua actione potest deueniri ad corporis cruciatum.

Exempli gratia, si quis non habeat in ære, ut puniatur in corpus. l. quicumq; C. de ser. su. l. si quis. ff. de iniur. & regulare est, ut dicunt omnes etiam in. l. si quis id quod infra eod. quod non habens in ære, luit in corpore, id est soluit, estq; impropria locutio, quoniam ueteres luere id est soluere pœnam, dicebant, ex quo non habebant nisi pœnas pecuniarias

l. cum ratio in prin. ff. de bo. damna.

Et subiicit, quod huiusmodi est etiam propter coercionem corporalem, ut non possit scilicet delegari, sicuti nec liberalis, & ob hoc dicit text. in. d. l. quicumq; competentis iudicis æstimatione commutationem prædictâ fieri debere.

Quæ omnia confundi, ex pluribus, posse uidentur.

Et primo quia quælibet causa corporalis, etiam minima, est maior quacumq; pecuniaria. l. in seruorum. ff. de pœn. sed quia commutatio fieri potest, causaq; corporalis est, debuit poni in gradibus meri imperii potius, uel saltem iurisdictionis maximæ, quam hic, & est arg. in l. certi conditio, in. §. si. ff. si cer. pe.

Secundo, non uidetur quod commutatio fieri possit, ex quo non esset sic inanis actio, nec agens inopia debitoris excluderetur, & male, ac contra text. in. l. nam is. ff. de dolo. & plus, quod pœna egrederetur delictum, quia ut dicebam supra corporalis etiam minima, maior est quacumq; pecuniaria. d. l. in seruorum, & male. l. sancimus. C. de pœn. nec sententia esset conformis libello, contra text. in. l. ut fundus. ff. communi di. & in. c. licet hely. de simo.

Tertio, quia si debitor inops sit, ei pœna remitti debet, ergo & multo magis debitum priuatum absq; eo quod commutatio pœnæ fiat. l. illicitas. §. si. ff. de offi. præsi. Leos, in fi. C. de mo. multa. et est casus in quo paupertas prodest, licet dicatalibi Cy. tale prodesse desiderandum non esse, in. l. i. in prin. C. de ope. libe.

Quarto, quia creditori alio modo cõsultum esse potest ut debitor in carceribus detradatur, donec ueniat quis, & pro eo soluat. l. 3. §. sed utrum, & ibi Bar. ff. de mino. & debitori si uelit, cessione bonorum. l. i. C. qui bo. ce. po. & creditori erit utilius, quia commutata pœna, & liberatus debitor etiam si ueniret ad pinguiorem fortunam, ut not. in. l. si. ff. de in ius uo.

Quinto, & ultimo, quod delegari possit, probatur, quia coercitio modi

ca est, uerberatq; debet reus, usq; ad ualorem solidorum 20. quod arbitrio iudicis relinquitur, ut not. in. d. l. quicunq; modica autem cohercio delegari potest, magistratibusq; municipalibus competit, ut etiam dicebam supra & habetur in. l. magistratibus municipalibus infra eo. ergo.

Quibus tamen non ob. ab opi. Bart. haud est recedendum, nec primum facit, quia antecedens uerum est, confectus autem falsum, ex quo attenditur quod principaliter agitur, habendo respectum ad poenam pecuniariam, & si debitoris inopia fiat commutatio in corporalem. l. si quis nec causam. ff. si cer. pe. ta. l. uerum. ff. de fur. & ut etiam infra, & quia. d. l. in seruorum, non est generalis, nec generaliter locum habet in omnibus personis. l. i. & ibi Bar. in. si. ff. de pæ. & fuit dictum etiam in discursu supra licet ad aliud.

Minus etiam facit secundum quia id uerum est in debito causato ratione contractus, non delicti, ut hic, & ubi ciuilitè agitur, nec aliter processit lex disponendo commutationem hanc fieri. Verum in casu isto, agitur de crimine, processitq; lex disponendo, commutationem fieri debere, si delinquens soluendo non sit, ergo. Immo quod inanis est actio, quia castigatio, respicit fiscum, & rempub. non creditorem. Vel dic, quod locus sit decisioni. d. l. nam is, quodq; inanis sit actio, si noli agens, poenam commutari. d. l. si. & ibi per Docto. ff. de in ius uo. & sic satis est quod aliquo casu possit uerificari, argu. in. c. si duo, & ibi Gemi. not. in 2. colum. de procu. in 6. quod tamen non est uerum, ut infra & prima solu. melior. Nec ad idem meruit adduci, quod sic poena delictum egrediatur, si commutatio fiat, quia succedit loco alterius, sicuti alibi aestimatio loco rei. l. sed & si inuis. §. si ante. ff. de iniur. l. si seruum. §. sequitur. ff. de uerbo. ob. & est argumen. in. l. si eum, in. §. q. iniuriarum. ff. si quis cau. Ex quo tollitur etiam inductio. Luit fundus, & similitum, ut supra, uel dic, ut dixi late, in. l. 2.

uinhi, ad si. ff. si cer. pet. quod conformis libello est, facta postea commutatione iudicis officio, ex quo reus non est soluendo, & inopia dignoscitur laborare.

Non ob. tertium quia id procedit in multis leuibus, quæ non sunt in consideratione, argu. in. l. scio. ff. de mino. & in. l. quauis. ff. de cond. & de. & in. l. 2. in. §. si. ff. de his q. not. infra. quæ sol. & si alias secus tenuerim, placet nunc, quoniam ab omni humanitate æquitateq; esset alienum, commutationem fieri, ex quo post sententiam, infamiam non euitat, secundum Bar. in. l. quid ergo, in. §. poena grauior, in pe. colum. ff. eod. & etiam quia multam infligit iudex, poenam autem lex, illam extra ordinem morum ratione, istam uero ob delictum. l. i. §. i. ff. ad turpil. uulga. l. ita uulneratus. ff. ad legem aquie. e. ur fame, de sen. excom. & not. in. d. l. quicunq; & in. l. si quis ad de. clinandum. C. de epis. & cle.

Non ob. quartum, quia uerum est, si uelit, ut diximus, sed non quod commutatio fieri non possit, ut in. d. l. quicunq; & aliis de quibus ibi, tamen falsum est, & contra text. in. l. eum reis. C. de poen. ubi poenæ reorum in delictis differri nō debent, & sentit Salice. in. d. l. quicunq; in. §. quod si. & bened. diuis. §. si. ff. de iur. pat. l. quod si minor. §. si seruus. ff. de mino. & minus ob. quod debitor cedendo bonis possit se liberare, quia in delictis adhuc non est uerum, nec procedit ille titulus, sed cum debitum est solum ex contractu uel quasi, ut not. in locis supra allega. & signanter Abb. in. c. statui. mus, num. 2. & male, nec habet dubiū.

Non ob. quintum, & ultimum, quia uerum est in cohercione modica, at hic potest esse etiam acris, acriterq; corpus affligi, iuxta mensuram delicti, ut in. d. l. quicunq;, & clarius in. d. l. si quis iniuriā ergo, & ita pro nunc transeo, si maxime reliqua ex aliis lectu. suppleantur.

Alii gradus sunt sine dubitatione, iō dic, ut per Bar. & Docto. & dum in quin-
680 tō sine exemplo transiisse uidetur, ad uertendum est, nugis sepositis, quod intellexit uirtualiter, iurisdictionis gradu mino.

minorem esse infra ducentos aureos, quod ex eo conicio, quia si parua est infra trecentos, & minima infra centum, necessario minor erit, ut dixi, infra ducentos. Quare etiam hic sex gradus meri, mixti, & iurisdictionis fiant, & alibi tres tantum ponantur, in l. 4. in. §. i. ubi idemmet Bar. ff. de dam. insec. & quare gradus appellentur, responde, ut dixi in 2. lectu. Vel nouissime ad hoc ultimum dic, quod cum habere imperium & iurisdictionem dignitas sit, & in dignitatibus sint dare gradus. l. i. & 3. C. de offi. præfec. urb. l. ut gradatim ff. de mu. & ho. Idemq; sit in scientiis, oportet enim uelle, postea meditari, inde capere, postea memorie tradere, & ultimo loco inuenire, ac inuenta iudica

re, & quid optimum sit elicere, à simili Barro. gradus hic meri imperii, mixti & iurisdictionis, non ineleganter considerauit.

Sed adhuc quaero, quare non dixit ordines. Sol. quia unum est altero superius, idq; in personis diuinis tantum considerabile est, inter quas datur æqualitas, ut Exo. c. 20. in filiis, non ascendes ad altare meum per gradus.

Et ex his sumus de lege ista expediti tertia uice à nobis interpretata, die 7. Martij, M D X L V I I I. Paduæ, frequentissimo nobilissimorum auditorum concursu, quibus, si quid boni dictum est, post Deum, quoniam me attentissime audiuerunt, id omne & totum acceptum refero.

MANTVA.

S V M M A R I V M.

L. Imperium de in. o. iudi.

- 1 Quæstor, de quo in superscriptione huius legis unde dictus.
- Materia eiusdem est subtilis & difficilis, diuersi mode tacta à multis, quæ nec habetur communiter.
- 2 Iurisdiclio in abstracto & concreto, considerabilis est.
- 3 Scire aliquid possumus triplici modo seu uia.
- 4 Bellum multiplex est.
- 5 Principium primum, & præcipuum datur in omnibus rebus, artibus & disciplinis.
- 6 Merum imp. quare dictum sit.
- 7 Verbum habere, quo modo intelligatur.
- 8 Quomodo dictum etiam de gladio, an de materiali uel aliter.
- 9 Potestas in magistratu imperium est.
- 10 Animaduertere hic, an panam sanguinis importet.
- 11 Homines facinorosos qui sint, & quare sic dicti.
- 12 An femina comprehendatur.
- 13 Quid in bellis, an in eis exerceatur imperium.
- 14 Vbi etiam de intellectu c. mulier 15. q. i.
- 15 Mixtum imperium quare dictum sit.
- 16 Expositio illorum uerborum, iurisdiclio est etiã iudicis dandi licentia.
- 17 Vna eademq; lex, in diuersis collocata titulis, superflua dici non potest.
- 18 Declaratio. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alie. in.
- 19 Declaratio. l. si. ff. de offi. eius.
- 20 Denominatio sit à digniori, nisi alia ratio subsistat.
- 21 Opinio communis est & uera, quod hic sunt exempla meri mixti imperii, & iurisdictionis sim-

plicis, non diffinitiones.

22 Pœna capitalis est triplex.

23 Qui sint magistratus, qui hanc gladii potestatem habeant,

Et ibi resolutio difficultatis, quo modo in deputatione possit verificari.

24 Declaratio. l. i. ff. de cons. prin.

25 Declaratio in resolutione alerius difficultatis. l. ita uulneratur, & regula, de qua ibi ff. ad legem aqua.

26 Mixtum est, quod participat de duobus simplicibus.

27 Si statutum faciat mentionem sententia diffinitiuæ, an lata in causa summaria comprehendatur.

28 Ordo. l. prolata. c. de sen. non seruatur in Gallia.

29 Effectus diffinitionis supra dicta. num. 27. maximus.

30 Iurisdictionis nomine, an merum imperium contineatur.

31 Iurisdiclio uude dicta sit.

32 Diffinitio meri imperii ponitur, & diffinitur.

33 Quibus iudiciis competat merum imp.

34 Italia est prouincia, & nomen prouincie generalissimum.

35 Declaratio Bar. dym dicit, quod præfidentis uni uersitati, non facienti prouinciam ciuitatē aut castrum iurisdictionem non habent.

36 Quare scholares uniuersitatem faciunt, & non discipuli aliarum artium.

37 Doctorem stipendiatum offendentes, crimen publicum committunt.

- 28 Andreas de Iser. Neapoli à Gallo fuit interfe-
ctus.
39 Doctor indicans inter scholares ius commune se-
quitur non statuta & consuetudines loci.
40 Meri imperij qua sint exempla.
41 Curia parliamenti in Gallia, a quiparatur prae-
festo pratorio.
Et ibi, ex quibus constituta sit.
42 Ad declarationem. L. omnes populi. ff. de insti.
in multa.
43 Senatus Roma tantam potestatem habet hodie
ut olim centum, de quibus in l. si. C. de peti.
habe.
Et ibi, quod ius universitatis etiam in uno re-
manet.
44 Ecclesia saltem Senatum habet, licet non habeat
po. Ro.
45 Lapsus Barba. sentientis diuini Hieronymi Car-
dinalis fuisse.
Et ibi de intellectu c. ecclesia 16. q. 1.
46 Intellectus. l. formam, alias normam. C. de offi.
praefect. praefec.
47 Misso in carcerem, de quo gradu meri imperij
esse dicatur.
48 Si in penam fiat est reprobata de iure civili, pra-

ter quam in casibus, de iure canonico autem
non.

- 49 De quo gradu sit deportatio.
50 Mortis appellatio non venit regulariter ci-
vili.
51 Quid in relegatione, an sit meri imperij parui.
52 Quid in tortura, si ad penam infligatur,
53 Tortura unde dicta sit.
54 Tortura habet gradus quinque.
55 Mixtum imperium maximum, in quo con-
sistat.
56 Concordia l. pe. & si. C. de eman. libe.
Et ibi, quid sibi velit uerbum rapisma, positum
in d. l. si.
57 Venia aetatis per procuratorem impetrari non
potest, nec arrogatio fieri, nec emancipatio, &
tamen legitimatio admittitur.
Et ibi quare.
58 Mixtum imperium, maius & magnum, in quibus
consistat, & qua sint eorum exempla.
59 Causa liberales & status, iurisdictionis sunt,
non meri, aut mixti imperij, qua tamen à mi-
noribus iudicibus tractari non possunt.
60 Iurisdictionis rursus est, si fiat poena pecunia-
ria commutatio in corporalem, sed gradu dif-
ferunt.

DE IV. O. IVDI.

VLPIANVS LIBRO SINGVLARI

De offi. Quaestoris.

L. IMPERIVM, De Quaestore ab Vlpia. disertissi-
mo Iurifcon. seu Quaestoris officio, in supra
scriptioe dictum est, quia de iurisdictione,
ad ipsum pertinente, tractare intende-
bat, uerisimiliter enim de eo loquitur,
qui non à quaerendo, quia pecunias pu-
blicas quaerat, ut collectores Romae, sed
ab inquirendo potius, dictus est, quia cau-
sis capitalibus praeterat, quarum acerrima
hiebat in dago. I. ubi falsi. C. ad legē
Cor. de fals. pulehre Albe. post glo. in l. i.
ff. de offi. quaest. unde dicitur etiam, quod
merum imperium, de quo potissimum
hic, est habere gladij potestatem & car-
gumen. in l. imperatores. ff. de in di. ad.
& tolerabile est, licet de mixto quoque, &
iurisdictione tractetur, arg. adhuc sum-

pto, ex l. quaeritur. ff. de sta. ho. tradunt
in simili Veronen. in tracta. de serui. vrb.
praedio, de parie. colum. i. & fusius infra.
2 Materia huius legis, difficilis est, & non
habetur communiter, secundum Barr.
hic, & secundum Albe. subtilis, diuersi-
mode tracta à multis, & clavis, ac funda-
mentum (ut inquit Ias.) totius tit. ideo
aliqua ad euidentiam praemittenda sunt,
quae ad ipsius intelligentiam perducant
nos libentius, uulga. l. i. ff. de ori. iu.

Et primo, quod iurisdictione bifariam
duobusque modis considerari potest, in
abstracto & concreto, si in abstracto,
3 & in se, in iurisdictionem ut adoptio,
& pactum. l. 2. ff. de adop. l. i. ff. de tran-
sac. & imperium diuidetur, imperium
uero in merum, & mixtum, ut in-
fra, si in concreto (ne grege feras, inquit
Bald. in l. i. in §. in initio, colum. i. de
offi.

offi. præsec. urb. si uxor sermone dialectico, quia generalia principia oportet scire, alias eris sine intellectu) tunc quo ad iudicem dicitur in prædicamento agere (prædicamenta enim sunt decem, ut per Azo. in summa sua in prin. titum. 9. f. ius. Bal. in. l. de quibus, colum. 16. ff. de legi.) quo ad subditum in prædicatione pati, in territorio uero situs.

Secundo, quod quædam est diuisio generis in species, ut hic; quædam totius in partes, ut domus, in tecto pavimento & pariete. l. cum qui. ff. de usufructu. & uocis denique in proprias significationes, ut canis. l. quotiens, & ibi Barto. in prin. ff. de uer. ob.

4 Tercio, quod triplici modo tractatur; uia aliquid scire possumus, diffinitio scilicet. l. i. iuncta glo. supra eo. diuisio. l. i. ff. de excep. do. §. igitur ubi glo. in istis. in probe. & exemplificatio, ut hic, non prætermittentes pro nunc, ita communiter teneri, & ut latius infra.

5 Quarto, bellum, aliud esse tractatum Romanum, & iustum quidem, quod per Romanos indicit hostibus. l. hostes. ff. de capti. aliud præsumptum inobedientium, qui resistere. ff. de rei uen. unde ægyptii, Bearos illos putabant, qui obediabant legibus & magistratui, aliud temerarium incorrigibilium. c. cum non ab homine, de iudi. alii lictum iniurias propulsantium. l. ut uim. ff. de iusti. & iu. aliud uoluntarium Principum, & plerumque sine causa, dominandi cupiditate. Lex hoc iure. ff. de iusti. & iu. & iudiciale denique; si fiat iudicis autoritate; ut hic, habentis merum & mixtum imperium.

6 Quinto & ultimo, quod sicuti in omnibus rebus tractatur principium primum, & præcipuum quidem datur, exempli gratia, in testamentis, hæredis institutio. §. ante hæredis, in sti. de lega. l. proxime. ff. de his quæ in testa. de in contrahibus, consensus. l. i. §. adeo. ff. de pac. & in iudiciis denique; lit. con. l. amplius non petitur. ff. rem rat. ha. Bal. in. c. i. in pri. de lit. con. ita datur in artibus, & disciplinis, & potissimum hic, uerum, quia

in principio error esse non potest, nec dubitatio, ut per Bal. in. l. i. in prin. ff. de iusti. & iu. sed in deductione conclusionum ex ipsiis principiis tantum, ut infra casum literaliter figurabo. Et dicam sic, uisum est supra in. l. i. quid sit iurisdictio, uellem scire modo, nunquid specierum habeat enumerationem respondet Iurisco. quod sic, quodque uidetur (ut supra) in iurisditionem, & imperium, & imperium denique in merum & mixtum, exempla subiiciendo, quæ non scribo, hic casus.

MERVM IMPERIVM, dictum est merum, ad mixtum differentiam, quod maxime in speciebus considerabile est, etque ratione sic appellatur, quia de duobus participat simplicibus. l. 2. ff. de uerbo. oblig. Er merum, id est purum, simplex, ac solum, quæ expositio communis est, & uera, & probatur melius, quam alibi, in. l. cum seruus. ff. de condic. & de. & in. l. stipulationum alia, in prin. & ibi Clau. ff. de uerbo. ob. & in. l. si sic, in prin. ubi Ange. quoque ff. de lega. primo non nihil Corta, in memora. in uerbo: mure, fusiussimè ego in aliis lectu. & uisatus nouissimo loco est loquendi modus, apud omnes, cum dicimus, orationem augentes, hæc est mera, & pura ueritas.

8 EST HABERE; uere & effectualiter habet magistratus gladii potestatem, ratione imperii, & potestatis. l. nomen. filiarum. §. habere. ff. de uerbo. signifi. tradit in simili, in materia iuris congrui. Altit, in 8. parte, in 5. uot. de iu. con. quæ declaratio maxime necessaria est, quoniam uerbum hoc alias fictionem designat. l. Deo nobis. C. de epis. & cle. Cur. consi. 5. num. 42. l. si ex precio. C. si cert. petat. ibi simulatis habitis pro infestis. l. in bello. §. fuit. ff. de capti. Bar. in. l. non dubium, colum. 4. C. de legi. Immo quod importat dominium regulariter, & sic uere (ut dixi) & proprie imperium ac potestatem. l. habere, de uer. si. l. qui furere. ff. de sta. hom. Gui. papæ. consi. 98. ex duabus nu. i.

9 Gladii, sic dicitur tursum, uerbumque & non ut quæuis poena comprehendere

tur, quæ de reo sumitur, quod tamen ali
qui senserunt, & male, sed proprie, vt so
nar, & pro gladio quidem materiali, ac
gu. in. l. non aliter, & in. l. ille aut ille, in
. S. cum in uerbis. ff. de leg. 3. & probatur
in. l. quam uis. C. ad legem iuli. de adul.
& in. l. aut damnum, in. S. i. ff. de poen. &
in. l. nemo potest, cum similibus. ff. de re
gu. iu. multa Seue. hic, nu. 2. & 5. & Clau.
colum. 2. & uerba sequentia indicant,
ex quibus præcedentia declarantur. l. si
seruus plurium. S. i. ff. de lega. i.

10 POTESTATEM, quæ in magistratu
imperium est, unde non ab re paulo in
sensu dicit Iurisc. Q. VOD ETIAM
POTESTAS APPELLATUR, & p
batur secundum glo. hic, in. l. potestatis
verbo. ff. de uerb. si. tradit Pute. in tracta.
syndi. in. S. officialis, num. 16. Verum
aduertendum puto, quoniam summa
erit hoc casu ad aliorum differentiam,
qui bene potestatem habent, sed non
summam, cum nec habeant imperium
d. l. potestatis uerbo. idem Pute. in loco
præalleg. & Pau. s. uisus in tracta. de of
fi. & po. capi. se. uac. in 4. euiden.

AD ANIMADVERTENDVM, cum di
11 xerit supra gladii, † & infra (ut statim su
biiciemus) in facinorosos homines, uer
bum hoc nõ aliud quam sanguinis poe
nam importare uidetur. l. & si certus. S.
fi. ff. ad Sylla. d. l. aut damnum, & ita tes
det Deci. hic post multa. l. i. S. qui manda
tam. ff. de offi. eius cui man. est iu. l. fi. ff.
de cada. pu. l. fi. ff. de fur. l. respiciendum
S. fi. ff. de poen. c. cum apud ii. q. 3. lo. An.
in. c. vt inquisitionis colum. i. de hære. in
6. quamuis alias quoq; significationes
habeat, secundum subiectam materiam
ut per eundem Deci. & Deci. fratrem,
Albe. hic prius, & in dictio. suo, in uer
bo animaduertere, & alios, quos breui
tatis gratia non refero, est uerum quod
in foro ecclesiastico importabit degra
dationem, & traditionem Curie seculari,
ut inquit Host. in. c. in quibusdam in. S.
i. de poen.

IN FACINOROSOS HOMINES, id est
(vt idem Alb. exponit) illicite delinquē
12 tes, à facinore sic dicti † quod hoc casu

in malam accipitur partem. l. seruus. ff.
de ac. & ob. l. si quinquam. S. fi. C. de ep.
& cle. l. quoniam multa. C. ad legem iu.
de iii pub. Et nota quod homines † di
13 xit, non ut excluderetur scemina, quo
niam materia indifferens est, & commu
nis regu. hoc casu maxime, masculinū
sceminum concipere, ut not. in. l. i. de
uerb. si. & in. l. scemina, de regu. iu. & in
l. si quis id quod infra eo. ti.

Sed quia frequentius masculi, quàm fe
minæ delinquant, ut in simili per glo.
in. l. i. C. de his qui ad ec. con. & est argu.
in. l. nam ad ca. ff. de legi. Vel ut belluas

14 † excludet, quoniam cum ratione ca
reant, non delinquant, nec debent hac
de re aliter puniri. l. i. S. i. ff. si quad. pau.
se. di. S. pauperies, in sti. eo. Et licet obsta
re uideatur text. in. c. mulier, 15. q. i. laf.
hic colum. 13. non ob. tamē, quia specia
liter inducitur est id, ut in dignam facti
memoriam pecora flagitio contamina
ta reficarent, latius ultra dicta alias sen
tit Imo. in. l. defuncto, in prin. ff. de pub.
iudi. & Clau. in. l. lex factio, colum. 6. ff. de
uulg. & pup. sub. & bene, quia uisus con
trarium satis debilitet sustinere nitatur
Cassane. cons. i. colum. 48. quem hac ra
tione nec sequor, nec refero aliter, cala
mo non ocludens tamen, quod apud
Athenienses olim Draconis lege, ne dū
animata, uetū etiam inanimata, per deli
ctis poenas dabant, non sine causa ta
men. l. quoniam. C. de cursu pub. lib. 13.
litem quæritur. S. si quis mensuras. ff. lo
ca. l. i. in fi. C. de aqueduc. lib. xi. q. 1. Vel
argumentum optime faciunt. Vel &
tettio, ut implicite & uirtualiter uidere
tur uenditio ipsius prohibita, quoniam
in personas exercetur, quarum nulla æ
stimatio est. l. liber homo. ff. ad legē Aq.
Bald. in. c. i. in. S. ex eadem lege, colum. i.
de lege Cor. in usib. seu. melius facit tex.
in. l. liber homo. ff. de verbo. ob. & in. l. 2.
in. S. corporum. ff. ad legem Rho. de lac.
ex quo fit cum non soluatur gabella de
re inestimabili, ut per Barto. in. l. 4. in. S.
prætor ait, in fi. ff. de dam. insec. quod
nec de homine soluetur vt not. in. l. 2. ff.
ad legem Aqu. Deci. late in. l. i. colum.

5. le. 3. ff. si cer. pet. quia (ut dixi) aestimationem, non recipit, nec merum imperium hac ratione vendi potest.

MIXTVM, ergo non merum, sic dictum ad ipsius differentiam, ut merum ad differentiam istius & probatur in l. hæreditatis. C. de peti. hæ. ibi mixtæ personæ actionis ratio, sic respondere compellit, melius in d. l. cum seruus. ff. de condi. & de. & in l. i. in prin. ff. de aqua plu. at. & in quo hoc idem consistat, seu quare mixtum dicatur, ex eo patet quod subiicit, quoniam ei inest etiam iurisdictionis, & mixtum imperium dicitur, non mixta iurisdictionis, ex quo (ut dicunt omnes & bene) denominatio quoque debet semper fieri à digniori & potentiori. l. quæritur. ff. de sta. ho. Quid autem differat mixtum à communi, ponit Gal. l. i. in l. centurio, colum. 120. ff. de uul. ga. & pu. sub. dicerem ego, mixtum esse quod ita confunditur, ut discerni non possit, nec separari. l. i. alieni. ff. de solu. l. i. §. præterea. ff. de sepa. commune autem sic. l. serui electione. §. i. ff. de lega. i. & dū dicit, quod in danda bo. possit consistit, exemplificat mixturam imperii, ex isto commodo pecuniario, ut infra quasi dicitur sicuti illud, id est merum in animaduersione consistit, quod ita istud, id est mixtum, consistit in pecuniario commo.

IVRISDICTIONIS EST ETIAM, & c. id est:

16 delegandi & quia si ipse cognoscere non uult, potest delegare. l. à iudice. C. de iudi. l. i. supra eo. in fi. & hæc omnia, ueluti scholia quædam, ut breuitati consulam & sim potius conuiuator laurus, quam molestus, notabilium loco dicta sint.

Sed moueo difficultatem, si huiusce l. materiam, Vlpia. author lib. singulari de offi. quæsto. tractauit ut in superscriptione ipsius continetur (argumentum huiusmodi ualet. l. i. C. ut ne. priua. l. ppter insidias ubi glo. C. qui ac. non pot. in l. i. ff. si cer. pet.) deq; eo uerisimiliter intelligatur (quod negabit nullus) q. præter causis capitalibus, quæstor paritici dii hac ratione etiam dictus l. 2. §. & quia ut diximus. ff. de ori. iu. quo modo

sic etiam tractatum est ab eo, de mixto imperio (ut dictum fuit) deq; simplici iurisdictione. Pro solu. breuiter respondet, ultra dicta supra quod hoc idem factum est propter materię affinitatem satisq; esse quod principaliter tractare intendat quæ meri imperii sunt, arg. in l. si quis nec causam. ff. si cer. pe.

Vel & aliter, quod cum sit hic generalis diuisio, per specierum enumerationem ut signanter per istum tex. inquit Bal. in l. conuenticula. m. colum. 3. C. de epis. & ele. non potest unum tractari, quin tractetur aliud. Et quia à simili pletunq; uidemus etiam, quod nigrum est tubro generalius, ut per glo. in omnes, in authent. nul. cre. agnco. late Alexand. & alii in l. i. ff. si cer. pe. Vel & ultimum, quod dixerit de offi. quæsto. indefinire, quodq; plures erant quæstores, ut in loco præallega. & in l. i. ff. de offi. quæsto.

Secundo difficultatem moueo, quo modo adhuc de meto imp. deq; mixto & de iurisdictione deniq; sic tractauerit hic, cum de his satis superq; tractatum etiam fuerit in l. i. supra de offi. eius. & in l. i. supra eo. ita ut nunc facere idem minime necessarium sit, uulga. l. hæc stipulario. §. diuus. ff. ut lega. no. ca. §. q. bus in prima consti. Co. l. gallus in prin. & in §. quidam recte. ff. de lib. & posth. ubi simili modo Scauola de superfluitate reprehendit Gallum aquilum.

Sol alio modo in dictis locis prædicta quam hic tractata sunt, ita ut non possit Vlpia. ratione redargui, patet quia in l. i. de offi. eius, tractatum est, an merum & mixtum imperium possint delegari; hic uero exemplificatiue quid sint, item in l. i. quid sit iurisdictionis, & quale officium iudicantis, hic autem an possit delegari, & ita in simili respondet Bart. in l. lex Cornelia, in prin. ff. de iniur. Immo plus quod etiam eadem lex in diuersis locis 17 cata titulis, superflua & dici non potest, ut declarat præcep. meus Butigel. in l. i. in §. qui præsens num. 4. ff. de verbo. ob. & præsertim etiam quando clarius, & magistralius in uno loco, quam in alio locutus est author. l. i. C. de pac.

18. Tercio difficultatem moueo ⁊ uide-
tur enim mihi quod debuerit tractari hic
de mero imperio tantum, quoniam in-
de & facile quidem cognouissemus e-
tiam quid mixtum fuisset, & quæ iurisdic-
tio, arg. in. l. i. ff. de his qui sunt sui uel
alie. iu. & in. l. pomponius, in. s. i. in. f. ff.
de procu. tradit Pau. de Cas. in. l. i. col. i.
ff. de iusti. & iu. sed argu. uerum est & p-
cedit in his, quæ sunt contraria, non di-
uersa, ut hic, & ideo cognito uno non
potest aliud cognosci, nisi doceatur, &
ita pulchre declarat Clau. in. l. i. §. 6. col.
ff. de offi. eius.

Quarto difficultatem moueo, ad quæ
stores rursum redeuntes, quomodo su-
pra dicta uera esse possint, quodq; habe-
rēt gladii potestatem, cum eorum offi-
cium eēt tantum inquirere, unde dicti
denominatiq; sunt ut supra triū uirō-
rum autem capitalium exequi, ut in. d.
l. a. in. s. deinde, de ori. iu. sol. pater ex le-
ctione. d. locorum, quod hoc non tollit
quod & ipsi Quæstores prius non exe-
querētur, ex quo multo tempore post-
erum uiri creati fuer.

Quinto difficultatem moueo, uide-
tur enim mihi, qd̄ diuiso hæc sit dese-
ctiua, q̄a sicuti dicimus in ultimis uolū-
tatibus q̄ est testamētū & codicillus, &
tertium quiddam, q̄ nō est nec testamē-
tū nec codicillus, l. i. ff. de testa. l. si idē.
C. de codicil. l. licet inter priuatos. C. de
pac. quem tex. ad idem non esse alibi di-
cit Gui. papa consi. 31. col. 2. & in iudici-
bus, quod quidā ordinari sunt, quidā
delegati; quidam uero, quod nec ordi-
nari sunt, nec delegati, de quibus i. au-
thē. habita. C. ne. si. pro. pa. ita dicere de-
buisset hic author noster Vlpia. quod
merum imperium sit, & mixtum, & ter-
tium quod nec merum sit, nec mixtū. l.
fi. supra de offi. eius. tamen hoc ul. nō
firmo, ex not. per Bar. in. q. adunantia ge-

19. neralis. col. 3. Sol. rex. prædictus loqui-
tur de modica cohercione, sine qua iu-
risdictio alias nana esset prorsus, & inu-
tilis, ut ibi dicitur, & in. l. magistratibus
in sta. eo. & i. §. audiat quoq; i. authē.
de iudi. & sic non de imperio per se, sed

coherente iurisdictioni, quod imperio-
lum appellatur, fusiūq; loco suo di-
cemus, nimirum igitur, si de mero mix-
to, & simplici iurisdictione hic locutus
est, quia nō reperitur imperiū alias (ut
dicebatur) quod nec merum nec mix-
tum sit.

Sexto difficultatem moueo, quod
20. denominatio non fiat à digniori quia
pater est matre dignior, & nihilominus
matrimonium à matre, & non à patre
dicitur. c. ex literis, de conuer. in. b. plene
Deci. hic, num. 6. Sol. denominatio fit
à digniori, nisi alia ratio subit, quæ po-
nitur in. d. c. ex literis, Præpo. in rub. de
sponsa. nu. 7. & Buttig. præcep. in rub.
de uerbo. ob. colum. 5. Sed rursum insta-
tur, consensus est uerbis dignior. l. i. §.
adeo. ff. de pac. & ramen stipulatio à uer-
bis non à consensu dicitur. l. i. ff. de uer-
bo. ob. Sol. illud est propter formam
quæ in uerbis consistit, ei cum sit illa q̄
dat esse rei. Iulianus. §. sed & si quis. ff.
ad exhi. à uerbis debet denominari, &
non à consensu, ut per Bal. in. d. §. sed et
si quis. Vel dicamus, quod à stipulato-
re appellata sit stipulatio, q̄a est dignior.
ut pote caput ipsius, & interrogatio pri-
cipium agens, nobilius & dignius suo
patientis, secundum Bart. in. l. i. ff. de reg.
ca. & laf. in. d. l. i. col. 4. de uer. ob.

Septimo & ultimo difficultatem mo-
ueo, quod immo hic de iurisdictione
simplici non tractetur, nec bona sit di-
uisio ut supra sed de mero & mixto im-
perio tantum, quod implicat dictio etiā
ita ut sensus sit, mixtum imperium cō-
sistere in danda bonorum po. & in dele-
gando, et probatur in. l. i. in. fi. supra eo.
Sol. cum oratio finiatur ibi, quod in dā-
da bonorum po. consistit, necessario se-
quitur quod dare iudicem, sit iurisdic-
tionis simplicis exemplum. Nec offi-
cit implicatiua etiā, quia implicat, eā
in dando indicem cōsistere, ut mixtum
imperium in danda bo. po. nec aliud est
d. l. i. sensus, et ita communiter tenetur,
et pro nunc hæc quo ad textualia sint
satis.

21. In glo. i. not. et est opi. Io. uera tacē cō-
munis,

munis, quod exemplariter processerit hic author. l. nostræ Vlpia. non diffiniendo, ut alii astruunt. Quod tamen ex aliquibus suaderi posse videbatur, & potissimum propter uerbum est, quod sui natura substantificum dicitur, ostendens quidditatem & essentiam ipsius rei, ut per glo. in l. mercis 2. ff. de uerbo. si. quā ad idem extollit Bal. conf. 374. verba, colum. 2. uolum. i. melius pbatur in l. his uerbis, in prin. ff. de hæ. insti. idem Bald. conf. scisma. posito sub ti. C. si quis aliqui. testa. prohi. colum. 11. Barto. in l. si maritus in §. legis iulix, in prin. ff. ad legem iu. de adul.

Sed potest responderi, uerum esse, si appareat, hanc fuisse legislatoris mentem quoniam uerba sunt signa earum, quæ sunt in anima passionum notæ. l. labeo §. idem tubero. ff. de sup. le. considerando etiam dictum non semper procedere, ut idem Bal. declarat in l. quæ fortuitis, colum. 4. C. de pi. ac. & post eum Iaf. in l. cætera, in §. item queritur, in prin. ff. de lega. i. Vel & melius, quod quidditatem, & essentiam ostendat rei exemplificando, non diffiniendo, quoniam merum imperium est habere gladii potestatem effectualiter & uere, ut proxime dicebam. Et probatur, quia habere gladii potestatem est effectus meri imp. bo. po. dare, mixti, & iudicem delegare deniq; iurisdictionis simplicis, ergo nullo modo erit horum diffinitio hic, quia ab effectu bona non esset, ex quo aliud est causa, aliud causatū. l. licet. §. ea obligatio ff. de procu. & not. in l. i. ubi Bart. in pe. colum. ff. de ap. maxime quando aliter fieri potest, ut infra alias secus, & toleraretur, quod in acceptatione sentit Ange. in l. i. in prin. ff. de acceptila. & uidetur probari etiam in l. i. in §. bonorum. ff. de bo. po.

Secundo contra Io. tenentes dicebant, ex alio quoq; posse uideri, quia dictum de gladio ciuili & punitiuo debet intelligi, non de materiali. c. dilecto, de sen. exco. in 6. & hoc modo in diffinitione esset genus, quod nec adhuc uerum est, secundū Deci. & bene ostensumq; fuit

supra satis, quod imo de mali dēt intelligi. Ultimo, quia est regulariter à diffinitione inchoandum. l. i. ff. de testa. cum similibus.

Quod etiam nihil aliud est dicere nisi Iuricon. reprehendere. c. in istis 4. dif. & præsertim, quia nec esset generalis nec cum suo diffinito conuerteretur, iuxta not. in l. i. in §. dolum. ff. de do. & per glo. in si. de ob. in prin. immo plus quod nec comprehenderetur sub gladii potestate lex, cum non semper puniat legis uirtus. ff. de legi. & nihilominus condere legem est meri imperii, ut suo loco dicemus, & urget, quamuis Purpuratur opi. contra communem tutari, quem referre non curō, ex quo hoc ipsum non tollit probabiliter, nec ad id responderet, quod diffinitio bona non sit nisi sit generalis, & cum suo diffinito generaliter conuertatur, licet hoc ultimū non sit uerum. l. suus quoq; §. puto. ff. de hæ. insti. & quia ista parum utilitatis asserunt transeo.

In glo. secunda, quæ diuisione facilis est, ut in ea, habes primo, quod immero imperio consistit capitalis pœna, quæ ²²triplex est: mortis, damnationis in metallum, & deportationis in insulam, quod optime probatur in iuribus per ipsam allega.

Sed moueo difficultatem, quod imo duplex sit tantum, mortis scilicet et interdictionis aquæ et ignis. l. 2. ff. de pub. iudi. Solu. triplex est uirtualiter, quia uerbum mors, in naturali, et ciuili uerificatur, naturalis, idest ultimo supplicio quod mortem interpretamur. l. ultimū supplicium. l. qui ultimo. ff. de pœn. ciuili uero, cum libertas et ciuitas amittitur, quod per damnationem in metallū contingit, uel si aquæ et ignis interdictio fiat, cuius loco succedit deportatio in insulam, l. i. hi quibus. ff. de leg. 3. l. 2. in metallum. l. eorum. ff. de pœn.

Secundo difficultatem moueo, quod capitalis pœna non possit uerificari, nisi in ultimo supplicio, ex quo à capite proprie dicitur, argu. in §. est et aliud, in si. de dona. ita ut damnatio in metallū, uel

uel deportatio in insulam, ipsius appellacione non comprehendatur, uulga. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager uecti. uel emphy. pe. sol. quod dicitur in .d. §. qui in perpetuum, uerum est regulariter, sed fallit i his, quæ una determinatione ita sunt appellata à lege, sed lex pœnas capitales appellat, & ultretius declarando ptocedit. l. edicto. §. tei autem capitalis. ff. de bo. po. d. l. 2. ff. de pœn. cum similibus, ergo eidẽ standum erit. l. si non fuerint. §. si. ubi glo. sed damnum, i si. ff. p. fo. l. prospexit. ff. qui & à quib. Tertio difficultatẽ moueo, quia certũ est quod in his non admittitur procurator, uulga. l. pe. §. ad crimẽ. ff. de pub. iudi. l. seruum quoq; §. publicæ. ff. de procu. c. ueniens, de accu. ex quo sunt pœnæ corporis afflictuæ, ut declarat Bal. in .d. §. publicæ. col. 8. & multiplices rationes affligant Docto. in .d. §. ad crimen, & in .d. c. ueniens. & tamen uidetur mihi, quod sit casus in contrarium, quod immo ad mittatur in. l. si. ff. de obseq. patto. præstan. ubi seruus ingratu potest per procuratorem accusari, ut in seruutem redigatur, & nihilominus causa capitalis est. ad quod pro solu. dici etiam potest, illud ideo esse, ut ibi declarat Bar. quia dicto casu de crimine ciuilitate actũ erat non criminaliter, ad uinctam publicam & uetisimum uidetur. c. tuæ, de procu. c. supet his, de accu. effectusq; maximus est, quia si de crimine agatur criminaliter, non potest iuramentum in supplementum probationis deferri, alias autem sic. l. matitus, & ibi Bar. ff. de quæstio. num. 4.

²³ Secundo habes t ex glo. quod hanc gladii potestatem habent omnes præfides, intellige magistratus maiores, de quibus in. l. i. supra de offi. eius, quoniã terminus præfes, prætor, & similis, generalis est. l. i. ff. de offi. præsi. l. ubicunq; ff. de regu. iu. l. si. C. de prin. agen. in teb. lib. 10.

Sed quomodo dictum de gladio in deportatione uerificabitur, aut aliter, si damnetur quis in metallum? Immo quod nec præfes deportat. l. illicitas. §.

qui uiuueras, & ibi glo. ff. de offi. præsi. Solu. perinde est, ac si gladio petiissent, ut dictum est supra & probatur in. l. qd attinet, & in. l. seruitutem. ff. de regu. iu. & in. l. i. in. §. si. ff. de bonorum possi. contra tabu. Nec deportat præfes, quia insulas non habet, sed tamen in metallum damnat, ut in .d. §. qui uiuueras, not. & in. l. i. in. §. hi quibus. ff. de lega. 3. & in. §. cum autem, in fi. quib. mo. ius pa. po. sol. & dictum suit late in præalle ga. l. i. de offi. eius.

Obstat prædictis etiam aliud, quod sentit glo. nec tamen resoluit, merum impetium scilicet soli Principi competere, ergo non ut dicebatur, omnibus præsidibus. l. i. ff. de consti. prin. sed facilius t est sol. translatione sibi soli competere, & ita loquatur text. in. d. l. i. participatione autem ceteris magistratibus, quibus hoc idem in speciale priuilegiũ concessum est, ut in. d. l. i. de offi. eius.

Ultimo difficultatem moueo, communis conclusio omnium esse uidetur in dubio, si capitalis pœnæ mentio fiat ut de exilio intelligatur, iuxta glo. not. in. l. i. C. ne christia. manci. & sic in misio rem partem fiat d. uerbi interpretatio. l. interpretatione. l. si præfes. ff. de pœn. late ego in. l. transigere, in 2. lectu. C. de transac. & mitum uidetur, cum in delictis puniendis maxime uetsetur publicus fauor, & agens rempublicam etiam representet. l. ita uulneratus. ff. ad legem aquic. ut famæ, de sen. excoim. cum similibus, pulchre Bal. in. l. cum mulier, col. 4. ff. solu. ma. Sol. fauor publicus est t de licitum impunitum non relinqui, quando constat commissum fuisse, alias in dubio conuenit potius iudices esse clementes quàm crudeles. l. respiciendum ff. de pœn. Dy. in regu. odia, in fi. de reg. iu. in 6. Bar. in. l. quemadmodum. C. de agrico. & cen. lib. x. quem sic declarat Clau. in. l. i. colum. 2. ff. de no. v. nun. & in. l. ut uim, colum. 18. in tpe. de iusti. & iu.

In glo. mixtum (tertia enim & quarta ex supra dictis, habeantur pro expeditis, & quia dixi etiam in aliis lectu. (a. tis)

ris) in prin. supra occasione Ange. (ut refert Iaf. Deci. & alij) dubitat, id pro certo habes prius, q̄ mixtum dicatur id
 267 quod de duobus participat simplicib. & bene. l. 2. & ibi not. omnes. ff. de uerb. ob. l. cum seruus, allega. fa. pe. ff. de condi. & de. S. item mixta, insti. de ac. cum si milibus, ut hic, quia de imperio participat, & de iurisdictione, si statutum mentionem faciat sententiæ diffinitiuæ, an
 27 lata in causa summaria comprehendatur, & est q. quæ non parum difficultatis habere uidetur, cum dicant aliqui, eam mere diffinitiuam esse, aliqui uero non propter participationē interlocutorię, sed hic inde rationibus adductis, uideamus, qui iustius induant arma. Ante omnia pro intelligentia præmittentes, diffinitiuam dici, si solemnitates debite seruatae sint, de quibus in .l. platam. C. de sen. in Italia tamen, non in Gallia,
 28 quoniam ordo dictæ legis t̄ ibi non seruatur, maxime in curia parlamenti, qđ testatur Gui. papa in deci. suis 58. de stylo, & 369. quæ sunt causæ, quem refert, & sequitur Pet. rebus. in prohe. contitru. reg. in glo. 5. nu. 88. sorte quia in seueritate & duritia iuris ciuilibus fundata est, & appellatur rigor. c. sup. literis de rescrip. ad differentiam ordinis iudicii, fundati in æquitate iuris naturalis, quando pro ceditur sola ueritate inspecta sine strepitu & c. ut in cle. dispendiosam, de iudi. q̄ tamen locum habet in beneficiis ecclesiasticis tantum, non in profanis & secularibus, ut ibi Card. declarat q. 11. & Gig. in tracta. pensio. 71. num. 5. & quia principale negocium diffinit. l. i. ff. de re iudi. continens absolutionem, uel condemnationem, fufius Spe. de sent. & S. species ver. i. ver. diffinitiuæ, Gui. Papa cons. 66. in facto præsupponitur, & cons. 69. pro declaratione, utrobique num. 1. Nec potest deniq; reuocari .l. quod ius sit. ff. de re iudi. inferens sic præiudicium partibus irreuocabile, ut pulchre declarat Barro. in .l. titia. in .2. colum. hic ab omnibus q. tangentibus citatus, de accusa. melius But. cons. 6. sententia, colum. i. & 2. Interlocuto-

riam autem, quæ fertur inter principiu & finem causæ, secundum gl. in cle. i. de seq. po. & fruc. in uerbo diffinitiuæ, & in .l. q. restituere, quam ibi ad eam cognoscendam, quo modo sic à diffinitiuâ differat, commendat Bal. in .i. lectu. in fi. ff. de rei uen. multa consi. 372. pro parte, col. i. & 2. uol. 3. Et summariam deniq; eam, in qua non requiritur exactus ille iudiciorum ordo, de quo in .d. l. prolata ut per Barro. in extraua. ad reprimen. in uer. summarie, & not. in .l. 3. in .S. sciendū ff. ad exhiben. sentit incidenter, & quodammodo per transennam, But. in loco de quo supra col. i. Communis conclusio igitur his præmissis est cum Ange. q̄ appellatione diffinitiuæ, lata in causa summaria, non ueniat, nec comprehendatur, qui attestatur amplius, ita alias consuluisset, quodq; consilio suo subscripsit Io. de Ligna. & una cum eo, alij Docto. Bononien. & Perusini, idq; etiam Iaf. & quod ita deniq; fuit iudicatum.

Et hoc idem potissimum, quia sumus in statu, quod de mera diffinitiuâ uerisimiliter intellexit, uulga. l. 3. hæc uerba. ff. de nego. gest. l. i. qui in ppetuum. ff. si ager uecti. uel emphy. pe. sed lata in causa summaria non est mera diffinitiuæ, sed participationem habens cum interlocutoria, in qua nec lit. con. nec exactus ille iudiciarius ordo requiritur. d. l. 2. in prin. ff. de uerbo. oblig. ubi reg. ponitur, quod sub simplicibus non comprehenditur mixtum, ergo. Et maxime (ut dicebam alias) quia semper statuentes uidentur uoluisse se conformare cum dispositione iuris communis .l. hæredes mei. S. cum ita. ff. ad treb. l. si serui uecti, & ibi Ange. C. de noxa. sed ius commune est, diffinitiuam dici, quæ solemnitates iuris habet d. l. Titia, & pura ac simplex sit, ergo lata adhuc in causa summaria, quæ huiusmodi non est, haud comprehendetur, argumen. in .l. i. ff. de dona. & in .l. hoc legatum. ff. de lega. 3. alias simpliciter tale, ad rale secundum quid extenderetur, non dicendum, ut in .d. l. 6.

cis legitur tradit Bar. in. l. si maritus, in. §. legis iuliz. ff. ad legem iul. de adul. Et effi-
caci ratione etiam probatur, quia arg.
de priuilegio ad statutū ualet. c. dilecti,
de lo. comp. c. i. uer. Scid ipsum, de priui.
in. 6. Ro. consi. 199. p̄sēns statuti parti-
cula, col. 2. sed in priuilegio, simplex nō
comprehendit mixtū, quod per locū à
speciali probatur, ex not. per Bal. in. c. in
notuit, in fi. de elec. quia si Imp. concess-
erit alicui, ut possit legitimize spurios,
poterit utiq; etiam incestuosos, q̄a spu-
rius est nomen generis, quasi extra puri-
tatem natus, & sine patre, ut primæ duæ
literæ indicant S, & P, nec est ratio, qua
debeat restringi magis ad vnā speciem,
quam ad aliam, ergo nec in statuto hic,
diffinitiuā, eam, quæ sit lata in causā sū-
maria, & quod sic per locum a speciali
possit argui, uulgatum est. l. ius singula
re. l. quod uero contra. ff. de legi. c. quæ à
iure, de reg. in. in. 6. Barto. in. l. cum fun-
dus, in. §. i. nu. 8. ff. si cer. p̄. Scin. l. 2. C. de
primice. lib. x. & ita foret transeundum.

Sed aliqua ramen obstat uidentur,
& nō parum quidem urgentia, quia cer-
tum est, cui conueniunt uerba legis, qđ
eidem quoq; conuenit lex, uulga. l. 4. §.
totiens. ff. de dam. in fec. & habet locum
regu. etiam si uerba conueniant & large
l. singularia. ff. si cer. pet. & multo magis
si stricte & proprie, ut infra & in. d. §. to-
tiens, sed uerba legis conueniunt sentē-
tiæ, in causā summariæ latæ, ex quo dif-
finitiuā est, imponitq; finem contro-
uersiæ principali. d. l. i. ff. de re iudi. ergo,
& p̄cipue quia uulgo dici etiam solet
ad idem, quod lex non modum, sed ef-
fectum rei, maxime curat. l. 3. C. de in sti.
l. gallus. §. si eius, in fi. ff. de libe. & posth.
Bar. in. l. sine apud acta, in prima lectu.
C. de transac. quodq; plus & minus dif-
fette non debent. l. si. ff. de fun. in struc. in
strumentoq; lega. uerum in summariis
effectum habemus, quia iudex, aut ab-
soluit, aut condemnat, parumq; diffē-
runt ab ordinariis, ergo. Et uidetur
casus ultimo loco in cle. s̄pe, in princ.
& in uer. sententiam, de uerbo. si. ubi u-
trobiq; diffinitiuā appellat, & sunt uer-

ba legis, à quibus recedere non debe-
mus. l. non aliter. l. ille, aut ille. Scum in
uerbis. ff. de lega. 3. & quamuis statutum
dubium sit, deq; diffinitiuā loquatur
simpliciter, hanc tamen passiuā inter
p̄tationem patietur. l. i. §. lex falcidia
ff. ad legem fal. c. i. c. 2. de no. o. nun. cum
similibus.

Et hanc opi. etiam sentit Clau. & be-
ne, quoniam qualitates istæ, sunt acci-
dentales, quæ non alterant substantiam
rei. d. l. si. adde tu Bart. in. l. i. in 2. colum.
ff. de ac. & ob. & But. in p̄allega. consi.
6. qui signanter dicit, quod in summa-
riis causis, quanquam non ex toto ser-
uentur solemnitates iuris, non ideo mi-
nus tamen diffinitiuā dicitur in eis lata
allegat. d. cle. s̄pe. & dispendiosā, de iu-
di. & i. de seq. po. & fruc.

Et ita teneo ego, & dico amplius, 9
effectus maximus erit ¶ quia si de sentē-
tiis diffinitiuis gabella soluenda esset,
soli deberet etiam de latis in causis sū-
mariis, ut in simili in libello inquit Bar.
in. l. edita, num. 4. C. de eden. Bal. in con-
tractu in. l. cum dotem, in fi. C. de iu. do.
& in testamentis Doct. in. l. patris & fi-
lii. ff. de uulga. & pup. sub.

Ex quibus adducta pro communi su-
blata esse uidentur, quoniam primum
uerum non est, ex quo non tollitur ea
ratione, ut ostensum fuit, quod non sit
diffinitiuā, & quia lex ita eam etiam ap-
pellat, & nonisime est argu. in. l. quæri-
tur. ff. de sta. ho.

Non ob. secundum quia retorquebi-
tur, ex quo rursus iure communi dif-
finitiuā appellatur. d. cle. s̄pe.

Et minus ultimum, quia uerum id
esset quoq; , quando non ita fuisset ad-
huc iure cōmuni decisum, & in dubio,
sed hic sumus in casu claro. l. continuus
§. cum ita. ff. de uer. ob. Bart. in. l. p̄sēs
ff. de re iud. tamē ad longum alias idem
Ang. uidendus est, consi. 115. primo in q̄-
ramus, per totum.

Secundo dubitat paulo post glo. an
nomine iurisdictionis merum impe-
rium contineatur ¶ sed prius sciendum
est, quid sit iurisdicō. l. i. ff. de tute. l. i.
ff.

ff. de testa. tradit Barto. hic, & ad dicta n. l. i. supra eo. se remittit, subiiciens tamen, quod est potestas de publico. introducitur, cum necessitate iurisdictionis, & æquitatis statuendæ. Adde, cum statuere, iurisdictionis sit. l. i. C. de emā. lib. vr. confirmare, imperii. l. i. §. ff. quod quisq; iu. l. nulli, & utrobq; not. C. de feri. Bald. consi. 143. casus, uolum. primo Tyrannus autem iurisdictionem non habeat, quod statuere non poterit. l. de cecinimus, ubi idem Bal. colum. i. C. de sacrosanc. ec.

Secundo adde, quod est mater officii iudicis, eodem teste, consi. 37. contra lauduni, colum. 2. uolum. 2. & latissima, sicuti ius dicentis officium, ut in d. l. i. & in. l. vbicunq; ff. de inter. ac. idem Bal. in. l. etiam. ff. de tute.

Tertio adde cum sit potestas publica &c. quod non valebit pactum cum iudice, non posse delinquentem in suo territorio punire, quia esset renunciare iurisdictioni in manibus priuatorum, quod fieri non potest. Immo quod nec posset permittere Rex francorum quem delinqueret Parisius impune, ut per eundem Bal. consi. 365. ad euiden. in prin. uolum. 5. Et est diffinitio iurisdictionis in genere, ut ipse met Bart. dicit, & mirum uideatur, cum genus non sit in commercio hominum, sed imaginatio quædam potius, quæ diffiniri non potest, nec esse in obligatione. l. 2. §. & harum. ff. de uerb. ob. l. meuius. §. duobus, & utrobq; idem Bart. ibi in fi. hic num. 9. ff. de lega. 2. Et hoc est quod dicebat Bal. in. c. i. in ult. colum. de consi. quod genera sunt, sicut prædicamenta, non sicut prædicta, quodq; à simili nec potest quantitas in genere possideri, cum non circumscribatur loco. Et melius in. c. cum accersissent, in pe. eo. tit. quod generales, theoricæ non illuminant intellectum practicum, quia esse debet de rebus particularibus, & tractari quodammodo subiacentibus.

Cui difficultati respondebam alias, quod licet dicatur diffinitio iurisdictionis in genere sumpta, est tamen in spe-

cie, largo quodammodo potius facta, quam aliter, ex quo strictè etiam diffinitur, ut per eundem Bart. infra nu. 23. sed repugnant uerba Bart. hic.

Secundo respondebam, quod immo genera etiam diffiniuntur, quia si datur ius in genere. l. i. ff. de iusti. & iu. posses. sio, actio, ultima uoluntas, & tale quid aliud. l. 3. §. genera, & ibi Alexan. in prin. ff. de acqui. po. non est ratio cur non possit etiam diffiniri, nec officit, quod in obligatione esse non possint, quia uerū est determinata & certa, sed determinanda per solutionem sic, ut per Bart. in. d. §. duobus, nu. 10.

Ultimo, quod tolerabile sit, secundum nos, quamuis dialectice loquendo aliter sit dicendum, ut in simili inquit Pau. de Cast. in. l. si is qui ducenta, in. §. utrum, in prin. ff. de reb. dub. immo glo. in. l. i. in. §. huius studii. ff. de iusti. & iu. et Abb. l. c. pasto. in. §. i. in 3. not. de rescrip.

Modo, ad glo. redeuntes, quæ partem affirmatiuam tenere uidetur, quod sub nomine iurisdictionis merum imperium contineatur, sic breuiter ostendi potest, quia iurisdicatio dicta est à ditione, ut in prohe. insti. in prin. legitur, ibi, ditioni Romanæ, nostrosq; additæ imperio prestantur, & in. l. 2. ibi rursum. Sub imperio ditioneq; mittatur. C. de liber. & eo. libe. & in. l. 2. in. §. capta deinde Sardinia ibi. totidem prætores, quot prouinciæ in ditionem uenerant, creati sunt. ff. de oti. iu. & in. l. si unquam. C. de reuo. do. & Gene. 37. c. ibi nunquid Rex noster eris, & subiiciemur ditioni tuæ? idest potestati. l. i. supra eo. potestas, idem est, quod imperium. l. potestatis verbo. ff. de uerb. si. l. i. ff. de consi. prin. & hic, quam aibi, clarius, ergo iurisdictionis appellatione, metum imp. continebitur, & uidetur casus (inquit adhuc glo. & bene) l. l. i. supra de offi. eius. ibi, & ideo errare uidentur magistratus, qui cum publici iudicii exercitationem habeant, sibi lege, uel Senatus consulto delatam, ueluti lege iulia de adulteris, & si quæ sunt alie similes, iurisdictionem suam mandant, idest merum imperium, de quo lo-

quitur, & ita communiter tenetur, & est
similis tex. in §. i. iurandum, in fi. in au
then. de defen. ciui. & effectus maximus
(quo ad id enim, quod de etymologia
uocabuli dicebat Fulgo. hic non insisto
quoniam Deci. respondet, & bene, vt p
eum) quia sic à principe iurisdictione
concessa uideretur utiq; ex his etiam cō
cessum merum imperium. l. i. ff. de cō
sti. prin. & in simili per Barto. in l. 2. ff. de
uerbo. si. Feli. late in c. Rodolphus, in 6.
& 7. colum. de descr. & facit, quia si ca
strum quoq; eodem modo concedatur,
non uidebitur ei, cui concessum est, de
negata iurisdictione pariter. l. i. §. cum urbē
& ibi Bar. ff. de offi. prae. sec. urb. ergo nec
merum imperium hic, concessa iurisdic
tione, & maxime quia si indefinita le
gis æquipollet uniuersali, uulga. l. si plu
ribus. ff. de lega. secundo, non est ratio,
cur non æquipolleat etiam in principe
qui est lex animata in terris. §. fi. in auth.
de consu. unde factum ipsius, factum le
gis dicitur. l. C. far. ff. de publica. & su
prema eius autoritas, loco causae habe
tur. l. relegati, ubi gl. ff. de pæn. sufficitq;
pro ratione uoluntas, vt inquit Bal. con
si. 373. prae. mittendum est, & consil. 477.
queritur, uolum. i. alias liberalitas prin
cipis fræno cōherceretur, non dicendū,
l. p. C. de do. int. ui. & uxo. cum simili
bus, & ita esset transeundum.

Tamen Ias. sentit contrarium, 'mo
tus ex pluribus, & potissimum, quia in
feudatus de ciuitate, uel castro, cum iu
risdictione, statuta condere non pote
rit, ex quo hoc idem est meri imperii, vt
hic per Ange. colum. 3. in prin. Replicat
Deci. & bene, verum esse, quoniam cum
iurisdictione tantum in feudatus fuerat,
& ita præcise loquitur Ange. ergo si
simpliciter, sine controuersia condere
poterit, & argu. retorquebitur. sed dubi
to quo ad aliud, ne statuta condere po
tius sit iurisdictionis simpliciter, quam
meri imperii. l. i. C. de eman. libe. & dixi
proxime, & fusius infra.

Mouetur rursus Ias. quia si concessa
plenisima iurisdictione, seu omnimo
da, & sic cum adiectione istorum uerbo

rum non intelligitur propterea concessum merum imperium. l. si in aliquam §. si. ubi glo. & Bar. ff. de offi. procon. not. in cle. i. de fo. compe. multo minus intel ligetur concessum sub simplici uerbo iu risdictionis. Cui etiā respondet Deci. q. uerba prædicta expressa sunt ad maiore declarationem & in hoc male, ac contra tex. in l. i. si quando. ff. de legi. & in l. si sti pulatus. ff. de usu. quia cum sint legis, debent intelligi cum misterio posita, immo nec syllaba quidē superflua red di debet, secundum glo. in l. i. ff. qd met ca. tradit Bald. in rub. C. de contrahen. emp. q. 9. Purpu. pulchre in l. 2. num. 2. ff. sol. ma.

Ultimo ad idem dicebat Ias. facere quod firmat Bal. in. c. quanto, in pe. col. de iudi. si dicatur, concedo tibi omnem iurisdictionem, quod non propterea cō cessum erit merum imperium, & consolat, quia si concessum non intelligitur ex cōcesione plenissimæ seu omnimo dæ, multo minus intelligetur ex concessione facta cum ista dictione omnis.

Quod adhuc euerit Deci. dicens, con trarium communiter teneri, & male, re plicabitur si tutari uelimus Ias. Præfer tim quia in dubio, inq; generali concessione, nunquam ueniunt ea, quæ speci ficam desiderant mentionem. l. illud. §. si talis. ff. de mi. l. obligatione generali. ff. de pigno. plura congerunt Scriben. in l. Pomponius, in prin. ff. de procu. sed me rum imperium specificam desiderat mē tionem. l. i. supra de offi. eius, ergo. Con siderando ad idem, quod non facile con cedi solet, quod pendet à principis con cedentis potestate, & quod hac de re so let reputari impossibile, si non exprima tur. l. apud Iulianum. §. si. ff. de lega. 1. & uidetur casus ultimo loco, in l. si. supra de offi. eius. ubi mandata iurisdictione, non propterea uidetur mandati merum imperium, quod tamen esse deberet, q. a delegatus fungitur uice delegantis, & ni hil proprium habet. l. i. §. qui mandata ff. eod. c. sane, de offi. de. ergo multo mi nus concessa iurisdictione simpliciter in casu præsentis.

Nec ob. adducta ad oppositum, quia primum verum est doctrinaliter, ex quo iurisdicção tãq; genus (ut sæpe diximus) in iurisdiccionem diuiditur, & in imperium; imperium uero, i merum, & mixtum, ut hic: sed non quod concessa iurisdicçione, intelligatur quoq; merum imperium concedi, & hac ratione attemptata, ac aliis, de quibus supra nou mirum est adhuc, si meru imperium iurisdicçionem appellauit Iuriscō. in. d. l. i. supra de offi. eius. & Imperator in. d. s. iulianandum. Secundum quoq; procedit in his, quæ facile concedi solent ut per Ange. in. d. l. i. tradit egregie Bar. in. l. scio, in. s. medico. ff. de an. le. sed merum imperiū nō est huiusmodi ut ostensum est. ergo. Nō ob. 3. quia alias cōcessio foret inutilis, in casu nostro uero nō. l. i. ff. de offi. eius. l. magistratibus infra eo. & not. in. d. s. cum urbem. Non ultimum deniq; ex quo inclusorum nō est uniformis ratio, ut per Bar. in. d. l. si pluribus & in. l. Iulius. ff. de leg. i. & Dy. in rub. de regu. iu. in. 6. ita ut cætera ad idem tendentia quoq; tollantur, quoniā istis stantibus, uerum nō erit, quod hoc casu, suprema principis potestas, loco causæ habeatur non quod sufficiat pro ratione eiusdem uoluntas, uel arguend per locum ab absurdo, quod ipsius liberalitas fræno coherceatur, cū non facile (ut diximus) concedatur. d. l. apud iulianū signanter Bar. cōf. 104. sex sunt, col. i. vol. i. dicens, merum imperiū nō esse in commercio priuatorū, quia id, quod est apud Principem, reputatur impossibile. Cogita tamen, & a communi aliās non recede. In cæteris partibus glo. nō insisto, quia repeterentur, ex dicendis infra, uel si apparatu Bar. usq; ad uer. quæro quid sit merum imperium, quia dictum fuit supra & i aliis lectū. & oretenus et multa.

Dum ergo i uer. præalleg. post Iaco. de Are. diffinit merum imperium, quod est iurisdicçio seucrioris ultionis iſtendæ, publicam utilitatem respiciens, aduertendum est, t quia hæc diffinitio cōmuniter reprobat: ex quo non est generalis, & (ut ipse met Bar. ait) proba-

tur quia cōdere legem est meri imperii. l. i. ff. de consti. prin. & tamen lex nō semper continet seucriorem hanc ultionē. l. legis uirtus. ff. de legi. & idem in multis lenibus, quæ pro delictis imponuntur. l. i. ff. C. de mo. multa. & in cohercione modica, ut infra & l. l. magistratibus, eo. ti. & in. l. i. ff. supra de offi. eius. Nisi eam saluemus, per glo. in. l. i. suus quoq; in. s. puto. ff. de hæ. insti. quam extollit Areti. in. l. i. in pe. col. ff. de testa. & est cōmunis opi. ut attestatur Cagno. collega in. l. hominis diffinitio, nu. 37. post Albe. ibi, quod tamen hoc non dicit ff. de reg. iu. quod sufficiat, etiam quod possit ut in pluribus uerificari, & ita dixi etiam in glo. i. supra eod. tamen nunc dubito, & dico contra d. glo. esse text. in. l. i. in. s. dolum. ff. de dolo. aduertit Gamma. to. pi. lib. i. de diffinitione, eolum. 2. nisi adhuc communem tutando, ad d. s. doli respondemus, ut responder Aldobrā. Insti. de tute. in prin. num. 24. & quo ad dictum de multis, die alias, quod sunt fructus iurisdicçionis, quodq; eas Galli emendas appellant, ut per Cassane. in consue. Burgun. fo. 76. colu. 4. post Bar. in. l. i. ff. so. ma. dixi ego etiam in. l. transigere, in 2. lectu. C. de transac.

Aliam etiā diffinitionem ponit Pet. de Bella perti. quod sit iurisdicçio, quæ officio iudicis nobili, uel per accusacionem expediatur, publicam utilitatem respiciens principaliter, & hæc secundum Bar. etiam est optima, quia constat ex genere & differentiis, deducendo, ut per eum, & communiter tenetur.

Sed tamen aliqua adhuc obstant, & reddunt eam dubitabilem, nam licet dixerit, uel per accusacionem, gratia dubitationis tollende, non est propterea, quod accusatio non expediatur officio iudicis nobili, inquit idem Bar. & male. l. i. u. dex posteaquam, ubi ipse met dicit, in prin. quod immo expeditur officio iudicis metcenario. ff. de re iudi. & est rationabile, quia ut actioni famulatur in ciuili, ita famulatur accusacioni in criminali, habens se hoc casu, ut illo actio. l. qui accusare. C. de eden. et quia in delictis

Atis, qualiaecumque fuerint, nominata, uel innominata, exemplificando, ut intertia lect. nascuntur obligationes, ut in li. de ob. quæ ex de. naf. sed officium iudicis nobile nullam præsupponit obligationem. l. qui per collusionem. ff. de ac. emp. ergo. Cui difficultati tamen respondere potest, doctrinam Bart. in d. l. iudex posteaquam, non esse ueram. Vel & aliter, ut hic per Alex. colum. 5. q. loquatur de officio iudicis mercenario, consistente in citando, dilationes dando, & similibus; non in accusatione, in qua petitur principaliter reum puniri. Sed prima melior (ut inquit Clau. & bene) quoniam loquitur de pœna delicti, quæ per sententiam infligitur, & nõ (ut dicebat Alex.) de dilatione, citatione, & similibus, & probatur ultra eum, quia respondendo contratio. l. illicitas, in fi. ff. de offi. præsi. de quo ibi, dicit vnũ in multis loqui, aliud uero in pœna. Nec officit tursum, quod famuletur accusationi in criminali, ut in civili actio, quod las. præfenset, quia non est uerũ ex quo potest inquirendo etiam procedere. c. qualiter & quando de accu. & q. punite delinquentem publice interest l. ita uulneratus. ff. ad legem aqu. & simili in resti. adducit Deci. & probandum est, ut per eum. Adde, quod hac ratione non admittitur procurator in capitali causa, ut per Imo. in l. pe. in §. ad crim. col. 17. ubi etiam Benedic. de plum. nu. 14. ff. de pub. iudi. & minus quod obligationes in delictis nascantur, quia & hoc idem quoque uerum est, quo ad pœnam uindicandæ teip. causa c. factæ aut sunt leges. 4. dis. l. i. & 2. ff. de legi.

Secundo ob. aliud, quia ut supra dicebam, condete legem, est meri imperii d. l. i. ff. de consti. prin. & tamen lex nõ semper continet utilitatem publicam. l. i. §. huius studii. ff. de iusti. & iu. Sol. uerum est, sed utilitatem tamen publicam continere diceret, in quantum lex. erit autem lex. 4. d. cum similibus, & licet in d. §. huius studii, priuatum ius dicatur, dicitur tamen ex eo quia in præceptis naturalibus gentium & ciuilibus,

consistit, non quod non respiciat principaliter publicam utilitatem.

Tertio & ultimo, quia aliqua possunt etiam expendi officio iudicis nobili, ad publicam utilitatem, quæ tamen nõ erunt meri imperii, si administrator ciuitatis petat resti. in integ. uel se mitti in bo. po. ex primo decreto. l. iubere ca. uete infra eod. ea quæ ad municipia.

Quod etiam fallaciam habet, dicendumque est, quod immo id priuatam utilitatem respiciat, uel quod saltem loco priuatorum bonorum habeantur, arg. eorum, quæ not. in l. 2. ff. ne quid in lo. pub. & ut latius dixi in 3. lectu. citata etiam supra ubi post hæc aliam diffinitionem trado. Quod nihil aliud sit merum impetium, quam potestas publica magistratus maiotis, publicam etiam utilitatem respiciens, & dato quod in aliquo possint non esse uetæ, hæc & proxima communitet (ut diximus) approbata, ex supra dictis tamen sustinendæ sunt, & cum Iurifcon. transeundum, in l. omnis diffinitio. ff. de regu. iu. quia re. ueta nulla est, quæ non facile possit subueri, & si possibile est, ex duobus tantum terminis concludi debet, nec diminute tamẽ, nec superfluo i ea aliqd poni, quoniã superfluum impedit intellectum, diminutum uero non explicat totam rei essentiam, vde Ci in lib. de ora. dicit, quod diffinitio nihil aliud est quã breuis & circumscripta quædã rei explicatio, & quod sit omnis diffinitio periculosa amplius ut supra elicitur ex his, quæ habentur de peculio in l. depositi, in §. si. ff. de pecu. & de errore, in l. quis sit fugitiuus, in §. ettonem. ff. de ædili. ædic. & de dolo deniq; i. d. l. in §. doli. ff. de dolo, pulcherrimumque Diogenis exemplo, qui Platonis auditotium ingressus, gallum gallinaceum nudatum plumis ostendit, dicens, hic Platonis homo est, diffiniebat enim Plato hominem, quod esset animal bipes, sine pœnis, ex quo additum est (ut Laet. ait) latius unguibus. Et ad propositum liquet, quod hæc, à nobis ultimo loco tradita bona sit, quoniam potestas erit loco generalis

neris. l. potestatis uerbo. ff. de uerbo. si. publica, ad differentiam priuatæ, ut ibi dem, magistratus maioris, ut ab inferioribus differat pariter, & publicam utilitatem respiciens, quia in mixto (ut dicebat Bar. supra) agitur principaliter de priuata, & quia in danda bo. possessione cōsistit, ut hic.

Post hæc dubitatur, quibus Iudicibus competat merum imperium, & re
33 spondetur, t̄ ut per Bar. & bene, dum dicit tamen, quod præfidentes prouinciæ habent merum imperium, declara, uerū esse olim, quia omnes ciuitates suberant uni præfidi, hodie nō, ex quo quælibet ciuitas, habens tetritoriū, prouincia dici potest, ut per glo. l. i. ff. de præscrip. lon. tem. & Deci. hic & Ro. in l. i. in §. hoc autem, col. 2. ff. de no. o. nun. ubi etiam docet, in quo differat à castro terra, & ciuitate, fulius Clau. l. Lex hoc iure, in prin. ff. de iusti. & iu. nec est omitteandum, quod Italia est t̄ prouincia. l. re. legatorum. §. si quis. ff. de interdic. & re. quodq; prouinciæ nomen generalissimū est, & q̄ incolas quoq; cōprehendit, p̄p̄ suam latitudinem, in mō significandis, ei tradita à iure. l. prouinciales. ff. de uerbo. si. Bal. in authent. sed omnino col. 5. C. ne uxor p̄ ma. & confi. 139. statuto cōmunis, col. 1. uol. 5. & scias etiā quod quælibet ciuitas hodie, ut supra dici potest prouincia, per usurpationem, non de iure, ut in d. l. fi. & quod merum imperium præscribi non potuit, nec regalia, secundū Bar. in l. naturaliter, nu. 25. ff. de usura. tradūt Cano. late in. c. cū non liceat, de præscrip. nisi replicetur, quod uetusta consuetudo habeat uim tituli, & quod tantum operetur, quātū Principis autoritas. l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & æsti. c. sup̄ qui busdam. §. preterea. de uerb. si. Gui. papa deci. 549. sententia, in prin. & confi. 65. uiso themate, in fi. & confi. 91. circa processum. col. 5. latissime Jas. hic.

Secundo dum Bar. dicit (cætera enim dubium non habent) quod præfidentes uniuersitati, non facienti prouinciam, ciuitatem, aut castrum, iurisdictionem

nō habent, adhuc declara, quod immo
35 habent t̄ in his, quæ ad suam pertinent negotiationem, quodq; dictum Bar. de bet secundum Docto. & maxime Deci. restringi ad merum imperium, & probatur efficaciter, quia statuta condere iurisdictionis est. l. i. C. de eman. lib. sed collegia licita & approbata, in pertinentibus ad suam negotiationem, statuta facere possunt, Bar. in l. omnes populi, colum. 4. ff. de iusti. & iu. & in l. fodales, num. 20. ff. de colle. illici. Albe. in statu. q. 3. qui possunt, in prin. Ro. confi. 277. non est dubium, in fi. signanter in lausicio Areti. confi. 33. consultatio, in prin. ergo, nisi dicamus, quod quamuis habeant, & subsint eorum prepositi, suppositi tamen sunt et̄ potestati, & sic est quædam iurisdicō subalterna, & sentit Bal. confi. 47. per legem, uolum. 2. quod sit ut probabiliter dici possit, si deducendo sic iurisdictionem nō habent, quod multo minus habeant merum imperiū. l. re. legatorum. §. constitutum. ff. de inter. & re. sed ad primum facit, quia nisi iurisdictionem haberent, statuto non adicerent penam, & tamen adiciunt ut per Ange. in l. i. in prin. in 2. colum. ff. si quis iusdi. non ob. & quod habeat iurisdictionem i dem Bart. tradit in q. adu. nantia generalis, colum. 3. & Abb. in c. ex litens, in 2. de constitu. +

Sed quare scholares t̄ uniuersitatem
36 faciunt. c. quia in causis, ubi glo. not. de procu. Abb. in d. c. ex literis discipuli autem aliarum artium & negotiationum, non, sed eorum magistri tantum, licet in scholaribus secus dixerit gl. & male, in d. l. fi. in uerbo pertinet. Responde, ut per Bar. in authent. habita, colum. 2. C. ne si. pro pat. quia discipuli aliarum artium non sunt nobiles, sed p̄s subalterna uilissima, sicuti ipsorum scholarium famuli.

Tertio, ad dictum de doctore, quod habet merum imperium in scholares, licet de facto non seruetur, adde duo, unum est, quod hac de re offendentes
37† Doctorem (intellige legentem, & salariatum, quia alii non sunt proprie doctores

dores. l. sed & reprobari. ff. de exeu. tu. dixi in Miscella. l. i. C. de mu. & i quo lo. lib. x. & l. medicos. C. de professio. & me. eo. lib.) crimen publicum committunt, non secus ac si sacerdotem offenderent licet non sit sacerdos spiritualis, quia habet ordines, sed temporalis, argu. in. l. si quis in hoc genus. C. de ep. & cle. & in l. i. & ibi BaLin. ult. colum. ff. de iusti. & iu. immo dum Andre. de Iser. Neapoli
 38 † ante domum Petrucii, rediens à Castello nouo, fuisset interfectus à Gallo quodam, contra quem sententiam tulit, quod tunc homicidium tale, crimē læsæ maiestatis fuit iudicatum, ut Capi. ci. refert, deci. 130. num. 43. alterum uero
 • 39 si inter scholares iudicaret † quod ius se qui deberet, & non statuta aut consuetudines loci, ac ciuitatis, gl. est not. quā ibi sequitur post Iaco. Bald. & Alb. Pap. Archi. in. c. quæ cōtra 8. d. & Roch. Cur. in tracta. de consue. nu. 698.

Sed quæ meri impetii esse possunt
 40 exempla? pulchre enim † procedit Bar. docendo prius, unde dicatur merum imperium, quid sit, quibus iudicibus competat, nunc modo exempla (ut diximus) ponit, & ad delegationis effectū quidem, ut per eum. Ad primum adde, vltra dicta supra in. l. i. de offi. eius, quod
 41 præfectis prætorio † æquiparatur curia parlamenti, à qua appellari non potest sicut nec à præfecto prætorio, quodq; constituta ē ex duodecim patribus. Frāciæ, ex octo Magistris reuestarum domus Regis, & octuaginta aliis consiliariis, quadraginta laicis, et quadraginta clericis, inter quos sunt quatuor præsidenres laici, instar Senatus Romani à Romulo instituti, & de quo alias in. l. fi. C. de peti. hz. Cassane. in consue. Burgun. fo. 6. eolum. 3. & quod deniq; omnes sunt iudices maiores, qui possunt facere statuta & constitutiones, vt ibidem & testatur etiam Gui. Pap. consil. 38. ne dum, in prin. & num. 7. & consil. 72. principalia dubia, eolum. 2. & consil. 139. nu. 3. & deci. 50. hæc curia, in prin. & deci. 345. à sententia, & deci. 436. cum materia, eol. 12.

Sed in pluribus Bar. male loqui uidetur, primo quia non bene exemplum legis adaptari posse ostenditur ad merum imperium, ex quo hoc est respectu iurisdictionis, habentis in se necessitatem l. i. supra eo. iuncta glo. dum dicit, quod est potestas de publico introducta cum necessitate & c. ubi alias legem condere pendet à libero Principis arbitrio, & sērit Deci. hic, & non ab re, ut distingueretur à uoluntario, iulga. l. si fideiusor. §. si necessaria. ff. qui satisfda. co.

Sol. satis ē, quod impetii maximi sit, ac ad effectum supra dictum, licet uno casu actus liber & uoluntarius alio autem necessarius uideatur, argu. in. l. 3. C. de insti. & facit, quia non oportet quod exempla, sicuti nec similitudo, in omnibus conueniant. l. i. ff. de præca. ubi præcarium æquiparatur commodato, & ramen in multis differunt, ut ibi per glo. pulchre BaLin. l. curatōris colum. 2. in prin. C. de nego. gest. l. si in. l. creditori colum. 2. ff. de no. o. nun. Cassane. multa consil. l. colum. 40. quod sufficit similitudinem, seu exemplum esse in ratione, licet non sit in qualitate facti, immo (vt dicebam alias) quod necessitas quædam etiam in Principe eē uidetur, licet de condenda lege agatur, qui subditorum commodis semper debet inuigilare. l. congruit. ff. de offi. præf. c. factæ autem sunt leges 4. d. & in authen. ut iudici. si. quoquo luf. in prin. ergo exemplum omnimodo ad merum imperium potest adaptari.

Verum & rursus instar Deci. quod cum merum imperium hic ponatur ad differentiam mixti, non uidetur conuenire mero imperio, quod consistit in condenda lege, & adhuc male, quia satis est quod utroq; casu merum imperium sit quamuis illud in gladio consistat, istud uero in lege condenda, ut pote maius, & maximum, secundum Bar. distinctionem, & est argu. in. l. si. ff. de fun. instru. c. & simile, ut infra. Dicit etiam nescio quid de imperio magis libero in principe, attenta consideratione Bart. cum sit
 le-

legibus solutus, & potestas condendi legem regulata, sed quia ad casum nostrum parum concludit, non refero, uel dic, ut dixi aliàs in aliis lectu.

Non uidetur etiam loqui bene Bar. quod soli Principi legem condere concessum sit. l. omnes populi. ff. de iusti. & in. Respōdet idem Deci. quod loquitur de lege generali, non locali, ut. d. l. omnes populi. & est verum, licet postea dicat, ob. regu. d. l. fi. de fun. instruc. cui respondet Cur. num. 83. ut per eum.

- 4^a Adde quod antiquitus ius proprium, quod sibi populus constituebat & constituit, municipale dicebatur, & lex populorum à nouo iure ueto, & à nobis, statutum, quasi stabilitet, & firmiter ordinatum, unde fit, ut stricti iuris dicatur, & ex eo conditio ex lege etiam oriatur, quæ huiusmodi est, nec ab ipsius uerbis possit recedi, secundum Barto. in. l. quod constitutum. ff. de mi. testa. late Albe. in statu. q. prima, & secunda. Immo quod lex xii. tabu. non aliud erat, quam ius municipale, postea propagato imperio cœpit esse ius commune inter omnes, & sic positium, ex bono & æquo interpretatum, ut pulchre declarat Salomo. in. l. 2. in uer. his legibus latis, in prin. ff. de ori. iu. aliter dicit Bal. quod si fiat iure principatus, appellatur constitutio: si iure populi statutum, si iure magistratus edictum, si iure congregationis, ius ciuile ipsius, consi. 3. statuto ciuitatis Asten. uolum. i. Vel ad argu. nos aliter respondeamus, quod cum statuta authoritate Principis fiant, ei attribui debent. l. i. §. omnia. C. de ue. iu. enu. Bart. in extrauagan. ad reprimen. in uer. totius orbis, non nihil Aret. in. c. inquisitionis, colum. 3. de accu. & licet soli Principi deatur, non tamen alij excluduntur, ut not. in. l. fi. C. de legi. & in. l. cum notissimi, in glo. solam. C. de præscip. 30. anno. & quia sensus etiam est, soli Principi, soli Senatori, & soli Præfecto prætorio, potestatis hanc concessam fuisse, alias dictio est aliorum exclusiua. l. his solis. C. de reuo. do. Quod de Senatu quoq; dicit Barto. du

bitabile uidetur, quia populus Ro. hodie Senatui non habet, sed tantum Senatorum, quia ratione legem non deberet posse condere, & tamen condit, ut per Cy. in. l. fi. C. de peti. hæ. quod secum solutionem affert, licet aliter teneat
43 Spec. quod immo condit, quia unus tantam potestatem habet hodie, quantum olim centum, ut ibi per eundem Cy. in prin. post Pe. & est rationabile. l. sicut. l. plane. ff. quod cuiusq; uni. no. & argu. in. l. si eum, in. §. q. iniuriarum. ff. si quis cau. & in. l. i. ff. de consti. prin. & hoc est ad propositum, quod dicebat Bald. in Lunica, in 13. colum. C. quando non pe. par. quod ius uniuersitatis remanet etiam in uno. & in. c. primo in. §. & quia colum. 3. de his qui seu. da. po. in usib. seu. & in terminis in. l. non ambigitur, allega. per Barto. ff. de legi. colum. i. & est mirabile, quod corpus quoddam sit quod ex multis inuicem collectis conficiatur, non autem ex una sola persona, & nihilominus propter casus surperuenientiam in una sola resideat, quod notanter considerat Rom. consi. 400. quaeritur colum. 2. & formaliter ut ibi, consil. 436. quod indultum, in prin.

Et ad propositum redeunt, nota quod licet po. Ro. Senatui non habeat habet tamen ecclesia, † quodq; sunt
44 Cardinales ad instar Senatorum. c. ecclesia habet 16. q. i. c. Constantinus 96. dist. Clau. in. l. i. in 4. colum. ff. de offi. eius. Bellenci. in tracta. charita. sub. q. 65. stante opinione, colum. 2. Barba. de præstan. Card. q. i. colum. 15. num. 44. 45. & omnes post Inno. in. c. cum te, de re iudi. & labitur (obiter enim hoc dictum uobis sit) Barba. in d. loco, sentiens per text. prædictum, ecclesia habet, probari, Hiero. illius auctoritatem, ex istorum numero fuisse, quod multi disputant, propter uerba ibi posita, Senatorum quoq; nos habemus, & male quia aliter dicit littera, & uerba sunt hæc, & nos habemus Senatui nostrum cœrū præbiterorum, clara, quod immo non ponat se in numero cardinalium.

X x x Non

Non est etiam sine disputatione tra-
seundum, quod de praefecto praetorio
dicit ultimo loco idem Barto. quo ad
imperium merum istud maximum, qd

- 46† non condit legem generalem d.l. nor
mam alias formam, hic per cum allega.
C. de offi. praefec. praeto. sentit Seue. &
Cur. post eum, & postea respondet,
quod imo generalis est, ut text. met
dicit, & bene dummodo contraria le-
gi Principis non sit, & ita eam quoq;
declarat Ias. in l. apertissimi, in prin. C.
de iudi. Saulia, multa, consi. 144. Magni
ficus, in ultima colum. uolum. 1. Ro. an-
te eum in rub. C. qui admi. in i. colum.
& consi. 218. praefens casus, colum. 2. &
est regulare, ut ibi dicit, & latius Deci.
consi. 17. uiso puncto, colum. 2. uolum.
i. cui conceditur potestas condendi le-
gem. quod is legem facere non possit,
qua derogetur legi concedentis, & ita
Bald. in l. nulli. C. de sen. & Barto. in
.S. quibus, in prima consi. Cod. & in
l. ambitiosa, in 4. colum. ff. de decre. ab
ordi. fa.

- Quo ad imperium merum maius,
quia dictum est alias satis non insisto,
licet nec praetermittendum sit, dum Bar.
concludit, missionem in carcerem, esse
47 de isto gradu, si ad poenam fiat † ut de
iure canonico, quoniam ciuili, est re-
48 probata † communiter l. aut damnum
.S. tolent. ff. de poen. fieri de iure canoni-
co, propter poenam, seu iudicium san-
guinis, quam seu quod, directo non ha-
bet ecclesia. f. sententiam sanguinis, ne
cle. uel mo. Quodq; non carcer poenae
sed poenitentiae, appellatur, ut per An-
ge. in l. miles, in .S. edictu. ff. de mi. testa.
Et quod quamuis de iure ciuili poena
haec imponi non possit, potest tamen
per statutum, quod particula iuris ap-
pellatur, & firmat Bald. in l. reos, colu.
2. C. de accu. idem Bal. in statu. S. carcer,
uer. 3. & utrobique dicit, ut etiam Bar. hic
post Inno. in c. qualiter & quando secu-
do col. 2. de accusa. quod poenae damna-
tionis in metallum æquiparatur, qua p-
ditur ciuitas & libertas, sed haec poena
est de isto gradu, ut per Bar. supra ergo,

& missio in carcerem. Ex quibus infer-
tur, hosce intestabiles esse, quia etiam
hodie, quamuis damnatus in metallu,
non efficiatur infamis, nec seruus poe-
nae. S. quod autem, in authen. de nup. l.
res uxoris. C. de do. int. ui. & uxo. Albe.
in l. si qua poena. ff. de his qui sunt sui
uel alie. iu. testamentum tamen conde-
re prohibitus est, quod ex multis pro-
bat Bald. consi. 448. queritur, colum. i.
uol. i. Licet etiam, ut idem Bart. subdit,
deportatione in insulam amittatur tan-
49 tum ciuitas, deportatio ramen erit me-
ri imperii magni, quia omnino amitte-
re ciuitatem & libertatem, ut in damna-
tione in metallum, quid maius est, & sic
istud maioris imperii, illud vero magni.
Sed ob. unum, de quo in l. i. in .S. fi. ff. de
bo. poss. contra tabu. ubi deportati pro
mortuis habentur, per quem text. idem
dicit Bald. in l. si quis sub conditione, col.
2. ff. de testa. tu. & consi. 392. super primo
colu. 2. uol. 4. ergo erit gradus maioris,
& non magni, quoniam mors naturalis
& ciuilis, ad paria iudicantur. c. placuit,
2. 16. q. i. ubi gl.
Sol. ad paria iudicantur in casibus † ex-
presis, ut in d. c. placuit, not. & in c. si
sceptum, de rescrip. in 6. Cald. pulchre,
consi. 2. an episcopus, de reb. ec. non alie.
ergo non isto, ut imperii maioris dica-
tur deportatio, sicut damnatio in metal-
lum, & pondera, quod dicit etiam tex.
in d. S. si. deportatos haberi p mortuis
c. cum haberet, de eo qui du. in ma. qua
pol. per adu. l. Deo nobis. C. de ep. & cl.
l. si maritus. S. legis iuliae, & ibi Bar. ff. ad
legem iu. de adu. l. hoc legatum. ff. de le-
ga. 3. & quod mortis appellatione non
ueniat regulariter ciuilis, facit not. tex. i.
l. statius florius, in .S. Cornelio. ff. de iu. fi.
que ad idē inducunt Scribē. l. l. ex facto
in .S. ex facto. ff. ad treb. Alex. con. 2. misis
col. 2. uol. i. & q. habetur p mortuis, et
quo ad quid, quo ad quid uero non tra-
dendo intellectum ad d. S. Cornelio, do-
cet Bal. consi. 284. praemis, col. 2. uol. i.
Sed rursus magis urget, & uideretur
dicendum, q. imo esset imperii maioris,
aut maximi, quia solus princeps habet
insulas

insulas, nec præses hac ratione deportat ut not. in. l. illicitas, in. §. q. uniuersas. ff. de offi. præsi. Scin. l. i. in. §. hi quibus. ff. de leg. 3. & dictum est in. l. i. supra de offi. eius. & urget, nisi ut supra dicamus, quod magni sit, quia ciuitatem tantum amittit, & si Princeps deportet, qui solus insulas habet.

Verum quo ad merum imperiū paruum, dum exemplificat Bart. in relegatione, & in aliis lectu. ostendo ego efficaciter à partibus sufficienter enumeratis, ob. unum, quia is qui relegatur, efficitur infamis, ut per Bal. in. l. i. in. 2. colum. C. de secun. nup. & probatur in. l. cognitum, in. §. minuitur. ff. de u. & extra or. eo. loquitur enim de fama ille text. qui est in homine, ad differentiam illius, qui est inter homines de homine, & de qua in. l. de minore, in. §. plurimū. ff. de quæstio. aduertitque Pau. Grillan. de quæstio. colum. 3. sed causa uitæ, & famæ, æquiparantur. l. iusta. ff. de ma. uin. l. isti quidem. §. si. ff. quod met. cau. hinc Cice. 9. fam. causam capitis, aut famæ, ornatiū disputamus, priuatam & tenuem subrilis. ergo de alio gradu erit.

Huic obiectioni simpliciter respondet Cur. hic, nu. 95. quod non habet locum in pœna corporali, uoluit dicere, si euti iusta est manumissionis causa, si seruus liberet dominum à periculo uitæ, quod sic iusta erit si eum liberet à periculo infamæ, & est uerum, aliisq; modis respondet etiam Alexandri. collega, in. l. pe. in. §. ad crimen, num. 43. de pub. iudi. dic. ut per eum, uel sic æquiparatio uitæ & infamæ æquiparantur, quo ad id de quo in. d. iusta, sed non quo ad hoc ut relegatio sit de mero imperio maiori ut cum de uita adimenda agitur, quia merum imperium est habere gladii potestatem ut supra, quod in relegatione uerificari non potest, ergo omnino relegatio erit de mero imperio paruo, Do instantiam, quo ad quid seruus, & filius æquiparantur pariter. §. idem iuris insti. de stip. ser. quo uero ad quid non, quia ille potest dari pro noxa, iste non. §. si. in sti. de noxal. æquiparantur etiam quoad

id, ut salarium aduocatorum possit excedere quantitatem. caureorum, si causa fuerit meri imperii, & criminalis, uel infamæ. l. si pater. §. si. & ibi Ange. ff. de dona. sed non ut sit de alio mero imperio quam paruo rationibus supra dictis Vel quod relegatus non absolute efficiatur infamis, sed eo tunc si ex causa famosa relegetur. d. §. minuitur.

Secundo ob. aliud, quia excommunicatione & relegatio æquiparantur pariter ut idem Bal. probat in. d. l. i. C. de secun. nup. col. præallega. Sed pœna excommunicationis nulla est maior in ecclesia Dei. c. corripiantur 24. q. 3. l. hi qui sanctam fidem. C. de apost. ergo ratione æquiparationis, omnino de alio gradu erit relegatio.

Solu. clara est etiam ad istud non esse uerum quod æquiparentur, quia excommunicatione omnino est maior, licet sui natura non sit diuturnior. §. minor, insti. de capi. di. idem Bald. in. l. nulli, in prin. C. de sen. uel dicamus quod non sit pœna, sed medicina. c. i. de sen. exco. in 6. & omnino termini non sunt pares.

Tertio ob. dum idem Bart. dicit, cum sit de imperio paruo, quod admittitur procurator, quia ubi agitur de ictu sustium, procurator non admittitur, ut in d. §. ad crimen, not. ergo nec cum agitur de aliquo relegando, quoniam sunt casus parificari in. d. §. minuitur, de ictu sustium enim in. l. i. i. sustium. ff. de his qui not. infam.

Sol. æquiparantur quo ad hoc, ut æstimatio minuat, non quo ad aliud, propter diuersitatem rationis, ut utroque casu procuratoris interuentus prohibeatur. Et ad declarationem. d. l. i. sustium nota, quod sustibus. i. bacillorum fascibus cedebantur liberi, flagellis uero serui. l. si. ff. de iniur.

Quarto ob. dum dicit, quod hoc casu sententia in absentem ferri potest, quia condemnatus in absentia æquiparatur deportato, ut not. in. §. relegati, insti. q. b. mo. ius pat. po. sol. ergo omnino erit, & adhuc de alio gradu ut supra.

Solu. uerum est obiectum in eo, qui

condemnatus est ad mortem, ergo non in relegato, ita Bald. in l. ei qui, in. S. i. col. 2. ff. de testa. Et ut scias inter deportatum & relegatum discrimen est, quia ille perpetuo intelligitur poenam pati, iste uero ad tempus, glo. est reputata singu. in. d. S. telegati, cui nec bona adimuntur, sicuti deportato, & sursus ut in. d. S. relegati & in. l. i. C. de hæ. insti. cui etiam usus togæ erat ademptus, ut Plin. l. uni. lib. 4. ep. testatur, & sic omnino ex his poena mitior est, ut apud Athenienses ostracismus in decennium, & Syracusanorum petalismus inuenti, non ad castigandam improbitatem, sed ad potentiam moderandam. Exemplificat etiam Bart. in tortura si ad poenam infligatur, non ad inuestigationem ueritatis ut per eum. Et hoc quoque casu prima facie male, quoniam (ut inquit Abb. in. c. eum in contemplatione, in prin. de reg. iur.) nihil aliud est, quam corporis cruciatus, inueniunt ad ueritatem eruendam. Idem ff. de q. tortura inde etiam dicitur.
 53 Quæ sit siue tormentum, quia per corporis cruciatum mens quoque torquetur, & est argu. in. l. hac consiliosissima, in. S. at cum humana fragilitas. C. qui testa. fa. po. & quæstio, secundum Iuriscon. id est indagatio, & exercere quæstiones, à quærendo scilicet dicta, & hinc Quæstiones, quasi quæsitores, & fiducula instrumentum tortorium (author est Valla) à fide & ueritate eruenda. elegan. lib. i. c. 5. in fi. ergo non ad poenam, ut de carcere in simili dictum est supra d. l. aut damnum. S. solent. ff. de poen. & dato quod ad penam infligatur, de alio gradu esse uidetur, cum sit maior dolor, quam utriusque; manus abscisio, ut in. S. quia uero, in athen. ut nulli iudi. Paris pute. in tracta. syndi. in. S. tortura secundo fol. 113. Deci. hic, & Pau. Gnilan. in tracta. quæstio. in 4. q. num. 10.
 Sed pro solu. breuiter responderi potest, quod quamuis ad poenam dati non soleat, datur tamen ex causa, quando ex delicto uenit imponenda pecuniaria, & reus, propter paupertatem solui non potest, quo casu iuratio interdum fit per

torturam, si maxime sit uilis persona. l. i. S. fi. ff. de poen. l. quicumque. C. de ser. fu. l. si quis id quod, in fra eod. S. ex diuerso, in athen. ut iudi. si. quoquo sus. Pute. in præallega. tracta. in. S. tortura, primo idem Gnilan. ubi supra colum. 7. num. 9. & licet maior dolor sit, quam utriusque; manus abscisio, non tamen esse potest de alio gradu, ex quo torquetur, ut Bar. dicebat, corpus acriter, nec est hoc casu ademptio totius uitæ, aut partis, considerabilis, secundum Deci. & bene,
 54 & nota quod tortura tria habet quinq; gradus, primus est terror. Secundus, eleuatio modice facta supra terram. Tertius, detentio perspatium unius miserere. Quartus, si detineatur plus. Quintus & ultimus, si post suspensionem, & tractum chordæ, denecatur adhuc, lorica pedibus appensa, uel pondus simile, quo torri membra, & ossa quodammodo dissoluantur, & sursus, ut idem Gnilan. ait in loco præallega. q. 4. num. 3. 4. 8. 9. & 10. & hoc ultimo casu testatur uerum esse, quod sit maior dolor, quam utriusque; manus abscisio, posseque; uerificari, quod dicitur in d. S. quia uero & non aliis casibus.

Cætera difficultatem non habent, & minus quæ dicuntur de mixto imperio quate sic dicatur, quod sit, & quibus competat, idem dico, ut per eundem Bar. & Docto.

Et dum gradus considerat, & primo maximum, qui consistit in impetratio. ne & datione ueniar, soli; Principi cõpetit. Adde ueniam ætatis esse, id est licentiam, ut in simili, cum in ius uocatur à filio pater, seu patronus à liberto l. 2. C. de in ius uo. l. fi. ff. eo. ad differentiam ueniar, id est indulgentiar, cum delictum præcedit, & de qua alias in. l. pe. C. de sen. pa. & in. l. cum quis, in. S. si quis pro reo, & ibi Barto. in prin. ff. de solu. & sit ætatis dispensatio, ut facilius homines cum minoribus contrahant, scientes alias ante xxv. Annum posse in integ. restitui, si facilitate ætatis labantur, & etiam post, intra tamen

quadriennium. l. i. ff. de in integ. resti. l. i. ff. de mino. l. f. C. de tempo. in integ. resti. pe. & fuit dictum Archiac Ioan. An. in. c. primo. de pac. in 6. quod refert, & sequitur Alexand. consil. 240. ad fi. uolum. 6. & est argumen. in. l. qui cum alio ff. de regu. iu. tradit Barto. in. l. qui res, in prin. ff. de solu.

Exemplificat Barto. etiam in arrogatione, & mirum mihi uidetur, cum sit species adoptionis. l. secunda per eum allega. ff. de adop. positiq; fieri adoptio etiam magistratus imperio, idest auctoritate, ut ibidem.

Sol. potest adoptio fieri magistratus imperio, quia adoptandus habet patre, arrogandus autem non, agiturq; de transitu in alienam potestatem tunc, quod est fortius, quam si de una in aliam, ut per Albe. in rub. co. in prin. qui dicit etiam, quod unus habet bona, alius non & bene, estq; argu. in. l. i. in. §. sed & si q. sibi, nam vel magis consulendum est his ff. de Carbo. edic. & in. c. ubi periculum, de elec. in 6.

Tamen cogita (ut dicebam alias) qd cū lex maxime cōfida de maioribus magistratibus. l. i. in. ff. de offi. p̄fec. p̄to. ip̄orum auctoritate deberet ēt posse fieri. Et die, forte alia ratione hoc idem fuisse decisum, in p̄allega. l. 2. quia olim, & antiquitus fiebat transitus in alienam familiam rogatu populi (author ē Gel. noc. Atti. lib. 5. c. 19.) populus autem imperium & potestatem in principem transtulit. l. i. ff. de consti. prin. ergo.

Et remisitue quid sibi uelit uerbum iustus filius in. d. l. 2. dixi lib. x. enchiri. c. 249.

Adde nunc quod iustus quandoq; bonus dicitur. l. si uxor. ff. ad legem iuli de adul. quandoq; legitime datus ut in tutore. l. 3. §. i. ff. de tute. quandoq; non iniustus. l. Stichum. §. naturalis. ff. de sol. l. iusta. ff. de uet. si. & quandoq; aliter ut in lege 12. tab. iusti dies 30. qui dabantur cōdemnatis quasi iustitii, quippe quod intra illos, ius tacebat, nec cum illis agi poterat, iustitiumq; dicebatur, sic Livi. 3. Deca. lib. 3. §. p̄pe, & Sydon. apol

lina. secundo Dion Ro. histo. 55. legitimus, & uerus filius uero in. d. l. 2. quia latini quoq; uerum pro iusto ponunt, & pro iustitia ueritatem.

Tertio exemplificat etiam in emancipatione infantis, & est pro eo casus clarus, in. l. pe. C. de eman. libe. Cui tamen ob stare uidetur. l. si. eo. tit. & lib. & §. p̄tetea, insti. quib. mo. ius pa. po. sol.

56 Sol. uerum est, iure nouo non uereri, & d. ill. concordabuntur, quarum una est post aliam multo tempore condita, & à diuersis quidem, antiqua enim est Anastasi, noua uero Iustiniani, illa xi. Kl. Aug. Constantinop. Probo & Auieno Inn. Coss. ista, autem Kl. Nouemb. post consularum Lampadii, & Orestis VV. CC. alias refragaretur quod habetur (& est regula trita) in. l. non ad ea. ff. de condi. & dem. & ad propositum quid sibi uelit, uerbum rapisima, pariter positum in. d. l. si. declaro ego lib. xiii. enchiri. de quo supra. c. 316. & Baldui. quæ fuerit antiqua illa obseruatio in emancipatione, in. d. §. p̄tetea. Ex institutione tamen Caij, eo. tit. de alapis de quibus in. d. l. si. & in authen. consti. quæ de dignita. nihil, Barto. etiam sibi ipsi, contrarius uidetur, quia hic dicit, emancipationem fieri à solo Principe, infra autem in vlti. gradu, imperio, idest auctoritate cuiuslibet magistratus. Solue, hic habuisse respectum ad ius antiquum, ibi ad nouum, & iam dictum est.

Vltimo exemplificat in legitimatione per rescriptum, & omnia hæc dicit, esse mixti imperii maximi, quia expediuntur officio iudicis nobili, & quia priuatam utilitatem principaliter respiciunt, & in diffinitione implet paulo ante. Adde nouissime Bald. & ultra alias dicta, signanter inquit, legitimationem esse proprie Principis donum, consil. 406. casus, in vlti. colum. uolum. 3. & probatur in. §. si uero, in authen. quibus mo. na. effi. sui. sed non qd aliis modis non possint etiam

etiam filii legitimari, ut dixi in aliis le-
 gis. Adde rursum, quod alii quoque
 sunt casus principi referuati, de quibus
 in. c. quod translationem, de offi. le. licet
 Bar. ponat hæc tantum, non tamen re-
 prehendendus, quia exempla regulam
 non restringunt, sed declarant. §. hæc te-
 nus, insti. de gradi. & ad propositum in
 legitimatione etiam exemplum posuit
 quia arrogationi similis est. l. iubemus,
 in fi. C. de na. libe. per quem tex. ita præ-
 cise dicit Bal. in. l. i. colum. 2. C. de iu. au.
 an. à nobis alias, & ad idem, sæpe etiam
 57 allega. Sed mirum est, quod ueniat
 ætatis per procuratorem impetrari non
 possit, d. l. 2. C. de his qui ue. æta. impe.
 non arrogatio fiet. l. ita autem. §. gessit
 ff. de admi. tu. l. post mortem. §. neq;
 & utrobique; Bar. ff. de adop. & multo mi-
 nus emancipatio, ut ibidem, & tamen
 legitimitas admittatur, sic facta, nec
 possit de iure improbari, estque opi. com-
 munis, ut tradunt Scriben. in. l. Gallus,
 in. §. forsitan, in prin. ff. de libe. & posth.
 Sol. in uenia requiritur personæ præsen-
 tia, ad cognitionem, quæ sine ea adhibe-
 ri non potest, hic autem de executione
 agitur, & propterea etiam in absentia
 patris fieri potest, qui nihil agit, sed præ-
 ceptus, uel habens auctoritatem ab eo, in
 arrogatione autem sic, & in emancipa-
 tione, igitur consentaneum est, ut ipse
 præfens sit pariter, nec possit actus alie-
 ter subsistere, & fusiut per Barto. &
 alios, in. d. §. forsitan, melius & clarius
 Bal. in. l. excusare. ff. de execu. tu. quod le-
 gitimitas residet in Principe, arrogatio
 uero & emancipatio in patre, & in aspe-
 ctu corporis denique; ueniam impetratio,
 & de legitimatione pulchre Bal. uiden-
 dus est etiam consi. 146. titulus, col. ult.
 volum. i.

Secundo considerat Bart. imperium
 58 mixtum maius si cognoscatur de sen-
 tentia per uiam supplicationis, à qua
 appellatum non sit, quæ cognitio soli
 Principi competit & præfecto prætorio
 & latius ut per eum, cum quo cæteri cõ-
 muniter transeunt.

Tu uero aduerte, ultra alias dicta, quæ

mirum est, quod cognoscatur hic præse-
 ctus prætorio, & æquiparetur Principi,
 cum tamen de grati præiudicio agatur
 idest de dominio auferendo ei, in cuius
 fauorem sententia fuerat lata. l. statu
 liberi à cæteris. §. quintus. ff. de sta-
 tu libe. Barto. in. l. 2. in. §. primo. ff.
 de publicia. Bal. in. l. debitori, in prin.
 C. de pac. nec tamen ponatur in gradu
 mixti imperii maximi. Solue, hoc idem
 factum fuisse, quia omnino maiori pro-
 uidentia dictis casibus opus erat, quam
 isto. & quia de supplicatione & ap. mul-
 ta alias scripsi ad istorum declarationem
 conferentia, consulto nunc sunt omit-
 tenda.

Tertio considerat mixtum imperiū
 magnum, & in requirentibus plenam
 causæ cognitionem ac coercionem re-
 alem uel personalem explicat, idest
 restitutione in integ. actuali missione in
 po. ex secundo decreto, uel expulsiōe
 de possessione, re ipsa, subiiciens hæc
 nec iure magistratibus competere, nec
 posse delegari, nisi in restitutione fau-
 ore minoris, de quibus tamen loco suo
 dictum est satis, in. l. i. scilicet supra de of-
 fi. eius cui man. est iu. & maxime quo ad
 intellectu. l. si. hic per Bar. allega. C. ubi
 & apud quem. Interim aliud est, quod
 me in admirationem adhuc traxit, quod
 missio non possit delegari, cum tamen
 uideamus etiam nuncio committi, ut
 not. in. l. iubere cauere infra eo. sitq; ex-
 pulsio non solum maioribus magistra-
 tibus commissæ pariter à lege, uerum et-
 iam permixta priuatis. l. i. §. eum qui. ff.
 de ui & ni ar. Sol. dic. quod executio nu-
 di facti nuncio committitur, non aliud
 ex quo hoc idem maioribus magistrati-
 bus referuatum est, commissio scilicet,
 quia mediante succedat actualis missio
 l. fulcinus. §. i. ff. quib. ex cau. in po. ea. ut
 partes timeant, & eorum reuerentia ac-
 quiescāt, nec scandala otianrur. l. æqui-
 fimum. ff. de usuf. declarat Bal. in auth. &
 ei qui, in 5. colum. C. de bo. au. iudi. po.
 & las. in. d. l. iubere cauere, in 3. infra eo.
 & Clau. in. l. 2. in 4. supra eo. priuatisque;
 expulsiōem esse permissam, si tim re-
 pellant

pellant ui, ut ibi dicitur, & de materia alias. in. l. ut uim. ff. de iusti. & in. & ad ppositu nota, quod sano modo locutus ē Bar. (ur tacite obiectioni occurramus) in requirentibus plenam causæ cognitionem, prædicta procedere, & realem, ac personalem coercionem, & de misfione actuali, declaratq; membrum sequens, in quo agitur de pronunciando quem mittendum, & istud est (subiicit) quando aliquid sit adhuc cū plena causæ cognitione, mixti imperii, sed non q coercionis realis uel personalis requiratur, ut per eum. Adde ad illud, quod pronuntiare de mittendo in possessionem ex secundo decreto, sit huiusmodi, las. pulchre, in. d. Liubere cauere, col. præallega. infra co.

Reliqua, de industria etiam pretermitto, quia dictum fuit satis in præalleg. l. i. de offi. eius. Pretermitto rursum, q de iurisdictione docet, quia diffinitio vera est, & defendi à leuibus Docto. obiectionibus facile potest, ut in aliis lectu. Dum ergo eiusdem iurisdictionis gradus considerat, & primo maximum in causis liberalibus ac status, † quod licet iure actionis expediantur, & hac de re de iurisdictione sint, non autem meri aut mixti imperii, quodq; est tamen species maxima, quæ delegari non potest, sed per magnos iudices explicari, ita ut præiudiciales, hac ratione quoq; appellentur. §. præiudiciales, insti. de actio. & de materia alias in. l. placet. C. de peda. iudi. Videtur mihi, quod immo cognoscere possit etiam à iudicibus minoribus, & incompetentibus. l. quotiens. C. de iudi.

Solidum uerum est (ut dicebam alias) incidenter, non principaliter, quod quomodo cognoscatur, declarat Bar. in. l. i. colum. 2. C. de ordi. co. Rota deci. 9. si petatur, colum. i. & mirum quia sic quædam permittuntur, quæ non permitterentur alias; argumen. in. l. si unus, in. §. illud. ff. de pac. & in. l. nullum C. de testi. multa in not. casu Sauiia. cō. si. 6. nu. 312. uol. i. & quia cognoscens iurisdictionem saltem in potentia & habi

tu habebat, ut per Abb. in. c. lator, in. 2. col. qui si. sint legi. & ad propositum infertur, his stantibus, quod citatus à minoribus Iudicibus, in citatorio hac causa expressa, comparere non tenebitur, quodq; non ob hoc multabitur, secundum Bar. in. l. 2. in. i. col. ff. si quis, in ius uo. nō ie. & probatur in. l. si quis ex aliena, in simili, cum not. ibidem. ff. de iudi. Rursum opponitur, & uidetur mihi quod immo possint delegari, probo, quia causa seruitutis & libertatis, præiudicialis esse uidetur, & maxima, ex quo conditionem & statum attingit personarum, ut ingenuitatis & libertinitatis, de quibus supra. l. seruitutē. l. quod attinet. ff. de regu. iu. d. l. quotiens, & nihilominus potest delegari, ut p Bar. in. l. nequicquam, in. §. ubi decretum, in. i. lectu. in. ulri. col. ff. de offi. procon. & in. l. si quis libertatem nu. 9. ff. de peti. har. Sol. potest delegari, quia dicto casu agitur de commodo pecuniario. d. l. si quis libertatem, uer. plane. l. iam dudum. C. ubi cau. sta. & sentit idem Bar. hic, dum se remittit ad dicendum in. d. l. si quis libertatem, est uerum quod Cur. hic sentit contrarium, & urget text. in. d. l. quotiens, sed pro nunc ab opi. Bar. non recedemus, quæ est communis, & diximus in. d. §. ubi decretum, & in. d. l. i. de offi. eius supra.

Utrum opponitur, causa matrimonialis est grauis, quod liquet ex eo, quia olim sola synodus episcopalis cognoscebat, ut per But. in. c. i. in. i. colum. in. fi. de sponsa. hodie episcopi tantum. c. causam matrimonii, & ibi Abb. in. prin. de offi. de. & quia in ea non deferretur iuramentum in supplementum probationis, sicut nec in aliis grauib; & maximis, secundum Bald. Saly. & ceteros, in. l. in bonæ fidei, in. prin. C. de reb. ere. & ideo Bar. in. d. l. 2. eam liberalibus æquiparat causis, in. prin. ff. si quis in ius uo. non ie. & tamen delegatur. c. i. & ibi idē But. in. specie, de constan. & affi. Sol. delegatur de consuetudine, non de iure, ut ibidem dicit, & in simili ego post Alb. & Deci. in. l. i. supra de offi. eius.

Quo

Quo ad secundum gradum, ad quem etiam Bar. supra in quarto meri imperii se remittit. dum dicit, quod maior iurisdictionis est in casibus, in quibus sit commutatio pœnæ pecuniariæ in corporalem, uidetur mihi quod male dicat, q̄q̄; debuisset potius poni hoc idem in gradibus meri imperii, ut in tortura suo loco diximus, uel saltem iurisdictionis maximæ, quoniā quælibet corporalis pœnæ, etiam minima, est quacumq̄; pecuniaria maior, uulgo. l. in seruotum. ff. de pœ. 60 Sol. iurisdictionis est t̄ quia principaliter erat debitum in consideratione, uigore sententiæ super actione latæ, licet postea commutatio fiat, quod cum accidens sit, non efficit ut de merito imperia

esse dicatur, iuxta glo. in l. certi condicio. ff. si cer. pet. l. item ueniunt. §. cum prædiximus. ff. de peti. h.æ. Ro. in l. in puincial. in §. i. colum. pet. ff. de no. o. nū. Nec officit dictū de tortura supra quoniam eo casu delictum præcesit, & condemnationis pecuniaria facta, deinde commutatio pœnæ, quia solui propter paupertatem non potuit, nec de alio gradu esse poterat principaliter, quam de merito imperio. Ex quibus (cætera etiam plana sunt, à uobis studio camerario uidenda) finis imposui sit, potius per modū summulæ, quam repetitionis, & ne dicta quoq̄; alias repetamus, huic not. legi, die 18. Martii 1552. Patavij.

Laus Deo.

S Y M M A R I U M.

L. Imperium. ff. de iu. o. iudi.

- 1 Merum imperium est supremus iurisdictionis gradus.
  - 2 Henricus Imp. Pifis, Robertū Sicilia regem uti rebellem condemnauit.
  - 3 Quo exordio uteretur Rex iste in mandatis.
  - 4 Mixtum est in gradu medio.
  - 5 Iurisdicō in minimo.
  - 6 Mixtum habet duo causarum genera.
  - 7 Iurisdicō species tres.
  - 8 Simile merito imperio mixto & iurisdicōni, notandum.
  - 9 Imperium multiplex est.
  - 10 Merum ad mixti differentiam dictum est.
  - 11 Habere gladij potestati, an uere effectualiterq̄; intelligatur.
- Et ibi de uerbo habere multa.
- 12 An de gladio materiali proprie intelligi debeat.
  - 13 Quare potestatem dixit non executionem.
  - 14 De martis gladio nonnihil.
  - 15 Verbum animaduertere multas habet significationes, quomodo capiat̄ hic.
  - 16 Quare dixit homines.
  - 17 An animal noxium comprehendatur.
  - 18 Leges Draconis satne, & ridicule.
  - 19 Intellectus. c. mulier 15. q. i.
  - 20 Inculcatio uerborum uiciosa.
  - 21 Denominatio à digniori fieri debet.
  - 22 Fallit in aliquibus.
  - 23 Mixtum à communi differt.
  - 24 Quo modo iurisdicō mixto imperio insit.
  - 25 Quomodo intelligatur, quod iurisdicō sit iudicio dandi licentia.

- 26 Quod hic ponantur exempla, non diffinitiones, communiter tenetur.
  - 27 Capitalis pœna, tribus modis dicitur.
  - 28 An in dubio de exilio intelligatur.
  - 29 Limitatio not. ad l. si. C. de his qui ueni. eta. impet.
  - 30 Limitatio glo. l. qui filium. §. fabius. ff. ad treb.
  - 31 Quo modo cognoscatur sententia diffinitiva.
  - 32 Qua dicatur causa summaria.
  - 33 Quod disputatio uana esse non debet.
  - 34 An statutum mentionem faciens de diffinitiva, comprehendat latam in causa summaria.
  - 35 Glo. mixtum in prin. referendo opinionem Irnerij, peccat in duobus.
- Et ibi, quod dictio quasi, est diminutionis nota.
- 36 Concessa iurisdicōne in castro, an uideatur concessum merum imperium.
  - 37 Multa ad intellectum. l. si. ff. de consi. prin.
  - 38 Ad intellectum. l. formam. C. de offi. praef. prator. deq̄; praefecto prator. multa.
  - 39 An possit quis se carceribus obligare.
  - 40 An statuto induci possit, quod quis pro pœna stet perpetuo in carceribus.
  - 41 An tortura sit parui imperij, an uero maioris.
  - 42 Tortura gradus quinq̄;.
  - 43 In quibus consistat imperium mixtum maximum.
  - 44 Quare in arrogatione requiratur, auctoritas principis, & non in adoptione.
  - 45 Quare infans poterat emancipari, & nō exheredari.
  - 46 Legitimitas pluribus modis fit, sed ut plurimum per rescriptum principis

Quare

- 47 Quare arrogatio non fit nisi auctoritate principis, in legitimatione autem rescriptum sufficiat.
- 48 Quomodo legitimatio fiat per rescriptum, quatuor modis declaratur.
- 49 Quare non scit unum mixtum maximū uti merum supra, faciendo mentionem prefati praetoriorum, sed in duos diuisit gradus, maximum scilicet & maiorem.
- 50 Causa libertinitatis & ingenuitatis sunt graues

- neq; delegantur regulariter.
- 51 Iure actionis expediuntur.
- Et ibi quod actiones sunt praediciales, & quare
- 52 Qui non habet in aere luit in corpus, estq; causa quae pariter delegari non potest.
- 53 An a principio in hoc officium iudicis possit implorari, si sit certum, debitorem soluendo non esse.

VLPIANVS LIB. SINGVLARI
DE OFFICIO QVAESTORIS.

IMPERIVM 3 in mero imp. qui supremus gradus dicitur iurisdictionis est gladius materialis, nec aliud est, q̄ habere ipsius gladii potestatem (ut hic dicitur) ad aduerrendi &c. & est nōrs nālis, vnde Rex Robertus Siciliae olim (is. n. est quē Henricus Imp. Pisus uti rebellem condemnauit anno Domini 1313. 5. Kl. Maii, 5. anno regni, & i. condemnatus imperio ut refert Card. in clem. pastoralis co. 3. de re iud.) sic in mandatis suis exordiri solebat Ad Custodiam bonorum, malorumq; uindictā, Princeps portat gladium & imperii potestatem exerceat, quae dum seuit in reprobos pacificos seruat in tranquillitate securos, & bene. c. hēz autē sunt leges 4. d. l. congruit. ff. de offi. praefi. l. u. c. de poe. in. l. omnes ad fi. C. de anno & trib. lib. 10.

- 4 In mixto vero qui est medius relegatio comprehenditur, quae est ciuitatis amissio, & mors ciuilis. l. 2. ff. de poen. l. 2. de pub. iu. l. edicto. S. rei capitalis. ff. de bo. po.
- 5 In simplici iurisdictione autē q̄ minimus est, coercio modica, uerbalis, & realis. l. fi. supra de offi. eius. l. magistratibus infra eo. Bald. in. l. placet col. 3. C. de peda. iud. & ut alias latius.
- 6 Habet quoq; mixtum duo genera causarum magnarum & minimarum. Ille cognitionem desiderant, iste non, ut per Bald. met. in. d. loco.
- 7 Habet & iurisdictionē tres species quoq;

magnarum.
} mediarum &
} minimarum, magnarū si sit quaestio status, mediarum ultra solidos 300. minimarum intra, quod Bald. ad huc ibidē declarat.

- 8 Non secus quo ad primū, si hominem diceremus, qui ē in primo gradu aialii, Pygmeum uero in secundo, quo ad secundum, & simiam deniq; in tertio, quo ad iurisdictionem, ut inquit Alb. magnus lib. 21. c. 2.

Imperium, q̄ et potestas appellatur, ut hic & in. l. cum qui infra eo. summū est ut olim Assyriorum & Romanorū in Asia & Africa, hodie Turcicū, in Europa Tuysconū, id est Germanorū, nec de isto siue ista loquitur lex nostra.

Aliud legis, cuius uirtus id est potestas, est Imperare pariter. l. legis uirtus. ff. de legi. nec de isto loquitur. Est & aliud patris in filium. l. in suis ad fi. ff. de lib. et posthu. l. 3. C. de pat. pot. Domini in seruū. l. 2. ff. de his q̄ sunt sui uel alie. in. Mariti in uxorem. c. hēz imago. c. manifestissimi 33. q. 5. Domini in uasallum. c. ceterum de iudi. c. ex transmissa, & ibi Bar. de so. comp. Et Abbatis in monachum qm̄ seruus religionis dicitur. l. pedius & ibi Bald. ff. de arb. nec de isto loquitur. Est & alius deniq; quod habent magistratus maiores. l. pe. in fi. ff. de iusti. & iu. l. 2. S. post originē uer. post deinde. ff. de ori. iu. l. ea q̄ ff. ad munici. ibi magis imperii est q̄ iurisdictionis. l. cum prior, ff. de iud. ibi p̄p uim imperii, & de isto hic tractatur, & ut habetur etiā in. l. potestatis uerbo. ff. de ier. li.

- 10 Merū, dixit ad differentiā mixti, haecq; ex tribus Bar. expositionibus infra nu. 6. uerior est, & communior, concordan. allegat Deci. ut per eum nu. 31. quasi uia

Yyy cum

cum purum, simplex, & nullius iurisdictionis siue priuate utilitatis mixturam habens, sed per oīa publicam respiciēs.

Ea de re, dicit Bal.in.l.certi conditio in. §. quoniam col. 2. ff. si cer. pet. qđ si statutū phibeat probationē p testes et sic merā ac simplicē, non tamen prohibere videtur eam, q̄ mixta est, & sit per testes & instrumenta, q̄ et confirmat in statu. in. §. pbario nu. 8. Et Corn. alibi qđ merā interlocutoria dici non pōt sententia à qua diffinitiuā dependeat, cōf. 35. nu. 2 uol. i. soleo ego et allegare tex. in. l. cum seruus, ibi neq; meram conditionē putamus, quā in datione cōsistit. ff. de cō. & de nouissime addo aliū in. l. aquilus regulus. ff. de do. & in psal. cōfitebimur tibi, ibi calix in manu domini, uini meri, plenus mixti.

II EST HABERE, ergo non uere hēt quia uerbū hoc fictionē importat. l. deo nobis. C. de ep. & cle. ubi mōnachus habetur p mortuo, id est fingitur & est fictio priuatiua, iuxta not. in. l. si is qui pro emptore. ff. de usu cap. similiter pteritio matris pro exheredatione habetur. l. illud. §. ad testamenta fœminarum. ff. de bo. po. con. tab. id est fingitur ut not. Bart. in authen. ex cā col. 2. C. de libe. pte. bonus tex. ad idem in. l. si forte, ibi ut in castrensi peculio habeat. ff. de cast. pecu.

Sol. uere habet & effectualiter. ad oppositum respondetur, quanquam dictis casibus fictionem importet, quod tamen hic est secus. l. 2. §. furiosus. ff. de iure codi. & qđ effectualiter ex hoc uerbo, habeat probatur, quia sic et dicitur, quod filii nati in figura matrimonii, pro legitimis & nālibus habentur. c. 2. qui si sint legi. l. nomen filiarū. §. habere. ff. de uer. si. unde si super uero est uerbū istud positum, uentatē importat, ut hic, & in. d. §. furiosus, si super fido fictionē, exēpli gratia, q̄ mercatores forenses, qđ scholares p ciuibz habeantur, ita Bal.in. c. licet nu. 4. de elec. & de materia alias i. l. si maritus in. §. legis iulie. ff. ad legem iu. de adul.

GLADI, potestātē, de materiali non de intellectuāli (ut aliqui uolunt, & male)

12 intelligi dēt. l. quis. C. eo. l. aut damnū. §. i. ff. de pce. Si itē lex iulia, insti. de pub. iud. Deci. hic plene in. i. not. ad fiego supra in pri. Adde tu qđ hinc dicimus de isto gladio intelligentes ecclesiā ipsam habuisse habitū non actū, c. sententiam sanguinis, ne cle. uel mo. Arc. in. §. sacra nu. 2. ubi illud quoq; declarat conuerte gladiū in uaginā, insti. de re. di. exercuit tamen Christus in causa adultere, siue exercuisset, si adulteriū probatū fuisset, & in Anania, ac uxore Saphira Petrus c. petrus 23. q. 8.

Et gladii potestatem habere non excutiuem dixit quia id est iuris & imperium pprie ac potestas, istud aut impropre & factū, ita Bald. in. c. de cetero nu. 4. de re iudi.

Et figura ē quā Metonymiā uocamus, hoc est transnominacionem potestātē gladii scilicet, pro potestatem pœnæ capitalis. Et de isto gladio inquit Abb. V. pergen. qđ Martius Atila Hunno rē regi confidentiam dabat.

13 AD ANIMA duertendum, multas t hēt significationes uerbū istud, ut per Dec. in pralleg. i. not. Adde tu text. in. l. 2. in §. exactis. i. ff. de ori. iu. & in. l. respiciendum in. §. si. ff. de pce. & in. l. i. in. §. si. ff. de aleato. sed tamen hic (ut ipse dicit, & bene) ex supra dictis p nā sanguinis importat, quia scilicet non simpliciter uerbo ipso utitur, sed aliis quoq; id ipsum significantibus, arg. in. l. si seruus pluriū in. §. si. ff. de lega. i. & hinc est qđ alibi dicit iure con. capitis aīa dersione in. d. l. 2. in. §. post originē in ver. post deinde. ff. de ori. iu. & hoc in foro seculari, in ecclesiastico uero degradationē & traditionē curie seculari, de quo tamē infra interī Feli. tradit i. c. in nōnullis ad si. de iude.

14 IN HOMINES FACINOROSOS, adde & fœminas, q̄ masculinū concepti sœminum. l. i. ff. de uer. si. Et maxime cū de publica utilitate agatur. l. ita uulneratus. ff. ad legē aq̄ui. q̄ fauorabile est, & quia ly homo, est terminus cōis, & materia indifferens. l. hō. ff. de uer. si. Bar. multa in. l. i. in. §. prin. ff. de pecu. Deci. consi. 339. col. i. uol. 2.

17 Dixit rursus homines † quia si animal noxium fuerit, & pauperem commiserit actione de pauperie pro noxa dabatur in lege xii. tab. nec poterat in eum merum imperium siue gladii potestas exerceri. l. i. ff. si quad. paupe. se. di. & quia exprimendo hominem, animal noxium excludit. l. cum prætor. ff. de iudi. quod etiam facinus committere non dicitur, ex quo sensu & ratione caret. d. l. i. §. i. & ideo homo est substantia animata, sensibilis & rationalis, quæ distinctio alioquin pecus non comprehendit, quippe quæ sensu & ratione caret, ut dictum est.

Et quanquam Draconis legibus, in anima quoque, quæ cuique mortis causa fuissent, cedis tenerentur, statuasque Theagenis Thasii, (ut Pausanias narrat) quia hominem tam flagris cedentem, oppreserat, in mari abiecta sit, inque Arno Florentinorum Fluvio, Martis Idolatre, non ob id tamen extendi usquam potest textus. noster ut ea omnia comprehendantur, immo quod mihi satius leges † & per quam ridicule esse uidebantur.

18 Nec ob. text. in c. mulier 15. q. i. ubi mulier quæ accesserit ad omne pecus & uoluerit ascendere eo interficitur, & pecus cum ea, originaliter leuit. 20. c. refert Gui. Papa deci. 238. & firmat exerceri posse merum imperium, si sic peccet animal etiam ratione carens & male, ex quo id fieri debet, non quia merum imperium sic exerceatur, sed ut ipsa mulier tali flagitio contaminata † ut text.

19 met dicit in. d. c. mulier, indignam facti reficet memoriam, sic etiam Frater Fran. Georgi. in lib. problema. de præcep. 2. tab. num. 396. nonnihil 347. Tomo. 2. sic Ioui. par. 3. histo. lib. 39. quod à Budensibus duo milites intercepti qui regis in hortis edifficia succendebant, ultimo supplicio affecti fuerunt, quodque in eadem furca totidem porcos panter ignominiam suspenderunt.

MIXTVM, (de potestate nihil scribo, quia satis dictum est supra ad hoc tantum aduerte supersuere istud, quod etiam potestas appellatur, estque uerborum inconculcatio ut † dicitur in. l. certi conditio

in prin. ff. si cer. pet. & in. l. lecta. ff. eo. & hoc quia dixerat iam, quod merum imperium est habere gladii potestatem &c.) appellatur, quia participat de duobus simplicibus de imperio scilicet & iurisdictione ut infra. l. 2. de uer. ob.

Ex quo tollitur unum de quo hic p. Deci. dicentem, cum ex mero imp. & iurisdictione componatur, quod à digniori qualitate, deberet merum dici, & denominari, & male, quoniam ex imperio simpliciter & (ut diximus) iurisdictione componitur, & hac de re mixtum appellatum est, egoque alias fusi.

21 A digniori igitur denominatur † imperium. s. mixtum, & non mixta iurisdictione. quod in dubiis de consecra. ecc. uel alta. not. in tub. ff. de uerb. ob. hinc dicitur S. C. Syllan. à Sylla, ut pote digniori, cum tamen centum essent senatores. l. si. C. de peti. h. x. facitque illud luc. 18. ibi ieiunabis in sabbato. i. in hebdomoda, sed sabbatum dixit, quia dies erat celebrior nisi accessorie ueniat, quia tunc principale etiam minus dignum attenderetur. §. si ramen insti. de re. di. ubi purpura quæ est præciosior cedit uestimento, & ut hic per eundem Deci. in 2. not.

Adde tu text. in. l. & si non sint in. §. p. ueniamus. ff. de au. & ar. le. & in. l. 3. in. §. pe. ff. ad exhib. Bar. in. l. sodales col. 4. ff. de colle. illi. & est et casus not. in clerico qui quæ sit dignior iudicatur tamē à patribus Curie laicis in causa feudali, & sic minus dignis, ut per Bal. in. c. i. col. 2. de controuer. seu. in usib.

22 Fallit adhuc regu. in matrimonio, quod à matre non à patre denominatur, p. p. onera quæ portat mulier uel quæ est certior, ut in. c. ex lieris de conuer. insti. & in. l. quia semper. ff. de in ius uo. & ita transit idem Deci.

Prima tamen ratio est melior, quæ assignat text. met. l. d. c. ex literis late Prepo. i. rub. de spon. num. 7. Aret. insti. de pat. po. in prin. Alb. in. l. i. in. §. ius nāle col. 2. ff. de iusti. & iu. facit dictum ecclesi. 3. ibi male fame est qui patrem derelinquit, & maledictus à Deo quæ exasperat matrē à matre igitur matrimoniū dictum est, p. dicta

ratione, & non alia quæ ad dictum restringitur de quo in d. l. quia semper.

Et sic denominatio semper à digniori, & magis dignum trahit ad se minus dicto. c. quod in dubiis, & iuxta illud etiā Io. 16. & nouissime, uado ad patrem, quia maior me est, nisi alia subsit ratio ut supra. Fit etiam denominatio ab imperio & præter hæc, & non à iurisdictione, quia de eo magis participat, argum. in l. quæritur. ff. de sta. ho. §. adeo insti. loca.

Bar. in l. Aristot. ff. de dona. Et ad mixti ppositū adde idem in actionibus, quæ simili mō mixte dicuntur, quia sit pænalis & rei persecutoria, ut cōdictio furtiua. l. in re furtiua. ff. de condic. sur. uel quia realis præstationes habeat personales, ut in petitione hæreditatis. l. hæreditatis. C. de peti. hæ. uel quando nō disceritur quis sit actor uel reus. l. in tribus ff. de iudi. not. in. §. quædam in prin. insti. de ac.

Item & ultimo (quicquid dixerit gl.)
23 quod differt mixtum à communi quia mixtum illud dicitur quod semel facta confusione non potest amplius reuerti in suas substantias primas. §. cum ex aliena insti. de re. diui. commune autem sic. l. adeo. §. cum quis. ff. de acqui. re. do. Vel & melius quod mixtum sit respectu rerum commune respectu personarum. l. serui electione. §. i. ff. de lega. i. §. si duorum insti. de re. di.

CVI ETIAM IURISDICTIONIO
inest, maxima oritur dubitatio inter docto. † quomō inest an uti genus suæ speciei an uero uti species Bar. nu. 4. hic dicit, quod uti genus inest suæ speciei, mixtū imp. est species iurisdictionis, quia diuiditur in iurisdictionē & in imperiū, imperium autem in merum & mixtum, & ita transit etiam Alex. & Ias. alias uti species inest alteri speciei & male, cum inest tantum suo generi. l. semper in generali bus. ff. de regu. iu.

Ange. uero & Fulgo. aliter quod immo inest uti species, & idem tenet Deci. & bene, ad oppositum respondendo, quod inesse possit speciei, ut noua species cōstituat, dando simile de uino & melle

quibus sit mulsum ut sic fiat ex imperio (non dico mero ut ipse, sed simpliciter quod supra declaratū extitit) & iurisdictione mixtum, & ut per eum latius.

Dicerem ego aliter, quod inest uti species necessario, quia subiicit quod in dā da bo. po. consistit, alias cum sit genus nobilior species, ut per glo. insti. de fidei com. in rub. si inest suæ speciei, minus dignum id est species, traheret ad se magis dignum, hoc est genus & male, ut dictum fuit supra & legitur in d. c. quod in dubiis de consec. ec. uel alt. Cogita, **IURISDICTIONIO**, est etiam iudicis dandi li
25 centia † quasi dicat (ut per doct. hic) non est necesse, quod quis habeat merum & mixtum imperium ut possit delegare, quia etiam qui habet simplicem iurisdictionem hoc idem facere potest. l. à iudice. C. de iudi.

Aliam declarationem ponit Deci. quod iurisdictionio non solum cōsistat in cognitione causarum sed etiam in delegatione siue facultate delegandi, & istud implicet dictio etiam.

Prima magis placet, quia si merum imperium est, habere gladii potestatem & c. Mixtum uero in danda bo. po. consistat, iurisdictionio necessario, (ut præcise dicitur in litera) erit in delegatione.

Quasi dicat ea quæ sunt imperii meri, & mixti, non delegantur, quæ uero iure simplicis iurisdictionis competunt sic. l. i. supra de offi. eius. & est uerus literæ sensus.

In glo. i. non insisto, quia nihil habet & dictum fuit supra, & communiter tenetur quod sint exempla meri imperii mixti, & simplicis iurisdictionis, non diffinitiones, quod ramen ad longum disputat Ias. dic ut per eum.

In 2. in prin. (de gladio) de potestate, & quare dicatur merum, iam expeditū est supra) dum inquit, quod pœna capitalis (licet de gladio, mentio facta sit) dicitur tribus modis ultimi supplicii sci
27 licet, relegationis, & damnationis in metallum, seu amissionis uitæ, libertatis, & ciuitatis, ut in legibus in ea allega. ego late in l. transfigere. C. de transfig. l. c.

1. et. 2. bene loquitur, sed dicunt Docto.
28 quod tamen in dubio † de exilio intelli-
getur.

Moti per glo. quæ reputatur ad idem
singularis in. l. i. C. ne christia. m. a. eiusq;
auctoritas non parua est, ut dicit Bar. in
l. ut uim ad. ff. de iustu. & iu.

Et facit etiam, quia in dubio quoq;
interpretatio fit semper in mitiorem
partem. l. si præses. l. interpretatione. ff.
de poen. Bal. d. in. c. quisquis num. 4. de
elec. & nimirum quia secus est in gratis
in quibus, plenior pars eligitur. c. cum
dilecti, ubi idem Bal. num. 12. de dolo &
contu. & est argumentū in. l. cum qui-
dam. ff. de lib. & posthu. Adde glo. singu.
in. l. si. in. ff. de præto. stip. quodq; hinc
dixit Bal. ad propositum, si quis fuerit
accusatus de insultu & uulnere, quod
de uulnere tantum punietur, & sic in
mitiorem partem inclinabit iudex, qua
si in eo insit vulnus, in. l. diuortio in. pri.
col. 3. ff. lo. mat. & ita magis communi-
ter tenetur.

Dicit Deci. tamen non probari per
d. glo. quia illud ideo est ex quo fuerat
declaratum in. l. iudæi. C. de iudæ. l. non
est nouum. l. sed & posteriores. ff. de legi.
c. super quæstionum in. prin. de offi. del.
pulchre Bart. ultra eum in. l. i. in. §. critq;
differentia. ff. ui. bo. rap.

Respondere non officere, quia etiam
quod dictum non fuisset, ita intelligi de-
buisse omnino, in mitiore scilicet par-
tem. d. l. si præses, cum aliis ut supra, &
est arg. in. l. hæredes palam in. §. sed si no-
tam. ff. de testa.

Ad quam regu. adhuc tamen instat,
quod nec ex ea pbeatur communis opi-
ex quo in potioni significato intelligi
debet. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager
uec. uel emphi. pe. & naturaliter de poe-
na capitali, non ciuilitate. l. si. C. de his q.
ue. eta. imp. quod absolute negabitur in
pænis.

Est uerum quod aliqua iura obstate
uidentur, sed facilis est responsio, ut p
eundem Deci. ante quem Feli. ita præci-
se (licet nihil dicat ipse Deci.) commu-
nem opi. impugnatur, postea ab ea non di-

scedit, limitando tamen quatuor modis
in. c. qualiter in. §. ad corrigendos col. ul-
ti. de accu. & post eum Bernar. de luo-
regu. 41.

Additio.

Formaliter ad text. in. d. l. si. C. de his
29 qui ue. eta. impe. responde † quod fallat
id in pænalibus ratione supra dicta, &
clarius quoniam pœnæ sunt potius mol-
liende in dubio quam exasperande, ut
signanter dicitur in. d. l. interpretatione.
& adde (odiose enim sunt, & restringen-
de. c. odia. c. in pœnis de regu. iu. in. §. l.
cum quidam. ff. de libe. & posthu.) qd è
contra sic etiam fallit fauore religionis,
ut filii appellatione ueniat etiam filius
qui non sit naturaliter filius, sed qui lo-
co filii habeatur. l. si ita quis. §. is cui, &
ibi Bal. in. prin. ff. de lega. 2. §. sed & hoc
præsentia in. authen. de sanc. ep. not. in. c.
in præsentia de proba. & est exemplum
in monasterio, quod habetur loco filii.
In cæteris glo. est clara, dum tamen di-
cit quosdam tenuisse quod solus prin-
ceps habeat merum imperium, Scias
non ob id à præcedenti opi. recessisse, q
immo habeant omnes præfides, ut in. l.
per ipsam allega. & dictum fuit satis, in
l. i. supra de offi. eius. & limitabitur glo.
in. l. qui filium in. §. fabinus. ff. ad treb.
& ut larius per las. in. l. si idem cum eo-
dem in. §. si. infra co. quoniam præcedens
est rationabilior.

In gl. mixtum, ex qua in. prin. Doct.
argumentum sumunt ad. q. si facta sit
mentio sententiæ diffinitivæ in statuto,
an comprehendat latam in causa suum-
maria, prius sciendum est,

Diffinitiuam dici duobus modis ut
per Bar. in. l. i. titia colum. 2. de accu. vel et
sufius quatuor † Primo quia requirit or-
dinem iudiciarium, de quo in. l. prola-
tam. C. de sen. alias sententia non appel-
laretur, nec ordo iuris, sed uia facti & li-
beri arbitrii ut inquit Bal. in. statu. in. §.
capere num. 16. & nota quod est ordo
formalis, substantialis uero ille de quo
l. i. C. de ap. ut prius quæstio possessio-
nis terminetur, postea uolentia, ita
idem Bal. in. c. i. in. §. marchio de his qui
feu.

feu.da.po.in usib.

Secundo si principale negotium diffiniat. l. i. ff. de re iud. tradit Bar. in d. l. titia, & in l. si cum exceptione num. 4. ff. quod me. cau. & in hoc differt ab interlocutoria, ut dicebam alias, & est glo. not. in cle. i. in uer. diffinitiuu de seq. po. & fruc.

Tertio quia ex ea oritur actio. l. miles. Si iudicati. ff. de re iud. ex interlocutoria nō, cle. cum à repulsione de ap. estq; alia differentia inter eas.

Quarto quia parat praiudicium irreparabile, cita tamen remedium appellationis, q̄ adhuc nō est in interlocutoria, tertiaq; diffinita notatur. l. iudex posteaquam. ff. de re iud. l. quod ius sit. ff. eo.

Adde tu & quinto, quia ab ea potest appellari ab interlocutoria non de iure ciuili. l. 2. ff. de ap. re. not. i. c. sup eo 2. de ap. & declarat alias Ro. in d. l. si de re iud. & post cū Cor. conf. 281. nu. 13. uol. i.

Secundo sciendum est, causam dici summariam in qua etiam summarie proceditur sine strepitu & figura iudicii, omisso scilicet ordine iudicario. d. l. prolatam & ut in l. 3. in. §. sciendum & in l. Theaurus. ff. ad exhiben. & in l. si. C. qui admi. & ut plene per Bar. in extrauagan. ad reprimen. in uer. summarie.

Tertio sciendum ē, quod disputatio, non erit uana tam onetq; nos iure con. in. l. i. in. §. dixerit aliquis. ff. de publica. si gabellam solui eo prætenu diceretur, ut in simili, de libello, inquit Bar. in l. ædita, nu. 4. C. de eden.

Quo modo ad q̄ ipsam Dec. considerat tres casus, dic ut per eum, quia intelligi debet ut p̄posita est, in eo in quo maior dubitatio esse potest, quandoquidem alias difficultatem non habeat, argumentum in. l. quod habeo. ff. de carb. edic. glo. not. in. l. contra maiores. C. de inoff. testa.

Prima facie ergo dicendum uidetur, quod non comprehendatur diffinitiuu lata in causa summaria.

Et primo, quia non est proprie talis, statutum autem huiusmodi est, uerba

in eo sic intelligi debere. l. 3. §. hæc uerba ff. de nego. gest. Nec ab re quia ut plurimum consistunt, in sic uolo sic iubeo, sit p̄ ratione uoluntas, ut inquit Bal. in. c. i. in si. de alie. seu. in usib.

Sol. dicit huiusmodi sit, patitur tamē passiuam hanc interpretationem à lege dicente diffinitiuu quoq; fore, quam in summaria causa lata sit, ut ostēdemus infra, ergo comprehendetur in eo pariter. l. i. §. lex falcidia. ff. ad legem fal. Et hac ratione statutum adhuc dicens, quod scēmina non succedat cum masculis, extenditur quoq; ad legitimatos, & passiuam hanc simili modo patitur interpretationem, quia dicit lex, q̄ à legiimis nihil penitus differre uidentur in. §. illud in authen. quib. mo. natu. est. sui. Bal. in. l. eam quam. C. de fideicom. & in statu. in. §. legiimatus num. 2 ita signanter docet.

Quod tamen non comprehendatur adhuc probari potest & secundo, quia dato uno inconuenienti, non debet dari maius, exemplum statutum dicit, q̄ soror nō succedat fratri, nunquid intelligatur è contra pariter, quod frater nō succedat sorori dicit Bald. quod non ratione supra dicta, ex quo dato uno incōuenienti, non debet dari maius in. l. lege duodecim tab. in si. C. de legi. hæ. ergo nec pari ratione comprehendetur diffinitiuu in causa summaria hic, cum sit inconueniens, ex quo non est proprie diffinitiuu, alias comprehenderetur, etiam absolutoria ab obseruatione iudicii ob libellum male formatum de quo in. l. i. ff. de offi. assē. & tamen dicit Bart. in. d. l. titia, non esse uerum.

Sol. argumētum habet fallaciam, bene enim uerum est antecedens, sed consequens falsum, probo, quia absolutoria ab obseruatione iudicii lata, non est diffinitiuu cle. i. de seq. po. & fruc. glo. singu. in. l. harum in ver. absoluetur. ff. si serui. uen. stant igitur ista simul, quod comprehendatur diffinitiuu in causa summaria lata, absolutoria autem ab obseruatione iudicii ob libellum male formatum non ut supra & latius in. l. propteran

perandum in .§. & si quidem. C. de iudi.

Tertio probatur, quia communis usus loquendi in statutis attenditur. l. librorum. §. quid tamen Cassius. ff. de leg. 3. Bar. in rub. ff. de no. o. nun. num. 6. sed communis usus loquendi est, ut illa tantum diffinitiva dicatur, quam delineauimus supra ergo non quæ fertur in summaria causa.

Sol. dicam in primis non esse uerum probariq; debere ab eo à quo allegatur ut not. in. l. labeo. ff. de sup. lega. Bart. in. l. l. col. 2. C. de iu. cal. Et nimirum quia factum sonat ut dicit Ioan. And. in. c. si. de consue. Pet. & Bart. in. l. de quibus ad si. ff. de legi. Corn. consil. 89. colum. ult. uolum. i. facta autem non presumuntur nisi probentur. l. in bello. §. facte. ff. de capti. l. de precio in si. ff. de publicia. ergo.

Demum forte verum si sit communis usus loquendi peritorum, ut tradit Bar. in. d. labeo, & probatur in. l. idem Iulianus in. §. scio. ff. de leg. i. & in. l. si dictum in prin. ff. de euic. sed periti etiam eam diffinitiuam uocant, quæ fertur in causa summaria ut probabo infra ergo.

Et tanto magis quia oportet quod cum communi usu, concurrat mens & ratio legis, siue statuentium, quorum dispositio ex hoc ultra uim uerborum extendi uidetur. l. scire oportet. §. oportet ff. de excu. tu. l. licet. C. eo. l. credendum. §. i. ff. qui pet. tu.

Quarto probatur, quia in dubio isto statuētes uidentur uoluisse se conformare cum dispositione iuris communis argumentum in. l. heredes mei in. §. cum ita ff. ad treb. in terminis Ange. in. l. si serui uestri. C. de noxa. iuris communis dispositio se habet, illam fore diffinitiuam in qua qualitates superiores enumerare, inueniantur, ergo diffinitiva in summaria causa non comprehendetur.

Solu. antecedens uerum est, consequens falsum, & ideo quod dicitur in d. §. cum ita, procedit & in. d. l. si serui uestri in dubio quo modo quoq; argumentum formatum est at hic sumus in casu claro, quod comprehendatur ut statim ostendam, ergo male, & ita in not. casu

declarat Gozad. Bononien. consil. 53. num. 18. & est argumentum in. l. ancille. C. de sur. & in. l. ille aut ille in. §. cum in uerbis. ff. de lega. 3.

Quinto & ultimo, quia si sententie ap. in dubio, uenit diffinitiva tantum ut not. in rub. C. de sen. & in. l. i. in. §. qd in sententiis. ff. quan. ap. sir. & in. l. quod iussit. ff. de re iud. Corn. consil. 43. num. 4. uolum. i. non est ratio qua dicere possumus aliter, nisi quod ap. diffinitive quoq; ea ueniat proprie, quæ diffinitiva sit, ergo non quæ in causa summaria fertur.

Ad quod etiam pro sol. dicas uerum esse quod ap. sententie uenit diffinitiva tantum, sed falsum quod diffinitive appellatione, non ueniat etiam illa quæ fertur in causa summaria, quoniam diffinitiva est. l. si idem. C. de codicil. Ea de re cui conueniunt uerba legis, eidem quoq; conuenit lex eiusdemq; dispositio. l. 4. §. totiens. ff. de dam. insec. l. ita autem. ff. de admi. tu. quod procedit etiam si uerba non conueniant in omnibus, ut declarant Fulg. Saly. & alii in. l. si micipia. C. de ser. fugi. & ita tenendum est.

Maxime quia est casus clarus in cle. sæpe, ut inquit Pau. de Cast. qui ita renuit hic contra Ange. Io. de Ligna. & alios per las. relatos, & bene, in uer. sententiam de uer. si. ubi signaretur Papa, loquitur de causa summaria, & sententiā inde laram diffinitiuam uocat, ergo ultra eum, uana dubitatio est, uulga. l. ancillæ. C. de sur. l. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega. 3.

Et nota licet loquamur nos, de iure ciuili, quod in dubio ramen standum ē determinationi. d. cle. quæ (ut dixi) clara est iuxta not. in. c. i. & 2. de no. o. nun.

Er pondera duo substantialia in ea maxime requiri, quæ regulariter requiruntur, si iudicium sit ordinarium, alias foret nulla, quod ab eodem iudice proferatur, & non ab alio, & quidem in scriptis. c. si. de re iud. in 6. not. in. d. cle. sæpe in. §. & quia in glo. in scriptis, & ex his liquet non esse uerum, quod de interlocutoria participet, cum non fuerit serua

tus ordo iudiciarius, ut dicebat Ias. & primam opinionem negatiuam tenentes, quod in d. statuto non comprehendatur.

Dum glo. ista etiam (ad eam redeunt) ait quod dicitur mixtum impetium commune, quasi ex diuersis constitutum, in 35 duobus peccat primo, quia commune & mixtum differunt ut ostendi supra nec repeto, secundo quia quasi, est nota diminutionis ut per Bar. in l. si. num. 10. ff. ad legem Cor. de sica. Mixtum igitur dicere debuit, sine quasi ex imperio & iurisdictione compositum, ut etiam supra declarauimus.

Posthæc gl. ista adhuc præstat nobis argumentum ad aliam q. si simpliciter Princeps alicui iurisdictionem in castro concedat, an uideatur etiam eidem metum imperium concessisse, & sic in dubio ut etiam à simili dicebam proxime quia si clare ex uerbis concessionis apparet, tunc aliter disputandum non esset uulga. l. ancille. C. de fur. l. ille aut ille. §. cum in uerbis. ff. de lega. 3. & breuiter ac post multa Ias. hic col. 5. tenuisse uidetur quod non.

Motus ex pluribus & primo p. theoricam Ange. hic colu. 3. dicentis, si quis infeudatus sit de aliquo castro cum iurisdictione, quod non propterea is statuta condere poterit, quandoquidem hoc ipsum sit meri imperii ut infra.

Sed nihil ualet fundamentum istud dicamq; ego non esse uerum, quod statuta condere sit meri imperii. l. i. C. de eman. lib. & ibi not. omnes, dicentes potius esse iurisdictionis, tradit Bal. consi. 143. uolum. i. est bene uerum (obseruandumq; est ad limitationem. d. l. i.) quod quamuis condere statuta sit iurisdictionis ipsorum tamē confirmatio est meri imperii, ut inquit Bal. in loco præalleg. ex quo non fit nisi à Principe, & ideo quantum ad istud Ange. non est acquiescendum, dicendumq; contrarium l. si de interpretatione. ff. de legi. vel & aliter ut in 2. lectu.

Secundo mouetur Ias. per glo. in l. si in aliquam ad si. ff. de offi. procon. ubi p.

consul plenissimam habet iurisdictionem, & sic merum imperium, ergo non is cui simpliciter concessa sit, ut hic.

Nec istud iudicio meo probat, quia illud ibi dictum ē per modum rationis, proconsulem omnium partes, magistratum qui Romæ ius dicunt ad ipsum pertinere, quia plenissimam habet iurisdictionem, non quod ob id, iurisdictionis ap. non contineatur merum imperium ut infra, non nihil Deci. in c. licet in pri. de proba. multa hic num. 26.

Immo, quod nec superlatiuum plenissimam, (ut dicebat Ias.) mystenum in se habet, ex quo exponitur, id est plenam. l. flicum aut Pamphilum. §. quod uulgo. ff. de sol. argumentum in l. fidei commissi in §. quanquam ibi plenum arbitrium. ff. de sol.

Tertio mouetur per gl. in cle. i. in uer. omnimodam, de so. comp. ubi si concedatur per istud uerbum bene comprehenditur merum imperium, sed non si simpliciter, quia tunc iurdictio in specie concedi uidebitur, & dicit quod eam sequitur etiam But. in c. super quaestio-num in prin. colum. 3. de offi. dele. & est uetum. Adde eundem consi. 19. colum. 3. Gemi. consi. 15. colu. 2. & 4. & Gozad. consi. 48. nu. 23.

Quod etiam secum speciale habet rationem, quia agebatur ibi de præiudicio Episcoporum qui inter subditos suos inq; alienis diocesis, iurisdictionem omnimodam exercere poterant, quam habebant, & non ut hic, de principis cessione simpliciter, igitur non facit ad propositum, quia nec ex diuersis inferitur. l. si. ff. de call. papinianus exuli. ff. de mino. & ita in simili dicit Deci. in c. quāto col. 5. de iudi. respondendo ad text. in cle. pastoralis de rei iudi.

Quarto mouetur, quia si dictum sit concedo tibi omnem iurisdictionem, non propterea uidebitur concedi merum imperium, ut per Bal. in d. c. quanto, colu. 2. ergo multo minus si simpliciter, quia si de quo magis uidetur inesse, & non inesse, ergo nec de quo minus. l. re-legatorum. §. constitutum, & ibi Bart. ff. de

de int. & re. c. si paulus 32. q. 5.

Quod adhuc uerum non est & contrarium communiter tenent docto. qd attestatur idem Deci. hic, ex quo omne dicit, qui nihil excludit. l. iulianus. ff. de lega. 3. c. solite de maio. & obe. quam ergo ex abundanti per hanc dictionem uniuersalem, concedi dicatur, l. non solent. ff. de regu. iu. Bald. in l. si. in fi. C. de iu. emphi. non propterea tollitur quin comprehendatur, etiam si simpliciter concessa sit.

Quinto & ultimo mouetur, quia cum sit merum imperium supremum, speciale mandarum requirere uidetur. l. pomponius in prin. ff. de procu. & ultra cum uideretur casus in l. i. in ptin. supra de offi. eius.

Solutione etiam facillimum, quia uerum istud foret, quando demandaretur alteri, quo casu preallega. iura, & maxime in d. i. loqui uidentur, nos autem loquimur in simplici iurisdictionis concessione, ergo non probat hoc esse, qd ab hoc contingit abesse. l. non hoc. C. unde legi. patebitq; ex statim dicendis differentie ratio.

Et sic uicari (ut uidetis) possunt, arguenda Ias. de quibus (quamquam glorie tur nouam esse conclusionem) habetur etiam in d. c. licet, de proba. aliaq; multa inculcat Cur. non referenda, ex quo hæc præcipua esse uidebantur.

Et quod ista conclusio uera sit probatur primum huiusce glo. nostræ auctoritate, quæ (ut dicebam quoq; supra) non parua est, nouis sime habetur, in l. i. C. qui pro sua iu.

Dicit ergo, quod ap. iurisdictionis merum imperium quoq; uenit, & contineatur, probatq; istud, quia iurdictio dicta est à dirione & potestate, quasi potestas iuris sit, idest legitima potestas merum autem imperium potestas quoq; est, ut hic ergo, & ita ad unguem ipsam sequutus est Bar. hic nu. 3. & male, ut demonstraui supra in l. i. in 2. euiden. eo. ti.

Probatigitur ex alio & secundo per tex. scilicet in l. i. ibi iurisdictionem suam mandant supra de offi. eius. & in hoc

quoq; male, quia ex præcedentibus ibi sequentia declaratur, & clare liquet, qd iure con. loqui uult de mero imperio. l. si seruus plurium in fi. ff. de lega. i. & sic nihil facit.

Probatur ergo, quia cum habeamus beneficia principum latissime esse interpretanda. l. si. ff. de consi. prin. maxime quando non agitur nisi de præiudicio concedentis ut ibi aot. & in c. quia circa de priuile. Corn. consi. 210. num. 7. uol. i. in definita, quæ de rigore, & ex propria uerborum non æquipollet uniuersali ut not. Bar. in l. si pluribus. ff. de lega. i. æquipollebit tamen hoc casu. l. si serui. ff. de serui. urb. prædio.

Respondet tamen Ias. nihil facere, quia id uerum est si concessio sit facta 37 motu proprio post Ange. in d. l. si. col. i. qui non præsumitur nisi probetur, ut not. in c. si motu proprio, de præben. in 6.

Sed replicabitur Ange. limitationem non esse ueram, ex quo sic principis liberalitas restringi uideretur. l. donationes quas. C. de dona. in ui. & uxo. l. san. cimus. S. exceptis. C. de dona. & ita in terminis tenuisse etiam relatis opi. Old. cō. fi. 252. col. 2.

Secundo respondetur, non præsumi in his, quæ ratione ambitionis prohibetur, ut in d. c. si motu proprio legitur, & hic non est considerabile, declarat Bal. consi. 383. col. 2. uol. 3.

Tertio respondetur nos etiam præsupponere, motu proprio concessisse, idq; i litteris expressum fuisse, omnesq; alios terminos habiles, hoc est quod iurisdictione cum imperio cohereret castro. l. qui testamentum. ff. de testa. c. i. de eta. & qua. in 6. & ita pro nunc transco quequid dixerim renuerim ue in aliis lecturis, & uere non bene recorder, non nihil etiā Deci. hic supra allega. nu. 26. super ista parte glo. dic ut per eum, & alios, tu uero interim cogitabis. Et si uolueris contrarium tenere, & opi. Ias. eo solo, teneas, quia merum imperium regulariter non est in commercio priuati, & quia reputatur impossibile id, quod soli principi competit. Lapud iulianum. S. si. ff. de

lega. i. Bal. pulchre confi. 103. col. i. uol. i. usq; adeo ut concessa simpliciter iurisdictione, non uideatur uoluisse à se uerisimiliter abdicare merum imperium, quod etiam sibi reseruatum est, in signū supreme potestatis. c. quod translationem de offi. lega. & est argumentum in in. l. cum de indebito (à multo fortius) ff. de proba. Immo uidetur casus in. d. c. quod translationē, ubi legatio in regno Siciliæ, commissā erat generalis legatio & tamen dicitur tex. quod non debet extendere manus ad ea quæ requirebant speciale mandatum, ergo idem etiam hic, quod nec ueniat merum imperium. & ideo solet addi in concessione uerba hæc, cum mero & mixto imperio, & rursum quia non est uerisimile, quod uelit sibi facere præiudicium tam graue. d. l. cum de indebito, Corn. confi. colum. i. uolum. i. argumentum in. litem apud labconem in. s. hoc edictum. ff. de iniur. nec officit, quod liberalitas principis restringi non debeat, quodq; freno non subiaceat (cætera parum facient) quia restringitur à lege, ex quo (ut dictū fuit) est de reseruatīs principi, extra commercium priuatorum, satisq; sit iurisdictionem cōcessisse. l. tutori. C. de nego. gest. ibi sufficit si in paucis amici laboribus consulatur. Omisissis modo etiam cæteris partibus gl. & si. pariter, dictisq; Bar. super eis, quia tactum fuit alias, & quia nihil ferē est quod ad longum possit disputari aliqua tantum principaliora ab soluere intendo & finem facere.

Dum ego Bar. in exemplis meri imperii dicit maximum esse condere legē seu potestatem habere condendi, quodq; soli principi competit, Senatui, & Præfecto prætorio, bene loquitur quia sunt iura clara, in. l. i. ff. de const. prin. & in. l. non ambigitur. ff. de legi. & in. l. formam C. de offi. præfec. præto. est uerum quod aliqua dubitationem faciunt, sed ut ostendi alias, leuia sunt, nunc aliter non referenda.

Adde tamen, quod licet Præfectus prætorio, legem condat, non tamen iuri superioris derogat, hoc est principis,

& probatur clare in. d. l. formam.

Secundo adde, quod æquiparantur Cardinalibus, legatis de latere, Episcopis & regibus, ut not. in. l. i. ff. de offi. præfec. præto. usq; adeo ut omnes alias legem faciant perpetuam, sicut princeps, secundum Barto. in. l. i. colum. i. ff. quod quisq; iu. Minus recte dictum tamen de Cardinalibus, quia singuli hoc ius non habent, sed collegium ipsorum vacante papatu, ut per Bar. in. l. ubi absunt. ff. de tuto. & cu. dat. ab his, not. in. c. i. de scisma. in 6.

Tertio adde quod hodie præfectos prætorio, non habemus, ut sentit Bald. in. d. l. i. ff. de offi. præfec. præto. & si quis ē qui sit eorum loco, est Vicarius Papæ, in terris ecclesiæ, ut exemplificat Pau. Cast. in Malatesta confi. 20. col. i. uol. 2. & in Domino Camerini Capici. decisio 130. nu. 46.

Et mirum uidetur, quod non possit derogare iuri communi d. l. formā, Corne. confi. 76. num. 5. & confi. 155. num. 9. & confi. 169. num. 4. & confi. 236. num. 5. uolum. i. possit tamē ciuitas. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu.

Pau. Cast. in. d. con. 20. dicit hoc ideo esse, quia id facit in sui præiudicium, & singulorum de populo, non sic præfectus prætorio & similes, superiorem recognoscences.

Et male quia etiam ciuitas habet superiorem, quandoquidem uideamus hinc, statuta ab eo confirmari, ut dicebam heri, post Bal. confi. 143. uol. i. nouis sime Bal. in. l. ex placito col. 3. C. de rerū permuta.

Vera ergo sol. est, in ciuitate illud, iō uerum fore, quia auctoritate superioris statuit, iusq; proprium ciuitatis dicitur quanquam iuri communi derogat, præfecto, & similibus minime permillum d. l. omnes populi, præallega. l. formam c. cum inferior de maio. & obe. cle. ne ro mani, de elec. glo. singu. in. c. si. de hære. in 6.

Ad dicta de carcere (de imperio maiori mero (quo ad alia non loquor, quia difficultatem pariter non habent, dictumq;

Quamq; fuit supra & alias late) dum ait de iure ciuili huiusmodi non esse, inuēto ad custodiam, non ad pœnam. l. aut damnum. §. solent. ff. de pœ. c. quamuis eo. ti. in 6.

39 Adde hac rōne, licet † quis ad pœnā se obligare non possit. l. liber homo. ff. ad legem aquil. late Bart. in. l. i. in. §. usq; adeo. ff. de iniur. ubi de his qui se ponūt in manu inimici, quod de iure fieri non potest, licet sit consuetudo Pisis, & quidem non iuridica, quod tamē potest se obligare carceribus, ut not. in. l. alia in. §. eleganter, ubi Pau. cast. Ro. Alex. Areti. & Moder. ff. sol. mat. & in. l. ticio centū in. §. ticio genero. ff. de condi. & de. Ripa in. l. obligatione num. 24. ff. de pigno. Et mirum uidetur, quia omnino carcer non est sine grauamine & opprobrio, usq; adeo ut de iure hac de re, non permittatur, nisi contra condemnatos contumaces. l. 3. in. eum. ff. de susp. tuto. l. i. C. qui bo. ced. po. Bald. in. l. per diuersas col. pe. C. man.

Secundo adde, quod tamen statuto fieri posset, quod quis perpetuo pro maleficio stare† in carceribus quæ pœna est iure canonico inuenta, ut statim subiicit Bart. si euti in clusionis inter duos muros, uel in cauea, ex quo ecclesia nō habet iudicium sanguinis c. sententiam ne cle. uel mo. & quod statuto induci possit, probatur in. l. omnes populi. ff. de iusti. & in. tradit Bald. in statu. in. §. carcer num. 3. Are. in. c. qualiter & quando in. §. ad corrigendos nu. 151. de accu.

Immo (ut ibi subiicit) quod quandoq; etiam de iure ciuili, libero homini carcer pro pœna impositus est. l. senatus. ff. de iniur. l. capitalium. §. ad statuas ff. de pœ. l. i. §. si. ff. de alea. sed temporalis erit non perpetua, ideo aduertendum est.

Vltimo (cætera adhuc consulto omittere, quia & ipsa facilia sunt, deq; aliquibus nonnihil diximus in. l. i. supra de offic. eius, & dicemus infra deq; relegatione in. l. seruum quoq; in. §. publice. ff. de proeu.) quando ait quod parui imperii est tortura, si tamen non ad

eruendam ueritatem, sed ad pœnam infligatur.

Videtur male loqui, & quod immo sit de mero imperio maiori † quoniam carceri æquiparatur inuenta pariter nō ad pœnam, sed (ut dixi) ad eruendam ueritatem, sicuti carcer, qui pariter inuentus est ad custodiam & non ad pœnam ut supra. c. nulli dubium 3. q. i. Bal. in. l. 2. colum. 2. C. de ep. audi. & in. l. i. ad fi. C. qui ad lib. perue. non po. Cuma. cō si. 138. colum. 1. sed carcer est maioris imperii ut proxime dictum fuit, ergo & tortura. Et plus quod cum sit corporis cruciatus, & membrorum dissolutio, maiorq; dolor quam utriusq; manus abscisio. §. si. in authen. ur nulli iudi. intelligendo de tortura proprie, cuius

42 gradus quinque sunt † de quibus Grilan. in tra. de quaestio. lib. 4. q. 4. colum. i. 2. 3. & 4. æquiparatur morti. l. itaq; ff. ad legem aquil. c. cum homo 23. q. 5. de clarar Bald. in. l. i. in rep. colum. pen. C. unde ui. tritumq; illud facit, supremas angustias sustinere, est potius mori quam uiuere, sed de maiori est mors, ut hic & paulo supra per Barto. ergo & tortura. Cogita tamen parum reserret, uel de paruo sit, ut inquit, uel de maiori, ut nos, quoniam omnino delegari non poterit, nec isto uel illo casu (quæ disputationis utilitas est) ut statim concludit, cætera dicit ut per eum.

Quoad primum tamen adhuc dici posset, non bene adaptari merum imperium maximum, quod pendet à libero principis arbitrio, ad merum, quod hic dicitur ad differentiam mixti, ut per Deci.

Sed replicabitur, quod immo adaptari potest, pro ut est potestas legis condēde, quia etiam merū imperium de quo hic potestas appellatur, ut tex. met. noster dicit.

Dicit etiam, quo ad dictum de tortura, ratione supradicta, quia scilicet maior dolor est quam utriusq; manus abscisio, etiam si infligatur ad inuestigationem ueritatis, quod non iurisdictionis sed meri imperii est.

Sed confideta tu rursus, cum expediat tunc officio iudicis mercenario, (ut Barto. dicit) quod immo erit potius iurisdictionis, maiotis scilicet, ut etiam infra declarat postea, in gradibus ipsius num. 25.

Sunt etiam gradus mixti imperii (prætermittentes adhuc cæteta parum dubitationis habentia) & potissimum maximus, ut etiam in merito, hic tamen soli principi competit.

43 Et consistit (inquit Bart.) in uenia ætatis concedenda † l. 2. C. de his qui uet. imp.

Adde ueniam dici, idest indulgentiam si delictum præcedat. l. manicheos C. de hæte. l. pe. C. de sen. pa. Sin minus, uenia intelligitur, idest licentia, ut hic, idq; statutum est ut facilius homines secum contrahant scientes aliquo prætextu in integrum restitui non posse, beneficio ætatis. l. i. C. eo.

Sicuti etiam cum in ius pater uel patronus à filio seu liberto uocandus est, l. uenia. C. de in ius uo. Bal. in c. i. in fi. de iura. cal. l. quiq; . §. i. ff. de in ius uo.

Sic etiam ueniam à simili impetrat testandi muns. l. mutus. ff. de testa. l. si queramus ubi Bart. ff. eo.

Sic matet pupillariter substituendi filio suo impæberi, cum de iure non possit. l. ex facto & ibi not. ff. de uulga. & pup. sub.

Sic muliet de iure ciuili, nubendi intra annum luctus. l. solet ff. de his qui not. inf. l. de cetero. C. ex quib. cau. inf. irro. & si uelit admitti ad tutelam. l. si. ff. de tute. & ibi not.

Et dic impetrari à principe, hoc est quod id quod impetrat, obtineat impetrans, & habeat cum effectu. l. i. C. ut lite pen. & in authen. de referenda. in pri. & ibi Barto. not. quod aliud est petere, aliud uero impetrare. Vnde in euange. Math. 20. dictum est, nescitis quid petatis. Consistit etiam & secundo in arrogatione, quæ fit principis auctoritate pariter l. 2. ff. de adop. ad differentiam adoptionis, quæ fit imperio, idest auctoritate magistratus, ut ibi & in l. i. eo. in prin. &

ratio est, quia transite de potestate in potestatem, similitudo quædam est, uerum in habentibus symbolum facile fit transitus. l. in rem. §. item quæcunq; ff. de rei uen. ergo nimirum si minoris

44 iudicis auctoritas sufficit † in arrogatione autem principis, ex quo arrogandus sui iuris est, tradit Bal. in l. i. C. eo.

Sed quia hodie non transit in potestatem adoptantis, nisi in casu, ut in §. sed hodie, in l. i. eo. ratio non concludit. Et dicete longe melius est in adoptione id forte, quia subesse potest consilium patris, quo prouideatur filio, in arrogato uero non, quia patrem non habet argumentum in l. nec in ea. ff. ad legem iu. de adu. l. & in l. si. cum similibus. C. de cuta. su. Vel quia arrogatio quodammodo libertatem perdit, adoptio non, & fusius ut per l. in addi. por. in l. de adop. in prin. col. 4.

Consistit & tertio mixtum imperium istud in emancipatione infantis, quæ non fit simili modo nisi principis auctoritate. l. pe. C. de emancipa. lib.

Et male secundum Deci. hic a contrariis. in l. si. C. eo. & ipse met Barto. infra ita dicit in ult. gradu iurisdictionis.

Salua Barto. loqui ibi regulariter in emancipatione & hodie, non in emancipatione infantis olim, ut hic, & ideo ut inquit glo. in l. i. C. de accu. distingue tempora & concordabis scripturas.

45 Sed ad materiam quæritur obiter, quare sit quod infans emancipari poterat † exheredari uero non.

Responsio ponitur in l. si quis in suo in §. legis. C. de inoffi. testa.

Ultimo consistit in legitimatione (inquit adhuc Bart.) quæ fit per rescriptum principis. §. illud in authen. quib. mo. natu. effi. sui.

Adde quod est proprie donum principis, quod tamen non extēditur in terris ecclesiæ ad præiudicium eorum qui non consentiunt ut per Bal. confi. 406. ad si. uol. 3.

46 Quodq; ut plurimum ita fit † non quod non fiat etiam aliis modis.

Per subsequens matrimonium. c. tan

ita qui si sint legi. & uerum quidem.

Per figuratum. c. 2. eo. ti.

Per temporis diuturnitatem .c. lator eod. titu.

Per oblationē curie. l. 3. C. de natu. lib.

Et per statutum deniq; .l. omnes populi. ff. de iusti. & iu.

Sed ad propositum quare arrogatio fieri non potest nisi auctoritate principis ut supra legitimatio autem sic, usq; adeo ut rescriptum solum sufficiat.

Respondet Ias. in loco supra allega. hoc iō esse qā in arrogatione filiationis mētio non fit, formula. n. ultra cum tradita est in. l. 2. ad fi. C. de adop. Cuius meminit etiam Gel. in nocti. at. in legitimatio ne autem sic, sed hęc ratio mihi non multum satisficit.

Ideo uerior uidetur si dicamus, quod tanta sollemnitas in legitimatione non requiratur, ut i arrogatione, ex quo uno casu agitur, de redeundo ad ius pristinū naturæ, alio uero de recedendo potius ab eo, arg. in. l. si unus in. §. pactus. ff. de pac. & in. c. statutum in glo. numerandū de præben. in 6. Cogita.

Et ad materiam adde, quod legitimatio hęc per rescriptū principis, fit quatuor modis.

48 Si quis natalibus restituitur.

Si naturæ.

Si iura legitimationis sibi conferantur, seu iura legitimorum.

Vel si fiat dispensatio cum eo, non obstante uicio illegitimitatis.

Primi q; tribus casibus, uere legitimatus dicitur, quarto uero non, sed dispensatus, ita Gozad. consil. 6. num. 63. But. & alii ante eum in c. per uenerabilem qui si. siur. le.

In secundo gradu mixti, maiori. f. (alios, difficultatem non habētes de industria prætermittimus, & quia aliqua tacta fuerunt et supra in. l. i. de offi. eius. Imo q; ad tres gradus quoq; oēs reduci posse uidentur, maximi, medii & minimi, ut hic per Ias. Bald. ante eum in. l. placet. C. de peda. iudi. & in simili de magistratibus dictum fuit in. d. l. i.) dum præfecti prætorio mentionem facit, oritur diffi.

cultas quare hic non fecit unum gradū 49 tantum maximi t̄ ut fecit in mero, sed maximi & maioris.

Respondet Ias. quia ibi nihil erat reseruatū principi, q; et non cōpeteret præfecto prætorio, hic autē sic ut in. d. quatuor casibus de quibus supra & est uerum.

Nec o. b. si diceretur ut dicit Deci. quod imo erat & ibi qd sibi reseruātū, ex quo præfectus præto. non facit legem generalem, quia respondebo, istud fore contra tex. in. d. l. formam secundum communem intellectum. C. de offi. præf. p̄t. Dicit et q; supremæ principis potestas, non uidetur posse adaptari, ad mixtum imp. quod est in magistratibus cum aliqua necessitate.

Et rursus male, quoniā & in principe quoq; ē necessitas causatiua, seu saltim honestatis, igitur cum omnia expediantur officio iudicis nobili, ad utilitatem priuatam, non possunt esse secundum Bar. & bene nisi mixti imperii.

In gradibus mō iurisdictionis, ultimo loco, qui maximus est, inquit Bar. ad similitudinem meri & mixti imp. esse & primo liberales causas ingenuitatis, & libertinitatis, quæ reputantur graues 50 t̄ cum de statu hominis agatur.

Secundo inquit hac de re tractari per magistratū maiores. l. placet. i. ad fi. ipsi diiudicent. C. de proba.

Tertio dicit, quod delegari non possunt & bene. l. i. supra de offi. eius.

Nisi de simplici libertate agatur quia tunc secus, & delegatus et cognoscet. l. si quis libertatem uer. planē & ibi Bart. nu. 9. de peti. hęc. l. iam dudum. C. ubi cau. sta. idem Bar. in. l. ne quicquam in. §. ubi decretum ad fi. supra de offi. confu.

Immo & secundo quod etiam ingenuitatis, & libertinitatis adhuc poterit delegari, si præfes impeditus fuerit, d. l. placet, argumentum in. l. i. supra de offi. eius.

Vel si sententiam sibi reseruauerit. d. l. placet.

Et plus quod poterit cognoscere etiam iudex incompetens. l. quotiens C. de iudi. & sic multo magis delegatus

gatus qui competens est.

Tamen aduerte, quia illud quod ibi dicirur est ratione incidentiæ, & in simili habetur in l. nullum. C. de testi.

Vltimo (dicit Bar.) qđ iure actionis expediuntur, & appellantur p̄iudiciales t̄. S. p̄iudiciales insti. de actio. quia parāt p̄iudicium, uti maiores minoribus donec uentilantur, ut ibi & in l. si. ff. si lib. inge. esse di.

Et sunt in rem tractantq; de uendicandis personis, inter quas est & matrimonialis, q̄a esto qđ vxor à patre possit peti per int. de lib. exhib. l. imo. ff. de lib. exhiben. fecus tamē est si se inuicē uēdicent, quia tunc p̄iudicialis in rem, de statu competet. c. tua nos de iure iu.

In secundo ē gradu maiori, quando q̄s est condemnatus, nec soluere pōt, quo casu luit in corpus, ex cōi tegula, dicendū est (inquit rursus Bar.) ex cōi regula qđ delegatio fieri nō posīt t̄ & de hoc alias in l. quicunq; C. de ser. fug. dictūq; fuit supra & in d. l. i. ff. de offi. eius. Et in hoc secundo gradu multa uerba effundit Deci. Adde tu ex tribus limitationibus declarari de quibus per Feli. in c. ad liberandā col. 2. de iude. Boer. deci. 349. col. 7. par. 2. Fufius la. ubi ponit quinq; in S. p̄nales nu. 43. cum aliis seq. insti. de ac. dixi ego in d. l. quicunq; & ex his (alia difficultatē non habent dic ut per Bar. & Scriben. & ut dictū est in d. l. i. de offi. eius) finem facio, die 33. Martii.

1560. Patauij.

Additio.

Sicuti proxime dixit Bart. quod iure actionis expediuntur causæ liberales, ita dicit ē in hoc secundo gradu tamen aduerte si notorium foret reum nō esse soluendo, qđ tunc officiū iudicis à p̄ncipio t̄ posset implorari, in corpus puniri debere, cum nō habeat in arte, ita Cy. in l. si non conuicti col. si. C. de iniur. & est text. in l. arbitrio in p̄in. ff. de dolo. Secundo aduerte, q̄cquid dicat delegari non posse, quia contrarium uidetur uerius, ex quo coetio modica est, & isto casu (ut ipse met dicit i. s. gradu meri) permittitur. Cogita.

APPENDIX AD .L. IMPERIVM

FF. DE IV. O. IVD.

Haloandri lectio.

Vlpianus lib. singulari de offi. quæst.

IMPERIVM, aut merū aut mixtum est, merū impe. est habere gladii potestatem, ad aīaduertendum in facinorosos homines, quod etiam potestas appellatur. Mixtum est imperium, cui etiam iurisdicatio inest, quod in danda bo. po. cōsistit, ut iurisdicatio iudicis dādi licentia

Lectio Tautellij.

Vlpianus lib. 2. de offi. quæsto.

Imperū aut merum est, aut mixtum ē, merū est imp. habere gladii potestatem ad aīaduertendum in facinorosos hōies q̄ēt potestas appellatur. Mixtum est imperium, Cui etiam iurisdicatio inest, q̄ in danda bo. po. consistit, iurisdicatio est etiam iudicis dandi licentia.

Lectio communis.

Imperū aut merū, aut mixtū est, merū imp. ē habere gladii potestatem, ad aīaduertendū in facinorosos hōies, quod ē potestas appellatur, mixtum est imperium, cui ē iurisdicatio inest, quod in dāda bo. po. consistit, iurisdicatio est etiam iudicis dandi licentia.

Imperium pro omni iurisdicatio. capitur ut etiam in l. ille à quo in S. tempestiuū & ibi not. ff. ad treb. & sic large.

Merum dicitur quod ab oī mixtura seu qualitate alterius entis abstractū est, ut inquit Cōn. cōf. 35. nu. 2. uol. i. alibi merum solum, & merula uis quod sola uolet, & mera cum uinum nulla aqua admixtum iux. illud Proper.

Ah peteat, quicunq; metacas repperit uas. ad q̄ uerbum facit & tex. in l. a qui lius regulus. ff. de dona. & illud psal. cōfitebimur tibi, ibi calix in manu Domini uini mei. & metum i. putum exponi debet dicit Scyfel in l. stipulationū alie in p̄in. ff. de uerb. ob. & conferunt ad idem dicta Pet. de Bellap. in quæstio. suis. 239. & 319.

Ha

Habere gladii potestatem dixit I. con:
etiam, ut ex eo potestatem poenae capi-
talis significaret figuraq: ē *peranpila* hinc
à gladio, gladiator in harena; deq: gla-
dio materiali intelligitur, (quicquid di-
cant aliqui hic) de quo intellexit etiam
Christus, quando dixit apostolis, qui
non habet uendat tunicā suam & emat
gladium. c. 22. Luc. c. 2. ratione tamen (ut
ibi dicunt sacri interpretes) ut ostende-
ret moderatam defensionem amici lici-
tam esse, de quo nos etiam in .l. ut uim
de iusti. & iu. & ut animaret apostolos
ad defensionem sui magistri, habereq:
eos animum preparatum & promptū,
& ut confirmaret eisdem rursum facul-
tatem non desuisse resistendi hostibus,
& ut deniq: per gladium materialem
doceret ecclesiam indigere spirituali,
quem etiam habet uirginitas pudicitiae
quo truncantur opera carnis, uolupta-
tesq: superantur, ob idq: gentilis error
(inquit D. Hieronimus) deas virgines
armatas finxit.

Dicit etiam quod adhuc in sacris eisdē
litteris, gladius capitur pro uindicta do-
mini, ut in Apocalip. ibi, uiuus est enim
sermo Dei, & efficax, & penetrabilior
omni gladio. Dicit etiam Alcia. quod
istud dictum de gladio Ironia est, hoc ē
aliud uerbis aliud sensu, quodq: refer-
tur ad ius, & male, contrariumq: tene-
tur communiter, ad quod tamen adde-
ru in simili text. in .l. quod si ephesi. ff. de
eo quod cer. lo. ubi de oculis mentis iu-
dicis (quod ibi dicitur) intelligi debet, et
non corporis, tradit Bal. in .l. meuius in
.s. duobus in fi. ff. de lega. 2. Afflic. plene
in .c. 1. ad fi. si conten. sit inter do. & uasal.
de inuesti. seu. in usib.

Et uidemus hinc etiam & ad proposi-
tum redeunt ante prætorem gladium
ferri, qui sit populo argumentum meri
imperii, & ut hic dicitur, ita etiam dici-
tur in .l. nemo. ff. de regu. iu. & in .l. illicitas
in .s. qui uniuersas. ff. de offi. præfi.
deq: gladio etiam in .l. quamuis. C. ad
legem iul. de adult. & in .l. pe. C. qui ac-
cu. non po. ibi Ultore gladio. Et quod
olim propter gladii potestatem, & merū

hoc imperium, ueteres prætorem maxi-
mum dicebant, ut ait sexrus Pompe. de
uerb. si. & Cice. in familia. lib. 3. ibi Gēsī
maxima imperia.

An prætor tamen habeat hanc gladii
potestatem quæstio est in .l. i. ff. de offi.
eius. & concluditur, quod sic, quodq: ha-
bet etiam præfectus urbis ibidem not.
Cof. non, quanquam sit de maioribus
magistratibus, ut ibi dicunt Ferrarien.
colum. 4. & .8. & quo ad istud ultimum
post Ange. hic.

Robertus etiam Siciliae Rex olim, de
quo alias in clem. pastoralis de rei iud. sic
exordiri solebat in mādatis suis, adhuc
de gladio, loquentes.

AD BONORVM CVSTODIAM
PRINCEPS PORTAT GLADIVM
ET POTESTATEM IMPERII EX-
ERCET. Quod etiam refert Luc.
de poena in .l. omnes colum. i. C. de an-
nō. lib. 10. & nos alibi sæpe, & animad-
uertere in foro seculari poenam mortis
importat separationemq: animæ à cor-
pore, in ecclesiastico uero degradationē
& traditionem curiæ seculari. Vel dica-
mus ut per Feli. quod materia subiecta
attendatur in .c. in nonnullis ad fi. de iu-
de. Ci. etiam famil. quinto animadu-
ersionem & supplicium dicit. Et sic in .l. i.
in .s. qui mandata de offi. eius animad-
uersionem, & in .l. si. ff. de cadauc. puni-
to. & in .l. respiciendum in fi. ff. de poen.
& in .c. in nonnullis & ibi Feli. ad fi. de
iude. & in .l. si quid erit. ff. de offi. procō.
intelligi debet. i. merum imperium, &
in .c. cum apud 12. q. 3. Animaduerrere et-
iam aliam habebat significationem o-
lim Cof. introeunte quo utebatur liōtor
& in sacris præco, ut in Julio Cæsare
Tranquil. de coniuratione conspirato-
rum c. 80.

Quid etiam sit merum imperium p-
ter hæc tradit Io. Quint. in tracta. qui Ar-
istocrat. inscribitur in uer. merum To-
mo 5. & Claud. Canciun. Tomo 12. de
offi. iud. c. 7. & à simili quis merus execu-
tor Io. Monz. in defenso. Iu. contra ap.
num. 5. Tomo. 13. & adhuc quid metum
imperium Old. consi. 10. num. 2. & 3. Af-
flic.

ne & à simili, præstat argumentū ut sic de feudo dicamus nobile, & francum, scilicet appellari solere, quod declarat **Cum** ex hac lege sumptio argum. conf. 16. colum. 6. & conf. 239. colum. 3. uol. i.

Verum adhuc quaeritur an merum imperium, i. corpus inanimatū exerceatur, & i. belluas, & sentire iudetur Gui. Papa quod sic decisio. 38. & male dixi ego hic in lectu. idq; alia ratione fieri q. dicitur in. c. si mulier 17. q. i. multa in arbo. iurisd. tracta. Tomo. 18. pulchre hic **Purpu.** num. 30. & post eum **Boet.** decisio. 217. num. 19. ad fi. pat. 2. lege draco- nis statua etiam de corde postulaba- tur, Theagenes enim Thasius statuam meruit quam quidam ex eius obiecta- ribus noctu flagris cedebat statua casu hominem oppressit de cede postulata in mari, Thasiorum sententia (auctor est **Paulus**) abiecta est.

Est etiā imperium precium, quod tandiu obtinetur, quandiu permittit q. concessit, ut ait **Tranquil.** in **Claudio**, de hono. pet. cum spretis, ibi præcario. exegit.

Et iustum ut genitores imperet natis. ignobilibus generosi.

Iunioribus seniores. Domini seruis.

Potentiores imbecillioribus.

Prudentes ignorantibus.

Et princeps deniq; subditis ut inq. **Plato** delegib. 34.

Aequiparat hic etiā (prius quam de mixto loquamur) **Bar.** mortem natura- lem traditioni curæ seculari de qua in. c. cum non ab homine de iudi. & male estq; opi. fatumina vt dicitur in. l. ff. de Sena. **Bal.** in. c. ceterum colum. 4. de iudi. eamq; reprobant **Canoniste** in. c. qualiter & quando, & ibi **Feli.** in. S. ad corrigendos, colum. 4. de accu. 107.

Potestas relata ad magistratum impe- rium significat & iurisdictionem, Si ad dominum dominium, si ad patrem pa- triam potestatem. l. potestatis uerbo de uer. si. l. uelle. l. ad eas. ff. de regu. iu. **Fer-** rarien. in. l. i. col. 4. ff. de iu. o. iud.

Ad materiam mixti imperii, quid sit

Quinti. in tracta. qui **Aristocrat.** inscribitur, **Thomo** 5. & **Cancian.** 12. c. 8. citati etiam supra in merito. **Pulcherri** Old. conf. 10. num. 2. & 3. **Afflic.** in. c. i. in. S. q. dam colum. 5. de cap. qui cu. vend. in u. sib. deq; mixto multa **Gamma.** de locis **Topi.** à principali ad accessorium, nu. 2. Tomo 17. Et in arbo. iurisd. Tomo 18. Et quod mixtum dicatur id quod parti cipat de duobus simplicibus ut etiam hic not. tradit **Gomes olim Collega** in S. ex maleficiis in prin. insti. de actio. & in. S. quædam in prin. & num. 28. eo. tit. & lib. Et quo modo sit regulandum **Bononien.** in. c. in literis num. 57. de res. spol. Et quod attribuitur digniori inquit **Bono.** **Curtis.** in tracta. nobilita. pat. 2. num. 21. & de mixta probatione ad propositum **Bononien.** prædicti. in rub. extra de proba. num. 16. & 19. & in simili de mixto executore **Io. Mona.** in. defenso. iur. contra ap. num. 5. Tomo. 13. Cause appella. etiam sunt mixti imp. ut per **Bald.** in. c. i. in. S. hoc col. fi. de pa. **Constan.** in uisib.

Et mixtum dicitur ad differentiā me- ri ut in p. sal. præalleg. confitebimur tibi ibi plenus mixti, quia unum merū di- xerat prius. Et qd mixtum à simplici sit diuersum tradit **Bald.** in statutis proba- re nu. 8. & quia assumit naturam extre- mi dignioris. i. imperii, non delegatur si- cuti nec merum regulariter, & ut per **Bal.** in ptohem. **Gregoria.** col. 4.

Quid sit iurisdicatio. **Io. Quinti.** in lib. qui **Aristocrat.** inscribitur. Tomo 5. **Can- ciancu.** 12. c. 9. & ibi unde dicatur, qd q; differat à merito & mixto imperio, multa in arbo. iurisd. Tomo. 18. tracta. Iurisdic- tio etiam sumitur in genere & in spe- cie, in genere pro ut comprehendit me- rum, & mixtum imperium ut hic. In specie pro ut distinguitur ab his, & est simile in adoptione. l. ff. de adop. **Bald.** in. c. i. in. S. i. colum. 5. de pa. constan. in uisib. **Ferrarien.** in rub. supra eod. ad fi. Et hoc est etiam quod rursum dicit **Bal.** quod tres sunt gradus iurisdictionis, Merum imperium mixtum, & simplex iurisdicatio in. l. placeti. colum.

3. C. de peda iud. subiiciens primum esse praeipuum, secundum medium, tertium uero minorem. Et quod sic est in mero tria sunt causarum genera, magnum, medium, & minimum, mors, re legario, coercio modica in mixto duo tantum, magnum & leue, primum causae cognitione requirit, secundum non. In iurisdictione aut tres species magna ut quod status, media quae excedat summam solidorum minima quae non excedat.

Et ad propositum sciendum est, quod iurisdictionem habet doctor in scholares ut hic not. magister Grammaticae non ut per Saly. in. l. item quaeritur in. §. idem iulianus. ff. loca. ubi de magistro Fantino qui fuit decapitatus, Fufius Boer. decisio 275. num. 3. par. 2. Et huiusmodi est iurisdictione, ut possit uendi, ad differentiam meri imperii de quo supra Afflic. in. d. c. i. in. §. ex lege, de lege Cor. & delegari si modicam habear coercionem ut tenet Bar. in. l. 2. supra eo. & in. l. iubete cauere & in. l. magistratibus infra eo. licet in tractatione meri imperii hic sentiat contrarium & male.

Iurisdictione etiam ordinaria ignoranti quaeritur non delegata ut declarat Bal. in. c. cum uenisset num. 2. de testi. Et iuris est (subiicit in. c. cum causam nu. 18. eo. tit.) & plerumque in apicibus iuris ad huc, consistit sicuti merum & mixtum imperium, ut ibi.

Sed an concessa iurisdictione cum meto, & mixto imperio etiam uerbis generalibus comprehendantur regalia, & an uendito castro censeatur uendita iurisdictione & territorium dubitat pulchre Seyfel. in. l. 3. ad fi. ff. de acqui. po. et Afflic. in. c. i. in. §. quidam col. 5. de capi. qui cu. uend. in uerbis.

Ultimo ad dictum Bald. in. l. de quibus colum. 14. ff. de legi. quod quando sunt plura eandem rationem habentia unius facta mentione facta intelligetur exemplariter non restrictiue, ex not. hic praeteris, Adde Alexand. consil. 75. col. i. uol. 5.

Additio.

Non ab re in supra scriptione huius

legis, de offi. quaestor. dicitur, quia hic de mero imperio potissimum, tractatur quod est &c.

Quaestoresque capitalibus praerant causis, & homicidia ac caedes uindicabant. Sic appellati non a quaerendo pecuniam publicam, ut nostri temporis, & ut collectores Romae, sed ab inquirendo, ut in. l. solemus in. §. latrunculator. ff. de iudi. latrunculator scilicet a latrociniis uindicandis.

Qui etiam parici (ut inquit Sext. de uerbo. sig.) uocati fuerunt, ex quo paricida non modo qui patentem uerum qui alium quencunq; etiam occidisset dicebatur quod ex lege Numae facile elicitur, quae erat.

Si quis hominem liberum dolo sciens morti duit. i. dederit, paricida esto.

Dicit Bart. hic in prin. quod materia huius. l. est difficilis, quodque alibi non habetur, & ideo (adde tu) quisque errare potest, quoniam in hisce arduis & difficultibus nullus Iuriscôn. inuentus est, qui aliquando non errarit pariter, & non fuerit reprehensus ut dicit Ange. in. l. minus instructus. C. de acqui. po. unde disputatione ueritas tentanda est, ut periculosa uada tranantes qui prius profunditatem contis peruestigant.

In textu ibi quod etiam potestas appellatur, in patre (ut diximus) patria est, in domino dominiû, in magistratibus imperium, facultas uero (& nouissime) si dominus adhuc serui defensionem haud suscipiens in iudicio noxali, ipsum dandi pro noxa, seu rem furtiuam uendicandi, quo casu (lege Attinia) in potestatem ipsius uenisse uidebitur, de quibus oïbus in. d. l. potestatis uerbo. ff. de uer. si. Est et potestas maritalis, ut per Bald. l. i. C. de bonis quibuslibet. Alex. cōf. 131. col. 2. uol. 4. Et tutoria. l. i. ff. de tute. ibi uis atque potestas. Et quo ad dictum legis Attinae supra, notandum est, furtiuam rem usucapi non potuisse ex ea. §. furtiue insti. de usucap. nisi reuerfa esset in potestatem eius cuius erat, & tunc in potestatem eius rediisse uidebitur, si eam uendicare potuerit & neglexerit. l. 4. §. quod autem

ff. eod. d. l. potestatis uerbo. deq; hac lege et in l. nō solum in prin. ff. eo. & Cic. in uer. 3. & Gel. c. 7. nocti. artic. lib. 7.

Et de maritali potestate non ab re di xi etiam, quia maritus potest ipsam uxorem interficere in adulterio inueni- tam. l. græchus. C. ad legē iul. de adultr.

Et de patre etiam qui simili modo filiam adulteram interficere potest. l. quod ait lex. ff. eo. & sic gladii, in u- troq; casu, licet non eo modo quo magistratus imperium merum habens. Cogita.

Potestas pro iurisdictione capitur. l. i. iuncta glo. in prin. ff. de consi. princ. l. 2. ubi qui iurisdictioni præest. ff. si quis in ius uo. non ic.

Si merum imperium est habere gla- dii potestatem ad animaduertendum in homines facinorosos ut supra uide- retur dicendum, quod corpora eorum in quos animaduertitur, Medicis dari non possunt, & multo minus sepulta extrahi, ut à Medicis tursum anotomi- cis incidantur; quia si extracta fuerint humiliores ultimo suppliitio affici de- bent, honestiores, pro facti qualitate, & personarum deportati in insulam, uel relegati, aut etiam in metallum damnati. l. si. ff. de sep. uiola. & quia dicit- tex. in l. si. ff. de cadaue. punito; quod si petantur ad sepulturam petentibus dā- da sunt à principe, quia summa ratio est quæ pro religione facit. l. sunt perso- ne ff. de relig. & sumpt. su. & ideo noluit hoc ipsum decidere Bar. in. d. l. si. sed co- gitandum relinquit.

Seyfel tamen hic tenuit contrarium. eolum. 2. motus eo solo, quia si potest corpus liberum affligi sine culpa ut per- Bar. in. l. si. ad si. ff. de pigno. ac. & Bal. (vl- tra eum) in. l. si. ad si. C. de execut. rei iud. multo magis poterit cadauer eius qui- culpa sua laesus erat feruus poenæ, uti- litatis publice gratia argu. in. l. si. solu- mat. & melius in. l. quod rei publice. ff. de iniur. off. iudic. inu. l. i. q.

Ego (quicquid tenuerim alias) scede- re distinctionis putare opiniones con- cordandas, dari posse medicis, non ea rō-

ne tamen (ut dicebat Seyfel.) quia libe- rū corpus affligi possit, & multo magis cadauer &c. quia non est afflictio, illa in persona uili, ex quo nec merces sibi ne- gatur, ut declarat Bart. in. d. l. si. ff. de pi- actio. sed utilitatis publice gratia solum & maxime, quia tolerabilia sunt ea quæ uetus comprobatur consuetudo, inquit rex. in l. imperatores. ff. de pollicita. tan- ti temporis cuius initii memoria nō ex- tat in contrarium, quæ hēt uim priuile- gii & cōstituti hoc casu. l. hoc iure. §. du- ctus aquæ. ff. de aqua quot. & esti. sed nō extrahi iam sepulta, & cōtraria opi- procedat, p̄sertim quia uno tantū casu exhumari posse reperio ut in. c. sacris de sepultu. & ut supra ita tenuit etiam an- te Seyfel. Deci. sen. hic col. 2. & Ripa in tracta. de peste nu. 4. & Boer. decisio 187. num. 6. par. 2.

Ad glo. i. hic, quod dicta in tex. exem- pla non sint, sed distinctiones, meri, mix- ti imp. & simplicis iurisdictionis, proba- tur quia si essent exempla, dixisset utiq; Leon. expresse arg. in. l. ut respōsum. C. de trasac. l. i. §. exempli gratia. ff. de edil. edic. l. i. §. quod uulgo. ff. de ui & ui ar. l. scire oportet. §. si. ff. de excu. rei. uel tacite per appositionē alicuius uerbi id ipsum significantis, uerbi gratia, ueluti ut pu- ta, & simili. l. 2. §. i. ff. loca. l. ueluti. ff. de iusti. & in. l. sunt persone. ff. de religio. & sumpt. su. nec expresse nec tacite dixit et- go non exempla sunt, ut communiter tenetur. Cogita.

Ad gl. 2. in illa. q. an ap. poenæ capitalis debeat intelligi de poenā ultimi suppli- cii an uero de mitiori, dum ego inclino in eā partē q. de mitiori intelligatur, dic- & adde nimirum uerum fore, exemplo Christi, cuius actio nostra est instructio & significasti de elec. qui non dixit lo. 2. q. funiculum fecerit cieceritq; cmentes & uendentes de templo, sed quasi ibi, et cum fecisset quasi flagellum de funicu- lis, q̄s ciecit de templo mitiorem poen- nam significans peccatoribus, infligen- dam esse, quod nota.

Dum Bar. num. 2. in l. exemplo meri imperii maximi facit mentionem præ-

fecti prætorio, eumq; in condenda lege æquiparat Principi & Senatui, adde qd erat ille qui ad salutem principis tuendam excubias agebat, Magister militū uero qui contra hostes tuebatur imp.

Secundo adde quod erat magna dignitas olim, patet quia alibi in prohe. florū & in. c. anteriorum 2. q. 6. appellatur sublimissima prætoriana præfectura, & alibi Constan. scribens, celsitudinis titulo eum salutat in. l. placet. C. de excusa. mune. lib. x. & forte in Gallia est magnus comestabilis.

Tertio adde quod tria requirebantur siue desiderabantur in eo, industria singularis, fides explorata, & morum maxima grauitas, ut inquit Bal. in. l. i. in. Si. in. prin. ff. de offi. præfec. præto.

Quarto adde quod non sunt hodie in Italia, dicit idem Bald. in. l. obseruare in. §. proficisci col. 2. ff. de offi. procon.

Quinto quod eorum loco successerunt reges ut idem Bal. declarat in. d. Si.

Ad id quod dicit Barto. in primo gradu mixti imperii maximi scilicet, & inter cætera exempla de arrogatione quæ sit tantum auctoritas principis, adde qd non ab re tex. in. l. 2. ff. de adop. ipsum arrogatum filium iustum appellat, idest legitimum, ad differentiam naturalis & legitimi ac naturalis, naturalis est qd nascitur ex concubina. l. fi. C. de concubi. legitimi & naturales, qui ex iustis procreantur nuptiis, ut in. l. filium diffini. mus. ff. de his qui sunt sui uel alie. iu. & ad differentiam Spurii quasi extra puritatem nati, ex complexu & nefario coitu ut in auth. ex complexu. C. de incest. nup. large tamen alibi iustos liberos. l. legitimos & naturales uocat I. con. in. l. qq; in. §. i. ad. fi. ff. de in ius uo.

Dū ibid ēt quatuor enumerat præcipi referuata, & multo plura Bal. in. l. i. col. i. C. de iu. au. anul. & oēs in. c. qd translatione de offi. le. adde unū præteritis casū ēt singularē in utraq; Roma olim ipsarum urbium bona immobilia annuq; præstationes non potuisse alienari nisi auctoritate principis. l. si q. C. de uend. reb. ci. lib. xii.

L. IVBERE CAVERE.

Intellectus noster semper agit, & molitur aliquid, nec ab re frumentatie Molæ comparatur, ideo hic quanquam aliqua etiam in Collectan. dicta fuerint non nihil addendum est, & id unum maxime ad propositum, sicuti aliud ē mittere in possessionem, & aliud pronunciare de mitterendo, ex quo primo casu id delegari non potest ut hic, secundo uero sic. l. ut cognitio. §. bonorum. ff. de offi. eius cui man. est iu. quod ita & simili aliud est pronunciare aliquem deportandum; quod per præsidem fieri potest. l. i. §. deportatos. ff. de leg. 3. aliud uero per sententiam deportare, quod per eum fieri non potest. l. illicitas. §. qui uni uersas. ff. de offi. præsid. & ibi notatur, pulchre Corn. ubi alia multa consil. 89. num. 7. & 8. uolum. i. & ad idem dicit alibi, ubi decretum cum causæ cognitione requiritur, puta in alienatione bonorum minoris, quod neq; poterit delegari consil. 98. num. 5. eo. lib. & bene ut hic rursus notatur & in. l. i. ff. de offi. eius cui man. est iu. & in. l. magis puto. in. §. illud & in. §. nec passim. ff. de reb. eo. & in. l. nequequam. ff. de offi. procon. & Bar. in. l. fi. col. 6. C. de edic. diui ad. tol. quod missio in possessionem beneficio. d. l. fi. à magistratibus municipalibus fieri non poterit. Nec ad materiam prætermittentes, si quis petat causam executionis legatorum compromitti, quod id fieri in nime poterit cum sit mixti imperii ut hic & in. l. imperium cum ibi not. supra eo. & in. l. 4. in. §. i. ff. de dam. insec. & in. l. admonendi ubi idem Bar. in. prin. ff. de iure iu. & in. l. non distinguemus in. §. de liberali. ff. de arb. & in. c. causa

extra eo. & in. l. fi. C. ubi & apud quem, tradit Ro. consil. 262.

Finis.

SCHOLIA.

IULIANVS LIB. I.
ffotum.

L. MORE MAIORUM:

Quid sibi uelit hæc lex, clara, liquet iurisdictionem scilicet, mandari minime posse, nisi ab eo, qui eam habet iure proprio non alieno, & ita more maiorum comparatum est (ita enim legi dēt non competum, ut in codicibus antiquis legitur, & male) & his uerbis utitur etiam alibi eodemq; loquendi modo l. con. in. l. pœna. ff. ad legem Pompe. de parricid. & in. l. libetorum in. l. si. ff. de his, qui not. inf. & in. l. sed & si, in. l. hæc clausula. ff. ex quib. cau. ma. & i. l. i. i. l. si. qui mandatā supra de offi. eius cui cui man. est iu. & in familiar. Cice. Appio pulchro lib. 3. ibi an ego tibi obuiā non prodirem? primum Appio Claudio? deinde Imperatori? deinde more maiorum &c. & lib. x. Cn. planco, ibi Cornutus prætor (Coss. enim aberant) consulate munus more maiotum sustinebat. Et lib. 13. Bruto. ibi satis enim eū tibi commendatum arbitrabar, ab ipso more maiorum, nec aliud sonant, nisi ut maiores facere solebant, uel uetere instituto potius, ita (ut diximus) comparatum eē, Alibi in simili dicitur. More iudiciorum in. l. mancipia. C. si quis alte. uel sibi. & in. l. si procurator. C. de procu. sed non eandem habent significationem (simile. n. nō est idem. l. quod nerua. ff. de po.) uerum aliam, seruato. s. ordine iudiciario.

Secundo adde ad materiam adhuc si quis iure suo per principis beneficia ueniet saliter iurisdictione utatur, quod iudex ordinarius erit ut hic, & Papa hīc omnium ordinariotum supremus, & in sua diocesi Episcopus, & Dominus temporalis in territorio. c. cuncta p mundū. c. per principale. ii. q. 3. l. hæres absens ff. de iudi. c. si. de foro comp. Abb. in pra xi sua iudicia. col. 4. uet. 4. incip. pro isto est aduertendum.

Et è contra (Terzio) quod semper q̄s delegatus erit, si ei nō committatur causa per modum uniuersitatis. l. i. ad fi. C. qui pro sua iu. & hic tursum not. pulchre Bal. in statut. committere nu. i.

Et quod potentius sit ius quod quis habet iure proprio, quam alieno, pulcherrima decidit quæstio, si ex consuetudine deferatur Regnum primogenito, isq; moriatur filio relicto, quod secundo genitus succedere debeat in regno, ex quo is uenit ex propria persona nepos ueto ex persona patris, ita Ricat. Cy. & Saly. in. l. si uiua matre per illum tex. C. de bon. mat. & Bar. in authen. pterea. C. de legi. hæ. & Bal. in. l. tutela in. l. si duo. ff. de legi. turo. & in. l. 3. C. de suis & legi. hæ. & Gemi. in. c. grandi de sup. negli. præla. in 6. & Old. consi. 99. colum. 10. & Ancha. consi. 78. & Alexand. consi. 5. colum. p. uolum. 4. & ita fuit iudicatum in clem. pastoralis de re iud. præstatq; nobis etiam hæc lex argumentum, ad illud quod quanquam priuilegia imperatori attributa sint Augustæ uxori quoq; communicata, de quo in. l. quod principi & seq. ff. de lega. 2. non tamen in ea iura firma sunt ut in principe, & sentiunt Petrarici. in. l. i. colum. i. C. de in ius uo. ubi etiam honor & reuereñtia, qui quæue debetur marito, debetur utiq; etiam uxori suæ. Et cum de iurisdictione mandanda meminit adhuc lex ista, ex ea inferri potest, mandare actionem eamq; cedere multum differre quoniam primo casu, qui mandat nullum ius transfert, sed executum tantum committit, secundo uero dat primo, postea cedit, cessioq; transfert ius in cessionarium. l. si quis ergo. ff.

de poen. Pet. de Bellapert. in

in q. suis 13. cœtera in

Collectan. no-
stris expis-
chetur.

Finis.

SCHOLIA.

PAVLVS LIB. II.
ad edictum.

L. ET QVIA:

Hæc lex uenit continuatiue ad. l. præcedentem morte maiorum, quidq; etiam sibi velit, clara est, ut in ea. Adde ibi, nec lex defert sed confirmat, quod ex confirmatione uires accipit confirmatum, & seu dorum liber hinc cui quanquam Oberti de Orto compositio sit, nihilo minus auctoritatem præbuit Imp. & ob id etiam quod causa efficiens ipse fuerit, (omnia enim nostra facimus quibus à nobis auctoritas impartitur inq; in. l. i. in. §. omnia. C. de uet. iu. enucle.) dici pōt, ita Seyfel. de seu. cognō. in rub. colum. 2. Et ibi, solui mandatum labeo ait. Si Papa legatum mittat in Galliam, līq; sit ccepta coram eo, & Papa moriatur, quod iste delegatus iurisdictionem sibi commissam in causis non inchoatis, haud perpetuabit, ex quo morte delegantis re integra expirauit quāquā in ordinario sit secus ut hic, & susus. Pet. de Bellap. declarat in. q. suis 521. colum. i. & bonam ac not. distinctionem postea ponit Bar. multos casus considerando in tracta. Iurisdictionis colum. 6. ut per eum. Et ad eundem hic posui, quando sub nomine dignitatis commissā est iurdictio, quod ipsi dignitati acquiritur, quoddam ius incorporale, quodq; semper idem remanet, q̄ prius erat, usq; adeo ut personarum diuersitate, diuersum nō sit aut esse possit. c. prudentiam de offi. del. si uero nudum ministerium seu merum factum personæ coherens committatur, quod nō idem semper erit, sed diuersum, diuersitate quoq; personarū, aliudq; factum unius aliud alterius, non secus ac factum defuncti & hæredis, quæ non possunt esse nisi diuersa. l. nemo est qui nesciat. ff. de duob. reb. l. inter artifices & ibi not. ff. de sol. l. unica. §. si uero. C. de cad. tol. deq; materia etiam plene, in. c. quoniā Abbas de offi. del. alias nec unum distin

gueretur ab altero, minime dicendum Lunica. C. de sen. quæ pro eo quod int. ubi ius certum est semper, idemq; in. l. ornamentorum. ff. de au. & ar. lega. facta autem incerta. l. 2. ff. de iur. & facti igno. d. Lunica. Finis.

SCHOLIA.

VLPIANVS LIB. III.
ad edictum.

L. SI QVIS ID QVOD:

Præstat nobis argumentum ad multa casus istius legis, præsertim (breuitati studendo præter alias dicta in Collectane.) ad id quod statutum Reip. fauorem concernens extendi debet, tametsi odiosum sit, & poenale, etiam ad casum improprium, siq; puniat facientem, qd̄ extendetur etiam ad mādantem ut per Bar. in. l. quemadmodum. C. de agricol. & cen. lib. 10. Et quod sicuti nomine ptoprio non licet literas papales falsificare adhuc, quod nec alieno licebit, quæ nec quis pariter uel suo uel alieno corrumpere potest edictum positum in alio prætoris, ut hic, & latius glo. in. c. q̄ alicui de regu. iu. in. 6. nisi quo ad istud rusticitas excuset, ut hic rursum dicitur tradit Bar. nouissime in tracta. de falco. colum. 2. qui tamen ibidem postea contrarium tenuit, inq; ea. q. Falconis, si rustico culpa possit imputari, seq; immi. scuisse rei ad se non pertinenti, & bene l. in lege. ff. ad legem aquil. l. culpa. ff. de regu. iu. l. necare. ff. de lib. agno. neq; dicto casu debuisset excusari, cum id sit quasi ius naturale. l. 2. C. de in ius uo. nisi respondeamus, si aliqua ratione motus, corruerit (quod in dubio præsumitur) excusabitur, nec dicetur in iure naturali uel quasi, errare, & latius ut not. in. d. l. 2.

Et ad albi propositum, quod erat locus dealbatus, ubi proponebantur prætorum edicta, ut omnibus essent nota, l. sed & si pupillus. §. proseribere. ff. de in stito. actio. notoriumq; erat actus permanentis, ad differentiam transeuntis, ut

ut præconia uox est, de quibus per eundem Bar. in authen. qui semel num. 16. C. quomodo & quando iud. & declarât Ferrarien. in l. i. colum. 14. C. qui admi. ad bo. po. possunt, imò gl. in l. i. in. §. de re. ff. de eden. & in clem. i. de iudi. & in. §. pœuales in fi. de actio. & male ut hic, inq; illis uerbis. Er qui tollit quamuis non corruerit, arguētibus non locum dealbatum fuisse, sed tabulam potius gypsatam, alias tolli & amoueri non potuisset, quam *λευκον* uocabant, pyta-
cium, & uulgo matriculam, estq; uox Græca *αα* idest candor. Er hinc dicitur etiam leucoma oculorum albugo, seu album oui quod uitellum ambit, Et Matuta dea in fabulis, leucothea græce, latinæ alba. Et lac à colore albus, q̄a græce *λευκον* dicitur, & albiani populi q̄ albo crine nascebantur. Et ryberis fluiuius albula ab aquis albis. Et leucopetra promontorium quod è Rhègio ad orientem nauiganti occurrit, quasi album saxum. Et Britania oceani insula, albiò ab albis montibus, qui primo ad eam nauigantibus apparent. eratq; insu per album nō modo prætorum uerum etiam interdictorum. l. i. C. de uer. de. curionum. l. in albo. C. de decu. lib. x. C. tharedorum, in quo insit Nero imp. describi autore Tranquil. in uita ipsius, estq; apud me Nummismata æneum, par te auersa habens imagunculam manu tenentem ob id musicum instrumentū & (ut testatur Philo hæbreus) impiorū quoq;.

Quingentorum aureorum igitur pœna est corruptentibus album, statuta hic. Vel imaginem (adde tu) pictam ad alicuius proditoris infamiam pedibus suspensū, ut exempli gratia Bononiæ, il lius qui nobile Syrici artificium, cæteris detexit urbibus, & populis, estq; le se maiestatis crimen, ut in trac. eiusdem materie, tradit Martinus Laud. nu. 260

Sed si plures pœnæ statute fuissent, quid agendum? standum foret mino ri ut hic rursus not. & nimirum quia molientiæ. l. interpretatione. l. si præses ff. de pœn. l. sempronius proculo. ff. de

lega. 2. C. ma. pulchre consi. 138. col. 2.

Dum etiam hic probatur, immò ex pressè dicitur, quod masculinum concipit foemininū, dic uerum fore, si odium non sit irrationabile in materia indifferenti inq; dispositione legali, de quo etiā latissime in l. i. & ibi dixi ego quoq; ff. de uerb. si. & in l. i. si quis in tantam. C. unde ui. & in l. i. in. §. i. ff. de consti. prin. & in c. generali de elect. in 6. & in c. Raynucius de testa. Specu. in. §. posthæc, de disputa. & allega. Alex. consi. 61. colum. 2. uolum. 1.

Præstat quoq; (ad corruptentes album redeuntes) tex. iste nobis argumen tum, quod Monachus occultans habitum ut sibi sit uagandi licentia maior, excommunicatus erit, perinde ac si eū dimitteret, quoniam æquiparatur duo hæc, tollere & corrumpere hic, ut decedit Calcan. consi. 121. col. i.

Et ad aliud etiam si quis occultauerit partem aëtorum à se productorum in causâ qualiter puniatur, quia terminus ei erit præfigendus, intra quem exhibeantur, alias ei nulla fides adhibebitur postea. c. perpetuis & ibi Inno. de fi. inst. Barto. in l. i. in. §. edenda. ff. de eden. Gui. Papa decisio. 245. Et si fregit literas patentes Gubernatoris sigillo regiminis munitas, pœna de qua hic, & etiā falsi tenebitur. l. hodie & ibi Dy. de pœ. idem Gui. Papa decisio. 233. Qui idem dicit etiam si remouerit literas Curie Parlamenti, uel alterius inferioris à manu seruientis, post Bal. hic dec. 579. ad fi.

Et ad propositum certum est, si lex loquatur in pœna ulnmi supplicii, qđ extendetur ad eam mutilationis mem bri, & sanguinis effusionis, ut per eundem Bal. Alb. Saly. Alex. & Moder. in l. transigere ubi & nos maxime in secunda lect. C. de transactio. sed quid in pœna fustigationis? ad eam non extendetur tunc, ut per eundem Bal. in d. l. transigere, quicquid dicat idē Saly. & Alex. ex quo non est grauis pœna, sed pecuniariæ æquiparata, & ut hic etiam not. & in l. i. ff. de in ius uo. & ita tenendū est.

Finis.

Scolia

SCHOLIA.

PAVLVS LIB. III.
ad edictum.

L. SI FAMILIA.

Ex isto tex. confundi uidetur quædā Barto. limitatio in l. edita. C. de eden. in materia cumulationis, quod permissa non sit in casu legis. i. §. si. ff. si fami. sur. se. dica. ex quo ibi unum furtum esse cēsetur eedem actiones in substantia, & specie ut hic, ideo cogitandum est, & dicendum fufius ut ibi dixi.

Et inferri amplius potest, quod ius publicum in magistratibus cōsistit usq; adeo ut iniuria eidem facta publica censetur, accusatio publica sit, & cuiuslibet de populo competat, & not. Bar. in l. hostes. ff. de capti. & postli. re. & de materia etiam in §. atrox insti. de iniur. & in l. i. in §. huius studii. ff. de iusti. & iu. & ibi etiam idem forte dicitur in sacerdotibus per illum tex. & plus inquit Bal. si quis colapho iudicem cecisset, quod posset decapitari in. c. i. in §. iniuria de pa. iura. fir. in usib. ego dicerem quoq; si cederet pattem i præsentia iudicis, quod adhuc puniri posset, pœna tamen arbitraria, quoniam sic offendi iudicis auctoritas, imò contemni uideretur, & ita cum essem lanificii Rector, seruauim olim, anno 1535. Mercatoremq; detruidi in carcere iussi (aduersarium enim in mei præsentia temere ceciderat) in ducatis centum postea condemnatus fuit, & sic stultus in culpa, factus est tunc sapiens in pœna ut pulchre & in simili inquit Bal. in c. nisi num. 2. de offi. le.

Et ultimo loco dum dicitur hic, qđ contempta maiestas prætoris uindicatur, uana mihi dubitatio uidetur, imò fatua doctorum in l. i. in si. prin. an prætor cognitionem criminum haberet, seu merum imperium, quia sic maiestas Deo primum, postea Imperatori, tribuitur, ut in prohem. insti. in prin. & in l. non distinguemus in §. sacerdotio. ff. de arb. fufius ego in d. l. i. Finis.

SCHOLIA.

VLPIANVS LIB. III.
ad edictum.

L. QVI IVRIS DICTIONI;

Licet nemo in causa propria sibi possit ius dicere, ut hic, & in l. i. C. ne quis in sua cau. & in l. pe. ff. de arb. & in Imperatore sit secus. l. proximo. ff. de his, q̄ in testa. del. l. & hoc tyberius. ff. de hære. insti. attamen obseruandum est ipsum duplex patrimonium habere, quodq; alias nolit, sed procuratores fisci, & procuratores Cæsaris, sibi potius iudices constituit ut per Cy. & alios in l. procurator. C. de eden. & est argumentum in l. digna uox. C. de legi. & in l. 3. C. de testa.

Quid in iniuria familiaribus illata poterunt ne prædentes cognoscere? Bar. in tracta. iurisdictionis col. 7. tangit istam. q. breuiter, & relatis opinionibus affirmatiuam amplectitur, quod possit & bene, ex quo sic tueri dignitatem uidebitur, quæstioq; non iudicis, sed dignitatis dicitur l. obseruandum. ff. de offi. præsi. l. manicheos. C. de hære. not. in l. de iure. ff. ad municipa. Tamen obstare uidetur tex. hic in sui generalitate vulga. l. de precio. ff. de publica. l. i. §. generaliter. ff. de lega. præstan. cui Bar. non respondet in loco præallega. igitur dictu, licet generaliter loquatur, distingui tamen debere & limitari, ut in criminibus fallat nec absq; ratione, sicuti ostensum est, argumento hinc sumpto, quia. l. quiq; in pri. alibi. ff. de in ius uo. generaliter loquitur, & tamen restringitur ad id quod rationis est, filium scilicet in ius uocantem patrem sine uenia generaliter, condemnari pœna solidorum 50. & tamen si eum penituerit indulgentia non erit indignus. l. quàmuis ff. eo. cogita. & ad propositum de quo hic etiam & in l. præsent. C. de his qui ad ec. consu. familiarium & domesticorum, dicas eos omnes dici, quos quis secum habet in domo, scituq; dignum est

est, ob id, an uasallus teneatur deducere filium seu familiarem & domesticum delinquentem ad satisfaciendum domino pro offensa sibi illata, & si requisitus ab eo, ut ipsum deducat ad sibi satisfaciendum dicta de causa, aut illum à se abdicet & separet isq; contemnat, an priuatur feudo de quo in. c. i. in. §. in su p de prohib. seu. alie. per Fede. in usib. ubi casus clarus quod sic, & ibi Aluaro. con. ciuis plenecoli. Finis.

SCHOLIA.

CAIVS LIB. I. AD
edictum prouinciale.

L. SI IDEM CVM EODEM:

In hac pulcherrima lege, quæ alteri contrariari uidetur, hoc est. l. cum quædam puella. §. si. infra eo. nihil dico, quoniam satis dixi post las. & alios hic, ibidem: ne in nos regeatur illud, ridetur corda qui semper oberrat eadem. Et quia rei ueritas est, non præsumi pro libellante regulariter, neq; pro his quæ in libello continentur, nisi sit iudex, quia tunc secus, quo ad iurisdictionem eius, eamq; cauendam, quo modo contrarietas conciliatur, & de quo etiam in. c. cæterorum de iudi. & est argumentum in. l. herennius in. §. Caia de euidio. & not. in. l. si maior. C. de transactio. Et minus quo ad uulgatum illud, inspicere debere quod euenire potest, quod uerum sit inspecto statu præsentis, rei uel personæ, quia declarat Bald. hic, & alii post eum, & post Bart. in. l. inter stipulantem, in. §. sacram. ff. de uer. ob. & Alex. consi. 98. col. ult. uol. 4. nos rursum libi sæpe. Et si dicendum quid est, id unum Scnece addas sic scribentis, prospectus futurorum, quamuis pertineat ad sapientem uirum, tamen non afficit damno non cogitantem, nisi ex præsentis statu cogitare debuerit. l. si quis domum. §. i. cum similibus hic in glo. allega. ff. loca. Idem Bal. pulchre in. l. ædem col. 4. C. eo. & in not. q. pedagii in. l. si ca lege colli. 2. C. de usu. non nihil Luc. de

pœna pro decisione alterius questionis, citati & non comparentis in termino, an excuset, in. l. quisquis col. i. C. de Tyroni. lib. xii. & amplius quod prudentiæ partes tres sunt, Memoria, intellectus, & prouidentia, præteritorum præsentium & futurorum, quodq; memoria repetimus præterita, præsentia prospicimus, & futura pronidemus deniq; alias stultorum prouerbiū est, quo ad futura, si ex statu præsentis (ut dictū) fuit haud prospiciant, non putant.

In cæteris q̄tum ad coactionem, ut per Ange. hic, q̄ non fiat, quodq; baniti in centum ex forma statuti, condemnatione facta bānitus in quinquaginta, non comprehenditur, Adde Alex. multas alias decisiones ad idem cumulantur consi. 134. col. 2. uol. 4. & non ab re hoc casu & similibus, quia ex coactione tali resultat odium, usq; adeo si alias fauor, uel aliquid humanius resularet, ut dici audaçter debeat tunc fieri posse. l. maiorem. §. pe. iuncta hac lege ff. de pac. Idē Alex. consi. 113. col. 2. uol. 5.

Et de clausula infine otationis posita ultimo loco, quod in dubio ad omnia præcedentia referri debeat, si commode possit prout etiā dicitur in. l. 3. ff. de lib. & posthu. dic ita cōiter teneri ut Ferrar. testantur, in. l. causas colli. 10. C. de transac. Qui dicunt et in. l. in bonæ fidei col. 5. C. de pac. non esse inconueniens relationem fieri ad non proxima, quando ad proxima referri non potest, sic idē q̄ supra, Et Alex. q̄ ad præcedentia non refertur, quando resuleret contrarietas, uel correctio post Bart. in. l. talis scriptura. ff. de lega. i. & Gem. in. c. cum singula de præben. in. 6. consi. 95. col. 2. uol. 7. & ut prius, quod ad omnia referatur, cōsi. 122. col. 3. eo. lib. etiam i materia odio. sa consi. 101. col. 3. uol. 3. maxime quando à nullo præcedente regitur, inquit adhuc post Bal. in. l. i. C. de libe. præte. consi. 212. col. 2. uol. 6. Non refertur ad omnia præcedentia quoq; quando non subesset par ratio referri debere, uel dispositio ipsa irritaretur, uel quando per talem relationem restringeretur, suiq; natura

foret late interpretanda, uel clausula esset appolita ad aliud qualificandum, ut per eundem Alex. consi. 226. col. i. & 2. eo. lib. & consi. 48. col. 3. & consi. 138. col. pe. uol. i. & consi. 66. col. 2. & consi. 214. col. 3. & 4. uol. 2. & consi. 42. colum. 3. uolum. 3. Finis.

SCHOLIA.

VLPIANVS LIB. XVIII.

ad editum.

L. MAGISTRATIBVS:

Magnam uerborum molem, congerunt Scribē. maxime Moder. hic dixiq; ego etiam in Collectane. nunc solum declarandum est, ex isto tex. uerificari; id quod etiam oībus palam ē, magistratus municipales nō habere merum imperium, circa punitionem delictorū maxime grauium de quo etiam i. l. ea quæ ff. ad municipal. & in .l. ubicunq; ff. de regu. iu. & in .s. nullam in authen. de de sen. ci. in pulchro casu tradit Corne. cō. si. 270. col. 2. uol. i. & quod modicam coercionem exprimitur l. con. in eo, & in .l. si. supra de offi. eius cui man. est iu. subauditur uero in .l. 2. supra eo. nec nonum quia una lex alteram declarat. l. non est nouum. l. sed & posteriores. ff. de legi. c. super questionum & melius, ibi, imō in ista uerius, quæ in illa fuerant prætermissa supplētur, de offi. de. & id deniq; uerissimum fore, de quo Bar. hic ad fi. q. iudex seu inquisitor hæreticæ prauitatis non tenetur stare processui, seu confessioni, factæ coram iudice remittente, ex quo non suus iudex erat & tenet etiam post eum Gui. Pap. decisio. 202. ad fi. subiiciens tamen, quod inditium faciat, possitq; ob id torqueri per iudicem ad quem, sine alio inditio, & traditidem Bar. in .l. capere quinto. ff. ad legem iul. de ad. & in tracta. maleficio. Ange. in verbo nec non, & quod cogetur perseuerare in ipsa confessione, quanquam sit coram iudice incompetenti facta, & clarius Gui. Pa. decisio. 419. col. i. Et nō itum hoc dictum ponit Innō. in. c. ar. si clerici de iud. & ita tenendum est, licet hic du-

bitent docto. Vel disputationis gratia cogitatu, si confessio est nulla, ut pote facta coram iudice incompetenti, & not. in. d. c. atsi clerici, quomodo possit parere effectus tales, nullum enim inutile & non ens æquiparantur, & ex nihilo (vulgo dici solet) nihil fit, & quod nullum est ex eo nullus resultat effectus. l. cum pater. §. cura toris. ff. de lega. 2. l. quotiens. ff. qui sat. cogan. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. ac. l. paulus. ff. de uer. si. Old. ferē in terminis consi. 206. in prin. & consi. 274. ad fi. alias posset etiā sic condemnari, in confessum. n. nullæ sunt partes iudicis nisi in condemnando inquit l. con. in. l. proinde. ff. ad legē aquil. & in. c. nos in quenq; 2. q. i. & urget. Imō inquit Ro. hic, quod confessio non curat ineptitudinem processus, & Corn. consi. 80. ad fi. uol. 3. & probatur in. c. pisanus de resti. spol. & in. c. cum super de confess. Nisi dicamus tolerabile, esse, quoad torturam, qd esto quod nulla sit, in dictum tamen facit; sed non ut, ex ea possit delinquens condemnari, ostensumq; est supra. Nec ob, quod nullæ sint partes iudicis, nisi in condemnando, quotiens delinquens confitetur, qd, uerum est, quando confessio facta est coram iudice competenti, quo modo ad idem allega. intelligitur. Et minus, qd confessio non curet ineptitudinem processus, quia uerum est quo ad d. effectū, & quo ad condemnationem etiam si processus ineptus sit ratione ordinis non, seruari, quo casu loquitur tex. in. d. c. pisanus, & in. d. c. cum super, & not. Bal. in. l. iustus fustium. ff. de his qui not. infam. ad fi. & Alex. consi. 34. col. 2. & consi. 32. col. 2. uol. i. ergo non si ratione iudicis incompetētis ut hic. Iterum tamen cogitabis. Finis.

SCHOLIA.

VLPIANVS LIB. LL

ad Sabinum.

L. EVM QVI:

Illud sanē mihi annotatu dignum

uidetur de quo per Bal hic in 4. q. quod delegatus ante praesentationem rescripti, & commissionis nullam habet iurisdictionem, pro ut etiam ultra eum not. in l. multum interst. ff. de condi. & de. dixi ego ibidem in Thefeo multa, & no uisime addo pulchram Gui. Pa. decisio nem, in suis 286. ubi etiā disputat post eundem Bald. hic, an rescriptum adhuc superueniens, confirmet processum, & sententiam. d. delegati, & concludit qd non, & bene, estq; glo. singularis in l. in star. C. de iure fisci lib. x. & in l. licet. ff. de iudi. & not. Pet. de Bellap. & Cy. in l. i. in 3. q. C. qui pro sua iur.

Item aliud, si defectus iurisdictionis, sit in causa efficiente, puta quia quis auctoritate careat, & iure statuendi, quod statutum erit nullum l. obseruare. §. si. ff. de offi. procon. & idem si extrinsece, quia in eo sit iurisdictionis, sed non super eo super quo statuit, ex quo uirtus statuentis in passum non potest, ut hic, & in l. naturali in §. si. ff. de cōfir. tuto. & in l. etiam. ff. de tutel. & in l. i. C. qui pro sua iur. Bal. in l. cunctos populos. C. de summa tri. & si. catho. & in statu. causa. num. i.

Et ultimo loco ex quo effectus non solum à quattuor causis procedunt intrinsecis & extrinsecis ut supra, uerum etiam à concomitantis, sicuti est locus & tempus, quod locus attendi debet, ubi actus sumit effectum l. si. ff. de offi. praef. urb. l. contraxisse. ff. de actio. & ob. l. 2. ff. de bo. aucto. iud. po. not. in l. 2. in §. 2. ff. de iudi. item & tempus, quo actus confirmatur, ut hic & in l. quia in id tempus. ff. de dona. in t. u. & uxo. & in l. qd sponse. C. de dona. ante nup. & in l. in tempus. ff. de hære. insti. & in l. scio. ff. de manu. testa. & in l. in fuga. C. ad legem saui. de pla. & in l. c. abbate de re iud. in 6. & in l. i. C. de testamen. ma. & in l. si quis alium in §. si. ff. de mil. testa. & in l. si filius in §. si. ff. ad macedo. et in l. cum quidam. ff. de fun. inst. instrumentoq; lega. & in l. si cum dies in §. in tra. ff. de arb. Old. in simili in pulchro casu indulgentiarum consi. 74. col. 2. Finis.

SCHOLIA.

VLPIANVS LIB. XXXIX.

Ad edictum.

L. EST RECEPTVM:

Si unum tantum hic dixero sat erit, clata enim est etiam. Lista & meo quidē iudicio parum dubitationis habens, si maior scilicet potest se subicere minori ab eoq; iudicari, quod multo magis poterit par seu minor in sui praedictiū prorogatione tacita uel expressa, item domicilio, delicto, uel contractu. l. i. C. ubi de cri. agi oport. Bald. in l. si. col. 5. C. de iure lib. & diximus post multa hic in collectane. ad si. nouissime addētes uerba formalia eiusdem Bal. qualia leguntur in d. l. si. consi. 439. col. 5. uol. 3. Sed quid in feudo? Idem Bal. utrobique dicit secus, quod uasalli non possunt de feudo se alteri submittere quam domino suo, sicuti nec colonus recognoscere praedium ab alio quam à domino. l. si. C. de acqui. po. est uerum quo ad superius dicta, & hic si maior se submittat minori, quod se minorem facit, quam sit is cui se submittit, quodq; ob id submissione ipsa uilescit auctoritas, & quod potius gradum seruare debet, quem sibi praescripta iurisdictionis constituit. l. qui liber. ff. de adop. Lex causa. §. pomponius ff. de mino. l. si. §. si. C. de lib. & eorum libe. Finis.

SCHOLIA.

VLPIANVS LIB. II DE

omnibus tribunalib.

L. SI PER FRROREM:

Trita inductio est huius legis, errantem non consentire, & ut in ea dicitur nihil tam contrarium consensui quam error, egoq; multa ad idem in collectane. hic, uerum nouissime addas, si quis uellit dicere indebitum, id quod solutus est, ut pote contra consuetudinem, & probare, quod auditur, alias non, si consuetudo

suetudo non allegaretur, quodq; non inducitur, nisi expresso, seu tacito consensu populi uulga. l. de quibus. ff. de legi. ideo probando contrarium apparet consuetudine non esse, ex quo nihil est consensui tam contrarium quam error, per quem tex. ita etiam dixit Archid. in c. feruitum 18. q. ult. quem ad unguem sequuti sunt Ferrarien. in l. petens col. fi. C. de pac. & ad materiam, si agnatus erat praesens, quando dominus alium inuestiebat, ignorans tamen fusi esse sententiam, quod sibi non praedudicat, ex quo (ut dictum est) talis error consensum non inducit & probatur ad litteram in c. in. s. si uasallus secundum, si de feudis. cont. int. do. & agna. in usib. oportet igitur quod praesens sit & sciat (ignorantia enim praesumitur alias l. uerius ff. de proba.) nec contradicat. l. honores ff. de decurio. Aluaro. concius pulchre in c. in. s. praeterea colum. 2. quib. mo. seu. amitt. co. lib. & si diceretur in errante tex. hic loqui, non in ignorante, haud recte, quia errans dubitans & ignotans aequiparatur ut per Bal. in l. leges sacrasime. C. de legib. late lat. hic col. 2.

Dicebat etiam specu. quod in dubio praesumitur litigatum per errorem coram iudice incompetente, si litigans peritus non sit, in. s. in. uersis sed nunquid praesumitur, de compe. iudi. adi. & Bal. in l. eos in pri. col. fi. C. de appel. & Imo. in c. pe. in 21. col. de offi. de. & Ange. hic

& Alex. consi. 183. ad fi. uol. 2.

Et alibi idem Alexand. in contractu societatis, quod ubi est error, dici non potest adhuc, quod ibi adsit consensus, & si uerba adiecta sint per partes, causa derogandi ipsi societati, ualuisse putantes, quod effectum contrarium operari non debent, toboris dandi illi, uulga. l. legata inutiliter. ff. de adi. le. consi. 22. colum. 2. uol. 7.

Et scitu dignum est hyperbolice istud etiam de quo hic, praeter haec dici à I. Con. ut glo. quoq; hic sentit, & bene, & in simili in l. i. C. de sacrosanc. ec. & in Lex empto. ff. de actio. emp. & in l. fi. C. de proba. & in l. i. ff. de pac. & in l. non minorem. C. de transac. excessuq; ueritatis est quale etiam illud Nasonis.

Frigidius glacie pectus amantis erat Et luuenalis.

Laeterea gustus elementa per omnia querunt. Item

Omnia uidit euerfa.

Et flammis Asiam setroq; cadentem. Et ecclesiastes 4. uidi cunctos uiuentes qui ambulant sub sole. Et Math. 2. ibi audiens Herodes turbatus est, & omnis Hierosolima cum illo. Ego in Gymnasio figura late, & plusquam satis. Et ob id etiam in his quae errantis commo. dum concernunt, ipse non consensit, estq; limitatio ad tex. in l. qui patitur. ff. manda. & not. Soci. in l. si ego in prin. ff. si cer. pet.

F I N I S.

